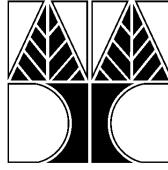

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

**ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ
ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ**

ΑΝΔΡΕΑΣ Β. ΚΡΙΓΚΟΣ

Ἡ διατριβὴ αὐτὴ ὑποβλήθηκε πρὸς ἀπόκτηση
διδακτορικοῦ τίτλου σπουδῶν
στὸ Πανεπιστήμιο Κύπρου

Συστήνεται πρὸς ἀποδοχὴν
ἀπὸ τὸ Τμῆμα Κλασικῶν Σπουδῶν καὶ Φιλοσοφίας

Μάιος 2008

© Πνευματικά δικαιώματα του

ΑΝΔΡΕΑΣ Β. ΚΡΙΓΚΟΥ

Όλα τὰ δικαιώματα διατηροῦνται

Μάιος 2008

ΣΕΛΙΔΑ ΕΓΚΡΙΣΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Παρουσιάστηκε από τὸν
Ἀνδρέα Β. Κρίγκο

Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ:

Ἐρευνητικὸς Σύμβουλος: Ἄννα Παναγιώτου –
Τριανταφυλλοπούλου

Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Κύπρου

Μέλος Ἐπιτροπῆς: Ἰωάννης Ταΐφάκος
Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Κύπρου

Μέλος Ἐπιτροπῆς: Ἀθανάσιος Ἐιζάκης
Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Nancy 2

Μέλος Ἐπιτροπῆς: Δημήτριος Μιχαηλίδης
Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Κύπρου

Μέλος Ἐπιτροπῆς: Σπυρίδων Τζούνακας
Λέκτορας Πανεπιστημίου Κύπρου

Πανεπιστήμιο Κύπρου

Μάιος 2008

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ἡ παροῦσα μελέτη φιλοδοξεῖ νὰ καλύψει ἓνα κενὸ στὴν ἔρευνα, καθὼς δὲν ὑπῆρχε ὡς τώρα σύνταγμα ἐπιγραφῶν τῆς Κύπρου τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου οὔτε συνθετικὴ μελέτη βάσει τῶν πηγῶν (τῆς ἀρχαίας Γραμματείας καὶ τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν). Ἡ συγκέντρωση, ταξινόμηση, περιγραφή, σχολιασμός καὶ σύνθεση γιὰ πρώτη φορὰ σὲ ἐνιαῖο σύνταγμα τῶν ἐπιγραφῶν (ἐλληνικῶν καὶ λατινικῶν) ἀπὸ τῆ ῥωμαϊκῆ Κύπρου ἦταν ἀποτέλεσμα μακρᾶς καὶ ἐπίπονης ἔρευνας, ἐνῶ γιὰ τὶς πλεῖστες ἐπιγραφές ποὺ ἔχουν σωθεῖ σὶς ἐλεύθερες περιοχὲς πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὸν γράφοντα αὐτοψία.

Στὸν πρῶτο τόμο τῆς διατριβῆς, στὴν Εἰσαγωγή, ἐπιχειρεῖται ἡ σύνθεση τῶν ἐπιγραφικῶν κυρίως δεδομένων παραλλήλως μὲ τὶς φιλολογικὲς πηγές γιὰ τὴ μελέτη τῆς διοίκησης τῆς ἐπαρχίας καὶ διαφόρων πτυχῶν τοῦ κοινωνικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ βίου τῆς Κύπρου κατὰ τὴ διάρκεια τῆς περιόδου αὐτῆς σὲ συνεξέταση μὲ ἄλλες ἐπαρχίες τῆς αὐτοκρατορίας, ὅπου αὐτὸ ἦταν δυνατόν.

Μετὰ ἀπὸ σύντομη ἱστορικὴ ἀναδρομὴ, ὅπου ἀναφέρονται τὰ κυριότερα γεγονότα τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων στὴν Κύπρο βάσει κυρίως τῶν ἱστορικῶν μαρτυριῶν, μελετήθηκαν διάφορα ζητήματα, ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ἄλλα σὰ ὁποῖα ἀναθεωρεῖται ἡ μέχρι σήμερα ἔρευνα, μεταξὺ ἄλλων ὁ τρόπος διοικήσεως τῆς νήσου, οἱ Ῥωμαῖοι ἀξιωματοῦχοι, ἡ δράση τῶν ἐπιφανῶν πολιτῶν σὶς διάφορες πόλεις τῆς νήσου, καταγραφή καὶ ἐπεξήγηση τῶν ἀξιωμάτων, κατάλογος τῶν ἀξιωματούχων κατὰ πόλεις, ἡ αὐτοκρατορικὴ λατρεία, οἱ τοπικὲς λατρεῖες, οἱ κυριότερες πόλεις, τὰ ἐπαγγέλματα, οἱ πάτρωνες, ἀπελεύθεροι καὶ δοῦλοι, οἱ ξένοι, οἱ ἀρμοδιότητες καὶ ἡ δραστηριότητα τοῦ Κοινοῦ τῶν Κυπρίων, ἡ θέση τῆς γυναίκας στὴν κοινωνία τῆς ἐποχῆς, ἡ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς νήσου εἰδικότερα μέσα ἀπὸ τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τὴ διοργάνωση ἀγώνων· ἡ χρῆση τῆς λατινικῆς γλώσσας, οἱ

Ῥωμαῖοι πολίτες τῆς Κύπρου, οἱ τρόποι ἀποκτίσεως τῆς ὑπηκοότητας τῶν *peregrini*, ἡ διαδικασία τῆς ὀνοματοδοσίας κατὰ τὴν υἰοθεσία, ἡ χρήση ῥωμαϊκῶν ὀνομάτων ἀπὸ ἄτομα ποῦ δὲν ἀπέκτησαν τὴ ῥωμαϊκὴ *πολιτεία*, τὸ κοινωνικὸ στῶμα στὸ ὁποῖο ἀνῆκαν οἱ κάτοχοι τῆς ῥωμαϊκῆς πολιτείας· ἐρμηνεῖα τοῦ γεγονότος ὅτι ἐπιφανεῖς πολῖτες, μὲ οἰκονομικὴ ἐπιφάνεια καὶ κάτοχοι σημαϊνόντων ἀξιωματῶν, δὲν ἀπέκτησαν τὴ ῥωμαϊκὴ πολιτεία, ἡ παρουσία τῶν Τουδαίων στὴ νῆσο, ὁ σταδιακὸς ἐκχριστιανισμὸς τῆς Κύπρου.

Στὸ δεῦτερο μέρος τῆς διατριβῆς παρουσιάζεται τὸ σύνταγμα ἐπιγραφῶν, στὸ ὁποῖο συγκεντρώνονται, ταξινομοῦνται, περιγράφονται, ἐκδίδονται μὲ κριτικὸ ὑπόμνημα καὶ σχολιάζονται οἱ ἑλληνικὲς καὶ λατινικὲς ἐπιγραφές ποῦ χρονολογοῦνται στὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο. Ἡ ταξινόμηση τῶν ἐπιγραφῶν ἐγίνε κατὰ γεωγραφικὲς ἐνότητες βάσει τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας ἐκάστης, σύμφωνα μὲ τὰ εἰωθότα στὰ συντάγματα ἐπιγραφῶν. Γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ διάταξη τῶν ἐπιγραφικῶν κειμένων τῆς κάθε περιοχῆς ἀκολουθήθηκε ὁ συνήθης τρόπος διακρίσεως κατὰ κατηγορίες (ἐπίσημες, τιμητικὲς, ἀναθηματικὲς, ἐπιτύμβιες καὶ ἄλλα εἶδη ἐπιγραφῶν, ὅπως μαγικὰ κείμενα, σφραγίσματα κτλ.). Ἐντὸς ἐκάστης θεματικῆς κατηγορίας ἡ κατάταξη εἶναι χρονολογικὴ, ἀπὸ τὶς παλαιότερες στὶς νεώτερες, καὶ ἐντὸς τῆς κάθε χρονολογικῆς ὑποπεριόδου ἐγίνε διάκριση κατὰ γεωγραφικὴ προέλευση, ὅπως στὴ συλλογὴ τῶν συλλαβικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Κύπρου (Masson, *ICS* 1983²). Τὸ σύνταγμα ἀποτελεῖται ἀπὸ 1602 ἐπιγραφές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες 1508 ἐπὶ λίθου καὶ 94 ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων. Κάθε ἐπιγραφῆς προτάσσεται ἐνδεικτικὸς τίτλος μὲ τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ χρονολογία τῆς. Ἐν συνεχείᾳ, παρατίθεται περιγραφή τοῦ μνημείου καὶ οἱ διαστάσεις του, καθὼς καὶ τῶν γραμμάτων. Ἀκολουθεῖ ὁ ἀκριβὴς τόπος ἀνεύρεσης τῆς ἐπιγραφῆς, ὁ χῶρος φύλαξης τοῦ μνημείου καὶ ὁ ἀριθμὸς εὐρετηρίου,

έφόσον υπάρχουν. Μετὰ τὸ βιβλιογραφικὸ λήμμα, παρατίθεται σὲ μικρογράμματη μεταγραφή τὸ κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς μὲ κριτικὸ ὑπόμνημα. Τέλος, σχολιάζονται θέματα γλώσσας, τὰ ἀνθρωπωνύμια καὶ παρατίθενται ἐρμηνευτικά, τοπογραφικὰ ἢ ἱστορικὰ σχόλια. Τὸ τρίτο μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ λεπτομερῆ εὐρετήρια.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

ABSTRACT

The present thesis intends to cover a gap space in the research. There have not been published till now corpus of inscriptions from Cyprus during the Roman Era, neither contemporary and detailed study based on the *testimonia* of ancient sources and inscriptions. The collection, classification, description, explanation and synthesis, for the first time, in a corpus of both Greek and Latin inscriptions from Roman Cyprus are the result of long-term research. For many of the inscriptions there have been a revision after a first hand autopsy by the author.

In the first volume of this thesis, the Introduction, an attempt has been made to make a synthesis or a reconsideration of the data provided by the inscriptions, the literary sources and the contemporary state of knowledge of the Roman Rule of the province. Various aspects of the social, economical and cultural life of Cyprus during this period have been studied, in parallel with other provinces of Rome. After a brief historical overview, where the most significant facts are presented during the Roman period in Cyprus, essentially based on the literary sources, various issues are discussed: Roman institutions and the administrative system of the island under Roman rule; Roman magistrates; the career and the activities of eminent citizens in various cities of the isle and their social standing; classification and commentary upon civic or religious offices listed for each town; imperial and local cults; the principal cities; the professions; the patrons, freedmen and slaves; the foreigners; the authority of the Koinon of Cypriots; the status of women; religious and secular games; the use of Latin language; *cives* and *peregrini* in

Cyprus; Roman citizenship and its extension on Cyprus, Roman names in Cyprus; Jews in the island and the gradual conversion of Cypriots to christianity.

In the second part of the thesis, the *Corpus*, the Greek and Latin inscriptions from Roman Cyprus are collected, classified, edited with a description and commentary. The classification of inscriptions was the expected one in corpora, an investigation of ancient cities in geographical order. For the internal classification of the epigraphical material of an area the usual one was followed (decrees, formal, honorary inscriptions, dedications, funerary and finally other types of documents, namely lead tablets, sealings, mosaics, etc). In each thematic category the arrangement is chronological from the oldest to the most recent ones and within each geographical unit (city, sanctuary, cemetery, etc) the material is presented in chronological order, a classification that has already been followed by Masson (*ICS* 1983²) in the corpus of syllabic inscriptions of Cyprus. The corpus contains 1602 inscriptions (1508 are inscribed on stone and 94 on other writing material). Each inscription is preceded by an indicative title and chronology. Description of the monument, measurements, origin, and present location follow. After the bibliography, the text is edited with a commentary on linguistic phenomena, personal names, topographical and historical issues etc. Detailed indices comprise the third part of the thesis.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ἡ ὀλοκλήρωση τῆς διατριβῆς δὲν θὰ μπορούσε νὰ πραγματοποιηθεῖ χωρὶς τὴν καθοδήγηση καὶ τὶς ὑποδείξεις κάποιων ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω. Πρῶτα-πρῶτα ὀλόψυχα εὐχαριστῶ τὴν καθηγήτρια κα Ἄννα Παναγιώτου - Τριανταφυλλοπούλου, ἡ ὁποία ἐπόπτευσε μὲ ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον τὴν ἐξέλιξη τῆς μελέτης συμβάλλοντας καθοριστικὰ μὲ τὸν συστηματικὸ ἔλεγχο καὶ τὴν ὑπομονετικὴ καθοδήγησή της, σὺν τοῖς ἄλλοις, στὴν ἀποφυγὴ σφαλμάτων, στὴν ἀποσαφήνιση προβλημάτων καὶ στὴ βιβλιογραφικὴ ἐνημέρωση. Ὁ καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Ταϊφάκος, ὡς Συντονιστὴς τοῦ Μεταπτυχιακοῦ Προγράμματος Κλασικῶν Σπουδῶν, βοήθησε μεταξὺ ἄλλων καὶ στὴ χορηγία ταξιδιῶν στὴ Ῥώμη καὶ τὴν Ἀθήνα μὲ σκοπὸ ἀφενὸς τὴ συμμετοχὴ μου σὲ συνέδρια καὶ σεμινάρια Ἐπιγραφικῆς γιὰ τὴν περαιτέρω κατάρτιση καὶ ἐπιμόρφωσή μου καὶ ἀφετέρου στὴ συγκέντρωση τῶν σπανίων μονογραφιῶν καὶ περιοδικῶν, ποὺ δὲν ὑπῆρχαν στὶς ἐν Κύπρῳ βιβλιοθήκες. Ὁ κ. Ἀνδρέας Βοσκός, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μοῦ συμπαραστάθηκε ἠθικῶς καθ' ὅλη τὴ διάρκειά τῶν σπουδῶν μου καὶ μοῦ μετέδωσε τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν ἀρχαιότητα. Εὐχαριστῶ ἐπίσης τὰ μέλη τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, τὸν Λέκτορα κ. Σπυρίδωνα Τζούνακα καὶ τὸν Λέκτορα κ. Δημόκριτο Καλτσά, γιὰ τὶς καίριες ὑποδείξεις τους, ὅπως καὶ τὰ μέλη τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τὸν Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Νανσὺ 2 κ. Ἀθανάσιο Ῥιζάκη καὶ τὸν Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου κ. Δημήτριο Μιχαηλίδη, γιὰ τὶς ὀξυδερκεῖς καὶ ἐνδιαφέρουσες παρατηρήσεις τους. Εὐχαριστίες ὀφείλω καὶ στὸν Διευθυντὴ τοῦ Τμήματος Ἀρχαιοτήτων Κύπρου κ. Παῦλο Φλουρέντιζο, τὴν Ἐφορο Μουσείων Κύπρου κα Μαρία Χατζηκωστὴ καὶ τοὺς ὑπευθύνους τῶν κατὰ τόπους Μουσείων γιὰ τὴ διευκόλυνση τῆς ἐπιτόπιας ἔρευνας. Ἐπιπρόσθετα,

είλικρινεῖς εὐχαριστίες ἐκφράζω στὸ Ἴδρυμα Federico Zeri του Πανεπιστημίου της Bologna γιὰ τὴν παραχώρηση ὑποτροφίας γιὰ παρακολούθηση σεμιναρίου στὴν Ἐπιγραφικὴ καὶ Παπυρολογία στὴ Ῥώμη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Διεθοῦς Ἐνωσης Ἐπιγραφικῆς. Τέλος, εὐχαριστῶ θερμᾶ τὸ Ἴδρυμα «Ἀναστάσιος Γ. Λεβέντης» γιὰ τὴν ἐπὶ τριετία χορήγηση ὑποτροφίας, ποὺ ἀπετέλεσε σημαντικὴ προσφορά, ἡ ὁποία βοήθησε στὴν πρόοδο τῆς ἔρευνας. Γιὰ τὴν κατανόηση καὶ τὴν ἀδιάκοπη ἠθικὴ συμπαράσταση εἶμαι εὐγνώμων στὴ σύζυγό μου Νικολέττα, τὴν οἰκογένεια καὶ τοὺς φίλους μου.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	I-XII
ΣΥΜΒΟΛΑ	XIII
ΜΕΡΟΣ Α΄ : ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1-204

Η ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΡΩΜΑΪΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ

1. Ιστορική άναδρομή. Τὰ κυριότερα γεγονότα τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων στήν Κύπρο.	1-11
2. Διοίκηση - Ῥωμαῖοι ἀξιωματοῦχοι	12-22
3. Ἐπιφανεῖς πολῖτες	23-40
4. Πολιτειακά καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα	41-64
Πολιτειακά:	41-55
γυμνασίαρχοι	41-45
ἐφήβαρχοι	45-46
ἀγωνοθέτες	46-47
ἀγορανόμοι	47-49
ἄρχοντες	49-50
γραμματεῖς	51
ταμίες	52
προνοητές	52-53
δεκάπρωτοι	53-54
ἵππαρχοι	54
τιμητές	54-55
πρεσβευτές	55
ξυστάρχες	55
ἀρχειοφύλαξ	55
Θρησκευτικά:	56-64
κνείσειυτήρ	56
ἱερομνήμων	56
προστάτες	56

ἱερεῖς

57-59

ἀρχιερεῖς

ἀρχιέριες

ἀρχιερεῖς διὰ βίου

63-64

5. Αὐτοκρατορική λατρεία

65-75

59-61

62

Ανδρέας Β. Κρίγκος

6. Οἱ τοπικὲς λατρεῖες

76-110

I. Θεὸς Ὑψιστος

76-79

II. Ἀφροδίτη Παφία

79-83

III. Ἀφροδίτη Ἀμαθουσία

83-85

IV. Ἀφροδίτη Γολγία

85

V. Ἀφροδίτη στὸ Κούριον

86

VI. Ἀφροδίτη Ὀρεία

86

VII. Ἀφροδίτη Ἀκραία

86-87

VIII. Ἀφροδίτη στοὺς Σόλους

87

IX. Ἀφροδίτη χωρὶς ἐπίθετο

88

X. Ἀπόλλων Ὀπάων Μελάνθιος

88-89

XI. Ἀπόλλων Κερυνήτης

90

XII. Ἀπόλλων Ὑλάτης

90-93

XIII. Ἀπόλλων Καῖσαρ

93

XIV. Ἀπόλλων χωρὶς ἐπίθετο

94

XV. Δήμητρα καὶ Κόρη

94-95

XVI. Ἥρα

95

XVII. Ἀρτεμις Παραλία

96

XVIII. Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγεία

97

XIX. Διόνυσος

97-98

XX. Διόσκουροι

98

XXI. Ἐκάτη καὶ Πλούτων

99

XXII. Ἑρμῆς

99

XXIII. Ἑστία Βουλαία

99-100

XXIV. Ἴσις

100

XXV. Ἄδωνις

100-101

XXVI. Ἀθηνᾶ

101-102

XXVII. Τύχη

102

XXVIII. Ὁμόνοια

102

XXIX. Νέμεσις

103

XXX. Ὕπνος

103

XXXI. Ἥλιος

104

XXXII. Ἐρινύες

104-105

XXXIII. Οἱ ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέντες θεοὶ

105

XXXIV. Ζεὺς Ὀλύμπιος
105-107
XXXV. Ζεὺς Κεραύνιος
107-108
XXXVI. Ζεὺς Λαβράνιος
108-109
XXXVII. Ζεὺς Οὐράνιος
109
XXXVIII. Ζεὺς χωρὶς ἐπίθετο
109-110

7. Οἱ κυριότερες πόλεις

111-140

I. Πάφος καὶ Παλαίπαφος

111-115

II. Κούριον

115-118

III. Αμαθοῦς

119-120

IV. Σόλοι

120-122

V. Χύτροι

122-124

VI. Ταμασσός

124-125

VII. Κερύνεια

126-127

VIII. Λάπηθος

127-129

IX. Ἀρσινόη

129-130

X. Κίτιον

130-133

XI. Σαλαμίς

134-138

XII. Καρπασία

138-140

8. Ἐπαγγέλματα

141-146

9. Ἀπελευθερωτές - Πάτρωνες. Ἀπελεύθεροι - Δοῦλοι.

147-150

10. Ἕενοι σὴν Κύπρο

151-155

11. Κοινὸν Κυπρίων

156-160

12. Ἡ θέση τῶν γυναικῶν

161-165

13. Ἀθλητισμὸς - Ἀγῶνες

166-172

14. Η χρήση τῆς λατινικῆς γλώσσας 173-177	
15. Η ῥωμαϊκὴ πολιτεία	178-194
16. Τουδαϊσμός καὶ χριστιανισμός 195-204	
17. Χάρτες	205-207
I. Ἐπαρχίες Πάφου καὶ Λεμεσοῦ 205	
II. Ἐπαρχίες Λευκωσίας καὶ Κερυνείας 206	
III. Ἐπαρχίες Λάρνακας καὶ Ἀμμοχώστου 207	
ΜΕΡΟΣ Β΄: ΣΩΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ	208-1059
ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ	
I. ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΦΟΥ (Πάφ. 1-158)	
1. ΝΕΑ ΠΑΦΟΣ (Πάφ. 1-52)	
208-238	
A. Επίσημη ἐπιγραφή (Πάφ. 1)	
208	
B. Τιμητικὲς ἐπιγραφές (Πάφ. 2-14)	
209-217	
Γ. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές (Πάφ. 15-24)	
218-225	
Δ. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές (Πάφ. 25-29)	
226-228	
E. Διάφορα (Πάφ. 30-36)	
229-231	
I. Κτιτορικὴ ἐπιγραφή (Πάφ. 30)	
229	

II. Varia (Πάφ. 31-36)

230-231

ΣΤ. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων (Πάφ. 37-45)

232-235

I. Ἐπιγραφή σὲ ὄστρακο (Πάφ. 37)

232

II. Ἐπιγραφή σὲ λύχνο (Πάφ. 38)

232

III. Ἐπιγραφή σὲ δακτύλιο (Πάφ. 39)

233

IV. Ψηφιδωτὲς ἐπιγραφές (Πάφ. 40-45)

233-235

Z. Ἀδιάνγνωστες ἐπιγραφές (Πάφ. 46-52)

236-238

2. ΠΑΛΑΙΠΑΦΟΣ (Πάφ. 53-114)

239-281

A. Ἐπίσημες ἐπιγραφές (Πάφ. 53-54)

239-241

B. Τιμητικὲς ἐπιγραφές (Πάφ. 55-71)

242-250

Γ. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές (Πάφ. 72-105)

251-274

Δ. Ἐπιτύμβια ἐπιγραφή (Πάφ. 106)

275

E. Διάφορα (Πάφ. 107-113)

276-280

I. Μιλιοδεῖκτες (Πάφ. 107-109)

276-278

II. Κτιτορικὲς ἐπιγραφές (Πάφ. 110-111)

279

III. Varia (Πάφ. 112-113)

279-280

Z. Ἀδιάνγνωστη ἐπιγραφή (Πάφ. 114)

281

3. ΠΑΝΤΙΔΙ (Πάφ. 115-118)

282-285

A. Μιλιοδεῖκτες (Πάφ. 115-117)

282-284

B. Ὅρος (Πάφ. 118)

284-285

4. ΑΜΑΡΓΕΤΗ (Πάφ. 119-138) 286-300
- Α. Τιμητικές επιγραφές (Πάφ. 119-120)
286-288
- Β. Αναθηματικές επιγραφές (Πάφ. 121-135)
289-297
- Γ. Επιτύμβια επιγραφή (Πάφ. 136)
298
- Δ. Αδιάγνωστες επιγραφές (Πάφ. 137-138)
299-300
5. ΜΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΗ ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ (Πάφ. 139-143)
301-304
- Α. Αναθηματική επιγραφή (Πάφ. 139)
301
- Β. Μιλιοδεικτές (Πάφ. 140-142)
302-303
- Γ. Επίκληση (Πάφ. 143)
304
6. ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ (Πάφ. 144)
305
7. ΑΡΜΟΥ (Πάφ. 145)
306
8. ΧΛΩΡΑΚΑ (Πάφ. 146) 307
9. ΕΜΠΑ (Πάφ. 147)
308
10. ΚΙΣΣΟΝΕΡΓΑ (Πάφ. 148-150)
309-310
11. ΠΕΓΕΙΑ (Πάφ. 151)
311
12. ΠΑΝΩ ΑΡΟΔΕΣ (Πάφ. 152) 312
13. ΣΤΕΝΗ (Πάφ. 153)
313
14. ΠΙΣΣΟΥΡΙ (Πάφ. 154)
314

15. ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ (Πάφ. 155-158)
315-317
Α. Τιμητική έπιγραφή (Πάφ. 155)
315
Β. Έπιγραφή επί ιδίου (Πάφ. 156)
316
Γ. Αδιάγνωστες έπιγραφές (Πάφ. 157-158)
317

II. ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΕΜΕΣΟΥ (Λεμ. 1-810)

318-707

1. ΚΟΥΡΙΟΝ (Λεμ. 1-141)
318-400
Α. Έπίσημες έπιγραφές (Λεμ. 1-11)
318-326
Β. Τιμητικές έπιγραφές (Λεμ. 12-48)
327-352
Γ. Αναθηματικές έπιγραφές (Λεμ. 49-78)
353-372
Δ. Έπιτύμβιες έπιγραφές (Λεμ. 79-100)
373-383
Ε. Διάφορα (Λεμ. 101-117)
384-391
I. Έπιγράμματα (Λεμ. 101-103)
384-385
II. Varia (Λεμ. 104-108)
385-387
III. Έπιγραφές καλωσορίσματος (Λεμ. 109-111)
387-388
IV. Κτιτορικές έπιγραφές (Λεμ. 112-115)
388-390
V. Έπιγραφή που αναφέρεται σε βάρος (Λεμ. 116)
390
VI. Έπιγραφή σχετικά με τοκογλυφία (;) (Λεμ. 117)
391
ΣΤ. Έπιγραφές επί άλλων αντικειμένων (Λεμ. 118-123)
392-394
I. Έπιγραφή σε πήλινο είδος (Λεμ. 118)
392
II. Έπιγραφή επί ιδίου (Λεμ. 119)
392-393

ΙΙΙ. Ψηφιδωτὲς ἐπιγραφές (Λεμ. 120-123)

393-394

Ζ. Ἀδιάνγνωστες ἐπιγραφές (Λεμ. 124-141)

395-400

2. ΑΜΑΘΟΥΣ (Λεμ. 142-801)

401-707

Α. Ἐπίσημη ἐπιγραφή (Λεμ. 142)

401

Β. Τιμητικὴ ἐπιγραφή (Λεμ. 143)

402

Γ. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές (Λεμ. 144-182)

403-424

Δ. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές (Λεμ. 183-768)

425-671

Ε. Διάφορα (Λεμ. 769-791)

672-696

Ι. Μαγικὲς πινακίδες (Λεμ. 769-785)

672-694

ΙΙ. *Varia* (Λεμ. 786-788)

694

ΙΙΙ. Ἐπιγραφή καλωσορίσματος (Λεμ. 789)

695

ΙV. Κτιτορικὲς ἐπιγραφές (Λεμ. 790-791)

695-696

ΣΤ. Ἐπιγραφὲς ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων (Λεμ. 792-797)

697-699

Ι. Ἐπιγραφὲς σὲ πήλινα εἶδη (Λεμ. 792-796)

697-698

ΙΙ. Ἐπιγραφή σὲ *planta pedis* (Λεμ. 797)

699

3. ΑΥΔΗΜΟΥ (Λεμ. 798-806)

700-705

4. ΠΑΡΑΜΑΛΙ (Λεμ. 807-810)

706-707

ΙΙΙ. ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ (Λευκ. 1-106)

708-769

1. ΣΟΛΟΙ (Λευκ. 1-45)

708-737

A. Επίσημες έπιγραφές (Λευκ. 1-3)

708-709

B. Τιμητικές έπιγραφές (Λευκ. 4-8)

710-713

Γ. Αναθηματικές έπιγραφές (Λευκ. 9-13)

714-716

Δ. Έπιτύμβιες έπιγραφές (Λευκ. 14-27)

717-724

E. Διάφορα (Λευκ. 28-40)

725-735

I. Έμμετρος χρησμός (Λευκ. 28)

725-726

II. Μιλιοδεικτες (Λευκ. 29-38)

726-732

III. Κτιτορική έπιγραφή (Λευκ. 39)

733-734

IV. Έπίτευγμα του Φαβατίωνος (Λευκ. 40)

734-735

Z. Αδιάγνωστες έπιγραφές (Λευκ. 41-45)

736-737

2. ΧΥΤΡΟΙ (Λευκ. 46-49)

738-741

A. Επίσημες έπιγραφές (Λευκ. 46-47)

738-739

B. Αναθηματικές έπιγραφές (Λευκ. 48-49)

740-741

3. ΛΗΔΡΑ (Λευκ. 50-59)

742-746

4. ΙΔΑΛΙΟΝ (Λευκ. 60-74)

747-753

A. Αναθηματική έπιγραφή (Λευκ. 60)

747

B. Έπιτύμβιες έπιγραφές (Λευκ. 61-74)

748-753

5. ΤΑΜΑΣΣΟΣ (Λευκ. 75-106)

754-769

Α. Τιμητική έπιγραφή (**Λευκ. 75**)

754

Β. Αναθηματική έπιγραφή (**Λευκ. 76**)

755

Γ. Έπιτύμβιες έπιγραφές (**Λευκ. 77-106**)

756-769

ΙV. ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ (**Κερ. 1-24**)

770-789

1. ΚΕΡΥΝΕΙΑ (**Κερ. 1-4**)

770-774

Α. Έπίσημη έπιγραφή (**Κερ. 1**)

770-771

Β. Τιμητική έπιγραφή (**Κερ. 2**)

772

Γ. Έπιτύμβια έπιγραφή (**Κερ. 3**)

773

Δ. Μιλιοδείκτης (**Κερ. 4**)

774

2. ΛΑΠΗΘΟΣ (**Κερ. 5-23**)

775-788

Α. Έπίσημες έπιγραφές (**Κερ. 5-6**)

775-776

Β. Τιμητικές έπιγραφές (**Κερ. 7-13**)

777-782

Γ. Αναθηματικές έπιγραφές (**Κερ. 14-15**)

783-784

Δ. Έπιτύμβιες έπιγραφές (**Κερ. 16-23**)

785-788

3. ΑΓΙΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ (**Κερ. 24**)

789

V. ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΑΡΝΑΚΑΣ (**Λάρ. 1-212**)

790-901

1. ΚΙΤΙΟΝ (**Λάρ. 1-178**)

790-879

- Α. Επίσημες επιγραφές (Λάρ. 1-2)
790-791
- Β. Τιμητικές επιγραφές (Λάρ. 3-28)
792-810
- Γ. Αναθηματικές επιγραφές (Λάρ. 29-36)
811-815
- Δ. Επιτύμβιες επιγραφές (Λάρ. 37-178)
816-879
2. ΓΟΛΓΟΙ (Λάρ. 179-192)
- 880-888
- Α. Τιμητική επιγραφή (Λάρ. 179)
880
- Β. Αναθηματικές επιγραφές (Λάρ. 180-184)
881-883
- Γ. Επιτύμβιες επιγραφές (Λάρ. 185-190)
884-886
- Δ. Διάφορα (Λάρ. 191-192)
887-888
- Ι. Προσευχή (Λάρ. 191)
887
- ΙΙ. Χάραγμα (Λάρ. 192)
888
3. ΤΡΕΜΙΘΟΥΣ (Λάρ. 193-203) 889-894
- Α. Επιτύμβιες επιγραφές (Λάρ. 193-202)
889-892
- Β. Διάφορα (Λάρ. 203)
893-894
4. ΚΟΦΙΝΟΥ (Λάρ. 204) 895
5. ΜΑΡΙ (Λάρ. 205)
896
6. ΔΕΚΕΛΕΙΑ (Λάρ. 206) 897
7. ΜΑΖΩΤΟΣ (Λάρ. 207) 898
8. ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ (Λάρ. 208-212)
899-901

VI. ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ (Αμμ. 1-246)

902-1036

1. ΣΑΛΑΜΙΣ (Αμμ. 1-231)

902-1024

Α. Επίσημες έπιγραφές (Αμμ. 1-12)

902-913

Β. Τιμητικές έπιγραφές (Αμμ. 13-78)

914-953

Γ. Αναθηματικές έπιγραφές (Αμμ. 79-120)

954-977

Δ. Επιτύμβιες έπιγραφές (Αμμ. 121-141)

978-990

Ε. Διάφορα (Αμμ. 142-186)

991-1007

Ι. Επιστολές (Αμμ. 142-144)

991-992

ΙΙ. Μιλιοδεικτες (Αμμ. 145-146)

993

ΙΙΙ. Τουδαϊκή έπιγραφή (Αμμ. 147)

994

ΙV. Varia (Αμμ. 148-185)

995-1006

V. Έπιγραφή σχετικά με βάρος (Αμμ. 186)

1007

ΣΤ. Έπιγραφές επί άλλων αντικειμένων (Αμμ. 187-192)

1008-1010

Ι. Έπιγραφές σε πήλινα είδη (Αμμ. 187-188)

1008

ΙΙ. Έπιγραφή σε λύχνο (Αμμ. 189)

1009

ΙΙΙ. Έπιγραφή σε κύαθο (Αμμ. 190)

1009

ΙV. Έπιγραφή σε κύπελλο (Αμμ. 191)

1009

V. Ψηφιδωτή έπιγραφή (Αμμ. 192)

1010

Z. Αδιάγνωστες έπιγραφές (Αμμ. 193-231)

1011-1024

2. ΚΑΡΠΑΣΙΑ (Αμμ. 232-245)

1025-1035

Α. Επίσημη έπιγραφή (**Αμμ. 232**)

1025

Β. Τιμητικές έπιγραφές (**Αμμ. 233-235**)

1026-1028

Γ. Επιτύμβιες έπιγραφές (**Αμμ. 236-238**)

1029-1030

Δ. Διάφορα (**Αμμ. 239-242**)

1031-1034

Ι. Δωρεά περιουσίας στην Άκραία Άφροδίτη (**Αμμ. 239**)

1031-1032

ΙΙ. Έπιγραφή σχετικά με κληρονομιά (**Αμμ. 240**)

1032-1033

ΙΙΙ. Έπιγραφή σχετικά με άπελευθέρωση (**Αμμ. 241**)

1033-1034

ΙV. Έπιγραφή επί ιδίου (**Αμμ. 242**)

1034

Ε. Αδιάγνωστες έπιγραφές (**Αμμ. 243-245**)

1035

3. ΑΓΓΑΣΤΙΝΑ (**Αμμ. 246**)

1036

VII. ΑΒΕΒΑΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ (**Αβ. Πρ. 1-46**)

1037-1059

Α. Επίσημες έπιγραφές (**Αβ. Πρ. 1-2**)

1037-1038

Β. Αναθηματικές έπιγραφές (**Αβ. Πρ. 3-10**)

1039-1042

Γ. Επιτύμβιες έπιγραφές (**Αβ. Πρ. 11-37**)

1043-1053

Δ. Διάφορα (**Αβ. Πρ. 38-39**)

1054-1055

Ι. Άρά (**Αβ. Πρ. 38**)

1054

ΙΙ. Μιλιοδείκτης (**Αβ. Πρ. 39**)

1054-1055

Ε. Έπιγραφές επί άλλων άντικειμένων (**Αβ. Πρ. 40-45**)

1056-1058

Ι. Έπιγραφές επί ύδριών και λύχνου (**Αβ. Πρ. 40-42**)

1056-1057

II. Ἐπιγραφές ἐπὶ κυάθων (Αβ. Πρ. 43-45)

1057-1058

ΣΤ. Ἀδιάνγνωστη ἐπιγραφή (Αβ. Πρ. 46)

1059

ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ

1060-

1271

I. Ὄνόματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν

1060-1124

1. Ὄνόματα στὴν ἑλληνικὴ

1060-1120

2. Ὄνόματα στὴ λατινικὴ

1121-1122

II. Προωνύμια, ὀνόματα γένους, *cognomina*, παρωνύμια

1123-1143

1. Προωνύμια (*praenomina*)

1127

1123-

2. Ὄνόματα γένους (*nomina*)

1128-1135

3. Ἐπώνυμα (*cognomina*)

1135-1142

4. Παρωνύμια (*supernomina*)

1142-1143

III. Ὄνόματα αὐτοκρατόρων καὶ Ῥωμαίων ἀξιωματοῦχων

1144-1158

1. Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες καὶ μέλη τῆς οἰκογένειάς τους

1144-1149

2. Ῥωμαῖοι ἀξιωματοῦχοι καὶ μέλη τῆς οἰκογένειάς τους

1150-1153

I. Ἀνθύπατοι

1150-1152

II. Ταμίεις

1152-1153

III. Λογιστές

1153

IV. Χιλίαρχοι

1153

V. Πρεσβευτές

1153

3. Αυτόκρατορικά επίθετα στην ελληνική
1154-1156
4. Αυτόκρατορικά επίθετα στη λατινική
1157-1158

- IV. Χρονολογικός κατάλογος Κυπρίων αξιωματούχων και ιερέων
1159-1171
- A. Πολιτειακά αξιώματα
1159-1165
 - B. Θρησκευτικά αξιώματα
1165-1171

- V. Όνόματα και λατρευτικά επίθετα θεοτήτων και μυθικών προσώπων
1172-1176
1. Όνόματα και λατρευτικά επίθετα στην ελληνική
1172-1176
 2. Όνόματα και λατρευτικά επίθετα στη λατινική
1176

- VI. Όνόματα μηνών
1177

- VII. Τοπωνύμια και έθνικά
1177-1180
1. Τοπωνύμια και έθνικά στην ελληνική
1177-1179
 2. Τοπωνύμια και έθνικά στη λατινική
1179-1180

- VIII. Λεξιλόγιο
1181-1221
1. Λέξεις στην ελληνική
1181-1217
 2. Λέξεις στη λατινική
1218-1221

- IX. Ανθρωπωνύμια
1222-1225

- X. Αντιστοιχίες με τις προηγούμενες δημοσιεύσεις
1226-1271

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ

1272-1301

- A. Συντομογραφίες αρχαίων συγγραφέων και έργων - Έκδόσεις
1272-1277

- B. Βιβλιογραφία και συντομογραφίες
1278-1301

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στόχος τῆς παρούσης διατριβῆς εἶναι ἀφενδὸς ἡ συγκέντρωση γιὰ πρώτη φορὰ σὲ ἓνα ἐνιαῖο σύνταγμα τῶν ἐπιγραφῶν ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ χρονολογοῦνται στὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, στὸ ὅποιο, πέρα ἀπὸ τὴν ταξινόμηση, περιγραφή καὶ παρουσίαση μὲ κριτικὸ ὑπόμνημα, γίνονται παρατηρήσεις στὶς ἀναγνώσεις, τὰ τοπογραφικὰ καὶ ἱστορικὰ στοιχεῖα, τὰ κύρια ὀνόματα, τὴ γλῶσσα, τὶς τυπικὲς ἐκφράσεις κ.ἄ. τῶν ἐπιγραφῶν, καὶ ἀφετέρου ἡ ἱστορικὴ ἀξιοποίηση τῶν ἐπιγραφικῶν πηγῶν παράλληλα μὲ τὶς φιλολογικὲς γιὰ θέματα σχετικὰ μὲ πτυχὲς τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς στὴν Κύπρο κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο.

Ἡ συγκέντρωση, ταξινόμηση, σχολιασμὸς καὶ σύνθεση τῶν ἐπιγραφικῶν πηγῶν ἦταν ἀποτέλεσμα μακρᾶς ἐρευνας, ἐνῶ γιὰ τὶς πλεῖστες ἐπιγραφὲς ποὺ ἔχουν σωθεῖ ἔγινε αὐτοψία μὲ ἐπιτόπια μελέτη. Οἱ ἐπιγραφὲς ποὺ συμπεριελήφθησαν εἶχαν δημοσιευθεῖ σὲ διάφορα, ἐνίοτε δυσπρόσιτα καὶ σπάνια, περιοδικὰ καὶ μονογραφίες, ἐνῶ ἀρκετὲς δὲν εἶχαν, γιὰ διάφορους λόγους, ἀναδημοσιευθεῖ καὶ κριθεῖ στὶς εἰδικὲς περιοδικὲς ἐκδόσεις (*Supplementum Epigraphicum Graecum* καὶ *Année épigraphique*).

Ἡ συγκέντρωση τοῦ ὑλικοῦ κατέστη δυνατὴ κατὰ πρῶτον μέσῳ τῶν ποικίλων δημοσιεύσεων γιὰ τὰ εὐρήματα ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ προπερασμένου αἰῶνος, διαφόρων περιηγητῶν, ἐπιγραφικῶν, ἀρχαιολόγων, ἰδιωτῶν ἢ στὴν καλύτερη τῶν περιπτώσεων ὀργανωμένων ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν στὴν Κύπρο.¹ Οἱ κυριότερες συμβολὲς γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ποὺ μᾶς

1. Γιὰ τὶς περιηγήσεις, τὶς ἀποστολὲς, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν, τὶς δημοσιεύσεις τῶν ἐπιγραφῶν καὶ γενικὰ τὴν παρουσίαση τῆς δράσης τῶν ἐρευνητῶν ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 19^{οῦ} αἰ. μέχρι τὸ 1960 βλ. Masson,

άπασχολοῦν εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: Ὁ L. Ross τὸ 1845 δημοσίευσε ἐπιγραφὰς ποὺ μελέτησε κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὸ Κούριο καὶ τὴν Ταμασσό, ἐνῶ ὁ Δ. Πιερίδης τὸ ἴδιο ἔτος ἰδρύει τὴν ὁμώνυμη συλλογή του ποὺ περιελάμβανε ἔργα τέχνης καὶ ἐπιγραφές. Τὸ 1862 τοποθετοῦνται ἡ περιήγηση στὴ νῆσο τοῦ Waddington καὶ ἡ ἀποστολὴ Vogué, ἐνῶ κατὰ τὴν πενταετία 1865-1870 ὁ L. Palma di Cesnola, εὕρισκόμενος στὴν Κύπρο ὡς Ἀμερικανὸς ἀξιωματοῦχος, συγκεντρώνει πλῆθος ἀρχαιοτήτων, μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐπιγραφές, κυρίως ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο καὶ τοὺς Γόλγους. ἡ συλλογή του πωλεῖται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης τὸ 1872, ἐνῶ κατὰ τὸ ἴδιο ἔτος δημιουργεῖται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο ἡ πρώτη συλλογὴ κυπριακῶν ἐπιγραφῶν. Ὁ Cesnola ἐπιστρέφει στὴν Κύπρο μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφὸ του τὸ 1873 γιὰ τὴ δεύτερη ἀποστολὴ στοὺς Γόλγους καὶ τὸ 1875 μέχρι καὶ τὸ ἐπόμενο ἔτος στὸ Κούριον καὶ τοὺς Χύτρους. Ὁ Alessandro P. di Cesnola, μετὰ τὴν τοποθέτηση τοῦ Luis ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μουσείου τῆς Νέας Ὑόρκης, συνεχίζει τὴν ἔρευνα στὴ Σαλαμίνα καὶ τὴν Ἐγκωμη, μέχρι τὸ 1878, ὅποτε οἱ Ἄγγλοι, κάτοχοι πλέον τῆς νήσου, ἀπαγορεύουν τὶς μὴ ἐπίσημες ἀρχαιολογικὲς ἀποστολές. Τὸ 1879 οἱ M. Beaudouin καὶ E. Pottier δημοσιεύουν τὶς ἐπιγραφὰς ποὺ μελέτησαν κατὰ τὴν περιήγησή τους στὴ νῆσο ἕναν χρόνο νωρίτερα. Ἀπὸ τὸ 1879 μέχρι τὸ 1910 ὁ M. Ohnefalsch-Richter πραγματοποιεῖ ἔρευνες στὸ Κίτιον, τὴν Ταμασσό, τοὺς Χύτρους, τὸ Μάριον, τὰ Κούκλια καὶ τὸ Ξαντίδι. παράλληλα ἀπὸ τὸ 1888 ἡ ἀγγλικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὴ διεύθυνση τῶν E. A. Gardner καὶ D. G. Hogarth ἐρευνᾷ τὸ Μάριον καὶ τὴν Ἀμαθοῦντα, ἐνῶ μέλη τῆς ἀποστολῆς ἐρευνοῦν ἄλλες περιοχές, ὅπως ὁ H. B. Walters τὸ Κούριον, οἱ A. S. Murray καὶ A. H. Smith τὴν περιοχὴ τῆς Σαλαμίνας καὶ τῆς Ἐγκωμης, ἐνῶ ὁ Hogarth ταξιδεύει

ICS, σ. 17-29, καὶ ἀπὸ τὸ 1960 μέχρι τὰ τέλη τοῦ Κ' αἰ. βλ. Αἰκ. Θεοδωροπούλου, *Ἐρευνες στὸ Κυπριακὸ Ἐπίγραμμα*, διδ. διατρ., Ἀθήνα 1997, σ. 2-3.

στη νήσο και έρευνά την Καρπασία. Τò 1889 οί J. A. R. Munro και H. A. Tubbs μελετοῦν τὰ ἀρχαιολογικά εὐρήματα, και ιδιαίτερα τὶς ἐπιγραφές, τοῦ Μαρίου και τῆς Σαλαμίνας. Ὁ J. L. Myres ἐκδίδει τò 1899 κατάλογο για τò Μουσείο τῆς Λευκωσίας, τò ὁποῖο εἶχε ἰδρυθεῖ τò 1883. Μεταξὺ τῶν τελευταίων περιηγητῶν ποὺ δημοσιεύουν ἐπιγραφικὸ ὑλικὸ συγκαταλέγονται ὁ P. Perdrizet (1896) και ὁ E. Sittig (1913). Συστηματικότερη ἀρχαιολογική ἀποστολή, με υἰοθέτηση νέων ἐπιστημονικῶν μεθόδων και λεπτομερῆ δημοσίευση τῶν εὐρημάτων, ὑπῆρξε ἡ ἀρχαιολογική ἀποστολή τῶν Σουηδῶν ὑπὸ τοὺς E. Gjerstand, J. Lindros, E. Sjöqvist, A. Westholm ἀπὸ τò 1927 μέχρι τò 1931, ἐνῶ ἐκείνη τῆ χρονιὰ ὁ Π. Δίκαιος ἀρχίζει τὴν ἀναδιοργάνωση τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου στη Λευκωσία. Τò 1934 ἰδρύεται ἡ Ὑπηρεσία Ἀρχαιοτήτων Κύπρου με ἐτήσια περιοδικὰ τὰ ARDA και RDAC, ἐνῶ τò ἴδιο ἔτος ἀρχίζουν οί ἀνασκαφές τῆς ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς στὸ Κούριον ὑπὸ τὸν B. H. Hill. Τò 1936 ἡ ἀγγλικὴ ἀρχαιολογική ἀποστολή έρευνά τὸν Ἅγιο Φίλωνα. Τò 1936 ξεκινᾶ τὶς ἐτήσιες ἐπισκέψεις και έρευνές του στη νήσο ὁ T. B. Mitford, οί δημοσιεύσεις τοῦ ὁποῖου καλύπτουν τὴν ἐπόμενη τριακονταετία και προέρχονται ἀπὸ ὄλη σχεδὸν τὴν Κύπρο. Ὁ Ἄγγλος ἐπιγραφικὸς συνεργάζεται με τὸν Π. Δίκαιο στὶς ἀνασκαφές στὸ Καφίζιν μεταξὺ 1949 και 1955, ἐνῶ τò 1950 ἀρχίζουν οί ἀνασκαφές στὰ Κούκλια ὑπὸ τὸν Mitford και τὸν J. H. Iliffe. Τò 1954 ὀργανώνεται τò Μουσείο τῆς Πάφου στὸ Κτήμα και τò ἐπόμενο ἔτος τò Μουσείο τῆς Παλαιπάφου στὰ Κούκλια. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξη τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ὡς ἀνεξάρτητου κράτους (1960) τὶς ἀνασκαφές ἀναλαμβάνουν ὁ K. Νικολάου (Πόλη Χρυσοχοῦς, Νέα Πάφος) και ὁ B. Καραγεώργης (Σαλαμίνα, Ἐγκωμη, Κίτιον). Κατὰ τὰ νεώτερα χρόνια, ἀνασκαφές πραγματοποιήσε στην περιοχή τῆς Νέας Πάφου ἡ πολωνικὴ ἀρχαιολογική ἀποστολή ἀπὸ τò 1965 κέ. ὑπὸ τὸν W. Daszewski και ἀπὸ τò 1990 ὑπὸ τὴν J. Mlynarczyk, στὰ Κούκλια ἡ γερμανικὴ

ἀρχαιολογική ἀποστολή ὑπὸ τὸν F. Maier κ.ἄ. (1968–1972) καὶ στὴν Ἀμαθοῦντα ἢ γαλλικὴ ἀρχαιολογικὴ σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν P. Aupert κ.ἄ. (1975–2000).

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δημοσιεύσεις διαφόρων μελετητῶν σὲ ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὅπως τὰ *ABSA*, *AJA*, *AJPh*, *Ἀθηνᾶ*, *Athenaeum*, *BCH*, *Berytus*, *Chiron*, *Epigraphica*, *Hellenica*, *JHS*, *JRS*, *ΚΣπ*, *KX*, *OA*, *OAth*, *RA*, *REG*, *RFIC*, *Syria*, *TAPhA*, *TAPhS*, *ZPE* κ.ἄ., καθὼς καὶ τῶν ἐκδόσεων ἀπὸ τὶς ἀρχαιολογικὲς ἀποστολές, σημαντικὴ γιὰ τὸν ἐντοπισμὸ καὶ τὴ μελέτη τῶν ἐπιγραφῶν ἀπὸ τὴν Κύπρο κατὰ τὴν περίοδο ποῦ ἐξετάζεται ὑπῆρξε ἡ συμβολὴ τῶν ἔργων τοῦ T. B. Mitford γιὰ τὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὸ Κούριον (*IK* 1971), τῶν T. B. Mitford καὶ Ἰνοῦς Μιχαηλίδου–Νικολάου (*Salamis* 1974), τῶν Pouilloux κ.ἄ. (*Salamine* 1987) γιὰ τὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα, τῆς Ἰνοῦς Μιχαηλίδου–Νικολάου (σειρὰ «*Inscriptiones Cypriae Alphabeticae*» στὸ *Berytus* 14, 1963 καὶ στὸ *RDAC* ἀπὸ τὸ 1963 καὶ ἐξῆς), τοῦ K. Χατζηγιάννου γιὰ τὸν σχολιασμὸ κάποιων ἐπιγραφῶν (*ΑΚΕΠ*), τοῦ Α. Βοσκοῦ (*ΑΚΥΓ* 2 1997) γιὰ τὰ ἐπιγράμματα τῆς νήσου καὶ τῶν Ἰον κ.ἄ. (*KB* V, 2004) γιὰ τὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὸ Κίτιον.

Στὸ χρήσιμο κατὰ τὰ ἄλλα ἔργο τῆς Nicolle Hirschfeld, *The PASP Data Base for the Use of Scripts on Cyprus*, Salamanca 1996, ὑπάρχουν πληροφορίες θεωρητικῶς γιὰ τὸ σύνολο τῶν ἐπιγραφῶν, ἐλλειπεῖς δυστυχῶς κυρίως ὡς πρὸς τὴ βιβλιογραφία καὶ τὴ χρονολόγησή τους, ἐνῶ ὑπάρχουν καὶ κάποια σφάλματα.² Στὸν πρῶτο τόμο τοῦ λεξικοῦ τῶν

2. Γιὰ παράδειγμα ἡ Hirschfeld ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐπιγραφή σὲ μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ἡ ὁποία παραδίδεται στὸ *SEG* 20, 316, προέρχεται ἀπὸ τὴ Λάρνακα, χρονολογεῖται δὲ πιθανὸν τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. καὶ εἶναι τιμητικὴ πρὸς τὸν Μνασέα. Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ ὅμως εἶναι ἡ **Λάρ. 23**, τὴν ὁποία παραδίδει ὁ Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 76–8, ἀρ. 42. Στὸ *SEG* 20, 316 παραδίδεται ἡ **Ἀμμ. 239**, ποῦ εἶναι μαρμάρινη στήλη ποῦ βρέθηκε στὸν Ἅγιο Φίλωνα καὶ ἀναφέρεται σὲ δωρεὰ στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης Ἀκράϊας καὶ ἡ ὁποία χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. Ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή σὲ βάση ἀγάλματος τοῦ ποιητῆ Λ. Σεπτιμίου Νέστορος (**Πάφ. 103**) τὴ μιὰ φορὰ χρονολογῶντας τὴν μεταξὺ τοῦ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ἐνῶ τὴν ἄλλη στίς ἀρχές τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. χρονολογεῖ τὴν

έλληνικῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν P. M. Fraser καὶ E. Matthews, Oxford 1987 (*LGPN I*), ὅπου ἀποθησαυρίζονται τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων ποῦ ἔζησαν στὶς νήσους τοῦ Αἰγαίου, στὴν Κύπρο καὶ τὴν Κυρηναικὴ, ὑπάρχουν ἐπίσης σφάλματα καὶ παραλείψεις.³

ἐπιγραφή ποῦ παραδίδει ἡ T. Νικολάου, *RDAC* 1991, σ. 200-1, ἀρ. 21, κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ ἐποχὴ καὶ συγκεκριμένα τὸ 54 μ.Χ., ἐνῶ ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ ποῦ βρέθηκε στὰ Κούκλια εἶναι τιμητικὴ πρὸς τὸν Καλλικλῆ, υἱὸ τοῦ Καλλικλέους ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια, καὶ χρονολογεῖται τὸ 154 π.Χ. Ἐπιπρόσθετα δὲν χρονολογεῖ καὶ οὔτε κατατάσσει ἔστω σὲ εὐρύτερη χρονικὴ περίοδο πολλὰς ἐπιγραφές, ποῦ παραδίδονται ἀπὸ τὸν Boeckh, *CIG II*, 1843· *LBW* 1870· Colonna - Ceccaldi, *RA* 29, 1875· Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879· Cesnola, *Cyprus, Salamina*² 1884, *Atlas* 1885-1903· Hogarth, *Devia Cypria* 1889· Munro - Tubbs, *JHS* 12, 1891· Perdrizet, *BCH* 20, 1896· Cagnat, *IGR* 3, 1906· Περισιτιάνη, *Γεν. Ιστ.*, 1910· Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910· Myres, *HCC* 1914, καθὼς καὶ μερικὲς ἀπὸ Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979.

3. Παράλειψη τῶν ὀνομάτων Ἀπολλώνιος (Λάπηθος: **Κερ. 17**), Ἀρήγων (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 398**), Δημητριανὴ (Λάρ. **144** καὶ **148**), Διόνικος (Καρπασία: **Ἀμμ. 242**), Εἰρηναῖος (Δεκέλεια: **Λάρ. 206**), Ἐξοδία (Καρπασία: **Ἀμμ. 238**), Ἐπάνθης (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 414**), Ἐπίγονος (**Ἀβ. Πρ. 37**), Ἐπικτησίς (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 454**), Ἐρμων (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 190**), Εὐτυχίς (Σόλοιοι: **Λευκ. 15**), Εὐφάμος (Κίτιον: **Λάρ. 11**), Εὐφωμῶ (Κίτιον: **Λάρ. 11**), Εὐφορίων (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 155**), Ζωίλα (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 561** καὶ Κίτιον: **Λάρ. 49** καὶ **140**), Ζωίς (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 303**), Ζωσίμη (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 403**), Τκέτων (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 171**), Τσιᾶς (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 190**), Καλάτυχος (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 275**), Καρποφόρος (Τρεμιθοῦς: **Λάρ. 197**), Κλωδία (Κούκλια: **Πάφ. 98**), Κοτυλᾶς (Λήδρα: **Λευκ. 54**), Κτησίων (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 145**), Λέων (Λάπηθος: **Κερ. 17**), Μαλλαῖος (Λάρ. **11**), Μᾶρος (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 289**), Μόσχος (Σαλαμίς: **Ἀμμ. 13**), Μύστιον (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 617**), Νέμεσος (**Ἀβ. Πρ. 37**), Νικοκλῆς (Σαλαμίς: **Ἀμμ. 148**), Νίκων (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 192**), Νομηνίος (Σαλαμίς: **Ἀμμ. 148**), Ολύμπα (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 295**), Ονήσιμος (Κίτιον: **Λάρ. 156**), Πάντανδρος (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 392**), Πλοῦς (Κούκλια: **Πάφ. 76**), Πρόκλα (Κούριον: **Λεμ. 43**), Ρόδων (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 145**), Σεκοῦνδος (Κίτιον: **Λάρ. 30**), Σώτερος (Λάρ. **99**), Σωτηρία (**Ἀβ. Πρ. 24**), Σῶτος (Λάπηθος: **Κερ. 14**), Σωφροσύνη (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 357**), Τιμόχαρις (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 179**), Τιτιανός (Σαλαμίς: **Ἀμμ. 64**), Τυχαία (Ἀμαθοῦς: **Λεμ. 404**), Φιλοκράτης (Κίτιον: **Λάρ. 55**). Οἱ ἐκδότες τοῦ *LGPN I* θεωροῦν τὸ οὐσιαστικὸ ἀρχιερέου στὴν **Λάρ. 84** ὡς κύριο ὄνομα (πατρωνυμικὸ), ἀλλὰ κάτι τέτοιο πιθανότατα δὲν ἰσχύει. Συγκαταλέγουν στὸ λῆμμα *Ἀύξησις* τὸ *Ἀ<ύ>ξήσις* στὴν **Λεμ. 422** (*SEG* 31, 1328), τὸ ὁποῖο θεωροῦν ὡς θηλυκὸ *Ἀ(ύ)ξησις*. Τὸ ὄνομα *Ἀύξησις* ὅμως εἶναι θηλυκοῦ γένους, πβ. **Λεμ. 660** καὶ **Λευκ. 27**, ἐνῶ στὴν **Λεμ. 422**, μετὰ τὸ *ΑΕΗΣΙΣ* εἶναι χαραγμένο *χρητέ*. Κατὰ συνέπεια πρόκειται γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀύξήσις*, τὸ ὁποῖο προκύπτει ἀπὸ τὴν ὑφαίρεση τοῦ [ο] τῆς καταλήξεως: *Ἀύξήσιος* > *Ἀύξήσις*, ὅπως τὸ *Ἀφροδίσις* ἐκ τοῦ *Ἀφροδίσιος* (**Λεμ. 771**, **Λάρ. 116** καὶ **181**), τὸ *Βάκχης* τοῦ *Βάκχιος* (**Λάρ. 167**), τὸ *Δημήτρις* τοῦ *Δημήτριος* (**Λεμ. 178**), τὸ *Διονύσις* τοῦ *Διονύσιος* (**Λεμ. 492**, **571**, **656**, **657**, **Λευκ. 24**, **82**, **Λάρ. 97** καὶ **106**), τὸ *Εὐστόχις* τοῦ *Εὐστόχιος* (**Λεμ. 77**), τὸ *Θεοδόσις* τοῦ *Θεοδόσιος* (**Λεμ. 467**), τὸ *Λούκις* τοῦ *Λούκιος* (**Λεμ. 459**), τὸ *Πολυχρόνις* τοῦ *Πολυχρόνιος* (**Λεμ. 541**) κτλ. Τὸ ὄνομα *Γαμιανός* (Κίτιον: **Λάρ. 47**) τὸ παραδίδουν ὡς *Γαλλιανός*, κατὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ T. B. Mitford. Θεωροῦν ὅτι τὸ *Ἐξοδία*, ποῦ παραδίδουν οἱ Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 66 (Καρπασία: **Ἀμμ. 238**), εἶναι ἐσφαλμένη γραφή ἀντὶ τοῦ *Ἐδοξία* = *Ε<ύ>δοξία* κατὰ τὴν διόρθωση τοῦ Mitford. Τὸ ὄνομα *Ἐλλόφιλος* (**Λεμ. 4**)

μεταγράφεται με ψιλὴ καὶ ὄχι με δασεία. Στὸ λῆμμα *Εὐφροσύνη*, ἀρ. 8, παραπέμπουν στοὺς Beaudouin – Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 37. Οἱ ἐκδότες ὁμῶς τῆς ἐπιγραφῆς, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν Τρεμιθοῦντα, διαβάζουν ΕΥΦΡΟΣΥΝΙ | ΧΡΗΣΤΑΙ | ΧΑΙΡΕ. Κατὰ συνέπεια, ἔνεκα τοῦ *χρησταί*, ἔχουμε ἐδῶ τὸ ἀρσενικὸ *Εὐφρόσυνος* καὶ ὄχι τὸ θηλυκὸ *Εὐφροσύνη*, βλ. τὴν ἔκδοση τῆς ἐπιγραφῆς στὴν **Λάρ. 199**. Τὸ ὄνομα *Ζώσιμος*, ἀρ. 25, τὸ κατατάσσουν στὰ ἀβεβαίως προελεύσεως ἐκ Κύπρου, ἀλλὰ προέρχεται ἀπὸ τὴ Λευκωσία, βλ. **Λευκ. 58**. Τὸ ὑπ. ἀρ. 1 λῆμμα τοῦ ὀνόματος *Θεοσίμη* ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, βλ. **Λεμ. 266**, χρονολογεῖται μεταξὺ Β΄ καὶ Α΄ αἰ. π.Χ., ὅπως ἀκριβῶς εἶχε ἀρχικὰ χρονολογήσει ἡ Νικολάου, *RDAC* 1974, σ. 191, ἀρ. 3, ἡ ὁποία ὀρθῶς εἰς *Amathonte*, σ. 199, ἀρ. 16 (= *SEG* 41, 1440) χρονολογεῖ τὴν ἐπιγραφή μεταξὺ Α΄ καὶ Β΄ αἰ. μ.Χ. Γιὰ τὸ ὄνομα *Θεότιμος*, ἀρ. 7, ἀναφέρουν ὅτι τὸ -τι- εἶναι γραμμμένο ὡς -τει-, ἐνῶ στὴν ἐπιγραφή εἶναι -τοι-, βλ. **Λεμ. 643**. Στὸ λῆμμα 6 τοῦ ὀνόματος *Θεόφιλος* με προέλευση τὴν Ἀμαθοῦντα καὶ χρονολογία τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ., παραπέμπουν στὴν Τ. Νικολάου, *RDAC* 1973, σ. 219, ἀρ. 16, σημειώνοντας ὅτι τὴν ἀνάγνωση πρότεινε ὁ Τ. Β. Mitford. Στὸ *RDAC* 1973 ὁμῶς στὴ σ. 219 δὲν ὑπάρχει ἀρ. 16, ἐνῶ στὸν ἀρ. 16 τοῦ *RDAC* 1973 δὲν ὑπάρχει τὸ ὄνομα αὐτό. Ἐπίσης σὲ κανένα ἀρθρο τῆς Νικολάου στὰ *RDAC* δὲν ὑπάρχει ὄνομα *Θεόφιλος* οὔτε στὴ σ. 219 οὔτε στὸν ἀρ. 16. Ἡ μόνη ἐξήγηση ποὺ πιθανὸν νὰ μποροῦσε νὰ δοθεῖ γιὰ τὸ σφάλμα εἶναι νὰ ἔγραψαν κατὰ λάθος ἀρ. 16 ἀντὶ ἀρ. 11, ὅπου ὑπάρχει τὸ ὄνομα *Θεότιμος*, γραμμμένο με -τοι-, τὸ ὁποῖο ὁμῶς κατέγραψαν ἐσφαλμένως με -τει-, ὅπως προανέφερα. Στὴν ἐπιγραφή **Λεμ. 80**, 2 (Κούριον), παραδίδεται ἡ γενικὴ *Εἰσιᾶτος* τοῦ ὀνόματος *Τσιᾶς*, καὶ ὄχι *Τσίας*, ὅπως ἀναφέρεται ἀπὸ τοὺς ἐκδότες τοῦ *LGNP* I. Τὰ ὀνόματα *Καπίτων* καὶ *Σωσίβιος* καταχωροῦνται με προέλευση τὴ Σαλαμίνα, ἀλλὰ εἶναι ἀβεβαίως προελεύσεως, βλ. Marshall, *GIBM* 4, 999 (**Αβ. Πρ. 15**). Στὸ λῆμμα *Κιδεκράτης*, χρονολογοῦν τὴν ἐπιγραφή ποὺ φέρει τὸ ὄνομα μεταξὺ Γ΄ καὶ Β΄ αἰ. π.Χ., ἐνῶ ἡ Τ. Νικολάου, *RDAC* 1971, σ. 70-1, ἀρ. 9 (**Λεμ. 69**), ποὺ πρώτη ἐξέδωσε τὴν ἐπιγραφή καὶ στὴν ὁποία παραπέμπουν, χρονολογεῖ βάσει παλαιογραφικῶν κριτηρίων πιθανῶς τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. Θεωροῦν τὸ ὄνομα στὴν **Λεμ. 223** (Ἀμαθοῦς) *Κλεάρχης* θηλυκοῦ γένους, γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἐκδίδουν ὡς *Κλεάρχη* καὶ σὲ παρένθεση ἀναφέρουν ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν «Δ. Φίλανδρος». Ὁ τύπος ὁμῶς *Κλεάρχη* εἶναι κλητικὴ τοῦ ἀρσενικοῦ ὀνόματος *Κλεάρχης*, πᾶγμα ποὺ εἶναι φανερὸ ἀπὸ τὴν προσφώνηση *χρηστέ, χαῖρε*. Στὴν **Λεμ. 145** (Ἀμαθοῦς) τὸ ὄνομα διαβάζεται Κούτταλος καὶ ὄχι Κούττιλλος, ὅπως εἰσηγήθηκε ὁ Τ. Β. Mitford. Στὴν **Λεμ. 152** (Ἀμαθοῦς) τὸ ὄνομα εἶναι *Κυπρῆς*, *Κυπρηῖτος*, θηλυκοῦ γένους καὶ ὄχι *Κύπρης*, *Κύπρητος*, ἀρσενικοῦ, ὅπως τὸ ἀναγνωρίζουν οἱ Fraser καὶ Matthews. Τὸ ὄνομα *Νέος* (Σόλοι: **Λευκ. 18**), τὸ θεωροῦν ὡς ἐπίθετο τοῦ ὀνόματος *Τίμων*, βλ. λ. *Τίμων*, ἀρ. 37. Χρονολογοῦν ἐσφαλμένως τὰ ὀνόματα *Μοκάπολις* καὶ *Νικάριον*, ποὺ ἀπαντοῦν στὴν **Πάφ. 92**, τὸν Β αἰ. π.Χ. (;), ἐνῶ ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀνάμεσα στὰ τέλη τοῦ Α΄ καὶ τὶς ἀρχές τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. Συγκαταλέγεται ὑπὸ τὸ λῆμμα *Ὀλύμπιος* (5), τὸ ὄνομα ποὺ μαρτυρεῖται στὴν ἐπιγραφή **Λάρ. 46**, ποὺ πρῶτος ἐξέδωσε ὁ Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 18. Σύμφωνα ὁμῶς με τὸ τι παραδίδει ὁ λίθος (ΟΛΥΜΠΙ.), δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ εἶναι βέβαιος ὄχι μόνο ἐὰν πρόκειται γιὰ τὸ ὄνομα *Ὀλύμπιος* ἢ γιὰ τὰ *Ὀλυμπίων* ἢ *Ὀλυμπος* ἢ *Ὀλυμπᾶς*, ἀλλὰ ἀκόμη εἶναι ἀβέβαιο καὶ τὸ γένος (ΧΡΗΣΤ.), ἀφοῦ θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι *Ὀλυμπία* ἢ *Ὀλυμπιάς*. Στὸ λῆμμα *Σωκράτης* (11), θεωροῦν ὅτι ὁ Σωκράτης τῶν ἐπιγραφῶν **Λεμ. 468** (Τ. Νικολάου, *RDAC* 1983, σ. 263, ἀρ. 11) καὶ **591** (Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 131, ἀρ. 10) εἶναι ὁ ἴδιος ἄνθρωπος. Παρασύρθηκαν μᾶλλον ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος Σωκράτης εἶναι πατέρας μιᾶς Ἀπολλωνίας. Οἱ δύο ὁμῶς ἐπιγραφές εἶναι διαφορετικές, ἀφοῦ στὴν πρώτη ὑπάρχει ἡ φράση *γυνὴ δὲ Ἀπολλω[νί]ου* ποὺ ἀπουσιάζει στὴ δεύτερη. Ἐπαναλαμβάνουν τὸ ὄνομα *Ὡραία*, μητέρα τοῦ *Ζωσίμου* (λ. ὑπ. 4 καὶ 5) παραπέμποντας στὴν Τ. Νικολάου, *RDAC* 1972, σ. 261, ἀρ. 22, ὅπου ὁμῶς δημοσιεύεται μία μόνο

Στὸ σῶμα τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, στὸ ὁποῖο μὲ τὴ συγκέντρωση, κατάταξη καὶ σχολιασμὸ τῶν ἐπιγραφῶν καλύπτεται ἓνα σημαντικὸ κενὸ στὴ σχετικὴ ἔρευνα, καταγράφονται, ὅπως εἶναι ἀναμενόμενο, στὸ κριτικὸ ὑπόμνημα καὶ οἱ διαφορὲς στὶς ἀποκαταστάσεις, οἱ προσθήκες, οἱ ὀβελισμοὶ κ.λπ. ἐκ μέρους τῶν προηγουμένων ἐκδοτῶν, καθὼς καὶ οἱ νέες ἀναγνώσεις καὶ διαφορὲς τοῦ παρόντος κειμένου. Ἐπίσης ἐπανεκδίδονται καὶ σχολιάζονται γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ πολλὰς δεκαετίες —στὶς πλεῖστες τῶν περιπτώσεων μετὰ ἀπὸ ἓναν καὶ πλέον αἰῶνα— ἀρκετὲς ἐπιγραφές, ποῦ εἶχαν δημοσιευθεῖ στὰ ἔργα: Boeckh, *CIG* II 1843 (Πάφ. 55, Λεμ. 206-208, 791· Κερ. 17· Αβ. Πρ. 18), *CIL* 1862-1943 (Αβ. Πρ. 17), *LBW* 1870 (Πάφ. 79· Λεμ. 230, 240, 274, 280, 281, 294, 538, 615, 808-810· Λευκ. 47· Κερ. 8-9, 20), *Cesnola, Cyprus* 1877 (Λευκ. 14, 61, 64-65, 69-71, 74), *Beaudouin - Pottier, BCH* 3, 1879 (Λεμ. 144, 238-239, 279, 587-590, 596, 607, 680-681, 707· Λευκ. 75, 78, 89, 99-103· Κερ. 10· Αμμ. 137, 238), *Cesnola, Atlas* 1885 (Αβ. Πρ. 46), *Hogarth κ.ἄ., JHS* 9, 1888 (Πάφ. 64, 68, 75, 94, 96, 98-99), *Perdrizet, BCH* 20, 1896 (Λεμ. 194-196, 228-233, 373-375, 633), *MSW* 1900 (Λεμ. 226), *Cesnola, Atlas Suppl.* 1903 (Αβ. Πρ. 24-29), *Cagnat, IGR* 3, 1906 (Πάφ. 59, 70, 80, 95, 97, 104· Κερ. 12· Αμμ. 52), *Περισιτιάνη, Γεν. Τστ.* 1910 (Πάφ. 85· Λεμ. 197, 646· Λευκ. 62-63, 66-67· Κερ. 16, 24), *Μενάρδου, Αθηνᾶ* 22, 1910 (Λεμ. 405-406, 409-413, 556, 569-571, 582-585, 591-592, 598-600, 605-606, 638-639, 642, 644-645, 690-704· Κερ. 21), *Myres, HCC* 1914 (Αβ. Πρ. 22) καὶ *Marshall, GIBM* IV, 1916 (Αβ. Πρ. 15). Ἐπιπρόσθετα, γιὰ

ἐπιγραφή, βλ. **Λεμ. 483**. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ ὄνομα *Ωφελία*, τὸ ὁποῖο μαρτυρεῖται στὴν Κύπρο μόνον μία φορὰ, σὲ ἐπιγραφή ποῦ δημοσίευσε πρώτη ἡ *Τ. Νικολάου, RDAC* 1981, σ. 189 (i) καὶ ἀναδημοσιεύθηκε μὲ παραπομπή στὴν πρώτη ἐκδότρια στὸ *SEG* 31, 1344, βλ. **Λεμ. 227**. Στὸ *LGPN* I ἐσφαλμένως ὑπάρχουν δύο ἀναφορὲς στὸ ὄνομα *Ωφελία*, ἡ μία μὲ παραπομπή στὴ *Νικολάου, ὀ.π.*, καὶ ἡ ἄλλη στὸ *SEG* ὀ.π.

πρώτη φορά δίδονται οι διαστάσεις του λίθου ή των γραμμάτων ή και των δύο στις επιγραφές **Πάφ. 61, 62, 66, 73, 77, 79, 80, 83, 95, 99, 101, 103, 104, 105** και **Λευκ. 106.**

Η ταξινόμηση των επιγραφών έγινε κατά τις σημερινές επαρχίες Πάφος, Λεμεσός, Λευκωσία κτλ. και στο έσωτερικό έκαστης επαρχίας κατάταξη σε γεωγραφικές ενότητες με βάση τις αρχαίες πόλεις και τη χώρα τους, σύμφωνα με τα ειωθότα στα επιγραφικά συντάγματα. Για την έσωτερική διάταξη των επιγραφικών κειμένων της κάθε περιοχής ακολουθήθηκε ή άναμενόμενη κατά κατηγορίες (έπίσημες, τιμητικές, άναθηματικές, έπιτύμβιες και τέλος άλλα είδη επιγραφών, όπως μαγικά κείμενα, σφραγίδες κτλ.). Έντός της κάθε θεματικής κατηγορίας ή κατάταξη είναι χρονολογική από τις παλαιότερες στις νεώτερες, και έντός της κάθε χρονολογικής ύποπεριόδου κατά τη γεωγραφική προέλευση, όπως έχει ήδη γίνει στη συλλογή των συλλαβικών επιγραφών της Κύπρου (Masson, *ICS*, από όπου και οι χάρτες των επαρχιών).

Το σύνταγμα αποτελείται από 1602 επιγραφές, από τις οποίες 1509 επί λίθου και 93 επί άλλων αντικειμένων (16 επί λύχνων, 5 επί ίγδίων, 11 επί άμφορέων, 2 επί κεράμων, 10 επί πηλίνων λοπάδων, 4 επί πηλίνων κυπέλλων, 2 επί άλλων πηλίνων άγγείων, 4 επί κυάθων, 3 επί ύδριων, 5 επί πηλίνων ύδροσωλήνων, 17 επί μαγικών πινακίδων, από μία επί όστράκου, δακτυλιολίθου, πηλίνου πίθου και 11 επί ψηφιδωτών δαπέδων.

Η συντριπτική πλειοψηφία των επιγραφών είναι ελληνικές, 71 είναι λατινικές και 12 δίγλωσσες. Ποσοτικά, οι 158 προέρχονται από την επαρχία Πάφου, 810 από την επαρχία Λεμεσοϋ, 106 από την επαρχία Λευκωσίας, 24 από την επαρχία Κερύνειας, 212 από την επαρχία Λάρνακας, 246 από την επαρχία Άμμοχώστου και 46 είναι άβεβαίας προελεύσεως.

Αναφορικὰ μὲ τὴ γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν κατηγοριῶν, λίγες ἐπίσημες ἐπιγραφές προέρχονται ἀπὸ τὶς πόλεις: 12 ἀπὸ τὸ Κούριον, 12 ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα, 4 ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο, 3 ἀπὸ τοὺς Σόλους, 2 ἀπὸ τοὺς Χύτρους, 2 ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ τὴ Λάπηθο καὶ ἀπὸ μία ἀπὸ τὴ Νέα Πάφο, τὴν Ἀμαθοῦντα, τὴν Κερύνεια καὶ τὴν Καρπασία, ἐνῶ ὑπάρχουν καὶ δύο ἀβεβαίας προελεύσεως. Οἱ περισσότερες τιμητικὲς ἐπιγραφές προέρχονται ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα (66) καὶ ἀκολουθοῦν τὸ Κούριον (37), τὸ Κίτιον (26), ἡ Παλαίπαφος (17), ἡ Νέα Πάφος (13), ἡ Λάπηθος (7), οἱ Σόλοι (5), ἡ Καρπασία καὶ ἡ Ἀμαργέτη (2) καὶ ἡ Ἀμαθοῦς, ἡ Ταμασσός, ἡ Κερύνεια καὶ οἱ Γόλγοι (1). Ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα προέρχονται καὶ οἱ περισσότερες ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές (42), ἐνῶ ἀκολουθοῦν ἡ Ἀμαθοῦς (39), ἡ Παλαίπαφος (34), τὸ Κούριον (30), ἡ Ἀμαργέτη (15), ἡ Νέα Πάφος (10), τὸ Κίτιον (8), οἱ Σόλοι καὶ οἱ Γόλγοι (5), οἱ Χύτροι καὶ ἡ Λάπηθος (2) καὶ ἡ Ταμασσός (1), ἐνῶ ὑπάρχουν καὶ ὀκτὼ ἀβεβαίας προελεύσεως. Ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ἐπιτύμβιων ἐπιγραφῶν προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα (586), ἐνῶ πολὺ λίγες προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐπαρχία τῆς Πάφου (πέντε στὴ Νέα Πάφο, μία στὴν Παλαίπαφο καὶ μία στὴν Ἀμαργέτη)· ἀρκετὲς ἐπιτύμβιες ὑπάρχουν καὶ στὸ Κίτιον (142) καὶ ἀκολουθοῦν ἡ Ταμασσός (30), τὸ Κούριον (22), ἡ Σαλαμίς (21), οἱ Σόλοι (14), ἡ Τρεμιθούς (10), ἡ Λάπηθος (8), οἱ Γόλγοι (6), ἡ Καρπασία (3) καὶ ἡ Κερύνεια (1), ἐνῶ ὑπάρχουν καὶ εἴκοσι ἐπτὰ ἀβεβαίας προελεύσεως.

Σὲ κάθε παρουσίαση ἐπιγραφῆς προτάσσεται ἐνδεικτικὸς τίτλος καὶ ἡ χρονολογία τῆς· ἡ προτεινόμενη χρονολογία εἶναι ἀποτέλεσμα μελέτης τῆς ἐξέλιξης τῆς γραφῆς στὴ νῆσο κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἐξετάζεται, ἐνῶ ὅταν τὰ ἐσωτερικὰ στοιχεῖα μιᾶς ἐπιγραφῆς ἐπιτρέπουν ἀκριβέστερη χρονολόγηση, αὐτὴ αἰτιολογεῖται στὸ σχολιασμὸ μετὰ τὸ κριτικὸ ὑπόμνημα. Στὴ συνέχεια παρατίθεται ἡ περιγραφή τοῦ μνημείου καὶ σημειώνονται οἱ διαστάσεις του, καθὼς

καὶ ἐκεῖνες τῶν γραμμάτων. Ἀκολουθοῦν ὁ τόπος ἀνεύρεσης τῆς ἐπιγραφῆς, ὁ χῶρος φύλαξης τοῦ μνημείου καὶ ὁ ἀριθμὸς εὐρετηρίου, ἐφόσον ὑπάρχει. Ὡς πρὸς τὸ βιβλιογραφικὸ λῆμμα, ἀκολουθήθηκαν οἱ ἀρχὲς ποὺ διατυπώθηκαν ἀπὸ τὸν L. Robert, *La Carie* II, Paris 1954, σ. 9-14, σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες παρατίθενται κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ οἱ πρωτογενεῖς ἐκδόσεις μιᾶς ἐπιγραφῆς, ποὺ στηρίζονται στὴν προσωπικὴ ἐξέταση τοῦ κειμένου ἐκ τοῦ λίθου, τοῦ ἐκτύπου, τῆς φωτογραφίας ἢ ἐνὸς ἀπογράφου, ἐνῶ οἱ δευτερογενεῖς ἐκδόσεις, οἱ ὁποῖες ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὶς προηγούμενες, καταχωροῦνται μέσα σὲ παρενθέσεις. Σημειωτέον ὅτι γιὰ τὴν πληρότητα τοῦ βιβλιογραφικοῦ λήμματος, δὲν ἐξαιρέθηκαν οἱ μέτριες ἢ οἱ ἐλλιπεῖς ἐκδόσεις. Δημοσιεύσεις ποὺ πραγματεύονται θέματα γλωσσικοῦ, τοπογραφικοῦ ἢ ἱστορικοῦ χαρακτῆρος ἢ ποὺ ἐπιφέρουν διορθώσεις στὸ κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς καταχωροῦνται σὲ εἰδικὴ παράγραφο.

Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις παρατίθεται ἡ μικρογράμματη μεταγραφή τοῦ κειμένου, ἐνῶ ἡ μεγαλογράμματη μόνο γιὰ λέξεις ἢ τμήματα λέξεων τῶν ὁποίων ἡ κατανόηση εἶναι προβληματικὴ. Γιὰ τὶς ἀποκαταστάσεις, διορθώσεις, ἀναλύσεις βραχυγραφιῶν, προσθῆκες κτλ. χρησιμοποιήθηκαν τὰ καθιερωμένα στὴν ἐπιγραφικὴ σύμβολα. Στὸ κριτικὸ ὑπόμνημα σημειώνονται οἱ διαφορὲς στὶς ἀναγνώσεις τῶν προηγούμενων ἐκδοτῶν, καθὼς καὶ οἱ πιθανὲς νέες ἀποκαταστάσεις καὶ διορθώσεις. Ἡ παρουσίαση κλείνει μὲ σχόλια γλωσσικά, καθὼς καὶ μὲ παρατηρήσεις στὰ ἀνθρωπωνύμια καὶ τὶς διάφορες τυπικὲς φράσεις μιᾶς ἐπιγραφῆς, ποὺ ἐπεκτείνονται κατὰ περίπτωσιν σὲ τοπογραφικὰ ἢ ἱστορικὰ σχόλια. Στὶς πλεῖστες τῶν περιπτώσεων οἱ ἀναφορὲς εἶναι περιεκτικὲς καὶ παραπέμπουν σὲ εἰδικὲς γιὰ κάθε θέμα μελέτες, ἔνεκα τοῦ ὅτι στὴν εἰσαγωγὴ τοῦ ἔργου ἐπιχειρεῖται κατὰ κεφάλαια ἐκτενὴς καὶ συνθετικὴ πραγμάτευση τῶν θεμάτων ποὺ σχετίζονται μὲ τὶς ἐπιγραφές.

Η συλλογή τῶν ἐπιγραφικῶν μνημείων στὴν Κύπρο κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο στὸ παρὸν σύνταγμα καὶ ἡ παράλληλη μελέτη καὶ ἀξιοποίηση τῶν πληροφοριῶν ποὺ προσφέρουν, μποροῦν νὰ ἀποτελέσουν μία ἀσφαλῆ βάση γιὰ τὴ μελέτη καὶ κατανόηση τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ὀργάνωσης τῶν πόλεων τῆς νήσου κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἐξετάζεται. Στὴν Εἰσαγωγὴ τοῦ ἔργου ἐξετάζονται οἱ γραπτὲς πηγές, τόσο τὸ ἐπιγραφικὸ ὑλικὸ ὅσο καὶ οἱ φιλολογικὲς μαρτυρίες (ἔγινε ἔλεγχος τῶν παρατεθέντων χωρίων ἀπὸ τὶς ἐγκυρότερες ἐκδόσεις), μὲ σκοπὸ τὴ μελέτη τῆς ρωμαϊκῆς διοίκησης τῆς ἐπαρχίας καὶ διαφόρων πτυχῶν τοῦ κοινωνικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ πολιτισμικοῦ βίου τῆς Κύπρου κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου.

Γιὰ πολλὰς πτυχὲς τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς στὴν Κύπρο κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, οἱ γραμματικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες εἶναι ἐλλιπεῖς ἢ ἀποσπασματικὲς καὶ σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις ἀποῦσες.⁴ Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἐπειδὴ εἶναι παρακινδυνευμένη μία λεπτομερὴς ἱστορικὴ ἀνασύνθεση, ἐπικεντρώθηκα σὲ ἀνάλυση ἐπιλεγμένων θεμάτων γιὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν πληροφορίες κυρίως μέσῳ τῶν ἐπιγραφῶν, πάντοτε σὲ σύγκριση μὲ τὶς ὑπόλοιπες ἀνατολικὲς ἐπαρχίες τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Μετὰ ἀπὸ μία σύντομη ἱστορικὴ ἀναδρομὴ, ὅπου ἀναφέρονται τὰ κυριότερα γεγονότα τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων στὴν Κύπρο βάσει κυρίως τῶν πηγῶν τῆς ἀρχαίας γραμματείας, στὸ δεῦτερο κεφάλαιο ἐξετάζεται ὁ τρόπος διοικήσεως τῆς νήσου (ἡ εἰσπραξὴ τοῦ φόρου ὑποτελείας, ὁ δανεισμὸς μὲ ὑπέρογκο τόκο, ἡ σπουδαιότητα καὶ τὸ κῦρος τῶν ἀνθυπάτων, τὰ καθήκοντα καὶ οἱ ἀρμοδιότητες τῶν διοικητῶν, οἱ εὐθύνες τῶν ἄλλων Ῥωμαίων ἀξιωματοῦχων) καὶ καταγράφονται οἱ Ῥωμαῖοι ἀξιωματοῦχοι (ἀνθύπατοι, λογιστές, ταμίες, αὐτοκρατορικοὶ ἐπίτροποι, ὑπαρχοὶ) ποὺ παραδίδονται στὶς ἐπιγραφές.

4. Βλ. Potter, σ. 786.

Προσπάθεια συμβολής στην έρευνα αυτής της περιόδου άποτελεῖ ἡ παρουσίαση στο τρίτο κεφάλαιο τῆς δράσεως τῶν ἐπιφανῶν πολιτῶν στις διάφορες πόλεις τῆς νήσου, μελῶν τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας. Ἐξετάζονται ἡ ἀνάληψη διαφόρων ἀξιωμάτων ἀπὸ τοὺς ἐν λόγῳ πολίτες, οἱ δυνατότητες πρόσβασῆς τους στὴν αὐτοκρατορικὴ ὑπηρεσία, οἱ διάφορες εὐεργεσίες τους πρὸς τὶς πόλεις ἢ ἡ διάθεση χρημάτων γιὰ τὴν κατασκευὴ μνημείων καὶ γενικὰ ἐξετάζεται ἡ παρουσία καὶ ἡ διὰ τῶν ἔργων ἢ τῆς ἀναλήψεως ἀξιωμάτων προβολὴ τῶν πολιτῶν ποὺ ἀνῆκαν στοὺς ἀνώτερο στρῶμα τῆς κυπριακῆς κοινωνίας στις σημαντικότερες πόλεις καὶ ἱερὰ τῆς Κύπρου.

Στὸ κεφάλαιο «Πολιτειακὰ καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα» γιὰ πρώτη φορὰ καταγράφονται καὶ σχολιάζονται κατὰ πόλεις τὰ τοπικὰ ἢ παγκύπρια πολιτειακὰ καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα, μὲ ἀπαρίθμηση τῶν κατόχων τους κατὰ πόλη (24 γυμνασίαρχοι, 4 ἐφήβαρχοι, 7 ἀγνοθέται, 14 ἀγορανόμοι, 15 ἄρχοντες, 7 γραμματεῖς, 4 ταμίαι, 4 προνοηταί, 6 δεκάπρωτοι, 2 ἵππαρχοι, 3 τιμηταί, 3 πρεσβευταί, ἕνας ξυστάρχης, ἕνας ἀρχιεροφύλακας, ἕνας κνισευτήρ, ἕνας ἱερομνήμων, 6 προστάται, 13 ἱερεῖς, 20 ἀρχιερεῖς, 4 ἀρχιέρειες καὶ 8 ἀρχιερεῖς διὰ βίου).

Στὰ ἐπόμενα δύο κεφάλαια ἀναλύονται τὰ ζητήματα περὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς καὶ τῶν τοπικῶν θεοτήτων λατρείας βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν καὶ φιλολογικῶν μαρτυριῶν σὲ συνάρτηση καὶ μὲ τὸ τί συνέβαινε καὶ στις ὑπόλοιπες ἐπαρχίες τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

Στὸ ἔβδομο κεφάλαιο περιγράφεται καὶ ἐξετάζεται ἡ πολιτικὴ, θρησκευτικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάσταση τῶν κυριοτέρων πόλεων τῆς νήσου. Στὸ ὄγδοο κεφάλαιο, ἀναφέρονται τὰ ἐπαγγέλματα ποὺ ἀπαντοῦν στὴ νῆσο κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἐξετάζεται καὶ σχολιάζονται οἱ οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς δραστηριότητες τῶν προσώπων ποὺ ἀσκοῦν τὰ ἐπαγγέλματα τοῦ ἱατροῦ, τοῦ τραπεζίτου, τοῦ οἰκοδόμου, τοῦ ἀγγειοπλάστου, τοῦ ἀγαλαματοποιοῦ, τοῦ λινουργοῦ, τοῦ

κεραμιδοποιού, του γεωργού, του έμπορου, του άμαξηλάτου, του όνηλάτου, του άλιέως, του μάγειρα, του άγρονόμου, του μιμολόγου, του βιολόγου, του διδασκάλου και του κωπιάτου.

Στò έπόμενο κεφάλαιο, συζητείται τò θέμα τών άπελευθερωτών και πατρώνων άφενός και τών άπελευθέρων και δούλων άφετέρου κατά τή ρωμαιοκρατία στην Κύπρο βάσει και τής προγενεστέρας έρεύνης σε άλλες έπαρχίες τής Έώμης. Στην κοινωνία τών πολιτών τής Κύπρου αναλύουμε ως είδική κατηγορία τους ξένους στò δέκατο κεφάλαιο.

Όπως και σε άλλες διοικητικές περιφέρειες, τò Κοινόν διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο και στη θρησκευτική και στην πολιτιστική ζωή τής έπαρχίας. Γι' αυτό και έξετάζονται βάσει τών φιλολογικών και έπιγραφικών μαρτυριών στò ένδέκατο κεφάλαιο οί άρμοδιότητες του *Κοινοῦ Κυπρίων*, όπως ή διεύθυνση τής άυτόκρατορικής λατρείας στη νήσο, ή έκπροσώπηση τών συμφερόντων είτε μεμονωμένων πόλεων είτε τής νήσου ως συνόλου στη Σύγκλητο ή στους άτοκράτορες, ή έκδοση χάλκινων νομισμάτων μικρής άξίας, που χρησίμευαν για τις έπιτόπιες συναλλαγές, ή διοργάνωση έορτών σχετιζομένων με τή λατρεία τών κύριων θεοτήτων και τών άυτόκρατόρων, ή φροντίδα για τήν εϋνοια προηγουμένων διοικητών τής Κύπρου, ή άπόδοση τιμών προς εϋεργέτες του κοινοῦ, άτοκράτορες, άνθυπάτους, άρχιερείς, γυμνασιάρχους.

Έξετάζεται επίσης τò θέμα τής θέσεως τών γυναικών στην κοινωνία τής έποχής και για τò ποιές και για ποιους λόγους κατείχαν σημαίνουσα θέση στην κοινωνική προβολή στη νήσο. Τò κεφάλαιο «Άθλητισμός - Άγώνες» φωτίζει κάποιες άπό τις πτυχές τής κοινωνικής ζωής τής νήσου άμεσα συνδεδεμένης με τή λατρεία και τήν παιδεία, όπως και στις υπόλοιπες περιοχές τής άυτόκρατορίας. Στò δέκατο τέταρτο κεφάλαιο αναλύεται ή χρήση τής λατινικής γλώσσας στις έπιγραφές τής νήσου και δίδονται άπαντήσεις στα έρωτήματα ποῦ, γιατί και πότε χρησιμοποιεΐται ή λατινική άντι τής

έλληνικῆς, ποῦ ἦταν ἡ πλέον διαδεδομένη γλῶσσα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἀνατολικῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

Στὸ κεφάλαιο «Ῥωμαϊκὴ πολιτεία» καταγράφονται οἱ Ῥωμαῖοι πολῖτες τῆς Κύπρου, ἀναλύονται οἱ τρόποι ἀποκτήσεως τῆς ὑπηκοότητας τῶν *peregrini* τῆς νήσου καὶ ἡ ὀνοματοθεσία κατὰ τὴν υἰοθεσία, ἐξετάζεται ἡ θέση τῶν κατόχων ῥωμαϊκῆς πολιτείας στὶς τοπικὲς κοινωνίες καὶ ἐπιχειρεῖται νὰ δοθεῖ ἐρμηνεία τοῦ γεγονότος ὅτι ἐπιφανεῖς πολῖτες κάτοχοι σημαίνοντων ἀξιωματῶν, πολιτικῶν καὶ ἱερατικῶν, δὲν ἀπέκτησαν τὴ ῥωμαϊκὴ ὑπηκοότητα. Ἐξετάζεται ἐπίσης ἡ χρῆση ῥωμαϊκῶν ὀνομάτων ἀπὸ ἄτομα ποῦ δὲν εἶχαν τὴ ῥωμαϊκὴ πολιτεία. Συμπληρώνεται ἔτσι ἓνα κενὸ στὴν ἔρευνα γιὰ τὴν παραχώρηση πολιτείας στὴ νῆσο συγκρινόμενη μὲ τὴν παραχώρηση πολιτικῶν δικαιωμάτων στοὺς κατοίκους ἄλλων ἐπαρχιῶν κατὰ τὴν αὐτοκρατορικὴ ἐποχὴ. Στὸ τελευταῖο κεφάλαιο, ἐπιχειρεῖται μία συστηματικὴ καὶ τεκμηριωμένη βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν καὶ φιλολογικῶν πηγῶν ἀνάλυση τῆς παρουσίας καὶ τῶν σχέσεων συνυπάρξεως μὲ τὸ γηγενὲς στοιχεῖο τῶν Τουδαίων τῆς Κύπρου, καθὼς καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ στὴ νῆσο.

Ἡ διατριβὴ συμπληρώνεται μὲ ποικίλα εὐρετήρια (I-X), μὲ τὰ ὀνόματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τὰ προωνύμια, ὀνόματα γένους, *cognomina*, παρωνύμια, τὰ ὀνόματα Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ ἀξιωματούχων καὶ μελῶν τῆς οἰκογένειάς τους, τὰ αὐτοκρατορικὰ ἐπίθετα, τὸν χρονολογικὸ κατάλογο ἀξιωματούχων καὶ ἱερέων, τὰ ὀνόματα καὶ λατρευτικὰ ἐπίθετα θεοτήτων καὶ μυθικῶν προσώπων, τὰ ὀνόματα μηνῶν, τὰ τοπωνύμια καὶ ἔθνικα καὶ τὸ λεξιλόγιο στὴν ἑλληνικὴ καὶ λατινικὴ γλῶσσα. Προσετέθη ὁ κατάλογος ἀνθρωπωνυμίων βάσει τῆς σημασίας καὶ τοῦ τρόπου παραγωγῆς τους. Στὸ τέλος παρατίθεται κατάλογος ἀντιστοιχιῶν προγενεστέρων δημοσιεύσεων μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ παρόντος συντάγματος.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

ΣΥΜΒΟΛΑ

- [αβ]: Αποκατάσταση γραμμάτων που υπήρχαν και έχουν εξαφανισθεί (ἀποκατάσταση τῶν κενῶν ἢ κατεστραμμένων ἢ θραυσμένων τμημάτων τοῦ λίθου).
- {αβ}: Γράμματα που προσετέθησαν ἐσφαλμένως ἀπὸ τὸν χαρακτήρα τοῦ κειμένου και ὀβελίζονται ἀπὸ τὸν ἐκδότη.
- (αβ): Ἀνάλυση συντομογραφιῶν και γράμματα που ἐσφαλμένως χαραχθήκαν ἀντὶ ἄλλων (διόρθωση σφαλμάτων κατὰ τὴ χάραξη).
- <αβ>: Προσθήκη γραμμάτων που παραλείφθηκαν ἀπὸ ἀβλεψία τοῦ χαρακτοῦ.
- [[αβ]]: Αποκατάσταση γραμμάτων που σκόπιμα εἶχαν ἀπαλειφθεῖ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.
- [- - -]: Χάσμα με ἀκαθόριστο ἀριθμὸ γραμμάτων που λείπουν.
- [. . .]: Χάσμα και ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμάτων που φαίνεται ὅτι ἦταν χαραγμένα ἀλλὰ ἔχουν χαθεῖ.
- ν: Ἐλεύθερος χῶρος στὸν λίθο για ἓνα γράμμα.
- vac.: Τὸ ὑπόλοιπο μέρος τοῦ λίθου δὲν χαραχθήκε.
- [ca. 3]: Δήλωση πιθανοῦ ἀριθμοῦ γραμμάτων που λείπουν.
- α□: Γράμμα που εἶναι ἀνεγνωσμένο ἀβέβαια και τοῦ ὁποίου τὰ ὑπολείμματα θὰ μπορούσαν νὰ ἐρμηνευθοῦν διαφορετικά.
- |: Τέλος στίχου.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΡΩΜΑΪΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ
ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ

1. Ιστορική αναδρομή. Τὰ κυριότερα γεγονότα τῶν
ῥωμαϊκῶν χρόνων στὴν Κύπρο

Ἀπὸ τὸ 168, ὅποτε οἱ Ῥωμαῖοι παρενέβησαν ὑπὲρ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐναντίον τοῦ Ἀντιόχου Δ΄ τοῦ Ἐπιφανοῦς,⁵ μέχρι τὸ 58 π.Χ., ὅποτε προσηρτήθη γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Κύπρος στὸ ῥωμαϊκὸ κράτος, διεξήχθη σειρά ἐπαφῶν τῆς Ῥώμης μὲ τὴν ὑπὸ τοὺς Πτολεμαίους Κύπρο: Ἡ προσπάθεια τοῦ Ἀντιόχου Δ΄ τοῦ Ἐπιφανοῦς τὸ 168 π.Χ. νὰ καταλάβει τὴν Κύπρο⁶ ἀπέτυχε μετὰ τὴν ἐπέμβαση τῶν Ῥωμαίων ὑπὲρ τοῦ Πτολεμαίου Στ΄ τοῦ Φιλομήτορος.⁷ Στὸν «περὶ πειρατείας

1. Ὁ Ἀντίοχος Δ΄ ὁ Ἐπιφανής, (περίπου 215-163 π.Χ.), τρίτος υἱὸς τοῦ Ἀντιόχου Γ΄, ἐγίνε βασιλεὺς τῆς Συρίας τὸ 175 διαδεχθεὶς τὸν ἀδελφὸ του Σέλευκον τὸν Φιλοπάτορα. Κατὰ τὸν ΣΤ΄ συριακὸ πόλεμο (170-168 π.Χ.) ὁ Ἀντίοχος ἐκινήθη κατὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ κατέλαβε τὴ Φοινίκη, τὴν Παλαιστίνη καὶ τὴν Κοίλην Συρία, καθὼς καὶ μέρος τῆς Αἰγύπτου, ἡ ῥωμαϊκὴ ὁμως παρέμβαση διὰ τοῦ Ῥωμαίου πρέσβευος Ποπίλιου Λαίνα τὸ 168, ἀπέτρεψε τὴν προσπάθεια τοῦ Ἀντιόχου νὰ καταλάβει τὴν πτολεμαϊκὴ Αἴγυπτο καὶ τὴν Κύπρο. Ἄφοῦ ἐπέστρεψε, ἀπαγόρευσε τὴ λατρεία τοῦ θεοῦ τῶν Ἑβραίων καὶ οἰκοδόμησε ναὸ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς στὴν Τερουσαλήμ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξεγερθοῦν οἱ Μακκαβαῖοι.

2. Ὁ Ἀντίοχος τὴν ἀνοιξη τοῦ 168 π.Χ. κινήθηκε μὲ τὸν στρατὸ του κατὰ τῆς Αἰγύπτου διὰ τῆς Κοίλης Συρίας, ἀφοῦ ἔστειλε τὸν στόλο του ἐναντίον τῆς Κύπρου βλ. Liv. 45.11.9: *Cyprum ex templo classem misit; ipse primo vere cum exercitu Aegyptum petens in Coelem Syriam processit*. Ἀξίωσε ἀπὸ τοὺς πρέσβεις τοῦ Φιλομήτορος νὰ τοῦ παραχωρηθοῦν ἡ Κύπρος καὶ τὸ Πηλούσιο στὸ Δέλτα τοῦ Νείλου βλ. Liv. 45.11.11: *respondit non aliter neque classem revocaturum neque exercitum reducturum, nisi sibi et tota Cypro et Pelusio agroque, qui circa Pelusiacum ostium Nili esset, cederetur*. Ὁ πρέσβης τῆς Ῥώμης Ποπίλιος Λαίνας ἐπέδωσε στὸν Ἀντίοχο, ποὺ βρισκόταν κοντὰ στὴν Ἀλεξάνδρεια, ψήφισμα τῆς ῥωμαϊκῆς Συγκλήτου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέβαλλε τὴν ἀπομάκρυνσή του ἀπὸ τὴν Κύπρο. Ὁ Ἀντίοχος ἀπάντησε ὅτι θὰ ὑπακούσει στὴ Σύγκλητο καὶ οἱ Ῥωμαῖοι κατέπλευσαν στὴν Κύπρο, ἀπὸ ὅπου κατεδίωξαν τὰ πλοῖα τοῦ Ἀντιόχου βλ. Liv. 45.12.3-4 καὶ 7-8.

3. Βλ. Hill, *History*, σ. 191. Ὁ Πτολεμαῖος Στ΄ ὁ Φιλομήτωρ, ὁ καὶ Τρύφων ἐπικαλούμενος, ἀνῆλθε στὴ βασιλεία σὲ ἡλικία ἕξι ἐτῶν (180-145 π.Χ.), διατελὼν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπεία τῆς μητρὸς του Κλεοπάτρας. Τὸ 169

νόμο» τοῦ 101/100 π.Χ.,⁸ ἡ Κύπρος περιλαμβανόταν ἀνάμεσα
στοὺς

π.Χ., ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τῆς κατάληψης τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τὸν Ἀντίοχο Δ΄ τὸν Ἐπιφανῆ, ἐπεβλήθη στὸν Φιλομήτορα ὡς συνάρχων ὁ νεώτερος ἀδελφός του Εὐεργέτης Β΄ ὁ καὶ Φύσκων μέχρι τὸ 164. Ὁ Φιλομήτωρ διώχθηκε ἀπὸ τὸν ἀδελφό του τὸ 164 καὶ κατέφυγε στὴ Ῥώμη. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐπωφελήθηκαν ἀπὸ τὴν ἀντίθεση τῶν δύο ἀδελφῶν καὶ πέτυχαν τὴ διάσπαση τῆς πτολεμαϊκῆς ἐπικράτειας, ἀναθέτοντας τὴν Κυρηναϊκὴ στὸν Φύσκωνα ἀφενὸς καὶ τὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν Κύπρο στὸν Φιλομήτορα ἀφετέρου. Τὸ 157 ἐπέστρεψε ὁ Φιλομήτωρ ὡς βασιλεύς, ἀλλὰ οἱ διενέξεις καὶ συγκρούσεις μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν ἐξασθένησαν τὴν Αἴγυπτο.

4. Γιὰ τὸν νόμο αὐτό βλ. Hassal κ.ἄ., *JRS* 64, 1974, σ. 195-200.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

«φίλους και συμμάχους» τῶν Ῥωμαίων σύμφωνα μὲ τὸ διαβούλιον.⁹ μὲ τὸν νόμο αὐτὸν ὑποχρεωνόταν ὁ διοικητὴς τῆς Ἀσίας νὰ ἀπευθύνεται στὸν κυβερνήτη τῆς Κύπρου, γιὰ νὰ μεριμνήσει γιὰ τὴν πάταξη τῆς πειρατείας καὶ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἀσφαλοῦς ναυσιπλοΐας.¹⁰ Ὁ Πτολεμαῖος Ἀλέξανδρος Α΄¹¹ τὸ 88 π.Χ. ἐπεχείρησε νὰ ἀνακτήσει τὸν ἔλεγχο τῆς θαλάσσιας περιοχῆς τῆς νήσου μὲ στόλο, τὸν ὁποῖο εἶχε συγκεντρώσει ἐν μέρει μὲ Ῥωμαϊκὴ χρηματικὴ ἐπιχορήγηση.¹² Ὡς ὑποθήκη γιὰ τὸ δάνειο ποῦ εἶχε συνάψει, εἶχε κληροδοτήσει στὴ διαθήκη του τὸ βασίλειό του στὴ Ῥώμη, ὅπως συνέβη καὶ μὲ ἄλλους μονάρχες, π.χ. τὸν Ἄτταλο Γ΄· ἐὰν δὲ εἶχε καταλάβει τὴ νῆσο, ἡ βασιλικὴ περιουσία στὴν Κύπρο θὰ μπορούσε νὰ εἶχε θεωρηθεῖ ὡς Ῥωμαϊκὴ.¹³ Ὁ Λικίνιος Λούκουλλος¹⁴ κατὰ τὸ 86 π.Χ. ἀφίχθη στὴν Κύπρο καὶ προσπάθησε νὰ ἀποκτήσει ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖο Σωτήρα Β΄¹⁵

5. SEG 1, 161· SEG 2, 378 βλ. Mitford, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1289.

6. Βλ. Potter, σ. 770.

7. Ὁ Πτολεμαῖος Ι΄ Ἀλέξανδρος Α΄ (περίπου 140-88 π.Χ.), υἱὸς τοῦ Πτολεμαίου Η΄ Εὐεργέτου Β΄, νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Πτολεμαίου Θ΄ Σωτήρος Β΄, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς μητρὸς του, Κλεοπάτρας Γ΄, ὑπῆρξε κυβερνήτης τῆς Κύπρου ἀπὸ τὸ 116 μέχρι τὸ 107, ὅποτε ἀνακατέστη στὴν Αἴγυπτο ἀπὸ τὴ μητέρα του, ἡ ὁποία ἐδιώξε τὸν Σωτήρα Β΄. Βασίλευσε στὴν Αἴγυπτο ἀπὸ τὸ 107-88 π.Χ.

8. Πλουτ., Λούκ. 2.

9. Βλ. Potter, σ. 771 καὶ ὑποσ. 26 γιὰ τοὺς ὅρους τέτοιων κληροδοτημάτων ποῦ ἀφοροῦσαν βασιλικὴ γῆ.

10. Ὁ Λεύκιος Λικίνιος Λούκουλλος (117-57/6 π.Χ.), ὑπηρέτησε τὸν Σύλλα ὡς ταμίης τὸ 88 π.Χ., ὡς ἀντιταμίης του τὸ 88-87 μὲ ἀποστολὴ νὰ συλλέγει πλοῖα καὶ χρήματα γιὰ τὸν πόλεμο τοῦ Σύλλα κατὰ τοῦ Μιθριδάτου Ζ΄, τὸ 79 ἐγίνε ἀγορανόμος, τὸ 78 πραιτωρ καὶ τὸ 74 ὑπάτος. Ὡς στρατηγὸς διεξήγαγε πόλεμο ἐναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ Πόντου Μιθριδάτου ΣΤ΄ τοῦ Εὐπάτορος ἀπὸ τὸ 74 μέχρι τὸ 66 π.Χ.

11. Ὁ Πτολεμαῖος Θ΄ Σωτὴρ Β΄ (142-80 π.Χ.) ὁ ἐπονομαζόμενος καὶ Λάθυρος, πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ Πτολεμαίου Θ΄ καὶ τῆς Κλεοπάτρας Γ΄, βασίλευσε στὴν Αἴγυπτο κατὰ τὶς περιόδους 116-110, 109-107 καὶ 88-81 π.Χ. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ πατρὸς του τὸ 116, ἡ μητέρα του τὸν τοποθέτησε στὸν θρόνο τῆς Αἰγύπτου ὡς συμβασιλέα μὲ ἐκείνη καὶ γιὰ σύντομο χρονικὸ διάστημα καὶ μὲ τὴν Κλεοπάτρα Β΄. Τὸ 107 π.Χ. ὅταν ἡ Κλεοπάτρα Γ΄ τὸν ἐδιώξε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο καὶ ἔδωσε τὴν ἐξουσία στὸν νεώτερο υἱὸ τῆς, Ἀλέξανδρο Α΄, ὁ Σωτὴρ ἐγκαταστάθηκε στὴν Κύπρο. Μετὰ τὸν θάνατο τῆς μητρὸς του τὸ 101 καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του τὸ 88 π.Χ. ἀνέλαβε μόνος τὴν ἐξουσία καὶ προσπάθησε νὰ διαφυλάξει τὴν Αἴγυπτο ἀπὸ τὴν ἀύξανόμενη Ῥωμαϊκὴ ἐπιρροή. Ἀρνήθηκε νὰ παράσχει βοήθεια στοὺς Ῥωμαίους στὸν πόλεμό τους κατὰ τοῦ βασιλείου τοῦ Πόντου.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

πλοῖα καὶ στρατιωτικὲς δυνάμεις γιὰ νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν
στὸν πόλεμο κατὰ τοῦ Μιθριδάτου.¹⁶

Ἡ προσάρτηση τῆς Κύπρου ἀπὸ τῆ Ῥώμῃ τὸ 58 π.Χ.
ὀφείλεται ἐν μέρει σὲ στρατιωτικούς, πολιτικούς καὶ
οἰκονομικούς λόγους¹⁷ καὶ κυρίως στὴ φιλοδοξία τοῦ Ποπλίου
Κλωδίου Πούλχερος¹⁸ ὡς μέσον γιὰ νὰ ἀποκτήσει ἐπιρροὴ στὴ
Ῥώμῃ. Ὅταν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπέταξαν τὴ Μακεδονία καὶ τὴν
ὑπόλοιπὴ Ἑλλάδα, τὴ Συρία καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς
Μικρᾶς Ἀσίας, στράφηκαν στὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν Κύπρο. Οἱ
Ῥωμαῖοι προετοίμαζαν τὴν κατάκτηση τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς
Κύπρου, παρεμβαίνοντας, ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ, ὡς
σύμμαχοι.¹⁹ Ἀπὸ τὴν ἄλλη, πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ στὴ
Ῥώμῃ, μετὰ τὴν κληρονομία ἀπὸ τῆ Ῥώμῃ τοῦ θησαυροῦ τοῦ
βασιλείου τῆς Περγᾶμου, ἀπέβλεπαν στὶς πλούσιες περιοχὲς
τῆς Αἰγύπτου, τῆς Κυρηναικῆς καὶ τῆς Κύπρου καὶ
προσπαθοῦσαν νὰ τὶς προσαρτήσουν καὶ αὐτὲς μὲ διαθήκη,
πρᾶγμα ποῦ πέτυχαν στὴν περίπτωση τῆς Κυρηναικῆς, ἐνῶ ἡ
προσπάθεια τοῦ Σύλλα νὰ βοηθήσει τὸν Πτολεμαῖο ΙΑ΄
Ἀλέξανδρο Β΄ νὰ ἀνέλθει στὸν θρόνο τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τὴν
προϋπόθεση νὰ ἀφήσει μὲ διαθήκη κληρονόμους τοῦ βασιλείου
του τοὺς Ῥωμαίους ἀπέτυχε.²⁰

12. Πλουτάρχου, Λούκουλλ. 3.

13. Βλ. Chapot, *Romains et Chypre*, σ. 60-61.

14. Ὁ Πόπλιος Κλωδῖος Πούλχερος (93-52 π.Χ.), καταγόμενος ἀπὸ οἰκογένεια πατρικίων, τὸ 68 π.Χ. ἀγωνίστηκε ἐναντίον τοῦ Μιθριδάτου ὑπὸ τὸν γαμπρό του Λικίννιο Λούκουλλο, ἀλλὰ μετὰ τὴ νίκη τοῦ 67 π.Χ., παρακίνησε τὸν στρατὸ σὲ ἐπανάσταση. Ἐπειδὴ ἀπέτυχε, κατέφυγε στὴν Κιλικία καὶ ἔπειτα στὴ Συρία. Μὲ τὴν ἐπιστροφή του στὴ Ῥώμῃ, ὁ Κικέρων τὸν κατηγοροῦσε γιὰ τὴν προσβολὴ τῶν ἠθῶν τῆς Ῥώμης μὲ τὴν προσπάθειά του νὰ ἀποπλανήσῃ ἐρωτικά τὴν Πομπηία, γυναίκα τοῦ Τουλίου Καίσαρος, στὴν ἑορτὴ τῆς Bona Dea τὸ 62 ποῦ ἔγινε στὴν κατοικία τοῦ Καίσαρος, στὴν ὁποία συμμετείχαν μόνο γυναῖκες, ἀλλὰ δὲν τιμωρήθηκε. Τὸ 60 π.Χ. ἦταν ἀνθύπατος τῆς ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας, τὸ 59 υἱοθετήθηκε ἀπὸ οἰκογένεια πληβείων καὶ τὸ 58 π.Χ. ἐξελέγη δήμαρχος. Ἐξέδωσε δημοκρατικούς νόμους ποῦ περιορίζαν τὴ δύναμη τῆς Συγκλήτου. Κατάφερε μὲ τὴν ἐξουσία ποῦ εἶχε ἀποκτήσει νὰ ψηφισθεῖ διάταγμα μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Κικέρων ἐξορίστηκε μὲ τὴν κατηγορία ὅτι εἶχε ἀπαχθονίσει τοὺς συνωμότες τοῦ Κατιλίνα, χωρὶς τὴ συγκατάθεση τοῦ λαοῦ. Δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν Ἄννιο Μίλωνα, τὸν ὁποῖο ὑπερασπίστηκε ὁ Κικέρων.

15. Βλ. Chapot, *Romains et Chypre*, σ. 63-65.

16. Βλ. Κουτρούμπα 1972, σ. 584.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Κατὰ τὸ 59/58 π.Χ. οἱ σχέσεις τῶν μελῶν τῆς πρώτης τριανδρίας χαρακτηρίζονταν ἀπὸ ἀμοιβαῖα αἰσθήματα καχυποψίας καὶ ὁ Καῖσαρ²¹ φοβούμενος μήπως οἱ Πομπήιος²² καὶ Κράσσοι²³ δὲν θὰ τὸν στήριζαν ἐναντι τῶν ἐχθρῶν του, πῆρε στὴν ὑπηρεσία του τὸν Κλώδιο. Ὁ Πόπλιος Κλώδιος Ποῦλχερ θέλοντας ἀφενδὸς νὰ ἀπομακρύνει ἀπὸ τῆ Ῥώμη τὸν Μάρκο Κάτωνα τὸν νεώτερο²⁴ καὶ νὰ ἐξορίσει τὸν Κικέρωνα καὶ ἀφετέρου νὰ προσφέρει στὸ Ῥωμαϊκὸ λαὸ μία εὐεργεσία οἰκειοποιούμενος τὰ χρήματα τῆς βασιλικῆς περιουσίας στὴν

17. Ὁ Γάιος Τούλιος Καῖσαρ (100-44π.Χ.), τὸ 74 π.Χ., ὅταν ὁ Μιθριδάτης ΣΤ΄ ὁ Εὐπάτωρ ἐπανήρχισε τὸν πόλεμο κατὰ τῶν Ῥωμαίων, συγκέντρωσε ἰδιωτικὸ στρατὸ γιὰ νὰ τὸν πολεμήσει. Κατὰ τὴ διάρκειά τῆς ἀπουσίας του ἀπὸ τῆ Ῥώμη, ἀναγορεύθηκε ἀρχιερεὺς καὶ ἐπιστρέφοντας ἐγένε χιλίαρχος. Τὸ 69 ἢ 68 π.Χ. ἐξελέγη ταμίης, τὸ 65 ἀγορανόμος, τὸ 63 ὑπάτος ἀρχιερεὺς καὶ πραίτωρ τὸ 62. Ὑπῆρξε διοικητὴς τῆς Ἰβηρίας κατὰ τὸ 61-60 π.Χ. Τὸ 59 ἐκλέχθηκε ὑπάτος. Ἀπὸ τὸ 58 μέχρι τὸ 50 π.Χ. ὁ Καῖσαρ κατέλαβε τὴ Γαλατία. Στὸν ἐμφύλιο πόλεμο τῶν ἐτῶν 49-48π.Χ. ὁ Καῖσαρ ἐπικράτησε τοῦ Πομπηίου. Τὸ 47 π.Χ. ἔλαβε τὸν τίτλο τοῦ δικτάτορος. Στὶς 15 Μαρτίου τοῦ 44, δολοφονήθηκε ἀπὸ τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους, μὲ πρωτεργάτες τὸν Βρούτο καὶ τὸν Κάσσιο καὶ ἰθύνοντα νοῦ τὸν Λογγίνο.

18. Ὁ Γναῖος Πομπήιος (106-48 π.Χ.), ὁ ἐπονομαζόμενος καὶ Μέγας, υἱὸς τοῦ Γναίου Πομπηίου Στράβωνος, διακεκριμένου στρατηγοῦ, ὑπῆρξε στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς καὶ δεσπόζουσα προσωπικότητα, ὅπως καὶ ὁ Τούλιος Καῖσαρ, κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας. Μετὰ ἀπὸ τὶς σημαντικὲς ἐπιτυχίες ποὺ εἶχε ὡς στρατηγὸς κατὰ τῶν Μαριανῶν στὴ Σικελία καὶ Ἀφρική σὲ δύο ἐκστρατείες τὸ 82-81 π.Χ. καὶ ἐναντίον τοῦ Σερτωρίου στὴν Ἰσπανία, ἐκλέχθηκε ὑπάτος τὸ 70 π.Χ. Στὴ συνέχεια ἀναδιοργάνωσε τὴν Ἀνατολή, τοῦ ἀνατέθηκε τὸ 67 νὰ λύσει τὸ πρόβλημα τῆς πειρατείας καὶ τοῦ δόθηκε ἡ διοίκηση τῆς ἐκστρατείας κατὰ τοῦ Μιθριδάτη. Ἡ δεκαετία ἀπὸ τὸ 61 κέ. ὑπῆρξε ἡ περίοδος τῆς ἡγεμονίας του στὴ Ῥώμη. Στὸν ἐμφύλιο πόλεμο μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Καίσαρος, ἔχασε στὴν πεδιάδα τῆς Φαρσάλου τὸ 48, κατέφυγε στὴν Αἴγυπτο καὶ ζήτησε βοήθεια ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖο βασιλέα, ἀλλὰ δολοφονήθηκε ἀπὸ ἀξιωματοῦχος τοῦ Πτολεμαίου Διονύσου.

19. Ὁ Μάρκος Λικίνιος Κράσσοι (περίπου 115-53 π.Χ.) σχημάτισε μαζὶ μὲ τὸν Γάιο Τούλιο Καίσαρα καὶ τὸν Γναῖο Πομπήιο τὴν πρώτη τριανδρία τὸ 60/59 π.Χ. Ὑποστήριξε ὡς στρατηγὸς τὸν Σύλλα στὸν ἐμφύλιο πόλεμο ἐναντίον τοῦ Μαρίου. Τὸ 73 ἐγένε πραίτωρ, τὸ 72-71 κατέστειλε τὴν ἐπανάσταση τῶν δούλων ὑπὸ τὸν Σπάρτακο, τὸ 70 ἐξελέγη ὑπάτος, τὸ 65 ὑπηρέτησε ὡς τιμητὴς, τὸ 55 ἐξελέγη ξανὰ ὑπάτος, τὸ 54 ὑπηρέτησε ὡς διοικητὴς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας τῆς Συρίας. Σκοτώθηκε στὴ μάχη τῶν Καρῶν στὴ Συρία.

20. Ὁ Μάρκος Πόρκιος Κάτων (95-46 π.Χ.) ἦταν δισέγγονος τοῦ τιμητῆ Κάτωνος καὶ ἡγέτης τῆς συντηρητικῆς συγκλητικῆς ἀριστοκρατίας. Πολέμησε κατὰ τοῦ ἐπαναστάτη Σπάρτακου τὸ 72 π.Χ., χρημάτισε χιλίαρχος στὴ Μακεδονία τὸ 67, ταμίης τὸ 64, «ἐνδεδειγμένος δήμαρχος» τὸ 62. Ὁ Πόπλιος Κλώδιος Ποῦλχερ τοῦ ἀνέθεσε τὸ 58 τὴν ἐκστρατεία γιὰ τὴν προσάρτηση τῆς Κύπρου στὴ Ῥωμαϊκὴ κυριαρχία. Τὸ 51 ἀπέτυχε νὰ ἐκλεγεῖ ὑπάτος. Κατὰ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο μετὰξὺ Καίσαρος καὶ Πομπηίου, τάχθηκε στὸ πλευρὸ τοῦ δεύτερου, θεωρῶντας ὅτι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ὑπεράσπιζε τὴ δημοκρατία. Ἀνέλαβε νὰ προστατεύσει τὴ Σικελία, ἀλλὰ ὁ Καῖσαρ τὴν κατέλαβε. Αὐτοκτόνησε τὸ 46 π.Χ. στὴν Ἰτύκη τῆς Ἀφρικής.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Κύπρο, ίσχυριζόμενος ότι ανήκε στη Ύμμη σύμφωνα με τους όρους της διαθήκης του Πτολεμαίου Αλεξάνδρου Α',²⁵ έφρόντισε ως δήμαρχος τόν Δεκέμβριο του 59 π.Χ. να ψηφισθεῖ ένα διάταγμα, βάσει του οποίου ή Κύπρος, τμήμα του βασιλείου της Αίγύπτου και ως έκ τούτου της κληρονομιάς, καθίστατο ρωμαϊκή έπαρχία και δημευόταν ή έκει πτολεμαϊκή περιουσία.²⁶ Θέλοντας να έξυπηρετήσσει και τους πολιτικούς του στόχους ό Κλώδιος Ποϋλχερ άνέθεσε τήν εκτέλεση του ψηφίσματος στον πολιτικό του αντίπαλο Μάρκο Κάτωνα διότι σκόπευε να τόν άπομακρύνει από τή Ύμμη,²⁷ ούτως ώστε να μπορέσει άπρόσκοπτα να έξορίσει τόν Κικέρωνα.²⁸ Ο Κανίδιος Κράσσοσ²⁹ έστάλη στην Κύπρο από τόν

21. Luzzatto, *SDHI* 1941, σ. 280 και ύποσ. 70.

22. Βλ. Badian, *JRS* 55, 1965, σ. 110-121, για τόν νομοσχέδιο του Κλωδίου. Παραδίδεται μάλιστα ότι ό Κλώδιος έπαιρνε με αυτόν τόν τρόπο εκδίκηση με τήν άπόφασή του κατά του Πτολεμαίου για τήν προσβολή που υπέστη κάποτε από τόν κυβερνήτη της Κύπρου βλ. Hill, *History*, σ. 205 κέ.: όταν ό Κλώδιος συνελήφθη από πειρατές άπευθύνθηκε προς τόν Πτολεμαίο από τόν όποιο ζήτησε οικονομική ένίσχυση για να καταβάλλει τά λύτρα (50 τάλαντα) προς άπελευθέρωσή του. Ο Πτολεμαίος όμως έστειλε ένα τόσο μικρό ποσό (2 τάλαντα), που και οι ίδιοι οι πειρατές θεώρησαν προσβλητικό αλλά παρ' όλα αυτά τόν άφησαν έλεύθερο: βλ. Άππ. Έμφ. Β' 23: και πρώτος υπάτων όδε έθνη τε δύο μέγιστα και στρατιάν έχων και χρήματα και τήν της πόλεως μοναρχίαν δια τόν μόνος ύπατος εῖναι, Κάτωνα μὲν έψηφίσαστο, ίνα μη παρών ένοχλοίη, Κύπρον άφελέσθαι Πτολεμαίου βασιλέως, νενομοθετημένον ήδη τουτο ύπό Κλωδίου, ότι οἱ ποτέ άλόντι ύπό ληστῶν ό Πτολεμαίος ές λύτρα ύπό σμικρολογίας δύο τάλαντα έπεπόμψαι· πβ. Δίωνος Κασσ. 38.30.5 και Στράβ. 14.684.6: άφ' οὔ δ' οι Πτολεμαϊκοί βασιλεῖς κύριοι της Αίγύπτου κατέστησαν, εῖς εκείνους και ή Κύπρος περιέστη συμπραττότων πολλάκις και τῶν Ρωμαίων. επει δ' ό τελευταίος άρξας Πτολεμαίος, άδελφός του Κλεοπάτρας πατρός της καθ' ήμῶς βασιλίσης, έδοξε πλημμελής τε εῖναι και άχάριστος εῖς τους εύεργέτας, εκείνος μὲν κατελύθη, Ρωμαῖοι δέ κατέσχον τήν νήσον, και γέγονε στρατηγική έπαρχία καθ' αυτήν. μάλιστα δ' αίτιος του όλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Ποϋλχερ· έμπεσῶν γάρ εῖς τά ληστήρια, τῶν Κιλικῶν άκμαζόντων τότε, λύτρον αίτούμενος επέστειλε τῷ βασιλεῖ δεόμενος πέμψαι και ρύσασθαι αυτόν· ό δ' έπεμψε μὲν μικρόν δέ τελέως ώστε και τους ληστὰς αίδεσθῆναι λαβεῖν και αναπέμψαι πάλιν, τόν δ' άνευ λύτρων άπολύσαι. σωθεις δ' εκείνος άπεμνημόνευσεν άμφοτέροις τήν χάριν, και γενόμενος δήμαρχος ίσχυσε τοσοῦτον ώστε επέμφθη Μάρκος Κάτων άφαιρησόμενος τήν Κύπρον τόν κατέχοντα.

23. Βλ. Δίωνος Κασσ. 38.30.5: πριν δέ ή ές τουτο άφικέσθαι, βουληθεῖς ό Κλώδιος τόν τε Κάτωνα εκποδών, όπως ρῆον όσα έπραττε κατορθώση, ποιήσασθαι, και τόν Πτολεμαίον τότε τήν Κύπρον έχοντα άμύνασθαι ότι αυτόν παρὰ τῶν καταποντιστῶν οὐκ έλύσατο, τήν τε νήσον έδημοσίωσε και προς τήν διοίκησιν αυτής τόν Κάτωνα και μάλα άκοντα απέστειλε.

24. Πλουτ. Κάτ. 34.2: ό δέ Κλώδιος οὐδὲ Κικέρωνα καταλύσειν ήλπιζε Κάτωνος παρόντος, αλλά τουτο διαμηχανώμενος πρώτον, ως εῖς άρχήν

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Κάτωννα νὰ πείσει τὸν Πτολεμαῖο νὰ παραδοθεῖ χωρὶς μάχη μὲ τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ τοῦ δοθεῖ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως τῆς Αφροδίτης στὴν Πάφο, πράγμα ποῦ θὰ τοῦ ἐξασφάλιζε καὶ χρήματα καὶ τιμές.³⁰ Ὁ Πτολεμαῖος ΙΒ΄ Νέος Διόνυσος, υἱὸς τοῦ Πτολεμαίου Σωτήρος Β΄ (τοῦ καὶ Λαθύρου), προτίμησε ὅμως νὰ αὐτοκτονήσῃ³¹ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διευκολυνθεῖ τὸ ἔργο του Κάτωνος γιὰ τὴ δήμευση τῆς περιουσίας· ὁ Κάτων ἔστειλε τὸν φίλο του Βροῦτο νὰ προσέχει τὰ λαφυραγωγηθέντα χρήματα τῆς βασιλικῆς περιουσίας στὴ νῆσο διότι δὲν ἐμπιστευόταν τὸν Κανίδιο.³² Ὁ Κάτων μετὰ τὴν ἀμαχητὶ κατάληψη τῆς νήσου δήμευσε τὴν περιουσία, ἡ ὁποία, ὅταν ἐκποιήθηκε μὲ μεγάλη τιμιότητα ἐκ μέρους

κατέστη, μετεπέμψατο τὸν Κάτωννα καὶ λόγους αὐτῷ προσήνεγκεν ὡς πάντων ἐκεῖνον ἡγούμενος ἄνδρα Ῥωμαίων καθαρώτατον ἔργῳ διδόναι πιστὸν ἔτοιμός ἐστι· πολλῶν γὰρ αἰτουμένων τὴν ἐπὶ Κύπρον καὶ Πτολεμαῖον ἀρχὴν καὶ δεομένων ἀποσταλῆναι μόνον ἄξιον ἐκεῖνον ἡγεῖσθαι καὶ διδόναι τὴν χάριν ἡδέως· πβ. Κάτ. 35.1: Τοιαύτη δὲ καταληφθεὶς ἀνάγκη Κικέρωνι μὲν ἐλαυνομένῳ παρήνευσε μὴ στασιάσαι μηδ' εἰς ὄπλα καὶ φόνους τὴν πόλιν ἐμβαλεῖν, ἀλλ' ὑπεκστάντα τῷ καιρῷ πάλιν γενέσθαι σωτήρα τῆς πατρίδος, πβ. Cicero, *De dom. XXV.65: Cato fuerat proximus. Quid ageres? non erat ut qui modus odiis fuerat, idem esset iniuriae? Quid posses? extrudere ad Cypriam pecuniam? praeda perierit: alia non deerit: hinc modo amandandus est. Sic M. Cato invisus quasi per beneficium Cyprum relegatur.*

25. Ὁ Πόπλιος Κανίδιος Κράσσοσ ἐξελέγη ὑπατοσ στὰ τέλη τοῦ 40 π.Χ. καὶ ὑπηρετήσε στὴ συνέχεια τὸν Μάρκο Αντώνιο στὴν Ἀνατολή. Στὶς ἀρχὲς τοῦ 36 νίκησε τοὺς Ἰβηρες στὴν περιοχὴ τοῦ Καυκάσου. Διορίστηκε πιθανὸν ἀπὸ τὸν Αντώνιο ἀρχηγὸς στὴν Ἀρμενία καὶ τὸ 32 ἔνωσε τὸν στρατό του μὲ αὐτὸν τοῦ Μάρκου Αντωνίου καὶ ἔλαβε μέρος στὴν ἐκστρατεία στὸ Ἄκτιο. Μετὰ τὴν ἥττα κατέφυγε μὲ τὸν Αντώνιο στὴν Αἴγυπτο, συνελήφθη ἀπὸ τὸν Αὔγουστο καὶ εἴτε ἐκτελέστηκε εἴτε αὐτοκτόνησε.

26. Πλουτ. Κάτ. 35.1: Κανίδιον δὲ τινὰ τῶν φίλων προπέμψας εἰς Κύπρον ἐπειθε τὸν Πτολεμαῖον ἀνευ μάχης εἰκεῖν, ὡς οὔτε χρημάτων οὔτε τιμῆς ἐνδεᾶ βιωσόμενον· ἰερωσύνην γὰρ αὐτῷ τῆς ἐν Πάφῳ θεοῦ δώσειν τὸν δῆμον.

27. Πλουτ. Κάτ. 36.1: Ὁ δὲ ἐν Κύπρῳ Πτολεμαῖος εὐτυχία τινὶ τοῦ Κάτωνος ἑαυτὸν φαρμάκοις ἀπέκτεινε...· πβ. Πλουτ. Βροῦτ. 3.1: ...Πτολεμαίου δὲ διαφθείραντος ἑαυτὸν...· πβ. Δίωνος Κασσ. 39.22.3: ... φάρμακον πιὼν ἀπέθανε.

28. Πλουτ. Κάτ. 36.1: ...πολλῶν δὲ χρημάτων ἀπολελεῖσθαι λεγομένων, αὐτὸς μὲν ἔγνω πλεῖν εἰς Βυζαντίους, πρὸς δὲ Κύπρον ἐξέπεμψε τὸν ἀδελφιδοῦν Βροῦτον, οὐ πάνυ τι πιστεύων τῷ Κανιδίῳ...· πβ. Πλουτ. Βροῦτ. 3.1: Ἐτι δὲ μειράκιον ὢν [ὁ Βροῦτος] Κάτωνι τῷ θείῳ συναπεδήμησεν εἰς Κύπρον ἐπὶ Πτολεμαῖον ἀποσταλέντι. Πτολεμαίου δὲ διαφθείραντος ἑαυτὸν ὁ Κάτων αὐτὸς ἐν Ρόδῳ διατριβὴν ἔχων ἀναγκαίαν ἔτυχε μὲν ἤδη τινὰ τῶν φίλων Κανίδιον ἐπὶ τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ἀπεσταλκῶς, δείσας δ' ἐκεῖνον ὡς οὐκ ἀφεξόμενον κλοπῆς, ἔγραψε τῷ Βρούτῳ πλεῖν τὴν ταχίστην εἰς Κύπρον ἐκ Παμφυλίας.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

του,³³ απέφερε στη Ρώμη πού τον υποδέχθηκε με ένθουσιασμό³⁴ τὸ ποσὸν τῶν 7.000 σχεδὸν ταλάντων,³⁵ σημαντικὴ βοήθεια γιὰ τὸν ἐπικείμενο ἐμφύλιο πόλεμο τοῦ Καίσαρα.

Οἱ Κύπριοι υποδέχθηκαν εὐνοϊκὰ τὸν Κάτωνα, ἐπειδὴ πίστευαν ὅτι ἦταν θετικὴ γιὰ ἐκείνους ἐξέλιξη ἢ ἀνάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους, διότι θὰ γίνονταν φίλοι καὶ σύμμαχοί τους.³⁶ Ὁ Κικέρων μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὴν ἐξορία τὸ 57 π.Χ. ἐπικρίνει τὴν ἀνάληψη ἐκστρατείας κατὰ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου καὶ τὴ δήμευση τῶν ἀγαθῶν του, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε φίλος καὶ σύμμαχος καὶ πιστὸς σιτὸ Ῥωμαϊκὸ κράτος,³⁷ ὅπως καὶ οἱ πρόγονοί του,³⁸ θεωρῶντας τὴν

29. Πλουτ. Κάτ. 36.2: καὶ οὕσης δὲ πολλῆς καὶ βασιλικῆς ἐν εκπώμασι καὶ τραπέζαις καὶ λίθοις καὶ πορφύραις κατασκευῆς, ἣν ἔδει πραθεῖσαν ἐξαργυρισθῆναι, πάντα βουλόμενος ἐξακριβοῦν καὶ πάντα κατατείνειν εἰς ἄκραν τιμὴν καὶ πᾶσιν αὐτὸς παρεῖναι καὶ προσάγειν τὸν ἔσχατον ἐκλογισμόν, οὐδὲ τοῖς ἐθάσι τῆς ἀγορᾶς ἐπίστευεν, ἀλλὰ ὑπονοῶν ὁμοῦ πάντας, ὑπηρέτας, κήρυκας, ὀνητάς, φίλους, τέλος αὐτὸς ἰδίᾳ τοῖς ὠνούμενοις διαλεγόμενος καὶ προσβιβάζων ἕκαστον, οὕτω τὰ πλεῖστα τῶν ἀγορασμάτων ἐπῶλει. Γιὰ τὴν ὅλη συμπεριφορὰ τοῦ Κάτωνα βλ. Hill, *History*, σ. 208-9, πβ. Oost, *CPh* 50, 1955, σ. 98-112.

30. Val. Max. VIII.15.10: *Potest et M. Catonis ex Cypro cum regia pecunia revertentis adpulsus ad ripam urbis memorabilis videri, cui nave egredienti consules et ceteri magistratus et universus senatus populusque Romanus officii gratia praesto fuit, non quod magnum pondus auri et argenti, sed quod M. Catonem classis illa incolumen advexerat laetatus.*

31. Πλουτ. Κάτ. 38.1: Τῷ δὲ Κάτῳι συνήχθη μὲν ἀργυρίου τάλαντα μικρὸν ἑπτακισχιλίων ἀποδέοντα...

32. Δίων Κασσ. 39.22.3: ... καὶ οἱ Κύπριοι τὸν Κάτωνα οὐκ ἀκουσίως, ἄτε καὶ φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων ἀντὶ δούλων ἐσεσθαι προσδοκῆσαντες, ἐσεδέξαντο.

33. Cicero, *Pro Sest.* XXVI.57: *Rex Ptolemaeus, qui si nondum erat ipse a senatu socius appellatus, erat tamen frater eius regis, qui cum esset in eadem causa, iam erat a senatu honorem istum consecutus, erat eodem genere eisdemque maioribus, eadem vetustate societatis, denique erat rex si nondum socius, at non hostis; pacatus, quietus, fretus imperio populi Romani regno paterno atque avito regali otio perfruebatur: de hoc nihil cogitante, nihil suspicante eisdem operis suffragium ferentibus est rogatum, ut sedens cum purpura et sceptro et illis insignibus regiis praeconi publico subiceretur et imperante populo Romano, qui etiam bello victis regibus regna reddere consuevit, rex amicus nulla iniuria commemorata, nullis rebus repetitis cum bonis omnibus publicaretur.* Πβ. *Pro Sest.* XXVII.59: *Rex igitur Armenius, qui et ipse hostis fuit populi Romani et acerrimum hostem in regnum recepit, qui conflixit, qui signa contulit, qui de imperio paene certavit, regnat hodie et amicitiae nomen ac societatis, quod armis violarat, id precibus est consecutus; ille Cyprius miser, qui semper amicus, semper socius fuit, de quo nulla umquam suspicio durior aut ad senatum aut ad imperatores allata nostros est, vivus, ut aiunt, est et videns cum victu ac vestitu suo publicatus.*

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

πράξη άδικη καὶ έπονείδιστη.³⁹ Όμοίως ὁ Άμμιανὸς Μαρκελλίνος ἀναφέρει ὅτι ὁ ῥωμαϊκὸς λαὸς εἰσέβαλε ἄδικα στὴν Κύπρο ἀπὸ ἀπληστία, ἐνῶ ὁ Πτολεμαῖος, βασιλεὺς τῆς νήσου, ἦταν φίλος τῆς Ῥώμης.⁴⁰ Ἡ προσπάθεια τοῦ Κικέρωνος νὰ ἀποκαλύψει τὸ ἐπαίσχυντο σχέδιο τοῦ Κλωδίου ἀποδείχθηκε ἀνώφελη.

Ἀπὸ τὸ ἔτος τῆς προσαρτήσεώς της ἀπὸ τὴ Ῥώμη καὶ μετὰ, ἡ Κύπρος πέρασε ἀπὸ διάφορες διακυμάνσεις, ποὺ ὅμως δὲν ἀπέφεραν σημαντικὲς ἀλλαγές στὴ νῆσο.⁴¹ Ἡ Κύπρος ἀπὸ τὸ 58 ἕως τὸ 48/47 π.Χ. δὲν ἀπετέλεσε ξεχωριστὴ ἐπαρχία ἀλλὰ ὑπῆρξε παράρτημα τῆς ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας γι' αὐτὸ καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴ δικαιοδοσία τοῦ ἐκεῖ διοικητοῦ. Τὸ 48/47 π.Χ. στὸ πλαίσιο τοῦ πολέμου τοῦ Καίσαρος στὴν Ἀλεξάνδρεια, ἡ Κύπρος λόγῳ τῆς ἐπιρροῆς ποὺ ἄσκει ἡ Κλεοπάτρα⁴² σ' αὐτόν, δίδεται στὴν Αἴγυπτο πρὸς χάριν τῶν δύο νεωτέρων τέκνων τοῦ Πτολεμαίου IB' τοῦ Αὐλητοῦ, τῆς Ἀρσινόης καὶ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ νεωτέρου.⁴³ Νομίσματα τῆς

34. Cicero, *De dom.* XIX.52-53: *Tam hercule est unum, quam quod idem tu lege una tulisti, ut Cyprius rex, cuius maiores huic populo socii atque amici semper fuerunt, cum bonis omnibus sub praeconem subiiceretur et exsules Byzantium reducerentur...* (53) *Quod si iam populus Romanus de ista re consultus esset et non omnia per servos latronesque gessisses, nonne fieri poterat ut populo de Cyprio rege placeret, de exsulis Byzantiis displiceret?*

35. Cicero, *De dom.* XIII.20.

36. Βλ. Amm. Marc. XIV.8.15: *Nec piget dicere avide magis hanc insulam populum Romanum invasisse quam iuste. Ptolemaeo enim rege foederato nobis et socio, ob aerarii nostri angustias iusso sine ulla culpa proscribi, ideoque hausto venero voluntaria morte deleto et tributaria facta est et velut hostiles eius exuviae classi impositae in urbem advectae sunt per Catonem.*

37. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1290.

38. Ἡ Κλεοπάτρα ἡ Ζ' (69-30 π.Χ.), ἡ ἐπονομαζόμενη καὶ Φιλοπάτωρ, ἔγινε βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου τὸ 51 π.Χ. μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατρός της Πτολεμαίου IB' τοῦ Αὐλητοῦ. Συμβασίλευσε διαδοχικὰ μὲ τοὺς ἀδελφοὺς της Πτολεμαῖο IG' (51-47) καὶ Πτολεμαῖο ID' (47-44 π.Χ.), καθὼς καὶ μὲ τὸν υἱὸ της Πτολεμαῖο IE' Καίσαρα (44-30). Ὑπῆρξε ἐρωμένη τοῦ Τουλίου Καίσαρος ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἴσως ἀπέκτησε ἕναν υἱό, τὸν Πτολεμαῖο IE' Καίσαρα, τὸν ἐπονομαζόμενο καὶ Καισαρίωνα, καὶ σύζυγος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου. Ἡ Κλεοπάτρα συνδέθηκε μὲ τοὺς δύο κραταιοὺς ἄνδρες τῆς Ῥώμης στὴν προσπάθειά της νὰ ἰσχυροποιηθεῖ καὶ νὰ ἀποκαταστήσει τὴ δόξα τῶν πρώτων Πτολεμαίων. Ὁ Ἀντώνιος καὶ ἡ Κλεοπάτρα αὐτοκτόνησαν μετὰ τὴν ἥττα τους ἀπὸ τὸν Ὁκταβιανό, καὶ ἡ Αἴγυπτος πέρασε ὀριστικὰ στὴν κυριαρχία τῆς Ῥώμης.

39. Βλ. Δίων Κασσ. 42.34.5: *πράξας δὲ τοῦτο, καὶ ἐπειπὼν ὅτι ἐαυτῶ, δικτάτορι ὄντι καὶ πᾶν τὸ τοῦ δήμου κράτος ἔχοντι, τὴν τε ἐπιμέλειαν*

έποχης αυτής, όπου παριστάνεται η Κλεοπάτρα με τη μορφή της Αφροδίτης να κρατά τον υιό του Τουλίου Καίσαρος, Καισαρίωνα, μαρτυρούν το γεγονός.⁴⁴ Η Κύπρος παρέμεινε υπό τον πτολεμαϊκό έλεγχο μέχρι την άφιξη του Μάρκου Αντωνίου στην ανατολική Μεσόγειο μετά τους Φιλίππους.⁴⁵ Κατά τη διάρκεια του έμφυλιού πολέμου στη Ρώμη, ο πτολεμαϊκός διοικητής στην Κύπρο, ο Σεραπίων, το καλοκαίρι του 43 π.Χ. έξαναγκάστηκε να παραχωρήσει πλοία στον Κάσσιο για την καταδίωξη του στόλου του Δολαβέλλα.⁴⁶ Το έπόμενο έτος η Κλεοπάτρα, αφού διέταξε την εκτέλεση του Σεραπίωνος στην Ταρσό, παρέδωσε τη νήσο στον Μάρκο Αντώνιο,⁴⁷ ο οποίος επισκέφθηκε την Κύπρο⁴⁸ κατά το ταξίδι του στην Ιταλία το 41 π.Χ.⁴⁹ και πιθανώτατα την έπανεφερε στη δικαιοδοσία του διοικητή της Κιλικίας, όπως συνάγεται από

των παιδων ποιείσθαι και τα δόξαντα τῷ πατρὶ αὐτῶν ἐπιτελεῖν προσήκει, ἐκείνοις τε τὴν βασιλείαν ἀμφοτέροις ἔδωκε, καὶ τῇ Ἀρσινόῃ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ νεωτέρῳ, τοῖς ἀδελφοῖς σφῶν, Κύπρον ἔχαρίσατο, πβ. Hill, *History*, σ. 210 καὶ Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1293.

40. Hill, *BMCoin*s. *Ptolemies*, pl. XXX, 6.

41. Βλ. Potter, σ. 783.

42. Αππ. Έμφ. Δ' 61: *καὶ ὁ Κάσσιος αὐθις ἔπεμπεν εἰς τοὺς ὑπεριδόντας αὐτοῦ, καὶ ἐς Κλεοπάτραν τὴν Αἰγύπτου βασιλίδα καὶ ἐς Σεραπίωνα τὸν ἐν Κύπρῳ τῇ Κλεοπάτρᾳ στρατηγοῦντα. Τύριοι μὲν δὴ καὶ Ἀράδιοι καὶ Σεραπίων, οὐδὲν τῆς Κλεοπάτρας προμαθῶν, ἔπεμψαν αὐτῷ ναῦς ὅσας εἶχον.*

43. Ο Μάρκος Αντώνιος (82 ἢ 81-31 π.Χ.) ὑπῆρξε διακεκριμένος πολιτικός καὶ στρατιωτικός, στενὸς συνεργάτης τοῦ Τουλίου Καίσαρος, γνωστὸς καὶ ὡς ἔραστής τῆς Κλεοπάτρας καὶ σύμμαχος τῆς ἐναντίον τῆς Ρώμης. Ἀπὸ τὸ 57 ἕως τὸ 54 ὑπηρέτησε ὡς διοικητὴς ἰππικοῦ στὴν Τουδαία καὶ τὴν Αἴγυπτο ὑπὸ τὸν Τούλιο Καίσαρα. Τὸ 51 π.Χ. ἔγινε ταμίας, τὸ 51/50 μέλος τοῦ ἱερατείου τῶν οἰωνοσκοπῶν καὶ τὸ 49 δήμαρχος. Στὸν ἐμφύλιο πόλεμο μεταξὺ Καίσαρα καὶ Πομπηίου τάχθηκε μὲ τὸ μέρος τοῦ Καίσαρος, ὁ ὁποῖος τὸν ἔθεσε ἐπικεφαλῆς τῆς Ιταλίας ὡς ἱππάρχο. Τὸ 44 ἔγινε ὑπάτος μαζί μὲ τὸν Τούλιο Καίσαρα. Ο Ὀκταβιανός, ὁ Λέπιδος καὶ ὁ Αντώνιος σχημάτισαν τὴ δεῦτερη τριανδρία τὸ 43 π.Χ. Ο Αντώνιος ὡς στρατηγὸς ἐξουδετέρωσε τοὺς δολοφόνους τοῦ Καίσαρος, Μάρκο Βρούτο καὶ Γάιο Κάσσιο, ἀφοῦ τοὺς νίκησε στοὺς Φιλίππους. Μετὰ τὴ διανομὴ τῆς ἐξουσίας, ἀνέλαβε τὴ διοίκηση τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν. Σαγηνεύθηκε ἀπὸ τὴν Κλεοπάτρα καὶ τὸ 37 π.Χ. τὴν παντρεύτηκε μὲ ἀποτέλεσμα ὁ λαὸς τῆς Ρώμης νὰ στραφεῖ ἐναντίον του. Στις 2 Σεπτεμβρίου τοῦ 31 π.Χ., στὴ ναυμαχία κοντὰ στὸ Ἀκτιο, ὁ Αντώνιος ἠττήθηκε ἀπὸ τὸν Ὀκταβιανὸ καὶ τὸν Αὐγουστο τοῦ 30 π.Χ. αὐτοκτόνησε.

44. Αππ. Έμφ. Ε' 52: *Ὁ δὲ Αντώνιος χειμῶνος μὲν ἔτι τοὺς πρέσβεις κατεῖχε τοὺς ἀπὸ τῶν κληρουχιῶν πρὸς αὐτὸν ἐλθόντας, ἔτι ἐπικρύπτων ἂ ἐφρόνει, ἤρι δ' ἐκ μὲν Ἀλεξανδρείας ἐς Τύρον ᾤδευεν, ἐκ δὲ Τύρου διαπλέων ἐπὶ Κύπρου καὶ Ρόδου καὶ Ἀσίας ἦσθετο τῶν ἐν τῇ Περυσίᾳ γεγονότων, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἐμέμφετο καὶ Φουλουίαν, καὶ μάλιστα πάντων Μάνιον.*

45. Αππ. Έμφ. Ε' 9.

τὸ ὅτι τὸ 39 π.Χ. ἀναφέρεται ὡς διοικητὴς τῆς ὁ Γ. Τούλιος Δημήτριος, ἀπελεύθερος τοῦ Γ. Τουλίου Καίσαρος.⁵⁰ Τὸ 36 π.Χ. ὁμως ἡ νῆσος τίθεται καὶ πάλι κάτω ἀπὸ τὸν πτολεμαϊκὸ ἔλεγχο, ἀφοῦ ὁ Ἀντώνιος ἀναγνώρισε ὡς δικά του παιδιὰ, ἀπὸ τὴν Κλεοπάτρα, τὸν Ἀλέξανδρο, τὴν Κλεοπάτρα καὶ τὸν Πτολεμαῖο Φιλάδελφο, στὰ ὁποῖα χάρισε πολλὰς περιοχὰς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν Κύπρο.⁵¹ Τὸ 34 π.Χ. ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου ἀπὸ τοὺς Λαγίδες ἐπαναβεβαιώνεται ὅταν ὁ Ἀντώνιος μετὰ ἀπὸ τὴν κατάκτηση τῆς Ἀρμενίας καὶ τὴ θριαμβευτικὴ του εἴσοδο στὴν Ἀλεξάνδρεια ἔδωσε μὲ νέα διανομὴ στὴν Κλεοπάτρα, τὴ γυναῖκα τοῦ Καίσαρος, καὶ τὸν Καισαρίωνα, τὸν γνήσιο υἱὸ τοῦ Καίσαρος, τὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν Κύπρο.⁵² Κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῶν τῶν ἐτῶν φαίνεται ὅτι ἡ Κύπρος εἶχε μεγαλύτερη σημασία γιὰ τὴ Ῥώμη ὡς μέσο διαπραγματεύσεως μὲ τὴν Κλεοπάτρα παρὰ ὡς διοικητικὴ περιφέρεια.⁵³

Λίγους μῆνες μετὰ τὴ ναυμαχία στὸ Ἄκτιο τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 31 π.Χ. ὁ Ὀκταβιανὸς προσάρτησε ὀριστικὰ

46. Δίωνος Κασσ. 48.40.5-6: καὶ ἐκεῖνος [ὁ Λαβιῆνος] δὲ τότε μὲν τὴν ἐσθῆτα μετεκδὺς διέφυγε, καὶ χρόνον τινὰ ἐν τῇ Κιλικίᾳ διέλαθεν, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δημητρίου ἐάλω· οὗτος γὰρ ἐξελεύθερός τε τοῦ Καίσαρος τοῦ προτέρου ὦν, καὶ τότε τῇ Κύπρῳ πρὸς τοῦ Ἀντωνίου προστεταγμένος, ἀνεζήτησέ τε αὐτὸν μαθὼν ὅτι κρύπτοιο, καὶ συνέλαβε. Ὁ ἀπελεύθερος Τούλιος Δημήτριος, ὁ ὁποῖος κυβερνοῦσε στὴν Κύπρο ὡς *praefectus* πρέπει νὰ ἦταν ὑπόλογος στὸν διοικητὴ τῆς Κιλικίας καὶ ἡ θέση του δυνατὸν νὰ ἦταν ἀνάλογη μὲ ἐκείνη τοῦ *quaestor* Σεξιτιλίου Ρούφου τὸ 49 π.Χ.

47. Δίωνος Κασσ. 49.32.4-5: ἐπὶ δὲ δὴ τῇ Κλεοπάτρᾳ μεγάλως διεβλήθη [Ἀντώνιος], ὅτι τε παῖδας ἐξ αὐτῆς, πρεσβυτέρους μὲν Ἀλέξανδρον καὶ Κλεοπάτραν (καὶ δίδυμοι γὰρ ἐτέχθησαν) νεώτερον δὲ Πτολεμαῖον τὸν καὶ Φιλάδελφον ἐπικληθέντα, ἀνείλετο, (5) καὶ ὅτι πολλὰ μὲν τῆς Ἀραβίας τῆς τε Μάλχου καὶ τῆς τῶν Τυραίων (τὸν γὰρ Λυσανίαν, ὃν αὐτὸς βασιλέα σφῶν ἐπεποιήκει, ἀπέκτεινεν ὡς τὰ τοῦ Πακόρου πράξαντα), πολλὰ δὲ καὶ τῆς Φοινίκης τῆς τε Παλαιστίνης, Κρήτης τέ τινα καὶ Κυρήνην τὴν τε Κύπρον αὐτοῖς ἐχαρίσατο.

48. Δίωνος Κασσ. 49.41.1-2: Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ Ἀντώνιος τοὺς τε Ἀλεξανδρέας εἰστίασε, καὶ τὴν Κλεοπάτραν τοὺς τε παῖδας αὐτῆς ἐν ἐκκλησίᾳ παρεκαθίσασατο, δημηγορήσας τέ τινα ἐκείνην τε βασιλίδα βασιλέων καὶ τὸν Πτολεμαῖον, ὃν Καισαρίωνα ἐπωνόμαζον, βασιλέα βασιλέων καλεῖσθαι ἐκέλευσε. (2) καὶ αὐτοῖς καὶ τὴν Αἴγυπτον τὴν τε Κύπρον, ἄλλην διανομὴν τινα ποιησάμενος, ἔδωκε· τοῦ τε γὰρ προτέρου Καίσαρος τὴν μὲν γυναῖκα τὸν δὲ υἱὸν ὄντως γεγονέναι ἔλεγε, καὶ ἐς τὴν ἐκείνου δὴ χάριν ταῦτα ποιεῖν ἐσκήπτειτο, ὅπως τὸν Καίσαρα τὸν Ὀκταουιανὸν ἐκ τούτου, ὅτι ποιητὸς ἀλλ' οὐ γνήσιος παῖς ἦν, διαβάλλοι. Βλ. καὶ Cary, *Ῥωμ. Ἱστορία*, σ. 113.

49. Βλ. Potter, σ. 784.

τὴν Κύπρο στὴ ρωμαϊκὴ ἐξουσία, ἐνῶ μὲ τὸν θάνατο τῆς Κλεοπάτρας τὸν Αὐγούστο τοῦ 30 π.Χ. περιῆλθε καὶ ἡ Αἴγυπτος στὰ χέρια τῶν Ῥωμαίων. Ἡ Κύπρος παρέμεινε ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ Αὐγούστου μέχρι τὸ 22 π.Χ., καὶ ὁ Ῥωμαῖος κυβερνήτης τῆς Κύπρου ἔφερε τὸν τίτλο *legatus Augusti pro praetore*.⁵⁴ Ὁ Αὐγούστος παραχωρεῖ τὴ νῆσο τὸ 22 π.Χ. στὴ Σύγκλητο,⁵⁵ καὶ ἔτσι ἡ Κύπρος μετατρέπεται σὲ «δημόσια» διοικητικὴ περιφέρεια⁵⁶ καὶ κυβερνᾶται ἀπὸ ἀνθύπατο, ἡ θητεία τοῦ ὁποῖου εἶναι ἐνιαύσια, ἀλλὰ καθὼς πρόκειται γιὰ μικρὴ συγκλητικὴ ἐπαρχία, χωρὶς ἰδιαίτερη στρατιωτικὴ παρουσία, θεωρεῖται δυσμενῆς μετάθεση γιὰ τοὺς φιλόδοξους στρατιωτικοὺς τῆς Ῥώμης.⁵⁷

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐμφυλίων πολέμων καὶ τὴν ἐπικράτηση τοῦ Αὐγούστου, κυριάρχησε ἡ *pax Romana* στὴν ἐπικράτεια τῆς αὐτοκρατορίας.⁵⁸ Ἐτσι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κύπρου ἔζησαν ἀπὸ τὸ 22 π.Χ. καὶ γιὰ περισσότερο ἀπὸ τρεῖς αἰῶνες μακρὰ περίοδο εἰρήνης, ἡρεμίας καὶ ἀσφάλειας ἀπὸ ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς τουλάχιστον,⁵⁹ ἡ ὁποία διεκόπη ἀπὸ τὴν

50. **Ἀμμ. 79:** [- - - *leg. Aug(usti) pro pr[ae]tore - - -*] / [- - - *Salaminioru]m For[um] (:)* - -]. Γιὰ τὸν τίτλο αὐτόν, καθὼς καὶ ἄλλους ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ διοίκηση τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπως ἀνθύπατος, ταμίας, λογιστής, αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος κ.ά. βλ. Mason, *Greek Terms for Roman Institutions (Lexicon and Analysis)*, 1974.

51. Τὸ 22 π.Χ. ἡ Κύπρος πέρασε στὴ δικαιοδοσίᾳ τῆς Συγκλήτου ποὺ ἔστειλε γιὰ κυβερνήτη ἀνθύπατο: βλ. Δίωνος Κασσ. 53.12.7: ὑστερον γὰρ τὴν μὲν Κύπρον καὶ τὴν Γαλατίαν τὴν περὶ Νάρβωνα τῷ δήμῳ ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ τὴν Δελματίαν ἀντέλαβε... καὶ 54.4.1: τότε δ' οὖν καὶ τὴν Κύπρον καὶ τὴν Γαλατίαν τὴν Ναρβωνησίαν ἀπέδωκε τῷ δήμῳ ὡς μηδὲν τῶν ὀπλων αὐτοῦ δεομένης· καὶ οὕτως ἀνθύπατοι καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ ἔθνη πέμπεσθαι ἤρξαντο· πβ. Στράβ. 17.3.25: Αἱ δὲ ἐπαρχίαι διήρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως, ἐν δὲ τῷ παρόντι ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ πατρίς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ βίου, δίχᾳ διεῖλε πᾶσαν τὴν χώραν καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ τὴν δὲ τῷ δήμῳ, ἑαυτῷ μὲν ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρεῖαν... καὶ εἰς μὲν τὰς Καῖσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει... εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγούς ἢ ὑπάτους... ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διεῖθηκε ποιήσας ὑπατικὰς μὲν δύο.... δέκα δὲ στρατηγικὰς.... ἐνάτην δὲ Κύπρον.

52. Γιὰ τὶς «αὐτοκρατορικὲς» καὶ «δημόσιες» διοικητικὲς περιφέρειες βλ. Millar, *JRS* 56, 1966, 165-166.

53. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1291.

54. Rostovtzeff, *Ῥωμ.Ιστ.*, σ. 245.

55. Ἡ ἔλλειψη ὀχυρωματικῶν ἔργων ἀφενδὸς καὶ ἡ ἀπουσία σημαντικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἀφετέρου μαρτυροῦν τὴν ἡρεμὴ ζωὴ ποὺ ὑπῆρχε στὴ νῆσο.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

έπανάσταση τῶν Τουδαίων στὴ Σαλαμίνα, επέκταση τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Τουδαίων στὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν Κυρήνη⁶⁰ τὸ 116 μ.Χ. ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ.⁶¹ Οἱ Τουδαῖοι ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Ἀρτεμίωνος προκάλεσαν μεγάλες καταστροφές καὶ ἐπεδόθησαν σὲ ἐκτεταμένες βιαιότητες καὶ λεηλασίες. Αναφέρεται μάλιστα ὅτι σκότωσαν 240.000 Κυπρίους καὶ ὅτι ὁ μὴ ἰουδαϊκὸς πληθυσμὸς στὴ Σαλαμίνα ἐξολοθρεύθηκε.⁶² ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς φαίνεται ὑπερβολικὸς μὲν ἀλλὰ φανερώνει καὶ τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς ἀλλὰ καὶ τὸν μεγάλο πληθυσμὸ τῆς Σαλαμίνας. Οἱ Ῥωμαῖοι, ἀφοῦ κατέστειλαν τὴν ἐπανάσταση, ἀπαγόρευσαν νὰ ἐγκαθίστανται ἢ νὰ ἔρχονται Τουδαῖοι στὴ νῆσο μὲ τέτοια ἀύστηρότητα, ὥστε ἀκόμη καὶ οἱ ναυαγοὶ θανατώνονταν.⁶³ Ἀργότερα ὁμως τὰ ἀπαγορευτικὰ μέτρα χαλαρώθηκαν ἢ ἔπαψαν νὰ ἰσχύουν, ἀφοῦ μαρτυρεῖται σὲ ἐπιγραφές ἡ παρουσία Τουδαίων στὴ νῆσο τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Γ' αἰ. π.Χ.⁶⁴

Ἡ ἀναδιοργάνωση τοῦ Διοκλητιανοῦ μὲ τὸ σύστημα τῆς τετραρχίας τὸ 293 μ.Χ.⁶⁵ δὲν ἐπέφερε σημαντικὲς ἀλλαγές στὴν Κύπρο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι ὑπαγόταν πλέον στὴ διοίκηση τῆς Ἀνατολῆς, στὴν *praefectus praetorio orientis*, μὲ ἔδρα τὴν Ἀντιόχεια, χάνοντας ἔτσι τὴν τοπικὴ τῆς αὐτονομία. Ὁ *proconsul* μὲ ἐνιαύσια θητεία ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὸν κυβερνήτη, ὁ ὁποῖος ἔχει μεγαλύτερη θητεία. Ὅταν ἐπεκράτησε ὡς μοναδικὸς αὐτοκράτωρ ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος,

56. Βλ. Mommsen, *Provinces RomEmp*, σ. 221-3.

57. Βλ. Hill, *History*, σ. 242 καὶ ὑποσ. 1.

58. Εὐσέβ. *Χρον. Β'* 20.297: *Τοὺς ἐν Σαλαμίनि τῆς Κύπρου Ἑλληνας Τουδαῖοι ἀνελόντες τὴν πόλιν κατέσκαψαν.*

59. Δίων Κασσ. 68.32.3: *ἐν τε Αἰγύπτῳ πολλὰ ἔδρασαν ὅμοια καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ, ἡγουμένου τινός σφισιν Ἀρτεμίωνος· καὶ ἀπώλοντο καὶ ἐκεῖ μυριάδες τέσσαρες καὶ εἴκοσι. καὶ διὰ τοῦτ' οὐδενὶ Τουδαίῳ ἐπιβῆναι αὐτῆς ἐξεστίν, ἀλλὰ κὰν ἀνέμῳ τις βιασθεὶς εἰς τὴν νῆσον ἐκπέσῃ θανατοῦται. ἀλλ' Τουδαίους μὲ ἄλλοι τε καὶ Λούσιος ὑπὸ Τραϊανοῦ πεμφθεὶς κατεστρέψατο.*

60. Βλ. κατωτέρω κεφάλαιο «Ιουδαϊσμὸς καὶ Χριστιανισμὸς», σ. 146 κέ.

61. Γιὰ τὸ σύστημα τῆς τετραρχίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καθὼς καὶ γιὰ τὶς διοικητικὲς διαιρέσεις τῆς αὐτοκρατορίας ἀπὸ τὸ 305 μέχρι καὶ τὸ 313 μ.Χ. βλ. Rostovtzeff, *Ῥωμ.Ιστ.*, σ. 315-24, πβ. Christol, *Emp.Rom.III*^e 1997, σ. 205-234.

ή Κύπρος παρέμεινε στη διοίκηση της Ανατολής υπό τον *comes orientis*.

Ένα άλλο γεγονός, που διασάλεψε την ειρήνη και τη γαλήνη στη νήσο ήταν κατά τον Δ΄ αί. μ.Χ. η επανάσταση του Καλόκαιρου το 333/334, η οποία άνταν ακλᾶ ἀφενδς τᾶ σοβαρὰ προβλήματα που διήρχετο τότε ἡ ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία καὶ ἀφετέρου τῆ δυσαρέσκεια καὶ τὴν ἀντίδραση γιὰ τὶς ἐπιλογές του κράτους.⁶⁶ Ὁ Καλόκαιρος εἶχε σταλεῖ ἀπὸ τὸν Μεγάλο Κωνσταντῖνο ὡς διοικητὴς τῆς νήσου, ἐπιφορτισμένος πιθανὸν καὶ μὲ τὸ ἔργο νὰ ἀνοικοδομήσει τὶς περιοχὲς που ἐπλήγησαν, ἰδιαίτερα ἡ Σαλαμίς, ἀπὸ τὸ σεισμὸ τοῦ 332 μ.Χ.⁶⁷ Ὁ Καλόκαιρος ὁμως στασίασε ἐναντίον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ προσπάθησε νὰ γίνεῖ ἀπόλυτος κυρίαρχος τῆς νήσου. Ὁ Κωνσταντῖνος ἔστειλε πρὸς καταστολὴ τῆς ἐπαναστάσεως τὸν ἑτεροθαλῆ ἀδελφὸ του Δαλμάτιο.⁶⁸ Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ νικηθεῖ ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους, ἐνῶ σύμφωνα μὲ τὶς πηγὲς ἐκτελέστηκε στὴν Ταρσὸ τῆς Κιλικίας, ἀφοῦ κἀκε ζωντανὸς ἀπὸ τὸν Δαλμάτιο.⁶⁹ Τὸ σύνταγμα τῶν ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν ἐπιγραφῶν τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο καλύπτει τὴν περίοδο ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. μέχρι καὶ τὸ τελευταῖο τέταρτο τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ.

62. Βλ. Potter, σ. 861.

63. Βλ. Hill, *History*, σ. 244.

64. Ὁ Δαλμάτιος τιμήθηκε μὲ τοὺς τίτλους τοῦ ὑπάτου καὶ τοῦ καίσαρος. Ἀνέλαβε τὴ διοίκηση τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀχαΐας. Σκοτώθηκε τὸ 337 μ.Χ. κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς στάσης στὴν Κωνσταντινούπολη.

65. Βλ. Θεοφάν. *Χρονογραφία* Α.Μ. 5825: *Τούτῳ τῷ ἔτει Δαλμάτιος Καῖσαρ ἀνηγορεύθη. Καλόκαιρος δὲ ἐν Κύπρῳ τῆ νήσῳ τυραννήσας, οὐκ ἀντιέσχεν τῆ Ῥωμαίων προσβολῆ· καὶ ἠττηθεὶς ἅμα τοῖς αἰτίοις, ἀνῆρέθη ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, καυθεὶς ζῶν ὑπὸ Δαλματίου Καίσαρος· πβ. Κεδρηνοῦ, *Σύνοψις* P.G. 121 col. 565: *Τῷ κθ' ἔτει [τῆς βασιλείας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου] Δαλμάτιος Καῖσαρ ἀνηγορεύθη. Καλόκαιρος δὲ ἐν Κύπρῳ τυραννήσας ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας ὑπὸ Δαλματίου ζῶν κατακαίεται.**

2. Διοίκηση - Ρωμαίοι αξιωματοῦχοι.

Όπως έχει αναφερθεί, η Κύπρος κατά τα πρώτα έτη της προσαρτήσεώς της από τη Ρώμη (58-47 π.Χ.) δεν αποτέλεσε ξεχωριστή διοικητική περιφέρεια αλλά προσαρτήθηκε στη ρωμαϊκή έπαρχία της Κιλικίας, την οποία διοικούσαν άνθύπατοι, οί όποιοι διόριζαν τούς διοικητές στη νήσο. Για μία πτυχή της ρωμαϊκής διοίκησης, την είσπραξη του φόρου ύποτελείας,⁷⁰ έλάχιστες είναι οί μαρτυρίες, άφοῦ δέν υπάρχουν πηγές για τὸ ὕψος του φόρου καί τὴν άποτελεσματικότητα είσπράξεώς του,⁷¹ ένῶ είναι δύσκολο νά έκτιμηθεῖ τὸ βάρος που έπωμίσθησαν οί Κύπριοι λόγω της παρουσίας μιᾶς κοινότητας από δημοσιῶνες στη νήσο τὸ 48 π.Χ.⁷²

Κατὰ τὸν Α΄ αί. π.Χ. ένα σκάνδαλο που συνδεόταν με τὴν έπαρχιακή διοίκηση σὴν αὐτοκρατορία ἦταν οί οίκονομικές έπιχειρήσεις όρισμένων κεφαλαιούχων, οί όποιοι δάνειζαν χρήματα στοῦς κατοίκους τῶν έπαρχιῶν, πολλές φορές με ὑπέρογκο τόκο.⁷³ Τὰ πρώτα χρόνια της ρωμαιοκρατίας ὑπῆρξε μεγάλη έκμετάλλευση τῶν κατοίκων της

66. Για τὸν τρόπο διοίκησης τῶν έπαρχιῶν της αὐτοκρατορίας καί τὴν είσπραξη του φόρου ύποτελείας βλ. Burton, *Roman World* 1990, σ. 423-39. Για τὴ σχέση τῶν πόλεων άφενός καί τῶν ρωμαϊκῶν άρχῶν άφετέρου ὡς πρὸς τὴν κατανομή καί είσπραξη τῶν φόρων βλ. Merola, *Autonomia* 2001.

67. Οὔτε οί Σαλαμίνιοι τὸ 50 π.Χ. κατὰ τὴν έξιστόρηση του προβλήματος με τούς δανειστές τους στὸν Κικέρωνα, δέν αναφέρονται στὸν φόρο ύποτελείας. Βάσει τούτου ὁ Potter, σ. 778, ὑποστηρίζει ὅτι τὸ μόνο που μπορεί νά λεχθεῖ για τὴ φορολογία βάσει τῶν διαθέσιμων πληροφοριῶν είναι ὅτι δέν πρέπει νά ἦταν ὑπερβολική. Αὐτὸ ὅμως δέν είναι κατ' ανάγκην ὀρθό, ένεκα του ὅτι οί Σαλαμίνιοι πιθανῶτα αναγκάστηκαν νά συνάψουν δάνειο λόγω του ὅτι άδυνατοῦσαν νά πληρῶσουν τὴν ὑπέρογκη φορολογία, ὅπως συνέβαινε καί με άλλες πόλεις τῶν έπαρχιῶν της Ρώμης κατὰ τὸν Α΄ αί. π.Χ. βλ. κατωτ. σημ. 69 καί 71.

68. Βλ. Caes., *BG III*, 103, 1: *quibus cognititis rebus Pompeius deposito adeundae Syriae consilio pecunia societatis sublata et a quibusdam privatis sumpta et aeris magno pondere ad militarem usum in navis imposito duobusque milibus hominum armatis, partum quos ex familiis societatum delegerat, partim a negotiatoribus coegerat.*

69. Τίς δυσκολίες τῶν πόλεων νά πληρῶσουν τίς είσφορές για συντήρηση τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων του έκάστοτε διεκδικητοῦ της έξουσίας, ιδιαίτερα κατὰ τὴν περίοδο τῶν έμφυλίων πολέμων στη Ρώμη, έκμεταλλεύονταν Ρωμαίοι τραπεζίτες καί κεφαλαιούχοι, είτε συγκλητικοί είτε ιππεῖς, οί όποιοι ζητοῦσαν ὑπέρογκο τόκο καί συχνά ὀλόκληρη τὴν περιουσία της πόλεως για έγγύηση βλ. Rostovtzeff, *Ρωμ.Ιστ.*, σ. 173.

Κύπρου στὸν οἰκονομικὸ τομέα, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες ἐπαρχίες τῆς Ἑρώμης, ἔνεκα τῆς ἐκτεταμένης διοικητικῆς δωροληψίας⁷⁴ καὶ τῆς ἀπληστίας τῶν Ἑωμαίων δημοσιονόμων.⁷⁵ Ὅταν τὸ 51 π.Χ. ὁ Κικέρων διορίστηκε ἀνθύπατος τῆς Κιλικίας προσπάθησε νὰ κυβερνήσει δίκαια, ἀφοῦ ἐπιχείρησε νὰ μειώσῃ τὰ ἐπιτόκια τῶν δανείων, νὰ περιορίσῃ τοὺς φόρους καὶ δὲν ἀποδέχθηκε νὰ πληρώνουν χρήματα οἱ πόλεις στοὺς κυβερνητῆς, γιὰ νὰ ἀποφεύγουν τὴ στρατοπέδευση κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χειμῶνος στρατευμάτων.⁷⁶

Τὸ δάνειο μὲ τοκογλυφικοὺς ὄρους ποὺ παραχώρησε ὁ Μάρκος Τούνιος Βροῦτος,⁷⁷ ὁ ὁποῖος ἐπέδυσσε τὰ χρήματά του σὲ διάφορες πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑρώμης καὶ ἀπαιτοῦσε τεράστιο τόκο, στὴ Σαλαμίνα τὸ 56 π.Χ. καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο οἱ ἐκπρόσωποί του ἀπαίτησαν τὴν εἴσπραξή του τὸ 51 π.Χ. δείχνουν τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεχαν οἱ κάτοικοι διοικητικῶν περιφερειῶν ἀπὸ τὴν ἀπληστία μελῶν τῆς ῥωμαϊκῆς ἀριστοκρατίας.⁷⁸ Ὁ Βροῦτος ἔδωσε τὸ δάνειο στοὺς

70. Γιὰ δοσοληψίες διοικητῶν καὶ πόλεων καὶ ἄλλες μορφές δωροδοκιῶν καὶ διαφθορᾶς κατὰ τὴν περίοδο τῆς Δημοκρατίας βλ. I. Shatzman, *Roman Politics*, σ. 53-63.

71. Κατὰ τὸν Α΄ αἰ. π.Χ. συγκλητικοί, ἵππεῖς καὶ στρατιωτικοὶ ἡγέτες τῶν ἐμφυλίων πολέμων μεταχειρίζονταν τὶς ἐπαρχίες ὡς πηγὴ ἀντιληψῆς χρημάτων βλ. Rostovtzeff, *Ἑρωμ. Ἱστ.*, σ. 175.

72. Ὁ Κικέρων ἀναφέρει ὅτι ὁ ἴδιος δὲν ἀποδέχθηκε τὸ ποσὸ τῶν 200 ταλάντων ποὺ συνήθιζε νὰ δίνει τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων στὸν ἀνθύπατο τῆς Κιλικίας, γιὰ νὰ μὴν ἐπιτρέπει τὴ στρατοπέδευση στὴ νῆσο βλ. *Ad Att. V. 21, 7: civitates locupletes ne in hiberna milites reciperent magnas pecunias debant, Cyprii Attica CC, qua ex insula (non sed verissime loquor) nummus nullus me obtingere erogabitur.* Ἐπιπρόσθετα, ὁ Κικέρων δὲν ἀπεδέχθη πληρωμὴ ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Σαλαμίνας βλ. *Ad Att. V. 21, 11: Homines non modo non recusare, sed etiam hoc dicere, se a me solvere, quod enim praetori dare consuessent, quoniam ego non acceperam.*

73. Ὁ Μάρκος Τούνιος Βροῦτος (85-42 π.Χ.), ἐπικεφαλῆς τῶν συνομοτῶν ποὺ δολοφόνησαν τὸν Τούλιο Καίσαρα, εἶχε ἔρθῃ στὴν Κύπρο τὸ 58 π.Χ. (βλ. Πλουτ. *Κάτ.* 36.1: *πολλῶν δὲ χρημάτων ἀπολελεῖσθαι λεγομένων, αὐτὸς μὲν ἔγνω πλεῖν εἰς Βυζαντίους, πρὸς δὲ Κύπρον ἐξέπεμψε τὸν ἀδελφιδοῦν Βροῦτον...*, πβ. Βροῦτ. 3.1: *Ἐτι δὲ μειράκιον ὦν [ὁ Βροῦτος] Κάτωνι τῷ θεῖῳ συναπεδήμησεν εἰς Κύπρον ἐπὶ Πτολεμαῖον ἀποσταλέντι...*) μαζὶ μὲ τὸν θεῖο του Κάτωνα, γιὰ νὰ ἐπιβλέψῃ τὴ φύλαξη τοῦ θησαυροῦ τοῦ Πτολεμαίου. Ὁ Κικέρων ἀναφέρει τὸ 50 π.Χ. ὅτι ἡ Σαλαμίνα ἦταν ὑπὸ τὴν προστασίᾳ τους βλ. *Ad Att. VI. 1, 5: ...nam ab edicto meo recessissem et civitatem in Catonis et in ipsius Bruti fide locatam meisque beneficiis ornatam funditus perdidissem...*

74. Σὲ περίπτωσι ποὺ μία πόλη δὲν μποροῦσε νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ δάνειο μὲ τὸν ὑπερβολικὰ ὑψηλὸ τόκο, ὁ δανειστής, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν κάλυψη

Σαλαμινίους⁷⁹ μέσω τῶν ἀντιπροσώπων του Μ. Σκαπτίου καὶ Π. Ματινίου, ἀλλὰ μὲ τόκο 48% ἀντὶ τοῦ ἰσχύοντος 12%. Ὄταν τὸ 51 π.Χ. οἱ Σαλαμίνιοι ἀνέστειλαν τὴν ἀποπληρωμὴ τοῦ δανείου τους, ὁ Σκάπτιος, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ διοικητῆ Ἀππίου Κλαυδίου, ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπάρχου καὶ ὡς ἀρχηγὸς ἰππικοῦ τρομοκρατοῦσε τοὺς Σαλαμινίους. Ἐφθασε μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ κλείσει γιὰ πολλὰς ἡμέρας τοὺς βουλευτὲς τῆς Σαλαμίνος στὸ *Βουλευτήριον* καὶ δὲν θὰ ἐγκατέλειπε τὴν πολιορκία, ἐὰν δὲν διατασσόταν ἀπὸ τὸν Κικέρωνα, ὁ ὁποῖος πληροφορήθηκε τὰ τεκταινόμενα ἀπὸ πρεσβευτὲς

τῆς ῥωμαϊκῆς ἐξουσίας, ἀπαιτοῦσε τὴν ἐξόφλησὴ του μὲ τὴν ὑποστήριξη στρατιωτικῶν δυνάμεων βλ. Rostovtzeff, *Ρωμ.Τστ.*, σ. 173.

75. Σύμφωνα μὲ τὴν *lex Gabinia*, δὲν ἐπιτρεπόταν οἱ κάτοικοι ἐπαρχιῶν νὰ δανείζονται χρήματα στὴ Ἱώμη βλ. Broughton, *MRR*, σ. 145, πβ. Κικέρ. *Ad Att.* V. 21, 12: *Salaminii cum Romae versuram facere vellent, non poterant, quod lex Gabinia vetebat. Tum iis Bruti familiares freti gratia Bruti dare volebant quaternis, si sibi senatus consulto caveretur...* καὶ *Ad Att.* VI. 2, 7: *eo consilio factum est, quod pecuniam Salaminii contra legem Gabiniam sumpserant.* Γιὰ αὐτὸν τὸν λόγο ὁ Βροῦτος διευθέτησε νὰ χρεώσῃ τέσσερες φορές τὸ ἰσχύον ἐπιτόκιο βλ. Rauh 1986, σ. 3-5.

τῶν Σαλαμινίων ποὺ τὸν συνάντησαν στὴν Ἐφεσο. Ὑπάρχει μάλιστα ἡ πληροφορία ὅτι πέθαναν πέντε μέλη τῆς Γερουσίας τῶν Σαλαμινίων ἀπὸ τὴν πεῖνα.⁸⁰

Κατὰ τὴν πρώτη αὐτὴ περίοδο τῆς ρωμαιοκρατίας τῆς νήσου, ὅταν διωκεῖτο ἀπὸ τὸν κυβερνήτη τῆς Κιλικίας, μαρτυροῦνται τέσσερεις ἀνθύπατοι. Πρόκειται γιὰ τοὺς Π. Κορνῆλιο Λέντουλο Σπινθηρα (56-53 π.Χ.),⁸¹ Ἄππιο Κλαύδιο Ποῦλχερ (53-51 π.Χ.), Μ. Τύλλιο Κικέρωνα (51-50 π.Χ.) καὶ Λ. Κοίλιο Πάμφιλο (50-48/47 π.Χ.), ἀνθύπατο καὶ στρατηγό.⁸² Κατὰ τὴ δεύτερη περίοδο τῆς ρωμαιοκρατίας, ὁπότε καὶ πάλι ἡ Κύπρος ἦταν ὑπὸ τὴ δικαιοδοσία τοῦ ἀνθυπάτου τῆς Κιλικίας, μαρτυρεῖται ὁ Μ. Βεχίλιος (ἴσως 42-39 π.Χ.).⁸³ Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ἡ Κύπρος διωκεῖτο ἀπὸ ἄνδρες μεγάλου κύρους καὶ ἐπιρροῆς. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 30 μὲ 22 π.Χ., ὁπότε ἡ νῆσος διετέλεσε αὐτοκρατορικὴ διοικητικὴ περιφέρεια ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ διοικητὲς οἱ ὁποῖοι ἔφεραν τὸν τίτλο *legati Augusti pro praetore*.⁸⁴

Μετὰ τὸ 22 π.Χ. ἡ Κύπρος ἀνεδείχθη σὲ συγκλητικὴ διοικητικὴ περιφέρεια καὶ διωκεῖτο ἀπὸ ἀνθύπατο μὲ

76. *Ad Att. V.21: Fuerat enim (sc. Scaptius) praefectus Appio et quidem habuerat turmas equitum, quibus inclusum in curia senatum Salamine obsederat, ut fame senatores quinque morerentur.* πβ. *Ad Att. VI.1: Nunc cognosce de Salaminis, quod video tibi etiam novum accidisse tamquam mihi. Numquam enim ex illo audivi illam pecuniam esse suam; quin etiam libellum ipsius habeo, in quo est: "Salaminii pecuniam debent M. Scaptio et P. Matinio, familiaribus meis." Eos mihi commendat; adscribit etiam et quasi calcar admonet intercessisse se pro iis magnam pecuniam. Confeceram, ut solverent centesimis sexenni ductis cum renovatione singulorum annorum. At Scaptius quaternas postulabat...* πβ. *Ad Att. VI. 2: Inclusum in curia senatum habuerunt Salaminium ita multos dies, ut interierint non nulli fame.*

77. Κικέρ. *Ad fam. I. 7.4.*

78. Αναθηματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Πάφου πρὸς τιμὴν τοῦ ἀνθυπάτου καὶ στρατηγοῦ Λευκίου Κοιλίου Παμφίλου: *Ἀφροδίτη Παφίαι | Ἡ πόλις ἡ Παφίων Λεύκιον Κοίλιον | Πάμφιλον τὸν ἀνθύπατον καὶ | στρατηγόν (Πάφ. 72).*

79. Αναθηματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους πολίτες πρὸς τιμὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀνθυπάτου Μάρκου Βεχιλίου: *M. Vehilio pontif(ici), | proco(n)s(uli), cives R(omani) | Paphiae diocen(seos) (Πάφ. 15).*

80. **Ἄμμ. 79.** Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 50. Ἡ θέση τοῦ κυβερνήτου αὐτοκρατορικῆς ἐπαρχίας ἀνῆκε στὸν τομέα ὑπηρεσιῶν τοῦ αὐτοκράτορος βλ. Alföldy, *ΤστΡωμΚοιν*, σ. 214.

ένιαύσια θητεία, ή οποία άρχιζε την 1^η Τουλίου.⁸⁵ Σημειωτέον ότι οι πόλεις της Κύπρου, όλες αρχαιότερες της ρωμαϊκής κατακτήσεως, διατηρούν τους παλαιούς πολιτικούς τους θεσμούς: τον δήμο, τη βουλή και τους άρχοντες,⁸⁶ όπως συνέβαινε και στις υπόλοιπες έλληνόφωνες περιοχές της ανατολικής ρωμαϊκής αυτοκρατορίας.⁸⁷ Η σημασία μιας διοικητικής περιφέρειας φαίνεται και από τη σπουδαιότητα και το κύρος των άνθυπάτων που την διοικούσαν. Μέσα από τη σύγκριση του καταλόγου των διοικητών της Κύπρου⁸⁸ με τους καταλόγους των υπάτων προκύπτει το συμπέρασμα ότι — έν αντιθέσει με την προηγούμενη φάση της ρωμαιοκρατίας— ή νήσος έκυβερνάτο από άνδρες άνευ έπιρροής αλλά και στηρίξεως ούσιαστικής από τη Ήρωμη, οι όποιοι κατά κανόνα δέν έτύγχαναν της εύνοίας και της έκτιμήσεως των αυτοκρατόρων και είχαν ελάχιστες πιθανότητες και προοπτικές άποκτήσεως άνωτέρου αξιώματος. Όσοι άνέλαβαν τη διακυβέρνηση της νήσου μετά το 22 κατεΐχαν το αξίωμα του πραιίτωρος και έπιλέγονταν με κληρο για την διοίκηση των συγκλητικών έπαρχιών, αφού όμως ο αυτοκράτωρ επέλεγε αυτούς που θεωρούσε ίκανότερους για την διοίκηση των λεγεώνων του και των διοικητικών περιφερειών, οι όποιες ήσαν υπό την έποπτεία του.⁸⁹ Από τους άνθυπάτους της Κύπρου μόνο έξι είναι γνωστό ότι έφθασαν στο αξίωμα του υπάτου: ο Λ. Τάριος Ρούφος (*consul suffectus* το 15 π.Χ.),⁹⁰ ο Γάιος Ούμμίδιος Δούρμιος Κουαδράτος (*curule aedile* το 16 μ.Χ., *praetor aerarii* το 18 μ.Χ., *curator*

81. Για τους διοικητές των έπαρχιών της αυτοκρατορίας κατά την περίοδο του Αύγουστου βλ. Szramkiewicz, *Gouverneurs* 1975-6. Για τον ρόλο των διοικητών ως συνεκτικών κρίκων μεταξύ των πόλεων μιας έπαρχίας της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας βλ. Burton, *Oikistes* 2002, σ. 113-128.

82. Βλ. κεφ. 7: Οι κυριότερες πόλεις, σ. 115.

83. Gaudemet, *Institutions*, σ. 331-5.

84. Για καταλόγους των Ρωμαίων άνθυπάτων της Κύπρου βλ. W. Eck, *Zephyrus* 23-24, 1972-3, σ. 250-3, Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1299-1305 και Thomasson, *Praesidium* 1984, σ. 299-305.

85. Potter, σ. 788-9.

86. Βλ. *PIR*¹ 3, σ. 295, άρ. 14 και σ. 386, άρ. 193.

labulorum publicorum τὸ 19 μ.Χ. καὶ *consul* τὸ 37 μ.Χ.),⁹¹ ὁ Τ. Κλώδιος Ἐπριος Μάρκελλος (ὑπάτος τὸ 62 καὶ τὸ 74 μ.Χ.)⁹², ὁ Κ. Τούλιος Κόρδος,⁹³ ὁ Λ. Ἄννιος Βάσσος⁹⁴ καὶ ὁ Γ. Καλπούρνιος Φλάκκος⁹⁵ (ὑπάτος τὸ 123 μ.Χ.). Ἀπὸ τοὺς τριάντα περίπου ἀνθυπάτους τῆς Κύπρου ποὺ μαρτυροῦνται γιὰ τὴν περίοδο μετὰ τὸν Βεσπασιανό, μόνο δύο ἔφθασαν μέχρι τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀναπληρωτοῦ ὑπάτου.⁹⁶

Οἱ διοικητὲς τῆς νήσου εἶχαν ἀρκετὲς ἀρμοδιότητες, ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς καὶ τὶς φιλολογικὲς μαρτυρίες.⁹⁷ Ἐνα ἀπὸ τὰ σημαντικὰ τοὺς καθήκοντα, πέρα ἀπὸ τὴ διασφάλιση τῆς δημόσιας τάξης καὶ τῆς δημόσιας χρηστῆς διοίκησης, τὴν ἐπίβλεψη τῶν διορισμῶν σὲ δημόσιες θέσεις, τὴν ἐκδίκαση διαφορῶν μεταξὺ ἀτόμων καὶ πόλεων καὶ τὴ διατήρηση τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς διοικητικῆς τοὺς περιφέρειας, ἦταν νὰ φροντίζουν νὰ χρηματοδοτοῦνται οἱ πόλεις γιὰ διάφορα ἔργα ὑποδομῆς λειτουργῶντας ὡς μεσάζοντες γιὰ τὴ διοχέτευση χρημάτων σὲ αὐτές. Στὸ Κούριον ὑπάρχουν πέντε παραδείγματα ποὺ φανερῶνουν τὴν παρέμβαση τοῦ ἀνθυπάτου στὶς δαπάνες τῆς πόλεως. Ὁ Τούλιος Κόρδος τὸ 64-65 ἐπόπτευσε τὴν ἀνακατασκευὴ τοῦ θεάτρου, γιὰ τὴν ὁποία τιμᾶται ὁ αὐτοκράτωρ Νέρων.⁹⁸ Ἐπιπρόσθετα, οἱ Κουριεῖς ἀφιέρωσαν ἄγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Νέρωνος, ποὺ θὰ ἐκαλύπτετο ἀπὸ χρήματα ποὺ ἐνέκρινε καὶ ταμίευσε ὁ Τούλιος Κόρδος ἀλλὰ

87. Tac., *Ann.* XII 45, 48, 54 καὶ XIII 8 καὶ 9, πβ. Tws., *Touδ. πολ.* 12.5.6. Βλ. καὶ Syme, «The Ummidii», *Historia* 17, 1968, σ. 73-75.

88. Βλ. *PIR*² E, σ. 82 ἀρ. 84, πβ. Tac., *Dial.* 8.

89. Βλ. *PIR*² J, σ. 201, ἀρ. 272.

90. Βλ. *PIR*² A, σ. 108, ἀρ. 637.

91. Βλ. *PIR*² C 268 καὶ F 171.

92. Eck, *Zephyrus* 23-24, 1972-3, σ. 252-3.

93. Γιὰ τὰ καθήκοντα τῶν διοικητῶν τῶν ῥωμαϊκῶν ἐπαρχιῶν βλ. G. P. Burton, *JRS* 65, 1975, σ. 92-106, πβ. Derout, *LLRM* 1980, σ. 412-435. Γιὰ ἐπισκόπηση τῶν ῥωμαϊκῶν θεσμῶν βλ. Reynolds κ.ἄ., *JRS* 76, 1986, σ. 126-138, ὅπου καὶ ἡ προηγούμενη βιβλιογραφία. Γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο διοικοῦσαν οἱ ἀνθύπατοι τὶς συγκλητικὲς ἐπαρχίες βλ. Meyer-Zwiffelhofer 2002.

94. **Λεμ. 5:** Πρόκειται γιὰ δίγλωσση ἐπιγραφή, ἡ ὁποία εἶναι μὲν ἀποσπασματικὴ ἀλλὰ σώζεται τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθυπάτου.

ἀποδεσμεύτηκαν ἀπὸ τὸν Λούκιο Ἄννιο Βάσσο τὸ 65-66 μ.Χ.⁹⁹ Ὁ Τραϊανὸς χρηματοδότησε τὴν κατασκευὴ δύο ἐξεδρῶν γιὰ τὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη τὸ 100-101 μ.Χ. διὰ τοῦ ἀνθυπάτου Κ. Λαβερίου Κοκκείου Λεπίδου, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψε τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου καὶ καθιέρωσε τὴν ἀφιέρωση.¹⁰⁰ Ὁ *Q. Caelius Honoratus*¹⁰¹ ἐπιμελήθηκε ἐπὶ Τραϊανοῦ κατασκευῆς στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου, τὴν πύλη τοῦ Κουρίου καὶ ἐνὸς παρακειμένου κτηρίου,¹⁰² ἐνῶ ἐπόπτευσε τῆς κατασκευῆς τῶν λουτρῶν τὰ ὁποῖα ἔγιναν μὲ δαπάνη τῶν πολιτῶν καὶ ὄχι τοῦ αὐτοκράτορος.¹⁰³ Ὁ Τραϊανὸς ἐπιχορήγησε μέσῳ κάποιου ἢ κάποιων διοικητῶν τὴν ἀποκατάσταση τῆς ὀροφῆς τῶν λουτρῶν τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας, ἡ ὁποία εἶχε καταρρεύσει.¹⁰⁴ Ὁ Τίτος Κομίνιος Πρόκουλος¹⁰⁵ καὶ ὁ ὑπαρχος Τ. Κατιῆνος Σαβῖνος¹⁰⁶ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου τὸ 42-43 μ.Χ. κατεσκεύασαν ὑδραγωγεῖο γιὰ τὴν Κερύνεια. Ὑδραγωγεῖο ἐπὶ Νέρωνος προσέφερε στοὺς Σόλους ὁ Βίβιος Μειλιώνιος,¹⁰⁷ ἐνῶ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδο ὁ ἴδιος ἢ ἄλλος ἀνθύπατος ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴ χρηματοδότηση ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα ὑδραγωγεῖου ποῦ θὰ μετέφερε νερὸ ἀπὸ τοὺς Χύτρους στὴ Σαλαμίνα.¹⁰⁸

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ συμβολὴ τῶν διοικητῶν στὴν ἐξεύρεση πόρων καὶ δωρεῶν γιὰ τὴ διοικητικὴ ἐπαρχία πρὸς κατασκευὴν διαφόρων οἰκοδομικῶν ἔργων καὶ τὴν ἐπίβλεψή

95. **Λεμ. 51.** Ὁ αὐτοκράτωρ Νέρων τιμᾶται πιθανότατα σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος μέσῳ τοῦ ἀνθυπάτου *L. Annius Bassus* ἢ καὶ προηγουμένως μέσῳ τοῦ *Q. Julius Cordus*.

96. **Λεμ. 56.** Σύμφωνα μὲ τὶς ἀνασκαφὲς ποῦ ἔγιναν στὸ Κούριον ὑπῆρχαν πέντε *exedrae*, ὅποτε ὁ αὐτοκράτωρ οἰκοδόμησε τὶς δύο ποῦ ὑπολείπονταν, ἐνῶ ἡ ἐπιγραφὴ ποῦ θὰ ἀνέφερε τὴν οἰκοδόμησιν τῶν τριῶν πρώτων δὲν ἔχει διασωθεῖ καὶ ἔτσι δὲν μποροῦμε νὰ γνωρίζουμε τὴ χρονολογία ποῦ ἄρχισε ἡ κατασκευὴ τῶν ἐξεδρῶν στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος.

97. Βλ. *PIR*² C, σ. 297, ἀρ. 1244.

98. **Λεμ. 9.**

99. **Λεμ. 59.**

100. **Ἀμμ. 6.**

101. Βλ. *PIR*² 2, σ. 302, ἀρ. 1270.

102. **Κερ. 1.**

103. **Λευκ. 1.**

104. **Ἀμμ. 246.** Ἐκατὸν περίπου μέτρα ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου βρέθηκε ἡ ἐπιγραφὴ, ἡ ὁποία σώζεται ἀποσπασματικῶς, ἐντοπίσθηκαν ἐρείπια ὑδραγωγεῖου.

τους,¹⁰⁹ καθώς και τὸν ρόλο τους για δαπάνες συντηρήσεως καὶ κατασκευῆς τοῦ ὀδικοῦ δικτύου τῆς νήσου,¹¹⁰ μία ἄλλη τους δημοσιονομικὴ ἀρμοδιότητα ἀφοροῦσε στὸν ἔλεγχο τῶν κοινοτικῶν δαπανῶν. Γιὰ τὴ δραστηριότητά του αὐτή, ὁ ἀνθύπατος πιθανὸν νὰ ἐβοηθεῖτο ἀπὸ κάποιον λογιστή.¹¹¹ Ὁ Κουΐντος Καϊκίλιος Ὀνεράτος τὸ 101-102 μ.Χ. ἐπέβλεψε τὴν κατασκευὴ τῶν λουτρῶν τὴν οἰκονομικὴ συνδρομὴ τῶν πολιτῶν.¹¹² Ὁ Τραϊανὸς τὸ 114 μ.Χ. πιστώνεται τὴν ἐπέκταση τοῦ λιθοστρώτου δυτικῶς ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δρόμου γιὰ 45 περίπου μέτρα μέχρι τὸ *πρόπυλον*. Γιὰ τὴν κατασκευὴ αὐτὴ ἡ βουλὴ ἐνέκρινε τὰ χρήματα καὶ ὁ ἀνθύπατος Κ. Σέππιος Κέλερ ἐπικύρωσε τὴ δαπάνη καὶ ἐπόπτευσε τὸ ἔργο.¹¹³ Γιὰ τέτοια κατασκευαστικὰ ἔργα ποὺ καλύφθηκαν μὲ δαπάνη ἀπὸ τοὺς βουλευτὲς ἢ τοὺς πολῖτες τῆς πόλεως, ἂν καὶ δὲν ἦταν μεγάλα, ἦταν ἀναγκαῖο νὰ ζητηθεῖ ἡ ἔγκριση τοῦ διοικητῆ, γεγονὸς ποὺ φανερῶνει τὸν βαθμὸ παρέμβασῆς του στὶς κοινοτικὲς δαπάνες.¹¹⁴ Ἐπιπρόσθετα, ὁ διοικητὴς εἶχε καὶ δικαστικὴ ἀρμοδιότητα σὲ θέματα ποινικοῦ, ἰδιωτικοῦ καὶ διοικητικοῦ δικαίου, ἐνῶ οἱ ἄρχοντες τῶν πόλεων εἶχαν δικαστικὴ ἀρμοδιότητα γιὰ ζητήματα δευτερευούσης σημασίας.¹¹⁵

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀνθυπάτους ὑπῆρχαν καὶ ἄλλοι Ῥωμαῖοι ἀξιωματοῦχοι τῆς Ῥωμαϊκῆς διοίκησης ποὺ ὑπάγονταν στὸν διοικητὴ ἢ στὸν αὐτοκράτορα, ὅπως οἱ *curatores*,

105. Εἶναι πιθανὸν οἱ πολλὲς τιμητικὲς ἐπιγραφές γιὰ ἀνθυπάτους, οἱ ὁποῖες βρέθηκαν σὲ διάφορες πόλεις τῆς νήσου, νὰ ὀφείλονται καὶ σὲ εὐχαριστίες γιὰ τὴ συμβολὴ τῶν διοικητῶν γιὰ τὴν κατασκευὴ διαφόρων ἔργων. Γιὰ τὶς τιμητικὲς ἐπιγραφές πρὸς Ῥωμαίους ἀξιωματούχους τῶν ἐπαρχιῶν (τυπικὲς ἐκφράσεις, μνημεῖα, πόλεις - ἐπαρχίες - πολῖτες ποὺ τοὺς τιμοῦν κτλ.) βλ. Erkelenz, *Optimo praes.* 2003, σ. 215-343.

106. Ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρηση τοῦ βασικοῦ ὀδικοῦ δικτύου ὑπαγόταν στὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας, ἐνῶ ἡ κατασκευὴ ἐπαρχιακῶν καὶ λιγότερο σημαντικῶν δρόμων στὴν ἀρμοδιότητα τῶν τοπικῶν ἀρχῶν βλ. Rostovtzeff, *Ῥωμ.Ιστ.*, σ. 263. Γιὰ τὸ ὀδικὸ δίκτυο τῆς Κύπρου βλ. σημ. 1091.

107. Γιὰ τοὺς λογιστὲς βλ. Camodeca, *Curatores* 1980, σ. 453-534, πβ. Lassère, *ManuelER*¹, σ. 376-8, πβ. σ. 18-19.

108. **Λεμ. 59.**

109. **Λεμ. 64.**

110. Βλ. Potter, σ. 800.

111. Βλ. Gaudemet, *Institutions*, σ. 228-9.

procuratores, quaestores καὶ *legati provinciae*.¹¹⁶ Οἱ *curatores*,¹¹⁷ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν θητεία συγκεκριμένης διάρκειας καὶ διορίζονταν κυρίως ἀπὸ τοὺς διοικητὲς καὶ σπανίως ἀπὸ τοὺς αὐτοκράτορες, ἦσαν ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι, ὑπεύθυνοι γιὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς περιοχῆς στὴν ὁποία εἶχαν διορισθεῖ καὶ βοηθοῦσαν τὸν διοικητὴ στὸ ἔργο του, ἀφοῦ μπορούσαν νὰ ἀσχοληθοῦν προσεκτικότερα μὲ τὰ τοπικὰ οἰκονομικὰ καθὼς δὲν εἶχαν ἄλλη ἀρμοδιότητα ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸν διοικητὴ ποὺ ἦταν ὑπεύθυνος γιὰ πολλὰς ὑποθέσεις σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια τῆς νήσου. Τρεῖς εἶναι οἱ λογιστὲς, οἱ *curatores civitatis*, οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες στὴν Κύπρο: ὁ *C. Julius Helianus Polybianus* στὴν Πάφο τὸ πρῶτο τέταρτο Γ' αἰ. μ.Χ.,¹¹⁸ ὁ *Fulvius Arrianus* στοὺς Σόλους, ποὺ ὑπῆρξε ταμίης καὶ λογιστῆς στὶς ἀρχὲς τοῦ Γ' αἰ. μ.Χ.¹¹⁹ καὶ ὁ [- -]us *Arrianus* στὸ Κίτιον στὶς ἀρχὲς τοῦ Γ' αἰ. μ.Χ.¹²⁰

Ἐκτὸς ἀπὸ *curatores* ὁ ἀνθύπατος ἐβοηθεῖτο στὴ διαχείριση τῆς οἰκονομίας τῆς διοικητικῆς περιφέρειας καὶ ἀπὸ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς ἐπιτρόπους (*procuratores*). Οἱ τελευταῖοι ἦσαν καὶ αὐτοὶ Ῥωμαῖοι ἀξιωματοῦχοι

112. Γιὰ τοὺς τίτλους ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ διοίκηση τῶν ἐπαρχιῶν βλ. Mason, *GTRI* 1974. Γιὰ τὴ μετὰφραση τῶν ὀρων στὰ ἑλληνικὰ βλ. τοῦ ἰδίου, *Phoenix* 24, 1970, σ. 100-159.

113. Γιὰ τὸν θεσμὸ τοῦ *curator civitatis* βλ. Jones, *Cities. The Greek City*, σ. 136-8, πβ. Burton, *Chiron* 9, 1979, σ. 465-487. Κατάλογο τέτοιων *curatores* δίδει ὁ M. N. Tod στὸ *JHS* 42, 1922, σ. 172 κέ.

114. **Πάφ. 14:** *Τύχη Ἀγαθῆ· | Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ | Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν Παρθικὸν Μ(έγιστον) Βρεταν(νικὸν) Σεβαστῆ | Κλ(αυδία) Φλ(αυσία) Πάφος ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων, παρόντων | καὶ καθιερούντων τοῦ τε κρατίστου ἀνθυπάτου Τουλίου Φρόντινος | Τληπολέμου καὶ τοῦ ἀξιολογωτάτου λογιστοῦ Ἡλιανοῦ Πολυβιανοῦ | δοθέντος ὑπὸ τῶν κυρίων ἡμῶν Αὐτοκρατόρων | καὶ καταστήσαντος τὸν ἀνδριάντα ἀπὸ (δηναρίων) φ' | ἀπὸ πόρων τῶν δογματισθέντων ὑπὸ τῶ[ν] | ἀρχόντων τοῦ ἐνεσιῶτος ἰθ' τοῦ καὶ ἰδ' | καὶ κθ' ἔτους, πβ. **Πάφ. 71, 7:** [καὶ] Γαῖου Τουλίου Ἡλιανοῦ Πολυβιανοῦ λογι[στοῦ] - - -].*

115. **Λευκ. 8:** *Δ(όγματι) β(ουληῆς) δ(ήμου) | ὁ ἦρως | ἀ[ω]ρόβιος | Μᾶρκος Φούλ(βιος) | Μᾶρκος ὁ λαμ(πρότατος) | υἱὸς Ἀρριανοῦ | τοῦ λαμπρο(άτου) | ταμ(ίου) κ(αὶ) λογ(ιστοῦ).*

116. **Λάρ. 28:** *[Τουλίαν Δόμν]αν Σεβαστήν, μητέρα | [στρατοπέδων, ἐ]πὶ Σέξτου Κλωδίου | [- - -]νιανοῦ ἀνθυπάτου | [καὶ - - -]ου Ἀππιανοῦ λογιστοῦ, | [ἡ] βουλή (;) ἐκ τῶν ἰ]δίων προσόδων.*

έντεταλμένοι στὰ οἰκονομικά, ἀλλὰ ἀσχολοῦνταν ἐπίσης μὲ ὑποθέσεις, ποὺ σχετίζονταν μὲ τὴν αὐτοκρατορική ἰδιοκτησία στὶς ῥωμαϊκὲς ἐπαρχίες ὡς προσωπικοὶ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ αὐτοκράτορος.¹²¹ Οἱ *procuratores* κατόρθωσαν ὄχι μόνο νὰ ἀποκτήσουν μεγάλη δύναμη λόγω τῆς σχέσεώς τους μὲ τὴν ἀκίνητη περιουσία τῶν αὐτοκρατόρων, ἀφοῦ εἶχαν τὴ διαχείριση τῶν κτημάτων, οἰκοδομημάτων, δασῶν, ὄρυχείων καὶ βιοτεχνιῶν ποὺ ἀνῆκαν στὸν αὐτοκράτορα,¹²² ἀλλὰ καὶ νὰ λάβουν μέχρι τὶς ἀρχὲς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀξιώματα ποὺ κατεῖχαν ὡς τότε οἱ συγκλητικοί. Στὴν Κύπρο ὁμως ὑπῆρχε μικρὴ αὐτοκρατορική περιουσία, καὶ ὡς ἐκ τούτου λίγοι *procuratores*.¹²³ Εἶναι γνωστὸς ἓνας *procurator*, τὸν ὁποῖο συνάντησε ὁ Γαληνὸς ὅταν ἐπισκέφθηκε τὴν περιοχὴ τὸ 167 περίπου μ.Χ.¹²⁴ καὶ ἦταν ὑπεύθυνος γιὰ τὰ μεταλλεῖα χαλκοῦ στοὺς Σόλους.¹²⁵ Μιὰ

117. Βλ. Pflaum, *Carrières* γιὰ ἐμπεριστατωμένη μελέτη τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ· πβ. Brunt, *Latomus* 25, 1966, σ. 461-485 γιὰ τὶς ἀρμοδιότητες καὶ τὴν ἐξέλιξη τοῦ συστήματος.

118. Ὁ Οὐλπιανὸς ἀναφέρει ὅτι ὁ διοικητὴς μιᾶς ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας ἀπέφευγε νὰ ἀναμειχθεῖ σὲ ὑποθέσεις τὶς ὁποῖες χειριζόταν ὁ *procurator*, γιὰτὶ ὅτιδήποτε γινόταν ἀπὸ τὸ *procurator* τοῦ αὐτοκράτορος εἶχε τὴν ἴδια ἀξία, σημασία καὶ κῦρος σὰν νὰ γινόταν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν αὐτοκράτορα: *Digest* 1. 16.9.1: *nec quicquam est in provincia, quod non per ipsum expeditur. sane si fiscalis pecuniaria causa sit, quae ad procuratorem principis respicit, melius fecerit, si abstineat*, πβ. ὁ.π., 1. 19.1: *quae acta gesta sunt a procuratore Caesaris, si ab eo comprobantur, atque si Caesare gesta sunt*. Γιὰ τὴν κτηματικὴ περιουσία τοῦ αὐτοκράτορος βλ. Crawford, *SRP* 1976, σ. 35 κέ.

119. Γιὰ τὴ σημασία τοῦ γεγονότος αὐτοῦ σὲ σχέση μὲ τὴν τοπικὴ ἀριστοκρατία βλ. σ. 24-25.

120. Βλ. Γαλ., π. ἀντιδ 1.2 (Kühn 14, σ. 7): *Κύπρον γοῦν ἱστορῆσαι βουληθεῖς ἐγὼ διὰ ταῦτα [τὰ φάρμακα], φίλον τε ἔχων τὸν ἐν αὐτῇ πολὺ δυνάμενον, ἐταῖρον ὄντα τοῦ προεσιῶτος τῶν μετάλλων ἐπιτρόπου Καίσαρος, καδμεῖαν τε πολλὴν ἐκεῖθεν ἐκόμισα καὶ διφρυγὲς καὶ σπόδιον καὶ πομφόλυγα χαλκῆτιν τε καὶ μίσυ καὶ σῶρυ καὶ χάλκανθον*. πβ. Γαλ., π. ἀπλ. φαρμ. 9 (Kühn 12, σ. 214): *ἐκόμισα δὲ καὶ τούτου τοῦ φαρμάκου πολὺ τι πλῆθος ἐκ τῶν ἐν Κύπρῳ Σόλων, ἐνθα τὸ μέταλλον ἐστίν, ὡς ἀπὸ σταδίων τῆς πόλεως τριακόντα. ἐρριπτο γὰρ ἐν τῷ μεταξύ τόπῳ τοῦ τε προκειμένου κατὰ τὸ μέταλλον οἴκου καὶ τῆς ὑποκειμένης αὐτῷ κώμης. ὁ δὲ προεσιῶς ἐπίτροπος τοῦ μετάλλου τὸ μετὰ τὴν καδμεῖαν εὕρισκόμενον ἀχρηστον ἔλεγεν ὑπάρχειν αὐτό, διὸ καὶ ῥίπτεσθαι παραπλησίως τῇ κατὰ τὰς ἐστίας τέφρα τῶν καόντων ζύλων...*

121. Τὰ μεταλλεῖα χαλκοῦ στὴν Κύπρο ἦταν ἰδιοκτησία τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ ὁ Ὀκταβιανὸς Αὐγούστος χάρισε στὸν Ἡρώδη τὸν Μεγάλο, διοικητὴ τῆς Τουδαίας, τὰ μισὰ ἔσοδα καὶ τὴ διαχείριση τοῦ ἄλλου μισοῦ (βλ. Ἰωσ. Τουδ. Ἀρχ. 16.128: *Ἐν δὲ ταῖς ὑστέραις ἡμέραις Ἡρώδης μὲν ἐδωρεῖτο Καίσαρα τριακοσίους ταλάντους, θέας τε καὶ διανομὰς*

Valerianus κατὰ τὰ τέλη τοῦ Β΄ καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.¹³³

Ένας ἀκόμη Ῥωμαῖος ἀξιωματοῦχος μὲ τὸν ὁποῖο ἔρχονταν σὲ ἐπαφὴ καὶ συναλλάσσονταν οἱ κάτοικοι τῆς Κύπρου ἦταν ὁ *procurator*, ὁ ὁποῖος ἦταν ὑπεύθυνος γιὰ τὰ στρατεύματα τῶν μονομάχων στὶς διοικητικὲς περιφέρειες τῆς Ἀνατολῆς, δηλαδή στὴν Ἀσία, τὴ Βιθυνία, τὴ Γαλατία, τὴν Καππαδοκία, τὴ Λυκία, τὴν Παμφυλία, τὴν Κιλικία, τὴν Κύπρο, τὸν Πόντο καὶ τὴν Παμφλαγονία.¹³⁴

Οἱ ἀνθύπατοι βοηθοῦνταν στὸ ἔργο τους ἀπὸ ἕναν *quaestor provinciae* (ταμίας Ῥωμαίων ἢ ταμίας δήμου Ῥωμαίων) καὶ ἕναν *legatus pro praetore provinciae* (πρεσβευτῆς ἀντιστράτηγος), οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐπίσης ἐνιαύσια θητεία. Ὁ πρῶτος ταμίας τῆς νήσου ὑπῆρξε ὁ C. Sextilius Rufus τὸ 49 π.Χ.¹³⁵ Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Γ. Σεξιτίλιο Ροῦφο μαρτυροῦνται σὲ ἐπιγραφὲς ἀκόμη 13 *quaestores* καὶ *proquaestores*, οἱ ὁποῖοι ὡς ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι βοηθοῦσαν τοὺς διοικητὲς στὸν ἔλεγχο τῶν δαπανῶν τῶν πόλεων.¹³⁶ Πρόκειται γιὰ τὸν L. Aquillius C. fil. Pomptina Frolus Turcianus Gallus κατὰ τὴν πρῶτη περίοδο τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου (*proquaestor provinciae Cypri*),¹³⁷ τὸν T. Apicatus Sabinus (ταμίας καὶ ἀντιστράτηγος) ποῦ

129. Duncan-Jones, *CPh* 65, 1970, σ. 107-109, πβ. *AE* 1969, 109.

130. Γιὰ τοὺς ἀξιωματούχους αὐτοὺς βλ. *CIL* III, 1492 καὶ *AE* 1933, 281, πβ. Pflaum, *Carrières*, ἀρ. 284 καὶ 295. Γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον στὴν Κύπρο γιὰ ἀγῶνες μονομάχων βλ. Potter, σ. 839-840.

131. Ὁ Κικέρων συστήνει τοὺς Κυπρίους καὶ κυρίως τοὺς Παφίους στὸν Γάιο Σεξιτίλιο Ροῦφο καὶ τὸν συμβουλεύει γιὰ τὴν πολιτικὴ ποῦ εἶναι ὀρθὸ νὰ ἀκολουθήσει, διότι πρόκειται νὰ πάει στὴν Κύπρο ὡς ὁ πρῶτος ταμίας βλ. *Ad fam.* XIII.48: *Omnes tibi commendo Cyprios, sed magis Paphios; quibus tu quaecumque commodaris, erunt mihi gratissima. Eoque facio libentius, ut eos tibi commendem, quod et tuae laudi, cuius ego fautor sum, conducere arbitror, cum primus in eam insulam quaestor veneris, ea te instituere, quae sequantur alii; quae, ut spero, facilius consequere, si et P. Lentuli, necessari tui, legem, et ea, quae a me constituta sunt, sequi volueris. Quam rem tibi confido magnae laudi fore.* πβ. Badian, *JRS* 55, 1965, σ. 114.

132. Βλ. Burton, *Chiron* 9, σ. 465-487.

133. *ILS* 928, πβ. *PIR*² A, σ. 194, ἀρ. 993.

διετέλεσε ταμίας μεταξύ τῶν ἐτῶν 2 π.Χ. καὶ 2 μ.Χ.,¹³⁸ τὸν C. Flavius Figulus τὸ 29 μ.Χ.,¹³⁹ τὸν T. Manlius Sura Septicianus (ταμίας καὶ ἀντιστράτηγος) μεταξύ τῶν ἐτῶν 14 καὶ 37,¹⁴⁰ τὸν L. Serenius L. f. Aem. Cornutus μεταξύ τῶν ἐτῶν 54 καὶ 68 μ.Χ.,¹⁴¹ τὸν P. Baebius P. f. Ofentina Italicus τὴν ἐποχὴ τῶν Φλαβίων,¹⁴² τὸν L. Flavius L. f. Septimius Aper Octavianus κατὰ τὴν περίοδο βασιλείας τοῦ Ἀδριανοῦ,¹⁴³ τὸν Ti. Claudius Flavianus Titianus Q. Vilius Proculus L. Marcius Celer M. Calpurnius Longus (ὁ ὁποῖος διετέλεσε καὶ ἀνθύπατος) κατὰ τὴν πρώιμη ἀντωνίνειο περίοδο,¹⁴⁴ τὸν P. Flavonius Paulinus μεταξύ τῶν ἐτῶν 140 καὶ 181 μ.Χ.,¹⁴⁵ τὸν Q. Marcius Faustinianus πιθανὸν τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.,¹⁴⁶ τὸν Ti. Claudius Ti. fil. Gordianus (*quaestor* καὶ *legatus provinciae*) κατὰ τὸ τέλος τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.¹⁴⁷ καὶ τὸν Fulvius Arrianus (ταμίας καὶ λογιστῆς) στὶς ἀρχὲς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.¹⁴⁸ Παραδίδεται σὲ ἐπιγραφὴ ἀκόμη ἓνας ταμίας, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν σώζεται, τὸ 41 μ.Χ.,¹⁴⁹ ἐνῶ πιθανὸν νὰ ἦταν *quaestor* καὶ ὁ M. Firmius

134. **Πάφ. 119** (Τιμητικὴ ἐπιγραφὴ γιὰ τὸν αὐτοκράτορα Αὐγουστο ἀπὸ τὸν T. Ἀπικᾶτο Σαβῖνο): [Κ]αίσαρ[ι θεοῦ υἱῶι Σε]βαστῶ[ι] | Τίτος Α[πικᾶτος Σαβε]ῖνος, ταμίας | καὶ ἀντ[ιστράτηγος] καθιέρωσεν. Πβ. **Πάφ. 120** (Τιμητικὴ ἐπιγραφὴ γιὰ τὸν Γάιο καὶ Λούκιο Καίσαρα ἀπὸ τὸν T. Ἀπικᾶτο Σαβῖνο): [Τοῖς τοῦ θ]εοῦ[ι] [Σεβαστοῦ υἱοῖς, Γαῖωι Καίσαρι] | [κ]αὶ Λευκίωι Καίσαρ[ι, ἡγεμόσι τῆς νεότητος], | Τίτος Ἀπικᾶτος Σαβ[εῖνος, ταμίας Ρωμαίων].

135. **Κερ. 9, 4** (Τιμητικὴ ἐπιγραφὴ γιὰ τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο ἀπὸ τὸν Ἀδραστο, υἱὸν τοῦ Ἀδράστου): Ἐτρειλίου Λουπέρκου πρεσβευτοῦ καὶ Γαῖου Φλαβίου Φίγλου ταμίαι, πβ. *PIR*¹ II, σ. 68, ἀρ. 181.

136. **Λάρ. 1** (Ὁ T. Μάνλιος Σούρας Σεπτικιανὸς ἀφιερώνει μνημεῖο ἀνεγερθὲν ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Κιτίου): Κιτιέων ἡ πόλις. | Τίτος Μάνλιος Σούρας Σεπτικιανὸς | ταμίας ν καὶ ἀντιστράτηγος καθιέρωσεν, πβ. *PIR*¹ II, σ. 329, ἀρ. 121.

137. *MAMA* 6, ἀρ. 254, πβ. *PIR*¹ III, σ. 224, ἀρ. 404.

138. *ILS* 8818, πβ. *PIR*² B, σ. 346, ἀρ. 17.

139. *CIL* VI, 1415, πβ. *PIR*¹ II, σ. 75, ἀρ. 239.

140. *ILS* 8835, πβ. *PIR*¹ II, σ. 372, ἀρ. 696.

141. *SEG* 6, 555, πβ. *PIR*² F, σ. 193, ἀρ. 448.

142. *CIL* XIV, 2931, πβ. *PIR*¹ II, σ. 337, ἀρ. 168.

143. *AE* 1954, 138, πβ. *PIR*² C, σ. 205, ἀρ. 880.

144. Βλ. **Λευκ. 8**. Παράθεση στὴ σημ. 115.

145. **Κερ. 1**, (β) 1: ταμιεύων τὴν ἀρχήν.

Secundus ([ταμίας και αντιστράτηγος (;) δήμου] Ρωμαίων)
τὸ 37/38 μ.Χ.¹⁵⁰

Οἱ ἑννέα ὑπαρχοὶ τῆς Κύπρου (*legati pro praetore provinciae*), ποὺ εἶναι γνωστοὶ βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν, εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: ὁ Μ. Etrilius Luperus τὸ 29 μ.Χ.,¹⁵¹ ὁ Τ. Catienus Sabinus (πρεσβευτῆς καὶ αντιστράτηγος) τὸ 43/44 μ.Χ.,¹⁵² ὁ Μ. Julius Romulus περὶ τὰ τέλη τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου,¹⁵³ ὁ L. Julius L. f. Fab. Marinus Caecilius Simplex πιθανὸν μεταξὺ 85 καὶ 90 μ.Χ.,¹⁵⁴ ὁ Μ. Calpurnius M. f. Rufus στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.,¹⁵⁵ ὁ Q. Seppius Celer M. Titius Sassius Candidus τὸ 112/113 μ.Χ., ὁ ὁποῖος τὸ ἐπόμενο ἔτος ἔγινε ἀνθύπατος,¹⁵⁶ ὁ Τ. Flavius Philinus στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.¹⁵⁷ καὶ ὁ Ti. Claudius Ti. fil. Gordianus (*quaestor* καὶ *legatus provinciae*) κατὰ τὸ τέλος τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.¹⁵⁸ Ἐπιπροσθέτως, ἓνας πρεσβευτῆς καὶ αντιστράτηγος Κύπρου. ἓνας *legatus provinciae*, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή, ἀφιερώνει στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κατὰ τὸ 130-131 μ.Χ., ἓναν ὕμνο στὸν Ἀντίνοο.¹⁵⁹

146. Πάφ. 82, 4-5 (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Καλιγούλα): *Μᾶρκος Φίρμιος Σεκο[ῦνδος, ταμίας καὶ αντιστράτηγος (;) δήμου] | Ρωμαίων...*

147. Κερ. 9, 3-4 (Τιμητικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τῆ Λάπηθο γιὰ τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο ἀπὸ τὸν Ἀδραστο, υἱὸ τοῦ Ἀδράστου): τὸ λα΄, ἐπὶ Λευκίου Ἀξίου Νάσωνος ἀνθυπάτου καὶ Μάρκου | Ἐτρειλίου Λουπέρκου πρεσβευτοῦ καὶ Γαίου Φλαβίου Φίγλου ταμίαι, πβ. PIR² E, σ. 89, ἀρ. 103.

148. Κερ. 1, (α) 6-10 (ἐπιγραφή ποὺ ἀναφέρεται στὸ ὑδραγωγεῖο τῆς πόλης): *Τίτος Κομίνιος Πρόκλος | [ἀ]νθύπατος καὶ Τίτος | [Κ]α[]τιῆνος Σαβεῖνος | πρεσβευτῆς καὶ | [ἀν]τιστράτηγος, πβ. PIR² C, σ. 126, ἀρ. 552.*

149. AE 1925, 85, πβ. PIR² J, σ. 264, ἀρ. 523.

150. ILS 1026, πβ. PIR¹ II, σ. 200, ἀρ. 274.

151. CIL III, 6072, πβ. PIR² C, σ. 75, ἀρ. 313.

152. Ἀμμ. 54, Λεμ. 19 καὶ Λεμ. 64. Σὲ τουλάχιστον μία ἐπιγραφή, στὴν ὁποία παραδίδεται τὸ ὄνομά του, περιγράφεται ὡς ἓκ πρεσβευτοῦ ἐπαρχείας ἀνθύπατος, πρῶγμα ποὺ δηλοῖ ὅτι προήχθη ἀπὸ *legatus pro praetore provinciae* σὲ *proconsul*.

153. AE 1967, 459, πβ. PIR² F, σ. 161, ἀρ. 331.

154. Βλ. σημ. 143.

155. Λεμ. 67.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

3. Ἐπιφανεῖς πολῖτες.

Βάσει τοῦ ἐπιγραφικοῦ ὑλικοῦ μαρτυροῦνται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως στοιχεῖα γιὰ τὴ δράση ἐπιφανῶν πολιτῶν στὶς διάφορες πόλεις τῆς νήσου, μελῶν τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας. Ὅπως σὲ ὅλες τὶς περιοχὲς τοῦ ῥωμαϊκοῦ κόσμου, παραδίδονται στὶς ἐπιγραφές π.χ. ἡ ἀνάληψη διαφόρων ἀξιωμάτων ἀπὸ τοὺς ἐν λόγῳ πολῖτες εἴτε στὶς πόλεις τους εἴτε σὲ ὅλη τὴν Κύπρο ἢ ἄλλες δραστηριότητες, ὅπως πρεσβεῖες σὲ αὐτοκράτορες· συχνὰ ἀποτυπώνονται οἱ διάφορες εὐεργεσίες τους πρὸς τὶς πόλεις¹⁶⁰ ἢ ἡ διάθεση χρημάτων γιὰ τὴν κατασκευὴ μνημείων.

Πρέπει κατ' ἀρχὰς νὰ τονισθεῖ ὅτι ἡ τοπικὴ ἀριστοκρατία στὴν Κύπρο εἶχε πολὺ λίγες δυνατότητες πρόσβασης στὴν αὐτοκρατορικὴ ὑπηρεσία καὶ πιθανότητες ἐπαφῆς καὶ διασύνδεσης μὲ Ῥωμαίους, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ ἐξασφαλίσουν θέσεις στὰ ἀνώτερα ἀξιώματα τῆς Ῥώμης, ὅπως συνέβαινε σὲ ἄλλες ἐπαρχίες τῆς αὐτοκρατορίας.¹⁶¹ Αὐτὸ ὀφείλεται κατὰ κύριο λόγο στὸ γεγονός ὅτι ἡ Κύπρος δὲν ὑπῆρξε χῶρος μεγάλης σημασίας γιὰ τὸ ῥωμαϊκὸ κράτος, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ Ῥωμαῖοι ἤλεγχαν τὶς ἀκτὲς τῆς Μεσογείου μετὰ τὴν κατάκτηση τῆς Κιλικίας, τὴν ἐκκαθάριση τῶν πειρατῶν ἀπὸ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ καὶ τὴν προσάρτηση τῶν βασιλείων τῶν Σελευκιδῶν καὶ τῶν Πτολεμαίων. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἀνθύπατοι ποὺ στέλλονταν νὰ διοικήσουν τὴ νῆσο ἦταν, ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ, ἄνδρες ἡσσονος σημασίας ποὺ εἶχαν ἐλάχιστες πιθανότητες νὰ ἀποκτήσουν ἀνώτερο ἀξίωμα, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν μπορούσαν νὰ φέρουν σὲ ἐπαφὴ τὴν τοπικὴ ἀριστοκρατία μὲ τὰ ὑψηλότερα στρώματα τῆς ῥωμαϊκῆς

156. Γιὰ τὸν τρόπο καὶ τὸ εἶδος τῶν εὐεργεσιῶν βλ. Danker, *Epigraphic study*. Γιὰ τὰ κίνητα ποὺ εἶχε ἡ τοπικὴ ἀριστοκρατία νὰ προβαίνει σὲ εὐεργεσίες βλ. Veyne, *LPC*, σ. 230-271.

157. Γιὰ τὴν ἀνοδο διαφόρων κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς αὐτοκρατορίας στὴν τάξη τῶν ἱππέων ἢ στὴ Σύγκλητο βλ. Alföldy, *ΤστῬωμΚοιν*, σ. 164-5, πβ. Wiseman, *NMRS*, σ. 19 κέ.

κοινωνίας.¹⁶² Από την άλλη ο αριθμός των Ρωμαίων που είχαν οικονομικά συμφέροντα στην Κύπρο ήταν πολύ μικρός και δεν μετέβαλε δραστικά τη σύνθεση της τοπικής αριστοκρατικής τάξης, η οποία φαίνεται ότι τους άφομοίωσε πολύ γρήγορα.¹⁶³ Επιπλέον, όπως έχει αναφερθεί ανωτέρω, οι *procuratores* του αυτοκράτορος ήταν πολύ λίγοι στη νήσο, γιατί ήταν λίγες και οι αυτοκρατορικές κτήσεις και αυτό το γεγονός μείωνε ακόμη περισσότερο τις πιθανότητες πρόσβασης της κυπριακής αριστοκρατίας στους αυτοκρατορικούς κύκλους. Κανένας Κύπριος δεν εντάχθηκε στην τάξη των ιππέων.¹⁶⁴ μόνο ένα ή δύο άτομα ένδεχομένως έγιναν μέλη της συγκλητικής τάξεως σε όλη την περίοδο της ρωμαϊοκρατίας μετά τον Αύγουστο, ενώ είναι πιθανόν ότι και αυτά τα δύο άτομα ήταν μέλη της ίδιας οικογένειας.¹⁶⁵ Πρόκειται για τον Λούκιο Σέργιο Άρριανό που ήταν συγκλητικός τριττύαρχος τον Α΄ αιώνα μ.Χ.,¹⁶⁶ ή ο οικογένεια του οποίου, αφού έλαβε προνόμια πιθανώτατα από τον άνθύπατο L. Sergius Paulus,¹⁶⁷ ήταν, σύμφωνα με τις υπάρχουσες μαρτυρίες, η μόνη συγκλητική της νήσου. Γόνος αυτής της οικογένειας πιθανώς ήταν και η Σεργία Αύρηλία Ψηγίνα, που ηκμασε περί τα τέλη Β΄ αιώνα μ.Χ. και

158. Μέσω του διοικητού μιας ρωμαϊκής έπαρχίας ή τοπική αριστοκρατία είχε τη δυνατότητα να προσελκύσει το ενδιαφέρον του αυτοκράτορος, ώστε να αποκτήσει κάποιο αξίωμα στη διοίκηση της αυτοκρατορίας βλ. Stein, *ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ*, σ. 300-311.

159. Βλ. κεφάλαιο «Έξνοι στην Κύπρο», σ. 112 κέ.

160. Ο Potter, σ. 802, υποσ. 122, υποστηρίζει ότι μόνο ένα άτομο από την τάξη των ιππέων πιθανόν να προέρχεται από την Κύπρο, αλλά το όνομά του δεν σώζεται στην έπιγραφή (βλ. **Άμμ. 62**), αλλά η άποψη αυτή στηρίζεται σε αποκαταστάσεις.

161. Για τη σταδιοδρομία βάσει έπιγραφικών μαρτυριών έπιφανών πολιτών της έλληνόφωνης Ανατολής που έγιναν μέλη της συγκλητικής τάξεως βλ. Halfmann, *Hyponemata* 58, 1979.

162. **Πάφ. 66** (τιμητική έπιγραφή, που βρέθηκε στην Παλαίπαφο και χρονολογείται τον Α΄ αιώνα μ.Χ., που ανειτέθη από τη Σεργία Δημητρία για τον αδελφό της): [Λ]ούκιον Σέργιον Κα[- - -] | Άρριανόν, *συνκλητικόν τριβούνον, Σεργία Δημητρία | τον αδελφόν*. Ο Bowersock, *Tituli* 5, 1982, σ. 669-670, άπορρίπτει με πειστικά έπιχειρήματα την προσπάθεια του Mitford (*ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1326) να αναγνωρίσει τον Κλαύδιο Λέοντιχο στην **Κερ. 6**.

163. Ο άνθύπατος αυτός, ο οποίος συνδέεται με την άρχη του έκχριστιανισμού της νήσου, διοίκησε την Κύπρο μεταξύ των έτων 46 και 48 μ.Χ. βλ. *Πράξεις* 13, 7, πβ. *PIR*¹ II, σ. 221, άρ. 376.

χαρακτηρίζεται ως ύπατική¹⁶⁸ (*femina consularis*) και απόγονος ύπάτων (έξ ύπάτων ύπάτη) σε έπιγραφές που βρέθηκαν στο ιερό της Αφροδίτης στην Παλαίπαφο και στο ιερό του Απόλλωνος στο Κούριον.¹⁶⁹

Επομένως, οί έπιφανείς πολίτες της Κύπρου ήταν δύσκολο να αποκτήσουν κϋρος και άξιώματα μακριά από τη νήσο λόγω των περιορισμένων κοινωνικών τους διασυνδέσεων με έπιφανείς Ρωμαίους άξιωματούχους ή άτομα με έπιρροή έν αντιθέσει με την άριστοκρατική τάξη σε άλλες έπαρχίες της

164. Ο τίτλος ύπατική σημαίνει τη γυναίκα που κατάγεται από οικόγένεια συγκλητικών, βλ. A. Arjava, *Tyche* 6, 1991, σ. 17-35.

165. **Πάφ. 102** (Αναθηματική έπιγραφή στην Παφία Αφροδίτη από τον άοιδό Νέστορα τον Λανδαρέα για τη Σεργία Αύρηλία Ήηγίνα): Αφροδείτη Παφί[α]· | [Σεργίαν] Αύρηλ[ία]ν Ήηγεί|[ναν] ύπατικήν [- - - - -] | [Νέστι]ωρ ό [άοιδός τ]ήν εύεργ[έτιν], **Πάφ. 103** (Αναθηματική έπιγραφή στην Παφία Αφροδίτη από τη Σεργία Αύρηλία Ήηγίνα για τον άοιδό Νέστορα): Αφροδείτη Παφίαι· | [Ν]έ[στορα] τηι Παφίη τον άοίδιμον ή φιλόμουσ[ος] | Ήηγίνα σθεναρών έξ ύπάτων ύπάτη και **Λεμ. 26** (Τιμητική έπιγραφή για τη Ήηγίνα από δύο άπελεύθερες της): [Σε]ργίαν Αύ[ρηλί]αν Ήηγεί|[ναν] την κρα[τίστ]η[ν] ύπα[τικ]ήν, [Α]ύρηλία | κα[ι] Αί[λ]ία (;) | την πα[τρ]ώνισσαν.

αυτοκρατορίας.¹⁷⁰ Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ἐπικεντρώνονταν στὴν ἀπόκτηση ἀξιωμάτων τόσο τοπικῶν ὅσο καὶ σὲ ἐπίπεδο διοικητικῆς περιφέρειας, ἀφοῦ τὰ ἀξιώματα αὐτὰ ὑποδηλοῦσαν κῦρος καὶ ἐπιρροή. Οἱ πολῖτες ποὺ ἀνελάμβαναν τὰ λειτουργικοῦ καὶ ἱερατικοῦ χαρακτήρος ἀξιώματα στὶς πόλεις τους, καθὼς καὶ τὰ ἀξιώματα τοῦ Κοινοῦ ἀνήκουν προφανῶς στὸ ἀνώτερο ἢ τουλάχιστον στὸ ἀνερχόμενο μεσαῖο κοινωνικὸ στρώμα.

Ἡ παρουσία καὶ προβολὴ τῶν πολιτῶν ποὺ ἀνήκαν στὸ ἀνώτερο στρώμα τῆς κυπριακῆς κοινωνίας θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθεῖ στὶς σημαντικότερες πόλεις ἢ ἱερὰ τῆς Κύπρου. Στὴν Πάφο ὁ Γάιος Οὐμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός,¹⁷¹ ὁ ὁποῖος ἔζησε κατὰ τὸ δεῦτερο ἡμῖσι τοῦ Α' αἰ. μ.Χ., ἔλαβε τὰ ἀξιώματα τοῦ γυμνασιάρχου, τοῦ ἀρχιερέως διὰ βίου περὶ τὰ τέλη τῆς βασιλείας τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ κώμου. Ἦταν μέλος ἐπιφανοῦς οἰκογένειας ποὺ κυριάρχησε στὴν Πάφο τὸν Α' αἰ. μ.Χ., ἀφοῦ κατεῖχε ἐπὶ μακρὸν σπουδαῖα ἀξιώματα: ὁ υἱὸς τοῦ Γ. Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ, ὁ Γ. Οὐμμίδιος Κουαδράτος ὁ καὶ Πανταυχιανὸς ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς.¹⁷² ἡ μητέρα του, ἡ Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον, ἦταν ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δῆμητρος ἱερῶν.¹⁷³ ὁ παππούς του, ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας τῆς Ἀφροδίτης.¹⁷⁴ ὁ προπάππος του, ὁ [Τιβέριος Κλαύ]διος (;) Ῥοδοκλῆς, γνωστὸς καὶ ὡς Στασικράτης, ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως, ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου σὲ ὀλόκληρη τὴ νῆσο πρὶν ἀπὸ τὸ 14 μ.Χ. καὶ ἐθελοντῆς ἀγωνοθέτης τῶν ἱερῶν νησιωτικῶν πενταετηρικῶν ἀγώνων ποὺ ἐγκαινιάστηκαν πρὸς τιμὴν τοῦ Καίσαρος Γερμανικοῦ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Σεβαστὴ

166. Τὸ σχετικὰ ὑψηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῆς κυπριακῆς ἀριστοκρατίας ὀφειλόταν στὸν συνδυασμὸ κατοχῆς κτηματικῆς περιουσίας καὶ διεξαγωγῆς ἐμπορίου κατὰ τὸν Potter, σ. 787.

167. Εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τρεῖς ἐπιγραφές: Πάφ. 4, 89 καὶ 90, ὅπου καὶ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας.

168. Πάφ. 90.

169. Πάφ. 4, 89 καὶ 90.

170. Πάφ. 63.

Πάφο ἀπὸ τὸ κοινὸν τῶν Κυπρίων τὸ 18/19 μ.Χ. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ἀναγνωρίζεται ἡ προσφορά του καὶ τιμᾶται ἀρετῆς χάριν ἀπὸ τὸ σύνολο τῆς διοικητικῆς περιφέρειας.¹⁷⁵ Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἄρχων, γραμματεὺς καὶ γυμνασίαρχος στὰ μέσα τοῦ Α' αἰ. μ.Χ., πρέπει νὰ ἦταν πολίτης ἐγνωσμένου κύρους μὲ σημαντικὴ προσφορὰ ἢ εὐεργεσία ἀφοῦ τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων.¹⁷⁶ Ὁ Ἀριστοκλῆς, υἱὸς τοῦ Ἀριστοκλέους, εἶχε τὴν οἰκονομικὴ δυνατότητα νὰ τιμήσει μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος τὸν Τ. Κλώδιο Ἐπριο Μάρκελλο, ἀνθύπατο κατὰ τὸ 58-59 μ.Χ., καὶ ἴσως νὰ ἀπέκτησε ἀργότερα καὶ τὸν τίτλο τοῦ Ῥωμαίου πολίτη χάρις στὴ σχέση του μὲ τὸν διοικητὴ τῆς ἐπαρχίας.¹⁷⁷

Σὲ μία ἀπὸ τὶς ἐπιφανέστερες οἰκογένειες τῆς πόλεως θὰ ἀνῆκε καὶ ἡ Σεργία Δημητρία,¹⁷⁸ ἡ ὁποία τιμᾶ τὸν ἄνδρα της, Αὐρή(λιον) Τεῖμωνα Ὀνήσιλον Ἐταιρειδίωνα σὲ ἐπιγραφὴ ποὺ βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο καὶ χρονολογεῖται στὰ μέσα τοῦ Β' αἰ. μ.Χ. Πιθανὸν νὰ εἶναι ἀπόγονος τῆς Σεργίας Δημητρίας ποὺ τιμᾶ τὸν ἀδελφὸ της Λ. Σέργιο Ἀρριανό, τὸν συγκλητικὸν τριττύαρχο.¹⁷⁹ Ἀκόμη μία γυναῖκα ποὺ ἀνῆκε σὲ οἰκογένεια μὲ σημαντικὸ κύρος εἶναι ἡ Νεικάριον, θυγάτηρ τοῦ Μοκαπόλεως ποὺ διετέλεσε ἀγνοθέτης, ἡ ὁποία τιμᾶται μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος εὐσεβείας χάριν ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῆς νήσου σὲ ἐπιγραφὴ ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α' ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Β' αἰ. μ.Χ.¹⁸⁰ Οἱ ἐκδηλώσεις τιμῆς ἀπὸ τὸ σῶμα ὀλόκληρης τῆς διοικητικῆς περιφέρειας ἦταν ἀναμφισβήτητα κάτι ἰδιαίτερο.

171. Πάφ. 78: Ἀφροδίτη Παφίαι· | Κυπρίων το κοινὸν Ῥοδοκλέα Ῥοδοκλέους τὸν | καὶ Στασικράτην, ἀρχιερασάμενον νησιωτικῶς τοῦ θεοῦ | Σεβαστοῦ Καίσαρος, τὸν αὐθαίρετον ἀγνοθέτην τῶν | ἀχθέντων ὑπὸ τοῦ κοινοῦ Κυπρίων πρώτως ἐν Σεβαστῆι | Πάφωι νησιωτικῶν ἱερῶν ἀγῶνων πενταετηρικῶν | Καισαρογερμανικείων, ἀρετῆς χάριν.

172. Πάφ. 5: Κυπρίων τὸ κοινὸν Τιβέριον | Κλαύδιον Ὀνησικράτους | υἱόν, Κυρίνα, Ὀνησικράτην, | ἄρξαντα, γραμματεῦσαν | τα, γυμνασιαρχήσαντα.

173. Πάφ. 6.

174. Πάφ. 11.

175. Βλ. σ. 25 καὶ σημ. 162.

176. Πάφ. 92.

Σε έπιγραφή που χρονολογείται το 35/36 μ.Χ. τιμάται ο Αμύντωρ, υιός του Λυσίου και έγγονός του Όλύμπου, ως ισόβιος άρχιερέας της αυτοκρατορικής λατρείας, πράγμα που φανερώνει ότι πιθανώτατα είχε δεσμούς με τη ρωμαϊκή διοίκηση.¹⁸¹ Ακόμη ένα σημαίνον άτομο, το όνομα του οποίου δεν σώζεται, της άριστοκρατίας της πόλεως αναφέρεται ως ίερεύς του ναού της τοπικής θεάς και άρχιερεύς πιθανώς ολόκληρης της νήσου κατά τον Α΄ αί. μ.Χ. σε έπιγραφή της Παλαιπάφου.¹⁸²

Οικογένεια που ανήκε στο άνωτερο ή ίσως στο μεσαίο¹⁸³ κοινωνικό στρώμα της Πάφου κατά τον Α΄ αί. μ.Χ. ήταν αυτή της Λικιννίας Αγαπωμένης. Οι σύζυγοι των θυγατέρων της Λικιννίας, ο Γ. Τούλιος Κρίσπος σύζυγος της Λικιννίας Μοδέστας και ο Γ. Τούλιος Ποτάμων σύζυγος της Λικιννίας Τσουλλάνας, είναι πολίτες, οι όποιοι είχαν πολιτογραφηθεί, ίσως με διάταγμα του Τουλίου Καίσαρος. Ο Κρίσπος ίσως είναι άπελεύθερος ίταλικής καταγωγής, ενώ ο Ποτάμων μέλος της τοπικής άριστοκρατίας.¹⁸⁴ Ο Γ. Τούλιος Ποτάμων είχε έναν υιό με το ίδιο όνομα, ενώ θυγατέρα του Γ. Τουλίου Κρίσπου ήταν η Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα, η όποία τιμά τους έγγονούς της Γ. Τούλιο Κρίσπο και Γ. Τούλιο Αριστόδαμο σε έπιγραφή που βρέθηκε στον ναό της Αφροδίτης στην Παλαίπαφο.¹⁸⁵ Στο ίδιο κοινωνικό στρώμα πρέπει να ανήκε και ο Γάιος Τούλιος Ερμογένης και η οικογένειά του.¹⁸⁶ Όλα αυτά τα μέλη της τοπικής άριστοκρατίας σχετίζονταν κατά πάσα πιθανότητα με τους

177. Πάφ. 61, 5-6: [άρ]χιερέα δια βίου της σωτηρίας | του οικου των Σεβαστών· L κβ΄. Ο τιμώμενος δεν φέρει τον τίτλο του Ρωμαίου πολίτη.

178. Πάφ. 65, 2: [Παφίας ί]ερεύς και άρχ[ιερεύς της νήσου].

179. Το ότι ανήκε μεν στην τοπική άριστοκρατία αυτή ή οικογένεια άλλα δεν ήταν τόσο σπουδαία, όπως άλλες, συνάγεται από το ότι τα μέλη της δεν έλαβαν κάποιο άξίωμα, βλ. το στέμμα της οικογένειας στην Πάφ. 83.

180. Βλ. OGIS 164 και 165.

181. Πάφ. 62.

182. Πάφ. 85.

έγκατεστημένους στην Πάφο έξ Τταλίας *negotiatores* (πραγματευομένους).¹⁸⁷

Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου (;), ὁ ὁποῖος καλεῖται καὶ Πλοῦς, φιλόσοφος, διέθετε μεγάλο κοινωνικὸ κῦρος, ἀφοῦ ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου καὶ τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη του ὡς εὐεργέτης της. Ἀναγνωρίζεται ἡ προσφορά του στὴν πόλη ἂν καὶ δὲν ἀναφέρεται κανένα στοιχεῖο γιὰ τὶς εὐεργεσίες του. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 15 π.Χ., ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο ἡ Πάφος ἔλαβε τὸν τίτλο *Σεβαστιή*, μέχρι τὸ 14 μ.Χ., ἔτος θανάτου τοῦ Αὐγούστου.¹⁸⁸ Ἡ ἐπιγραφή εἶναι μία ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἀναφέρονται σὲ μὴ Παφίους Ῥωμαίους πολῖτες, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀξιώματα εἴτε πολιτικὰ εἴτε ἱερατικά.¹⁸⁹

Στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. τὸ Κοινὸν Κυπρίων ἀφιέρωσε στὸν ναὸ τῆς Παφίας Ἀφροδίτης τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀπολλωνίας, θυγατρὸς τοῦ Κρατέρου, καὶ τοῦ ἀνδρός της Πατροκλέους, υἱοῦ τοῦ Πατροκλέους, πρὸς ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης γιὰ τὸ ἔμπρακτο ἐνδιαφέρον τους, τὴν προσφορὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τους καὶ τὴ γενναιοδωρία τους σὲ ὅλη τὴν ἐπαρχία τῆς Κύπρου καὶ στὴ γενέθλιά τους πόλη. Ὑπῆρξαν οἱ χορηγοὶ ναοῦ ἀφιερωμένου στὴ θεὰ Τύχη στὴν Πάφο, στὸν ὁποῖο ἦταν ἀρχιερεῖς διὰ βίου. Ἡ τιμὴ ἀποδίδεται ἀπὸ τὸ σύνολο τῆς διοικητικῆς περιφέρειας, ἐπειδὴ ἡ προσφορὰ τῆς Ἀπολλωνίας καὶ τοῦ Πατροκλέους ἀφοροῦσε σὲ ὀλόκληρη τὴ νῆσο.¹⁹⁰

183. Γιὰ τὴ Ῥωμαϊκὴ κοινότητα τῶν πραγματευομένων στὴν Πάφο πβ. τὴ δίγλωσση ἐπιγραφή τοῦ τέλους τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ., ποὺ παραδίδεται ἀπὸ τοὺς Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 234-5, ἀρ. 28· *CIL* III 12101 (= *IGR* 3, 965)· *ILS* 7208· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 226, ὑποσ. 106 (= *SEG* 20, 212): [*Cives Romani qui Pa]phi negotiantur* | [*Ἀφροδίτηι*] Παφίαι | [*οἱ πραγματευόμενοι ἐν*] Πάφωι Ῥωμαῖοι (γιὰ σχολιασμὸ βλ. σημ. 964), καθὼς καὶ τὴν Πάφ. 18 (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους πολῖτες στὸν ἀνθύπατο Μ. Βεχίλιο τὸ 42-39 π.Χ.): *M. Vehilio pontif(ici), | proco(n)s(uli), cives R(omani) | Paphiae diocen(seos)*.

184. Πάφ. 76.

185. Πβ. Πάφ. 61 γιὰ τὸν Ἀμύντορα ποὺ ἦταν ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας, Πάφ. 78 γιὰ τὸν Ῥοδοκλῆ, υἱὸ τοῦ Ῥοδοκλέους ἀρχιερασάμενον νησιωτικῶς τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, κ.ἄ.

186. Πάφ. 101: *Ἀφ[ροδίτ]η Παφίᾳ· | κοινὸν Κυπρίων | Ἀπολλωνίαν Κρατέρου καὶ τὸν ταύτης ἀνδρα, | Πατροκλέα Πατροκλέους, τοὺς κτίστας τοῦ | Τυχαίου καὶ ἀρχιερεῖς διὰ βίου τῆς Τύχης | τῆς μητροπόλεως Πάφου*

Στὸ Κούριον σὲ ἐπιγραφή τοῦ 31-30 π.Χ. ποῦ βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ τιμώμενος ἀπὸ τὴν πόλη φαίνεται ὅτι εἶχε εὐγενῆ καταγωγή καὶ κοινωνικὸ κῦρος ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς τῆς Ἑώμης καὶ δύο φορὲς ἀγορανόμος.¹⁹¹ Μὲ τὴν ἀνάθεση τῆς στήλης ἀναφέρονται οἱ τιμῆς¹⁹² πρὸς τὸν ἐπιφανῆ πολίτη, ὥστε ὅλοι νὰ γνωρίζουν ἀφενδὸς τὶς εὐεργεσίες τοῦ τιμωμένου καὶ ἀφετέρου τὴν εὐγνώμονα γενναιοδωρία τῆς πόλεως τοῦ Κουρίου. Τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. τὸ κολλήγιον τοῦ γυμνασίου τοῦ Κουρίου ἀποφάσισε α) νὰ ἐπαινέσει καὶ νὰ τιμήσει τὸν Ἐλλόφιλο, τὸν κατὰ πᾶσα πιθανότητα προστάτη του, καὶ νὰ στεφανώσει αὐτὸν καθὼς καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς του, Ἀσκληπιάδην, ἕναν τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται καὶ τὸν Ὀνησικλῆν, μὲ τὸν τῆς ἀρετῆς στέφανον.¹⁹³ β) νὰ ἀναθέσει χάλκινο ἀγάλμα τοῦ Ἐλλοφίλου στὸ πιὸ ἐπιφανὲς σημεῖο τοῦ γυμνασίου· γ) νὰ τοῦ ἀφιερῶσει γραπτὴ εἰκόνα σὲ ἐπίχρυσο ἀσπίδιον καὶ δ) ἀφοῦ γραφεῖ τὸ ψήφισμα στὴ στήλη νὰ τὴν ἀναθέσουν δίπλα στὸ ἀγάλμα τοῦ τιμωμένου, ὥστε νὰ γίνῃ γνωστὴ σὲ ὅλους ἡ ἀρετὴ τοῦ ἀνδρός. Ἡ προσφορὰ τοῦ Ἐλλοφίλου πρὸς τὸ κολλήγιον¹⁹⁴ ἔχει ἀπαθανατιστεῖ μὲ μνημειακὸ τρόπο σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση καὶ μάλιστα τὸ ἀγάλμα του ἐξετέθη στὸν πιὸ ἐπιφανῆ τόπο τοῦ γυμνασίου.¹⁹⁵

Σὲ ἀπότμημα μαρμάρινης στήλης ποῦ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον γίνεται ἀναφορὰ γιὰ ἕναν εὐεργέτη πιθανῶς τῆς πόλεως, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ ἀγορανόμος.¹⁹⁶ Ἡ πόλις τοῦ Κουρίου στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾷ καὶ τὸν υἱὸ τοῦ Ἀρίστωνος, τὸ ὄνομα τοῦ

ὑπὲρ τῆς ἰς τὴν | ἐπαρχεῖαν φιλοτειμίας καὶ τῆς πρὸς τὴν | πατρίδα εὐνοίας χάριν.

187. **Λεμ. 1.** Τιμητικὸ ψήφισμα.

188. Οἱ τιμῆς ποῦ ἀναφέρονται εἶναι: α) χρυσὸ στεφάνι, β) εἰκόνα γραπτὴ σὲ ἐπενδεδυμένη μὲ χρυσὸ ἀσπίδα καὶ γ) πρόσκληση σὲ συμπόσιο στὸ *πρυτανεῖον* τῆς πόλεως· πβ. Guarducci, *Epigrafia greca*, σ. 120.

189. Γιὰ τὸν χρυσοῦν στέφανον βλ. Guarducci, *Epigrafia greca*, σ. 118 (2).

190. Γιὰ τὴν ὀργάνωση καὶ τὴ δραστηριότητα τῶν κολλεγίων βλ. Lassère, *ManuelER*¹, σ. 471-490.

191. **Λεμ. 4.** Τιμητικὸ ψήφισμα σὲ στήλη ποῦ βρέθηκε στὴν Ἐπισκοπή.

192. **Λεμ. 12.**

ὁποίου σώζεται ἀποσπασματικῶς στὴν ἐπιγραφή, προφανῶς λόγῳ εὐεργεσίας του πρὸς τὴν πόλη.¹⁹⁷ Σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή τῆς ἰδίας περιόδου ποῦ βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου τιμῶμενος, μέλος τῶν δεκαπρώτων, ἦταν υἱὸς σημαντικοῦ πολίτη τῆς πόλεως, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἔμφαση δίδεται στὸν πατέρα, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἄρχων καὶ ἀγορανόμος καὶ σαφῶς ἦταν μέλος ἐπιφανοῦς οἰκογένειας τοῦ Κουρίου. Οὔτε ὁ υἱὸς οὔτε ὁ πατέρας ὁμως εἶχαν τὴ ρωμαϊκὴ *civitas*.¹⁹⁸

Σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή χρονολογουμένη στὰ τέλη τοῦ Β' ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Γ' αἰ. μ.Χ.¹⁹⁹ ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Αὐρηλίου Τίμωνος καὶ τῆς Ἥλιοδώρας αὐτοπροβάλλεται ἀναφέροντας τὰ ἀξιώματά του.²⁰⁰ Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν Μ. Αὐρήλιο Ἄμεμπτο, ὁ ὁποῖος τὸ 220 μ.Χ. τιμῶντας τὴ μνήμη τοῦ υἱοῦ του προβάλλει καὶ τὰ δικά του ἀξιώματα: ὑπῆρξε δύο φορὲς ἄρχων τῆς πόλεώς του, μία φορὰ γραμματεὺς καὶ ἀγορανόμος καὶ δύο φορὲς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δεκαπρώτων.²⁰¹ Τὴν ἴδια περίοδο τὸ *κοι[νόν]* ἴσως τοῦ Κουρίου ἀποφασίζει νὰ τιμήσει μία νεκρὴ (ἡρωίδα) μετὰ ἀπὸ πρωτοβουλία κατὰ πᾶσα πιθανότητα τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς Αὐρηλίας Ἥλιοδώρας.²⁰² Ὁ *Τ. Αὐρ(ἡλίου) Τί[μων;]*,²⁰³ ποῦ ὑπῆρξε ἀγορανόμος τὸν Γ' αἰ., ἴσως ἀνήκει σὲ σημαντικὴ οἰκογένεια τοῦ Κουρίου, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἔλαβαν τὰ ἀξιώματα τοῦ ἄρχοντος, τοῦ ἀγορανόμου καὶ διετέλεσαν στὴν ἐπιτροπὴ τῶν δεκαπρώτων.

193. **Λεμ. 27.**

194. **Λεμ. 29.**

195. **Λεμ. 36.**

196. Πρόκειται γιὰ συνήθη τρόπο αὐτοπροβολῆς τῶν μελῶν τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας, γιὰ νὰ προβάλλει τὴν ἡγετικὴ τους θέση στὶς πόλεις τους.

197. **Λεμ. 45:** [- - - - -] Μ. Αὐρ. (;) Ἥλ[ι]οδ[ώρα] (;), ὁ πατὴρ Μ. Αὐρ. | [- - 7 ἢ 8 -]ης Ἄμεμπτος, ἄρχας β', | [γραμματε]ύσας, ἀγορ[α] [ν]ο[μ]ήσας, δε[καπρωτεύ]σας β', μνή[μης χάρι]ν.

198. **Λεμ. 46:** [3 ἢ 4]μ[ε]νου [- - - - -] | κο[σ]μ[ο]φ[ι]λοτε[ί]μου τοῦ υἱοῦ (;) | καὶ Αὐρ(ἡλίας) Ἥλιοδ[ώρας τῆς ἀ]δελφῆς τὸ *κοι[νόν τῶν - - - -]* | ωτων τὴν ἡρω[ίδα].

199. **Λεμ. 48.**

Τὰ λουτρὰ στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος²⁰⁴ δὲν ἔγιναν μὲ προσφορὰ αὐτοκράτορος ἢ ἀνθυπάτου ἀλλὰ μὲ τῆ συνδρομὴ ἐπιφανῶν μελῶν τῆς ἀριστοκρατίας τῆς πόλεως. Κατὰ τὴν περίοδο ἐκείνη μία κοινὴ μέθοδος συλλογῆς πόρων γιὰ τὴν κατασκευὴ κτηρίου ἦταν νὰ δεσμευθοῦν ἐκ τῶν προτέρων εὐποροὶ πολίτες γιὰ κάλυψη τῶν ἐξόδων τμήματος ἢ ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου. Αὐτὲς οἱ δωρεὲς γίνονταν ἐξ ἐπαγγελίας ἢ ἐξ ὑποσχέσεως.²⁰⁵

Στὴν Ἀμαθοῦντα τιμᾶται ἓνας πολίτης, πιθανώτατα ἀγορανόμος, ὁ ὁποῖος ἔδειξε τὴ μεγαλοψυχία του διὰ τῶν δαπανημάτων καὶ τῆς χορηγίας του περὶ τὴν ἀγορὰν.²⁰⁶ Ὁ Λούκιος Οὐιτέλλιος Καλλίνικος ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. εἶχε τὴν οἰκονομικὴ ἐπιφάνεια νὰ κατασκευάσει μὲ δικά του χρήματα τὴν ἀνάβασιν μαζὶ μὲ τὴν ἀψίδα στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ τείχους τῆς πόλεως.²⁰⁷

Στοὺς Σόλους, ἄλλο ἀστικὸ κέντρο τῆς νήσου, οἱ τοπικοὶ οἰκονομικοὶ ἄρχοντες (ταμίαι), οἱ φυλάττοντες τὸν θησαυρὸ τῆς πόλεως τιμοῦν τὸν αὐτοκράτορα Μ. Αὐρήλιο Ἀντωνῖνο.²⁰⁸ Γνωστὸς καὶ ἐπιφανὴς πολίτης ὑπῆρξε ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ ὁποῖος σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται περὶ τὸ 126 μ.Χ. ἀναφέρεται ὅτι κατεσκεύασε ἓνα περίφραγμα (περίβολον) καὶ ἓναν τάφο οἰκογενειακὸ γιὰ τοὺς γονεῖς του, τὸν ἑαυτὸ του καὶ τὰ παιδιὰ του, παραθέτει δὲ καὶ τὶς πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς του δραστηριότητες: ὑπῆρξε

200. **Λεμ. 59.**

201. L. Robert, *BCH* 60, 1936, σ. 194 κέ.

202. **Λεμ. 142** (Τιμητικὸ ψήφισμα σὲ μαρμάρινη στήλη, ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη Α΄ αἰ. π.Χ. ἢ στὶς ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.): τῶν εὐχῶν ἡμετέρας ἀρχῆς ἀρχὰς δαπανημάτων [- -] | πατρίδος ἔτυχε πρὸς μαρτυρ[- - γε] | νομένην (;) ἀρχὴν πλείστην [- - -] | τῶν περὶ τὴν ἀγορὰν χορηγίαν -- ἀνει(;) | πεῖν τὸ μεγαλόψυχον [- - - - - - - φι] | λοδοξίας, ἧν δὴ χάριν ἀγ[ε]ιν - - -] | λουσαις ἀνταμείψας ο [- - - -].

203. **Λεμ. 791:** Λούκιος Οὐιτέλλιος Καλλίνικος | τὴν ἀνάβασιν ταύτην σὺν τῇ ἀψίδι | ἐκ τοῦ ἰδίου κατεσκεύασεν.

204. **Λευκ. 6.**

ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως, ἵππαρχος, γραμματεὺς, δεκαπρωτεύσας καὶ φύλακας τοῦ ἀρχαιοφυλακείου τῆς πόλεως.²⁰⁹

Ἡ πόλις τῶν Χύτρων κατὰ τὸν Α΄ αἰ. π.Χ. – Α΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾶ με ἀνάθεση στήλης ἕναν πολίτη γιὰ τὴ φιλοτιμία του, τὸν ζῆλο του γιὰ τὴν κοινὴ εὐημερία, τὴν ὑποστήριξή του στὶς θυσίες καὶ ἑορτὲς τῆς πόλεως καὶ τὶς γενναιόδωρές του δαπάνες (ἀμ[ε]λῶ|[ς], [δα]πανήσαντος, δωρεάν).²¹⁰

Ἀπὸ τὴν Κερύνεια εἶναι γνωστὸς γιὰ τὶς εὐεργεσίες του στὴν πόλη ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Αἰνείας, ποὺ ἔδρασε κατὰ τὸ δεῦτερο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Ὁ δῆμος τῶν Κερυνητῶν ἀναθέτει ὡς ἔνδειξη τιμῆς τὸ ἀγαλμὰ του, ἐπειδὴ ἦταν εὐεργέτης τῆς πόλεώς του με δικά του ἔξοδα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρονται ποιὲς συγκεκριμένα ἦταν οἱ προσφορὲς καὶ οἱ ὑπηρεσίες του στὴν πόλη.²¹¹

Στὴ Λάπηθο, πολίτης ποὺ θὰ ἀνῆκε στὴν τοπικὴ ἀριστοκρατία ἦταν ὁ γυμνασίαρχος, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν διασώζεται, ὁ ὁποῖος ἦταν χορηγὸς στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὰ ἐπινίκια τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, ποὺ ἔγιναν στὸ Γυμνάσιο τῆς Λαπήθου κατὰ τὸ 27 π.Χ., καὶ τέλεσε θυσίαν μετὰ τὸ πέρασ τοῦ γυμνικοῦ καὶ ἵππικοῦ ἀγῶνος.²¹² Στὴν ἴδια πόλη διακεκριμένος πολίτης ὑπῆρξε ὁ Ἄδραστος, υἱὸς τοῦ Ἀδράστου, ὁ ὁποῖος, σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή σὲ βάση ἀγάλματος πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο τὸ 29 μ.Χ., προβάλλει τὰ ἀξιώματα ποὺ ἔλαβε κατὰ τὴ σταδιοδρομία του, καθὼς καὶ τὰ ἔργα ποὺ ἐπετέλεσε: ὑπῆρξε ἱερεὺς τοῦ Τιβερίου καὶ τοῦ ναοῦ του ποὺ ἔκτισε με δικά του χρήματα στὸν χῶρο τοῦ γυμνασίου, ἔκανε τὰ ἀπαραίτητα ἔξοδα γιὰ τὴ φιλοτέχνηση τοῦ λατρευτικοῦ ἀγάλματος τοῦ θεοῦ, ὑπηρέτησε ὡς γυμνασίαρχος ἐθελοντικὰ καὶ με δικά του ἔξοδα καὶ ἱερεὺς τῶν ἐν γυμνασίῳ θεῶν. Ὁ Ἄδραστος προβάλλει μέσα

205. **Λευκ. 39.**

206. **Λευκ. 46.**

207. **Κερ. 2:** *Τι (βέριον) Κλαύδιον Τι (βερίου) | Κλαυδίου Αἰνείου υἱὸν | Κυρεῖνα Αἰνείαν ὁ Κερυνητῶν δῆμος τὸν ἰδι|ον εὐεργέτην τιμῆς | χάριν.*

208. **Κερ. 7.**

ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ ὄχι μόνο τὰ ἀξιώματα ποῦ κατέλαβε ἀλλὰ καὶ ιδιότητές του: δηλώνει ὅτι ἦταν *φιλόκαισαρ*, *φιλόπατρις* καὶ καθ' ὅλα ἐνάρετος. Ὁ υἱὸς του, ὁ ὁποῖος ἐπίσης ὀνομαζόταν Ἄδραστος, ὑπῆρξε γυμνασίαρχος τῶν *παίδων*,²¹³ ἐνῶ ἡ οἰκογένειά του φαίνεται ὅτι κυριάρχησε γιὰ πολλὰ χρόνια στὴν πόλη, ἀφοῦ ἕναν σχεδὸν αἰῶνα ἀργότερα ὁ ἐγγονὸς ἢ ὁ δισέγγονός του, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται καὶ αὐτὸς Ἄδραστος, ἀναθέτει ἄγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ.²¹⁴

Ἡ πόλις τοῦ Κιτίου στὰ μέσα ἢ στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. τιμᾷ τὸν Λούκιον Αὐιάνιον Φλάκκον, χωρὶς νὰ δίδονται περαιτέρω πληροφορίες γιὰ τοὺς λόγους ἀνάθεσης τοῦ ἀγάλματος πρὸς τιμὴν του.²¹⁵ Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ²¹⁶ ποῦ χρονολογεῖται στὴν περίοδο 44–31 π.Χ., πρὸς τὸν Γ. Τούλιο Καίσαρα, τὸν Δία Κεραύνιο (τὸν κατ' ἐξοχὴν θεὸ τοῦ Κιτίου), στὴν Ἀφροδίτη (τῆ θεὰ τῆς Κύπρου), στὴν πόλη, στὸν δῆμο καὶ στὴν Ὀμόνοια, ἡ Αὐιανία καὶ ὁ Αὐιάνιος κατασκευάζουν μὲ δικά τους ἐξοδα τὰς στοὰς καὶ τὰ ἐν αὐταῖς πάντα.²¹⁷ Ὁ Λούκιος Αὐιάνιος Φλάκκος πιθανὸν νὰ εἶναι ὁ πατέρας τῶν ἀφιερωτῶν αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ἡ οἰκογένεια τῶν Αὐιανίων τοῦ Κιτίου, Ῥωμαίων πολιτῶν τοῦ Κιτίου, σχετίζεται ἴσως μὲ τὴ γνωστὴ οἰκογένεια τῶν *Avianii Flacci*,²¹⁸ ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ καὶ ἀπὸ τὸν Κικέρωνα.²¹⁹ Στὸ Κίτιον θὰ διέθετε κοινωνικὸ κῦρος καὶ ἴσως διατηροῦσε κάποιους ιδιαίτερους δεσμοὺς μὲ τὴ Ῥωμαϊκὴ διοίκηση ὁ Φιλόδωρος, ὁ ὁποῖος μὲ διάταγμα τοῦ

209. **Κερ. 9.**

210. **Κερ. 11:** *Αὐτοκράτορα* θ[εοῦ Σεβαστοῦ υἱὸν] | *Νέρουαν Τραϊανὸν* [Καίσαρα] | *Γερμανικὸν Δ[ακικὸν]* | *Ἄδραστος Ἀδράστο*[υ - - -].

211. **Λάρ. 3.**

212. Γιὰ τὶς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφὲς στὸν ἐλληνικὸ κόσμον (εἰδικὰ στὴν Ἀχαΐα) ἐπὶ Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας, στίς ὁποῖες ἀναφέρονται πολλοὶ θεοὶ βλ. Schörner, *Votive* 2003, σ. 57–59.

213. **Λάρ. 29.**

214. Πβ. Mitford, *Roman Civitas*, σ. 286.

215. *Ad Fam. XII 37: C. Avianii Philoxenus antiquus est hospes meus... quem Caesar meo beneficio in Novocomenses rettulit; nomen autem Avianii secutus est quod homine nullo plus usus est quam Flacco Aviano, meo familiarissimo.*

άνθυπάτου Τιβερίου Κλαυδίου Τούνκου,²²⁰ που διοίκησε τη νήσο στα μέσα του Β' αιώ. μ.Χ., τιμάται λόγω της φιλοτιμίας και ευεργεσίας του από πολλών ετών προς την πατρίδα.²²¹

Σε μία από τις επιφανέστερες οικογένειες του Κιτίου ανήκε και ο Ασκληπιόδωρος, υιός του Ασκληπιόδωρου και έγγονος του Σίλλιδος, μέλος ενός συνδέσμου των πρώην γυμνασιαρχών και αγορανόμων, δεύτερος κτίστης του ιεροῦ και αρχιερέας της τοπικής λατρείας του Ασκληπιού και της Υγιείας. Γυναίκα του ήταν η Πνυτάριον, την οποία η πόλη και ο δήμος της πόλεως λόγω του ενδιαφέροντος που επέδειξε προς το Κίτιον και προφανώς κάποιας σημαντικής προσφοράς της προς την πόλη έκρινε σκόπιμο να την τιμήσει με ανάθεση αγάλματος, αφού αναφέρει στην επιγραφή τα αξιώματα του άνδρός της.²²² Σημειωτέον ότι το άνδρόγυνο δεν είχε τα ρωμαϊκά πολιτικά δικαιώματα στις αρχές του Α' αιώ. μ.Χ., φαινόμενο ούδόπως παράδοξο για την εποχή. Στο ανώτερο ή τουλάχιστον στο μεσαίο κοινωνικό στρώμα της πόλεως κατά τις αρχές του Α' αιώ. μ.Χ. ανήκε η οικογένεια των *C. Iulii*, δηλαδή του Γ. Τουλίου Φλαυιανού Ιππάρχου και του αδελφού του Γ. Τουλίου Φλαυιανού Μνασέου.²²³ Τα δύο αδέρφια έλαβαν τη ρωμαϊκή πολιτεία είτε υπό τον Καίσαρα είτε υπό τον Αύγουστο. Όπως φαίνεται από το όνομα Φλαβιανός, αυτή η οικογένεια συνδεόταν με επιγαμία με μία άλλη στην οποία δόθηκαν πολιτικά δικαιώματα από τον αυτόκράτορα Φλάβιο Βεσπασιανό. Τα άτομα που τιμήθηκαν από

216. Για τον *Ti. Claudius Juncus*, πβ. *PIR² C*, σ. 210, άρ. 904.

217. **Λάρ. 2:** *Τι (βέριος) Κλαύδιος Τούνκος / άνθύπατος λέγει· / Φιλοδώρου την είς την πατρίδα φιλοτειμίαν και δι' / ών έκ πάλαι αύτην ευεργε/[τεϊ - - - - -].*

218. **Λάρ. 4:** *[Η] πόλις και ο δήμος Πνυτάριον Ιππάρ[χ][ου] / την γυναίκα Ασκληπιόδωρου ν του[] / Ασκληπιόδωρου του Σίλλιδος των / γεγυμνασιαρχηκότων και ήγορανομ[η]/κό[τ]ων, του δευτέρου κτίστου του ιεροῦ / [κ]αί αρχιερέως Ασκληπιού και Υγιείας[ς].*

219. **Λάρ. 5.**

αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα πρέπει νὰ ἦταν μεγάλης τοπικῆς σημασίας.²²⁴

Εὐρεῖα ἀναγνώριση ἀπὸ τὸ σύνολο τῆς διοικητικῆς περιφέρειας εἶχε ἄλλος ἓνας σημαίνων πολίτης τοῦ Κιτίου, ὁ Ἡρακλείδης, υἱὸς τοῦ Ἑρμοδάμαντος. Ὁ Ἡρακλείδης στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν Κυπρίων γιὰ τὴ λειτουργία ποὺ ἐπιτέλεσε στὴ νῆσο ὡς γυμνασίαρχος, ἀγνοοθέτης καὶ μέσα ἀπὸ τὴν πρεσβεία του δικά του ἔξοδα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο ἢ τὸν Νέρωνα γιὰ θέματα τῆς νήσου.²²⁵ Ἀκόμη ἓνας ἐπιφανῆς Κιτιεὺς ποὺ ἔδρασε στὰ μέσα τοῦ ἴδιου αἰῶνος, ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ἰσίδωρος, ἀναφέρεται ὡς πρεσβεύσας πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς πολλακίς προῖκα. Γιὰ τὸν Τιβέριο Κλαύδιο Ἰσίδωρο, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἄρχων τοῦ Κιτίου καὶ συμμετεῖχε πολλὰς φορὲς σὲ ἀποστολὰς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς (δηλ. πρὸς τοὺς Αὐγουστο καὶ Τιβέριο) μὲ δικά του ἔξοδα, ἐνῶ ἦταν καὶ γυμνασίαρχος καὶ πάλι μὲ δικά του ἔξοδα,²²⁶ γνωρίζουμε διὰ τοῦ ὀνόματός του ὅτι ἔλαβε τὴ ρωμαϊκὴ *civitas*, ἐνῶ ὁ Ἡρακλείδης, υἱὸς τοῦ Ἑρμοδάμαντος, δὲν ὑπῆρξε Ἑρωμαῖος πολίτης.²²⁷

Τὸ Κίτιον κατὰ τὸ πρῶτο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾶ καὶ ἓναν ἀρχιερέα τῆς Ἑώμης καὶ ἀγνοοθέτη, ὁ ὁποῖος προσέφερε τὸ ἄλειμμα μὲ τὸ ὁποῖο ἀλείφονταν οἱ ἀθλητὲς κατὰ τὴν πενταετηρίδα ποὺ ἐγίνε τὸ *ἡ΄ ἔτος* κάποιου αὐτοκράτορος.²²⁸ Δεσμοὺς μὲ τὴ ρωμαϊκὴ διοίκηση διέθετε ἀναμφίβολα καὶ ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος ἀπὸ τὸ Κίτιον, ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας, ποὺ ἔλαβε τὴ ρωμαϊκὴ *civitas* κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. Ὁ Γάιος Γερελλάνος Ροῦφος, ἄρχων τῆς πόλεως, καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ του ἀφιέρωσαν ἄγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου

220. Βλ. Potter, σ. 832.

221. **Λάρ. 6:** *Τὸ κοινὸν τὸ Κυπρίων / Ἡρακλείδην Ἑρμο/δάμαντος τὸν / γυμνασίαρχον καὶ / ἀγνοοθέτην καὶ / προῖκα πρεσβεύ/σαντα πρὸς τὸ[ν] / Σεβαστὸν ὑπ[ὲρ] / τῆς νήσου.*

222. **Λάρ. 38.**

223. Ἐδρασε στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., γι' αὐτὸ καὶ δὲν εἶχε λάβει τὴ ρωμαϊκὴ *civitas* βλ. σ. 189-190.

224. **Λάρ. 7.**

Νικοπολίνου Ἱππάρχου, ὁ ὁποῖος ἦταν ἕνας διακεκριμένος πολίτης, ἀφοῦ ὑπηρέτησε τὴν πόλη καὶ θρησκευτικὰ καὶ ἀπὸ πολιτειακὰ ἀξιώματα: ὑπῆρξε *ἱερομνήμων*, ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου, *ἀρχων* τῆς πόλεως, τέσσερεις φορὲς ἀγωνοθέτης καὶ γραμματέας τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου. Ἡ ἀναγνώριση τῆς προσφορᾶς του στὴν πόλη καὶ τὸ κοινωνικὸ κῦρος ποὺ διέθετε προκύπτει καὶ ἀπὸ τὸν χαρακτηριστικὸ τιμητικὸ τίτλο *φιλόπατρις* καὶ *πανάρετος υἱὸς τῆς πόλεως*.²²⁹

Ἐπιφανῆς πολίτης ὄχι μόνον σὲ τοπικὸ ἀλλὰ καὶ σὲ ἐπίπεδο διοικητικῆς περιφέρειας ὑπῆρξε ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος (;) Τοῦστος, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπὸ τὴ βουλή τῆς πόλεως του ὡς ἀρχιερεὺς τῆς νήσου.²³⁰ Ἀπὸ ὀλόκληρη τὴ νῆσο μέσω τοῦ Κοινοῦ τὸν Α΄ αἰ. τιμᾶται μὲ τὴν ἀνάθεση ἀγάλματος ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε ὡς ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας.²³¹

Σημαντικὴ πρέπει νὰ ἦταν ἡ προσφορὰ στὴν πόλη τοῦ Κιτίου τοῦ ἱατροῦ Ἀρτεμιδώρου²³² καὶ τοῦ γυμνασιάρχου Ἀντιπάτρου, υἱοῦ τοῦ Χρυσίππου²³³ ποὺ ἔδρασαν τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., καὶ γι' αὐτὸ ἡ πόλις τοὺς τιμᾶ μὲ ἀνάθεση ἀγαλμάτων. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν Γάιον Τέττιον Καικιλιανόν, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη χωρὶς νὰ ἀναφέρεται τὸ εἶδος τῆς προσφορᾶς ἢ εὐεργεσίας ποὺ ἔκανε πρὸς αὐτήν.²³⁴ Ἡ πόλη τοῦ Κιτίου τιμᾶ κατὰ τὸν Α΄ πᾶσα πιθανότητα αἰῶνα μ.Χ. καὶ τὸν Διονύσιο, υἱὸ τοῦ Διονυσίου, ἐγγονὸ τοῦ Ἑρμίου. Σ' αὐτὴν τὴν τιμητικὴ ἐπιγραφή, γίνεται ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὰ ἀξιώματα τοῦ πατρὸς τοῦ τιμωμένου, τοῦ Διονυσίου, υἱοῦ τοῦ Ἑρμίου, ὁ

225. **Λάρ. 8.** Γιὰ τὸν τίτλο *φιλόπατρις* βλ. Buraselis, *KosHellRome* 2000, σ. 105-109.

226. **Λάρ. 9** (Τιμητικὴ ἐπιγραφή σὲ μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ποὺ χρονολογεῖται στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.): *Ἡ βουλή / Τιβέριον Κλαύδιον / Ὑλ(λ)ον (;) Τοῦστον, τὸν / ἀρχιερέα τῆς νήσου.*

227. **Λάρ. 10.**

228. **Λάρ. 13.**

229. **Λάρ. 14:** *Ἡ πόλις, / Ἀντίπατρον Χρυσίππου / τὸν γυμνασίαρχον.*

230. **Λάρ. 20** (Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος): *Ἡ πόλις / Γάιον Τέττιον [Κ]αικιλιανόν, / υἱὸν Γαῖου Τεττίου [Κ]αικιλιανοῦ.*

όποιος εἶχε διατελέσει δύο φορές ἄρχων, ὑπῆρξε γραμματεὺς, καθὼς καὶ τιμητῆς τῆς τοπικῆς βουλῆς.²³⁵ Τὸ Κίτιον τιμᾶ μὲ ἰδιαίτερο τρόπο τὸν Σῶδαμο, υἱὸ τοῦ Σωδάμου, ποὺ κατέλαβε τὰ ἀξιώματα τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τοῦ ἀγορανόμου ἀποδίδοντάς του τὸν τιμητικὸ χαρακτηρισμὸ φιλόπατρις,²³⁶ διότι ὑπῆρξε πολὺ γενναιόδωρος πρὸς τὴν πόλη του, ἀφοῦ ἔκτισε ἐκ θεμελίων τὸ τοῦ Κιτίου θέατρο καὶ τὰ προσκτίσματά του μὲ δικά του ἔξοδα περὶ τὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.²³⁷ Φιλόπατρις χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν πόλη του, ποὺ τὸν τιμᾶ καὶ ὁ Μνασέας, υἱὸς τοῦ Μνασέου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Ἱππάρχου στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.²³⁸ Σημειωτέον ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω προφανῶς πλουσίους καὶ ἰσχυροὺς ἄνδρες σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο οἱ περισσότεροι δὲν ἔλαβαν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία, σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιγραφικὲς πηγὲς ποὺ σώθηκαν.

Στὴ Σαλαμίνα, στὴ σύντομη τιμητικὴ ἐπιγραφή στὴ βάση τοῦ ἀγάλματός του, ἡ πόλη τιμᾶ ἕναν σημαίνοντα πολίτη τὸν Μόσχο, υἱὸ τοῦ Μόσχου, ὁ ὁποῖος διετέλεσε ἄρχων χωρὶς νὰ ἀναφέρεται κάποιο στοιχεῖο γιὰ τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ ἄνδρας αὐτὸς τιμήθηκε. Ὁ Μόσχος ὑπῆρξε ἄρχων τὸ πρῶτον ἔτος, ποὺ εἶναι εἴτε ὁ πρῶτος χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖο ἡ Κύπρος ἔγινε συγκλητικὴ ἐπαρχία, δηλ. τὸ 22 π.Χ., εἴτε ὁ πρῶτος χρόνος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Αὐγούστου, τὸ 27 π.Χ. Ὁ τιμώμενος δὲν φέρει τὸν τίτλο τοῦ Ῥωμαίου πολίτη.²³⁹

231. **Λάρ. 16:** Ἡ πόλις Διονύσιον υἱὸν Διονυσίου τοῦ Ἐρμίου δις ἄρξαντος / γραμματεύσαντος, τιμητεύσαντος.

232. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων της, ὅπως φιλόπατρις, φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ. βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63–80.

233. **Λάρ. 18:** Ἡ πόλις Σῶδαμον Σωδάμ[ου] | τ[ὸν] φιλόπατριν τὸν γυμν[α]//[σι]αρχήσαντα καὶ ἀγορ[ανο]μήσαντα καὶ τὸ θέατρ[ον] | κατασκευάσαντα ἐκ θ[ε]//μελίων καὶ τὰ ἐν αὐτ[ῷ]//[ίδί]οις ἀναλώμ[ασι].

234. **Λάρ. 23:** Ἡ πόλ[ις] | [Μ]νασέαν Μν[ασέου] | τοῦ Ἱππάρχου[υ] | [τὸ]ν φιλόπατριν.

235. **Ἄμμ. 13:** Ἡ πόλις ἡ Σα[λαμί]να μινίω[ν] | Μόσχον Μόσχου ἄρξαν[τα] | τὸ πρῶτον ναc. ἔτος.

Πολίτης με εύγενή καταγωγή και με μεγάλο κοινωνικό κύρος στη Σαλαμίνα, υπήρξε ο Ύλλος, υἱὸς τοῦ Ύλλου, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη με ἀνάθεση ἀγάλματος τὸ 6 ἢ 11 μ.Χ. γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του ὡς γυμνασίαρχος καὶ ὡς ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου ὀλόκληρης τῆς Κύπρου.²⁴⁰ Ἀπὸ τὴν πόλη τιμᾶται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ύλλου, ὁ Ἡρακλείδης, διάδοχος τοῦ πατρὸς του στὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας. Ὁ Ἡρακλείδης, γυμνασίαρχος τὸ 31-32 μ.Χ., ἦταν ἀρχιερέας διὰ βίου καὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ τῶν Σεβαστῶν Αὐγούστου καὶ Τιβερίου.²⁴¹ Πιθανὸν ὁ Ἡρακλείδης ποὺ τιμᾶ τὸν αὐτοκράτορα Νέρωνα σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται τὸ 60 μ.Χ. νὰ εἶναι ἀπόγονος τῆς ἴδιας ἐπιφανοῦς οἰκογένειας.²⁴² Ἡ οἰκογένεια αὐτὴ πιθανὸν νὰ συνδέθηκε με ἐπιγαμία με τὴν οἰκογένεια τοῦ ἐπιφανοῦς Σαλαμινίου Σερούιου Σουλπικίου Παγκλέους Οὐήρανιανοῦ.²⁴³

Στὸ ἀνώτερο κοινωνικὸ στρῶμα με σημαντικὸ κοινωνικὸ κύρος καὶ ἔχοντας καὶ αὐτὸς δεσμοὺς με τὴ ρωμαϊκὴ διοίκηση ἀνῆκε ὁ Διόδωρος, υἱὸς τοῦ Διοδώρου, ἀρχιερεὺς τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος ὀλόκληρης τῆς νήσου. Ὁ Διόδωρος ἐπέβλεψε τὴν ἀνάθεση ἀγάλματος τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ ἀπὸ τοὺς γυμνασιάρχους τῆς πόλεως κατὰ τὸ 70-72 μ.Χ.²⁴⁴

Σὲ μία ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες καὶ ἐπιφανέστερες οἰκογένειες τῆς πόλεως θὰ ἀνῆκε ὁ Σέρουιος Σουλπικίος Παγκλῆς Οὐήρανιανός, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Ὑπάρχουν ἀρκετὲς τιμητικὲς ἐπιγραφὲς πρὸς τὸν ἴδιο καὶ

236. **Αμμ. 19:** *Ἡ πόλις | Ὑλλον Ὑλλου γυμνασιαρχήσαντα προῖκα L λγ' καὶ | ἀρχιερευσάμενον τῆς | Κύπρου τοῦ Σεβαστοῦ | θεοῦ Καίσαρος.*

237. **Αμμ. 20:** *Ἡ πόλις | Ἡρακλείδην υν Ὑλλου | γυμνασιαρχή[σα]ν[τα] ν τὸ ιη' L | καὶ ἀρχιερέα διὰ [βί]ου τοῦ τε Διὸς | τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τῶν Σεβαστῶν.*

238. **Αμμ. 23.**

239. Βλ. τὸ σχόλιο στὴν **Αμμ. 23.**

240. **Αμμ. 90.**

πρὸς μέλη τῆς οἰκογένειάς του.²⁴⁵ Οἱ ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες γιὰ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανὸν εἶναι σὲ τρεῖς πόλεις: τοὺς Γόλγους, τὴ Σαλαμίνα καὶ τὴν Καρπασία. Ὁ Παγκλῆς ὑπῆρξε κατήγετο ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα, ἔλαβε τὴ ῥωμαϊκὴ *civitas* πιθανῶς ἀπὸ τὸν πατέρα του Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα.²⁴⁶ Ὑπῆρξε πολὺ διακεκριμένος Σαλαμίνιος καὶ μέγας εὐεργέτης τῆς πόλεώς του: Οἰκοδόμησε μὲ δικά του ἔξοδα πιθανῶς τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας, τὸ ἀμφιθέατρο καὶ ἓνα ἄλλο κτήριο (ἴσως γυμνασίου), ἀφιέρωσε ἐπίσης τὰ χρυσὰ ἀγάλματα.²⁴⁷ Ἐπιπροσθέτως ὑπῆρξε ἀγωνοθέτης καθὼς καὶ γυμνασίαρχος μὲ δικά του ἔξοδα καὶ τρεῖς φορὲς πρεσβευτῆς πρὸς τοὺς αὐτοκράτορες. Ἐπίσης, εὐεργέτησε τὴν πόλη διαθέτοντας χρήματα γιὰ τὴν προμήθεια σιτηρῶν. Γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς εὐεργεσίες τιμῆθηκε μὲ τὸν τίτλο *εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος*.²⁴⁸ Ἐπιπλέον ἀναγνωρίσθηκε καὶ διακρίθηκε καὶ σὲ ἐπίπεδο διοικητικῆς περιφέρειας, ἀφοῦ ὑπῆρξε τρεῖς φορὲς ἀρχιερέας τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων ὀλόκληρης τῆς Κύπρου. Ἄφησε κληροδοτήματα στοὺς φίλους του, οἱ ὅποιοι τὸν τιμοῦν: Ὁ φίλος του Κράτης, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου, τιμᾷ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανὸν μὲ τὴν ἀνάθεση τοῦ ἀγάλματός του σὲ δύο διαφορετικὲς πόλεις, στὴ Σαλαμίνα²⁴⁹ καὶ τοὺς Γόλγους.²⁵⁰ Ὁ πατρῷος φίλος του, ὁ μόνος *civis*

241. Δεκαπέντε ἐπιγραφὲς πρὸς τὸν ἴδιο καὶ δώδεκα πρὸς μέλη τῆς οἰκογένειάς του.

242. Ὁ πατέρας του ἔλαβε τὴ ῥωμαϊκὴ πολιτεία ὑπὸ τὸν αὐτοκράτορα Γάλβα μεταξὺ τοῦ Τουνίου τοῦ 68 καὶ τοῦ Τανουαρίου τοῦ 69 μ.Χ. Τὸ *agnomen* του *Verianus* τὸ ἔλαβε κατὰ πᾶσα πιθανότητα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς μητρός του: βλ. κεφάλαιο «ῥωμαϊκὴ πολιτεία».

243. **Αμμ. 29** καὶ **Αμμ. 30**.

244. **Αμμ. 30**: [Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέ[α] | [Ούηρανιανόν, τὸ]ν εἰς αἰῶνα γυμ[ασίαν]|[χον καὶ ἀγ]ωνοθέτην ἐκ τῶν ἰδ[ίων, τὸν] | [κατασκ]ευσάσαντα τὸ θέατρον κα[ὶ τὸ γυμ][νάσιον]ν σὺν τοῖς ἐν αὐτῷ Σεβα[στών] | [χρυσ]είοις ἀγάλμασιν καὶ τὸ παρα[κεί][μεν]ον ἀμφιθέατρον ἐκ τοῦ ἰδίου[υ, καὶ] | [ἀρχ]ιερασάμενον τῆς Κύπρου τρίς, κα[ὶ] | [πρ]εσβεύσαντα πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς|τρίς, καὶ ἀνιερώσαντα εἰς εὐθηνίαν | ἀργύριον, Τίτος Φλάουιος Ἡλιόδωρος|τὸν πατρῷον φίλον.

245. **Αμμ. 27**.

246. **Λάρ. 179**.

ἀπὸ τοὺς φίλους ποὺ εὐεργέτησε ὁ Παγκλῆς, Τίτος Φλάβιος Ἡλιόδωρος τὸν τιμᾶ ἀναφέροντας ὅλες τὶς κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς τοῦ δραστηριότητες.²⁵¹ Ὁ Ζήνων, υἱὸς τοῦ Ὀνησάνδρου, ἀρχιερέας τῆς πόλεως, ἀναθέτει ἄγαλμα πρὸς τιμὴν του,²⁵² ὅπως καὶ ὁ Ὀνήσανδρος, υἱὸς τοῦ Ἀρταβάτου, κατὰ διαθήκην,²⁵³ καθὼς καὶ στὴν Καρπασία ὁ Νικήρατος, υἱὸς τοῦ Νικηράτου, ὁ ὁποῖος τὸν ἀποκαλεῖ *σωτήρα* καὶ *εὐεργέτη* του.²⁵⁴

Μέλος τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας πρέπει νὰ ἦταν καὶ ὁ Ἐμπυλος, υἱὸς τοῦ Ἐμπύλου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Χαρίου, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων χωρὶς νὰ μᾶς παραδίδεται ὁ λόγος τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς τιμῆς πρὸς αὐτόν. Τὸ μόνο ποὺ ἀναφέρεται στὴ σύντομη ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Δία Ὀλύμπιο στὴ βάση ἀγάλματος εἶναι ὅτι ὑπῆρξε γυμνασίαρχος τὸ θ' *L* ἐκ τοῦ ἰδίου προῖκα.²⁵⁵ Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται εἴτε τὸ ἕνατο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου (19 π.Χ.) εἴτε τὸ ἕνατο ἔτος ἀφ' ὅτου ἡ Κύπρος ἐγίνε συγκλητικὴ ἐπαρχία (14 π.Χ.). Πιθανὸν νὰ εἶναι ἀπόγονός του ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμπύλου ὁ ἀγορανόμος ποὺ κατασκεύασε κάποιον ἔργο στὴν πόλη του σὲ συνεργασία μὲ κάποιον ἄλλον ἀγορανόμο.²⁵⁶ Ἀπὸ τὸ Κοινόν, τὸ σύνολο τῆς διοικητικῆς περιφέρειας, τιμᾶται στὰ τέλη τοῦ Α' ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Β' αἰ. μ.Χ. μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος ἡ Κειωνία Καλλιστῶ Ἀττικῆ,²⁵⁷ γυναῖκα τοῦ Φλαβίου, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ συνδεόταν μὲ τὴ ρωμαϊκὴ διοίκηση ἀφοῦ ἦταν ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας.

Ἐπιφανῆς πολίτης ποὺ προσέφερε σημαντικὲς ὑπηρεσίες σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο ὑπῆρξε καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Σώσου. Σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται πιθανῶς στὰ τέλη τοῦ Β' αἰ.

247. **Αμμ. 30** (παράθεση στη σημ. 244).

248. **Αμμ. 31.**

249. **Αμμ. 32.**

250. **Αμμ. 234.**

251. **Αμμ. 80.**

252. **Αμμ. 94.**

253. **Αμμ. 51.**

μ.Χ. τιμάται ἀπὸ τὴν γερουσία τῆς Σαλαμίνας.²⁵⁸ Ὁ τιμώμενος ὑπῆρξε ἀγορανόμος, προνοητῆς καὶ δεκαπρωτεύσας.²⁵⁹ Σὲ διακεκριμένη οἰκογένεια τῆς πόλεως θὰ ἀνῆκε καὶ ὁ σύζυγος τῆς Τσιδώρας, ὁ ὁποῖος κατέλαβε τὰ ἀξιώματα τοῦ προνοητοῦ, ἀγορανόμου, τοῦ δεκαπρώτου, ἐνῶ ὑπῆρξε καὶ ἐπιμελητῆς ἔργου στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς κατὰ τὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.²⁶⁰ Ὅπως καὶ ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὐηρανιανὸς ἔτσι καὶ ὁ Διαγόρας, ὁ υἱὸς τοῦ Τεύκρου, ποὺ ἔδρασε μεταξὺ τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. καὶ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. φέρει τὸν τιμητικὸ τίτλο ὁ εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος.²⁶¹

Στὴν Καρπασία, διακεκριμένος πολίτης μὲ ἐπαφές μὲ τὴ ρωμαϊκὴ διοίκηση ἦταν ὁ Φανοκλῆς, υἱὸς τοῦ Νικολάου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πολιτικὸς ἀρχιερέας διὰ βίου τῆς ἀθανασίας τῶν Σεβαστῶν, ἐνῶ διετέλεσε καὶ γυμνασίαρχος τὸ ἑβδομο ἔτος εἴτε τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου, δηλ. τὸ 20-21 μ.Χ., εἴτε τοῦ Κλαυδίου, τὸ 46-47 μ.Χ. Ὁ Φανοκλῆς ὑπῆρξε πολιτικὸς ἀρχιερέας διὰ βίου τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας· ὁ τίτλος του ἦταν μοναδικὸς μὲ τὰ μέχρι σήμερα δεδομένα γιὰ τὴ νῆσο, καὶ σαφῶς διαφοροποιημένος ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως τῆς ἐπαρχίας. Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῆς πόλεως τὸν τιμοῦν μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος ἀποδίδοντάς του καὶ τοὺς τιμητικοὺς τίτλους πανάρετον καὶ φιλόπατριν.²⁶²

Συμπερασματικά, τὰ ἀξιώματα κατέχονταν ὡς τεκμήρια κύρους καὶ ὡς τρόπος αὐτοπροβολῆς τῶν μελῶν τῆς ἀριστοκρατίας τῶν διαφόρων πόλεων τῆς νήσου. Ὑπῆρχαν τὰ

254. Ἡ γερουσία ἀπαντᾷ μόνο στὴ Σαλαμίνα, καὶ πρέπει νὰ ἦταν σῶμα ἀποτελούμενο ἀπὸ μεγαλύτερους σὲ ἡλικία πολῖτες, οἱ ὁποῖοι ψήφισαν γιὰ τὶς τιμές ποὺ ἀποδίδονταν, ἐνῶ θὰ εἶχαν πιθανότατα καὶ θρησκευτικὰ καθήκοντα.

255. **Ἀμμ. 69:** [Ἡ] κατὰ Σαλαμίνα | γερουσία | [- -]ον Σώσου ἀγορανομήσαν[τα] | [π]ρονοητεύσαντα, δεκαπρωτεύσαντα, | [κ]αὶ ἐτέρας λειτουργίας τῆ πατ[ρίδι] | ἐκτελέσαντα.

256. **Ἀμμ. 70.**

257. **Ἀμμ. 82.**

258. **Ἀμμ. 233:** Φανοκλέα Νικολάου φιλοκαίσαρα, τὸν πολιτικὸν | ἀρχιερέα διὰ βίου τῆς | ἀθανασίας τῶν Σεβαστῶν, | γυμνασιάρχῆσαντα τὸ ζ΄ | L, | πανάρετον καὶ φιλόπατριν, | ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμ[ος] | τιμῆς χάριν.

ιερατικά αξιώματα για τὰ ὅποια θὰ ὑπῆρχε μεγάλος ἀνταγωνισμός, καὶ εἰδικὰ για τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας τῆς Κύπρου. Ὑπῆρχαν ὁμως καὶ τὰ πολιτειακὰ ἀξιώματα, ποὺ θὰ μπορούσαν οἱ ἐπιφανεῖς ἄνδρες νὰ ἀποκτήσουν. Αὐτὰ τὰ πολιτειακὰ ἀξιώματα κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους αἰῶνες τῆς ῥωμαιοκρατίας ἀντινακλοῦσαν τὴν οἰκονομικὴ ἐπιφάνεια τοῦ κατόχου, ὁ ὅποιος ἐπεδίωκε τὴν ἀπόκτησή του, ἐπειδὴ πρωταρχικὸ ρόλο στὸν καθορισμὸ τῆς κοινωνικῆς ὑπόστασης στὴ νῆσο, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες ἐπαρχίες, κατὰ τὴ διάρκεια κυρίως τῶν τριῶν πρώτων αἰῶνων τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου κατεῖχε ὁ πλοῦτος. Οἱ ὑπηρεσίες ποὺ παρέχονταν πρὸς τὴν πόλη ἦταν πολυέξοδες καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ., δηλαδὴ μετὰ τὴν οἰκονομικὴ κατάρρευση καὶ τὸν πληθωρισμὸ ποὺ ταλάνισε ὅλη τὴν αὐτοκρατορία, τὸ κόστος τοῦ νὰ εἶναι κανεῖς ἀγορανόμος ἢ γυμνασίαρχος κατέληξε νὰ ἀναλαμβάνεται ἀπὸ ἄνδρες λιγότερο ἱκανοὺς νὰ ἀνταποκριθοῦν σὲ αὐτὲς τὶς δαπάνες.²⁶³

Τὸ ἐπιγραφικὸ ὑλικὸ ποὺ διαθέτουμε μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀντιληφθοῦμε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιο ἐννοοῦσαν οἱ ἐπιφανεῖς πολῖτες τὴν παρουσία τους στὶς πόλεις τους, ἕναν τρόπο ποὺ δὲν διαφέρει ἀπὸ ἐκεῖνον μὲ τὸν ὅποιο ἀντιλαμβανόταν τὸν ρόλο τῆς ἢ τοπικῆς ἀριστοκρατίας τῶν ἄλλων διοικητικῶν περιφερειῶν ἰδιαίτερος τῶν ἐλληνικῶν πόλεων κατὰ τὴν ἴδια περίοδο.²⁶⁴ Κατ' ἀρχὰς μὲ τὴν ἀνάληψη τῶν ἀξιωματίων καὶ τὴν προσφορὰ χρημάτων για τὴν κάλυψη διαφόρων ἀναγκῶν τῆς πόλεως, ὑπῆρχε στὴν ἀριστοκρατικὴ τάξη ἡ πεποίθηση ὅτι ἀπὸ αὐτὴν ἐξηρτᾶτο σὲ μεγάλο βαθμὸ ἡ λειτουργία τῆς πόλεως καὶ γι' αὐτὸ ἔπρεπε ἡ προσφορὰ τῆς νὰ τύχει τῆς ἀνάλογης ἀναγνώρισης. Αὐτὴ ἡ διαπίστωση προκύπτει καὶ ἀπὸ τὴ χρησιμοποιούμενη φρασεολογία μὲ τιμητικοὺς χαρακτηρισμοὺς ὅπως *φιλόπατρις*, *πανάρετος* καὶ

259. Βλ. Potter, σ. 857. Δὲν μαρτυροῦνται σὲ ἐπιγραφὲς πολιτικοὶ ἀξιωματοῦχοι μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν περίοδο.

260. Βλ. Σβέρκου, *ΣΙΑΜ*, σ. 84, πβ. Quass, *Gymnasium* 99, 1992, σ. 422-434.

εύεργέτης, υἱὸς πόλεως, ὅπως καὶ μὲ τὶς φράσεις τιμῆς καὶ εὐνοίας χάριν, ποὺ εἶναι κοινοὶ σὲ ὅλη τὴν αὐτοκρατορία.

Δεύτερον, ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεῖς πολῖτες τῶν κυριοτέρων πόλεων τῆς νήσου συνδέονταν καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἔχουν δεσμοὺς μὲ τὴ ρωμαϊκὴ διοίκηση, καὶ μάλιστα προέβαλλαν αὐτὴν τῆ σχέση. Τὸ νὰ γίνεαι κανεῖς ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας εἶτε σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο εἶτε στὸ σύνολο τῆς νήσου ἢ πρεσβευτῆς πρὸς τοὺς αὐτοκράτορες εἶχε ὡς προϋπόθεση τόσο τὸ φιλορωμαϊκὸ φρόνημα ὅσο καὶ τὸ ὑψηλὸ κοινωνικὸ κῦρος.²⁶⁵ Γι' αὐτὸν τὸν λόγο τονίζεται στὶς ἐπιγραφὰς μὲ ἔμφαση ἢ κατοχὴ αὐτοῦ τοῦ σημαντικοῦ ἀξιώματος, ἀναμφίβολα μὲ ἐπιθυμία τῶν κατόχων του.

Τρίτον, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεῖς πολῖτες τῶν ἀστικῶν κέντρων τῆς Κύπρου, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὰ μέλη τῶν τοπικῶν ἀριστοκρατικῶν ἄλλων διοικητικῶν περιφερειῶν,²⁶⁶ εἶχαν ἀποκτήσει τὸν τίτλο τοῦ Ῥωμαίου πολίτου πρὸ τοῦ 212 μ.Χ., ἂν καὶ ἡ πολιτικὴ παραχώρησης τῆς ρωμαϊκῆς πολιτείας ἐξηρτᾶτο κυρίως ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε αὐτοκράτορα.²⁶⁷ Μὲ τὴ σημαντικὴ θέση ποὺ κατεῖχαν στὶς πόλεις τους οἱ ἀριστοκράτες καὶ μὲ τοὺς δεσμοὺς ποὺ πιθανώτατα εἶχαν μὲ Ῥωμαίους ἀξιωματοῦχους ἐπέδιδκαν νὰ προβληθοῦν ἐκτὸς τῶν πόλεων τους σὲ ἐπίπεδο Κοινοῦ. Θεωροῦσαν σημαντικὸ ὄχι μόνο νὰ τονίσουν τὴν ἡγετικὴ τους θέση στὶς συγκεκριμένες πόλεις ποὺ ζοῦσαν ἀλλὰ καὶ σὲ ἐπίπεδο διοικητικῆς περιφέρειας καὶ σὲ σπάνιες περιπτώσεις στὴ διοίκηση τῆς αὐτοκρατορίας, ὅπως ὁ Λούκιος Σέργιος Ἀρριανὸς ποὺ ἦταν συγκλητικὸς τριττῦαρχος τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.²⁶⁸

261. Βλ. Σβέρκου, *ΣΙΑΜ*, σ. 87. Γιὰ τοὺς ἀρχιερεῖς βλ. Stein, *ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ*, σ. 300-311.

262. Γιὰ τὴν παροχὴ τοῦ τίτλου τοῦ Ῥωμαίου πολίτη στὰ μέλη τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατικῆς τάξης βλ. Bowersock, *AGW*, σ. 82-100· Vittinghoff, *Sozialer Systeme*, σ. 21 κέ. καὶ Μπουραζέλη, *Θεῖα Δωρεά*, σ. 17 καὶ ὑποσ. 17, ὅπου καὶ ἡ προγενέστερη βιβλιογραφία.

263. Βλ. κεφάλαιο «ρωμαϊκὴ πολιτεία».

264. Βλ. σημ. 162.

4. Πολιτειακά καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα

Τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα ποὺ μαρτυροῦνται στὰ ἐπιγραφικὰ κείμενα εἶναι ἐκεῖνα τοῦ *γυμνασιάρχου*, τοῦ *έφηβάρχου*, τοῦ *ἀγνοθέτου*, τοῦ *ἀγορανόμου*, τοῦ *ἀρχοντος*, τοῦ *γραμματέως* τῆς *βουλῆς* καὶ τοῦ *δήμου*, τοῦ *ταμίου*, τοῦ *δεκαπρώτου*, τοῦ *προνοητοῦ*, τοῦ *ἰππάρχου*, τοῦ *βιβλιοφύλακος*, τοῦ *τιμητοῦ* καὶ τοῦ *πρεσβευτοῦ*. Οἱ κατέχοντες τὰ πολιτειακὰ ἀξιώματα ἐνεργοῦσαν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὴ βουλή, ἡ ὁποία ἀπαρτιζόταν ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρες τῆς πόλεως.²⁶⁹

Τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀξιώματα ἀποτελοῦσαν ἓνα εἶδος κοινωνικῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πόλη καὶ τοὺς πολίτες της, καθὼς σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις ὁ κάτοχος τοῦ ἀξιώματος ἐπιβαρυνόταν μὲ τὰ ἐξόδα ποὺ συνεπαγόταν ἡ ἀνάληψή του. Χαρακτηριστικὲς εἶναι οἱ φράσεις ἐκ τοῦ *ιδίου*, *ιδίοις ἀναλώμασι*, *προῖκα* κ.ἄ. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο καταλαμβάνονταν ἀπὸ πολῖτες μὲ σημαντικὴ οἰκονομικὴ ἐπιφάνεια καὶ μὲ τὸ ἀνάλογο κοινωνικὸ κῦρος.²⁷⁰ Γιὰ παράδειγμα οἱ γυμνασιάρχοι ἦταν ἐπιφορτισμένοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν εὐθύνη γιὰ διαπαιδαγώγηση τῶν νέων καὶ μὲ τὴν κάλυψη τῶν ἐξόδων γιὰ τὴν προμήθεια ἀλείμματος, ὥστε οἱ ἀθλητὲς νὰ καθαρίζουν τὸ σῶμα τους μετὰ τὴν ἀσκηση στὸ γυμνάσιο, τὸ ὁποῖο ὑπῆρξε τὸ κέντρο τῆς ἀθλητικῆς καὶ πολιτιστικῆς ζωῆς στὴν πόλη. Ἐπίσης ἐπέβλεπαν τὶς δραστηριότητες ποὺ ἐλάμβαναν χώρα στὰ ὄρια τῆς πόλεως.

Ἐξαιτίας τοῦ χαρακτηῆρος καὶ τοῦ κόστους ποὺ συνεπαγόταν ἡ ἀνάληψή τους, τὰ ἀξιώματα ἀναλαμβάνονταν συχνὰ ἀπὸ τὰ ἴδια ἄτομα, ἢ ἀπὸ μέλη τῆς ἴδιας οἰκογένειας. Ἐπίσης τὰ ἴδια ἄτομα πολλὰς φορὲς κατελάμβαναν περισσότερα ἀξιώματα. Τὰ παραδείγματα εἶναι ἀρκετὰ καὶ ἡ σημασία τους γιὰ τὴ σταδιοδρομία τῆς τοπικῆς

265. Ἡ διαδικασία ἐκλογῆς σὲ αὐτὸ τὸ σῶμα ἢ στὰ ἀξιώματα ποὺ ἀναφέρονται ἀνωτέρω εἶναι ἐντελῶς ἀσαφῆς στὴν Κύπρο βλ. Potter, σ. 836.

266. Quass, *HSGrO*, σ. 56 κέ.

ἀριστοκρατίας μπορεί νὰ ἀποτιμηθεῖ μὲ τὴν καταγραφή τῶν κυριοτέρων ἀξιωματῶν καὶ τῶν κατόχων τους ποὺ ἀκολουθεῖ.

Οἱ **γυμνασίαρχοι**, οἱ ὁποῖοι ἐπόπτευσαν τὴν πνευματικὴ καὶ ἀθλητικὴ δραστηριότητα στὸ γυμνάσιο καὶ στὴν πόλη εὐρύτερα, ποὺ εἶναι γνωστοὶ μέσα ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες στὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

A. Πάφος

1. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀρχὼν καὶ γραμματεὺς στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.²⁷¹
2. Ὁ Γάιος Οὐμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός,²⁷² ὁ ὁποῖος ἔζησε κατὰ τὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Ἐκτὸς ἀπὸ γυμνασίαρχος διετέλεσε ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς Ἀφροδίτης Παφίας καὶ ἱερεὺς τοῦ κώμου.

B. Κούριον

3. Ὁ Τιμόστρατος (πατέρας τοῦ ἱερέως Διονυσίου), ὁ ὁποῖος ἔζησε στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. Ὑπῆρξε καὶ γραμματεὺς τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου.²⁷³

Γ. Λάπηθος

4. Ἀναφορὰ πιθανώτατα σὲ γυμνασίαρχο, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν σώζεται, ποὺ χορήγησε τοὺς ἀγῶνες στὰ

267. Βλ. σημ. 172.

268. Βλ. σημ. 167.

269. **Λεμ. 25** (Τιμητικὴ ἐπιγραφή σὲ βάση ἀγάλματος γιὰ τὸν ἱερέα Διονύσιο ἀπὸ τὸν πατέρα του Τιμόστρατο): *Διονύσιον Τιμοστράτου | ἱερέα γραμματεύσαντος | βουλῆς καὶ δήμου ν γυμνα[σι|αρ]χήσαντος ν Τιμόστρατος | [Τιμοκ]ράτου (;) ν τὸν ἴδιον ν υἱόν.*

ἐπινίκια τοῦ Αὐγούστου τὸ 27 π.Χ. στὸ γυμνάσιο τῆς Λαπήθου.²⁷⁴

5. Ὁ Ἀδραστος, υἱὸς τοῦ Ἀδράστου, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε ὡς γυμνασίαρχος ἐθελοντικὰ καὶ μὲ δικά του ἔξοδα (δωρεὰν καὶ ἀύθαιρετος γυμνασίαρχος) πρὶν τὸ 29 μ.Χ. Ἐπίσης ὑπῆρξε ἱερεὺς τοῦ Τιβερίου καὶ τῶν ἐν γυμνασίῳ θεῶν.²⁷⁵

270. **Κερ. 7.**

271. **Κερ. 9.**

6. Ὁ Ἀδραστος, υἱὸς τοῦ προαναφερθέντος Ἀδράστου, ποῦ καὶ αὐτὸς ἀνεδείχθη *δωρεὰν καὶ ἀύθαιρετος* γυμνασιάρχος τῶν παιδῶν.²⁷⁶
7. Ὁ Ὀρόντης, υἱὸς τοῦ Ὀρόντου, ὁ ὁποῖος διηύθυνε τὸ γυμνάσιο τὸ 136 ἢ τὸ 157/158 μ.Χ., καθὼς καὶ τρία χρόνια προηγουμένως.²⁷⁷

Δ. Κίτιον

8. Ὁ Ἀσκληπιόδωρος, σύζυγος τῆς Πνυταρίου ποῦ τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν²⁷⁸ υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιοδώρου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Σίλλιδος, μέλος ἑνὸς σώματος τῶν πρώην γυμνασιάρχων καὶ ἀγορανόμων, δεύτερος ἰδρυτῆς καὶ ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγιείας.²⁷⁹ Ἐδρασε στίς ἀρχές τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.
9. Ὁ Ἡρακλείδης, υἱὸς τοῦ Ἐρμοδάμαντος στίς ἀρχές ἢ τὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Ὑπῆρξε καὶ ἀγωνοθέτης καὶ πρεσβευτῆς ἀμισθὶ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο ἢ τὸν Νέρωνα.²⁸⁰
10. Ὁ Ἀντίπατρος, υἱὸς τοῦ Χρυσίππου, τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.²⁸¹
11. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Τσίδωρος στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. *ἐκ τῶν ἰδίων προΐκα*. Ὑπῆρξε καὶ ἄρχων τοῦ Κιτίου καὶ συμμετεῖχε πολλὰς φορὰς σὲ ἀποστολὰς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς (τὸν Αὐγουστο καὶ τὸν Τιβέριο) καὶ αὐτὸς ἀμισθί.²⁸²

272. **Κερ. 9**, 13-14: καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀδράστου φιλοκαίσαρος, τοῦ καὶ αὐτοῦ δωρεὰν | καὶ ἀύθαιρέτου γυμνασιάρχου τῶν παιδῶν...

273. **Κερ. 14**: Ἀγαθῆι Τύχηι· | ἔτους ἑνὸς καὶ | ἰκοστοῦ, γυμνασι|αρχοῦντος | Ὀρόντου τοῦ Ὀρόντου | τοῦ καὶ τὸ *ιη΄* ἔτος | γυμνασιαρχήσαντος, | ἐφηβαρχοῦντος | Σώτου τοῦ Ἀσκληπιιάδου, ἐφηβοι *να΄*. Γιὰ τὴ χρονολόγησιν τῆς ἐπιγραφῆς τὸ εἰκοστὸ πρῶτο ἔτος μπορεῖ νὰ εἶναι τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ τοῦ Ἀντωνίνου Πίου.

274. Βλ. σ. 33.

275. **Λάρ. 4** καὶ σημ. 218.

276. **Λάρ. 6** καὶ σημ. 221.

277. **Λάρ. 14** καὶ σημ. 229.

278. **Λάρ. 38**.

12. Ὁ Σώδαμος, υἱὸς τοῦ Σωδάμου, στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Διετέλεσε καὶ ἀγορανόμος.²⁸³

Ε. Σαλαμίς

13. Ὁ Ἐμπυλος, υἱὸς τοῦ Ἐμπύλου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Χαρία, τὸ 19 π.Χ ἢ 14 π.Χ. ἐκ τοῦ ἰδίου προῖκα.²⁸⁴

14. Ὁ Διαγόρας, ὁ υἱὸς τοῦ Τεύκρου, ποὺ ἐζήσῃ μεταξὺ τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. καὶ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὁ εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος.²⁸⁵

15. Ἀναφορὰ σὲ γυμνασίαρχο, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται, ποὺ ἦταν καὶ ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου καὶ τῶν ἐγγονῶν του καὶ ἀργότερα τοῦ Τιβερίου καὶ τῶν ἐγγονῶν του. Ἀνέθεσε ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται μεταξὺ τοῦ 2 π.Χ. καὶ 2 μ.Χ., στὸν Αὐγούστο καὶ τοὺς ἐγγονοὺς του (τὸν Γάιο καὶ τὸν Λούκιο, υἱοὺς τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Τουλίας, θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος).²⁸⁶ Ὁ ἴδιος ἄνδρας, ἀρχιερέας πλέον τοῦ Τιβερίου καὶ τῶν ἐγγονῶν του (τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Τιβερίου, υἱῶν τοῦ Δρούσου), ποὺ ἦταν ἐκ νέου γυμνασίαρχος, ἀλλάζει τὴν ἐπιγραφή γιὰ νὰ ταιριάζει μὲ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, γιὰ νὰ εἶναι σύγχρονη. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται μεταξὺ 19 καὶ 23 μ.Χ.²⁸⁷

16. Ὁ Ὑλλος, υἱὸς τοῦ Ὑλλου, ἀμισθὶ (προῖκα) τὸ 6 ἢ τὸ 11 μ.Χ. Ὑπῆρξε καὶ ἀρχιερέας τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου τῆς Κύπρου.²⁸⁸

17. Ὁ Ἡρακλείδης, υἱὸς τοῦ προαναφερθέντος Ὑλλου, γυμνασίαρχος τὸ 31-32 μ.Χ. Ἦταν καὶ ἀρχιερέας διὰ βίου

279. **Λάρ. 18** καὶ σημ. 233.

280. **Ἀμμ. 80.**

281. **Ἀμμ. 82.**

282. **Ἀμμ. 85.**

283. **Ἀμμ. 86.**

284. **Ἀμμ. 19.** Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 236.

- τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ τῶν αὐτοκρατόρων Αὐγούστου καὶ Τιβερίου.²⁸⁹
18. Ἀναφορὰ σὲ γυμνασίαρχο κατὰ τὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Τὸ ὄνομά του σώζεται ἀποσπασματικῶς: [- - -]ικράτην, πιθανῶς [Στασ]ικράτην.²⁹⁰
19. Ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὐηρανιανός, ὁ εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ἐκ τῶν ἰδίων. Ὑπῆρξε καὶ ἀγωνοθέτης καὶ πάλι μὲ δικὰ του ἔξοδα, ἐνῶ τρεῖς φορὲς ἦταν ἀρχιερέας τῆς λατρείας τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων τῆς Κύπρου. Ἐπιπλέον, συμμετεῖχε τρεῖς φορὲς σὲ ἀποστολὲς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς.²⁹¹
20. Ἀναφορὰ σὲ γυμνασιάρχους τῆς Σαλαμίνας, οἱ ὅποιοι ἀνέθεσαν ἀγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ τὸ 70-72 μ.Χ.²⁹²
21. Ἀναφορὰ σὲ γυμνασίαρχο, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται, σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.²⁹³
22. Ὁ Διογένης, ποὺ μαρτυρεῖται σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται μεταξὺ τοῦ Α΄ καὶ τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.²⁹⁴

ΣΤ. Καρπασία

23. Ὁ Φανοκλῆς, υἱὸς τοῦ Νικολάου, τὸ ἑβδομο αὐτοκρατορικὸ ἔτος εἴτε τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου (δηλ. τὸ 20-21 μ.Χ.) εἴτε τοῦ Κλαυδίου (τὸ 60-61 μ.Χ.). Ὑπῆρξε καὶ πολιτικὸς ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν ἀθανάτων Καισάρων.²⁹⁵

285. **Αμμ. 20.** Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 237.

286. **Αμμ. 21.**

287. Βλ. σ. 36-37.

288. **Αμμ. 90.**

289. **Αμμ. 45.**

290. **Αμμ. 123.**

291. **Αμμ. 233.** Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 258.

24. Αναφορά πιθανώτατα σε γυμνασίαρχο, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται, σε ἐπιγραφή που χρονολογεῖται μεταξύ τοῦ Α΄ καὶ τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.²⁹⁶

Οἱ **ἐφήβαρχοι** ἦσαν ἐπιφορτισμένοι μετὰ τὴν ἐπίβλεψη τῆς διαπαιδαγώγησης τῶν ἐφήβων.²⁹⁷ εἶναι γνωστοὶ οἱ ἀκόλουθοι ἀπὸ τῆς ἐπιγραφικῆς μαρτυρίας τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Κύπρου:

A. Ἀμαθοῦς

1. Πιθανώτατα ὁ Φιλοκράτης σε ἐπιγραφή τῶν ἀρχῶν τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου.²⁹⁸

B. Χύτροι

2. Ὁ Φιλοκράτης, ὁ καὶ Μενέστρατος, πιθανώτατα κατὰ τὴν περίοδο 37 μετὰ 41 μ.Χ.²⁹⁹

Γ. Λάπηθος

3. Ὁ Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Διονυσίου ποῦ ἦταν γνωστὸς καὶ ὡς Ἀπολλόδοτος τὸ 29 μ.Χ.³⁰⁰

4. Ὁ Σῶτος, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου, τὸ 136 ἢ τὸ 157/158 μ.Χ.³⁰¹

Οἱ **ἀγνοθέτες** εἶχαν τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἀριστη διεξαγωγή τῶν ἀγῶνων στὴν πόλη τους· εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ

292. **Ἀμμ. 232.**

293. Γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐφηβάρχου κατὰ τὴν ἐλληνιστικὴ καὶ ῥωμαϊκὴ ἐποχὴ βλ. Kennel, *Tyche* 15, 2000, σ. 103-108.

294. **Λεμ. 790:** Κατε[σκευάσθη] | ὁ τόπος | ὑπὸ τῶν | Φιλοκράτο[υς] | ἐφήβων.

295. **Λευκ. 49.**

296. **Κερ. 9.**

297. **Κερ. 14** καὶ σημ. 273.

τις ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες στὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου οἱ ἀκόλουθοι:

A. Πάφος

1. Ἀναφορὰ σὲ ἀγνωσθῆτη σὲ ἀποσπασματικὴ ἐπιγραφὴ ποῦ χρονολογεῖται τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. Ὁ πολίτης αὐτὸς ὑπῆρξε καὶ ἀγορανόμος.³⁰²
2. Ὁ Ῥοδοκλῆς, υἱὸς τοῦ Ῥοδοκλέους, ὁ καὶ Στασικράτης, ἐθελοντὴς ἀγνωσθῆτης τῶν ἱερῶν νησιωτικῶν πενταετηρικῶν ἀγῶνων πρὸς τιμὴν τοῦ Καίσαρος Γερμανικοῦ στὴ Σεβαστὴ Πάφο ἀπὸ τὸ κοινὸν τῶν Κυπρίων στὰ τέλη τοῦ 18 εἴτε στὶς ἀρχὲς τοῦ 19 μ.Χ. Ἐπίσης χρημάτισε ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου νησιωτικῶς.³⁰³

B. Κίτιον

3. Ὁ Ἡρακλείδης, υἱὸς τοῦ Ἐρμοδάμαντος στὶς ἀρχὲς ἢ τὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 9).
4. Ἀναφορὰ σὲ ἀγνωσθῆτη, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται, κατὰ τὴν πενταετηρίδα κατὰ τὸ ὄγδοο ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοκράτορος τοῦ πρώτου ἡμίσεος τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Ὑπῆρξε καὶ ἀρχιερεὺς τῆς θεᾶς Ῥώμης.³⁰⁴
5. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος, τέσσερεις φορὲς ἀγνωσθῆτης (ἀγνωσθησάντα τετράκις) κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. Ὑπῆρξε καὶ ἱερομνήμων, ἀρχιερέας διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου, ἀρχῶν τῆς πόλεως, ἐνῶ στὸ παρελθὸν εἶχε διατελέσει γραμματέας τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου.³⁰⁵

Γ. Σαλαμίς

298. Πάφ. 8.

299. Πάφ. 78 καὶ σημ. 171.

300. Λάρ. 7.

301. Λάρ. 8.

6. Ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλήης Ούηρανιανός, με δικά του ἔξοδα (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 18).
7. Ἀναφορὰ σὲ ἀγνοθέτη, πιθανῶς υἱὸ τοῦ Τρύφωνος, σὲ ἐπιγραφὴ ποῦ χρονολογεῖται τὸ 117 ἢ τὸ 136 μ.Χ.

Οἱ **ἀγορανόμοι** εἶχαν τὴν εὐθύνη νὰ ρυθμίζουν τὶς ἀγοραπωλησίαι στὴν ἀγορὰ (καθορισμὸς καὶ ἔλεγχος τιμῶν, βάρος καὶ τρόπος μέτρησης τῶν ἀγαθῶν, ἐπιβολὴ ποινῶν στοὺς παραβάτες).³⁰⁶ οἱ γνωστοὶ ἀγορανόμοι μέσα ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὰς μαρτυρίες στὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

A. Πάφος

1. Ἀναφορὰ σὲ ἀγορανόμο σὲ ἀποσπασματικὴ ἐπιγραφὴ ποῦ χρονολογεῖται τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγνοθέτης ὑπ. ἀρ. 1).

B. Κούριον

2. Ἀναφορὰ σὲ ἀγορανόμο, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται, σὲ ἐπιγραφὴ τοῦ 31/30 π.Χ. Ὁ πολίτης αὐτὸς ὑπῆρξε καὶ ἀρχιερέας τῆς θεᾶς Ῥώμης.³⁰⁷
3. Ἀναφορὰ σὲ ἀγορανόμο σὲ ἀπόσπασμα τιμητικῆς ἐπιγραφῆς, ἢ ὁποία χρονολογεῖται τὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.³⁰⁸
4. Ὁ [Δη]μοσθ[ένης] (;), ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καὶ ἄρχων καὶ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δεκαπρώτων πιθανώτατα στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.³⁰⁹

302. Γιὰ τὰ καθήκοντα τῶν ἀγορανόμων βλ. Jakob, *Marktkauf* 1997, σ. 70-93. Γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων στὴν ἀγορὰ βλ. Migeotte 1997, σ. 33-52.

303. **Λεμ. 1.**

304. **Λεμ. 12.**

305. **Λεμ. 29.**

5. Ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Αὐρηλίου Τίμωνος καὶ τῆς Ἡλιοδώρας, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ὑπῆρξε πιθανῶς καὶ ἄρχων καὶ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δεκαπρώτων.³¹⁰
6. Ἀναφορὰ σὲ ἀγορανόμο σὲ ἀποσπασματικὴ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.³¹¹
7. Ὁ Μ. Αὐρήλιος Ἄμεμπος, ὁ ὁποῖος τὸ 220 μ.Χ. τιμῶντας τὴ μνήμη τοῦ υἱοῦ του προβάλλει καὶ τὰ δικά του ἀξιώματα. Ἐκτὸς ἀπὸ ἀγορανόμος, ὑπῆρξε δύο φορές ἄρχων τῆς πόλεως του, μία φορὰ γραμματεὺς καὶ δύο φορές μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δεκαπρώτων.³¹²
8. Ὁ Τ. Αὐρήλιος Τί[μων;] τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ.³¹³

Γ. Κίτιον

9. Ὁ Ἀσκληπιόδωρος, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιοδώρου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Σίλλιδος, στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 8).
10. Ὁ Σώδαμος, υἱὸς τοῦ Σωδάμου, στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 12).

Δ. Σαλαμίς

11. Ὁ [Στασικρά]της (;), υἱὸς τοῦ Ἐμπύλου, τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.³¹⁴
12. Ὁ Ἰάσων, υἱὸς τοῦ Καρπίωνος, τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.³¹⁵

306. **Λεμ. 36.**

307. **Λεμ. 37.**

308. **Λεμ. 45** καὶ σημ. 197.

309. **Λεμ. 48:** *Τ. Αὐρ. Τί□[μωνα (;) - - -] | ἀγορανόμ[ον (;) - - - -].*

310. **Ἀμμ. 94.**

311. **Ἀμμ. 94.**

13. Ὁ υἱὸς τοῦ Σώσου, ποὺ ἔδρασε πιθανώτατα στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἀνέλαβε καὶ τὰ ἀξιώματα τοῦ *προνοητοῦ* καὶ τοῦ *δεκαπρώτου*.³¹⁶

14. Ὁ σύζυγος τῆς Ἰσιδώρας, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή. Ὑπῆρξε καὶ *προνοητῆς* καὶ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν *δεκαπρώτων* στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.³¹⁷

Οἱ **ἄρχοντες**, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦσαν καθήκοντα ἀρχιδικαστῶν, ποὺ εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ τὰ ἐπιγραφικὰ κείμενα στὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

A. Πάφος

1. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 1).

B. Κούριον

2. Ἀναφορὰ σὲ ἄρχοντα σὲ ἀποσπασματικὸ τιμητικὸ ψήφισμα, ποὺ χρονολογεῖται τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.³¹⁸

3. Ὁ Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Τρύφωνος καὶ ἐγγονὸς τοῦ Κράτητος, στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. Ὑπῆρξε καὶ *προνοητῆς*.³¹⁹

4. Πιθανῶς ὁ Α[ριστ - -], υἱὸς τοῦ Ἀρίστωνος, στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.³²⁰

5. Ὁ [Δη]μοσθ[ένης] (;) πιθανώτατα στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 4).

6. Πιθανῶς ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Αὐρηλίου Τίμωνος καὶ τῆς Ἡλιοδώρας, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 5).

312. **Αμμ. 69** καὶ σημ. 255.

313. **Αμμ. 70**.

314. **Λεμ. 7**.

315. **Λεμ. 17**.

316. **Λεμ. 27**.

7. Ὁ Μ. Αὐρήλιος Ἀμεμπτος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε δύο φορές ἄρχων τῆς πόλεως του πρὶν τὸ 220 μ.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 7).

Γ. Ἀμαθοῦς

8. Πιθανῶς ὁ Φιλοκράτης στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.³²¹

Δ. Σόλοι

9. Ἀναφορὰ σὲ ἄρχοντα, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει σωθεῖ, περὶ τὸ 116/117 μ.Χ., τελευταῖο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ.³²²

Ε. Κίτιον

10. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγνωσθῆτης ὑπ. ἀρ. 5).

11. Ὁ Γάιος Γερελλάνος Ροῦφος κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.³²³

12. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Τσίδωρος στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 11).

13. Ὁ Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Διονυσίου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Ἑρμίου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀναλάβει δύο φορές τὸ ἀξίωμα τοῦ ἄρχοντος κατὰ πᾶσα πιθανότητα τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. Ἐπιπλέον, ὑπῆρξε γραμματεὺς τῆς πόλεως, καθὼς καὶ τιμητῆς τῆς τοπικῆς βουλῆς.³²⁴

ΣΤ. Σαλαμίς

317. **Λεμ. 157.**

318. **Λευκ. 9.**

319. **Λάρ. 8.**

320. **Λάρ. 16.**

14. Ὁ Μόσχος, υἱὸς τοῦ Μόσχου, ἄρχων τὸ 27, τὸν πρῶτο χρόνο τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Αὐγούστου ἢ τὸ 22 π.Χ., ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο ἡ Κύπρος ἐγένεε συγκλητικὴ ἐπαρχία.³²⁵

15. Ἀναφορὰ σὲ ἄρχοντες σὲ ἐπιγραφὴ ποῦ περιέχει οἰκονομικὸ κανονισμό, ἡ ὁποία χρονολογεῖται ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. μέχρι τὶς ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.³²⁶

Οἱ **γραμματεῖς** ἦσαν γραμματεῖς τοῦ συμβουλίου τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῆς πόλεως· σὲ πόλεις ποῦ δὲν διέθεταν ἄρχοντες, ἀσκοῦσαν καθήκοντα ἀρχόντων.³²⁷ οἱ γνωστοὶ γραμματεῖς ἀπὸ τὰ ἐπιγραφικὰ κείμενα σὲ διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

A. Πάφος

1. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 1).

B. Κούριον

2. Ὁ Τιμόστρατος, γραμματέας τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, πατέρας τοῦ ἱερέως Διονυσίου, στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 3).

3. Ὁ Μ. Αὐρήλιος Ἀμεμπτος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε δύο φορὲς ἄρχων τῆς πόλεως του πρὶν τὸ 220 μ.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 7).

4. Ἀναφορὰ σὲ γραμματέα τῆς πόλεως σὲ ἀπόσπασμα ἐπιγραφῆς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.³²⁸

Γ. Σόλοι

5. Ὁ Ἀπολλώνιος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ 126 μ.Χ. Ὑπῆρξε καὶ ἀρχιερέας τῆς πόλεως, ἵππαρχος,

321. **Αμμ. 13.** Παράθεση στὴ σημ. 235.

322. **Αμμ. 1.**

323. Γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ γραμματέως βλ. Zimmermann 2002.

324. **Λερμ. 139.**

δεκαπρωτεύσας, φύλακας τοῦ ἀρχαιοφυλακείου τῆς πόλεως καὶ τιμητῆς.³²⁹

Δ. Κίτιον

6. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος, γραμματέας τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγνοοθῆτης ὑπ. ἀρ. 5).

7. Ὁ Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Διονυσίου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Ἑρμίου, κατὰ πᾶσα πιθανότητα τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἄρχων ὑπ. ἀρ. 13).

Οἱ **ταμίες**, τοπικοὶ οἰκονομικοὶ ἄρχοντες,³³⁰ ποὺ εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὰς μαρτυρίες τῶν πόλεων τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Α. Πάφος

1. Ὁ Παπεῖς, υἱὸς τοῦ Παπεΐτου στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.³³¹

2. Ἀναφορὰ σὲ ταμία, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν σώζεται, κατὰ τὸ 37-38 μ.Χ.³³²

Β. Σόλοι

3-4. Οἱ ταμίες Πτολεμαῖος, υἱὸς τοῦ Ὀνασαγόρου (;) καὶ κάποιος ἄλλος, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τὸν αὐτοκράτορα Μ. Αὐρήλιο Ἀντωνῖνο.³³³

325. **Λευκ. 39.**

326. Γιὰ τὸ ἀξίωμα καὶ τὶς ἀρμοδιότητες τοῦ ταμίου βλ. Guarducci, *Epigrafia greca*, σ. 177-191.

327. **Πάφ. 77.**

328. **Πάφ. 82.**

329. **Λευκ. 6.**

Οἱ **προνοητές**, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν ἐπιμελητές,³³⁴ ποὺ εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες ἀπὸ τὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

A. Κούριον

1. Ὁ Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Τρύφωνος καὶ ἐγγονὸς τοῦ Κράτητος, στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀρχων ὑπ. ἀρ. 3).

B. Σαλαμίς

2. Ὁ υἱὸς τοῦ Σώσου, ποὺ ἔδρασε πιθανώτατα στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 13).
3. Ὁ σύζυγος τῆς Ἰσιδώρας, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 14).

Γ. Καρπασία

4. Ἀναφορὰ σὲ προνοητὴ, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή, τὸν υἱὸ τοῦ Ἀντιόχου, σὲ κείμενο ποὺ χρονολογεῖται περὶ τὸ 130 μ.Χ.³³⁵

Οἱ **δεκάπρωτοι**, σῶμα ἀποτελούμενο ἀπὸ πλούσιους πολῖτες ποὺ εἶχε ὡς καθῆκον τὴν κατανομὴ καὶ εἰσπραξὴ τῆς αὐτοκρατορικῆς φορολογίας.³³⁶ Οἱ γνωστοὶ δεκάπρωτοι ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες στὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

A. Κούριον

330. Γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπιμελητοῦ, βλ. Zimmermann 2002.

331. **Αμμ. 235.**

332. Γιὰ τοὺς δεκαπρωτοὺς βλ. Burton, *Administration* 2001, σ. 207-210.

1. Ὁ [Δη]μοσθ[ένης] (;) πιθανώτατα στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 4).
2. Πιθανῶς ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Αὐρηλίου Τίμωνος καὶ τῆς Ἡλιοδώρας, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 5).
3. Ὁ Μ. Αὐρήλιος Ἀμεμπτος, ὁ ὁποῖος διετέλεσε δύο φορὲς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δεκαπρώτων πρὶν τὸ 220 μ.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 7).

Γ. Σόλοι

4. Ὁ Ἀπολλώνιος κατὰ πᾶσα πιθανότητα πρὶν τὸ 126 μ.Χ. (ὁ γραμματεὺς, ὑπ. ἀρ. 5).

Δ. Σαλαμίς

5. Ὁ υἱὸς τοῦ Σώσου, ποὺ ἔδρασε πιθανώτατα στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 13).
6. Ὁ σύζυγος τῆς Ἰσιδώρας, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 14).

Οἱ **ἱππαρχοί**, εἶδος ἀστυνόμων, ποὺ εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Α. Σόλοι

1. Ὁ Ἀπολλώνιος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρὶν τὸ 126 μ.Χ. (ὁ γραμματεὺς ὑπ. ἀρ. 5).

Β. Σαλαμίς

2. Αναφορά πιθανῶς σὲ ἵππαρχο σὲ ἀπόσπασμα ἐπιγραφῆς ποῦ χρονολογεῖται μεταξὺ Γ΄ καὶ Δ΄ αἰ. μ.Χ.³³⁷

Οἱ **τιμητῆς** ἐκτιμοῦσαν τὴν περιουσία τῶν πολιτῶν· οἱ γνωστοὶ τιμητῆς ἀπὸ τῆς ἐπιγραφικῆς μαρτυρίας εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

A. Σόλοι

1. Ὁ Ἀπολλώνιος κατὰ πᾶσα πιθανότητα πρὶν τὸ 126 μ.Χ. (ὁ γραμματεὺς ὑπ. ἀρ. 5).

B. Κίτιον

2. Ὁ Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Διονυσίου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Ἑρμίου, κατὰ πᾶσα πιθανότητα τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἄρχων ὑπ. ἀρ. 13).

Γ. Σαλαμίς

3. Ὁ Ἡρακλείδης, περίπου τὸ 60 μ.Χ.³³⁸

Οἱ **πρεσβευτῆς**, οἱ ὁποῖοι συμμετεῖχαν σὲ ἀποστολὰς πρὸς τοὺς αὐτοκράτορες κυρίως,³³⁹ ποῦ εἶναι γνωστοὶ μέσα ἀπὸ τῆς ἐπιγραφικῆς μαρτυρίας εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

A. Κίτιον

333. **Αμμ. 11.**

334. **Αμμ. 23.**

335. Γιὰ τῆς πρεσβεῖες πρὸς τοὺς αὐτοκράτορες, τὴ Σύγκλητο ἢ τὸν κυβερνήτη, καθὼς καὶ τὰ συναφῆ θέματα ὅπως ὁ προορισμός, τὰ ἐξοδα τοῦ ταξιδιοῦ, τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους χρειαζόταν ἡ πρεσβεΐα κτλ. βλ. Chr. Habicht, *Αρχαιογνωσία* 11, 2001/2002, σ. 11-28 (= *SEG* 52, 1887), ὅπου ἐξετάζονται 149 ἐπιγραφές ποῦ σχετίζονται μὲ ἀποστολὰς ἀπὸ τῆς ἐλληνικῆς πόλεις εἴτε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. Γιὰ τοὺς κινδύνους ποῦ διέτρεχαν οἱ πρεσβευτῆς κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀποστολῆς τους βλ. Chr. Habicht εἰς B. Virgilio (ἐκδ.), *Studi Ellenistici* 13, 2001, σ. 9-17 (= *SEG* 51, 2275).

1. Ὁ Ἡρακλείδης, υἱὸς τοῦ Ἑρμοδάμαντος στὶς ἀρχὲς ἢ στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., πρεσβευτῆς ἀμισθί (προῖκα) στὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο ἢ τὸν Νέρωνα (ὁ γυμνασίαρχος, ὑπ. ἀρ. 9).
2. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδωρος, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε πολλὰς φορὲς σὲ ἀποστολὰς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς, δηλ. πρὸς τοὺς Αὐγουστο καὶ Τιβέριο, ἀμισθί (πρεσβεύσαντα πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς πολλάκις προῖκα) (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 11).

Β. Σαλαμίς

3. Ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὐηρανιανός, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε τρεῖς φορὲς σὲ ἀποστολὰς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς, δηλ. τοὺς Φλαβίους αὐτοκράτορες (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 19).

Ἄλλα πολιτειακὰ ἀξιώματα ποὺ μαρτυροῦνται εἶναι αὐτὰ τοῦ **ξυστάρχου** (ἐπιστάτου ξυστοῦ, παλαίστρας ἢ γυμναστηρίου)³⁴⁰ καὶ τοῦ **ἀρχαιοφύλακος** (φύλακος τοῦ βιβλιοφυλακίου τῆς πόλεως).³⁴¹

Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, γιὰ τὶς ὁποῖες ἡ θητεία ἔτεινε νὰ εἶναι ἰσόβια, ἦταν ἓνας τρόπος συμμετοχῆς στὰ κοινὰ ἀλλὰ καὶ αὐτοπροβολῆς.³⁴² Ἡ λατρεία εἴτε τῶν τοπικῶν θεοτήτων εἴτε κυρίως τῶν αὐτοκρατόρων ἦταν μέσο ἀναγνώρισης καὶ δόξας γιὰ τὴν τοπικὴ ἀριστοκρατία τῆς νήσου, ὅπως συνέβαινε σὲ ὅλες τὶς περιοχὲς τῆς

336. Ὁ Τσιδωρος, υἱὸς τοῦ Θρέπτου, βλ. **Λάρ. 21** καὶ ὁ Δημήτριος ὁ Σαλαμίνιος, ἰσόβιος ξυστάρχης βλ. σ. 176.

337. Ὁ Απολλώνιος, ὁ γραμματεὺς ὑπ. ἀρ. 5, βλ. **Λευκ. 39**.

338. Κατὰ τὸν Potter, σ. 827, ἐὰν κάποιος διέθετε ἀρκετὰ χρήματα, μπορούσε νὰ οἰκοδομήσει μὲ δικά του ἐξοδα νὰ πρὸς τιμὴ τοῦ δικοῦ του θεοῦ καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς ἱερεὺς ἐκείνου τοῦ θεοῦ γιὰ ὅλη του τὴ ζωὴ: ἡ ἰσόβια θητεία συνεπαγόταν καὶ τὴν προσέλκυση ἰσόβιας προσοχῆς.

αυτόκρατορίας. Η ιερατεία στην αυτόκρατορική λατρεία σε επίπεδο διοικητικής περιφέρειας ήταν τὸ ὑψιστο θρησκευτικὸ καὶ πολιτικὸ ἀξίωμα, τεκμήριο κύρους καὶ μέσον προβολῆς ἢ καὶ ἀναγνώρισης, γι' αὐτὸ καὶ ἦταν ἀντικείμενο ἀνταγωνισμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐπιφανῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἦταν ἤδη ἐπικεφαλῆς τῶν τοπικῶν τους κοινωνιῶν.³⁴³

Τὰ θρησκευτικὰ ἀξιώματα ποὺ μαρτυροῦνται στὰ ἐπιγραφικὰ κείμενα, πέραν ἀπὸ αὐτὰ τοῦ *κνισευτήρος*,³⁴⁴ τοῦ *ιερομνήμονος*³⁴⁵ καὶ τοῦ *προστάτου*,³⁴⁶ εἶναι ἐκεῖνα τοῦ *ιερέως* ἢ τοῦ *ἀρχιερέως* τῶν τοπικῶν λατρειῶν καὶ τοῦ *ἀρχιερέως* τῆς αυτόκρατορικῆς λατρείας ἢ τῆς Ῥώμης ἢ τῆς Συγκλήτου εἴτε σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο εἴτε σὲ ἐπίπεδο διοικητικῆς περιφέρειας. Στους ἀρχιερεῖς τῶν κατὰ τόπους

339. Βλ. κεφάλαιο «Αὐτοκρατορική λατρεία».

340. Ὁ Φίλων, ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Φιλοκράτους ἴσως τοῦ *ιερέως* τῆς λατρείας τοῦ Διὸς Λαβρανίου σὴν περιοχὴ τῶν Χανδριῶν (ὁ *ιερεὺς* ὑπ. ἀρ. 10) βλ. **Λεμ. 158** (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ποὺ βρέθηκε ἓνα περίπου χιλιόμετρο βορειοανατολικῶς τοῦ χωριοῦ Χανδριά, ἢ ὁποῖα χρονολογεῖται τὸ 190-191 μ.Χ.): *Ἐπ' ἀγαθοῖ[ς] · | L ιβ' Αὐτοκράτορος Ἀντωνεῖνο[υ] Σεβ[αστοῦ] Κομόδου, Διὸ Λαβρανίω Φίλ[ων] | Φιλοκράτους νεώτερος, κνισευτ[ήρ] | θεῶν οὐρανίων καὶ Διὸς Λαβρα[νίου], | τὰς στοὰς εὐξάμενος. Ὁ Φίλων κατέχει τὸ ἀξίωμα κνισευτήρ (τὸ ὁποῖο εἶναι ἀπαξ λεγόμενον καὶ προέρχεται πιθανότατα ἀπὸ τὴν ὁμηρικὴ λέξη κνῖσα, βλ. *LSJ⁹ Suppl.* λ. κνισευτήρ), οἰκοδόμησε δὲ τὰς στοὰς.*

341. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε τέσσερις φορές ἀγνοθέτης, ἀρχιερέας διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχόντες τῆς πόλεως, γραμματέας τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, κατεῖχε καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ *ιερομνήμονος* κατὰ τὸν Α' αἰ. μ.Χ. βλ. **Λάρ. 8**. Τὸ ἀξίωμα τοῦ *ιερομνήμονος* εἶναι θρησκευτικῆς φύσεως βλ. Guarducci, *Epigrafia greca*, σ. 195-6. Δύο εἶναι οἱ ἐπιγραφές τῆς Κύπρου ποὺ ἀναφέρονται σὲ *ιερομνήμονες*, προέρχονται δὲ καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὸ Κίτιον. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Ναύαρχο, πατέρα τῆς Στρατηγίδος καὶ γυμνασίου, ποὺ ἀπαντᾷ σὲ ἐπιγραφῇ τοῦ τέλους τῆς πτολεμαϊκῆς περιόδου (*LBW 2736*· Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 113, ὑποσ. 79), ὁ ὁποῖος ἦταν *ιερομνήμων διὰ βίου*, ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος ἀναφέρεται ἀπλῶς ὡς *ιερομνήμων*.

342. **Πάφ. 77** (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή σὴν Ἀφροδίτη Παφία, ποὺ χρονολογεῖται σὲ ἀρχὴς τοῦ Α' αἰ. μ.Χ.): *ἐ[πι]π[ο]ι[η]σ[α]ντος προστατῶν Αἰνεῖ[ου], Εἰρηναίου, Τρύφωνος | καὶ ταμ[ο]ν[ο]ῦ Παπέιτου Παπέι[του]*. Ἀναφέρονται τρεῖς *προστάται*, ὁ Αἰνεῖας, ὁ Εἰρηναῖος καὶ ὁ Τρύφων καὶ ἓνας *ταμίας*, ὁ Παπέις υἱὸς τοῦ Παπέιτου, σὴν ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἀφροδίτης, πβ. **Πάφ. 82**, 6-8 (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Καλιγούλα, ποὺ χρονολογεῖται τὸ 37-38 μ.Χ.): *ἐπὶ προστατῶν Δ[ι]ο[κ]ε[ί]του (:) [τοῦ] δεῖνα, τοῦ δεῖνα τοῦ δεῖνα], | Ἀπολλωνίου τ[ο]ῦ ΜΕΟΝΕ[Ο] [-], καὶ τοῦ δεῖνα τοῦ δεῖνα] | ταμίου τοῦ εἶτους [β'] Γα[ί]ου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ]. Καὶ σὲ αὐτὴν τὴν ἐπιγραφῇ ἀναφέρονται *προστάτες* (ἴσως τρεῖς) καὶ ἓνας *ταμίας*, ὅλοι συνδεδεμένοι μὲ τὴν λατρεία τῆς Ἀφροδίτης σὴν Παλαίπαφο. Γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ *προστάτου* βλ. Zimmermann 2002.*

θεοτήτων υπάρχει και η διάκριση ανάμεσα σ' αυτούς που φέρουν τον τιμητικό τίτλο *διὰ βίου*. Η μόνη φιλολογική μαρτυρία για αξιωματούχο που διαθέτουμε είναι για τον ιερέα της Παφίας Αφροδίτης Σώστρατο (βλ. κατωτ. άρ. 3).

Οι **ιερείς** των κατά τόπους λατρειών, που είναι γνωστοί από τις επιγραφικές και φιλολογικές μαρτυρίες στις διάφορες πόλεις της Κύπρου είναι οι ακόλουθοι:

A. Πάφος

1. Ο υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν σώζεται, ὁ ὁποῖος διετέλεσε ἱερεὺς τῆς λατρείας τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, καὶ πιθανώτατα καὶ ἀρχιερεὺς τῆς νήσου τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.³⁴⁷
2. Ο Γάιος Οὐμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, ἱερεὺς τοῦ κώμου, ὁ ὁποῖος ἔζησε κατὰ τὸ δεῦτερο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασάρχος ὑπ. άρ. 2).
3. Ο Σώστρατος, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Τάκιτο,³⁴⁸ διετέλεσε ἱερεὺς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης τὸ 69 μ.Χ.
4. Ο ἱερεὺς πιθανῶς τοῦ Θεοῦ Ὑψίστου Τρύφων, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ μὲ ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.³⁴⁹

343. **Πάφ. 65** (Τιμητική επιγραφή τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου πρὸς τὴν ἀδελφή του): *[ὁ δεῖνα Ἀπολλωνίου Ἀφροδίτης] | [Παφίας ἱ]ερεὺς καὶ ἀρχ[ιερεὺς τῆς νήσου] | [Ἡλιοδώ(;)ρ]αν Ἀπολλων[ίου] | [τὴν ἀδελ]φήν.*

344. Tac., *Hist.* II. 4: ... *Sostratus (sacerdotis id nomen erat) ubi laeta et congruentia exta magnisque consultis adnuere deam videt, pauca in praesens et solita respondens, petito secreto futura aperit...*

345. **Πάφ. 91** (Ἀναθηματική επιγραφή στὸν Θεὸ Ὑψίστο): *Θεῶι Ὑψίστωι | Τρύφων ἱερεὺς | εὐχὴν.*

Β. Κούριον

5. Ὁ Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Τιμοστράτου, ἱερεὺς πιθανῶς τῆς λατρείας τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.³⁵⁰
6. Πιθανῶς ὁ Μ. Αὐρήλιος Τίμων τὸ πρῶτο τέταρτο τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.³⁵¹

Γ. Ἀμαθοῦς

7. - 8. Ὁ Πόπλιος καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, ἱερεῖς στὸ Ἡραῖον τῆς Ἀμαθοῦντος τὸ 51 μ.Χ.³⁵²
9. Ὁ Τίμων, ἱερεὺς θεότητος ποῦ δὲν προσδιορίζεται, τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.³⁵³
10. Ὁ Φιλοκράτης, ἱερεὺς τῆς λατρείας τοῦ Διὸς Λαβρανίου καὶ τῶν οὐρανίων θεῶν στὴν περιοχὴ τῶν Χανδριῶν στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., ὁ ὁποῖος εἶναι πιθανὸν νὰ ἀνήγειρε κτήριο γιὰ τὸν θεό του.³⁵⁴

Δ. Σόλοι

346. **Λεμ. 25** (Τιμητικὴ ἐπιγραφή σὲ βάση ἀγάλματος ποῦ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Κουρίου). Παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς στὴ σημ. 269.

347. **Λεμ. 44**, 7-8 (Τιμητικὴ ἐπιγραφή γιὰ τὸν Ἡλιόδωρο ἀπὸ τὸν Μ. Αὐρήλιο Τίμωνα): [τοῦ δεῖνα - - - - - ὁ ἱερε]ϋ□ς (;) Μ□. [Αὐρ.] | [Τί]μων ...

348. **Λεμ. 145** (Πλάκα ἀπὸ ἀμμόλιθο ποῦ βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα): *Λ ι΄ Κλαυδίου Καίσαρος | ἐπὶ ἱερέων Ποπλίου | καὶ Ἀπολλωνίου παρ[α]νυμφευσάντων ν | [Α]ρίστωνος, Κουτιά□λ□ου καὶ Ρώδωνος□ | Κτησίωνος [- - - -] | Ι□Ο□Σ□Ε□ (;) - - - -*. Τὸ ὅτι ὑπῆρξαν ἱερεῖς στὸ Ἡραῖον τῆς Ἀμαθοῦντος, συμπεραίνεται ἀπὸ τὴν ὑπαρξὴ τῆς λέξεως παρανυμφευσάντων, ἀφοῦ οἱ παράνυμφοι, ὅπως σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή ὁ Ἀρίστων, υἱὸς τοῦ Κουτιάλου, καὶ ὁ Ρόδων, υἱὸς τοῦ Κτησίωνος, μετεῖχαν ὡς ἀκόλουθοι τῆς θεᾶς Ἡρας γιὰ τὸν ἐτήσιο ἱερὸ γάμο τῆς μετὸν Δία βλ. Perdrizet, BCH 20, 1896, σ. 352-3 καὶ Mitford, AJA 65, 1961, σ. 107, ὑποσ. 55.

349. **Λεμ. 363** (Ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσίᾳ «Ἐκάλη»): *Τίμων ἱε|ρεϋ, χαῖρε.*

350. **Λεμ. 157**: [Διὶ Λαβρανίω] Φ□ιλ□οκράτης | [Φίλωνος ἀρχω]ν κ(αὶ) ἱερεϋς|[τὸ]ν ναὸν (;) ἐποίησε.

11. Αναφορὰ πιθανώτατα σὲ ἱερέα σὲ ἀπότμημα μαρμάρινης πλάκας, ποῦ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.³⁵⁵

Ε. Κίτιον

12. Αναφορὰ στὸν ἱερέα Κορωναῖο, σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται τὸ 194 μ.Χ., ποῦ βρέθηκε στὸ χωριὸ Λουρουτζήνα, ποῦ βρίσκεται σὲ ἀπόσταση δύο περίπου χιλιομέτρων νοτιοανατολικῶς τοῦ Ἰδαλίου καὶ εἴκοσι περίπου χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τοῦ Κιτίου.³⁵⁶

ΣΤ. Λάπηθος

13. Ὁ Ἄδραστος, υἱὸς τοῦ Ἄδράστου ὑπῆρξε ἱερεὺς τῆς λατρείας τοῦ Τιβερίου πρὸ τοῦ 29 μ.Χ., ἐνῶ διετέλεσε καὶ ἱερεὺς τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ θεῶν τῆς πόλεώς του. Ἐκτίσσε μὲ δικά του ἔξοδα ναὸ τοῦ Τιβερίου στὸ γυμνάσιο καὶ μὲ δικά του ἔξοδα χρηματοδότησε καὶ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἀγάλματος τοῦ θεοῦ του Τιβερίου.³⁵⁷

Οἱ **ἀρχιερεῖς** τῶν θεοτήτων ἢ τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας εἴτε σὲ τοπικὸ εἴτε σὲ ἐπίπεδο διοικητικῆς περιφέρειας, ποῦ εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες στὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Α. Πάφος

351. **Λευκ. 42:** [- - -] | ἀλλὰ (ἢ ἄλλα) | [i]ερεῦ[ς] (i) | [- - -].

352. **Λάρ. 33.**

353. **Κερ. 9.**

1. Ὁ (Τιβέριος Κλαύδιος Ῥοδοκλῆς, υἱὸς τοῦ Ῥοδοκλέους, ὁ ὁποῖος καλεῖται ἐπίσης *Στασικράτης*, χρημάτισε ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου *νησιωτικῶς* (ὁ ἀγνοοῦντος ὑπ. ἀρ. 2).
2. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, υἱὸς τοῦ Ῥοδοκλέους, ὑπῆρξε πιθανώτατα ἀρχιερεὺς τῆς Ἀφροδίτης στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.³⁵⁸
3. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς πιθανῶς τῆς νήσου τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἱερεὺς ὑπ. ἀρ. 1).
4. Ὁ Γ. Οὐμμίδιος Κουαδράτος, ὁ καὶ Πανταυχιανός, υἱὸς τοῦ Γ. Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ, ἀρχιερεὺς τῆς Ἀφροδίτης Παφίας στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.³⁵⁹
5. Ἀναφορὰ σὲ δύο ἀρχιερεῖς, κατὰ πᾶσα πιθανότητα πατέρα καὶ υἱό, σὲ ἀπόσπασμα ἀναθηματικῆς πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Παφία ἐπιγραφῆς, ποῦ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. ἢ στὶς ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.³⁶⁰
6. Ἀναφορὰ σὲ ἀρχιερέα, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει σωθεῖ σὲ ἀπόσπασμα ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς, ἡ ὁποία χρονολογεῖται στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.³⁶¹
7. Ὁ Διονυσόδωρος, κατὰ πᾶσα πιθανότητα ἀρχιερεὺς τῆς Ἀφροδίτης, τὸ τρίτο τέταρτο τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.³⁶²
8. Ἀναφορὰ σὲ ἀρχιερέα τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφὴ μὲ τὴν ὁποία ἡ πόλη τῆς Πάφου τιμᾷ τὸν αὐτοκράτορα Καρακάλλα.³⁶³

B. Κούριον

354. Πάφ. 63.

355. Πάφ. 90.

356. Πάφ. 93.

357. Πάφ. 100.

358. Πάφ. 69.

359. Πάφ. 71, 9: [ἀρχιερ]έως Παφίας Ἀφρο[δίτης - - -].

9. Αναφορά σὲ ἀρχιερέα τῆς λατρείας τῆς Ἑώμης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται τὸ 31/30 π.Χ. (ὁ ἀγορανόμος ὑπ. ἀρ. 2).

Γ. Σόλοι

10. Ὁ Ἀπολλώνιος ὑπῆρξε πιθανῶς ἀρχιερέας τῆς πόλεως πρὶν ἀπὸ τὸ 126 μ.Χ. (ὁ γραμματεὺς ὑπ. ἀρ. 5).

Δ. Κίτιον

11. Ὁ Ἀσκληπιόδωρος, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιοδώρου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Σίλλιδος, ὑπῆρξε ὁ δεύτερος ἰδρυτῆς τοῦ ναοῦ καὶ ἀρχιερεὺς τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγιείας στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 8).

12. Αναφορά σὲ ἀρχιερέα τῆς λατρείας τῆς Ἑώμης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγωνοθέτης ὑπ. ἀρ. 4).

13. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε ὡς ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας καὶ πιθανῶς τῆς θεᾶς Ἑώμης στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.³⁶⁴

14. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος (;) Τοῦστος, ὁ ὁποῖος ἔδρασε στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς τῆς νήσου.³⁶⁵

15. Ὁ πατέρας τοῦ Ἀθηναίου ποὺ ἐζήσησε πιθανῶς τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. (**Λάρ. 84**).

360. **Λάρ. 10.**

361. **Λάρ. 9** καὶ σημ. 226.

Ε. Σαλαμίς

16. Ὁ Ὑλλος, υἱὸς τοῦ Ὑλλου, ποὺ ἔδρασε τὸ πρῶτο τέταρτο τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Ὑπῆρξε ἀρχιερέας τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου τῆς Κύπρου (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 16).
17. Ὁ Διόδωρος, υἱὸς τοῦ Διοδώρου, ἀρχιερεὺς σὲ ὀλόκληρη τὴ διοικητικὴ περιφέρεια τῆς λατρείας τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ.³⁶⁶
18. Ὁ Ζήνων στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.³⁶⁷
19. Ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὐήρανιανός, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε τρεῖς φορές ἀρχιερέας τῆς λατρείας τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων ὀλόκληρης τῆς Κύπρου (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 18).
20. Ὁ Φλάβιος Φι[- - -], σύζυγος τῆς Κειωνίας Καλλιστοῦς Ἀττικῆς, ἡ ὁποία τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινόν, ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας, στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.³⁶⁸

Οἱ **ἀρχιέρεις** ποὺ εἶναι γνωστὲς ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες στὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

Α. Πάφος

1. Ἡ Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον, σύζυγος τοῦ Γ. Οὐμμιδίου Κουαδράτου καὶ μητέρα τοῦ Γ. Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ἡ ὁποία ὑπῆρξε *ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος ἱερῶν*.³⁶⁹

362. **Ἀμμ. 90.**

363. **Ἀμμ. 31.**

364. **Ἀμμ. 51.**

365. **Πάφ. 4, 89 καὶ 90.**

2. Ἡ Ἀπολλωνία, θυγάτηρ τοῦ Κρατέρου καὶ γυναῖκα τοῦ Πατροκλέους, υἱοῦ τοῦ Πατροκλέους, ποὺ ἔδρασε στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.. Τὸ Κοινὸν τιμᾶ αὐτὴν καὶ τὸν ἄνδρα τῆς πρὸς ἔκφραση εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν προσφορὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τους σὲ ὅλη τὴν ἐπαρχία τῆς Κύπρου καὶ στὴ γενέθλιά τους πόλη. Ὑπῆρξαν οἱ χορηγοὶ τοῦ Τυχαίου, ναοῦ ἀφιερωμένου στὴν Τύχη. Ἡ Ἀπολλωνία ὑπῆρξε ἀρχιέρεια διὰ βίου τῆς Τύχης τῆς μητροπόλεως Πάφου.³⁷⁰

Β. Κούριον

3. Ἀναφορὰ σὲ ἀρχιέρεια, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας δὲν σώζεται, σὲ ἀπόσπασμα τιμητικῆς ἐπιγραφῆς ποὺ χρονολογεῖται στὸ δεῦτερο ἥμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.³⁷¹

Γ. Κίτιον

4. Ἡ θυγατέρα τοῦ Εὐφάμου, ἡ ὁποία τιμᾶται ἀπὸ τὸν Μαλλαῖο, υἱὸ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ ἀδελφὸ τοῦ πατρός τῆς στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε ἀρχιέρεια τῆς Τουλίας Σεβαστῆς, τῆς συζύγου τοῦ Αὐγούστου, ἡ ὁποία ἀποθεώθηκε ἀπὸ τὸν Κλαύδιο.³⁷²

Οἱ **ἀρχιερεῖς διὰ βίου** τῆς τοπικῆς ἢ τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας, ποὺ εἶναι γνωστοὶ βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν στὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Α. Πάφος

1. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου (;), ὁ ὁποῖος καλεῖται καὶ Πλοῦς, φιλόσοφος, ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς

366. Πάφ. 101. Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 186.

367. Λεμ. 15.

368. Λάρ. 11.

- λατρείας τοῦ Αὐγούστου. Αναφέρεται σὲ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται μεταξὺ 15 π.Χ. καὶ 14 μ.Χ.³⁷³
2. Ὁ Ἀμύντωρ, ἰσόβιος ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας τοῦ Τιβερίου τὸ 35–36 μ.Χ.³⁷⁴
3. Ὁ Γάιος Οὐμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, ὁ ὁποῖος ἔζησε κατὰ τὸ δεῦτερο ἡμῖσις τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 2).
4. Ὁ Πατροκλῆς, υἱὸς τοῦ Πατροκλέους, σύζυγος τῆς Ἀπολλωνίας, θυγατρὸς τοῦ Κρατέρου στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. Μαζὶ μὲ τὴν σύζυγό του ἦσαν ἀρχιερεῖς διὰ βίου τοῦ ναοῦ τῆς Τύχης, τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξαν χορηγοί, τῆς μητροπόλεως Πάφου.³⁷⁵

Β. Κίτιον

5. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἀγωνοθέτης ὑπ. ἀρ. 5). Ὑπῆρξε ἀρχιερέας διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου, καθὼς καὶ ἱερομνήμων.

Γ. Σαλαμίς

6. Αναφορὰ σὲ ἀρχιερέα διὰ βίου τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου, καθὼς καὶ τοῦ Τιβερίου, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν σώζεται στὶς ἐπιγραφές (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 15).
7. Ὁ Ἡρακλείδης, υἱὸς τοῦ Ὑλλου, γυμνασίαρχος τὸ 31–32 μ.Χ. Ἦταν καὶ ἀρχιερέας διὰ βίου τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ τῶν αὐτοκρατόρων Αὐγούστου καὶ Τιβερίου (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 17).

369. Πάφ. 76, 4–5 (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὴν Παφία Ἀφροδίτη): [– – ἀρχι]ερ[ε]ῖ[α] διὰ βίου θ[εοῦ] | Αὐτοκράτορος Καίσαρος Σεβασ[τοῦ].

370. Πάφ. 61: [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνα – – – –] | – – – – κ[α]τὰ βίου Σάμιον (;) Ἀμύντωρα τὸν υἱὸν | [τῆς] θυγατρὸς αὐτῶν Τρυφώσης | [τοῦ] δὲ Λυσίου τοῦ Ὀλύμπου, | [ἀρ]χιερέα διὰ βίου τῆς σωτηρίας | τοῦ οἴκου τῶν Σεβαστῶν· L κβ΄.

371. Πάφ. 101 καὶ σημ. 186.

Δ. Καρπασία

8. Ὁ Φανοκλῆς, υἱὸς τοῦ Νικολάου, ὁ ὁποῖος ἔδρασε τὸ πρῶτο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε πολιτικὸς ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς ἀθανασίας τῶν Σεβαστῶν (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 23).

Ανδρέας Β. Κρίγκος

5. Αύτοκρατορική λατρεία.

Όπως έχει λεχθεί, τὰ ἀξιώματα κατέχονταν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας καὶ ὡς τεκμήρια κύρους καὶ μέσο αὐτοπροβολῆς καὶ ἐπομένως ἀναγνώρισης ἀλλὰ καὶ ὡς μέσο σύνδεσης μὲ τοὺς ἀξιωματούχους τῆς ῥωμαϊκῆς διοίκησης. Τὸ πιὸ σημαντικό ἀξίωμα, μὲ τὸ ὁποῖο μποροῦσε ἐπιφανῆς πολίτης νὰ ἐπιτύχει τὰ ἀνωτέρω, ὅπως καὶ στὶς ἄλλες ἐπαρχίες τῆς Ἑώμης, ἦταν αὐτὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας,³⁷⁶ κυρίως σὲ ἐπίπεδο διοικητικῆς περιφέρειας. Ὅσα μέλη τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας δὲν μποροῦσαν νὰ ἐπιτύχουν νὰ γίνουν ἀρχιερεῖς σὲ ὁλόκληρη τὴ νῆσο, ἀξίωμα ἄρρηκτα συνδεδεμένο μὲ μία ἀπὸ τὶς βασικὲς ἀρμοδιότητες τοῦ Κοινοῦ τῶν Κυπρίων (βλ. κατωτ. σ. 157), ἐπεδίωκαν τὴν προβολή τους σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο, στὶς πόλεις τους, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀρχιερεῖς εἴτε τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας, εἴτε τῆς Ἑώμης, εἴτε τῆς Συγκλήτου. Ἡ ἀνάληψη θρησκευτικῶν ἀξιωμάτων τῆς λατρείας πρὸς αὐτοκράτορες ἀπὸ τὰ μέλη τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας δὲν ἦταν μόνο μέσον ἐπίδειξης· ἀντιστρόφως ἀποτελοῦν τὸ διάμεσον ἐκρωμαϊσμοῦ καὶ ἐπιβολῆς τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑώμης ποὺ διαχέεται πρὸς τὸν πληθυσμὸ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς μέσῃ τῆς θρησκείας καὶ ἐν τέλει τῶν πολιτικῶν μηχανισμῶν ποὺ αὐτὴ διαθέτει.

372. Ἡ γέννηση τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας τοποθετεῖται στὸν ἑλληνικὸ χῶρο, καὶ ἰδιαίτερα στὴ Μικρὰ Ἀσία, γύρω στὸ 29 π.Χ., ὅταν ὁ Αὐγούστος ἐνέκρινε τὴν οἰκοδόμησι δύο ναῶν. Ὁ πρῶτος στὴν Ἐφεσο γιὰ τοὺς Ῥωμαίους πολῖτες πρὸς τιμὴ τῆς Ἑώμης καὶ τοῦ ἀποθεωμένου πατρός του, καὶ ὁ δεῦτερος στὴν Πέργαμο γιὰ τὸν ντόπιον πληθυσμὸ πρὸς τιμὴ τῆς Ἑώμης καὶ τοῦ ἰδίου βλ. Cary, *Ῥωμ.Ἱστορία*, σ. 199· τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα οἰκοδομήθηκαν αὐτοκρατορικοὶ ναοὶ στὴ Νίκαια καὶ τὴ Νικομήδεια βλ. Δίων Κάσσ., 50.20.6-9. Ἡ λατρεία τῆς θεᾶς Ἑώμης καὶ τοῦ *Divus Iulius* δὲν διήρκεσε ἐπὶ μακρὸν ἐκεῖ σύμφωνα μὲ τὸν Herz, *Kultorganisation* 2003, σ. 133-148. Γιὰ τὴ λατρεία τοῦ αὐτοκράτορος, τὰ σύμβολα καὶ τὸ τυπικὸ στὴ Ἑώμη καὶ τὶς ἐπαρχίες βλ. Taeger, *Charisma* 1960, πβ. Beard, *Ῥωμ.Θρησκεία* 2003², σ. 558-565. Γιὰ τὶς ἑλληνικὲς καὶ λατινικὲς ἐπιγραφὰς καὶ τὶς νομισματικὲς καὶ φιλολογικὲς μαρτυρίες γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Αὐγούστου στὴ Ἑώμη καὶ στὶς ἐπαρχίες βλ. Hänlein-Schäfer 1985, σποράδην. Γιὰ τὶς τελετὰς καὶ τὶς ἐορτὲς σὲ σχέση μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴ λατρεία βλ. Chaniotis, *Kaiserkult* 2003, σ. 3-28.

Άρκετοί από τους πολίτες, οι οποίοι ανήκουν στο ανώτερο κοινωνικό στρώμα των πόλεων, έχουν αποκτήσει τον τίτλο του Ρωμαίου πολίτη και δηλώνουν το φιλορωμαϊκό τους αίσθημα, όχι μόνο ως αρχιερείς της αυτοκρατορικής λατρείας, αλλά και με άλλους τρόπους, όπως η ανάθεση ανδριάντων για τους αυτοκράτορες ή η διάθεση χρημάτων είτε για την οικόδομη ναών της αυτοκρατορικής λατρείας είτε για τη διοργάνωση έορτασμών ή αγώνων.

Η θέσπιση της αυτοκρατορικής λατρείας στις διάφορες πόλεις και σε ολόκληρη τη νήσο άφενδός ανταποκρινόταν στην ανάγκη ιδεολογικής στήριξης της αυτοκρατορικής εξουσίας και άφετέρου αποτέλεσε τον ουσιαστικότερο τρόπο επικοινωνίας του έπιφανούς ντόπιου πληθυσμού με αυτήν την εξουσία και δήλωσης της νομιμοφροσύνης τους, όπως και στις άλλες έπαρχίες της Ρώμης.³⁷⁷ Οι έκδηλώσεις της δέν υπήρξαν έπιφανειακές και εύκαιριακές αλλά θεσπίστηκαν σε μακροχρόνια και σταθερή βάση.³⁷⁸ Έκδηλώσεις της λατρείας γίνονταν και σε τοπικό επίπεδο, αλλά η πιο σημαντική οργάνωσή της γινόταν σε επίπεδο Κοινοῦ, του οποίου ο σημαντικότερος ρόλος του κατ' αυτήν την περίοδο ήταν η έξυπνέτιση της αυτοκρατορικής λατρείας.³⁷⁹

Η αυτοκρατορική λατρεία στη νήσο, κατεξοχήν φορέας της οποίας αποτέλεσε η τοπική άριστοκρατία, όπως και σε άλλες διοικητικές περιφέρειες του έλληνικού χώρου, είχε τις ρίζες και τὰ πρότυπά της στη λατρεία των βασιλέων της έλληνιστικής περιόδου ως θεῶν και αργότερα της Ρώμης, λατρείας της οποίας θεωρείται συνέχεια και εξέλιξη.³⁸⁰

373. Kantirea, *Culte impérial* 2007, σ. 11-16.

374. Price, *RPRIC*, σ. 1-22 και 53-77.

375. Millar, *TERW*, σ. 363-437.

376. Βλ. Sartre, *L'Orient romain*, σ. 105-106, πβ. Quass, *HSGrO*, σποράδην. Οι Ρωμαῖοι πολῖτες και οι κάτοικοι των έπαρχιῶν έχοντας συνηθείσει νά λατρεύουν την κρατική εξουσία περιβεβλημένη με θεϊκή δύναμη και κῦρος με τη μορφή της θεᾶς Ρώμης, καθώς και την Έστία, σύμβολο της έστίας και της άσβεστης φλόγας του ρωμαϊκού οἴκου, προσέθεσαν και τη λατρεία του συμβόλου της πηγῆς του ρωμαϊκού μεγαλείου, που ήταν η θεϊκή δύναμη του Αύγουστου βλ. Rostovtzeff, *Ρωμ.Ιστ.*, σ. 215. Ο Αύγουστος και η λατρεία της Έστίας συνδέθηκαν το

Ἔτσι, ἡ Κύπρος πέρασε μὲ εὐκολία ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς Πτολεμαίους καὶ τὰ μέλη τῆς οικογένειάς τους ὡς θεοὺς, στὴ λατρεία τῆς θεᾶς Ἑρμῆς καὶ στὴ συνέχεια στὸν ἀποθεωμένο Αὐγούστο.³⁸¹ Κατὰ κάποιον τρόπο ἡ μετάβαση αὐτὴ θὰ διευκολύνθηκε καὶ μέσῳ τῶν ῥωμαϊκῶν ἐμπορικῶν ἀποικιῶν, τῶν ἐγκατεστημένων στὴν Κύπρο ἐξ Ἰταλίας πολιτῶν, ποὺ ἀναπτύχθηκαν κατὰ τὴν ὕστερη ἐλληνιστικὴ καὶ πρῶιμη ῥωμαϊκὴ περίοδο στὴ νῆσο καὶ συγκεκριμένα

12 π.Χ., ὅταν ὁ Αὐγούστος ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ *pontifex maximus* καὶ ἐγκαινιάσθηκε στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Domus Augusta ναὸς τῆς Ἑστίας στὸν Παλατινὸ λόφο, ποὺ διακρινόταν γιὰ τὴ μεγάλη του λιτότητα βλ. Beard, *Ῥωμ.Θρησκεία* 2003², σ. 551.

377. Βλ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2194. Γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Αὐγούστου στὴν ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ αὐτοκρατορία βλ. Sherk, *Roman Empire*, σ. 11-16.

στην Πάφο,³⁸² στη Σαλαμίνα³⁸³ καὶ στὸ Κίτιον.³⁸⁴ Βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν συνάγεται ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου γενικὰ ἀντιμετώπισαν τὶς θρησκευτικὲς ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς αὐτοκράτορες μὲ ἐνθουσιασμό, ὅπως συνέβη καὶ σὲ ἄλλες ἐπαρχίες τῆς Ῥώμης.³⁸⁵

Στὸν ὄρκο ὑποταγῆς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο, σὲ ἐπιγραφή ἢ ὁποία εἶναι μοναδική στὸ εἶδος τῆς στὴν Κύπρο κατὰ τὴ Ῥωμαϊκὴ περίοδο, γίνεται ἐπίκληση κατ' ἀρχὰς στοὺς τοπικοὺς θεοὺς τῆς νήσου, τὴν Ἀφροδίτην Ἀκραίαν, τὴν Κόρην, τὸν Απόλλωνα Ὑλάτη, τὸν Απόλλωνα Κερυνήτην, τοὺς σωτῆρες Διοσκούρους, τὴν Βουλαίαν Ἐστίαν καὶ σὲ ὄλους τοὺς προγονικοὺς θεοὺς καὶ θεές, ποὺ λατρεύονται σὲ ὅλη τὴ νῆσο, δεύτερον στὸν Καίσαρα Αὐγουστο, ἕκγονον τῆς Ἀφροδίτης, καθὼς καὶ στὴ Ῥώμη καὶ τέλος σὲ ὄλους τοὺς θεοὺς καὶ θεές. Οἱ Κύπριοι καὶ τὰ παιδιὰ τους ὑπόσχονται ὅτι θὰ ὑπακούουν, θὰ πειθαρχοῦν κατὰ γῆν καὶ κατὰ σὲ θάλατταν καὶ θὰ σέβονται τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο καὶ ὄλον του τὸν οἶκο, ὅτι θὰ ἔχουν τοὺς ἴδιους φίλους καὶ ἐχθροὺς μὲ ἐκεῖνον καὶ ὅτι θὰ προτείνουν τὴν ψήφιση θεϊκῶν τιμῶν ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους θεοὺς μόνο στὴ Ῥώμη, τὸν Τιβέριο καὶ τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς του.³⁸⁶ Αὐτὸς ὁ ὄρκος πρέπει

378. Βλ. τὴ δὶγλωσση ἐπιγραφή τοῦ τέλους τοῦ Β' αἰ. π.Χ., ποὺ παραδίδεται ἀπὸ τοὺς D. G. Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 234-5, ἀρ. 28· *CIL* III 12101 (= *IGR* 3, 965)· *ILS* 7208· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 226, ὑποσ. 106 (= *SEG* 20, 212): [*Cives Romani qui Pa*]phi negotiantur | [*Ἀφροδίτη*] Παφίαι | [*οἱ πραγματευόμενοι ἐν*] Πάφωι Ῥωμαῖοι (γιὰ σχολιασμὸ βλ. σημ. 964), πβ. Πάφ. 18 (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν ἀνθύπατο Μ. Βεχίλιο, ποὺ κυβέρνησε τὴ νῆσο μεταξὺ 42 καὶ 39 π.Χ. ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους πολῖτες: *M. Vehilio pontif(ici), | proco(n)s(uli), cives R(omani) | Paphiae diocen(seos)*).

379. **Ἀμμ. 99**, 2-3 (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους ἐμπόρους τῆς Σαλαμίνας, οἱ ὁποῖοι πιθανὸν νὰ ἀναφέρονται στὸν Τούλιο Καίσαρα): [*Rom*]ani qui in Salam[ine]| [*negot*]iantur...

380. Στὸ Κίτιον δύο ἐπιφανεῖς πολῖτες, ὁ Αὐιάνιος καὶ ἡ Αὐιανία, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποθέωση τοῦ Τουλίου Καίσαρος ὡς *divus Julius*, ἀφιερώνουν στοὰς καὶ τὰ ἐν αὐταῖς πάντα θεὸ Καίσαρα, στὸν Δία Κεραύνιο (τὸν θεὸ τοῦ Κιτίου), στὴν Ἀφροδίτη (τὴν θεὰ τῆς Κύπρου), στὴν πόλη, στὸν δῆμο καὶ στὴν Ὀμόνοια. Ὁ Τούλιος Καίσαρας ἀναφέρεται πρὶν ἀπὸ τὸν θεὸ τῆς πόλεως βλ. **Λάρ. 29**.

381. Βλ. Reynolds κ.ἄ., *JRS* 76, 1986, σ. 138-9. Γιὰ τὴν αὐτοκρατορικὴ λατρεία στὴν Ἑλλάδα ἐπὶ Τουλιοκλαυδιανῶν καὶ Φλαβίων αὐτοκρατόρων βλ. Kantirea, *Culte impérial* 2007.

382. Πάφ. 53.

νὰ ἦταν πανομοιότυπος μὲ αὐτὸν ποὺ ἔδωσαν οἱ Κύπριοι πρὸς τὸν προκάτοχο τοῦ Τιβερίου.

Ὁ Αὐγούστος ὑπῆρξε ὁ μόνος αὐτοκράτωρ, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε λατρείας ὡς θεὸς ἐνῶ βρισκόταν ἐν ζωῆ. Ὁ Αὐγούστος ὡς ἐν ζωῆ θεὸς ἀπαντιᾶ στὴν Πάφο καὶ στὴ Σαλαμίνα, στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ στὴν Λάπηθο. Σὲ ἓναν μιλιοδείκτη στὴν Πάφο ὁ Αὐγούστος προσφωνεῖται στὴν ὀνομαστικῆ πτώση ὡς θεός.³⁸⁷ Στὴν Παλαίπαφο ἡ πόλη ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνη της πρὸς ἐπιφανῆ πολίτη, τὸν Πλοῦν, [ἀρχι]ερ[ε]ῖ[α] διὰ βίου θεοῦ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Σεβασ[τοῦ] μεταξὺ τῶν ἐτῶν 15 π.Χ., ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο ἡ Πάφος ἔλαβε τὸν τίτλο Σεβαστή, μέχρι τὸ 14 μ.Χ., ἔτος θανάτου τοῦ Αὐγούστου.³⁸⁸ Τὸ Κοινὸν τιμᾶ ἀρετῆς χάριν τὸν Ῥοδοκλῆ, υἱὸν τοῦ Ῥοδοκλέους, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐθελοντῆς ἀγωνοθέτης τῶν ἱερῶν νησιωτικῶν πενταετηρικῶν ἀγώνων, ποὺ ἐγκαινιάστηκαν πρὸς τιμὴν τοῦ Καίσαρος Γερμανικοῦ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Σεβαστὴ Πάφο ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων στὰ τέλη τοῦ 18 ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ 19 μ.Χ. Ὁ Ῥοδοκλῆς ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου τῆς νήσου (ἀρχιερασάμενον νησιωτικῶς τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος), ἓνα ἀξίωμα ποὺ πιθανώτατα ἔλαβε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος.³⁸⁹ Ἡ Λιβία, ἡ σύζυγός του, λατρευόταν ὡς θεὰ Νέα Ἀφροδίτη στὴν Πάφο καὶ στὸ Κίτιον εἶχε ἀρχιέρεια τῆς λατρείας της,³⁹⁰ ἐνῶ ἡ θυγατέρα του, ἡ Τουλία, ὡς θεὰ Σεβαστή³⁹¹ στὴν Παλαίπαφο. Στὴ Σαλαμίνα, ὁ Αὐγούστος λατρευόταν ἐν ζωῆ ἀπὸ τὸν ἐπαρχιακὸ του ἀρχιερέα, τὸν Ὑλλο, υἱὸ τοῦ Ὑλλου,³⁹² καὶ ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα διὰ βίου τῆς πόλεως.³⁹³ Στὴν

383. Πάφ. 107: [Imp(erator) Ca]esar Aug(ustus) | [divi f(ilius)] pontif[ex max(imus)] | [trib(unicia) pot(estate) - - - co(n)s(ul)].

384. Πάφ. 76.

385. Πάφ. 78 καὶ σημ. 171.

386. Πάφ. 74 καὶ Λάρ. 11.

387. Πάφ. 59: Τ[ου]λίαν θεὰν Σεβαστή[ν], | θυγατέρα Αὐτοκράτορο[ς] | Καίσαρος, θεοῦ υἱοῦ, θεο[ῦ] | Σεβαστοῦ, γυναῖκα δὲ Ἀγ[ρίππα].

388. Ἀμμ. 19 καὶ σημ. 236.

389. Ἀμμ. 85.

Αμαθοῦντα ὁ Αὐγουστος ἀναφέρεται ὡς θεὸς Σεβαστὸς σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πού χρονολογεῖται κατὰ τὰ ἔτη βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος,³⁹⁴ ἐνῶ μὲ τὴν ἴδια προσφώνηση ἀπαντᾷ καὶ σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή ἐπὶ βάσεως ἀγάλματος στὴ Λάπηθο.³⁹⁵

Μετὰ τὸν Αὐγουστο, παραλείπεται ἀπὸ τὶς ἐπιγραφές ἡ λέξη θεός στὰ ὀνόματα καὶ τοὺς τίτλους τῶν αὐτοκρατόρων, ὅσο ἀκόμη εἶναι ζωντανοί, ἐνῶ σημειώνεται μόνο μετὰ θάνατον καὶ ἀφοῦ ὑπάρξει ἐπίσημη ἀποθέωσή τους.³⁹⁶ Μάλιστα πρέπει νὰ ὑπῆρξε ἀπαίτηση καὶ παρέμβαση τοῦ διαδόχου τοῦ Αὐγούστου Τιβερίου νὰ ἀφαιρεθεῖ ἡ προσφώνηση θεός ἀπὸ τὸν ὄρκο ὑποταγῆς πού ἔδωσαν οἱ Κύπριοι πρὸς αὐτόν, τὴ Ῥώμη καὶ τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς του, καὶ ἔτσι πιθανώτατα ἐξηγοῦνται τὰ δύο χάσματα στὸ κείμενο. Στὴ νῆσο κατὰ κανόνα τηρήθηκε ἡ ἀπόρριψη ἀπὸ τὸν Τιβέριο τῆς θεοποίησής του ἐν ζῳῆ· οὔτε γιὰ τὸν Τιβέριο οὔτε γιὰ κάποιον ἀπὸ τοὺς διαδόχους του παραδίδεται λατρεία ὡς θεὸ στὴ νῆσο σὲ ἐπίσημα κείμενα. Ἐξαίρεση ἀποτελεῖ ἡ θεοποίηση τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ καὶ τοῦ Νέρωνος, ἐνῶ βρίσκονταν στὴ ζῳή, ἀπὸ τοὺς δικούς τους ἱερεῖς: Ὁ Τιβέριος τὸ 29 μ.Χ. προσφωνεῖται ὡς θεός (*Τιβερίωι Καίσαρι Σεβαστῶι θεῶι*) ἀπὸ τὸν Ἄδραστο, υἱὸ τοῦ Ἀδράστου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἱερεὺς τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ μάλιστα κατεσκεύασεν τὸν ναὸν καὶ τὸ ἄγαλμα ἰδίοις ἀναλώμασιν τῶι ἀτοῦ θεῶι στὸ γυμνάσιο.³⁹⁷ Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν Ἡρακλείδη στὴ Σαλαμίνα, πού προσφωνεῖ τὸν Νέρωνα ὡς θεό (*[N]έρωνα Κλα[ύδιον Καίσαρα Σεβαστὸν θεόν*), ἱερεὺς ὢν αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος,³⁹⁸ καθὼς καὶ γιὰ τὸν ἀναθέτη σὲ ἐπιγραφή πού ἀναφέρεται στὸν

390. **Λεμ. 144:** *Αὐτο[κ]ράτορι | Καίσαρι, [θ]εοῦ υἱῶι, | θεῶι σεβασ[σ]τῶι...*

391. **Κερ. 8.**

392. Βλ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2195.

393. **Κερ. 9.**

394. **Αμμ. 23.**

Νέρωνα (χρονολογείται τὸ 60-61 μ.Χ.), ὁποῖος προσφωνεῖ τὸν αὐτοκράτορα δικό του θεοῦ (τῷ ἰδίῳ θεῷ).³⁹⁹

Ἡ αὐτοκρατορικὴ λατρεία συνδέεται καὶ τελικῶς ταυτίζεται μὲ τὴν παραδοσιακὴ λατρεία τῶν κυριοτέρων θεῶν τῆς Κύπρου. Ἡ αὐτοκράτειρα τοῦ Αὐγούστου, ἡ Λιβία, ὅπως ἔχουμε ἐπισημάνει, λατρευόταν στὴν Παλαίπαφο ὡς ἡ *Νέα Ἀφροδίτη*, ἐξισουμένη μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο μὲ τὴν κυρίαρχη θεότητα τῆς πόλεως. Ὁ Τούλιος Καῖσαρ στὸ Κίτιον ἀναφέρεται πρὶν ἀπὸ τὸν κατ' ἐξοχὴν θεὸ τῆς πόλεως, Δία Κεραύνιο.⁴⁰⁰ Στὸ Κούριον ὁ Ἀπόλλων Καῖσαρ, ποὺ ἀναφέρεται δίπλα ἀπὸ τὸν θεὸ τῆς πόλεως Ἀπόλλωνα Ὑλάτη, ἦταν ἔμμεση λατρεία πρὸς τὸν ἴδιο τὸν Τραϊανό, ἀφοῦ ὄχι μόνο σχετίζεται μὲ αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα ἀλλὰ ταυτίζονται, πρᾶγμα ποὺ συνιστᾷ παράκαμψη μὲ ἔμμεσο τρόπο τῆς ἀπαγορεύσεως λατρείας τῶν ζώντων αὐτοκρατόρων ὡς θεῶν.⁴⁰¹

Ἡ μαρτυρία γιὰ τὴν αὐτοκρατορικὴ λατρεία στὴν Κύπρο φθάνει μέχρι καὶ τῆς δυναστείας τῶν Σεβήρων.⁴⁰² Στὶς ἀρχὲς καὶ μέσα τοῦ 7' αἰ. μ.Χ. ἡ παραδοσιακὴ λατρεία τῶν κυριοτέρων θεοτήτων τῆς νήσου παρήκμασε (δὲν ὑπάρχουν ἐπιγραφὲς πρὸς τὴν Παφία Ἀφροδίτη, τὸν Δία Ὀλύμπιο καὶ τὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη), καὶ ἡ Κύπρος ἐξέφραζε τὴν ἀφοσίωσίν της πρὸς αὐτὴν τῆς δυναστείας αὐτοκρατόρων, εἰδικὰ τὸν Σεπτίμιο Σεβήρο, ἂν καὶ δὲν εἶναι σαφὲς μὲ ποιὸν τρόπο εὐεργέτησε τὶς διάφορες πόλεις, τὴν Πάφο,⁴⁰³ τὸ Κούριον,⁴⁰⁴ τὸ Κίτιον⁴⁰⁵ καὶ τὴ Σαλαμίνα,⁴⁰⁶ οἱ ὁποῖες τιμοῦν αὐτὸν καὶ μέλη τῆς οἰκογένειάς του.

Οἱ ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας εἶναι εἴτε σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο εἴτε σὲ ἐπίπεδο τῆς νήσου.

395. **Ἀμμ. 88.**

396. **Λάρ. 29.**

397. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ποὺ ἀναφέρονται στὸν Ἀπόλλωνα Καῖσαρα σὲ σχέση μὲ τὸν Τραϊανό βλ. σημ. 565.

398. Βλ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2202.

399. **Πάφ. 13, 14, 22, 24** καὶ **71.**

400. **Λεμ. 28, 31-34, 38-42, 47** καὶ **70.**

401. **Λάρ. 28.** Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 116.

402. **Ἀμμ. 72-75, 113** καὶ **115-116.**

Τὸ πιὸ σημαντικό ἀξίωμα, τὸ ὁποῖο μπορούσε κάποιος ἐπιφανῆς πολίτης νὰ ἀποκτήσει ἦταν αὐτὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας σὲ ἐπίπεδο διοικητικῆς περιφέρειας. Τὸ ἀξίωμα αὐτὸ ἦταν ἐτήσιο. Οἱ τῶν πόλεων ἀρχιερεῖς διὰ βίου ἐπέβλεπαν τὶς λειτουργίες καὶ ἐκδηλώσεις, ποὺ χορηγοῦσαν μὲ δικά τους ἐξοδα, τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας στὶς πόλεις τους. Ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς κατὰ πόλεις ἀρχιερεῖς διὰ βίου τῆς λατρείας τῶν αὐτοκρατόρων ἐπιλεγόταν ἐτησίως ὁ ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν τῆς νήσου. Στὴν Κύπρο δὲν ὑπῆρχε κυπριάρχης, ὅπως στὶς γειτονικὲς τῆς περιοχὲς ποὺ ὑπῆρχε ἀσιάρχης, λυκιάρχης, βιθυνιάρχης, παμφυλιάρχης, γαλατάρχης, ποντάρχης, κιλικιάρχης, ἀρμενιάρχης καὶ συριάρχης. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, οἱ ἐπαρχιακοὶ ἀρχιερεῖς θὰ εἶχαν τὶς ἴδιες ἀρμοδιότητες καὶ ἐκτελοῦσαν τὶς ἴδιες λειτουργίες μὲ αὐτούς, δηλαδή θὰ προήδρευαν τοῦ Κοινοῦ τῶν Κυπρίων καὶ θὰ ἐπέβλεπαν τὴν αὐτοκρατορικὴ λατρεία σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια τῆς νήσου. Πιθανὸν τὸ Κοινὸν νὰ συνεδρίαζε στὴν κοινὴ τῆς νήσου Βουλαία Ἐστία ποὺ ἀναφέρεται στὸν ὄρκο ὑποταγῆς πρὸς τὸν Τιβέριο.⁴⁰⁷ Οἱ ἀρχιερεῖς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας ὀλόκληρης τῆς διοικητικῆς περιφέρειας ποὺ μαρτυροῦνται στὶς ἐπιγραφές ποὺ βρέθηκαν σὲ διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου, κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

1. Ὁ Ὑλλος, υἱὸς τοῦ Ὑλλου, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Σαλαμίνας γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του ὡς γυμνασίαρχος τὸ 6 ἢ 11 μ.Χ. καὶ ὡς ἀρχιερέας ὀλόκληρης τῆς Κύπρου τοῦ Αὐγούστου.⁴⁰⁸
2. Στὴν Πάφο, ὁ Ῥοδοκλῆς, υἱὸς τοῦ Ῥοδοκλέους, ὁ ὁποῖος καλεῖται ἐπίσης Στασικράτης, ποὺ χρημάτισε ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου σὲ ὀλόκληρη τὴ νῆσο κατὰ τὰ τελευταία ἔτη τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. Ὑπῆρξε ἐπίσης

403. Βλ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2197.

404. **Αμμ. 19** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 236).

έθελοντις άγνοθέτης τών ιερών νησιωτικών πενταετηρικών άγώνων που έγκαινιάστηκαν προς τιμήν του Καίσαρος Γερμανικού για πρώτη φορά στη Σεβαστή Πάφο από το Κοινόν τών Κυπρίων, τó 18/19 μ.Χ. Γι' αυτόν τόν λόγο άναγνωρίζεται ή προσφορά του και τυγχάνει τιμής άρετιης χάριν από τó Κοινόν.⁴⁰⁹

3. Στο Κίτιον, ó Τιβέριος Κλαύδιος Ύλλος (;) Τοϋστος, κατά πᾶσα πιθανότητα Κιτιεύς, τιμάται από τή βουλή τής πόλεως του στα μέσα του Α' αί. μ.Χ. ως άρχιερεύς τής νήσου.⁴¹⁰

4. Στην Πάφο, πιθανώς ó υίός του Απολλωνίου τόν Α' αί. μ.Χ.⁴¹¹

5. Στη Σαλαμίνα, ó Διόδωρος, υίός του Διοδώρου, άρχιερεύς του Σεβαστου Καίσαρος (δηλ. του Ούεσπασιανου) σε όλόκληρη τήν Κύπρο, επέβλεψε τήν ανάθεση άγάλματος του αυτοκράτορος από τους γυμνασιάρχους τής πόλεως κατά τó 70/72 μ.Χ.⁴¹²

6. Στην ίδια πόλη, ó Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλής Ούηρανιανός, που έδρασε στα τέλη του Α' αί. μ.Χ., άναφέρεται ως [άρχ]ιερασάμενος τής Κύπρου τρίς, κα[ι] πρ]εσβεύσας προς τους Σεβαστούς τρίς. Υπήρξε τρεις φορές άρχιερέας τής αυτοκρατορικής λατρείας τών Φλαβίων αυτοκρατόρων όλόκληρης τής Κύπρου. Κατά πᾶσαν πιθανότητα με αυτό τó άξίωμα συμμετείχε τρεις φορές σε άποστολές προς τους Σεβαστούς (τόν Ούεσπασιανό και τόν υιό ή υιούς του).⁴¹³

Οί κατά πόλεις άρχιερείς τής αυτοκρατορικής λατρείας, οί όποιοι επέβλεπαν τς λειτουργίες και έκδηλώσεις τής

405. Πάφ. 78 (παράθεση του κειμένου στη σημ. 171).

406. Λάρ. 9 (παράθεση του κειμένου στη σημ. 226).

407. Πάφ. 65 (παράθεση του κειμένου στη σημ. 343).

408. Άμμ. 90.

409. Άμμ. 30 (παράθεση του κειμένου στη σημ. 244).

αυτοκρατορικής λατρείας στις πόλεις τους, κατά χρονολογική σειρά είναι οι ακόλουθοι:⁴¹⁴

1. Στην Παλαίπαφο, ο υιός του Απολλωνίου (;), ο οποίος καλεῖται καὶ Πλοῦς, φιλόσοφος, διετέλεσε ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου. Αναφέρεται σὲ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται μεταξὺ 15 π.Χ. καὶ 14 μ.Χ.⁴¹⁵
2. Στὴ Σαλαμίνα, ὁ ἀρχιερέας τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου καὶ γυμνασίαρχος, συντάσσει τιμητικὴ ἐπιγραφή στὸν αὐτοκράτορα καὶ στοὺς ἐγγονοὺς του μεταξὺ 2 π.Χ. καὶ 20 Αὐγούστου τοῦ 2 μ.Χ., ὅποτε πέθανε ὁ Λούκιος. Ὁ ἴδιος ἄνδρας, ἀρχιερέας πλέον τοῦ Τιβερίου καὶ τῶν ἐγγονῶν του, ἐκ νέου γυμνασίαρχος, ἀλλάζει τὴν ἐπιγραφή γιὰ νὰ ταιριάζει μὲ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ἡ δεύτερη ἐπιγραφή χρονολογεῖται μεταξὺ 19 μ.Χ., ὅποτε γεννήθηκαν ἀπὸ τὸν

410. Ὁ Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2197, ἀναφέρει ὡς ἀστικὸ ἀρχιερέα τῆς αυτοκρατορικῆς λατρείας καὶ τὸν Γάιο Οὐμμίδιο Πάνταυχο Κουαδρατιανό (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 2)· βάσει ὅμως τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν ἀπαντᾷ μόνο ὡς ἀρχιερεὺς διὰ βίου, τίτλος ποῦ δὲν συνεπάγεται αὐτόματα ὅτι θὰ ἦταν ἰσόβιος ἀρχιερέας στὴν πόλη του λατρείας αὐτοκράτορος, καὶ συγκεκριμένα τοῦ Νέρωνος. Θὰ μπορούσε κάλλιστα νὰ εἶναι ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας εἴτε τῆς Ἀφροδίτης εἴτε κάποιας ἄλλης θεότητας. Γιὰ παράδειγμα, ὁ Πατροκλῆς, υἱὸς τοῦ Πατροκλέους, καὶ ἡ σύζυγός του Απολλωνία, θυγάτηρ τοῦ Κρατέρου, στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ὑπῆρξαν ἀρχιερεῖς διὰ βίου τοῦ ναοῦ τῆς Τύχης, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαν ἰδρυτές, τῆς μητροπόλεως Πάφου (βλ. Πάφ. 101). Ὁ Mitford βασιζόμενος στὸ ὅτι ὁ Γάιος Οὐμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανὸς εἶναι ἀρχιερεὺς τοῦ Νέρωνος θεωρεῖ ὅτι καὶ ὁ υἱὸς του, ὁ Γ. Οὐμμίδιος Κουαδράτος Πανταυχιανός, ὁ ὁποῖος ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. (βλ. Πάφ. 90) ὑπῆρξε καὶ αὐτὸς ἀρχιερεὺς τῆς αυτοκρατορικῆς λατρείας. Μὲ βάση ὅμως τὸ ἐπιγραφικὸ ὑλικὸ ποῦ διαθέτουμε, ὁ Πανταυχιανὸς ἀναφέρεται μόνο ὡς ἀρχιερεὺς, καὶ θὰ μπορούσε κάλλιστα νὰ ἦταν ἀρχιερέας εἴτε τῆς Ἀφροδίτης εἴτε κάποιας ἄλλης τοπικῆς θεότητας. Ἐπίσης ὁ Mitford, ὁ.π., σ. 2198 καὶ ὑποσ. 115, θεωρεῖ ὡς ἀρχιερέα τῆς αυτοκρατορικῆς λατρείας καὶ τὸν Απολλώνιο (βλ. Λευκ. 39) ὁ ὁποῖος ὅμως καὶ πάλι ἀναφέρεται ἀπλῶς ὡς ἀρχιερεὺς καὶ εἶναι πιθανότερο νὰ ἦταν ἀστικὸς ἀρχιερέας παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων (κατεῖχε κι ἄλλα πολιτειακὰ ἀξιώματα: ἵππαρχος, γραμματεὺς, δεκαπρωτεύσας καὶ φύλακας τοῦ ἀρχαιοφυλακεῖου τῆς πόλεως). Ἐπιπρόσθετα, ὁ Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2198 καὶ ὑποσ. 113, ἀναφέρει ὡς ἀρχιερέα τῆς αυτοκρατορικῆς λατρείας τῆς πόλεως καὶ τὸν Σέρουιο Σουλπίκιο Παγκλέα Οὐθηρανιανὸν ἀναφερόμενος στὴν **Αμμ. 31**: *Σέρουιον Σουλπίκιον | Παγκλέα Οὐθηρανιανὸν | Ζήνων Ὀνησάνδρου | ἀρχιερασάμενος*. Συνδέει ὅμως ἐσφαλμένα τὸν Παγκλῆ μὲ τὴ μετοχὴ ἀρχιερασάμενος, ἡ ὁποία ὅμως ἔνεκα τῆς ὀνομαστικῆς πτώσεως συνδέεται σαφῶς μὲ τὸν Ζήωνα, υἱὸ τοῦ Ὀνησάνδρου.

411. Πάφ. 76 (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 369).

- Δροῦσο ὁ Γερμανικὸς καὶ Τιβέριος, καὶ 23 μ.Χ., ὅποτε ἀπεβίωσε ὁ Γερμανικὸς.⁴¹⁶
3. Στὴν Καρπασία τὸ 20-21 μ.Χ. ἢ 46-47 μ.Χ., ὁ Φανοκλῆς, υἱὸς τοῦ Νικολάου, ὑπῆρξε *πολιτικὸς ἀρχιερέας* διὰ βίου τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας τῆς *ἀθανασίας τῶν Σεβαστῶν*, ἐνῶ διετέλεσε καὶ γυμνασίάρχος. Ὁ τίτλος *πολιτικὸς ἀρχιερεὺς* ἦταν μοναδικὸς γιὰ τὴ νῆσο, καὶ φαίνεται σαφῶς διαφοροποιημένος ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως τῆς νήσου.⁴¹⁷
4. Στὴ Λάπηθο, τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων τοῦ Τιβερίου τὸ 29 μ.Χ., ὁ *φιλόκαισαρ* καὶ *φιλόπατρις*⁴¹⁸ Ἀδραστος, υἱὸς τοῦ Ἀδράστου, ὁ ὁποῖος περιγράφει τὸν ἑαυτό του ὡς ὁ *ἐνγενικὸς ἱερεὺς τοῦ ἐν τῷ γυμνασίῳ κατεσκευασμένου ὑπὸ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἰδίου Τιβερίου Καίσαρος Σεβαστοῦ ναοῦ καὶ ἀγάλματος*, ἀφιερώνει μὲ δικά του ἔξοδα ναὸ καὶ ἀγαλμα *τῷ ἀτοῦ θεῷ*.⁴¹⁹
5. Στὴ Σαλαμίνα τὸ 31-32 μ.Χ., ὁ Ἡρακλείδης εἶναι διάδοχος τοῦ πατρός του, τοῦ Ὑλλου, υἱοῦ τοῦ Ὑλλου, ὡς ἀρχιερέας τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας, ἀρχιερεὺς ὧν διὰ *[βί]ου τοῦ τε Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τῶν Σεβαστῶν*.⁴²⁰
6. Στὴν Παλαίπαφο, ὁ Ἀμύντωρ, υἱὸς τοῦ Λυσίου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Ὀλύμπου, ὑπῆρξε ἰσόβιος ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας τοῦ Τιβερίου τὸ 35-36 μ.Χ.⁴²¹
7. Στὸ Κίτιον στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ἡ θυγατέρα τοῦ Εὐφάμου, ὑπῆρξε ἀρχιέρεια τῆς *Τουλίας Σεβαστιῆς*,⁴²² τῆς

412. **Ἀμμ. 85** καὶ **86**. Πιθανὸν νὰ πρόκειται γιὰ τὸν Ὑλλον Ὑλλου, ἀρχιερέα τῆς Κύπρου τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου, βλ. **Ἀμμ. 19**.

413. **Ἀμμ. 233** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 258).

414. Γιὰ τὸ ζεῦγος τῶν τίτλων *φιλόκαισαρ* καὶ *φιλόπατρις* βλ. Oliver, *AthExpSALaw*, σ. 87-89, πβ. Veligianni, *Friendship*, σ. 63-80.

415. **Κερ. 9**.

416. **Ἀμμ. 20** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 237).

417. **Πάφ. 61**, 5-6 (Τιμητικὴ ἐπιγραφή γιὰ τὸν Ἀμύντορα ἀπὸ τοὺς παπποῦδες του): *[ἀ]ρχιερέα διὰ βίου τῆς σωτηρίας | τοῦ οἴκου τῶν Σεβαστῶν· L κβ΄*.

418. Ὁ Mitford εἰς OA 6, 1950, σ. 81-3, ἀρ. 44 θεωρεῖ ὅτι ἡ *Τουλία Σεβαστιῆ*, ἡ ἱέρεια τῆς ὁποίας τιμᾶται ἀπὸ τὸν θεῖο τῆς *Ἀπολλώνιο Μαλλαῖο*, εἶναι ἡ *Julia Domna Augusta* ἡ δεύτερη σύζυγος τοῦ *Septimius Severus*. Ὁ ἴδιος ὁμῶς ὀρθῶς ἀναθεωρεῖ τὴν ἀποψή του στὸ ANRW II 7.2,

- συζύγου τοῦ Αὐγούστου, ἡ ὁποία ἀποθεώθηκε ἀπὸ τὸν Κλαύδιο.⁴²³
8. Στὸ Κίτιον, ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος, ποὺ ἔδρασε τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., διετέλεσε διὰ βίου ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου. Πρόκειται γιὰ τὴ μοναδικὴ μαρτυρία σὲ ὅλο τὸ ρωμαϊκὸ κόσμον γιὰ λατρεία τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου.⁴²⁴
9. Στὴν ἴδια πόλιν, ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος, ὁ ὁποῖος διετέλεσε ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας, τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν τὸν Α΄ αἰ. μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος.⁴²⁵
10. Στὴ Σαλαμίνα περὶ τὸ 60 μ.Χ., ὁ Ἡρακλείδης, υἱὸς πιθανῶς τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος, ἀναθέτει ἕνα ἀγαλμα τοῦ Νέρωνος ὡς θεοῦ (τὸ ὅτι ἀναφέρεται στὸν αὐτοκράτορα ὡς ζῶντα θεὸ πιθανὸν νὰ δηλοῖ ὅτι πρόκειται γιὰ ἀτομικὴ λατρεία παρὰ ἀστικὴ).⁴²⁶
11. Στὴν ἴδια πόλιν, πολίτης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν σώζεται,⁴²⁷ ἀναφέρεται στὸν Νέρωνα μὲ τὴ φράση τῷ ἰδίῳ θεῷ σὲ ἐπιγραφὴ ποὺ χρονολογεῖται τὸ 60/61 μ.Χ. (καὶ σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση ἡ λατρεία τοῦ αὐτοκράτορος φαίνεται νὰ εἶναι κατὰ πᾶσαν προσωπικὴ).⁴²⁸
12. Στὴ χώρα τῆς Σαλαμίνας, ὁ Φλάβιος Φι[- - -], σύζυγος τῆς Κειωνίας Καλλιστοῦς Ἀττικῆς, ἡ ὁποία τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινόν, ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας, στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.⁴²⁹

1980, σ. 1354, ὑποσ. 334, ἀφοῦ ἡ μορφή τῶν γραμμάτων δηλώνει ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἀνήκει παλαιογραφικὰ κατὰ πᾶσα πιθανότητα στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Σ' αὐτὸ τὸ ἔργο ὑποστηρίζει ὅτι ἡ *Τουλία Σεβαστὴ* ἴσως νὰ εἶναι ἡ *Livia* ὡς *Julia Augusta* ἀποθεωμένη ἀπὸ τὸν Κλαύδιο ἢ ἡ *Τουλία*, κόρη τοῦ Τίτου. Στὸ *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2199-2200, ὑποσ. 123, ὑποστηρίζει ὅτι πρόκειται γιὰ τὴ σύζυγο τοῦ Αὐγούστου.

419. **Λάρ. 11.**

420. **Λάρ. 8.** Γιὰ τὸ ὅτι δὲν συνηθιζόταν λατρεία τῆς Συγκλήτου βλ. A. Erskine, *Phoenix* 51, 1997, σ. 25-37.

421. **Λάρ. 10.**

422. **Ἄμμ. 23.**

423. Ὁ Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2199 καὶ ὑποσ. 122, θεωρεῖ ὅτι εἶναι καὶ πάλιν ὁ Ἡρακλείδης, ὁ υἱὸς τοῦ Μέντορος.

424. **Ἄμμ. 88.**

425. **Ἄμμ. 51.**

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν λατρεία πρὸς τοὺς αὐτοκράτορες, στὴν Κύπρο ὅπως καὶ σὲ ἄλλες περιφέρειες ἀπαντᾷ καὶ ἡ λατρεία πρὸς τὴ Ῥώμη. Στὸν ὄρκο ὑποταγῆς τῶν Κυπρίων πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο, γίνεται ἐπίκληση πρῶτον στοὺς τοπικοὺς θεοὺς τῆς νήσου,⁴³⁰ δεύτερον στὸν Καίσαρα Αὐγουστο, ἀπόγονο τῆς Ἀφροδίτης, καθὼς καὶ στὴ Ῥώμη, τὴν αἰωνία πόλη, καὶ τέλος σὲ ὅλους τοὺς θεοὺς καὶ θεές. Οἱ Κύπριοι καὶ τὰ παιδιά τους ὑπόσχονται ὅτι θὰ ὑπακούουν, θὰ πειθαρχοῦν καὶ θὰ σέβονται μὲ εὐλάβεια τὸν αὐτοκράτορα *Τιβέριον* καὶ ὅλο του τὸν οἶκο, ὅτι θὰ ἔχουν τοὺς ἴδιους φίλους καὶ ἐχθροὺς μὲ ἐκείνον καὶ ὅτι θὰ προτείνουν τὴν ψήφιση θεϊκῶν τιμῶν ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους θεοὺς μόνο στὴ Ῥώμη, τὸν Τιβέριο καὶ τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς του.

Ἡ αἰωνία Ῥώμη ἔχει θεοποιηθεῖ καὶ λατρεύεται στὴν Κύπρο, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες ἐπαρχίες τῆς αὐτοκρατορίας.⁴³¹ Στὴν Ἀσία ἡ λατρεία τῆς Ῥώμης χρονολογεῖται κυρίως ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. μέχρι τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.⁴³² Στὴν Κύπρο ἡ λατρεία τῆς ἐκτείνεται μέχρι τὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Ἀρχιερεῖς τῆς Ῥώμης μαρτυροῦνται στὸ Κούριον, στὸ Κίτιον καὶ ἴσως στὴ Σαλαμίνα.⁴³³ Στὸ Κούριον, σὲ τιμητικὸ ψήφισμα ποὺ χρονολογεῖται τὸ 31-30 π.Χ., τιμᾶται ἐπιφανῆς πολίτης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή, ὡς ἀρχιερέας τῆς λατρείας τῆς Ῥώμης.⁴³⁴ Στὸ Κίτιον, ἀπαντᾷ στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. ἀρχιερέας τῆς λατρείας τῆς (*ἀρχιερέα τῆς Ῥώ[μης]*),⁴³⁵ ἐνῶ ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε

426. Στὴν *Ἀφροδίτην Ἀκραιάν*, τὴν *Κόρην*, τὸν *Ἀπόλλωνα Ὑλάτη*, τὸν *Ἀπόλλωνα Κερυνήτην*, τοὺς σωτῆρες *Διοσκούρους*, τὴν *Βουλαίαν Ἐστίαν* καὶ σὲ ὅλους τοὺς προγονικοὺς θεοὺς καὶ θεές, κοινούς στὴ νῆσο.

427. Γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ῥώμης στὶς ἑλληνόφωνες ἐπαρχίες τῆς Ανατολῆς βλ. Mellor, *Goddess Roma* 1975, πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 17.2, 1981, σ. 950-1030.

428. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1354.

429. **Ἀμμ. 89.**

430. **Λεμ. 1.**

431. **Λάρ. 7.**

ὡς ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., πιθανῶς νὰ ὑπῆρξε καὶ ἀρχιερεὺς τῆς Ἑώμης.⁴³⁶

432. **Λάρ. 10.**

6. Οἱ τοπικὲς λατρεῖες

Μέχρι τὰ μέσα τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ. διατηρήθηκε στις διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου ἡ λατρεία τῶν κατὰ τόπους θεοτήτων παρὰ τὸν σταδιακὸ ἐκχριστιανισμό τῆς νήσου ἀπὸ τὸ 45 μ.Χ. Τὰ κυριότερα κέντρα λατρείας ἦταν οἱ ναοὶ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ τὴν Ἀμαθοῦντα καὶ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα, στὰ ὁποῖα κατακυρώθηκε ἀπὸ τὴ ρωμαϊκὴ Σύγκλητο τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου τὸ 22 μ.Χ., καθὼς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου στὸ Κούριον.⁴³⁷ Οἱ θεότητες ποὺ λατρεύτηκαν στὴν νῆσο κατὰ τὴν περίοδο τῆς ρωμαϊκῆς κυριαρχίας ἦταν οἱ ἀκόλουθες:

I. Θεὸς Ὑψιστος

Ἀπαντοῦν εἴκοσι ὀκτὼ συνολικὰ ἐπιγραφὲς πρὸς τὸν θεὸν Ὑψιστον ποὺ ἐκτείνονται χρονολογικῶς ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Α΄ μέχρι τὶς ἀρχὲς τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ. Οἱ ἐπιγραφὲς αὐτὲς εἶναι εἴτε καθαρὰ ἀναθηματικὲς, χαραγμένες κυρίως σὲ πλάκες ἢ βωμοὺς εἴτε ἀναθηματικὲς – ἐπιτύμβιες σὲ κιονίσκους. Ἐχουν χαραχθεῖ σὲ κιονίσκους ἐπικλήσεις πρὸς τὸν θεὸ ἀπὸ μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ νεκροῦ.⁴³⁸ σὲ πλάκες, κιονίσκους ἢ βωμοὺς, ἀπλὲς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές.⁴³⁹ σὴνται

433. Tac., Ann. 3.62. Βλ. σημ. 993.

434. Πάφ. 91· Λεμ. 72, 75, 148-154, 159-162, 172, 177-179, 181-182· Ἀβ. Πρ. 7 καὶ 8.

435. Πάφ. 18 (πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποὺ βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο, τοῦ τέλους τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.): Θεῶι Ὑψίστῳ | Σώζουσ[α]· Λεμ. 148 (κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποὺ βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα, πιθανῶς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.): Θεῶ Ὑψίστῳ | Νεικόδημος | κα[τὰ] χρηματισμόν· Λεμ. 149 (πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποὺ βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλι, πιθανῶς τοῦ τέλους τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.): Θεῶ Ὑψίστῳ | Ἀριστ[ο]κλῆς | κουκούμης | εὐχὴν ἐποίησεν· Λεμ. 151 (βωμὸς ἀπὸ ὄχρὸ ἀμμόλιθο ποὺ βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἅγιος Ἀθανάσιος, ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ μὲ ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.): Θεῶ Ὑψίστῳ | Δίδυμος | ὑπὲρ τέκνων εὐχὴν καὶ Λάρ. 35 (βωμὸς ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ποὺ χρονολογεῖται πιθανῶς τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ.): [Θεῶ Ὑ]ψίστῳ | Θεῶν οἰκοδόμος | εὐχὴν.

ἀναθηματικὲς ἐπιγραφὲς πρὸς τὸν θεὸν Ὑψιστον ὡς τὸν θεὸ τῆς ἰάσεως σὲ πλάκες ποὺ φέρουν γραπτὰ ἢ ἐγγάρακτα μέλη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος (ὀφθαλμούς, μύτη, μαστοὺς κτλ).⁴⁴⁰ Ὁ θεὸς αὐτὸς λατρευόταν εὐρέως σὲ ὅλη σχεδὸν τὴ νῆσο, σὲ ἀστικὲς καὶ ἀγροτικὲς περιοχὲς, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴ γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν ἐπιγραφικῶν τεκμηρίων, ἀφοῦ ἡ λατρεία του μαρτυρεῖται στὴν Κάτω Πάφο (1 ἐπιγραφή), στὴν Παλαίπαφο (1), στὴν περιοχὴ τοῦ Κουρίου (2), στὴν περιοχὴ τῆς Ἀμαθοῦντος (13, 2 στὸν Ἅγιο Τύχωνα, 2 στὸ Σπιτάλι, 3 στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο, 1 στὴν Ἀμαθοῦντα, 1 στὴ Μαθικολώνη, 1 στὸν Κάψαλο καὶ 3 στὰ Πολεμίδια) στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ (4), στὸ Κίτιον (1), στὴν Ἀθηνίου (4), ἐνῶ ὑπάρχουν καὶ δύο ἀγνώστου ἀκριβοῦς προελεύσεως. Καμία τέτοια ἐπιγραφή δὲν βρέθηκε στὴν ἐπαρχία Ἀμμοχώστου καὶ Κερύνειας.

Ἐχει συζητηθεῖ γιὰ πολλὰς περιοχὲς ἡ ταυτότητα τοῦ θεοῦ ποὺ ἀναφέρεται ὡς Ὑψιστος. Ὁ Ζεὺς ἀπαντᾷ μὲ τὸ ἐπίθετο Ὑψιστος,⁴⁴¹ ἐνῶ καὶ ὁ Ἥλιος⁴⁴² καὶ ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἄπιτις⁴⁴³ ἀποκαλοῦνται θεοὶ Ὑψιστοί. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτούς, καὶ

436. **Λάρ. 181** (Μικρὴ πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μὲ μύτη στὴν ὁποία σώζονται ἴχνη κόκκινου χρώματος, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀθηνίου καὶ χρονολογεῖται πιθανῶς τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ.): *Θεῶ Ὑψ[ίστω] | Ἀφροδε[ίσις] | ἀνέθηκεν | εὐξάμενος*. **Λάρ. 182** (Μικρὴ πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μὲ ζευγὸς ὀφθαλμῶν, στὰ ὁποῖα σώζονται ἴχνη μαύρου χρώματος, πάνω ἀπὸ τὴν ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια, ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀθηνίου καὶ χρονολογεῖται πιθανῶς τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ.): *Θεῶ Ὑψίστω ἀνέθηκεν εὐξάμενος | Μᾶρκο[ς] . . .*. **Λάρ. 183** (Πλάκα ἀπὸ ὠχρὸ ἀμμόλιθο μὲ δύο ἀνάγλυφους μαστοὺς πάνω ἀπὸ τὴν ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια, ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀθηνίου καὶ χρονολογεῖται μεταξὺ Γ΄ καὶ Δ΄ αἰ. μ.Χ.): *Θεῶ Ὑψίστω ἀνέθηκεν Πρόκτιος εὐξάμε[ν]η* καὶ **Λάρ. 184** (Μικρὴ πλάκα ἀπὸ ἀμμόλιθο, μὲ ζευγὸς ὀφθαλμῶν, στὰ ὁποῖα σώζονται ἴχνη μαύρου χρώματος, πάνω ἀπὸ τὴν ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια, ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀθηνίου καὶ χρονολογεῖται μεταξὺ Γ΄ καὶ Δ΄ αἰ. μ.Χ.): *Θεῶ Ὑψίστω εὐξάμενος | Χαρίτων ἀπέ[δ]ωκεν*.

437. Σοφ., *Τραχ.* 1191: *οἷσθ' οὖν τὸν Οἰτης Ζηνὸς Ὑψίστου πάγον*;· Τὸ ἐπίθετο αὐτὸ τοῦ Διὸς μαρτυρεῖται καὶ στὸν Ὑμνον εἰς Ἀπόλλωνα. Ὁ Παυσανίας, 1.15.5, ἀναφέρει ὅτι στὴν Ὀλυμπία καὶ *Μοιρῶν βωμὸς ἐστὶν ἐπιμήκης, μετὰ δὲ αὐτὸν Ἐρμοῦ καὶ δύο ἐφεξῆς Διὸς Ὑψίστου*.

438. Βλ. Cook, *Zeus* ἀρ. 882: Ἐπιγραφή τῆς Περγάμου χαραγμένη σὲ βωμό.

439. *CIL VI*, ἀρ. 509: Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ποὺ βρέθηκε στὴ Ἔωμη.

ὁ Θεὸς τῶν Τουδαίων ἀποκαλεῖται Θεὸς Ὑψιστος χωρὶς ἄλλο προσδιορισμό.⁴⁴⁴

Ἐπιγραφές, στὶς ὁποῖες ἀπαντᾷ ὁ Θεὸς Ὑψιστος, μαρτυροῦνται ἀπὸ τὸ τέλος τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ἐξῆς σὲ πολλὰς περιοχὰς τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, στὴ Θεσσαλονίκη, τὴ Μακεδονία, τὴν Ἀθήνα, τὴ Λυδία, τὴ Φρυγία, τὴ Δῆλο, τὴν Αἴγυπτο κ.ά.⁴⁴⁵ Ὅρισμένοι μελετητὲς θεωροῦν ὅτι πρόκειται γιὰ τὸν Δία Ὑψιστο,⁴⁴⁶ ἄλλοι ταυτίζουν τὸν Θεὸ Ὑψιστο μὲ τὸν Γιαχβὲ⁴⁴⁷ ἢ χαρακτηρίζουν τὴν ὁμάδα ἐπιγραφῶν ὡς ἰουδαίζουσες,⁴⁴⁸ ἐνῶ ὁρισμένοι πιστεύουν ὅτι πρόκειται γιὰ τὴ μονοθεϊστικὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ Ὑψίστου, ποῦ ἦταν εὐρέως διαδεδομένη στὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τῆς ῥωμαϊκῆς αυτοκρατορίας.⁴⁴⁹

Ἐχει διατυπωθεῖ ἀπὸ τὸν Mitford ἡ ἄποψη ὅτι στὶς ἐπιγραφὰς τῆς Κύπρου ὁ Θεὸς Ὑψιστος ὑπονοεῖται ὁ ἰουδαϊκὸς ἢ ὁ χριστιανικὸς θεός.⁴⁵⁰ Πιστεύει ὅτι μετὰ τὴν καταστολὴ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Τουδαίων τὸ 116 μ.Χ., τὴν ἐξορία τους καὶ τὴν ἀπαγόρευση ἐγκαταστάσεώς τους στὴ νῆσο, πιθανὸν ὅσοι παρέμειναν νὰ κρύβονταν καὶ ἔτσι νὰ ἐξηγεῖται ἡ ἔλλειψη τῶν ἰουδαϊκῶν συμβόλων στὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφὰς τῆς νήσου. Οἱ P. Aupert καὶ O. Masson⁴⁵¹ ταυτίζουν ἐπίσης τὸν Θεὸ Ὑψιστο μὲ τὸν ἑβραϊκὸ Θεὸ Γιαχβέ.

Στὴν Κύπρο, ἡ μελέτη τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς λατρείας του ἀπὸ ἀρχαιολογικὴ καὶ γλωσσικὴ ἄποψη καταδεικνύει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ

440. Βλ. Κ. Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ*, Δβ', Προλεγόμενα, §58. Ὁ χαρακτηρισμὸς Ὑψιστος χρησιμοποιεῖται τόσο ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους γιὰ τὴ δήλωση τοῦ Θεοῦ, βλ. Trebilco, *JCAM* 1991, σ. 127-144.

441. Βλ. Roberts κ.ά., *HThR* 29, 1939, σ. 59 κέ, πβ. *DNP*, σ.λ.

442. Η Τατσεβα-Hitova, *Balk. Stud.* 19, 1978, σ. 59-75 (πβ. Pilhofer, *Philippi I*, σ. 184, ὑποσ. 11) ταυτίζει τὸν Θεὸ Ὑψιστο τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἄλλων περιοχῶν τῶν Βαλκανίων μὲ τὸν Δία Ὑψιστο.

443. Βλ. Νίγδελη, *Ἐπιγρθεσσ.* 2006, σ. 171-2 καὶ ὑποσ. 226.

444. Feissel, *RICM*, σ. 240.

445. Βλ. M. Wallraff, *Mediterraneo antico* 6, 2003, σ. 534-535, πβ. Νίγδελη, *Ἐπιγρθεσσ.* 2006, σ. 172.

446. Βλ. Mitford, *IK* σ. 305 καὶ *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2206.

447. Βλ. *BCH* 103, 1979, 383.

πρόκειται για τον Δία Ύψιστο. Από την άλλη, σ' αυτές τις επιγραφές εκτός από την απουσία ιουδαϊκῶν συμβόλων υπάρχει και παντελής απουσία ιουδαϊκῶν ονομάτων, ἐν ἀντιθέσει μὲ ἄλλες επιγραφές σὲ συναγωγές και ἄλλοῦ μετὰ τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.⁴⁵² Στὶς εἴκοσι ὀκτῶ επιγραφές, στὶς ὁποῖες μαρτυρεῖται ὁ Θεὸς Ύψιστος, μέσα ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν ονομάτων τῶν λατρευτῶν τοῦ θεοῦ στὴ νῆσο, διαπιστώνεται ὅτι κανένα ὄνομα δὲν εἶναι ιουδαϊκὸ ἀλλὰ εἶναι ὅλα ἑλληνικὰ ὀνόματα ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα ῥωμαϊκὸ.⁴⁵³ Επιπρόσθετα οἱ δεκαεννέα ἀπὸ τὶς επιγραφές βρέθηκαν στὴν περιοχὴ Ἀμαθοῦντος - Λεμεσοῦ - Κουρίου, ὅπου δὲν ἀνακαλύφθηκε καμία ἐβραϊκὴ συναγωγὴ οὔτε μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴν ἀρχαία γραμματεία ἢ τὶς ἐπιγραφικὲς πηγές. Κατὰ συνέπεια, βάσει τῆς παντελοῦς ἀπουσίας σημιτικῶν ονομάτων και τοῦ κατὰ συντριπτικὴ πλειοψηφία ἐπιχώριου ὀνομαστικοῦ, τεκμαίρεται ὅτι οἱ λάτρες τοῦ Θεοῦ Ύψιστου στὴν Κύπρο δὲν ἦταν Ιουδαῖοι ἀλλὰ ἰθαγενεῖς κάτοικοι τῆς νήσου.⁴⁵⁴

Τὸ ἐὰν θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρισθεῖ και στὴν περίπτωση τῆς Κύπρου ὅτι οἱ λάτρες τοῦ θεοῦ ἀνήκαν στὰ μέλη τῆς κατηγορίας τῶν σεβομένων τὸν θεὸν τῆς ἐβραϊκῆς συναγωγῆς, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Mitchell γιὰ τὸ σύνολο τῶν ἀνθρώπων ποῦ λάτρευαν τὸν θεὸ Ύψιστο στὸ ἀνατολικὸ τμήμα τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας,⁴⁵⁵ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθεῖ μὲ βεβαιότητα, ἀφοῦ ἡ μελέτη τῶν ἐπιγραφῶν τῆς νήσου δὲν

448. Βλ. κεφάλαιο «Ιουδαϊσμός και χριστιανισμός».

449. *Μάρκος* στὴν **Λάρ. 182**.

450. Ὁ Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ*, Δβ΄, Προλεγόμενα, §63 και *ΘραΚ*, σ. 921, ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ὅρος Θεὸς Ύψιστος ἐχρησιμοποιεῖτο πολὺ ἀόριστα, μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ ταιριάζει σὲ ὁποιοδήποτε θεὸ πίστευαν οἱ ἀνθρώποι ὡς τὸν Ύψιστον, ἀφοῦ ἐπρόκειτο γιὰ μία ἐποχὴ, ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Α΄ μέχρι τὶς ἀρχές τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ., ταραγμένη ἔνεκα τῶν θρησκευτικῶν ζυμώσεων· ὑποστηρίζει, χωρὶς ὁμως ὁποιαδήποτε τεκμηρίωση, ὅτι μὲ τὸ νὰ καλύπτουν οἱ ἀνθρώποι τὴ λατρεία τοῦ θεοῦ τους κάτω ἀπὸ τὸ ἐπίθετο αὐτὸ παραλείποντας τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, ἀπέφευγαν τὶς προστριβές και συμβίβαν ὁμαλῶς, ἀφοῦ δὲν προκαλοῦσαν τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα ἄλλων ἀνθρώπων ποῦ εἶχαν διαφορετικὴ πίστη. Ἡ θέση αὐτὴ ὁμως τοῦ Χατζηγιάννου εἶναι καθαρῶς προσωπικὴ.

451. Βλ. Mitchell, *Cult ThHyps.*, σ. 81-147, πβ. Levinskaya 1996, σ. 83-97. Γιὰ τὴν ἀμφισβήτηση τῆς γενικῆς ἰσχύος τῶν ἀπόψεών τους βλ. Bowersock, *Hyperboreus* 8, 2002, σ. 253-262.

παρέχει κανένα τέτοιο στοιχείο. Μὲ τὸν Mitchell ἐξάλλου διαφωνεῖ ριζικὰ ὁ Bowersock, ποὺ ὑποστηρίζει ὅτι ὁ θεὸς Ὑψιστος στὶς ἐπιγραφὰς δὲν εἶναι πάντα ὁ ἴδιος θεὸς ποὺ συνδέεται μὲ τὸν ἰουδαϊσμὸ ἀλλὰ πολλοὶ διαφορετικοὶ θεοί, μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν Τουδαίων, ποὺ λατρευόταν μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὅπως φανερῶνουν ἀρκετὲς ἐπιγραφὰς ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ ἑλληνόφωνου χώρου.⁴⁵⁶

Ἀπαντοῦν καὶ δύο ἐπιγραφὰς⁴⁵⁷ χαραγμένες σὲ κίονα, ποὺ βρέθηκαν στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ χρονολογοῦνται τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ., πρὸς τὸν θεὸν Ὑψιστον, ὁ ὁποῖος ἐδῶ καλεῖται Κύριος Ὑψιστος. Εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐμφάνιση τοῦ τίτλου Κύριος ἀντὶ θεός. Οἱ δύο αὐτὲς ἐπιγραφὰς, ποὺ ἀναφέρουν μέλη τῆς ἴδιας οἰκογένειας καὶ χαράχθηκαν κατὰ πᾶσα πιθανότητα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴ μορφή τῶν γραμμάτων, ἀπὸ τὸν ἴδιο χαρακτήρα, εἶναι ἴσως κρυπτο-χριστιανικές.⁴⁵⁸

II. Ἀφροδίτη Παφία

Ὁ ναὸς τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο ἦταν ὁ πιὸ σπουδαῖος καὶ ὁ ἀρχαιότερος στὴν Κύπρο,⁴⁵⁹ ἀπετέλεσε πόλο ἔλξης γιὰ τοὺς περιηγητὲς τῆς νήσου καὶ διατήρησε τὴν αἴγλη του μέχρι τὰ μέσα τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.⁴⁶⁰ Στὸν ναὸ αὐτὸν παραχωρήθηκε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου ἀπὸ τὴ Σύγκλητο τὸ 22 μ.Χ., ἐπὶ Τιβερίου.⁴⁶¹ Οἱ Πάφιοι γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀσυλία τοῦ ναοῦ τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, ὑποστήριξαν ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου ὅτι ἰδρυτὴς τοῦ ναοῦ ἦταν ὁ Ἀερίας, μυθικὸ

452. Ὁ M. Stein, *EA* 33, 2001, σ. 119-125 (= *SEG* 51, 2354), θεωρεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι ἡ λατρεία τοῦ θεοῦ Ὑψίστου δὲν μπορεῖ νὰ ἀναφέρεται μόνο στὸν θεὸ τῶν Τουδαίων ἀλλὰ πρόκειται γιὰ συνδυασμὸ παγανιστικῆς καὶ ἰουδαϊκῆς προσελύσεως.

453. **Λεμ. 175** καὶ **176**.

454. Βλ. καὶ T. Νικολάου, *RDAC* 2000, σ. 299-300.

455. Γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο βλ. Maier, *RDAC* 1975, σ. 69-75.

456. Γιὰ τὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο βλ. Maier, *SPArch*, σ. 495-506.

457. *Tac. Ann.* 3.62. Παράθεση στὴ σημ. 993.

ἄτομο ἀρχαιότερο καὶ ἀπὸ τὸν Κινύρα,⁴⁶² ἔνεκα τοῦ ὅτι ἡ ἱερότητα μιᾶς λατρείας ἦταν ἄμεσα συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀρχαιότητά της.

Τὸ ἐπίθετο Παφία ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὸν Ἡρόδοτο.⁴⁶³ Ὁ Ὅμηρος παραδίδει ὅτι ὑπῆρχε σὲ αὐτὸν *τέμενος βωμός τε θυήεις*,⁴⁶⁴ ἐνῶ ὁ Εὐστάθιος στὰ σχόλιά του στὸν Ὅμηρο ἀναφέρει ὅτι ὁ βωμός ἦταν ὑπαίθριος, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ θυσιάζουν οἱ διαβάτες.⁴⁶⁵ Ὁ Στράβων, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πληροφορία ὅτι ἡ Παλαίπαφος ἔχει ἀρχαῖο ἱερὸ τῆς Παφίας Ἀφροδίτης,⁴⁶⁶ περιέγραψε καὶ τοὺς ἐτήσιους ἐορτασμοὺς πρὸς τὴ θεά, ὅπως γίνονταν στὶς ἡμέρες του: ἀπὸ τῆ Νέα Πάφο πρὸς τὴν Παλαίπαφο (ἀπόσταση ἐξήντα σταδίων = 11040 μ.) πορεύονται καὶ πανηγυρίζουν κάθε χρόνο ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ συρρέουν ἀπὸ ὅλες τὶς πόλεις τῆς Κύπρου.⁴⁶⁷ Κατὰ τὸν Κορνοῦτο, ποὺ γράφει τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., ἡ Κύπρος θεωρεῖται ἱερὸ νησὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἡ Πάφος ἰδιαίτερη κατοικία τῆς *Παφίας λεγομένης*.⁴⁶⁸ Ὁ Σουητώνιος τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Τίτου στὴν Πάφο ἀναφέρεται στὸ μαντεῖο τοῦ ναοῦ τῆς Παφίας Ἀφροδίτης.⁴⁶⁹

Κατὰ τὸν Μάξιμο Τύριο, ποὺ γράφει ἐπίσης τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς μοιάζει μὲ λευκὴ πυραμίδα

458. Γιὰ τὸν Αερία βλ. Κ. Χατζηιωάννου, *ΑΚΕΠ*, Δβ΄, Σημειώσεις, ἀρ. 254.

459. Ἡροδ., 8.53.7.

460. Ὅμ., Οδ. θ 364.

461. Εὐστ. εἰς Ὅμ. 1600-1 (θ 360-4).

462. Στράβ. 14.683.6.3: *Παλαίπαφος, ὅσον ἐν δέκα σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἰδρυμένη, ὑφορμον ἔχουσα καὶ ἱερὸν ἀρχαῖον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης.*

463. Στράβ. 14.683.6.3: *εἶθ' ἡ Πάφος... ἔχουσα καὶ ἱερὰ εὔκατεσκευασμένα· διέχει δὲ πεζῆ σταδίους ἐξήκοντα τῆς Παλαίπαφου, καὶ πανηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης κατ' ἔτος ἐπὶ τὴν Παλαίπαφον ἄνδρες ὁμοῦ γυναῖξιν συνιόντες καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων.*

464. Cornut. Π. θεῶν φύσ. 24.198: *...Ἐκ τούτου δ' ἤδη καὶ ἱερὰ τῆς Ἀφροδίτης ἢ τῶν Κυθῆρων νῆσος εἶναι δοκεῖ· τάχα δὲ καὶ ἡ Κύπρος, συνάδουσά πως κατὰ τούνομα τῆ κρύψει. Ἡ δὲ Πάφος ἴδιον αὐτῆς οἰκητήριόν ἐστι, Παφίας λεγομένης, τάχα κατ' ἔλλειψιν ἀπὸ τοῦ ἀπαφίσκειν, ὃ ἐστὶν ἀπατᾶν.*

465. Suetonius, Tit. 5: *Sed ubi turbari rursus cuncta sensit, redit ex itinere, aditoque Paphiae Veneris oraculo, dum de navigatione consulit, etiam de imperii spe confirmatus est.*

(δηλαδή όμφαλό) από άγνωστο ύλικό.⁴⁷⁰ Ο Τάκιτος, με άφορμή τήν έπίσκεψη τοῦ Τίτου στον ναό τὸ 69 μ.Χ. για νὰ ζητήσει μαντεία από τοὺς ἱερεῖς, δίδει σημαντικὲς πληροφορίες για τὸν ναό, τὸν τρόπο λατρείας καὶ τὰ τελετουργικά: για τὸν ἱδρυτὴ του, τὸν Ἀερία· τὰ μυστήρια τῆς λατρείας· τὴν μαντικὴ τέχνη ποὺ άσκεῖτο από τοὺς ἱερεῖς· ἱερεὺς καὶ μάντης ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἦταν ὁ Σώστρατος· τῆ λατρεία ποὺ γινόταν δι' εὐχῶν καὶ θυσιῶν, κατὰ προτίμηση άρσενικῶν ζῶων· για τὸ ὅτι άπαγορευόταν νὰ χύνεται αἷμα σφαγίων στον βωμό· ὁ βωμὸς άν καὶ εἶναι στήν ὕπαιθρο δέν βρέχεται από τῆ βροχή· τὰ πλούτη τοῦ ναοῦ· τὸ ὁμοίωμα τῆς θεᾶς ποὺ δέν ἔχει ἀνθρώπινη μορφή ἀλλὰ κωνικὴ.⁴⁷¹ Ο φαλλός, σύμβολο γονιμότητας, δινόταν σὲ ὄσους μσοῦνταν σὲ μυστήρια τῆς θεᾶς στήν Πάφο, σύμφωνα με τῆ μαρτυρία τοῦ Χριστιανοῦ Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως (περὶ τὸ 60-215 μ.Χ.).⁴⁷² Ο

466. Μαξ. Τυρ. 8.8: Παφίοις ἡ μὲν Ἀφροδίτη τὰς τιμὰς ἔχει· τὸ δὲ ἄγαλμα οὐκ ἂν εἰκάσαις ἄλλῳ τῷ ἢ πυραμίδι λευκῇ, ἡ δὲ ὕλη άγνοεῖται.

467. Tac., Hist. II. 2-4: *Igitur oram Achaiae et Asiae ac laeva maris praevectus, Rhodum et Cyprum insulas, inde Syriam audentioribus spatiis petebat. Atque illum cupido incessit adeundi visendique templum Paphiae Veneris, inclitum per indigenas advenasque. Haud fuerit longum initia religionis, templi ritum, formam deae (neque enim alibi sic habetur) paucis disserere. (3) Conditorem templi regem Aeriam vetus memoria, quidam ipsius deae nomen id perhibent. Fama recentior tradit a Cinyra sacram templum deamque ipsam conceptam mari huc adpulsam; sed scientiam artemque haruspicum accitam et Cilicem Tamiram intulisse, atque ita pactum ut familiae utriusque posterii caerimoniis praesiderent. Mox, ne honore nullo regum genus peregrinam stirpem antecelleret, ipsa quam intulerant scientia hospites cessere: tantum Cinyrades sacerdos consulitur. Hostiae, ut quisque vovit, sed mares deliguntur: certissima fides haedorum fibris. Sanguinem arae obfundere vetitum: precibus et igne puro altaria adolentur, nec ullis imbribus quamquam in aperto madescunt. Simulacrum deae non efficie humana, continuus orbis latiore initio tenuem in ambitum metae modo exurgens, sed ratio in obscuro. (4) Titus spectata opulentia donisque regum quaeque alia laetum antiquitatibus Graecorum genus incertae vetustati adfingit, de navigatione primum consuluit. Postquam pandi viam et mare prosperum accepit, de se per ambages interrogat caesis compluribus hostiis. Sostratus (sacerdotis id nomen erat) ubi laeta et congruentia exta magnisque consultis adnuere deam videt, pauca in praesens et solita respondens, petito secreto futura aperit...*

468. Κλήμ. Ἀλ., Προτρ. 2.13: ...Ἦδη δέ, καὶ γὰρ καιρός, αὐτὰ ὑμῶν τὰ ὄργια ἐξελέγξω ἀπάτης καὶ τερατείας ἔμπλεα. καὶ εἰ μεμύησθε, ἐπιγελάσασθε μάλλον τοῖς μύθοις ὑμῶν τούτοις τοῖς τιμωμένοις. ἀγορεύσω δὲ ἀναφανδὸν τὰ κεκρυμμένα, οὐκ αἰδούμενος λέγειν ἅ προσκυνεῖν οὐκ αἰσχύνεσθε. ἡ μὲν οὖν "ἀφρογενῆς" τε καὶ "κυπρογενῆς", ἡ Κινύρα φίλη (τὴν Ἀφροδίτην λέγω τὴν "φιλομηδέα, ὅτι μηδέων

σχολιαστής τοῦ Βιργιλίου, Σέρβιος ποῦ γράφει τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ., ἀναφέρει καὶ αὐτὸς ὅτι στὴν Κύπρο ἡ Ἀφροδίτη λατρεύεται σὲ σχῆμα ὄμφαλοῦ ἢ κώνου.⁴⁷³ Κατὰ τὸν Φλάβιο Φιλόστρατο τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης στὴν Πάφο ἦταν μὲ συμβολικὸ τρόπο κατασκευασμένο.⁴⁷⁴ Ὁ Πλίνιος παραδίδει καὶ αὐτὸς ὅτι στὸν βωμὸ τῆς Παφίας Ἀφροδίτης δὲν βρέχει.⁴⁷⁵

Τὸ ἀρχικὸ ἀρχιτεκτονικὸ σχέδιο τοῦ ναοῦ τῆς Παφίας Ἀφροδίτης δὲν τὸ γνωρίζουμε μὲ ἀκρίβεια ἔνεκα τοῦ ὅτι ἀπεικονίσεις τοῦ ναοῦ μαρτυροῦνται μεταγενέστερα, σὲ νομίσματα τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου. Ὁ ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης ὑπέστη μεγάλες καταστροφές ἔνεκα τοῦ σεισμοῦ τοῦ 15 π.Χ. καὶ ἀνοικοδομήθηκε ἐπὶ Αὐγούστου, ἴσως βάσει τοῦ ἀρχαίου προτύπου. Ἐκτοτε τὰ νομίσματα τῆς Κύπρου, ἡ κοπὴ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται χρονολογικῶς ἀπὸ τὸν Αὐγουστο μέχρι τὸν Καρακάλλα, εἶχαν στὸν ὀπισθότυπο τὴν παράσταση τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Ἡ εἰκόνα τοῦ ναοῦ δὲν εἶναι πανομοιότυπη σὲ ὅλα τὰ νομίσματα ρωμαϊκῆς ἐποχῆς ἐπειδὴ ἴσως ὁ ναὸς ὑφίστατο μετατροπὲς πιθανῶς καὶ λόγω νέων σεισμῶν.⁴⁷⁶ Σὲ χάλκινο νόμισμα ποῦ ἐκόπη ἐπὶ Σεπτιμίου Σεβήρου, στὶς ἀρχές τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.,⁴⁷⁷ ὑπάρχει μία ἀπὸ τὶς καλύτερες παραστάσεις τοῦ ναοῦ.⁴⁷⁸

Ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Πάφου ἔλαβε τὸ ἐπίθετο Παφία καὶ μὲ αὐτὸ ἀναφέρεται σὲ 31 ἐπιγραφές τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου: 30

ἐξεφαάνθη", μηδέων ἐκείνων τῶν ἀποκεκομμένων Οὐρανοῦ, τῶν λάγνων, τῶν μετὰ τὴν τομὴν τὸ κῦμα βεβιασμένων), ὡς ἀσελγῶν ὑμῖν μορίων ἄξιος γίνεται καρπός, ἐν ταῖς τελεταῖς ταύτης τῆς πελαγίας ἡδονῆς τεκμήριον τῆς γονῆς ἀλῶν χόνδρος καὶ φαλλὸς τοῖς μουσμένοις τὴν τέχνην τὴν μοιχικὴν ἐπιδίδοται· νόμισμα δὲ εἰσφέρουσιν αὐτῇ οἱ μουσμένοι, ὡς ἐταίρα ἐρασταί.

469. Serv. in Virg. Aen. I 724: *Apud Cyprios Venus in modum umbilici, vel, ut quidam volunt, metae colitur.*

470. Φλ. Φιλ. Βί. Ἀπολλ. 3.16: *Νεῶς τε ἐπιτυχόντες προσπλεῦσαι Κύπρῳ κατὰ τὴν Πάφον· οὗ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος, ὃ, ξυμβολικῶς ἰδρυσάμενον, θαυμάσαι τὸν Ἀπολλώνιον.*

471. Plinius, NH 2.210: *Celebre fanum habet Veneris Paphos, in cuius quanam aram non impluit.*

472. Βλ. Χατζηιωάννου, ΘραΚ, σ. 890, πβ. Maier - Karag., Paphos 1984, σ. 272-283.

473. Βλ. Hill, BMCCoins, pl. XVII, 4-5.

474. Γιὰ τὴν περιγραφή του βλ. Κ. Χατζηιωάννου, ΘραΚ, σ. 890-3.

ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο⁴⁷⁹ καὶ μία ἀπὸ τὴ Νέα Πάφο.⁴⁸⁰ Σὲ δύο ἐπιγραφὰς δὲν φέρει τὴν ἐπωνυμία Παφία, ἀλλὰ εἶναι σαφὲς ὅτι ἀναφέρονται σ' αὐτὴν ἀφοῦ γίνεται μνεία σὲ ἀρχιερεῖς τῆς θεᾶς.⁴⁸¹ Ἀπαντοῦν στὶς ἐπιγραφὰς τέσσερες ἱερεῖς: Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἱερεὺς τοῦ ναοῦ τῆς θεᾶς, τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, καὶ πιθανώτατα καὶ ἀρχιερεὺς τῆς νήσου τὸν Α' αἰ. μ.Χ.⁴⁸² ὁ Γάιος Οὐμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, ἱερεὺς τοῦ κώμου, ὁ ὁποῖος ἔζησε κατὰ τὸ δεῦτερο ἡμισυ τοῦ Α' αἰ. μ.Χ.⁴⁸³ ὁ Σώστρατος, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Τάκιτο,⁴⁸⁴ ὑπῆρξε ἱερεὺς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης τὸ 69 μ.Χ. καὶ ὁ ἱερέας Τρύφων, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α' μὲ ἀρχὴς Β' αἰ. μ.Χ.⁴⁸⁵ Ἀρχιερεῖς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης ἦταν ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, υἱὸς τοῦ (Τ. Κλαυδίου) Ῥοδοκλέους, πιθανώτατα ἀρχιερεὺς τῆς Ἀφροδίτης στὰ μέσα τοῦ Α' αἰ. μ.Χ.,⁴⁸⁶ ὁ Γ. Οὐμμίδιος Κουαδράτος, ὁ καὶ Πανταυχιανός, υἱὸς τοῦ Γ. Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ, στὰ τέλη τοῦ Α' αἰ. μ.Χ.,⁴⁸⁷ ὁ Διονυσόδωρος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀρχιερεὺς τῆς θεᾶς, τὸ τρίτο τέταρτο τοῦ Β' αἰ. μ.Χ.,⁴⁸⁸ ἐνῶ ὑπάρχει ἀναφορὰ σὲ δύο ἀρχιερεῖς, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πατέρα καὶ υἱό, σὲ ἀπόσπασμα ἀναθηματικῆς πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Παφία ἐπιγραφῆς, ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α' αἰ. μ.Χ. μὲ ἀρχὴς Β' αἰ. μ.Χ.,⁴⁸⁹ καθὼς καὶ σὲ ἀρχιερέα, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει σωθεῖ σὲ ἀπόσπασμα ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς σὲ κτήριον, ἢ ὁποία χρονολογεῖται στὶς ἀρχὴς τοῦ Β' αἰ. μ.Χ.,⁴⁹⁰ ὅπως καὶ σὲ ἀρχιερέα τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφὴ μὲ τὴν

475. Πάφ. 71-73, 75-81, 83-87, 89-90, 92-99, 101-105.

476. Πάφ. 17.

477. Πάφ. 63 καὶ 69.

478. Πάφ. 65 καὶ σημ. 343.

479. Ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 2.

480. Βλ. Tac., *Hist.* II. 4 (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 344).

481. Πάφ. 91 (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 345).

482. Πάφ. 63.

483. Πάφ. 90.

484. Πάφ. 69.

485. Πάφ. 93.

486. Πάφ. 100.

όποια ή πόλη της Πάφου τιμᾶ τὸν αὐτοκράτορα Καρακάλλα.⁴⁹¹ Ἀξιοματοῦχοι τοῦ ναοῦ ἦταν πιθανώτατα καὶ οἱ προστάται καὶ οἱ ταμίαι.⁴⁹²

III. Ἀφροδίτη Ἀμαθουσία

Σύμφωνα μὲ τὸν Τάκιτο,⁴⁹³ ὁ ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης στὴν Πάφο καὶ ἐκεῖνος τῆς Ἀμαθουσίας Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα ἦταν οἱ ἀρχαιότεροι ναοὶ τῆς θεᾶς στὴν Κύπρο. Οἱ Ἀμαθούσιοι, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ δικαίωμα ἀσύλου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀμαθουσίας Ἀφροδίτης ἀπὸ τὴ ῥωμαϊκὴ Σύγκλητο τὸ 22 μ.Χ., ὑποστήριξαν ὅτι ἰδρυτὴς τῆς λατρείας ὑπῆρξε ὁ Ἀμαθος, υἱὸς τοῦ Ἀερία, τοῦ μυθικοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο.

Ἡ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν Αὐγούστο⁴⁹⁴ πιθανὸν νὰ σχετίζεται μὲ τὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα.⁴⁹⁵ Ἡ Ἀφροδίτη στὴν Ἀμαθοῦντα⁴⁹⁶ μὲ τὴν προσωνομίᾳ Κυπρία Ἀφροδίτη μαρτυρεῖται στὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὴν Κυπρία Ἀφροδίτη καὶ τὸν αὐτοκράτορα Τίτο ποῦ χρονολογεῖται τὸ 79/80 μ.Χ.⁴⁹⁷ Στὴν τιμητικὴ ἐπιγραφή γιὰ τὸν ἀνθύπατο [Crep]ereius ποῦ χρονολογεῖται κατὰ πᾶσαν

487. Πάφ. 71, 9: [ἀρχιερ]έ□□ως Παφίας Ἀφρο[δίτης - - - -].

488. Πάφ. 77 (ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὴν Ἀφροδίτη Παφία, ποῦ χρονολογεῖται στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.): ἐ□π□ι□ προστατῶν Αἰνεΐ[ου], Εἰρηναΐου, Τρύφωνος | καὶ ταμ□[ίου] Παπεΐτου Παπεΐ[του]. Ἀναφέρονται τρεῖς προστάτες, ὁ Αἰνεΐας, ὁ Εἰρηναῖος καὶ ὁ Τρύφων καὶ ἕνας ταμίας, ὁ Παπεῖς υἱὸς τοῦ Παπεΐτου, στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἀφροδίτης, πβ. Πάφ. 82, 6-8 (ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Καλιγούλα, ποῦ χρονολογεῖται τὸ 37-38 μ.Χ.): ἐπὶ προστατῶν Δ□ί□ω□νος (;) [τοῦ δεΐνα, τοῦ δεΐνα τοῦ δεΐνα], | Ἀπολλωνίου τ□οῦ ΜΕΟΝΕ□Ο□[- -, καὶ τοῦ δεΐνα τοῦ δεΐνα] | ταμίου τοῦ ἔτους [β΄] Γα[ί]ου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ]. Καὶ σὲ αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή ἀναφέρονται προστάτες (ἴσως τρεῖς) καὶ ἕνας ταμίας, ὅλοι ἀξιοματοῦχοι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο.

489. Tac., Ann. 3.62 (παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 993).

490. Λεμ. 144.

491. Βλ. Mitford ANRW II 7.2, 1980, σ. 1318, ὑποσημ. 118.

492. Γιὰ τὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα βλ. Hermary - Schmid, SphA, σ. 757-69, πβ. Schmid, TArchAma, σ. 757-69.

493. Λεμ. 146.

πιθανότητα τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. ὑπάρχει ἀναφορὰ στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα.⁴⁹⁸

Ὡς πρὸς τὶς φιλολογικὲς πηγές, ὁ Κάτουλλος χαρακτηρίζει ὡς πανούργα τὴν Ἀμαθουσία Ἀφροδίτη,⁴⁹⁹ ἢ ὁποῖα κατοικεῖ στὸ Ἰδάλιο, στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ στοὺς Πόλγους.⁵⁰⁰ Ὁ Ὀβίδιος ἀναφέρει τὸν ναὸ τῆς Ἀμαθουσίας Ἀφροδίτης⁵⁰¹ καὶ παραδίδει ὅτι στὸν βωμὸ τῆς γίνονταν ἀναίμακτες θυσίες. Ὁ Βιργίλιος μαρτυρεῖ ὅτι πόλεις φημισμένες γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ἀφροδίτης κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο κατὰ σειρὰ ἦταν ἡ Ἀμαθούς, ἡ Πάφος καὶ τὸ Ἰδάλιον.⁵⁰² Στὶς *Πράξεις* τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα ἀναφέρεται ὅτι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Μᾶρκος πῆγαν στὴν Ἀμαθοῦντα, ὅπου σὲ ὄρος ὑπῆρχε ἱερὸ εἰδωλολατρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὁ Βαριησοῦς τοὺς ἐμπόδισε νὰ εἰσέλθουν.⁵⁰³ Ὁ Παυσανίας τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. γράφει ὅτι στὴν Ἀμαθοῦντα ὑπῆρχε ἀρχαῖο ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης.⁵⁰⁴ Σύμφωνα μὲ τὸν Βίον τοῦ Τύχωνος ὑπῆρχε ἔθιμο νὰ γίνεται περιφορὰ τοῦ εἰδώλου τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα μὲ βακχικοὺς χοροὺς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· ἡ θεὰ λατρευόταν στὴν Ἀμαθοῦντα μέχρι καὶ τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ., παρὰ τὴ διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ χριστιανικοῦ ναοῦ ποῦ εἶχε οἰκοδομηθεῖ στὴν πόλη.⁵⁰⁵

494. **Λεμ. 143**, 3: *Veneris Cypr[iae]*.

495. Catullus 68A. 11: *nam mihi quam dederit duplex Amathusia curam.*

496. Catullus 36. 11-14: *Nunc, o caeruleo creata ponto, | quae sanctum Idalium Uriosque apertos | quaeque Ancona Cnidumque harundinosam | colis quaeque Amathunta quaeque Golgos.*

497. Ovidius, *Metam.* X. 220-242.

498. Vergilius, *Aen.* X. 50-52: *Est Amathus, est celsa mihi Paphus atque Cythera | Idaliaque domus positus inglorius armis | exigat hic aevum...*

499. *Act. Barn.* 20: *ἐκεῖθεν τε ἤλθομεν ἐν Ἀμαθοῦντι, καὶ πολὺ πλῆθος ἦν Ἑλλήνων ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῷ ὄρει ἀσέμνων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν σπενδόντων...*

500. Παυσ. 9.41.2: *ἔστι δὲ Ἀμαθοῦς ἐν Κύπρῳ πόλις, Ἀδώνιδος ἐν αὐτῇ καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐστὶν ἀρχαῖον...*

501. Βί. Τύχ. 3: *Τὸ οὖν εἶδωλον τῆς Κύπριδος οἱ Ἕλληνες ἄραντες μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατηρίων ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες διήρχοντο πλησίον τῇ ἀγίας ἐκκλησίας βακχεύοντές τε καὶ ὀρχούμενοι...*

IV. Αφροδίτη Γολγία

Από τους Γόλγους, άλλο σημαντικό ιερό της λατρείας της, ή Αφροδίτη έλαβε τὸ ἐπίθετο Γολγία. Μὲ αὐτὸ τὸ ἐπίθετο ἀπαντᾷ πιθανώτατα σὲ μία συλλαβικὴ ἐπιγραφή ποῦ χρονολογεῖται κατὰ τὴν κυπροαρχαϊκὴ περίοδο (600-475 π.Χ.),⁵⁰⁶ σὲ τρεῖς ἀλφαβητικὲς ἐπιγραφές τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὸ Ἄρσος (περιοχὴ Γόλγων)⁵⁰⁷ καὶ σὲ μία τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Ἄχνα.⁵⁰⁸

Ὁ Πausanίας ἀναφέρει ὅτι ἡ λατρεία τῆς Αφροδίτης στοὺς Γόλγους ὑπῆρξε ἀρχαιότερη ἀπὸ ἐκείνη στὴν Πάφο,⁵⁰⁹ ἀλλὰ κάτι τέτοιο πιθανώτατα δὲν ἰσχύει.⁵¹⁰ Ὁ Θεόκριτος στὸ εἰδύλλιό του Ἀδωνιάζουσαι ἀποκαλεῖ τὴν Αφροδίτη Δέσποινα', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας.⁵¹¹ Ὁ Λυκόφρων ἀποκαλεῖ τὴν Αφροδίτη ἀνασσαν Γόλγων.⁵¹² Ὁ Κάτουλλος ἀναφέρει ὅτι ἡ Αφροδίτη ἔχει ναοὺς στὸ Ἰδάλιο, στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ στοὺς Γόλγους,⁵¹³ ἐνῶ σὲ ἄλλο χωρίο γράφει ὅτι κυβερνᾷ τοὺς Γόλγους καὶ τὸ Ἰδάλιον.⁵¹⁴ Στὸν Βίο τοῦ Ἡρακλειδίου τοῦ Α' αἰ. μ.Χ., ἀναφέρεται ὅτι στὸ προάστειο τῆς Ταμασοῦ Πέρα ὑπῆρχαν ἱερὰ καὶ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Γολγίας Αφροδίτης καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.⁵¹⁵ Ὁ Στέφανος Βυζάντιος

502. Βλ. Masson, *ICS* 219.

503. Βλ. *SEG* 6, 830-832.

504. **Λάρ. 180.**

505. Πaus. 8.5.2: καὶ Πάφου τε Ἀγαπήνωρ ἐγένετο οἰκιστῆς καὶ τῆς Αφροδίτης κατεσκευάσατο ἐν Παλαιπάφῳ τὸ ἱερόν· τέως δὲ ἡ θεὸς παρὰ Κυπρίων τιμὰς εἶχεν ἐν Γόλγοις καλουμένῳ χωρίῳ.

506. Βλ. Χατζηιωάννου, *Θρακ.*, σ. 883.

507. Θεόκρ., *Εἰδύλ.* 15. 100.

508. Λυκόφρ., *Ἀλεξ.* 588-9.

509. Catullus 36. 11-14 (παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 496).

510. Catullus 64. 94-96: *Heu misere exagitans immiti corde furores | sancte puer, curis hominum qui gaudia misces, | quaeque regis Golgos quaeque Idalium frondosum.*

511. Βί. Ἡρακλ. 16.190: Ἐγένετο δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας Φιλοθέου τινὸς ὀνόματι τὸν υἱὸν τελευτῆσαι, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν Ἕλληνας· καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ἵνα ἀπονέγκωσιν τοὺς θεοὺς αὐτῶν πρὸς αὐτόν, ἵνα ἀναστήσωσιν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ἀποφέρουσιν οἱ Περᾶται ἱερεῖς Ἀπόλλωνα καὶ Γοργίαν καὶ Ἀρτεμιν, καὶ οἱ Ταμάσιοι Ἀσκληπιὸν καὶ Διόνυσον καὶ τὴν Αφροδίτην.

μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸς λατρεία τῆς Γολγίας Ἀφροδίτης στοὺς Γόλγους.⁵¹⁶

V. Ἀφροδίτη στὸ Κούριον

Μόνο σὲ μία ἐπιγραφή τῶν ἀρχῶν τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου ὑπάρχει μαρτυρία γιὰ τὴ λατρεία τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης στὸ Κούριον.⁵¹⁷

VI. Ἀφροδίτη Ὀρεία

Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ποὺ βρέθηκε στοὺς Σόλους καὶ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Τίτος Φλάβιος Ζήνων ἀφιερώνει ἄγαλμα τοῦ Ὑπνου πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Ὀρεία.⁵¹⁸ Εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐπιγραφή ποὺ ἔχουμε μὲ μνεῖα τῆς Ἀφροδίτης Ὀρείας. Ἡ Ἀφροδίτη κατὰ τοὺς ἐλληνιστικοὺς καὶ ῥωμαϊκοὺς χρόνους ταυτίζεται μὲ τὴν Κυβέλη, ἡ ὁποία συνήθως ἔφερε τὴν ἐπωνυμία *Μήτηρ Ὀρεία*. Ἀγάλματα τῆς Κυβέλης ἔχουν βρεθεῖ στοὺς Σόλους ἀπὸ τὴ Σουηδικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἀποστολή. Στοὺς Σόλους ὑπῆρχε ναὸς τῆς Ἀφροδίτης, ὅπως καὶ τῆς Ἰσιδος, ὅπως παραδίδει ὁ Στράβων.⁵¹⁹

VII. Ἀφροδίτη Ἀκραία

Ἡ Ἀφροδίτη φέρει τὸ λατρευτικὸ ἐπίθετο *Ἀκραία*, ἔνεκα τοῦ ὅτι λατρευόταν στὴν ἀκρόρειαν, τὴ βουνοκορφὴ τοῦ

512. Στέφ. Βυζ. Ἐθν. ἐν λ. Γολγοί: Γολγοί, πόλις Κύπρου... λέγεται καὶ Γόλγιον οὐδετέρως, ἀφ' οὗ Γολγία ἢ Ἀφροδίτη.

513. **Λεμ. 188:** Ἀπολλων[ί]α Κιλ[ί]ε[ους] (;) Ἀφροδίτης οἰκοδόμου.

514. **Λευκ. 12:** Ἀφροδείτη Ὀρεία | ἐπηκόω τὸν Ὑπνον | Τίτος Φλάουιος | Ζήνων εὐξάμενος. Τὸ ἐπίθετο *Ἐπήκοος* ποὺ προστίθεται σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή στὸ Ἀφροδίτη Ὀρεία δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸ τῆς Ἀφροδίτης. Λέγεται γιὰ κάθε θεότητα ποὺ *ἐπήκουσε*, δηλαδή πραγματοποίησε ὅ,τι τῆς ζήτησαν.

515. Στράβ. 14.6.3: Σόλοι πόλις λιμένα ἔχουσα καὶ ποταμὸν καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἰσιδος.

ὄρους Ὀλύμπου στήν Καρπασία, σύμφωνα με τή μαρτυρία τοῦ Στράβωνος.⁵²⁰ Ἐκεῖ ὑπῆρχε ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης, τὸ ὁποῖο, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ Στράβων, ἦταν ἄδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον, δηλ. ἄβατο γιὰ τὶς γυναῖκες, ποὺ δὲν ἐπιτρέπονταν οὔτε νὰ μποῦν μέσα οὔτε νὰ τὸν δοῦν. Ἡ ἀπαγόρευση αὐτὴ γιὰ τὶς γυναῖκες ἴσως νὰ ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ ναὸς στήν κορυφὴ τοῦ Ὀλύμπου τῆς Καρπασίας ἦταν ἀφιερωμένος στήν Οὐρανία Ἀφροδίτη.⁵²¹ Στὸ Σταδισμὸ ἀναφέρεται ἐπίσης ὁ ναὸς τῆς Ἀκραίας Ἀφροδίτης.⁵²²

Ἡ Ἀφροδίτη Ἀκραία ἀπαντᾷ σὲ δύο ἐπιγραφὰς τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου. Στὸν ὄρκο ὑποταγῆς τῶν Κυπρίων στὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο τὸ 14 μ.Χ.,⁵²³ στήν ἐπίκληση στοὺς τοπικοὺς θεοὺς τῆς νήσου, ὑπάρχει ἀναφορὰ στήν Ἀφροδίτην Ἀκραίαν, ἡ ὁποία μάλιστα ἀναφέρεται πρώτη. Σὲ ἐπιγραφὴ ἀπὸ τὴν Καρπασία ποὺ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Ἐμμίδωρος δηλώνει ὅτι παραχωρεῖ κτῆμα τοῦ στὸν ναὸ τῆς Ἀκραίας Ἀφροδίτης ὑπὸ τὸν ὄρο ὅτι τὸ ἕνα δέκατο τῆς παραγωγῆς νὰ δίδεται πάντοτε στὸ ἱερὸ γιὰ νὰ ὑπάρχει εὐκαρπία, ἐνῶ, ἐὰν τὸ γένος τοῦ μείνει χωρὶς κληρονόμους, νὰ δοθεῖ ὀλόκληρη ἢ περιουσία στὸ ἱερὸ τῆς Ἀκραίας Ἀφροδίτης.⁵²⁴ Εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐπιγραφὴ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων στήν Κύπρο, στήν ὁποία ὑπάρχει μαρτυρία γιὰ δωρεὰ περιουσίας σὲ ἱερό.

VIII. Ἀφροδίτη στοὺς Σόλους

516. Στράβ. 14.682.6.3: *ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρβασίς ἐστὶν ἰσθμοῦ τριάκοντα σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας καὶ τὸ νότιον πέλαγος· εἴτ' ἄκρα καὶ ὄρος· ἢ δ' ἀκρώρεια καλεῖται Ὀλυμπος, ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκραίας ναόν, ἀδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον.*

517. Βλ. Χατζηιωάννου, *ΘραΚ*, σ. 884.

518. Σταδ. 307: *Ἀπὸ Φιλεοῦντος ἐπὶ τὰ Ἀκρα... στάδιοι ξ΄... Ἐπίκειται δὲ ἐπάνω ἱερὸν Ἀφροδίτης.*

519. Πάφ. 53.

520. **Ἀμμ. 239**, 12: *Ἀφ[ροδίτη] τῆ ἐπὶ τοῖς] Ἀκροῖς καὶ 20: τῆ]ς Ἀκρέας Ἀφροδίτης.*

Ἡ λατρεία τῆς Ἀφροδίτης στοὺς Σόλους μαρτυρεῖται σὲ ἕμμετρο χρησμὸ ποὺ βρέθηκε κατὰ τὶς ἀνασκαφές τῆς Σουηδικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀποστολῆς στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στοὺς Σόλους καὶ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.⁵²⁵ Ἐπίσης, στὴ χώρα τῶν Σόλων, στὸ χωριὸ Γαληνή, περίπου πέντε χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τῶν Σόλων, βρέθηκε μία ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τῶν μέσων τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. πρὸς τὴν Ἀφροδίτη, τὸ ἐπίθετο τῆς ὁποίας δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή, καὶ τὸν αὐτοκράτορα Ἄντωνίνο Σεβαστό.⁵²⁶

ΙΧ. Ἀφροδίτη χωρὶς ἐπίθετο

Ἡ Ἀφροδίτη ἀπαντᾷ χωρὶς λατρευτικὸ ἐπίθετο σὲ τέσσερεις ἐπιγραφές ῥωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ διάφορες περιοχές τῆς νήσου. Σὲ ἀποσπασματικὴ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὴ θεὰ ποὺ βρέθηκε στὴ Νέα Πάφο καὶ χρονολογεῖται ἀνάμεσα στὰ τέλη τοῦ Β΄ μὲ ἀρχές τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.⁵²⁷ Σὲ ὀγκόλιθο ποὺ βρέθηκε σὲ ἀγρὸ στὴν Ἀρσινόη στὴν περιοχὴ «Περιβόλια τοῦ Τσιφλικιοῦ» βορείως τῆς Πόλεως τῆς Χρυσοχοῦς εἶναι χαραμὲν ἑπίκληση πρὸς τὸν Δία καὶ τὴν Ἀφροδίτη, ποὺ χρονολογεῖται τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.⁵²⁸ Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ σχετίζεται μὲ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς στὴν Ἀρσινόη, ὁ ὁποῖος συνδεόταν καὶ μὲ τὴν Ἀφροδίτη, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τύπο νομίσματος τοῦ Στασιοῖκου τοῦ Β΄ μὲ κεφαλὴ τοῦ Διὸς στὸν ἔμπροσθότυπο καὶ κεφάλι τῆς Ἀφροδίτης στὸν ὀπισθότυπο.⁵²⁹

Σὲ ἐπιγραφή τῶν μέσων τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., ποὺ βρέθηκε στὸ χωριὸ Γαληνή, παραδίδεται μία ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή

521. **Λευκ. 28.**

522. **Λευκ. 10.**

523. **Πάφ. 23.**

524. **Πάφ. 143.**

525. Βλ. Hill, *BMCoin*s, *Cyprus*, σ. 60-1.

στην Αφροδίτη και τὸν Ἀντωνῖνο Πίο.⁵³⁰ Σὲ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὸ Κίτιον καὶ χρονολογεῖται τὸ 44-31 μ.Χ., ἡ *Aniania* καὶ ὁ *Anianius* ἀφιερώνουν τῇ στοᾶ καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτὴν στὸν Τούλιο Καίσαρα, στὸν Δία Κεραῦνιο τὸν θεὸ τοῦ Κιτίου, στὴν Αφροδίτη τῇ θεᾷ τῆς Κύπρου, στὴν πόλη, στὸν δῆμο καὶ στὴν Ὁμόνοια.⁵³¹

Χ. Απόλλων Ὁπάων Μελάνθιος

Τὸ τέμενος τοῦ Ὁπάωνος Μελανθίου βορείως τῆς Ἀμαργέτης ἀνακαλύφθηκε τὸ 1888 κατὰ τὶς ἀνασκαφές τῆς ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς ἀπὸ τὸν Hogarth καὶ περιγράφεται ἀπὸ αὐτὸν⁵³² καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν Masson⁵³³ ὡς ἱαματικὸς θεὸς ποῦ θεράπευε μὲ τὴ δύναμη βοτάνων· τὸ ὄνομα *Μελάνθιος* συνεδέθη μὲ τὸ φυτὸ *μελάνθιον*. Ὁ Ὁπάων Μελάνθιος ἦταν ἐπίσης θεὸς προστατῆς τῆς εὐφορίας καὶ εὐγονίας κατὰ τὸν Mitford.⁵³⁴ ὁ Brown⁵³⁵ συνδέει τὸν Ὁπάωνα μὲ τὸν θεὸ Πάνα, ἐνῶ ὁ Χατζηγιωάννου⁵³⁶ δίδει ἔμφαση στὴν ποιμενικὴ ιδιότητα τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος.

Τὰ ἀγάλματα τοῦ Ἀπόλλωνος, ποῦ βρέθηκαν στὴν Ἀμαργέτη καὶ χρονολογοῦνται τὸν 7' αἰ. π.Χ., παρουσιάζουν ἀφενὸς τὴν ποιμενικὴ του ιδιότητα καὶ ἀφετέρου τὴν ιδιότητά του ὡς θεοῦ τῆς γονιμότητος καὶ τοῦ φυτικοῦ καὶ τοῦ ζωικοῦ βασιλείου. Τὰ ἀγάλματα αὐτὰ παρουσιάζουν τὸν Ἀπόλλωνα μὲ δύο κέρατα τράγου, μὲ μακριὰ ὄτια καὶ μὲ μία ποιμενικὴ ράβδο στὸ δεξιὸ του χέρι.⁵³⁷ Σὲ ἄλλο ἄγαλμα ἀντὶ γιὰ ράβδο ἔφερε ὀγκῶδες ρόπαλο,⁵³⁸ μία κορύνη, ἀπὸ τὴν ὁποία ἴσως νὰ

526. **Λευκ. 10.**

527. **Λάρ. 29.**

528. Βλ. Hogarth, *JHS* 9, 1888, σ. 169-174.

529. Βλ. Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 261-275.

530. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 109.

531. Βλ. Brown, *TAPhA* 107, 1977, σ. 60-61.

532. Βλ. Χατζηγιωάννου, *ΘραΚ*, σ. 903.

533. Myres, *HCC*, σ. 178, ἀρ. 1114.

534. Myres, *HCC*, ἀρ. 1115.

πῆρε τὸ ἐπίθετο *Κερυνήτης* κατὰ τὸν Χατζηγιάννου.⁵³⁹ Ὑπάρχουν ὁμως καὶ ἰθυφαλλικὰ ἀγάλματα τοῦ θεοῦ, ποὺ τονίζουν τὴν ἰδιότητά του ὡς προστάτη τῆς εὐφορίας καὶ εὐγονίας.⁵⁴⁰

Οἱ ἐπιγραφές πρὸς τὸν Ὀπάωνα *Μελάνθιο* ἐκτείνονται χρονολογικῶς, μὲ τὰ μέχρι σήμερα δεδομένα, ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ. μέχρι τὶς ἀρχές τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. Ἔχουν βρεθεῖ συνολικὰ 11 ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές ῥωμαϊκῆς περιόδου πρὸς τὸν Ὀπάωνα *Μελάνθιο* στὴν Ἀμαργέτη τῆς Πάφου.⁵⁴¹ Παραδίδονται καὶ πέντε ἐπιγραφές μὲ τὸ ἴδιο λατρευτικὸ ἐπίθετο τῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου.⁵⁴²

Ὁ Απόλλων ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐπίθετό του Ὀπάων *Μελάνθιος*, ποὺ ἀναφέρεται στὶς ἐπιγραφές τῆς Ἀμαργέτης χωρὶς τὸ *Απόλλων*, ἀναφέρεται σὲ μία ἐπιγραφή τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ ἀπὸ τὴν ἴδια περιοχὴ μὲ τὸ ὄνομά του: *Ἀπόλωνι Μελαθίω*, χωρὶς τὸ ἐπίθετο Ὀπάων. Ἀπαντοῦν ἐπίσης καὶ τρεῖς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου, στὶς ὁποῖες δὲν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῆς θεότητας.⁵⁴³

ΧΙ. Απόλλων Κερυνήτης

Στὸν ὄρκο πίστεως τῶν Κυπρίων πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο τὸ 14 μ.Χ.,⁵⁴⁴ ποὺ βρέθηκε στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Νικόκλεια (χώρα τῆς ἀρχαίας Παλαιπάφου), στὴν ἐπίκληση πρὸς τοὺς τοπικοὺς θεοὺς τῆς νήσου γίνεται ἀναφορὰ καὶ στὸν *Ἀπόλλωνα Κερυνήτην*, γιὰ τὸν ὁποῖο

535. Βλ. Χατζηγιάννου, *ΘΡΑΚ*, σ. 903. Γιὰ τὸ ἐπίθετο αὐτὸ τοῦ Απόλλωνος βλ. κατωτέρω.

536. Βλ. Myres, *HCC*, ἀρ. 1117 καὶ 1118.

537. **Πάφ. 121, 122, 124-132.**

538. Βλ. Hogarth κ.ἀ., *JHS* 9, 1888, σ. 260, ἀρ. 1, σ. 261, ἀρ. 4 καὶ σ. 262, ἀρ. 12· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 36-9, ἀρ. 14 (*SEG* 13, 588) καὶ Γ. Νικολάου, *RDAC* 1963, σ. 44-5, ἀρ. 7 (= *SEG* 23, 642).

539. **Πάφ. 123, 133 καὶ 134.**

540. **Πάφ. 53.**

ελάχιστα πράγματα είναι γνωστά.⁵⁴⁵ Τὸ ἐπίθετο αὐτὸ κατὰ τὸν Mitford⁵⁴⁶ σχετίζεται πιθανῶς μὲ τὴν πόλη Κερύνεια, ἀφοῦ τὸ ἐθνικὸ τῆς Κερύνειας ἀναφέρεται καὶ ὡς Κερυνίτης⁵⁴⁷ ἀλλὰ καὶ ὡς Κερυνήτης,⁵⁴⁸ ἐνῶ ὁ Χατζηγιωάννου θεωρεῖ ὅτι τὸ ἐπίθετο αὐτὸ δὲν σχετίζεται μὲ τὴν Κερύνεια ἀλλὰ παράγεται ἀπὸ τὴ λέξη *κορύνη*, ποῦ σημαίνει τὴν ποιμενικὴ ράβδο.⁵⁴⁹

ΧΙΙ. Απόλλων Ὑλάτης

Τὸ κυριότερο λατρευτικὸ ἐπίθετο ποῦ φέρει ὁ Απόλλων στὴ νῆσο μὲ βάση τὶς ἐπιγραφικὲς καὶ φιλολογικὲς μαρτυρίες εἶναι τὸ Ὑλάτης. Μὲ τὸ ἐπίθετο αὐτὸ λατρευόταν ὁ θεὸς κυρίως στὴν Ὑλην,⁵⁵⁰ ποῦ ἦταν τὸ ἱερὸ ἄλσος τοῦ Απόλλωνος καὶ βρισκόταν σὲ ἀπόσταση τριῶν περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου. Ἡ λατρεία τοῦ Απόλλωνος στὸ σπουδαιότερο ἱερό του στὴν Ὑλη διήρκεσε ἀπὸ τὸν Η΄/Ζ΄ αἰ. π.Χ. μέχρι καὶ τὸ δεῦτερο ἡμισυ τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ. Παρὰ τὴ μεγάλη φήμη τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἀναθημάτων ποῦ εὐρέθησαν καθ’ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς περιόδου ποῦ μᾶς ἀπασχολεῖ, οἱ Κουριεῖς δὲν ζήτησαν ἢ δὲν μπόρεσαν νὰ ἐξασφαλίσουν ἄσυλο γιὰ τὸν ναό τους ἀπὸ τὴ ρωμαϊκὴ Σύγκλητο, ἴσως διότι δὲν κατάφεραν νὰ παρουσιάσουν μαρτυρίες γιὰ μυθικὸ ἰδρυτὴ του, ὅπως ἔκαναν οἱ Πάφιοι, οἱ Ἀμαθούσιοι καὶ οἱ Σαλαμίνοι.

541. Βλ. Mitford, *JRS* 50, 1960, σ. 76.

542. *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2191.

543. Διόδ. Σικ. 19.59.1: ... ὁ δὲ *Κιτιεὺς* καὶ *Λαπήθιος*, ἐτι δὲ *Μαριεὺς* καὶ *Κερυνίτης* τὴν πρὸς αὐτὸν *φιλίαν* συντίθενται.

544. **Κερ. 2**, 3-4: *Κερυ/νητῶν* δῆμος. Βλ. καὶ *Ἡσύχ.* ἐν λ. *κάπια*: *κάπια*· τὰ *σκόροδα*. *Κερυνῆται*, πβ. ἐν λ. *καλαμῖς*: *καλαμῖς*· *Κερυνῆται* δὲ τοὺς *μικροὺς τέττιγας καλαμίδας* καλοῦσι.

545. Βλ. Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δβ΄, ἀρ. 17.30.

546. Στέφ. Βυζ. ἐν λ. Ὑλη: Ὑλη πόλις Κύπρις ἐν ἣ ὁ Απόλλων τιμᾶται Ὑλάτης. Ὑλάτου δὲ τοῦ Απόλλωνος· Ὑλη γάρ ἐστι τόπος περὶ τὸν Κούριον τόπον τῆς Κύπρου ἱερὰ Απόλλωνος, ἀφ' ἧς Ὑλατον τὸν θεὸν προσαγορεύουσι.

Σύμφωνα με τις φιλολογικές πηγές, ο Απόλλων Υλάτης λατρευόταν και στις πόλεις της Κύπρου Αμαμασσό, Ερύσθεια και Τέμβρον,⁵⁵¹ ενώ σε συλλαβικές επιγραφές μαρτυρείται η λατρεία του στους Χύτρους,⁵⁵² στη Νέα Πάφο⁵⁵³ και στη Δρύμου της έπαρχίας Πάφου.⁵⁵⁴

Τò οίκοδομικό σύμπλεγμα του ιεροῦ του Απόλλωνος Υλάτου στο Κούριον άπετελεῖτο άπό την παλαίστρα, τò νότιο κτήριο, τή στοά, τή νότια αύλή, τόν άποθέτη τών άφιερωμάτων, τò νοτιοανατολικò κτήριο, τò βορειοδυτικò κτήριο, τήν οίκία του άρχιερέως, τò θησαυροφυλάκιο, τὰ λουτρά, τò άρχαϊκò τέμενος, τò κυκλικò μνημεῖο, τήν κεντρική αύλή και τόν ναò του Απόλλωνος, που ἦταν προσιτòς άπό τήν ιερὰ òδò στο κέντρο του κτηριακοῦ συμπλέγματος. Στο ιερò του Απόλλωνος κατέφθαναν προσκυνητὲς άπό òλα τὰ μέρη της νήσου και εἰσέρχονταν σ' αυτό άπό τις δύο κύριες πύλες του, τήν πύλη του Κουρίου στα άνατολικά και τήν πύλη της Πάφου στα δυτικά.⁵⁵⁵

Ο Απόλλων Υλάτης, ò θεòς του Κουρίου, εἶναι πολὺ καλά γνωστòς και άπό τις φιλολογικές πηγές και άπό τις επιγραφικές μαρτυρίες⁵⁵⁶ και της ρωμαϊκής περιòδου. Ο Αίλιανòς (Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.) άναφέρει τò ιερò του Απόλλωνος στο άκρωτήριο του Κουρίου, καθὼς και τò άλσος, òπου καταφεύγουν τὰ έλάφια, κοντὰ στο ιερò.⁵⁵⁷ Ο ναòς του Απόλλωνος στο Κούριον άναφέρεται και στις Πράξεις του

547. Στέφ. Βυζ. *Έθν. έν λ. Αμαμασσός: Αμαμασσός, πόλις Κύπρου, έν ἡ τιμᾶται Υλάτης Απόλλων· έν λ. Ερύσθεια: Ερύσθεια, πόλις Κύπρου, έν ἡ Απόλλων τιμᾶται Υλάτης· έν λ. Τέμβρος: Τέμβρος, πόλις Κύπρου, έν ἡ τετίμηται Υλάτης Απόλλων.*

548. Masson, *ICS* 250 και 250a.

549. Masson, *ICS* 2 και 3.

550. Masson, *ICS* 85, 86 και πιθανòν 339.

551. Για τὰ οίκοδομήματα του ναοῦ του Απόλλωνος Υλάτου στο Κούριον βλ. Scranton, *TAPhA* 57, 1967, σ. 3-85.

552. **Δεμ. 9, 52, 54, 56-58, 62-64, 69, 71** και **73.**

553. Αίλιαν. *Π. ζώ. ίδ. 11.7: Έν Κουριάδι αἰ έλαφοι (πλήθος δὲ άρα τούτων τών θηρίων ένταῦθά έστι, και πολλοὶ θηραταὶ περι τήν άγραν αὐτῶν ἡνέμονται) òταν καταφύγωσιν εἰς τò του Απόλλωνος ιερòν τò ένταυθοῖ...*

Αποστόλου Βαρνάβα.⁵⁵⁸ Ο Στράβων αναφέρει ότι όσοι άγγιζαν τὸν βωμὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐρρίχνοντο στὴ θάλασα ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριο τοῦ Κουρίου.⁵⁵⁹ Θεωροῦσαν βεβήλωση τὸ ἄγγιγμα τοῦ βωμοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀπαγόρευση ἦταν τόσο αὐστηρή. Σὲ ἐπιγραφή ποῦ χρονολογεῖται τὸ 130-131 μ.Χ., ὁ βωμὸς τοῦ ναοῦ χαρακτηρίζεται ἄθικτος.⁵⁶⁰ Γιὰ τὴν προφύλαξη ὁμως τοῦ βωμοῦ εἶχε κτισθεῖ περιτείχισμα.⁵⁶¹

Κατὰ τὸν Α' αἰ. μ.Χ. χριστιανικὲς μαρτυρίες παρουσιάζουν τελετὲς εἰδωλολατρῶν στὸ Κούριον πιθανώτατα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου.⁵⁶² Στὴ λατρεία τοῦ θεοῦ φαίνεται ὅτι ἀποτελοῦσαν ἀπαραίτητα στοιχεῖα καὶ οἱ θρησκευτικοὶ χοροί, ὅπως σὲ παλαιότερες φάσεις τῆς λατρείας.⁵⁶³ Σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κούριον ποῦ χρονολογεῖται τὸ 130-131 μ.Χ. παραδίδεται ὅτι αὐτὸ τὸ στοιχεῖο τῆς λατρείας τοῦ θεοῦ, ὁ χορός, ἐτελεῖτο καὶ τῆ ρωμαϊκῆ ἐποχῇ, ἀφοῦ μαρτυρεῖται ὅτι ὁ πρεσβευτῆς καὶ ἀντιστράτηγος Κύπρου, γιὰ νὰ τιμήσει τὸν Ἀντίνοο, τὸν

554. Act. Barn. 19: οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ὄν πλησίον ἐν τῇ καλουμένῃ Τερᾶ. ἐλθόντων δὲ ἡμῶν ἐγγὺς τοῦ Κουρίου...

555. Στράβ. 14.683: ἀρχὴ δ' οὖν τοῦ δυσμικοῦ παράπλου τὸ Κούριον τοῦ βλεπόντος πρὸς Πρόδον, καὶ εὐθύς ἐστὶν ἄκρα ἀφ' ἧς ῥίπτουσι τοὺς ἀψαμένους τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος...

556. Δεμ. 67, 11-12.

557. Βλ. H. W. Swiny, *An Archaeological Guide to the Ancient Kourion Area*, σ. 72.

558. Βί. Ἡρακλ. 9.175: Τῶν δὲ πολιτῶν [τῆς Πάφου] ἀκουσάντων τὸ γεγονός [ὅτι ἐβαπτίσθησαν ἄνδρες ὡσεὶ ἑξῆς], ἐλθόντες πλήθει ἐδίωξαν ἡμᾶς ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον. Καὶ ἤλθαμεν ἐν τόπῳ Κουρίῳ· καὶ δὴ εἰσελθόντες, ἦσαν λυσίκομαι κόραι τρέχουσαι καὶ πλήθη πολλά. Λαβὼν δὲ ἡμᾶς ὁ ὄσιος πατήρ Ἡρακλείδιος, ἐξήλθαμεν ἐκεῖθεν..., πβ. Act. Barn. 19: Καὶ εὐρομεν δρόμον τινὰ μιερόν ἐν τῇ ὁδῷ πλησίον τῆς πόλεως ἐπιτελούμενον, ἐνθα γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν πλήθος γυμνῶν ἐπετέλουν τὸν δρόμον· καὶ πολλὴ ἀπάτη καὶ πλάνη ἐγίνετο ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ. στραφεῖς δὲ ὁ Βαρνάβας τούτῳ ἐπετίμησεν, καὶ ἐπεσεν τὸ ἀπὸ δυσμῶν μέρος, ὥστε πολλοὺς τραυματίας γενέσθαι· πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπέθανον, οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ὄν πλησίον ἐν τῇ καλουμένῃ Τερᾶ. ἐλθόντων δὲ ἡμῶν ἐγγὺς τοῦ Κουρίου, πολὺ πλῆθος Τουδαίων ὄντων ἐκεῖ ὑποβληθέντες ὑπὸ τοῦ Βαριησοῦ ἐστήσαν ἐξω τῆς πόλεως καὶ οὐκ εἶασαν ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὑπὸ δένδρον τὸ ὄν πλησίον τῆς πόλεως ἐποιήσαμεν τὴν ἡμέραν καὶ ἀνεψύξαμεν ἐκεῖ.

559. Βλ. Swiny, ὁ.π., σ. 70.

ἀγαπημένο τοῦ Ἀδριανοῦ ἀπὸ τῆ Βιθυνία, ἐτέλεσε χορὸν παρὰ βωμὸν ἄθικτον Ὑλάτα.⁵⁶⁴

Τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. στὸ προάστειο τῆς Ταμασσοῦ Πέρα ὑπῆρχαν ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Γοργίας (= Γολγίας) Ἀφροδίτης καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.⁵⁶⁵ Ἀπὸ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τοῦ Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ. στὴ βάση μικροῦ ἀγάλματος ποῦ βρέθηκε στὸ Κούριον, ὁ Κλαυδιανὸς πρὸς ἐνδειξὴ εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴ θεραπεία ποῦ ἔτυχε ἀπὸ τὸν Ἀπόλλωνα, συνοδεύει τὴν εὐχή του μὲ τὴν ἀνάθεση ἀγάλματος. Μαρτυρεῖται ἐπομένως ὅτι σ΄ αὐτὰ τὰ χρόνια ὁ Ἀπόλλων ἐθεωρεῖτο ὡς θεὸς θεραπευτῆς.⁵⁶⁶

Βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν παραδίδονται πιθανῶς δύο ἱερεῖς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου στὸ Κούριον. Πρόκειται γιὰ τὸν Διονύσιο, υἱὸ τοῦ Τιμοστράτου, ἱερέα πιθανῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.⁵⁶⁷ καὶ τὸν Μ. Αὐρήλιο Τίμωνα τὸ πρῶτο τέταρτο τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.⁵⁶⁸

ΧΙΙΙ. Ἀπόλλων Καῖσαρ

Ὁ Ἀπόλλων Καῖσαρ ἀπαντιᾶ σὲ ἐπιγραφές⁵⁶⁹ μόνο κατὰ τὴν περίοδο βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ καὶ ταυτίζεται μὲ αὐτόν.⁵⁷⁰ Στὶς περισσότερες ἐπιγραφές ὁ Ἀπόλλων Καῖσαρ ἀναφέρεται μαζὶ μὲ τὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη. Ὁ Τραϊανὸς οἰκοδομεῖ τὸ 100-101 μ.Χ. δύο ἐξέδρες γιὰ τὸν Ἀπόλλωνα Καῖσαρα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη.⁵⁷¹ Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ θὰ μπορούσε νὰ συνδεθεῖ μὲ τὴν ἐπιδοκιμασία τοῦ Τραϊανοῦ στὴν εἰσαγωγή τῆς

560. **Λεμ. 67**, 11-12.

561. *Βί. Ἡρακλ.* 16.190.

562. **Λεμ. 73**.

563. **Λεμ. 25** (Τιμητικὴ ἐπιγραφή σὲ βάση ἀγάλματος ποῦ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Κουρίου). Παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς στὴ σημ. 269.

564. **Λεμ. 44**, 7-8 (Τιμητικὴ ἐπιγραφή γιὰ τὸν Ἡλιόδωρο ἀπὸ τὸν Μ. Αὐρήλιο Τίμωνα). Βλ. σημ. 347.

565. **Λεμ. 9, 54, 56-58, 60** καὶ **62-64**.

566. Βλ. Mitford, *IK*, ἀρ. 109.

567. **Λεμ. 56**.

λατρείας τοῦ Ἀπόλλωνος *Καίσαρος*, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται πρὶν τὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη σ' αὐτὴν μόνο τὴν ἐπιγραφή. Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη καὶ στὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα, ἡ Τιμῶ τιμᾶ τὴ μνήμη τῆς θυγατρὸς τῆς ποῦ ὀνομάζεται ἐπίσης Τιμῶ, θυγατέρα τοῦ Τίμωνος, υἱοῦ τοῦ Ὀνησίλου.⁵⁷² Ὁ Ῥητορικὸς ἀφιερώνει μία ὀρειχάλκινη ὑδρία στὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη καὶ τὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα, ἐνῶ ὁ κεραμεὺς **Πολύκτητος**, υἱὸς τοῦ Τίμωνος, πιθανὸν τὸ 110 μ.Χ. ἀφιερώνει ἕναν πίθο, ποῦ κατασκεύασε ὁ ἴδιος, στοὺς δύο θεοὺς.⁵⁷³ Στοὺς δύο θεοὺς κάνει ἀφιέρωση σὲ ἀναθηματικὴ πλάκα καὶ ὁ Σέξτος Κορνῆλιος Τυχικός.⁵⁷⁴ Ἐγχάρακτη ἐπιγραφή προερχόμενη ἀπὸ τὸ ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου στὸ Κούριον, ἀναφέρεται στὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα ὑπὲρ τῆς Θεμισφᾶτος.⁵⁷⁵ Σὲ ἐπιγραφή σὲ ὀγκόλιθο, ποῦ χρονολογεῖται τὸ 114 μ.Χ., μὲ τὴν ὁποία ὁ Τραϊανὸς πιστώνεται τὴν ἐπέκταση τοῦ λιθοστρώτου ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δρόμου δυτικῶς γιὰ 45 περίπου μέτρα μέχρι τὸ *πρόπυλον*, ἀναφέρονται ὁ Ἀπόλλων Ὑλάτης καὶ ὁ Ἀπόλλων Καίσαρ.⁵⁷⁶

XIV. Ἀπόλλων χωρὶς ἐπίθετο

Ὁ Ἀπόλλων μαρτυρεῖται χωρὶς ἐπίθετο μόνο σὲ μία ἐπιγραφή κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο. Πρόκειται γιὰ μία ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τοῦ Γ' αἰ. μ.Χ. πρὸς τὸ θεό, χαραγμένη κάτω ἀπὸ τὸ λαιμὸ ὑδρίας ἀβεβαίας προελεύσεως.⁵⁷⁷

568. **Λεμ. 57.**

569. **Λεμ. 63.**

570. **Λεμ. 62.**

571. **Λεμ. 60.**

572. **Λεμ. 64.** Γιὰ τὴν οἰκοδομικὴ δραστηριότητα καὶ ἄλλου εἴδους εὐεργεσίες ἐπὶ Τραϊανοῦ βλ. Boatwright 2002, σ. 259-277, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται σὲ κατασκευές, ὅπως δρόμους, γέφυρες, κανάλια, ὑδραγωγεῖα, ναοὺς κτλ., ποῦ ἐγίναν ἀπὸ τὸν Τραϊανὸ στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Ἰταλίας καὶ στὶς ἐπαρχίες τῆς Ῥώμης στὸ πλαίσιο τῆς πατρωνείας του πρὸς τὶς πόλεις καὶ τὰ ἱερά (ἀναφορὰ καὶ στὶς **Λεμ. 9, 56** καὶ **64**).

573. **Αβ. Πρ. 10.**

XV. Δήμητρα καὶ Κόρη

Ἡ λατρεία τῆς Δήμητρας στὴν Κύπρο δὲν φαίνεται ἀρχαιότερη τῶν μέσων τοῦ Ε΄ αἰ. π.Χ. βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν, καὶ συνδέεται μὲ τὸν Ἀπόλλωνα,⁵⁷⁸ τὸ θεό τῆς βλαστήσεως.⁵⁷⁹ Ἡ λατρεία τῆς θεᾶς γενικεύθηκε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἑλληνιστικῆς καὶ κυρίως τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου, ἄφοῦ πρέπει νὰ ὑπῆρχαν ἄρκετὰ ἱερὰ τῆς Δήμητρας στὴ νῆσο, ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὸ ὅτι στὴν Κύπρο ἡ Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον, σύζυγος τοῦ Γ. Οὔμμιδίου Κουαδράτου καὶ μητέρα τοῦ Γ. Οὔμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε ἀρχιερεία τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος ἱερῶν.⁵⁸⁰

Κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ ἐποχὴ ἡ λατρεία τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης ἀπαντιᾶ σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πιθανὸν τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.,⁵⁸¹ ποὺ βρέθηκε στὸ ἱερό τους στὸ Κούριον, ποὺ βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη στὰ βορειοδυτικά.⁵⁸² Ἡ λατρεία τῆς Περσεφόνης ὡς Κόρης στὴν Κύπρο ἀπαντιᾶ καὶ στὸν ὄρκο πίστεως τῶν Κυπρίων πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο τὸ 14 μ.Χ., χωρὶς ἀναφορὰ στὴ Δήμητρα.⁵⁸³

XVI. Ἥρα

574. Τὸ ὅτι συνδέεται ἡ λατρεία τῆς θεᾶς μὲ τὴ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος, μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴ δίγγραφή ἐπιγραφή, σὲ κυπριακὸ συλλαβᾶριο καὶ ἀλφαβητικὴ, τοῦ Δ΄ αἰ. π.Χ. ποὺ βρέθηκε στὸ Κούριον, τὴν ἱερὴ πόλη τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου (Masson, *ICS* 182) καὶ ἀπὸ τὴν ἀλφαβητικὴ ἐπιγραφή τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ., ποὺ βρέθηκε στοὺς Γόλγους, στὴν ὁποία ἡ ἀφιέρωση γίνεται στὴ Δήμητρα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα (*BCH* 95, 1971, σ. 327, ἀρ. 5). Ὁ Mitford, *IK*, 62, θεωρεῖ ὅτι ἡ λατρεία τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης ἔχει τὶς ρίζες της στὴ Μυκηναϊκὴ Ἑλλάδα, ἀλλὰ ἡ ἀποψή του εἶναι ὑποθετικὴ, χωρὶς στοιχεῖα.

575. Βλ. Χατζηγιάννου, *ΘραΚ*, σ. 917.

576. Πάφ. 89 καὶ 90.

577. Λεμ. 53. Πρόκειται γιὰ τὴ δεύτερη ἐπιγραφή, στὴν ὁποία μαρτυρεῖται ἡ λατρεία τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης στὴν ἴδια περιοχὴ. Πρόκειται γιὰ βᾶση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ποὺ φέρει μία δίγλωσση ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή (σὲ κυπριακὸ συλλαβᾶριο καὶ σὲ ἀλφαβητικὴ γραφή): *Δάματρι καὶ Κόραι (Δήμητρι καὶ Κόρη)*.

578. Γιὰ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης στὸ Κούριον βλ. *MSW*, σ. 180 κέ.

579. Πάφ. 53, 2.

Ἡ λατρεία τῆς Ἡρας κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο στὴν Κύπρο ἀπαντᾶ στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ στὴ Νήσου κοντὰ στὸ ἀρχαῖο Ἰθάλιον. Κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο (ἡ λατρεία τῆς θεᾶς δὲν μαρτυρεῖται πρὶν τὸν Δ΄ αἰ. π.Χ.) ἀπαντᾶ στὴν Παλαίπαφο,⁵⁸⁴ στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ στὴν Ἁγία Μονή,⁵⁸⁵ ὄρεινὴ περιοχή κοντὰ στὴ Μονὴ τῆς Παναγίας Χρυσorroγιάτισσας.

Στὴν Ἀμαθοῦντα μαρτυρεῖται σὲ ἐπιγραφὴ πού χρονολογεῖται τὸ 51 μ.Χ. ἡ ὑπαρξὴ *Ἡραίου*, ἱεροῦ τῆς Ἡρας.⁵⁸⁶ Ὁ Πόπλιος καὶ Ἀπολλώνιος ὑπῆρξαν ἱερεῖς στὸ Ἡραῖον τῆς Ἀμαθοῦντος. Αὐτὸ συμπεραίνεται ἀπὸ τὴν ὑπαρξὴ τῆς λέξεως *παρὰνυμφευσάντων*, ἀφοῦ οἱ παρὰνυμφοί, ὅπως σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ ὁ *Ἀρίστων*, υἱὸς τοῦ *Κουττάλου*, καὶ ὁ *Ρόδων*, υἱὸς τοῦ *Κτησίωνος*, μετεῖχαν ὡς ἀκόλουθοι τῆς θεᾶς Ἡρας κατὰ τὸν ἐτήσιο ἱερὸ γάμο τῆς μὲ τὸν Δία.⁵⁸⁷ Ὁ ἱερὸς γάμος ἐτελεῖτο μὲ σκοπὸ νὰ προκληθεῖ εὐφορία τῆς γῆς. Ὑπάρχει ἀκόμη μιὰ ἐπιγραφὴ τοῦ τέλους τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ., στὴν ὁποία παραδίδεται ὁ ναὸς τῆς Ἡρας στὴν Ἀμαθοῦντα.⁵⁸⁸ Σύμφωνα ἐπομένως μὲ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες, ἡ λατρεία τῆς Ἡρας στὴν Ἀμαθοῦντα ἐπεβίωσε ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ. μέχρι τὸ δέκατο τουλάχιστον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου.

Σὲ κῶνο ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Νήσου τρία περίπου χιλιόμετρα δυτικῶς τοῦ Ἰθαλίου, εἶναι χαραγμένη ἀναθηματικὴ πρὸς τὴν Ἡρα ἐπιγραφὴ, ἡ ὁποία χρονολογεῖται κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο.⁵⁸⁹

580. *CIG* II, 2640 (ἐπιγραφὴ σὲ βάση ἀγάλματος, πού ἦταν ἐντειχισμένη στὸν τοῖχο τῆς ἐκκλησίας τῆς Καθολικῆς, δίπλα στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὰ Κούκλια, καὶ χρονολογεῖται μεταξὺ Β΄ καὶ Α΄ αἰ. π.Χ.).

581. Βλ. Masson, *ICS* 90 (συλλαβικὴ ἐπιγραφὴ τοῦ Δ΄ αἰ. π.Χ.).

582. **Λεμ. 145.**

583. Βλ. Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 352-3 καὶ Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 107, ὑποσ. 55.

584. *LBW* 2822 (*CIG* II, 2643): ἀπὸ τοῦ *Ἡραίου ἕως τοῦ | λιθόστρωτου τὰ δένδρα | Σῆμος ἐφύτευσε καὶ ἀνέ|θηκεν τοῖς θεοῖς καὶ τὸν | ναόν...*

585. **Λευκ. 60.**

XVII. Ἄρτεμις Παραλία

Ἡ λατρεία τῆς Ἀρτέμιδος στὴν Κύπρο δὲν φαίνεται παλαιότερη τοῦ Δ΄ αἰ. π.Χ.⁵⁹⁰ Κέντρα λατρείας τῆς κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ ἐποχὴ βάσει τῶν ἐπιγραφῶν ὑπῆρξαν τὸ Κίτιον,⁵⁹¹ ἡ Βώνη (περιοχὴ Χύτρων) μὲ τὸ ἐπίθετο *Ἀγορία*,⁵⁹² οἱ Χύτροι⁵⁹³ καὶ ἡ Νέα Πάφος μὲ τὸ ἐπίθετο *Ἀγροτέρα*.⁵⁹⁴

Κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, τέσσερις ἐπιγραφές ποῦ βρέθηκαν στὸ Κίτιον καὶ ἐκτείνονται χρονολογικῶς ἀπὸ τὸν Β΄ μέχρι τὶς ἀρχές τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ. εἶναι ἀναθηματικὲς πρὸς τὴν *Ἄρτεμιν Παραλία*.⁵⁹⁵ Τὸ ἐπίθετο τῆς θεᾶς εἶναι τοπικό, δηλαδὴ ἐπειδὴ λατρευόταν κοντὰ στὴ θάλασσα *παρὰ τὴν ἄλλα*, ὀνομάσθηκε Παραλία.⁵⁹⁶ Τὸ ἐπίθετο *Παραλία* πρέπει νὰ τὸ ἔλαβε ἐπομένως λόγῳ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἱεροῦ. Γιὰ πόσο χρονικὸ διάστημα κράτησε ἡ λατρεία τῆς θεᾶς στὸ Κίτιον εἶναι ἄγνωστο.⁵⁹⁷ Ἡ ἀρχαιότερη ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ἀναφέρεται ἡ Ἄρτεμις εἶναι τοῦ τέλους τῶν ἑλληνιστικῶν χρόνων.⁵⁹⁸

Μὲ βάση τὶς φιλολογικὲς πηγές τῆς πρωτοχριστιανικῆς ἐποχῆς, ἡ Ἄρτεμις λατρευόταν καὶ στὸ χωριὸ Πέρα, περιοχὴ τῆς Ταμασοῦ,⁵⁹⁹ ἐνῶ ὁ Τύχων, ὅταν χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Μνημονίου, προσηλύτισε στὸν χριστιανισμὸ Ἕλληνες καὶ Τουδαίους καὶ βάπτισε

586. Ὁ Mitford, «Unpublished Syllabic Inscriptions of the Cyprus Museum», *OAth* 3, 1960, σ. 204, ὑποστηρίζει ὅτι ἡ λατρεία τῆς Ἀρτέμιδος Ἀγροτέρας τῆς Νέας Πάφου εἰσῆχθη ἀπὸ τοὺς Ἀρκάδες ἀποίκους ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο, ἀλλὰ ἡ ὑπόθεση αὐτὴ λόγῳ τῆς ἐλλείψεως μαρτυριῶν εἶναι ἀστήρικτη.

587. Βλ. Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ*, Δα΄, 18 καὶ 18.1.

588. Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ*, Δα΄, 18.2.

589. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 128, ἀρ. 28.

590. Βλ. Masson, *ICS* 1a-b (δίγλωσση ἐπιγραφή, συλλαβικὴ καὶ ἀλφαβητικὴ, τοῦ 325-309 π.Χ.).

591. **Λάρ. 31-32, 34 καὶ 36.**

592. Βλ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2188.

593. Γιὰ τὴ λατρεία τῆς θεᾶς στὸ Κίτιον βλ. Pouilloux, *Artémis Paralia*, σ. 411-22, πβ. Yon, *Κυπρ. Σπ.* 54/55.

594. *LBW* 2725, 2-3: ὁ Σοαντείων θίασος τῆς Ἀρτέμιδος.

595. *Βί. Ἡρακλ.* 16.190.

χριστιανή ἀκόμη καὶ τὴν ἰέρεια τῆς Ἀρτέμιδος, γεγονός που φανερώνει τὴν λατρεία τῆς Ἀρτέμιδος στὴν Ἀμαθοῦντα μέχρι καὶ τὰ τέλη τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ.⁶⁰⁰

ΧVΙΙΙ. Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγεία

Ὁ Ἀσκληπιὸς λατρεύθηκε στὴν Κύπρο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ καὶ ῥωμαϊκὴ ἐποχὴ. Σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο τοῦ τέλους τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ., ἀναφέρεται πιθανώτατα ὡς ἱερέας τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγείας ὁ Νικίας Νικία, Κουριεύς.⁶⁰¹ Στὴ Νέα Πάφο βρέθηκε κατὰ τὶς ἀνασκαφές τοῦ Τμήματος Ἀρχαιοτήτων ἓνα Ἀσκληπιεῖον.⁶⁰² Σὲ ἐπιγραφή τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. ποὺ βρέθηκε στὸ χωριὸ Δρομολαξιά, στὴν περιοχὴ τοῦ ἀρχαίου Κιτίου, ἀναφέρεται ὁ Ἀσκληπιόδωρος, σύζυγος τῆς Πνυταρίου, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιόδωρου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Σίλλιδος, ὡς μέλος συνδέσμου τῶν πρώην γυμνασιαρχῶν καὶ ἀγορανόμων, δεῦτερος κτίστης τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀρχιερέας τῆς τοπικῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγείας.⁶⁰³ Στὴν Κάτω Πάφο στὴν Ἐπαυλὴ τοῦ Θησέως βρέθηκε μαρμάρينو ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ τοῦ τέλους τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.⁶⁰⁴ Ἀπὸ τὸν Βίον τοῦ Ἁγίου

596. Βί. Τύχ. 2: Τελευτήσαντος δὲ Μνημονίου τοῦ ἐπισκόπου τὸν ἅγιον Τύχωνα εἰς τὴν προεδρίαν τῆς ἐπισκοπῆς Ἀμαθούντων ἀνήγαγον· ὅστις τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ καταφωτίζει τὴν ἐκκλησίαν, ζηλωτὰς αὐτοῦ καθιστῶν τοὺς πιστεύοντας τῷ Χριστῷ. Τοὺς οὖν Ἕλληνας πλειοτέρους ἀπέστρεφεν ἐκ τῆς εἰδώλων θρησκείας καὶ προσφκείου τῷ Χριστῷ. Τινῶν δὲ ἐμμενόντων τῇ πλάνῃ καὶ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων θυσίας ἐπιβωμίους ποιοούντων, εἰσελθὼν ὁ ἅγιος καὶ δυναμωθεὶς παρὰ τοῦ Θεοῦ τὰ βδελύγματα αὐτῶν κατέστρεψεν· φραγέλλιον δὲ εἰς χεῖρας λαβὼν, τὴν ἰέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, Μιαρανάθουσαν λεγομένην, ὑβρεῖς ἐπαγαγοῦσαν αὐτῷ, ἰσχυρῶς ἐξωθήσατο· ἥτις καὶ συνεῖσα τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ τὴν τῷ ἁγίῳ ἐπιφοιτήσασαν καὶ ταύτην θαυμάσασα ὡμολόγησε τὸν Θεὸν δεσπότην ἡμῶν τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· ὅθεν καὶ ταύτην βαπτίσας Εὐήθειαν προσηγόρευσε.

597. Βλ. Mitford, *Mnem.* 6, 1938, σ. 106, ἀρ. 4, πβ. τοῦ ἰδίου, *OA* 6, 1950, σ. 116 (μὲ ἀναθεωρημένο κείμενο): Ἀφρο[δίτηι Παφίαι] | Ἀμμώνιος ὁ σ[υγγενῆς καὶ - - -] | Νικίαν Νικία Κο[][υριέα? τὸν Ἀσκληπιοῦ καὶ] | Ὑγείας κ[ατὰ τὴν νῆσον ἱερέα].

598. Κ. Νικολάου, *BCH* 101, 1977, σ. 773 καὶ σ. 774, πίν. 109.

599. **Λάρ. 4** καὶ σημ. 218.

600. Βλ. Κ. Χατζηγιωάννου, *ΘραΚ*, σ. 918 καὶ ὑποσ. 382.

Ηρακλειδίου, πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Ἀσκληπιὸς λατρευόταν στὴν Ταμασσὸ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.⁶⁰⁵

ΧΙΧ. Διόνυσος

Μὲ βάση τὶς ἐπιγραφικὲς καὶ φιλολογικὲς πηγὲς φαίνεται ὅτι δὲν ὑπῆρχε στὴν Κύπρο διαδεδομένη λατρεία τοῦ Διονύσου. Τὴν ιδιότητα τοῦ Διονύσου ὡς θεοῦ τοῦ ἀμπελιοῦ καὶ τοῦ κρασιοῦ τὴν εἶχε στὴν Κύπρο ὁ Ἀπόλλων, ὁ ὁποῖος φέρει καὶ τὸ ἐπίθετο *Ληναῖος*,⁶⁰⁶ ἐνῶ τὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ Διονύσου ὡς θεοῦ ποῦ ἀναγεννᾶται τὸ εἶχε στὴν Κύπρο ὁ Ἄδωνις.⁶⁰⁷ Ὁ θεὸς αὐτός, συνδέεται περισσότερο μὲ τὶς θεατρικὲς παραστάσεις, ὅπως ἐμφανίζεται στὴ φράση τῶν *περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν*⁶⁰⁸ σὲ δύο ἐπιγραφὲς τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο.⁶⁰⁹

Στὴν Ταμασσὸ μαρτυρεῖται στὸν *Βίον* τοῦ *Ἀγίου Ηρακλειδίου* ἡ λατρεία τοῦ θεοῦ Διονύσου.⁶¹⁰ Σὲ ἐπιγραφὴ ἀπὸ τῆ Σαλαμίνα τοῦ Β΄ μὲ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Μ. Τίτιος Παντίσχεινος Ἀθηνίων ἀναφέρει ὅτι κατασκεύασε μὲ δικά του ἔξοδα ἄγαλμα τοῦ θεοῦ Διονύσου. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι χαραγμένη στὴν πλίνθο τοῦ ἀγάλματος, πάνω στὴν ὁποία σώζονται τὰ πόδια, καθὼς καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ κορμοῦ ἐνὸς δένδρου γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖο περιπλέκεται κληματίδα. Στὴ βάση τῆς ἐπιγραφῆς περιελίσσεται πάνθηρας, τὸ *ἰνδικὸν λεοντάριον* τῆς ἐπιγραφῆς, ἀπὸ τὸν ὁποῖο σώζονται μόνο τὸ

601. Βί. *Ηρακλ.* 16.190: *Καὶ ἀποφέρουσιν οἱ Περᾶται ἱερεῖς Ἀπόλλωνα καὶ Γοργίαν καὶ Ἄρτεμιν, καὶ οἱ Ταμάσιοι Ἀσκληπιὸν καὶ Διόνυσον καὶ τὴν Ἀφροδίτην.*

602. Βλ. Mitford, *IK*, σ. 49, ἀρ. 19 καὶ Masson, *ICS* 186.

603. Βλ. Χατζηγιάννου, *Θρακ.*, σ. 899-901.

604. Οἱ καλλιτέχνες τοῦ θεάτρου, δηλαδὴ οἱ μουσικοὶ καὶ οἱ ἠθοποιοί.

605. Βλ. *OGIS* 163 καὶ Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 250, ἀρ. 105.

606. Βί. *Ηρακλ.* 16.190.

δεξί του πέλας, ἴχνη τοῦ ἀριστεροῦ καὶ μέρος ἀπὸ τὰ ὀπίσθιά του.⁶¹¹

XX. Διόσκουροι

Οἱ Διόσκουροι, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, δὲν φαίνεται νὰ λατρεύθηκαν στὴ νῆσο πρὶν ἀπὸ τὴ πτολεμαϊκὴ περίοδο, ἐνῶ ἡ λατρεία τους ὑπῆρξε περιορισμένη ἐπειδὴ ἡ Ἀφροδίτη ἦταν προστάτις τῶν ναυτικῶν στὴν Κύπρο (πάσης ναυτιλίας φύλαξ),⁶¹² ρόλο ποῦ εἶχαν ἀλλοῦ οἱ Διόσκουροι Σωτήρες.

Οἱ Διόσκουροι ἀπαντοῦν σὲ δύο ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο. Στὴν πρώτη, στὸν ὄρκο τῶν Κυπρίων πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο,⁶¹³ οἱ θεοὶ ἀναφέρονται μὲ τὴ φράση νῆ... τοὺς ἡμετέρους σωτήρας Διοσκούρους.⁶¹⁴ Οἱ θεοὶ ἀπαντοῦν καὶ σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς αὐτούς, ποῦ χρονολογεῖται πιθανώτατα τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., ἀγνώστου προελεύσεως.⁶¹⁵ Γιὰ τὴ λατρεία τῶν Διοσκούρων πβ. ἐπίσης τὰ θεοφόρα ὀνόματα ἀπὸ τὴ νῆσο.⁶¹⁶

XXI. Ἐκάτη καὶ Πλούτων

Ἡ Ἐκάτη καὶ ὁ Πλούτων δὲν λατρεύθηκαν στὴν Κύπρο. Ἀναφέρονται ὅμως στοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.⁶¹⁷ Ἡ Ἐκάτη παρουσιάζεται μὲ τὸ ἐπίθετο χθονία, δηλαδὴ ὡς θεότητα τοῦ κάτω κόσμου. Γιὰ

607. **Ἀμμ. 108.**

608. Βλ. Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ Β΄*, ἀρ. 45-45.5.

609. **Πάφ. 53**, 4-5.

610. Οἱ Διόσκουροι φέρουν τὸ ἐπίθετο σωτήρες, γιὰ τὴ θεωροῦνταν σωτήρες τῶν ναυτικῶν, βλ. Ὑμ. Ὑμν. 33, στ. 6-7: *σωτήρας τέκε παῖδας [ένν. Κάστορα τε καὶ Πολυδευκέα] ἐπιχθονίων ἀνθρώπων ἠκυπόρων τε ναῶν...*

611. **Ἀβ. Πρ. 6.**

612. **Λεμ. 407** καὶ **589**: *Διόσκορος*. **Λεμ. 741**: *Διοσκορίδης*. **Λεμ. 357** καὶ **Ἀμμ. 16**: *Διοσκοουρίδης* καὶ **Ἀβ. Πρ. 18**: *Διοσκοουρίδου*, βλ. καὶ *LGPN I* σ.λ.

613. Ἀπαντᾷ σὲ 10 πινακίδες ἡ Ἐκάτη καὶ σὲ 11 ὁ Πλούτων, ὁ ὅποιος ἀπαντᾷ καὶ σὲ ἀρὰ ἀπὸ τοὺς Σόλους βλ. **Λευκ. 16.**

τούς σκοπούς τῆς μαγείας, οἱ ἐπικλήσεις πρὸς τοὺς θεοὺς τοῦ σκότους ἦταν ἀπαραίτητες ὡς μεσολαβητῶν μεταξὺ τοῦ κόσμου τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων.

XXII. Ἑρμῆς

Ὁ Ἑρμῆς λατρευόταν στὴ νῆσο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο μεταξὺ ἄλλων ὡς θεὸς τῶν γυμνασίων, ὅπως ἀποδεικνύουν ἐπιγραφές ποὺ βρέθηκαν στοὺς Χύτρους.⁶¹⁸ Σὲ ἐπιγραφή ἐπὶ κυλινδρικοῦ βωμοῦ, ποὺ ἀφιέρωσε ὁ Διαγόρας Τεύκρου ὁ εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος, ὁ Ἑρμῆς φέρει τὸ ἐπίθετο *ἐπήκοος*. Ὁ βωμὸς βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ στοὰ τοῦ Γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ χρονολογεῖται μεταξὺ Α΄ αἰ. π.Χ. καὶ Α΄ αἰ. μ.Χ.⁶¹⁹

Στοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Ἑρμῆς ἀναφέρεται μὲ τὸ ἐπίθετο *χθόνιος*, διότι ὡς ψυχοπομπὸς ἦταν καὶ θεὸς τοῦ Κάτω Κόσμου.⁶²⁰ Οἱ ἐπικλήσεις στοὺς θεοὺς τοῦ σκότους ἦταν ἀπαραίτητες, γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ σκοποὶ τῆς μαγείας, ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ ἀνωτέρω (γιὰ πλήρη ἀνάλυση βλ. **Λεμ. 770**).

XXIII. Ἑστία Βουλαία

Κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο μαρτυρεῖται καὶ ἡ λατρεία τῆς *Ἑστίας Βουλαίας*. Ἡ Ἑστία φέρει τὸ ἐπίθετο αὐτὸ ἔνεκα τοῦ ὅτι ἦταν *ἐν τῇ βουλῇ ἰδρυμένη*,⁶²¹ δηλαδὴ λατρευόταν στὸ Βουλευτήριον τῆς πόλεως. Ἡ Ἑστία Βουλαία Ἑστία ἀναφέρεται μεταξὺ τῶν ὀρκίων θεῶν στὸν ὄρκο πίστεως τῶν Κυπρίων πρὸς

614. Βλ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 129, ἀρ. 29 καὶ σ. 130.

615. **Ἀμμ. 82**.

616. Ἀπαντᾷ σὲ 10 πινακίδες. Γιὰ τὸν ρόλο τοῦ Ἑρμῆ στα μαγικὰ κείμενα, βλ. Fowden 2002, σ. 161-174.

617. Ἀρποκρ. σ.λ.

τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο.⁶²² Ἡ Ἑστία Βουλαία ἀπαντᾷ πιθανώτατα καὶ σὲ μία ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ποῦ βρέθηκε στὸ Μάριον.⁶²³

XXIV. Ἴσις

Ὁ Στράβων ἀναφέρει ὅτι στοὺς Σόλους ὑπῆρχε ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἴσιδος.⁶²⁴ Δὲν βρέθηκε ὅμως καμία ἐπιγραφή ἀπὸ ἐκεῖ ἀφιερωμένη στὴν Ἴσιδα, ἀλλὰ ἄγαλμά της, ποῦ παριστάνει τὴ θεὰ μὲ ὠσειδῆς πρόσωπο καὶ πλούσιους βοστρύχους ποῦ καλύπτουν τοὺς ὤμους, ἐνῶ στὴν κεφαλὴ φέρει μισοφέγγαρο.⁶²⁵ Ὁ Χατζηγιωάννου⁶²⁶ εἰκάζει ὅτι ἡ Ἴσις λατρευόταν στοὺς Σόλους ὡς Ἀφροδίτη καὶ ὅτι τὸ ἱερὸν ἦταν κοινό, διότι ἐὰν οἱ θεῆς εἶχαν διαφορετικὰ ἱερὰ θεωρεῖ ὅτι ὁ Στράβων θὰ ἔγραφε «ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ ἄλλον ἱερὸν Ἴσιδος», ἐνῶ πιστεύει ὅτι ὁ Ὑμνος στὴν Ἀφροδίτη⁶²⁷ ἔνεκα τῆς ἀναφορᾶς σὲ *ψυχῆς καθαρὸν* προδίδει ταύτιση τῶν δύο θεαινῶν.

Σὲ ἐπιγραφή τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου, χαραγμένη σὲ βάση ἀγάλματος, ποῦ βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα ὑπάρχει πιθανώτατα ἀφιέρωση στὴν Ἴσιδα,⁶²⁸ ἡ λατρεία τῆς ὁποίας ἦταν εὐρέως διαδεδομένη στὸν ἑλληνικὸ κόσμο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ καὶ ρωμαϊκὴ περίοδο.⁶²⁹

XXV. Ἄδωνις

618. Πάφ. 53, 5-6.

619. Πάφ. 139.

620. Στράβ. 14.683.6.3: *Σόλοι πόλις λιμένα ἔχουσα καὶ ποταμὸν καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἴσιδος.*

621. Βλ. Westholm, *TempSoli*, pl. XVI, ἀρ. 320.

622. Βλ. Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ Δβ΄*, Προλεγόμενα, §67.

623. Λευκ. 28.

624. Ἄμμ. 98.

625. Βλ. F. Dunand, «Le culte d'Isis dans le bassin oriental de la Méditerranée», *EPRO* 26, 1973.

Ένας πρεσβευτής και αντιστράτηγος Κύπρου, ένας *legatus provinciae*, ο οποίος, μαζί με τον *quaestor* ήταν υπό τον άνθύπατο της νήσου, αφιερώνει στον ναό του Απόλλωνος έναν ύμνο για τον αγαπημένο του Αδριανού Αντίνοο από τη Βιθυνία, που πέθανε στις 30 Οκτωβρίου του 130 μ.Χ.⁶³⁰ Ο ποιητής άπευθυνόμενος πιθανώτατα στη Μοῦσα, τὴν προσκαλεῖ νὰ δοξάσει τὸν Αντίνοο ὡς ἕναν ἄλλο Αἰδωνη.

Ο Αἰδωνης λατρευόταν στὴν Κύπρο καὶ κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, σύμφωνα με τὶς φιλολογικὲς πηγές. Ο Πausanias ἀναφέρει ὅτι στὴν Ἀμαθοῦντα ὑπάρχει ἀρχαῖο ἱερὸ τοῦ Αἰδωνίδος καὶ τῆς Ἀφροδίτης.⁶³¹ Κατὰ τὸν Στέφανο Βυζάντιο στὴν Ἀμαθοῦντα λατρευόταν ὁ Αἰδωνίς Ὅσιρις,⁶³² ἡ λατρεία τοῦ ὁποῖου φαίνεται πιθανώτατα ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

XXVI. Αθηνᾶ

Ἡ ἀρχαιότερη λατρεία τῆς Αθηνᾶς στὴν Κύπρο ἀπαντᾶ στὴ Σαλαμίνα, ὅπου ὑπῆρχε καὶ ναός της σύμφωνα με τὶς φιλολογικὲς⁶³³ καὶ ἐπιγραφικὲς⁶³⁴ μαρτυρίες. Λατρεύθηκε ἐπίσης στοὺς Σόλους,⁶³⁵ τὸ Βουνὶν (χώρα τῶν Σόλων),⁶³⁶ στὴν Κακοπετριά (χώρα τῶν Σόλων)⁶³⁷ καὶ στὸ Ἰθάλιον.⁶³⁸

Κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο μαρτυρεῖται ἡ λατρεία της στὸν Λάρνακα τῆς Λαπήθου,⁶³⁹ ἐνῶ κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ

626. Λεμ. 67.

627. Πaus. 9.41.2: ἔστι δὲ Ἀμαθοῦς ἐν Κύπρῳ πόλις, Αἰδωνίδος ἐν αὐτῇ καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἔστιν ἀρχαῖον...

628. Στέφ. Βυζ. σ.λ. Ἀμαθοῦς.

629. Πορφυρ. π. ἀποχ. 2.54: ἐν τῇ νῦν Σαλαμίनि, πρότερον δὲ Κορωνίδι ὀνομαζομένη, μηνὶ κατὰ Κυπρίους Ἀφροδισίῳ... ὑφ' ἕνα δὲ περίβολον ὃ τε τῆς Αθηνᾶς νεῶς καὶ ὃ τῆς Ἀγραύλου καὶ Διομήδους.

630. OGIS 118, 25 (ψήφισμα τῶν Αθηναίων τοῦ 160/150 π.Χ.): ἐν Σαλαμίनि ἐν τῷ τῆς Αθηνᾶς ἱερῷ.

631. Βλ. Masson, ICS 212.

632. Βλ. Masson, ICS 205.

633. Βλ. Καραγιώργη, RDAC 1977, σ. 198 κέ.

634. Βλ. Masson, ICS 217 καὶ 218.

635. LBW 2778.

καὶ ῥωμαϊκῆ ἐποχῇ ἀπαντᾷ ἡ λατρεία τῆς στὸ Κίτιον.⁶⁴⁰ Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τὸ Κίτιον γίνεται ἐπίκληση στὴν ὀργὴ τοῦ *Κεραυνίου* (Διὸς) καὶ τῆς *Κεραυνίας* (Ἀθηνᾶς) ἐναντίον ἐκείνου ποῦ θὰ ἀγγίξει ἢ θὰ λερώσει τὸν τάφο. *Κεραυνία* κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν Γ΄ αἰ. π.Χ. εἰκονίζεται στὰ νομίσματα τῶν Μακεδόνων βασιλέων νὰ κρατᾷ τὸν κεραυνὸ στὸ χέρι ἔτοιμη νὰ τὸν ἐκσφενδονίσει. Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ περιέχει ἀρὰ ἐναντίον ἐκείνου ποῦ θὰ διατάρασσε μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο τὸν αἰώνιο ὕπνο τῆς νεκρῆς (πβ. τοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος: *Ἐρινύες ὑποχθόνιοι*).⁶⁴¹

XXVII. Τύχη

Ἡ Τύχη λατρεύθηκε στὴν Κύπρο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ καὶ ῥωμαϊκὴ περίοδο. Σὲ ἐπιγραφή ποῦ χρονολογεῖται τὸ 170 π.Χ. μαρτυρεῖται ἡ λατρεία τῆς στοὺς Χύτρους.⁶⁴² Τὸ Κοινὸν *Κυπρίων* στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἀφιέρωσε στὴν Παφία Ἀφροδίτη τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀπολλωνίας, θυγατρὸς τοῦ Κρατέρου, καὶ τοῦ ἀνδρός τῆς Πατροκλέους, υἱοῦ τοῦ Πατροκλέους, πρὸς ἔκφραση εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν προσφορὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τους στὴν Κύπρο καὶ στὴ γενέθλιά τους πόλη. Ὑπῆρξαν οἱ χορηγοὶ τοῦ *Τυχαίου*, δηλ. ναοῦ ἀφιερωμένου στὴν *Τύχη*. Ἐπίσης ἦταν ἀρχιερεῖς διὰ βίου τῆς Τύχης τῆς μητροπόλεως Πάφου, ἐπομένως ὑπῆρχε στὴν Παλαίπαφο *Τυχαῖον* μὲ πολλοὺς ἱερεῖς.⁶⁴³

636. Βλ. Κ. Nicolaou, *OAth* 5, 1965, σ. 44, ἀρ. 5. Γιὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο βλ. **Λάρ. 125**.

637. Γιὰ τὶς ἀπειλητικὰς φράσεις σὲ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφὰς αὐτῆς τῆς περιόδου βλ. Νιάντη 1983, σποράδην.

638. Βλ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 130, στ. 3: [*Τύχη*] *Χυτρίων*.

639. **Πάφ. 101**. Παράθεση στὴ σημ. 186.

XXVIII. Ὁμόνοια

Σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κίτιον, ποὺ ἔχει ὡς *terminus post quem* τὸ 44 π.Χ. καὶ *terminus ante quem* τὸ 31 π.Χ., ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀποθεωμένου Καίσαρος, ὁ Αὐγουστος, κυριάρχησε, ἡ *Aviania* καὶ ὁ *Avianius* ἀφιερώνουν τὰς στοὰς καὶ τὰ ἐν αὐταῖς πάντα στὸν *Divus Iulius*, τὸν Δία Κεραῦνιο τὸν θεὸ τοῦ Κιτίου, στὴν Ἀφροδίτη τῆ θεᾶ τῆς Κύπρου, στὴν πόλη, στὸν δῆμο καὶ στὴν Ὁμόνοια.⁶⁴⁴ Ἡ θεᾶ Ὁμόνοια λατρευόταν στὸ Κίτιον, ὅπως καὶ ἄλλοῦ ὡς θεοποίηση τῆς ἀρμονικῆς συμβίωσης,⁶⁴⁵ πρᾶγμα δικαιολογημένο ἔνεκα τῆς πολυεθνικότητος καὶ πολυπολιτισμικότητος τῆς πόλεως αὐτῆς ὡς πολυσύχναστο λιμάνι.⁶⁴⁶

XXIX. Νέμεσις

Ἡ θεᾶ Νέμεσις εἶχε σὲ πόλη τῆς Κύπρου ἱερὸν τέμενος, σύμφωνα μὲ ἐπίγραμμα ἀβεβαίας προελεύσεως ποὺ χρονολογεῖται στὸ δεῦτερο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.⁶⁴⁷ Τὸ κείμενο τοῦ ἐπιγράμματος δίδει σχετικὰ πρῶιμη πληροφορία γιὰ τὴ λατρεία τῆς Νέμεσης, τῆς θεᾶς ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὴ θεϊκὴ ὄργη καὶ τὴ δίκαιη τιμωρία, ὡς θεᾶς ταυτισμένης καὶ μὲ τὴ *Δικαιοσύνη* καὶ μὲ τὴν *Τύχη*.⁶⁴⁸ Κατὰ τὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. μαρτυρεῖται ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὴ Νέμεση ἀπὸ τὸν Σέρουιο Σουλπίκιο Παγκλέα Οὐηρανιανὸ ἐπὶ κυκλικῆς βάσεως ἀγάλματος, ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου

640. **Λάρ. 29.**

641. Γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ὁμόνοιας βλ. Thériault, *Homonoia* 1996.

642. Κατὰ τὸν Χατζηγιάννου, *Θρακ.*, σ. 927, ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ Κιτίου ἦταν ἀπαραίτητη, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ συμβιώσουν ἀρμονικά.

643. **Αβ. Πρ. 3.**

644. Βλ. Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 25, πβ. Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2, σ. 347-8. Γιὰ τὴ σχέση τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Τύχης μὲ τὴ Νέμεση βλ. τὸν ὕμνο *Eis Nemesin* τοῦ Μεσομήδου τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ (C. Janus, *Musici Scriptores Graeci*, Lipsiae 1895, σ. 468 κέ) στοὺς στ. 2 καὶ 16-20 (γιὰ τὴ σύνδεση Νέμεσης μὲ τὴ Δίκη) καὶ στ. 7 (γιὰ τὴ σύνδεση Νέμεσης μὲ τὴν Τύχη). Πβ. Πλ., Νόμ. 717d, Δίων Χρυσ. Λόγ. 64.8, Ἡσύχ. σ.λ. *Ἀγαθὴ Τύχη* καὶ *Σούδ.* σ.λ. *Νέμεσις* (163).

τῆς Σαλαμῖνος.⁶⁴⁹ Ἡ παρουσία τῆς θεᾶς στὸ θέατρο πρέπει νὰ σχετίζεται μὲ τὴν ἐμψύχωση τῶν ἀθλητῶν καὶ ἴσως τῶν ξιφομάχων,⁶⁵⁰ ἀφοῦ κατὰ τὴν αὐτοκρατορική ἐποχὴ ἡ δημοφιλέστερη λατρεία τῆς Νέμεσης ἦταν ὡς θεᾶς τῶν μονομαχικῶν καὶ θηριομαχικῶν ἀγώνων.⁶⁵¹

XXX. Ὑπνος

Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στοὺς Σόλους καὶ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Τίτος Φλάβιος Ζήνων ἀφιερώνει ἄγαλμα τοῦ Ὑπνου πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Ὀρεία,⁶⁵² δηλαδὴ στὴν Κυβέλη. Ὁ ἀναθέτης ἐξεπλήρωσε εὐχὴν, γιὰ νὰ τὸν ἀπαλλάξει ἡ θεὰ ἀπὸ τὴν ἀσπνία.⁶⁵³

XXXI. Ἥλιος

Ἡ λατρεία τοῦ Ἥλιου στὴν Κύπρο ὡς μεγίστου θεοῦ ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἐλληνιστικὴ ἐποχὴ καὶ συνεχίστηκε μέχρι τουλάχιστον τὰ ἔτη βασιλείας τοῦ Τουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Σύμφωνα μὲ τὸν Τουλιανὸ οἱ Κύπριοι ἱερεῖς εἶχαν κοινοὺς βωμοὺς καὶ κοινὰ τεμένη τοῦ Ἥλιου καὶ τοῦ Διός.⁶⁵⁴

645. **Ἀμμ. 96.**

646. Βλ. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 28. Γιὰ τὴ λατρεία τῆς θεᾶς γενικά βλ. Hornum, *Nemesis* 1993.

647. Βλ. Νίγδελη, *Ἐπιγρθεσσ.* 2006, σ. 181.

648. **Λευκ. 12:** *Ἀφροδεῖτη Ὀρεία | ἐπηκόω τὸν Ὑπνον | Τίτος Φλάβιος | Ζήνων εὐξάμενος.*

649. Ἡ προσωποποίηση τοῦ Ὑπνου εἶναι ἀρχαιότατη καὶ ἀπαντᾷ ἤδη στὴν *Ἰλιάδα*, Ε 233, ὅταν ἡ Ἥρα τὸν ἐπικαλεῖται γιὰ νὰ ἀποκοιμίσει τὸν Δία: *Ὑπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων.* Κατὰ τὸν Παυσανία, 2.31.3, ὑπῆρχε βωμὸς τοῦ Ὑπνου στὴν Τροιζήνα.

650. Τουλ. Λόγ. 4.135D: *εἰ δὲ οὐκ ἔστιν οὐδὲν αὐτῷ [τῷ Ἥλιῳ] κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔξω τῆς ἀγαθοεργίας, ἧς καὶ αὐτῆς μεταδίδωσι τοῖς πᾶσι, μαρτυράμενοι τούς τε Κυπρίων ἱερέας, οἱ κοινοὺς ἀποφαίνουσι βωμοὺς Ἥλιῳ καὶ Διῷ...*, πβ. Λόγ. 4.143D: *συντρέχει δὲ αὐτῷ [τῷ Ἥλιῳ]*

Σε ἐπιγραφὴ ποῦ βρέθηκε στοὺς Γόλγους χαραγμένη σὲ ἀσβεστόλιθο καὶ χρονολογουμένη τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ., γίνεται ἐπίκληση στὸν ἕνα καὶ μοναδικὸ θεό, τὸν Ἥλιο.⁶⁵⁵ Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴ βρίσκονται ἀνάγλυφοι δύο κλάδοι φοίνικος καὶ ἀνάμεσά τους δύο στέφανοι. Στὸν ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ἐγχάρακτη ἡ λέξη ΗΛΙΟΣ. Πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς δύο μονοθεϊστικὲς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου, στὶς ὁποῖες γίνεται ἐπίκληση στὸν Ἥλιο.

Σε ἐπιγραφὴ σὲ ἐπιτύμβια στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, μὲ δύο χέρια ἐγχάρακτα σὲ στάση δέησης ἀπὸ τὴν Ἐγκωμη τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ἐκφράζεται ἀρὰ ἐναντίον τοῦ ἐνόχου γιὰ τὸν θάνατο τῆς Καλλιόπης.⁶⁵⁶ Αὐτὸς ποῦ προκάλεσε τὸν βίαιο θάνατο τῆς Καλλιόπης, ποῦ πέθανε σὲ ἡλικία 28 ἐτῶν, παρέμεινε ἄγνωστος καὶ γι' αὐτὸ γίνεται ἐπίκληση στὸν Ἥλιο, γιὰ νὰ τὸν βρεῖ καὶ νὰ τὸν τιμωρήσει δίκαια στέλνοντάς του τοὺς ἴδιους ἀναστεναγμοὺς τῶν βιαθανάτων.

XXXII. Ἐρινύες

Οἱ Ἐρινύες ἀναφέρονται στὰ κείμενα καταδέσμων τῆς Ἀμαθοῦντος, καθὼς καὶ σὲ μία ἐπιγραφὴ ἀπὸ τὴ χώρα τῆς Σαλαμίνας. Στούς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος ἀναφέρονται ὡς ὑποχθόνιες Ἐρινύες, ὡς δυνάμεις τοῦ σκότους, πβ. τὸν Πλούτωνα, Ἑρμῆ καὶ τὴν Ἑκάτη. Σε ἐπιγραφὴ τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ. ποῦ βρέθηκε σὲ τάφο στὸν Ἅγιο Σέργιο, ποῦ περιέχει ἀρὰ ἀποτρεπτικὴ τῆς συλήσεως τοῦ τάφου, ὑπάρχει ἀναφορὰ σὲ *δαίμονες ἐγκοτίους*, δηλαδὴ σὲ ἐκδικητικὲς Ἐρινύες.⁶⁵⁷

XXXIII. Οἱ ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέντες θεοί

καὶ ἡ τοῦ Διὸς δημιουργικὴ δύναμις, δι' ἣν ἔφαμεν καὶ πρότερον ἰδρῦσθαί τε αὐτοῖς ἐν Κύπρῳ καὶ ἀποδεδεῖχθαι κοινῇ τὰ τεμένη.

651. Λάρ. 191.

652. Ἀμμ. 141.

653. Ἀμμ. 139.

Οἱ ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέντες θεοί, οἱ ὅποιοι ἀναφέρονται στοὺς καταδέμους τῆς Ἀμαθοῦντος, εἶναι πιθανώτατα οἱ Τιτᾶνες, θεότητες τοῦ Κάτω Κόσμου.⁶⁵⁸ Ἀναφέρονται μόνο στὰ μαγικὰ κείμενα, διότι ἐπικαλοῦνταν οἱ μάγοι τῆ σκοτεινῆ τους ιδιότητα.

XXXIV. Ζεὺς Ὀλύμπιος

Τὸ ἱερὸ τοῦ Διὸς Ὀλυμπίου στὴ Σαλαμίνα κατεῖχε πολὺ σημαντικὴ θέση καὶ κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ ἐποχὴ, ἀφοῦ ἡ Σύγκλητος τὸ 22 π.Χ. παραχώρησε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου καὶ σὲ αὐτὸν τὸν ναὸ ἐκτὸς ἀπὸ αὐτοὺς τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ στὴν Ἀμαθοῦντα.⁶⁵⁹ Οἱ Σαλαμίνιοι γιὰ νὰ κερδίσουν τὴν ἀσυλία τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς Ὀλυμπίου ὑπεστήριξαν ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου ὅτι ἰδρυτὴς τοῦ ναοῦ ἦταν ὁ Τεῦκρος. Ὁ Λακτάντιος τὸν ΣΤ΄ αἰ. μ.Χ. ἀναφέρει ὅτι ἐτελοῦντο ἀνθρωποθυσίαι στὸν Δία στὴ Σαλαμίνα τῆς Κύπρου, τὶς ὁποῖες ἄρχισε πρῶτος ὁ Τεῦκρος καὶ διατηρήθηκαν μέχρι τὰ χρόνια τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ.⁶⁶⁰

Στὰ χάλκινα νομίσματα τοῦ κοινοῦ τῶν Κυπρίων, τὸ λατρευτικὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ παρίστατο μὲ δοχεῖο σπονδῶν στὸ δεξιὸ χέρι καὶ μὲ σκῆπτρο μὲ σκαλισμένο ἀετὸ στὸ ἀριστερό.⁶⁶¹ Ὁ Ἀμμιανὸς Μαρκελλῖνος τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ. ἀναφέρει ὅτι τὴν Κύπρο τὴν κάνουν περίφημη ἡ Σαλαμίνα καὶ ἡ Πάφος, ἡ μὲν ξακουστὴ γιὰ τοὺς ναοὺς τοῦ Διός, ἡ δὲ γιὰ τὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης.⁶⁶² Στὸν Βίον τοῦ Ἐπιφανίου μαρτυρεῖται ὅτι ὁ θησαυρὸς τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ

654. Βλ. Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ*, Δβ΄, ἀρ. 47.

655. Tac. Ann. 3. 62. Παράθεση στὴ σημ. 993.

656. Lactantius *De fals. rel.* I.21: *Apud Cyprios humanam hostiam Jovi Teucer immolavit; idque sacrificium posteris tradidit: quod est nuper Hadriano imperante sublato.*

657. Βλ. Hill, *BM Coins, Cyprus*, pl. XV 6 καὶ XVI 10.

658. Amm. Marc. XIV.8.14: *Cyprum itidem insulam procul a continenti discretam et portuosam, inter municipia crebra urbes duae faciunt claram, Salamis et Paphus, altera Jovis delubris, altera Veneris templo insignis.*

Σαλαμίνα ἦταν πολὺ πλούσιος (ὑπῆρχαν πολλὰ χρυσὰ ἀφιερώματα) μέχρι καὶ τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ.⁶⁶³

Βρέθηκαν στὴ Σαλαμίνα ἑπτὰ ἐπιγραφές τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου ποὺ ἀναφέρουν τὸν Δία Ὀλύμπιο. Στὴ σύντομη ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Δία Ὀλύμπιο στὴ βάση ἀγάλματος ὁ Ἐμπυλος, υἱὸς τοῦ Ἐμπύλου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Χαρία, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε γυμνασίαρχος τὸ θ΄ L ἐκ τοῦ ἰδίου προῖκα, τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων.⁶⁶⁴ Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται εἴτε τὸ ἕνατο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου (19 π.Χ.) ἢ τὸ ἕνατο ἔτος μετὰ τὴν ἀνακήρυξη τῆς Κύπρου σὲ συγκλητικὴ ἐπαρχία (14 π.Χ.). Σὲ οἰκονομικὸ κανονισμὸ ἐπὶ μαρμάρινης πλάκας, ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. μὲ ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ἀναφέρεται ὁ Ζεὺς Ὀλύμπιος.⁶⁶⁵ Εἶναι ἀβέβαιο ποιὸς εἶναι ὁ ρόλος τοῦ θεοῦ σὲ αὐτὸν τὸν οἰκονομικὸ κανονισμὸ (μήπως θεωρεῖται προστάτης καὶ τῶν ἀγροτῶν;). Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή χαραγμένη σὲ βάση ἀγάλματος ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀγορᾶς τῆς Σαλαμίνας, τιμᾶται ἡ Λιβία, ἡ σύζυγος τοῦ Αὐγούστου, ἡ ὁποία μετὰ τὸν θάνατο τοῦ συζύγου τῆς ὀνομάστηκε τιμητικὰ Τουλία Σεβαστὴ ἀπὸ τὸν ρωμαϊκὸ δῆμο.⁶⁶⁶ Ὁ θεὸς μαρτυρεῖται πιθανώτατα σὲ ἀπόσπασμα ἐπιγραφῆς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.,⁶⁶⁷ καθὼς καὶ σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Τσιδώρα πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς στὰ τέλη τοῦ

659. Βί. Ἐπιφ. 53: ὁ γοῦν Ἐπιφάνιος ἐξεληθὼν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐν τοῖς κοιμητηρίοις παρεκάλει τὸν θεὸν ἐπὶ τὸ διαθρέψαι πάντας τοὺς στενουμένους. ἦν δὲ ναὸς ἐκεῖνος ἀρχαῖος, ὅστις ἐκαλεῖτο Διὸς ἀσφάλεια. τούτῳ δὲ τῷ ναῷ εἰ ποτε ἤγγισέν τις τῶν ἀνθρώπων, ἐλέγετο εὐθέως ὑπὸ θανάτου λαμβάνεσθαι. ὡς οὖν ἦν Ἐπιφάνιος δεόμενος τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῶν θλιβομένων, φωνὴ αὐτοῦ γέγονεν «Ἐπιφάνιε» φησὶ «μὴ ταραχθῆς.» ὁ δὲ φησιν «τί ἔστι, κύριε;» καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν «ἄπελθε ἐν τῷ ναῷ τῷ καλουμένῳ Διὸς ἀσφάλεια, καὶ λυθήσονται αἱ τῶν θυρῶν σφραγίδες, καὶ εἰσελθὼν εὐρήσεις χρυσίον πολὺ· τοῦτο λαβὼν ἀγόρασον ὅλον τὸν σῖτον Φαυστιανοῦ καὶ τὴν κριθήν, καὶ δὸς τροφήν τοῖς δεομένοις».

660. Ἀμμ. 80.

661. Ἀμμ. 1, (β) 8: ἱερὰς το[ῦ Διὸς τοῦ Ὀλυ]μπίου.

662. Γιὰ τὶς μαρτυρίες ποὺ πιστοποιοῦν ὅτι ἡ Λιβία μετὰ τὸ 14 μ.Χ. ἀναφέρεται σὲ τὶς περισσότερες ἐλληνοφώνες περιοχὲς τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ὡς θεὰ Τουλία Σεβαστὴ βλ. Hahn 1994, σ. 38-43 καὶ 322-6.

663. Ἀμμ. 92.

Β' αί. μ.Χ.⁶⁶⁸ Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὸν θεὸ σὼζεται μοναδικὴ ἐπιγραφικὴ μαρτυρία γιὰ ἱεροδουλοῦς/ες στὸν ναὸ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα κατὰ τὸν Β' ἢ τὸν Γ' αί. μ.Χ.⁶⁶⁹

Ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Σαλαμίνας τιμᾶται ὁ υἱὸς τοῦ Ὑλλου, ὁ Ἡρακλείδης, ὁ ὁποῖος εἶναι διάδοχος τοῦ πατρὸς του στὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας. Ὁ Ἡρακλείδης, γυμνασίαρχος τὸ 31-32 μ.Χ., ἦταν ἀρχιερέας διὰ βίου καὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ τῶν Σεβαστῶν Αὐγούστου καὶ Τιβερίου.⁶⁷⁰

Στοὺς Σόλους ὁ Ζεὺς φέρει τὸ ἐπίθετο Ὀλύμπιος σὲ μαρμαρίνη πινακίδα ποὺ φέρει ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὸν θεόν,⁶⁷¹ ποὺ χρονολογεῖται τὸν Β' αί. μ.Χ.⁶⁷² Πιθανὸν ὁ ναὸς αὐτὸς στοὺς Σόλους νὰ ταυτίζεται μὲ ἐκεῖνον ποὺ ἀναφέρεται στὸν Βίον τοῦ Ἁγίου Αὐξιβίου τὸν Α' αί. μ.Χ., ὅπου παραδίδεται ὅτι κοντὰ στὶς πύλες τῆς πόλεως ὑπῆρχε ἱερὸ τοῦ Διὸς, ὅπου εἶχε τὴν κατοικία του καὶ ὁ ἱερέας.⁶⁷³

Σὲ ἀπότμημα πλάκας ἢ στήλης ἀγνώστου ἀκριβοῦς προελεύσεως, ποὺ χρονολογεῖται τὸν Β' αί. μ.Χ., σὼζεται ἡ ἀνάθεση *Διὶ Ὀλυμπίῳ*.⁶⁷⁴

XXXV. Ζεὺς Κεράνιος

664. **Ἀμμ. 70.**

665. **Ἀμμ. 110,** 4: [τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυ]μπίου ἱεροδουλ[ο- -].

666. **Ἀμμ. 20:** Ἡ πόλις | Ἡρακλείδην νν Ὑλλου|γυμνασιαρ[χή]σα[ν]τα ν τὸ ιη' Γ|καὶ ἀρχιερέα διὰ [βί]ου τοῦ τε Διὸς|τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τῶν Σεβαστῶν.

667. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ φυλάσσεται στὸ Statens historiska Museum στὴ Στοκχόλμη.

668. **Λευκ. 11.**

669. **Βί. Αὐξ. 9:** ...Ἀπάρας δὲ ὁ μακάριος Αὐξίβιος ἐκ τοῦ Λιμνίτου καὶ τὴν πορείαν ποιούμενος, διερωτήσας ἤλθεν ἐν Σόλοις. Ἦν δὲ ἐγγὺς τῆς πόλεως τῶν πυλῶν τοῦ παρ' αὐτοῖς ψευδωνύμου θεοῦ Διὸς ναὸς κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος, ἐν ᾧ καὶ ἱερεὺς κατῴκει ἐν αὐτῷ, πβ. 14: καὶ δὴ κατελθὼν ἐν Σόλοις τῇ πόλει καὶ ἀναζητήσας τὸν μακάριον Αὐξίβιον, ἐμηνύθη αὐτῷ ἐν ποίῳ τόπῳ κατοικεῖ. Ἐξελθὼν δὲ ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸν τόπον τὸν ἐπικαλούμενον Διός, εὔρεν αὐτὸν ἐκεῖ...

670. **Ἀβ. Πρ. 5,** 2.

Ὁ Ζεὺς Κεραύνιος λατρεύθηκε στὸ Κίτιον τουλάχιστον ἀπὸ τὸν Ε΄ αἰ. π.Χ., ὅπως μαρτυρεῖ ἄγαλμά του, στὸ ὁποῖο παρίσταται νὰ κρατᾷ στὸ ὑψωμένο δεξί του χέρι τὸν κεραυνό, ἐνῶ στὴν παλάμη τοῦ ἀριστεροῦ του κρατᾷ ἀετό, ἄλλο ἱερό του σύμβολο.⁶⁷⁵ Ἡ ἐπιγραφικὴ μαρτυρία ὁμως γιὰ τὸν θεὸ στὸ Κίτιον εἶναι τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου.⁶⁷⁶ Ἡ Αὐιανία καὶ ὁ Αὐιάνιος σὲ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μαρμάρινης βάσεως ἀγάλματος ποῦ χρονολογεῖται μεταξὺ 44 καὶ 31 π.Χ. ἀφιερώνουν στοῦ στὸν ἀποθεωμένο Τούλιο Καίσαρα, τὸν Δία Κεραύνιο τὸν θεὸ τοῦ Κιτίου, στὴν Ἀφροδίτη τῆ θεὰ τῆς Κύπρου, στὴν πόλη, στὸν δῆμο καὶ στὴν Ὀμόνοια.⁶⁷⁷ Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφὴ τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ. γίνεται ἐπίκληση στὴν ὀργὴ τοῦ Κεραυνίου (Διὸς) καὶ τῆς Κεραυνίας (Ἀθηνᾶς) ἐναντίον ἐκείνου ποῦ θὰ ἀγγίξει ἢ θὰ λερώσει τὸν τάφο τῆς νεκρῆς.⁶⁷⁸ Στὸ δάσος Furrinae τῆς Ἰώμης βρέθηκε ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ στὸν Δία Κεραύνιο καὶ στὶς Νύμφες τοῦ δάσους ἀπὸ τὴν Ἄρτεμη ποῦ καλεῖται καὶ Σιδωνία, ἡ ὁποία ἦταν ἀπὸ τὴν Κύπρο. Ἡ ἐπιγραφὴ χαράχθηκε σὲ βωμὸ καὶ χρονολογεῖται πιθανὸν τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ. Ἡ Κυπρία Ἄρτεμις ἢ καὶ Σιδωνία, ἡ ὁποία προφανῶς προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον, ἀφιέρωσε τὸν βωμὸ καὶ στὸν θεὸ τῆς πατρίδος της, τὸν Δία Κεραύνιο, καὶ στὶς Νύμφες τοῦ δάσους Furrinae τῆς Ἰώμης, ὅπου κατοικοῦσε.⁶⁷⁹

XXXVI. Ζεὺς Λαβράνιος

Οἱ δεκαπέντε ἀναθηματικὲς ἐπιγραφὲς πρὸς τὸν Δία Λαβράνιον ἐμπίπτουν χρονολογικῶς στὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ

671. Βλ. *SCE* 3, σ. 32, ἀρ. 139, 356, 449 καὶ πίν. 14 - 15.

672. Γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Κεραυνίου στὸ Κίτιον βλ. Nicolaou, *OAth* 5, 1965, σ. 37-45, πβ. τοῦ ἰδίου *HTK*, σ. 118-20.

673. **Λάρ. 29.**

674. **Λάρ. 125.**

675. Βλ. *IGR* 1, 1387: Διὶ | Κεραυνίῳ | Ἄρτεμις | ἡ καὶ Σιδωνία | Κυπρία | ἐξ ἐπιταγῆς | ἀνέθηκεν | καὶ Νύμφες | Φορρίνες.

τέλους τοῦ Β΄ καὶ τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ.⁶⁸⁰ Οἱ δεκατρεῖς⁶⁸¹ βρέθηκαν στὸν λόφο στὴν τοποθεσία «Κάστρο» δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα, τὸ ὁποῖο βρίσκεται ὀκτὼ περίπου χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τῆς Ἀμαθοῦντος, καὶ οἱ δύο⁶⁸² στὸ χωριὸ Χανδριά, τὸ ὁποῖο βρίσκεται 25,5 περίπου χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τῆς Ταμασοῦ καὶ 26 περίπου χιλιόμετρα νοτιοανατολικῶς τῶν Σόλων. Τὰ κέντρα ἐπομένως τῆς λατρείας τοῦ Διὸς Λαβρανίου⁶⁸³ στὴν Κύπρο σύμφωνα μὲ τὶς ὑπάρχουσες ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες τοποθετοῦνται στὴ Φασοῦλα καὶ τὴν περιοχὴ τῶν Χανδριῶν.

Οἱ ἐπιγραφές καὶ τὰ γλυπτὰ εἶναι οἱ μόνες μαρτυρίες ποῦ σώζονται σήμερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀγροτικὸ ἱερό. Τὰ γλυπτὰ εἶναι χονδροειδῆ καὶ χαρακτηριστικὸ τους γνώρισμα εἶναι ἡ πλούσια κόμμωση καὶ ἡ γενιάδα μὲ πυκνοὺς βοστρύχους. Ἡ τεχνοτροπία τῶν γλυπτῶν συμφωνεῖ χρονολογικῶς μὲ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες.

Στὸν ναὸ τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὰ Χανδριά ἀναφέρεται ὁ ἱερεὺς Φιλοκράτης.⁶⁸⁴ Στὴν ἐπιγραφὴ παραδίδεται ὅτι ὁ Φιλοκράτης ὡς ἱερεὺς ἔκτισε γιὰ τὸν θεὸ του κάποιο κτήριο, ἴσως ἀκόμη καὶ τὸν ἴδιο τὸν ναόν. Ὁ Φίλων, υἱὸς τοῦ Φιλοκράτους, πιθανώτατα τοῦ ἱερέως ποῦ ἀναφέρεται ἀνωτέρω, ἔφερε τὸ ἀξίωμα *κνεισευτήρ θεῶν οὐρανίων καὶ Διὸς Λαβρανίου*⁶⁸⁵ καὶ οἰκοδόμησε τὰς στοάς τὸ 190-1 μ.Χ., κατὰ τὸ δωδέκατο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Κομμόδου.⁶⁸⁶

676. Γιὰ τὴν ἀνακάλυψη καὶ τὴν ἀνασκαφὴ τοῦ τεμένους τοῦ Διὸς Λαβρανίου βλ. Cesnola, *Cyprus*, σ. 285 κέ., ποῦ ἀναφέρει ὅτι ἀνακάλυψε στὴν περιοχὴ «the ruins of an elliptical structure measuring 27 feet by 16 feet». Γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὴν Κύπρο βλ. Cook, *Zeus II*, σ. 598 κέ., πβ. Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 32, Megaw, *JHS* 79, 1959, 30 κέ. καὶ Hermary, *Κυπρ.* Σπ. 54/55, σ. 333-337.

677. **Λεμ. 155-156, 158, 163-171** καὶ **173**.

678. **Λεμ. 157-158**.

679. Ἡ καταγωγὴ τοῦ ἐπιθέτου Λαβράνιος εἶναι ἀβέβαιη. Γιὰ τὶς διάφορες ἐρμηνεῖες ποῦ προτάθηκαν βλ. Χατζηιωάννου, *ΘΡΑΚ*, σ. 911-2.

680. **Λεμ. 157**.

681. Προέρχεται πιθανώτατα ἀπὸ τὴν ὀμηρικὴ λέξη *κνίσα*.

682. **Λεμ. 158**. Τὸ ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Κομμόδου γλύτωσε ἀπὸ τὴ *rasura* κατὰ τὴ διάρκεια τῆς *damnatio memoriae* του ὀφείλεται πιθανώτατα στὸ ὅτι ἡ τοποθεσία εἶναι ἀρκετὰ ἀπομακρυσμένη καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπομονωμένη.

XXXVII. Ζεύς Ούράνιος

Μόνο σὲ μία ἐπιγραφή μαρτυρεῖται ἡ λατρεία τοῦ Διὸς Ούρανίου στὴν Κύπρο. Τὸ λατρευτικὸ ἐπίθετο Ούράνιος γιὰ τὸν Δία ἀπαντᾷ σὲ ἐπιγραφή τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. σὲ στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ποῦ βρέθηκε στὸ χωριὸ Κλήρου, στὴ χώρα τῆς ἀρχαίας Ταμασοῦ.⁶⁸⁷ Ὁ Ἀρίστων πιθανῶς ἀπὸ τὰ Μύλασα τῆς Καρίας, υἱὸς τοῦ Ἀρισταγόρα, ἀφιερώνει στὸν Δία Ούράνιο ἕναν λύχνο, πάνω στὸν ὁποῖο εἶναι χαραγμένη μεταξὺ ἄλλων κεφαλὴ τοῦ Διός. Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ παρουσιάζει ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴν ἄποψη ὅτι εἶναι ἡ μόνη κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο ποῦ περιγράφει μὲ τόση λεπτομέρεια τὰ ἀναθήματα σὲ θεό.

XXXVIII. Ζεύς χωρὶς ἐπίθετο

Ὁ Ζεύς, ὁ ὁποῖος εἶχε κοινούς ναοὺς στὴν Κύπρο μὲ τὸν Ἥλιο,⁶⁸⁸ δὲν φέρει λατρευτικὸ ἐπίθετο σὲ μία ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.⁶⁸⁹ Πρόκειται γιὰ ἐπίκληση πρὸς τὸν Δία καὶ τὴν Ἀφροδίτη ποῦ βρέθηκε σὲ ἀγρὸ στὴν Ἀρσινόη στὴν περιοχὴ «Περιβόλια τοῦ Τσιφλικιοῦ», βορείως τῆς Πόλεως τῆς Χρυσοχοῦς. Ὁ Δίας ποῦ λατρευόταν στὴν Ἀρσινόη συνδεόταν καὶ μὲ τὴν Ἀφροδίτη, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν τύπο νομίσματος τοῦ Στασιοίκου τοῦ Β΄ μὲ τὸ κεφάλι τοῦ Διὸς στὸν ἐμπροσθότυπο καὶ τὸ κεφάλι τῆς Ἀφροδίτης στὸν ὀπισθότυπο.⁶⁹⁰ Στὴν εὐρύτερη περιοχὴ

683. **Λευκ. 76:** *Ἀγαθῆ Τύχη· | Ἀρίστων Ἀρισ[τα]γόρου Μυ[λα]σ[εὺς] (;) | Ούρανίῳ τὸν [λύ]χ[νον] καὶ τὰ [έ]π[ι]θ[ε]τ[α] | αὐτῷ βούδ[ια] | δ[ύ]ο καὶ ἀετο[ῦ] | [α]ύχένα, ἐν ᾧ [πρό]σω[πον] Διὸ[ς] - - - | - - - ΔΗΝΥ - - -*

684. Τουλ. Λόγ. 4.135D, πβ. 4.143D (παράθεση τῶν χωρίων στὴ σημ. 650).

685. **Πάφ. 143.**

686. Βλ. Hill, *BM Coins, Cyprus*, σ. 60-1.

ποῦ βρέθηκε ἡ ἐπιγραφὴ πρέπει νὰ ὑπῆρχε, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ Στράβων, τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος.⁶⁹¹

687. Στράβ. 14.683.6.3: *εἶτα πρὸς ἔω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἄρσινόην πόλιν καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος...*

7. Οι κυριότερες πόλεις

Ο Ῥωμαῖος ἀνθύπατος καὶ οἱ ἄλλοι κύριοι συνεργάτες του, ὁ ταμίης, ὁ λογιστής, ὁ αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος καὶ ὁ ὑπαρχος, παρέμεναν, ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ ἀνωτέρω, γιὰ ἓναν χρόνο στὴ νῆσο πρὸς ἀποφυγὴν τυχόν διαφθορᾶς. Δὲν θὰ μποροῦσαν ὁμῶς νὰ διοικήσουν ἐπαρκῶς χωρὶς τὴ συνεργασία τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, στὶς ὁποῖες ὑπῆρχε αὐτοδιοίκηση μὲ βουλὴ καὶ δῆμο, ἐνῶ στὴ Σαλαμίνα μαρτυρεῖται καὶ γερουσία.⁶⁹²

Διοικητικὰ ἡ Κύπρος κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο ἦταν χωρισμένη σὲ τέσσερεις ἐπαρχίες: Σαλαμινία, Παφία, Ἀμαθουσία καὶ Λαπηθία.⁶⁹³ Ἡ ὀριοθέτηση αὐτὴ διατηρήθηκε καὶ κατὰ τὴ βυζαντινὴ περίοδο.

Στὴ νῆσο ὑπῆρχαν δώδεκα ἢ καὶ δεκατρεῖς πόλεις κατὰ τὴν περίοδο ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ.⁶⁹⁴ Οἱ πόλεις αὐτὲς ἦταν παράκτιες, μὲ μοναδικὲς ἐξαιρέσεις τὴν Ταμασσὸ καὶ τοὺς Χύτρους. Βάσει τῶν ἀρχαιολογικῶν δεδομένων τῆς χρονικῆς περιόδου ποὺ ἐξετάζεται, ἡ νῆσος μετὰ τοὺς χαμηλότερους λόφους τοῦ Τροόδου καὶ τοῦ Πενταδακτύλου ἦταν συνολικὰ ἀκατοίκητη.⁶⁹⁵

I. Πάφος καὶ Παλαίπαφος

Κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο Πάφος καὶ Παλαίπαφος ἀποτελοῦν οὐσιαστικὰ μία πόλη, μὲ τὴ δεύτερη θρησκευτικὸ κέντρο τῆς πρώτης. Μὲ τὴν ἰδρυση τῆς Νέας Πάφου τὸ 312 π.Χ., ἡ Παλαίπαφος ὑποβαθμίστηκε πολιτικὰ καὶ κατέστη τὸ

688. Hill, *History*, σ. 239.

689. Πτολεμ. 5.14. §5: *Τὰ μὲν ἀνατολικώτερα τῆς νήσου διείληφεν ἡ Σαλαμινία· τὰ δὲ δυσμικὰ ἡ Παφία· τῶν δὲ μεταξὺ τὰ μὲν μεσημβρινὰ καὶ ὁ Ὀλυμπος τὸ ὄρος, ἡ Ἀμαθουσία· τὰ δὲ ἀρκτικὰ ἡ Λαπηθία.*

690. Hill, *History*, σ. 231.

691. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1308-9.

ιερὸν τῆς νέας πόλης, μὲ τὸν ναὸ τῆς Παφίας Ἀφροδίτης ὡς τὸ σημαντικότερο κέντρο λατρείας τῆς νήσου μὲ οἰκουμενικὴ φήμη. Στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ. ἡ Πάφος κατέστη τὸ πολιτικὸ καὶ διοικητικὸ κέντρο τῆς νήσου ὡς ἡ πρωτεύουσα τῆς Κύπρου, τίτλο ποῦ διατήρησε μέχρι τὸ 346 μ.Χ., ὅποτε ἡ Σαλαμίνα ἀνοικοδομήθηκε καὶ ἐπανιδρύθηκε ὡς πρωτεύουσα τῆς Κύπρου μὲ τὸ ὄνομα Κωνσταντία.

Ἡ Πάφος καταστράφηκε ἀπὸ σεισμὸ τὸ 15 π.Χ. καὶ ἀνοικοδομήθη μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Αὐγούστου. Τότε ἔλαβε ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα τὸν τίτλο *Augusta* (*Σεβαστή*),⁶⁹⁶ τὸν ὁποῖο ποτὲ δὲν ἔχασε.⁶⁹⁷ Πρὶν ἀπὸ αὐτὴν τὴ χρονολογία στὶς ἐπίσημες ἐπιγραφὰς ἡ πόλις ἔφερε τὸ ὄνομα *ἡ πόλις ἡ Παφίων ἢ ὁ δῆμος ὁ Παφίων*. Πρῶτη ἀπὸ ὅλες τὶς κυπριακὰς πόλεις, ἡ Πάφος υἱοθετεῖ τὸ ῥωμαϊκὸ ἡμερολόγιο τοῦ Αὐγούστου γιὰ νὰ τὸν τιμήσει, τόσο ἔνεκα τῆς βοήθειας ὅσο καὶ τοῦ τίτλου ποῦ ἔλαβε ἀπὸ αὐτόν. Κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων ἡ Πάφος ἔφερε τὸν τίτλο *Σεβ(αστή) Κλα(υδία) Φλα(ουία) Πάφος ἢ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων*.⁶⁹⁸ Ὅταν ὁ T. Pontius διετέλεσε ἀνθύπατος τῆς Κύπρου κατὰ τὰ τέλη τῆς βασιλείας τοῦ Νέρωνος,⁶⁹⁹ ἡ Πάφος δὲν ἔφερε ἀκόμη τὸν τίτλο *Κλαυδία (Claudia)*. Ὁ τίτλος αὐτὸς πρέπει νὰ ἐλήφθη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν καιρὸ τοῦ Νέρωνος, κατὰ τὸ ἔτος 66 μ.Χ., ὅταν ὁ Νέρων κατὰ τὴν περιοδεία του στὴν Ἑλλάδα ἐπέκτεινε ὅπως πιθανολογεῖται τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ στὴν Πάφο, ἂν καὶ οἱ συνθήκες λήψεως τοῦ τίτλου παραμένουν ἀσαφεῖς. Εἶναι σημαντικὸ ὅμως ὅτι ἡ Πάφος διοργάνωσε ἀγῶνες πρὸς τιμὴ τοῦ Νέρωνος.⁷⁰⁰ Ἡ Πάφος ἔτυχε τῆς εὐνοίας τῶν Φλαβίων μὲ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς πόλεως μετὰ ἀπὸ τὸν

692. Δίων Κάσ. 54.23.7: *Παφίοις τε σεισμῶ πονήσασι καὶ χρήματα ἐχαρίσατο [ὁ Αὐγούστος] καὶ τὴν πόλιν Αὐγούστην καλεῖν κατὰ δόγμα ἐπέτρεψε.*

693. Γιὰ τὶς πόλεις ποῦ ἰδρύθηκαν ἢ ἐπανιδρύθηκαν ἀπὸ τὸν Αὐγούστο στὴν Ἀνατολή βλ. Rey-Coquais 1991, σ. 141-150.

694. Ὁ τίτλος αὐτὸς μαρτυρεῖται στὶς ἐπιγραφὰς **Πάφ. 14, 20, 22, 71, 108, 109, 117** καὶ **152**. Γιὰ τοὺς τίτλους τῶν πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ρώμης βλ. Lassère, *ManuelER*², σ. 332-4.

695. Βλ. *AE* 1956, ἀρ. 187, πβ. **Πάφ. 7**.

696. **Πάφ. 4**.

σεισμὸ τοῦ 77 μ.Χ., ὁπότε ἔλαβε καὶ τὸν τίτλο *Φλαουία* (*Flavia*). Τὸν τίτλο αὐτὸν ὁμως ἴσως τὸν ἔλαβε ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Τίτο σὲ ἀνταπόδοση τῆς ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς ποὺ ἔτυχε ὅταν ἐπισκέφθηκε τὴν Πάφο κατὰ τὸ ταξίδι του στη Συρία τὸ 69 μ.Χ.⁷⁰¹ Παραμένει ἀκόμη ἀδιευκρίνιστο λόγω ἐλλείψεως μαρτυριῶν ὑπὸ ποία περίσταση καὶ πότε ἔλαβε τὸν τίτλο *ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων*.⁷⁰² Αὐτὸς ὁ τίτλος ἀπαντᾷ σὲ μία ἑλληνικὴ ἐπιγραφή κατὰ τὴν περίοδο τῶν Ἀντωνίνων καὶ σὲ ἑλληνικὲς καὶ λατινικὲς κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 196/7 μέχρι τὸ 212 μ.Χ.

Τὸν τίτλο τῆς *μητροπόλεως* διεκδικεῖ καὶ ἡ Σαλαμίνα (ἡ *Κύπρου μητρόπολις*) σὲ δύο τιμητικὲς πρὸς τὸν Ἀδριανὸ ἐπιγραφές,⁷⁰³ ὁ ὁποῖος βοήθησε στὴν ἀνοικοδόμηση τῆς πόλεως μετὰ τὶς καταστροφές ποὺ ὑπέστη ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση τῶν Τουδαίων ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Ἀρτεμίωνος. Δὲν μπόρεσε ὁμως ἡ Σαλαμίνα νὰ ἐπιτύχει τὴν κατοχύρωση τοῦ τίτλου τῆς *μητροπόλεως* ἀφαιρῶντας τὸν ἀπὸ τὴν Πάφο. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Σαλαμίνα δὲν ἐμφανίζεται πλέον ὡς *μητρόπολις* μέχρι τὰ χρόνια δράσεως τοῦ Ἐπιφανίου. Ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν δύο αὐτῶν κυριότερων πόλεων τῆς Κύπρου εἶναι φανερὸς καὶ ὡς πρὸς τὸ ἡμερολόγιο ποὺ χρησιμοποιοῦσαν. Ἐνῶ ἡ Πάφος εἰσήγαγε τὸ ῥωμαϊκὸ ἡμερολόγιο καὶ μηνολόγιο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου, ἡ Σαλαμίνα διατήρησε τὸ αἰγυπτιακὸ ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Πτολεμαίων.

Ἡ Πάφος ἦταν περιτειχισμένη καὶ διέθετε ἓνα ὄχι πολὺ μεγάλου μεγέθους λιμάνι, ἐντούτοις προστατευμένο ἀπὸ δύο κυματοθραῦστες. Ἐπιπλέον ἡ πόλη διέθετε Ἀσκληπιεῖο, ὠδεῖο ἀπὸ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. (κτίστηκε πιθανώτατα ἐπὶ Αὐγούστου),

697. Tac., *Hist.* II, 1-4, πβ. Suet., *Titus*, 5.

698. Γιὰ τὴ σημασία τοῦ τίτλου τῆς *μητροπόλεως* βλ. P. Arnaud εἰς R. Escallier (ἐκδ.), *Les enjeux de la métropolisation en Méditerranée*, Nice 2002, σ. 23-37, ὁ ὁποῖος ἀναλύει τὴ σημασία τοῦ τίτλου *μητρόπολις*, τὸν ὁποῖο φέρουν τριάντα ἐπτὰ πόλεις στὶς ἑλληνικὲς ἐπαρχίαι τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

699. **Αμμ. 57** καὶ **58**.

θέατρο χρονολογούμενο κατὰ τὴν πρόιμη ἑλληνιστικὴ ἐποχὴ μὲ ἡμικυκλικὴ ὀρχήστρα, ἀμφιθέατρο, καθὼς καὶ γυμνάσιο, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει ἀκόμη ταυτισθεῖ, ἐνῶ βρέθηκαν καὶ τέσσερις πολυτελέστατες οἰκίαι τῆς ἐποχῆς αὐτῆς,⁷⁰⁴ τοῦ Διονύσου, τοῦ Ὀρφέως, τοῦ Θησέως καὶ τοῦ Αἰῶνος.⁷⁰⁵ Οἱ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ποὺ ἔχουν ἔρθει μέχρι στιγμῆς στὸ φῶς εἶναι ἐλάχιστες, ἐνῶ ἔχουν ἀνευρεθεῖ πάρα πολλοὶ κιονίσκοι, οἱ ὁποῖοι ὁμῶς δὲν εἶναι ἐγχάρακτοι.⁷⁰⁶

Διατηρήθηκε καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐξετάζεται ἡ λατρεία τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, ἐνῶ ὁποιοσδήποτε μαρτυρίες ὑπάρχουν περὶ λατρείας θεοποιημένων αὐτοκρατόρων, λατρείας ἄλλων θεοτήτων, πολιτικῶν ἀξιωματούχων, ἀγῶνων καὶ γυμνασίων σχετίζονται μὲ τὴ νέα Πάφο. Οἱ ἀξιωματοῦχοι ποὺ ἀπαντοῦν στὴν Πάφο εἶναι δύο γυμνασάρχοι, ἕνας ἀγορανόμος, ἕνας ἄρχων, ἕνας γραμματεὺς, δύο ταμίαι (στὴν ὑπηρεσία τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης), τέσσερις ἱερεῖς, ὀκτὼ ἀρχιερεῖς, τέσσερις ἀρχιερεῖς διὰ βίου καὶ δύο ἀρχιερεῖς.

Ἡ Παλαίπαφος ἦταν κυρίως γνωστὴ γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ἀφροδίτης. Ἔχουν σωθεῖ κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο ἀρκετὲς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές πρὸς τὴ θεά, ἐνῶ πλούσιες εἶναι καὶ οἱ ἱστορικὲς πηγές ποὺ ἀναφέρονται στὸν ναό της καὶ στὸν τρόπο λατρείας της.⁷⁰⁷ Ὁ ναὸς τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ σπουδαιότερος καὶ ὁ ἀρχαιότερος στὴν Κύπρο καὶ διατήρησε τὴν αἴγλη τοῦ μέχρι τὰ μέσα τοῦ

700. Γιὰ τὴν κυριότερη βιβλιογραφία γιὰ τὶς ἀνασκαφές καὶ τὰ εὐρήματά τους στὴν Πάφο ἀπὸ διάφορες ἀρχαιολογικὲς ἀποστολές ἀπὸ τὸ 1963 μέχρι τὸ 1980 βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1312, ὑποσ. 94, πβ. καὶ Maier - Karag., *Paphos* 1984, σ. 15-22.

701. Βλ. Μιχαηλίδη, *Cypriot Mosaics*², 1992, πβ. Schneider, *Zypern* 1997, σ. 119-129.

702. Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές καὶ τὰ ταφικὰ μνημεῖα στὸν ρωμαϊκὸ κόσμο βλ. Tounbee, *Death and Burial*, πβ. Lassère, *ManuelER*¹, σ. 220-290. Γιὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς τάφους στὴν Πάφο βλ. Maier - Karag., *Paphos* 1984, σ. 267-269.

703. Γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ἀφροδίτης Παφίας στὴν Παλαίπαφο, τὶς φιλολογικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες, τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, τὸ σχέδιο τοῦ ναοῦ της κτλ. βλ. κεφάλαιο 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», II. Ἀφροδίτη Παφία, σ. 79 κέ.

Γ' αί. μ.Χ., όντας καί κατά τή ρωμαϊκή περίοδο τὸ σημαντικότερο θρησκευτικὸ κέντρο στὴ νῆσο. Στὸν ναὸ αὐτὸν παραχωρήθηκε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου ἀπὸ τὴ Σύγκλητο τὸ 22 μ.Χ. ἐπὶ Τιβερίου.⁷⁰⁸ Δὲν εἶναι ἀπολύτως σαφὴς ὁ τρόπος διοικήσεως τοῦ ναοῦ, ἀλλὰ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ ναοῦ ἐθεωρεῖτο ὁ ἀνώτερος θρησκευτικὸς ἀρχὼν τῆς νήσου. Τὸ γεγονὸς ὅτι στὸν Πτολεμαῖο κυβερνήτη τῆς Κύπρου, ὁ ὁποῖος ἔχασε τὸ βασίλειό του λόγω τῶν μεθοδεύσεων τοῦ Κλωδίου, προσφέρθηκε τὸ 58 π.Χ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως τῆς Ἀφροδίτης στὴν Πάφο, πρᾶγμα ποῦ θὰ τοῦ ἐξασφάλιζε οἰκονομικοὺς πόρους καὶ τιμές,⁷⁰⁹ δείχνει πόσο σημαντικὸς ἦταν ὁ τίτλος αὐτός, παρὰ τὴν ἀπόρριψη τῆς προσφορᾶς καὶ τὴν αὐτοκτονία τοῦ Πτολεμαίου.⁷¹⁰

Ἡ λατρεία τῆς Παφίας Ἀφροδίτης φαίνεται νὰ ἐπισκιάζει τόσο τὴ λατρεία τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων ὅσο καὶ τὶς ἄλλες θεότητες ποῦ λατρεύονταν ἐκεῖ. Στὴ νέα Πάφο ἀνετέθη ἄγαλμα τοῦ Καρακάλλα τὸ 210/1 μ.Χ. ἀπὸ τὸν ἀνθύπατο τῆς νήσου ἐκ μέρους τῆς πόλεως⁷¹¹ καὶ στὰ ἀμέσως ἐπόμενα ἔτη ἓνα δεῦτερο τοῦ ἰδίου αὐτοκράτορος στὴν Παλαίπαφο ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα τῆς θεᾶς.⁷¹² Στὴν Πάφο λατρευόταν καὶ ἡ θεὰ Δήμητρα, ἀφοῦ ἡ Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον, σύζυγος τοῦ Γ. Οὐμμιδίου Κουαδρατιανοῦ, ποῦ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α' αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος ἱερῶν.⁷¹³ Στὴν Πάφο λατρευόταν ἐπίσης καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ ἡ Ὑγεία: Στὴ Νέα Πάφο βρέθηκε κατὰ τὶς ἀνασκαφὲς τοῦ Τμήματος Ἀρχαιοτήτων ἓνα Ἀσκληπιεῖον.⁷¹⁴ Ἐπιπρόσθετα, στὴν Κάτω Πάφο στὴν Ἐπαυλῆ τοῦ Θησέως βρέθηκε μαρμάρينو ἄγαλμα τοῦ

704. Tac., *Ann.* 3.62. Παράθεση στὴ σημ. 993.

705. Πλουτ. *Κάτ.* 35.1. Παράθεση στὴ σημ. 26.

706. Πλουτ. *Κάτ.* 36.1, πβ. Πλουτ. *Βροῦτ.* 3.1. Παράθεση στὴ σημ. 27.

707. Πάφ. 14.

708. Πάφ. 71.

709. Πάφ. 89 καὶ 90 (βλ. σ. 61).

710. Βλ. Κ. Νικολάου, *BCH* 101, 1977, σ. 773 καὶ σ. 774, πίν. 109.

Βλ. καὶ ἀνωτέρω κεφάλαιο.

Ἀσκληπιοῦ τοῦ τέλους τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.⁷¹⁵ Στὴν Πάφο λατρευόταν καὶ ἡ Τύχη, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ ἐπιγραφή τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., στὴν ὁποῖα ἀναφέρεται ὅτι ἡ Ἀπολλωνία καὶ ὁ Πατροκλῆς ὑπῆρξαν οἱ χορηγοὶ τοῦ Τυχαίου, δηλ. ἐνὸς ναοῦ ἀφιερωμένου στὴν Τύχη. Ἐπίσης ἦσαν ἀρχιερεῖς διὰ βίου τῆς Τύχης τῆς μητροπόλεως Πάφου.⁷¹⁶ Ἀκόμη στὴν Ἀμαργέτη, ποῦ βρίσκεται δώδεκα περίπου χιλιόμετρα βορείως τῆς Παλαιπάφου, λατρευόταν ὁ Ἀπόλλων Μελάνθιος.⁷¹⁷

II. Κούριον

Τὸ Κούριον ἦταν περιτειχισμένη πόλη, κτισμένη σὲ λόφο πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα, τέσσερα περίπου χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τοῦ χωριοῦ Ἐπισκοπὴ στὴ Λεμεσό.⁷¹⁸ Ἡ πόλη ἦταν μέσα στὴν ἀκρόπολή της. Ἡ νεκρόπολη τοῦ Κουρίου βρισκόταν πρὸς τὰ ἀνατολικά τῆς ἀκροπόλεως, γύρω ἀπὸ τὴ μεταγενέστερη ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἐρμογένους. Γυμνάσιο βεβαιώνεται ἐπιγραφικῶς στὸ Κούριον, ἀφοῦ ἀπαντᾷ ἕνας γυμνασίαρχος, ὁ Τιμόστρατος, πατέρας τοῦ ἱερέως Διονυσίου, ὁ ὁποῖος ἔζησε στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. καὶ ὑπῆρξε καὶ γραμματεὺς τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου.⁷¹⁹ Ἡ πόλη, παρόλο ποῦ δὲν διέθετε λιμάνι, ἐντούτοις εἶχε ἕνα μικρὸ ναυτικὸ καταφύγιο μήκους περίπου ὀγδόντα μέτρων.⁷²⁰ Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ, ἡ πόλη δὲν φαίνεται νὰ διαδραμάτισε σημαντικὸ ρόλο κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο στὴ νῆσο.⁷²¹

711. Βλ. Χατζηγιάννου, *ΘραΚ*, σ. 918 καὶ ὑποσ. 382.

712. **Πάφ. 101** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 186).

713. Βλ. κεφάλαιο 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», σ. 89.

714. Πολὺ καλὴ περιγραφή τῶν οἰκοδομημάτων τοῦ Κουρίου δίδεται στὸν *Ὁδ. Κουρίου*.

715. **Λεμ. 25** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 269).

716. Στράβ. 14.683.6.3: *Ἐῖτα πόλις Κούριον ὄρμον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα...*

717. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1315-6.

Στὸ Κούριον σώζεται τὸ στάδιο τῆς πόλεως. Τὸ ῥωμαϊκὸ θέατρο τοῦ Κουρίου, χωρητικότητας 3.500 θέσεων, ἦταν κτισμένο σὲ πλαγιὰ λόφου, στὴ θέση θεάτρου ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ θεάτρου, ὅπως καὶ οἱ κερκίδες, εἶχαν ἡμικυκλικὸ σχῆμα, ἐνῶ τοῦ παλαιότερου θεάτρου εἶχαν κυκλικό.⁷²² Σὲ δίγλωσση ἐπιγραφή, στὴν ὁποία τὸ λατινικὸ κείμενο χαράχθηκε στὸ ἄνω μέρος τοῦ λίθου καὶ τὸ ἑλληνικὸ στὸ κάτω, χρονολογούμενη τὸ 64/65 μ.Χ. τιμᾶται ὁ αὐτοκράτωρ Νέρων γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τοῦ θεάτρου διὰ τοῦ ἀνθυπάτου Κ. Τουλίου Κόρδου.⁷²³ Κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Τραϊανοῦ τὸ θέατρο ὑπέστη ἀλλαγές, ὅπως ἡ ἀνακατασκευὴ τῶν παρόδων, ἡ αὐξηση τοῦ μεγέθους καὶ τὸ κτίσιμο σκηνικοῦ οἰκοδομήματος. Τὸ θέατρο αὐτὸ τρέπεται ἐπὶ Καρακάλλα σὲ ἀρένα, μὲ χωρητικότητα 7.000 θεατῶν.⁷²⁴ Σὲ ἐπιγραφή, ποῦ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ ἢ στὶς ἀρχές τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. καὶ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου,⁷²⁵ ἀναφέρεται πιθανῶς στὴν ἐπικύρωση ἀπὸ τὸν ἀνθύπατο τῆς δαπάνης ἀπὸ τὸ δημόσιο ταμεῖο γιὰ μία ἀρχιτεκτονικὴ κατασκευὴ ἢ, πιδὸ συγκεκριμένα, γιὰ ἐξωραϊσμὸ τοῦ κτηριακοῦ συμπλέγματος τοῦ θεάτρου.⁷²⁶ Ἡ ἐπέκταση ἢ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ θεάτρου τοῦ Κουρίου κατὰ τὴν τέταρτη φάση τῆς ἱστορίας του θεωρεῖται ἡ τραϊανικὴ.⁷²⁷

Τὸ στάδιο τοῦ Κουρίου βρισκόταν μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Απόλλωνος Ὑλάτου. Εἶχε χωρητικότητα 6.000 θέσεων καὶ ἦταν κτισμένο σὲ σχῆμα πετάλου.⁷²⁸ Σὲ ἀπόσταση δύο περίπου χιλιομέτρων δυτικῶς τοῦ σταδίου βρίσκεται ὁ ναὸς τοῦ Απόλλωνος Ὑλάτου. Ἡ λατρεία τοῦ Απόλλωνος

718. Βλ. Schneider, *Zypern* 1997, σ. 105.

719. **Λεμ. 5.**

720. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1316.

721. **Λεμ. 8.**

722. Βλ. Mitford, *IK*, ἀρ. 116.

723. Βλ. Stillwell, *PAPhS* 105, 1961, σ. 37 κέ, ὁ ὁποῖος στὴ μελέτη του γιὰ τὸ Κούριον ἀναγνωρίζει ὅκτι φάσεις τῆς ἱστορίας του: 1) Ἑλληνιστικὴ: Β΄ αἰ. π.Χ. 2) Αὐγούστειο: μετὰ τὸ 15 π.Χ. 3) Νερώντειο: 64/5 μ.Χ. 4) Τραϊάνειο: 102-117 μ.Χ. 5) Τέλους Β΄ αἰῶνος μ.Χ. 6) Ἀρχῶν Γ΄ αἰῶνος ἐπὶ Καρακάλλα, 214-217 μ.Χ. 7) Μετὰ τὸ 250 μ.Χ. καὶ 8) Καταστροφὴ καὶ ἐγκατάλειψή του τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ.

724. Βλ. Schneider, *Zypern* 1997, σ. 112-3.

Υλάτου, θεοῦ προστάτου τῶν δασῶν, στὸ σπουδαιότερο ἱερό του στὴν Ὑλη, διήρκεσε ἀπὸ τὸν Η΄/Ζ΄ αἰ. π.Χ. μέχρι καὶ τὸ δεῦτερο ἡμισυ τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ., ὅπως ἀναφέρθηκε στὸ προηγούμενο κεφάλαιο (σ. 90-92). Τὸ ἱερὸ αὐτὸ ὑπῆρξε ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα θρησκευτικὰ κέντρα τῆς Κύπρου καὶ κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, παρόλο ποὺ οἱ Κουριεῖς δὲν ζήτησαν ἢ δὲν μπόρεσαν νὰ ἀνακηρύξουν ἀπὸ τὴ Σύγκλητο τὸ τοπικὸ ἱερὸ ὡς ἄσυλο.⁷²⁹ Τὰ σημερινὰ εἱρεῖπια τοῦ ναοῦ χρονολογοῦνται στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. Σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες, ὁ Νέρων, ὁ ὁποῖος ἀποκατέστησε τὸ θέατρο τῆς πόλεως, ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ, ἀνακατασκεύασε τὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ τοῦ ἀνθυπάτου Λ. Ἀννίου Βάσσου ἢ καὶ προηγουμένως διὰ τοῦ Κ. Τουλίου Κόρδου.⁷³⁰

Ἡ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου ἐπεσκίασε κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἐξετάζεται λατρεῖες ἄλλων θεοτήτων. Μαρτυρεῖται ἀπὸ ἐπιγραφὰς τοῦ Κουρίου ἢ λατρεία τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης στὰ βορειοδυτικὰ τῆς πόλεως. Ἡ λατρεία τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης ἀπαντᾷ σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πιθανὸν τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ἱεροῦ τους στὸ Κούριον.⁷³¹ Σὲ ἐπιγραφὴ τῶν ἀρχῶν τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου ὑπάρχει μαρτυρία γιὰ τὴ λατρεία τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης στὸ Κούριον.⁷³²

Ἡ αἰωνία Ῥώμη ἔχει θεοποιηθεῖ καὶ λατρεύεται καὶ στὸ Κούριον. Σὲ τιμητικὸ ψήφισμα ποὺ χρονολογεῖται τὸ 31-30 π.Χ., τιμᾶται ἐπιφανῆς πολίτης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφὴ, ποὺ ὑπῆρξε ἀρχιερέας τῆς λατρείας τῆς Ῥώμης.⁷³³

725. Γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου στὸ Κούριον, τὶς φιλολογικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες, τὰ μέρη τοῦ ναοῦ κτλ., κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ κυρίως περίοδο βλ. κεφάλαιο 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», XI. Ἀπόλλων Ὑλάτης, σ. 90-92.

726. **Λεμ. 51.**

727. **Λεμ. 53.** Πρόκειται γιὰ τὴ δευτέρη ἐπιγραφὴ, στὴν ὁποία μαρτυρεῖται ἢ λατρεία τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης στὴν ἴδια περιοχὴ.

728. **Λεμ. 188:** Ἀπολλων[ί]α Κιλ[έ]ους (;) Ἀφροδίτης οἰκοδόμου.

729. **Λεμ. 1.**

Ἐπὶ Τραϊανοῦ ἀπαντιᾶ στὸ Κούριον ταύτιση τῆς λατρείας τοῦ Απόλλωνος Ὑλάτου καὶ τοῦ Απόλλωνος Καίσαρος. Ὁ *Ἀπόλλων Καῖσαρ* ἀπαντιᾶ σὲ ἐπιγραφὰς ἀποκλειστικὰ κατὰ τὴν περίοδο βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ καὶ ταυτίζεται μὲ αὐτόν. Στὶς περισσότερες ἐπιγραφὰς ὁ *Ἀπόλλων Καῖσαρ* ἀναφέρεται μαζὶ μὲ τὸν *Ἀπόλλωνα Ὑλάτη*.⁷³⁴ Ὁ αὐτοκράτωρ Τραϊανός, ἐπιδοκιμάζοντας τὴν εἰσαγωγή τῆς λατρείας τοῦ *Ἀπόλλωνος Καίσαρος* πιστώνεται μὲ διάφορα ἔργα ποῦ ἔγιναν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς βασιλείας του στὴν πόλη, ὅπως ἡ ἐπέκταση καὶ ἡ ἀνοικοδόμηση τοῦ θεάτρου, ἡ οἰκοδόμηση τὸ 100-101 μ.Χ. δύο ἐξεδρῶν ἀπὸ τὶς πέντε τοῦ νότιου προσκτίσματος τοῦ ἱεροῦ,⁷³⁵ ἡ ἀνοικοδόμηση τῆς πύλης τοῦ Κουρίου καὶ ἑνὸς παρακειμένου κτηρίου,⁷³⁶ τὰ λουτρὰ καὶ ἡ ἐπέκταση τὸ 114 μ.Χ. τοῦ ὑπάρχοντος λιθοστρώτου ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δρόμου δυτικῶς γιὰ 45 περίπου μέτρα μέχρι τὸ *πρόπυλον*.⁷³⁷

Ἐνα λουτρὸ βρέθηκε κοντὰ στὴν ἔπαυλη τοῦ Εὐστολίου, στὴν ὁποία τὰ δωμάτια μὲ τὰ μωσαϊκὰ δάπεδα βρίσκονται γύρω ἀπὸ μιὰ ἐσωτερικὴ αὐλὴ μὲ δεξαμενὴ. Τῆς ἴδιας χρονικῆς περιόδου, Γ΄ - Δ΄ αἰ. μ.Χ., εἶναι καὶ ἡ οἰκία μὲ τὸ μωσαϊκὸ τοῦ Ἀχιλλέως στὴ Σκύρο, καθὼς καὶ ἡ οἰκία τῶν

730. Βλ. κεφάλαιο 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», XIII. *Ἀπόλλων Καῖσαρ*, σ. 93-94.

731. **Λεμ. 56.** Οἱ τρεῖς ἐξέδρες ὑπῆρχαν πρὶν ἀπὸ τὸ 101 μ.Χ., ὅποτε ὁ Τραϊανὸς οἰκοδόμησε τὶς δύο νεώτερες.

732. **Λεμ. 9.**

733. **Λεμ. 64.** Ὁ Τραϊανὸς τὸ 114 μ.Χ. ἐπεξέτεινε τὸ ὑπάρχον λιθόστρωτο καὶ τὸ ἔνωσε μὲ τὸ *πρόπυλον* τῆς Παφίας ὁδοῦ: *λιθόστρωτον κατεσκευάσεν τὴν λείπουσαν ἀπὸ τῆς προούσης λιθοστρώτου μέχρι τοῦ φέροντος εἰς τὴν Παφίαν ὁδὸν προπύλου*. Ὁ ἀρχαῖος δρόμος πρὸς τὴν Πάφο περνοῦσε βορείως τοῦ ἱεροῦ τοῦ *Ἀπόλλωνος*. Ὁ ναὸς συνδεόταν μὲ τὸν δρόμο τῆς Πάφου μὲ μία διακλαδούμενη ὁδὸ, ποῦ ὀδηγοῦσε ἀπὸ τὸ *πρόπυλον* στὴν νοτιοδυτικὴ του γωνία. Ἀπὸ τὴν αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν **Λεμ. 791**, δύναται νὰ ἐξαχθεῖ τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ τμήμα ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ Κουρίου μέχρι τὸ κάτω μέρος τοῦ δρόμου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸν ναὸ τοῦ *Ἀπόλλωνος* εἶχε ἤδη λιθοστρωτηθεῖ. Ὁ Τραϊανὸς ἐδῶ πιστώνεται τὴν ἐπέκταση τοῦ λιθοστρώτου ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δρόμου δυτικῶς γιὰ 45 περίπου μέτρα μέχρι τὸ *πρόπυλον*. Ἡ βουλὴ ψήφισε τὰ κονδύλια, ὁ ἀνθύπατος ἐπικύρωσε τὴ δαπάνη καὶ τὸ ἔργο ὀλοκληρώθηκε πρὶν ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ θέρους τοῦ 114 μ.Χ.

Μονομάχων, ποὺ βρίσκονται δυτικῶς τῆς ἀκροπόλεως δίπλα ἀπὸ τὸν σημερινὸ αὐτοκινητόδρομο Λεμεσοῦ-Πάφου.⁷³⁸

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν γυμνασίαρχο καὶ τὸν ἀρχιερέα τῆς Ῥώμης, ποὺ ἀναφέρθηκαν ἀνωτέρω, ἀπαντοῦν καὶ ἄλλοι κάτοχοι πολιτικῶν ἢ θρησκευτικῶν ἀξιομάτων: ἑπτὰ ἀγορανόμοι, πέντε ἄρχοντες, τρεῖς γραμματεῖς, ἕνας προνοητής, τρεῖς δεκάπρωτοι, δύο ἱερεῖς καὶ μία ἀρχιέρεια. Λίγες εἶναι οἱ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές Ῥωμαϊκῆς περιόδου ποὺ ἔχουν βρεθεῖ ὡς τῶρα.

Ἡ πόλη διέθετε ὑδραγωγεῖο, ποὺ χρονολογεῖται πιθανώτατα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Κλαυδίου. Ἡ ἀναφορὰ σὲ *fontem* σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται στὰ μέσα ἢ στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. δηλοῖ ὅτι ὑπῆρχε ὑδραγωγεῖο στὸ Κούριον πρὶν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Νέρωνος.⁷³⁹ Τὸ ὑδραγωγεῖο αὐτὸ ἐφοδιαζόταν μὲ νερὸ ἀπὸ τὶς πηγές τῆς Ὑψιμασικαρκᾶς, ἕξι χιλιόμετρα περίπου βορειοδυτικῶς τῆς πόλεως, καὶ περνοῦσε διαμέσου τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου στὸ στάδιον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν ἀκρόπολη.⁷⁴⁰

III. Ἀμαθοῦς

Στὴν Ἀμαθοῦντα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Πάφο καὶ τὸ Κούριον, δὲν ἔχουν σωθεῖ σημαντικὰ οἰκοδομήματα. Σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχαῖες πηγές ἡ πόλη, ποὺ ἦταν περιτειχισμένη, δὲν εἶχε φυσικὸ λιμάνι,⁷⁴¹ ἀλλὰ ἡ δημιουργία ἐνὸς τεχνητοῦ λιμανιοῦ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὰ ἴχνη ἀρχαίων κυματοθραυστῶν.⁷⁴² Ἡ Ἀμαθοῦς διέθετε πιθανώτατα γυμνάσιον, ἂν καὶ δὲν τεκμηριώνεται οὔτε ἀπὸ τὴν ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη οὔτε ἀπὸ φιλολογικὲς πηγές· μαρτυρεῖται ὁμως

734. Βλ. Mitford, *IK*, σ. 360-4, πβ. Schneider, *Zypern* 1997, σ. 244. Στὴν Ἀμαθοῦντα ἀνακαλύφθηκαν τὸ ἐξωτερικὸ καὶ τὸ ἐσωτερικὸ λιμάνι βλ. Aupert, *Ὁδ. Ἀμαθοῦν*. 1999, σ. 93-6.

735. **Λεμ. 6.**

736. Βλ. Last, *PAPhS* 119, ἀρ. 1, σ. 39-72.

737. Σταδ. 302: Ἀπὸ τοῦ Κουριακοῦ εἰς Ἀμαθοῦντα στάδιοι ρν´· πόλις ἐστὶν ἀλίμενος· ἀσφαλίζου τὸν τόπον.

738. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1318.

ἐφήβαρχος, ὁ Φιλοκράτης σὺν ἀρχῆς τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου.⁷⁴³ Ἡ ἀκρόπολις τῆς βρισκόταν σὲ λοφίσκο ποῦ ἦταν κοντὰ στὴ θάλασσα. Στὴν Ἀμαθοῦντα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἐφήβαρχο ποῦ ἀναφέρθηκε, μαρτυρεῖται ἓνας ἄρχων καὶ τέσσερις ἱερεῖς.

Ἔχουν ἀνασκαφεῖ ἐκτεταμένες νεκροπόλεις ποῦ περιέβαλλαν τὴν πόλη: στὰ δυτικά, ἡ νεκρόπολις εἶναι κυρίως τῆς κλασικῆς ἐποχῆς, στὰ βόρεια καὶ στὰ νότια τῆς ἐλληνιστικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς, ἐνῶ στὰ ἀνατολικά ἀποκλειστικῶς τῆς αὐτοκρατορικῆς.

Ἐνα ἀπὸ τὰ τρία ἱερά, στὰ ὁποῖα κατοχυρώθηκε ἀπὸ τὴ ῥωμαϊκὴ Σύγκλητο τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου τὸ 22 μ.Χ.,⁷⁴⁴ ἦταν αὐτὸ τῆς Ἀμαθουσίας Ἀφροδίτης, τοῦ ὁποῖου δὲν γνωρίζουμε τὴν ἀκριβῆ θέση.⁷⁴⁵ Στὶς *Πράξεις* τοῦ Βαρνάβα, ἀναφέρεται ὅτι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Μᾶρκος φεύγοντας ἀπὸ τὸ Κούριον φιλοξενήθηκαν ἀπὸ τὸν Ἀριστοκλιανὸ σὲ ὄρεινὴ κώμη, ἀπ' ὅπου ἀναχώρησαν τὴν ἐπόμενη μέρα μὲ προορισμὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὅπου σὲ λόφο ὑπῆρχε εἰδωλολατρικὸ ἱερό, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐμπόδισε νὰ εἰσέλθουν ὁ Βαριησοῦς, ἐνῶ οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ γιὰ τὸν φόβο τῶν Τουδαίων καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν ἔμεναν σὲ ὄρη καὶ σπήλαια.⁷⁴⁶ Σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες, ἡ λατρεία τῆς Ἥρας μαρτυρεῖται στὴν Ἀμαθοῦντα ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ 7' αἰ. π.Χ. μέχρι τὸ δέκατο τουλάχιστον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου.⁷⁴⁷ Στὴν Ἀμαθοῦντα μαρτυρεῖται σὲ ἐπιγραφή ποῦ χρονολογεῖται

739. **Λεμ. 790.** Παράθεση στὴ σημ. 294.

740. *Tac., Ann.* 3.62. Παράθεση στὴ σημ. 993.

741. Γιὰ τὸ ἱερό τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ τὶς φιλολογικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες βλ. κεφ. 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», III. Ἀφροδίτη Ἀμαθουσία, σ. 84-85.

742. *Act. Barn.* 20: *Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἤλθομεν ἐν κώμῃ τινί, ἐνθα Ἀριστοκλιανὸς κατέμενεν... ἐξενίσθημεν δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει, κάκεῖ ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν. ἐκεῖθεν τε ἤλθομεν ἐν Ἀμαθοῦντι, καὶ πολὺ πλῆθος ἦν Ἑλλήνων ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῷ ὄρει ἀσέμνων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν σπενδόντων. προλαβὼν δὲ κάκεῖ ὁ Βαριησοῦς συνεσκεύασεν τὸ ἔθνος τῶν Τουδαίων, καὶ οὐκ εἶασεν ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.*

743. Γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ἥρας στὴν Ἀμαθοῦντα βλ. κεφ. 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», XVI. Ἥρα, σ. 95-96.

ἐπὶ Κλαυδίου, τὸ 51 μ.Χ., ἢ ὑπαρξῆς *Ἡραίου*.⁷⁴⁸ Παραδίδεται ἀπὸ φιλολογικῆ πηγῆ καὶ ἡ λατρεία τῆς Ἀρτέμιδος στὴν Ἀμαθοῦντα μέχρι καὶ τὰ τέλη τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ.⁷⁴⁹

Ὁ Ἀδωνίς ἐξακολουθοῦσε νὰ λατρεύεται στὴν Ἀμαθοῦντα κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, σύμφωνα μὲ τὶς φιλολογικὲς πηγές. Ὁ Πausanίας ἀναφέρει ὅτι στὴν Ἀμαθοῦντα ὑπάρχει ἀρχαῖο ἱερὸ τοῦ Ἀδώνιδος καὶ τῆς Ἀφροδίτης,⁷⁵⁰ ἐνῶ ὁ Στέφανος Βυζάντιος ἀναφέρει ὅτι στὴν Ἀμαθοῦντα λατρευόταν ὁ Ἀδωνίς Ὅσιρις,⁷⁵¹ ἢ λατρεία τοῦ ὁποίου φαίνεται πιθανώτατα ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Στὴ χώρα τῆς Ἀμαθοῦντος κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο λατρεύεται ὁ Ζεὺς Λαβράνιος, ὅπως μαρτυρεῖ ἀριθμὸς ἐπιγραφῶν ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν Β΄ μέχρι τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ. Τὰ κέντρα τῆς λατρείας τοῦ Διὸς Λαβρανίου⁷⁵² ἦταν ἡ Φασοῦλα, ποὺ βρίσκεται ἐννέα περίπου χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τῆς Ἀμαθοῦντος, καὶ ἡ περιοχὴ τῶν Χανδριῶν.

Οἱ τιμητικὲς καὶ οἱ ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές εἶναι σπάνιες στὴν Ἀμαθοῦντα. Οἱ ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες στὴν Ἀμαθοῦντα εἶναι κυρίως ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ἀπαντοῦν σὲ ὅλες τὶς νεκροπόλεις (σὲ ταφικοὺς κίονες στὶς πλεῖστες περιπτώσεις), μὲ χαρακτηριστικὲς τυπικὲς ἐκφράσεις καθ' ὅλη τὴ διάρκειά τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων.

IV. Σόλοι

Τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως ἐκτείνονται σὲ εὐρεία περιοχὴ, μέρος τῆς ὁποίας καλύπτεται ἀπὸ τὸ σύγχρονο χωριό. Ἡ ἀκρόπολη ἦταν κτισμένη στὴ βόρεια πλαγιά ἐνὸς χαμηλοῦ λόφου, ἐνῶ κάτω ἀπὸ αὐτὴν κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς

744. **Λεμ. 145.**

745. *Βί. Τύχ.* 2. Παράθεση στὴ σημ. 596.

746. Πaus. 9.41.2. Παράθεση στὴ σημ. 627.

747. Στέφ. Βυζ. ἐν λ. *Ἀμαθοῦς*.

748. Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Λαβρανίου βλ. κεφ. 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», XXXVI. Ζεὺς Λαβράνιος, σ. 109-110.

ἦταν κτισμένη ἢ κάτω πόλη.⁷⁵³ Ἡ ἀκρόπολη ἦταν περιτειχισμένη, ἐνῶ ὑπῆρχε καὶ λιμάνι.⁷⁵⁴ Ἡ πόλη τῶν Σόλων διέθετε θέατρο 4.000 θέσεων,⁷⁵⁵ τὸ ὁποῖο κτίστηκε τὴν ἐποχὴ τῶν Ἀντωνίνων αὐτοκρατόρων καὶ ἔχει ἡμικυκλικὴ ὀρχήστρα, ποὺ εἶναι λαξευμένη μέσα ἀπὸ τὸν βράχο.⁷⁵⁶ Στους Σόλους πρέπει νὰ ὑπῆρχε καὶ γυμνάσιο, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει ἐντοπισθεῖ, ἀλλὰ πιθανῶς ἀναφέρεται σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται στὸ πρῶτο τέταρτο τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.⁷⁵⁷

Υδραγωγεῖο, ἢ κατασκευὴ τοῦ ὁποῖου χρηματοδοτήθηκε ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Νέρωνα, ἀνηγέρθη στους Σόλους διὰ τοῦ ἀνθυπάτου Βιβίου Μειλιωνίου.⁷⁵⁸ Ἡ θέση τοῦ ὑδραγωγείου τῶν Σόλων παραμένει ἀγνωστὴ. Οἱ ἀρχαῖοι Σόλοι ἦταν κτισμένοι μεταξὺ δύο ποταμῶν.

Οἱ Σόλοι ἦταν ἡ σπουδαιότερη πόλη τῆς βορειοδυτικῆς Κύπρου καὶ ἡ εὐημερία της ὀφειλόταν ἀφενὸς στὴν εὐφορὴ κοιλάδα τῆς Μόρφου καὶ ἀφετέρου στὰ ὄρυχεία χαλκοῦ στὴ Σκουριώτισσα, τὰ πλουσιότερα τῆς νήσου. Στὰ 12 π.Χ. ὁ Ὀκταβιανὸς Αὐγούστος εἶχε ἐπιτρέψει στὸν Ἡρώδη τὸν Μεγάλο, διοικητὴ τῆς Τουδαίας, νὰ ἔχει τὴν ἐπιμέλεια, οὐσιαστικὰ νὰ κατέχει, τὴ μισὴ παραγωγὴ τῶν χαλκωρυχείων τῶν Σόλων μὲ τὴν καταβολὴ τρακόσιων ταλάντων,⁷⁵⁹ ἀλλὰ πιθανὸν νὰ ἐπανῆλθαν ὑπὸ τὸν ῥωμαϊκὸ ἔλεγχο μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἡρώδου.⁷⁶⁰ Τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ Γαληνὸς ἐπισκέφθηκε τὴν περιοχὴ τὸ 167 περίπου μ.Χ.⁷⁶¹ τὰ μεταλλεῖα ἦταν σὲ πλήρη λειτουργία.

Στους Σόλους ἀξιωματοῦχοι ποὺ μαρτυροῦνται ἐπιγραφικῶς εἶναι οἱ τοπικοὶ οἰκονομικοὶ ἄρχοντες

749. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1327.

750. Στράβ. 14.6.3: *Σόλοι πόλις λιμένα ἔχουσα καὶ ποταμὸν καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Τσιδος.*

751. Βλ. Schneider, *Zypern* 1997, σ. 244.

752. Γιὰ τὴν τοπογραφία τῆς πόλεως βλ. A. Westholm, *TempSoli*, σ. 9-15.

753. **Λευκ. 9.**

754. **Λευκ. 1.**

755. *Ιωσ. Τουδ. Αρχ.* 16.128. Παράθεση στὴ σημ. 121.

756. Βλ. Hill, *History*, σ. 238.

757. Γαλ. π. ἀντιδ. 1.2, πβ. Γαλ. π. ἀπλ. φαρμ. 9. Παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 120.

(ταμίαι), οί φυλάτιοντες τὸν θησαυρὸ τῆς πόλεως, οί ὅποιοι τιμοῦν τὸν αὐτοκράτορα Μ. Αὐρήλιο Αντωνῖνο,⁷⁶² καθὼς καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ ὅποιος ὑπῆρξε ἄρχων, ἀρχιερέας τῆς πόλεως, ἵππαρχος, δεκαπρωτεύσας, φύλακας τοῦ ἀρχαιοφυλακείου τῆς πόλεως καὶ τιμητής.⁷⁶³ Στους Σόλους, ὅπως καὶ στὴν Πάφο καὶ τὸ Κίτιον, ἀπαντᾷ ἕνας *curator civitatis*, ὁ *Fulvius Arrianus*, ποὺ ὑπῆρξε ταμίας καὶ λογιστής στὶς ἀρχές τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.⁷⁶⁴ Στὴν πόλη ὑπῆρχε καὶ ἀρχαιοφυλάκιο.

Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ποὺ βρέθηκε στους Σόλους καὶ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. ὁ Τίτος Φλάβιος Ζήνων ἀφιερώνει ἕνα ἄγαλμα τοῦ Ὑπνου πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Ὀρεία.⁷⁶⁵ Εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐπιγραφή ποὺ ἔχουμε μὲ μνεῖα τῆς Ἀφροδίτης Ὀρείας, ἡ ὁποία ταυτίζεται μὲ τὴν Κυβέλη.⁷⁶⁶ Σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ Στράβωνος, στους Σόλους ὑπῆρχε ναὸς τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῆς Ἴσιδος.⁷⁶⁷ Εἰκάζεται ὅτι στὴν πόλη αὐτὴ ἡ Ἴσις ταυτιζόταν μὲ τὴν Ἀφροδίτη.⁷⁶⁸

Σὲ ἔμμετρο χρησμὸ ποὺ βρέθηκε κατὰ τὶς ἀνασκαφές τῆς Σουηδικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀποστολῆς στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης καὶ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.,⁷⁶⁹ μαρτυρεῖται ἡ λατρεία τῆς Ἀφροδίτης στους Σόλους. Ἐπιπρόσθετα, στὴ χώρα τῶν Σόλων, στὸ χωριὸ Γαληνή, βρέθηκε ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τῶν μέσων τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. πρὸς τὴν Ἀφροδίτη, τὸ ἐπίθετο τῆς ὁποίας δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή, καὶ τὸν αὐτοκράτορα Αντωνῖνο Σεβαστό.⁷⁷⁰

758. **Λευκ. 6.**

759. **Λευκ. 39.** Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται κατὰ πᾶσα πιθανότητα τὸ 126 μ.Χ.

760. **Λευκ. 8.** Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 115.

761. **Λευκ. 12.** Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 514.

762. Γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ἀφροδίτης Ὀρείας καὶ τὴν ταύτισή της μὲ τὴν Κυβέλη βλ. κεφ. 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», VI. Ἀφροδίτη Ὀρεία, σ. 87.

763. Στράβ. 14.6.3. Παράθεση στὴ σημ. 750.

764. Βλ. Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ*, Δβ΄, Προλεγόμενα, §67.

765. **Λευκ. 28.**

766. **Λευκ. 10.**

Ἐχει βρεθεῖ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν Δία Ὀλύμπιον, ποῦ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.⁷⁷¹ Πιθανὸν ὁ ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς στοὺς Σόλους νὰ εἶναι ἐκεῖνος ποῦ ἀναφέρεται στὸν Βίον τοῦ Ἁγίου Αὐξιβίου τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.,⁷⁷² ὅπου ἀναφέρεται ὅτι κοντὰ στὶς πύλες τῆς πόλεως ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Διός, ὅπου εἶχε τὴν κατοικία του καὶ ὁ ἱερέας.⁷⁷³

Τὰ ταφικὰ ἔθιμα τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου στοὺς Σόλους μοιάζουν ἀρκετὰ μὲ ἐκεῖνα τῶν νότιων περιοχῶν τῆς νήσου.⁷⁷⁴

V. Χύτροι

Ἡ πόλη τῶν Χύτρων καὶ ἡ Ταμασσὸς ὑπῆρξαν οἱ μόνες μὴ παράκτιες πόλεις τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο.⁷⁷⁵ Στὴν πόλη τῶν Χύτρων ἐνετοπίσθησαν ἐρείπια σὲ πεδιάδα ἀνατολικῶς τοῦ σημερινοῦ χωριοῦ Κυθρέα μὲ κέντρο τὴν ἐγκαταλελειμμένη ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Δημητριοῦ. Ἡ ἀκρόπολη εἶναι κτισμένη στὰ βόρεια, ἐνῶ μεγάλη νεκρόπολη βρίσκεται νότια καὶ νοτιοανατολικά. Στοὺς Χύτρος βεβαιώνεται ἐπιγραφικῶς ἡ ὕπαρξη γυμνασίου.⁷⁷⁶ Ἀπαντᾷ ἕνας ἐφήβαρχος, ὁ Φιλοκράτης ὁ καὶ Μενέστρατος, σὲ ἐπιγραφή ποῦ χρονολογεῖται κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Καλιγούλα.⁷⁷⁷

Οἱ Χύτροι ὀφείλουν πιθανῶς τὴ διατήρηση τῆς σπουδαιότητάς τους στὴν πηγὴ τῆς Κεφαλόβρυσης, τῆς μεγαλύτερης στὴ νήσο· ἔνεκα τοῦ ἄφθονου νεροῦ τῆς πηγῆς ἐξασφαλίσθηκε ἡ συνεχῆς κατοίκηση τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὴ νεολιθικὴ περίοδο. Ὁ ἀνθύπατος Βίβιος Μειλιώνιος ἢ ἄλλος

767. **Λευκ. 11.**

768. Βλ. ἀνωτέρω κεφάλαιο 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», σ. 107-108.

769. *Βί. Αὐξ.* 9. Παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 668.

770. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1329.

771. Πτολεμ. 5.14. §6.

772. **Λευκ. 46.**

773. **Λευκ. 49.**

άνθυπατος ενδιαφέρθηκε για τη χρηματοδότηση κατασκευής από τον αυτοκράτορα Νέρωνα υδραγωγείου από τους Χύτρους στη Σαλαμίνα.⁷⁷⁸ Οι κάτοικοι των Χύτρων αναμένεται ότι θα διεκδίκησαν αποζημίωση για την παροχή ύδατος στον ισχυρό γείτονά τους.

Η σημασία της πόλεως των Χύτρων βεβαιώνεται επιγραφικώς κατά την πρώιμη και μέση έλληνιστική περίοδο,⁷⁷⁹ ενώ κατά τη ρωμαϊκή συνάγεται πρωτίστως από τους γεωγράφους.⁷⁸⁰ Στο πρώτο ήμισυ του Δ΄ αί. μ.Χ., η πόλη των Χύτρων, που έχει έκχριστιανισθεῖ, διατηρεῖ την αίγλη της ως έδρα επισκοπῆς, με τον Πάππο επίσκοπο *Κυθρίας* (Χύτρων), ο οποίος χειροτονεῖ τὸν Ἐπιφάνιο επίσκοπο Σαλαμίνας.⁷⁸¹ Στὸν Βίον τοῦ Σπυρίδωνος μαρτυρεῖται ὅτι ὁ Σπυρίδων μαζί με τὸν μαθητὴ του Τριφύλλιο ανέβηκαν στὴν Κυθραία καὶ εἶδαν τὴν περιοχή Παρύμνη.⁷⁸² Εἶναι πιθανὸν νὰ ὑπάρχει κάποια οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐξάρτηση τῶν Χύτρων ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα.

Γιὰ τὶς λατρευτικὲς συνήθειες τῆς πόλης κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο δὲν ὑπάρχουν μέχρι στιγμῆς πληροφορίες. Μπορεῖ μόνο νὰ διατυπωθεῖ ἡ ὑπόθεση ὅτι ἐπέζησαν κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ὀρισμένες λατρεῖες τῆς κλασικῆς καὶ

774. **Αμμ. 246.** Ἐκατὸν περίπου μέτρα ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου βρέθηκε ἡ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία σώζεται ἀποσπασματικῶς, ὑπάρχουν ὑπολείμματα ἐνὸς υδραγωγείου.

775. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1330.

776. Plinius, *NH* 5.130: *Oppida in ea XV, Neapaphos, Palaepaphos, Curias, Citium, Corinaeum, Salamis, Amathus, Lapethos, Soloe, Tamamos, Epidaurum, Chytri, Arsinoe, Carpasium, Golgoe; fuere et Cinyria, Mareum, Idalium, abest ab Anemurio Ciliciae L...*, ββ. Πτολεμ., 5.14. §6.

777. Βί. Ἐπιφ. 34 (347 C-D): *ἦν δὲ τις τῶν ἐπισκόπων ὄσιος ἀνὴρ ἀπὸ σημείων κε' τῆς Σαλαμινέων πόλεως χειροτονηθεὶς ἐν πόλει οἰκτρᾶ, Κυθρία καλουμένη. τοῦτον ἔλεγον ἔχειν ἐν τῇ ἐπισκοπῇ πεντήκοντα ὀκτὼ ἐνιαυτούς (D)... ἦν δὲ τὸ ἐν γεννητοῖς αὐτοῦ ὄνομα, τὸ ὑπὸ τῶν γονέων τεθειμένον Πάππος, ὃς ἦν καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἐπισκόπων... τοῦτω ἀπεκαλύφθη περὶ Ἐπιφανίου ὅπως χειροτονηθῆ ἐπὶ τῆς Σαλαμινέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.*

778. Βί. Σπυρ. II.14: *Ἄλλοτε πάλιν ὁ ὄσιος [Σπυρίδων] ἠθέλησεν ἰδεῖν τὴν Κυρίου λεγομένην πόλιν, καὶ τὴν Κυθρίαν ὑπερβὰς τοῖς ποσὶν ἔχων σὺν αὐτῷ μαθητὴν καὶ τῶν θείων ἐραστὴν Τριφύλλιον νέον, ὃς τῆς ἐκκλησίας Λευκῶν <θεῶν> εἶχεν τὸν θρόνον. ὡς ἦλθεν οὖν σὺν αὐτῷ εἰς τὸ ὕψος τοῦ ὄρους καὶ ἐθεάσατο τὰς ἀρούρας κομώσας τῆς λεγομένης Παρύμνης, ἔλαβεν κατὰ ψυχὴν ὁ μακάριος Τριφύλλιος ἐπιθυμίαν τοῦ τόπου...*

έλληνιστικῆς ἐποχῆς, ὅπως τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου, τῆς Ἀρτέμιδος ἐπηκόου, τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀγυιάτου, τοῦ [Διὸς] Εἰλαπινάστου,⁷⁸³ καὶ τῆς Τύχης.⁷⁸⁴ Δὲν θὰ ἦταν δυνατὸν στοὺς Χύτρους νὰ μὴν ὑπῆρχε λατρεία κάποιας ἢ κάποιων θεοτήτων. Αὐτὸ βεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή ἐπὶ Καλιγούλα, στὴν ὁποία μαρτυρεῖται ἐορτὴ καὶ θυσίες πρὸς μία θεά, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή, ἐνῶ ὑπάρχει καὶ ἀναφορὰ γιὰ ἀγορὰ ποτηρίων γιὰ τὴ λατρεία τῆς ἀπὸ τὸν ἐφήβαρχο τῆς πόλεως.

VI. Ταμασσός

Ἡ Ταμασσὸς καὶ οἱ Χύτροι, ὅπως εἶδαμε παραπάνω, ἦσαν οἱ μόνες πόλεις τῆς κυπριακῆς ἐνδοχώρας ποὺ διατηρήθηκαν ὡς ἀστικὰ κέντρα κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου, ἢ πρώτη λόγω τοῦ ὀρυκτοῦ τῆς πλούτου καὶ ἢ δευτέρη ἔνεκα τῶν ἀνεξάντλητων ὑδάτων τῆς. Ἡ περιοχὴ τῆς Ταμασοῦ, ἐκτενῆς καὶ χωρὶς πλήρη ἀρχαιολογικὴ ἐξερεύνηση, καταλαμβάνεται σήμερα ἐν μέρει ἀπὸ τὸ σύγχρονο χωριὸ Πολιτικό. Διακρίνονται ἐρείπια τῶν τειχῶν τῆς. Ἡ ἀκρόπολη βρίσκεται πιθανῶς σὲ λόφο στὸν νότο, ἐνῶ ἡ νεκρόπολη ἐκτείνεται στὸ χῶρο βόρεια καὶ δυτικά.⁷⁸⁵

Ἡ πόλη βρισκόταν στὴν εὐφορὴ πεδιάδα τοῦ Πεδιαίου, ἀλλὰ ἀναμφίβολα ἡ σημασία καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἦταν ἀποτέλεσμα τῶν πλούσιων κοιτασμάτων χαλκοῦ, ποὺ ἦταν γνωστὰ ἤδη ἀπὸ τὰ ὀμηρικὰ ἔτη.⁷⁸⁶

Ἄν καὶ ἦταν γνωστὴ ὡς πόλις ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ. τουλάχιστον, δὲν ὑπάρχει βεβαιότητα γιὰ τὴ μορφή ποὺ εἶχε στὰ κατοπινὰ χρόνια ἐξαιτίας τῆς ἐλλείψεως

779. Βλ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2193-4 καὶ ὑποσ. 92.

780. Βλ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 130, στ. 3: [Τύχη] Χυτρίων.

781. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1331.

782. *Οδ.* ι 184: ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν.

έπιγραφῶν, γι' αὐτὸ καὶ οἱ περιορισμένες μαρτυρίες ἀρχαίων γεωγράφων εἶναι οἱ βασικὲς πηγές ποῦ ὑπάρχουν ὡς τώρα.⁷⁸⁷

Ἡ Ταμασσὸς ἀναφέρεται ὡς πόλις στὶς φιλολογικὲς πηγές.⁷⁸⁸ Οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος βάπτισαν στὸ Κίτιον τὸν Ἡράκλειον, τὸν ὁποῖον μετωνόμασαν σὲ Ἡρακλείδιον, καὶ τὸν χειροτόνησαν ἐπίσκοπο μὲ ἔδρα τὴν Ταμασσό.⁷⁸⁹ Ὅταν ὁ Ἡρακλείδιος διηγεῖται στὸν Μνάσωνα μὲ ποῖο τρόπο ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Μᾶρκος τὸν κατήχησαν στὸν χριστιανισμό, ἀναφέρει τὴν πόλη.⁷⁹⁰

Γιὰ τὴν ἐξαγωγή τοῦ χαλκοῦ, ἡ Ταμασσὸς φαίνεται ὅτι χρησιμοποίησε τὸ λιμάνι τῶν Σόλων καὶ αὐτὸ γιὰτὶ οἱ δύο αὐτὲς πόλεις ὑπῆρξαν συνδεδεμένες κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο μὲ ἀπευθείας δρόμο, ἐνῶ τὰ λιμάνια Σαλαμίνας καὶ Κιτίου ἦταν προσιτὰ μόνο μέσω τῆς Τρεμιθοῦντος.

Ἡ ἐπίσημη λατρεία τῆς πόλης πιθανὸν νὰ ὑπῆρξε αὐτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος.⁷⁹¹ Κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. στὸ προάστειο τῆς Ταμασσοῦ Πέρα ὑπῆρχαν ἱερὰ καὶ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Γολγίας Ἀφροδίτης καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ στὴν Ταμασσὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης.⁷⁹² Στὴ χώρα τῆς Ταμασσοῦ λατρευόταν καὶ ὁ Ζεὺς Οὐράνιος, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν θεὸ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. σὲ στήλη ποῦ βρέθηκε στὸ χωριὸ Κλήρου.⁷⁹³ Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴν, μία ἀπὸ τὶς λίγες ἐπιγραφές ποῦ πιστοποιοῦν τὴν

783. Plinius, *NH* 5.130 (παράθεση στὴ σημ. 776), πβ. Πτολεμ. 5.14. §6 (πόλις μεσογεία).

784. Στέφ. Βυζ., *Ἐθν.* ἐν λ. *Τάμασος*: *Τάμασος*, πόλις Κύπρου, ἐν μεσογείᾳ, διάφορον ἔχουσα χαλκόν. τὸ ἐθνικὸν Ταμασίτης, καὶ Ταμάσιος...

785. *Act. Barn.* 16-17. Παράθεση στὴ σημ. 1304.

786. Βί. *Ἡρακλ.* 8.175: *κακεῖθεν ἤλθαμεν ἐπὶ τῆς Ταμασσίων· καὶ δεξάμενοι ἡμᾶς οἱ τῆς πόλεως, οἰκήσαμεν ἐν σπηλαίῳ, ὡς καὶ αὐτὸς συνῆλθες ἡμῖν.*

787. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1331.

788. Βί. *Ἡρακλ.* 16.190: *Ἐγένετο δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας Φιλοθέου τινὸς ὀνόματι τὸν υἱὸν τελευτῆσαι, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν Ἕλλην· καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ἵνα ἀπενέγκωσιν τοὺς θεοὺς αὐτῶν πρὸς αὐτόν, ἵνα ἀναστήσωσιν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ἀποφέρουσιν οἱ Περᾶται ἱερεῖς Ἀπόλλωνα καὶ Γοργίαν καὶ Ἀρτεμιν, καὶ οἱ Ταμάσιοι Ἀσκληπιὸν καὶ Διόνυσον καὶ τὴν Ἀφροδίτην.*

789. **Λευκ. 76.**

παρουσία ξένων στην Κύπρο κατά τη ρωμαϊκή περίοδο, ο Άριστων από τα Μύλασα της Καρίας, υιός του Άρισταγόρα, αναφέρει ότι αφιερώνει στον Δία Ούράνιο έναν λύχνο.

VII. Κερύνεια

Ἡ ἀρχαία Κερύνεια καλύπτεται ἀπὸ τὴ σύγχρονη πόλη τῆς Κερύνειας. Τὸ μικρό, ἀλλὰ ἐξαιρετο ἀρχαῖο λιμάνι τῆς εἶναι ἀκόμη ὁρατὸ καὶ σὲ χρῆση, ἀλλὰ ἡ ἀρχαία πόλη δὲν ἔχει ἀνασκαφεῖ καὶ ἡ γραμμὴ τῶν τειχῶν τῆς ἔχει χαθεῖ.⁷⁹⁴

Οἱ φιλολογικὲς πηγὲς ποὺ παραδίδουν τὴν Κερύνεια ὡς πόλη κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο εἶναι πολὺ λίγες: Ὁ Πλίνιος τὴν ἀναφέρει ἀνάμεσα στὶς πόλεις τῆς Κύπρου μὲ τὸ ὄνομα *Corinaeum*,⁷⁹⁵ ὁ Κλαύδιος Πτολεμαῖος πιθανώτατα μὲ τὸ ὄνομα *Κερωνία* ἢ *Κεραυνία*,⁷⁹⁶ στὸν *Σταδιασμὸ* ὑπάρχουν δύο ἀναφορὲς στὴν πόλη τῆς Κερύνειας,⁷⁹⁷ ὁ Ἡσύχιος παραδίδει δύο λέξεις τῶν Κερυνητῶν,⁷⁹⁸ ὁ Στέφανος Βυζάντιος τὴν ἀναφέρει πιθανῶς μὲ τὸ ὄνομα *Κορώνεια*,⁷⁹⁹ ἐνῶ ὁ Στράβων δὲν τὴν ἀναφέρει. Ὁ Σπυρίδων μαζὶ μὲ τὸν μαθητὴ του Τριφύλλιο μεταβαίνουν στὴν πόλη τοῦ *Κυρίνου*, δηλ. τὴν Κερύνεια.⁸⁰⁰

Ἄνφορικὰ μὲ τὶς ἐπιγραφές, μόνο σὲ τρεῖς περιπτώσεις ὑπάρχει ἀναφορὰ στὴν Κερύνεια, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ μία ἀπὸ

790. Βλ. Gunnis, *Historic Cyprus*, σ. 121-9.

794. Plinius, *NH* 5.130 (παράθεση στὴ σημ. 776).

793. Πτολεμ. 5.14. §3.

791. *Σταδ.* 312: Ἀπὸ Σόλων εἰς Κερύνειαν στάδιοι τν´· πόλις ἐστίν· ἔχει ὑφορμον· *Σταδ.* 313: Ἀπὸ Κερυνείας εἰς Λάπαθον στάδιοι {υ}ν´· πόλις ἐστίν ἔχουσα ὄρμον.

792. Ἡσύχ. ἐν λ. κάπια: κάπια· τὰ σκόροδα. Κερυνῆται, πβ. ἐν λ. καλαμῖς: καλαμῖς· Κερυνῆται δὲ τοὺς μικροὺς τέττιγας καλαμίδας καλοῦσι.

795. Στέφ. Βυζ. Ἐθν. ἐν λ. Κορώνεια: Κορώνεια, πόλις Βοιωτίας... τέταρτη πόλις Κύπρου... πέμπτη πόλις Σαλαμινίων Κορώνη...

796. Βί. Σπυρ. II.14: Ἄλλοτε πάλιν ὁ ὄσιος [Σπυρίδων] ἠθέλησεν ἰδεῖν τὴν Κυρίνου λεγομένην πόλιν...

τὴν Παλαίπαφο. Αὐτὴ ἢ τελευταία⁸⁰¹ περιλαμβάνει ἀνάμεσα στοὺς ὀρκίους θεοὺς, ποὺ ἀναφέρονται ὀρκο πίστεως τῶν Κυπρίων πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο τὸ 14 μ.Χ., καὶ τὸν *Ἀπόλλωνα Κερυνήτην*, γιὰ τὸν ὁποῖο ἐλάχιστα πράγματα εἶναι γνωστά. Τὸ ἐπίθετο αὐτὸ σχετίζεται πιθανὸν μὲ τὴν πόλη Κερύνεια, ἀφοῦ τὸ ἐθνικὸ τῆς Κερύνειας παραδίδεται ὡς Κερυνίτης ἀλλὰ καὶ ὡς Κερυνήτης.⁸⁰²

Στὴν ἄλλη ἐπιγραφή, ἀναφέρεται ὅτι ὁ Τίτος Κομίνιος Πρόκουλος καὶ ὁ ὑπαρχὸς του Τ. Κατιῆνος Σαβῖνος ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου τὸ 42-43 μ.Χ. κατασκεύασαν ἓνα ὑδραγωγεῖο γιὰ τὴν Κερύνεια.⁸⁰³ Τὸ ὑδραγωγεῖο αὐτὸ προμηθευόταν νερὸ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰλαρίωνα, ποὺ βρίσκεται περίπου τρία χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τῆς πόλεως. Στὴν τρίτη ἐπιγραφή, ὁ δῆμος τῶν *Κερυνητῶν* ἀναθέτει ὡς ἐνδειξη τιμῆς τὸ ἄγαλμα τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Αἰνείου, ποὺ ἔδρασε κατὰ τὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ἐπειδὴ ἦταν εὐεργέτης μὲ δικά του ἐξοδα τῆς πόλεως του.⁸⁰⁴ Ἡ φράση *Κερυνητῶν δῆμος* δηλώνει πιθανῶς ὅτι ἡ Κερύνεια ἦταν πόλη. Ἀξιοσημεῖωτο ὅμως εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κερύνεια μετὰ τὸν ἐκχριστιανισμὸ τῆς νήσου ἔφθασε σὲ μεγάλη ἀνάπτυξη, ἀφοῦ κατονομάζεται σὲ ὅλους τοὺς καταλόγους τῶν ἐπισκόπων.⁸⁰⁵

VIII. Λάπηθος

Ἡ Λάπηθος ἦταν κτισμένη κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς στὰ ἀνατολικά τῆς μονῆς τοῦ Ἀχειροποιήτου, στὴ σύγχρονη κωμόπολη Καραβάς. Στὴ περιοχὴ διακρίνονται ἴχνη τοῦ

797. Πάφ. 53.

798. Γιὰ τὸν Ἀπόλλωνα Κερυνήτην καὶ τὴν πιθανὴ σχέση του μὲ τὴν Κερύνεια βλ. κεφ. 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», XI. Ἀπόλλων Κερυνήτης, σ. 90.

799. Κερ. 1.

800. Κερ. 2: *Τι (βέριον) Κλαύδιον Τι (βερίου) | Κλαυδίου Αἰνείου υἱὸν | Κυρεῖνα Αἰνεῖαν ὁ Κερυνητῶν δῆμος τὸν ἰδιὸν εὐεργέτην τιμῆς | χάριν.*

801. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1325 καὶ 1340.

λιμανιοῦ καὶ τοῦ λιμενοβραχίονα, καθὼς καὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως. Γιὰ τὰ ὑπόλοιπα κτήριά της δὲν ἔχουμε ἀκόμη σαφεῖς ἐνδείξεις.⁸⁰⁶

Ἡ Λάπηθος, ἓνα ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα βασίλεια τῆς Κύπρου, κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο ὑπῆρξε κέντρο μεγάλης σπουδαιότητος, ἀφοῦ ἦταν μία ἀπὸ τὶς τέσσερις *conventus*, στὶς ὁποῖες διήρεσαν διοικητικὰ τὴ νῆσο οἱ Ῥωμαῖοι.

Τὸ θέατρο τῆς Λαπήθου εἶναι γνωστὸ ἀπὸ φιλολογικὲς πηγές, ἐνῶ τὸ γυμνάσιο βεβαιώνεται ἐπιγραφικῶς, ἀφοῦ μαρτυροῦνται τέσσερις γυμνασίαρχοι καὶ δύο ἐφήβαρχοι. Ἐνας γυμνασίαρχος, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει διασωθεῖ, χορήγησε τοὺς ἀγῶνες γιὰ τὰ ἐπινίκια τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, ποὺ ἔγιναν στὸ γυμνάσιο τῆς Λαπήθου κατὰ τὸ 27 π.Χ., καὶ τέλεσε θυσίαν μετὰ τὸ πέρασ τοῦ γυμνικοῦ καὶ ἵππικοῦ ἀγῶνος.⁸⁰⁷ Ὑπῆρχε στὸ γυμνάσιο τῆς πόλεως ναὸς τῆς λατρείας τοῦ αὐτοκράτορος Τιβερίου.⁸⁰⁸ Σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴ Λάπηθο ποὺ χρονολογεῖται τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ., ἓνας Τουδαῖος, ὁ ῥαββὶ Ἀττικὸς, ἀφιέρωσε μαρμάρινη στήλη πιθανώτατα γιὰ τὴ συναγωγὴ στὴ Λάπηθο.⁸⁰⁹

Ἡ Λάπηθος κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο ἀναφέρεται ὡς πόλις τόσο στὶς ἐπιγραφικὲς ὅσο καὶ στὶς φιλολογικὲς μαρτυρίες. Σὲ ὀγκόλιθο ποὺ βρέθηκε ἐντοιχισμένος σὲ κτίσμα μεταξὺ Καραβᾶ καὶ Λαμπούσης, εἶναι χαραγμένη ἐπιγραφή, στὴν ὁποία μαρτυρεῖται ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν τειχῶν ἀπὸ θεμελίων Λαπηθίων πόλει στὰ μέσα τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τὸν Κλαύδιο Λεόντιχο Ἰλλύριο, τὸν ἀνθύπατο τῆς νήσου καὶ τῆς Ἀχαΐας.⁸¹⁰ Σὲ ἐπιγραφή χαραγμένη σὲ μαρμάρινη βάση ἀγάλματος χρονολογούμενη μεταξὺ τοῦ τέλους τοῦ Β΄ καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Λεόντιχος, Ῥωμαῖος πολίτης,

802. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1325.

803. **Κερ. 7.**

804. **Κερ. 9, 9:** *ἱερεὺς τῶν ἐν γυμνασίῳ θεῶν κατεσκεύασεν τὸν ναόν.*

805. **Κερ. 15.** Παρὰ τὴν ἀπαγόρευση ἐγκατάστασης Τουδαίων στὴ νῆσο μετὰ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 116 μ.Χ. (βλ. ἀνωτέρω σ. 10) φαίνεται ὅτι εἶχε ἀτονήσει πρὶν ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.

806. **Κερ. 6.**

πιθανῶς ὁ πατέρας τοῦ Κλαυδίου Λεοντίχου Τλλυρίου, τιμᾶται ὡς εὐεργέτης τοῦ κοινοῦ τῶν Κυπρίων καὶ ἴσως καὶ τῆς πόλεως τῆς Λαπήθου.⁸¹¹ Στὶς *Πράξεις* τοῦ Βαρνάβα, ἡ Λάπηθος ἀναφέρεται ὡς πόλη, ὅταν οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Μᾶρκος δὲν ἔγιναν δεκτοὶ στὴ Λάπηθο, στὸ θέατρο τῆς ὁποίας ἐπιτελοῦνταν τότε εἰδωλολατρικὲς ἱεροτελεσιεῖς.⁸¹² Ὡς πόλη τῆς νήσου ποὺ ἔχει ὕψορον (= ἀγκυροβόλιον) ἀναφέρεται καὶ ἀπὸ τοὺς Στράβωνα,⁸¹³ Κλαύδιο Πτολεμαῖο⁸¹⁴ καὶ τὸν συγγραφέα τοῦ *Σταδισμοῦ*.⁸¹⁵ Ὁ Στέφανος Βυζάντιος παραδίδει ὅτι ἡ Λάπηθος εἶναι πόλη τῆς Κύπρου, ὅτι ἔχει ὕψορον καὶ ὅτι ἐκεῖ λατρευόταν ὁ θεὸς Βῆλος.⁸¹⁶ Τιμητικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀδριανὸ ὡς σωτῆρα καὶ εὐεργέτη τῆς πόλεως ἀναθέτει σὲ βάση ἀγάλματος *Λαπηθίων ἡ βουλή καὶ ὁ δ[ῆμος]*.⁸¹⁷

Ὡς πρὸς τὶς θεότητες ποὺ λατρεύονταν στὴ πόλη λίγα στοιχεῖα εἶναι γνωστά. Εἶναι πιθανὸν νὰ λατρευόταν ὁ Ποσειδῶν, ἡ λατρεία τοῦ ὁποίου κατὰ τοὺς ἑλληνιστικοὺς χρόνους εἶναι γνωστὴ στὸ ἱερὸ τοῦ Λάρνακα τῆς Λαπήθου. Ἐπιπλέον, ὡς ἔδρα ἦταν εὐρέως διαδεδομένη ἡ αὐτοκρατορικὴ λατρεία, ὅπως γνωρίζουμε ἀπὸ ἐπιγραφὰς σὲ βάσεις ἀγαλμάτων στὸν Αὐγουστο,⁸¹⁸ τὸν Τιβέριο, ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ ναὸ τῆς λατρείας του στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου ποὺ

807. **Κερ. 13.**

808. *Act. Barn.* 16: *Γενομένων δὲ ἡμῶν ἐν Λαπίθῳ καὶ εἰδωλομανίας ἐπιτελουμένης ἐν τῷ θεάτρῳ, οὐκ εἶασαν ἡμᾶς εἰσελθεῖν ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ πρὸς τῇ πύλῃ ἀνεψύξαμεν μικρόν...*

809. Στράβ. 14.682.6.3: *ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λάπαθός τε ἐστὶ πόλις ὕψορον ἔχουσα καὶ νεώρια, Λακώνων κτίσμα καὶ Πραξάνδρου, καθ' ἣν ἡ Νάγιδος...*

810. Πτολεμ. 5.14. §3.

811. *Σταδ.* 313: *Ἀπὸ Κερυνείας εἰς Λάπαθον στάδιοι [[υ]]ν'· πόλις ἐστὶν ἔχουσα ὄρον.*

812. Στέφ. Βυζ. *Ἐθν. ἐν λ. Λάπηθος*: *Λάπηθος, πόλις Κύπρου, ὕψορον ἔχουσα καὶ νεώρια. Ἀλέξανδρος Ἐφέσιος «Βῆλου δ' αὖ Κίτιόν τε καὶ ἡμερόεσσα Λάπηθος». τὸ ἐθνικὸν Λαπήθιος καὶ Λαπηθεύς.*

813. **Κερ. 12.**

814. **Κερ. 8.**

κτίστηκε από τον ιερέα Άδραστο,⁸¹⁹ τον Τραϊανό⁸²⁰ και τον Άδριανό.⁸²¹

Οι ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές τῆς Λαπήθου δὲν εἶναι πολλές. Ἡ σημαντικὴ διαφορά τους ἀπὸ ἐκεῖνες τῶν νότιων ἀκτῶν, εἶναι ὅτι δὲν χαράχθηκαν σὲ κιονίσκους, τόσο κοινούς σὰ νότια τῆς νήσου. Ἀπαντᾷ ὁμως ἡ στερεότυπη φράση τῶν ταφικῶν ἐπιγραφῶν *χρηστὲ χαῖρε*, ἐνῶ σὲ μία ἐπιγραφή τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. μαρτυρεῖται ἡ σπάνια φράση στὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές τῆς νήσου *μνείας χάριν*.⁸²²

ΙΧ. Ἀρσινόη

Ἡ Ἀρσινόη ἰδρύθηκε πιθανώτατα ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖο Φιλάδελο τὸ 270 π.Χ. δυτικῶς τῆς πόλεως Μάριον, ποῦ εἶχε καταστραφεῖ 42 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖο Α΄ (οἱ κάτοικοι τοῦ Μαρίου μετεφέρθησαν στὴν Πάφο), καὶ βρίσκεται βορείως τῆς σύγχρονης κωμόπολης Πόλη τῆς Χρυσοχοῦς. Τὸ ἐπίνειό της βρισκόταν στὴν περιοχὴ τοῦ σημερινοῦ χωριοῦ Λατσί· προστατευόταν ἀπὸ μεγάλο λιμενοβραχίονα, ποῦ καθιστοῦσε τὸ λιμάνι κατάλληλο γιὰ ἐλλιμενισμό μὲ κάθε καιρό.

Ὁ Στέφανος Βυζάντιος, ἀγνοῶντας προφανῶς τὰ ἀκριβῆ ἱστορικὰ γεγονότα, ἀναφέρει ὅτι ἡ πόλη Μάριον μετωνομάσθηκε σὲ Ἀρσινόη.⁸²³ Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀρσινόη δὲν ἀπέκτησε τὴ σπουδαιότητα τοῦ Μαρίου, ἐνδὸς ἀπὸ τὰ σημαντικότερα βασίλεια τῆς Κύπρου, ἀναφέρεται ὡς πόλις ἀπὸ τὸν Στράβωνα καὶ τὸν Κλαύδιο Πτολεμαῖο.⁸²⁴

815. **Κερ. 9.**

816. **Κερ. 11.**

817. **Κερ. 12.**

818. **Κερ. 18.**

819. Στέφ. Βυζ. Ἐθν. ἐν λ. Ἀρσινόη: Ἀρσινόη, πόλις Λιβύης... ἐβδόμη Κύπρου, ἢ πρότερον Μάριον λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Ἀρσινοΐτης καὶ Ἀρσινοεύς, πβ. τοῦ ἰδίου ἐν λ. Μάριον: Μάριον, πόλις Κύπρου, μετονομασθεῖσα Ἀρσινόη, ἀπὸ Μαριέως. ὁ πολίτης Μαριεύς...

820. Πτολεμ. 5.14. §4.

Οι ρωμαϊκές ἐπιγραφές τῆς Ἀρσινόης εἶναι πολὺ λίγες. Ἐχει ἀναγνωρισθεῖ ἡ θέση τοῦ θεάτρου, καθὼς καὶ ἐνὸς ἄλλου κτίσματος ποῦ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι εἴτε τὸ Ἀρσινόειο εἴτε τὸ γυμνάσιο. Ἡ πόλη διέθετε πιθανώτατα ἱερὸ ἀφιερωμένο στὸν Δία καὶ τὴν Ἀφροδίτη, ἀνατολικῶς ἴσως τῆς πόλεως,⁸²⁵ ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ ἐπιγραφή τῆς ἐποχῆς τοῦ Τιβερίου, στὴν ὁποία γίνεται ἐπίκληση στοὺς δύο θεούς.⁸²⁶ Κατὰ τὸν Στράβωνα, ἐκεῖ βρισκόταν τὸ ἄλσος τοῦ Διός.⁸²⁷

Ἡ Ἀρσινόη φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε πλούσια πόλη λόγω τῆς θέσεώς της κοντὰ στὰ μεταλλεῖα χαλκοῦ. Ὠφελήθηκε ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν ὀρυχείων τῆς Λίμνης ποῦ ἦταν αὐτοκρατορικὴ περιουσία, τὰ ὁποῖα βρισκόνταν ἐπὶ περίπου χιλιόμετρα ἀνατολικῶς τῆς πόλεως. Ἡ ἀναφορὰ τῆς πόλεως σὲ μιλλιοδεῖκτες τῆς ἐποχῆς τοῦ Σεβήρου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου καταδεικνύουν τὴ συνέχιση τῆς κατοίκησης καὶ τὴ σχετικὴ τῆς σπουδαιότητα τουλάχιστον μέχρι τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ.⁸²⁸

Χ. Κίτιον

Ἡ πόλη τοῦ Κιτίου καλύπτεται ἀπὸ τὴ σημερινὴ πόλη τῆς Λάρνακας. Οἱ μαρτυρίες τῶν ἐπιγραφικῶν καὶ φιλολογικῶν πηγῶν καταδεικνύουν ὅτι μεγάλος ἀριθμὸς Φοινίκων ἔφθασαν στὴν Κύπρο ἤδη ἀπὸ τὸν Θ΄ αἰ. π.Χ. κατὰ τὶς περιόδους βασιλείας τοῦ Ashurnasirpal II (883–859) καὶ τοῦ Shalmaneser III (858–824), ἐνῶ ἀρχαιολογικὲς ἐνδείξεις φανερόνουν ὅτι ἡ Τύρος εἶχε τὸ Κίτιον ὑπὸ τὸν πλήρη

821. Γιὰ τὸν τόπο, ὅπου πιθανῶς ἦταν ὁ ναός βλ. Κ. Nicolaou, «Marion», *Princeton Encyclopedia of Classical Sites*, Princeton 1976, σ. 552 κέ.

822. Πάφ. 143.

823. Στράβ. 14.683.6.3: εἶτα πρὸς ἔω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσινόην πόλιν καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος. Ὁ Δίας ποῦ λατρευόταν στὸ Μάριον συνδεόταν καὶ μὲ τὴν Ἀφροδίτη, βλ. τὸν τύπο νομίσματος τοῦ Στασιοίκου τοῦ δευτέρου μὲ τὸ κεφάλι τοῦ Διὸς στὴ μιὰ ὄψη καὶ τὸ κεφάλι τῆς Ἀφροδίτης στὴν ἄλλη (Hill, *BM Coins, Cyprus*, σ. 60–1). Πιθανὸν ἢ σύνδεση αὐτὴ νὰ διατηρήθηκε καὶ στὴν Ἀρσινόη.

824. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1329.

ἔλεγχο της ἀπὸ τὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ Θ΄ αἰ.⁸²⁹ Οἱ Φοίνικες κυριαρχοῦσαν στὴν πόλη μέχρι τὸ 312/311 π.Χ., ὅποτε ὁ Πτολεμαῖος ὁ Α΄ κατέλαβε τὸ Κίτιον μετὰ ἀπὸ μακρὰ πολιορκία· ὁ Πουμιάθων, τελευταῖος βασιλεὺς τῆς πόλεως, δολοφονήθηκε καὶ καταστράφηκε ὁ σημαντικότερος ναὸς ποῦ ἦταν ἀφιερωμένος στὸν φοινικικὸ θεὸ Μελκάρτ.⁸³⁰ Ἀπὸ τότε ἡ φοινικικὴ γλῶσσα ἐγκαταλείπεται σταδιακὰ μέχρι τὰ μέσα τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ. καὶ τὸ Κίτιον ἐξελληνίζεται πλήρως. Κατὰ τὸν Mitford,⁸³¹ ἡ λατρεία τοῦ Ἑσμοῦν ἐπιβιώνει μέσα ἀπὸ τὴ λατρεία τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὴν ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου καὶ πιθανῶς οἱ δύο αὐτὲς θεότητες νὰ μοιράζονταν τὸν ἴδιο ναὸ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψη Φοίνικα ἀρχιερέως,⁸³² ἐνῶ ὑποστηρίζει ὅτι σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις ἀπαντοῦν ὀνόματα σημιτικῆς προελεύσεως σὲ ἐξελληνισμένη μορφή.⁸³³

825. Στυλιανοῦ 2000, σ. 468-471.

826. Διοδ. XIX.79.4-5· Mehl 2000, σ. 631.

827. ANRW II 7.2, 1980, σ. 1319-1320.

828. **Λάρ. 4** (Ὁ Ἀσκληπιόδωρος, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιόδωρου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Σίλλιδος, ὑπῆρξε δεύτερος κτίστης τοῦ Ἀσκληπιείου καὶ ἀρχιερέας τῆς τοπικῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγιείας. Γυναίκα του ἦταν ἡ Πνυτάριον, τὴν ὁποία ἡ πόλη καὶ ὁ δῆμος τῆς πόλεως τὴν τίμησε μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος). Ὁ Mitford στηρίζει τὴν ἐπιχειρηματολογία του γιὰ ἐπιβίωση τῆς λατρείας τοῦ Ἑσμοῦν στὸ ὅτι ὑπεράνω τῆς ἐλληνικῆς ἐπιγραφῆς εἶναι χαραγμένη μία φοινικικὴ ποῦ ἀναφέρει τὸν Πουμιάθωνα (Πυμάτων κατὰ τὸν Αῠθῆναιο, Δειπνοσοφισταί 4.167c· Πυγμαλίων κατὰ τὸν Διόδωρο XIX.79.4-5), τὸν ὁποῖο ὁ μελετητὴς θεωρεῖ ὡς τὸν πρῶτο κτίστη. Ἡ ἀποψὴ του ὁμως εἶναι πολὺ ὑποθετικὴ καὶ δὲν υἱοθετεῖται ἐδῶ, ἐνεκα τοῦ ὅτι εἶναι πολὺ πιὸ πιθανὸν ὁ Ἀσκληπιόδωρος νὰ εἶναι ἀπλῶς ὁ ἀνοικοδομησὴς τὸν ναὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τῆς λατρείας τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξε ἀρχιερέως. Εἰς ἄλλου ἐὰν ἐπρόκειτο γιὰ τὸν δεύτερο κτίστη τῆς λατρείας τοῦ Ἑσμοῦν ποῦ ἐπιβίωσε «as that of Asclepius», θὰ ὑπῆρχε λογικὰ ἐπιμέλεια τῆς ἀρχικῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν Ἀσκληπιόδωρο, καὶ δὲν θὰ χαρασσόταν ἡ ἐλληνικὴ κάτω ἀπὸ τὴ φοινικικὴ ἀντιστραμμένα. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθεῖ ὅτι δὲν ἰσχύει τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Mitford περὶ φοινικικοῦ περιβάλλοντος, ἐπειδὴ ὁ λίθος εἶναι σὲ δεύτερη χρῆση. Στὴν Κύπρο σπανίζει τὸ μάρμαρο καλῆς ποιότητος καὶ γιὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸ ὑλικὸ αὐτὸ ξαναχρησιμοποιήθηκαν σὲ πάρα πολλὰς περιπτώσεις κατὰ τὴν ἐλληνιστικὴ καὶ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο. Ἐπίσης, τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἐλληνικά, τὸ ἕνα παραδοσιακὸ κυπριακὸ (Πνυτάριον), τὸ ἄλλο σύνθετος σύνθετος, παράγωγο τοῦ θεωνυμίου Ἀσκληπιός, ἐνῶ τὸ Σίλλις εἶναι ἐπίσης ἐλληνικὸ ὄνομα παράγωγο τῆς λέξεως σίλλος, ποῦ σημαίνει παραβλῶψ, ἀλλήθωρος (βλ. LSJ⁹ σ.λ.).

829. Ὁ Mitford δίδει ὡς παράδειγμα σημιτικοῦ ὀνόματος τὸ ὄνομα Μνασέας (**Λάρ. 5, 10 καὶ 23**), τὸ ὁποῖο θεωρεῖ «unquestionably» φοινικικόν. Τὸ ὄνομα ὁμως αὐτὸ εἶναι συντεταγμένο ἐλληνικὸ ὄνομα (Kurzname) ἀπὸ σύνθετο τῆς οἰκογένειας τοῦ οὐσιαστικοῦ *μνήμη*, π.χ. Μνασέας Μνησιλόχου (Ἐρέτρια, Δ΄ αἰ. π.Χ.), βλ. Bechtel, *HPN*, σ. 320. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ ρίζα αὐτὴ εἶναι παραγωγικότατη στὴν ἐλληνικὴ ἀνθρωπωνυμία ἀπὸ τὴν ἀρχαϊκὴ ἐποχὴ καὶ βεβαίως εἶναι γνωστὴ

Ἡ ἀκρόπολις τοῦ Κιτίου βρίσκεται στὸ λόφο τῆς Παμπούλας στὸν βορειοανατολικὸ τομέα τῆς σύγχρονης πόλεως. Ανατολικῶς τῆς ἀκροπόλεως βρίσκεται τὸ φυσικὸ λιμάνι.⁸³⁴ Σῶζονται ἀκόμη ἐρείπια τῶν τειχῶν τοῦ Κιτίου, ἐνῶ ἔξω ἀπὸ αὐτά, βορείως, νοτίως καὶ δυτικῶς ἐκτείνονται νεκροπόλεις χρονολογούμενες ἀπὸ τὰ τέλη τῶν μυκηναϊκῶν χρόνων μέχρι καὶ τὰ τέλη τῶν ῥωμαϊκῶν.⁸³⁵

Τὸ Κίτιον κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο εἶναι ἀρκετὰ γνωστὸ ἀπὸ τὶς ἱστορικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς πηγές. Οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος βάπτισαν στὸ Κίτιον τὸν Ἡράκλειον,⁸³⁶ ἐνῶ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Μᾶρκος δὲν ἔγιναν δεκτοὶ οὔτε στὸ Κίτιον στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.⁸³⁷ Ὁ Λάζαρος, κατὰ τὴν παράδοση, κατέφυγε στὸ Κίτιον τῆς Κύπρου, ὅπου χειροτονήθηκε ἀπὸ τὸν Βαρνάβα ἐπίσκοπος. Τὸ Κίτιον, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Στράβωνα, ἀναφέρεται καὶ ἀπὸ τὸν Κλαύδιο Πτολεμαῖο⁸³⁸ καὶ τὸν συγγραφέα τοῦ *Σταδισμοῦ*.⁸³⁹

Στὸ Κίτιον ὑπῆρχε ὑδραγωγεῖο κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο, ὅπως μαρτυρεῖται στὶς *Πράξεις* τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα.⁸⁴⁰ Τὸ γυμνάσιο καὶ τὸ θέατρο τοῦ Κουρίου βεβαιώνονται ἐπιγραφικῶς. Ὁ Σῶδαμος, υἱὸς τοῦ Σωδάμου, ἔκτισεν ἐκ θεμελίων καὶ ἐξόπλισε τὸ θέατρο τοῦ Κιτίου μὲ δικά του ἔξοδα στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.⁸⁴¹ Μαρτυροῦνται πέντε

ἀπὸ μυθικὰ ὀνόματα, Bechtel, ὁ.π., σ. 319-321. Ἐπομένως δὲν στηρίζεται ἡ ἀπόψη τοῦ Mitford ὅτι πρόκειται γιὰ φοινικικὸ ὄνομα.

830. Γιὰ τὸ λιμάνι τοῦ Κιτίου βλ. Στράβ. 14.682.6.3: *Κίτιον... ἔχει δὲ λιμένα.*

831. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1318.

832. *Act. Barn.* 17: *Οὗτος ἦν ἀπὸ τῆς Ταμασέων, ὃς ἐληλύθει ἐπισκέψασθαι τοὺς οἰκείους αὐτοῦ· πρὸς ὃν ὁ Βαρνάβας ἀνεγνώρισεν αὐτόν, πρῶην ἐπὶ τῆς Κιτιέων συντυχίαν πεποιηκῶς μετὰ Παύλου πρὸς αὐτόν· ᾧ καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐδόθη ἐπὶ τοῦ βαπτίσματος...*

833. *Act. Barn.* 21. Παράθεση στὴ σημ. 836.

834. Πτολεμ. 5.14. §2.

835. *Σταδ.* 316: *Ἀπὸ δὲ τοῦ Κιτίου τῆς Κύπρου εἰς Ἀσκάλωνα στάδιοι οὔγτ'.*

836. *Act. Barn.* 21: *Ἐκεῖθεν τε ἐξελθόντες ἤλθομεν διὰ τῶν ἐρήμων τόπων· ἠκολούθει δὲ ἡμῖν καὶ Τίμων. καὶ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Κιτιεῖς, πολλοῦ θορύβου γενομένου κάκει ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ αὐτῶν, μαθόντες ἐξήλθομεν τὴν πόλιν, ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἡμῶν ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς ἐδέξατο, εἰ μὴ ἐν τῇ πύλῃ μίαν ὥραν ἀνεψύξαμεν πλησίον τοῦ ὑδραγωγείου.*

837. **Λάρ. 18** (παράθεση στὴ σημ. 233).

γυμνασίαρχοι, τρεις άγωνοθέτες και ένας ξυστάρχης. Άλλα άξιώματα που άπαντοϋν στην πόλη εΐναι αυτὸ τοϋ άγορανόμου (2), τοϋ άρχοντος (4), τοϋ γραμματέως (2), τοϋ τιμητοϋ (1), και τοϋ πρεσβευτοϋ (2). Μαρτυροϋνται και τέσσερεις άρχιερεΐς, ένας άρχιερεϋς *διὰ βίου* και μία άρχιερεία. Στο Κίτιον, ὅπως στην Πάφο και τοϋς Σόλους, άπαντὰ ένας *curator civitatis*, ὁ [- - -] *us Apprianus* στις άρχές τοϋ Γ΄ αΐ. μ.Χ.⁸⁴²

Στις έπιγραφές τοϋ Κιτίου, έν αντιθέσει προς τις άλλες πόλεις, σπανίως χρησιμοποιεΐται τὸ τοπωνύμιο. Άπαντὰ συχνότερα ἢ πόλις χωρίς άλλο προσδιορισμὸ⁸⁴³ παρὰ ἢ πόλις ἢ *Κιτιέων*.⁸⁴⁴ Επιπλέον, ἢ κατὰ παράταξη διατύπωση τῆς πόλεως και τοϋ δήμου άπαντὰ μόνο στο Κίτιον κατὰ τῆ ρωμαϊκή περίοδο στην Κύπρο. Τὸ ἢ πόλις και ὁ δήμος αντιστοιχεΐ στο σημασιολογικὰ ταυτόσημο ἢ βουλή και ὁ δήμος.⁸⁴⁵ Εΐναι επίσης αξιοσημείωτο ὅτι ἢ πόλις τοϋ Κιτίου, έν αντιθέσει προς τις ὑπόλοιπες πόλεις τῆς Κύπρου, άφιέρωσε με τὰ μέχρι σήμερα δεδομένα δύο μόνο άγάλματα στους αυτοκράτορες και τὰ δύο προς τιμῆ τοϋ Νέρβα.⁸⁴⁶

Στὸ Κίτιον, ὅπως και στη Σαλαμίνα, διεξάγονταν άγῶνες *οΐκουμενικοί*, ὅπως μαρτυρεΐται από έπιγραφή τῆς Λαοδικίας τῆς Συρίας.⁸⁴⁷ Σὲ έπιγραφή χρονολογούμενη πιθανώτατα μεταξύ Α΄ και Β΄ αΐ. μ.Χ., άναφέρεται ὅτι τὸ Κίτιον έπελέγη ὡς χῶρος τῆς συνόδου τῶν άθλητῶν τῆς ρωμαϊκῆς αυτοκρατορίας: ἢ συνέλευση τῶν άθλητῶν τῆς *οΐκουμένης*, καθῶς και αυτοὶ που έπόπτευσαν τῆν άθλητική τους έκπαίδευση, έστησαν άγαλμα για νὰ τιμήσουν τὸν Τσίδωρο, υιὸ τοϋ Θρέπτου, τὸν ξυστάρχη, δηλ. τὸν πρόεδρο ένὸς

838. **Λάρ. 28.** Παράθεση στη σημ. 116.

839. **Λάρ. 3, 4, 11, 12, 14** και **17.**

840. **Λάρ. 1:** *Κιτιέων ἢ πόλις*, **14** [;], **18:** *Κιτιέων πόλις* και **99:** *civitas Citiensium.*

841. **Λάρ. 4** (παράθεση στη σημ. 218).

842. **Λάρ. 17** (λατινική) και **19** (έλληνική).

843. Βλ. σ. 172.

ἀθλητικοῦ συλλόγου.⁸⁴⁸ Τὸ ὅτι στὸ Κίτιον διεξήγοντο «πενταετηρίδες», δηλ. ἀγῶνες κάθε πέμπτο χρόνο, παραδίδεται καὶ ἀπὸ ἐπιγραφή τῶν ἀρχῶν τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.,⁸⁴⁹ στὴν ὁποία τιμᾶται ἀθλητῆς γιὰ τὶς νίκες του.

Ἀναφέρονται διάφορες θεότητες στὸ Κίτιον κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο. Σὲ ἐπιγραφή, ποῦ χρονολογεῖται μεταξὺ 44 καὶ 31 π.Χ., γίνεται ἐπίκληση στὸν Δία Κεραύνιο, τὸν θεὸ τοῦ Κιτίου, στὴν Ἀφροδίτη, τὴ θεὰ τῆς Κύπρου, στὴν πόλη, στὸν δῆμο καὶ στὴν Ὀμόνοια.⁸⁵⁰ Τέσσερεις ἐπιγραφές ἀπὸ τὸ Κίτιον ποῦ ἐκτείνονται χρονολογικῶς ἀπὸ τὸν Β΄ μέχρι τὶς ἀρχές τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ. εἶναι ἀναθηματικὲς πρὸς τὴν Ἀρτέμιδα Παραλίαν,⁸⁵¹ ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ ἐπίθετο αὐτὸ λόγω τῆς τοποθεσίας τοῦ ἱεροῦ της. Ὁ Ζεὺς Κεραύνιος ἀναφέρεται σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κίτιον τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ., στὴν ὁποία γίνεται ἐπίκληση τῆς ὀργῆς τοῦ Κεραυνίου Διὸς καὶ τῆς Κεραυνίας ἐναντίον ἐκείνου ποῦ θὰ ἀγγίξει ἢ θὰ λερῶσει τὸν τάφο τῆς νεκρῆς. Κεραυνία κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι ἡ Ἀθηνᾶ (βλ. ἄνωτ. σ. 102). Ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας τῆς Ἑώμης παραδίδεται ἀπὸ ἐπιγραφή τῶν ἀρχῶν τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.⁸⁵²

Στὴ χώρα τοῦ Κιτίου κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο μαρτυρεῖται ἡ λατρεία τῆς Γολγίας Ἀφροδίτης, ποῦ ἔλαβε τὸ ἐπίθετο αὐτὸ ἀπὸ τὸν τόπο τῆς λατρείας της, ὅπως μαρτυρεῖται σὲ μία τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Ἄχνα.⁸⁵³ Τέλος, σὲ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στοὺς Γόλγους χαραγμένη σὲ ἀσβεστόλιθο καὶ χρονολογουμένη τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ., γίνεται ἐπίκληση στὸν ἕνα καὶ μοναδικὸ θεό, τὸν Ἥλιο.⁸⁵⁴

ΧΙ. Σαλαμίς

844. Λάρ. 21. Παράθεση στὴ σημ. 1059.

845. Λάρ. 27.

846. Λάρ. 29.

847. Λάρ. 31-32, 34 καὶ 36.

848. Λάρ. 7.

849. Λάρ. 180.

850. Λάρ. 191.

Ἡ Σαλαμίς κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴν περίοδο ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες πόλεις τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου, ἡ δὲ ἀκμὴ τῆς συνεχίστηκε καὶ στοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους. Τὸ 332 καὶ τὸ 342 μ.Χ. ἡ πόλη καταστράφηκε ἀπὸ σεισμούς.⁸⁵⁵ Τὸ 346 μ.Χ., ὅταν ἡ πόλη ἀνοικοδομήθηκε ἀπὸ τὸν Κωνσταντίο Β΄ καὶ ἐπανιδρύθηκε μὲ τὸ ὄνομα Κωνσταντία,⁸⁵⁶ ἔγινε πρωτεύουσα τῆς νήσου, ὑποσκελίζοντας τὴν Πάφο.⁸⁵⁷

Στὴ Σαλαμίνα ἔχουν ἀνασκαφεῖ τὰ γυμνάσια: ὑπῆρχαν τρία γυμνάσια: ἓνα γιὰ τοὺς ἄνδρες, ἓνα γιὰ τοὺς ἐφήβους καὶ ἓνα γιὰ τὰ παιδιά.⁸⁵⁸ Ἐχει ἐπίσης ἐντοπισθεῖ μετὰ ἀπὸ ἀνασκαφῆς τὸ θέατρο τῆς πόλεως (ἡ οἰκοδόμησή του ἄρχισε ἐπὶ Αὐγούστου), τὸ ὁποῖο εἶχε χωρητικότητα 15.000 θεατῶν (ὅπως διαμορφώθηκε ἐπὶ Ἀδριανοῦ)· ἡ ὀρχήστρα του εἶναι ἡμικυκλικὴ καὶ πίσω ἀπὸ αὐτὴν εἶναι ἡ σκηνή. Ἐχει βρεθεῖ καὶ ἓνα ἀμφιθέατρο. Ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς οἰκοδόμησε μὲ δικά του ἔξοδα τὸ μεγαλύτερο πιθανῶς μέρος τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ ἐνὸς κτηρίου, χορήγησε τὴ χρηματοδότηση γιὰ τὴ φιλοτέχνηση ὅλων τῶν ἀγαλμάτων ποὺ τὸ κοσμοῦσαν, καθὼς καὶ ἓνα ἀμφιθέατρο.⁸⁵⁹ Στὶς ἐπιγραφῆς

851. Στὴ Σαλαμίνα, ὅπως καὶ στὴν Πάφο καὶ σὲ μία ἄλλη πόλη, ἔγινε καταστροφικὸς σεισμὸς καὶ τὸ 77 μ.Χ. βλ. *Σιβ. χρησμ.* 4.125-126: καὶ τότε δὴ Σαλαμίνα Πάφον θ' ἄμα σεισμὸς ὀλέσσει | Κύπρον ὅτ' ἂν περικλυστον ὑπερκλονέη μέλαν ὕδωρ, πβ. Σύγκελλος 342 Β: Ἐν Κύπρω τρεῖς πόλεις σεισμῶ κατεπτώθησαν.

852. Στέφ. Βυζ. Ἐθν. ἐν λ. *Κωνσταντία*: *Κωνσταντία*, ἡ νῦν ἐν Κύπρω Σαλαμίς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ Κωνσταντος γενικῆς, ὡς Μαράνεια ἀπὸ τῆς Μάρωνος, καὶ Καύκωνος Καυκάνεια... τὸ ἐθνικὸν Κωνσταντειάτης. εὔρηται καὶ διὰ τοῦ ν.

853. Γιὰ τὸ σεισμὸ τοῦ 332 μ.Χ. βλ. Κεδρηνοῦ, *Σύνοψις P.G.* 121 col. 564: *Σεισμῶ δὲ ἐν Κύπρω γενομένου [τῶ κη' ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου] Σαλαμίς ἡ πόλις κατέπεσε καὶ ἰκανὸν πλῆθος διέφθειρε...* πβ. Θεοφάν. *Χρον.*: *Τῶ δ' αὐτῶ ἔτει σεισμῶ λαβροτάτου ἐν Κύπρω Σαλαμίνη πόλις κατέπεσεν, καὶ ἰκανὴν πλῆθὺν διέφθειρεν.... Σεισμῶ δὲ γενομένου μεγάλου ἐν Κύπρω, Σαλαμίνης τῆς πόλεως τὰ πλεῖστα διαπέπτωκεν. Γιὰ τὸν σεισμὸ τοῦ 342 μ.Χ. βλ. Μαλάλ. *Χρον.* 12.145: *Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐπάθεν ὑπὸ θεομηνίας Σαλαμιάς, πόλις τῆς Κύπρου, ὑπὸ σεισμῶ καταποντισθεῖσα εἰς τὴν θάλασσαν τὸ πολὺ αὐτῆς μέρος· τὸ δὲ λοιπὸν ἕως ἐδάφους ἔπεσεν. ἦντινα ἀνεγείρας ὁ αὐτὸς Κωνσταντίος καὶ πολλὰ πάνυ φιλοτιμησάμενος καὶ κτίσας καὶ τοῖς ζήσασι πολίταις συγχωρήσας συντελείας ἐπὶ ἔτη τέσσαρα, καὶ κτίσας διαφόροις κτίσμασι τὴν πρῶην μὲν λεγομένην Σαλαμιάδα, ἐξ ἐκείνου δὲ μετακληθεῖσαν Κωνσταντίαν· ἣτις ἐστὶ μητρόπολις τῆς Κύπρου.**

854. Γιὰ τὰ γυμνάσια τῆς Σαλαμίνας βλ. Mitford - Nicolaou, *Salamis*, σ. 2, ἀρ. 8.

855. **Ἀμμ. 29** καὶ **Ἀμμ. 30**.

μαρτυρούνται δέκα γυμνασίαρχοι, ενώ άπαντοῦν καὶ τὰ άξιώματα τοῦ άγωνοθέτου (2), τοῦ άγορανόμου (4), τοῦ άρχοντος (2), τοῦ προνοητοῦ (2), τοῦ δεκαπρώτου (2), τοῦ ἱππάρχου (1), τοῦ τιμητοῦ (1) καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ. Μαρτυροῦνται καὶ πέντε άρχιερεῖς καὶ δύο άρχιερεῖς δια βίου.

Ἡ Σαλαμίνα εἶχε λιμάνι,⁸⁶⁰ ενώ οἱ νεκροπόλεις βρίσκονταν δυτικῶς τῆς πόλεως. Ἡ πόλη ὑδροδοτήθηκε ἐπὶ Νέρωνος μὲ τὸ κτίσιμο ὑδραγωγείου, ποῦ προμηθευόταν νερὸ ἀπὸ τὶς πηγές τῆς Κυθρέας.⁸⁶¹ Στὴ Σαλαμίνα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ βουλή καὶ τὸν δῆμο, άπαντᾶ καὶ ἡ γερουσία.⁸⁶² Κατὰ τὸν Mitford⁸⁶³ ἡ ὑπαρξη γερουσίας στὴ Σαλαμίνα ὑποδηλώνει ὅτι ἡ πόλη αὐτὴ ἦταν στὴν οὐσία ἡ πιὸ σημαντικὴ τῆς Κύπρου. Ἡ γερουσία πρέπει νὰ ἦταν ἓνα σῶμα μεγαλυτέρων σὲ ἡλικία πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι άπεφάσιζαν τὴν άπόδοση τιμῶν, ενώ θὰ εἶχαν πιθανώτατα καὶ θρησκευτικὰ καθήκοντα.

Βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν, ἡ κοινότητα τῶν *negotiatores*, τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἰταλῶν δηλαδὴ ποῦ μετανάστευσαν στὴν Κύπρο, άναπτύχθηκαν κατὰ τὴν πρώιμη Ῥωμαϊκὴ περίοδο στὴ Σαλαμίνα (στὴν Πάφο ἤδη ἀπὸ τὴν ὕστερη ἑλληνιστικὴ περίοδο).⁸⁶⁴ Μεγάλος άριθμὸς Ἰουδαίων μαρτυρεῖται στὴ Σαλαμίνα. Τὸ 116 μ.Χ. ξέσπασε ἡ ἐπανάσταση τῶν Ἰουδαίων στὴ Σαλαμίνα, οἱ ὁποῖοι προκάλεσαν μεγάλες καταστροφές καὶ ἐπιδόθηκαν σὲ ἐκτεταμένες βιαιότητες καὶ λεηλασίες.⁸⁶⁵

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς βοήθησε στὴν άνοικοδόμηση τῆς πόλεως μετὰ τὶς καταστροφές ποῦ ὑπέστη ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση τῶν Ἰουδαίων ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Ἀρτεμίωνος, πρᾶγμα ποῦ

856. Σταδ. 305 (GGM I σ. 503): Ἀπὸ τῶν νήσων εἰς Σαλαμίνα στάδιοι ν΄· πόλις ἐστὶ, λιμένα ἔχει.

857. **Άμμ. 246.**

858. **Άμμ. 69** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 255). Γιὰ τὴ λειτουργία τῆς γερουσίας στὶς ἑλληνικὲς πόλεις κατὰ τὴ Ῥωμαϊκὴ περίοδο βλ. C. Roueché, *Ktèma* 18, 1993 (1996), σ. 162-169.

859. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1322, ὑποσ. 143.

860. **Άμμ. 99.** Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 379.

861. Βλ. κεφάλαιο «Ἰουδαϊσμὸς καὶ χριστιανισμὸς», σ. 201-210.

ἔγινε εἴτε μέσω ἀπευθείας χρηματοδότησης εἴτε μέσω ἐλάττωσης τῆς φορολογίας. Ἀναμφισβήτητα, οἱ κάτοικοι θὰ ἔνωσαν εὐγνωμοσύνη γιὰ αὐτὴν τὴν εὐεργεσία καὶ τὸ γενικότερο ἐνδιαφέρον ποῦ ἐπέδειξε ὁ Ἀδριανὸς γιὰ τὴ Σαλαμίνα. Παρασυρόμενη ἀπὸ αὐτὴν τὴν αὐτοκρατορικὴ χάρη, ἡ Σαλαμίς διεκδικεῖ τὸν τίτλο τῆς μητροπόλεως τῆς Κύπρου ἀπὸ τὴν Πάφο. Σὲ δύο τιμητικὲς πρὸς τὸν Ἀδριανὸ ἐπιγραφές,⁸⁶⁶ ἡ Σαλαμίς ἀναφέρεται ὡς ἡ *Κύπρου μητρόπολις*, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε ἐπιτύχει τὴν κατοχύρωσή τοῦ τίτλου τῆς μητροπόλεως, ἀφοῦ σ' αὐτὸ φαίνεται ὅτι ἀντιτέθηκε ὁ ἴδιος ὁ Ἀδριανός. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Σαλαμίνα δὲν ἐμφανίζεται ὡς μητρόπολις μέχρι τὰ χρόνια δράσης τοῦ Ἐπιφανίου. Ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν δύο αὐτῶν κυριοτέρων πόλεων τῆς Κύπρου εἶναι φανερὸς καὶ στὸ ἡμερολόγιο ποῦ χρησιμοποιοῦσαν. Ἐνῶ ἡ Πάφος εἰσήγαγε τὸ ῥωμαϊκὸ ἡμερολόγιο καὶ μηνολόγιο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου (τὸ 15 π.Χ. καὶ τὸ 2 π.Χ. ἀναθεωρήθη), ἡ Σαλαμίνα διατήρησε τὸ αἰγυπτιακὸ ποῦ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Πτολεμαίων μέχρι τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἐπιφανίου.⁸⁶⁷ Τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων ἀπὸ τὴν

862. **Ἀμμ. 57** καὶ **58**.

863. Σύμφωνα μὲ τὸ ῥωμαϊκὸ ἡμερολόγιο, γιὰ τὸ ὁποῖο βλ. Lassère, *ManuelER*², σ. 897-910, τὸ ἔτος ἀρχίζει στὶς 23 Σεπτεμβρίου, ἐνῶ στὸ αἰγυπτιακὸ ἡμερολόγιο τὸ ἔτος ἀρχίζει τὴν 28^η ἢ τὴν 29^η Αὐγούστου. Τὰ παραδείγματα χρήσεως τῶν μηνῶν κατὰ τὸ ῥωμαϊκὸ ἡμερολόγιο, ποῦ ἀπαντοῦν σὲ ἐπιγραφές στὴν Κύπρο εἶναι: **Πάφ. 80** (Παλαίπαφος): *Λ ι' Τιβεριείου Σεβαστοῦ α'*: ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς *Τιβεριείου Σεβαστοῦ* στὸ δέκατο αὐτοκρατορικὸ ἔτος τοῦ Τιβερίου, δηλαδὴ στὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 23 μ.Χ.· **Πάφ. 143**, 6-8 (Ἀρσινόη): *ἐ[τους - - -] Τιβερί[ου Κλαυδίου Καίσαρ]ος, μην[ος - - -]*. **Λευκ. 39**, 7-8 (Σόλοι): *Λ ιγ', Δημ[αρχ]εξουσίου κε'* (τὸ 126 πιθανὸν μ.Χ.)· **Κερ. 9** (Λάπηθος): *Λ ις', Απογονικοῦ κδ'* (16 Νοεμβρίου τοῦ 29 μ.Χ.)· **Λευκ. 78** (Ταμασσός): *Λ ιζ', μην[ος . . .]*: κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Ἀντωνίων· **Λάρ. 33**: *Λ β' μην[ος] Ῥωμήου κ'*: ἡ εἰκοστὴ ἡμέρα τοῦ *Ῥωμήου* εἶναι ἡ 11η Σεπτεμβρίου, ἐνῶ τὸ δεῦτερο ἔτος τοῦ *Σεβήρου* εἶναι τὸ 194 μ.Χ. καὶ **Λάρ. 203** (Τρεμιθοῦς): *ακ' τοῦ Ῥωμήου, Τίτου Κ[αί]σαρος Λ γ'*: ἡ εἰκοστὴ πρώτη ἡμέρα τοῦ *Ῥωμήου* εἶναι ἡ δωδεκάτη Σεπτεμβρίου τοῦ 81 μ.Χ. Τρία παραδείγματα ἀπὸ τὶς ἐπιγραφές ῥωμαϊκῆς περιόδου χρήσεως τῶν μηνῶν κατὰ τὸ αἰγυπτιακὸ ἡμερολόγιο σώζονται: **Πάφ. 122**: *Λ κ', Φαρμοῦθι* (πρώτη ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου)· **Λευκ. 77**: *Λ λς', Παῦνι κ'* (14 Τουνίου τοῦ 7 μ.Χ.) καὶ **Λάρ. 203**: *μη[νος] Τῦβι κε'* (21 Ἰανουαρίου τοῦ 88 μ.Χ.). Ὡς πρὸς τὶς φιλολογικὲς μαρτυρίες, κατὰ τὸν Ἐπιφάνιο, *Κ. αἰρέσ.* 51.24, τὸ ὄνομα μηνὸς *τρίτος Χοιάκ* στοὺς Σαλαμινίους ἀντιστοιχεῖ στὸν Ἀπογονικὸ τῶν Παφίων: *κατὰ Σαλαμινίους, τοὺς καὶ Κωνσταντιέας, τρίτου Χοιάκ ἕκτη, κατὰ Παφίους Απογονικοῦ ἐκκαιδεκάτη, ... κατὰ Ἀθηναίους Μεταγεινιῶνος ἐβδόμη...* · ὁ

περίοδο βασιλείας τοῦ Κλαυδίου μέχρι αὐτὴν τοῦ Καρακάλλα (ἢ πιθανὸν τοῦ Μακρίνου) ἐξέδιδε τὰ χάλκινα νομίσματα γιὰ τὶς ἐπιτόπιες συναλλαγές, τὰ ὁποῖα, ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ, στὸν ἐμπροσθότυπο εἶχαν χαραγμένο τὸ ὄνομα τοῦ κοινοῦ καὶ στὸν ὀπισθότυπο ἀπεικονιζόταν εἴτε τὸ ἱερὸ τῆς Παφίας Ἀφροδίτης εἴτε τὸ λατρευτικὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς Ὀλυμπίου τῆς Σαλαμίνας, γεγονόςς ποῦ ἐπιβεβαιώνει, πέραν ἀπὸ τὴ διεκδίκηση τοῦ τίτλου *μητρόπολις τῆς Κύπρου* ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα, τὸν ἀνταγωνισμὸ τῶν δύο κυριοτέρων πόλεων τῆς νήσου.

Στὴ Σαλαμίνα, ὅπως καὶ στὸ Κίτιον, διεξάγονταν ἀγῶνες, στοὺς ὁποίους συμμετεῖχαν ἀθλητὲς ἀπὸ ὅλες τὶς περιοχὲς τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ ἐπιγραφή τῆς Λαοδικίας τῆς Συρίας.⁸⁶⁸ Μεταξὺ Α΄ αἰ. π.Χ. καὶ Α΄ αἰ. μ.Χ., τιμᾶται ὡς ἱερονίκης ἀπὸ τοὺς γονεῖς του ὁ Δημήτριος,⁸⁶⁹ ἐνῶ σώζεται ἀπότμημα ἀγωνιστικῆς τιμητικῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.⁸⁷⁰ Εἶναι γνωστὸς ἕνας Σαλαμίνιος ἀθλητὴς σὲ ἐπιγραφή τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Κιλικίας Ἀνάζαρβο, ὁ ὁποῖος τιμήθηκε ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτοκρατόρων *ξυσταρχίαις διὰ βίου*.⁸⁷¹ Ἀγῶνες πενταετηρικοὶ μαρτυροῦνται ἐπιγραφικῶς ὅτι ἐλάμβαναν χώραν καὶ στὴ Σαλαμίνα σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή ποῦ χρονολογεῖται εἴτε τὸ 117 μ.Χ. εἴτε τὸ 136 μ.Χ.⁸⁷² Σὲ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὴν Ἀθήνα καὶ χρονολογεῖται τὸ 132 μ.Χ. ἀναφέρεται ὁ

Ἐπιφάνιος, *Κ. αἰρέσ.* 51.24, ἀναφέρει ὄνομα μηνὸς στοὺς Σαλαμινίους καὶ Παφίους: *Αὐδυναίου ἔκτη, κατὰ Κυπρίους, εἴτ' οὖν Σαλαμινίους, πέμπτου πέμπτη, κατὰ Παφίους Τουλίου τεσσαρεσκαίδεκάτη,...* Ὁ Ἀλέξ. Μον. τὸν Ε΄ αἰ. μ.Χ., ἀναφέρει τὸ ὄνομα μηνὸς *Μεσωροῦς* στοὺς Σαλαμινίους καὶ *Ἡληθυπάτου* στοὺς Παφίους κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., *Ἐγκ. Βαρν.* 4.46 (*ASS II* σ. 451): *τὴν δὲ ἡμέραν τῆς ἐνδόξου μνήμης τοῦ τρισμακαρίου Ἀποστόλου καὶ γενναίου Μάρτυρος Βαρνάβα, ἐδικαίωσαν γίγνεσθαι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, κατὰ μὲν Ῥωμαίους τῇ πρὸ τριῶν εἰδῶν Τουνιῶν, κατὰ δὲ Κυπρίους Κωνσταντιεῖς μηνὶ Μεσωρεῖ, τοῦ δεκάτου ια΄, κατὰ δὲ Ἀσιανοὺς ἦτοι κατὰ Παφίους, μηνὶ Ἡληθυπάτῳ τοῦ καὶ ἐννάτου ιθ΄...*

864. Βλ. *CIG* 4472· *IGR* 3, 1012· L. Moretti, *IAG*, σ. 248, ἀρ. 85.

865. **Αμμ.** 17.

866. **Αμμ.** 65.

867. Βλ. Moretti, *IAG*, σ. 253, ἀρ. 86.

868. **Αμμ.** 55.

Κλεαγένης Κλεαγένους Σαλαμίnius, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται ὡς *πλειστονίκης*. Ὁ σπουδαιότερος ἀθλητὴς μὲ διεθνή προβολὴ τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο καὶ ὄχι μόνον, ὑπῆρξε ὁ Δημήτριος ὁ Σαλαμίnius, ὁ ὁποῖος ἔζησε καὶ ἔδρασε στὸ πρῶτο ἡμισυ τοῦ Γ' αἰ. μ.Χ. Τέλος, ἀπαντᾷ καὶ ὁ ἀύλητὴς Πόπλιος Αἴλιος Αἰλιανός, ὁ ὁποῖος σὲ ἐπιγραφὴ τῶν Δελφῶν, ποῦ χρονολογεῖται τὸ ἐνωρίτερο κατὰ τὴ βασιλεία τοῦ Ἀντωνίνου (138-161 μ.Χ.), ἐμφανίζεται ὡς *περιοδονίκης* ἀθλητῆς, πέτυχε δηλ. νίκες σὲ ὅλους τοὺς σπουδαίους ἀγῶνες.⁸⁷³

Ὁ ναὸς τοῦ Διὸς Ὀλυμπίου στὴ Σαλαμίνα κατεῖχε πολὺ σημαντικὴ θέση καὶ κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ ἐποχὴ, ἀφοῦ ἡ Σύγκλητος τὸ 22 π.Χ. παραχώρησε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου καὶ σὲ αὐτὸν τὸν ναὸ ἐκτὸς ἀπὸ αὐτοὺς τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ στὴν Ἀμαθοῦντα.⁸⁷⁴ Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν βασικὸ θεὸ τῆς πόλεως, στὴ Σαλαμίνα λατρεύονται καὶ ἄλλες θεότητες κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο. Περὶ τὰ τέλη τοῦ Α' αἰ. μ.Χ. χρονολογεῖται ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ στὴ Νέμεση ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας.⁸⁷⁵ Ἡ παρουσία τῆς θεᾶς στὸ θέατρο πρέπει νὰ σχετίζεται μὲ τὴν ἐμψύχωση τῶν ἀθλητῶν. Ἡ λατρεία τῆς Ἀθηνᾶς ἀπαντᾷ καὶ στὴ Σαλαμίνα, ὅπου ὑπῆρχε καὶ ναὸς τῆς σύμφωνα μὲ τὶς φιλολογικὲς⁸⁷⁶ καὶ ἐπιγραφικὲς⁸⁷⁷ μαρτυρίες. Σὲ ἐπιγραφὴ τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου χαραγμένη σὲ βάση ἀγάλματος ποῦ βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα, ἀποκαθίσταται ἀφιέρωση στὴν Ἴσιδα.⁸⁷⁸ Σὲ ἐπιγραφὴ χαραγμένη σὲ κυλινδρικὸ βωμό, ποῦ βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ στοὰ τοῦ Γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ χρονολογεῖται μεταξὺ Α' αἰ. π.Χ. καὶ Α' αἰ. μ.Χ., ὁ Ἑρμῆς

869. Βλ. *FD III¹ 547*.

870. *Tac., Ann.* 3. 62. Παράθεση στὴ σημ. 993.

871. **Αμμ. 96.**

872. Πορφυρ. π. ἀποχ. 2.54: *ἐν τῇ νῦν Σαλαμίनि, πρότερον δὲ Κορωνίδι ὀνομαζομένη, μηνὶ κατὰ Κυπρίους Ἀφροδισίω... ὑφ' ἑνα δὲ περίβολον ὃ τε τῆς Ἀθηνᾶς νεὸς καὶ ὁ τῆς Ἀγραύλου καὶ Διομήδους.*

873. Βλ. *OGIS 118, 25* (ψήφισμα τῶν Ἀθηναίων τοῦ 160/150 π.Χ.): *ἐν Σαλαμίनि ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ.*

874. **Αμμ. 98.**

φέρει τὸ ἐπίθετο *ἐπήκοος*. ἀναθέτης ἦταν ὁ *Διαγόρας Τεύκρου ὁ εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος*.⁸⁷⁹ Σὲ ἐπιγραφή τοῦ Β΄ ἢ τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Μ. Τίτιος Παντίσχεινος Ἀθηνίων ἀναφέρει ὅτι κατασκεύασε μὲ δικά του ἔξοδα ἄγαλμα τοῦ θεοῦ Διονύσου.⁸⁸⁰ Εἶναι πιθανὸν νὰ ἀπαντᾷ καὶ ἡ λατρεία τῆς Ἑρμῆς στὴ Σαλαμίνα.⁸⁸¹

ΧΙΙ. Καρπασία

Ἡ Καρπασία καταλαμβάνει περίπου τρία τετραγωνικὰ χιλιόμετρα ἐδάφους ἀπὸ ἀμμολόφους καὶ ἀγροτικὴ γῆ. Τὸ γυμνάσιο τῆς πόλεως βεβαιώνεται ἐπιγραφικῶς. Εἶχε ἓνα μικρὸ φυσικὸ λιμάνι, ἐνῶ ἐρείπια τοῦ τείχους τῆς πόλεως εἶναι ἀκόμη ἐμφανῆ. Σῶζονται ἴχνη τοῦ ὑδραγωγείου, πιθανῶς ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, ποῦ μετέφερε τὸ νερὸ στὴν πόλη ἀπὸ τὸ Ἐριζοκάρπασο.

Ἡ Καρπασία ἀναφέρεται ὡς πόλη κατὰ τὴν κλασικὴ περίοδο ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς,⁸⁸² κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ ἀπὸ ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρουν μεταξὺ ἄλλων ἀξιωματοῦχο *ἐπὶ τῆς πόλεως*⁸⁸³ καὶ ἓναν *ἡγεμόνα ἐπ' ἀνδρῶν*,⁸⁸⁴ ἐνῶ κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο ἡ πόλη μαρτυρεῖται τόσο ἀπὸ φιλολογικὲς ὅσο καὶ ἀπὸ ἐπιγραφικὲς πηγές.

Ὁ Κλαύδιος Πτολεμαῖος ἀναφέρει τὴν Καρπασία ὡς μία ἀπὸ τὶς πόλεις τῆς νήσου,⁸⁸⁵ ἐνῶ ὁ συγγραφέας τοῦ *Σταδισμοῦ* παραδίδει ὅτι ἡ πόλη Καρπασία εἶχε λιμάνι γιὰ μικρὰ πλοῖα.⁸⁸⁶ Ὁ Στέφανος Βυζάντιος μαρτυρεῖ ὅτι ἡ

875. **Αμμ. 82.**

876. **Αμμ. 108.**

877. **Αμμ. 89.**

878. Θεόπ., ἀπόσπ. 93.

879. Βλ. *RPh.* 13, 1939, σ. 155.

880. Βλ. *Mitford*, *AJA* 65, 1961, σ. 122, ἀρ. 23.

881. Πτολεμ. 5.14. §3.

882. *Σταδ.* 314: *Ἀπὸ Λαπάθου εἰς Καρπάσειαν στάδιοι τν' <διόρθ. φν'>· πόλις ἐστίν· ἔχει λιμένα μικροῖς πλοίοις· χειμάζει βορέου, πβ. 178: Ἀπὸ τῆς ἀκρας Σαρπηδονίας, ἔγγιστα πρὸς τὴν Κύπρον, εἰς πόλιν Καρπάσειαν οὐριώτατα στάδιοι υ'.*

Καρπασία είναι πόλη της Κύπρου αναφέροντας τις παραλλαγές του ονόματός της, καθώς και το έθνικόν *Καρπασεώτης* και το παράγωγο *Καρπασεωτικός*.⁸⁸⁷ Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀπὸ τῆ χώρα τῆς Ἀμαθοῦντος, ποὺ χρονολογεῖται μεταξὺ Α΄ αἰ. π.Χ. καὶ Α΄ αἰ. μ.Χ., μαρτυρεῖται τὸ θηλυκὸ ἔθνωνύμιο *Καρπασεῶτις*.⁸⁸⁸

Ένας αὐτοκράτωρ, ὁ Κλαύδιος ἢ ὁ Τραϊανός, τιμᾶται γιὰ τὴν κατασκευὴ ἐνὸς δημοσίου κτηρίου, πιθανώτατα στὸ γυμνάσιο.⁸⁸⁹ Σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται στὸ πρῶτο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., κατὰ τὸ ἕβδομο ἔτος εἶτε τοῦ Τιβερίου (δηλ. τὸ 20-21 μ.Χ.) εἶτε τοῦ Κλαυδίου (τὸ 46-47 μ.Χ.), ἀναφέρεται βουλή καὶ δῆμος, ἀποτελεῖ σημαντικὴ μαρτυρία γιὰ τὴ θέση Καρπασίας κατὰ τὴν πρώιμη ρωμαϊκὴ περίοδο· ὁ Φανοκλῆς, υἱὸς τοῦ Νικολάου, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπὸ τὴ βουλή καὶ τὸν δῆμο μὲ τοὺς τίτλους *πανάρετον* καὶ *φιλόπατριν*, ἔφερε τὸν μοναδικὸ τίτλο τοῦ *πολιτικοῦ ἀρχιερέως διὰ βίου τῆς ἀθανασίας τῶν Σεβαστῶν*, ἐνῶ διετέλεσε καὶ γυμνασίαρχος.⁸⁹⁰ Σὲ ἀποσπασματικὰ σωζόμενη τιμητικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀδριανὸ ποὺ χρονολογεῖται περὶ τὸ 130 μ.Χ., ἀποδίδονται τιμὲς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Καρπασίας, πρᾶγμα ποὺ δηλοῖ ὅτι ἦταν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἀναμφισβήτητα μία *πόλις*.⁸⁹¹

Κυρίαρχη λατρεία στὴν πόλη ἦταν αὐτὴ τῆς Ἀφροδίτης Ἀκραίας, τὸ ἱερὸ τῆς ὁποίας βρισκόταν στὸ ἀκρωτήριο, ὅπου βρίσκεται σήμερα ἡ μονὴ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέα. Ἡ Ἀφροδίτη

883. Στέφ. Βυζ. *Έθν. ἐν λ. Καρπασία*: Καρπασία, πόλις Κύπρου, ἣν Πυγμαλίων ἐκτίσεν, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Κυπριακοῖς. Διόνυσος δὲ διὰ διφθόγγου Κραπάσειαν αὐτὴν φησιν ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν «ἢ δ' ὅποσοι Κινύρειαν ἰδ' αἰπεινὴν Κραπάσειαν»... Ξεναγόρας δὲ Κάρπαθον αὐτὴν φησιν. Δημήτριος δ' ὁ Σαλαμίσιος Καρπασίαν φησίν, ὅτι πρὸς τὸν καλούμενον κάρβαν ἄνεμον κεῖσθαι δοκεῖ. ὁ πολίτης Καρπασεώτης ὡς Μαρεώτης καὶ τὸ κτητικὸν Καρπασεωτικός καὶ Καρπασεωτικὴ ἄκρα. Θεόπομος ἐν δεκάτῳ Καρπασεῖς αὐτοὺς φησιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ Κάρπασος, ὡς Ἀντίοχος Ἀντιοχεύς, ἀφ' οὗ Καρπάσεια.

884. **Λεμ. 186**: *Γοργόνη | Δημητρίου | Καρπασεῶτι | [χρη]σ□τ□ῆ χ□αῖρε*.

885. **Αμμ. 232**.

886. **Αμμ. 233**. Παράθεση στὴ σημ. 258.

887. **Αμμ. 235**.

φέρει τὸ λατρευτικὸ ἐπίθετο Ἀκραία, ἔνεκα τοῦ ὅτι λατρευόταν πάνω στὴν ἀκρόρειαν, τὴν κορυφὴ τοῦ ὄρους Ὀλύμπου στὴν Καρπασία, σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ Στράβωνος.⁸⁹² Τὸ ἱερὸ αὐτὸ τῆς Ἀφροδίτης, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ Στράβων, ἦταν ἄδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον, δηλ. ἄβατο γιὰ τὶς γυναῖκες. Στὸ Σταδισμὸ ἐπίσης ἀναφέρεται ὁ ναὸς τῆς Ἀκραίας Ἀφροδίτης.⁸⁹³

Ἡ Ἀφροδίτη Ἀκραία ἀπαντᾷ ἐπίσης σὲ δύο ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου: Στὸν ὄρκο ὑποταγῆς τῶν Κυπρίων στὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο τοῦ 14 μ.Χ.⁸⁹⁴ καὶ σὲ ἐπιγραφὴ τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., στὴν ὁποία ὁ Ἐμμίδωρος δηλώνει ὅτι παραχωρεῖ τὸ ἓνα δέκατο τῆς παραγωγῆς τοῦ κτήματός του στὸ ἱερὸ τῆς Ἀκραίας Ἀφροδίτης, ἐνῶ, ἐὰν μείνει χωρὶς κληρονόμους, ὀρίζει νὰ δοθεῖ ὀλόκληρη ἡ περιουσία του στὸ ἱερὸ.⁸⁹⁵ Εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐπιγραφὴ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων ἀπὸ τὴν Κύπρο, στὴν ὁποία ἀναφέρεται κληροδότημα περιουσίας σὲ ἱερὸ.

888. Στράβ. 14.682.6.3. Παράθεση στὴ σημ. 516.

889. Σταδ. 307. Παράθεση στὴ σημ. 518.

890. Πάφ. 53.

891. Ἀμμ. 239, 12.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

8. Ἐπαγγέλματα

Σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς πηγὲς γιὰ τὴ δράση τῶν ἐπιφανῶν πολιτῶν στὶς πόλεις τους, οἱ ὁποῖοι προέβαλλαν τὶς πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς τους δραστηριότητες, οἱ ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες ποὺ διαθέτουμε εἶναι πολὺ λίγες γιὰ τὰ ἄτομα ποὺ ἀνήκουν στὰ μεσαῖα καὶ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα καὶ εἶναι ἐλεύθεροι πολῖτες. Σύμφωνα μὲ τὶς πηγὲς ποὺ διαθέτουμε πρόκειται γιὰ ἐπαγγελματίες (γιατροὺς, τεχνῖτες, οἰκοδόμους κτλ.), καθὼς καὶ γιὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται σὲ ἐπιγραφὲς ὡς ἀπελευθερωτὲς, καὶ πιθανὸν νὰ πρόκειται γιὰ μικρομεσαίους γαιοκτῆμονες.⁸⁹⁶

Οἱ γιατροὶ τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν εἶναι πέντε.⁸⁹⁷ Στὴν Πάφο μαρτυρεῖται ὁ ἰατρὸς Ὀκτιάουιος σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Παφία, κατὰ τὸν Α΄ ἢ τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.⁸⁹⁸ Στὸ Κούριον, σὲ ἀπόσπασμα ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. πιθανὸν νὰ ὑπάρχει ἀναφορὰ σὲ γιατρό, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου κατὰ πᾶσα πιθανότητα εἶναι Κλαυδιανός.⁸⁹⁹ Ἡ πόλη τοῦ Κιτίου τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾷ μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος τὸν ἰατρὸ Ἀρτεμίδωρο, ἐγγονὸ τοῦ Ἀρτεμιδώρου.⁹⁰⁰ Στὸ Κίτιον τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. ἀναφέρεται καὶ ὁ ἰατρὸς Αὐρήλιος Ἀρίστων, ὁ ὁποῖος σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὴν Ἀρτεμη Παραλία εὐχεται ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς του Αὐρηλιανῆς Ὀνησιμιανῆς, ἡ ὁποία ὀνομάζεται καὶ Ὀλυμπιανή.⁹⁰¹ Στὴ Σαλαμίνα στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. μαρτυρεῖται ὁ

892. Βλ. ἐπόμενο κεφάλαιο.

893. Γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς Κύπρου μέσα ἀπὸ τὶς φιλολογικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς πηγὲς βλ. Μιχαηλίδη κ.ἄ., *RDAC* 1988 (2), σ. 233-4 (ἀναφορὰ σὲ 17 γιατροὺς).

894. **Πάφ. 94** (Μαρμάρινη πλάκα ποὺ βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο): [Ἀφρο]δεῖτη Π[αφίαι]· |Ὀκτιάουιος|ἰατρὸς.

895. **Λεμ. 68.**

896. **Λάρ. 13** (Τιμητικὴ ἐπιγραφὴ σὲ βάση ἀγάλματος): *Ἡ πόλις [ἡ Κιτιέων] | Ἀρτεμίδω[ρον τοῦ δεῖνα] | τοῦ Ἀρτεμ[ιδώρου τὸν] | ἰατρὸν τει[μῆς χάριν].*

897. **Λάρ. 29.**

Πνυτοκράτης, σὲ απόσπασμα ἐπιγραφῆς ποῦ ἀφορᾷ σὲ καταγραφή.⁹⁰²

Βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν μαρτυριῶν δὲν μποροῦν νὰ διατυπωθοῦν παρὰ γενικὰ συμπεράσματα γιὰ τὶς οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς δραστηριότητες τῶν ἱατρῶν. Εἶχαν ὅμως τὴν οἰκονομικὴ δυνατότητα νὰ κάνουν ἀναθήματα οἱ Ὀκτάουιος, ὁ Κλαυδιανὸς καὶ ὁ Αὐρήλιος Ἀρίστων, ἐνῶ ὁ Πνυτοκράτης

898. **Ἀμμ. 5.**

ἀναφέρεται σὲ καταγραφή ἀντικειμένων καὶ τῆς ἀξίας τους. Ὁ Ἀρτεμίδωρος δὲ πρέπει νὰ ἦταν ἀρκετὰ ἐπιφανῆς καὶ σημαντικὸς πολίτης στὸ Κίτιον, γιὰ νὰ ἀναγνωρίσει τὴν εὐεργεσία ἢ τὴν προσφορά του ὀλόκληρη ἢ πόλη. Τέλος, ἐπειδὴ ἡ κατοχὴ ῥωμαϊκῆς πολιτείας εἶναι καὶ αὐτὴ ἐνδεικτικὴ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῶν πολιτῶν, μέσα ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν προαναφερθέντων ἰατρῶν καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ πλεῖστοι κατέχουν τὸν τίτλο τοῦ Ῥωμαίου πολίτη, φαίνεται ὅτι κατὰ πᾶσα πιθανότητα ἀνήκαν στὸ ἀνώτερο κοινωνικὸ στρῶμα τῶν πόλεων τους.

Υπάρχει καὶ μία μαρτυρία σὲ τραπεζίτη στοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος· αὐτὸς πρέπει νὰ ἀνήκε τουλάχιστον στὴ μεσαία κοινωνικὴ τάξη τῆς πόλεώς του. Πρόκειται γιὰ τὸν Μητρόδωρο, ποὺ καλεῖται καὶ Ἀσβόλιος. Παρουσιάζει ἐνδιαφέρον τὸ γεγονὸς ὅτι ἓνας Ἀλέξανδρος καταρᾶται ἕνδεκα ἄτομα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Μητρόδωρο, ἀλλὰ γιὰ τὸν μόνο ποὺ δίδονται πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ἀσκεῖ εἶναι τὸν τραπεζίτη.⁹⁰³

Τρεῖς μαρτυρίες διαθέτουμε γιὰ οἰκοδόμους, ἀπὸ τὸ Κούριον, τὴν Ἀμαθοῦντα καὶ τὸ Κίτιον. Στὸ Κούριον ὁ Κιδεκράτης ὁ οἰκοδόμος ἀναθέτει μιὰ ἐπιγραφή πρὸς τὸν Ἀπόλλωναν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.⁹⁰⁴ Στὴν Ἀμαθοῦντα ἀναφέρεται ὡς οἰκοδόμος ὁ πατέρας τῆς Ἀπολλωνίας, ὁ Κιλλεύς (;), σὲ ἐπιτύμβια μᾶλλον ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται στὶς ἀρχὲς τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου.⁹⁰⁵ Τέλος στὸ Κίτιον, σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή, πιθανῶς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ., μαρτυρεῖται ὁ οἰκοδόμος Θέων.⁹⁰⁶

899. **Λεμ. 774.**

900. **Λεμ. 69** (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή σὲ κίονα): Ἀπόλλω[ν]α Κιδε|κ|ράτης οἰκοδόμο[ς] ε[ύχην].

901. **Λεμ. 188:** Ἀπολλων[ί]α Κιλ|λέ[ους (;)] Ἀφροδίτης οἰκοδόμου.

902. **Λάρ. 35** (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή χαραγμένη σὲ βωμό): [Θεῶ] Ὑψίστω Θέων οἰκοδόμος |εὐχην.

Βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν πηγῶν μαρτυροῦνται οἱ ἀκόλουθες κατηγορίες τεχνιτῶν⁹⁰⁷ στὶς διάφορες πόλεις τῆς νήσου: οἱ ἀγγειοπλάστες, οἱ ἀγαματοποιοὶ/γλύπτες, οἱ λινουργοὶ ἢ λίνυφοι καὶ οἱ κεραμιδοποιοί. Ἄλλα ἐπαγγέλματα ποὺ παραδίδονται στὶς ἐπιγραφές εἶναι αὐτὰ τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ἐμπόρου, τοῦ ἀμαξηλάτου, τοῦ ὄνηλάτου, τοῦ ἀλιέως, τοῦ μάγειρα, τοῦ ἀγρονόμου, τοῦ μιμολόγου, τοῦ βιολόγου, τοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ κωπιάτου.⁹⁰⁸

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγγειοπλάστες, οἱ μαρτυρίες προέρχονται ἀπὸ ἀρκετὲς ἐπιγραφές. Σὲ ἐπιγραφή σὲ πῆλινο ἀγαλμάτιο πιθανῶς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ποὺ ἀπεικονίζει ἄλογο, ἀπὸ τὸ Κούριον, ἀναφέρεται ὁ Ἀριστόκριτος, ὁ ὁποῖος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἦταν τοπικὸς ἀγγειοπλάστης.⁹⁰⁹ Στὴν ἴδια πόλη, ὁ κεραμεὺς Πολύκτητος, υἱὸς τοῦ Τίμωνος, ἀφιερώνει στὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη καὶ τὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα ἕναν πίθον, ποὺ κατεσκεύασε ὁ ἴδιος τὸ 110 περίπου μ.Χ.⁹¹⁰ Στὴν Ἀμαθοῦντα, τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγειοπλάστου Ἀρίωνος εἶναι χαραγμένο στὸ πίσω μέρος εἰδωλίου, τὸ ὁποῖο βρέθηκε βορείως τῆς ἀκροπόλεως τῆς πόλεως καὶ χρονολογεῖται στὴν ἐλληνιστικὴ ἢ τὴν πρῶιμη αὐτοκρατορικὴ περίοδο.⁹¹¹ Ὁ ἀγγειοπλάστης Χάρις ἀναφέρεται σὲ δύο ἐμπίεστα σφραγισμένα σὲ πινάκια, ποὺ βρέθηκαν στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ χρονολογοῦνται στὸ δεῦτερο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.⁹¹² Στὴ Σαλαμίνα ὁ Πάλμας καὶ ὁ Φόλβιος ἀναφέρονται σὲ ἀμφορεῖς τοῦ Α΄/Β΄ αἰ. μ.Χ.⁹¹³ καὶ

903. Γιὰ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα σὲ κυπριακὲς ἐπιγραφές βλ. Robert, *CRAI* 1978, σ. 338-344.

904. Ἐπιπρόσθετα, τὸ ὄνομα *Κοτυλάς*, ποὺ ἀπαντᾷ στὶς **Λευκ. 54-55**, κατὰ τὴ Νικολάου, *RDAC* 1983, σ. 257-8, προέρχεται ἀπὸ τὴ λέξη κοτύλη, «a cup and a measure of capacity» (κύπελλο καὶ μέτρο χωρητικότητος) καὶ εἶναι ἕνα εἶδος «nickname relative of the profession of the deceased. It can be paralleled to those of Κοτύλων, Κανθαρίων, Κάλπων, Τρύμβλιχος». Ἡ κατάληξη -ᾶς σὲ ὄνομα δηλώνει ἐπαγγελματικὸ βλ. Brixhe 1987².

905. **Λεμ. 104.**

906. **Λεμ. 63.**

907. **Λεμ. 787.**

908. **Λεμ. 787** καὶ **788.**

909. **Αμμ. 162.**

τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. πιθανώτατα ἀντιστοίχως.⁹¹⁴ Στὴ Σαλαμίνα ἀπαντοῦν καὶ οἱ ἀγγειοπλάστες Σπορίων⁹¹⁵ καὶ Ἑρμογένης⁹¹⁶ σὲ ἐπιγραφὰς ἐπὶ πήλινων πινακίων, ποὺ χρονολογοῦνται τὸν Β΄ μὲ Γ΄ αἰ. μ.Χ. Σὲ σφραγίδες ἐπὶ λύχνων, ποὺ χρονολογοῦνται μετὰ τὸ 250 μ.Χ., μαρτυροῦνται ὁ Σφυρίδων τρεῖς φορές⁹¹⁷ καὶ ὁ Ἑρμιανός.⁹¹⁸

Σὲ πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποὺ βρέθηκε στὴ χώρα τῆς Ἀμαθοῦντος, εἶναι χαραγμένη μία ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή, ποὺ χρονολογεῖται κατὰ πᾶσα πιθανότητα στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., πρὸς τὸν Θεὸ Ὑψιστο, ἀπὸ κάποιον Ἀριστοκλῆ *κουκούμη*.⁹¹⁹ Ὁ Mitford⁹²⁰ ὑποστηρίζει ὅτι *κουκούμη* σημαίνει «ὁ κατασκευαστὴς ὑδριῶν», ἀφοῦ μὲ αὐτὴν τὴ σημασία ἀπαντοῦν τὰ *κούκκουμα* καὶ *κούκουμος* σὲ παπύρους ἀπὸ τὸν Β΄ ἕως τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ.

Ὁ γλύπτης Ζώιλος ἀπὸ τοὺς Γόλγους, ὁ ὁποῖος ἔδρασε πιθανώτατα τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., φιλοτέχνησε ἄγαλμα καθισμένης γυναικός, ὕψους 1,12 μ., τὸ ὁποῖο βρέθηκε στὴ χώρα τῶν Γόλγων.⁹²¹ Στὴ Σαλαμίνα, καλλιτέχνης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν σώζεται στὴν ἐπιγραφή, φιλοτέχνησε τὸ ἄγαλμα τῆς Σεργίας Φίλας, θυγατρὸς τοῦ Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ καὶ γυναίκας τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος.⁹²² Στὴν ἴδια πόλη ὁ τεχνίτης Μ. Τίτιος (;) Παντίσχεινος Ἀθηνίων, ὁ ὁποῖος ἔδρασε μετὰ τὸ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ. μ.Χ., κατασκεύασε τὸ ἄγαλμα τοῦ Διονύσου καὶ ἓνα ἰνδικὸ λέοντα καὶ τὰ ἀφιέρωσε στὸ θεὸ Διόνυσο.⁹²³ Στὴ

910. **Αμμ. 166.**

911. **Αμμ. 168.**

912. **Αμμ. 169.**

913. **Αμμ. 173, 175 καὶ 176.**

914. **Αμμ. 174.**

915. **Δεμ. 149:** *Θεῷ Ὑψίστῳ | Ἀριστ[ο]κλῆς | κουκούμης | εὐχὴν ἐποίησεν.*

916. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2006, ὑποσ. 163 (d).

917. **Λάρ. 192:** *Ζώιλος | Γόλγιος | ἐποίει.* Ἡ ἐπιγραφή φέρει τὸ ὄνομα τοῦ καλλιτέχνη ποὺ φιλοτέχνησε τὸ ἄγαλμα.

918. **Αμμ. 37.** Στὸν τελευταῖο στίχο τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει κατὰ πᾶσα πιθανότητα τὸ ὄνομα τοῦ καλλιτέχνη.

919. **Αμμ. 108.**

Σαλαμίνα άπαντᾶ καὶ ὁ γλύπτης Ἐρμόλαος, ποὺ ἔζησε κατὰ πᾶσα πιθανότητα τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.⁹²⁴

Σὲ ἀπότμημα ἀπὸ κέραμο ἢ πλίνθο, ποὺ βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ χρονολογεῖται πιθανῶς τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ., ὑπάρχει σφράγισμα τοῦ κατασκευαστοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει σωθεῖ στὴν ἐπιγραφή.⁹²⁵

Στὴν πόλη τῆς Σαλαμίνας σὲ ἐπίσημη ἐπιγραφή ποὺ περιέχει οἰκονομικὸ κανονισμὸ καὶ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., ἀναφέρονται *λεντιάριοι*.⁹²⁶ Ὁ *λεντιάριος* (< *λέντιον*) εἶναι ὁ λινουργός.⁹²⁷ Ἐπιπρόσθετα, οἱ *λίλυφοι*, οἱ βιοτέχνες τῶν ὑφαντουργικῶν προϊόντων, τῆς Σαλαμίνας ἀνέθεσαν ἄγαλμα τοῦ Ἀδριανοῦ στὸ γυμνάσιο τῆς πόλεώς τους τὸ 130-131 μ.Χ.⁹²⁸

Σὲ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τὸ Κίτιον, ἀναφέρεται μάγειρας, ὁ Βάκχης, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάρα πολὺ ἱκανὸς *μαγειρικαῖς τέχναις*.⁹²⁹ Στὴν ἴδια πόλη σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ ἢ στὶς ἀρχές τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἀναφέρεται πιθανώτατα καὶ κάποιος *ἀγρονόμος*.⁹³⁰ Στὴν Πάφο, σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν Θεὸ Ὑψιστο ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη καὶ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., μαρτυρεῖται κάποιος *ἀλιεύς*.⁹³¹

Στὴ Σαλαμίνα, σὲ ἀποσπασματικὴ ἐπιγραφή ποὺ σχετίζεται μὲ οἰκονομικὸ κανονισμὸ γιὰ ἐμπορεύματα ποὺμποροῦσαν νὰ εἰσαχθοῦν ἢ νὰ ἐξαχθοῦν μὲ ἄμαξες ἢ μὲ ζῶα, καὶ ὅπου διατυπώνεται σαφῆς ἀπαγόρευση περὶ εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν στὴν πόλη, πέραν ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους μία ἄλλη ἐπαγγελματικὴ ὁμάδα⁹³² ποὺ μαρτυρεῖται εἶναι οἱ ἀμαξηλάτες

920. **Αμμ. 167.**

921. **Αμμ. 188.**

922. **Αμμ. 7.**

923. Βλ. *LSJ*⁹, λ.

924. **Αμμ. 60.**

925. **Λάρ. 167.**

926. **Λάρ. 22.**

927. **Πάφ. 125.**

928. Γιὰ τοὺς ἐπαγγελματικοὺς συνδέσμους, τὴν ὁρολογία (*ἐργασία, κοινόν, πλῆθος, σύνοδος, συντεχνία* κτλ.), τὴ λειτουργία (*γραμματεὺς, ἐπιμελητῆς, προεστικῶς, προνοῶν, ταμίας, ἀντιγραφόμενος* κτλ.), τὰ

καὶ οἱ ὀνηλάτες (*ἀμαξέα ἢ ὀνηλάτην*), οἱ ὅποιοι διακινουῦσαν τὰ ἐμπορεύματα.⁹³³

Στὸ Κίτιον σὲ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα, ποῦ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., παραδίδονται τὰ ἐπαγγέλματα τοῦ *μιμολόγου* καὶ τοῦ *βιολόγου*, τὰ ὅποια σχετίζονται μὲ τὶς παραστάσεις.⁹³⁴ Στὴν ἴδια πόλη, σὲ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., μαρτυρεῖται ὁ Κιλικᾶς, ὁ ὅποιος ὑπῆρξε δάσκαλος ὀμηρικῶν ἐπῶν.⁹³⁵

Στὴν Καρπασία, ὁ γεωργὸς Ἐμμίδωρος τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. κληρονόμησε περιουσία ἀπὸ τὸν πατέρα του σὲ χωριὸ στὴν περιοχὴ τῆς πόλεως. Ὁ Ἐμμίδωρος δηλώνει ὅτι τὸ ἕνα δέκατο τῆς παραγωγῆς θὰ δίδεται πάντοτε στὸ ἱερὸ τῆς Ἀκραΐας Ἀφροδίτης γιὰ νὰ ὑπάρχει εὐκαρπία, ἐνῶ, ἐὰν μείνει χωρὶς κληρονόμους, νὰ δοθεῖ ὀλόκληρη ἡ περιουσία του στὸ ἱερό.⁹³⁶ Στὴν ἴδια πόλη, σὲ ἐπιγραφή ἡ ὅποια χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Β΄ μὲ Γ΄ αἰ. μ.Χ. καὶ σχετίζεται μὲ τοὺς ὄρους κάποιας διαθήκης, γίνεται ἀναφορὰ σὲ γεωργοὺς, ἀλλὰ λόγω τῆς ἀποσπασματικότητος τοῦ κειμένου δὲν μᾶς ἔχουν διασωθεῖ ὀνόματα.⁹³⁷ Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Β΄ μὲ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ποῦ βρέθηκε στὴ χώρα τῆς Ἀματοῦντος, ἀναφέρεται ὁ Τίμων, ὁ *κοπιάτης* (= τυμβωρύχος).⁹³⁸

Τέλος, σὲ ἀποσπασματικὴ ἐπιγραφή, ποῦ εἶναι μέρος ἐνὸς αὐτοκρατορικοῦ κανονισμοῦ ἢ διατάγματος (τὴν δημοσιοποιεῖ ὁ ἀνθύπατος πρὸς ἐνημέρωση τῶν κατοίκων τῆς

κτήρια στὰ ὅποια στεγάζονταν (*ἔργον, καταγωγή, οἶκος, στατιών*) καὶ λοιποὺς ὄρους. βλ. Dittmann-Schöne 2001.

929. **Ἀμμ. 2.** Ἡ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὸ ἱερὸ τοῦ Διὸς, χρονολογεῖται στὸ δεῦτερο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.

930. **Λάρ. 90.** Γιὰ τοὺς ὄρους *μιμολόγος* καὶ *βιολόγος* (πιὸ τιμητικὸς τίτλος ἀπὸ ὅ,τι ὁ μῖμος βλ. Reich, *Mimus*, σ. 286) καὶ γιὰ τὴ συμμετοχὴ τους στὶς παραστάσεις τῆς δραματικῆς ποιήσεως βλ. J. καὶ L. Robert, *REG* 49, 1936, σ. 238 κέ., πβ. Lesky, *ΙΑΕΛ*⁵, σ. 1027 κέ.

931. Βλ. **Λάρ. 81**, 3-6: *Κιλικᾶν ἔξοχον ἠιθέων | ὄς ποθ' Ὀμηρεΐαισι μετέπρεπον | ἐν σελίδεσσιν δεικνὺς ἠρώων | ἠνορέην προτέρων.*

932. **Ἀμμ. 239** (βλ. ἀνωτ. σ. 141).

933. **Ἀμμ. 240.**

934. **Λεμ. 674.** Γιὰ τὴ μαρτυρία τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ σὲ ἄλλες περιοχές βλ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1941, 148. Γιὰ τὴ σημασία «ὁ τύμβους τοῖς νεκροῖς ὀρύττων» βλ. Δημητράκου, *ΜΛΕΓ*, λ. *τυμβωρύχος* (2).

Σαλαμῖνος) καὶ χρονολογεῖται μὲ ἐπιφύλαξη μεταξὺ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ὑπάρχει ἀναφορὰ σὲ *στατιῶνας*.⁹³⁹ Ἡ λέξη *στατιῶν* μᾶλλον δὲν ἔχει σχέση με στρατιωτικὸ ὄρο (*stationarii*), ἀφοῦ ἡ Κύπρος ἦταν ἐπαρχία ποὺ δὲν διέτρεχε κίνδυνο ἀπὸ ληστές. Ἡ λέξη *statio* ἐδῶ δηλώνει πιθανῶς μία τοπικὴ ὀργάνωση, γραφεῖο καὶ ὄχι τοπικὴ ἀστυνομία.⁹⁴⁰ Στὴ Σαλαμῖνα, ὑπῆρχαν *στατιῶνες* ἀπὸ δεξιότητες καὶ τεχνῖτες.⁹⁴¹

935. **Ἄμμ. 9.**

936. Ὁ ὄρος αὐτός, ὅπως σημειώνει ὁ L. Robert, *BCH* 101, 1977, σ. 93, σημαίνει: «local d'une corporation, bureau et salon» (χῶρος συγκεντρώσεως ἐνὸς συλλόγου).

937. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1322, ὑποσ. 143. Εἶναι πολὺ ἀμφίβολο ὅμως ἐὰν οἱ ἐργαζόμενοι στὸ *statio* ἦσαν ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ ἴδιος, ὁ.π., σ. 1380, ὑποσ. 514.

9. Άπελευθερωτές - Πάτρωνες. Άπελεύθεροι - Δούλοι.

Όπως έχει λεχθεί και στο προηγούμενο κεφάλαιο, οι επιγραφικές μαρτυρίες που διαθέτουμε είναι πολύ λίγες για άτομα που ανήκουν στα μεσαία και κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Μία τέτοια κατηγορία πολιτών είναι αυτοί οι οποίοι αναφέρονται σε επιγραφές ως άπελευθερωτές, και πιθανόν να πρόκειται για μικρομεσαίους γαιοκτήμονες.⁹⁴² Παράλληλα, θα γίνει αναφορά και σε επιγραφές που αναφέρουν άπελευθέρους και δούλους, που αποτελούν το κατώτερο κοινωνικό στρώμα της νήσου. Ο πολύ μικρός αριθμός σχετικών αναφορών δεν επιτρέπει κάποιο συμπέρασμα ούτε για την προέλευση των άπελευθέρων ούτε για τον τρόπο άπελευθέρωσής τους, ούτε για την ιδιότητα των κυρίων τους, αφού καμία τέτοια πληροφορία δεν άπαντᾷ στις επιγραφές από την Κύπρο, εν αντιθέσει προς άλλες περιοχές της αυτοκρατορίας.⁹⁴³

Σε άναθηματική επιγραφή στην Παφία Άφροδίτη σε βάση άγάλματος, οι άπελεύθεροι της Κορνηλίας Νίκης έκφράζουν την άφοσίωσή τους.⁹⁴⁴ Η Κορνηλία Νίκη χαρακτηρίζεται από τους άπελεύθερούς της ως πατρώνισσα. Ο όρος *πάτρων* ή *πατρώνισσα* σε έλληνικές επιγραφές, προσδιορίζει την κοινωνική θέση και του άπελεύθερου και του άπελευθερωτοῦ.⁹⁴⁵ Σε επιγραφή από το Κούριον ή Σεργία

938. Για τους άπελευθέρους και τους πάτρωνες βλ. Fabre, *Libertuspatron* 1981, σποράδην.

939. Για τους τρόπους άπελευθέρωσης και την άπελευθερωτική διαδικασία στη Μακεδονία βλ. Γιούνη, *ΘΙΔΜΠ* 2000, σ. 54-89. Για τη νομοθεσία και τη νομική θέση των άπελευθέρων βλ. Buckland, *RLS* *Slavery*, σ. 449 κέ. Για την κοινωνική σχέση δούλων και κυρίων βλ. Bradley, *Slaves - Masters* 1984.

940. Πάφ. 95.

941. Για τη χρήση του όρου *πάτρων* σε έλληνικές επιγραφές βλ. Cameron, *AJPh* 52, 1931, σ. 253. Για τους τρόπους άπελευθέρωσης και τη σχέση πατρώνων και άπελευθέρων βλ. Eck - Heinrichs, *Sklaven*, σ. 201-210 και 214-216. Ο όρος *πάτρων* χρησιμοποιείται και για προστάτες πόλεων, για να δηλωθεί ο στενός δεσμός ανάμεσα σε ήγεμόνες και άστικές κοινότητες ή έπαρχίες βλ. Alföldy, *ΤστΡωμΚοιν*, σ. 183, π.χ. ό

Αύρηλία Ήγηϊνα τιμᾶται ἀπὸ τὶς ἀπελεύθερές της, Αύρηλία καὶ Αἰλία στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.⁹⁴⁶ Ἡ κοινωνικὴ θέση τῆς Αύρηλιας καὶ τῆς Αἰλίας προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ στὴ Ήγηϊνα μὲ τὸν ὄρο *πατρώνισσα*.

Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ὡς πρὸς τὴ σχέση ἀπελευθέρου καὶ ἀπελευθερωτοῦ ἀποτελεῖ ἐπιγραφή σὲ πλάκα ποῦ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀρχαίας Ταμασοῦ καὶ χρονολογεῖται στὸ τριακοστὸ ἔκτο ἔτος τοῦ Αὐγούστου, τὸ 7 μ.Χ.⁹⁴⁷ Τρεῖς ἀπελεύθερες, ἡ Ὀνησίμη, ἡ Ὀλυμπιάς καὶ ἡ Εἰρήνη, ἀνέλαβαν τὴν χάραξη αὐτῆς τῆς ἐπιτύμβιας ἐπιγραφῆς τοῦ κυρίου τους, τοῦ Τιμοκύπρου, υἱοῦ τοῦ Ὀνησικράτους, τὸν ὁποῖο ἀποκαλοῦν πατρῶνα καὶ εὐεργέτη τους. Ἡ περίπτωση αὐτὴ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπιβεβαιώσουμε ὅτι ὑπῆρχε μίᾶ ἀνθρώπινη διάσταση στὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν πρώην ἀπελευθέρων καὶ τοῦ κυρίου τους, ἀφοῦ ἀναλαμβάνουν τὸ ταφικὸ του μνημεῖο,⁹⁴⁸ χωρὶς νὰ εἶναι ὑποχρεωμένες κατὰ διαθήκην νὰ τὸ πράξουν.⁹⁴⁹

Σὲ δίγλωσση ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κίτιον, ποῦ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., μαρτυρεῖται ἡ Τουλία Δωνάτα, ἀπελεύθερη καὶ σύζυγος τοῦ Ὀλύμπου, ὁ ὁποῖος ἐπιμελήθηκε πιθανώτατα τὴν ἀνέγερση τοῦ ταφικοῦ τῆς μνημεῖου.⁹⁵⁰

δῆμος τῆς Πάφου τιμᾶ ὡς πατρῶνά του τὸν ἀνθύπατο Λούκιον Τάριον Ροῦφον στὴν **Πάφ. 73**· ὁ *Vehilius Maturus* τιμᾶται στὴν ἐπιγραφή **Πάφ. 2** ὡς ὁ *πάτρων* τοῦ κοινοῦ τῶν Κυπρίων· ὁ ἀνθύπατος Λ. Πόντιος Ἀληφάνος τιμᾶται ἀπὸ τὴ βουλή καὶ τὸν δῆμο τῆς Πάφου ὡς πατρῶν τῆς πόλεως στὴν **Πάφ. 7**· ὁ ἀνθύπατος Γάιος Καλπούρνιος Φλάκκος μετὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴ Ῥώμη καὶ τὴν ἀνέλιξή του τιμᾶται ὡς πατρῶν τῆς Σαλαμίνας ἀπὸ τὴν πόλη (**Ἄμμ. 56**). Γιὰ τοὺς Ῥωμαίους πατρῶνες τῶν ἐλληνικῶν πόλεων βλ. Rossi, *Patroni* 2001, πβ. Eilers, *Patrons* 2002. Γιὰ τὰ τιμητικὰ ἐπίθετα ποῦ ἀποδίδονται στοὺς ἀνθυπάτους τῶν συγκλητικῶν ἐπαρχιῶν, ὅπως *πάτρων*, *σωτήρ*, *κτίστης* κ.ἄ., βλ. Meyer-Zwiffelhofer 2002. Γιὰ τὶς τιμητικὲς ἐπιγραφὲς γιὰ Ῥωμαίους ἀξιωματούχους τῶν ἐπαρχιῶν (τυπικὲς ἐκφράσεις, μνημεῖα, πόλεις – ἐπαρχίαι – πολῖτες ποῦ τοὺς τιμοῦν κτλ.) βλ. Erkelenz, *Optimo praes.* 2003, σ. 215–343.

942. **Λεμ. 26.**

943. **Λευκ. 77.**

944. Πβ. Σβέρκου, *ΣΙΑΜ*, σ. 107.

945. Ἡ ἀπελευθέρωση μὲ διαθήκη ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς τρόπους μὲ τὸν ὁποῖο κάποιος δοῦλος ἀποκτᾶ τὴν ἐλευθερία του.

946. **Λάρ. 35.**

Σε δίγλωσση τιμητική επιγραφή από τη Σαλαμίνα (**Αμμ. 14**), η οποία χρονολογείται στα τέλη του Α΄ αί. π.Χ. και είναι χαραγμένη στη βάση αγάλματος για τον Γ. Τούλιο Νίδα από τον Τούλιο Χίο Κυδνιανό, αναφέρεται η Τουλία Λαμπυρίς, απελεύθερη και σύζυγος του Τουλίου Χίου. Στην προκειμένη περίπτωση έχουμε τρεις απελεύθερους, τον Γάιον Τούλιον Νίδα και τον Γάιο Τούλιο Χίο, καθώς και τη γυναίκα του Χίου Τουλία Λαμπυρίδα. Πρόκειται για δύο *C. Iulii* και την Τουλία Λαμπυρίδα, από τους λίγους που άπαντοῦν στη Σαλαμίνα, τῶν ὁποίων τὰ *cognomina* (Νίδας, Χεῖος, Λαμπυρίς) σαφῶς δηλοῦν ὅτι ἦταν δοῦλοι πρὶν νὰ λάβουν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία.⁹⁵¹ Ὁ Νίδας καὶ ὁ Χῖος δὲν ἦσαν ἐπιφανεῖς πολῖτες, ἀφοῦ δὲν εἶχαν ἀξίωμα στὴ Σαλαμίνα, ἀν καὶ ὁ Χῖος πρέπει νὰ βρισκόταν σὲ καλὴ οἰκονομικὴ κατάσταση, διαφορετικὰ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀναλάβει τὸ ἄγαλμα τοῦ Νίδα. Στὴν ἴδια πόλη σώζεται ἀκόμη μία ἐπιγραφή ποὺ ἀναφέρει ἀπελεύθερο ἢ ἀπελευθέρω, ἀλλὰ εἶναι πολὺ ἀποσπασματικὴ. Πρόκειται πιθανώτατα γιὰ τιμητικὴ ἐπιγραφή τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἀπὸ ἓναν ἀπελεύθερο ἢ μία ἀπελευθέρω γιὰ ἓναν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πατέρα.⁹⁵² Στὴν Καρπασία ἐπιγραφή τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ποὺ σώζεται ἀποσπασματικῶς ἀφορᾷ σὲ ἀπελευθέρωση.⁹⁵³

Ἐλάχιστες εἶναι οἱ ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες γιὰ δούλους στὴν Κύπρο κατὰ τὴν ὑπὸ ἐξέταση περίοδο. Συγκεκριμένα μόνο σὲ μία ἐπιγραφή, ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν πέραν τῶν 1.600 ἐπιγραφῶν τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου, ὑπάρχει ἀναφορὰ σὲ δούλους. Δὲν ὑπάρχουν ἐπομένως ἐπαρκεῖς πληροφορίες οὔτε γιὰ τὸν θεσμὸ τῆς δουλείας, οὔτε γιὰ τὴν καταγωγὴ τῶν δούλων οὔτε γιὰ τὴν ἀπασχόλησή τους οὔτε γιὰ τὴν

947. Οἱ ἀπελεύθεροι Ῥωμαίων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποκτοῦν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία, υἱοθετοῦν τὸ *praenomen* καὶ τὸ *gentilicium* τοῦ πρώην κυρίου τους, ἐνῶ φέρουν ὡς *cognomen* τὸ ἀνθρωπωνύμιο ποὺ εἶχαν ὅταν ἦταν δοῦλοι: βλ. Welles, *RIDA* 2, 1949, σ. 507-20.

948. **Αμμ. 67.**

949. **Αμμ. 241.**

κοινωνική τους θέση ούτε για τη σχέση τους με τους κυρίους τους κατά την αυτοκρατορική εποχή στην Κύπρο.

Ειδικότερα, ως πρὸς τη σχέση τους με τους κυρίους τους, οἱ μόνες πηγές πού διαθέτουμε εἶναι οἱ σχέσεις ἀπελευθερωτῶν καὶ ἀπελευθέρων, γιὰ τὶς ὁποῖες ὑπάρχει ἀναφορὰ ἀνωτέρω. Ὅποιοδήποτε ὅμως συμπέρασμα εἶναι παρακινδυνευμένο. Πρέπει ὅμως νὰ δεχθοῦμε ὅτι οἱ δοῦλοι θὰ ἀπασχολοῦνταν τουλάχιστον καὶ σὲ οἴκους, σὲ ἀγροτικὲς καλλιέργειες,⁹⁵⁴ καθὼς καὶ στὰ ὄρυχεῖα.

Ἡ μόνη πληροφορία, καὶ αὐτὴ ὅμως ἀμφίβολη, γιὰ τὴν ἀπασχόληση τῶν δούλων, εἶναι ὅτι ὑπῆρχαν δοῦλοι πού ἐργάζονταν σὲ ναούς,⁹⁵⁵ οἱ *ιερόδουλοι*, βάσει τῆς μαρτυρίας γιὰ *ιερόδουλους/ες* στὸν ναὸ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Ὀλύμπιο Δία, πού χρονολογεῖται μεταξὺ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ. μ.Χ.⁹⁵⁶ Εἶναι ὅμως πιθανότερο νὰ πρόκειται γιὰ ἀπελευθέρους, πού ὑπηρετοῦσαν τὸν θεό, καὶ ὄχι γιὰ δούλους μὲ τὴν κλασικὴ ἔννοια.⁹⁵⁷

Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος μαρτυρεῖται ἡ Εἰρήνη, *θεραπετὴ* τοῦ Ἀρίστωνος.⁹⁵⁸ Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή πού βρέθηκε στὴ χώρα τῆς Ταμασοῦ καὶ χρονολογεῖται μεταξὺ Α΄ καὶ Β΄ αἰ. μ.Χ., οἱ *θεραπετοὶ*⁹⁵⁹ τοῦ Ἐμφέροντος ἀναθέτουν ταφικὸ

950. Βλ. Σβέρκου, *ΣΙΑΜ*, σ. 111.

951. Πβ. Σβέρκου, *ΣΙΑΜ*, σ. 97, ὑποσ. 344 καὶ σ. 111. Ἡ σημασία τῶν *ιερόδουλων* στὸ *LSJ*⁹ εἶναι «*temple-slaves*».

952. **Αμμ. 110**, 4: [*τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου* *ιεροδουλ[ο- -]*]. Πρόκειται γιὰ τὴ μοναδικὴ ἐπιγραφικὴ μαρτυρία στὴν Κύπρο γιὰ *ιερόδουλους/ες* κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο.

953. Ὁ ὅρος *ιερόδουλος* ἔχει διαφορετικὲς ἔννοιες σὲ διάφορες περιοχὲς καὶ ἀποδίδεται σὲ άτομα τὰ ὁποῖα τεχνικῶς ἀνήκαν στὴν ὑπηρεσία τοῦ θεοῦ καὶ ζοῦσαν στὸ ἱερὸ ἢ σὲ «δούλους» στὴν ὑπηρεσία ἐνός θεοῦ μετὰ ἀπὸ διάταγμα, δωρεὰ ἢ ἀπελευθέρωση ἢ σὲ δούλους, οἱ ὁποῖοι ἀπελευθερώθηκαν μὲσφ μιᾶς εἰκονικῆς πώλησης στὸν θεό. Σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις ἀναφέρεται σὲ πιστοὺς μιᾶς θρησκείας, οἱ ὁποῖοι αὐτοπροσδιορίζονται ὡς «*ιερόδουλοι*». *Τερόδουλοι* τοῦ πρώτου εἴδους περιγράφονται καλύτερα ὡς ἀνήκοντες σὲ θεὸ παρὰ δούλους μὲ τὴν κλασικὴ ἔννοια, ἀφοῦ ἡ κοινωνικὴ τους θέση ἦταν κατηγορηματικὰ διαφορετικὴ, βλ. *OCD*³, σ.λ. «*hierodouloi*».

954. **Λεμ. 331**.

955. Γιὰ τοὺς *θεραπετοὺς* (τὰ παιδιὰ πού γιὰ ποικίλους λόγους δὲν ἀνατρέφθηκαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους), στὴν προκειμένη περίπτωση τέκνα δούλων πού ἀνατρέφθηκαν στὴν οἰκογένεια τοῦ κυρίου τους βλ. Cameron,

μνημείο για χάρη τῆς μνήμης τοῦ κυρίου τους.⁹⁶⁰ Φαίνεται ὅτι εἶναι δυνατὸν ἡ θέση κάποιων δούλων, ὅπως καὶ τῶν ἀπελευθέρων στοὺς ὁποίους ἔγινε ἀναφορὰ προηγουμένως, νὰ ἔχει βελτιωθεῖ, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν τιμὴ ποὺ γίνεται ἀπὸ τοὺς δούλους πρὸς τὸν πρῶην κύριό τους. Τῆ διαπίστωση αὐτὴ ἐνισχύει καὶ ἡ μαρτυρία ἐπιγραφῆς τῆς πρώιμης ῥωμαϊκῆς περιόδου, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴ Ύμη καὶ ἀναφέρεται σὲ Πάφιο, τὸν Γναῖο Κλαύδιο Πάφιο, ὁ ὁποῖος ἀνέθεσε ταφικὸ μνημείο γιὰ τὸν θρεπτό του Πασικράτη.⁹⁶¹ Φαίνεται ἐπομένως ὅτι ὑπῆρχε καὶ συμπάθεια τῶν κυρίων πρὸς τοὺς δούλους τους. Ἡ θέση τῶν δούλων γενικῶς εἶχε βελτιωθεῖ σὲ ὀλόκληρη τὴν ἐπικράτεια τῆς αὐτοκρατορίας καὶ συνδέεται μὲ τὰ νομοθετικὰ μέτρα τῶν αὐτοκρατόρων τῆς ἐποχῆς.⁹⁶²

«Θρεπτός», σ. 27-62, πβ. Nani, *Epigraphica* 5-6, 1943-4, σ. 49-84. Γιὰ πρόσφατη ἀνάλυση τῶν θρεπτῶν βλ. Guinea, *DHA* 24.1, 1998, σ. 41-51.

956. **Λευκ. 81** (Ἐπιτύμβια ἐπιγραφὴ σὲ ταφικὸ κίονα): Ἐμ{α}φέρον|τι οἱ θρεπτοὶ |μνήμης| χάριν.

957. Βλ. Moretti, *IGIUR*, σ. 73, ἀρ. 10.

958. Βλ. Westermann, *Slave Syst.* 1955.

10. Ξένοι στην Κύπρο

Στην κοινωνία τῶν πολιτῶν τῆς Κύπρου ἀναφέρουμε ὡς εἰδικὴ κατηγορία τοὺς ξένους, μὲ τὴν ἔννοια ἀφενὸς τῶν προερχομένων ἐξ Ἰταλίας μεταναστῶν καὶ ἀφετέρου ξένων ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς αὐτοκρατορίας, οἱ ὁποῖοι σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία κατοίκησαν καὶ ἔδρασαν στὴ νῆσο κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἀπασχολεῖ τὴν παροῦσα ἔρευνα.

Οἱ ἐξ Ἰταλίας ἀναφέρονται εἴτε ὡς οἱ «Ἰταλοὶ ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ ἐπιχειρήσεις καὶ συγκεκριμένα τὸ ἐμπόριο» (*negotiatores*) εἴτε ἀπλῶς ὡς «οἱ κατοικοῦντες Ῥωμαῖοι» (*publicani*) στὶς περιοχὲς τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Ζοῦσαν μαζὶ στὸ δικό τους *conventus*⁹⁶³ ἢ κοινότητα καὶ ἀναγνωρίζονταν ἀπὸ τοὺς γηγενεῖς κατοίκους ὡς μία διαφορετικὴ ομάδα μονίμως ἐγκατεστημένων καὶ μὲ διαφορετικὸ *status* ἀλλογενῶν.⁹⁶⁴

Ὁ Κικέρων, ποὺ γράφει τὸ θέρος τοῦ 50 π.Χ., ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν ποὺ βρίσκεται στὴν Κύπρο εἶναι πολὺ μικρός.⁹⁶⁵ Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὑπῆρχε στὴ νῆσο τὸ 48 π.Χ. ἓνα πλούσιο *conventus*, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἀπετελεῖτο κυρίως ἀπὸ τοὺς *publicani*, οἱ ὁποῖοι κατὰ πᾶσα πιθανότητα ἀσχολοῦνταν μὲ τὴν εἰσπραξὴ τῶν φόρων μετὰ τὸ 58 π.Χ.,⁹⁶⁶ ἀλλὰ εἶναι δύσκολο νὰ ἐκτιμηθεῖ τὸ βᾶρος ποὺ

959. Γιὰ τὴ δημιουργία τῶν κοινοτήτων στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας βλ. Campanile 2003, σ. 271-288. Οἱ κοινότητες αὐτὲς δὲν ἀποτελοῦνταν μόνο ἀπὸ Ῥωμαίους ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄτομα ἀπὸ ὅλες τὶς ἰταλικὲς πόλεις ποὺ μετὰ τὸ 89 π.Χ. ἔγιναν νομικὰ Ῥωμαῖοι πολίτες, βλ. Ριζάκη, *Αρχ. Μακεδ.* IV, σ. 513, ὑποσ. 8.

960. Γιὰ τοὺς Ῥωμαίους ἐμπόρους (*negotiatores*) γενικὰ στὴν ἐλληνικὴ Ἀνατολή, Hatzfeld, *ΤΙΟΗ*, σ. 138-147 καὶ 202.

961. Βλ. Κικέρ., *Ad. Att.* V.21.6: *Q. Volusium, tui Tiberi generum, certum hominem et mirifice abstinentem, nisi in Cyprum ut ibi pauculos dies esset, ne cives Romani pauci qui illic negotiantur ius sibi dictum negarent; nam evocari ex insula Cyprios non licet.*

962. Βλ. Caes. *BG* III, 103, 1: *quibus cognitio rebus Pompeius deposito adeundae Syriae consilio pecunia societatis sublata et a quibusdam privatis sumpta et aeris magno pondere ad militarem usum in navis imposito duobusque milibus hominum armatis, partum quos ex familiis societatum delegerat, partim a negotiatoribus coegerat*, πβ. Hatzfeld, *ΤΙΟΗ*, σ. 140-2. Ὁ Πομπήιος κατὰφερε νὰ συγκεντρώσει ἓνα

έπωμίσθησαν οί Κύπριοι λόγω τῆς παρουσίας αὐτῆς τῆς κοινότητας ἀπὸ Ῥωμαίους κατοίκους.⁹⁶⁷ Βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν, οί Ῥωμαϊκὲς ἐμπορικὲς ἀποικίαι τῶν ἐγκατεστημένων στὴν Κύπρο ἐξ Ἰταλίας (*negotiatores*), ἀναπτύχθηκαν κατὰ τὴν ὕστερη ἑλληνιστικὴ καὶ πρώιμη Ῥωμαϊκὴ περίοδο στὴ νῆσο, καὶ συγκεκριμένα στὴν Πάφο,⁹⁶⁸ στὴ Σαλαμίνα⁹⁶⁹ καὶ στὸ Κίτιον.⁹⁷⁰

Ὁ ἀριθμὸς ὁμῶς τῶν κατοίκων αὐτῆς τῆς κατηγορίας παρέμεινε πολὺ μικρὸς στὴν Κύπρο, καὶ αὐτὸ σαφῶς σχετίζεται μὲ τὴ σημασία ποὺ ἀπέδιδαν οί Ῥωμαῖοι σ' αὐτὴν τὴ μικρὴ συγκλητικὴ ἐπαρχία. Ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ ἀνωτέρω, οί *C. Iulii*⁹⁷¹ στὴ μητρόπολη τῆς Κύπρου συνδέονται κατὰ

ἀρκετὰ μεγάλο ποσό, σύμφωνα μὲ τὴν περιγραφή τοῦ Καίσαρα, ἀπὸ τοὺς *publicani* καὶ τοὺς *negotiatores* στὴν Κύπρο.

963. Βλ. Potter, σ. 772.

964. Γιὰ τὴ Ῥωμαϊκὴ κοινότητα τῶν συμπραγματευομένων στὴν Πάφο βλ. τὴ δίγλωσση ἐπιγραφή τοῦ τέλους τοῦ Β' αἰ. π.Χ., ποὺ παραδίδεται ἀπὸ τοὺς Hogarth κ.ά., *JHS* 9, 1888, σ. 234-5, ἀρ. 28· *CIL* III 12101 (= *IGR* 3, 965)· *ILS* 7208· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 226, ὑποσ. 106 (= *SEG* 20, 212): [*Cives Romani qui Paphi negotiantur* | [*Ἀφροδίτη*] *Παφίαι*] [*οἱ πραγματευόμενοι ἐν*] *Πάφω* *Ῥωμαῖοι*. ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Mitford (ὁ.π. καὶ *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1356, ὑποσ. 342), ὁ ὁποῖος στηρίζεται σὲ παλαιογραφικὰ κριτήρια, ἀλλὰ καὶ στὶς μαρτυρίες γιὰ τὴν παρουσία ἰταλικῆς ἐμπορικῆς κοινότητος στὴν Ἀλεξάνδρεια ἤδη ἀπὸ τὴν περίοδο βασιλείας (164-157) τοῦ Εὐεργέτου Β' (*OGIS* 133 καὶ 135). Μαρτυρία τῆς πρώιμης Ῥωμαϊκῆς περιόδου παραδίδεται στὴν **Πάφ. 15** (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν ἀνθύπατο Μ. Βεχίλιο, ποὺ κυβέρνησε τὴ νῆσο μεταξὺ 42 καὶ 39 π.Χ. ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους πολῖτες): *M. Vehilio pontif(ici), | proco(n)s(uli), cives R(omani) | Paphiae diocen(seos)*.

965. **Ἄμμ. 99**, 2-3 (Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους ἐμπόρους τῆς Σαλαμίνας, οἱ ὁποῖοι πιθανὸν νὰ ἀναφέρονται στὸν Τούλιο Καίσαρα): [*Romani qui in Salam[ine] | [negot]iantur...*

966. Στὸ Κίτιον δύο ἐπιφανεῖς πολῖτες, ὁ Αὐιάνιος καὶ ἡ Αὐιανία, ἀφιερώνουν μιὰ στοᾶ στὸν θεὸ Καίσαρα, τὸν Δία Κεραύνιο (τὸν θεὸ τοῦ Κιτίου), στὴν Ἀφροδίτη (τὴ θεὰ τῆς Κύπρου), στὴν πόλη, στὸν δῆμο καὶ στὴν Ὀμόνοια. Ὁ Τούλιος Καίσαρας ἀναφέρεται πρὶν ἀπὸ τὸν θεὸ τῆς πόλεως βλ. **Λάρ. 29**. Ἡ οἰκογένεια τῶν Αὐιανίων τοῦ Κιτίου, Ῥωμαίων πολιτῶν τῆς ἐργασιακῆς κοινότητος τοῦ Κιτίου, πιθανὸν νὰ σχετίζεται μὲ τὴ γνωστὴ οἰκογένεια τῶν *Avianii Flacci*, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ καὶ ἀπὸ τὸν Κικέρωνα, *Ad Fam.* XII. 37: *C. Avianius Philoxenus antiquus est hospes meus... quem Caesar meo beneficio in Novocomenses rettulit; nomen autem Avianii secutus est quod homine nullo plus usus est quam Flacco Aviano, meo familiarissimo*.

967. Βλ. σ. 28: ὁ Γάιος Τούλιος Ερμογένης, ὁ Γ. Τούλιος Κρίσπος, σύζυγος τῆς Λικιννίας Μοδέστας, ὁ Γ. Τούλιος Ποτάμων, σύζυγος τῆς Λικιννία Τσουλλάνας, ὁ ὁποῖος εἶχε ἕναν υἱὸ μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα, ἐνῶ θυγατέρα τοῦ Γ. Τουλίου Κρίσπου ἦταν ἡ Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα, ἡ ὁποία τιμᾶ τοὺς ἐγγονοὺς τῆς Γ. Τούλιο Κρίσπο καὶ Γ. Τούλιος

πᾶσα πιθανότητα μὲ τοὺς ἐγκατεστημένους στὴν Πάφο ἐξ Ἰταλίας *negotiatores*, ἐνῶ ἡ μετάβαση ἀπὸ τῆ λατρεία τῶν ἐλληνιστικῶν βασιλέων στὴ λατρεία τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥώμης θὰ διευκολύνθηκε καὶ μὲ τὴν ἐπέμβαση τῶν ῥωμαϊκῶν ἐμπορικῶν ἀποικιῶν στὶς διάφορες πόλεις τῆς νήσου. Συμπερασματικά, ἡ σπανιότης ἰταλικῶν ὀνομάτων στὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου φανερώνει τὴν περιορισμένη ἐπίδραση ποὺ εἶχαν στὴ κοινωνία τῆς νήσου. Ἡ σταδιακὴ ἐνσωμάτωσή τους στὶς τοπικὲς κοινωνίες, ὁδήγησε καὶ στὴν πλήρη ἀφομοίωσή τους. Σημαντικὸ ρόλο σὲ αὐτὴν τὴν ἐξέλιξη θὰ διαδραμάτισε ἡ σύναψη μικτῶν γάμων.

Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή Ῥωμαίου στρατιώτου,⁹⁷² παραδίδεται ὅτι στὴ νῆσο ὑπῆρχε ἐγκατεστημένη μιὰ μονάδα τακτικοῦ ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ. Πρόκειται γιὰ ἕνα σύνταγμα ἵππικοῦ, τὸ *cohors VII Breucorum*,⁹⁷³ τὸ ὁποῖο στρατοπέδευε στὴ βόρεια Μεσαορία. Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τῶν ἀρχῶν τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., μαρτυρεῖται ὁ στρατιώτης Γ. Δέκμιος Κεντυρίων, ὁ ὁποῖος, ἐὰν κρίνουμε ἀπὸ τὴ χρήση τῆς λατινικῆς γλώσσας στὸ ἐπιτύμβιό του καὶ τὴ φυλὴ του, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γεννήθηκε στὴ Δύση,⁹⁷⁴ ἐνῶ καὶ ὁ Γ. Πίννιος Ῥεστιτιοῦτος, ὁ ὁποῖος παρήγγειλε ἕνα μωσαϊκὸ γιὰ τὴν πολυτελεῆ οἰκία του στὴν Πάφο κατὰ τὸν Β΄ μὲ Γ΄ αἰ. μ.Χ., πρέπει νὰ ἦταν μέτοικος ἀπὸ τὴ Δύση.⁹⁷⁵ Εἶναι γνωστὸς ἐπίσης Ῥωμαῖος ἵππευς ἀπὸ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ τέλους τοῦ Β΄ ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ὁ ὁποῖος πέθανε στὴ νῆσο. Πρόκειται γιὰ τὸν Q. Caecilius Rufus, ὁ ὁποῖος πέθανε σὲ ἡλικία 24 ἐτῶν· ἡ σύζυγός του, Aelia

Ἀριστόδαμος σὲ ἐπιγραφή ποὺ βρέθηκε στὸ ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο.

968. **Ἀμμ. 129.**

969. Πβ. *CIL X 3847· ILS 1398*, ποὺ ἐπιβεβαιώνει τὴν παρουσία τοῦ *cohors VII Breucorum* στὴν Κύπρο.

970. **Πάφ. 151:** *C(aio) Dec(i)mio T(iti) f(ilio) Ste(l)latina tribu | Centurioni | monumenti | causa.*

971. **Πάφ. 42.** Τὸ μωσαϊκὸ αὐτὸ ἔχει μεγαλύτερη ὁμοιότητα μὲ τὰ μωσαϊκὰ τοῦ Ὀρφέως στὴ δυτικὴ Εὐρώπη παρὰ μὲ ἐκεῖνα ποὺ βρέθηκαν στὴν Ανατολή, βλ. Δ. Μιχαηλίδη, *Acts*, σ. 473-89.

Maximina, ἀναθέτει τὸ ταφικὸ τοῦ σῆμα,⁹⁷⁶ ἐνῶ σὲ ἐπιτύμβια λατινικὴ ἐπιγραφή ἀβεβαίας προελεύσεως, μαρτυρεῖται ὁ Ῥωμαῖος στρατιώτης Q. Firmius.⁹⁷⁷ Δυτικοὶ πιθανὸν ἦσαν καὶ ὁ Μ. Κάνιος Κουιντιανὸς καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ Ὀκταβία Κλωδιάνα, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ ἱερὸ τῆς Παφίας Ἀφροδίτης.⁹⁷⁸ Ἐνα δημόσιο κτήριο τῆς Νέας Πάφου, μεγάλης προφανῶς σημασίας, μετὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ ἀπὸ πυρκαγιὰ ἀνοικοδομήθη στὰ μέσα τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ. μετὰ τὴν γενναιοδωρία τῆς *Claudia Musonia*, Ῥωμαίας ποῦ μετοίκησε στὴν Κύπρο.⁹⁷⁹

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς προερχομένους ἀπὸ τὴ Δύση, στὴν Κύπρο κατοικοῦσε γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου, σημαντικὸς ἀριθμὸς Τουδαίων,⁹⁸⁰ ἰδιαίτερα στὴν Παλαίπαφο, στὸ Κούριον, στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ κυρίως στὴ Σαλαμίνα. Τὸ 116 μ.Χ. ξέσπασε ἡ ἐπανάσταση τῶν Τουδαίων στὴ Σαλαμίνα, οἱ ὁποῖοι προκάλεσαν μεγάλες καταστροφές καὶ ἐπεδόθησαν σὲ ἐκτεταμένες βιαιότητες καὶ λεηλασίες. Οἱ Ῥωμαῖοι, ἀφοῦ κατέστειλαν τὴν ἐπανάσταση, ἀπαγόρευσαν τὴν ἐγκατάσταση Τουδαίων στὸ νησὶ μετὰ τέτοια αὐστηρότητα, ὥστε ἀκόμη καὶ ἂν ἡ ἔλευση Τουδαίου στὴ νῆσο ὀφειλόταν σὲ ναυάγιο θὰ ἐκτελεῖτο. Ἀργότερα ὁμως τὰ ἀπαγορευτικὰ μέτρα χαλαρώθηκαν ἢ ἔπαψαν νὰ ἰσχύουν, ἀφοῦ μαρτυρεῖται σὲ ἐπιγραφές ἡ παρουσία Τουδαίων στὴ νῆσο τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ.⁹⁸¹

Στὴν Κύπρο ἐγκαταστάθηκαν ἄτομα ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς αὐτοκρατορίας. Σὲ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ χρονολογεῖται μεταξὺ Α΄ καὶ Β΄ αἰ. μ.Χ., μαρτυρεῖται ὁ Ἀσπένδιος

972. **Ἀμμ. 140.**

973. **Ἀβ. Πρ. 17.**

974. **Πάφ. 96:** *Ἀφροδίτη Παφίαι· | Μ. Κάνιον Αἴλιον | Μαρκελλεῖνον, | Μ. Κάνιος Κουιντιανὸς | καὶ Ὀκταβία Κλωδιάνη | } | τὸν υἱόν.*

975. **Πάφ. 1.**

976. Βλ. Schürer, *HistJews* 1986, σ. 68-69.

977. Γιὰ τὴν παρουσία τῶν Τουδαίων στὴν Κύπρο βλ. κεφάλαιο «Ἰουδαϊσμὸς καὶ χριστιανισμὸς» σ. 196-205.

Εὐμηλος, υἱὸς τοῦ Κιλλέους.⁹⁸² Σὲ ταφικὸ κίονα στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος ἀναφέρεται ὁ Σωτήριχος, ὁ υἱὸς τοῦ Ζωσιλάου ἀπὸ τῆ Θράκη.⁹⁸³ Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τὴν ἴδια περιοχὴ, μαρτυρεῖται ἀκόμη ἓνα ἄτομο θρακικῆς καταγωγῆς,⁹⁸⁴ ὁ Νικηφόρος, υἱὸς τοῦ Ζωσίμου τοῦ Θρακός.⁹⁸⁵

Ἀπὸ τὴν Ταμασσὸ προέρχεται ἐπιγραφή ποῦ μαρτυρεῖ ἄτομο ἀπὸ τὰ Μύλασα τῆς Καρίας: Ὁ Ἀρίστων, υἱὸς τοῦ Ἀρισταγόρου, ὁ Μυλασεύς, ἀναφέρεται σὲ ἀνάθημα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.⁹⁸⁶ Ὁ Νικηφόρος ἀπὸ τὴν Κάρυστο τῆς Εὐβοίας, ἔμπορος, ἀναφέρεται σὲ ἐπιτύμβια στήλη τοῦ Β΄ πιθανῶς αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τοὺς Σόλους.⁹⁸⁷

Σὲ δίγλωσση ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν ἀγορὰ τῆς Σαλαμίνας μαρτυρεῖται ὁ Γάιος Τούλιος Χῖος Κυδωνιανός, ὁ ὁποῖος νυμφεύθηκε τὴν ἀπελευθέρρα του Τουλία Λαμπυρίδα.⁹⁸⁸ Τὸ *nomen* του ὑποδηλώνει ἐνδεχομένως χιακὴ καταγωγὴ. Τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., στὴ χώρα τῆς Σαλαμίνας, ἀναφέρεται ὁ Flavius Valens στὴ λατινικὴ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή⁹⁸⁹ τοῦ πατρὸς του, Πουβλίου Αἰλίου Βασιλίδου ἀπὸ τῆ Νικομήδεια τῆς φυλῆς *Palatina*.⁹⁹⁰ Σὲ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα, τὸ ὁποῖο

978. **Λεμ. 243.** Οἱ Aupert καὶ Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 385-6, ἀναφέρουν ὅλους τοὺς ξένους ποῦ μαρτυροῦνται ἐπιγραφικῶς στὴν Ἀμαθοῦντα, πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1963, 603. Γιὰ ἄλλους Ἀσπένδιους βλ. *LBW* 2833 καὶ Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 338, ἀρ. 3.

979. **Λεμ. 524:** *Σωτήριχε | Ζωσιλάου Θραχὸς | χρησιτέ, χαῖρε.* Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται μετὰξὺ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ. μ.Χ.

980. Γιὰ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφὲς Θρακῶν ἢ ἀτόμων θρακικῆς καταγωγῆς, ποῦ ἀπαντοῦν στὴν Κύπρο καὶ χρονολογοῦνται κατὰ τὴν ἐλληνιστικὴ περίοδο βλ. Τ. Νικολάου, *Ἀρχαία Θράκη* II, πίν. 9α-δ.

981. **Λεμ. 746:** *Νικειφόρε | Ζωσίμου Θρακός, | χρησιτέ, χαῖρε.*

982. **Λευκ. 76.**

983. **Λευκ. 15.** Γιὰ ἓναν ἀκόμη *Καρύστιο* στὴν Κύπρο βλ. Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 338, ἀρ. 3.

984. **Ἄμμ. 14.**

985. **Ἄμμ. 127:** *D(is) M(anibus) | P(ublio) Aelio P(ublici) f(ilio) Basilide Palatina | Nicomedia | evoc(ato) Fl(avius) Valens | collega fec(it) fra|tri pientissimo.*

986. Ἡ *Palatina* εἶναι ἀκόμη μιὰ φυλὴ ποῦ ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο. Οἱ ἄλλες φυλὲς εἶναι ἡ *Quirina* βλ. **Πάφ. 5, Λάρ. 10, 38, Κερ. 2, 13** καὶ **Ἄμμ. 37, 40** καὶ **56·Velina** βλ. **Πάφ. 97· Teretina** βλ. **Πάφ. 90· Stellatina** βλ. **Πάφ. 153** καὶ **Ἄμμ. 83· Palatina** βλ. **Ἄμμ. 127· Cocceia** βλ. **Λεμ. 65** καὶ *Ceionia* βλ. **Ἄμμ. 51.** Γιὰ τὶς φυλὲς στὰ ἐπιγραφικὰ

χρονολογείται μεταξύ Β΄ και Γ΄ αί. μ.Χ., μαρτυρείται Ηπειρώτης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται στὴν ἐπιγραφή.⁹⁹¹ Τέλος, σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀβεβαίας προελεύσεως ποὺ χρονολογείται πιθανώτατα τὸν Γ΄ αί. μ.Χ., μαρτυρείται ἡ παρουσία στὴν Κύπρο ἀπὸ τὴν Κελενδερία τῆς Κιλικίας, τοῦ Ἐπιγόνου, υἱοῦ τοῦ Νεμέσου.⁹⁹²

Κατὰ τὴ διάρκεια ἀγώνων καὶ ἑορτῶν ποὺ ἐλάμβαναν χώρα στὴ νῆσο, ξένοι ἐπισκέπτονταν τὴν Κύπρο, ὅπως ὁ πολὺ γνωστὸς ποιητὴς Σεπίμιος Νέστωρ, ὁ ὁποῖος ἦταν προσκεκλημένος τῆς Σεργίας Αὐρηλίας Ἐηγίνας, γνωστῆς γιὰ τὰ μουσικὰ της ἐνδιαφέροντα.⁹⁹³

κεείμενα τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας βλ. Lassère, *ManuelER*¹, σ. 114-127.

987. **Αμμ. 136.** Οἱ Mitford - Nicolaou, *Salamis*, σ. 54, ἀναφέρουν καὶ ἄλλες ἐπιγραφές γιὰ Ἡπειρώτες, ποὺ πεθαίνουν στὴν Κύπρο: οἰκογένεια Ἡπειρωτῶν στὴν ὑπηρεσία τοῦ Φιλαδέλφου καὶ τοῦ Εὐεργέτη Α΄ σὲ ἐπιγραφές τοῦ Κουρίου καὶ τῆς Νέας Πάφου βλ. Mitford, *IK*, ἀρ. 60, καὶ *JHS* 57, 1937, σ. 35, ἀρ. 9· δύο Ἡπειρώτες στρατιῶτες ὑπηρετοῦν ὡς μισθοφόροι καὶ πεθαίνουν στὴν Ἀμαθοῦντα στὰ τέλη τοῦ Δ΄ αἰ. π.Χ. βλ. Myres - Richter, *CCM* 5962.

988. **Αβ. Πρ. 37:** Ἀρτεμιδώρα χρηστή, | χέρε. Ἐπ<ί>γονος Νε|μέσου υἱός, | Κελενδερί|τεις.

989. **Πάφ. 102** (βλ. καὶ σημ. 165).

11. Κοινὸν Κυπρίων

Ὅπως καὶ σὲ ἄλλες διοικητικὲς περιφέρειες, τὸ Κοινὸν⁹⁹⁴ εἶχε ὡς σημαντικότερη ἀρμοδιότητα τὴ διεύθυνση τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας στὴν Κύπρο⁹⁹⁵ καὶ διωκεῖτο ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα τῆς διοικητικῆς περιφέρειας, ἐνῶ διαδραμάτισε σημαντικὸ ρόλο καὶ στὴ θρησκευτικὴ καὶ στὴν πολιτιστικὴ ζωὴ τῆς νήσου.⁹⁹⁶ Πέραν τούτου ὁμως, βάσει τῶν φιλολογικῶν καὶ ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν, συνάγεται ὅτι ἐκπροσωποῦσε τὰ συμφέροντα εἴτε μεμονωμένων πόλεων εἴτε τῆς νήσου ὡς συνόλου πρὸς τὴ Σύγκλητο ἢ τοὺς αὐτοκράτορες, ἐξέδιδε τὰ χάλκινα νομίσματα γιὰ τὶς ἐπιτόπιες συναλλαγές, διοργάνωνε ἑορτὲς σὲ σχέση μὲ τὴ λατρεία τῶν κυρίων θεοτήτων καὶ τῶν αὐτοκρατόρων, διαδραμάτιζε σημαντικὸ ρόλο στὴν ἐπιδίωξη εὐνοίας

990. Γιὰ τὸ Κοινὸν Κυπρίων βλ. Σπυριδάκη, *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 2, 1938, σ. 36-44· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1370-2 καὶ Potter, σ. 817-820.

991. Γιὰ τὴν αὐτοκρατορικὴ λατρεία ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ Κοινοῦ τῆς διοικητικῆς περιφέρειας βλ. σ. 65-75.

992. Τὸ ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς προήδρευε τοῦ Κοινοῦ τῶν Κυπρίων καὶ ἐπέβλεπε τὴν αὐτοκρατορικὴ λατρεία σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια τῆς νήσου συνάγεται ἀπὸ τὴν ἀπουσία ὁποιοδήποτε ἄλλου ὑψηλὰ ἱσταμένου ἀξιωματοῦχου, ἀφοῦ στὴ νήσο δὲν ὑπῆρχε κυριαρχῆς, ὅπως στὶς γειτονικὲς τῆς περιοχῆς ποῦ ὑπῆρχαν ὁ ἀσιάρχης, ὁ λυκιάρχης κ.ἄ (βλ. σ. 70). Γιὰ αὐτὸν τὸν λόγο, ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ (βλ. σ. 56), τὸ πιὸ σημαντικὸ ἀξίωμα, τὸ ὁποῖο μπορούσε κάποιος ἐπιφανῆς πολίτης νὰ ἀποκτήσει, ἦταν αὐτὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας σὲ ἐπίπεδο διοικητικῆς περιφέρειας. Ἀπὸ τοὺς κατὰ πόλεις ἀρχιερεῖς διὰ βίου τῆς λατρείας τῶν αὐτοκρατόρων ἐπιλεγόταν ἑτησίως ὁ ἀρχιερεὺς τῶν *Σεβαστῶν* τῆς νήσου. Οἱ ἀρχιερεῖς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας τῆς νήσου, ποῦ εἶναι γνωστοὶ στὶς διάφορες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: Στὴν Πάφο, ὁ Ῥοδοκλῆς, υἱὸς τοῦ Ῥοδοκλέους, ὁ ὁποῖος καλεῖται ἐπίσης *Στασικράτης*, χρημάτισε ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου τῆς διοικητικῆς περιφέρειας (ὁ ἀγνοοθῆτης ὑπ. ἀρ. 2)· ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς τῆς νήσου τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. (ὁ ἱερεὺς ὑπ. ἀρ. 1)· Στὸ Κίτιον, ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος (;) Τοῦστος, ὁ ὁποῖος ἔδρασε στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς τῆς νήσου· Στὴ Σαλαμίνα, ὁ Ὑλλος, υἱὸς τοῦ Ὑλλου, ποῦ ἔδρασε τὸ πρῶτο τέταρτο τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε ἀρχιερέας τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου ὀλόκληρης τῆς Κύπρου (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 16)· Ὁ Διόδωρος, υἱὸς τοῦ Διοδώρου, ἀρχιερεὺς σὲ ὀλόκληρη τὴ διοικητικὴ περιφέρεια τῆς λατρείας τοῦ αὐτοκράτορος Οὔεσπασιανοῦ καὶ ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὔηρανιανός, ποῦ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., τρεῖς φορὲς ἀρχιερέας τῆς λατρείας τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων ὀλόκληρης τῆς Κύπρου (ὁ γυμνασίαρχος ὑπ. ἀρ. 18).

διοικητῶν τῆς Κύπρου καὶ ἀπέδιδε τιμὲς πρὸς αὐτοκράτορες, ἀνθυπάτους, ἀρχιερεῖς, γυμνασιάρχους κ.ο.κ.

Τὸ Κοινὸν ἐκπροσωποῦσε τὰ συμφέροντα τῶν πόλεων τῆς νήσου, ἐνῶ οἱ πόλεις μποροῦσαν μέσῳ αὐτοῦ νὰ διεκδικήσουν τοὺς στόχους τους. Αὐτὸ πιθανώτατα συνέβη τὸ 22 μ.Χ. ἐπὶ Τιβερίου, ὅταν Κύπριοι ἐκπρόσωποι ἔφθασαν στὴ Ῥώμη μὲ σκοπὸ νὰ ἐπιβεβαιώσουν ἀπὸ τῆ Ῥωμαϊκῆ Σύγκλητο τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου ποὺ εἶχαν οἱ ναοὶ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ τὴν Ἀμαθοῦντα καὶ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα, πρῶγμα ποὺ κατοχυρώθηκε ὅπως πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὸν Τάκιτο.⁹⁹⁷ Τὸ Κοινὸν πιθανῶς τῶν Κυπρίων προσέφερε 200 τάλαντα στὸν Κικέρωνα, τὸν διοικητὴ τῆς Κιλικίας, ὁ ὁποῖος δὲν τὰ ἀπεδέχθη, γιὰ νὰ μὴν παρέχει ἄδεια στρατοπεδεύσεως στὴ νῆσο,⁹⁹⁸ ἀλλὰ δὲν ἀνεμείχθη στὶς διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Σαλαμίνας καὶ τοῦ Σκαπτίου γιὰ τὸ ὕψος τοῦ τόκου.⁹⁹⁹

Τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων ἀπὸ τὴν περίοδο τοῦ Κλαυδίου μέχρι αὐτὴν τοῦ Καρακάλλα (ἢ πιθανὸν τοῦ Μακρίνου) ἐξέδιδε τὰ νομίσματα μικρῆς ἀξίας γιὰ τὶς τοπικὲς συναλλαγές,¹⁰⁰⁰ ἢ εἰκονογραφία τῶν ὁποίων ἐνδεχομένως ὑποδεικνύει τὸν ἀνταγωνισμὸ τῶν δύο κυριοτέρων πόλεων τῆς νήσου, τῆς Πάφου καὶ τῆς Σαλαμίνας (ἐκτὸς ἀπὸ τὴ διεκδίκηση τοῦ τίτλου *μητρόπολις τῆς Κύπρου* ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα¹⁰⁰¹).

Τὸ Κοινὸν τῆς νήσου ἀπέδιδε τιμὲς πρὸς αὐτοκράτορες καὶ ἐκτὸς τῆς νήσου.¹⁰⁰² Σὲ ἀναθηματικῆ ἐπιγραφῆ στὸν ναὸ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς στὴν Ἀθήνα, τὸ Κοινὸν τῆς Κύπρου

993. Tac. Ann. 3.62: *Exim Cyprii tribus de delubris, quorum vetustissimum Paphiae Veneri auctor Aerias, post filius eius Amathus Veneri Amathusiae et Jovi Salaminio Teucer, Telamonis patris ira profugus, posuissent.*

994. Cicero, *Ad Att.* V. 21, 7: *civitates locupletes ne in hiberna milites reciperent magnas pecunias debant, Cyprii Attica CC, qua ex insula (non sed verissime loquor) nummus nullus me obtingere erogabitur.*

995. Βλ. ἀνωτέρω, σ. 13-14.

996. Γιὰ τὰ νομίσματα τοῦ Κοινοῦ βλ. *BMC. Cyprus*, 73-87.

997. Βλ. σ. 117.

998. Βλ. Potter, σ. 821.

ἀνέθεσε τὸ 132 μ.Χ., διὰ τῶν πρεσβευτῶν Γαίου Τουλίου Ρούφου ἀπὸ τὴν Πάφο καὶ τοῦ Κλεαγένους ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα, υἱοῦ τοῦ Κλεαγένους, τοῦ νικητοῦ πολλὰς φορὰς σὲ ἀγῶνες, ἄγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποκαλεῖται *σωτήρ* καὶ *εὐεργέτης* τῶν Κυπρίων.¹⁰⁰³ Οἱ δύο κυριότερες πόλεις τῆς Κύπρου εἶχαν ἀντιπροσώπους τους στὴν ἀφιέρωση τοῦ ναοῦ τὸ 132 μ.Χ., ἡ ὁποία ὑπῆρξε πολὺ σημαντικὴ γιὰ τὸν ἑλληνόφωνο κόσμον, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν μεγάλο ἀριθμὸ παρομοίων κειμένων ποὺ προέρχονται ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἀνατολῆς.¹⁰⁰⁴

Τὸ Κοινὸν ἐπέδωκε τὴν εὐνοία τῶν διοικητῶν εἴτε τιμῶντας τους στὴν μητρόπολη τῆς νήσου εἴτε στὶς πόλεις καταγωγῆς ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Στὴν Πάφο, σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται τὸ δεῦτερον ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ., ὁ τιμᾶται ὁ Vehilius Maturus ὡς ὁ *πάτρων* τοῦ Κοινοῦ τῶν Κυπρίων.¹⁰⁰⁵ Αὕτη εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐπιγραφή ῥωμαϊκῆς περιόδου ποὺ βρέθηκε στὴν Κύπρον, στὴν ὁποία τὸ Κοινὸν ἀποδίδει τιμὰς σὲ Ῥωμαῖο ἀξιωματοῦχο ἢ σὲ στενὸ συγγενικὸ ἄτομον ἀξιωματοῦχον. Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή, ποὺ βρέθηκε κοντὰ στὴν πόλη Κάπουα, τιμᾶται μετὰ τὴ δεῦτερη θητεία του στὴ θέση τοῦ ὑπάτου τὸ 74 μ.Χ. ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων ὁ Ἐπριος Μάρκελλος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀνθύπατος τῆς νήσου κατὰ τὸ 58/59 μ.Χ.¹⁰⁰⁶ Σὲ ἐπιγραφή ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἄγκυρα μαρτυρεῖται ὅτι τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων ἀπέστειλε ἀξιωματοῦχο στὴν πόλη αὕτη, μὲ σκοπὸ νὰ πληροφορήσει τὶς ἀρχὰς ἐκεῖ ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς κατοίκους

999. IG II² 3296: *Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον τὸν σωτήρα | καὶ εὐεργέτην Κυπρίων | τὸ κοινὸν διὰ πρεσβευτῶν | Γ. Τουλίου Ρούφου Παφίου | καὶ Κλεαγέ[ν]ους τοῦ Κλεαγένους Σαλαμινίου πλιστονίκου. | ἐπὶ ἱερέως Κλ. Ἡρώδου.*

1000. Βλ. Spawforth –Walker, *JRS* 75, 1985, σ. 78–104.

1001. **Πάφ. 2.** Ὁ τιμώμενος ὑπῆρξε ἀδελφὸς τῶν ἀνθυπάτων τῆς νήσου, Μάρκου Βεχιλίου καὶ Λευκίου Βεχιλίου.

1002. *CIL* X 3853: *T. Clodio M. F. Fal. | Eprio Marcello | cos. II, Augusti | Curiori Maximo, | Sodali Augustali, pr. per., procos. | Asiae III | provincia Cyprus.*

της έπετέλεσε πολὺ σημαντικό ἔργο ὡς διοικητὴς τῆς νήσου.¹⁰⁰⁷

Βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν οἱ τιμῶμενοι ἀπὸ τὸ Κοινὸν ἦσαν ἐπιφανεῖς Κύπριοι πολῖτες, οἱ ὅποιοι ὑπηρετήσαν καλῶς καὶ εὐεργέτησαν ὄχι μόνο τὴν πόλη στὴν ὁποία κατοικοῦσαν ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴν ἐπικράτεια τῆς νήσου. Τὸ Κοινὸν προσέφερε σημαντικὴ ἀναγνώριση στὰ μέλη τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας μὲ τὴν ἀναγνώριση τιμῶν. Σὲ ἀπόσπασμα ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς, ποῦ χρονολογεῖται μεταξὺ 15 π.Χ. καὶ 14 μ.Χ., πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Παφία, τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν πολίτης.¹⁰⁰⁸ Τὸ κοινὸν τὸ *Κυπρίων* τιμᾶ τὸ 18 ἢ 19 μ.Χ. τὸν Ῥοδοκλῆ τὸν καὶ Στασικράτη, υἱὸ τοῦ Ῥοδοκλέους ἀρχιερέα τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου τῆς νήσου καὶ ἐθελοντὴ ἀγωναθέτη τῶν ἱερῶν νησιωτικῶν πενταετηρικῶν ἀγώνων ποῦ ἐγκαινιάστηκαν πρὸς τιμὴν τοῦ Καίσαρος Γερμανικοῦ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Σεβαστὴ Πάφο ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων. Ὁ ἀναθέτης στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ εἶναι τὸ Κοινὸν τὸ *Κυπρίων*, τὸ ὁποῖο, ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ, κατὰ τὴ Ῥωμαϊκὴ περίοδο εἶχε ὡς κύρια ἀρμοδιότητα τὴ διοργάνωση ἱερῶν τελετῶν καὶ ἀγώνων παγκυπρίως.¹⁰⁰⁹ Ἡ παροῦσα ἐπιγραφή τονίζει τὸν παγκύπριο χαρακτῆρα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κοινοῦ τῶν Κυπρίων.

Τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων τιμᾶ γιὰ εὐεργεσία ἢ ὑπηρεσία ποῦ ἀφοροῦσε ὀλόκληρη τὴ νῆσο τὸν Τιβέριο Κλαύδιο Ὀνησικράτη, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἄρχων, γραμματεὺς καὶ γυμνασίαρχος, κατὰ τὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.¹⁰¹⁰ Μία γυναῖκα, ἡ ὁποία πιθανώτατα ἀνῆκε σὲ οἰκογένεια μὲ σημαντικό κῦρος εἶναι ἡ Νεικάριον, θυγατέρα τοῦ Μοκαπόλεως ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀγωναθέτης· τιμᾶται μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος εὐσεβείας χάριν ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῆς νήσου σὲ ἐπιγραφή ποῦ

1003. Βλ. Potter, σ. 821.

1004. Πάφ. 75.

1005. Πάφ. 78.

1006. Πάφ. 5.

χρονολογεῖται στὰ τέλη Α΄ μὲ ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.¹⁰¹¹ Τὸ Κοινὸν Κυπρίων στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ἀφιέρωσε στὴν Παφία Ἀφροδίτη τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀπολλωνίας, θυγατρὸς τοῦ Κρατέρου, καὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς Πατροκλέους, υἱοῦ τοῦ Πατροκλέους, πρὸς ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν προσφορὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τους σὲ ὅλη τὴν ἐπαρχία τῆς Κύπρου καὶ στὴ γενέθλιά τους πόλη. Ὑπῆρξαν οἱ χορηγοὶ τοῦ Τυχαίου· ἐπίσης ἦσαν ἀρχιερεῖς διὰ βίου τῆς Τύχης τῆς μητροπόλεως Πάφου. Ἡ τιμὴ ἀποδίδεται ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων, ἐπειδὴ ἡ εὐεργεσία τῆς Ἀπολλωνίας καὶ τοῦ Πατροκλέους ἦταν σπουδαία καὶ ἀφοροῦσε ὀλόκληρη τὴ νῆσο.¹⁰¹²

Σὲ ἐπιγραφή, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάμπουσα πλησίον τῆς Λαπήθου, χαραγμένη σὲ μαρμάρινη βάση ἀγάλματος καὶ χρονολογούμενη μεταξὺ τοῦ τέλους τοῦ Β΄ καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Λεόντιχος τιμᾶται ὡς εὐεργέτης τοῦ κοινοῦ τῶν Κυπρίων.¹⁰¹³ Αὐτὸς ὁ Λεόντιχος πιθανῶς ἦταν ὁ πατέρας τοῦ ἀνθύπατου τῆς νήσου καὶ τῆς Ἀχαΐας Κλαυδίου Λεοντίχου Τλλυρίου, ὁ ὁποῖος ἀνοικοδόμησε τὰ τεῖχη τῆς Λαπήθου.¹⁰¹⁴

Τιμῶν ἔτυχε καὶ ἐπιφανῆς πολίτης τοῦ Κιτίου, ὁ Ἡρακλείδης, ὁ υἱὸς τοῦ Ἑρμοδάμαντος. Ὁ Ἡρακλείδης στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν Κυπρίων γιὰ τὴ λειτουργία ποὺ ἐπετέλεσε στὴ νῆσο ὡς γυμνασάρχος, ἀγνοθητής καὶ διὰ τῆς πρεσβείας μὲ δικά του ἔξοδα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο ἢ Νέρωνα γιὰ ὑποθέσεις τῆς νήσου.¹⁰¹⁵ Ἀπὸ ὀλόκληρη τὴ νῆσο μέσῳ τοῦ Κοινοῦ τὸν Α΄ αἰ. τιμᾶται μὲ τὴν ἀνάθεση ἀγάλματος ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε ὡς ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας.¹⁰¹⁶

1007. Πάφ. 92.

1008. Πάφ. 101 (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 186).

1009. Κερ. 13.

1010. Κερ. 6.

1011. Λάρ. 6: Τὸ κοινὸν τὸ Κυπρίων□ / Ἡρακλείδην Ἑρμοδάμαντος τὸν / γυμνασάρχον καὶ / ἀγνοθητήν καὶ / προῖκα πρεσβεύσαντα πρὸς τὸ[ν] / Σεβαστὸν ὑπ[έρ] / τῆς νήσου.

1012. Λάρ. 10.

Ὁ Ἐμπυλος, υἱὸς τοῦ Ἐμπύλου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Χαρία, τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων τὸ 19 ἢ τὸ 14 π.Χ. Αναφέρεται στὴ σύντομη ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Δία Ὀλύμπιο στὴ βάση τοῦ ἀγάλματός του ὅτι ὑπῆρξε γυμνασίαρχος τὸ θ' L ἐκ τοῦ ἰδίου προῖκα.¹⁰¹⁷ Ἀπὸ τὸ Κοινὸν τιμᾶται στὰ τέλη τοῦ Α' μὲ Β' αἰ. μ.Χ. μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος, σὲ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὸ χωριὸ Κούκλια κοντὰ στὴ Σαλαμίνα, ἡ Κειωνία Καλλιστῶ Ἀττικὴ,¹⁰¹⁸ γυναῖκα τοῦ Φλαβίου Φι[- - -], ὁ ὁποῖος ἦταν ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας.

1013. **Ἀμμ. 80.**

1014. **Ἀμμ. 51.**

12. Ἡ θέση τῶν γυναικῶν

Δὲν ἀπαντοῦν στὴ νῆσο γυναῖκες ἀξιωματοῦχοι, γυμνασίαρχοι καὶ ἀγωνοθέτες, ὅπως μαρτυροῦνται στὴ Μικρὰ Ἀσία κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο.¹⁰¹⁹ Ἡ συμμετοχὴ τους στὴ δημόσια ζωὴ περιοριζόταν κυρίως στὸ ρόλο τῆς ἰέρειας ἢ ἀρχιέρειας. Ἡ κοινωνικὴ προβολὴ τῶν γυναικῶν ἐξηριτῆτο κυρίως ἀπὸ τὸν πλοῦτο, τὴ σημασία καὶ τὴν ἐπιρροὴ τῶν ἀνδρῶν τους.¹⁰²⁰ Κατεῖχαν ὅμως σημαίνουσα θέση στὶς τοπικὲς κοινωνίες ἔνεκα τοῦ πλοῦτου τους.¹⁰²¹ Κατὰ συνέπεια ὑπάρχει σαφὴς διάκριση ἀνάμεσα στὶς ἀπλὲς γυναῖκες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ τῶν γηγενῶν καὶ στὶς λίγες ἐπιφανεῖς γυναῖκες ποὺ ἀνήκουν στὴν ἀρχουσα τάξη, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται εἴτε ὡς μέλη τῶν πλουσίων οἰκογενειῶν τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας εἴτε ἀπλὰ ὡς ἰέρειες καὶ ἀρχιέρειες.¹⁰²²

Ἡ κοινωνικὴ θέση τῶν γυναικῶν ἦταν ἄμεσα συνδεδεμένη μὲ τὸν πλοῦτο¹⁰²³ καὶ τὴν ἐπιρροὴ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς οἰκογένειάς τους: στὴ Σαλαμίνα ἀνετέθησαν ἀγάλματα στὸ θέατρο τῆς συζύγου τοῦ Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ ἀπὸ τὴν Φλαβία Κρατέρα.¹⁰²⁴ τῆς Σεργίας Φίλας, θυγατρὸς τοῦ Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, Τιβέριο Κλαύδιο Μέντορα¹⁰²⁵ καὶ ἀπὸ τὴν Κλαυδία Μηνοδωρίδα,¹⁰²⁶ γυναῖκα τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ· τῆς [Κλαυδίας] Οὐηρανιανῆς καὶ τοῦ ἀνδρός

1015. Γιὰ τὸν ρόλο καὶ τὴν κοινωνικὴ θέση τῶν γυναικῶν στὴ Μικρὰ Ἀσία κατὰ τὴ ρωμαϊοκρατία βλ. Boatwright 1991, σ. 249-272.

1016. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1369.

1017. Βλ. MacMullen, *Historia* 29, 1980, σ. 208-218, πβ. Berman, *Women and Wealth*, σ. 233-242.

1018. Γιὰ τὴ θέση τῶν γυναικῶν ποὺ ἀνήκαν στὰ ἀνώτερα κλιμάκια τῆς κοινωνίας στὶς πόλεις τῆς ἀνατολικῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας βλ. Bremen, *Women* 1996, σ. 82-141. Γιὰ τὶς γυναῖκες ποὺ δροῦν ἀνεξάρτητα ὡς πατρώνισσες ἢ ἀξιωματοῦχοι στὴ ρωμαϊκὴ Ἀνατολὴ βλ. K. Mantas, *Eirene* 33, 1997, σ. 81-95 (= *SEG* 47, 2364).

1019. Βλ. Potter, σ. 837-8.

1020. **Ἀμμ. 36.**

1021. **Ἀμμ. 37.**

1022. **Ἀμμ. 38.**

της Τιβερίου Κλαδίου Ηρακλείδου, υιοῦ τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος¹⁰²⁷ καὶ τῆς Σεργίας θυγατρὸς τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους.¹⁰²⁸ Οἱ γυναῖκες αὐτὲς ὑπῆρξαν μέλη οἰκογένειας ποῦ κυριάρχησε στὴ Σαλαμίνα ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Α΄ μέχρι τὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἡ σπουδαιότητα ὀρισμένων γυναικῶν τεκμηριώνεται ἀφενδὸς ἀπὸ ἐνεπίγραφα μνημεῖα, γιὰ τὴν ἀνάθεση τῶν ὁποίων οἱ ἴδιες ἐπωμίζονταν τὰ ἔξοδα καὶ εἶχαν ὡς στόχο τὴν αὐτοπροβολή τους, καὶ ἀφετέρου ἀπὸ τιμητικὲς πρὸς αὐτὲς ἐπιγραφὲς εἴτε ἀπὸ τὸ Κοινὸν εἴτε ἀπὸ τὴν πόλη τους εἴτε ἀπὸ ἄλλους φορεῖς, ἐπειδὴ ἔκαναν δωρεὰς ἢ συνεισέφεραν στὴν ἀνέγερση δημοσίων κτηρίων ἢ τὴν ἀνάθεση ἀγαλμάτων σὲ δημόσιους χώρους. Στὴν Πάφο ἡ Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον, ἀνέθεσε δύο ἀγάλματα μὲ δικά της ἔξοδα πρὸς τιμὴν τοῦ υιοῦ της Γ. Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ¹⁰²⁹, ἐνῶ μὲ τὸ σύζυγό της Γάιο Οὐμμίδιο Κουαδρᾶτο ἀνέθεσαν ἄγαλμα στὴ μνήμη τοῦ υιοῦ τους.¹⁰³⁰ Ἡ Κλαυδία Ἀφάριον ὑπῆρξε σημαῖνον ἄτομο, ἀφοῦ ὑπῆρξε ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος ἱερῶν. Ἡ θυγατέρα τοῦ Εὐφάμου ὑπῆρξε ἀρχιέρεια τῆς Τουλίας Σεβαστῆς¹⁰³¹ στὸ Κίτιον καὶ τιμήθηκε ἀπὸ τὸν Μαλλαῖο, υἱὸ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ θεῖο της στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.¹⁰³² Μαρτυρεῖται ἀκόμη μία ἀρχιέρεια, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας δὲν σώζεται, σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή ποῦ σώζεται ἀποσπασματικὰ χρονολογούμενη περὶ τὸ δεῦτερο ἡμισυ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.¹⁰³³

Σὲ κάποια ἀπὸ τὶς ἐπιφανέστερες οἰκογένειες τῆς πόλεως θὰ ἀνῆκε καὶ ἡ Σεργία Δημητρία,¹⁰³⁴ ἡ ὁποία εἶχε τὴν οἰκονομικὴ δυνατότητα νὰ τιμήσει μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος τὸν ἄνδρα της, Αὐρή(λιον) Τεῖμωνα Ὀνήσιλον Ἐταιρειδίωνα, ὅπως

1023. **Ἀμμ. 42.**

1024. **Ἀμμ. 43.**

1025. **Πάφ. 4** καὶ **Πάφ. 90.**

1026. **Πάφ. 89.**

1027. Ἡ γυναῖκα τοῦ Αὐγούστου, ἡ ὁποία ἀποθεώθηκε ἐπὶ Κλαυδίου.

1028. **Λάρ. 11.**

1029. **Λεμ. 15.**

1030. **Πάφ. 11.**

ἀναφέρεται σὲ ἐπιγραφή πού χρονολογεῖται στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. Πιθανὸν ἦταν ἀπόγονος τῆς Σεργίας Δημητρίας, μέλους ἐπίσης ἐπιφανοῦς οἰκογένειας, ἡ ὁποία τιμᾶ τὸν ἀδελφὸ τῆς Λ. Σέργιο Ἀρριανό, τὸν συγκλητικὸ τριττύαρχο.¹⁰³⁵ Ἀκόμη μία γυναῖκα πού ἀνῆκε σὲ οἰκογένεια μὲ σημαντικὸ κῦρος ἦταν ἡ Νεικάριον, θυγατέρα τοῦ Μοκαπόλεως πού ὑπῆρξε ἀγνοθέτης, ἡ ὁποία τιμᾶται μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος εὐσεβείας χάριν ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῆς νήσου σὲ ἐπιγραφή πού χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.¹⁰³⁶ Οἱ ἐκδηλώσεις τιμῆς ἀπὸ τὸ Κοινὸν ἦταν ἀναμφισβήτητα κάτι ἰδιαίτερο γιὰ τοὺς πολίτες τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας καὶ σπάνιο γιὰ τὶς γυναῖκες. Ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴ χώρα τῆς Σαλαμίνας, ἀπὸ τὸ Κοινὸ τιμᾶται στὰ τέλη τοῦ Α΄ ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος ἡ Κειωνία Καλλιστὼ Ἀττική,¹⁰³⁷ γυναῖκα τοῦ Φλαβίου Φι[- - -], ἀρχιερέως τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας.

Στὴν Πάφο ἡ Λικιννία Ἀγαπωμένη εἶχε τὴν οἰκονομικὴ δυνατότητα νὰ ἀναθέσει ἀγάλματα τῆς ἐγγονῆς της, Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας, καὶ τοῦ ἐγγονοῦ της, Γαΐου Τουλίου Ποτάμωνος.¹⁰³⁸ Ἡ Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα μὲ τὴ σειρά της ἀνέθεσε τὰ ἀγάλματα τῶν ἐγγονῶν της, Γαΐου Τουλίου Κρίσπου καὶ Γαΐου Τουλίου Ἀριστοδάμου, στὸ ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης Παφίας.¹⁰³⁹ Ἡ Μητρώ, ἡ καὶ Σώτιον, μαζὶ μὲ τὸν ἄνδρα της Γάιο Τούλιο Ἐρμογένη, ἀφιερώνουν τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. ἓνα ἄγαλμα τοῦ υἱοῦ τους, Φιλίππου, στὴν Παφία Ἀφροδίτη. Τὸ γεγονὸς ὅτι στὴν ἐπιγραφή ἀναφέρεται πρῶτα τὸ ὄνομα τῆς γυναίκας εἶναι ἴσως δηλωτικὸ τῆς σπουδαιότητάς της.¹⁰⁴⁰ Ὁ Μ. Κάνιος Κουιντιανὸς καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ Ὀκταβία Κλωδιάνα ἀναθέτουν ἐπιγραφή στὴν

1031. Βλ. σημ. 162.

1032. Πάφ. 92. Βλ. καὶ ἀνωτέρω σ. 160.

1033. Ἀμμ. 51 (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. σ. 161).

1034. Πάφ. 83.

1035. Πάφ. 62.

1036. Πάφ. 85.

Παφία Ἀφροδίτη πρὸς τιμὴν τοῦ υἱοῦ τους, Μ. Κανίου Αἰλίου Μαρκελλίνου.¹⁰⁴¹ Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὴν Παφία Ἀφροδίτη μαρτυρεῖ τὴν ἀνάθεση ἀγάλματος τῆς Κλωδίας, θυγατρὸς τοῦ Ἀριστοκράτους.¹⁰⁴²

Στὸ Κίτιον στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ἡ Γεγανία Λουκιφέρα ἀνέθεσε ἀγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ ἀνδρός της Τιβερίου Κλαυδίου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἄρχων τοῦ Κιτίου καὶ συμμετεῖχε σὲ πολλὰς ἀποστολὰς πρὸς τοὺς αὐτοκράτορες Αὐγουστο καὶ Τιβέριο ἀμισθί, ἐνῶ διετέλεσε καὶ γυμνασίαρχος μὲ δικά του ἐξοδα.¹⁰⁴³ Ἡ Εὐτυχιανὴ στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διαθήκης της τιμᾶται ἀπὸ τὸν Αὐρήλιο Ἀπολλωνίδη.¹⁰⁴⁴ Στὴ Σαλαμίνα, ἡ Τσιδώρα στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διαθήκης τοῦ συζύγου της τὸν τιμᾶ ἀναφέροντας τὰ ἀξιώματα ποὺ αὐτὸς εἶχε ἀναλάβει.¹⁰⁴⁵

Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη ἀπὸ τὸ Κούριον, ἡ Τιμὴ τιμᾶ τὴ μνήμη τῆς θυγατρὸς της Τιμοῦς, ἐξ υἰοθεσίας θυγατρὸς τοῦ Τίμωνος, υἱοῦ τοῦ Ὀνησίλου.¹⁰⁴⁶ Στὴν ἴδια πόλη τὸ κοι[νόν] τιμᾶ νεκρὴ γυναῖκα (ἡρωίδα) μὲ πρωτοβουλία τοῦ υἱοῦ (;) καὶ τῆς ἀδελφῆς της κατὰ τὸ 220 μ.Χ.¹⁰⁴⁷

Οἱ γυναῖκες ἀποκτοῦσαν κοινωνικὴ προβολὴ μέσῳ φιλανθρωπιῶν καὶ εὐεργεσιῶν. Ἀκόμη μία γυναῖκα τιμᾶται μαζὶ μὲ τὸν ἄνδρα της ἀπὸ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων πρὸς ἔκφραση εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν προσφορὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τους σὲ ὅλη τὴν ἐπαρχία τῆς Κύπρου καὶ στὴ γενέθλιά τους πόλη, ἀφοῦ αὐτὴ καὶ ὁ σύζυγός της ὑπῆρξαν οἱ χορηγοὶ καὶ ἰσόβιοι ἀρχιερεῖς τοῦ Τυχαίου: Πρόκειται γιὰ τὴν Ἀπολλωνία, θυγατέρα τοῦ Κρατέρου καὶ σύζυγο τοῦ

1037. Πάφ. 96.
 1038. Πάφ. 98.
 1039. Λάρ. 38.
 1040. Λάρ. 25.
 1041. Ἀμμ. 70.
 1042. Λεμ. 57.
 1043. Λεμ. 46.

Πατροκλέους, υιού του Πατροκλέους, που έδρασε στα μέσα του Β' αιώ. μ.Χ. και υπήρξε αρχιέρεια δια βίου της Τύχης της μητροπόλεως Πάφου.¹⁰⁴⁸ Το γεγονός ότι το όνομά της εμφανίζεται πριν από αυτό του άνδρος της στη βάση του αγάλματος, υποδηλώνει προφανώς τη σπουδαιότητά της, ενώ παρουσιάζεται ως ισότιμος τουλάχιστον συνέταιρος του συζύγου της στην ανέγερση του ναού της Τύχης στην Πάφο.¹⁰⁴⁹ Ένα δημόσιο κτήριο, μεγάλης προφανώς σημασίας, στη Νέα Πάφο, μετά την καταστροφή του από πυρκαγιά ανοικοδομήθη στα μέσα του Δ' αιώ. μ.Χ. με τη γενναιοδωρία της *Claudia Musonia*, Ρωμαίας που μετοίκησε στην Κύπρο, ενώ η όλη εργασία έπεθεωρείτο από τον Ρωμαίο αξιωματούχο.¹⁰⁵⁰

Στο Κίτιον, η πόλη και ο δήμος της πόλεως έκρινε σκόπιμο να τιμήσει την Πνυτάριον, γυναίκα του Ασκληπιόδωρου, υιού του Ασκληπιόδωρου και έγγονου του Σίλλιδος με ανάθεση αγάλματος λόγω του ενδιαφέροντος που επέδειξε προς το Κίτιον και προφανώς κάποιας σημαντικής προσφοράς της προς την πόλη· στην έπιγραφή αναφέρονται και τα αξιώματα του άνδρος της.¹⁰⁵¹

Η Σεργία Αύρηλία Ήγηνα που έδρασε περί τα τέλη του Β' αιώ. μ.Χ. και χαρακτηρίζεται *ύπατική* (*femina consularis*) και απόγονος υπάτων (*έξ υπάτων υπάτη*) σε έπιγραφές που βρέθηκαν στο ιερό της Αφροδίτης στην Παλαίπαφο και στο ιερό του Απόλλωνος στο Κούριον.¹⁰⁵² Η Ήγηνα ήταν γνωστή για τα μουσικά της ενδιαφέροντα και πρέπει να συνέβαλε στην πρόοδο των τεχνών, για αυτό και προσεκάλεσε στην Κύπρο τον ποιητή Σεπτίμιο Νέστορα· πρέπει να ήταν μέλος πλούσιας οικογενείας, αφού είχε δούλες, όπως φαίνεται από την τιμητική έπιγραφή προς τη Ήγηνα από τις άπελεύθερές της, Αύρηλία και Αίλια. Σημαντική περιουσία πρέπει να διέθετε στην Πάφο και η

1044. Πάφ. 101 (παράθεση στη σημ. 186).

1045. Βλ. Potter, σ. 838.

1046. Πάφ. 1.

1047. Λάρ. 4 (παράθεση του κειμένου στη σημ. 218).

1048. Πάφ. 102, 103 και Λεμ. 26. Παράθεση των έπιγραφών στη σημ. 165.

Κορνηλία Νίκη, οἱ ἀπελεύθεροι τῆς ὁποίας ἐκφράζουν τὴν ἀφοσίωσή τους σὲ ἀναθηματικὴ πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Παφία ἐπιγραφὴ.¹⁰⁵³

1049. Πάφ. 95.

13. Άθλητισμός - Αγώνες

Ο άθλητισμός και η σωματική αγωγή στην Κύπρο κατά τη ρωμαϊκή περίοδο σε συνδυασμό με την οργανωμένη εκπαίδευση μαρτυρείται από τις επιγραφές που αναφέρονται σε γυμνασιάρχους, έφηβάρχους, άγωνοθέτες, ξυστάρχες,¹⁰⁵⁴ καθώς και από τους αγώνες είτε τους τοπικούς είτε τους οίκουμενικούς που τελούσαν στις πόλεις της νήσου.¹⁰⁵⁵

Οι αγώνες, μουσικοί - ποιητικοί και άθλητικοί, άποτελοῦσαν σημαντικό τμήμα της κοινωνικής ζωής τῶν πολιτῶν της νήσου και ἦσαν ἄμεσα συνδεδεμένοι με τη λατρεία και την παιδεία, ὅπως και στις ὑπόλοιπες περιοχές της αὐτοκρατορίας.¹⁰⁵⁶ Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου τὰ γυμνάσια στις πόλεις τῆς Κύπρου, ὅπως και στις ἄλλες ἐπαρχίες τῆς Ῥώμης, καθίστανται κέντρα τῆς ἀθλητικῆς, καθώς και τῆς καλλιτεχνικῆς και πολιτιστικῆς δραστηριότητος. Σημαντικὴ ἔργο στὰ γυμνάσια ἐπιτελοῦσαν οἱ γυμνασίαρχοι, οἱ άγωνοθέται, οἱ ἐφήβαρχοι, οἱ ξυστάρχει και ἄλλοι. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα και τὴν Πάφο, τὰ γυμνάσια τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνασκαφεῖ,¹⁰⁵⁷ γυμνάσια βεβαιώνονται ἐπιγραφικῶς και στὸ Κούριον, τοὺς Χύτρους, τὴ Λάπηθο, τὸ Κίτιον και τὴν Καρπασία, ἐνῶ πιθανῶτατα ὑπῆρχαν και στὴν Ἀρσινόη και τὴν Ἀμαθοῦντα.¹⁰⁵⁸ Μαρτυροῦνται ἐπιγραφικῶς δύο γυμνασίαρχοι και δύο άγωνοθέτες στὴν Πάφο, ἕνας γυμνασίαρχος στὸ Κούριον, ἕνας ἐφήβαρχος στὴν Ἀμαθοῦντα, τέσσερεις γυμνασίαρχοι και δύο ἐφήβαρχοι στὴ Λάπηθο, πέντε γυμνασίαρχοι, τρεῖς

1050. Για τὸς ὀργανωτῆς τῶν άγώνων στις ἐπαρχίες τῆς Ῥώμης βλ. Nijf, *Local heroes* 2001, σ. 325-7.

1051. Για σχετικῆς με άγώνες ἐπιγραφῆς βλ. Τ. Νικολάου, *ΚΣΠ* 25, 1961, σ. 61-72· Κ. Χατζηγιάννου *ΑΚΕΠ Δα'/Δβ'*, 130-133 και 176-218. Για τὸς άγώνες στὴν Κύπρο ἀπὸ τὴν ἀρχαϊκὴ μέχρι και τὴ νεότερη ἐποχὴ βλ. C. Hadjisterhanou, *Athletics*· τῆς ἰδίας, *ΔιδΦΑ*, σ. 3 κῆ.

1052. Βλ. Βοσκοῦ, *ΚΣΠΑΓΑρ*, σ. 22.

1053. Στὴ Σαλαμίνα ὑπῆρχαν τρία γυμνάσια: ἕνα για τὸς ἄνδρες, ἕνα για τὸς ἐφήβους και ἕνα για τὰ παιδιὰ (βλ. ἄνωτ. σ. 135).

1054. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1365.

ἀγωναθέτες καὶ ἓνας ξυστάρχης στὸ Κίτιον, ἓνας ἐφήβαρχος στοὺς Χύτρους, δέκα γυμνασίαρχοι καὶ δύο ἀγωναθέτες στὴ Σαλαμίνα καὶ δύο γυμνασίαρχοι στὴν Καρπασία.¹⁰⁵⁹ Θέατρα ἔχουν ἀνασκαφεῖ στὴν Πάφο, τὸ Κούριον, τὴ Σαλαμίνα καὶ τοὺς Σόλους, ἐνῶ μαρτυρεῖται ἐπιγραφικῶς καὶ στὸ Κίτιον, καθὼς καὶ ἓνα ἀμφιθέατρο στὴ Σαλαμίνα καὶ ἓνα ὠδεῖο στὴν Πάφο.

Οἱ ἀγῶνες κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο, ὅπως καὶ κατὰ τὴν πτολεμαϊκὴ, κατέχουν σημαντικὸ τμῆμα τῆς ἐκπαίδευσης καὶ τῆς ζωῆς.¹⁰⁶⁰ Στὴ ῥωμαϊκὴ Κύπρο κατὰ τὶς ἐπιγραφικὰς μαρτυρίες διεξάγονταν τόσο οἰκουμενικοὶ ὅσο καὶ τοπικοὶ ἀγῶνες.¹⁰⁶¹ Στὴ Σαλαμίνα καὶ τὸ Κίτιον διεξάγονταν ἀγῶνες οἰκουμενικοί, δηλαδὴ ἀγῶνες στοὺς ὁποίους συμμετεῖχαν ἀθλητὲς ἀπὸ ὅλες τὶς χῶρες τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ ἐπιγραφή τῆς Λαοδικίας τῆς Συρίας.¹⁰⁶² Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ παραδίδεται ὅτι ὁ Λαοδικεὺς *Αὐρήλιος Σεπτίμιος Εἰρηναῖος* ἀνάμεσα σὶς πολλὰς νίκες του ἔχει νὰ ἐπιδείξει τρεῖς στὴν πυγμαχία καὶ τὸν δρόμο στὴ Σαλαμίνα καὶ ἀπὸ μία νίκη στὴν πυγμὴ καὶ τὸ παγκράτιον στὸ Κίτιον.

Σὲ ἐπιγραφή ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ χρονολογεῖται πιθανώτατα μεταξὺ Α' καὶ Β' αἰ. μ.Χ., ἀναφέρεται ὅτι ἡ συνέλευση τῶν ἀθλητῶν τῆς *οἰκουμένης*, δηλ. ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἄλλοι ἦταν *ιερονεῖκαι*, δηλ. ἀθλητὲς ποὺ κέρδισαν νίκες σὲ ἱεροὺς ἀγῶνες, καὶ ἄλλοι *στεφανεῖται*, δηλ. ἀθλητὲς ποὺ κέρδισαν στεφάνους ποὺ ἀποτελοῦσε τὴ μεγαλύτερη ἀθλητικὴ τιμὴ, καθὼς καὶ *οἱ τούτων ἐπιστάται*, δηλ. αὐτοὶ ποὺ ἐπόπτευσαν τὴν ἀθλητικὴ τους ἐκπαίδευση, ἔστησαν ἄγαλμα γιὰ νὰ τιμήσουν τὸν *Ἰσίδωρο*, υἱὸ τοῦ

1055. Γιὰ τοὺς πολιτικοὺς αὐτοὺς ἀξιωματοῦχους κατὰ πόλεις βλ. κεφάλαιο «Πολιτικά καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα», σ. 42-65.

1056. Βλ. Βοσκοῦ, *ΚΣΠΑγΑρ*, σ. 27.

1057. Γιὰ τοπικοὺς ἀγῶνες στὸν ἑλληνικὸ κόσμον κατὰ τὴ ῥωμαιοκρατία βλ. Nijf, *Local heroes* 2001, σ. 310-2.

1058. Βλ. *CIG* 4472· *IGR* 3, 1012· L. Moretti, *IAG*, σ. 248, ἀρ. 85: στ. 23: *πυγμὴν, δρόμον, Σαλαμίνα τρίς, Κίτι[ο]ν πυγμὴν, πανκράτιον...*

Θρέπτου, τὸν ξυστάρχη, δηλ. τὸν πρόεδρο ἑνὸς ἀθλητικοῦ συλλόγου.¹⁰⁶³ Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ φανερῶνει ὅτι ἡ Κύπρος καὶ συγκεκριμένα τὸ Κίτιον ἐπελέγη ὡς χῶρος συνάντησης τῆς συνόδου τῶν ἀθλητῶν τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Μὲ βάση τὴν εὐκαιρία αὐτὴ οἱ διακεκριμένοι *ἱερονῖκαι* καὶ *στεφανεῖται* ἀθλητῆς, καθὼς καὶ οἱ *ἐπιστάται* αὐτῶν, ὅπως καὶ μιὰ ομάδα ἀπὸ *νεανίσκους*, τιμοῦν τὸν ξυστάρχη Τσιδωρο. Ὁ Τσιδωρος αὐτὸς ὑπῆρξε πιθανῶς καὶ ὁ ἴδιος ἀθλητῆς μὲ σημαντικὲς νῖκες, ἀφοῦ ὅπως γνωρίζουμε ἡ ξυσταρχία διδόταν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα συνήθως σὲ τέτοιους ἀνθρώπους.¹⁰⁶⁴ Ἡ κοινωνικὴ ἀνοδος τοῦ Τσιδωρου ὀφείλεται στὴν ἀθλητικὴ του δραστηριότητα· ὁ πατέρας του ὀνομάζεται Θρέπτος, ἄρα ὑπῆρξε τέκνο δούλου ποῦ ἀνετράφη στὴν οἰκογένεια τοῦ κυρίου του.¹⁰⁶⁵ Κατὰ συνέπεια ὑπῆρξε ἄμεση σύνδεση μεταξὺ τῶν ἀθλητικῶν ἐπιτυχιῶν καὶ τοῦ κοινωνικοῦ κύρους, ὅπως συνέβαινε καὶ μὲ ἄλλους ἀθλητῆς τῆς ῥωμαϊκῆς Ανατολῆς ποῦ κατόρθωναν νὰ εἰσέλθουν στὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς κοινωνίας τῶν πόλεων ἕνεκα τῶν νικῶν τους σὲ σημαντικοὺς ἀγῶνες.¹⁰⁶⁶ Εἶναι γνωστὸς ἀκόμη ἓνας Κύπριος ἀθλητῆς ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα σὲ ἐπιγραφή τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Κιλικίας Ἀνάζαρβο, ὁ ὁποῖος τιμήθηκε ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτοκρατόρων ξυσταρχίαις διὰ βίου.¹⁰⁶⁷

Στις ἐπιγραφὲς μνημονεύονται καὶ ἀγῶνες *νησιωτικοί*, *πενταετηρικοί*. Σὲ μαρμαρίνη βάση ἀγάλματος ποῦ βρέθηκε κοντὰ στὸ χωριὸ Μανδριά τῆς Πάφου, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μεταφέρθηκε ἐκεῖ ἀπὸ τὰ Κούκλια, ἀπὸ τὸ ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης, τὸ *Κοινὸν τὸ Κυπρίων* τιμᾶ τὸν Ῥοδοκλῆ, υἱὸ τοῦ Ῥοδοκλέους, ὁ ὁποῖος χρημάτισε ἀρχιερεὺς τοῦ

1059. **Λάρ. 21:** *Οἱ ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἀθληταὶ / ἱερονεῖκαι καὶ στεφανεῖται καὶ οἱ τούτων / ἐπιστάται καὶ νεανίσκοι, Τσιδωρον / Θρέπτου τὸν ξυστάρχη καὶ φίλον / τειμῆς χάριν.*

1060. Βλ. Robert, *ÉtA*, σ. 121, 145 καὶ 162.

1061. Βλ. Cameron, «Θρεπτός», σ. 27-62, πβ. Guinea, *DHA* 24.1, 1998, σ. 41-51.

1062. Nijf, *Andreia* 2003, σ. 263-286.

1063. Βλ. Moretti, *Iscrizioni agonistiche Greche*, 1953, σ. 253, ἀρ. 86.

Αύγουστου καὶ ἐθελοντικῆς ἀγωνοθέτης τῶν ἱερῶν νησιωτικῶν πενταετηρικῶν ἀγῶνων ποῦ ἐγκαινιάστηκαν πρὸς τιμὴν τοῦ Καίσαρος Γερμανικοῦ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Σεβαστὴ Πάφο ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων.¹⁰⁶⁸ Ὁ ἀναθέτης εἶναι τὸ Κοινὸν τὸ *Κυπρίων*, τὸ ὁποῖο κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο εἶχε ὡς κύρια ἀρμοδιότητα τὴ διοργάνωση ἱερῶν τελετῶν καὶ ἀγῶνων παγκυπρίως.¹⁰⁶⁹ Ἡ παροῦσα ἐπιγραφή τονίζει τὸν παγκύπριο χαρακτήρα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κοινοῦ τῶν Κυπρίων, ἀφοῦ ὁ τιμῶμενος ὑπῆρξε ἀρχιερέας τῆς νήσου καὶ σ' αὐτὸν ἐμπιστεύτηκε τὸ Κοινὸν τὴ διοργάνωση τῶν ἱερῶν νησιωτικῶν ἀγῶνων. Τὸ σύνθετο ὄνομα τῶν ἀγῶνων *Καισαρογερμανικῶν* ὀφείλεται στὸ ὄνομα τοῦ Γερμανικοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου διεξήχθησαν οἱ ἀγῶνες.¹⁰⁷⁰ Ὁ Καῖσαρ Γερμανικὸς κατὰ τὴν περιοδεία του στὶς ἀνατολικὲς ἐπαρχίες τὸ 18 μ.Χ. ἔτυχε ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς: διοργανώθηκαν ἀγῶνες, ἀφιερώθηκαν ἀγάλματα καὶ κόπηκαν νομίσματα πρὸς τιμὴν του.¹⁰⁷¹ Ἄν καὶ δὲν ὑπάρχουν μαρτυρίες ἐπισκέψεως τοῦ *Germanicus Caesar* στὴν Κύπρο, δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐπισκέφθηκε τὸ πασίγνωστο ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Πάφο. Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει τὰ *Καισαρογερμανικῶν* πρέπει νὰ διοργανώθηκαν ἀπὸ τὸ κοινὸν τὸ *Κυπρίων* εἴτε στὰ τέλη τοῦ 18 εἴτε στὶς ἀρχὲς τοῦ 19 μ.Χ. κατὰ τὰ τελευταία ἔτη τοῦ Γερμανικοῦ.¹⁰⁷² Ἡ πόλη τῆς Πάφου διοργάνωσε πιθανώτατα καὶ ἀγῶνες πρὸς τιμὴ τοῦ Νέρωνος.¹⁰⁷³

Σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴ Λάπηθο γίνεται ἀναφορὰ σὲ ἐπινίκια τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ σὲ θυσίαν ποῦ τέλεσε στὰ ἐπινίκια κάποιος γυμνασιάρχος πιθανόν, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν διασώζεται.¹⁰⁷⁴ Ἐπίσης ἡ ἐπιγραφή ἀναφέρεται σὲ

1064. Πάφ. 78.

1065. Βλ. κεφάλαιο «Κοινὸν Κυπρίων», σ. 157-161.

1066. Γιὰ ἀγῶνες ποῦ θεσπίζονταν στὶς ἐπαρχίες τῆς Ρώμης, γιὰ νὰ τιμηθοῦν Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες, καὶ ποῦ σχετίζονταν μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴ λατρεία βλ. Nijf, *Local heroes* 2001, σ. 319-320.

1067. Βλ. *CAH* 10, 1952, σ. 619 κέ.

1068. Βλ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2196.

1069. Πάφ. 4.

1070. Κερ. 7.

γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἀγῶνα στὸ Γυμνάσιο τῆς Λαπήθου. Οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ πιθανὸν νὰ ἦταν *πενταετηρικοί*,¹⁰⁷⁵ καὶ τὰ *Ἐπινείκια*¹⁰⁷⁶ αὐτὰ θὰ ἐορτάστηκαν κατὰ τὸ πέμπτο ἔτος ἀπὸ τῆς νίκης τοῦ Ὀκταβιανοῦ στὸ Ἄκτιον, δηλ. κατὰ τὸ ἔτος 27 π.Χ. καὶ μετὰ τὶς 16 Ἰανουαρίου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ὀκταβιανὸς ἔλαβε τὸν τίτλο τοῦ *Σεβαστοῦ Καίσαρος*.

Σὲ μαρμαρίνη βάση ἀγάλματος εἶναι χαραγμένη τιμητικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν ἀρχιερέα τῆς Ῥώμης, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀγνοθετῆς κατὰ τὴν πενταετηρίδα κατὰ τὸ ὄγδοο ἔτος τῆς βασιλείας κάποιου αὐτοκράτορος.¹⁰⁷⁷ Ἡ *πενταετηρίς* αὕτη εἶναι σημαντικὴ ἐπειδὴ ὅτι ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ διατίθεται δωρεὰν τὸ ἔλαιον μὲ τὸ ὁποῖο ἀλείφονταν οἱ ἀθλητές (*ἄλιμμα*). Μαρτυρία γιὰ διεξαγωγὴ ἀγῶνων στὸ Κίτιον δίδει καὶ ἡ ἐπιγραφή, ποὺ ἀναφέρθηκε προηγουμένως, στὴν ὁποία παραδίδεται ὅτι ἡ συνέλευση τῶν ἀθλητῶν ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας τιμᾷ τὸν ξυστάρχη Τσίδωρο.

Ὅτι στὸ Κίτιον διεξήγοντο «πενταετηρίδες», δηλ. ἀγῶνες κάθε πέμπτο χρόνο, παραδίδεται καὶ ἀπὸ ἐπιγραφή τῶν ἀρχῶν τοῦ Γ' αἰ. μ.Χ.¹⁰⁷⁸ Πρόκειται γιὰ μία ἐπιγραφή, στὴν ὁποία τιμᾶται κάποιος Κιτιεὺς πιθανὸν ἀθλητῆς γιὰ τὶς νίκες του: κέρδισε τὰ τρία πρῶτα ἀθλήματα τοῦ *πεντάθλου* (ἄλμα, ἀκόντιο καὶ δίσκο, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ ἀγῶνες δρόμου καὶ πάλης νὰ τοῦ εἶναι ἀδιάφοροι), τὴν ἀρματοδρομίαν καὶ τοὺς *πενταετηρικοὺς ἀγῶνας πεντάθλους*.

Αγῶνες πενταετηρικοὶ μαρτυροῦνται ἐπιγραφικῶς ὅτι ἐλάμβαναν χώρα καὶ στὴ Σαλαμίνα σὲ ἀποσπασματικὴ ἀγωνιστικὴ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται τὸ 19^ο ἔτος τῆς βασιλείας εἴτε τοῦ Τραϊανοῦ (117 μ.Χ.) εἴτε τοῦ Ἀδριανοῦ

1071. Πβ. Πάφ. 78, Λάρ. 7 καὶ 27.

1072. Τὰ *Ἐπινείκια* γενικῶς ἐορτάζονταν στὶς πόλεις τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μετὰ ἀπὸ νίκη αὐτοκράτορος, ἀν καὶ ὑπάρχει καὶ ἡ ἀποψη ὅτι σὲ κάποιες πόλεις, ὅπως ἡ Ἐφεσος, τὰ *Ἐπινείκια* διοργανώονταν πρὸς τιμὴν τῆς *Ῥωμαίων Νείκης*, βλ. J. Nollé, *Chiron* 33, 2003, σ. 463-465.

1073. Λάρ. 7.

1074. Λάρ. 27.

(136 μ.Χ.).¹⁰⁷⁹ Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ τιμᾶται κάποιος μὴ Κύπριος ἀθλητῆς, πιθανώτατα ἀπὸ τὴ Βειθυνία. Σὲ βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ποῦ βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου καὶ χρονολογεῖται μεταξὺ Α΄ αἰ. π.Χ. καὶ Α΄ αἰ. μ.Χ., τιμᾶται ὡς ἱερονίκης ἀπὸ τοὺς γονεῖς του ὁ Δημήτριος,¹⁰⁸⁰ ἐνῶ σὲ μαρμάρινη πλάκα ποῦ βρέθηκε νοτιοανατολικῶς τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας πιθανὸν νὰ εἶναι χαραγμένη ἀγωνιστικὴ τιμητικὴ ἐπιγραφή τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ποῦ σώζεται ἀποσπασματικῶς.¹⁰⁸¹

Στὶς ἐπιγραφές μνημονεύονται ἀθλητὲς ἐκ Κύπρου, ποῦ διακρίνονται πανελλήνια κατὰ τὴν περίοδο ποῦ ἀπασχολεῖ τὴν παροῦσα ἔρευνα.¹⁰⁸² Ὁ Σαλαμίνιος Δημήτριος Ἀριστάνδρου, τὸν ὁποῖο, ὅπως ἔχει λεχθεῖ, τιμοῦν οἱ γονεῖς του Ἀρίστανδρος καὶ Πνυτάριον κατὰ τὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. ἢ στὶς ἀρχές τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. ὡς ἱερονίκην, δηλαδὴ νικητὴ σὲ ἱεροῦς ἀγῶνες, γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζουμε τὸν τρόπο τελέσεως: *[Δ]ημήτριον Ἀριστάνδρου | [ἱερ]ονίκην, Ἀρίστανδρος | [καὶ] Πνυτάριον οἱ γονῖς.*¹⁰⁸³

Σὲ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὴν Ἀθήνα καὶ χρονολογεῖται τὸ 132 μ.Χ. μνημονεύεται ἡ ἀποστολὴ πρεσβευτῶν ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων, γιὰ νὰ ἀναθέσουν ἀνδριάντα τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ στὴν Ἀθήνα· ἀναφέρεται ὁ Κλεαγένης Κλεαγένους Σαλαμίνιος, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται ὡς πλειστονίκης, δηλαδὴ ἀθλητῆς ποῦ κέρδισε πολλὰ νίκες, χωρὶς ὅμως νὰ προσδιορίζεται σὲ ποιούς ἀγῶνες: *Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον τὸν σωτῆρα | καὶ εὐεργέτην Κυπρίων | τὸ κοινὸν διὰ πρεσβευτῶν | Γ. Τουλίου Ρούφου Παφίου | καὶ Κλεαγέ[ν]ους τοῦ*

1075. **Αμμ. 55.**

1076. **Αμμ. 17.**

1077. **Αμμ. 65.**

1078. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ μνημονεύουν ὅλους τοὺς ἀθλητὲς ἐκ Κύπρου, ὀλυμπιονίκες, πλειστονίκες καὶ ἱερονίκες βλ. Βοσκοῦ, *ΚΣΠΑγΑρ*, σ. 32-39.

1079. **Αμμ. 17.**

Κλεα|γένους Σαλαμινίου πλιστονίκου. | ἐπὶ ἱερέως Κλ. Ἡρώδου.¹⁰⁸⁴

Ὁ σπουδαιότερος ἀθλητὴς τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο καὶ ὄχι μόνον, ὑπῆρξε ὁ Δημήτριος ὁ Σαλαμίνιος, ὁ ὁποῖος ἔζησε καὶ ἔδρασε στὸ πρῶτο ἡμισυ τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. Σὲ ἐπιγραφή τῆς Ἀναζάρβου ποῦ χρονολογεῖται μετὰ τὸ 229 μ.Χ. ἀναφέρονται οἱ πολλὲς πανελληνίαι νίκες του. Ὁ Δημήτριος ὁ Σαλαμίνιος ἀνακηρύχθηκε τιμητικὰ ἀπὸ τοὺς αὐτοκράτορες ἰσόβιος ξυστάρχης, πέτυχε πρῶτες νίκες σὲ ὅλους τοὺς στίβους τῶν πανελληνίων ἀγῶνων: σὲ τρεῖς διαδοχικὲς Ὀλυμπιάδες στὸν δρόμο καὶ δύο φορές στὸ πένταθλο· στὰ Μεγάλα Παναθήναια, στὰ Ἴσθμια δύο φορές στὸν ἱερὸ ἀγῶνα, καθὼς ἐπίσης καὶ στὰ Πύθια. Νίκησε ἐπίσης στὰ Ἀδριάνεια καὶ στὰ Κομόδεια δύο φορές στὴν Ἐφεσο. Κέρδισε στὴ Νεάπολη τῆς Ἰταλίας τοὺς 87 ἐγγεγραμμένους ἀθλητὲς στὰ Σεβαστά, στὴ Σμύρνη, στὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὸν Ἀδριάνειο ἀγῶνα καὶ τὸν Κομόδειο καὶ ἐκεῖνον τοῦ Εὐκράτους, στὴν Ἀνάζαρβον τῆς Κιλικίας τὸν Ἀδριάνειο ἱερὸ ἀγῶνα δύο φορές, στὴν Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας δύο φορές, ἐνῶ κέρδισε καὶ τὸ πέμπτο ἀγώνισμα τοῦ πεντάθλου στὸν ἀγῶνα τοῦ Κοινοῦ τῆς Ἀσίας. Γενικὰ κέρδισε 47 πρῶτες νίκες στὶς διάφορες πόλεις τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ὅπου τελοῦνταν ἀγῶνες. Ὅλες αὐτὲς οἱ πόλεις, στὶς ὁποῖες πέτυχε νίκες, τοῦ ἀπένευμαν τιμητικὰ τὸν τίτλο τοῦ ἐπίτιμου πολίτου: *Δημήτριος δις Σαλαμείνιος πένταθλον· | τειμηθεὶς ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτοκρατόρων | ξυσταρχίαις διὰ βίου· νεικήσας τρεῖς Ὀλύμπ[ια] | κατὰ τὸ ἐξῆς ἀνδρῶν στάδιον, καὶ δις πέν[τα]θλον, καὶ τοὺς ὑπογεγραμμένους ἀγῶνας· | ἐν Ἑλλάδι Παναθήνεα τὰ μεγάλα, Πύθια· Ἀδριάνε[ι]α, Κομόδεια δις ἐν Ἐφέσω· Ἴσθμια δις ἱερόν· ἐν Νεα[πόλει] τῆς Ἰταλίας Σεβαστά, νεικήσας τοὺς ἀπο|γραψαμένους πζ΄· Ζμύρναν, Ἀντιόχειαν*

1080. Βλ. IG II² 3296.

κατὰ / τὸ ἐξῆς τὸν Ἀδριάνειον καὶ τὸν Κομόδειον καὶ τὸν /
 Εὐκράτους· Ἀναζάρβου τῆς μητροπόλεως Ἀδριάνειον / ἱερὸν
 δίς· Ταρσὸν δίς· κοινὸν Ἀσίας νεικήσας πέμ/πτῶ ἀπλῶ
 Ὀπιᾶτον ποιήσας αὐτῶ τετράκις / σύνδρομον· καὶ τοὺς
 ὑποτεταγμένους ἀγῶνας παντὸς κλίματος τῆς οἰκουμένης
 ταλαντ[ιαί]/ους καὶ ἡμιταλα[ντιαί]ους μζ´· ὧν καὶ τὰς /
 πολιτείας ἔχει.¹⁰⁸⁵

Σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κίτιον τῶν ἀρχῶν τοῦ Γ´ αἰ. μ.Χ.¹⁰⁸⁶
 τιμᾶται Κιτιεὺς (;) γιὰ τὶς νῆκες του: κέρδισε τὰ τρία
 πρῶτα ἀθλήματα τοῦ πεντάθλου ([πέν]ταθλον τριάδας
 πρῶ[τας]), σὲ ἀγῶνα δρόμου ἐνόπλων ([δρόμο]ν ὀπλίτην), σὲ
 ἄρματοδρομία μὲ νεαρὰ ἄλογα (ἄρμα πωλικὸν) καὶ τοὺς
 πενταετηρικοὺς ἀγῶνας πεντάθλους. Στὰ σωζόμενα μέρη τοῦ
 κειμένου δὲν ἀναφέρεται σὲ ποιоὺς ἀγῶνες κέρδισε τὶς
 νῆκες του ὁ ἀθλητής, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ εἰκάσει κανεὶς ἀπὸ τὸ
 [ἐ]αὐτῶ τε καὶ τῆ πατρίδι ὅτι τὸν τιμοῦν [σε]μνότητος
 χάριν γιὰ τὴν τίμησε καὶ τὴν πατρίδα του πέραν τῶν ὀρίων
 τῆς.¹⁰⁸⁷

Βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν, τρεῖς Κύπριοι
 μουσικοὶ μνημονεύονται ὡς νικητὲς σὲ ἀγῶνες, ἐκ τῶν
 ὁποίων ἓνας ἔζησε κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο καὶ εἶναι ὁ
 σπουδαιότερος.¹⁰⁸⁸ Πρόκειται γιὰ τὸν αὐλητὴ Πόπλιο Αἴλιο
 Αἴλιανό, πιθανὸν Σαλαμίνιο, ὁ ὁποῖος σὲ ἐπιγραφή τῶν
 Δελφῶν, ποὺ χρονολογεῖται τὸ ἐνωρίτερο κατὰ τὴ βασιλεία
 τοῦ Ἀντωνίνου (138–161 μ.Χ.), ἐμφανίζεται ὡς *περιοδονίκης*
 ἀθλητής (πέτυχε δηλ. νῆκες σὲ ὅλους τοὺς σπουδαίους
 ἀγῶνες).¹⁰⁸⁹ Ὁ αὐλητὴς (*πυθαύλης*) Πόπλιος Αἴλιος Αἴλιανὸς
 νίκησε καὶ στοὺς τέσσερεις μεγάλους πανελλήνιους ἀγῶνες

1081. Βλ. Moretti, *IAG* 86.

1082. **Λάρ. 27.**

1083. Βλ. Βοσκοῦ, ὁ.π., σ. 34.

1084. Οἱ ἄλλοι δύο, ποὺ ἔδρασαν στὶς ἀρχὲς τοῦ Α´ αἰ. π.Χ., εἶναι ὁ
 σαλπιστὴς Ἀριστῶναξ Ἀριστῶνακτος Πάφιος, ποὺ νίκησε στὰ Ταμῶνια τῆς
 Εὐβοίας βλ. *IG XII*, (9) 91, καὶ ὁ κήρυξ Ζώιλος Ζωίλου Πάφιος, ὁ
 ὁποῖος νίκησε στοὺς μουσικοὺς ἀγῶνες τῶν Χαριτησιῶν στὸν Ὀρχομενὸ τῆς
 Βοιωτίας βλ. *IG VII*, 3197.

1085. Βλ. *FD III*¹ 547.

ἐκείνης τῆς περιόδου, στὰ Νέμεα τρεῖς φορές, στὰ Ἴσθμια δύο, στὰ Πύθια καὶ στὰ Ὀλύμπια. Ἐπίσης πέτυχε πρῶτες νίκες στὴ Ἑώμη, τὴ Νεάπολη, στὰ Ἄκτια, στὰ Ἀδριάνεια τῆς Ἀθήνας τρεῖς φορές, στὴ Νικομήδεια καὶ στὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας ἕξι φορές. Ὁ Αἴλιος Αἴλιανὸς πῆρε πρῶτες νίκες σὲ 166 ταλαντιαίους ἀγῶνες, ὅπου δηλαδὴ τὸ ἔπαθλο ἦταν ἓνα τάλαντο. Ἡ ἐντυπωσιακὴ συγκομιδὴ νικῶν μόνο μὲ τὴν περίπτωση τοῦ ἀθλητῆ Δημητρίου τοῦ Σαλαμινίου εἶναι δυνατὸν νὰ συγκριθεῖ.

14. Ἡ χρήση τῆς λατινικῆς γλώσσας

Ἡ ἑλληνικὴ ἦταν ἡ γλῶσσα τῆς διοικήσεως τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἀνατολικῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Τὸ ἴδιο συνέβαινε καὶ στὴν Κύπρο.¹⁰⁹⁰ Οἱ ἀνθύπατοι δημοσίευσαν τὰ διατάγματα στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα.¹⁰⁹¹ Στὴν ἴδια γλῶσσα ἦταν γραμμένα καὶ τὰ νομικὰ ἔγγραφα, ποῦ ἀφοροῦσαν σὲ οἰκονομικὲς ὑποθέσεις καὶ κανονισμούς, διαθήκες, καταγραφές, περιουσίες, στὴ Σαλαμίνα καὶ τὴν Καρπασία.¹⁰⁹² Τὸ δημόσιο ἀρχειοφυλάκιο στοὺς Σόλους ὀνομαζόταν *βυβλιοφυλάκιον*,¹⁰⁹³ ἐνῶ οἱ αὐτοκράτορες Τίτος καὶ Δομιτιανὸς ἀφιέρωσαν βωμὸ στὴν Παφία Ἀφροδίτη στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα.¹⁰⁹⁴

Ἡ λατινικὴ γλῶσσα χρησιμοποιεῖται ὁμως σὲ μιλιοδεῖκτες, στὸ αὐτοκρατορικὸ ὀδικὸ δίκτυο,¹⁰⁹⁵ εἴτε σὲ δίγλωσσες εἴτε ἀποκλειστικὰ λατινικὲς ἐπιγραφές. Τὸ ὀδικὸ δίκτυο κατασκευάστηκε ἐπὶ Αὐγούστου, ὅπως μαρτυρεῖ ἀπόσπασμα λατινικῆς ἐπιγραφῆς σὲ μιλιοδεῖκτη,¹⁰⁹⁶ συνεχίστηκε ἐπὶ Τίτου,¹⁰⁹⁷ ἐνῶ τὴν ἀναδημιουργία καὶ συντήρηση τοῦ ὀδικοῦ ῥωμαϊκοῦ συστήματος στὴν Κύπρο ἐπὶ Σεπτιμίου Σεβήρου μνημονεύουν τρεῖς δίγλωσσες

1086. Βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1355.

1087. **Λάρ. 2**, 1-2: *Τι (βέριος) Κλαύδιος Τοῦνκος | ἀνθύπατος λέγει.*

1088. **Ἀμμ. 1-5** καὶ **Ἀμμ. 239-240**.

1089. **Λευκ. 39**.

1090. **Πάφ. 86-87**.

1091. Στὴν Κύπρο ὑπῆρχε ἓνα σχετικὰ ἀπλὸ ὀδικὸ δίκτυο, ποῦ ἀρχισε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου καὶ ἔτυχε βελτιώσεων καὶ συντηρήσεων κατὰ τὴν Τουλιοκλαυδιανὴ δυναστεία, ἀλλὰ καὶ ἀργότερα ἐπὶ Σεπτιμίου Σεβήρου καὶ Κωνσταντίνου, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν *Tabula Peutingeriana*, γιὰ τὴν ὁποία βλ. Bowersock, *Roman Arabia*, σ. 164-186 καὶ Dilke, *GrRoMaps*, σ. 113-120, ποῦ διασώζει ἓνα χάρτη τοῦ ὀδικοῦ ῥωμαϊκοῦ συστήματος κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τὴ Βρετανία ὡς τὴν Ἰνδία. Στὴ νῆσο ὑπῆρχε μία διαδρομὴ ἀπὸ τὴν Πάφο μέσῳ τῶν Σόλων καὶ τῆς Κερύνειας στὴ Σαλαμίνα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πίσω στὴν Πάφο μέσῳ τοῦ Κιτίου, τῆς Ἀμαθοῦντος, τοῦ Κουρίου καὶ τῆς Παλαιπάφου βλ. Potter, σ. 803. Μία δεύτερη κύρια διαδρομὴ ἐκτεινόταν ἀπὸ τὸ Κίτιον στοὺς Σόλους μέσῳ τῆς Μεσαορίας.

1092. **Πάφ. 107** (Μιλιοδεῖκτης ἀπὸ τὴν Πάφο πρὸς τὸ Κούριον, ποῦ χρονολογεῖται μεταξὺ 12 π.Χ. καὶ 14 μ.Χ.).

1093. **Ἀμμ. 145** (Μιλιοδεῖκτης 18 ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα πρὸς τὴν Καρπασία, ποῦ χρονολογεῖται τὸ 81 μ.Χ.).

έπιγραφές,¹⁰⁹⁸ καθώς και μία λατινική¹⁰⁹⁹ και μία ελληνική. Δίγλωσσες έπιγραφές έμφανίζονται και σε μιλιοδείκτες επί Μακρίνου¹¹⁰⁰ και Αύρηλιανού.¹¹⁰¹ Από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και των διαδόχων του ή γλώσσα στην όποία ήταν γραμμένοι οι όδοδείκτες, ήταν ή λατινική.¹¹⁰²

Η χρήση της λατινικής γλώσσας άπαντá σε διάφορες πόλεις της νήσου και είναι άναμενόμενη: (α) σε έπιτύμβιες έπιγραφές Ρωμαίων στρατιωτών, π.χ. σε έπιγραφή που βρέθηκε έντοιχισμένη σε έκκλησία στο χωριό Βιτσάδα και χρονολογεΐται μετá τη βασιλεία του Μάρκου Αύρηλίου, ίππέως που άνηκε σε μόνιμο στην Κύπρο σύνταγμα ίππικού, τó *cohors VII Breucorum*, τó όποίο στρατοπέδευε στη βόρεια Μεσαορία.¹¹⁰³ σε έπιτύμβια έπιγραφή άβεβαίας προελεύσεως άναφέρεται ένας *centurio*, ó *Q. Firmius*, της *legio III Gallica*.¹¹⁰⁴ σε έπιτύμβια έπιγραφή που βρέθηκε στο χωριό Λιμνιά, που βρίσκεται τέσσερα περίπου χιλιόμετρα βορειοδυτικώς της Σαλαμίνας και χρονολογεΐται μετáξυ του τέλους του Β΄ και των άρχών του Γ΄ αΐ. μ.Χ., ή γυναΐκα έννος Ρωμαίου ίππέως άφιερώνει έπιτύμβιο στον άνδρα της *Q.*

1094. **Πάφ. 108** και **117** (Μιλιοδείκτες 13 και 15 από την Πάφο προς τó Κούριον, που χρονολογοΐνται τó 198 μ.Χ.)· **Λευκ. 29** (Μιλιοδείκτης από τούς Σόλους προς την Αρσινόη, που χρονολογεΐται τó 198 μ.Χ.)

1095. **Λεμ. 798** (Μιλιοδείκτης 25 από την Πάφο προς τó Κούριον, που χρονολογεΐται πιθανώτατα τó 198 μ.Χ.).

1096. **Λευκ. 31** (Μιλιοδείκτης 4 δυτικώς των Σόλων, που χρονολογεΐται τó 217/218 μ.Χ.).

1097. **Κερ. 4** (Μιλιοδείκτης 5 από την Κερύνεια προς τούς Χύτρους, που χρονολογεΐται πιθανώτατα μετáξυ 273 και 274 μ.Χ.).

1098. **Πάφ. 141** και **142** (Μιλιοδείκτες 3 και 6 από την Αρσινόη προς την Πάφο, που χρονολογοΐνται μετáξυ 333 και 337 μ.Χ.)· **Λεμ. 805** (Μιλιοδείκτης 25 από την Πάφο προς τó Κούριον, που χρονολογεΐται μετáξυ 324 και 333 μ.Χ.)· **Λεμ. 806** και **810** (Μιλιοδείκτης 25 από την Πάφο προς τó Κούριον και μιλιοδείκτης 7 από τó Κούριον προς την Πάφο, που χρονολογοΐνται μετáξυ 363 και 364 μ.Χ.)· **Λευκ. 32** (Μιλιοδείκτης 18 από τούς Σόλους προς την Αρσινόη, που χρονολογεΐται μετáξυ 333 και 337 μ.Χ.)· **Λευκ. 32-37** (Μιλιοδείκτες δυτικώς των Σόλων και μιλιοδείκτης 3 από τούς Σόλους προς την Αρσινόη, που χρονολογοΐνται μετáξυ 337 και 340 μ.Χ.)· **Λευκ. 38** (Μιλιοδείκτης από τούς Σόλους προς την Αρσινόη, που χρονολογεΐται μετáξυ 355 και 360 μ.Χ.)· **Λάρ. 207** (Μιλιοδείκτης από τó Κίτιον προς την Αμαθοΐνια, που χρονολογεΐται μετáξυ 324 και 333 μ.Χ.)· **Άμμ. 146** (Μιλιοδείκτης 18 από τή Σαλαμίνα προς την Καρπασία, που χρονολογεΐται μετáξυ 337 και 340 μ.Χ.).

1099. **Άμμ. 129.**

1100. **Άβ. Πρ. 17.**

Caecilius Rufus που πέθανε σε ηλικία 24 ετών.¹¹⁰⁵ (β) Σε επιτύμβιες επιγραφές ξένων, π.χ. σε επιτύμβια επιγραφή του Β' αί. μ.Χ.,¹¹⁰⁶ ή οποία βρέθηκε στη χώρα της Σαλαμίνας και την οποία ανέθεσε ο Flavius Valens στον πατέρα του Publium Aelium Basilidem, που καταγόταν από τη Νικομήδεια. (γ) Σε αφιερώσεις Ρωμαίων πολιτών που κατοικούσαν στη Σαλαμίνα και την Πάφο, π.χ. σε επιγραφή, ή οποία βρέθηκε στο χωριό Λιμνιά, τα μέλη της ρωμαϊκής κοινότητας της Σαλαμίνας αφιερώνουν ανάθημα προς τον θεό,¹¹⁰⁷ πβ. τη δίγλωσση επιγραφή του τέλους του Β' αί. π.Χ. των πραγματευομένων της Πάφου.¹¹⁰⁸

Χρήση της λατινικής γλώσσας γίνεται σε τρεις αποσπασματικές επιγραφές, στις οποίες πιθανώς αναφέρονται Ρωμαίοι αξιωματούχοι.¹¹⁰⁹ Μία από αυτές, ή οποία βρέθηκε στην αγορά της Σαλαμίνας και χρονολογείται πριν από το 22 π.Χ. αναφέρεται σε κάποιον *legatus Augusti pro praetore* και σε *forum* των Σαλαμινίων.¹¹¹⁰

Χρήση της λατινικής σε τιμητικές ή αναθηματικές επιγραφές είτε προς αυτοκράτορες είτε προς μέλη της αυτοκρατορικής οίκογένειας παρατηρείται σποραδικά παρά το γεγονός ότι ή συντριπτική πλειοψηφία αυτών των επιγραφών είναι συντεταγμένες στα ελληνικά: σε αναθηματική επιγραφή που βρέθηκε στην περιοχή των Χύτρων προς τον Γερμανικό, που χρονολογείται μεταξύ της άνοιξης του 18 μ.Χ. (θριαμβευτική είσοδος του Γερμανικού στην Ασία) και του θανάτου του στην Αντιόχεια τον Οκτώβριο του επομένου έτους.¹¹¹¹ σε τιμητική επιγραφή σε βωμό πιθανώτατα προς τον

1101. **Αμμ. 140.**

1102. **Αμμ. 127:** *D(is) M(anibus) | P(ublio) Aelio P(ublici) f(ilio) Basilide Palatina | Nicomedia | evoc(ato) Fl(avius) Valens | collega fec(it) fra|tri pientissimo.*

1103. **Αμμ. 99** (παράθεση του κειμένου στη σημ. 379).

1104. [*Cives Romani qui Pa]rphi negotiantur | [Αφροδίτη] Παφίαι | [οί πραγματευόμενοι εν] Πάφωι Ρωμαίοι. Για σχολιασμό βλ. σημ. 964.*

1105. *CIL* III 12103 και **Αμμ. 203.**

1106. **Αμμ. 79** (Παράθεση του κειμένου στη σημ. 50).

1107. **Λευκ. 48:** *Caesa[r Germanicus].*

Δροῦσο ἀπὸ τῆ βουλῆ τῶν Σολίων μεταξὺ 19 καὶ 23 μ.Χ.¹¹¹² σὲ βάση ἀγάλματος τοῦ Τιβερίου, τὸ ὁποῖο ἀνατίθεται στὴ Σαλαμίνα μετὰ τὸ 27 μ.Χ.¹¹¹³ σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφὴ σὲ βάση ἀγάλματος τοῦ αὐτοκράτορος Νέρβα ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Κιτίου τὸ 86 μ.Χ.¹¹¹⁴

Ἡ λατινικὴ γλῶσσα ἀπαντιᾶ καὶ σὲ ἀπόσπασμα τιμητικῆς ἐπιγραφῆς πρὸς αὐτοκράτορα,¹¹¹⁵ καθὼς καὶ σὲ ἐπιγραφὴ ποῦ ἀναφέρεται στὴν ἀνοικοδόμησι δημοσίου κτηρίου, μεγάλης προφανῶς σημασίας, τῆς Νέας Πάφου, μετὰ τὴν καταστροφὴ του ἀπὸ πυρκαγιὰ, χάρις στὴ γενναιοδωρία μιᾶς *Claudia Musonia*, ἐνῶ ἡ ὅλη ἐργασία ἐπεθεωρεῖτο ἀπὸ Ῥωμαῖο ἀξιωματοῦχο. Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται γύρω στὸ 358 μ.Χ.¹¹¹⁶

Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Παφία ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Δομιτιανὸ τὸ 85-86 μ.Χ., ποῦ βρέθηκε στὸ ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο, ἡ λατινικὴ γλῶσσα ἦταν ἀναμενόμενη.¹¹¹⁷ ὁ ἴδιος ὅμως χρησιμοποίησε καὶ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὴν ἴδια θεά.¹¹¹⁸ Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων ἀπαντοῦν δύο ἀποσπασματικὲς λατινικὲς ἐπιγραφές στὸ ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο· ἡ μία παραδίδει χρονολογία,¹¹¹⁹ ἐνῶ στὴν ἄλλη σώζεται πιθανῶς ἓνα ὄνομα.¹¹²⁰

1108. **Λευκ. 4:** [*Drus]o (;) Caesari Ti. A[ug. f. d. Aug. n.] | [sena]t[u]s Soliorum [honoris causa].*

1109. **Ἀμμ. 87:** [*Ti. Caesari divi Aug. f. divi] Iuli nepoti Aug. | [pontifici maximo, tribunic]iae potestatis | [senatus Sal]amin<i>orum | [statuam ponendam atque decora]ndam curavit idem | [dedicavit praesente] C. Lucretio Rufo.*

1110. **Λάρ. 17:** *Imp(eratori) Caesari Nervae Aug(usto) | p(atri) p(atriciae) co(n)s(uli) II civitas Citiensium.* Μὲ τὰ μέχρι σήμερα δεδομένα ἡ πόλις τοῦ Κιτίου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὶς ὑπόλοιπες πόλεις τῆς Κύπρου, ἀνέθεσε μόνο δύο ἀγάλματα σὲ αὐτοκράτορες καὶ τὰ δύο πρὸς τιμὴ τοῦ *Nerva* (βλ. καὶ σ. 133-4), πβ. **Λάρ. 19** (ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ).

1111. **Πάφ. 64:** [*Imp.] Caesari A[ugusto (;) - - - -].*

1112. **Πάφ. 1.**

1113. **Πάφ. 88:** [*Imp.] Caesar [- - - -] | [Dom]itianu[s Augustus].*

1114. **Πάφ. 87.**

1115. **Πάφ. 110:** [*- - - a]nno V[- - -].* Κατὰ τὸν Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2180, ὑποσ. 12, τὸ ἔτος ποῦ ἀναφέρεται εἶναι ἀπὸ τὸ πέμπτο μέχρι τὸ ὄγδοο τοῦ αὐτοκράτορος Βεσπασιανοῦ.

1116. **Πάφ. 111:** [*- - -]OVIDI[- - -].*

κείμενο προηγείται τοῦ ἑλληνικοῦ. Ὁ ἴδιος αὐτοκράτωρ τιμᾶται μὲ ἐπιγραφή στὰ ἑλληνικὰ ἐπὶ βάσεως ἀγάλματος ποῦ βρέθηκε στὸ ἱερὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον, γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ τοῦ ἀνθυπάτου *L. Annius Bassus* τὸ 65/66 μ.Χ. ἢ καὶ προηγουμένως διὰ τοῦ *Q. Julius Cordus*.¹¹²⁸

Σὲ δίγλωσση τιμητικὴ ἐπιγραφή, ποῦ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ., ὁ Γάιος Τούλιος Χίος καὶ ἡ ἀπελευθέρω καὶ σύζυγός του Τουλία Λαμπυρίς, τιμοῦν μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος τὸν Γάιο Τούλιο Νίδα.¹¹²⁹ Ὁ Χίος καὶ ἡ γυναῖκα του, ἑλληνόγλωσσοι καὶ οἱ δύο, χρησιμοποιοῦν τὴ λατινικὴ γλῶσσα ἴσως λόγῳ τῆς κατοχῆς ῥωμαϊκῆς πολιτείας.

αὐτοκρά]τωρ [δι' Τουλίου Κ]όρδου [ἀνθυπ]ά[του Κουριέων τῆι πόλει τὸ θέατρον κατεσκεύασεν].

1124. **Λεμ. 51.**

1125. **Ἄμμ. 14:** [*G. Iulium Nidam G. Iulius C[h]ius* | [. .]dnianus et Iulia Lampyris Chii | [u]xor et liberta honoris causa. | [Γάιον] Τούλιον Νίδα]ν Γάιος Τούλιος Χεῖος | [. . δν]ιανὸς καὶ Τουλία Λαμπυρίς γυνὴ Χε[ίου] | [κα]ὶ ἀπελευθέρω τειμῆς χάρ[ιν].

15. Ἡ ῥωμαϊκὴ πολιτεία

Οἱ Ῥωμαῖοι πολίτες ἀντιπροσώπευαν τὸ ἀνώτερο κοινωνικὸ στρῶμα στὶς διοικητικὰς περιφέρειες τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ τίτλος τοῦ Ῥωμαίου πολίτου ἀποτελοῦσε, στοιχεῖο κοινωνικοῦ κύρους, ἀν καὶ ὑπῆρχαν ἀρκετοὶ *peregrini*¹¹³⁰ ποὺ κατεῖχαν δημόσια ἀξιώματα καὶ εἶχαν αὐξημένη κοινωνικὴ ἐπιρροή στὶς διάφορες πόλεις τῆς νήσου ἰδιαίτερα κατὰ τὴν πρῶιμη αὐτοκρατορικὴ ἐποχὴ, γεγονόςς ποὺ σχετίζεται σαφῶς μὲ τὴν πολιτικὴν ποὺ ἀκολουθοῦσε ὁ ἐκάστοτε αὐτοκράτωρ ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῆς πολιτείας.¹¹³¹ Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὑπῆρχαν καὶ ἀπελευθερωθέντες δοῦλοι, οἱ ὁποῖοι ἀν καὶ εἶχαν ἀποκτήσει τὸν τίτλο τοῦ Ῥωμαίου πολίτου, ἐν τούτοις δὲν κατεῖχαν κάποιο ἀξίωμα οὔτε ἀνῆκαν στὴν ἀνώτερη κοινωνικὴ τάξη στὶς πόλεις τους.

Κατὰ τὴν πρῶιμη αὐτοκρατορικὴ ἐποχὴ ἐπιφανεῖς πολῖτες μὲ μεγάλη οἰκονομικὴ ἐπιφάνεια καὶ σημαίνοντα ἀξιώματα δὲν ἀπέκτησαν τὴ ῥωμαϊκὴν πολιτεία καὶ παρέμειναν *peregrini*:¹¹³² Στὴν Πάφο, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου (;), ὁ καὶ Πλοῦς, φιλόσοφος, διέθετε μεγάλο κοινωνικὸ κῦρος, ἀφοῦ ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου καὶ τιμήθηκε ἀπὸ τὴν πόλιν του ὡς εὐεργέτης της, δὲν ἦταν Ῥωμαῖος πολίτης.¹¹³³ Ὁ Ῥοδοκλῆς, υἱὸς τοῦ Ῥοδοκλέους, ὁ καὶ

1126. Γιά τοὺς *peregrini* στὶς ἐπαρχίες τῆς Ῥώμης βλ. Lassère, *ManuelER*¹, σ. 134-6.

1127. Γιά τὴν παραχώρησιν τῶν ῥωμαϊκῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων στοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου βλ. Buraselis 1984, σ. 195-213· κατὰ τὴν αὐτοκρατορικὴ ἐποχὴ βλ. Alföldy, *ΤσιῤωμΚοιν*, σ. 186-8, πβ. Sherwin-White, *RC* 1973², σ. 221 κὲ καὶ Piper, *Historia* 36.1, 1987, σ. 38-50.

1128. Γιά τὸ σύστημα ὀνοματοδοσίας γιὰ Ῥωμαίους πολίτες καὶ μὴ (*peregrini*) στὶς ἑλληνόφωνες ἐπαρχίες βλ. G. Alföldy, *Latomus* 25, 1966, σ. 37-57, πβ. Daux, *BCH* 97, 1973, σ. 242-5, *BCH* 99, 1975, σ. 162-9, *L'Onomastique Latine*, Paris 1977, σ. 405-17 καὶ *AJPh* 100, 1979, σ. 13-30· βλ. ἐπίσης Ριζάκη, «Anthroponymie», σ. 11-29.

1129. Πάφ. 76.

Στασικράτης,¹¹³⁴ ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου ὀλόκληρης τῆς νήσου καὶ ἐθελοντῆς ἀγωνοθέτης τῶν ἱερῶν νησιωτικῶν πενταετηρικῶν ἀγῶνων ποὺ ἐγκαινιάστηκαν πρὸς τιμὴν τοῦ Καίσαρος Γερμανικοῦ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Σεβαστὴ Πάφου στὰ τέλη τοῦ 18 ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ 19 μ.Χ.,¹¹³⁵ ὑπῆρξε πιθανώτατα *peregrinus* ἀλλὰ οἱ ἀπόγονοί του, ἀπέκτησαν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία.¹¹³⁶ Ἀκόμη ἓνα σημαῖνον ἄτομο τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας τῆς πόλεως ποὺ δὲν εἶχε ἀποκτήσει τὰ ρωμαϊκὰ πολιτικὰ δικαιώματα ἦταν ὁ Ἀμύντωρ, υἱὸς τοῦ Λυσίου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Ὀλύμπου, ὁ ὁποῖος τιμᾶται τὸ 35/36 μ.Χ. ὡς ἰσόβιος ἀρχιερέας τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας.¹¹³⁷ Ὁ Ἀριστοκλῆς, υἱὸς τοῦ Ἀριστοκλέους, εἶχε τὴν οἰκονομικὴ ἐπιφάνεια νὰ τιμήσει μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος τὸν ἀνθύπατο Τ. Κλώδιο Ἐπριο Μάρκελλο τὸ 58-59 μ.Χ.· ἴσως νὰ ἀπέκτησε ἀργότερα τὸν τίτλο τοῦ Ῥωμαίου πολίτου χάρις στὴ φιλία του μὲ τὸν διοικητὴ τῆς ἐπαρχίας.¹¹³⁸ Ἀκόμη ἓνα μέλος ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τῆς πόλεως, *peregrinus* καὶ αὐτός, ἦταν ὁ Πατροκλῆς, υἱὸς τοῦ Πατροκλέους, σύζυγος τῆς Ἀπολλωνίας, θυγατρὸς τοῦ Κρατέρου στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. Μὲ τὴ γυναῖκα του ἦσαν ἀρχιερεῖς διὰ βίου τῆς λατρείας τῆς Τύχης, τοῦ ναοῦ τῆς ὁποίας ὑπῆρξαν κτίσται, τῆς μητροπόλεως Πάφου καὶ τιμῶνται ἀπὸ τὸ Κοινὸν γιὰ τὴν προσφορὰ τους τόσο στὴν πόλη τους ὅσο καὶ σὲ ὀλόκληρη τὴ νῆσο.¹¹³⁹

Στὴ Σαλαμίνα, τὸ ἄλλο μεγάλο ἀστικὸ κέντρο τῆς νήσου, τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη ἓνας σημαίνων πολίτης, ὁ Μόσχος, υἱὸς τοῦ Μόσχου, ὁ ὁποῖος διετέλεσε ἄρχων εἴτε τὸ 27 εἴτε τὸ 22 π.Χ. Ὁ τιμώμενος δὲν φέρει τὸν τίτλο τοῦ Ῥωμαίου

1130. Γιὰ τὰ παρωνύμια μὲ τὴν ἔκφραση ὁ καὶ βλ. Kajanto, *Supernomina* 1966, σ. 7.

1131. Πάφ. 78 (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 171).

1132. Βλ. τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του στὴν Πάφ. 90.

1133. Πάφ. 61, 5-6: [ἀρ]χιερέα διὰ βίου τῆς σωτηρίας | τοῦ οἴκου τῶν Σεβαστῶν· L κβ΄. Ὁ τιμώμενος δὲν φέρει τὸν τίτλο τοῦ Ῥωμαίου πολίτη.

1134. Πάφ. 6.

1135. Πάφ. 101 (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 186).

πολίτη.¹¹⁴⁰ Μέλος τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας χωρὶς νὰ εἶναι *civis* ἦταν καὶ ὁ Ἐμπυλος, υἱὸς τοῦ Ἐμπύλου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Χαρία, γυμνασίαρχος εἴτε τὸ 19 εἴτε τὸ 14 π.Χ. τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος.¹¹⁴¹ Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Διαγόρας Τεύκρου, ποὺ ἐζήτησε μεταξὺ τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. καὶ τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. καὶ φέρει τὸν τιμητικὸ τίτλο ὁ εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος.¹¹⁴² Πολίτης μὲ εὐγενῆ καταγωγὴ καὶ μὲ μεγάλο κοινωνικὸ κῦρος στὴ Σαλαμίνα, ὑπῆρξε ὁ Ὑλλος Ὑλλου, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Σαλαμίνας μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος τὸ 6 ἢ 11 μ.Χ. ὡς γυμνασιάρχης *προῖκα* καὶ ὡς ἀρχιερέας τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου τῆς Κύπρου.¹¹⁴³ Ἀπὸ τὴν πόλη τιμᾶται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ὑλλου, ὁ Ἡρακλείδης, ὁ ὁποῖος διαδέχθηκε τοῦ πατέρα του ὡς ἀρχιερέας τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας. Ὁ Ἡρακλείδης, γυμνασίαρχος τὸ 31-32 μ.Χ., ἦταν ἀρχιερέας *διὰ βίου* καὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ τῶν Σεβαστῶν Αὐγούστου καὶ Τιβερίου.¹¹⁴⁴ Πιθανὸν ὁ Ἡρακλείδης ποὺ τιμᾶ τὸν αὐτοκράτορα Νέρωνα σὲ ἐπιγραφὴ ποὺ χρονολογεῖται τὸ 60 μ.Χ. νὰ εἶναι ἀπόγονος τῆς ἴδιας ἐπιφανοῦς οἰκογένειας, ἡ ὁποία ὁμως δὲν εἶχε τὰ ρωμαϊκὰ πολιτικὰ δικαιώματα.¹¹⁴⁵ Στὸ ἀνώτερο κοινωνικὸ στρῶμα μὲ σημαντικὸ κοινωνικὸ κῦρος καὶ δεσμοὺς μὲ τὴ ρωμαϊκὴ διοίκηση, χωρὶς ὁμως τὰ δικαιώματα τοῦ Ῥωμαίου πολίτου, ἀνῆκε ὁ Διόδωρος Διοδώρου, ἀρχιερεὺς τοῦ Σεβαστοῦ *Καίσαρος* ὀλόκληρης τῆς νήσου, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψε τὴν ἀνάθεση ἀγάλματος τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ ἀπὸ τοὺς γυμνασιάρχους τῆς πόλεως κατὰ τὸ 70/72 μ.Χ.¹¹⁴⁶ Ἐπιφανῆς πολίτης ποὺ προσέφερε σημαντικὲς ὑπηρεσίες στὴν πόλη του χωρὶς ὁμως νὰ λάβει τὴ ρωμαϊκὴ ὑπηκοότητα ὑπῆρξε καὶ ὁ

1136. **Αμμ. 13:** *Ἡ πόλις ἢ Σαλαμίνα μινίω[ν] | Μόσχον Μόσχου ἀρξαν[τα] | τὸ πρῶτον νας. ἔτος.*

1137. **Αμμ. 80.**

1138. **Αμμ. 82.**

1139. **Αμμ. 19** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 236).

1140. **Αμμ. 20** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 237).

1141. **Αμμ. 23.**

1142. **Αμμ. 90.**

υἱὸς τοῦ Σώσου, ὁ ὁποῖος πιθανῶς στὰ τέλη τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾶται ἀπὸ τὴν γερουσία τῆς Σαλαμῖνος.

Ἡ ἀπονομὴ ρωμαϊκῆς πολιτείας κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. ἦταν σπάνια στὴν Κύπρο, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες ἐπαρχίες τῆς Ῥώμης, γι' αὐτὸ καὶ σημαίνοντα ἄτομα τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας ἀκόμη καὶ ἀρχιερεῖς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας παρέμειναν *peregrini*. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ στὴ Λάπηθο καὶ τὴν Καρπασία, ὅπου οἱ *φιλοκαίσαρες*, ὄρος ποῦ συνδέεται μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴ λατρεία,¹¹⁴⁷ δὲν ἔφεραν ὀνόματα Ῥωμαίων πολιτῶν.¹¹⁴⁸ Στὴ Λάπηθο ὁ διακεκριμένος πολίτης Ἀδραστος, υἱὸς τοῦ Ἀδράστου, ὁ ὁποῖος, σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο τὸ 29 μ.Χ., μνημονεύει ὅτι ἦταν ἀρχιερεὺς τοῦ Τιβερίου, ναὸ τοῦ ὁποῖου ἔκτισε ἐκ τῶν ἰδίων στὸ γυμνάσιο καὶ χορήγησε τὴ φιλοτέχνηση τοῦ ἀγάλματος τοῦ θεοῦ, ὑπηρέτησε δὲ ὡς γυμνασίαρχος ἐθελοντικὰ καὶ μὲ δικά του ἔξοδα καὶ ὡς ἱερεὺς τῶν ἐν γυμνασίῳ θεῶν, ἐνῶ ὁ υἱὸς του, ὁ ὁποῖος ἐπίσης ὀνομαζόταν Ἀδραστος, ὑπῆρξε γυμνασίαρχος τῶν παιδῶν.¹¹⁴⁹ Ἡ οἰκογένειά του φαίνεται ὅτι κυριάρχησε γιὰ πολλὰ χρόνια στὴν πόλη, ἀφοῦ ἕναν αἰῶνα σχεδὸν ἀργότερα ὁ ἐγγονὸς ἢ δισέγγονός του, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται καὶ αὐτὸς Ἀδραστος, ἀναθέτει ἀγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ.¹¹⁵⁰ Οὔτε αὐτὸς ὅμως, παρόλη τὴν ἀφοσίωση ποῦ ἐπέδειξε ἢ οἰκογένειά του πρὸς τοὺς αὐτοκράτορες, ἀνταμείφθηκε μὲ τὴν ἀπονομὴ τοῦ τίτλου τοῦ Ῥωμαίου πολίτου. Στὴν Καρπασία πολὺ διακεκριμένος πολίτης ἀλλὰ *peregrinus* ἦταν ὁ Φανοκλῆς, υἱὸς τοῦ Νικολάου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πολιτικὸς ἀρχιερέας διὰ βίου τῶν ἀθανάτων Καισάρων, ἐνῶ διετέλεσε καὶ γυμνασίαρχος εἴτε τὸ 20-21 εἴτε τὸ 46-47 μ.Χ.¹¹⁵¹

1143. Βλ. Veligianni, *Friendship*, σ. 66-76.

1144. Πβ. Mitford, *Roman Civitas*, σ. 284.

1145. **Κερ. 9.**

1146. **Κερ. 11:** *Αὐτοκράτορα θ[εοῦ Σεβαστοῦ υἱὸν] | Νέρουαν Τραϊανὸν [Καίσαρα] | Γερμανικὸν Δ[ακικὸν] | Ἀδραστος Ἀδράστο[υ - - -].*

1147. **Ἀμμ. 233** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 258).

Στὸ Κούριον σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή πιθανῶς τοῦ τέλους τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. ποὺ βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τῆς πόλεως ὁ τιμώμενος, μέλος τῶν δεκαπρώτων, ἦταν υἱὸς σημαντικοῦ πολίτη, τοῦ Δημοσθένους (;), γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἔμφαση δίδεται στὸν πατέρα, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἄρχων καὶ ἀγορανόμος καὶ προφανῶς μέλος ἐπιφανοῦς οἰκογένειας τοῦ Κουρίου. Οὔτε ὁ υἱὸς οὔτε ὁ πατέρας ὁμως εἶχαν τὴ ρωμαϊκὴ *civitas*.¹¹⁵² Στὶς μαγικὲς πινακίδες τῆς Ἀμαθοῦντος¹¹⁵³ τοῦ τέλους τοῦ Β΄ ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπαντοῦν τριάντα ἑννέα ὀνόματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ποὺ πιθανῶς ἦσαν ἐλεύθεροι καὶ εὐποροί, ἀφοῦ προσφεύγουν σὲ δικαστήριον καὶ διεκδικοῦν ἢ ἀμφισβητοῦν περιουσιακὰ στοιχεῖα: Τέσσερα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι λατινικά,¹¹⁵⁴ καὶ δύο εἶναι ἑλληνικὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη -
ιανός.¹¹⁵⁵

Στὸ Κίτιον ὁ Φιλόδωρος διέθετε προφανῶς σημαντικὸ κοινωνικὸ κῆρος καὶ ἴσως διατηροῦσε ἰδιαίτερους δεσμοὺς μὲ τὴ ρωμαϊκὴ διοίκηση· μὲ διάταγμα τοῦ ἀνθυπάρχου Τιβερίου Κλαυδίου Τοῦνκου,¹¹⁵⁶ ποὺ διοίκησε τὴ νῆσο στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., τιμᾶται λόγω τῆς φιλοτιμίας καὶ εὐεργεσίας του πρὸς τὴν πατρίδα.¹¹⁵⁷ Δὲν ἔφερε ὁμως τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν Ἀσκληπιόδωρο Ἀσκληπιοδώρου, ἐγγονὸ τοῦ Σίλλιδος, μέλος συνδέσμου τῶν πρώην γυμνασιαρχῶν καὶ ἀγορανόμων, δεύτερο κτίστη τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀρχιερέα τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγιείας. Ἡ γυναῖκα του, ἡ Πνυτάριον, τιμᾶται μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος ἀπὸ τὴν πόλη καὶ τὸν δῆμο.¹¹⁵⁸ Τὸ ἀνδρόγυνο δὲν εἶχε τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία στὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Ἐνας

1148. **Λεμ. 29.**

1149. **Λεμ. 770-785.**

1150. *Λουσκίνιος, Μαρκία, Μᾶρκος καὶ Ματιδία.*

1151. *Ἀφροδισιανὸς καὶ Σωτηριανός.*

1152. Γιὰ τὸν *Ti. Claudius Juncus*, πβ. *PIR² C*, σ. 210, ἀρ. 904.

1153. **Λάρ. 2:** *Τι(βέριος) Κλαύδιος Τοῦνκος | ἀνθύπατος λέγει· | Φιλοδώρου τὴν εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμίαν καὶ δι' | ᾧν ἐκ πάλαι αὐτὴν εὐεργε/[τεῖ - - - - -].*

1154. **Λάρ. 4** (παράθεση στὴ σημ. 218).

ἄλλος σημαίνων πολίτης τοῦ Κιτίου, μὴ Ῥωμαῖος *civis*, ὑπῆρξε ὁ Ἡρακλείδης Ἐρμοδάμαντος, ὁ ὁποῖος στὶς ἀρχές τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν Κυπρίων· διετέλεσε γυμνασίαρχος, ἀγωνοθέτης καὶ πρέσβυς ἀμισθὶ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο ἢ τὸν Νέρωνα γιὰ θέματα τῆς νήσου.¹¹⁵⁹ Σημαντικὴ προσφορὰ πρέπει νὰ εἶχαν πρὸς τὴν πόλη τους, Κίτιον (τιμῶνται ἀπὸ τὴν πόλη μὲ ἀνάθεση ἀγαλμάτων) ὁ ἰατρὸς Ἀρτεμίδωρος,¹¹⁶⁰ καθὼς καὶ ὁ γυμνασίαρχος Ἀντίπατρος, υἱὸς τοῦ Χρυσίππου¹¹⁶¹ ποὺ ἔδρασαν τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Διονύσιος Διονυσίου τοῦ Ἐρμίου ποὺ ἔζησε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Σώδαμος Σωδάμου, ποὺ κατέλαβε τὰ ἀξιώματα τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τοῦ ἀγορανόμου καὶ ὑπῆρξε πολὺ γενναϊόδωρος πρὸς τὴν πόλη του, ἀφοῦ ἔκτισε ἐκ θεμελίων καὶ ἐξόπλισε τὸ θέατρο τοῦ Κιτίου μὲ δικά του ἔξοδα περὶ τὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.¹¹⁶² καὶ ὁ Μνασέας Μνασέου τοῦ Ἱππάρχου στὶς ἀρχές τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.¹¹⁶³ Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω σαφῶς πλουσίους καὶ ἰσχυροὺς ἄνδρες σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο οὐδεὶς εἶχε τὴ Ῥωμαϊκὴ πολιτεία κατὰ τὴ χρονικὴ περίοδο τῆς ἀπόδοσης τιμῶν.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως ἀρκετὰ ἄτομα διακεκριμένα καὶ μὲ σημαντικοὺς δεσμοὺς μὲ τὴ Ῥωμαϊκὴ διοίκηση ἢ ἀπελευθεροί, ἀποκτοῦν τὴ Ῥωμαϊκὴ πολιτεία στὶς διάφορες πόλεις τῆς νήσου ἤδη ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Εἶναι συχνὰ δύσκολος καὶ ὁ ἐπακριβῆς προσδιορισμὸς τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖο τὰ ἄτομα αὐτὰ ἀπέκτησαν Ῥωμαϊκὴ πολιτεία.¹¹⁶⁴ Ὑπῆρχαν

1155. **Λάρ. 6** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 221).

1156. **Λάρ. 13**.

1157. **Λάρ. 14** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 229).

1158. **Λάρ. 18:** *Ἡ πόλις Σώδαμον Σωδάμ[ου] | τ[ὸν] φιλόπατριν τὸν γυμν[α]/[σι]αρχήσαντα καὶ ἀγορ[ανο]μήσαντα καὶ τὸ θέατρ[ον] | κατασκευάσαντα ἐκ θ[ε]/μελίων καὶ τὰ ἐν αὐτ[ῷ]/[ιδί]οις ἀναλώμ[ασι].*

1159. **Λάρ. 23:** *Ἡ πόλ[ις] | [Μ]νασέαν Μν[ασέου] | τοῦ Ἱππάρχου[υ] | [τὸν] φιλόπατριν.*

1160. Γενικότερα βεβαίως δὲν εἶναι πάντοτε εὐχερῆς ἡ κατανόηση τοῦ τρόπου ἀπονομῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας, πβ. Σβέρκου, *ΣΙΑΜ*, σ. 147 καὶ ὑποσ. 147, διότι ἀρκετοὶ Ῥωμαῖοι πολῖτες παραλείπουν τὸ προωνύμιο, τὰ ἴδια ὀνόματα γένους φέρουν τόσο Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες ὅσο καὶ Ῥωμαῖοι διοικητῆς τῆς ἐπαρχίας, ἐνῶ τὸ ἴδιο *gentilicium* φέρουν περισσότεροι ἀπὸ ἓνας Ῥωμαῖοι διοικητῆς. Γιὰ τὸν τρόπο ἀπονομῆς τῆς πολιτείας βλ. καὶ Ριζάκη, «Anthroponymie», σ. 27-8.

βεβαίως και περιπτώσεις οίκειοποίησως ρωμαϊκού ὀνόματος, χωρίς τὴν ἀπονομὴ πολιτείας, γεγονὸς ποὺ σχετίζεται μὲ τὸ γενικότερο πολιτιστικὸ καὶ ἰδεολογικὸ πλαίσιο, ποὺ συνδέεται μὲ τὴν ἐπιθυμία αὐτῶν τῶν προσώπων νὰ ἐμφανίζονται ὡς Ῥωμαῖοι.¹¹⁶⁵

Ἐνα ἄτομο θὰ μποροῦσε νὰ ἀποκτήσει πολιτεία σὲ περίπτωσι ποὺ υἰοθετεῖτο ἀπὸ Ῥωμαῖο πολίτη.¹¹⁶⁶ Σὲ τέτοια περίπτωσι τὸ ἄτομο ἐπαίρνε τὸ ὄνομα τῆς οἰκογένειας ποὺ τὸ υἰοθέτησε, ἐνῶ διατηροῦσε τὸ ἀρχικὸ του ὄνομα ὡς ἐπιπρόσθετο *cognomen*.¹¹⁶⁷ Κάποιο ἄτομο μποροῦσε νὰ ἀποκτήσει ρωμαϊκὸ ὄνομα, ἐὰν ἦταν ἀπελεύθερος ἐνὸς Ῥωμαίου πολίτου. Οἱ ἀπελεύθεροι σὲ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις σύμφωνα μὲ τὸ *ius civile* λαμβάνουν τὸ *gentilicium* τοῦ πρώην κυρίου τους.¹¹⁶⁸

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀποτελεσματικoὺς τρόπους γιὰ τὴν ἀπόκτησι τῶν ρωμαϊκῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἦταν μὲσφ τῶν μικτῶν γάμων.¹¹⁶⁹ Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς διαδραμάτιζε πολὺ σημαντικὸ ρόλο ἡ *conventus* τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν στὶς διοικητικὲς περιφέρειες. Βάσει τῶν ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν, οἱ ρωμαϊκὲς ἐμπορικὲς ἀποικίες τῶν *negotiatores*, ἀναπτύχθηκαν κατὰ τὴν ὕστερη ἑλληνιστικὴ καὶ πρώιμη ρωμαϊκὴ περίοδο στὴ νῆσο, καὶ συγκεκριμένα στὴν Πάφο, τὴ Σαλαμίνα καὶ τὸ Κίτιον.¹¹⁷⁰

Ὁ πιὸ κοινὸς τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο παρεχωρεῖτο ἡ ρωμαϊκὴ πολιτεία στὴ νῆσο, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες διοικητικὲς περιφέρειες τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ἦταν μὲ ἀμεση παραχώρησι ἀπὸ αὐτοκράτορα. Βάσει τῶν στοιχείων ποὺ

1161. Βλ. Cagnat, *Epigraphie latine*, σ. 79-80, Ῥιζάκη, «Anthroponymie», σ. 21-2 καὶ Μενδώνη, *Μελετήματα* 21, σ. 183.

1162. Salomies, *AdPolNomen* 1992, σ. 150-179.

1163. Γιὰ τὰ τρία ὀνόματα τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν βλ. Lassère, *ManuelER*¹, σ. 81-99. Γιὰ τὰ *cognomina* βλ. Kajanto, *Cognomina* 1982.

1164. Βλ. Γιούνη, *ΘΙΔΜΡ* 2000, σ. 40.

1165. Βλ. Potter, σ. 832. Γιὰ τοὺς μικτοὺς γάμους βλ. Γιούνη, *ΘΙΔΜΡ* 2000, σ. 128-131. Γιὰ νὰ εἶναι νόμιμος ἕνας μικτὸς γάμος κατὰ τὸ ρωμαϊκὸ δίκαιο πρέπει στὴν *peregrina* σύζυγο νὰ ἔχει ἀπονεμηθεῖ τὸ δικαίωμα ἐπιγαμίας (*ius conubii*): Corbett, *RLM* 1979², σ. 96-106.

1166. Βλ. ἀνωτ., κεφάλαιο «Ἐέννοι στὴν Κύπρο», σ. 152-156.

διαθέτουμε, στην Κύπρο, όπως και σε άλλες έπαρχίες της Ύωμης, ή παραχώρηση πολιτείας έξηρηάτο κυρίως από την πολιτική του έκάστοτε αύτοκράτορος.¹¹⁷¹ Λίγες άπονομές έγιναν από τον Αύγουστο και τον Τιβέριο στις έπαρχίες της Ύωμης, γι' αυτό και κατά τη διάρκεια της βασιλείας τους διακεκριμένοι και σημαίνοντες πολίτες της τοπικής άριστοκρατίας της νήσου ήταν *peregrini*, όπως ο Ψοδοκλής στην Πάφο, ο Άδραστος στη Λάπηθο, ο Άσκληπιόδωρος και ο Ηρακλείδης στο Κίτιον, ο Μόσχος και ο Ύλλος και ο υίός του Ηρακλείδης στη Σαλαμίνα, ο Φανοκλής στην Καρπασία.

Κατά την περίοδο του Κλαυδίου και του Νέρωνος ή σπουδαιότητα τέτοιων ανθρώπων αρχίζει να έξαίρεται με την παραχώρηση του τίτλου του Ψωμαίου πολίτου και διαφαίνεται στενός συσχετισμός των κατόχων της πολιτείας με όνόματα αύτοκρατόρων και των άνωτερων άξιωματούχων στις διάφορες πόλεις της νήσου.

Στην Πάφο άπονεμήθηκαν πολιτικά δικαιώματα στην οίκογένεια του Ψοδοκλέους, του άρχιερέως της λατρείας του Αύγούστου όλόκληρης της νήσου και άγνωθέτου των ίερων νησιωτικων πενταετηρικων άγώνων προς τιμήν του Γερμανικού είτε έπί Κλαυδίου είτε έπί Νέρωνος. Ο υίός του, άρχιερεύς της Αφροδίτης στα μέσα του Α' αί. μ.Χ.,¹¹⁷² όνομάζεται Τιβέριος Κλαύδιος Τεϋκρος. Η έπιφανής οίκογένεια του Ψοδοκλέους συνδέθηκε με έπιγαμία με άλλη σημαντική οίκογένεια της πόλεως και κυριάρχησαν στην πόλη κατά τον Α' μέχρι τα μέσα του Β' αί. μ.Χ. Η θυγατέρα του Τιβερίου Κλαυδίου Τεύκρου, Κλαυδία Ψοδόκλεια Αφάριον (άρχιέρεια των κατά Κύπρον Δήμητρος ίερων), παντρεύτηκε τον Γάιο Ούμμίδιο Κουαδράτο. Ο υίός τους, Γ. Ούμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, διετέλεσε άρχιερεύς της πόλεως και γυμνασίαρχος κατά τα τελευταία έτη του Νέρωνος, ένω ο έγγονός τους, Γ. Ούμμίδιος Κουαδράτος Πανταυχιανός,

1167. Potter, σ. 834.

1168. Πάφ. 63.

διετέλεσε άρχιερεύς τής πόλεως κατά τὸ 88 μ.Χ.¹¹⁷³ Ἡ οἰκογένεια τῶν Γ. Ούμμιδίων ἔλαβε τὴν ῥωμαϊκὴ πολιτεία ἀπὸ τὸν ἀνθύπατο τής νήσου Γάιο Ούμμίδιο Πάνταυχο.¹¹⁷⁴

Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης, ἄρχων, γραμματεὺς καὶ γυμνασίαρχος στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., πολίτης ἐγνωσμένου κύρους ποὺ τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων, πρέπει νὰ ἔλαβε τὴν πολιτεία κατὰ τὴ διάρκεια τής αὐτοκρατορίας εἴτε τοῦ Κλαυδίου εἴτε τοῦ Νέρωνος.¹¹⁷⁵ Στὴν Πάφο μαρτυρεῖται ὁ ἰατρὸς Ὀκτιάουιος σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Παφία, κατὰ τὸν Α΄ μὲ Β΄ αἰ. μ.Χ.¹¹⁷⁶ Ὁ ἰατρὸς αὐτὸς μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπὸ τὴ Δύση, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ εἶναι Ῥωμαῖος πολίτης κυπριακῆς καταγωγῆς.¹¹⁷⁷

Ὁ Λούκιος Σέργιος Ἀρριανὸς ἦταν συγκλητικὸς τριττύαρχος τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.,¹¹⁷⁸ ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπὸ τὴν ἀδελφὴ του Σεργία Δημητρία· ἡ οἰκογένειά του ἦταν, σύμφωνα μὲ τὶς ὑπάρχουσες μαρτυρίες, ἡ μόνη συγκλητικὴ τής νήσου. Ἡ Σεργία Δημητρία,¹¹⁷⁹ ἡ ὁποία τιμᾶ τὸν ἄνδρα της, Αὐρή(λιον) Τείμωνα Ὀνήσιλον Ἐταιρειδίωνα σὲ ἐπιγραφή ποὺ βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο καὶ χρονολογεῖται στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., πιθανὸν ἦταν ἀπόγονος τής Σεργίας Δημητρίας, ἀδελφῆς τοῦ συγκλητικοῦ τριβούνου. Ὁ τιμῶμενος Τ. Αὐρήλιος Τίμων Ἐταιρειδίων πιθανὸν ἔλαβε τὴ ῥωμαϊκὴ πολιτεία ἐπὶ Μ. Αὐρηλίου ἢ ἐπὶ Κομμόδου. Μέλος αὐτῆς τής οἰκογένειας πιθανῶς νὰ ἦταν καὶ ἡ Σεργία Αὐρηλία Ῥηγίνα, ποὺ ἤκμασε περὶ τὰ τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. καὶ χαρακτηρίζεται ὑπατικὴ καὶ ἀπόγονος ὑπάτων σὲ ἐπιγραφές ποὺ βρέθηκαν στὸ ἱερὸ τής Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ στὸ ἱερὸ τοῦ

1169. Βλ. τὸ στέμμα τής οἰκογένειας στὴν Πάφ. 90.

1170. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1300 (16).

1171. Πάφ. 5: Κυπρίων τὸ κοινὸν Τιβέριον | Κλαύδιον Ὀνησικράτους | υἱόν, Κυρίνα, Ὀνησικράτην, | ἄρξαντα, γραμματεῦσαν|τα, γυμνασιάρχῆσαντα.

1172. Πάφ. 94. Παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 894.

1173. Βλ. Potter, σ. 833.

1174. Πάφ. 66 (Τιμητικὴ ἐπιγραφή, ποὺ βρέθηκε στὰ Κούκλια καὶ χρονολογεῖται τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., ἀπὸ τὴ Σεργία Δημητρία γιὰ τὸν ἀδελφὸ της): [Λ]ούκιον Σέργιον Κα[- - -] | Ἀρριανόν, συνκλητικόν τρι|βούνον, Σεργία Δημητρία | τὸν ἀδελφόν.

1175. Πάφ. 11.

Απόλλωνος στὸ Κούριον.¹¹⁸⁰ Εἶναι πολὺ πιθανὸν ἡ οἰκογένεια αὐτὴ νὰ ἔλαβε προνόμια ἀπὸ τὸν ἀνθύπατο L. Sergius Paulus, ἐνῶ εἰκάζεται ὅτι ἡ ἀρχικὴ παραχώρηση τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων σὲ αὐτὴν τὴν οἰκογένεια ἐπετεύχθη διὰ τῶν Σεργίων τῆς νότιας Μικρᾶς Ἀσίας.¹¹⁸¹

Ὁ Λούκιος Βιτέλλιος Κρισπῖνος, ὁ ὁποῖος σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὴν Παφία Ἀφροδίτη ποὺ χρονολογεῖται στὶς ἀρχὲς τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾶται ἀπὸ τὸν φίλο του Τίτο Φλάβιο Κρισπειανὸ Φίλωνα, κατάγεται ἀπὸ οἰκογένεια ποὺ ἔλαβε τὴν πολιτεία ἀπὸ τὸν Lucius Vitellius,¹¹⁸² ὅταν ἦταν διοικητὴς τῆς Συρίας τὸ 35-39 μ.Χ. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ πρόγονος τοῦ Λουκίου Βιτελλίου Κρισπίνου συνδεόταν μὲ τὸν Λούκιο Βιτέλλιο, χάρις στὸν ὁποῖο ἀπέκτησε τὴν πολιτεία καὶ στὸν ὁποῖο ὀφείλει τὸ ὄνομα, λόγῳ τῆς ἐμπορικῆς του δραστηριότητος μὲ τὴ Συρία. Ὁ L. Vitellius, διοικητὴς τῆς Συρίας, παρεχώρησε πολιτικὰ δικαιώματα καὶ στὴν οἰκογένεια τοῦ Λουκίου Βιτελλίου Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος ἔζησε καὶ ἔδρασε στὴν Ἀμαθοῦντα περὶ τὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.¹¹⁸³ Ὁ φίλος τοῦ Λουκίου Βιτελλίου Κρισπίνου, Τίτος Φλάβιος Κρισπειανὸς Φίλων, προερχόταν ἀπὸ μία οἰκογένεια ποὺ ἀπέκτησε τὴν πολιτεία ὅταν ὁ Βεσπασιανὸς βρισκόταν στὴν Ἀνατολή.¹¹⁸⁴

Στὸ Κούριον ὁ Σέξτος Κορνήλιος Τυχικός, Ῥωμαῖος πολίτης, ἀναφέρεται ὡς ἀναθέτης στὸν Απόλλωνα Ὑλάτη καὶ στὸν Απόλλωνα Καίσαρα σὲ ἐπιγραφή τῶν ἀρχῶν τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.¹¹⁸⁵ Σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή χρονολογούμενη στὰ τέλη τοῦ Β΄ ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Αὐρηλίου Τίμωνος καὶ τῆς Ἡλιοδώρας ἀναφέρει τὰ ἀξιώματα ποὺ

1176. Πάφ. 102, 103 καὶ Λεμ. 26. Παράθεση τῶν ἐπιγραφῶν στὴ σημ. 165.

1177. Βλ. Potter, σ. 831.

1178. Βλ. PIR¹ 3, σ. 451, ἀρ. 500.

1179. Λεμ. 791: Λούκιος Οὐιτέλλιος Καλλίνικος | τὴν ἀνάβασιν ταύτην σὺν τῇ ἀψῖδι | ἐκ τοῦ ἰδίου κατεσκεύασεν. Ὁ Λούκιος Βιτέλλιος Καλλίνικος κατεσκεύασε μὲ δικά του χρήματα τὴν πύλη στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ τείχους τῆς πόλεως.

1180. Βλ. Potter, σ. 833.

1181. Λεμ. 62.

άνελαβε.¹¹⁸⁶ Βάσει τῶν ὀνομάτων τῆς ἐπιγραφῆς δύναται νὰ ἐξαχθεῖ τὸ συμπέρασμα ὅτι πρόκειται γιὰ μίαν τοπικὴ οἰκογένεια, ἢ ὁποία κέρδισε τὴ ρωμαϊκὴ *civitas* περὶ τὸ τέλος τῆς δυναστείας τῶν Ἀντωνίνων, πάντως πρὶν ἀπὸ τὴν *constitutio Antoniniana* τοῦ Καρακάλλα.¹¹⁸⁷ Μετὰ τὸ 212 μ.Χ., ὅποτε ὁ Καρακάλλας ἐξέδωσε διάταγμα μὲ τὸ ὁποῖο ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς αὐτοκρατορίας θεωροῦνται Ἑωμαῖοι πολῖτες, ἀπαντοῦν στὸ Κούριον ὁ Μ. Αὐρήλιος Ἀμεμπος, δύο φορὲς ἄρχων τῆς πόλεως του, μίαν φορὰ γραμματεὺς καὶ ἀγορανόμος καὶ δύο φορὲς μέλος τῶν *δεκαπρώτων*, σὲ ἐπιγραφή ποῦ χρονολογεῖται τὸ 220 μ.Χ.,¹¹⁸⁸ ἢ Αὐρηλία Ἡλιοδώρα τὴν ἴδια χρονολογία¹¹⁸⁹ καὶ ὁ Τ. Αὐρ(ήλιος) Τί[μων;], ἀγορανόμος τὸν Γ' αἰ.¹¹⁹⁰

Στοὺς Σόλους ὁ Τίτος Φλάβιος Ζήνων, ὁ ὁποῖος ἀφιερώνει ἄγαλμα τοῦ Ὑπνου πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Ὀρεία κατὰ τὸν Β' αἰ. μ.Χ., κατέχει τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία,¹¹⁹¹ ἐνῶ στὴν Ἀμαθοῦντα ἀπαντᾷ σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ποῦ χρονολογεῖται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν Α' αἰ. μ.Χ. ὁ Λούκιος Νομίσιος, υἱὸς τοῦ Φλαβίου, ὁ ὁποῖος ὁμως ἐνδέχεται νὰ εἶναι Ἑωμαῖος.¹¹⁹² Βάσει ἀκόμη μιᾶς ἐπιτύμβιας ἐπιγραφῆς τοῦ Β'/Γ' αἰ. μ.Χ.,¹¹⁹³ ρωμαϊκὰ πολιτικὰ δικαιώματα στὴν Ἀμαθοῦντα εἶχε καὶ ὁ Μᾶρκος Κοσκώνιος, υἱὸς τοῦ Φίλωνος, ὁ ὁποῖος σχετιζόταν μὲ τὸ ρωμαϊκὸ γένος *Cosconium*.¹¹⁹⁴

Στὴν Κερύνεια ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Αἰνείας, υἱὸς τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Αἰνείου, ποῦ ἔδρασε κατὰ τὸ δεῦτερο ἥμισυ τοῦ Α' αἰ. μ.Χ. καὶ γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ δῆμος τῶν *Κερυνητῶν* ἀναθέτει ὡς ἐνδειξη τιμῆς ἄγαλμα, προέρχεται

1182. **Λεμ. 36.**

1183. Βλ. Mitford, *IK*, ἀρ. 101.

1184. **Λεμ. 45** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 197).

1185. **Λεμ. 46** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 198).

1186. **Λεμ. 48.**

1187. **Λευκ. 12** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 514).

1188. **Λεμ. 199.**

1189. **Λεμ. 481.**

1190. Γιὰ τὸ ρωμαϊκὸ γένος τῶν πληβείων *Cosconium* βλ. *RE* IV², σ. 1667-70, ἀρ. 1-15 (γιὰ *M. Cosconius* βλ. ἀρ. 8, 9 καὶ 14).

ἀπὸ οἰκογένεια ποῦ ἔλαβε καὶ αὐτὴ τὴν πολιτεία ἐπὶ Κλαυδίου ἢ ἐπὶ Νέρωνος.¹¹⁹⁵

Στὸ Κίτιον ἐπιφανῆς πολίτης ποῦ ἔδρασε στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδῶρος, υἱὸς τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδῶρου, γυμνασίαρχος, ἄρχων τοῦ Κιτίου καὶ συμμετεῖχε πολλὰς φορὰς σὲ ἀποστολὰς πρὸς τὸν Αὐγουστο καὶ τὸν Τιβέριο *προῖκα*,¹¹⁹⁶ προέρχεται ἀπὸ οἰκογένεια ποῦ ἔλαβε τὴ ρωμαϊκὴ *civitas* ἐπὶ Νέρωνος ἢ ἐπὶ Φλαβίων αὐτοκρατόρων, ἀφοῦ ἡ δυναστεία αὐτὴ ἀνήκει στὸ γένος *Quirina*. Μαρτυροῦνται ἀκόμη δύο Τιβέριοι Κλαύδιοι στὸ Κίτιον τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος (;) Τοῦστος, ἐπιφανῆς πολίτης ἀφοῦ ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς τῆς νήσου¹¹⁹⁷ καὶ ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε ὡς ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας καὶ τιμᾶται μὲ ἀνάθεση ἀγάλματος ἀπὸ τὸ Κοινόν.¹¹⁹⁸

Δεσμοὺς μὲ τὴ ρωμαϊκὴ διοίκηση εἶχε ἀναμφίβολα καὶ ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος, ἐπιφανῆς πολίτης τοῦ Κιτίου (ἱερομνήμων, ἀρχιερέας διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου, γραμματέας τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες τῆς πόλεως, τέσσερες φορὰς ἀγνοοθῆτης) ποῦ ἔλαβε τὴ ρωμαϊκὴ *civitas* κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.· τιμᾶται ἀπὸ ἀκόμη ἓναν Κιτιέα ποῦ εἶχε τὰ ρωμαϊκὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ἀπὸ τὸν Γάιο Γερελλανὸ Ῥοῦφο, ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς του, Γάιο Γερελλανὸ Καπίωνα, Γάιο Γερελλανὸ Ῥοῦφο (;) καὶ Γάιο Γερελλανὸ Γελλιανό.¹¹⁹⁹

Ἐπιφανῆς πολίτης τοῦ Κιτίου ποῦ ἀναμφισβήτητα ἀνήκε στὸ ἀνώτερο κοινωνικὸ στρῶμα τῆς πόλεως του μὲ ρωμαϊκὴ πολιτεία ἦταν καὶ ὁ Γάιος Τέττιος Καικιλιανός, υἱὸς τοῦ

1191. **Κερ. 2** καὶ σημ. 800.

1192. **Λάρ. 38**.

1193. **Λάρ. 9** καὶ σημ. 226.

1194. **Λάρ. 10**.

1195. **Λάρ. 8**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς ἐκτὸς Ἰταλίας ποῦ ἀναφέρουν Γερελλανοὺς βλ. Espluga, *Epigraphica* 57, 1995, σ. 56-60.

Γαίου Τεττίου Καικιλιανού.¹²⁰⁰ Στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., πρὶν ἀπὸ τὴν *constitutio Antoniniana*,¹²⁰¹ ἔζησε ὁ Αὐρήλιος Ἀπολλωνίδης,¹²⁰² πατέρας τῆς Εὐτυχιανῆς,¹²⁰³ ἐνῶ τὸν ἴδιο αἰῶνα ἔδρασε καὶ ὁ ἰατρὸς Αὐρήλιος Ἀρίστων, ὁ ὁποῖος εἶχε θυγατέρα τὴν Αὐρηλία Ὀνησιμιανή τὴν καὶ Ὀλυμπιανή.¹²⁰⁴ Ῥωμαῖοι πολῖτες στὸ Κίτιον ὑπῆρξαν καὶ ὁ Ἄκιλιος Νικόδημος στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.,¹²⁰⁵ καθὼς καὶ ὁ Μᾶρκος Νεράτιος Ἄντωνῖνος πιθανῶς στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ., ὁ ὁποῖος ἐνδέχεται νὰ εἶναι Ῥωμαϊκῆς καταγωγῆς.¹²⁰⁶

Ἡ πόλις τοῦ Κιτίου στὰ μέσα ἢ στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. τιμᾷ τὸν Λούκιον Αὐιάνιον Φλάκκον,¹²⁰⁷ ἐνῶ σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ποῦ χρονολογεῖται τὸ 44-31 π.Χ. ἡ Αὐιανία καὶ ὁ Αὐιάνιος κατασκευάζουν μὲ δικά τους ἔξοδα τὴ στοᾶ καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτήν.¹²⁰⁸ Ὁ Λούκιος Αὐιάνιος Φλάκκος πιθανὸν νὰ εἶναι ὁ πατέρας τῶν ἀφιερωτῶν αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ἡ οἰκογένεια τῶν Αὐιάνιων τοῦ Κιτίου, Ῥωμαίων πολιτῶν τῶν πραγματευομένων τοῦ Κιτίου,

1196. **Λάρ. 20** καὶ σημ. 230.

1197. Γιὰ τὴν *constitutio Antoniana* βλ. Christol, *Emp.Rom.III*^e 1997, σ. 38-39.

1198. Γιὰ τὴν παράλειψη τοῦ *praenomen* στοὺς Ῥωμαίους πολῖτες, ποῦ προσδιορίζονται ἀπὸ τὸ λατινικὸ σύστημα ὀνοματοθεσίας ἀλλὰ φέρουν μόνον *gentilium* καὶ *cognomen* βλ. Daux, *AJPh* 100, 1979, σ. 13-30. Γιὰ τὰ *cognomina* πβ. Gaide, *RPh* 61.1, 1987, σ. 77-82.

1199. **Λάρ. 25.**

1200. **Λάρ. 32.**

1201. **Λάρ. 24.** Τὸ παραδοσιακὸ *praenomen* τοῦ γένους *Acilia* ἦταν *Manius*: *M. Acilius Aviola*, ὑπατος τὸ 54 καὶ κυβερνήτης τῆς Ἀσίας τὸ 65 μ.Χ.· *M. Acilius Aviola*, ὑπατος τὸ 122· τρεῖς *Manii Acilii Glabrones*, ὑπατοὶ τὸ 91, 124 καὶ 152. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ἴσως νὰ εἶχε κάποια σχέση μὲ τὴν Κύπρο καὶ νὰ ἐγίνε ὁ προστάτης τοῦ Νικοδήμου. Ἀλλὰ ἡ ἀποκατάσταση αὐτοῦ τοῦ *praenomen* στὴν ἐπιγραφή, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 78-81, ἀρ. 43, «could be hazardous», διότι εἶναι γνωστοὶ καὶ ἄλλοι *Acilii* μὲ διαφορετικὸ *praenomen*, ὅπως ὁ *L. Acilis Strabo*, ὑπατος τὸ 71· ὁ *L. Acilius Rufus*, ὑπατος τὸ 106· ὁ *L. Acilius Clodianus*, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τὴν Κύπρο πιθανώτατα ὡς *legatus* (Dessau 9514: *L. Acilius Clodianus, eques Roman. decurialis pro reditu ex provinciae Cyprae*) καὶ ὁ *L. Gabo Arunculeius P. Acilius Severus* κυβέρνησε τὴν Κύπρο στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. (*CIL* V. 4332, 4334, πβ. *PIR*¹ 2, σ. 105, ἀρ. 7).

1202. **Λάρ. 26.**

1203. **Λάρ. 3.**

1204. **Λάρ. 29.**

νά σχετίζεται με την οικόγένεια τῶν *Anianii Flacci*,¹²⁰⁹ ἢ ὁποία εἶναι γνωστὴ καὶ ἀπὸ τὸν Κικέρωνα.¹²¹⁰

Ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὐηρανιανός, ποῦ ἔδρασε στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε ἓνας πολὺ διακεκριμένος Σαλαμίνιος καὶ μέγας εὐεργέτης τῆς πόλεως του.¹²¹¹ Προερχόταν ἀπὸ οἰκογένεια ποῦ εἶχε ῥωμαϊκὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Ἡ προέλευση τοῦ ὀνόματός του δὲν εἶναι ἀπολύτως σαφής. Ὁ Παγκλῆς ὑπῆρξε πολίτης τῆς Σαλαμίνας, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴ ῥωμαϊκὴ *civitas* πιθανῶς μέσῳ τοῦ πατρός του Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους. Ὁ πατέρας του ἔλαβε τὴ ῥωμαϊκὴ πολιτεία (καὶ τὰ ῥωμαϊκὰ του ὀνόματα) ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Σέρβιο Σουλπίκιο Γάλβα κατὰ τὴ διάρκειά τῆς σύντομης βασιλείας του ἀπὸ τὸν Τούνιο τοῦ 68 μέχρι τὸν Ἰανουάριο τοῦ 69 μ.Χ. Τὸ *agnomen* τοῦ *Veranianus* τὸ ἔλαβε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς μητρός του, ἀπὸ τοὺς *Veranii* τῆς Λυκίας.¹²¹² Ὑπάρχει ὁμως καὶ τὸ ἐνδεχόμενον νὰ εἶναι Βερανιανός, ἐπειδὴ ὀνομαζόταν ἀρχικὰ Βεράνιος καὶ υἱοθετήθηκε ἀπὸ κάποιον Σέρβιο Σουλπίκιο ἢ διότι ἡ σύζυγος ἢ ἡ μητέρα του ὀνομαζόταν Βερανία.¹²¹³ Ἐχει διατυπωθεῖ ἡ ὑπόθεση ὅτι δὲν ἔλαβε τὰ πολιτικὰ δικαιώματα ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Γάλβα ἀλλὰ ἀπὸ κάποια οἰκογένεια Σουλπικίων στὴ Λυκία ἢ τὴν Παμφυλία.¹²¹⁴ Εἶναι δυνατὸν ἐπίσης νὰ εἶναι ὁ ἀπόγονος ἑνὸς ἀπελευθέρου κάποιου Σερβίου Σουλπικίου. Ἡ τελευταία ἐρμηνεῖα ἴσως νὰ ἐξηγεῖ καὶ τὸν λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Παγκλῆς δὲν χρησιμοποιοῦσε

1205. Πβ. Mitford, *Roman Civitas*, σ. 286.

1206. *Ad Fam.* XII 37 (παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 215).

1207. Βλ. σ. 36-37: Οἰκοδόμησε μὲ δικά του ἔξοδα τὸ μεγαλύτερο πιθανῶς μέρος τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ ἑνὸς ἄλλου κτηρίου (ἴσως γυμνασίου), συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν ἀγαλμάτων ποῦ τὸ κομοῦσε, καθὼς καὶ ἑνὸς ἀμφιθεάτρου, ὑπῆρξε ἀγωνοθέτης καθὼς καὶ γυμνασάρχος μὲ δικά του ἔξοδα, διέθεσε χρήματα γιὰ τὴν εὐημερία τῆς πόλεως, προσφέροντας χρήματα γιὰ τὴν προμήθεια σιτηρῶν. Γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς εὐεργεσίες τιμῆθηκε μὲ τὸν τίτλο ὁ *εἰς αἰῶνα γυμνασάρχος*. Ἐπιπλέον ἀναγνωρίσθηκε καὶ διακρίθηκε εὐρύτερα, ἀφοῦ ὑπῆρξε τρεῖς φορὲς ἀρχιερέας τῆς λατρείας τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων τῆς Κύπρου, ἐνῶ συμμετεῖχε τρεῖς φορὲς σὲ ἀποστολὲς πρὸς τοὺς *Σεβαστοὺς*.

1208. Βλ. Mitford - Nicolaou, *Salamis*, σ. 133-4.

1209. Βλ. Potter, σ. 830.

1210. Γιὰ τοὺς Σουλπικίους αὐτοὺς βλ. Potter, σ. 830, ὑποσ. 217.

ποτέ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του, πράγμα ἀσυνήθιστο. Αναμφισβήτητα πάντως ὑπῆρχε κάποια σχέση τῆς οἰκογένειάς του με τὴν πλούσια οἰκογένεια τῶν Βερανίων τῆς Λυκίας. Ὁ γαμβρὸς τοῦ Σερούιου Σουλπικίου Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ, Τιβέριος Κλαύδιος Μέντωρ¹²¹⁵ καὶ ἡ νύφη του (Τιβερία) Κλαυδία Μηνοδώρις¹²¹⁶ προέρχονται ἀπὸ οἰκογένεια ποὺ ἔλαβε τὴν πολιτεία ἐπὶ Κλαυδίου ἢ Νέρωνος,¹²¹⁷ ἐνῶ ὁ Παγκλῆς διατηροῦσε σχέσεις με κάποιους Σεργίους, εἴτε τῶν σπουδαίων οἰκογενειῶν τῶν Σεργίων στὴ Λυκία ἢ στὴν Παμφυλία¹²¹⁸ εἴτε τῆς ἐπιφανοῦς οἰκογένειας τῶν Σεργίων στὴν Κύπρο, μέλος τῆς ὁποίας ἦταν συγκλητικὸς τριβοῦνος, καὶ γι' αὐτὸ ἡ θυγατέρα του ὀνομάζεται Σεργία Φίλα.¹²¹⁹ Ἀπὸ τοὺς φίλους ποὺ εὐεργέτησε ὁ Παγκλῆς, ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἦταν Ἑνωμαῖος πολίτης εἶναι ὁ Τίτος Φλάβιος Ἡλιόδωρος.¹²²⁰

Ἐπιφανῆς πολίτης τῆς Σαλαμίνας ποὺ κατεῖχε τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία στὰ τέλη τοῦ Α' αἰ. μ.Χ., ὑπῆρξε ἴσως ὁ ἰατρός Πνυτοκράτης, ὁ ὁποῖος εἴτε εἶχε *nomen* Γάιος εἴτε ἦταν υἱὸς κάποιου Γαίου.¹²²¹ Στὴ Σαλαμίνα, ἀπὸ τὸ Κοινὸν τιμᾶται στὰ τέλη τοῦ Α' ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Β' αἰ. μ.Χ. με ἀνάθεση ἀγάλματος ἢ Κειωνία Καλλιστῶ Ἀττική, γυναῖκα τοῦ Φλαβίου, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ συνδεόταν με τὴ ρωμαϊκὴ διοίκηση ἀφοῦ ἦταν ἀρχιερεὺς τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας.¹²²²

Κατὰ τὸν Α' αἰ. μ.Χ. ἓνα σημαντικὸ μέρος τῶν μαρτυριῶν γιὰ τὴν παραχώρηση τῆς ρωμαϊκῆς *civitas* προέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους με τὸ ὄνομα Γάιος Τούλιος, ποὺ ἀποτελοῦσαν μία ἀνομοιογενῆ ὁμάδα. Στὴν Πάφο, μία ἀπὸ τὶς οἰκογένειες τῶν *C. Iulii* ἦταν αὐτὴ τῆς Λικιννίας

1211. **Ἀμμ. 42.** Ὁ υἱὸς τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος ἦταν ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ἡρακλείδης.

1212. **Ἀμμ. 38.**

1213. **Κερ. 2** καὶ ἀνωτ. σημ. 800.

1214. Potter, σ. 831.

1215. **Ἀμμ. 38.**

1216. **Ἀμμ. 30** (παράθεση τοῦ κειμένου στη σημ. 244). Γιὰ τοὺς ὑπολοίπους ποὺ δὲν εἶχαν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία βλ. **Ἀμμ. 42** (*Ζήνων Ὀνησάνδρου*), **Ἀμμ. 31** (*Ὀνησάνδρος Ἀρταβάτου*), **Ἀμμ. 27** καὶ **Λάρ. 179** (*Κράτης Ἀσκληπιάδου*).

1217. **Ἀμμ. 5.**

1218. **Ἀμμ. 51.**

Αγαπωμένης, ἀπὸ οἰκογένεια πού ἀνήκε στὸ μεσαῖο κοινωνικὸ στρώμα τῆς Πάφου.¹²²³ Οἱ σύζυγοι τῶν θυγατέρων τῆς Λικιννίας, ὁ Γ. Τούλιος Κρίσπος (σύζυγος τῆς Λικιννίας Μοδέστας) καὶ ὁ Γ. Τούλιος Ποτάμων (σύζυγος τῆς Λικιννίας Τσουλλάνας), εἶναι πολῖτες ἴσως μὲ διάταγμα τοῦ Γ. Τουλίου Καίσαρος.¹²²⁴ Ὁ Γ. Τούλιος Ποτάμων εἶχε ἕναν υἱὸ μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα, ἐνῶ θυγατέρα τοῦ Γ. Τουλίου Κρίσπου ἦταν ἡ Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα, ἡ ὁποία τιμᾶ τοὺς ἐγγονοὺς τῆς Γ. Τούλιο Κρίσπο καὶ Γ. Τούλιο Ἀριστόδαμο σὲ ἐπιγραφή πού βρέθηκε στὸ ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο.¹²²⁵ Ἀκόμη μία οἰκογένεια *C. Iulii* στὴν πόλη ἦταν αὐτὴ τοῦ Γαίου Τουλίου Ἐρμογένους, ἡ ὁποία ἀνήκε πιθανώτατα καὶ αὐτὴ στὰ μεσαῖα στρώματα τῆς κοινωνίας τῆς πόλεως, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀπουσία ῥωμαϊκοῦ ὀνόματος τόσο γιὰ τὴ σύζυγο ὅσο καὶ γιὰ τὸν υἱό.¹²²⁶ Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι συνδέονται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μὲ τοὺς ἐγκατεστημένους στὴν Πάφο ἐξ Ἰταλίας *συμπραγματευσομένους*.¹²²⁷

Στὸ Κίτιον στὸ ἀνώτερο ἢ τουλάχιστον τὸ μεσαῖο κοινωνικὸ στρώμα τῆς πόλεως ἀνήκε κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. ἡ οἰκογένεια τῶν *C. Iulii*, δηλαδὴ τοῦ Γ. Τουλίου Φλαβιανοῦ Ἱππάρχου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Γ. Τουλίου Φλαβιανοῦ Μνασέου, καθὼς καὶ τοῦ πατρός τους Γ. Τουλίου Ἱππάρχου (;).¹²²⁸ Θὰ μπορούσε νὰ ὑποτεθεῖ ὅτι εἶχαν δεσμοὺς μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια, ἀφοῦ ἔλαβαν τὴ ῥωμαϊκὴ πολιτεία τὰ δύο ἀδελφία εἴτε ὑπὸ τὸν Καίσαρα εἴτε ὑπὸ τὸν Αὐγούστο. Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ὄνομα Φλαβιανός, αὐτὴ ἡ

1219. Βλ. σημ. 179.

1220. Ὁ Mitford, *Roman Civitas*, σ. 276-7, πιστεύει ὅτι ἡ πολιτογράφηση αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν Καίσαρα ἦταν ἀποτέλεσμα τῶν δραστηριοτήτων του κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 48/7, ὅταν ἐπολιορκεῖτο στὴν Ἀλεξάνδρεια. Κριτικὴ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἀπὸ τὸν Potter, σ. 831-2, ὑποσ. 221, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ ὅτι ἡ θέση τοῦ Mitford εἶναι μία ἀχρείαστη ὑπόθεση καὶ ὅτι οἱ Γ. Τούλιοι συνδέονταν μὲ τὸ δίκτυο τῶν ἀτόμων πού διεχειρίζοντο τὶς οἰκονομικὲς δραστηριότητες τοῦ Γ. Τουλίου Καίσαρος στὴν Ἀνατολή.

1221. Πάφ. 62.

1222. Πάφ. 86.

1223. Γιὰ τὴ ῥωμαϊκὴ κοινότητα τῶν συμπραγματευσομένων στὴν Πάφο βλ. σημ. 183.

1224. Λάρ. 5.

οικογένεια συνδεόταν με έπιγαμία με άλλη στην οποία δόθηκαν τὰ πολιτικά δικαιώματα από τὸν αὐτοκράτορα Φλάβιο Βεσπασιανό, πιθανὸν ἐπειδὴ βοήθησαν τὸν αὐτοκράτορα κατὰ τὴν περίοδο ποὺ βρισκόταν στὴν Τουδαία. Τὰ ἄτομα ποὺ τιμήθηκαν ἀπὸ αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα πρέπει νὰ εἶχαν μεγάλη τοπικὴ σπουδαιότητα καὶ δύσκολα θὰ συνῆπταν γάμο με ἄτομα ποὺ βρίσκονταν πολὺ πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ δικό τους κοινωνικὸ καὶ οἰκονομικὸ ἐπίπεδο.¹²²⁹

Στὴ Σαλαμίνα, σὲ δίγλωσση ἐπιγραφή ἢ ὅποια χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. ὁ Γ. Τούλιος Νίδας, τιμᾶται ἀπὸ τὸν Γ. Τούλιο Χῖο Κυδνιανὸ καὶ τὴν ἀπελευθέρω καὶ σύζυγό του Τουλία Λαμπυρίδα.¹²³⁰ Πρόκειται γιὰ δύο *C. Iulii* καὶ τὴν Τουλία Λαμπυρίδα, τῶν ὁποίων τὰ *cognomina* (Νίδας, Χεῖος, Λαμπυρίς) σαφῶς δηλοῦν τὴν καταγωγή τους πρὶν νὰ λάβουν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία. Ὁ Νίδας καὶ ὁ Χῖος δὲν κατεῖχαν πολιτειακὸ ἀξίωμα στὴ Σαλαμίνα, ὁ δὲ Χῖος πρέπει νὰ βρισκόταν σὲ καλὴ οἰκονομικὴ κατάσταση, διαφορετικὰ δὲν θὰ μπορούσε νὰ πληρώσει γιὰ τὸ ἄγαλμα τοῦ Νίδα. Εἶναι πιθανὸν ὡς ἐπιχειρηματίες ἀπελεύθεροι καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς ὀργάνωσης στὴ Σαλαμίνα τῶν Ῥωμαίων *qui in Salamine negotiantur*,¹²³¹ νὰ ἔλαβαν τὴν ρωμαϊκὴ *civitas* καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Καίσαρα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 49 με 44 π.Χ.¹²³²

Στὴν Κύπρο, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες περιφέρειες, μαρτυρεῖται ἡ χρῆση ρωμαϊκῶν ὀνομάτων ἀπὸ ἄτομα ποὺ δὲν ἔχουν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία, γεγονὸς ποὺ ὀφείλεται στὴν ἐπίδραση τῆς ρωμαϊκῆς κυριαρχίας.¹²³³ Αὐτὸ συμβαίνει καὶ στὶς περιπτώσεις ποὺ οἱ γονεῖς δίδουν στὰ παιδιά του

1225. Potter, σ. 832.

1226. **Ἀμμ. 14.**

1227. **Ἀμμ. 99** (παράθεση τοῦ κειμένου στὴ σημ. 369).

1228. Mitford, *Roman Civitas*, σ. 276-7.

1229. Στὸν ἑλληνικὸ κόσμο τῆς αὐτοκρατορικῆς περιόδου, ἄρκετοὶ Ἕλληνες, χωρὶς νὰ εἶναι Ῥωμαῖοι πολῖτες, χρησιμοποιοῦσαν γιὰ διάφορους λόγους, εἴτε ὑπὸ τὴν ἐπιρροή τῆς ρωμαϊκῆς παιδείας εἴτε λόγῳ συρμοῦ εἴτε λόγῳ οἰκογενειακῶν ἢ φιλικῶν δεσμῶν με κάποιον Ῥωμαῖο, ρωμαϊκὰ ὀνόματα γένους (κυρίως *praenomina* ἢ *cognomina*), βλ. Παρζογλου, *Ἀρχ. Μακεδ. IV*, σ. 431-6 καὶ Μενδώνη, *Μελετήματα 21*, σ. 183 καὶ ὑποσ. 5.

όνόματα ρωμαϊκά, καθώς και στις περιπτώσεις ελληνικῶν ὀνομάτων με ρωμαϊκὸ παρωνύμιο. Στὸ Κούριον μαρτυρεῖται ὁ Κλαυδιανός, υἱὸς τοῦ Θυλλικοῦ, ποὺ ἔδρασε στὰ τέλη Β΄ με ἀρχές τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ.¹²³⁴ Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή χαραγμένη σὲ κίονα ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ χρονολογεῖται πιθανῶς τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα Λούκιος.¹²³⁵

Τὸ ὄνομα Λούκιος ἀπαντᾷ καὶ στὴν Ἀμαθοῦντα σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ. Πρόκειται γιὰ τὸν Λούκιο, υἱὸ τῆς Πειθούσης.¹²³⁶ Ὁ Ἀπολλώνιος, σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀπὸ τῆ χώρα τῆς Ἀμαθοῦντος τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ., ὀνομάζει τὴ θυγατέρα του Σεκόνδα.¹²³⁷ Τὸ ὄνομα Σεκοῦνδος ἀπαντᾷ σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κίτιον ποὺ χρονολογεῖται πιθανῶς τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ.¹²³⁸ Ὁ Ἀρίστων ὀνομάζει τὴ θυγατέρα του Τουλία, ὅπως μαρτυρεῖ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ., ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος.¹²³⁹

Τὸ ὄνομα Μᾶρκος, χωρὶς πιθανώτατα νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ρωμαϊκὴ πολιτεία, ἀπαντᾷ σὲ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές ἐπτὰ φορὲς στὴν Ἀμαθοῦντα,¹²⁴⁰ δύο φορὲς στὸ Κίτιον,¹²⁴¹ μία στοὺς Γόλγους,¹²⁴² μία στὴ Σαλαμίνα¹²⁴³ καὶ μία σὲ ἀβεβαίας προελεύσεως ἐπιγραφή.¹²⁴⁴ Κάποιος Μᾶρκος στὴν Ἀμαθοῦντα ὀνομάζει τὴ θυγατέρα του Ὠφελία,¹²⁴⁵ κάποιος ἄλλος τὸν υἱό

1230. **Λεμ. 73.**

1231. **Λεμ. 88.**

1232. **Λεμ. 459.**

1233. **Λεμ. 710.** Τὸ ὄνομα *Σεκόνδα* (= *Σεκοῦνδα* ἀπὸ τὸ λατινικὸ *Secunda*) ἀπαντᾷ, σύμφωνα με τὴ Νικολάου, *RDAC* 1988 [2], σ. 187 καὶ σὲ μία ἐπιγραφή σὲ ταφικὸ κίονα ποὺ βρέθηκε στὴ Λεῦκα καὶ φυλάσσεται με τὸν ἀρ. Μ.Ρ. 138/39/1, bl. 50. Τὸ ὄνομα αὐτὸ δηλώνει τὴ σειρὰ γεννήσεως ἐνὸς τέκνου.

1234. **Λάρ. 30.**

1235. **Λεμ. 517.**

1236. **Λεμ. 227, 290, 368, 435, 503, 702 καὶ 774.** Οἱ ἐπιγραφές ἐκτείνονται χρονολογικῶς ἀπὸ τὸν Α΄ μέχρι καὶ τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ.

1237. **Λάρ. 22 καὶ 30.** Οἱ ἐπιγραφές χρονολογοῦνται στὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.

1238. **Λάρ. 182** (Γ΄ πιθανῶς αἰ. μ.Χ.).

1239. **Ἄμμ. 138.**

1240. **Ἄβ. Πρ. 19.**

1241. **Λεμ. 227.**

του Μαρκίωνα,¹²⁴⁶ ἐνῶ στὸ Κίτιον κάποιος Μᾶρκος ἔχει υἱὸ Τσιδωρο.¹²⁴⁷ Στὴν Ἀμαθοῦντα ἓνας Μᾶρκος εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Κιλικᾶ, ἐνῶ ἄλλος εἶναι υἱὸς τοῦ Δημητρίου.¹²⁴⁸ Βάσει τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, τεκμαίρεται ὅτι στὶς πλεῖστες τῶν περιπτώσεων γονεῖς μὴ Ῥωμαῖοι πολῖτες ἔδωσαν στὰ παιδιά τους τὸ ὄνομα Μᾶρκος, εἴτε ὀρισμένα ἄτομα ποὺ ἔφεραν τὸ ὄνομα Μᾶρκος ἀλλὰ δὲν εἶχαν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία ὀνόμασαν μὲ ἑλληνικὰ ὀνόματα τὰ παιδιά τους. Ἐξαίρεση ἀποτελεεῖ ὁ Μαρκίων, υἱὸς τοῦ Μάρκου. Προφανῶς τὸ γεγονός ὀφείλεται στὴ διάδοση ὀνομάτων τοῦ συρμοῦ καὶ τὴν ἀδιάφορη ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως ὀνοματοθεσία.

Σὲ ἐπιγραφὴ ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ. μαρτυρεῖται καὶ τὸ ρωμαϊκὸ ὄνομα Μαρκιανός. Ὁ Μαρκιανὸς αὐτός, υἱὸς τῆς Ζωσαρίου, δὲν ἦταν Ῥωμαῖος πολίτης,¹²⁴⁹ ἀλλὰ φέρει ρωμαϊκὸ ὄνομα, ὅπως καὶ οἱ προηγούμενοι, λόγω συρμοῦ πιθανῶς. Τὸ ὄνομα Μαρκιανὸς μαρτυρεῖται καὶ στὸ Κίτιον,¹²⁵⁰ ὅπου ἀπαντᾷ σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφὴ τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. καὶ τὸ θηλυκὸ Μαρκιάνα.¹²⁵¹ Σὲ δύο ἐπιγραφές ἀπὸ τὸ Κίτιον ποὺ χρονολογοῦνται πιθανῶς τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. ἀπαντᾷ καὶ τὸ ρωμαϊκὸ ὄνομα Μάρκελλος.¹²⁵²

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ ὄνομα Μαρκία, ποὺ μαρτυρεῖται στὶς κάτωθι περιπτώσεις: Σὲ μαγικὸ κατάδεσμο ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ., ἐνῶ ὁ υἱὸς τῆς ὁποίας φέρει τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα Τίμων.¹²⁵³ Σὲ δύο ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές ποὺ βρέθηκαν στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ χρονολογοῦνται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.¹²⁵⁴ Σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφὴ ποὺ βρέθηκε στὸν Πύργο καὶ χρονολογεῖται μεταξὺ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ. μ.Χ.,

1242. **Λεμ. 368.**

1243. **Λάρ. 30.**

1244. **Λεμ. 435** καὶ **503.**

1245. **Λεμ. 389.**

1246. **Λάρ. 75.**

1247. **Λάρ. 168.**

1248. **Λάρ. 87** καὶ **87.**

1249. **Λεμ. 785.**

1250. **Λεμ. 315** καὶ **328.**

μαρτυρείται ἡ Μαρκία, θυγάτηρ τοῦ Χαρμίωνος,¹²⁵⁵ ἐνῶ στὴ χώρα τοῦ Κιτίου σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπαντιᾶ ἡ Μαρκία, θυγάτηρ τοῦ Ζώιλου.¹²⁵⁶ Μία ἀκόμη Μαρκία μαρτυρείται σὲ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὸ χωριὸ Μαρώνη καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον.¹²⁵⁷

Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ χρονολογεῖται τὸ 51 μ.Χ. μαρτυρεῖται ὁ ἱερεὺς Πόπλιος,¹²⁵⁸ ἐνῶ σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπαντιᾶ ἡ ἐξελληνισμένη θηλυκοῦ γένους ἐκδοχὴ τοῦ λατινικοῦ προωνυμίου *Puplius*, Ποπλία.¹²⁵⁹

Μαρτυροῦνται ἐπίσης τὰ λατινικὰ ὀνόματα, χωρὶς οἱ φορεῖς τῶν ὀνομάτων αὐτῶν νὰ κατέχουν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία, Πρῖμος (υἱὸς τοῦ Γάμου), Ρουντία (θυγάτηρ τοῦ Νικαίου), Λικιννία καὶ Τερτία (μήτηρ τῆς Εὐτυχίδος) στὴν Ἀμαθοῦντα,¹²⁶⁰ Πρειμαρία, Φίρμος, Ἄρτινία καὶ Ἐηγίνα στὸ Κίτιον¹²⁶¹ καὶ Φόλβιος στὴ Σαλαμίνα.¹²⁶²

Ὡς πρὸς τὴ χρῆση ρωμαϊκῶν παρωνυμίων, στοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. ἀπαντιᾶ ὁ Ἀλέξανδρος,¹²⁶³ ὁ καὶ Λουσκίνιος,¹²⁶⁴ εὐπορος πολίτης,¹²⁶⁵ ὁ ὁποῖος καταρᾶται ἑνδεκα ἄτομα. Ῥωμαϊκὸ παρωνύμιο ἔχει καὶ ὁ Ἀθηνόδωρος, ὁ καὶ Γάιος, σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὴ Λάπηθο καὶ χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.¹²⁶⁶

1251. **Λεμ. 600.**

1252. **Λάρ. 99.**

1253. **Λάρ. 76.**

1254. **Λεμ. 145.**

1255. **Λεμ. 647.**

1256. **Λεμ. 264, 345, 489 καὶ 518.**

1257. **Λάρ. 41, 68, 127 καὶ 143.**

1258. **Ἄμμ. 166.**

1259. **Λεμ. 774.**

1260. Γιὰ τὸ *agnomen* βλ. Lassère, *ManuelER*¹, σ. 108-110.

1261. Βλ. ἄνωτ. σ. 143.

1262. **Κερ. 18.**

Ανδρέας Β. Κρίγκος

16. Ιουδαϊσμός και χριστιανισμός

Οί Τουδαίοι φαίνεται ότι είχαν εγκατασταθεί στην Κύπρο από τὰ ἔτη βασιλείας τοῦ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου¹²⁶⁷ καὶ ἡ κοινότητά τους ἐνδεχομένως εἶχε τὴν ὑποχρέωση νὰ προσφέρει ἐτησίως τὸ κρασί γιὰ τὸ ναὸ στὴν Τερουσαλήμ.¹²⁶⁸ Ἡ Σαλαμίνα κυρίως ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἀστικά κέντρα εἶχαν σημαντικές ἐβραϊκές κοινότητες μὲ συναγωγές ποὺ ἀσχολοῦνταν μὲ τὸ ἐμπόριο χαλκοῦ καὶ ἄλλων προϊόντων.

Οί ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες γιὰ τὴν παρουσία τῶν Τουδαίων στὴ νῆσο εἶναι ἀρκετὰ μεταγενέστερες. Σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κούριον ποὺ χρονολογεῖται στὰ τέλη τῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου, ἀναφέρεται κάποιος Τουδαῖος ἐν ὀνόματι Ὀνίας.¹²⁶⁹ Σὲ ἐπιγραφή ποὺ χρονολογεῖται τὴν ἴδια περίοδο, ὁ Ἀνανίας, πιθανώτατα ἀρχηγὸς τῆς τοπικῆς συναγωγῆς, ἀσχολεῖται μὲ τὴν κατασκευὴ ἀπὸ κέδρο τῆς πύλης τῆς συναγωγῆς τῆς Ἀμαθοῦντος.¹²⁷⁰

Κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο ἡ παρουσία σημαντικοῦ ἀριθμοῦ Τουδαίων στὴ νῆσο¹²⁷¹ εἶναι σαφῶς τεκμηριωμένη τόσο ἀπὸ τὶς γραμματειακὲς ὅσο καὶ ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες. Κατὰ τὸν Φίλωνα τὸν Τουδαῖο, ὁ ὁποῖος ἔγραφε κατὰ τὸ 39 μ.Χ., ἡ Κύπρος ἦταν γεμάτη ἀπὸ ἰουδαϊκὲς ἀποικίες.¹²⁷²

Στὰ 12 π.Χ. ὁ Ὀκταβιανὸς Αὐγούστος εἶχε ἐπιτρέψει στὸν Ἡρώδη τὸν Μεγάλο, διοικητὴ τῆς Τουδαίας, νὰ ἔχει τὴν ἐπιμέλεια, οὐσιαστικὰ νὰ κατέχει, τὴ μισὴ παραγωγὴ τῶν χαλκωρυχείων τῶν Σόλων μὲ ὄρο τὴν καταβολὴ τρακοσίων

1263. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1380.

1264. Oberhummer, *Insel Cypren*, σ. 204, πβ. Hill, *History*, σ. 241, ὑποσ. 4.

1265. Mitford, *IK*, σ. 133, ἀρ. 70.

1266. Τ. Νικολάου, *RDAC* 1968, σ. 77, ἀρ. 8.

1267. Schürer, *HistJews* 1986, σ. 68-69.

1268. πρ. Γάιον 282: καὶ οὐ μόνον αἱ ἡπειροὶ μεστὰὶ τῶν Τουδαϊκῶν ἀποικιῶν εἰσιν, ἀλλὰ καὶ νήσων αἱ δοκιμῶνται, Εὐβοία, Κύπρος, Κρήτη.

ταλάντων.¹²⁷³ Τὸ γεγονός αὐτὸ αὐξήσε τὴν ἐπιρροὴ τῆς ἰουδαϊκῆς κοινότητος στὴ νῆσο, ἐνῶ μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Τερουσαλῆμ ἀπὸ τὸν Τίτο τὸ 70 μ.Χ., καὶ ἄλλοι Τουδαῖοι μετοίκησαν στὴν Κύπρο, κυρίως στοὺς Γόλγους καὶ τὴ Σαλαμίνα, ἐνισχύοντας περισσότερο τὸ ἐβραϊκὸ στοιχεῖο.

Μὲ τὸν εὐαγγελισμὸ τοῦ χριστιανισμοῦ στὴ νῆσο ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους Παῦλο καὶ Βαρνάβα, οἱ Τουδαῖοι ὑπῆρξαν οἱ βασικοὶ ἀντίπαλοι τῆς νέας θρησκείας στὰ ἀστικὰ κέντρα. Ὅταν ὁ Παῦλος ἔφθασε στὴ Σαλαμίνα μαζὶ μὲ τὸν Βαρνάβα, κήρυξε στὴν τοπικὴ συναγωγή,¹²⁷⁴ ἐνῶ στὴν Πάφο τὸ 45/46 μ.Χ. οἱ δύο Ἀπόστολοι προσηλύτισαν στὸν χριστιανισμὸ τὸν ἀνθύπατο Σέργιο Παῦλο μετὰ ἀπὸ τὸ θαῦμα τοῦ Παύλου ποὺ τύφλωσε τὸν Τουδαῖο μάγο Βαριησοῦν ἢ Ἐλύμαν, ὁ ὁποῖος εἶχε μεγάλη ἰσχὺ στὴν αὐλὴ τοῦ Ῥωμαίου ἀνθυπάτου.¹²⁷⁵ Κατὰ τὸ ταξίδι τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Μάρκου τὸ 49–50 μ.Χ., οἱ ὁποῖοι ἐμποδίστηκαν στὸ ἔργο τους ἀπὸ τὸν Τουδαῖο Βαριησοῦ, μεγάλος ἀριθμὸς Τουδαίων μαρτυρεῖται ὅτι κατοικοῦσε στὴν Παλαίπαφο,¹²⁷⁶ στὸ Κούριον,¹²⁷⁷ στὴν

1269. *Ἰωσ. Τουδ. Αρχ.* 16.128: *Ἐν δὲ ταῖς ὑστέραις ἡμέραις Ἡρώδης μὲν ἔδωρεῖτο Καίσαρα τριακοσίοις ταλάντοις, θέας τε καὶ διανομὰς ποιούμενον τῷ Ῥωμαίων δήμῳ, Καῖσαρ δὲ αὐτῷ τοῦ μετάλλου τοῦ Κυπρίων χαλκοῦ τὴν ἡμίσειαν πρόσοδον καὶ τῆς ἡμισείας τὴν ἐπιμέλειαν ἔδωκεν.*

1270. *Πράξ.* 13.5: *καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Τουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.*

1271. *Πράξ.* 13.6–12: *Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Τουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς, (7) ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· (8) ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος—οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ—ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. (9) Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἀτενίσας πρὸς αὐτὸν εἶπεν· (10) ᾧ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας; (11) καὶ νῦν ἰδοὺ χεῖρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτηει χειραγωγούς. (12) τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.*

1272. *Act. Barn.* 18: *Ἡμῶν δὲ διελθόντων τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Χιονῶδες, κατηντήσαμεν ἐν Παλαιᾷ Πάφῳ κάκεῖ εὗρόντες Ῥόδωνά τινα ἱεροδουλον, ὃς καὶ αὐτὸς πιστεύσας συνηκολούθησεν ἡμῖν. συνηνητήσαμεν δέ τινι Τουδαίῳ ὀνόματι Βαριησοῦ ἐρχομένῳ ἀπὸ Πάφου, ὅστις καὶ ἐγνώρισεν Βαρνάβαν ὄντα πρώην μετὰ Παύλου· οὗτος οὐκ εἶασεν ἡμᾶς εἰσελθεῖν ἐν Πάφῳ ἀλλ' ὑποστρέψαντες ἤλθομεν ἐν τῷ Κουρίῳ.*

Ἀμαθοῦντα¹²⁷⁸ καὶ κυρίως στὴ Σαλαμίνα, ὅπου ὁ Βαρνάβας βρῆκε μαρτυρικὸ θάνατο διὰ πυρᾶς ἀπὸ τοὺς Τουδαίους τῆς πόλεως.¹²⁷⁹

Μερικὰ χρόνια ἀργότερα, ἡ Δρούσιλλα, ἀδελφὴ τοῦ Ἡρώδου Ἀγρίππα, πείσθηκε ἀπὸ τὸν Σίμωνα, Κύπριο μάγο, Ἑβραῖο στὴν καταγωγὴ, νὰ ἐγκαταλείψει τὸν σύζυγό της καὶ νὰ παντρευτεῖ τὸν Ῥωμαῖο αὐτοκρατορικὸ ἐπίτροπο τῆς Τουδαίας Φήλικα.¹²⁸⁰

Στὸ ὠροσκόπιο ποῦ βρέθηκε στὴν Τρεμιθοῦντα καὶ χρονολογεῖται τὸ 81 καὶ 88 μ.Χ., ὑπάρχει συνδυασμὸς τοῦ

1273. Act. Barn. 19: ἐλθόντων δὲ ἡμῶν ἐγγὺς τοῦ Κουρίου, πολὺ πλῆθος Τουδαίων ὄντων ἐκεῖ ὑποβληθέντες ὑπὸ τοῦ Βαριησοῦ ἔστησαν ἔξω τῆς πόλεως καὶ οὐκ εἶασαν ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὑπὸ δένδρον τὸ ὄν πλησίον τῆς πόλεως ἐποιήσαμεν τὴν ἡμέραν καὶ ἀνεψύξαμεν ἐκεῖ.

1274. Act. Barn. 20: ἐκεῖθὲν τε ἦλθομεν ἐν Ἀμαθοῦντι, καὶ πολὺ πλῆθος ἦν Ἑλλήνων ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῷ ὄρει ἀσέμνων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν σπενδόντων. προλαβὼν δὲ κάκεῖ ὁ Βαριησοῦς συνεσκεύασεν τὸ ἔθνος τῶν Τουδαίων, καὶ οὐκ εἶασεν ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

1275. Act. Barn. 22-23: εἰσελθόντων δὲ ἡμῶν ἐν Σαλαμίνη, κατηντήσαμεν εἰς τὴν συναγωγὴν τὴν πλησίον τῆς ἐπιλεγόμενης Βιβλίας· κάκεῖ εἰσελθόντων ἡμῶν ἀναπτύξας ὁ Βαρνάβας τὸ εὐαγγέλιον ὅπερ ἦν λαβὼν παρὰ Ματθαίου τοῦ συνεργοῦ ἤρξατο διδάσκειν τοὺς Τουδαίους. (23) Καταντήσαντος δὲ τοῦ Βαριησοῦ μετὰ δύο ἡμέρας μετὰ τὸ κατηχησαὶ Τουδαίους οὐκ ὀλίγους, θυμωθεὶς συνῆξε πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Τουδαίων, καὶ κατασχόντες τὸν Βαρνάβαν ἐζήτησαν παραδοῦναι Ὑπάτῳ τῷ ἡγεμόνι τῆς Σαλαμίνης. καὶ δήσαντες αὐτὸν πρὸς τὸ ἀγαγεῖν πρὸς τὸν ἡγεμόνα, εὐσεβοῦς δὲ Τεβουσαίου συγγενοῦς Νέρωνος καταντήσαντος ἐν Κύπρῳ, μαθόντες οἱ Τουδαῖοι λαβόντες τὸν Βαρνάβαν νυκτὸς ἔδησαν ἐν σχοινίῳ κατὰ τοῦ τραχήλου, καὶ σύραντες ἐπὶ τὸ ἵπποδρόμιον ἀπὸ τῆς συναγωγῆς καὶ περάσαντες ἔξω τῆς πύλης περιστάντες κατέκαυσαν αὐτὸν πυρὶ, ὥστε καὶ τὰ ὀστέα αὐτοῦ κονίαν γενέσθαι. εὐθέως δὲ αὐτῇ τῇ νυκτὶ λαβόντες τὴν κονίαν αὐτοῦ ἔβαλον ἐν σινδόνι, καὶ ἐν μολίβδῳ ἀσφαλίσάμενοι ἐσκέπτοντο κατὰ τοῦ πελάγους ῥίψαι αὐτόν. (24) Ἐγὼ δὲ εὐρὼν καιρὸν τῆς νυκτός, καὶ τοῦτον μετὰ Τίμωνος καὶ Ῥόδωνος βασιτάσαι δυνηθεὶς, ἦλθομεν ἐν τόπῳ τινί, καὶ εὐρόντες σπήλαιον κατηγάγομεν αὐτὸν ἐκεῖ, ἐνθα τὸ ἔθνος τῶν Τεβουσαίων τὸ πρὶν κατῴκει· ἀποκεκρυμμένον δὲ τόπον εὐρόντες ἐν αὐτῷ ἀπεθέμεθα σὺν τοῖς μαθήμασιν οἷς παρέλαβεν παρὰ Ματθαίου. ἦν δὲ ὥρα τετάρτη τῆς νυκτός δευτέρας σαββάτων. (25) Ὡς δὲ ἐκρύβημεν ἐν τῷ τόπῳ, ζήτησιν οὐκ ὀλίγην ἐποιήσαντο οἱ Τουδαῖοι καθ' ἡμῶν, καὶ μόλις εὐρόντες κατεδίωξαν ἕως τῆς κώμης Λεδρῶν· καὶ εὐρόντες κάκεῖ σπήλαιον πλησίον τῆς κώμης κατεφύγομεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὕτως διελάθομεν αὐτούς. ἀπεκρύβημεν δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἀναχωρησάντων τῶν Τουδαίων ἐξελθόντες κατελείψαμεν τὸν τόπον νυκτός.

1276. Τωσ. Τουδ. Ἀρχ. 20.142: καθ' ὃν χρόνον τῆς Τουδαίας ἐπετρέπευε Φήλιξ θεασάμενος ταύτην, καὶ γὰρ ἦν κάλλει πασῶν διαφέρουσα, λαμβάνει τῆς γυναικὸς ἐπιθυμίαν, καὶ Σίμωνα ὀνόματι τῶν ἑαυτοῦ φίλων Τουδαῖον, Κύπριον δὲ τὸ γένος, μάγον εἶναι σκηπτόμενον, πέμπων πρὸς αὐτὴν ἐπειθεν τὸν ἄνδρα καταλιποῦσα αὐτῷ γήμασθαι, μακαρίαν ποιήσειν ἐπαγγελλόμενος μὴ ὑπερηφανήσασαν αὐτόν. Οἱ Κύπριοι κατὰ τὸν Πλίνιο εἶχαν φήμη μάγων βλ. NH 30.11.

αίγυπτιακοῦ, ἰουδαϊκοῦ καὶ ῥωμαϊκοῦ ἡμερολογίου μὲ τὸν ἰουδαϊκὸ μῆνα *Σάμβατ*, τὸν αἰγυπτιακὸ *Τῦβι* καὶ τὸν ῥωμαϊκὸ *Ῥωμῆο*.¹²⁸¹

Ἡ ἰουδαϊκὴ κοινότητα δὲν εἶχε καλὰς σχέσεις μὲ τοὺς ὑπόλοιπους κατοίκους, ὅπως συνέβαινε καὶ σὲ ἄλλες περιοχές, ὅπου ὑπῆρχαν ὀργανωμένες κοινότητες Ἰουδαίων.¹²⁸² Τὸ 116 μ.Χ. ξέσπασε ἡ ἐπανάσταση τῶν Ἰουδαίων στὴ Σαλαμίνα,¹²⁸³ οἱ ὅποιοι προκάλεσαν μεγάλες καταστροφές καὶ ἐπεδόθησαν σὲ ἐκτεταμένες βιαιότητες καὶ λεηλασίες. Οἱ Ῥωμαῖοι, ἀφοῦ κατέστειλαν τὴν ἐπανάσταση, ἀπαγόρευσαν τὴν ἐγκατάσταση στὸ νησὶ μὲ τέτοια ἀύστηρότητα, ὥστε ἀκόμη καὶ ἂν ἡ ἔλευση Ἰουδαίου στὴ νῆσο ὀφειλόταν σὲ ναυάγιο θὰ ἐκτελεῖτο, σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ Δίωνος.¹²⁸⁴

Μετὰ ἀπὸ ἄγνωστο χρονικὸ διάστημα ἡ ἀπαγόρευση ἀτόνησε,¹²⁸⁵ ἀφοῦ μαρτυρεῖται σὲ ἐπιγραφές ἡ παρουσία Ἰουδαίων στὴ νῆσο τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 7' αἰ. μ.Χ.¹²⁸⁶ Ἐπιτύμβια ἡ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ ποὺ χρονολογεῖται τὸν 7' αἰ. μ.Χ., ἡ ὁποία βρέθηκε στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα στὴ Σαλαμίνα, ἀναφέρεται στὸν υἱὸ τοῦ

1277. **Λάρ. 203.** Ὁ Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 118-9, θεωρεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει γραφεῖ ἀπὸ Ἰουδαῖο κάτοικο τῆς Τρεμιθοῦντος μὲ κέντρο ὅμως τὴ Σαλαμίνα ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ, κυρίως ἀπὸ τὶς φιλολογικὰς πηγές, ὅτι ἡ Σαλαμίς εἶχε ἓνα ἀρκετὰ μεγάλο πληθυσμὸ Ἰουδαίων. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ἀπαντᾷ συνδυασμὸς ἡμερολογίων, τοῦ αἰγυπτιακοῦ, τὸ ὁποῖο ἐχρησιμοποιεῖτο στὴν Πάφο, καὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ, ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο στὴ Σαλαμίνα, καὶ κυρίως συγχρονισμὸς αὐτῶν τῶν δύο διαφορετικῶν ἡμερολογίων μὲ τὴν ἕκτη καὶ δευτέρη ἡμέρα τοῦ ἰουδαϊκοῦ μηνὸς *Σάμβατ*.

1278. Βλ. Schürer, *HistJews* 1986, σ. 1-176, πβ. Fowden 1993, σ. 65-71. Γιὰ τὸν τρόπο ὀργάνωσης καὶ ζωῆς τῶν Ἰουδαίων στὶς πόλεις κατὰ τὴ διάρκειά τῆς ἐλληνιστικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς περιόδου βλ. Bartlett, *Jews* 2002.

1279. Βλ. σ. 10-11 καὶ σημ. 56-60.

1280. Δίων Κασσ. 68.32.3.

1281. Γιὰ τὸ ὅτι ἡ πληροφορία τοῦ Δίωνος εἶναι πιθανὸν ἀβάσιμη βλ. Hill, *History*, σ. 243.

1282. Ὁ Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1380, ὑποσ. 514, ὑποστηρίζει ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι μαρτυροῦνται ἐπιγραφικῶς ἀπὸ τὴν ἐποχὴ βασιλείας τῶν Σεβήρων, στηριζόμενος στὴν **Ἀμμ. 9** ποὺ ἀναφέρεται σὲ *στατιῶνας*. Στὴ Σαλαμίνα, ὑπῆρχαν *στατιῶνες* ἀπὸ δεξιότηνες καὶ τεχνίτες, ἀλλὰ εἶναι πολὺ ἀμφίβολο ἂν οἱ ἐργαζόμενοι στὸ *statio* νὰ ἦταν ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Mitford. Ἐξάλλου τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἴσχυε ἀκόμη τὸ διάταγμα τοῦ Τραϊανοῦ περὶ ἀπαγόρευσης ἐγκατάστασης τῶν Ἰουδαίων στὴ νῆσο βλ. Δίων Κασσ. 68.32.3. (παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 59).

Ανανία,¹²⁸⁷ που υπήρξε πέντε φορές αρχισυνάγωγος και δύο φορές άρχων.¹²⁸⁸ Πρόκειται για σημαντική μαρτυρία για την ύπαρξη Τουδαίων στη Σαλαμίνα κατά τον Γ΄ αί. μ.Χ. Σε έπιγραφή από τη Λάπηθο που χρονολογεΐται τον Δ΄ αί. μ.Χ., ένας Τουδαΐος, ο ραββί Αττικός, αφιέρωσε μαρμάρινη στήλη πιθανώτατα για τη συναγωγή στη Λάπηθο.¹²⁸⁹ Στα τέλη του Δ΄ αί. μαρτυροΰνται Τουδαΐοι στην Αμαθοΰντα.¹²⁹⁰

Τον Ε΄ ή ΣΤ΄ αί. μ.Χ. μαρτυρεΐται ή έπισκευή ή ή άνακαίνιση συναγωγής στη Σαλαμίνα,¹²⁹¹ ένω στους Γόλγους σε έπιγραφή που χρονολογεΐται κατά τον ΣΤ΄ ή Ζ΄ αί. μ.Χ. βεβαιώνεται ή πλήρης άποκατάσταση της έβραϊκής.¹²⁹² Κατά τον Mitford¹²⁹³ οι μαγικές πινακίδες του Γ΄ αί. μ.Χ.¹²⁹⁴ είναι έργο ένος Τουδαΐου μάγου. Ο Χατζηιωάννου¹²⁹⁵ άντικρούει την άποψη του Mitford υποστηρίζοντας ότι στους μαγικούς αυτούς καταδέσμους άπαντοΰν άποκλειστικά μόνο θεοΐ και δαίμονες των Έλλήνων άφενός και άφετέρου μόνο έλληνικά όνόματα. Ο Mitford άντίθετα θεωρεΐ ότι ο θεός Ύψιστος ήταν Ιουδαϊκός ή κρυπτοχριστιανικός θεός,¹²⁹⁶ υποστηρίζοντας ότι μετά την καταστολή της έπαναστάσεως των Τουδαίων το 116 μ.Χ., την έξορία τους και την άπαγόρευση έγκατάστασής τους στη νήσο, πιθανόν όσοι

1283. Πρόκειται για ένα όνομα καθαρά Ιουδαϊκό βλ. J. και L. Robert, *Bull. Épigra.* 1958, 211 και 1969, 206.

1284. **Αμμ. 147.** Για τη φράση *δΐς άρχων* σε Ιουδαϊκές έπιγραφές βλ. J. B. Frey, *Corpus Inscr. Judaic.* I, 1936, σ. 87-88.

1285. **Κερ. 15.**

1286. Ο Τύχων χειροτονήθηκε έπίσκοπος Αμαθοΰντος μετά τον θάνατο του Μνημονίου, προσηλύτισε δε στον χριστιανισμό Έλληνες και Τουδαΐους βλ. *Βί. Τύχ.* 2: ... Καί ήν έλέγχων την των Έλλήνων και Τουδαΐων άθότητά τε και ματαιότητα· διδασκαλία δε και νουθεσία τούτοις διαλεγόμενος, πλείστους προσέφερεν τῷ έπισκόπῳ και του θεΐου τούτους βαπτίσματος κατηξίωσεν. Τελευτήσαντος δε Μνημονίου του έπισκόπου τον άγιον Τύχωνα είς την προεδρίαν της έπισκοπής Αμαθοΰντων άνήγαγον· όστις τῷ λόγω του θεου καταφωτίζει την εκκλησίαν, ζηλωτάς αυτού καθιστών τους πιστεύοντας τῷ Χριστῷ. Τους οΰν Έλληνες πλειότερους απέστρεφεν εκ της είδώλων θρησκείας και προσωκείου τῷ Χριστῷ.

1287. Βλ. Mitford, *Byzantion* 20, 1950, σ. 110, άρ. 3.

1288. Μενάρδου, *Αθηνά* 22, 1910, σ. 442-3: *Τωσή πρεσβυτέρου, υΐου Συνεσΐου, άνενέωσαν το πάν έργον της Έβραϊκής.*

1289. Βλ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2205.

1290. **Λεμ. 770-785.** Για το ότι οι πινακίδες αυτές προέρχονται από την Αμαθοΰντα και όχι από το Κούριον βλ. τα σχόλια στην **Λεμ. 770.**

1291. Βλ. *ΑΚΕΠ Δβ΄*, άρ. 47.

1292. Βλ. *ΙΚ* σ. 305 και *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2206.

παρέμειναν να κρύβονταν και έτσι να έξηγεΐται η έλλειψη Ιουδαϊκων συμβολων στις επιτύμβιες επιγραφές της νήσου. Οι P. Aupert και O. Masson¹²⁹⁷ πιστεύουν ότι πρόκειται για τον Θεο των Ιουδαίων. Υπάρχει όμως σ' αυτές τις επιγραφές εκτός από την άπουσία Ιουδαϊκων συμβολων και παντελής άπουσία Ιουδαϊκων ονομάτων, εν αντιθέσει προς άλλες επιγραφές σε συναγωγές και άλλοι μετά τον Β' αϊ. μ.Χ. (βλ. άνωτ. σ. 78-79).

Ο χριστιανισμός υπήρξε το θρησκευτικό γεγονός που έπηρέασε και επέφερε σημαντικές αλλαγές στη ζωή της νήσου, όπως και στα υπόλοιπα τμήματα της αυτοκρατορίας.¹²⁹⁸ Αύτοι που διασκορπίστηκαν μετά τον λιθοβολισμό του Στεφάνου ήταν οι πρώτοι που δίδαξαν τον χριστιανισμό στην Κύπρο, αλλά μόνο στους Ιουδαίους της νήσου.¹²⁹⁹ Ο Απόστολος Βαρνάβας, ένας από τους Ιουδαίους της Κύπρου και από τους πρώτους που άσπάσθησαν τον χριστιανισμό,¹³⁰⁰ ανέλαβε να διαδώσει τη νέα θρησκεία στη νήσο. Για τον σκοπό αυτό

1293. Βλ. BCH 103, 1979, 383. Για άνάλυση επί του θέματος βλ. **Λεμ. 770.**

1294. Βλ. Σπυριδάκη, ΣΙΚ, σ. 55.

1295. Πράξ. 11.19: *Οί μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.*

1296. κ. αίρέσ. 30.25 (149d-150a-b): *πάλιν δὲ καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸς τοῖς περὶ Πέτρον λέγων «Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Κηφᾶς, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοί τε καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας»... καὶ γὰρ Βαρνάβα λέγει Ἰωσήφ ποτε καλούμενον, Βαρνάβαν δὲ μετακληθέντα υἱὸν παρακλήσεως ἐρμηνευόμενον, Λευΐτην, Κύπριον τῷ γένει. καὶ οὐ πάντως ἐπειδὴ Κύπριος ἦν, οὐκ ἦν ἀπὸ τοῦ Λευΐ, ὡς καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος, εἰ καὶ ἀπὸ Ταρσοῦ ὠρμᾶτο, οὐκ ἦν ἀλλότριος τοῦ Ἰσραήλ. (150) διασπαρέντων γὰρ πολλῶν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, καὶ ἐν χρόνοις ἄλλοις, καθότι συνέβαινε πόλεμος καὶ αἰχμαλωτισθέντων καὶ δοθέντων εἰς πολιορκίαν, οἱ μὲν αἰχμάλωτοι ἐρθέντες ἐπέμειναν ἐν τισι τόποις, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης αἰτίας ἀναχωρήσαντες κατῴκουν ἕκαστος ὅπου κατεΐληφεν, ὡς καὶ ὁ ἅγιος Τερεμίας ἔλεγε περὶ τοῦ Ἰσραήλ, καθάπερ πολλάκις τοῦτο αὐτῷ συμβέβηκε, τὸ ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου τῶν πολεμίων, πβ. Πράξ. 4.36-37: Ἰωσῆς δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως, Λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει, (37) ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων. Βλ. καὶ Ἄλεξ. Μον. Ἐγκ. Βαρν. 1.9: Ὁρμᾶτο μὲν οὖν οὗτος [ὁ Βαρνάβας] ὁ τρισόλβιος ἐκ τῆς εὐλογημένης φυλῆς τοῦ Λευΐ, ἐξ ἧς ὑπῆρχον Μωυσῆς καὶ Ἀαρών, οἱ μεγάλοι τοῦ Θεοῦ προφῆται καὶ πρώτοι τοῦ δήμου· καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συγγενείας Σαμουὴλ τοῦ προφῆτου κατάγων τὸ γένος. Οἱ δὲ τούτου πρόγονοι, διὰ περίστασιν πολέμου καταλαβόντες τὴν Κυπρίων χώραν φιλοφρόνως ᾤκουν αὐτήν· ἦσαν δὲ εὐλαβεῖς κατὰ τὸν νόμον, καὶ πλούσιοι σφόδρα...*

έπισκέφθηκε δύο φορές τὴ νῆσο, τὴν πρώτη μὲ τοὺς Ἀποστόλους Παῦλο καὶ Μᾶρκο τὸ 45 μ.Χ. καὶ τὴ δεύτερη μὲ τὸν Μᾶρκο τὸ 49 μ.Χ.¹³⁰¹ Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας κήρυξαν ἀρχικὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ στὴ συναγωγή τῆς Σαλαμίνας.¹³⁰² Ἀκολούθως στὴν Πάφο τὸ 45/46 μ.Χ. οἱ δύο Ἀπόστολοι προσηλύτισαν στὸν χριστιανισμὸ τὸν ἀνθύπατο τῆς νήσου Σέργιο Παῦλο μετὰ ἀπὸ τὸ θαῦμα τοῦ Παύλου.¹³⁰³ Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὸν Ῥωμαῖο ἀνθύπατο ὑπῆρξε πάρα πολὺ σημαντικὴ καὶ βοήθησε στὴν ἐξάπλωση τῆς νέας θρησκείας ἀνάμεσα στοὺς κάτοικους τῆς νήσου. Στὴ διάδοση τοῦ χριστιανισμοῦ ἀντιδρούσε ἡ ἰουδαϊκὴ κοινότητα τῆς Κύπρου. Ὅταν ἔφθασε στὴν Πάφο ὁ Βαρνάβας μαζὶ μὲ τὸν Μᾶρκο, ὁ Βαριησοῦς δὲν τοὺς ἄφησε νὰ εἰσέλθουν στὴν πόλη, καὶ γι' αὐτὸ ἐπέστρεψαν στὸ Κούριον.¹³⁰⁴ Ἐκεῖ ὁμως ὅταν δοκίμασαν νὰ εἰσέλθουν στὴν πόλη, τοὺς ἐμπόδισε μεγάλος ἀριθμὸς Ἰουδαίων, μὲ ὑποκίνηση καὶ πάλι τοῦ Βαριησοῦ,¹³⁰⁵ ὁ ὁποῖος ἐκ νέου τοὺς ἐμπόδισε νὰ εἰσέλθουν καὶ στὴν Ἀμαθοῦντα.¹³⁰⁶ Στὴ Σαλαμίνα, ὁ Βαρνάβας βρῆκε μαρτυρικὸ θάνατο ἐπὶ τῆς πυρᾶς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.¹³⁰⁷

1297. Πράξ. 15.35-39: Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. (36) Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. (37) Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν ἐπικαλούμενον Μάρκον. (38) Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. (39) ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ὑπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

1298. Πράξ. 13.5. Παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 1270.

1299. Πράξ. 13.6-12. Παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 1271.

1300. Act. Barn. 18: συνητήσαμεν δὲ τινι Ἰουδαίῳ ὀνόματι Βαριησοῦ ἐρχομένῳ ἀπὸ Πάφου, ὅστις καὶ ἐγνώρισεν Βαρνάβαν ὄντα πρῶην μετὰ Παύλου· οὗτος οὐκ εἶασεν ἡμᾶς εἰσελθεῖν ἐν Πάφῳ ἀλλ' ὑποστρέψαντες ἤλθομεν ἐν τῷ Κουρίῳ.

1301. Act. Barn. 19. Παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 558.

1302. Act. Barn. 20. Παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 1274.

1303. Act. Barn. 22-23 (παράθεση τοῦ χωρίου στὴ σημ. 1250), πβ. Ἀλεξ. Μον. Ἐγκ. Βαρν. 2.29: Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Βαρνάβας εἰς τὴν συναγωγὴν [ἐν Σαλαμίनि τῆς Κύπρου], καὶ ἐδίδασκε τοὺς Ἰουδαίους, πείθων αὐτοὺς περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Πλησθέντες δὲ θυμοῦ οἱ ἀπὸ Συρίας Ἰουδαῖοι ἀναστάντες ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν οἴκῳ σκοτεινῷ ἐν τῇ συναγωγῇ ἕως ἐσπέρας βαθεῖς. Ἐξαγάγοντες δὲ αὐτὸν καὶ βασανίσαντες ἰκανῶς, ἐκεῖ αὐτὸν κατέλευσαν οἱ παράνομοι· καὶ ἄψαντες

Ὁ Βαρνάβας ἰδρυσε ἐκκλησίες καὶ χειροτόνησε ἐπισκόπους. Κατὰ τὸ πρῶτο του ταξίδι βάπτισαν μαζί με τὸν Παῦλο τὸν Ἡράκλειον στὸ Κίτιον, τὸν ὁποῖον μετωνόμασαν σὲ Ἡρακλείδιον, καὶ τὸν χειροτόνησαν ἐπίσκοπο Ταμασοῦ,¹³⁰⁸ καθὼς καὶ τὸν Ἀριστοκλιανὸ στὸ χωριὸ του κοντὰ στὴν Ἀμαθοῦντα.¹³⁰⁹ Κατὰ τὴ δεύτερη ἱεραποστολικὴ περιοδεία τοῦ Βαρνάβα μαζί με τὸν Μάρκο προσηλύτισαν τὸν Ῥόδωνα στὴν Παλαίπαφο¹³¹⁰ καὶ χειροτόνησαν τὸν Λάζαρο, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀνάστασή του κατέφυγε στὸ Κίτιον.¹³¹¹ Ὁ Μάρκος, ὁ Τίμων καὶ ὁ Ῥόδων μετὰ τὸν μαρτυρικὸ θάνατο τοῦ Βαρνάβα συνάντησαν στὸν Λιμνίτη τὸν Αὐξίβιον καὶ τὸν κατήχησαν στὸν χριστιανισμό καὶ ἀφοῦ τὸν χειροτόνησαν ἐπίσκοπο, τὸν ἐστείλαν στοὺς Σόλους.¹³¹² Ὁ Παῦλος, ὅταν ἔμαθε τὸν θάνατο

πυρὰν μεγάλην, ἔρριψαν ἐκεῖ τὸν μακάριον πρὸς τὸ μηδὲ λείψανον αὐτοῦ εὐρεθῆναι. Προνοίᾳ καὶ Θεοῦ ἀκέραιον ἔμεινε τὸ σῶμα τοῦ Ἀποστόλου καὶ οὐδὲν αὐτὸ ἐβλάψεν ἢ πυρὰ. Μάρκος δέ, κατὰ τὰ διατεταγμένα αὐτῷ, ἐξεληθὼν ἔξω τῆς πόλεως κατὰ δυσμὰς μετὰ τινων ἀδελφῶν, κρυφῆ συναπεκόμισαν τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Βαρνάβα· καὶ θάψαντες ἐν σπηλαίῳ, ὡς ἀπὸ σταδίων πέντε τῆς πόλεως, ἀνεχώρησαν ποιήσαντες κοπετὸν μέγαν ἀπ' αὐτῷ.

1304. Act. Barn. 16-17: ἤλθομεν εἰς πόλιν Λαμπαδιστοῦ, ὅθεν ὑπῆρχεν καὶ Τίμων· πρὸς ὃν εὐρόντες καὶ Ἡράκλειον ὄντα ἐκεῖ ἐξενίσθημεν, παρ' αὐτῷ. (17) Οὗτος ἦν ἀπὸ τῆς Ταμασέων, ὃς ἐληλύθει ἐπισκέψασθαι τοὺς οἰκείους αὐτοῦ· πρὸς ὃν ὁ Βαρνάβας ἀνεγνώρισεν αὐτόν, πρώην ἐπὶ τῆς Κιτιέων συντυχίαν πεποικῶς μετὰ Παύλου πρὸς αὐτόν· ᾧ καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐδόθη ἐπὶ τοῦ βαπτίσματος, μετωνόμασέν τε αὐτὸν Ἡρακλείδην. χειροτονήσαντές τε αὐτὸν ἐπίσκοπον τῆ Κύπρω καὶ ἐκκλησίαν ἐπιστηρίζαντες ἐν Ταμάσῳ κατελείψαμεν αὐτὸν εἰς κατοίκησιν τῶν ἐκεῖσε κατοικούντων ἀδελφῶν.

1305. Act. Barn. 20: οὗτος [Ἀριστοκλιανός] λεπρὸς ὢν ἐκαθαρίσθη ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὃν καὶ ἐσφράγισε Παῦλος καὶ Βαρνάβας εἰς ἐπίσκοπον, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὴν κώμην αὐτοῦ ἐν Κύπρω διὰ τὸ πολλοὺς Ἑλληνας ὑπάρχειν ἐκεῖ.

1306. Act. Barn. 18: Ἡμῶν δὲ διελθόντων τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Χιονῶδες, κατηντήσαμεν ἐν Παλαιᾷ Πάφῳ κάκεῖ εὐρόντες Ῥόδωνά τινα ἱερόδουλον, ὃς καὶ αὐτὸς πιστεύσας συνηκολούθησεν ἡμῖν...

1307. Ἀνάμνησις: Ὁ δὲ Λάζαρος ὁ τετραήμερος ἦν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρω διὰ τὸν φόβον τῶν Τουδαίων, ἐκεῖ καὶ ποιμὴν χειροτονηθεὶς ὑπὸ Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου...

1308. Βί. Αὐξ. 8: Καὶ ἀπελθόντων [τοῦ Μάρκου μετὰ τοῦ Τίμωνος καὶ Ῥόδωνος] ἐν τῇ κώμῃ εὔρον ἐν αὐτῇ τὸν μακάριον Αὐξίβιον προσφάτως παραγενόμενον ἐκ τῆς Ῥώμης καὶ γενόμενοι ἐπὶ συντυχίᾳ ἀμφοτέροι, ἠρώτησεν Μάρκος τὸν Αὐξίβιον "ποίας πόλεως τυγχάνεις;" ὁ δὲ φησιν "ἐκ τῆς μεγάλης πόλεως Ῥώμης, διὰ τὸ γενέσθαι με χριστιανὸν παρεγενάμην ἐνταῦθα." Ὁ δὲ ἀπόστολος, ἰδὼν ὅτι ἔχει πόθον εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ὅτι ἀνὴρ πιστὸς καὶ λόγιός ἐστιν, κατηχήσας αὐτὸν ἱκανῶς καὶ διδάξας τὸν περὶ ἀληθείας λόγον τοῦ Θεοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐβάπτισεν αὐτὸν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι αὐτὸν ἐπιθεὶς αὐτῷ τὰς χεῖρας ἔδωκεν αὐτῷ τὸ

τοῦ Βαρνάβα, στέλνει σὴν Κύπρο τὸν Ἐπαφρᾶν καὶ τὸν Τυχικὸν δίδδοντάς τους ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἡρακλεΐδη, τὸν ἀρχιεπίσκοπο τῆς Κύπρου, νὰ τοὺς χειροτονήσει ἐπισκόπους Πάφου καὶ Νεαπόλεως (= Λεμεσοῦ) ἀντίστοιχα, ἐνῶ τὸν Αὐξίβιο ἐπίσκοπο Σολίων.¹³¹³ Ὁ Αὐξίβιος ἐκχριστιανίζει ὅλους σχεδὸν τοὺς κατοίκους τῶν Σόλων καὶ κτίζει μεγαλοπρεπῆ ναό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ πρῶτος χριστιανικὸς βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν πηγῶν.¹³¹⁴

Ὁ Σπυρίδων, ἐπίσκοπος Τρεμιθοῦντος ποῦ ἤκμασε κατὰ τὰ χρόνια τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ υἱοῦ του Κωνσταντίου, ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες μορφές τῆς κυπριακῆς ἐκκλησίας.¹³¹⁵ Ὁ Σπυρίδων, ὁ ὁποῖος εἶχε μαθητὴ του τὸν Τριφύλλιο, ἐπίσκοπο Καλλινικησέων (= Λευκωσίας),¹³¹⁶ συμμετέσχε σὴν πρώτη οἰκουμενικῇ σύνοδο σὴ Νίκαια τὸ 325 μ.Χ. φέρων μαρτυρικὰ στίγματα.¹³¹⁷ Ἡ πιὸ

Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· καὶ χειροτονήσας Ἐπίσκοπον καὶ διδάξας πῶς δεῖ κηρύσσειν τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἀπέστειλεν ἐν τῇ Σολίων πόλει...

1309. Βί. Αὐξ. 13: *Μαθὼν οὖν ὁ Παῦλος ὅτι ἐξῆλθεν Βαρνάβας τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν τῶν ἀποστόλων εἰς Κύπρον τοῦ διδάσκειν καὶ εὐαγγελίζεσθαι τὸν Χριστόν, συνιδὼν ἀπέστειλεν Ἐπαφρᾶν καὶ Τυχικὸν καὶ τινὰς ἄλλους ἐν Κύπρῳ πρὸς Ἡρακλεΐδην τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς νήσου γράψας αὐτῷ ἵνα τὸν μὲν Ἐπαφρᾶν καταστήσῃ Ἐπίσκοπον ἐν Πάφῳ, Τυχικὸν δὲ ἐν Νεαπόλει· «κατὰ πόλιν δὲ ἐτέρους κατάστησον· ἀλλὰ κάτελθέ», φησι, «καὶ τῇ Σολίων πόλει καὶ ἀναζητήσας ἐν αὐτῇ ἄνδρα Ῥωμαῖον, καλούμενον Αὐξίβιον, τοῦτον κατάστησον ἐν Σόλοις· ἀλλὰ βλέπε μὴ ἐπιθῆς αὐτῷ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸ χειροτονῆσαι· ἤδη γὰρ κατηξιώθη τῆς ἱερωσύνης χειροτονηθεὶς ὑπὸ Μάρκου».*

1310. Βί. Αὐξ. 21: *Τῆς οὖν χάριτος τοῦ Θεοῦ ἐπιφοιτησάσης ἐν τῇ Σολίων πόλει καὶ σχεδὸν πάντων πιστευσάντων τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ διὰ τῆς διδαχῆς τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν συνεργούντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνιδὼν ἐν ἑαυτῷ ὅτι μικρὰ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία πρὸς τοὺς ἐρχομένους, ἐλογίσατο μείζονα οἰκοδομῆσαι ἐκκλησίαν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσηύξατο, ὅπως ἀντιλήψεται αὐτῷ ὁ Θεός· Καὶ ἀναστὰς καὶ ποιήσας εὐχὴν καὶ διαχαράξας τὸν τύπον τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, συνευδοκοῦντος τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργούντος, ἀνήγειρε τὸν ναὸν τὸν μέγαν καὶ θαυμαστὸν τοῦτον, τὴν Ἁγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν, κατακοσμήσας αὐτὴν παντὶ κόσμῳ, ὡς νυμφίῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.*

1311. Βλ. Βί. Σπυρ. 4: *Ὁ ἐν ἁγίοις ὁσιος καὶ θαυματουργὸς πατὴρ ἡμῶν Σπυρίδων ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος πόλεως Τρεμιθοῦντων τῆς Κύπρου, οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.*

1312. Βί. Σπυρ. I.14: *εἶχεν δὲ συνοδοιπόρον Τριφύλλιον τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν ἤδη τῆς τῶν Καλλινικησέων πόλεως Λευκῶν Θεῶν ἐκκλησίας τὴν ἀρχιερωσύνην κληρωσάμενον.*

1313. Βί. Σπυρ. I.6: *Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου... γέγονεν ἡ ἐν Νικαίᾳ ἁγία σύνοδος... Συναχθέντων δὲ τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρων μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως*

σημαντική προσωπικότητα από τους επισκόπους κατά τους πρώτους τέσσερεις αιώνες του χριστιανισμού στη νήσο ήταν ο Επιφάνιος, επίσκοπος Κωνσταντίας, ο οποίος διοίκησε την εκκλησία της Κύπρου για τριάντα έξι χρόνια.¹³¹⁸ Ο Επιφάνιος αγωνίστηκε έναντίον των διαφόρων αίρέσεων¹³¹⁹ και η δράση του επεξετάθη σε όλο τον χριστιανικό κόσμο.¹³²⁰

Ο πλήρης εκχριστιανισμός της νήσου δεν υπήρξε εύκολος και συνετελέσθη μετά τον Δ΄ αιώνα. Μέχρι και αυτόν τον αιώνα υπάρχουν μαρτυρίες για τη λατρεία των προηγούμενων

Κωνσταντίνου ἐν τῇ Νικαέων πόλει... παρῆν δὲ καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ σημειοφόρος Σπυρίδων, περὶ οὗ ἡμῶν ὁ λόγος.

1314. Παλλαδ., Διάλ. 16: Διὰ τί δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ οὐ στοχάζη, πῶς εἰσιν ἐναντία ἀλλήλαις; Ἐπιφάνιον γὰρ τὸν μακάριον τὸν Κωνσταντίας τῆς Κύπρου ἐπίσκοπον, τριακονταεξ ἔτη ἄρξαντα τῆς Ἐκκλησίας, δυσφημήσας, ὡς αἰρετικὸν ἢ σχισματάριον ἐπὶ Δαμάσου ἢ Σηρικίου τοῦ μακαρίου...

1315. Βί. Ἐπιφ. 59 (370 B-D): Ποτὲ οὖν συνείρεν Ἐπιφάνιος πρὸς Ἀέτιον τὸν ἐπίσκοπον τῶν Οὐαλεντιανῶν. ἦσαν πλήθη ἐπὶ τῆς Κωνσταντίας οἱ τῆς αἵρέσεως ταύτης... (C) ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι πλεῖσται αἵρέσεις ἐν τῇ Κυπρίων χώρα, αἰτινές εἰσιν αὗται· Ὀφίται, Σαβελλιανοί, Νικολαῖται, Σιμωνιανοί, Βασιλειδιανοί, Καρποκρατιανοί. περὶ τούτων Ἐπιφάνιος ἔγραψεν ἐπιστολὴν τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, ὅπως ἀπὸ διατάξεως βασιλικῆς τούτους διώξη τῆς νήσου. ἦσαν γὰρ ἄνδρες πλούσιοι ἐν αὐτοῖς, οἵτινες καὶ ἐνεπιστεύοντο χρείας δημοσίας, καὶ ἐταπεῖνον τοὺς ὀρθοδόξους. (D) δεξάμενος οὖν ὁ βασιλεὺς τὰ γράμματα παρὰ Ἐπιφανίου ἐποίησεν τύπον τοιοῦτον. «εἰ τις τῷ πατρὶ Ἐπιφανίῳ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Κυπρίων χώρας οὐχ ὑπακούει διὰ τῶν θείων λόγων, ἐξερχέσθω τῆς νήσου, καὶ ὅπου θέλει κατοικεῖτω. εἰ δὲ τινες φίλοι ὄντες καὶ τέκνα τῆς μετανοίας, καὶ ὁμολογοῦσιν τῷ κοινῷ πατρὶ ὅτι «πλανηθέντες βουλόμεθα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐλθεῖν,» μεινάτωσαν ἐπὶ τῆς νήσου, διδασκόμενοι ὑπὸ τοῦ κοινοῦ πατρός.» τοῦ οὖν τύπου παρὰ στρατευομένου ἐλθόντος καὶ ἐμφανισθέντος, πολλοὶ ἐπείσθησαν ἐξ αὐτῶν Ἐπιφανίῳ. οἱ δὲ μὴ πεισθέντες εὐθέως ἐδιώχθησαν ἐκ τῆς νήσου, πβ. Σούδ. ἐν λ. Ἐπιφάνιος: Ἐπιφάνιος, Κωνσταντίας τῆς Κύπρου ἐπίσκοπος, τῆς πρότερον Σαλαμίνας, ἔγραψε κατὰ πασῶν αἵρέσεων λόγους, ἃ Πανάρια λέγονται, καὶ ἕτερα πολλά· ἅτινα παρὰ μὲν τῶν πεπαιδευμένων διὰ τὰ πράγματα, παρὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ τὰ ῥήματα ἀναγιγνώσκειται· τελευτᾶ ἐσχατόγηρος. Βλ. καὶ Φωτ. Βιβλ. 122 (94b): Ἀνεγνώσθη Ἐπιφανίου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τὰ Πανάρια, ἐν τεύχεσι μὲν γ', τόμοις δὲ ζ', κατὰ αἵρέσεων δὲ π'.

1316. Ἡ ἀδελφὴ τῶν βασιλέων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου κάλεσε τὸν Ἐπιφάνιο στὴ Ρώμη γιὰ νὰ τὴν θεραπεύσει βλ. Βί. Ἐπιφ. 48 (359 D): ποτὲ οὖν ἡ ἀδελφὴ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων πάθος ἔχουσα (ἦν δὲ αὐτὴ ἐπὶ τῆς Ρώμης) ἤκουσεν περὶ Ἐπιφανίου ὅτι θεραπεύει ὁ θεὸς δι' αὐτοῦ τοὺς ἀσθενοῦντας. αὐτὴ οὖν ἀπέστειλεν ἐν τῇ Κυπρίων, ἀγαγεῖν Ἐπιφάνιον ἐπὶ τῆς Ρώμης. Ὁ αὐτοκράτωρ Θεοδοσίος κάλεσε τὸν Ἐπιφάνιο στὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ νὰ τὸν θεραπεύσει βλ. Βί. Ἐπιφ. 57 (367 B): Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου, οὐκ οἶδα κατὰ ποῖαν πρόφασιν ἀλγήσαντος τοὺς πόδας, ἀπὸ τῶν γονάτων καὶ κάτω παρελύθη ὅλον τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἦν κείμενος ἐπὶ τῆς κλίνης ἑπταμηνιαῖον χρόνον. οὗτος ἀπέστειλεν πρὸς Ἐπιφάνιον ἐπὶ τῆς Κυπρίων, ὅπως ἀνέλθῃ ἐπὶ τὴν βασιλίδα Κωνσταντίνου πόλιν, ὅπως βοηθήσῃ ὀδυνωμένῳ...

θεοτήτων. Στὸν Βίον τοῦ Ἐπιφανίου μαρτυρεῖται ὅτι ὁ ἀρχαῖος ναὸς τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα ἦταν πολὺ πλούσιος μέχρι καὶ τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ.¹³²¹ Ἡ λατρεία τῆς Ἀρτέμιδος στὴν Ἀμαθοῦντα ἐξακολουθοῦσε μέχρι καὶ τὰ τέλη τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ.¹³²² Ἀρκετοὶ Κύπριοι κατὰ τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ. λάτρευσαν τὴν Ἀφροδίτη.¹³²³

Ἐνῶ οἱ φιλολογικὲς μαρτυρίες γιὰ τὸν ἐκχριστιανισμὸ τῆς νήσου καὶ τὴν ἐξάπλωση τῆς νέας θρησκείας εἶναι πολλές, οἱ ἐπιγραφικὲς πηγὲς μέχρι τὰ μέσα τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ. εἶναι πολὺ φτωχὲς. Ὑπάρχουν μόνο κάποιες κρυπτοχριστιανικὲς ἴσως ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές. Στὸ Κούριον, σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή, ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς Ἐπισκοπῆς νοτιοδυτικῶς τῆς καταστραφείσης ἐκκλησίας τῆς Παναγίας Χρυσαναγιώτισσας ἢ ὁποῖα χρονολογεῖται πιθανῶς τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ., τὸ γράμμα *χεῖ* στὴν τυπικὴ φράση *χρηστὲ χαῖρε* εἶναι γραμμένο μὲ σταυρό, γεγονός ποὺ δείχνει ὅτι πρόκειται γιὰ κρυπτοχριστιανικὴ ἐπιγραφή.¹³²⁴ Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Β΄/Γ΄ αἰ. μ.Χ., ποὺ βρέθηκε στὸ χωριὸ Γεράσα στὴν τοποθεσία «Σπήλιοι»,¹³²⁵ ὅπως καὶ γιὰ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τῆς ἴδιας περιόδου ποὺ βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι,¹³²⁶ καὶ σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τῆς ἴδιας περιόδου ποὺ βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ, στὴν τοποθεσία «Ἅγιος Γεώργιος τῆς Χαβούζας».¹³²⁷ Σὲ ἀδημοσίευτη ἐπιγραφή ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀπαισιά, εἶναι χαραγμένο τὸ κρυπτοχριστιανικὸ *χεῖ* στὸ

1317. Βί. Ἐπιφ. 53. Παράθεση στὴ σημ. 659.

1318. Βί. Τύχ. 2. Παράθεση στὴ σημ. 596.

1319. Βί. Τύχ. 3: ...Ὁ δὲ θαρρῶν τῆ πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐξέθετο αὐτοῖς θαρσαλέως τὸν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου λόγον, στηλιτεύσας τῶν εἰδώλων τὰς ἀκαθαρσίας, ἐνθα λέγει τὴν Ἀφροδίτην ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου ταφῆναι.

1320. Λεμ. 87.

1321. Λεμ. 544.

1322. Λεμ. 557.

1323. Λεμ. 684.

χέρσε, ένῶ σὲ ἄλλη μία ἀδημοσίευτη ποὺ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ στὸ χαῖρε.¹³²⁸

Κρυπτοχριστιανικὴ έπιγραφή μαρτυρεῖται καὶ σὲ ταφικὸ κίονα, ποὺ βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Τσιφλικούθκια» καὶ χρονολογεῖται τὸν Β΄ μὲ Γ΄ αἰ. μ.Χ.¹³²⁹ Αὐτὴ ἡ έπιτύμβια έπιγραφή εἶναι πολὺ σημαντικὴ, ὄχι μόνο έπειδὴ πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς λίγες κρυπτοχριστιανικὲς έπιγραφές τῆς Κύπρου, ἀλλὰ πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς δύο έπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου στὴν ὁποία εἶναι χαραγμένο τὸ χρίσμα. Τὸ χεῖτ στὴν ἀρχὴ τῶν στίχων 2 καὶ 3 ὄχι μόνο ἀποδίδεται μὲ σταυρό, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες κρυπτοχριστιανικὲς έπιτύμβιες έπιγραφές, ἀλλὰ τὸ πάνω του μέρος τελειώνει σὰν ρῶ. Ἡ ἄλλη έπιγραφή ποὺ παραδίδει τὸ χρίσμα βρέθηκε στὸ χωριὸ Κοφίνου καὶ χρονολογεῖται πιθανῶτα τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ.¹³³⁰

Σὲ δύο έπιγραφές χαραγμένες σὲ κίονα, ὑπάρχει ἀφιέρωση στὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ πρὸς τὸν θεὸν Ὑψιστον, ὁ ὁποῖος καλεῖται Κύριος Ὑψιστος.¹³³¹ Εἶναι ἡ μοναδικὴ έμφάνιση σ' αὐτὲς τὶς δύο έπιγραφές τοῦ ὄρου Κύριος ἀντὶ θεὸς καὶ πιθανῶτα αὐτὸ ὀφείλεται στὴν επίδραση τοῦ χριστιανισμοῦ. Οἱ δύο αὐτὲς έπιγραφές, ποὺ χρονολογοῦνται τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ. καὶ ἀναφέρουν μέλη τῆς ἴδιας οἰκογένειας, χάραχθηκαν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴ μορφή τῶν γραμμάτων, ἀπὸ τὸν ἴδιο χαρακτῆ, καὶ εἶναι ἴσως κρυπτοχριστιανικές.

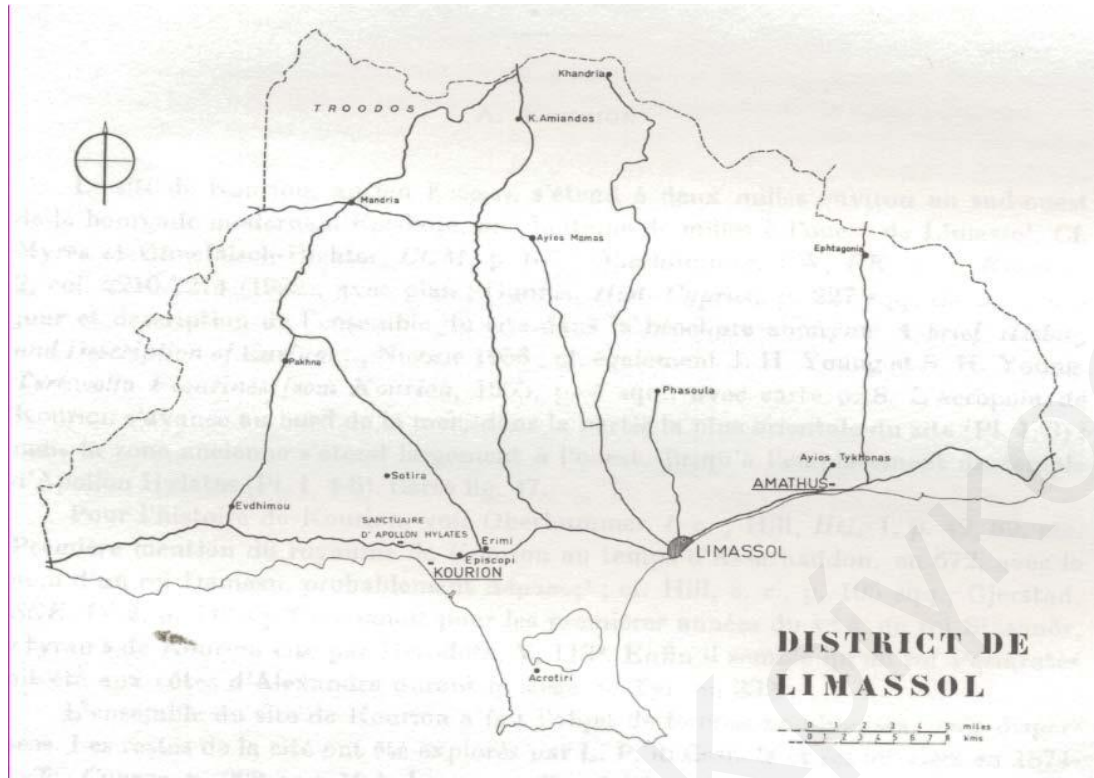
1324. Αναφέρονται ἀπὸ τὸν Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2208, ὑποσ. 167 (c) καὶ (d).

1325. **Λεμ. 675.**

1326. **Λάρ. 204.**

1327. **Λεμ. 175-176.**

Νέα Πάφος. Τιμητικές επιγραφές.

II. Έπαρχίες Λευκωσίας και Κερυνείας

Νέα Πάφος. Τιμητικές επιγραφές.

**ΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ
ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ**

I. ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΦΟΥ (Πάφ. 1-158)

1. ΝΕΑ ΠΑΦΟΣ (Πάφ. 1-52)

A. Επίσημη επιγραφή (Πάφ. 1)

Πάφ. 1. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗΚΕ ΑΠΟ ΠΥΡΚΑΓΙΑ
περὶ τὸ 358 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,435, πλάτους 0,44 καὶ πάχους 0,026 μ., ἀποκεκρουμένη δεξιά. Βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (M.P. 1255). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,048 μέχρι 0,052 (ὄμικρον 0,018) μ.

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 101-2, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 37, 5)· Cayla, *CCEC* 27, 1997, σ. 71-7 (φωτ.) (*AE* 1997, 1532).

incendi[o collapsum (-am)]
Cl. Musonia [restitutum (-am)]
reddidit cu[rante Bassidio]
4 Lauracio v(iro) c(larissimo) [consulari
(;)]
prov(inciae) C[ypri].

4. Lauracio v(iro) c(larissimo) [consulari ?], Cayla: Lauricio Vo[pisco? procos], Mitford.

Ἐνα δημόσιο κτήριο τῆς Νέας Πάφου, μεγάλης προφανῶς σημασίας, μετὰ τὴν καταστροφή του ἀπὸ πυρκαγιά ἀνοικοδομήθη χάρις στὴ γενναιοδωρία μιᾶς *Claudia Musonia*, ἐνῶ ἡ ὅλη ἐργασία ἐπεθεωρεῖτο ἀπὸ τὸν Ῥωμαῖο ἀξιωματοῦχο. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται περὶ τὸ 358 μ.Χ., ἀφοῦ τὸ 359 μ.Χ. ὁ Β. Lauracius ἦταν κυβερνήτης τῆς Ἰσαυρίας. Ὅπως ἐπισημαίνεται στὴν *AE* «L'inscription concerne donc

Bassidius Lauricius, qui fut comes et praeses d'Isaurie en 359 p. C.».

Β. Τιμητικές έπιγραφές (Πάφ. 2-14)

Πάφ. 2. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΥΕΪΛΙΟ ΜΑΤΟΥΡΟ

δεύτερο μισό τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ.

Ὁ Hogarth, *Devia Cypria* 1889, σ. 8-9, ἀρ. 1, ποῦ εἶναι ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος ἔκανε ἀυτοψία αὐτῆς τῆς έπιγραφῆς ὀλόκληρης στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Χατζηγιαννικοῦ στὴν Κάτω Πάφο, τὴν περιγράφει ὡς βάση ἀπὸ στακτόχρουν ἀσβεστόλιθο σὲ τέσσερα ἀποτμήματα, ἀποκεκρουμένη στὴν κορυφή, ἐνῶ ἓνα μεγάλο ἀπότμημα ἔλειπε στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ λίθου.

Ἡ έπιγραφὴ έθεωρεῖτο ἔξ ὀλοκλήρου χαμένη, μέχρι ποῦ ἡ I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 153-4, ἀρ. 8, ἐνετόπισε τὸ δεξιὸ τῆς ἀπότμημα. Τὸ μοναδικὸ αὐτὸ ἀπότμημα, ἀπὸ τὰ τέσσερα ποῦ περιγράφει ὁ Hogarth, ποῦ σώζεται, εἶναι ἀπὸ στακτόχρουν τοπικὸ μάρμαρο. Ἐχει ὕψος 0,18, πλάτος 0,18, πάχος 0,155 μ. καὶ εἶναι ἀποκεκρουμένος σ' ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω. Ὁ λίθος βρισκόταν γιὰ μακρὸ χρονικὸ διάστημα στὸν κῆπο τῆς Ἐλένης Λαζάρου-Ομήρου στὴν περιοχὴ «Ἁγία Μαρίνα» τῆς Κάτω Πάφου, μέχρι ποῦ πούληθηκε στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου, ὅπου φυλάσσεται σήμερα (ἀρ. 1983· Μ.Ρ. 95/56/2, bl. 90). (Ἄυτοψία στὶς 4/7/2006). Αὐτὸ τὸ ἀπότμημα σώζει μιὰ πολὺ ἀποσπασματικὴ έπιγραφὴ, μὲ γράμματα, τῶν ὁποῖων τὸ ὕψος κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ:

- - - - - ἀ]δ[ελφ[ῶι]
- - - [στρατηγῆ]σ]αντος
- - - - - [Οὔεῖλ]ί[ου]
- - - - - [Κ]υπρίων.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀποσπασματικὴ έπιγραφὴ ἀποτελεῖ τὸ δεξιὸ μέρος τῆς έπιγραφῆς ὑπ' ἀρ. 1 τοῦ Hogarth, τὴν ὁποία παραδίδουν καὶ σχολιάζουν οἱ Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 29-31, Moretti, *RFIC* 109, 1981, σ. 265-8 (= *SEG* 31, 1358), Christol, *Chiron* 16 (1986), σ. 6-14 (= *SEG* 36, 1258).

[. . .]ωι Οὔεῖλίωι Ματ[ού]ρ[ω]ι τῶ[ι
ἀ]δελφ[ῶι]

[Μάρκ]ου Οὔεῖλίου τοῦ στρατηγῆ[σ]αντος

[τῆ]ς έπαρχείας καὶ Λευκίου Οὔε[ῖλ]ί[ου]

4 [ἀνθ]υ]πάτου τῶι πάτρωνι τὸ

κοινὸν τὸ [Κ]υπρίων.

1. [. . .]ωι: Γαί]ωι, Hogarth || Ματ[ο]ού[ρ]ωι, Moretti: Μα(ρον)ίωι, Hogarth· M[ι]<λ>ι<ω>ν[ί]ωι, Mitford· Μάρ[κ]ου[]ύ]ίωι, Christol
2. [Μάρκ]ου . . . Hogarth: [. . .]ΟΥ, Mitford 3. [τῆ]ς: [τῆς Κυπρία]ς, Hogarth || Ούε[ί]λ[ί]ου, Nicolaou: Ούε[ί]λ[ί]ου, *rell.*

Κατὰ τὸν Mitford, ὁ ὁποῖος, ὅπως καὶ οἱ ἐπόμενοι ἐκδότες, ὀρθῶς ἀπορρίπτει τὴν ἀνάγνωση τοῦ Hogarth στὸν στ. 1 *Μα(ρον)ίωι* ἀφοῦ δὲν ἀπαντᾷ πούθεν ἄλλοῦ τέτοιο ὄνομα (*L. Vilius Maronius*), ὁ ἀνθύπατος ποῦ ἀναφέρεται σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή εἶναι ὁ *L. Vilius Milionius*, ποῦ κυβέρνησε τὴν Κύπρο κατὰ τὴν περίοδο τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ *Νέρωνος*, πβ. **Λευκ. 1**. Ὁ *Λεύκιος* εἶχε δύο ἀδελφία, τῶν ὁποίων τὰ προωνύμια, λόγω τῆς βραχύτητάς τους, πρέπει νὰ ἦταν *Τίτος* καὶ *Γάιος* ἢ *Μᾶρκος*. Ἡ σχέση τοῦ πρώτου μὲ τὴν Κύπρο εἶναι σαφής: ἦταν *πάτρων* τοῦ *κοινοῦ* τὸ *Κυπρίων*. Γιὰ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: *Κοινὸν Κυπρίων*, πβ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239–241. Ἡ σχέση τοῦ δευτέρου μὲ τὴ νῆσο ἀναφέρεται μὲ τὴ φράση *στρατηγήσας τῆς ἐπαρχείας* (= *ex-proconsul*).

Ὁ Moretti ὁμῶς σημειώνει ὀρθῶς ὅτι τὸ *Ούείλιος* εἶναι ἡ ἑλληνικὴ ἀπόδοση τοῦ *Vehilius* καὶ ὄχι τοῦ *Vilius* (τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόδοση θὰ ἦταν *Ούίλιος*). Προτείνει ἐπίσης τὴν ἀνάγνωση *Ματούρω*, ἀπορρίπτοντας καὶ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Mitford στὴν **Λευκ. 1**, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἀποκαθιστᾷ τὴν ἐπιγραφή ὡς [διὰ - - -] *μειλίων Του[λί]ου Κόρδου ἀνθυπάτου*, ὁ ὁποῖος διοίκησε τὴν Κύπρο τὸ 64/5 μ.Χ. κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ *Νέρωνος*.

Ὁ Christol ἀπορρίπτει καὶ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Mitford *M[ι]<λ>ι<ω>ν[ί]ωι* καὶ τοῦ Moretti *Ματ[ο]ού[ρ]ωι* στὸν στ. 1 προτείνοντας τὴ γραφὴ *Μάρ[κ]ου[]υ]ίωι*, ἡ ὁποία ὁμῶς δὲν στηρίζεται μὲ πειστικότητα σὲ σχέση μὲ τὸ ἀπόγραφο ποῦ παραδίδει ὁ Hogarth. Συμπερασματικὰ τρεῖς *Vehili* ἀδελφοὶ ἀναφέρονται σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή: α) Ὁ *[M.] Vehilius*, ἡ ἀνθυπατεία τοῦ ὁποίου στὴν Κύπρο πρέπει νὰ τοποθετηθεῖ εἴτε κατὰ τὴν περίοδο 42–39 π.Χ. εἴτε λίγο μετὰ τὸ 22 π.Χ., β) ὁ *L. Vehilius*, ποῦ ἦταν ὁ ἀνθύπατος τῆς Κύπρου τὸν καιρὸ τῆς χαράξεως τῆς ἐπιγραφῆς καὶ γ) ὁ *Vehilius Maturus*, ὁ τιμώμενος τῆς ἐπιγραφῆς, ποῦ ἦταν ὁ *πάτρων* τοῦ *κοινοῦ* τῶν *Κυπρίων*. Γιὰ τοὺς Ῥωμαίους *πάτρωνες* τῶν ἑλληνικῶν πόλεων βλ. Rossi, *patroni* 2001, πβ. Eilers, *patrons* 2002. Γιὰ τὶς τιμητικὲς ἐπιγραφὲς γιὰ Ῥωμαίους ἀξιωματούχους τῶν ἐπαρχιῶν (τυπικὲς ἐκφράσεις, μνημεῖα, πόλεις – ἐπαρχίες – πολῖτες ποῦ τοὺς τιμοῦν κτλ.) βλ. Erkelenz, *Optimo praes.* 2003, σ. 215–343.

Πάφ. 3. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ (;)

τέλη Α' αἰ. π.Χ. – ἀρχὲς Α' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα μαρμάρινης πλάκας λευκοῦ χρώματος, ὕψους 0,065, πλάτους 0,07 καὶ πάχους 0,027 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ τῆς Κάτω Πάφου ἀριστερὰ τοῦ φάρου, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ θεάτρου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 1787· M.P. 138/39/2, bl. 126). Ἡ πλάκα εἶναι ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ φέρει ἐπιγραφὲς στὶς δύο ὀψεις (γιὰ τὴν ἐπιγραφὴ σὲ δεύτερη χρῆση τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. βλ. Πάφ. 46). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,011 μέχρι 0,015 μ. (Αὐτοψία στὶς 5/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1968, σ. 73-4, ἀρ. 3 (a) (φωτ. πίν. 17, 3 a).

[- - - -] ΝΑ Κ [- - - - - - -]
[- - - -] ἡ [] προαίρ[εσις (;)]
[- - - -] τ [] ὄν εὐ[εργέτην (;)]

Πρόκειται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γιὰ τιμητικὴ ἐπιγραφὴ.

Πάφ. 4. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΪΟ ΟΥΜΜΙΔΙΟ ΠΑΝΤΑΥΧΟ ΚΟΥ-ΑΔΡΑΤΙΑΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΛΑΥΔΙΑ ΑΠΦΑΡΙΟΝ

τέλη
τῆς βασιλείας τοῦ Νέρωνος

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιὰ, ὕψους 0,35, πλάτους 0,545 καὶ πάχους 0,485. Βρισκόταν γιὰ πολλὰ χρόνια στὸν κῆπο τῆς Ἑλένης Λαζάρου-Ὀμήρου στὸ χωριὸ τῆς Κάτω Πάφου, μέχρι ποὺ ἀγοράστηκε ἀπὸ τὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου, ὅπου τώρα ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς του (ἀρ. 1982· M.P. 96/56/2, bl. 90). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,033. (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC*, 1970, σ. 154-6, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 29, 10)· Mitford, *Roman Civitas*, σ. 282, ὑποσημ. 46 (= *SEG* 30, 1630)· Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 242.

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1352, ὑποσημ. 322 (ἀποκατάσταση τῆς ἐπιγραφῆς) καὶ 324 (τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τῶν ἀρχιερέων).

[Γάιον Οὐ]μ[μίδιον Πάνταυχον [Κουα]-
[δρατιανό]ν, τὸν γυμνασιαρχή[σαντα]
[δρακτ]οῖς καὶ λουτήρσι Νερ[ωνείοις]
4 [ἐκ τοῦ ἰ]δίου μέχρι νυκτός, [τὸν διὰ]

Νέα Πάφος. Τιμητικές έπιγραφές.

[βίου άρ]χιερέα, τόν ιερέα τοῦ κώ[μου],
[Κλαυδ]ία Άφά[ριον Τ]εύκρου θυ[γάτηρ]
[τὸν έ]αυτῆς υἱὸν□, μνήμης [χάριν]

1-2. [Γάιον Ού]μμίδιον Πάνταυχο[ν τὸν καὶ ?] | [Τεῦκ(?)]ρον,
Νικολάου 3. [δρακτ]οῖς καὶ λουτήρσι Νερ□[ωνείοις], Mitford:
[- - - - -] αμου τηρσινά - - - - Νικολάου. [- ? ὀλκεί]ο□ις καὶ
λουτήρσι Νερ[ωνείων], Cayla 4. [- - - - - α]ύ□τ□οῦ μέχρι νυκτὸς
- - - - , Νικολάου. τῶν ὑπ' α]ύ□τοῦ μέχρι νυκτὸς ἀχθέντων, Cayla
5. [τὸν άρ]χιερέα, τόν ιερέα τοῦ κω - - - -, RDAC.

Ὁ Γάιος Ούμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανὸς εἶναι γνωστὸς καὶ ἀπὸ τὶς έπιγραφές Πάφ. 89 καὶ Πάφ. 90 (ὅπου καὶ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του). Σὲ αὐτὴν τὴν μεταθανάτιο έπιγραφή, τὴν ὁποία ἀνήγειρε πρὸς τιμὴν του ἡ μητέρα του, παρατίθενται ὅλοι οἱ τίτλοι ποῦ ἀπέκτησε: ἔλαβε τὰ ἀξιώματα τοῦ γυμνασιάρχου, τοῦ ἀρχιερέως διὰ βίου καὶ τοῦ ιερέως τοῦ κώμου (βλ. LSJ⁹ σ.λ.). Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση μνήμης χάριν, πβ. Λεμ. 45, 199, 303, 732, 747· Λευκ. 79, 80, 81, 82, 87, 88, 90, 91, 92, 96· Αβ. Πρ. 11, 12 καὶ 21. Ἡ έπιγραφή αὐτή, ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὸ μνήμης χάριν, εἶναι μεταθανάτιος τιμητικὴ έπιγραφή βλ. Λεμ. 45.

Πάφ. 5. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΒΕΡΙΟ ΚΛΑΥΔΙΟ ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗ,
ΥΙΟ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

μέσα Α' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένη ἄνω ἀριστερὰ καὶ κάτω δεξιὰ, ὕψους 0,25, πλάτους 0,69 καὶ πάχους 0,66 μ. Βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο στὴν τοποθεσία «Λουκκαρκά» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου (ἀρ. 1492· Μ.Ρ. 138/39/2, bl. 8). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,034 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 5/7/2006).

Karageorghis, BCH 87, 1963, σ. 349, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 38)· I. Nicolaou, RDAC 1963, σ. 44-5, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 8, 5) (= SEG 23, 647).

Κυπρίων τὸ κοινὸν Τιβέριον
Κλαύδιον Ὀνησικράτους
υἱὸν, Κυρίνα, Ὀνησικράτην,
4 ἄρξαντα, γραμματεῦσαν-
τα, γυμνασιαρχήσαντα.

Γιὰ τὸ γένος *Quirina* πβ. Λάρ. 38, Κερ. 2, 13 καὶ Αμμ. 37, 40 καὶ 56. Ἡ ὀνοματολογία, ἡ μορφή τῶν γραμμάτων καὶ

τὸ γένος Κυρίνα ὀδηγοῦν σὴ χρονολόγησι τῆς ἐπιγραφῆς κατὰ τὴν περίοδο τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Νέρωνος. Τὸ ὄνομα Ὀνησικράτης, ἓνα χαρακτηριστικὸ ὄνομα τῆς Κύπρου, ἀπαντᾷ στὸ νησί ἀπὸ τὸν ΣΤ΄ αἰ π.Χ. βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 103, 246 καὶ 139, καθὼς καὶ στὶς ἐπιγραφές τῆς πτολεμαϊκῆς περιόδου βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, Ο 29-33, καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς βλ. **Λεμ. 246, 425, 604· Λευκ. 65, 77** καὶ **Λάρ. 165**. Γιὰ τὰ σύνθετα ὀνόματα μὲ πρῶτο συνθετικὸ τὸ Ὀνασ- / Ὀνησ- βλ. Masson, *OGS*, σ. 303-4. Γιὰ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: Κοινὸν Κυπρίων, πβ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239-241.

Πάφ. 6. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ Τ. ΚΛΩΔΙΟ ΕΠΡΙΟ ΜΑΡΚΕΛΛΟ, ΑΝΘΥΠΑΤΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ 58-59 μ.Χ.

Μάρμαρινη πλάκα ἀποκεκρουμένη ἄνω, ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, ὕψους 0,19, πλάτους 0,265 καὶ πάχους 0,14 μ. Βρέθηκε σὴν Κάτω Πάφο καὶ φυλάσσεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου (ἀρ. 140). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,014 μ. (Αὐτοψία στὶς 6/7/2006). (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

Mitford, *RDAC* 1940-1948, σ. 1-6, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 1, σ. 1) (= *SEG* 18, 587).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1955, 256 (παράθεσι τοῦ κειμένου) (= *RA* 1956 II, 186)· Devreker, *Epigraphica* 38, 1976, 180 (εἰκασία γιὰ τὸν στ. 4) (= *SEG* 26, 1484).

ἶχνη γραμμάτων
 [Τίτω Κλωδίω Ἐπρίω] Μαρκέλλω, [ταμίω,
 δημάρχω],
 [στρατηγῶ, πρεσβ]ε[σ]υ[τ]ῆ λεγιῶνος
 τε[σσαρακα]δεκάτης]
 4 [Γεμίνης (;) Γα]ίου Καίσαρος
 Σεβαστοῦ, π[ρεσβευτ]ῆ ἀντι]-
 [στρατ]ήγω Λυκίας Τ(ι)βερίου Κλαυδ[ίου
 Καίσαρος Γερ]-
 [μανι]κοῦ καὶ Νέρωνος Κλαυδίου Κα[ίσαρος
 Γερ]-
 [μανι]κοῦ, ἀνθυπάτω Κύπρου, Ἀριστοκ[λῆς]
 8 [Ἀρισ]τοκ(λ)έους τιμῆς χάριν.

1. [Ἀπόλλ]ω[σ]ι[σ] [Υλάτηι] (?), Mitford (*SEG* 18) 4. Γα]ίου:
 Κλαυδ]ίου, Devreker 5. ΤΡΒΕΡΙΟΥ στὸν λίθο 7-8. Ἀριστοκ[- - -] |
 [Ἀρισ]τοκ<λ>έους τιμῆς χάριν, Mitford 8. ΤΟΚΑΕΟΥΣ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 4: λεγιώνος. Έλληνική απόδοση σύμφωνα με την όρθογραφία της λατινικής λέξεως *legio, legionis* βλ. J. Cramer, *ZPE* 57, 1982, σ. 291-300.

Για τον *T. Κλώδιο Έπριο Μάρκελλο* βλ. *CIL* X 3853, *ILS* 992, *IGR* 3, 553, πβ. *PIR*² E, σ. 82 άρ. 84. Η τυπική φράση *τιμῆς χάριν* άπαντιά στις έπιγραφές **Πάφ. 6, 75, 85· Λεμ. 15, 19, 36· Λευκ. 5· Κερ. 2, 13· Λάρ. 11, 13, 21, 24· Άμμ. 14, 40, 42, 56, 233, 234** και **Άβ. Πρ. 2.**

Πάφ. 7. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟ Λ. ΠΟΝΤΙΟ ΑΛΗΦΑΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ 60-66 μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση αγάλματος άποκεκρουμένη άριστερά και κάτω δεξιά, ύψους 0,30, πλάτους 0,685 και πάχους 0,48. Βρέθηκε στην Κάτω Πάφο στην τοποθεσία «Μαλλούτενα» και φυλάσσεται στο Έπαρχιακό Μουσείο της Πάφου (άρ. 1037). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται άπό 0,02 μέχρι 0,022 μ. (Άυτόψία στις 5/7/2006).

Mitford, *RDAC* 1940-1948, σ. 6-9, άρ. 2 (φωτ. πίν. 2, σ. 6) (= *SEG* 18, 588).

πβ. J. και L. Robert, *Bull. Épiggr.* 1955, 256 (παράθεση του κειμένου της έπιγραφής χωρίς σχολιασμό).

Λευ[κίω]ι[] Ποντίωι[] Λευκίου υί[]ω[] [ι]
Α[]ληφά[]νω[]ι, τῶι τ[]οῦ άνθυπάτου
υ[]ίωι, Σεβ[α]στῆς Πάφου ή βουλή
4 και ό δήμος τῶι π[ά]τ[ρ]ωνι.

Σχόλια: Δήλωση του προσγεγραμμένου *ίῶτα* σε όλες τις άναμενόμενες θέσεις. Η διατήρηση της έπίσημης όρθογραφίας είναι ένδειξη της έπιμέλειας σύνταξης και χάραξης αυτής της έπιγραφής.

Η Πάφος διατηρεί τον τίτλο *Σεβαστή* (βλ. **Πάφ. 55**) το 60 μ.Χ. Ο τιμώμενος άπό τη βουλή και τον δήμο της Πάφου ως πάτρων της πόλεως Λ. Πόντιος Άληφάνος υπήρξε φίλος του Πλινίου του νεωτέρου βλ. *Epist.* V, 14, VI, 28 και VII, 4. Ο τίτλος της Πάφου δηλοϊ ότι ή έπιγραφή χρονολογεϊται πρό του 67 μ.Χ., όποτε κατá πᾶσαν πιθανότητα έλαβε τον τίτλο *Κλαυδία*, όταν ό Νέρων κατá την περιοδεία του στην Ελλάδα ίσως να επέκτεινε το ένδιαφέρον του και στην Πάφο βλ. **Πάφ. 22.** Για τους Έρωμαίους πάτρωνες των έλληνικων πόλεων βλ. Rossi, *patroni* 2001, πβ. Eilers, *patrons* 2002. Για τα τιμητικά έπίθετα που άποδίδονται στους άνθυπάτους των συκλητικων έπαρχιων, όπως *πάτρων, σωτήρ, κτίστης κ.ά.*,

βλ. Meyer-Zwiffelhofer 2002. Για τις τιμητικές έπιγραφές για Έρωμαίους άξιωματούχους τών έπαρχιών (τυπικές έκφράσεις, μνημεΐα, πόλεις - έπαρχίες - πολΐτες που τους τιμοϋν κτλ.) βλ. Erkelenz, *Optimo praes.* 2003, σ. 215-343.

Πάφ. 8. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ (;)

Α΄ αΐ. μ.Χ.

Απότμημα βάσης άγάλματος από λευκό μάρμαρο άποκεκρουμένης από όλες τις πλευρές, ύψους 0,076, πλάτους 0,072 και πάχους 0,043 μ. Βρέθηκε στην Κάτω Πάφο στην τοποθεσία «Μαλλούτενα» και φυλάσσεται στο Έπαρχιακό Μουσείο τής Πάφου (RR. 1624). Το ύψος τών γραμμάτων κυμαίνεται από 0,025 μέχρι 0,027 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 69-70, άρ. 18 (φωτ. πίν. 14, 18) (*SEG* 25, 1105).

[- - - - - τῆ πατ]ρ[]ιδ[ι(;) - - - - -
- - - - -]
- - - - - άγω[νοθετήσαντα -
- -
[- - - - - ά]γο[ρανόμον - - -
- - - - -]

1. τῆ πατ]ρ[]ιδ[ι(;), *SEG:*]π[]ιδ[, Nicolaou 2. άγω[νοθετήσαντα], *SEG:* [τὸν] άγο[ρανομήσαντα or άγορανόμον ?], Nicolaou 3. ά]γο[ρανόμον, *SEG:* το[ν, Nicolaou.

Πάφ. 9. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟ

85-86 μ.Χ.

Πλάκα από υπόλευκο τοπικό μάρμαρο, ύψους 0,29, πλάτους 0,23 και πάχους 0,05 μ., άκέραιη μόνον άνω. Βρέθηκε στην Κάτω Πάφο στην περιοχή «Λειβάδι» και φυλάσσεται στο Έπαρχιακό Μουσείο τής Πάφου (RR. 3152). Το ύψος τών γραμμάτων κυμαίνεται από 0,035 μέχρι 0,047 μ. (Αύτοψία στις 6/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 261, άρ. 14 (φωτ. πίν. 91, 14) (= *AE* 1992, 1682).

Νέα Πάφος. Τιμητικές ἐπιγραφές.

[I]mp(erator) Dom[itianus Caesar Aug(ustus)
Divi]
Vespasiani f[ilius Germ(anicus) pontifex]
m<a>x(imus), tr(ibunicia) pot(estate) V
im[p(erator) XI]
[censor per]-
4 [p]e[tr]o[us], p[ater] p[atriae] V - -
-

Ὁ αὐτοκράτορας Δομιτιανὸς ἄρχισε τὸ πέμπτο ἔτος τῆς
δημαρχικῆς του ἐξουσίας τὴν 14ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ 85 μ.Χ.
Υπάρχουν ἀκόμη 6 ἐπιγραφές τῆς Κύπρου ποὺ ἀναφέρονται στὸν
Δομιτιανό: δύο ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο (**Πάφ. 87** καὶ **88**), μία ἀπὸ
τὴ Νέα Πάφο (**Πάφ. 17**), μία ἀπὸ τὴν Τρεμιθοῦντα (**Λάρ. 203**),
μία ἀπὸ τὸ Κούριον (**Λεμ. 16**, ὅπου καὶ σχολιασμός) καὶ μία
ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα (**Λεμ. 792**).

Πάφ. 10. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ (;) Περίοδος
τοῦ Ἀδριανοῦ

ἀρχές-μέσα Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα ἀπὸ πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο,
ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,165, πλάτους
0,108 καὶ πάχους 0,03 μ. Βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο καὶ
φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (ἀρ. RR. 2138·
M.P. 28/65, bl. 99). Ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή αὐτὴ ἔχουν διασωθεῖ
τέσσερεις πολὺ ἀποσπασματικοὶ στίχοι. Τὸ ὕψος τῶν
γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 250, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 40,
12) (= *SEG* 26, 1468).

- - - - - ων τ[] - - - - -
[ἡ βουλή] καὶ ὁ δῆ[μος] - - -
- - - - - Κλέωνος - - - -
4 - - - - - τὸ ιθ' L το[] - - -

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τιμητικῆ.
Ἡ Nicolaou σημειώνει, παραπέμποντας στὸν Mitford, *OA* 6,
1950, σ. 33, ὑποσ. 3, ὅτι τὸ σύμβολο L (βλ. **Λευκ. 75**)
ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς δήλωση ἐνιαύσιας θητείας. Προτείνει
τὴν ἀποκατάσταση ἄρχοντος Κλέωνος, ἐὰν ἡ γενικὴ Κλέωνος
δηλώνει τὸ ὄνομα ἄρχοντος, ἐνῶ ἐὰν πρόκειται περὶ τοῦ
πατρωνυμικοῦ τοῦ ἄρχοντος τὴν ἀποκατάσταση τοῦ δεῖνα
Κλέωνος ἄρχοντος. Ἐπίσης ἐὰν τὸ το[] στὸ τέλος τοῦ στίχου
ἀναφέρεται στὴν ἐξουσία προηγουμένων ἐτῶν τότε κατὰ τὴν
Nicolaou θὰ μπορούσῃ ἐπὶ παραδείγματι νὰ ἀποκατασταθεῖ
ὡς το[] [ῦ καὶ τὸ ιθ' L ἄρξαντος].

Πάφ. 11. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΡΓΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΑΝΔΡΑ
μέσα Β' αί. μ.Χ. (;)

Βάση αγάλματος από ελαφρώς ροδόχρουν μάρμαρο, ύψους 0,35, μήκους 0,68 και πλάτους 0,39, αποκεκρουμένη άριστερά. Βρέθηκε σε *debris* στην Κάτω Πάφο και τώρα εκτίθεται στο υπόστεγο της αύλης του Επαρχιακού Μουσείου της Πάφου (άρ. RR. 2884). Η επιγραφή είναι χαραγμένη σε μία από τις μακρές επιφάνειες του λίθου. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αυτοψία στις 4/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 179-80, άρ. 14 (φωτ. πίν. 56, 14) (*SEG* 37, 1389).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1988, 890 (σχολιασμός των ονομάτων).

[. .] Τ. Αύρη(λιον) Τείμωνα Όνήσι-
λον Ήτ[ε]ρειδ[ί]ων[α], Σεργία
Δη[μ]η[τ]ρία τον έαυτ[ή]ς άνδρα.

Σχόλια: στ. 1 (*Τείμωνα*) και 2 (*Ήτ[ε]ρειδ[ί]ων[α]*). Έναλλαγή EI ~ I για την απόδοση του [i] < παλαιού [i:]. Κατά την εποχή αυτή άκόμη φαίνεται ότι έδιδάσκετο ότι το άρχαίο /i:/ άπεδίδετο με EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 και Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: *Ήτ[ε]ρειδ[ί]ων[α]*. Έναλλαγή E ~ AI λόγω μονοφθογγισμού της διφθόγγου /ai/ και σύμπτωσης του άποτελέσματος με το [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Κάποια Σεργία Δημητρία του Α' αί. μ.Χ., ή όποία τιμά τον άδελφό της, ό όποιος είναι *tribunus laticlavus* είναι γνωστή από την **Πάφ. 66**. Πρέπει αυτή να είναι πρόγονος της Σεργίας Δημητρίας αυτής της επιγραφής. Ο τιμώμενος πιθανόν έλαβε τη ρωμαϊκή ύπηκοότητα κατά την περίοδο της βασιλείας του Μ. Αύρηλίου ή του Κομμόδου. Η μορφή των γραμμάτων είναι εκείνης της περιόδου. Για το γένος *Ήταιριδίων* βλ. Masson, ό.π.

Πάφ. 12. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ Δ. ΠΛΑΥΤΙΟ ΦΗΛΕΙΚΑ
ΙΟΥΛΙΑΝΟ

196-7 μ.Χ.

Άπότμημα πλάκας από υπόλευκο άσβεστόλιθο, αποκεκρουμένης από όλες τις πλευρές πλην της άνω, ύψους

Νέα Πάφος. Τιμητικές έπιγραφές.

0,122, πλάτους 0,2 και πάχους 0,035 Βρέθηκε στην Κάτω Πάφο τόν Τούνιο τοῦ 1952 και φυλάσσεται στο Μουσείο τῆς Παλαιπάφου (NP. 210). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,026 μ.

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 103-5, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 38, 7) (= *SEG* 20, 255).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1962, 326 (ἀπλή μνεία).

[- - - σ.11- - - Ἄρι]σ[]τοκλέ[ους]
[Δέκ. Πλαύτιον Φήλ]εϊκα Τουλ[] [ιανόν]
[άνθύπατον, διὰ τὴν ἀ]γνὴν [αὔτου]
- - - - - Μ[] - - -
- - - - -

Ὁ *D. Plautius Felix Julianus*, πβ. **Πάφ. 104, 105** καὶ **Λεμ. 30**, ὑπῆρξε ἀνθύπατος τῆς Κύπρου τὸ 196-7 μ.Χ. βλ. *PIR*¹ 3, σ. 45, ἀρ. 352.

Πάφ. 13. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΠΤΙΜΙΟ ΣΕΒΗΡΟ

196-7 μ.Χ

Ὁ Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1310, ἀρ. 86 (j), ἀναφέρει χωρὶς κείμενο τιμητικὴ ἐπιγραφὴ γιὰ τὸν Σεπτίμιο Σεβῆρο, προερχόμενῃ ἀπὸ τὴ Νέα Πάφο.

Πάφ. 14. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ

ἀρχές Γ' αἰ. μ.Χ.

210-211 μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο, ὕψους 0,76, μήκους 0,81 καὶ πάχους 0,39. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ Κιτῆμα τῆς Κάτω Πάφου καὶ τώρα ἐκτίθεται στο ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου (M.P. 125). (Αὐτοψία στὶς 5/7/2006).

Φιλίππου, *Αἰών* 1916, ἀρ. 51· τοῦ ἰδίου, *KX* 1923, σ. 242-3· Περιστιάνη, *KX* 1923, σ. 136-7· Seyrig, *BCH* 51, 1927, σ. 139-43, ἀρ. 3 (= *SEG* 6, 810)· *RA* 1928, σ. 368, ἀρ. 61.

Τύχη Ἀγαθῆ·

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνεῖν[ον Εὐσεβ]ῆ
Εὐτυχ[ῆ]

Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν Παρθικὸν Μ(έγιστον)
Βρεταν[νικὸ]ν

Σεβαστῆ

4 Κλ(αυδία) Φλ(αουία) Πάφος ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ
Κύπρον πόλεων,

παρόντων

καὶ καθιερούστων τοῦ τε κρατίστου ἀνθυπάτου Τουλίου
Φρόντωνος

Τληπολέμου καὶ τοῦ ἀξιολογωτάτου λογιστοῦ Ἡλιανοῦ
Πολυβιανοῦ,

δοθέντος ὑπὸ τῶν κυρίων ἡμῶν Αὐτοκρατόρων

8 καὶ καταστήσαντος τὸν ἀνδριάντα ἀπὸ (δηναρίων) φ´
ἀπὸ πόρων τῶν δογματισθέντων ὑπὸ τῶ[ν]
ἀρχόντων τοῦ ἐνεσιῶτος ιθ´ τοῦ καὶ ιδ´
καὶ κθ´ ἔτους.

Σχόλια: (β) στ. 2: [Εύσεβ]ῆ Εύτυχ[ῆ]. Ἐναλλαγή Η ~
ΕΙ, διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology*
1980, σ. 170-1, πβ. Brixhe 1987², σ. 51.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *Julius Fronto Tlepolemus* βλ. *PIR*² I,
σ. 217, ἀρ. 328. Κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σευήρων δόθηκε στὴν
Πάφο ὁ τίτλος *Σεβαστῆ Κλαυδία Φλαουία Πάφος, ἡ ἱερὰ
μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων*. Γιὰ σχολιασμὸ βλ. **Πάφ.**
22. Ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν αὐτὸν τὸν τίτλο εἶναι οἱ
Πάφ. 14, 20, 22, 71, 108, 109, 117 καὶ **152**. Ἡ χρονολόγηση
τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆ εἶναι ἀκριβῆς ἔνεκα τῆς δηλώσεως τοῦ
ἐνεσιῶτος ιθ´ ἔτους· τὸ 19^ο ἔτος τῶν Σεβήρων καὶ τὸ 14^ο
τοῦ Καρακάλλα διήρκεσε ἀπὸ τὴν 1^η Τουλίου τοῦ 210 μέχρι
τὴν 31^η Τουνίου τοῦ 211 μ.Χ.

Τρεῖς εἶναι οἱ λογισταί, οἱ ὅποιοι εἶναι γνωστοὶ μέσα
ἀπὸ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία στὴν Κύπρο: ὁ *C. Julius
Helianus Polybianus* (**Πάφ. 14** καὶ **71**), ὁ *Fulvius Arrianus*
(**Λευκ. 8**) καὶ ὁ [- - -] *us Arrianus* (**Λάρ. 28**).

Γ. Αναθηματικές επιγραφές (Πάφ. 15-24)

Πάφ. 15. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΣΤΟΝ
ΑΝΘΥΠΑΤΟ Μ. ΒΕΧΙΛΙΟ 42-39
π.Χ.

Βάση αγάλματος από ροδόχρουν μάρμαρο, ύψους 0,28, πλάτους 0,78 και πάχους 0,81 μ., που βρέθηκε σε οίκία στη Νέα Πάφο. Τò ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,054 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τῆς θέση.

Φιλίππου, *KX* 1923, σ. 244· Seyrig, *BCH* 51, 1927, σ. 143, ἀρ. 4 (= *AE* 1928, 62)· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 52, ὑποσ. 2 (13) (= *AE* 1953, 169a)· τοῦ ἰδίου, *RDAC* 1940-1948, σ. 8.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1294, ἀρ. 6 καὶ ὑποσ. 26.

M. Vehilio pontif(ici),
proco(n)s(uli), cives R(omani)
Paphiae diocen(seos).

1. Vehilio Mitford εἰς *RDAC*: Uphilio *rell.*
Mitford εἰς *OA*: p(osuerunt), Seyrig.

2. R(omani),

Αναφορὰ στὴν *conventus* τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν στὴν Πάφο, πβ. **Πάφ. 83**. Ὁ Μ. Βεχίλιος διοίκησε τὴν Κύπρο πιθανώτατα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 42 καὶ 39 π.Χ.

Πάφ. 16. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ρωμαϊκὴ περίοδος
ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ἀκρωτηριασμένη ἀριστερὰ καὶ ἄνω δεξιὰ. Βρέθηκε κοντὰ στὴν ἐκκλησία τῆς Χρυσοπολίτισσας στὴ Νέα Πάφο (Κτιῆμα) καὶ ἐκτίθεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (Μ.Ρ. 358). Τὸ ἀναθηματικὸ αὐτὸ ἐπίγραμμα ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἐλεγειακὰ δίστιχα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ δεῦτερο εἶναι χαραγμένο μὲ μικρότερα γράμματα. (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

Overbeck, *SQ* 1868, σ. 764· *LBW* 1356 καὶ 2788· Kaibel, *EGr* 794a-b· Loewy, *IGBild*, ἀρ. 532· Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ* Δα΄ καὶ Δβ΄, 1980, ἀρ. 101· Linfert, *ZPE* 41, 1981, σ. 253-5 καὶ *MDAI* (A) 97, 1982, σ. 59-66· Harrison, *Kanon* 1988, σ. 101-3 (= *SEG* 39, 1529)· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Επίγραμμα*, 1997, σ. 104-5 (**E32**) καὶ 327-33.

Πβ. Μ. -Th. Le Dinahet, *Bull. Épiigr.* 1991, 58 (έρμην. σχόλια) (= *SEG* 31, 1323).

[Ἀσπί]δα καὶ Νεΐκην Παλλᾶς χερὶ θε[εῖσ]α
π[ἀρειμι].

[ἄλ]λων οὐ χρήζω πρὸς Κύπριν ἐρχομένη.

[Κεκρο]πίδης μ' ἀνέθηκε πάτρης ἀπο πατρίδ' ἐς
ἄλλην

4 [Ἐρ]μῶδοτος Παφίοις φειδιακὴν
χάριτα.

1. Πα[λ]ᾶς, *LBW* || θε[εῖσ]α π[ἀρειμι], Βοσκός: θε[εῖσ]α π[ἀρειμι?], Linfert· θ[ῆ]κ[α] [γελῶσα], *LBW*· θε[εῖσ]α, Kaibel· θε[εῖσ]α [ἀπέθηκε, Χατζηιωάννου θῆ[κ]α π[α]χεῖρι], Harrison· θε[εῖσ]α κ[ραταίη], Le Dinahet 2. [ἄλ]λων, *LBW*: [ὄπ]λων *plerique* || χρήζω, Overbeck καὶ Βοσκός: χρήζω *cett.* 3. ἀπο *plurimi*: ἀπὸ Overbeck || ἄλλην, *plurimi*: ἄλλη[ν], *LBW* 4. [Ἐρ]μῶδοτος Kaibel, Linfert: [θε]ῖοδοτος Ross καὶ Overbeck || Χάριτα, Harrison.

Σχόλια: στ. 1: Νεΐκην. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν γραμμάτων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὶς ἀρχές τοῦ Α' αἰ. μ.Χ. Ὁ ἀκρωτηριασμός τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ἡ ἐξαφάνιση τοῦ ἀφιερωμένου στὴν Ἀφροδίτη ἀγάλματος τῆς Παλλάδος ἀφῆσαν ἀνοικτὴ σὲ ὑποθέσεις τῆ συμπλήρωση καὶ ἐρμηνεία βασικῶν σημείων: Τί μορφή εἶχε τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς; Τί κρατοῦσε μαζί μὲ τὴν Νίκην ἢ Παλλᾶς; Ποιός ἦταν ὁ [Κεκρο]πίδης ποὺ ἀφιέρωσε τὸ ἄγαλμα, τοῦ ὁποίου ἢ Κύπρος ἦταν δεύτερη πατρίδα; Ποιός ὁμιλεῖ στὸ πρῶτο ἐλεγειακὸ δίστιχο καὶ ποιός στὸ δεύτερο; Ὅρισμένες ἀπαντήσεις εἶναι εὐλογες ἀλλὰ ἄλλες δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ μένουν ὑποθετικὲς μέχρι τὴν εὕρεση νέων στοιχείων, ὅπως σημειώνει ὁ Βοσκός.

Ἡ ἀποκατάσταση [Κεκρο]πίδης εἶναι εὐστοχη, πβ. Ἡρόδ. 8.44.2: Ἀθηναῖοι δὲ ἐπὶ μὲν Πελασγῶν ἐχόντων τὴν νῦν Ἑλλάδα καλεομένην ἦσαν Πελασγοί, ὀνομαζόμενοι Κραναοί, ἐπὶ δὲ Κέκροπος βασιλέος ἐπεκλήθησαν Κεκροπίδαι, ἐκδεξάμενοι δὲ Ἐρεχθέος τὴν ἀρχὴν Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν, πβ. Ἡσύχ. σ.λ. Κεκροπίδας.

Πάφ. 17. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ 89-90 μ.Χ.

Απότμημα λευκής μαρμάρινης πλάκας, ὕψους 0,17, πλάτους 0,205 καὶ πάχους 0,048 μ., ἀποκεκρουμένης ἀριστερά. Βρέθηκε 200 περίπου μέτρα ἀνατολικῶς τοῦ φάρου τῆς Κάτω Πάφου, καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῶν Κουκλιῶν. Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές (ἢ μεταγενέστερη σὲ δεύτερη χρήση εἶναι τοῦ Ε΄ - ΣΤ΄ αἰ. μ.Χ. βλ. Mitford, *Byzantion* 20, 1950, σ. 172). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,008 μέχρι 0,017 μ. στὸν πρῶτο στίχο καὶ ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,025 μ. στοὺς ὑπολοίπους.

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 101-3, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 38a) (*SEG* 20, 254).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1311, ὑποσ. 89 (ἀπλή μνεία).

[Ἄφροδίτη]

Π]α[φ[ί[α[ι[(;)

[ἐπὶ Αὐτοκράτορος Δομιτιανοῦ Καίσα]ρος Σεβαστ-
[οῦ Γερμανικοῦ, θεοῦ υἱοῦ, ἀρχιερέως μ]εγίστου,

4 [τιμητοῦ διηνεκοῦς, δημαρχικῆς ἐξουσίας] τὸ θ΄,
[αὐτοκράτορος τὸ κα΄ (;), ὑπάτου τὸ ιε΄ (;), πατρ]ῶς
πατρίδος

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, μὲ τὸν τρόπο ποῦ ἀποκαταστάθηκε ἀπὸ τὸν Mitford, ἀναφέρεται στὸν Αὐτοκράτορα Δομιτιανό, ἀφοῦ αὐτὸς ὑπῆρξε *ensor perpetuus*. Ὁ Δομιτιανὸς ὑπῆρξε αὐτοκράτωρ XIX, XX καὶ XXI τὸ ἔτος 89 μ.Χ., ἐνῶ ἄρχισε τὴν 15^η ὑπατεία του τὴν 1η Τανουαρίου τοῦ 90 μ.Χ. Ἐὰν ἐπομένως ἡ ἀποκατάσταση εἶναι ὀρθή, ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται στοὺς πρῶτους ἐννέα μῆνες τοῦ 90 μ.Χ. παρὰ στοὺς τελευταίους τρεῖς τοῦ 89 μ.Χ. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρονται στὸν Δομιτιανὸ βλ. Πάφ. 9. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τοὺς τίτλους τοῦ Δομιτιανοῦ βλ. Martin, *Euphrosyne* 18, 1990, σ. 335-346. Γιὰ σχολιασμὸ τῶν ἀξιωματῶν τοῦ αὐτοκράτορος βλ. Λεμ. 16.

Πάφ. 18. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΩΖΟΥΣΑ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ
τέλη Α΄ αἰ.
μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 145).

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 64, ὑποσ. 2,3· Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2206, ὑποσ. 163 (c) (= *SEG* 40, 1370).

Πβ. I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 225, ἀρ. 1u (παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς).

Θεῶι Ὑψίσ-
τωι Σώζουσ[α].

2. Σώζουσ[α], Mitford : Σωζοῦς, Nicolaou.

Ἀπαντοῦν εἴκοσι ὀκτὼ συνολικὰ ἐπιγραφές πρὸς τὸν θεὸν Ὑψιστον, τὸν θεραπευτὴ θεό, ποῦ ἐκτείνονται χρονολογικῶς ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Α΄ μέχρι τὶς ἀρχές τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ. Οἱ ἐπιγραφές αὐτές εἶναι εἴτε καθαρὰ ἀναθηματικές (χαραγμένες κυρίως σὲ πλάκες ἢ βωμούς) εἴτε ἐπιτύμβιες ἀναθηματικές (σὲ κιονίσκους) βλ. στὴν Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: « Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», σ. 76-79. Τὸ ὄνομα Σώζουσα μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 487**, πβ. *MSW*, σ. 96.

Πάφ. 19. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΙΟΝ, ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ

Α΄ αἰ. μ.Χ. - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα μαρμάρινης στήλης ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 1,96 καὶ διαμέτρου 0,577 μ. Βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο καὶ τώρα ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου (ἀρ. 1468). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,047 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 5/7/2006).

I. Nicolaou, *Berytus* 14, 1963, σ. 138, ἀρ. 8 (*SEG* 23, 650).

Ἀρίστιον
Ἀριστοκράτους.

Τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξιν οὐδετέρου γένους σὲ -ιον βλ. *Brixhe* 1987², σ. 67 καὶ *Gignac* 1981, τόμ. Β΄, σ. 26, δὲν εἶναι σπάνια στὴν Κύπρο ὅπως καὶ ἄλλοῦ κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο βλ. **Ἀρίστιον (Πάφ. 19· Λεμ. 559, 671· Λευκ. 90)**, **Σώτιον (Πάφ. 85)**, **Φιλαίνιον (Λεμ. 278)**, **Τιμάριον (Λεμ. 413)**, **Πνυτάριον (Λεμ. 498, 768· Λάρ. 4 καὶ Ἀμμ. 17)**, **Νεράτιον (Λάρ. 15)**, **Νεικάριον (Πάφ. 92 καὶ Λεμ. 234)**, **Ὀνάσιον (Λεμ. 191, 212, 250, 547, 555, 584, 747· Λευκ. 90)**, **Μύστιον (Λεμ. 617)**, **Δημάριον (Λεμ. 97, 234, 466, 525· Λευκ. 57 καὶ Λάρ. 172)**, **Ζωσάριον (Λεμ. 389)**, **Στάσιον (Λεμ. 516)**, **Ἡνάριον (Λεμ. 519)**, **Ἐπικτάριον (Λεμ. 558· Λάρ. 43 καὶ 45)**, **Καλλιστάριον (Λεμ. 665)**, **Σοζομένιον (Λεμ. 547)**, **Χρυσοπόλιον (Λεμ. 438)**, **Τυχάριον (Λεμ. 748 καὶ Ἀβ. Πρ. 8)**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀριστοκράτης βλ. **Λεμ. 305**.

Αὐτὴ ἡ στήλη, κατὰ τὴ Nicolaou, πρέπει νὰ δόθηκε ὡς δῶρο ἀπὸ τὴν Ἀρίστιον γιὰ τὴν κατασκευὴ ἢ τὴν ἀνοικοδόμησι ἐνδὸς κτηρίου, πιθανῶς κάποιου προφυλαίου.

Πάφ. 20. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΣΤΟΝ [ΔΙΑ] ΚΑΠΙΤΩΛΙΟ, ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΝΤΩΝΙΝΟ ΠΙΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟ ΑΥΡΗΛΙΟ ΑΝΤΩΝΙΝΟ 139-161 μ.Χ.

Ἀρχιτεκτονικὸς ὀγκόλιθος ἀπὸ ὑπόλευκο Proconnesian μάρμαρο ἀποτελούμενος ἀπὸ δύο μὴ συνεχῆ ἀποτμήματα: τὸ (α), τρία συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,76, σωζομένου μήκους 2,82 καὶ μεγίστου πλάτους 0,24 μ. ἀποκεκρουμένο στὶς δύο πλευρὲς καὶ μερικῶς κάτω, παραδίδει τὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας καὶ τὸ (β), μεγίστου ὕψους 0,76, μεγίστου μήκους 1,54 καὶ μεγίστου πλάτους 0,23 μ., ἀποκεκρουμένο στὴν ἀριστερὴ καὶ δεξιὰ του πλευρὰ, παραδίδει τὴ δεξιὰ πλευρὰ τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας. Τὸ (α) βρέθηκε ἀπὸ τὴν ἀυστραλιανὴ ἀποστολή, ποὺ ἀνέλαβε τὶς ἀνασκαφὲς στὸ ἀρχαῖο θέατρο τῆς Πάφου, στὴν ὀρχήστρα τῆς δυτικῆς παρόδου. Τὸ (β) βρέθηκε σὲ αὐτὴ οἰκίᾳ στὴ Νέα Πάφος, στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου. Τὰ δύο ἀποτμήματα ἐκτίθενται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐτῆς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου (ἀρ. [α]: 3978· ἀρ. [β]: Pafos Museum Inventory Book, ἀρ. 125). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὸ (α) κυμαίνεται ἀπὸ 0,09 (ὄ μικρον τοῦ πρώτου στίχου) καὶ 0,113 (φεῖ: 0,14) μ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

Γιὰ τὸ (β): A. W. van Buren, *JHS* 28, 1908, σ. 198, ἀρ. 31· Φιλίππου, *Αἰών* 1916, ἀρ. 51· τοῦ ἰδίου, *KX* 1923, σ. 242· Περιστιάνη, *KX* 1923, σ. 135-6 (= *SEG* 6, 812)· Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 105, ὑποσ. 49 (= *SEG* 20, 252)· Γιὰ τὸ (α) καὶ (β): T. Νικολάου, *RDAC* 2003, σ. 305-8, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 4, σ. 306) (*SEG* 52, 1496· *AE* 2003, 1780).

Πβ. γιὰ τὸ (β): Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1311, ὑποσ. 89 (ἀπλὴ μνεῖα) καὶ σ. 1313, ὑποσ. 95 (περιγραφὴ ἐπιγραφῆς καὶ λανθασμένα ἀναφορὰ ὅτι βρέθηκε στὴν περιοχὴ «Σαράντα Κολόνες»).

Στ. 1: [Θεῶι Διὶ Κ]α[πετωλίωι καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τ(ίτωι)

Αἰλ[ίωι Ἀδριανῶι Ἀντωνίνωι Σεβαστῶι Εὐσεβεῖ]
καὶ τῶι

υἱῶι αὐτοῦ Μ. Αὐρ[ηλίωι Ἀντωνίνωι Καίσαρι]

Στ. 2: [δι' εὐεργεσ]ίας (;), Σεβ(αστῆ) Κλ(αυδία)
Φλ(αουία) Πάφος,

Νέα Πάφος. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπ[ρον πόλεων τὸ
προσκήνιον,
τὰ ἀγά]λματα καὶ τὰς ἀνόδους κατ[ε]σκεύασεν ἐκ
τῶν ἰδίων].

Φιλίππου: 1 [τῷ Ἀντωνίνω] καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Μ.
Αὐρηλίω] 2 [τὰ ἀγά]λματα καὶ τὰς ἀνόδους.

Περισιάνης: 1 [Ἡ πόλις ἡ ὁ Δῆμος Παφίων τῷ δεῖνα] καὶ τῷ
υἱῷ αὐτοῦ Μαυ[ρικήω] 2 [τὰ ἀγά]λματα καὶ τὰς ἀνόδους
κα[τε]σκεύασεν].

Mitford: 1 [Αὐτοκράτορι Καίσαρι Λ. Σεπτιμίω Σευήρωι
Εὐσεβεῖ Εὐτυχεῖ Περτίνακι Σεβαστῶι] καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Μ.
Αὐρηλίω Ἀντωνίω Καίσαρι] 2 [Σεβ(αστῆ) Κλ(αυδία) Φλ(αυρία) Πάφος ἡ
ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων τὸν ναὸν καὶ τὰ
ἀγά]λματα καὶ τὰς ἀνόδους κα[τε]σκεύασεν ἐκ τοῦ ἰδίου --- (;)].

Ὁ πρῶτος στίχος ἀποτελεῖται ἀπὸ 117 γράμματα καὶ ὁ
δεύτερος ἀπὸ 119. Τὸ μῆκος τῆς ἐπιγραφῆς, ὅπως
ἀποκαταστάθηκε ἀπὸ τὴ Νικολάου, εἶναι περίπου 8,35 μ.

Ὁ Περισιάνης χρονολογεῖ τὴν ἐπιγραφὴ θεωρῶντας ὅτι
σ' αὐτὴν ἡ Πάφος πρὸς τιμὴν τῶν αὐτοκρατόρων Ἀντωνίου
Εὐσεβοῦς (138-161 μ.Χ.) καὶ Μ. Αὐρηλίου τοῦ Σοφοῦ (161-
180 μ.Χ.) ἀφιέρωσε τὰ ἀγάλματα καὶ τὰς ἀνόδους. Ἡ
ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Mitford μεταξὺ τοῦ τέλους
τοῦ 196 καὶ τὸν Μάιο τοῦ 198 μ.Χ., ὅταν ὁ *Καρακάλλας* δὲν
ἦταν ἀκόμη *Augustus* καὶ ὁ *Γέτας* δὲν ἦταν ἀκόμη *Caesar*. Ὁ
Mitford ἀποκατέστησε ὀρθῶς τοὺς τίτλους τῆς Πάφου ἀλλὰ ἡ
ἐρμηνεῖα του γιὰ τὸ κτήριον, ὅπως καὶ ἡ ἐρμηνεῖα του γιὰ
τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὸν υἱὸ του εἶναι ἐσφαλμένη. Ἡ
Νικολάου, ἡ ὁποία μελέτησε καὶ τὰ δύο ἀποτμήματα τοῦ
λίθου, δίδει τὴν ὀρθὴ χρονολόγησιν καὶ ἐρμηνεῖα.

Δύο εἶναι οἱ αὐτοκράτορες, οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστοὶ μὲ
τὸ ὄνομα Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος: ὁ Μ. Αὐρήλιος
Ἀντωνῖνος (161-180 μ.Χ.), υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου
Πίου, καὶ ὁ Μ. Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος, γνωστὸς ὡς *Καρακάλλας*
(198-217 μ.Χ.), υἱὸς τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου. Τὸ γεγονός
ὅτι ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ ἔχει σχέση μὲ τὸν πρῶτον εἶναι
ἀναμφισβήτητον ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀνακάλυψιν τοῦ ἀποτμήματος
(α), ὅπου παραδίδεται μέρος τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς του:
Τ.ΑΙΛ[- -]. Ὁ Ἀντωνῖνος Πίος ὑπῆρξε αὐτοκράτορας ἀπὸ τὸ
138 μέχρι τὸ 161 μ.Χ. καὶ ὁ υἱὸς του, Μ. Αὐρήλιος
Ἀντωνῖνος ἔγινε *Caesar* στίς 5 Δεκεμβρίου τοῦ 139 μ.Χ.
Ἐπομένως ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται μεταξὺ τοῦ τέλους τοῦ
139 μέχρι τὸ 161 μ.Χ.

Ὅπως ὀρθὰ ἐπισημαίνει ἡ Νικολάου, τὰ [ἀγά]λματα καὶ τὰς ἀνόδους, ποὺ ἡ πόλη τῆς Πάφου ἀνήγειρε μὲ δικά της ἔξοδα, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀφοροῦν στὸ ἴδιο τὸ θέατρο, στὴν περιοχὴ τοῦ ὁποίου βρέθηκαν τὰ δύο ἀποτμήματα τοῦ λίθου. Σύμφωνα μὲ τὸν ὑπεύθυνο τῆς ἀνασκαφῆς, J. R. Green, *RDAC* 2002, σ. 186: «there was a major re-working under the Antonines, perhaps following a further serious earthquake and it involded a new orchestra and a marble-fronted stage-building... The meaning of the ἀνόδους "is the approaches", that is what we call *parodoi*». Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀντωνῖνος Πίος, μετὰ τὸ σεισμό, ἴσως νὰ βοήθησε τὴν Πάφο γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ θεάτρου καὶ γι' αὐτὸν τὸν λόγο ἡ πόλη ἐκφράζει τὶς εὐχαριστίες τῆς πρὸς αὐτόν. Ὁ ὀγκόλιθος ποὺ φέρει τὴν ἐπιγραφὴ αὐτὴ πιθανώτατα ἀνῆκε στὴν πρόσοψη τοῦ προσκηνίου, τὸ μέτωπο τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου. Τὰ ἀγάλματα ἴσως νὰ τοποθετήθηκαν στὸ μέτωπο τῆς σκηνῆς, ἢ πάνω ἀπὸ αὐτὸ ἢ στὸ τέλος τῶν παρόδων.

Ὁ Δίας Καπιτώλιος ἦταν ὁ σπουδαιότερος θεὸς τῶν Ῥωμαίων καὶ λατρευόταν ὡς *Jupiter Optimus Maximus* στὸν ναὸ του στὸ Καπιτώλιο στὴ Ῥώμη. Ἡ Πάφος ἀφιερώνει αὐτὸ το μνημεῖο στὸν Δία Καπιτώλιο καὶ στοὺς Ἀντωνίνους, φέροντας ὅλους τοὺς τίτλους ποὺ ἔλαβε ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους αὐτοκράτορες βλ. **Πάφ. 22**. Ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸν τίτλο *Σεβαστὴ Κλαυδία Φλαουία Πάφος, ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων* εἶναι **Πάφ. 14, 20, 22, 71, 108, 109, 117** καὶ **152**.

Πάφ. 21. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ (;)

Β' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ὕψους 0,39, πλάτους 0,36 καὶ πάχους 0,075 μ. Βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 2763). Δύο μόνο γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς διασώζονται· τὸ ὕψος τοὺς εἶναι 0,29 μ. (Αὐτοψία στὶς 6/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1986, σ. 194, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 41, 6) (= *SEG* 36, 1262).

Τ□Η

Ἡ Nicolaou ὑποστηρίζει ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ εἶναι ἀναθηματικὴ σὲ κτήριο πρὸς τιμὴ ἑνὸς αὐτοκράτορος (ἴσως τοῦ Ἀδριανοῦ) γιὰ τὴν εὐεργεσία του πρὸς τὴν πόλη.

Πάφ. 22. Η ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΑΦΙΕΡΩΝΕΙ ΚΤΗΡΙΟ ΣΤΟΝ ΣΕΠΤΙΜΙΟ ΣΕΒΗΡΟ

197-8 μ.Χ

Ἐπιγραφή ἐπὶ μαρμάρινου λίθου. Βρέθηκε στὴ Νέα Πάφο καὶ σήμερα εἶναι χαμένη.

LBW 2785 (IGR 3, 937· OGIS, σ. 273, ὑποσ. 2).

Πβ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 105, ὑποσ. 50 (ἀποκατάσταση ἐπιγραφῆς) (= *SEG* 20, 253)· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1310, ὑποσ. 86 (ἀπλή μνεία).

[Ἵπὲρ σωτηρίας Αὐτοκράτορος]
[Καίσαρος Λ. Σεπτιμίου Σευήρου]
[Ε]ὐτυχοῦς Περ[τίνακος Εὐσεβοῦς]
4 [Σ]εβαστοῦ Ἀραβι[κοῦ Παρθικοῦ]
[Σε]β(αστή) Κλ(αυδία) Φλ(αουία) Πάφος [ἡ
ἱερὰ μητρό]-
[πο]λις τῶν κατὰ Κύ[προν πόλεων]
[δι]ὰ τῶν τὸ ἕκτον [ἔτος ἀρχευσά]-
8 των (;).

7-8. *AJA*.

Κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων ἡ Πάφος ἔφερε τὸν τίτλο *Σεβ(αστή) Κλ(αυδία) Φλα(ουία) Πάφος ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων*, πβ. **Πάφ. 14, 20, 71, 108, 109, 117** καὶ **152**. Τὸ 15 π.Χ., ὅποτε καταστράφηκε ἀπὸ σεισμούς, ἔλαβε ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Αὐγουστο τὸ τίτλο *Augusta* = *Σεβαστή* βλ. **Πάφ. 4**. Γιὰ τὶς πόλεις ποὺ ἰδρύθηκαν ἢ ἐπανιδρύθηκαν ἀπὸ τὸν Αὐγουστο στὴν Ἀνατολή βλ. *Rey-Coquais 1991*, σ. 141-150. Ὁ τίτλος *Claudia* = *Κλαυδία* πρέπει νὰ ἐλήφθη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ Νέρωνος, ἴσως κατὰ τὸ ἔτος 66 μ.Χ. ὅταν περιόδευσε στὴν Ἑλλάδα, ἂν καὶ οἱ συνθήκες ἀπονομῆς τοῦ τίτλου παραμένουν ἀσαφεῖς. Εἶναι σημαντικό ὁμως ὅτι ἡ Πάφος διοργάνωσε ἀγῶνες πρὸς τιμὴ τοῦ Νέρωνος βλ. **Πάφ. 4**. Ἡ Πάφος ἔτυχε τῆς φιλανθρωπίας τῶν Φλαβίων μὲ τὴν ἀνοικοδόμησι τῆς πόλεως μετὰ τὸν σεισμὸ τοῦ 77 μ.Χ., ὅποτε ἔλαβε καὶ τὸν τίτλο *Flavia* = *Φλαουία*. Τὸν τίτλο αὐτὸν ἴσως νὰ τὸν ἔλαβε καὶ ἀπὸ τὸν Φλαβιανὸ αὐτοκράτορα Τίτο, ὅταν πῆρε τὴν αὐτοκρατορικὴ ἐξουσία τὸ 79 μ.Χ., σὲ ἀνταπόδοσι τῆς ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς ποὺ εἶχε ὅταν ἐπισκέφθηκε τὴν Πάφο κατὰ τὸ ταξίδι του στὴ Συρία τὸ 69 μ.Χ. καὶ λόγω τῆς καλῆς μαντείας ποὺ ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἱερέα τῆς Παφίας Ἀφροδίτης Σώστρατο βλ. *Tacit., Hist. II, 1-4· Suet., Titus, 5*. Παραμένει ἀκόμη ἀδιευκρίνιστο λόγω ἐλλείψεως μαρτυριῶν ὑπὸ ποία περίστασις ἔλαβε τὸν τίτλο *ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων*. Αὐτὸς ὁ τίτλος ἀπαντᾷ σὲ μία ἑλληνικὴ ἐπιγραφή κατὰ τὴν περίοδο τῶν Ἀντωνίνων καὶ σὲ ἑλληνικὲς καὶ λατινικὲς κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων. Τῇ θέσει τῆς *μητροπόλεως* διεκδικεῖ γιὰ τὸν ἑαυτὸ τῆς ἢ Σαλαμίνα (ἡ

Κύπρου μητρόπολις) σὲ δύο τιμητικές πρὸς τὸν Ἀδριανὸ ἐπιγραφές βλ. **Ἀμμ. 57** καὶ **59**.

Πάφ. 23. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ.- ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,26, πλάτους 0,56 καὶ πάχους 0,69 μ., σὲ δεύτερη χρήση. Ἡ παλαιότερη εἶναι τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου τοῦ Δ΄ - Γ΄ αἰ. π.Χ. Βρέθηκε στὴ Νέα Πάφο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Περιστιάνη, *KX*, 1923, σ. 137· Seyrig, *BCH* 51, 1927, σ. 138-9, ἀρ. 2 (= *SEG* 6, 806).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1313, ὑποσ. 96 (ἀπλή μνεία).

[- - - - -]
ΕΝΕΩ[- - - -]ΔΙΜ[- -]
Ἀφροδείτη ἀνέθηκα.

Πάφ. 24. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ (;)

ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, ὕψους 0,117, πλάτους 0,14 καὶ πάχους 0,035 μ. Βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο στὴν τοποθεσία «Μαλλούτενα» ἢ «Βότα» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 1688). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,063 μ. (Ἀυτοψία στὶς 6/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 68-9, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 14, 16) (*SEG* 25, 1103).

[Ἀυτοκράτορι Καίσα]ρι Μ(άρκω) [Ἀυρηλίω - - -
- -]

[Ἀυτοκράτο]ρι Μ(άρκω) κτλ., Nicolaou.

Νέα Πάφος. Αναθηματικὲς ἐπιγραφές.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, βάσει καὶ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων, εἶναι ἀναθηματικὴ πρὸς ἓνα μέλος τῆς οἰκογένειας τῶν Σεβήρων παρὰ τῶν Ἀντωνίνων. Κατὰ συνέπεια ἡ ἐπιγραφή ἀναφέρεται στὸν *M. Aurelius Antoninus* (*Caracalla*) ἢ στὸν *M. Aurelius Severus Alexander* παρὰ στὸν *M. Aurelius Commodus Antoninus*.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Δ. Επιτύμβιες ἐπιγραφές (Πάφ. 25-29)

Πάφ. 25. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΟΧΑΡΙΤΟΣ

Α΄ αἰ. π.Χ.

Ἐπιγραφή στὸν παραστάτη τῆς θύρας στὴν εἴσοδο ἐνὸς ἀπὸ τοὺς θαλάμους ἐνὸς τάφου, ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς Νέας Πάφου στὴν ὁδὸ Τρικάλων. Τὰ κτερίσματα ποὺ ὑπῆρχαν στὸν τάφο φυλάσσονται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου, ἐνῶ ἡ ἐπιγραφή παρέμενε μέχρι τὸ 1986 κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,05 μέχρι 0,06 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1986, σ. 193, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 40, 4)· Karageorghis, *BCH* 110, 1986, σ. 874· (= *SEG* 36, 1257).

Πβ. I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 145, ἀρ. 13f (ἀπλή μνεῖα).

[T]ιμοχαρι χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Τιμόχαρις* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο μετὰ ἀπὸ τὸν Ε΄/Δ΄ αἰ. π.Χ. βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 16, 27, 80, 170a, 172a καὶ 368a. Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 179**, ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀπαντᾷ ἡ ἔκφραση *χαῖρε* σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τῆς Πάφου βλ. **Πάφ. 28** καὶ **29**.

Πάφ. 26. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ (;)

Α΄ αἰ. π.Χ. - Α΄ αἰ. μ.Χ.

Απότμημα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, στήλης ἀπὸ ἀσβετόλιθο, ὕψους 0,41 καὶ πάχους 0,23 μ. Βρέθηκε στὴν Πάφο (ἡ ἀκριβὴς τοποθεσία δὲν εἶναι γνωστὴ) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (ἀρ. 1838· M.P. 28/65, bl. 78). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 154, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 28, 9).

- - σ - -
ι (;) ν
- - σες
4 - - ΟΙΣΛΗ - -
-[Ἔ]κλειτο - -
- - ται - -

- - [τ]ύ□[μ]β□φ□(;) - -

Ίσως νὰ πρόκειται γιὰ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα ἀλλὰ ἡ ἐπιγραφή σώζεται πολὺ ἀποσπασματικῶς γιὰ νὰ ὑποστηριχθεῖ κάτι τέτοιο μὲ βεβαιότητα.

Πάφ. 27. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ [ΚΡΙ]ΣΠΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἐπιτύμβια στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο, φθαρμένη ἄνω ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴ Νέα Πάφος· φέρει χαραγμένο ἐπίγραμμα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

LBW 2790 (κεῖμενο μὲ πολλὰ κενά, γιὰτὶ τὸ ἔκτυπο τοῦ Δ. Πιερίδη ἦταν σὲ κακὴ κατάσταση)· Kaibel, *EGr* 257· Newton, *GIBM* II, ἀρ. 390 (μὲ ἀπόγραφο)· Peek, *GVI*, 1955, ἀρ. 857· Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα' καὶ Δβ', 1980, ἀρ. 109· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 120-3 (**E48**) καὶ 389-95.

[Κρί]σπιον εἰκοσέτη, χρυσέω[ι κ]οσ[μούμενον
ἦθει],
μ□[ου]ν□ογενῆ, τοκέων βάκτρον ἔν ἀμφοτέρων,
ᾠλεσε συνθραύσας δαίμων βαρύς· οἱ δὲ φέρονται
4 ἀσκείπωνι γονῆι γῆρας ἐρειδόμενοι,
Τερτία ἡδ' ὁ τάλας Διόνυσος, οὗς ἀτέκμαρτος
δεῖγμα Τύχη θνητοῖς θῆκεν ἀνωμαλιῶν□.
ἦ ῥα θεοῖς οὐκ ἔστι βροτῶν λόγος, ἀλλ' ἄτε
θῆρες
8 αὐτομάτῳ ζωῆι κυρόμεθ' ἢ θανάτῳ.

1. Τέρτιον, Peek || εἰκοσέ[τη], Kaibel· -εικος ἐπὶ *LBW* || χρυσέω[ι κ]οσ[μούμενον ἦθει], Βοσκός: χρυσ[έης θεοῦ ὄντα πολίταν], Kaibel· χρυσέωι κοσμούμενον ἦθε□ι□, Peek· χρυσ[έω κοσμούμενον ἦθει], Χατζηγιωάννου 2. μ□[ου]ν□ογενῆ, Βοσκός: [...]ΠΡΟΓΕΝΗ, *LBW*· [Κυ]προγενῆ, Kaibel· μ[ου]νογενῆ, Newton· μ□ο□σ□ν□ο□γενῆ, Peek || το[κ]έων, Kaibel· -τορεων, *LBW* || βάκτρον ἔν ἀμφοτέρων, Newton: BA[.....]MNAM[.....], *LBW*· βά[κτρον], Kaibel· βά[κτρον ἔν ἀμφοτέρων], Χατζηγιωάννου· βάκτ[ρο]ν ἔν ἀμφοτέρων, Βοσκός 3. ᾠλεσε, Newton: [ἦρπα]σε, *LBW*· [ἔκλα]σε, Kaibel καὶ Χατζηγιωάννου || οἱ δὲ φέρονται, Newton: οἱ δὲ [γ]έρον[τες], *LBW*· οἱ δ' ἐ[φ]έρον[το], Kaibel 4. ἀσκείπωνι γονῆι, Newton: [ᾠς] σκείπωνι γονῆι, *LBW*· [ᾠς] σκείπωνι γονῆ[ς], Kaibel καὶ Χατζηγιωάννου 5. Τερτία ἡδ', Newton: Τερτίαν δ', *LBW*· Τερτία [ἡ]δ', Kaibel || Διόνυσος, οὗς ἀτέκμαρτος, Newton: Διόνυσος *solum scr. LBW* (ΔΙΟΝΥΣΙΟΚΟΥΚΑΙΣΙΜ[.....] ἀπόγρ.)· αἰσίμ[ου ἦθους], Kaibel καὶ Χατζηγιωάννου 6. ἀνω-μαλιῶν□, Βοσκός: ἀνωμαλίην, *LBW*, Kaibel καὶ Χατζηγιωάννου· ἀνωμαλιῶ[ν], Newton (ΑΝΩΜΑΛΙΩΙ ἀπόγρ.)· ἀνωμαλι<ᾠ>ν, Peek 7. ἀλλ' ἄτε θῆρες, Newton: ἀλλὰ τ[.....]ντες, *LBW*· ἀλλὰ τ[υχόντες, Kaibel καὶ Χατζηγιωάννου 8. αὐτομάτῳ, Newton: αὐτοματ[...], *LBW*· αὐτόματ[οι], Kaibel· αὐτόματοι, Χατζηγιωάννου || ζωῆν, *LBW* καὶ Kaibel || κυρόμεθ', Newton: ΕΥΡΟΜΕΟ, *LBW*

Νέα Πάφος. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

(ἀπόγρ.)· εὐρόμε[θ'], Kaibel· συρόμεθ', Peek || θανάτωι, Newton: [θ]άνα[τον], Kaibel· θανά[τω], Χατζηγιάννου.

Ὁ εἰκοσάχρονος μονογενῆς Κρίσπιος θρηνεῖται ἀπὸ τοὺς γέροντες γονεῖς του Τερτία καὶ Διονύσιο. Ὁ νεκρὸς ἐξυμνεῖται μὲ ἀναφορὰ στὸ ἦθος του καὶ στὴν οἰκτρὴ μοῖρα ποὺ ἀναμένει τοὺς γονεῖς του. Ἐπισημαίνεται τὸ ἄτοπο τῆς Τύχης καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν θεῶν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ ὄνομα *Τερτία* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 518**.

Πάφ. 28. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΚΙΑΣ (;)
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Τάφος μὲ *arcosolium* ποὺ βρέθηκε τὸ 1986 στὴν Κάτω Πάφο (PM 2892). Στὸ κέντρο τοῦ *arcosolium* μὲ φυτικὴ διακόσμηση ὑπάρχει μία *tabula ansata*, ὕψους 0,32 καὶ μήκους 0,435 μ., βαμμένη μὲ κίτρινο χρῶμα καὶ φέρει μία ἐπιγραφή, ὕψους 0,235 καὶ μήκους 0,355 μ., βαμμένη μὲ λευκὸ χρῶμα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,06 μέχρι 0,065 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 180, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 56, 15) (= *SEG* 37, 1390).

Πβ. Karageorghis, *BCH* 111, 1987, σ. 725 (παράθεση κειμένου ἐπιγραφῆς).

[Μαρ(;)]κ[]ία
Νεωτέρα
σώφρων, χαῖρε.

Αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή εἶναι μία ἀπὸ τὶς δύο αὐτοῦ τοῦ τύπου ποὺ χρονολογοῦνται στὸν Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. ποὺ βρέθηκαν στὴν Πάφο. Κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν ὑπόλοιπη Κύπρο καὶ ἰδιαίτερα στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ τὸ Κίτιον γιὰ ἐπιτύμβια μνημεῖα χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κιονίσκοι, ποὺ φέρουν ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές μὲ σταθερὸ τύπο ἐπιταφίου μὲ τὸ ὄνομα καὶ συχνὰ τὸ πατρώνυμο τοῦ νεκροῦ συνοδευόμενο μὲ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *χρηστὲ ἢ χρηστὴ χαῖρε*. Ὑπάρχουν καὶ ἐξαιρέσεις ὅπου ἀντὶ γιὰ τὸ ἐπίθετο *χρηστὲ ἢ -ῆ* χρησιμοποιοῦνται τὰ ἐπίθετα *ἄλυπος* (**Λεμ. 648**), *σεμνός* (**Λευκ. 84· Λάρ. 122, 166 καὶ 167**) καὶ *σώφρων*. Στὴν Πάφο ὅμως δὲν ἀνευρέθηκαν ἐγχάρακτοι ταφικοὶ κίονες, ἐνῶ ἡ φόρμουλα *χρηστὲ ἢ χρηστὴ χαῖρε* ἀπαντᾷ μόνο μιὰ φορά (**Πάφ. 29**), ἐνῶ ἀπαντᾷ καὶ μία φορά μόνο τὸ *χαῖρε* (**Πάφ. 25**). Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31. Τὸ ὄνομα *Μαρκία* μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 315, 328, 600, 785 καὶ Λάρ. 76 καὶ 99**.

Πάφ. 29. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β΄- Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Τάφος (M.P. 3510) ποῦ βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο στὴν περιοχή τῆς λεωφόρου τῶν τάφων τῶν βασιλέων. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ τάφου καταστράφηκε ἀπὸ ἐκσκαφέα. Σώθηκε τὸ δυτικὸ του μέρος, ὅπου ὑπάρχει μιὰ ζωγραφιὰ γυναικείας μορφῆς μὲ μακρὸ φόρεμα. Κάτω ἀπὸ τὴ γυναικεία μορφή εἶναι χαραγμένη, μὲ κόκκινα γράμματα, ἐπιτύμβια ἐπιγραφή, ἡ ὁποία βρέθηκε σὲ πολλὰ ἀποτμήματα λόγω τοῦ ἐκσκαφέως, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σώζονται μόνο οἱ ἄκρες καὶ τὸ κάτω τῆς μέρος. Φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου. Τὸ ὕψος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι 0,12 μ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,05 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2004, σ. 268-9, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 3, σ. 269).

ω (;) σ- - - - - -α (;) μα (;) - - - -
[ᾶ]ωρε χρηστ[ή],
χ[αῖ]ρε.

Εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Πάφο, ἡ ὁποία φέρει τὴ στερεότυπη ἔκφραση *χρηστὲ ἢ χρηστὴ χαῖρε* βλ. **Πάφ. 28.**

Ε. Διάφορα (Πάφ. 30-36)

Ι. Κτιτορική έπιγραφή (Πάφ. 30)

Πάφ. 30. ΚΤΙΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟΝ [- - -]US RUFUS

Μέσα Α΄ αί. π.Χ. - άρχές Α΄ αί. μ.Χ.

Άπότμημα άσβεστόλιθου, που φέρει μιá άποσπασματική έπιγραφή, μεγίστου ύψους 0,42 και διαμέτρου 0,47 μ., και άνήκει σε κτήριο. Βρέθηκε στην Κάτω Πάφο στην περιοχή «Μαλλούτενα» και τώρα έκτίθεται στο ύπόστεγο της αύλης του Έπαρχιακού Μουσείου της Πάφου (RR. 3309). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται άπο 0,075 μέχρι 0,087 μ. (Αύτοψία στις 4/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1997, σ. 269-70, άρ. 2 (φωτ. πίν. 3) (*AE* 1997, 1531).

[- - -]us Rufus.

[- - - -]us Rufus, *AE*: [L. Tarius]s Rufus, Nicolaou.

Αύτη ή έπιγραφή αναφέρεται σε Έρωμαίο άξιωματοϋχο και πρόκειται κατá πáσαν πιθανότητα για κτιτορική έπιγραφή βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1356. Τρία άτομα με το *cognomen Rufus* παραδίδεται ότι είχαν άξίωμα στην Κύπρο κατá τη ρωμαϊκή περίοδο: α) Ο *C. Sextilius Rufus*, ό όποιος σύμφωνα με τον Κικέρωνα ήταν ό πρώτος *quaestor* της Κύπρου (*Ad Fam.* XIII, 48: *primus in eam insulam quaestor veneris*) το 49 π.Χ., β) ό [*L. T]arius Rufus*, άνθύπατος το 18/17 π.Χ. βλ. **Πάφ. 73** και γ) ό *C. Lucretius Rufus*, άξιωματοϋχος κατá τη βασιλεία του Τιβερίου βλ. **Άμμ. 87**. Κατá τη Νικολάου, ό πρώτος πρέπει να άποκλειστεί άφοϋ ή Κύπρος το 48/47 π.Χ. ξαναδόθηκε στην Αίγυπτο, ένω ή άνθυπατεία του τρίτου άμφισβητείται άφοϋ πρόκειται για άποκατάσταση και δεν είναι γνωστός άπο άλλου. Κατá συνέπεια, σύμφωνα με την πρώτη έκδότρια, ό *Rufus* είναι κατá πáσαν πιθανότητα ό [*L. T]arius Rufus*, άνθύπατος το 18/17 π.Χ. και *consul suffectus* το 15 π.Χ., ό όποιος τιμάται άπο τον δήμο της Πάφου με την άνάθεση του άγάλματος του στον ναό της Αφροδίτης στην Παλαίπαφο στην **Πάφ. 73**. Όμως ό *Rufus* αύτης της έπιγραφής, δεν είναι κατ' άνάγκην άνθύπατος, έπομένως θα μπορούσε να είναι όποιοσδήποτε άπο τους τρεις ή κάποιος άλλος Έρωμαίος άξιωματοϋχος με αύτο το *cognomen*, ό όποιος

εἶχε καθήκοντα στὴν Κύπρο ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. μέχρι καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.

II. Varia (Πάφ. 31-36)

Πάφ. 31. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΟΝΟΜΑ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,285 καὶ πλάτους 0,275 μ., ἀποκεκρουμένη δεξιά. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη σὲ οἰκία «of one Iacovos Hadjiseimeni, in a side-street W. of the Ktima road», ὅπως σημειώνει ὁ πρῶτος ἐκδότης. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,021 μέχρι 0,028 μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 51-2, ἀρ. 27 (φωτ. πίν. 29, σ. 53).

L. Calvisio T□[- - - -].

Πάφ. 32. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΝΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Κίων ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 1,30 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὴν ἐκκλησία τῆς Θεοσκεπάστης στὴν Κάτω Πάφο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,075 μ.

Περισιτιάνη, KX 1923, σ. 137· Seyrig, BCH 51, 1927, σ. 138, ἀρ. 1 (= SEG 6, 807).

Τουλ(ίου)
Διονυσι-
ανοῦ.

Πάφ. 33. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΣΕ ΛΥΧΝΟ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Λύχνος ἀπὸ ἐρυθρὸ πηλό, ποῦ βρέθηκε στὴ Νέα Πάφο. Ἐχει μῆκος 0,11 μ. Ὁ λύχνος ἔχει χαμηλὴ βάση κυκλικῆς διατομῆς, στὴν ὁποία εἶναι ἐγγάρακτο ἓνα ὄνομα πρὶν ἀπὸ τὴν ὀπτιση.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 226, άρ. 21 (φωτ. πίν. 26, 21) (*SEG* 45, 1865).

Κέρδος

Κέρδος, *SEG*: Νέδρος, Nicolaou.

Πάφ. **34.** ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΙΓΔΙΟΥ
τέλη Γ΄-άρχες Δ΄ αί. μ.Χ.

Σφραγίδα σε ίδιον, τὸ ὁποῖο βρέθηκε στὸ ναὸ τοῦ
Απόλλωνος Ὑλάτη στὸν Τούμπαλο τῆς Νέας Πάφου.

Giudice κ.ά., *RDAC* 1993, σ. 304, άρ. Β 58 (σχέδιο σ.
322, πίν. 10, 2) (*SEG* 43, 1012).

[Του]λιανέ [ε]ύτύχ[ει].

Γιὰ παραδείγματα προσφωνήσεων *εὐτυχῶς/εὐτύχει* βλ. J.
W. Hayes, *Hesperia* 36, 1967, σ. 337-47.

Πάφ. **35.** ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΟΥ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΛΥΧΝΟ
Δ΄ αί. μ.Χ.

Βρέθηκε στὴ Νέα Πάφο στὴν οἰκία τοῦ Θησέα.

J. Mlynarczyk στὸ P. Åström, *Acta Cyprica*, σ. 259 (*SEG*
42, 1317).

Σφυρίδων

Σχόλια: Σφυρίδων ἀντὶ Σφυρίδων.

Τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ ἔχει βρεθεῖ καὶ σε ἄλλους
λύχνους στὴν Κύπρο βλ. **Πάφ.** **113**, πβ. **Άμμ.** **173** καὶ **175**.

Πάφ. **36.** ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΛΥΧΝΟ
Δ΄ αί. μ.Χ.

Βρέθηκε στὴ Νέα Πάφο στὴν οἰκία τοῦ Θησέα.

J. Mlynarczyk στὸ P. Åström, *Acta Cyprica*, σ. 260 (*SEG*
42, 1317).

Εὐτύχητος

Ὁ τύπος *Εὐτύχητος* εἶναι γενική τοῦ ὀνόματος *Εὐτύχης*.
Ἡ *Mlynarczyk* θεωρεῖ πιθανή καὶ τὴν ἀνάγνωση *Εὐτυχήτος*,
δηλ. ὀνομαστική. Τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ λύχνων ἀπαντᾷ
καὶ στὴν **Πάφ. 112**.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

ΣΤ. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων (Πάφ. 37-45)

I. Ἐπιγραφή σὲ ὄστρακο (Πάφ. 37)

Πάφ. 37. ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ
Β' - Δ' αἰ. μ.Χ.

Ὅστρακο ποῦ ἀνακαλύφθηκε τὸ 1968 ἀπὸ τὴν πολωνικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ στὴ Νέα Πάφο σὲ ἓνα κτήριο, τὸ ὁποῖο ἦταν πιθανότατα ἀνάκτορο τοῦ κυβερνήτη. Φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (inv. 14/68).

Z. Borkowski - A. Laijtar, *JJP* 23, 1993, σ. 19-23 (φωτ. σ. 20) (= *SEG* 43, 1013).

Υποχιστίδος
χυλός.

Σχόλια: στ. 1: ὑποχιστίδος = ὑποκισθίδος.

Εἶναι τὸ πρῶτο ὄστρακο τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου ποῦ βρέθηκε στὴν Κύπρο. Ἡ ὑποκισθίς ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς (βλ. *Plinius, Nat. Hist.* XXVI 49 καὶ *Διοσκουρίδη I* 97, 2) ὡς θεραπευτικὸ βότανο ἰδιαίτερως γιὰ περιπτώσεις ὅπως ἀσθενειῶν τῶν ἐντέρων, καθὼς καὶ ἀντισταμινικό. Ὁ πιὸ ἀποτελεσματικὸς τρόπος λήψης τοῦ ἦταν ὁ τύπος τοῦ χυλοῦ φτιαγμένου ἀπὸ τὰ μούρα τοῦ θάμνου.

II. Ἐπιγραφή σὲ λύχνο (Πάφ. 38)

Πάφ. 38. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΛΥΧΝΟ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Βρέθηκε στὴ Νέα Πάφο καὶ ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν *Lukaszewicz* στὸ *P. O. Scholz - R. Stempel (ἐκδ.), Nubia et Oriens Christianus. Festschrift für C. Detlef G. Müller, Cologne 1987, σ. 31-2 (SEG 39, 1531).*

εὖ χρῶ ὑγιένω<ν>

Νέα Πάφος. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ὁ πρῶτος ἐκδότης ἀναφέρεται στὶς παράλληλες ἐκφράσεις ποὺ ἀπαντοῦν σὲ ἐπιγραφές κυρίως ἀπὸ τὴ Συρία.

III. Ἐπιγραφή σὲ δακτύλιο (Πάφ. 39)

Πάφ. 39. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΧΡΥΣΟ ΔΑΚΤΥΛΙΟ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἐπιγραφή σὲ χρυσὸ δακτυλιόλιθο, διαμέτρου σφενδόνης 0,018 μ., ποὺ βρέθηκε στὴν Πάφο. Ἡ ἀκριβὴς τοποθεσία εὐρέσεως δὲν εἶναι γνωστὴ. Φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (M.P. 2897/19). Τὰ γράμματα χαράχθηκαν μὲ μικρὲς τελεῖες (Αὐτοψία στὶς 5/7/2006).

Karageorghis, *BCH* 111, 1987, σ. 728 (φωτ. σ. 730) (*SEG* 37, 1392).

Μνημόνει

IV. Ψηφιδωτὲς ἐπιγραφές (Πάφ. 40-45)

Πάφ. 40. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
τέλη Β΄-ἀρχές Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Νέα Πάφος, οἰκία τοῦ Διονύσου στὴν τοποθεσία «Κτιστόν». Κατὰ χώραν. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987, σ. 244 (b)· Kondoleon, *Domestic*, σ. 106-8 (φωτ.) (*SEG* 45, 1864).

(α) χαίρει

(β) καὶ σὺ.

Οἱ ἐπιγραφές εἶναι χαραγμένες σὲ δύο *tabulae ansatae* σὲ δωμάτιο, τὸ δάπεδο τοῦ ὁποῖου φέρει ψηφιδωτὸ μὲ ἀπεικόνιση τῶν τεσσάρων ἐποχῶν.

Πάφ. 41. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
τέλη Β΄-ἀρχές Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Νέα Πάφος. Επιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Νέα Πάφος, οἰκία τοῦ Διονύσου στὴν τοποθεσία «Κτιστόν». Κατὰ χώραν. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

K. Nicolaou, *RDAC* 1963, σ. 65· Karageorghis, *BCH* 88, 1964, σ. 383-5 (φωτ. πίν. 77-8)· (= *SEG* 23, 654)· Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987, σ. 245 (L)· Kondoleon, *Domestic*, σ. 174-84 (φωτ.) (*SEG* 45, 1864).

Διόνυσος Ἀκμή Ἰκάριος οἱ
πρῶτοι

οἶνον πίνοντες

Πάφ. 42. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΟΡΦΕΩΣ
τέλη Β΄-ἀρχὸς Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Νέα Πάφος, οἰκία τοῦ Ὀρφέως στὴν τοποθεσία «Μαλλούτενα». Κατὰ χώραν. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

Μιχαηλίδη, *Acts*, σ. 473-89 (φωτ. πίν. 43-4)· τοῦ ἰδίου, *RDAC* 1987, σ. 246 (*SEG* 36, 1263 bis).

Πβ. M. Sève, *Bull. Épigra.* 1988, 203 (γιά τὴ λέξη ἐποίησεν) καὶ H. Eristov, *RA* 1987, σ. 112-3 (γιά τὶς λέξεις ἐποίει καὶ *fecit*).

[-]ος Πίννιος Ῥεστιτοῦτος ἐποίει.

Ὁ [Τίτ]ος ἢ [Γάι]ος Πίννιος Ῥεστιτοῦτος δὲν ἦταν κατ' ἀνάγκην ὁ καλλιτέχνης ποῦ φιλοτέχνησε τὸ ψηφιδωτό, ἀλλὰ μποροῦσε νὰ ἦταν καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς οἰκίας ποῦ πλήρωσε γιά τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου.

Πάφ. 43. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΘΗΣΕΩΣ
δεύτερο ἡμισὺ Γ΄ αἰ. μ.Χ. - τέλη Δ΄ αἰ. μ.Χ.

Νέα Πάφος, οἰκία τοῦ Θησέα στὴν τοποθεσία «Μαλλούτενα». Κατὰ χώραν. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

Daszewski, *Nea Paphos* II, 1977, σ. 104-5· (= *SEG* 27, 970 bis)· Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987, σ. 246-7 (c)· τοῦ ἰδίου, *Cypriot Mosaics*², 1992, σ. 47-8.

Ἀριάδνη
Κρή|τη

Θη|σεύς

Λαβύρινθος

Μεινώ|ταυρος

Σχόλια: στ. 3: Μεινώ|ταυρος. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὸν μῦθο ποῦ σχετίζεται μὲ τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς βλ. Dasz. - Μιχαηλ., *Ὀδ.Ψάφ.*, σ. 57-9.

Πάφ. 44. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

325-350 μ.Χ.

Νέα Πάφος, οἰκία τοῦ Αἰῶνος στὴν τοποθεσία «Μαλλούτενα». Κατὰ χώραν. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

Daszewski, *RDAC* 1984, σ. 304 κέ (φωτ. πίν. 68)· Deckers, *RQA* 81, 1986, σ. 145-172 (φωτ.) (= *SEG* 36, 1263)· Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987, σ. 243-4.

πβ. Μ. Τ. Olszewski, *Meander* 42, 1987, σ. 421-38 (διαφορετικὴ ἐρμηνεῖα σὲ σχέση μὲ τὸ μυθολογικὸ περιεχόμενον τῶν σκηνῶν στὸ κεντρικὸ δωμάτιο τῆς οἰκίας τοῦ Αἰῶνος, πβ. *SEG* 39, 1533 μὲ περαιτέρω βιβλιογραφία).

Α) 1. [Λα]καίνη Ζεὺς Λῆδα Εὐ|ρώτ|ας
Λακεδε|μονία

2. Νύσα Ἄνα|τροφή Νύμφαι Τροφεύς
Ἄμβρο|σία

Ἑρμῆς Διόνυσος Νέ|κταρ Θεο|γονία

Β) [θε]ράπαινε [Κασσιόπε]ια [Κρίσ]ις
Καιρ□[ός]

Ἥλι[ος] Αἰών Δωρίς Ζεὺς Θετίς Ἀθηνᾶ
Γαλατία

Βυθός Πόντος

Γ) 1. Τροφε[ύς] Σκίρ[τος]

2. Μαρσύας Σκύθαι Πλανή Ὀλύμπος Ἀπόλλων

Γιὰ τοὺς μύθους ποῦ σχετίζονται μὲ τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς βλ. Dasz. - Μιχαηλ., *Ὀδ.Ψάφ.*, σ. 63-71.

Νέα Πάφος. Ἐπιγραφὲς ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Πάφ. 45. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΥΡΑΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΘΙΣΒΗ ΣΤΗΝ
ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
πρὶν τὸ 342 μ.Χ.

Νέα Πάφος, οἰκία τοῦ Διονύσου στὴν τοποθεσία «Κτιστόν». Κατὰ χώραν. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

Κ. Nicolaou, *RDAC* 1963, σ. 56-72 (φωτ. πίν. 10)· Ρ. Ε. Knox, *HSPh* 92, 1989, 315-28 (φωτ.) (= *SEG* 39, 1530· S. Follet, *Bull. Épigra.* 1990, 90)· Δ. Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987, σ. 245 (κ)· τοῦ ἰδίου, *Cypriot Mosaics*², 1992, σ. 35-6 (φωτ.).

Θίσβη

Πύραμος

Γιὰ τὸν μῦθο τοῦ Πυράμου καὶ τῆς Θίσβης βλ. *Dasz.* - Μιχαηλ., *Ὁδ. Ψπάφ.*, σ. 37-40.

Ζ. Αδιάγνωστες ἐπιγραφές (Πάφ. 46-52)

Πάφ. 46. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ αί. μ.Χ.

Απότμημα μαρμάρινης πλάκας λευκοῦ χρώματος, ὕψους 0,065, πλάτους 0,07 καὶ πάχους 0,027 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς Κάτω Πάφου ἀριστερὰ ἀπὸ τὸν φάρο, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ θεάτρου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 1787· M.P. 138/39/2, bl. 126). Ὁ λίθος εἶναι ἀποκεκρουμένος ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ φέρει ἐπιγραφές στὶς δύο ὀψεις (γιὰ τὴν πρώτη ἐπιγραφή βλ. **Πάφ. 3**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή σὲ δευτέρη χρήση εἶναι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 5/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1968, σ. 73-4, ἀρ. 3 (b) (φωτ. πίν. 17, 3 b).

σε □
ον σ □
ο □ υ □

Πάφ. 47. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Α΄ αί. μ.Χ.

Απότμημα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης κάτω καὶ δεξιά, ὕψους 0,075, πλάτους 0,095 καὶ πάχους 0,028 μ. Βρέθηκε στὴ Κάτω Πάφο στὴν τοποθεσία «Πέτρα τοῦ Διγενῆ» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 1729· M.P. 138/39/2, bl. 93). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 65, ἀρ. 14 (φωτ.) (= *SEG* 25, 1108).

- - - - - Κλαύ[διος - - - - -]

Πάφ. 48. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Απότμημα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,025, πλάτους 0,016 καὶ πάχους 0,035 μ. Βρισκόταν γιὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα σὲ συλλογὴ ποῦ ἀνήκε στὸ Γυμνάσιο τῆς Κάτω Πάφου. Τώρα φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (ἀρ. 1934· M.P. 28/65, bl. 68). Ἡ πλάκα ἔχει ξαναχρησιμοποιηθεῖ μὲ ἀποτέλεσμα ἢ παλαιότερη ἐπιγραφή νὰ

ἔχει ἀποσβεσθεῖ προκειμένου νὰ χαραχθεῖ ἡ δεύτερη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων, τὰ ὁποῖα μποροῦν ἀκόμη νὰ διακριθοῦν, κυμαίνεται ἀπὸ 0,037 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 92-3, ἀρ. 22 (φωτ. σ. 92) (*SEG* 25, 1109).

-----σ□-----
[- - - - - - -καθι]ε□ρώσαν[τα - - -]

2. [άνι]ε□ρώσαν[τα], Nicolaou.

Πάφ. **49.** **ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ** **ΕΠΙΓΡΑΦΗ**
Α΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ τοπικὸ μάρμαρο, ὕψους 0,08, πλάτους 0,05 καὶ πάχους 0,025 μ., ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο στὴν περιοχὴ τοῦ Ὡδείου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (PM. 2408· M.P. 28/65, bl. 1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,019 μ. (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1979, σ. 348, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 51, 7) (= *SEG* 29, 1575).

ηλιο□
τ□υσ□

Πάφ. **50.** **ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ**
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα βάσης ἀγάλματος, μεγίστου ὕψους 0,22, μεγίστου πλάτους 0,26 καὶ μεγίστου πάχους 0,16 μ., ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκε στὴν Κάτω Πάφο στὴν περιοχὴ «Μαλλούτενα» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 1692· M.P. 138/39/2, bl. 75). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 118, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 16, 7) (= *SEG* 23, 652).

-----ό□βιος
[- - - - - - Σαβ(;)]εῖνος.

Πιθανὸν νὰ πρόκειται γιὰ τιμητικὴ ἐπιγραφή.

Νέα Πάφος. Αδιάγνωστες επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

2. ΠΑΛΑΙΠΑΦΟΣ (Πάφ. 53-114)

A. Επίσημες έπιγραφές (Πάφ. 53-54)

Πάφ. 53. ΟΡΚΟΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΙΒΕΡΙΟ

14 μ.Χ.

Μαρμάρινη λευκή πλάκα, ύψους 0,545 μ., πλάτους 0,605 μ. και πάχους 0,085 μ. Ο λίθος διατηρεί την αρχική έπιφάνεια στο άνω μέρος, καθώς και στις δύο του πλευρές άριστερά και δεξιά, αλλά το κάτω του μέρος είναι άποκεκρουμένο σ' όλο του το μήκος. Ανακαλύφθηκε από τον M. R. Popham κατά την άνακαίνιση του πατώματος της έκκλησίας του χωριού Νικόκλεια, δύο περίπου χιλιάμετρα βορείως των Κουκλιών (χώρα της αρχαίας Παλαιπάφου). Κατά πάσαν πιθανότητα προέρχεται από την περιοχή του εκεί ναού της Αφροδίτης. Εκτίθεται στο Μουσείο της Παλαιπάφου (άρ. RR. 95). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,013 μέχρι 0,02 μ. (έκτος από το φεῖ στον πρώτο στίχο, που έχει ύψος 0,029 μ.). (Αύτοψία στις 3/7/2006).

Mitford, *JRS* 50, 1960, σ. 75-9 (φωτ. πίν. 10)· Karageorghis, *BCH* 84, 1960, 274-5 (φωτ. πίν. 53) (= *SEG* 18, 578)· Cayla, *CCEC* 31, 2001, σ. 69-81 (= *SEG* 51, 1896).

Πβ. S. Weinstock, *Ath. Mitt.* 77, 1962, σ. 306-27 (μελέτη των σχετικῶν με τη φύση και τις περιστάσεις του ὄρκου με παράλληλα χωρία) (= *SEG* 23, 635)· J. και L. Robert, *Bull. Épigr.* 1964, 531 (για τη φράση *ύοῖς τε του αἵματος αύτου* στους στ. 19-20)· I. Nicolaou, *CIS*, σ. 28, πίν. 34 (μετάφραση και φωτ.).

[Nή τ]ῆν ἡμετέραν Ἀκραίαν Ἀφροδίτην κα[ὶ]
τῆ[ν ἡμ]ετέραν Κόρην ν καὶ τὸν ἡμέτερον Ὑλά-
τη[ν Ἀπόλλ]ω καὶ τὸν ἡμέτερον Κε[ρ]υ[ν]ή[την]
Ἀ[πόλλ]ω ν καὶ τοὺς ἡμετέρους σωτῆρας

5 Διοσκούρους ν καὶ τὴν κοινὴν τῆς νή[σ]ου
Βουλαίαν Ἐστίαν ν καὶ θεοὺς θεάς τε τοῦ[ς]
κοινοὺς τῆς νήσου πατρώους νν καὶ τὸν
έκγονον τῆς Ἀφροδίτης Σεβαστὸν θεὸν
Καίσαρα νν καὶ τὴν άέναον Ῥώμην ν καὶ τοῦ[ς]

10 άλλους θεοὺς πάντας τε καὶ πάσας ν αύτο[ί]
τε καὶ οἱ έκγονοὶ ἡμῶν ύπακ[ο]ούσεσθαι
πειθαρχήσειν ν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ
θάλαττ[αν]

εύνοήσειν ν σεβάσεσθαι *έλλείπει*

Τιβέριον Καίσαρα Σεβαστοῦ ὑὸν Σεβασ-

15 τὸν σὺν τῷ ἅπαντι αὐτοῦ οἴκῳ νν καὶ νν
 τὸν αὐτὸν ἐκείνοις φίλον τε καὶ ἐχθρὸν ν
 ἔξειν ν μετὰ τε τῶν ἄλλων θεῶν μ[ό]νοις
 Ἔωμη καὶ Τιβερίῳ Καίσαρι ν Σεβ[α]σ[τοῦ]
 υἱῷ
 Σεβαστῷ ἐλλείπει υοῖ[ς] τε τοῦ
 20 αἵματος αὐτοῦ ν καὶ οὐδενὶ ἄλλ[ο]φ τῶν
 πάντων ν εἰσηγήσεσθαι ψηφ[ί]σ[α]σ[θαί] (;)
 - - - - -
 - - - - -

3. Κε[ν]υρ[ι]σ[τήν], Cayla 13. σεβάσ<ε>σθαι, SEG 18 13,
 19. Ἐλλείπουν περίπου 12 γράμματα 19. υοῖ[ς] τε: [- - -]ε,
 Καραγιώργης 21. ψηφ[ί]σ[α]σ[θαί], Mitford· ψη[- - -], Καραγιώργης
 22. [ιερὰ - - -], Mitford.

Σχόλια: στ. 14 (ὕδν) καὶ 19 (υοῖ[ς]). Ἐναλλαγή ΥΙ ~
 Υ λόγω παλαιοῦ μονοφθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου /y: i/ βλ.
 Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 202-203.

Στὴν ἐπιγραφὴ αὐτῇ, ἡ ὁποία εἶναι μοναδικὴ στὸ εἶδος
 τῆς στὴν Κύπρο κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο, γίνεται ἐπίκληση
 ἀρχικὰ στοὺς τοπικοὺς θεοὺς τῆς νήσου, τὴν Ἀφροδίτην
 Ἀκραίαν, τὴν Κόρην, τὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη, τὸν Ἀπόλλωνα
 Κερυνήτην, τοὺς σωτῆρες Διοσκούρους, τὴν Βουλαίαν Ἐστίαν
 καὶ σὲ ὅλους τοὺς προγονικοὺς θεοὺς καὶ θεές, κοινοὺς στὴ
 νῆσο, δεῦτερον στὸν Καίσαρα Αὐγουστο, ἀπόγονο τῆς
 Ἀφροδίτης, καθὼς καὶ στὴ Ἔωμη, τὴν αἰώνια πόλη, καὶ τέλος
 σὲ ὅλους τοὺς θεοὺς καὶ θεές. Οἱ Κύπριοι καὶ τὰ παιδιὰ
 τοὺς ὑπόσχονται ὅτι θὰ ὑπακούουν, θὰ πειθαρχοῦν καὶ σὲ γῆ
 καὶ σὲ θάλασσα καὶ θὰ σέβονται μὲ εὐλάβεια τὸν
 αὐτοκράτορα Τιβέριον καὶ ὅλο του τὸν οἶκο, ὅτι θὰ ἔχουν
 τοὺς ἴδιους φίλους καὶ ἐχθροὺς μὲ ἐκείνον καὶ ὅτι θὰ
 προτείνουν τὴν ψήφιση θεϊκῶν τιμῶν πέραν ἀπὸ τοὺς ἄλλους
 θεοὺς μόνο στὴ Ἔωμη, τὸν Τιβέριο καὶ τοὺς ἕξ αἵματος
 συγγενεῖς του.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτῇ ἀπαριθμεῖ τοὺς θεοὺς ὀρκίους καὶ τὸν
 ὄρκο. Παραλείπεται τὸ ἐννοούμενο στὸ α' πρόσωπο πληθ.
 ῥῆμα ὀμνύω, ἀλλὰ ὑπάρχει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ νή. Οἱ
 θεοὶ συνοδεύονται μὲ τὴν κτητικὴ ἀντωνυμία ἡμέτερος, γιὰ
 νὰ δοθεῖ ἔμφαση στὸ ὅτι εἶναι τοπικοί. Ἡ διαφορὰ στὴ
 διατύπωση μὲ τὴν κτητικὴ ἀντωνυμία ἀφενδὸς (ἡμετέραν
 Ἀκραίαν Ἀφροδίτην· [ἡ]μετέραν Κόρην· ἡμέτερον Ὑλάτη[ν
 Ἀπόλλ]ω· ἡμέτερον Κε[ρ]υνητήν Ἀπόλλω καὶ ἡμετέρους
 σωτῆρας Διοσκούρους) καὶ μὲ τὸ ἐπίθετο κοινός ἀφετέρου
 (κοινὴν τῆς νήσ[ο]υ Βουλαίαν Ἐστίαν καὶ θεοὺς θεάς τε
 τοῦ[ς] κοινοὺς τῆς νήσου πατρώους) εἰσάγει πιθανὸν μιὰ
 διάσταση διαφορετικὴ: Τὸ κέντρο τῆς λατρείας τῆς

Αφροδίτης Ακραιάς ἦταν στήν Καρπασία, τοῦ Απόλλωνος Ὑλάτου στοῦ Κούριον, τοῦ Κερυνήτου Απόλλωνος θὰ ἦταν στήν Κερύνεια. Μήπως ἀναφέρεται σέ ἱερά ποῦ ἰδρύθηκαν στήν Πάφο θεοτήτων τῶν ὁποίων ἡ λατρεία ξεκίνησε ἀπό ἄλλοῦ ὅπως ἀντίστροφα τῆς Αφροδίτης Παφίας ἢ τῆς Αφροδίτης Γολγίας; Ἀντίθετα ἡ Βουλαία Ἑστία μοιάζει νά εἶναι νεότερη λατρεία κοινῆ τῆς νήσου, ποῦ εἰσήχθη μέ τοὺς Ῥωμαίους.

Ἡ Αφροδίτη Ακραιά ἀπαντᾷ καὶ στήν **Αμμ. 239** (στ. 12: Αφ[ροδίτη τῆ ἐπὶ τοῖς] Ἀκροῖς καὶ στ. 20: τῆ]ς Ἀκρέας Αφροδίτης). Εἶναι γνωστὴ ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴ μαρτυρία τοῦ Στράβωνος, 14.682: *ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρβασίς ἐστὶν ἰσθμοῦ τριάκοντα σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας καὶ τὸ νότιον πέλαγος· εἴτ' ἄκρα καὶ ὄρος· ἢ δ' ἀκρόρεια καλεῖται Ὀλύμπος, ἔχουσα Αφροδίτης Ακραιάς ναόν, ἄδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον*, πβ. Στέφ. Βυζ. Ἐθν. ἐν λ. Ἀκρα. Πρόκειται γιὰ ἓνα τυπικὸ ἐπίθετο τῆς θεᾶς, ἐπειδὴ ἡ λατρεία τῆς ἦταν στήν ἀκρόρειαν, τὴ βουνοκορφῆ, τοῦ ὄρους Ὀλύμπου στήν Καρπασία. Κατὰ τὴ μαρτυρία τοῦ Στράβωνος, ὁ ναὸς τῆς Αφροδίτης ἦταν *ἄδυτος γυναιξὶ καὶ ἀόρατος*. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἀπαγόρευση στὶς γυναῖκες νὰ μὴν μποῦν μέσα στοῦν ναὸ οὔτε νὰ τὸν δοῦν, ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ ναὸς τῆς Αφροδίτης στήν βουνοκορφῆ τοῦ Ὀλύμπου τῆς Καρπασίας θὰ ἦταν ἀφιερωμένος στήν Αφροδίτη Οὐρανία. Ὁ Απόλλων Ὑλάτης, ὁ θεὸς τοῦ Κουρίου, εἶναι πολὺ καλὰ γνωστὸς καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία καὶ ἀπὸ τὶς φιλολογικὲς πηγές βλ. στήν Εἰσαγωγή, κεφάλαιο «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», σ. 90–93. Γιὰ τὸν Απόλλωνα Κερυνήτη καὶ τὴ λατρεία τῆς Κόρης στήν Κύπρο ἐλάχιστα στοιχεῖα εἶναι γνωστά (βλ. Mitford, ὁ.π., σ. 76 μὲ βιβλιογραφία). Γιὰ τὴ λατρεία τῆς Κόρης, πβ. **Λεμ. 53**. Γιὰ τοὺς Διοσκούρους βλ. στήν Εἰσαγωγή, κεφάλαιο «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», σ. 99. Ἡ λατρεία τῶν Διοσκούρων μέσα ἀπὸ τὶς μαρτυρίες φαίνεται νὰ εἶναι ὕστερη, ἀφοῦ δημιουργήθηκε στήν Κύπρο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ ἐποχὴ. Οἱ Διόσκουροι φέρουν τὸ ἐπίθετο σωτήρες, γιὰτὶ θεωροῦνταν σωτήρες τῶν ναυτικῶν, πβ. Ὁμ. Ὑμν. 33, στ. 6–7: *σωτήρας τέκε παῖδας [ἐνν. Κάστορά τε καὶ Πολυδευκέα] ἐπιχθονίων ἀνθρώπων ἠκυπόρων τε ναῶν...* Ἡ αἰωνία Ῥώμη ἔχει θεοποιηθεῖ καὶ λατρεύεται στήν Κύπρο. Στὸ Κίτιον (βλ. **Λάρ. 7**) ἔχει ἀρχιερέα τῆς λατρείας τῆς.

Ὡς πρὸς τὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς, δύναται ἀπὸ ἐσωτερικὰ στοιχεῖα νὰ καταλήξουμε μὲ βεβαιότητα στὸ 14 μ.Χ., ἔτος ἀνόδου στὸ θρόνο τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τιβερίου, ὁ ὁποῖος κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἀρνεῖτο τὴν προσφώνησή του μὲ τὸν τίτλο *Imperator* βλ. Suetonius, *Tiberius* 26. Οἱ Πάφιοι ἐπομένως στὴ σημαντικὴ δημόσια αὐτὴ ἐπιγραφή προσαρμόζουν τὴν προσφώνηση στὸ ἐπίσημο τυπικὸ, ὅπως ἐξ ἄλλου εἶναι ἀναμενόμενο σὲ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ ἐπίσημα κείμενα.

Πάφ. 54. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ (;)

ρώμαϊκή περίοδος

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ, ἣ ὁποία βρέθηκε στὴν Παλαίπαφο, θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ ΙΘ΄ αἰ. Σώζεται ἀποσπασματικῶς μόνο ὁ πρῶτος στίχος.

CIG II, 2628 (= *IGR* 3, 938)· Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2204, ὑπόσημ. 145 (= *SEG* 40, 1366).

Παφίων ἢ β<ο>υλῆ κ<α>[ὶ ὁ δῆμος - - -]

Παφίων ἢ β<ο>υλῆ κ<α>[ὶ ὁ δῆμος], Mitford: [Ἡ πόλις] Παφίων
Ἡρ[ώ]δην - -, *CIG* II.

Β. Τιμητικές επιγραφές (Πάφ. 55-71)

Πάφ. 55. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΡΚΙΑ, ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ
τέλη Α΄ αί. π.Χ.

Ο λίθος βρέθηκε στα Κούκλια σε δεύτερη χρήση στο βωμό της εκκλησίας του Αγίου Επιφανίου. Είναι χαμένος από τα τέλη του ΙΘ΄ αί.

CIG II, 2629 (= IGR 3, 939) · OGIS, αρ. 581.

πβ. Mitford, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1310, ύποσημ. 85 (άπλη μνεία).

Μαρκίαι Φιλίππου θυγατρί, άνεψιᾶι
Καίσαρος θεοῦ Σεβαστοῦ, γυναικί
Παύλου Φαβίου Μαξίμου, Σεβαστιῆς
4 Πάφου ἢ βουλή καὶ ὁ δῆμος.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου ποὺ τιμοῦν τὸν Αὐγουστο καὶ μέλη τῆς οἰκογένειάς του βλ. Mitford, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1311, ύποσημ. 89, πβ. τοῦ ἰδίου, AJA 65, 1961, σ. 105, ύποσημ. 47. Γιὰ τὴ *Μαρκία*, θυγατέρα τοῦ *L. Marcius Philippus, consobrina* τοῦ Αὐγούστου βλ. PIR 2, σ. 340, αρ. 184.

Ἡ Πάφος καταστράφηκε ἀπὸ σεισμὸ τὸ 15 π.Χ. καὶ ἀνοικοδομήθη μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Αὐγούστου βλ. Δίων Κάσ. 54.23.7: *Παφίοις τε σεισμῷ πονήσασι καὶ χρήματα ἐχαρίσατο [ὁ Αὐγουστος] καὶ τὴν πόλιν Αὐγουσταν καλεῖν κατὰ δόγμα ἐπέτρεψε.* Ἐκτοτε ἔλαβε τὸν τίτλο *Augusta* (Σεβαστιή), τὸν ὁποῖο δὲν ἔχασε. Πρὶν ἀπὸ αὐτὴν τὴ χρονολογία στίς ἐπίσημες ἐπιγραφές ἡ πόλη ἔφερε ἀπλῶς τὸ ὄνομα ἢ *πόλις* ἢ *Παφίων* ἢ ὁ *δῆμος* ὁ *Παφίων*. Γιὰ τὶς πόλεις ποὺ ἰδρύθηκαν ἢ ἐπανιδρύθηκαν ἀπὸ τὸν Αὐγουστο στὴν Ἀνατολή βλ. Rey-Coquais 1991, σ. 141-150.

Πάφ. 56. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΑΝΘΥΠΑΤΟ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
Α΄ αί. π.Χ. - Α΄ αί. μ.Χ.

Ο λίθος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀποκεκρουμένος ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο. Είναι χαμένος ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αί.

Hogarth κ.ἄ., JHS 9, 1888, σ. 247, αρ. 91 (IGR 3, 957).

Mitford, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1304, ύποσ. 68 (ἀποκατάσταση τοῦ πρώτου στίχου) (= SEG 30, 1626).

- - - - ΛΑΝΙ□Ο□Ν□Ι□ - - - -

[ἀν]θυπάτου τ[ῆς ἐπαρχείας Κύπρου]

Γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο βλ. F. G. Maier, «The temple of Aphrodite at Old Paphos», *RDAC* 1975, σ. 69-75. Γιὰ τὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο βλ. στὴν Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: «Οἱ τοπικὲς λατρεῖες», σ. 79-83.

Πάφ. 57. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΒΕΡΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ
πρὶν τὸ 4 μ.Χ.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ποὺ βρέθηκε στὰ Κούκλια, στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης, εἶναι χαμένη ἀπὸ τὸ 1888. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες περιγράφεται ὡς «Rough stone built into a later wall. Broken right and bottom».

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 253, ἀρ. 116 (*IGR* 3, 943)· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 228, ἀρ. 12.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1311, ὑποσημ. 89 (ἀπλή ἀναφορά).

Τιβέριον [Κλαύδιον Νέρωνα]
Νέρωνος Κλ[αυδίου καὶ Λουίας υἱόν (;)],
. . . ν τὴν τούτο[υ γυναῖκα Τουλίαν]
[θεοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ θυγατέρα].

1. Τιβέριον Hogarth· Τιβέριον . . . , *IGR* 2. καὶ Λουίας
υἱόν (?)], Mitford 3. . . . ν: [κ](α)ί, Mitford.

Ἡ ἐπιγραφή ἀναφέρεται στὸν Τιβέριο πρὶν τὴν υἰοθεσία του τὸ 4 μ.Χ. καὶ μετὰ τὸ γάμο του μὲ τὴν Τουλία, θετὴ κόρη τοῦ Αὐγούστου. Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ἀποδίδεται τιμὴ σὲ μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ Αὐγούστου.

Πάφ. 58. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΪΟ ΚΑΙΣΑΡΑ
ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ὁ Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 105, ὑποσημ. 47 καὶ σ. 108, ὑποσ. 57, ἀναφέρει ἀνέκδοτη τιμητικὴ ἐπιγραφή γιὰ τὸν Γάιο Καίσαρα, προερχομένη ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο. Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ἀποδίδεται τιμὴ σὲ μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ Αὐγούστου.

Πάφ. 59. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΟΥΛΙΑ, ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΓΡΙΠΠΑ

άρχες Α΄ αί. μ.Χ.

Ψοδόχρους βάση αγάλματος, που βρέθηκε σε δεύτερη χρήση σε οικοδομή στον βόρειο τοίχο του κεντρικού δωματίου οίκιας, στα Κούκλια (περιοχή του ναού της Αφροδίτης στην Παλαίπαφο). Πρόκειται για παλίμψηστη επιγραφή (ή επιγραφή που αποσβέσθη είναι της ελληνιστικής περιόδου).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 243, ἄρ. 69 (= *IGR* 3, 940).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1311, ὑποσημ. 89 (ἄπλη ἀναφορά).

Τ[ου]λίαν θεὰν Σεβαστή[ν],
θυγατέρα Αὐτοκράτορο[ς]

Καίσαρος, θεοῦ υἱοῦ, θεοῦ

Σεβαστοῦ, γυναῖκα δὲ Ἀγ[ρίππα].

Για τὴν *Τουλία*, θυγατέρα τοῦ Αὐγούστου βλ. *PIR*², σ. 222, ἄρ. 420. Πρόκειται για μία ἀκόμη ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Κύπρο, στὴν ὁποία ἀποδίδεται τιμὴ σε μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ Αὐγούστου.

Πάφ. 60. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΡΙΠΠΑ
άρχες Α΄ αί. μ.Χ.

Ὁ Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 105, ὑποσημ. 47 καὶ *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1311, ὑποσημ. 89, ἀναφέρει μία ἀνέκδοτη τιμητικὴ ἐπιγραφή για τὸν *Ἀγρίππα*, προερχομένη ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο. Πρόκειται για μία ἀκόμη ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ἀποδίδεται τιμὴ σε μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ Αὐγούστου.

Πάφ. 61. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΜΥΝΤΟΡΑ
35-36 μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση αγάλματος ἀποκεκρουμένη μερικῶς ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,19, μήκους 0,43 καὶ πλάτους 0,30 μ. Ὁ λίθος εἶναι χαραγμένος καὶ στὶς δύο ὀψεις. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Αφροδίτης στὰ Κούκλια καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Παλαίπαφου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,019 μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στὶς 7/7/2006).

Mitford, *Roman Civitas*, σ. 282, ὑποσημ. 40 (φωτ. πίν. 2, σ. 283) (= *SEG* 30, 1628).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2197, ὑποσημ. 109 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἀρχιερεῖς· παράθεση τοῦ κειμένου τῆς ἐπιγραφῆς μὲ διορθώσεις) (= *SEG* 40, 1363).

[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνα - - - - -]
- - - - κ[α][ι] Σάμιον (;) Ἀμύντορα τὸν υἱὸν
[τῆς] θυγατρὸς αὐτῶν Τρυφώσης
4 [τοῦ] δὲ Λυσίου τοῦ Ὀλύμπου,
[ἀρ]χιερέα διὰ βίου τῆς σωτηρίας
τοῦ οἴκου τῶν Σεβαστῶν· L κβ'.

2. - - - - - κ[α][ι] Σάμιον: [ἡ γυν]ῆ[ς] Σάμ[ιον], Roman Civitas
4. Ὀλυμπίου, Roman Civitas.

Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ χρονολογεῖται στὸ 22^ο ἔτος τοῦ Τιβερίου, δηλ. τὸ 35/36 μ.Χ. καὶ δίδει ἓνα *terminus ante quem* γιὰ τὸν ἀρχιερέα διὰ βίου *Γάιο Οὐμμίδιο Πάνταυχο Κουαδρατιανό* (βλ. **Πάφ. 4**).

Πάφ. 62. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΟΥΛΙΑ ΣΑΚΡΙΚΟΛΑ ΜΟΔΕΣΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΝΟΥΣ ΤΗΣ

μέσα Α' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη ῥοδόχρους βάση ἀγάλματος, ἀποκεκρουμένη στὸ κάτω κεντρικὸ τμήμα, ὕψους 0,305, μήκους 1,06 καὶ πλάτους 0,46 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Παλαιπάφου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,014 μέχρι 0,021 μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στὶς 7/7/2006).

Hogarth κ.ἀ., *JHS* 9, 1888, σ. 250, ἀρ. 106· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 226.

	Τουλία Σακρικόλα	τὰ τοῦ υἱοῦ	
Μοδέστα		τέκνα	
	Γάιον Τούλιον		Γάιον Τούλιον
	4		Κρίσπον
Ἀριστόδαμον			

Γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τῆς *Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας* καὶ γιὰ σχολιασμὸ βλ. **Πάφ. 83**.

Πάφ. 63. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΒΕΡΙΟ ΚΛΑΥΔΙΟ ΤΕΥΚΡΟ

μέσα Α' αἰ. μ.Χ.

Κυλινδρικός βωμός, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν περιοχή τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο. Ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Mitford χωρὶς νὰ ἔχει δημοσιευθεῖ κανονικά.

Mitford, *Roman Civitas*, σ. 282, ὑποσημ. 43 (φωτ. πίν. 3, σ. 283).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1353, ὑποσημ. 324 (ἀναφορὰ στὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του καὶ παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς) (= *SEG* 30, 1629) καὶ *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2181, ὑποσημ. 20 (ἀποκατάσταση τοῦ στίχου 4) (= *SEG* 40, 1364).

[τὸν ἀρχιερέ]α Ἀφροδ[ίτης]
[Τιβέριον Κλ]αύδιον Τε[ῦκρον],
[Τιβερίου Κλαυ]δίου Ῥοδοκ[λέους]
[υἱόν, τοῦ δὲ Τεύκ]ρ[ου] ὑω[νὸ]ν - -]

4. τοῦ δὲ: τὸν δέ, *Roman Civitas*, *ANRW* II 7.2 καὶ *SEG* 30.

Γιὰ τὸ σχολιασμὸ τῶν ὀνομάτων τῆς ἐπιγραφῆς βλ. **Πάφ. 90.**

Πάφ. 64. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Ῥωμαϊκὴ περίοδος

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς πλὴν τῆς ἄνω. Βρέθηκε στὴν Παλαίπαφο καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή τῆς θέσης.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 245, ἀρ. 79.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1356, ὑποσ. 345 (ἀπλὴ μνεία).

[Imp.] Caesari A[ugusto (;) - - - -]

Πρόκειται γιὰ τιμητικὴ ἐπιγραφὴ γιὰ κάποιον αὐτοκράτορα, ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ προσδιορισθεῖ ἔνεκα τῆς ἀποσπασματικότητος τῆς ἐπιγραφῆς.

Πάφ. 65. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Απότμημα βάσης αγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,19, μήκους 0,32 καὶ πάχους 0,285. Βρέθηκε σὲ δεύτερη χρῆση οἰκοδομημένος σὲ τοῖχο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου στὰ Κούκλια καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Παλαιπάφου (ἀρ. RR 237· Μ.Ρ. 59/47/2, bl. 56). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,035.

I. Nicolaou, *RDAC* 1977, σ. 218, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 76, 7) (= *SEG* 27, 967).

[ὁ δεῖνα Ἀπολλωνίου Ἀφροδίτης]
[Παφίας ἰ]ερεὺς καὶ ἀρχ[ιερεὺς τῆς νήσου]
[Ἡλιοδῶ(;)]ρ[]αν Ἀπολλων[ίου]

4 [τὴν ἀδελ]φήν.

Τὸ πατρωνυμικὸ τοῦ τιμῶντος μπορεῖ νὰ ἀποκατασταθεῖ βάσει τῆς ἐμφανίσεώς του στὸν στ. 3 γιὰ τὴν ἀδελφή του. Γιὰ τὴν ἀποκατάσταση στὸν στ. 2 ἀρχ[ιερεὺς τῆς νήσου], πβ. **Λάρ. 9**. Υπῆρξε ἰερεὺς τοῦ ναοῦ τῆς τοπικῆς θεᾶς ἀλλὰ κατέλαβε καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως ὀλόκληρης τῆς νήσου. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Πάφ. 66. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΡΓΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΤΗΣ
Α΄ αί. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση αγάλματος κυανοῦ χρώματος, ἀποκεκρουμένη ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,365, μήκους 0,68 καὶ πλάτους 0,45 μ. Βρέθηκε στὰ Κούκλια, στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης καὶ φυλάσσεται στὸ ἐκεῖ Μουσεῖο. Ἡ βάση εἶναι ἐπιγεγραμμένη καὶ στὶς δύο ὀψεις. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,031 (δέλτα) μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στὶς 7/7/2006).

Hogarth κ.ᾶ., *JHS* 9, 1888, σ. 241, ἀρ. 56 (= *IGR* 3, 960)

πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1346, ὑποσημ. 285 (ἀπλή μνεία)· I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 179-80 (ἀναφορὰ στὴ *Σεργία Δημητρία*).

[Λ]ούκιον Σέργιον Κα[- - -]
Ἀρριανόν, συνκλητικὸν τρι-
βοῦνον, Σεργία Δημητρία
4 τὸν ἀδελφόν.

1. Κα[- - -], Hogarth.

Σχόλια: στ. 2: *συνκλητικόν*. Απόδοση του ἑρρίνου τῆς ἐξόδου μὲ Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Ἡ *Σεργία Δημητρία* τιμᾶ τὸν ἀδελφὸ τῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι *συνκλητικὸς τριττύαρχος, tribunus laticlavius*. Εἶναι γνωστὴ ἀκόμη μιὰ *Σεργία Δημητρία*, πιθανῶς ἀπόγονός τῆς, ἢ ὁποία σὲ ἐπιγραφὴ τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. τιμᾶ τὸν ἄνδρα τῆς βλ. **Πάφ. 11**.

Πάφ. 67. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΙΤΟΥ

τέλη Α΄
αἰ. μ.Χ.

Ὁ λίθος βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς Παλαιπάφου, πιθανότατα στὰ Κούκλια.

Ὁ Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1311, ὑποσημ. 89 (= *SEG* 30, 1631) κάνει τὴν ἀκόλουθη ἀποκατάσταση τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς ἀπὸ ἓνα ἀπόγραφο τοῦ L. Ross, *Arch. Aufsätze II*, Λειψία 1881, σ. 619, ἀρ. 1:

[Τίτου Οὔεσπασια]νοῦ • Καίσαρος Σεβαστο[ῦ
θυγατέρα],
[Φλαουίου Σαβίνου γ]υναῖκα, Τουλίαν <Σαβ>ίνην
(;) [Σεβαστήν]

2. Τὸ ἀπόγραφο τοῦ Ross ἔχει ΛΛΙΝΗΝ.

Ὁ Mitford ἐπισημαίνει ὅτι τὸ ὄνομα *Sabina* γιὰ τὴ θυγατέρα τοῦ Τίτου ἔχει ἀμφισβητηθεῖ βλ. *PIR*¹ II, σ. 82 ἀρ. 281.

Πάφ. 68. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ (;)

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Πινακὶς ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη σὲ τέσσερα ἀποτμήματα. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή τῆς θέσις.

Hogarth κ.ᾶ., *JHS* 9, 1888, σ. 243, ἀρ. 66.

[- - - - -
- - - -]

Παλαίπαφος. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

[- - - - -] Σεβα[σ- - - - -]
-]
[ἀρχιερέα - - - - -] μεγισ[τ- - - - -]
[- - - - -]
- - - -]

Πάφ. 69. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΥΡΑΡΧΟ Έποχή τοῦ
Ἀντωνίνου

Β' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ἡ ὁποία βρέθηκε στὰ Κούκλια. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰ. Κατὰ τοὺς πρώτους ἐκδότες ἡ βάση ἦταν ἤδη θραυσμένη στὸ μέσον.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 249, ἀρ. 101.

Πβ. Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 229, ὑποσημ. 121 (ἀποκατάσταση τῆς ἐπιγραφῆς)· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2181, ὑποσημ. 21 (ἀποκατάσταση τῆς ἐπιγραφῆς) (= *SEG* 40, 1365).

[Ὁ ἀρχιερεὺς Ἄφρο]δίτης
Διονυσό[δωρος νν τὸν δεῖνα] Διονυσίου
Κινύραρχον, εὐεργέτην τοῦ δήμου,
φιλοτειμίας
4 καὶ φι[λοστοργίας χάριν], τὸν
πατέρα

Ἄφρο]δίτης | Διονυσό[δωρος Διόνυσον τὸν υἱὸν] Διονυσίου |
Κινύραρχον τὸν εὐεργέτην τοῦ δήμου φιλοτειμίας | καὶ φι[λαγαθίας
ἐνεκεν] τὸν πατέρα, *JHS*. [Οἱ ἱερεῖς τῆς Παφίας Ἄφρο]δίτης (?) |
Διονυσό[δωρον (?) τοῦ δεῖνος (?) τοῦ] Διονυσίου, | Κινύραρχον, τὸν
εὐεργέτην (?) τοῦ δήμου, φιλοτειμίας | καὶ φι[λαγαθίας ἐνεκεν] τὸν
πατέρα, *ABSA*.

Σχόλια: στ. 3: φιλοτειμίας. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Στὴν ἐπιγραφή αὕτῃ ὁ πατέρας τιμᾶται ἀπὸ τὸν υἱὸ τοῦ ἐνεκα τῆς φιλοτιμίας καὶ φιλοστοργίας του. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποὺ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80. Σύμφωνα μὲ τὸν Mitford, *ABSA* 56, 1961, σ. 13, ἀρ. 32, ὁ τίτλος Κινύραρχος ἀποτελεῖ μιὰ ἀρχαιολογικὴ

Ὁ Mitford, ὁ.π., διορθώνει μὲ πειστικὸ τρόπο τὴν εἰσήγησιν τοῦ Seyrig γιὰ τὸ ὅτι ὁ ἀνθύπατος *Caesernius* αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ὁ *T. Caesernius Statius Quinctius Macedo Quinctianus* (*PIR*² II, σ. 36, ἀρ. 182), διότι αὐτὸς ὑπῆρξε *praetor* ὑπὸ τὸν Ἀδριανό, πιθανῶς πρὸ τοῦ ἔτους 132 μ.Χ. Ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Mitford, ὁ *T. Caesernius Statianus Quinctianus* ὑπῆρξε μέλος τῆς οἰκογένειας τῶν *Aquileii*, ἀπὸ τὴν ὁποία προῆλθε τὴν ἐποχὴ τοῦ Τραϊανοῦ ἕνας *procurator Augusti* καὶ τοῦ Ἀντωνίνου Πίου δύο *consules* (*PIR*² II, σ. 35, ἀρ. 181· σ. 36, ἀρ. 182 καὶ 183).

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Σευήρων δόθηκε στὴν Πάφον ὁ τίτλος *Σεβαστῆ Κλαυδία Φλαουία Πάφος*, ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων βλ. Πάφ. 22. Ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν αὐτὸν τὸν τίτλον εἶναι οἱ Πάφ. 14, 20, 22, 71, 108, 109, 117 καὶ 152.

Γ. Αναθηματικές έπιγραφές (Πάφ. 72-105)

Πάφ. 72. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΛΕΥΚΙΟΥ ΚΟΪΛΙΟΥ ΤΑΡΦΙΝΟΥ

50-47 π.Χ.

Βάση αγάλματος από κυανοῦν μάρμαρο έπιγεγραμμένη και στις δύο όψεις (για την πρώτη έπιγραφή βλ. Hogarth κ.ά., *JHS* 9, 1888, σ. 243, άρ. 67). Η έπιγραφή αύτη βρέθηκε στον ναό της Αφροδίτης στην Παλαίπαφο και δεν είναι γνωστή ή σημερινή της θέση.

Hogarth κ.ά., *JHS* 9, 1888, σ. 243, άρ. 68 (*IGR* 3, 953).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1292, άρ. 5 και ύποσ. 16 (για τὸ ὅτι τὸ *cognomen* τοῦ άνθυπάτου ἦταν Πάμφιλος).

Αφροδίτη Παφία
Η πόλις ή Παφίων Λεύκιον Κοίλιον
Πάμφιλον τὸν άνθύπατον και
4 στρατηγόν.

3. Πάμφιλον, Mitford: Τάρφινον, Hogarth.

Η έπιγραφή αύτη έχει ως *terminus ante quem* τὸ 15 π.Χ., άφοῦ άπουσιάζει ὁ τίτλος *Σεβαστή* για την πόλη βλ. **Πάφ. 4.** Η περιγραφή αύτου τοῦ άξιωματούχου ως άνθυπάτου και στρατηγοῦ είναι μοναδική στην Κύπρο. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ Λεύκιος Κοίλιος Πάμφιλος βλ. *PIR*² C, σ. 298 άρ. 1249, διαδέχθηκε τὸν Κικέρωνα σὸ άξίωμα τοῦ άνθυπάτου.

Πάφ. 73. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΡΟΥΦΟΥ

18-17 π.Χ.

Μαρμάρινη ροδόχρους βάση, άποκεκρουμένη άνω και άριστερά, ύψους 0,325, μήκους 0,83 και πλάτους 0,52 μ. Η έπιγραφή αύτη βρέθηκε στα Κούκλια, σὸ ναό της Αφροδίτης και φυλάσσεται σὸ Μουσείο της Παλαιπάφου. Τὸ ύψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται από 0,018 μέχρι 0,029 μ. (Αύτοψία και μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου και τῶν γραμμάτων στις 3/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 240, ἄρ. 49 (*IGR* 3, 952).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1300, ὑποσ. 49 (ἀποκατάσταση ἐπιγραφῆς) καὶ σ. 1325, ὑποσ. 166.

[Ἀφροδί]τηι Παφίαι·
[Λούκιον Τ]άριον Ῥοῦφον τὸν ἀνθύ-
[πατον ὁ δῆ]μος ὁ Παφίων τὸν ἑαυ-
4 [τοῦ πατρων]α δικαιοσύνης χάριν.

2. [Λούκιον Τ]άριον, Mitford: [Οὐ]άριον Hogarth 3.
[πατον ὁ δῆ]μος, Mitford: [πατον ἢ βουλή καὶ ὁ δῆ]μος, Hogarth 4.
[τοῦ πατρων]α, Mitford: [τῶν εὐεργέτην καὶ σωτήρ]α, Hogarth.

Γιὰ τὸν Λ. Τάριο Ῥοῦφο, *consul suffectus* τὸ 15 π.Χ.
βλ. *PIR*² 3, σ. 295, ἄρ. 14 καὶ σ. 386, ἄρ. 193. Ἡ Πάφος
δὲν φέρει τὸν τίτλο *Augusta*, ὁ ὁποῖος ἀπεκτιήθη τὸ 15 π.Χ.
βλ. Πάφ. 4. Γιὰ τοὺς Ῥωμαίους πατρωνες τῶν ἐλληνικῶν
πόλεων βλ. Rossi, *patroni* 2001, πβ. Eilers, *patrons* 2002.

Πάφ. 74. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗ ΛΟΥΪΑ

Ἐποχὴ τοῦ

Αὐγούστου

15 π.Χ- 14 μ.Χ.

Τὴν ἐπιγραφὴν ἔφερε στὸ φῶς ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη στὰ
Κούκλια τὸ 1888. Θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰ.
Περιγράφεται ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἐκδότες ὡς «A long pinkish
block, much worn. Large letters».

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 242, ἄρ. 61· Mitford,
ABSA 42, 1947, σ. 227, ἄρ. 11· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2,
1980, σ. 1310, ὑποσ. 85 (ἀποκατάσταση ἐπιγραφῆς) (= *SEG*
30, 1632).

[Σεβαστῆς Πάφου ἢ βουλή καὶ ὁ δῆμος]□ (;) Λιουίαν
θεὰν Νέα[ν Ἀφροδίτην (;)].

Εἰλί(θ)υιαν θεὰν Νεα, Hogarth || [Σεβαστῆ Πάφο]ς□ (?)
Λιουίαν θεὰν Νέα[ν Ἀφροδίτην], Mitford εἰς *ABSA*.

Ἡ ἀποκατάσταση ποὺ προτείνει ὁ Mitford στὸ *ANRW* εἶναι
πιὸ εὐλόγη παρὰ ἡ ὑπόθεσή του στὸ *ABSA* [Σεβαστῆ Πάφο]ς□,
τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει ἀνάλογο παράδειγμα. Τὸ ὄνομα τοῦ
ἀναθέτη παραλείπεται, πβ. *JHS* 9, 1888, σ. 232, ἄρ. 18· σ.
249, ἄρ. 99· *OGIS*, ἄρ. 174· *IGR* 3, 940. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ
ἔχει ὡς *terminus post quem* τὸ 15 π.Χ., ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο
ἡ Πάφος ἔλαβε τὸν τίτλο Σεβαστῆ καὶ ὡς *terminus ante quem*

τὸ 14 μ.Χ., ὅταν ἡ γυναίκα τοῦ Αὐγούστου ἡ *Livia* ἔλαβε τὸν τίτλο *Julia Augusta*. Στὴν Ἀνατολὴ ἡ *Livia* προσεφωνεῖτο ὡς *Νέα Ἥρα* καὶ *Νέα Δημήτηρ* καὶ τὸ Ἄσσος ὡς *Ἀφροδίτη* βλ. *IGR* 4, 257. Κατὰ συνέπεια γιὰ τὴν Πάφο ἡ πιὸ λογικοφανῆς ἀποκατάσταση εἶναι *Νέα[ν Ἀφροδίτην]*. Γιὰ τὴ συσχέτιση τῶν γυναικῶν τῆς Τουλιο-Κλαυδιανῆς οἰκογένειας μὲ τὴν Ἀφροδίτη στὴν Ἀνατολὴ βλ. Hahn, *Livia* 1994, σ. 38-43 καὶ 322-6.

Πάφ. 75. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΟ ΚΥΠΡΙΩΝ

15 π.Χ- 14 μ.Χ

Πρόκειται γιὰ μιὰ πολὺ ἀποσπασματικῶς σωζόμενη ἐπιγραφή, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ σήμερα θεωρεῖται χαμένη (ὁ Mitford ἀναφέρει τὸ 1950 ὅτι τὴν εἶδε τὸ 1936 στὸν Ἀστυνομικὸ Σταθμὸ τῶν Κουκλιῶν). Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες περιγράφεται ὡς «Blue fragment. First line much smaller than the following ones».

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 242, ἀρ. 63.

πβ. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 26, ὑποσ. 2 (h) (ἀποκατάσταση τοῦ στίχου 2)· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1370, ὑποσ. 445 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρουν τὸ κοινὸν τὸ *Κυπρίων* καὶ ἀποκατάσταση ἐπιγραφῆς).

[Ἀφροδί]τη [Πα[φί]α]·
[τὸ κοινὸν τ]ὸ Κυπ[ρίων]
[- - - - Κ]λέω[νος (;) - - -]
4 [- - - - -]N τ[ιμῆς χάριν]

2. Κύπ[ρου ?], Hogarth
Κ]λέω[νος ? - -], Mitford εἰς *ANRW*
χάριν], Mitford εἰς *ANRW*.

3. βασι]λέω[ς, Hogarth || [τὸν δεῖνα
4. [εὐπατρίδη]ν ? τ[ιμῆς

Γιὰ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: Κοινὸν Κυπρίων, πβ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239-241. Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. Πάφ. 6.

**Πάφ. 76. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΛΟΥ
π.Χ - 14 μ.Χ.**

15

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὰ Κούκλια καὶ δὲν ἔχει δημοσιευθεῖ κανονικά.

Mitford, *Roman Civitas*, σ. 281, ὑποσ. 38 (φωτ. πίν. 1) (= *SEG* 30, 1627).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1352, ὑποσημ. 321 (ἀπλή μνεία καὶ παράθεση τῶν στ. 4-5)· *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2196, ὑποσημ. 105 (παράθεση ἐπιγραφῆς) (= *SEG* 40, 1362).

[Ἀφροδίτη]ι□ Παφίαι
[τὸν δεῖνα Ἀπολλωνίου, τ(ὸ)ν καὶ Πλοῦν
[τὸν ἐκ Σεβαστῆ]ς Πάφου φιλόσοφ(ο)ν]
4 [Ἐπικούρειον (;), ἀρχι]ερ[έ]α□ διὰ βίου
θ[εοῦ]
[Αὐτοκράτορος Καίσ]αρος Σεβασ[τοῦ]
[ἄρξαντα (;), γυμνασιαρχήσ]αντα (;), ἄθ[λοισ]
· · · · ·
· ΗΣ ἐξ α[ὐτοῦ]
8 [Σεβαστῆ Πάφος τὸν ἑαυτῆς εὐε]ργέτ[ην]

3. [τὸν τῆς Σεβαστῆ]ς *ANRW* II 18.3 4. ἀρχι]ερ[έ]α, Mitford εἰς *ANRW* II 7.2 8. [τὸν εὐε]ργέτ[ην] Mitford εἰς *ANRW* II 18.3.

Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου (;), ὁ ὁποῖος καλεῖται καὶ Πλοῦς, ἕνας φιλόσοφος, ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς διὰ βίου στὴ λατρεία τοῦ Αὐγούστου καὶ τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη του. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 15 π.Χ., ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο ἡ Πάφος ἔλαβε τὸν τίτλο *Σεβαστῆ*, μέχρι τὸ 14 μ.Χ., ἔτος θανάτου τοῦ Αὐγούστου. Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ αὐτὰς ποὺ ἀναφέρονται σὲ μὴ Ῥωμαίους πολῖτες Παφίους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀξιώματα εἴτε πολιτικὰ εἴτε ἱερατικὰ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 15: Ἡ Ῥωμαϊκὴ πολιτεία.

Πάφ. 77. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ

ἀρχές Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη ῥοδόχρους βάση ἀγάλματος, ἀποκεκρουμένη ἀριστερὰ καὶ στὸ μέσο κάτω, ὕψους 0,325, μήκους 0,76 καὶ πλάτους 0,67 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ φυλάσσεται στὸ ἐκεῖ Μουσεῖο. Ἡ ἐγγράρακτη ἐπιφάνεια τοῦ λίθου εἶχε καθαρισθεῖ γιὰ νὰ γραφεῖ μία ἄλλη ἐπιγραφή πρὸς τὴν *Πλαυτίαν Ἐλπίδαν* (βλ. **Πάφ. 104**) ἀλλὰ σώζονται οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι τοῦ προηγουμένου κειμένου (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου στὶς 3/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 250, ἀρ. 104 (b)·
Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1315, ὑποσ. 103 (= *SEG* 30,
1634)· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2180, ὑποσ. 17
(= *SEG* 40, 1367).

ἐπιγραφὴ προστατῶν Αἰνεΐ[ου], Εἰρηναίου,
Τρύφωνος
καὶ ταμ[ίου] Παπεΐτου Παπεΐ[του]

1. Αἰναΐ[ου], *ANRW* II 7.2
II 7.2.

2. καὶ ταμ[ίου] Παπεΐτος *ANRW*

Στὴν ἐπιγραφὴ αὐτὴ ἀναφέρονται τρεῖς προστάτες καὶ
ἓνας ταμίας, πβ. **Πάφ. 82**. Οἱ προστάτες καὶ ὁ ταμίας
πιθανώτατα ὑπηρετοῦσαν τὴ θεά. Γιὰ τὸ ὄνομα Τρύφων βλ.
Λεμ. 72.

Πάφ. 78. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΟ
ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΡΟΔΟΚΛΕΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΡΟΔΟΚΛΕΟΥΣ
18 ἢ 19 μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,26, πλάτους 0,80
καὶ μήκους 0,92 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὸ χωριὸ Μανδριά, ποῦ
βρίσκεται σὲ ἀπόσταση τριῶν χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν Ἀρχαία
Πάφο· κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μεταφέρθηκε ἐκεῖ ἀπὸ τὰ
Κούκλια, ὅπου πρέπει νὰ ἦταν τοποθετημένη ἀρχικὰ στὸν ναὸ
τῆς Ἀφροδίτης. Φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Παλαιπάφου (RR.
126· M.P. 138/39/2, bl. 60). Ὁ λίθος σὲ δεύτερη χρῆση
φέρει δύο ἐπιγραφές (ἡ ἐπιγραφὴ ποῦ εἶναι χαραγμένη στὴ
μία ὀψὲ εἶναι ἀναθηματικὴ στὴν Παφία Ἀφροδίτῃ τοῦ Γ' αἰ.
π.Χ.). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι
0,04 στὸν στ. 1, ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 στοὺς στ. 2, 3 καὶ
7, ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 στὸν στ. 4 καὶ ἀπὸ 0,018 μέχρι
0,025 μ. στοὺς στ. 5 καὶ 6. (Αὐτοψία στὶς 3/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1964, σ. 213-6, ἀρ. 23 (φωτ. πίν.
21, 23 b) (= *SEG* 23, 638).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1966, 483
(παράθεση ἐπιγραφῆς).

Ἀφροδίτῃ Παφίαι·

Κυπρίων το κοινὸν Ῥοδοκλέα Ῥοδοκλέους τὸν
καὶ Στασικράτην, ἀρχιερασάμενον νησιωτικῶς
τοῦ θεοῦ

4 Σεβαστοῦ Καίσαρος, τὸν αὐθαίρετον ἀγνοθέτην
τῶν

ἀχθέντων ὑπὸ τοῦ κοινοῦ Κυπρίων πρώτως ἐν
Σεβαστιῇ

Πάφωι νησιωτικῶν ἱερῶν ἀγῶνων πενταετηρικῶν
Καισαρογερμανικείων, ἀρετῆς χάριν.

Τὸ κοινὸν τὸ Κυπρίων τιμᾶ τὸν Ῥοδοκλῆ, υἱὸ τοῦ Ῥοδοκλέους, ὁ ὁποῖος καλεῖται ἐπίσης Στασικράτης (γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ βλ. **Λεμ. 299**) ποὺ χρημάτισε ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου τῆς διοικητικῆς περιφέρειας καὶ ἐθελοντῆς ἀγωνοθέτης τῶν ἱερῶν νησιωτικῶν πενταετηρικῶν ἀγῶνων ποὺ ἐγκαινιάστηκαν πρὸς τιμὴν τοῦ Καίσαρος Γερμανικοῦ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Σεβαστὴ Πάφο ἀπὸ τὸ κοινὸν τῶν Κυπρίων.

Ὁ ἀναθέτης καὶ ταυτοχρόνως ὁ τιμητῆς εἶναι τὸ κοινὸν τὸ Κυπρίων, τὸ ὁποῖο κατὰ τὴ Ῥωμαϊκὴ περίοδο εἶχε ὡς κύρια ἀρμοδιότητα τὴ διοργάνωση ἱερῶν τελετῶν καὶ ἀγῶνων παγκυπρίως βλ. Hill, *History*, σ. 233 κέ. Ἡ παροῦσα ἐπιγραφή τονίζει τὸν παγκύπριο χαρακτήρα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κοινοῦ τῶν Κυπρίων, ἀφοῦ ὁ τιμώμενος ὑπῆρξε ἀρχιερέας τῆς νήσου καὶ σ' αὐτὸν ἐμπιστεύτηκε τὸ Κοινὸν τὴ διοργάνωση τῶν ἱερῶν νησιωτικῶν ἀγῶνων. Γιὰ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: Κοινὸν Κυπρίων, πβ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239-241. Ὁ τιμώμενος πρέπει νὰ ἦταν μέλος ἐπιφανοῦς οἰκογενείας, ποὺ σχετιζόταν μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴ λατρεία στὴ νῆσο βλ. τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας στὴν **Πάφ. 90**.

Τὸ ἐπίθετο τῶν ἀγῶνων *Καισαρογερμανικείων*, ἀποτελούμενο ἀπὸ τὰ συνθετικὰ *Καίσαρος* καὶ *Γερμανικοῦ*, σχηματίστηκε γιὰ νὰ ἀποδώσει μὲ μιὰ λέξη τὸ ὄνομα τοῦ Γερμανικοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου διεξήχθησαν οἱ ἀγῶνες. Τὸ ἐπίθετο αὐτὸ ἀναφέρεται στὸν *Germanicus Julius Caesar*, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου συντετμημένο ἀποδιδόταν ὡς *Germanicus Caesar* καὶ ἀντεστραμμένο στὰ ἑλληνικὰ *Καῖσαρ Γερμανικός*. Ὁ *Germanicus Caesar* κατὰ τὴν περιοδεία του στὶς ἀνατολικὰς ἐπαρχίες τὸ 18 μ.Χ. ἐτύχε ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς: διοργανώθηκαν ἀγῶνες, ἀνεγέρθηκαν ἀγάλματα καὶ κόπηκαν νομίσματα πρὸς τιμὴν του βλ. CAH 10, 1952, σ. 619 κέ. Ἄν καὶ δὲν ὑπάρχουν μαρτυρίες ἐπισκέψεως τοῦ *Germanicus Caesar* στὴν Κύπρο, δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐπισκέφθηκε τὸ πασίγνωστο ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Πάφο. Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει τὰ *Καισαρογερμανίκεια* πρέπει νὰ διοργανώθηκαν ἀπὸ τὸ κοινὸν τὸ Κυπρίων εἴτε στὰ τέλη τοῦ 18 εἴτε στὶς ἀρχὲς τοῦ 19 μ.Χ. κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κυριαρχίας τοῦ Γερμανικοῦ βλ. Mitford, *ANRW II* 18.3, 1990, σ. 2196. Γιὰ ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρουν ἀθλητικοὺς ἀγῶνες στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 13: Ἀθλητισμὸς – Ἀγῶνες. Γιὰ τὶς ἐκφράσεις, ποὺ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίον ἀτόμων βλ. **Πάφ. 106**.

Ὅσον ἀφορᾶ στὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς τὸ γεγονός ἐστὶν ὅτι τὸν καιρὸν χάραξεως τῆς ἐπιγραφῆς ὁ Ῥοδοκλῆς δὲν κατεῖχε πλέον τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως ὀλόκληρης τῆς νήσου (ἀρχιερασάμενον), τὸ ὅτι τὰ Καισαρο-γερμανίκεια

διοργανώθηκαν ἀπὸ τὸ κοινὸν τὸ Κυπρίων εἴτε στὰ τέλη τοῦ 18 εἴτε στὶς ἀρχές τοῦ 19 μ.Χ. καὶ τὸ ὅτι τὸ κοινὸν τὸ Κυπρίων πρέπει νὰ τίμησε τὸν Ῥοδοκλῆ γιὰ τὴ συμβολή του στοὺς ἀγῶνες μετὰ τὸ τέλος αὐτῶν, ὀδηγούμεστε μὲ περισσότερες πιθανότητες στὸ νὰ τὴν χρονολογήσουμε στὶς ἀρχές τοῦ 19 μ.Χ. Γιὰ ἀρχιερεῖς ὀλόκληρης τῆς νήσου, πβ. **Λάρ. 9** (ἀρχιερέα τῆς νήσου), **Ἄμμ. 19** (ἀρχιερευσάμενον τῆς Κύπρου τοῦ Σεβαστοῦ) **Ἄμμ. 30** ([ἀρχ]ιερασάμενον τῆς Κύπρου) καὶ **Ἄμμ. 90** (ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου).

Πάφ. 79. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ἀρχές Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη ῥοδόχρους βάση ἀγάλματος ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, σωζομένου ὕψους 0,19, μήκους 0,66 καὶ πλάτους 0,61 μ. Βρέθηκε στὴν Παλαίπαφο στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης καὶ φυλάσσεται στὸ ἐκεῖ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,027 μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στὶς 7/7/2006).

LBW 2792· Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 227-8, ἀρ. 7 (= *IGR* 3, 942).

πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1310, ὑποσημ. 85 (ἀπλή μνεία).

[Ἀ]ρο[δίτηι] Π[α]φίαι·
Τιβέριον Καίσαρα, θεοῦ Σεβαστ[οῦ υἱόν],
[Σ]εβαστὸν αὐτοκράτορα, ἀρχι[ερέα μέγιστον],
4 [Σ]εβαστῆς Πάφου ἢ β[ουλῆ καὶ ὁ δῆμος].

Ἡ βουλή καὶ πιθανῶς ὁ δῆμος τῆς Πάφου ἀφιέρωσαν τὸ ἄγαλμα τοῦ αὐτοκράτορος Τιβερίου στὴν Παφία Ἀφροδίτη, πβ. **Πάφ. 80**. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία ἐπιγραφή στὴν ὁποία ἡ Πάφος φέρει τὸν τιμητικὸ τίτλο *Σεβαστή* βλ. **Πάφ. 4**.

Πάφ. 80. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ 23 μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος σὲ δεύτερη χρήση, ἀποκεκρουμένη κάτω ἀριστερά, ὕψους 0,30, μήκους 0,725 καὶ πλάτους 0,78 μ. Ἡ βάση εἶναι ἐπιγεγραμμένη σὲ δύο ὄψεις (ἡ πρώτη φέρει ἐπιγραφή τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου τοῦ 114-107 π.Χ. βλ. *JHS* 9, 1888, σ. 227, ἀρ. 5). Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὰ Κούκλια καὶ φυλάσσεται στὸ

έκει Μουσείο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,031 μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στίς 3/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 227, ἀρ. 6 (= *IGR* 3, 941).

Πβ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 140-1 (ἀποκατάσταση τελευταίου στίχου) (= *SEG* 20, 213). τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1310, ὑποσημ. 85 (ἀπλή μνεία).

Ἀφροδίτη Παφία.

Τιβέριον Καίσαρα, θεοῦ Σεβαστοῦ υἱόν,
Σεβαστὸν αὐτοκράτορα, ἀρχιερέα μέγιστον,
4 Σεβαστῆς Πάφου ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος,
τὸν ἑαυτῶν σωτήρα καὶ εὐεργέ[τ]ην,
L ι' Τιβερειοῦ Σεβαστοῦ α'.

6. L ι' Τιβερειοῦ Σεβαστοῦ α', Mitford εἰς *AJA*: Τιβερειοῦ Σεβαστοῦ α', Hogarth.

Στὴν πρώτη δημοσίευση ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ έπιγραφή πρέπει νὰ χρονολογηθεῖ ἀπὸ τὸ 22 μ.Χ. εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν παραχώρηση ἀσύλου στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης ὅπως πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὸν Tac. *Ann.* 3.62: *Exim Cyprii tribus de delubris, quorum vetustissimum Paphiae Veneri auctor Aerias, post filius eius Amathus Veneri Amathusiae et Jovi Salaminio Teucer, Telamonis patris ira profugus, posuissent.* Ἡ ἀποψη αὐτὴ ὁμως ἔχει ἤδη ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τοὺς V. Chapot, *Mélanges Cagnat*, σ. 75 καὶ W. Kubitschek, *Jahreshefte* 8, 1905, σ. 113. Ὁ Mitford ἀποκαθιστᾷ ὀρθῶς τὴν έπιγραφή στὸν στ. 6. Συνεπῶς τὸ ἀγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ Τιβερειοῦ ἀνηγέρθη τὴν πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς *Τιβερειοῦ* Σεβαστοῦ στὸ δέκατο αὐτοκρατορικὸ ἔτος τοῦ Τιβερειοῦ, τὸ ὁποῖο ὑπολογίζεται μὲ τὸ αἰγυπτιακὸ ἡμερολόγιο (βλ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 118-9), δηλαδὴ στὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 23 μ.Χ. Ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος τῆς Πάφου ἀφιέρωσαν τὸ ἀγαλμα τοῦ αὐτοκράτορος Τιβερειοῦ στὴν Παφία Ἀφροδίτη, διότι ὑπῆρξε γιὰ τὴν πόλη σωτὴρ καὶ εὐεργέτης. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο γεγονός πού νὰ συνδέει τὸ Τιβέριο μὲ τὴν Πάφο πέραν τῆς παραχώρησης τοῦ ἀσύλου στὸ φημισμένο ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο. Γιὰ τὸν τιμητικὸ τίτλο *σωτήρ* βλ. D. Erkelenz, *SCI* 21, 2002, σ. 61-77.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία έπιγραφή στὴν ὁποία ἡ Πάφος φέρει τὸν τιμητικὸ τίτλο *Σεβαστῆ* βλ. **Πάφ. 4**. Γιὰ τὸ σύμβολο L γιὰ τὸ ἔτος βλ. **Λευκ. 75**.

Πάφ. 81. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ
26-29 μ.Χ. (;)

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ροδόχρουν μάρμαρο, ὕψους 0,301, μήκους 0,718 καὶ πάχους 0,69 μ., ἀποκεκρουμένη ἀριστερά. Πρόκειται γιὰ παλίμψηστη ἐπιγραφή (ἢ ῥωμαϊκὴ αὐτὴ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη πάνω σὲ ἐπιγραφή ἑλληνιστικῆς περιόδου χρονολογημένης ἀπὸ τὸ 204-181 π.Χ. βλ. *JHS* 9, 1888, σ. 250, ἀρ. 107 [α]). Βρέθηκε στὰ Κούκλια, στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Παλαιπάφου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,039 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 7/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 251, ἀρ. 107 (b)· *IGR* 3, 944· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 208, ἀρ. 3· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1301, ὑποσ. 58 (ἀποκατάσταση τῆς ἐπιγραφῆς μετὰ ἀπὸ προσεκτικότερη μελέτη τοῦ λίθου) (= *SEG* 30, 1635)· Arnaud, *Epigraphica* 51, 1989, σ. 17 (= *SEG* 39, 1532)· Corbier, *MEFRA* 103, 1991, σ. 655-701, κυρίως 674-87 (ἐπαναδημοσίευση τῆς ἐπιγραφῆς μετὰ ἀπὸ ἐπανεξέταση τοῦ λίθου βάσει φωτογραφιῶν στοὺς πίν. 2, 3 καὶ 3 bis στὶς σ. 676-7) (= *SEG* 41, 1480)· Eck, *ZPE* 95, 1993, σ. 251-60.

Πβ. *PIR*² H. 206 (ἀποκατάσταση τῶν στ. 2-4)· Briscoe, *ZPE* 95, 1993, σ. 249-50 (κριτικὴ στὸ ἄρθρο τῆς Corbier).

Ἀφρ[ο]δεῖτηι Παφίαι·

[Τιβέριον Καί]σαρα θεοῦ Σεβαστοῦ υἱὸν
[θεοῦ Τουλίου υἱωνὸ]ν Σεβαστὸν ἀρχιερέα
μέγιστον

4 [ἐπὶ (;) Κοίντου Μα]ρκίου Κοίντου υἱοῦ
Κοίντου Ὀρτηνσίου
[υἱωνοῦ Ὀρτάλου Ὀρ]τησεῖνου ἀνθυπάτου
[Σεβα]στῆ{ι} Πάφος.

2. [Τιβέριον Καί]σαρα Pflaum et cett.:
Καί]σαρα, *JHS*· [Αὐτοκράτορα Καί]σαρα, *IGR*, Mitford 3. [θεοῦ
Τουλίου υἱωνὸ]ν Corbier: Αὐτοκράτορ]α, *JHS*· [Δομετιανὸ]ν,
IGR· [Τίτον Οὐεσπασιανὸ]ν, Mitford· [θεοῦ Τουλίου υἱωνὸ]ν, Pflaum
καὶ Arnaud 4. [ἐπὶ ; Κοίντου Μα]ρκίου Corbier: ,
JHS· ίου, *IGR*· [e.g. καθιεροῦντος -c. 10 -]P□KIOY, *ABSA*·
[καθιεροῦντος ? -c. 8 - Μα]ρ□κίου, Mitford εἰς *ANRW*· [. . .]ρκίου,
Arnaud 5. [υἱωνοῦ Ὀρτάλου Ὀρ]τησεῖνου Corbier: ,
JHS· ισίνου, *IGR*· [τοῦ ῥήτορος(?) ἀπογόνου(?) - c. 3 -
]T□H□ΣEINOY, Mitford εἰς *ABSA*· [ἀπογόνου, Ὀρτηνσίου ? Βρε]νησεῖνου,
Mitford εἰς *ANRW*· [τοῦ ῥήτορος ἀπογόνου---] τησεῖνου, Arnaud·
[Σεβα]στῆ{ι}, Corbier: [Σεβα]στῆ *JHS*, *IGR* καὶ Arnaud· [Σεβα]στῆ<ι>,
Mitford.

Ὁ Mitford μὲ τὸν τρόπο ποῦ ἀποκαθιστᾷ τὴν ἐπιγραφή τὴν χρονολογεῖ τὴν ἐποχὴ τοῦ *Τίτου* (78-79 μ.Χ.) καὶ ὑποθέτει ὅτι ὁ ἀνθύπατος αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ὁ [Ma]rcius [Hortensius Bren]tesinus. Ὁ Arnaud θεωρεῖ ὅτι ὁ

ἀνθύπατος τῶν στίχων 4-5 εἶναι ὁ *praetor* τοῦ 25 μ.Χ. *Marcius (Hortensius) Hortalus*, πάππος τοῦ ῥήτορος *Hortensius* (πβ. Tac., *Ann.* 1.37-38· Suet., *Tib.* 47). Ἡ Corbier βάσει φωτογραφικοῦ ὑλικοῦ καὶ μελετῶντας κυρίως τὴν οἰκογένεια τοῦ ἀναθέτου (βλ. στέμμα στῆ σ. 701) καὶ τὶς σχέσεις της μὲ ἄλλες βουλευτικὲς οἰκογένειες ὑποστηρίζει μὲ πειστικὰ ἐπιχειρήματα ὅτι ὁ *Marcius Hortalus* ἦταν πάππος τοῦ *Q. Hortensius Hortalus* καὶ ἡ δευτέρῃ του γυναῖκα ἦταν ἡ *Μαρκία*. Ἐλαβε τὸ ὄνομά του μετὰ ἀπὸ τὴν υἱοθεσία του ἀπὸ τὸν *L. Marcus Philippus*, πατέρα ἢ ἀδελφὸ τῆς *Μαρκίας*. Ἡ Corbier ἐπιπρόσθετα συνδέει ἄλλες ἐπιγραφὰς ἀπὸ τὴν Κύπρο μὲ μὲ τὴ δραστηριότητα τοῦ ἀνθυπάρχου *Marcus Hortalus* (**Αμμ. 84** καὶ **116**), ἀποψη ἡ ὁποία δὲν φαίνεται πολὺ πιθανή. Γιὰ κριτικὴ στὸ ἄρθρο τῆς Corbier βλ. Briscoe, ὁ.π.

Πάφ. 82. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΚΑΛΙΓΟΥΛΑ

37-38 μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση, ὕψους 0,235, πλάτους 0,85 καὶ πάχους 0,65 μ. Βρέθηκε τὸ 1888 κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀνασκαφῶν στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὰ Κούκλια. Ἡ βάση εἶναι ἐγγχάρακτη σὲ δύο ὀψεις. Ἡ πρώτη ὀψη φέρει μιὰ ἐπιγραφὴ τοῦ πρώτου μισοῦ τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ. καὶ δημοσιεύθηκε ἀπὸ τοὺς Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 236, ἀρ. 35. Ἡ ἄλλη ὀψη φέρει τὴν ἐν λόγω ἐπιγραφὴν, ἡ ὁποία δὲν ἐγίνε ἀντιληπτὴ ἀπὸ τοὺς ἐκδότες τοῦ *JHS* 9 ἔνεκα τοῦ ὅτι εἶναι σβησμένη, ἀλλὰ μπορεῖ, σύμφωνα μὲ τὸν Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 56, ἀρ. 30 (φωτ. πίν. 32), νὰ ἀναγνωσθεῖ, ἐκτὸς ἀπὸ δεξιὰ πού εἶναι πλήρως σβησμένη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,008 μέχρι 0,016 μ. Ὁ Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1315, ὑποσ. 103 (= *SEG* 30, 1633), πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2180, ὑποσ. 17, δίνει ἓνα ἀναθεωρημένο κείμενο:

Γαίωι Καίσαρ[ι Σεβαστῶ[ι, Γερμανικοῦ Καίσαρος υἱῶι,
Τιβερίου]
Σεβαστοῦ υἱωνῶι, Γερ[μανικῶι, πατρὶ πατρίδος,
ἀρχιερεῖ]
μεγίστωι, δημαρχικῆ[ς ἐξουσίας τὸ β΄ (;), ὑπάτωι,
αὐτοκράτορι]

4 Μᾶρκος Φίρμιος Σεκο[ῦνδος, ταμίας καὶ ἀντιστράτηγος
(;) δήμου]
Ῥωμαίων ὧι Τ[Ε]ΜΙ[Ο]ΙΚΛΥ [- - - - -]
- - - - -]
ἐπὶ προστατῶν Δ[ί]ω[νος] (;) [τοῦ δεῖνα, τοῦ δεῖνα
τοῦ δεῖνα],

Ἀπολλωνίου τ[οῦ] ΜΕΟΝΕ[Ο] [- -, καὶ τοῦ δεῖνα τοῦ
δεῖνα]

8 ταμίου τοῦ ἔτους [β'] Γα[ίου] Καίσαρος Σεβαστοῦ
Γερμανικοῦ]

1. Καίσα[ρ]ι, ΟΑ 2. υἰωνῶ (sic), ΟΑ 5. Ἐρω[μ]αίων
ὄνι τὰ[] ΜΕ[]Θ[]ΙΚΛ[]Υ[- - - - - c. 30 - - - - -], ΟΑ 6.
προστάτων, Mitford || ΕΣ[]Η[] προστατών τ[] [ὸ] ἰ[]ε[]ρὸ[]ν[]? [ἀνέθηκε διὰ
προνοητοῦ (praenomen) (nomen)], ΟΑ 7. Ἀπολλωνίου [υἱ]οῦ
ΜΕΟΝΕ[]Α[] [(cognomen) ἀρχιερέως Παφίας Ἀφροδίτης?], ΟΑ 8.
ταμίου τ[οῦ] β' ἐ<τ>ους [Γαί]ου Κ[]α[] [ί]σαρος Σεβαστοῦ αὐτοκράτορος],
ΟΑ.

Στὴν ἐπιγραφὴ αὐτῆ, μὲ τὸν τρόπο ποῦ ἀποκαταστάθηκε,
ἐμφανίζονται τρεῖς προστάτες καὶ ἓνας ταμίας στὴν
ὕπηρεσία τῆς Ἀφροδίτης, πβ. Πάφ. 77. Τὸ Ἰανουάριο τοῦ 38
μ.Χ. ὁ Γάιος ἔλαβε τὸν τίτλο *pater patriae*. Τὸ ῥωμαϊκὸ
ἡμερολόγιο εἰσῆχθη πιθανώτατα τὸ 15 π.Χ. στὴν Πάφο καὶ
κυριάρχησε δυτικῶς καὶ στὸ κέντρο τῆς νήσου. Σύμφωνα μὲ
αὐτὸ τὸ ἡμερολόγιο τὸ ἔτος ἀρχίζει στίς 23 Σεπτεμβρίου.
Ἀντίθετα ἡ Σαλαμίνα διατήρησε τὸ αἰγυπτιακὸ ἡμερολόγιο
μέχρι τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἐπιφανίου καὶ σύμφωνα μὲ αὐτὸ τὸ ἔτος
ἀρχίζει τὴν 28^η ἢ τὴν 29^η Αὐγούστου. Ἐὰν ἡ ἀποκατάσταση
στὸν στίχο 8 εἶναι ὀρθή, τὸ δεύτερο ἔτος στὸ ἡμερολόγιο
στὴν Πάφο ἀρχίζει στίς 23 Σεπτεμβρίου τοῦ 37 καὶ ἔληγε
στίς 22 Σεπτεμβρίου τοῦ 38 μ.Χ. Αὐτὸ ἐνισχύσει τὴν
ἀποκατάσταση τοῦ τρίτου στίχου, ἀφοῦ ἡ δεύτερη *tribunicia*
potestas τοῦ Καλιγούλα ἀρχισε στίς 18 Μαρτίου τοῦ 38 μ.Χ.
Ὁ *Marcus Firmius Secundus* ὑπῆρξε πιθανῶς (βλ. στ. 8)
quaestor τῆς Κύπρου. Γιὰ τὸ ὄνομα Δίων βλ. Λεμ. 322.

Πάφ. 83. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΗ
ΛΙΚΙΝΝΙΑ ΑΓΑΠΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΕΓΓΟΝΩΝ ΤΗΣ
μέσα Α' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ποῦ εἶχε ἐντοιχισθεῖ
ἀνάποδα στὸ σπῆτι κάποιου Χατζηθεμιστοκλῆ στὴν περιοχὴ
τῶν Κουκλιῶν. Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές, ποῦ εἶναι ἡ
μιὰ δίπλα ἀπὸ τὴν ἄλλη. Τὰ δύο ἀποτμήματα φυλάσσονται
στὴν ἀποθήκη τοῦ Μουσείου τῆς Παλαιπάφου. Τὸ ὕψος τῶν
γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,021 μ. (Αὐτοψία
καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τῶν γραμμάτων στίς 3/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 259, ἀρ. 3· Mitford,
ABSA 42, 1947, σ. 225-6, ἀρ. 10.

πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1363, ὑποσημ. 393
(ἀπλῆ ἀναφορά).

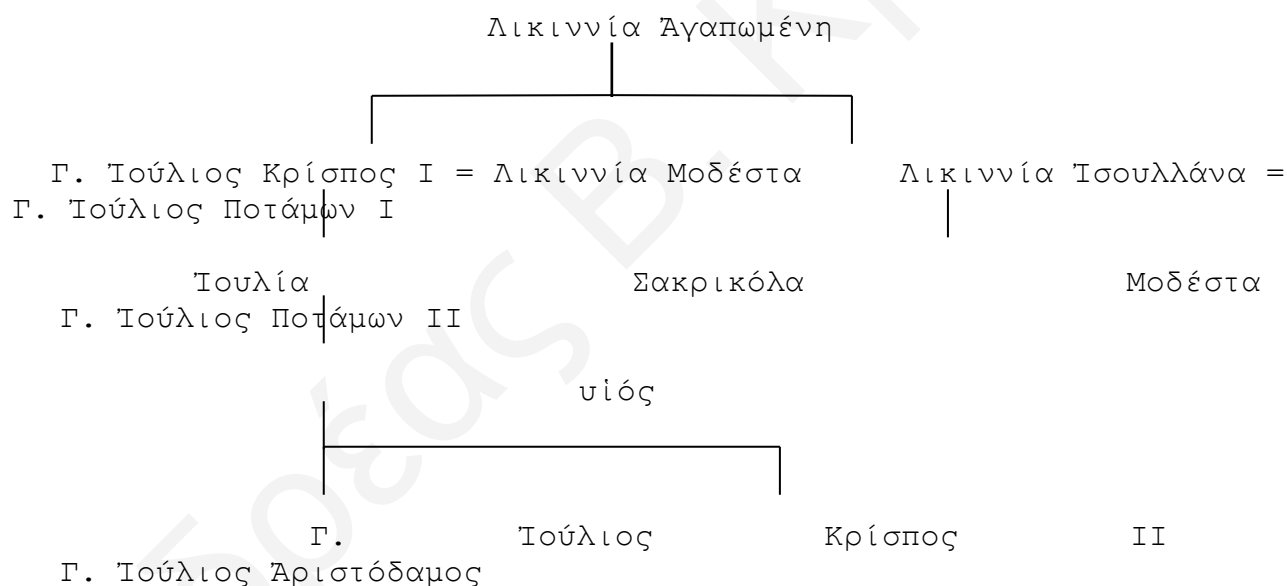
Παλαίπαφος. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

(α) Αφροδίτη Παφίαι·
 (β) Αφροδ[ίτη] Παφίαι·
 Τουλίαν Σακρικόλαν, τὴν
 Γάιον Τούλιον Ποτάμωνα,
 θυγατέρα Γαίου Τουλίου Κρίσπου
 τὸν υἱὸν Γαίου Τουλίου
 4 καὶ Λικιννίας Μοδέστας,
 4 Ποτάμωνος καὶ Λικιννίας
 Λικιννία Ἀγαπωμένη, ἡ μάμη.
 Τσουλλάνας (;) Λικιννία
 Ἀγαπωμένη, ἡ μάμη.

(β) 2. Ποταμῶνα, Hogarth καὶ Mitford
 Hogarth καὶ Mitford.

4. Ποταμῶνος,

Σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιγραφές Πάφ. 62, 83 καὶ 84 τὸ στέμμα
 τῆς οἰκογένειας εἶναι τὸ ἐξῆς:

Οἱ σύζυγοι τῶν θυγατέρων τῆς Λικιννίας εἶναι ἄνδρες,
 οἱ ὅποιοι εἶχαν πολιτογραφηθεῖ, ἴσως μὲ διάταγμα τοῦ
 Τουλίου Καίσαρος. Ὁ Κρίσπος ἴσως εἶναι ἀπελεύθερος
 ἰταλικῆς προελεύσεως, ἐνῶ ὁ Ποταμῶν μέλος τῆς τοπικῆς
 ἀριστοκρατίας βλ. *OGIS*, ἀρ. 164 καὶ 165. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ
 ἄνθρωποι συνδέονται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μὲ τοὺς
 ἐγκατεστημένους στὴν Πάφο ἐξ Ἰταλίας *negotiatores*
 (συμπραγματευομένους), πβ. τὴ δὶγλωσση ἐπιγραφή τοῦ
 τέλους τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ., πού παραδίδεται ἀπὸ τοὺς Hogarth
 κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 234-5, ἀρ. 28· *CIL* 3, 12101 (= *IGR*
 3, 965)· *ILS* 7208· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 226, ὑποσ.
 106 (= *SEG* 20, 212): [*Cives Romani qui Pa*]phi negotiantur
 | [*Αφροδίτη*] Παφίαι | [*οἱ πραγματευόμενοι ἐν*] Πάφω

Ρωμαῖοι, καθὼς καὶ τὴν **Πάφ. 15**. Τὸ ὄνομα *Λικιννία* ἀπαντᾷ καὶ σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα βλ. **Λεμ. 489**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ποτάμων βλ. *LGPN I* σ.λ.

Πάφ. 84. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΚΙΝΝΙΑ ΑΓΑΠΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΕΓΓΟΝΩΝ ΤΗΣ
μέσα Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ποὺ βρέθηκε σὲ ἀγρὸ δυτικῶς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αἰ.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 169, ἀρ. 15· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 227.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1363, ὑποσημ. 393 (ἀπλὴ ἀναφορά).

[Ἀφροδ]ίτη[ι Π]αφίαι·
[Γαΐου Τουλίου] Κρίσπου καὶ (Λ)ι[κινίας (;)]
[υῖόν, Γάιον Τού]λιον Π[ο]στ[ά]μω[να]
4 Λικινία ἢ [μάμμη (;)].

2. (Λ)ι[κινίας (;)] Mitford: ΔΙ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 4: *Λικινία*. Ἀπλοποίηση τοῦ διπλοῦ συμφώνου, Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 158.

Γιὰ τὰ ὀνόματα αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς βλ. **Πάφ. 83**. Ἡ *Λικιννία* ἀνήγειρε ἄγαλμα στὸν ἕγγονό της ποὺ ἀπέκτησε ἀπὸ τὴ θυγατέρα της *Λικιννία Μοδέστα*.

Πάφ. 85. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΤΡΩ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΑΪΟ ΙΟΥΛΙΟ ΕΡΜΟΓΕΝΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΥ
Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος κυανοῦ χρώματος, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ ἐκτίθεται στὴν αἶθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (*Inscr. GR* 217). (Αὐτοψία στίς 26/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 237, ἀρ. 42·
Περισιάνη, *Γεν. Ιστ.*, 1910, σ. 351, ὑποσ. 2.

Ἀφροδίτη Παφίαι· Μητρῷ
ἢ καὶ Σώτιον καὶ Γάιος Τούλι-
ος Ἑρμογένης Φίλιππον
4 τὸν ἑαυτῶν ὑὸν τιμῆς
χάριν.

Σχόλια: στ. 4: ὑὸν. Ἐναλλαγή YI ~ Y λόγω παλαιοῦ
μονοφθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου /u: i/ βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ.
202-203.

Ὁ Γάιος Τούλιος Ἑρμογένης καὶ ἡ οἰκογένειά του, ὁ
Γάιος Τούλιος Κρίσπος καὶ ἡ θυγατέρα του Τουλία
Σακρικόλα, οἱ ἐγγονοὶ τῆς Τουλίας Σακρικόλας, Γάιος
Τούλιος Κρίσπος καὶ Γάιος Τούλιος Ἀριστόδαμος, ὁ θεῖος
τῆς Γάιος Τούλιος Ποτάμων καὶ ὁ ξάδελφός της μὲ τὸ ἴδιο
ὄνομα (βλ. **Πάφ. 62, 83** καὶ **84** συνδέονται κατὰ πᾶσαν
πιθανότητα μὲ τὴ ῥωμαϊκὴ κοινότητα τῶν *συμπραγματευσομένων*
στὴν Πάφο (βλ. **Πάφ 83**). Τὸ ὄνομα *Μητρῷ* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη
φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -ῶ βλ.
Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1985, σ. 15. Γιὰ τὰ θηλυκὰ
ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδέτερου γένους σὲ -ιον βλ. **Πάφ. 19**.
Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin,
Friendship 2001, σ. 51-62. Γιὰ τὴν τυπικὴ φράση *τιμῆς*
χάριν βλ. **Πάφ. 6**.

Πάφ. 86 - 87. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΙΤΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟ

(86): 69 μ.Χ. καὶ (87): 79-80 μ.Χ. (;)

Κυλινδρικός βωμὸς ἀπὸ ροδόχρουν μάρμαρο, ποῦ βρέθηκε
στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο. Ὁ
λίθος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Mitford τὸ 1961 ἦταν ὀρατὸς κατὰ
χώραν, φέρει ἐπιγραφές στὶς δύο τοῦ ὄψεις. Ἀπὸ τοὺς
πρώτους ἐκδότες περιγράφεται ὡς «Altar of pink marble...
Inscribed in two places; much worn, and broken on one
side».

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 253, ἀρ. 115· Mitford,
AJA 65, 1961, σ. 103, ὑποσ. 37 (= *SEG* 20, 177).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1311, ὑποσ. 89
(ἀπλή μνεία), σ. 1314 (γιὰ τὴ χρονολογία), σ. 1355, ὑποσ.
339 (παράθεση ἐπιγραφῆς)· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 18.3, 1990,
σ. 2179, ὑποσ. 12 (ἀπλή μνεία).

(86) Ἀφροδείτη [Παφίαι]
[Τίτο]ς Σεβαστό[ς].

2. [Τίτο]ς Σεβαστο[ῦ υἱός], ΑἴΑ.

(87) Ἀφροδείτηι Παφίαι
Δομιτιανὸς Σεβαστό[ς].

Ἡ πρώτη ἐπιγραφὴ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς ἔκφραση εὐχαριστιῶν ἀπὸ τὸν Τίτο ὡς *Caesar* πρὸς ἀναγνώριση τῆς ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς ποὺ ἔτυχε τὸ 69 μ.Χ., πβ. Tac. *Hist.* 2. 2-4.

Ἡ δεύτερη ἐπιγραφὴ χαράχθηκε ἀργότερα ἀπὸ τὸν Δομιτιανὸ στὸν ἴδιο λίθο ἀλλὰ στὴν ἄλλη ὀψη τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἡ Πάφος ἔτυχε τῆς φιλανθρωπίας τῶν Φλαβίων μὲ τὴν ἀνοικοδόμηση τῆς πόλεως μετὰ ἀπὸ τὸν σεισμὸ τοῦ 77 μ.Χ., ὅποτε ἔλαβε καὶ τὸν τίτλο *Flavia* (βλ. Hill, *History*, σ. 233-4). Ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν αὐτὸν τὸν τίτλο εἶναι οἱ Πάφ. 14, 20, 22, 71, 108, 117 καὶ 152. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρονται στὸν Δομιτιανὸ βλ. Πάφ. 9. Γιὰ σχολιασμὸ τῶν ἀξιωματῶν τοῦ αὐτοκράτορος βλ. Λεμ. 16.

Πάφ. 88. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟ
85-86 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο. Θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αἰ. Σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο ἐκδότη τὰ γράμματα εἶχαν ὕψος 0,10 μ.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 240, ἀρ. 52 (= *CIL* 3, 12102).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1356, ὑποσ. 346 (ἀποκατάσταση κειμένου).

[Imp.] Caesar [- - - -]
[Dom]itianu[s Augustus]

Caesar | [Dom]itianu[s ?, Hogarth.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρονται στὸν αὐτοκράτορα Δομιτιανὸ βλ. Πάφ. 9. Γιὰ σχολιασμὸ τῶν ἀξιωματῶν τοῦ αὐτοκράτορος βλ. Λεμ. 16.

Πάφ. 89. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΑΪΟ ΟΥΜΜΙΔΙΟ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥΣ

τέλη Α΄ αί. μ.Χ.

Λίθινη κυανοῦ χρώματος βάση ἀγάλματος. Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ βρέθηκε στὴν Παλαίπαφο σὲ δεύτερη χρήση σὲ λιθόστρωτο δρόμο, στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 237, ἀρ. 41 (*IGR* 3, 951).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1353, ὑποσημ. 324 (ἀπλὴ μνεία)· Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 243 (παράθεση τοῦ κειμένου).

Ἀφροδίτη Παφίαι·
Γάιον Οὔμμίδιον Πάνταυ-
χον Κουαδρατιανὸν ἀρχιε-
4 ρέα, Γάιος Οὔμμίδιος Κουαδράτος
καὶ Κλαυδία Ῥοδόκλεια ἀρχιέρεια,
τὸν υἱόν.

3. Κουαδρατιανόν, *IGR*: Κουαδρατίανον, Hogarth 4.
Κουαδράτος, *IGR*: Κουάδρατος, Hogarth 5. Ῥοδοκλεία,
Hogarth· Ῥοδοκλέια, *IGR* || ἀρχιέρεια, *IGR*: ἀρχιερεία, Hogarth.

Γιὰ τὸ στέμμα αὐτῆς τῆς οἰκογένειας βλ. **Πάφ. 90.**

Πάφ. 90. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΛΑΥΔΙΑ, ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΕΥΚΡΟΥ, ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΕΓΓΟΝΟΥ ΤΗΣ ΓΑΪΟΥ ΟΥΜΜΙΔΙΟΥ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ ΠΑΝΤΑΥΧΙΑΝΟΥ

88 μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ἐντοιχισμένη σὶδὸ περιτείχισμα τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας Καθολικῆς στὴν Παλαίπαφο. Προέρχεται ἀπὸ τὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο.

LBW 2801· *CIG* II, 2637· *IGR* 3, 950· Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 243.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2198, ὑποσημ. 114 (γιὰ τὴ χρονολογία) (*SEG* 40, 1367 bis).

Ἀφροδίτη Παφίαι·
Γάιον Οὔμμίδιον Τηρητίνα Κουαδράτον,
τὸν ἀρχιερέα
4 τὸν καὶ Πανταυχιανὸν Γαΐου

Τηρητίνα
Ούμμιδίου Πανταύχο[υ] υἱόν,
τοῦ ἀρχιερέως καὶ γυμνασιαρ-
8 χήσαντος, Κλαυδία Ἀφάριον,
Τεύκρου θυγάτηρ,
ἡ ἀρχιέρια τῶν
κατὰ Κύπρον Δήμητρος ἱερῶν,
12 τὸν ἑαυτῆς υἱὸν εὐνοίας
χάριν, L η´.

6. Πανταύχοι (*sic*), Cayla.

Σχόλια: στ. 10: ἀρχιέρια. Ἐναλλαγή I ~ EI, διότι καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**. Τὸ αὐτοκρατορικὸ ἔτος η´, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Mitford, εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τοῦ Δομιτιανοῦ παρὰ τοῦ Τραϊανοῦ, ἀφοῦ ἀφιερῶτρια εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Γαίου Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ, ἀρχιερέως ἐπὶ Νέρωνος (βλ. **Πάφ. 4**). Δὲν ἀποκλείεται ὁμως, σύμφωνα μὲ τὸν Bingen, *SEG*, ὁ.π., νὰ πρόκειται καὶ γιὰ τὸ ὄγδοο ἔτος τοῦ Βεσπασιανοῦ. Ἡ *Teretina* εἶναι ἀκόμη μιὰ φυλὴ ποῦ ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὶς ὑπόλοιπες βλ. **Πάφ. 151**. Γιὰ τὶς ἐκφράσεις, ποῦ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίο ἀτόμων βλ. **Πάφ. 106**.

Σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιγραφές **Πάφ. 4, 63, 78, 89** καὶ **90** τὸ στέμμα τῶν δύο οἰκογενειῶν, συνδεδεμένων μὲ γάμο, ποῦ κυριάρχησαν στὴν Πάφο τὸν Α' αἰ. μ.Χ. εἶναι ὡς ἐξῆς:

Τεῦκρος
|
([Τιβέριος Κλαύ]διος;) Ῥοδοκλῆς
(γνωστὸς καὶ ὡς Στασικράτης, ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως,
ἀγνωθῆτης τὸ 18 μ.Χ. καὶ ἀρχιερεὺς τῆς ἐπαρχείας πρὶν
ἀπὸ τὸ 14 μ.Χ.)
|
Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος
(ἀρχιερεὺς τῆς Ἀφροδίτης)
|
Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον =
Γάιος Ούμμίδιος Κουαδράτος
(ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος ἱερῶν)

Παλαίπαφος. Αναθηματικές έπιγραφές.

Γ. Ούμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός
(άρχιερεὺς τῆς πόλεως καὶ γυμνασίαρχος)

Γ. Ούμμίδιος Κουαδράτος, ὁ καὶ Πανταυχιανός
(άρχιερεὺς τῆς πόλεως)

Πάφ. 91. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ
ΤΡΥΦΩΝΑ
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.-άρχες Β΄ αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ κάτω.
Βρέθηκε στὰ Κούκλια καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς
Παλαίπαφου (RR. 33). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ
0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 3/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 64, ὑποσ. 2,3· Mitford,
ANRW II 18.3, 1990, σ. 2206, ὑποσ. 163 (e) (= *SEG* 40,
1368)·

Πβ. τῆς ἰδίας, *RDAC* 1993, σ. 225, ἀρ. 1ν (παράθεση
τῆς ἐπιγραφῆς).

Θεῶι Ὑψίστωι
Τρύφων ἱερεὺς
εὐχὴν.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές πρὸς τὸν Θεὸν Ὑψιστον βλ. **Πάφ. 18.**
Γιὰ τὴν μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Τρύφων* στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς
τῆς περιόδου βλ. **Λεμ. 72.**

Πάφ. 92. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ ΝΕΙΚΑΡΙΟΥ
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ. -άρχες Β΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,37,
πλάτους 0,66 καὶ πάχους 0,715 μ. Βρέθηκε στὰ Κούκλια
ἀνατολικῶς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ κοντὰ στὴ μικρὴ
βυζαντινὴ ἐκκλησία· μεταφέρθηκε στὸν τοπικὸ ἀστυνομικὸ
σταθμὸ καὶ ἀκολούθως στη Λευκωσία, ὅπου ἐκτίθεται στὴν
αἴθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων
κυμαίνεται ἀπὸ 0,021 μέχρι 0,031 (τὸ *φεῖ* ἔχει ὕψος 0,036,
τὸ *ὄμικρον* ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,027 καὶ τὸ ὕψιλον τοῦ στ. 6
0,038) μ. (Αὐτοψία στὶς 26/7/2006).

Περιστιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, 1910, σ. 342-3· Mitford, *OA* 6,
1950, σ. 58, ἀρ. 31 (φωτ. πίν. 33).

Ἀφροδείτη Παφία·

Παλαίπαφος. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Κυπρίων τὸ κοινὸν
Νεικάριον, θυγατέρα
4 Μοκαπόλεως
ἀγνοθετήσαντος,
εὐσεβείας χάριν.

Γιὰ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: Κοινὸν Κυπρίων, πβ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239-241. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους σὲ -ιον βλ. Πάφ. 19. Γιὰ τὶς ἐκφράσεις, ποὺ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίο ἀτόμων βλ. Πάφ. 106.

Τὸ ὄνομα Μοκάπολις, γιὰ τὸν ἀγνοθετή, εἶναι θρακικῆς προελεύσεως σύμφωνα μὲ τὸν Mitford, ὁ ὁποῖος παραπέμπει τοῦ Tommaschek, *Die antiken Thraker*, II, σ. 21 "mukaporis" (= κυνηγὸς ἀγριοχοίρων). Τὸ Μοκάπολις εἶναι ἡ ἐξελληνισμένη ἀπόδοση τοῦ ὀνόματος Μοκάπορις ἢ Μουκάπορις, ἓνα ὄνομα πολὺ κοινὸ στὴ Θράκη (γιὰ τὴν κατάληξη -πολις ἀντὶ -πορις, πβ. *Κεδρεῖπολις* καὶ *Κεδρόπολις*). Ἡ γενικὴ ἐνικοῦ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων σὲ -ις εἶναι κανονικὰ -ιδος ἢ -ιος. Δὲν ὑπάρχει παράλληλο τῆς γενικῆς σὲ -πόλεως ποὺ ἔχουμε σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι τὸ Μοκάπορις ἔγινε στὴν ἑλληνικὴ Μοκάπολις κατὰ παρετυμολογία ἀπὸ τὸ πόλις. Ἡ οἰκογένεια ἐπομένως εἶναι πιθανῶς θρακικῆς καταγωγῆς.

Πάφ. 93. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ

τέλη Α' αἰ. μ.Χ.-ἀρχὲς Β' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀριστερά. Βρέθηκε στὰ Κούκλια καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

LBW 2804· Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 254, ἀρ. 119· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 228-30, ἀρ. 13.

πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1353, ὑποσ. 324 (ἀποκατάσταση ἐπιγραφῆς)· Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 243 (παράθεση τοῦ κειμένου).

[Ἀφροδεῖτηι Π]αφίαι·
[- - - - -] Σ□ ἀρχιερέως
[- - - - -] ἀρχιερέα, Ῥοδ[- -]
4 [- - - - -] υἱὸν ἐξ[αίρετον (;)]

2-4. [Ῥοδοκλέους] (?) τοῦ ἀρχιερέως | [υἱὸν Ῥοδοκλέα] (?) ἀρχιερέα, Ῥοδ[o]||[κλῆς Τεύκρου(?)] υἱὸν ἐξ[αίρετον]? Mitford εἰς *ANRW*

3. Ῥόδου, Hogarth· Ῥοδ[όκλεια], Mitford εἰς *ABSA*.

Ὁ Mitford, ἐνῶ στὸ ABSA ἀποκαθιστᾶ στὸν στ. 3 Ῥοδ[όκλεια] ἐπισημαίνοντας ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἦταν διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν Κλαυδία Ῥοδόκλεια (βλ. Πάφ. 89), ἐν τούτοις στὸ ANRW, ὁ.π., ἀποκαθιστᾶ μὲ τέτοιο τρόπο τὴν ἐπιγραφή ὥστε νὰ συνδέονται τὰ ὀνόματα ποὺ ἀποκαθιστῶνται μὲ τὴν οἰκογένεια τῆς Κλαυδίας Ῥοδοκλείας. Οἱ ὑποθέσεις αὐτὲς εἶναι ἀμφίβολες καὶ γι' αὐτὸ δὲν υἱοθετοῦνται ἐδῶ. Πιθανότατα ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ σχετίζεται μὲ τὴν οἰκογένεια τοῦ Ῥοδοκλέους τοῦ καὶ Στασικράτους (βλ. τὸ στέμμα στὴν Πάφ. 90). Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ ἀναφέρεται σὲ δύο ἀρχιερεῖς, ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς ὁποίους πιθανὸν νὰ εἶναι ὁ Ῥοδοκλῆς, ἐνῶ ὁ ἄλλος ὁ υἱὸς του, ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, ἀρχιερεὺς τῆς Ἀφροδίτης.

Πάφ. 94. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΑΤΡΟ ΟΚΤΑΟΥΙΟ
Α' αἰ. μ.Χ.- Β' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα μαρμάρινης λευκῆς πλάκας, ἀποκεκρουμένης στὸ κάτω μέρος, δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή της θέση.

Hogarth κ.ἄ., JHS 9, 1888, σ. 228, ἀρ. 10.

[Ἀφρο]δείτηι Π[αφίαι].
Ὀκτάουιος
ίατρός.

Σχόλια: στ. 2: Ὀκτάουιος. Τὸ λατινικὸ σύμφωνο *v*, ἀποδίδεται συχνὰ στὴν ἑλληνικὴ μὲ *ου* ἢ *υ* βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 68-69.

Γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς Κύπρου μέσα ἀπὸ τὶς γραμματολογικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς πηγές βλ. Μιχαηλίδη κ.ἄ., RDAC 1988 (2), σ. 233-4 (ἀναφορὰ σὲ 17 γιατρούς). Γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς Κύπρου κατὰ τὴ Ῥωμαϊκὴ περίοδο μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 8: Ἐπαγγέλματα, σ. 142-143.

Πάφ. 95. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΝΙΚΗΣ

Ῥωμαϊκὴ περίοδος

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ἀποκεκρουμένη ἄνω ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, ὕψους 0,36, μήκους 0,745 καὶ πλάτους 0,68 μ.

Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ φυλάσσεται στὸ ἐκεῖ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 (φεῖ 0,043) μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στὶς 7/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 245, ἀρ. 84 (= *IGR* 3, 966).

Ἀφροδίτη [Παφίαι]·
Κο[ρνη]λίαν Νίκην οἱ [ἀπελ]εύ-
θεροι τὴν ἑαυτῶν
πατρώνισσαν.

Μὲ αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ οἱ ἀπελευθέροι τῆς Κορνηλίας Νίκης ἐκφράζουν τὴν ἀφοσίωσή τους. Γιὰ τοὺς ἀπελευθέρους καὶ τὴν πατρώνισσα καὶ τὸν πάτρωνα, ἑλληνικὴ ἀπόδοση τοῦ λατινικοῦ *patronus* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 9: Ἀπελευθερωτές - Πάτρωνες. Ἀπελευθέροι - Δοῦλοι.

Πάφ. 96. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΟΝ Μ. ΚΑΝΙΟ ΚΥΙΝΤΙΑΝΟ ΚΑΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΟΚΤΑΒΙΑ ΚΛΩΔΙΑΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Κίων, ὕψους 0,725 καὶ διαμέτρου 0,28 μ., ἀπὸ κυανὸ ἀσβεστόλιθο. Μέρος ἀπὸ ὀρείχαλκο ἦταν στερεωμένο στὴν κορυφή. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 246, ἀρ. 88.

Ἀφροδίτη Παφίαι·
Μ. Κάνιον Αἴλιον

Μαρκελλεῖνον,

4 Μ. Κάνιος Κυιντιανὸς
καὶ Ὀκταβία Κλωδιάνη{ι}
τὸν υἱόν.

3. Μαρκέλλεινον, Hogarth.

Σχόλια: στ. 3: *Μαρκελλεῖνον*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Πάφ. 97. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΧΙΛΙΑΡΧΟΥ ΓΑΪΟΥ ΡΟΥΤΙΛΗΙΟΥ ΡΟΥΦΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΪΟΥ
ρώμαϊκή περίοδος

Βάση αγάλματος από ροδόχρουν μάρμαρο. Η έπιγραφή αύτη βρέθηκε στα Κούκλια, στο ναό τής Αφροδίτης. Δέν είναι γνωστή ή σημερινή της θέση.

Hogarth κ.ά., *JHS* 9, 1888, σ. 247, άρ. 90 (= *IGR* 3, 964).

Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1325, ύποσημ. 166 (άπλη μνεία).

Αφροδίτη Παφία·
ο δήμος ο Παφίων Γάιον Ρουτιλήιον
Γαΐου υϊόν Υελίνα Ροϋφον χιλί-
4 αρχον εύνοίας χάριν.

Πρόκειται για τή μόνη έπιγραφή τής Κύπρου, στην όποία τιμάται κάποιος χιλίαρχος. Η *Velina* είναι άκόμη μιá φυλή μνεία τής όποίας γίνεται στην Κύπρο. Για τες ύπόλοιπες βλ. **Πάφ. 151.**

Πάφ. 98. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΩΔΙΑΝ, ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚ[ΡΑΤΟΥΣ]

ρώμαϊκή περίοδος

Μαρμάρινη βάση αγάλματος άποκεκρουμένη κάτω, έπιγεγραμμένη σε δύο έδρες (για τήν άλλη έπιγραφή βλ. Hogarth κ.ά., *JHS* 9, 1888, σ. 245, άρ. 77 β). Βρέθηκε στην Παλαίπαφο στην περιοχή του ναού τής Αφροδίτης και δέν είναι γνωστή ή σημερινή της θέση.

Hogarth κ.ά., *JHS* 9, 1888, σ. 245, άρ. 77 (α).

Αφροδίτη Παφία·
Κλωδίαν Αριστοκ[ράτους]

Πάφ. 99. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΟ ΦΛΑΥΙΟ ΚΡΙΣΠΕΙΑΝΟ ΦΙΛΩΝΑ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ

άρχες Β' αϊ. μ.Χ.

Βάση αγάλματος από κυανό άσβεστόλιθο, ύψους 0,32, μήκους 0,805 και πλάτους 0,695 μ. Βρέθηκε στην Παλαίπαφο στην περιοχή του ναού τής Αφροδίτης και φυλάσσεται στο Μουσείο τής Παλαιπάφου. Ο λίθος σε δεύτερη χρήση φέρει δύο έπιγραφές (για τήν πρώτη, δίγλωσση έπιγραφή του

τέλους τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ. βλ. Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 234-5, ἄρ. 28). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στὶς 3/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 234, ἄρ. 25.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1305 (γιά τὴ χρονολογία).

Ἀφροδείτη Παφίαι·
Λούκιον Οὐιτέλλιον Κρισ-
πεῖνον Τίτος Φλαύιος

4 Κρι<σ>πειανὸς Φίλων τὸν ἑατοῦ
φίλον.

Σχόλια: στ. 4: *Κριπειανὸς* ἀντὶ *Κρισπειανός*.
Παράλειψη τοῦ σίγμα ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ βλ. **Λεμ. 187**.

στ. 4: *ἑατοῦ*. Ἐναλλαγὴ AY ~ A
βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 383-4, πβ. Gignac 1981,
τόμ. Α΄, σ. 227-8.

Κατὰ τὸν Mitford, ὁ.π., ὁ *L. Vitellius* (*PIR*¹ 3, σ. 451, ἄρ. 500), πατέρα τοῦ αὐτοκράτορος, εἶναι δυνατὸν νὰ ἦταν κυβερνήτης τῆς Κύπρου κατὰ τὸ 30 μ.Χ. καὶ νὰ ἀπελευθέρωσε τὸν *L. Vitellius Callinicus* τῆς Ἀμαθοῦντος (βλ. **Λεμ. 791**) καθὼς καὶ τὴν οἰκογένεια τοῦ *L. Vitellius Crispinus* τῆς Πάφου. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Πάφ. 100. ANAΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ (;)
ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα ἄμμολίθου, ὕψους 0,405 καὶ πλάτους 0,276, ἀποκεκρουμένο ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ. Εἶχε χρησιμοποιηθεῖ σὲ δεύτερη χρῆση ὡς οἰκοδομικὸ ὑλικὸ στὸν τοῖχο ἑνὸς σπιτιοῦ δυτικῶς τοῦ δρόμου ποὺ ὀδηγεῖ ἀπὸ τὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν ἐκκλησίαι τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται στοὺς στίχους 1-3 ἀπὸ 0,033 μέχρι 0,045, ἐνῶ στὸν τέταρτο στ. ἀπὸ 0,135 μέχρι 0,145 μ.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 260, ἄρ. 14 (*IGR* 3, 948 καὶ 963)· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 214-6, ἄρ. 5 (φωτ. πίν. 3, σ. 215)· Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 233-236 (= *AE* 2004, 1545)

[- - -] Σεβαστῆ□ [- - - - -]

[- - -] Η ἀρχιερέα□ [- - - -]

[- - -] ΤΡΙ Τιβερίου [- - -]

4 [- - -] ΟΤΕ ς Μ[- - - - -]

Παλαίπαφος. Αναθηματικές έπιγραφές.

1. Σεβαστ[ῶι], *JHS* καὶ *IGR* 948· Σεβαστ[ῆς Πάφου] *IGR* 963· [Τουλίαι] Σεβαστῆ[ι θεᾶι νέαι Ἀφροδίτηι], *Cayla* 2. ἡ ἀρχιερε[ία], *JHS*· ἡ ἀρχιερεί[α] *IGR* 963· [- - -]ῆ ἀρχιερεί[α - - -], *Cayla* 3. [πα]τρὶ Τ(ι)βήριον ? *JHS* καὶ *IGR* 948· [τῆι μη]τρὶ Τιβερίου Καίσαρος Σεβαστοῦ], *Cayla*.

Ἡ έπιγραφή αὐτή κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι ἓνα ἀπότμημα ἀπὸ μία ἀναθηματικὴ ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Πάφου. Τὸ *IGR* δημοσιεύει αὐτὴν τὴν έπιγραφή ὡς δύο ξεχωριστὰ κείμενα, ἐνῶ καὶ τὶς δύο φορές παραλείπει τὸν τέταρτο στίχο. Τὰ τέσσερα γράμματα τοῦ τελευταίου στίχου εἶναι πολὺ διαφορετικὰ χαραγμένα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργεῖται ἀντίθεση μὲ τοὺς προηγούμενους στίχους. Μεταξὺ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ τέταρτου γράμματος ὑπάρχει τὸ σύμβολο ς, τὸ ὁποῖο ἐχρησιμοποιεῖτο στὴν Κύπρο γιὰ βραχυγραφία βλ. *Ani-Yonah, Abbreviations in Greek Inscriptions*, σ. 37. Κατὰ τὸν *Mitford* ὁ τελευταῖος στίχος εἶναι γραμμένος στὴ λατινική, καὶ ὡς ἐκ τούτου πρόκειται γιὰ δίγλωσση έπιγραφή· τὰ γράμματα ὁμως θὰ μπορούσαν κάλλιστα νὰ εἶναι γραμμένα στὴν ἑλληνική.

Ὁ *Cayla* θεωρεῖ ἀποκαθιστᾶ τὸ κείμενο μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ ἀναφέρεται στὴ Λιβία, μητέρα τοῦ Τιβερίου ὡς Νέα Ἀφροδίτη, ββ. **Πάφ. 74**. Ἡ ἐνδιαφέρουσα ἀποψή του εἶναι πολὺ ὑποθετική, ἐνῶ παλαιογραφικὰ ἡ έπιγραφή ἀνήκει στὶς ἀρχές τοῦ Β΄ καὶ ὄχι τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. καὶ γι' αὐτὸ δὲν υἱοθετεῖται. Φαίνεται ὅτι ἔχουμε ἓνα ἀπότμημα ἀναθηματικῆς έπιγραφῆς σὲ κάποιον θεὸ ἢ αὐτοκράτορα ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Πάφου. Τὸ *Τιβερίου* εἶναι πιθανὸν μέρος τοῦ ῥωμαϊκοῦ ὀνόματος κάποιου έπιφανοῦς Πάφιου πολίτου, ποὺ ἔλαβε τὴν *πολιτεία*. *Σεβαστῆ* εἶναι ἓνα μέρος τοῦ τίτλου τῆς πόλεως βλ. **Πάφ. 4**.

Πάφ. 101. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΟΚΛΗ μέσα Β΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκύανο μάρμαρο, ὕψους 0,30, μήκους 0,73 καὶ πλάτους 0,555 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ φυλάσσεται στὸ ἐκεῖ Μουσεῖο (RR. 8). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τῶν γραμμάτων στὶς 3/7/2006).

Hogarth κ.ᾶ., *JHS* 9, 1888, σ. 237, ἀρ. 40· (= *IGR* 3, 962)· *OGIS*, σ. 275-6, ἀρ. 585· I. Nicolaou, *CIS*, σ. 30, πίν. 38 (φωτ).

Ἀφ[ροδίτ]η

Παφία·

κοινὸν
Κυπρίων
Ἀπολλωνίαν Κρατέρου καὶ τὸν ταύτης ἄνδρα,
4 Πατροκλέα Πατροκλέους, τοὺς κτίστας τοῦ
Τυχαίου καὶ ἀρχιερεῖς διὰ βίου τῆς Τύχης
τῆς μητροπόλεως Πάφου ὑπὲρ τῆς ἰς τὴν
ἐπαρχίαν φιλοτειμίας καὶ τῆς πρὸς τὴν
8 πατρίδα εὐνοίας χάριν.

Σχόλια: στ. 6: ἰς· στ. 7: φιλοτειμίας. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ Κοινὸν Κυπρίων ἀφιέρωσε στὴν Παφία Ἀφροδίτη τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀπολλωνίας, θυγατρὸς τοῦ Κρατέρου, καὶ τοῦ ἀνδρός τῆς Πατροκλέους, υἱοῦ τοῦ Πατροκλέους, πρὸς ἔκφραση εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν προσφορὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τους σὲ ὅλη τὴν ἐπαρχία τῆς Κύπρου καὶ στὴ γενέθλιά τους πόλη. Ὑπῆρξαν οἱ χορηγοὶ τοῦ Τυχαίου, δηλ. ἐνὸς ναοῦ ἀφιερωμένου στὴν Τύχη. Ἐπίσης ἦταν ἀρχιερεῖς διὰ βίου τῆς Τύχης τῆς μητροπόλεως Πάφου. Ἡ τιμὴ ἀποδίδεται ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῶν Κυπρίων, ἔνεκα τοῦ ὅτι ἡ εὐεργεσία τῆς Ἀπολλωνίας καὶ τοῦ Πατροκλέους ἦταν σπουδαία καὶ ἀφοροῦσε σὲ ὀλόκληρη τὴ νῆσο. Γιὰ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: Κοινὸν Κυπρίων, πβ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239-241. Ἡ Πάφος φέρει τὸν τίτλο τῆς μητροπόλεως. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνία βλ. **Λεμ. 187**. Γιὰ τὶς ἐκφράσεις, ποὺ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίο ἀτόμων βλ. **Πάφ. 106**. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποὺ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80.

Πάφ. 102. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΟΙΔΟ ΝΕΣΤΟΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΕΡΓΙΑ ΑΥΡΗΛΙΑ ΡΗΓΙΝΑ

τέλη Β' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ἐρυθρόχρωμο μάρμαρο, σὲ δεύτερη χρῆση (ἢ πρώτη φέρει ἐπιγραφὴ τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου, 222-209 π.Χ. βλ. *JHS* 9, 1888, σ. 252, ἀρ. 112). Βρέθηκε στὸ ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τῆς θέση.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 253, ἀρ. 113 (= *IGR* 3, 959)· Mitford, *IK*, σ. 184, ὑποσημ. 1 (ἀποκατάσταση ἐπιγραφῆς)

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1297, ὑποσημ. 35 (ἀπλή μνεία).

Ἀφροδείτη Παφί[α]·
[Σεργίαν] Αὐρηλί[α]ν Ἐηγεῖ-
[ναν] ὑπατικὴν [- - - - -]
4 [Νέστ]ωρ ὁ [ἀοιδὸς τ]ὴν εὐεργ[έτιν].

Ἀφροδίτη Παφί[α] | - - - - - | - - - - - Ἐηγεῖ- | [ναν τὴν]
ὑπατικὴν - - - | - - - εὐεργ[εσίας], *JHS*.

Ἡ Σεργία Αὐρηλία Ἐηγείνα τιμᾶται ἀπὸ τὸν ποιητὴ Νέστορα Λαρανδέα. Στὴν **Πάφ. 103**, ὅπου καὶ ὁ σχολιασμός, ἀνταποδίδει τὴν τιμὴ.

Πάφ. 103. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΗΓΙΝΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΟΙΔΟ ΝΕΣΤΟΡΑ
τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,33, μήκους 0,84 καὶ πλάτους 0,68 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῶν Κουκλιῶν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στίς 3/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 246, ἀρ. 86 (*IGR* 3, 958)· Guarducci, *RFIC* 20, 1942, σ. 131-5· Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ* Δα΄ καὶ Δβ΄, 1980, ἀρ. 103· Fraser, *RDAC* 1984, σ. 278-9 (= *SEG* 34, 1426)· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 118-21 (**E46**) καὶ 383-6.

Πβ. Mitford, *IK*, σ. 183-4 (σχολιασμός γιὰ τὴ Ἐηγίνα)· Masson, *Bull.Épigr.* 1987, 729.

Ἀφροδείτη Παφίαι·
[N]έ[σ]τορα τῆι Παφίῃ τὸν ἀοίδιμον ἢ
φιλόμουσ[ος]
Ἐηγίνα σθεναρῶν ἐξ ὑπάτων ὑπάτη.

2. [N]έ[σ]τορα, Fraser καὶ Βοσκός: [N]έστορα, Guarducci· Νέστορα, *cett.* || φιλόμουσ[ος], Fraser καὶ Βοσκός: φιλόμου[σος], Χατζηγιάννου· φιλόμουσ[ος], *cett.*

Σχόλια: στ. 2: τῆι Παφίῃ. Γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /e:i/ διατηρεῖται ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία στὸν ἄρθρο, ἐνῶ ἔχει υἰοθετηθεῖ ἡ ἐξελιγμένη, ποὺ ἀπηχεῖ τὴν προφορὰ τῆς ἐποχῆς, στὸ οὐσιαστικό.

Ὁ τιμώμενος *Νέστωρ* σ' αὐτὴν τὴν έπιγραφὴ εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ ποιητὴς *Λ. Σεπτίμιος Νέστωρ Λαρανδεύς* βλ. *Σούδα* σ.λ., πβ. *Ανθ. Παλ.* 9.129 καὶ 9.364· *Kaibel, EGr* 880· *J. καὶ L. Robert, Bull. Épigra.* 1944, 205· *OCD*, σ.λ.· *L. Robert, RPh* 4, 1930, σ. 41-2· *Mazzarino, RFIC* 19, 1941, σ. 38-40 καὶ *Weib, Chiron* 20, 1990, σ. 221-237. Τὸ επίθετο ἀοίδιμον μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει ἀπλῶς τὴν παθητικὴ του σημασία, δηλ. ἀδόμενος, ὑμνούμενος, περίφημος (βλ. *Chantraine* καὶ *LSJ⁹* σ.λ.), ἀλλὰ νὰ περιέχει καὶ τὴ σημασία τοῦ ἀοιδός βλ. *Guarducci*, σ. 132.

Τὸ πλήρες ὄνομα τῆς *Ῥηγίνας* μὲ τὸν χαρακτηρισμὸ ὑπατικὴν ἀπαντᾷ στὴν αἰτιατικὴ *Σεργίαν Αὐρηλίαν Ῥηγεῖναν* στὶς έπιγραφές **Πάφ. 102** καὶ **Λεμ. 26**. Ὅπως σημειώνει ὁ *Mitford*, ὁ.π., ἤκμασε περὶ τὰ τέλη Β' αἰ. μ.Χ. καὶ φαίνεται ὅτι ἂν δὲν γεννήθηκε στὴν Κύπρο, τουλάχιστον ἦταν κάτοικὸς τῆς καὶ ὑποστηρίζει ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς ὑπάτων ὑπάτη δηλοῖ ὅτι ὑπῆρξε *femina consularis*. Γιὰ τὸ ὅτι ὁ τίτλος ὑπατικὴ σημαίνει τὴ γυναῖκα ποῦ κατάγεται ἀπὸ οἰκογένεια συγκλητικῶν βλ. *A. Arjava, Tyche* 6, 1991, σ. 17-35. Ὁ *Fraser*, ὁ.π., παρατηρεῖ ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς σθεναρῶν ἐξ ὑπάτων ὑπάτη δὲν ἀναφέρεται ἀπλῶς στὴ *Ῥηγίνα* ὡς *femina consularis* ἀλλὰ καὶ στὴν τελευταία ἀπὸ τὶς χορδές τῆς λύρας, δηλώνοντας ὅτι δὲν εἶναι ἀπλῶς ὑπατικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπάτη, ἡ ὑπέριστη, ἡ ὑψίστη τῆς κλίμακας. Γιὰ τὴ *Ῥηγίνα* βλ. καὶ *PIR²* 3, σ. 126, ἀρ. 27. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποῦ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως *φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία* κ.ἄ., βλ. *Veligianni, Friendship* 2001, σ. 63-80.

Πάφ. 104. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΥΤΙΑ ΕΛΠΙΔΑ, ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ Δ. ΠΛΑΥΤΙΟΥ ΦΗΛΕΙΚΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ
τέλη Β' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη ροδόχρους βάση ἀγάλματος, ἀποκεκρουμένη ἀριστερὰ καὶ κεντρικὰ κάτω, ὕψους 0,325, μήκους 0,76 καὶ πλάτους 0,67 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῶν Κουκλιῶν. Πρόκειται γιὰ παλίμψηστη έπιγραφὴ (γιὰ τὴν ἀρχικὴ βλ. **Πάφ. 77**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,045 (τὸ πρῶτο φεῖ 0,07) μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στὶς 3/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 249, ἀρ. 104 (a) (= *IGR* 3, 956).

πβ. *Mitford, ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1303, ἀρ. 41.

Ἀφροδίτη Παφίαι·

Παλαίπαφος. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Πλαυτίαν Ἐλπίδα,
Πλαυτίου Φήλεικος
4 Τουλιανοῦ ἀνθύπατου.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *D. Plautius Felix Julianus* βλ. **Πάφ. 12, 105** καὶ **Λεμ. 30**.

Πάφ. 105. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ Δ. ΠΛΑΥΤΙΟΥ ΦΗΛΕΙΚΟΥ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

(196-7 μ.Χ)

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος ἀποτελούμενη ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο. Ὁ Mitford, ποὺ ἔγραφε τὸ 1946, ἀναφέρει ὅτι μπόρεσε νὰ δεῖ στὰ Κούκλια μόνο τὸ δεξιὸ ἀπότμημα. Τὰ δύο ἀποτμήματα φυλάσσονται στὴν ἀποθήκη τοῦ Μουσείου τῆς Παλαίπαφου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,06 μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου καὶ τῶν γραμμάτων στὶς 3/7/2006).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 248, ἀρ. 97 (= *IGR* 3, 954) καὶ *JHS* 9, 1888, σ. 253, ἀρ. 114 (= *IGR* 3, 955).
Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 216, ἀρ. 6.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1310, ὑποσ. 85 (ἀπλή μνεία).

Ἀφροδίτη Παφίαι·
Δ. Πλαύτιον Φήλεικα Τ-
ουλιανόν, τὸν ἀγνόν
ἀνθ(ύπατον), ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ εἶχε δημοσιευθεῖ ὡς δύο ξεχωριστὰ κείμενα ἀπὸ τοὺς Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 248, ἀρ. 97 (= *IGR* 3, 954) καὶ *JHS* 9, 1888, σ. 253, ἀρ. 114 (= *IGR* 3, 955). Ὁ Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 216, ἀρ. 6, ὀρθῶς ἀποκατέστησε ὡς ἀνωτέρω τὴν ἐπιγραφή.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *D. Plautius Felix Julianus* βλ. **Πάφ. 12, 104** καὶ **Λεμ. 30**. Γιὰ τὸ ἐπίθετο ἀγνός, χρησιμοποιούμενο γιὰ νὰ προσδιορίσει ἀνθύπατο πβ. τὴν τυπικὴ φράση ἀγνείας χάριν στὶς ἐπιγραφές **Λεμ. 30, Λάρ. 12** καὶ **Ἄμμ. 15**. Γιὰ τὴ σημασία τοῦ ἐπιθέτου ἀγνός βλ. **Λεμ. 35**.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Δ. Επιτύμβια έπιγραφή (Πάφ. 106)

Πάφ. 106. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Μνημεῖο ἀπὸ ἀσβεστόλιθο μὲ βάση κυκλικῆς διατομῆς σὲ σχῆμα καλάθου, τὸ ὁποῖο ἀρχικὰ πρέπει νὰ στηριζόταν σὲ κίονα. Ὁ λίθος, ὕψους 0,58, διαμέτρου ἄνω 0,46 καὶ κάτω 0,31 μ., βρέθηκε στὰ Κούκλια στὴν τοποθεσία «Ἀρκάλου». Φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Παλαίπαφου (RR. 370). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,045 (φεῖ) μ. (Αὐτοψία στὶς 7/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1986, σ. 194, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 41, 5) (*SEG* 36, 1260).

Καλάθου μείμημα τρόπαιον
ἀνέστησα Τρύφων ἀλόχου Διονυσίας
εὐνοίας καὶ σωφροσύνης ἕνεκεν.

2. Τρύφων ἀλόχου Διονυσίας, Pleket εἰς *SEG*: Τρύφωνα Λόχου, Διονυσίας, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 1: μείμημα. Ἐναλλαγή I ~ EI, διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ὁ Τρύφων ἀνεγείρει ἓνα μνημεῖο σὲ σχῆμα καλάθου γιὰ νὰ τιμήσει τὴν εὐνοία καὶ τὴ σωφροσύνη τῆς συζύγου του Διονυσίας. Γιὰ τὸν καλάθον ὡς σύμβολο τῆς συνετῆς συζύγου, πβ. J. Bousquet, εἰς O. Masson, *Bull. Épigra.* 1987, ἀρ. 721. Ἡ ἀρετὴ τῆς σωφροσύνης τονίζεται καὶ στὸ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα τῆς Εὐδοίας βλ. **Λευκ. 26**. Ἡ σωφροσύνη ἀποτελεῖ τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τοῦ σεμνοῦ βίου τοῦ Ἀρτεμιδώρου καὶ τὴν πηγὴ τῆς χαρᾶς γιὰ τὸν νεκρὸ στὴν **Λάρ. 166**. Ἄλλες ἐκφράσεις, ποὺ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίο ἀτόμων εἶναι σεμνότητος χάριν (**Λάρ. 27**), ἀρετῆς χάριν, (**Πάφ. 79** καὶ πιθανὸν στὴν **Ἄμμ. 24**) εὐσεβείας χάριν (**Πάφ. 92**), εὐνοίας χάριν (**Πάφ. 90**, **Πάφ. 101** καὶ **Λάρ. 38**), φιλαγαθίας χάριν (**Ἄμμ. 21**), ἀγαθοῦ χάριν (**Ἄμμ. 51**). Τὸ ὄνομα Διονυσία ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 455**, **464** καὶ **755** ἐνῶ στὴν **Λεμ. 384** ἀπαντᾷ ὁ τύπος Διονύσα. Γιὰ τὸ ὄνομα Τρύφων βλ. **Λεμ. 72**.

Παλαίπαφος. Ἐπιτύμβια ἐπιγραφή.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Ε. Διάφορα (Πάφ. 107-113)

Ι. Μιλιοδεΐκτες (Πάφ. 107-109)

Πάφ. 107. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΧΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ
12 π.Χ-14 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης από λευκό άσβεστόλιθο άκέραιος μόνον άνω, ύψους 0,33, πλάτους 0,305 και πάχους 0,085 μ. Βρέθηκε στόν δρόμο που όδηγεΐ από τήν Πάφο προς τò Κούριον δυτικώς τών Κουκλιών και φυλάσσεται στο Μουσείο τής Παλαιπάφου. Τò ύψος τών γραμμάτων κυμαΐνεται από 0,038 μέχρι 0,048 μ.

Mitford, *AJA* 70, 1966, σ. 98-9, άρ. 3 (φωτ. πίν. 23, 6) (= *AE* 1966, 490).

Πβ. τουϊ ίδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ύποσ. 213 (13) (άπλή μνεία).

[Imp(erator) Ca]esar Aug(ustus)
[divi f(ilius)] pontif[ex max(imus)]
[trib(unicia) pot(estate) - - - co(n)s(ul)]
- - - - -
- - - - -

Ο Αύγουστος έγινε *pontifex maximus* τò 12 π.Χ.

Πάφ. 108. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ XIII ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΣΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ
198 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης από ύπόλευκο άσβεστόλιθο, ύψους 2,17 και διαμέτρου 0,445 μ. Η βάση έχει ύψος 0,40, πλάτος 0,51 και πάχος 0,39 μ. Βρέθηκε στο Χαποτάμι, στόν λόφο άπέναντι από τò μετόχι τουϊ μοναστηριοϊ τής Αγίας Κατερίνης. Τò ύψος τών λατινικών γραμμάτων κυμαΐνεται από 0,025 μέχρι 0,04 μ. Τò ύψος τών έλληνικών γραμμάτων είναι 0,052 μ. στόν τελευταίο στίχο, ένω στοϋς ύπολοιπους κυμαΐνεται από 0,024 μέχρι 0,04 μ.

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 194-7, άρ. 6.

Πβ. τουϊ ίδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ύποσ. 213 (15) (άπλή μνεία) και σ. 1336, ύποσ. 221 (για τς δίγλωσσες έπιγραφές σε μιλιοδεΐκτες).

(α) Τò λατινικò κείμενο:

Παλαίπαφος. Επιτύμβια έπιγραφή.

Inp(eratori) Cai(sari) Div<i> M(arci) Antonin<i>
Pii
Ger(manici) Sarm(atici) fil(io), [Divi
Commodi]
fratri, <Di>v<i> Hadrian<i> e<t> Divi Traiani
Parthici et
Div<i> Nerva ab<n>[epote],
L(ucio) Se(ptimio) Severo Pii Pertinaci Augusto
Adiabeno
Partico maximo [pont]-

Ανδρέας Β. Κρίγκος

- 4 ifici maximo, tribouniciai potestate to VI,
co(n)s(uli) II,
patri patriai, proco(n)s(uli), [et
imp(eratori)]
Caesar<i> L(ucii) Sep(timii) Severi Pii
Pertinacis Aug(usti)
Arab(ici) Adiabenici Partici fil(io),
vidi M(arci) Antonini Pii Germanici Sarmatic<i>
nepoti,
Div<i> Hadriani [et Di]v[i]
Traiani et Divi Nerva abnepote, M(arco) Aur(elio)
Antonino Augusto [tribouniciai]
- 8 pot(estate) proco(n)s(uli) et [[L(ucio)
Sep(timio) Getae]] Caisari,
milia erexit Sebaste Papos sacra
metropolis civitatioum Cy[pri] per Audiu[m]
B[ass]ou[m]
proco(n)s(ulem) provinciai.

(β) Η ελληνική απόδοση:

- Αυτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Μ(άρκου) [Αν]τ[ωνί]νου
Εύσεβοῦς
Γερμανικοῦ Σαρματικοῦ
υἱῶ, θεοῦ Κομόδου ἀδελφῶ, θεοῦ Ἀντωνίνου Εύσεβοῦς
υἱωνῶ,
θεοῦ Ἀδρ[ιανοῦ καὶ]
θεοῦ Τραϊανοῦ καὶ θεοῦ Νέρουα ἀπογόν[ω, Λ(ουκίω
Σεπτιμίω)]
Σευήρω Εύσεβῖ (*sic*) Περτίνακι [Σεβ(αστῶ) (;)]
- 4 Ἀραβικῶ Ἀδιαβηνικῶ Παρθικῶ, ἀ[ρχιερεῖ
μεγ(ίστω), δημ]αρχ(ικῆς)
ἐξουσίας τὸ ς´,
αὐτοκράτορι τὸ ια´, ὑπάτω τὸ β´, [πατρὶ πατρίδος,
ἀν]θυπάτω καὶ
Αὐτοκράτορι Καί[σ(αρι)]
Λ(ουκίου) Σεπτιμίου) Περτίνακο<ς> Σεβαστοῦ
Ἀρ[α]βικοῦ
[Ἀδιαβην]ικο[ῦ Πα]ρθικοῦ υἱῶ, θεοῦ Μάρκου
Ἀντωνίνου Εύσ[ι]εβοῦς Γερμανικοῦ Σαρματικοῦ
[υἱωνῶ, θε]οῦ
Ἀντωνίνου
- 8 Εύσεβοῦς ἐγόνω (*sic*), θεοῦ Ἀδριανοῦ καὶ θε[οῦ
Τραϊανοῦ ἀπογόνω],
Μ(άρκω) Αὐ(ρηλίω) Ἀντωνίνω
δημαρχικῆ<ς> ἐξουσίας, ἀνθυπάτω καὶ [[Λ(ουκίω
Σεπ(τιμίω) Γέτα]]
[Καίσα]ρι τὰ μί(λια) ἀνέστησε
Σε(βαστῆ) Κλ(αυδία) Φλ(αουία) Πάφος, ἡ ἱερὰ
μητρόπολις [τῶν]

[κατὰ Κύπρον] πόλεων
 ἐπὶ Αὐδίου Βάσου (sic)
 ἀνθυπά[του, (ἔτους) ζ´].
 ΙΓ

Κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων δόθηκε στὴν Πάφο ὁ τίτλος *Σεβαστὴ Κλαυδία Φλαουία Πάφος*, ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων. Γιὰ σχολιασμὸ βλ. Πάφ. 22. Ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν αὐτὸν τὸν τίτλο εἶναι οἱ Πάφ. 14, 20, 22, 71, 108, 109, 117 καὶ 152. Γιὰ τὸν ἀνθύπατο (*C. Numitorius Audius Bassus*), ὁ ὁποῖος ἀπαντᾷ στὶς ἐπιγραφές Πάφ. 108, 109, 117, 152 καὶ Λευκ. 29 βλ. Πάφ. 152. Τὸ ἕβδομο ἔτος τῆς δημαρχικῆς ἐξουσίας καὶ τὸ ἐνδέκατο τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ *Septimius Severus* ἀρχισε τὸ 198 μ.Χ. βλ. Cagnat, *Épigraphie Latine*, σ. 207.

Ἡ παράλειψη τοῦ *Antoninus Pius* στοὺς στ. 2 καὶ 6 τῆς λατινικῆς ἀπόδοσης καὶ τοῦ *Nerva* στὸν στ. 8 τῆς ἑλληνικῆς ὀφείλεται στὴν ἀπροσεξία τοῦ χαρακτῆ, ὁ ὁποῖος ἐμφανῶς δὲν γνωρίζει καλὰ τὴ λατινικὴ γλῶσσα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τῆς τύπου *Inp(eratori)* (στ. 1), *Partico* (στ. 3), *patriai* (στ. 4), *tribouniciai potestate to* (στ. 4), *vidi* (στ. 6), *abnepote* (στ. 7), *Caisari* (στ. 8), *Sebaste* (στ. 8), *Paros* (στ. 8), *civitatium* (στ. 9), *provinciai* (στ. 9). Ἡ ἀπροσεξία τοῦ χαρακτῆ εἶναι ἐμφανῆς καὶ στοὺς ἑλληνικοὺς τύπους *Εὐσεβῖ* (στ. 3), *Εὐσ{ι}εβοῦς* (στ. 7), *ἐγόνω* (στ. 8) καὶ *Βάσου* (στ. 11).

Πάφ. 109. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ XII ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΣΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ

198 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης σωζομένου ὕψους 1,57 καὶ διαμέτρου 0,385 μ, ἀκέρατος μόνον κάτω. Τὸ ὕψος τῆς βάσης εἶναι 0,335 μ. Βρέθηκε ἑξακόσια περίπου μέτρα δυτικῶς ἀπὸ τὸ Χαποτάμι σὲ περιοχὴ ποὺ ἀνήκει στὸ μετόχι τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἀφοῦ μελετήθηκε ἀπὸ τὸν Mitford τὸν Τούνιο τοῦ 1939 ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,045 (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ βῆτα στὸν ἐνδέκατο στ., ποὺ ἔχει ὕψος 0,075) μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 59-62, ἀρ. 32 (φωτ. πίν. 34, σ. 59).

Πβ. τοῦ ἰδίου, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (14) (ἀπλή μνεία) καὶ σ. 1336, ὑποσ. 221 (γιὰ τὶς δίγλωσσες ἐπιγραφές σὲ μιλιοδείκτες).

[- - - - Σεπτιμίω Σεβήρω κτλ. - - - -]
 [δημαρχικῆς ἐξου]σίας τὸ ς´, αὐτοκ[ρατόρι τὸ ια´,
 ὑπάτω τὸ β´,]

- [πατρι πατρί]δ[ο]ς, άνθυπάτω, [καὶ Αὐτοκράτορι
Καίσαρι]
[Λουκίου Σεπτ]ιμίου Σεουήρο[υ] Πε[ρ]τίνακος
Αραβικοῦ Ἄδια]-
- 4 [βηνικοῦ Παρ]θ[ο]κ[ο]ῦ μ[ε]γ[ο]ί[σ]τ[ο]υ (;)
υἱῶ, θεοῦ Μ(άρκου) Ἄντωνίνου]
[Εὔσεβοῦς]
[Γερμανικοῦ] Σ[α]ρ[μ]α[τι]κοῦ (;) υἱωνῶ, θεοῦ
Ἄντωνίνου Εὔσεβοῦς]
[έκγόν]ω, θεοῦ Ἀ[δ]ρ[ι]ανοῦ ἀπογόνω, Μ(άρκω)
Αὔρηλίω Ἄντωνίνω]
[δημαρχι]κῆς ἐξουσίας, ἀν[θυ]πάτω καὶ Λουκίω
Σεπτιμίω Γέτα]
- 8 [Καί]σαρι τὰ μίλια [ἀνέστησε Σεβαστὴ Κλαυ(δία)
Φλ(αουία) Πάφος]
[ἡ ἱε]ρὰ μητρόπολι[ς τῶν] [κατὰ Κύπρον πόλεων]
ἐπὶ Αὐδίου Βάσου (*sic*)
[ἀνθυπάτου, ἔτους ζ´].

IB

Κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων δόθηκε στὴν Πάφο ὁ τίτλος *Σεβαστὴ Κλαυδία Φλαουία Πάφος*, ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων. Γιαὶ σχολιασμὸ βλ. **Πάφ. 22**. Ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν αὐτὸν τὸν τίτλο εἶναι οἱ **Πάφ. 14, 20, 22, 71, 108, 109, 117** καὶ **152**. Γιαὶ τὸν ἀνθύπατο (*C. Numitorius*) *Audius Bassus*, ὁ ὁποῖος ἀπαντᾷ στὶς ἐπιγραφές **Πάφ. 108, 109, 117, 152** καὶ **Λευκ. 29** βλ. **Πάφ. 152**. Γιαὶ τὴ χρονολόγησι αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς βλ. **Πάφ. 108**. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ λίθου, ὅπου κανονικὰ θὰ ἦταν γραμμένη σὲ λατινικὴ γλῶσσα ἢ ἐπιγραφή, ὅπως ἡ **Πάφ. 108**, εἶναι ἀποκεκρουμένο.

II. Κτιτορικὲς ἐπιγραφές (Πάφ. 110-111)

Πάφ. 110. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΕΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

74-78 μ.Χ.

Τμῆμα ὀγκολίθου ἀπὸ ἐπιστήλιο, ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ φυλάσσεται στὸ ἐκεῖ Μουσεῖο.

Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1356, ὑποσ. 347 καὶ *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2180, ὑποσ. 12.

[- - - a]nno V[- - -]

Κατὰ τὸν Mitford, ποὺ στηρίζεται σὲ παλαιογραφικὰ κριτήρια, τὸ ἔτος εἶναι τὸ πέμπτο μέχρι τὸ ὄγδοο τοῦ αὐτοκράτορος Βεσπασιανοῦ.

Πάφ. 111. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΚΤΙΤΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη σὲ ὅλες τὶς πλευρὲς πλην τῆς ἄνω. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,035 μ.

Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1356, ὑποσ. 347.

[- - -] OVIDI [- - -]

Αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή, ὅπως καὶ ἡ προηγούμενη, σχετίζονται κατὰ τὸν Mitford μὲ ἀρχιτεκτονικὴ δραστηριότητα τῆς φλαβιανῆς δυναστείας.

III. Varia (Πάφ. 112-113)

Πάφ. 112. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΛΥΧΝΟ
Δ' αἰ. μ.Χ.

Λύχνος, διακοσμημένος μὲ ἵππο, ἐγχάρακτος σὲ δύο σημεῖα. Ἡ πρώτη ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη κάτω ἀπὸ τὸν ἵππο καὶ ἡ δεύτερη στὴ βάση. Βρέθηκε σὲ τάφο στὰ Κούκλια.

Maier - Wartburg, *RDAC* 1994, σ. 117-8. *SEG* 44, 1287.

(α) Ὑγία

(β) Εὐτύχητος

Σχόλια: Ὑγία. Ἐναλλαγὴ I ~ EI ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ λύχνων ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Πάφ. 36.**

Πάφ. 113. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΛΥΧΝΟ
Δ' αἰ. μ.Χ.

Λύχνος, διακοσμημένος με ἵππο, ἐγχαραγμένος σὲ δύο σημεία. Ἡ πρώτη ἐπιγραφή εἶναι ἄνω ἀπὸ τὸν ἵππο καὶ ἡ δεύτερη στὴ βάση. Βρέθηκε σὲ τάφο στὰ Κούκλια.

Maier - Wartburg, *RDAC* 1994, σ. 117-8. *SEG* 44, 1287.

(α) ἌΨΕΝ

(β) Σφυρί-
δωνος

Σχόλια: Σφυρίδωνος ἀντὶ Σφυρίδωνος.

Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ βλ. **Πάφ. 35.**

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Παλαίπαφος. Άδιόγνωστη επιγραφή.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

3. ΡΑΝΤΙΔΙ (Πάφ. 115-118).

Α. Μιλιοδεΐκτες (Πάφ. 115-117)

Πάφ. 115-116. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ
249-51 καὶ 271-2 μ.Χ.

Μιλιοδεΐκτης ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,86 καὶ διαμέτρου 0,44 μ. Βρέθηκε ἐξακόσια περίπου μέτρα δυτικῶς ἀπὸ τὴν τοποθεσία «Λάκκος τοῦ Φράγκου». Μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν Mitford ὁ λίθος ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Ὁ λίθος σὲ δεύτερη χρῆση φέρει δύο ἐπιγραφές. Στὴν πρώτη ἐπιγραφῇ, τῆς ὁποίας ἔχουν χαθεῖ οἱ τρεῖς τελευταῖοι στίχοι, τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,05 μέχρι 0,08 στὸν πρῶτο στίχο καὶ ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,07 μ. στοὺς ὑπόλοιπους. Στὴ δεύτερη ἐπιγραφῇ, ἡ ὁποία σώζεται σχεδὸν ἀκέραιη, τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὸν τρίτο στίχο κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,05, στὸν ὄγδοο στίχο εἶναι 0,11 καὶ στοὺς ὑπόλοιπους ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,07 (τὸ δέλτα στὸν ἕβδομο στίχο ἔχει ὕψος 0,07) μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 62-64, ἀρ. 33 καὶ 34 (φωτ. πίν. 35).

Πβ. τοῦ ἰδίου, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (17) (ἀπλὴ μνεία) καὶ σ. 1336, ὑποσ. 223 (γιά τὴν ἐμφάνιση τοῦ ὀνόματος τοῦ Δεκίου σὲ δοτικὴ στὴν πρώτη ἐπιγραφῇ) καὶ 224 (γιά τὴν ἐμφάνιση τοῦ ὀνόματος τοῦ Αὐρηλιανοῦ σὲ γενικὴ στὴ δεύτερη ἐπιγραφῇ).

(115) Αὐτοκράτορι Καίσαρι

Γ[α] <ί>φ Μεσσίω Κ[υ] [ί]ν[τ]φ (;)

[Δεκ]ί[φ] (;) Τρ[α] [ι] [α] [ν] [ω] Σ[ε]β[α]σ[τ] [ω]
(;)

4

ΕΤΑΝΙΥΜΕΓ

(ἐλλείπουν τρεῖς στίχοι)

Ἡ χρῆση τῆς δοτικῆς πτώσεως σὲ ἐλληνικὲς ἐπιγραφές ἀντὶ τῆς ἀναμενόμενης αἰτιατικῆς ὀφείλεται στὴν ἐπίδραση τῆς λατινικῆς, βλ. I. Mednikarova, ZPE 143, 2003, σ. 117-134.

(116) Ἐπὶ Αὐτοκρά-
τορος Καί[σα]ρο[ς]
Λουκίου

4

Δομιτίου Αὐρη-

Λαϊανοῦ Εὐσεβοῦς
Εὐτυχοῦς Σεβαστοῦ
L δ´
μί(λια) ιε´.

Πάφ. 117. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ XV ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΣΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ

198 μ.Χ.

Ὁ μιλιοδείκτης αὐτὸς βρέθηκε δυτικῶς ἀπὸ τὸν Λάκκο τοῦ Φράγκου. Πρόκειται γιὰ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,86 καὶ διαμέτρου 0,44 μ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,08 μ.

LBW 2806· *CIL* 3, 218 (*IGR* 3, 967)· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 61, ὑποσ. 1 (φωτ. πίν. 36, σ. 63).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (16) (ἀπλή μνεῖα).

(α) Τὸ λατινικὸ κείμενο:

[Imp(eratori) Caes(ari) Di]vi M(arci) Antoni[ni
Pii Germanici
Sarmatici fili]-
o (;) {vidi} Di[vi] Commodi fratri M(arci) Antonini
Pii Ger(manici)
Sa[rma](atici)
Divi Traiani Parthici et Divi Neroua nepoti, [- -]
L(ucio) Sep(timio)
4 Sevhiro Pio Pertinaci Augusto Adiabenco maximo,
po-
ntifici maximo, tribuniciae po(testate) to VI,
c(onsuli) II, patri
patriae
et imperator Caisar L(ucii) Septimio Sevhiro Pii
Pertinacis
Part(hici) Aug(usti) maximi f(ilio), M(arci)
Antonini Pii Germanici
Sarmatici
8 nepoti, Divi Antoni(ni) nepoti, Divi Adriani et
Divi Traiani
et Divi Neroua, Aurelio Antonino Augusto,
tribunicia p[ot](estate)
et L(ucio) Sep[[timio] Getae Caesari]] milia erexit
Seb(asta) Papos
sacra m[et](ropolis)
cibitatum Cypri per Audioum Bassoum
proco(n)s(ulem)
12 provinc(iae) Cypri, an[ti] VII.

(β) Ἡ ἑλληνικὴ ἀπόδοση:

- Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Μάρκου Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς
 Γερμανικοῦ Σαρματικοῦ υἱῶ θεοῦ Κομμόδου ἀδελφῶ
 θεοῦ Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς υἱωνῶ θεοῦ Ἀδριανοῦ ἐκγόνω
 4 καὶ θεοῦ Νέρουα ἀπογόνω Λ. Σεπτιμίω Σευήρῳ
 Εὐσεβῆ (*sic*)
 Περτίνακι Σεβαστῶ Ἀραβικῶ Ἀδιαβηνικῶ Παρθικῶ,
 ἀρχιερῆ μεγίστῳ, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ς´,
 αὐτοκράτορι τὸ ια´,
 ὑπάτῳ τὸ β´, πατρὶ πατρίδος, ἀνθυπάτῳ, καὶ
 αὐτοκράτορι
 8 Καίσαρι Λ. Σεπτιμίου Σεουήρου Εὐσεβοῦς
 Περτίνακος
 Σεβαστοῦ Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνικοῦ Παρθικοῦ μεγίστου
 υἱῶ
 [θεοῦ] Μάρκ(ου) Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς Γερμανικοῦ
 Σαρματικοῦ
 [υἱωνῶ] θεοῦ Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς ἐκγόνῳ θεοῦ
 Ἀδριανοῦ
 12 [καὶ] θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ καὶ θεοῦ Νέρουα
 ἀπογόνῳ
 [Μάρκῳ] Αὐ. Ἀντωνίνῳ Σεβαστῶ, δημαρχικῆς ἐξουσίας,
 ἀνθυπάτῳ,
 [[καὶ Λ. Σεπτίμιῳ Γέτα Καίσαρι]], τὰ μείλι(α) ἀνέστησεν
 Σε(βαστῆ)
 Κλ(αυδία) Φλ(αουία)
 [Πά]φος, ἡ ἱερὰ [μ]ητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον
 πόλεων,
 16 [διὰ] Οὐδίου (;) Βάσσου ἀνθυπάτου, ἔτους
 ζ´.

IE

Κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων δόθηκε στὴν Πάφο ὁ
 τίτλος *Σεβαστῆ Κλαυδία Φλαουία Πάφος, ἡ ἱερὰ μητρόπολις*
τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων. Γιὰ σχολιασμὸ βλ. **Πάφ. 22**.
 Ἐπιγραφὲς ποῦ παραδίδουν αὐτὸν τὸν τίτλο εἶναι οἱ **Πάφ.**
14, 20, 22, 71, 108, 109, 117 καὶ **152**. Γιὰ τὸν ἀνθύπατο
 (*C. Numitorius*) *Audius Bassus*, ὁ ὁποῖος ἀπαντᾷ στὶς
 ἐπιγραφὲς **Πάφ. 108, 109, 117, 152** καὶ **Λευκ. 29**, βλ. **Πάφ.**
152. Τὸ ἑβδομὸ ἔτος τῆς δημαρχικῆς ἐξουσίας καὶ τὸ
 ἑνδέκατο τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ *Septimius Severus* ἀρχισε
 τὸ 198 μ.Χ. βλ. Cagnat, *Épigraphie Latine*, σ. 207.

Τὰ λάθη τοῦ χαρακτῆ εἶναι πολλὰ καὶ σὲ τύπους τῆς
 λατινικῆς κυρίως, ὅπως καὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, λ.χ.
 {*vidi*} (στ. 2), *Neroua* (στ. 3 καὶ 9), *Sevhro* (στ. 4 καὶ
 6), *tribouniciae po(testate) to* (στ. 5), *tribounicia* (στ.
 9), *Papos* (στ. 10), *cibitatioum* (στ. 11), *Audioum Bassoum*
 (στ. 11), *an□i* (στ. 12), *Εὐσεβῆ* (στ. 4) καὶ *ἀρχιερῆ* (στ.
 6).

Β. Ὄρος (Πάφ. 118)

Πάφ. 118. ΟΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΡΑΝΤΙΔΙ
Β' αί. μ.Χ (;)

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ὄχρου χρώματος, ὕψους 0,73, πλάτους 0,385 καὶ πάχους 0,16 μ. Βρέθηκε στὸ Ραντίδι, κοντὰ στὰ Κούκλια καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,05 μ.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 64-66, ἀρ. 35 (φωτ. πίν. 17) (*SEG* 17, 748).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *Emerita* 26, 1958, σ. 112 ὑποσ. 4 (ἀπλή μνεία).

[Οὔτος]
ὄρος
Ἄκρας.

1. [Οὔτος], *SEG*. Οὔτος οὗτος?, Mitford.

Σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ Στεφάνου Βυζαντίου (*Ἐθν. ἐν λ. Ἄκρα· Ἄκρα, Ταπυγίας πόλις... ζ' Κύπρου... τὸ ἐθνικὸν Ἄκραϊος*) ἡ Ἄκρα ὑπῆρξε πόλη τῆς Κύπρου. Πολλοὶ μελετητὲς προσπάθησαν ἀνεπιτυχῶς νὰ προσδιορίσουν τὴν τοποθεσία αὐτῆς τῆς πόλεως βλ. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 65, ὑποσ. 4. Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξὴ μιᾶς Ἄκρας στὴν περιοχὴ Πισσουρίου-Ραντιδίου καὶ δίδει ἐπιπλέον καὶ τὸ σημεῖο μέχρι τὸ ὁποῖο ἔφθανε τὸ ὄριο τῆς κυριαρχίας της. Δὲν μπορεῖ ὅμως ταυτιστεῖ μὲ βεβαιότητα μὲ τὴν Ἄκρα τοῦ Στεφ. Βυζαντίου. Γιὰ τοὺς ὄρους βλ. Guarducci, *Epigrafia greca*, σ. 326-338. Ὁ Trombley 2001, σ. 222, σημειώνει ὅτι ἡ σωστὸς διαχωρισμὸς μὲ λίθινους ὄρους τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν κτηματικῶν περιουσιῶν ἦταν μία μέθοδος ποὺ ἐμπόδιζε τὴ δημιουργία ἀτομικῶν ἢ ὁμαδικῶν διαφορῶν γιὰ τὰ ἐδάφη· στὴ σ. 232, δίδει ἓνα σύντομο κατάλογο ἀπὸ λίθινους ὄρους, ποὺ βρέθηκαν στὴ Μικρὰ Ἀσία κατὰ τὴν ὕστερη ῥωμαϊκὴ περίοδο.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

4. ΑΜΑΡΓΕΤΗ (Πάφ. 119-138)

A. Τιμητικὲς ἐπιγραφές (Πάφ. 119-120)

Πάφ. 119. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΟ ΑΠΙΚΑΤΟ ΣΑΒΕΙΝΟ, ΤΑΜΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

2 π.Χ.

- 2 μ.Χ.

Δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα βάσης ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο. Τὸ πρῶτο ἀπότμημα ποὺ παραδίδει τὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τῆς σωζόμενης ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας, ὕψους 0,195 καὶ πλάτους 0,46 μ., εἶναι ἀποκεκρουμένο δεξιὰ, ἐνῶ ἀριστερὰ εἶναι ἀποκεκρουμένες οἱ δύο τοῦ ἄκρες. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀμαργέτη, ποὺ βρίσκεται δώδεκα περίπου χιλιόμετρα βορείως τῆς Παλαιπάφου, στὴν τοποθεσία «Πέτρας Ἀνθρωπος». Φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (R.R. 1716. M.P. 28/64, bl. 15). Τὸ δεῦτερο ἀπότμημα ποὺ παραδίδει τὴ δεξιὸ μέρος τῆς σωζόμενης ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας, μάρμαρο βαμμένο σὲ κιτρινωπὸ χρῶμα, βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη, κτισμένο στὴν εἴσοδο ἐνὸς σπιτιοῦ αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ. Ὁ λίθος, ὕψους 0,145, πλάτους 0,31 καὶ πάχους τουλάχιστον 0,28 μ., ἔχει ἀποκεκρουμένη τὴν ἀριστερὴ τοῦ πλευρὰ καὶ τὸ ἄνω τοῦ μέρος. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν στὸ πρῶτο ἀπότμημα κυμαίνεται ἀπὸ 0,032 μέχρι 0,05 μ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 (ὠμέγα) μέχρι 0,55 (σίγμα) μ. (Αὐτοψία στίς 4/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 119-20, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 14, 9) (*SEG* 23, 641) (γιά τὸ πρῶτο ἀπότμημα)· Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 260, ἀρ. 1· Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 108-9 (φωτ. πίν. 39) (= *SEG* 20, 241) (γιά τὸ δεῦτερο ἀπότμημα)· Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2183, ὑπόσημ. 32 (= *SEG* 40, 1369)· *AE* 1991, 1567 (= *SEG* 42, 1315).

[Κ]αίσαρ[ι θεοῦ νιῶν Σε]βαστῶ□[ι]

Τίτος Α[πικᾶτος Σαβε]ῖνος, ταμίας
καὶ ἀντ[ιστράτηγος] καθιέρωσεν.

Τὸ πρῶτο ἀπότμημα εἶχε δημοσιευθεῖ ὡς ἐξῆς ἀπὸ τὴν I. Μιχαηλίδου-Nicolaou:

[Κ]αίσαρ[σι Γαίωι καὶ Λευκίωι θεοῦ Σεβαστοῦ υἱοῖς]
Τίτος Α[πικᾶτος Σαβεῖνος, ταμίας Ῥωμαίων, πρεσβευτῆς]
καὶ ἀντ[ιστράτηγος τῆς νήσου ἐκ τοῦ ἰδίου].

Αμαργέτη. Τιμητικές επιγραφές.

Τὸ πρῶτο ἀπότμημα εἶχε ἀποκατασταθεῖ ὡς ἐξῆς στὸ *SEG* 23, 641:

[Κ]αίσαρ[σι Γαίωι καὶ Λευκίωι θεοῦ Σεβαστοῦ υἱοῖς]
Τίτος Ἀ[πίκατος Σαβεῖνος, ταμίας Ῥωμαίων, πρεσβευτῆς]
καὶ ἀντ[ιστράτηγος τῆς ἐπαρχείας Κύπρου].

Τὸ δεύτερο ἀπότμημα εἶχε δημοσιευθεῖ ὡς ἐξῆς ἀπὸ τοὺς Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 260, ἀρ. 1:

.....
..... ταμίας
καθιερῶσει

Τὸ δεύτερο ἀπότμημα εἶχε ἀναδημοσιευθεῖ ὡς ἐξῆς ἀπὸ τὸν T. B. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 108-109 (= *SEG* 20, 241):

[Αὐτοκράτορι Καίσαρι, θεοῦ]
[Τουλίω υἱῶι, θεῶι Σε]βαστῶ[ι]
[Τίτος Ἀπίκατος Σαβε]ῖνος, ταμίας
[δήμου Ῥωμαίων], καθιέρωσεν.

Ὁ Mitford, *ANRW* II 18.3, σ. 2183, ὑπόσημ. 32 (= *SEG* 40, 1369) ἀποκατέστησε ὡς ἐξῆς τὴν ἐπιγραφή:

[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Σε]βαστῶ[ι]
Τίτος Ἀ[πίκατος Σαβε]ῖνος, ταμίας
καὶ ἀντ[ιστράτηγος] καθιέρωσεν.

Ἡ ἐπιγραφή ἀναδημοσιεύθηκε ὡς ἐξῆς στὴν *AE* 1991, 1567:

[Κ]αίσαρ[ι θεοῦ υἱῶι Σε]βαστῶ[ι]
Τίτος Ἀ[πικᾶτος Σαβε]ῖνος, ταμίας
καὶ ἀντ[ιστράτηγος] καθιέρωσεν.

Πρόκειται γιὰ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἀποτμήματα, ποὺ εἶχαν βρεθεῖ καὶ δημοσιευθεῖ τὸ ἓνα ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἄλλο, μέχρι ποὺ πρῶτος ὁ Mitford (*ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2183, ὑπόσημ. 32) ὑποστήριξε ὅτι τὰ δύο ἀποτμήματα συνανήκουν. Εἶναι προφανές ὅτι πρόκειται γιὰ δύο μέρη τοῦ ἰδίου λίθου· σὲ αὐτὸ συνηγοροῦν ἡ ἀποκεκρουμένη δεξιὰ πλευρὰ τοῦ μὲν καὶ ἡ ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ δέ, ἡ περιοχὴ εὐρέσεως τῶν δύο μερῶν, ὁ δευτερός τους στίχος, καθὼς καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων. Ἡ ἀποκατάσταση ὁμῶς, τὴν ὁποία προτείνει, ἔχει μιὰ σοβαρὴ παράλειψη: πρόκειται γιὰ τὸ [Κ]αίσαρ[- -] τοῦ πρώτου στίχου τοῦ πρώτου ἀποτμήματος τοῦ λίθου. Στὴν *AE* 1991, σ. 435, ἀρ. 1567 (= *SEG* 42, 1315) ἐπομένως ἀποκαθίσταται ὀρθῶς ἡ ἐπιγραφή.

Ὁ T. Ἀπικᾶτος Σαβεῖνος, *quaestor provinciae* κατὰ τὴν περίοδο τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Αὐγούστου, τιμᾷ τὸν Αὐγούστο καὶ τοὺς ἐγγονοὺς του Γάιο καὶ Λούκιο Καίσαρα (βλ. Πάφ. 120). Γιὰ τὴν χρῆση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Πάφ. 120. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΪΟ ΚΑΙ ΛΟΥΚΙΟ ΚΑΙΣΑΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΟ ΑΠΙΚΑΤΟ ΣΑΒΕΙΝΟ, ΤΑΜΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ 2 π.Χ. - 2 μ.Χ.

Όρθογώνια βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,235, πλάτους 0,67 καὶ πάχους 0,51 μ., ἀποκεκρουμένη στὶς ἄνω ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἐμπρόσθιες γωνίες, καθὼς καὶ στὴ δεξιά. Βρέθηκε τὴν ἀνοιξη τοῦ 1955 στὴν Άμαργέτη σὲ χαντάκι στὴ δυτικὴ πλευρὰ τῆς αὐλῆς τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου (R.R. 1241). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 (ὄμικρον) μέχρι 0,058 (σίγμα) μ. (Αὐτοψία στὶς 5/7/2006).

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 107-9, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 39, 9) (= *SEG* 20, 240).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1962, 326 (ἀπλή μνεία).

[Τοῖς τοῦ θεοῦ □ [Σεβαστοῦ υἱοῖς, Γαίω
Καίσαρι]
[κ]αὶ Λευκίω Καίσαρ[ι, ἡγεμόσι τῆς
νεότητος],
Τίτος Ἀπικᾶτος Σαβ[εῖνος, ταμίας Ῥωμαίων].

3. Ἀπικάτος, Mitford.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ, ὅπως καὶ ἡ προηγούμενη, εἶναι τιμητικὴ ἀπὸ τὸν *T. Ἀπικᾶτο Σαβεῖνο*. Ὁ *Gaius* καὶ ὁ *Lucius Caesar*, υἱοὶ τοῦ *M. Agrippa* καὶ τῆς *Iulia* καὶ ἐγγονοὶ ἐξ υἱοθεσίας τοῦ Ἀύγουστου, ἔλαβαν τὸν τίτλο *princeps iuventutis* τὸ 5 καὶ 2 π.Χ. καὶ πέθαναν τὸ 4 καὶ 2 μ.Χ. ἀντιστοίχως, βλ. Kienast, *RömKaiser*. 1996², σ. 74-75. Ἐπομένως ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 2 π.Χ. καὶ 2 μ.Χ.

Τιμητικὴ ἐπιγραφὴ γιὰ τὸν *Γάιο* καὶ *Λούκιο Καίσαρα* ἔχουμε καὶ στὴν **Ἄμμ. 85**. Ἡ μορφή τῶν γραμμάτων εἶναι σύγχρονη τῆς **Πάφ. 119**.

Άμαργέτη. Τιμητικές επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Αναθηματικές επιγραφές (Πάφ. 121-135)

Πάφ. 121. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΥΦΩΝΑ
τέλη Α΄ αί. π.Χ.

Μικρὸς βωμὸς, ὕψους 0,123, πλάτους 0,122 καὶ πάχους 0,095, ἀπὸ ἠφαιστιογενῆ λίθο, σκληρὸ καὶ σκουρόχρωμο. Βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (ἀρ. 1401). Ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ἔχει ἀπολεσθεῖ, ἔνεκα τοῦ ὅτι ὁ λίθος εἶναι ἀποκεκρουμένος ἄνω σ' ὄλο του τὸ μῆκος. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,007 (ὠμέγα) μέχρι 0,018 (φεῖ) μ. (Αὐτοψία στὶς 5/7/2006).

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 109, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 40, 10)· Karageorghis, *BCH* 85, 1961, σ. 274, α (= *SEG* 20, 239)· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 270, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 7).

[Ὅπαονι]
Μελανθίω□
Τρύφων Α-

4 ριστοδήμου

ὑπὲρ τοῦ υἱ-
οῦ Τρύφωνος
εὐχὴν.

Γιὰ τὸν Ὅπαονα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Γιὰ τὸ ὄνομα Τρύφων βλ. **Λεμ. 72**. Τὸ ὄνομα Ἀριστόδημος ἀπαντᾷ κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο καὶ στὶς **Λεμ. 286, 500** καὶ **Λευκ. 101**.

Πάφ. 122. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΙΜΑΓΟΡΑ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ
τέλη Α΄ αί. π.Χ.

Μικρὴ βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,07, μήκους 0,135 καὶ πλάτους 0,14 μ., ἀποκεκρουμένη κάτω ἀριστερά, καθὼς καὶ κάτω. Βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη, στὴν τοποθεσία «Πέτρας Ἀνθρωπος» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 1685/1· M.P. 28/63, bl. 18). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,007 μέχρι 0,015 μ. (Αὐτοψία στὶς 5/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1964, σ. 207-8, άρ. 19 (φωτ. πίν. 20, 19). (*SEG* 23, 643). Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 271, άρ. 21.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1372, ύποσ. 459 (άπλή μνεία).

(Ό)πάονι Μελαν-
θίω Τιμαγόρας
τὸν υἱὸν Τιμαγό-
4 ραν εὐχὴν· L κ',
[Φ]αρμοῦθ[ι].

1. ΑΠΑΟΝΙ στὸν λίθο

5. Αρίμου ν. Ε Nicolaou.

Σχόλια: στ. 1: Ὑπάονι - Ἀπάονι. Ὅπισθοχωρητικὴ ἀφομοίωση, φαινόμενο σύνηθες στὴ νεότερη κυπριακὴ διάλεκτο, π.χ. ὄμφαλὸς - ἀφφαλός, ὄχταπόδι - ἀχταπόδι, ὄρφανὸς - ἄρφανὸς κτλ. βλ. Συμεωνίδη, *IKΔ*, σ. 190-191.

Γιὰ τὸν Ὑπάονα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Ὁ αἰγυπτιακὸς μῆνας *Φαρμοῦθι* (Μάρτης - Ἀπρίλης) βλ. *LSJ⁹ supplement* σ.λ., κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀνάγεται χρονολογικῶς στὴν πρώιμη ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Γιὰ τὴ χρονολόγηση αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς *terminus ante quem* εἶναι τὸ 15 π.Χ. ὅταν εἰσῆχθη ἀπὸ τὸν Αὐγούστο τὸ νέο ἡμερολόγιο στὴν Πάφο, ἐνῶ ἡ Σαλαμὶς διατηροῦσε ἀκόμη τὸ αἰγυπτιακὸ ἡμερολόγιο βλ. Hill, *History*, σ. 235-6.

Τὸ ὄνομα *Τιμαγόρας* ἀπαντᾷ τόσο στὶς συλλαβικὲς ἐπιγραφές βλ. Masson, *ICS*, άρ. 120, 126, 154b, 263 καὶ 434, ὅσο καὶ στὶς ἐπιγραφές τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. I. Νικολάου, *PPC*, σ.λ. Κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Πάφ. 134** καὶ **Λεμ. 544**.

Πάφ. 123. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ρωμαϊκὴ περίοδος

Πῆλινη πλάκα ἀπὸ τὴν Αμαργέτη, ἡ ὁποία θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὸν IΘ' αἰ.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 262, άρ. 11. Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ύποσ. 51 (2). Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 269, άρ. 12.

Πβ. Mitford, ὀ.π., σ. 39, ύποσ. 55 (γιὰ τὴ χρονολογία).

Ἀπολλω-
νίου φιλ(οτιμεία) (;)

2. ΦΙΛΣ στὸν λίθο. φιλο(τιμεία) (?), Mitford: Φιλ(ίππου) ?, Hogarth.

Σύμφωνα μὲ τὸν Mitford (ὀ.π. μὲ βιβλιογραφία) τὸ ΦΙΛΣ εἶναι ἡ συντομογραφία γιὰ τὸ φιλοτιμία ἢ φιλότιμος, καὶ φαίνεται ὅτι στὴν ἐπιγραφή χρησιμοποιεῖται τὸ φιλοτιμία ἀντὶ τοῦ συνήθους ἐκ φιλοτιμίας. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποῦ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80. Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ποῦ βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη χωρὶς τὸ ὄνομα τῆς θεότητας βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203.**

Πάφ. 124. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΝΑ (;), ΥΙΟ ΤΟΥ ΕΙΡΗ[ΝΑΙ]ΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Λίθινο ἀγαλμάτιο πολὺ φθαρμένο. Βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη καὶ φυλάσσεται στὸ Ashmolean Museum (1888. 1508) στὴν Ὁξφόρδη. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη μὲ πολὺ μικρὰ γράμματα στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἀγαλματίου.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 261, ἀρ. 2· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 49 (1) (= *SEG* 27, 969)· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 266, ἀρ. 3.

Ὅπ[ά]ονι
Μελ[α]ν-
θίω [Ὀν]<ᾱ>ς
4 Εἰρη[ναί]ου
ἐπ' ἀγ[αθ]ῶ.

Γιὰ τὸν Ὁπάονα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Ἡ ἀποκατάσταση τοῦ ὀνόματος Ὀνᾶς ἀπὸ τὸν Mitford εἶναι πολὺ ὑποθετικὴ.

Πάφ. 125. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ

Β' αἰ. μ.Χ.

Μικρὴ βάση ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀριστερά. Βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη καὶ φυλάσσεται στὸ Fitzwilliam Museum στὸ Cambridge (GR. 237. 1888 = CAM 405).

Ἀμαργέτη. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 261, ἀρ. 5· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 49 (3) (= *SEG* 27, 969)· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 266, ἀρ. 6.

[Ὅπαονι Με]λ[ανθίω
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος]Υ ἀλιεὺς (;)
[- - - - -]ΟΝΑ τοὺς ἔατοῦ
4 [υῖοῦς - - - - -]θέντες.

2-4. Masson: ὁ δεῖνα | τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα] τοὺς ἔα(υ)τοῦ | υῖοῦς ? ἰα]θέντι(α)ς ?, Hogarth· [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος]Υ ἀλιεὺς | [τὸν δεῖνα καὶ Μαχ]ά[ωνα ? τοὺς ἔατοῦ | [υῖοῦς ἐκ θανάτου ? ῥυ]σ[θέντες ?, Mitford.

Γιὰ τὸν Ὅπαονα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89.

Πάφ. 126. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ

Β' αἰ. μ.Χ.- ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀποκεκρουμένη στὴ δεξιὰ πλευρά. Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη, φυλασσόταν μέχρι τὸ 1894 στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (ἀρ. 5921).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 261, ἀρ. 7· Myres - Richter, *CCM* 163, ἀρ. 5921· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 49 (5)· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 267, ἀρ. 8.

Πβ. Mitford, ὁ.π., σ. 39, ὑποσ. 55 (γιὰ τὴ χρονολογία).

Ὅπαονι Με[λανθίω]
ὑπὲρ [τοῦ δεῖνος ὁ δεῖνα]
εὐχή[ν].

Τὸ ἀπόγραφο τοῦ Hogarth δὲν δείχνει τίποτα μετὰ τὸ ὑπὲρ, πράγμα ποὺ ὑποδηλοῖ ὅτι ὁ λίθος ἦταν ἀποκεκρουμένος καὶ κάτω, ἐνῶ τὸ *CCM* ἔχει ΥΠΕΡΕΥΧΗ[--, ποὺ δὲν θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ὀρθό.

Γιὰ τὸν Ὅπαονα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89.

Πάφ. 127. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ

Β' αἰ. μ.Χ.- ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ποῦ εἶχε βρεθεῖ στήν Ἀμαργέτη, ἔχει χαθεῖ. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες περιγράφεται ὡς ἐξῆς: «On a base of soft stone, broken at both ends».

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 262, ἀρ. 8· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 49 (6)· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 267, ἀρ. 9.

Πβ. Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 39, ὑποσ. 55 (γιά τὴ χρονολογία).

[Ὅπ]άονι Με[λανθίω].

Γιά τὸν Ὑπάονα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89.

Πάφ. 128. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ

Β' αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ποῦ εἶχε βρεθεῖ στήν Ἀμαργέτη, ἔχει χαθεῖ. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες περιγράφεται ὡς ἐξῆς: «On a base of soft stone, much worn».

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 262, ἀρ. 9· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 49 (7)· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 267, ἀρ. 10.

Πβ. Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 39, ὑποσ. 55 (γιά τὴ χρονολογία).

†C [Ὅ]πάονι Με-
λ□αν□[θίω].

1-2. †σ' [Ὅ]πάονι Με|[λανθίω]....., Hogarth· †C [Ὅ]π<ά>ονι Με|<λ>αν□[θίω], Mitford· ?? [Ὅ]πάονι Με|(λ)αν□[θίω], Masson.

Γιά τὸν Ὑπάονα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Ὁ Mitford, ὁ.π. μὲ βιβλιογραφία, ὑποθέτει ὅτι τὰ δύο σύμβολα στήν ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς ἴσως νὰ ἀντιπροσωπεύουν 200 δραχμάς.

Πάφ. 129. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΪΟ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟ Β' αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀποκεκρουμένη δεξιά. Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ἢ ὁποία βρέθηκε στήν Ἀμαργέτη, φυλασσόταν μέχρι τὸ 1894 στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (ἀρ. 5924). Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες

περιγράφεται ὡς ἐξῆς: «On a small base of very soft stone with mouldings, worn nearly smooth and broken at the edges».

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 262, ἀρ. 10· Myres - Richter, *CCM* 164, ἀρ. 5924· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 49 (8)· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 269, ἀρ. 11.

Πβ. Mitford *JHS* 66, 1946, σ. 39, ὑποσ. 55 (γινὰ τὴ χρονολογία).

[Ὀ]πάο[νι]
[Μελανθίω]
Λάιος Φ[ι]-
4 [λ]όσστρατ[ι]-
ον τὸν
[ἐ]ατοῦ <υ>ιὸν
[ε]ύχην.

3. Λάιος, Mitford : [? Φί]λαιος Hogarth· [Φ]ίλαιος, Masson
6. ἔατοῦ, Masson || <υ>ιὸν, Mitford: (υ)ιὸν, Hogarth· υιὸν, Masson.

Σχόλια: στ. 3-5: Φ[ι]||[λ]όσστρατ[ι]|ον. Διπλασιασμὸς τοῦ συριστικοῦ [s] πρὸ τοῦ ὀδοντικοῦ [t] βλ. Gignac 1981, σ. 159, πβ. Mendez Dosuna J., *Sym. Mit.* I, 1985, σ. 647-655.

στ. 6. <υ>ιὸν. Ἐναλλαγή I ~ YI διότι ἀμφοτέρω ἀποδίδουν [i] βλ. Brixhe 1987².

Γινὰ τὸν Ὀπάονα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Γινὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Πάφ. 130. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ

Β' αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Λίθινη βάση, ποῦ βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (ἀρ. 5922). Ὁ λίθος εἶναι ἀποκεκρουμένος στὴν κορυφή.

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 261, ἀρ. 6· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 49 (4)· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 267, ἀρ. 7.

Πβ. Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 39, ὑποσ. 55 (γινὰ τὴ χρονολογία).

Ὀπ[άονι Μελ]αν-
θίω Ἀρτεμίδωρος
εὐχὴν.

Γιὰ τὸν Ὀπάωνα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος συχνὰ μαρτυρεῖται τόσο στὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, A 152-157, ὅσο καὶ στὴ ῥωμαϊκὴ βλ. **Πάφ. 136· Λεμ. 97, 183, 195, 361, 366 (2), 375, 415, 416 (2), 432, 476, 510, 534, 574, 575, 587 (2), 646, 692, 769 (2), 775· Λευκ. 25, 69, 74· Λάρ. 13 (2), 48, 117, 138, 150, 157, 166** καὶ **Ἀμμ. 102**.

Πάφ. 131. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΣΤΟΝ ΟΠΑΩΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ

Β΄ αἰ. μ.Χ.- ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκομμένος πάνω, ὅπου πιθανότατα θὰ ὑπῆρχε ἓνα ἀγαλμα, σωζομένου ὕψους 0,15 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς Παλαιπάφου καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμαργέτη. Ὁ Mitford, ποὺ ἔγραφε τὸ 1946 πίστευε ὅτι ἡ ἐπιγραφή εἶχε χαθεῖ, ὅπως καὶ ὁ Ozio τὸ 2004, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ 1879 φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (inv. MNB 3064).

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1874, σ. 87-8 (λανθασμένα ἀναφέρει ὡς τόπο εὐρέσεως τὸ Κίτιον)· Cesnola, *Cyprus*, σ. 414, ἀρ. 4· Περισιτιάνη, *Γεν. Τστ.*, 1910, σ. 627, ἀρ. 3· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 52 (2)· Masson, *Syria* 48, 1971, σ. 442-3 (φωτ. πίν. 9) καὶ *BCH* 118, 1994, σ. 266, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 5)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 314, ἀρ. 2231.

Πβ. Mitford, ὁ.π., σ. 39, ὑποσ. 55 (γιὰ τὴ χρονολογία).

Ἀρισταγόρας
Σώσανδρον
τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν
Ὀπάωνι Μελανθίῳ
εὐχὴν.

Γιὰ τὸν Ὀπάωνα Μελάνθιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Τὸ ὄνομα Ἀρισταγόρας μαρτυρεῖται στὴν Κύπρο ἤδη ἀπὸ τὶς συλλαβικὲς ἐπιγραφές βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 11a, 86, 92, 162a καὶ 367, ἀπαντιὰ καὶ στὶς ἀλφαβητικὲς ἐπιγραφές τόσο τῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, A 82, 84-86 καὶ *MSW*, σ. 96, ὅσο καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς βλ. **Πάφ. 131· Λεμ. 268, 365, 606· Λευκ. 76· Λάρ. 77** καὶ **Ἀβ. Πρ. 1**.

Πάφ. 132. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΟ ΣΤΟΝ ΟΠΑΟΝΑ ΜΕΛΑΝΘΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.- ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Μικρὴ μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,09 μ. Βρέθηκε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὴν Ἀμαργέτη καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (inv. 74. 51. 2431). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,016 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1874, σ. 69 κέ. (λανθασμένα ἀναφέρει ὡς τόπο εὐρέσεως τὸ Κίτιον). Cesnola, *Cyprus*, σ. 414, ἀρ. 3· τοῦ ἰδίου, *Atlas* 3: πίν. CXLVI, 2 (φωτ.) Περισιτιάνη, *Γεν. Τστ.*, 1910, σ. 627, ἀρ. 3· Myres, *HCC*, σ. 549, ἀρ. 1912· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 52 (1)· Masson, *Syria* 48, 1971, σ. 442-3 (φωτ. πίν. 9) καὶ *BCH* 118, 1994, σ. 266, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 4)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 313-4, ἀρ. 2230.

Πβ. Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 39, ὑποσ. 55 (γιά τὴ χρονολογία).

Ὅπαονι
Μελανθίωι
Κατάγραφος
4 ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ
Καταγράφου
εὐχὴν
L s'.

Σχόλια: στ. 2: *Μελανθίωι*. Γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /ɔ:i/ διατηρεῖται ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία. Ἡ διατήρηση τῆς ἐπίσημης ὀρθογραφίας εἶναι ἔνδειξη τῆς ἐπιμέλειας σύνταξης καὶ χάραξης αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς.

Γιὰ τὸν Ὅπαονα *Μελάνθιο* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Πάφ. 133. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ

Β' αἰ.
μ.Χ.- ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Λίθινο ἀγαλμάτιο, ποῦ βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι χαραγμένη ἀνάμεσα στοὺς πόδες τοῦ ἀγαλματιδίου. Φυλάσσεται στὸ Cambridge, Fitzwilliam Museum (GR. 240. 1888 = CAM 408).

Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888, σ. 262, ἀρ. 13· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 51 (3)· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 269, ἀρ. 14.

Πβ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 140 (4) (ἄπλη μνεία).

Ἡρακλείτ(ο)υ

Ἡρακλείτ(ο)υ, Masson: Ἡρακλείτ<ο>υ, Mitford· εἰτ'.
Ἡρα(κλείτου) κ', Hogarth.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μιὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη βλ. Εἰσαγωγὴ, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ δὲν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τῆς θεότητας. Ὁ Hogarth μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἀπεκατέστησε τὴν ἐπιγραφὴ τὴν χρονολογεῖ τὸ 257 μ.Χ.

Πάφ. 134. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΙΚΑΝΔΡΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΤΙΜΑΓΟΡΑ

Β' αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Λίθινο ἀγαλμάτιο, ὕψους 0,21 μ., ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι χαραγμένη στὸ σιῆθος τοῦ ἀγαλματίου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,0065 μέχρι 0,02 μ..

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1874, σ. 88, ἀρ. 4· Cesnola, *Cyprus*, σ. 416, ἀρ. 8· τοῦ ἰδίου, *Atlas* 3: πίν. CXLVI, 3 (φωτ.)· Myres, *HCC*, σ. 550, ἀρ. 1913· Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 38, ὑποσ. 53· Masson, *BCH* 118, 1994, σ. 271, ἀρ. 22.

Πβ. Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 39, ὑποσ. 55 (γιὰ τὴ χρονολογία).

Νίκανδ-
ρος ὑπὲρ
τοῦ υἱοῦ

4 Τιμαγόρου.

4. Τιμάρχου, Colonna-Ceccaldi.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μιὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη βλ. Εἰσαγωγὴ, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 88-89. Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ δὲν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τῆς θεότητας, στὴν ὁποία ἀφιερώνει τὸ ἀγαλμάτιον γιὰ τὸν υἱό του ὁ Νίκανδρος. Γιὰ τὸ ὄνομα

Νίκανδρος, πβ. **Λεμ. 84** βλ. καὶ *LGN I*, σ.λ. Νίκανδρος 14-16. Γιὰ τὸ ὄνομα *Τιμαγόρας* βλ. **Πάφ. 122**.

Πάφ. 135. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΣΥΝΝΑΟΥΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα βωμοῦ ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένου δεξιὰ, ὕψους 0,23, μήκους 0,245 καὶ πάχους 0,10 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαργέτη στὴν τοποθεσία «Λουτρὰ τῆς Ῥήγαινας» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 1781· M.P. 28/56, bl. 44). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στίς 5/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1968, σ. 73, ἀρ. 2 (φωτ. πίν 17, 2).

θεοῖς συ[ννάοις]
πᾶσι καὶ π[άσαις].

Γιὰ ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές σὲ ὅλους τοὺς θεοὺς βλ. *BCH* 3, 1879, σ. 173, ἀρ. 23 (θεοῖς πᾶσι), **Λεμ. 158** (θεῶν οὐρανίων) καὶ I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 114, ἀρ. 3α (δώδεκ[α θεοῖς]) καὶ σ. 118, ἀρ. 8 ([θεοῖς πᾶσ]ι καὶ πάσαις). Εἶναι ἡ μόνη ἐπιγραφή στὴν Κύπρο ποὺ ἀναφέρεται σὲ θεοὺς σύνναους, δηλ. θεοὺς ποὺ λατρεύονταν στὸν ἴδιο ναό.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Γ. Επιτύμβια επιγραφή (Πάφ. 136)

Πάφ. 136. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Β' αί. μ.Χ

Όγκόλιθος που βρέθηκε σε οίκημα στην Αμαργέτη και φυλάσσεται στο Επαρχιακό Μουσείο της Πάφου. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,018 μέχρι 0,03 μ. (Αύτοψία στις 6/7/2006).

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 108, ύποσ. 60 (= *SEG* 20, 243).

Αρτεμι-
δώρου
μόνο (*sic*).

Δεν είναι βέβαιο για το πώς ακριβώς μπορεί να ερμηνευθεί το μόνο. Ο Mitford το έκλαμβάνει ως επιτύμβιο, ότι ο τάφος προορίζεται μόνο για τον Αρτεμίδωρο. Για το όνομα Αρτεμίδωρος βλ. **Πάφ. 130**.

Άμαργέτη. Αδιάγνωστες επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

5. ΜΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΗ ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ (Πάφ. 139-143) .

Α. Αναθηματική ἐπιγραφή (Πάφ. 139)

Πάφ. 139. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΑ ΒΟΥΛΑΙΑ (;)

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,46, διαμέτρου τοῦ σπονδύλου 0,42 καὶ κάτω 0,54 μ. Βρέθηκε στὸ Μάριον καὶ τώρα ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου (RR. 3061). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 (ὄμικρον) μέχρι 0,04 (βῆτα) μ. (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 178-9, ἀρ. 30 (φωτ. πίν. 27) (= *SEG* 40, 1359).

Ἐστ[ί]α[ς] [- - -]

Βουλ<α>ί[ας] [;]

Γιὰ τὴν Ἐστία Βουλαία στὴν Κύπρο κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ., πβ. **Πάφ. 53.**

Β. Μιλιοδεικτες (Πάφ. 140-142)

Πάφ. 140. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΙΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΟ
τέλη Β' αἰ. μ.Χ.- ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Κυλινδρικός μιλιοδείκτης ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο, σωζομένου ὕψους 0,75 καὶ διαμέτρου 0,44 μ., ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ δεξιά. Βρέθηκε σὲ ἄγρὸ κοντὰ στὴν Πόλη Χρυσσοχοῦς. Μελετήθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν Mitford στὸν Ἀστυνομικὸ Σταθμὸ τῆς Πόλης Χρυσσοχοῦς. Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου. Ὁ μιλιοδείκτης φέρει δύο ἐπιγραφές. Σ' αὐτήν, τὴν ἑλληνικὴ, σώζονται ἀποσπασματικῶς μόνο οἱ τελευταῖοι τρεῖς στίχοι, ἐνῶ ἡ δεύτερη, ἡ λατινικὴ (σὲ δεύτερη χρῆση βλ. **Πάφ. 141**), σώζεται ὁλόκληρη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,041 μ. (Αὐτοψία στίς 4/7/06).

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 191-2, ἀρ. 3 (α) (φωτ. πίν. 24, 1).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (8) (ἀπλὴ μνεία).

ΕΠ
ΥΣ
Ν

Πάφ. 141. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΙΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ ΣΤΗΝ ΠΑΦΟ
333-337 μ.Χ.

Κυλινδρικός μιλιοδείκτης ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο, σωζομένου ὕψους 0,75 καὶ διαμέτρου 0,44 μ., ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ δεξιά. Βρέθηκε σὲ ἄγρὸ κοντὰ στὴν Πόλη Χρυσσοχοῦς. Ὁ μιλιοδείκτης φέρει δύο ἐπιγραφές. Ἡ λατινικὴ, σὲ δεύτερη χρῆση, σώζεται ὁλόκληρη (γιὰ τὴν ἑλληνικὴ βλ. **Πάφ. 140**). Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,042 μέχρι 0,052 μ. (Αὐτοψία στίς 4/7/06).

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 191-2, ἀρ. 3 (b) (φωτ. πίν. 24, 1).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (8) (ἀπλὴ μνεία).

D(ominis) n(ostris) Fl(avio)
Constanti[no]

victori maximo ac trium-
fatori, semper Aug(usto)
4 et Fl(avio) Cl(audio) Co[nst]antino
et Fl(avio) I[ul(io) Con]stantio
et Fl(avio) Iul(io) [Co]nstante (sic)
nob(ilissimis) Caes(aribus)
8 mi(lia passuum) III.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή χρονολογεῖται μεταξὺ τῆς 25ης Δεκεμβρίου τοῦ 333 μ.Χ., ὅποτε ὁ *Constans* ἔγινε *Caesar*, καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν 22^η Μαΐου τοῦ 337 μ.Χ., πβ. **Πάφ. 142** καὶ **Λευκ. 32**.

Πάφ. 142. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ VI ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΦΟ
333-337 μ.Χ.

Κυλινδρικός μιλιοδείκτης, ὕψους 1,7 καὶ διαμέτρου 0,42 μ. Ἡ βάση ἔχει ὕψος 0,28, πλάτος καὶ πάχος 0,445 μ. Βρέθηκε σὲ ἀγρὸ στὸ χωριὸ Τέρρα, δυτικῶς τῆς Πόλης Χρυσσοχοῦς. Φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,056 μ. (Αὐτοψία στὶς 4/7/2006).

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 192-3, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 24, 2).

πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (9) (ἀπλή μνεία).

D(ominis) n(ostris) Fl(avio) Constantino
victori maximo ac tri[um]-
fatori, semper Aug(usto)
4 et Fl(avio) Cl(audio) Constantin[o]
et Fl(avio) Iul(io) Constant[io]
et Fl(avio) Iul(io) Constante (sic)
nob(ilissimis) Caes(aribus)
8 mi(lia passuum) VI.

Αὐτὴ ἢ ἐπιγραφή εἶναι ἀκριβῶς ἢ ἴδια μὲ τὴν πιὸ πάνω (**Πάφ. 141**). Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αὐτὲς οἱ ἐπιγραφὲς χαραχθηκάν καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο χαρακτήρα, ἀφοῦ τὸ σχῆμα τῶν γραμμῶν εἶναι πανομοιότυπο. Γιὰ τὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς βλ. **Πάφ. 153**, πβ. **Λευκ. 32**.

Γ. **Επίκληση (Πάφ. 143)**

Πάφ. 143. ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
μέσα Α΄ αί. μ.Χ.

Όγκόλιθος, ὕψους 0,57, πλάτους 0,47 καὶ πάχους 0,25 μ., ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ὄχρου χρώματος, ἀποκεκρουμένος δεξιά. Βρέθηκε σὲ ἀγρὸ στὴν Ἀρσινόη στὴν περιοχὴ «Περιβόλια τοῦ Τσιφλικιοῦ», βορείως τῆς Πόλεως τῆς Χρυσοχοῦς, καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (ἀρ. 1158). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/06).

Περιστιάνη, *Γεν. Τστ.*, 1910, σ. 442-3· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 48-51, ἀρ. 26 (φωτ. πίν. 28).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1329, ὑποσ. 189 (ἀποκατάσταση τοῦ τελευταίου στίχου) (= *SEG* 30, 1602).

Εἴλεως ὑμεῖν [γένονται]-
ο Ζεὺς ὁ ὀλβί[ων ταμί]-
ας καὶ ἡ [Κύπρον φιλοῦσ]-
4 α Ἀφροδ[εῖτη θυσιῶν]
καλῶ[ν ἀμοιβήν·]
ἔ[τους π.χ. τρίτου]
Τιβερι[ου Κλαυδίου Καίσαρ]-
8 ος μην[ὸς π.χ. Ἀπογονικοῦ -]
οἱ εἰε<ρ>ό[δουλοι - - -]

9. εἰε<ρ>ο[φάνται?], *OA*.

Σχόλια: στ. 1 (ὕμεῖν): Υ ἄντι Η.

στ. 1 (ὕμεῖν) καὶ 9 (εἰε<ρ>ό[δουλοι]: ΕΙ ἄντι Ι.

Ἡ ἀποκατάσταση στὸν στ. 7 *Τιβεριίου Κλαυδίου Καίσαρ*]ος μοιάζει ὀρθότερη παρὰ *Τιβεριίου Καίσαρ*]ος, ἐπειδὴ ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτο στ. χρειάζεται ἓνα πιὸ μεγάλο ὄνομα. Ὁ στ. 6 δίδει τὸ ἔτος, ἐνῶ ὁ στ. 8 τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέρα. Ἡ πόλη *Μάριον* μετωνομάσθηκε σὲ *Ἀρσινόη* (βλ. Στέφ. Βυζ. Ἐθν. ἐν λ. *Ἀρσινόη: Ἀρσινόη, πόλις Λιβύης... ἐβδόμη Κύπρου, ἢ πρότερον Μάριον λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Ἀρσινοΐτης καὶ Ἀρσινεύς, πβ. τοῦ ἰδίου ἐν λ. Μάριον: Μάριον, πόλις Κύπρου, μετονομασθεῖσα Ἀρσινόη*) καὶ ἐκεῖ λατρευόταν ὁ Δίας (βλ. Στράβ. 14.683.6.3: *εἶτα πρὸς ἔω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσινόην πόλιν καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος*). Ὁ Δίας ποὺ λατρευόταν στὴν Ἀρσινόη συνδεόταν καὶ μὲ τὴν Ἀφροδίτη βλ. τὸν τύπο νομίσματος τοῦ Στασιοίκου τοῦ Β΄ μὲ κεφαλὴ Διὸς στὸν ἐμπροσθότυπο καὶ κεφαλὴ Ἀφροδίτης στὸν ὀπισθότυπο (Hill, *BM Coins, Cyprus*, σ. 60-1).

6. ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ (Πάφ. 144)

Πάφ. 144. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

τέλη Γ' αϊ. μ.Χ.

Μαρμάρινη στήλη, ὕψους 0,37 καὶ πλάτους 0,17 μ. Βρέθηκε ἀπὸ τὸν Λοΐζο Φιλίππου ἐντοιχισμένη στὴν αὐλὴ τοῦ Κυριάκου Σάββα στὴ Γεροσκήπου στὴν τοποθεσία «Μίτζι», ποὺ ταυτίζεται μὲ τὴ νεκρόπολη τῆς ἀρχαίας Τεροκηπίας. Ἐκτίθεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (Μ.Ρ. 844). (Αὐτοψία στὶς 6/7/2006).

Φιλίππου, *JHS* 68, 1948, σ. 155 (κείμενο καὶ σχόλια D. Robertson)· Peek, *GVI*, 1955, ἀρ. 1509· Vérilhac, *Παῖδες ἄωροι I*, 1978, σ. 58-9, ἀρ. 34· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 112-3 (E49) καὶ 395-401.

Ἦν τέκνον, ὃς πᾶσιν τε βροτοῖ<ς> πᾶ{ι}σιν τε
θε-
οῖσιν ζηλωτὸς ἐγένου καὶ ἐπίφθονος <ὄ>ν λά-
χε δαίμων· νῦν δέ σε ὁ σπεύρας καὶ ἡ <σε>
τεκοῦ-

- 4 σά τε μήτηρ πενθοῦσιν, τὴν σὴν μολπὴν ζη-
τοῦντες ἐν οἴκῳ καὶ τὴν σὴν ἡράτην, ἣν Α-
ίδας κατέχει, καὶ τοὺς ὑμήλικας, οἳ μῆτὰ σ
σοῦ ἐγένοντο, εἰσορῶντες κλαίουσιν μνήμηι·
8 σὰ δὲ ὄσσιᾶ γαῖα καλύπτει.

1. βροτοῖ<ς>, Peek: ΒΡΟΤΟΙ, Φιλίππου || πᾶ{ι}σιν, Vérilhac: ΠΑΙΣΙΝ, Φιλίππου 1-2. θεοῖσιν, Βοσκός κ.ἀ.: ΘΕΙΣΙΣΙΝ, Φιλίππου 3. ὁ σπεύρας, Βοσκός: ὁ σπείρας, Robertson· ΟΣΣΠΕΙΡΑΣ, Φιλίππου καὶ Peek· ὀ<ς> σπείρας, Vérilhac 5. ἡράτην, Βοσκός: <έ>ράτην, Peek· (έ)ράτην, Vérilhac 5-6. Αἶδας, Βοσκός: Αἶδα, Robertson, Peek· Αἶδας, Vérilhac 6. τοὺς ὑμήλικας, Βοσκός: ΤΟΥΣ ΥΜΗΛΙΚΑΣ, Φιλίππου· συ<νο>μήλικας, Peek· τοὺς (ὀ)μήλικας, Vérilhac 6-7. μῆτὰ σοῦ, Βοσκός: ΜΗ ΤΑΣ ΣΟΥ, Φιλίππου· μ<ε>τὰ σοῦ, Peek 8. ὄσσιᾶ, Βοσκός: ὄσσε τὸ, Robertson· ὄσ<τέ>α, Peek || γαῖα, Peek, Vérilhac, Βοσκός: χῶμα, Robertson (ΧΩΜΑ, Φιλίππου).

Σχόλια: στ. 3 (σπεύρας), 6-7 (σ/σοῦ) καὶ 8 (ὄσσιᾶ): Ἐναλλαγὴ ΣΣ ~ Σ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 524-5 καὶ Gignac 1981, σ. 159, πβ. Mendez Dosuna J., *Sym. Mit. I*, 1985, σ. 647-655, πβ. Φ[ιλ]όστρατ|ον Πάφ. 129, 3-5· Ἀρίστωνος **Λεμ. 770**, 5· **Λεμ. 770**, 27· Ἀρίστω[νος] **Λεμ. 770**, 39· Ἀρίστωναν **Λεμ. 770**, 43· Ἀρίστωναν **Λεμ. 782**, 10· **Λεμ. 782**, 17· **Λεμ. 782**, 25· Ἀρίστωνος **Λεμ. 782**, 16· **Λεμ. 782**, 35. Γιὰ τὸν διπλασιασμὸ τοῦ σίγμα στὴν Κύπρο βλ. Masson, *Kadmōs* 33, 1994, σ. 90-92 (**Λεμ. 187**). Σημειωτέον ὅτι καὶ σήμερα στὴν κυπριακὴ διάλεκτο τὰ διπλά

σύμφωνα στην αρχή ή στο τέλος τῶν λέξεων εἶναι σύνηθες φαινόμενο.

Εἶναι ἐμφανεῖς οἱ ἀπροσεξίεις τοῦ χαρακτι καὶ ὑπάρχουν τύποι ποὺ εἴτε ἀποδίδουν τὴν προφορὰ/προσωδία εἴτε τὴν ὀρθογραφία τοῦ χαρακτι. Στους δέκα στίχους τῆς ἐπιγραφῆς σχηματίζεται τὸ κείμενο ἐπτὰ στίχων σὲ δακτυλικὸ ἑξάμετρο, μὲ ἐξαίρεση τὸν στ. 5 ποὺ φαίνεται νὰ εἶναι πεντάμετρος.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

7. ΑΡΜΟΥ (Πάφ. 145)

Πάφ. 145. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ Π. ΣΕΠΤΙΜΙΟ ΓΕΤΑ
211-212 μ.Χ

Πλάκα από υπόλευκο μάρμαρο, αποκεκρουμένη σ' όλες τις πλευρές, σωζομένου ύψους 0,20, πλάτους 0,018 και πάχους 0,04 μ. Βρέθηκε στο χωριό Άρμου στην τοποθεσία «Άγία Μαύρη» και φυλάσσεται στο Επαρχιακό Μουσείο της Πάφου (άρ. 1989· Μ.Ρ. 73/36/5, bl. 1). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,028 μέχρι 0,03 μ. (Αύτοψία στις 5/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 157, άρ. 12 (φωτ. πίν. 37, 12).

Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1311, ύποσ. 89 (άπλή μνεία).

[Αύτοκράτορι Καίσαρι Π(οπλίω)]
[Σεπτιμίω Γέτα Σεβασ]-
[τ]ῶ[] ἀδε[]λφ[] [ῶ τοῦ Κυρίου]
4 ἡμῶν αὐ[τοκράτορος]
[Κα]ίσαρος Μ. [Αύρηλίου]
[Α]ν[]τωνείνου [Εύσεβοῦς, Εύτυχοῦς]
[Σε]βαστοῦ [- - - - -]

Ο Μ. Aurelius Antoninus, ο Καρακάλλας, και ο Ρ. Septimius Geta κυβέρνησαν μαζί από τὸ 211 ἔως τὸ 212 μ.Χ. Ὡς *terminus ante quem* τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς εἶναι ἡ 1η Φεβρουαρίου τοῦ 212, ὅταν ὁ Γέτας δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν Καρακάλλα.

8. ΧΛΩΡΑΚΑ (Πάφ. 146)

Πάφ. 146. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΟΥ ΕΠΙ ΙΓΔΙΟΥ
Δ' αί. μ.Χ (;)

Πήλινο απότμημα χείλους ίγδίου, μήκους 0,12, πλάτους 0,04 και πάχους 0,027 μ. Βρέθηκε στη Χλώρακα στην τοποθεσία «Αλυκή». Όταν ανακαλύφθηκε φυλάχθηκε στην αποθήκη του τοπικού Μουσείου αρχαιολογικής έπισκοπήσεως, σύμφωνα με τη Νικολάου.

I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 252, άρ. 16 (φωτ. πίν. 40, 16) (= *SEG* 26, 1469).

Γεμε-
λιν<ε>

Για τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ βλ. J. W. Hayes, *Hesperia* 36, 1967, σ. 346, άρ. 162.

9. ΕΜΠΙΑ (Πάφ. 147)

Πάφ. 147. Η ΥΔΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ
Β' αί. μ.Χ. (;)

Στιλβωμένη έρυθρή ύδρια. Έχει ύψος 0,19 μ. Βρέθηκε σέ τάφο σιò χωριò Έμπα σιήν τοποθεσία «Λίμνη τοũ Μιτέλλα». Φυλάσσεται σιò Έπαρχιακò Μουσειò τής Πάφου (RR. 3215/31). Κοντὰ σιò χεΐλος εΐναι χαραγμένη έπιγραφή πρὶν ἀπò τήν òπτηση. Τò ύψος τῶν γραμμάτων κυμαΐνεται ἀπò 0,005 μέχρι 0,016 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 226, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 26, 20) (= *SEG* 45, 1866).

Έρωτ<ο>ς

Τò òνομα Έρωσ ἀπαντᾶ σιήν Κύπρο ἀπò τήν έλληνιστικὴ περίοδο βλ. I. Nicolaou, *PPC*, Σ 23, Ε 23. Σις έπιγραφές τής ρωμαΐκῆς περιòδου ἀπαντᾶ σέ έπιτύμβια τοũ Β' - Γ' αί. μ.Χ. ἀπò τήν Άμαθοũντα (**Λεμ. 448**).

Χλώρακα.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

10. ΚΙΣΣΟΝΕΡΓΑ (Πάφ. 148-150)

Πάφ. 148. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ
τέλη Β΄ - αρχές Γ΄ αί. μ.Χ. (;)

Κίων, ὕψους 1,35 καὶ διαμέτρου 0,58 μ., ἀπὸ πορώδη λίθο ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ φθαρμένος πίσω, μὲ συμφυτὴ τετράγωνη βάση, ὕψους 0,35, πλάτους 0,59 καὶ πάχους 0,50 μ., ἢ ὁποῖα ἔχει κοπεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο ὀγκόλιθο. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κισσόνεργα στὴν τοποθεσία «Πότιμα». Φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 2063· M.P. 28/65, bl. 88). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,037 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 4/7/06).

I. Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 222-3, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 22, 16).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (11) (ἀπλή μνεία) καὶ σ. 1336, ὑποσ. 219 (γιά τὴ χρονολογία).

 - - - - - Α [] (c. 4) ΑΤΡΙΕ - -
 - - - Ι [] Θ [] Ο [] - - - - -
 - - - ὁδοὶ (c. 4) α [] Κύπρο[ν;]
 4 - - - περὶ (c. 5) Τιβ[- - - - -]
 - - [Καίσαρος Σε]β[] α [] σ [] τοῦ

4. Τιβ[ερίου?], Nicolaou.

Ἡ Nicolaou μὲ τὸν τρόπο ποῦ ἀποκαθιστᾷ τὴν ἐπιγραφὴ στὸν στ. 4 τὴν χρονολογεῖ στὶς ἀρχές τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Ὁ Mitford, ὁ.π., ἀπορρίπτει μὲ πειστικὰ ἐπιχειρήματα τὴν εἰκασία τῆς Nicolaou καὶ προτείνει τὴ χρονολόγησι τῆς ἐπιγραφῆς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὴν περίοδο τῶν Σεβήρων.

Πάφ. 149-150. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ
271 καὶ 293-4 μ.Χ.

Κίων ἀπὸ σκληρὸ λευκὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 2,00 καὶ διαμέτρου 0,48 μ., ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ ἀρκετὰ διαβρωμένος. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κισσόνεργα στὴν τοποθεσία «Πότιμα» καὶ ἐκτίθεται στὴν αὐτὴ ἀριστερὰ τῆς εἰσόδου τοῦ

Επαρχιακοῦ Μουσείου τῆς Πάφου (RR. 2059· Μ.Ρ. 28/65, bl. 87). Ὁ λίθος ἔχει ἐπιγραφεῖ δύο φορές. Στὴν πρώτη ἐπιγραφή μόνο μερικὰ γράμματα διασώθηκαν. Ἡ δεύτερη ἐπιγραφή εἶναι σὲ πολὺ πιὸ καλὴ κατάσταση. Αποτελεῖται ἀπὸ δώδεκα στίχους μὲ γράμματα, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,07 μ. (Αὐτοψία στίς 4/7/06).

I. Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 221-2, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 22, 15)

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (12) (ἀπλή μνεία) καὶ σ. 1336, ὑποσ. 225 (γιά τὴ χρονολογία τῆς δεύτερης ἐπιγραφῆς).

(149) - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 ἐπὶ ΕΙΟΥ
 Σεβαστοῦ
 L β'.

Ὁ Mitford, ὁ.π., σ. 1336, ὑποσ. 224, ὑποστηρίζει ὅτι ἡ πρώτη ἐπιγραφή ἀναφέρεται στὸν Αὐρηλιανὸ καὶ τὴν χρονολογεῖ τὸ 271 μ.Χ., ἐνῶ ἡ Nicolaou χρονολογεῖ καὶ τὶς δύο τὸ 293-4 μ.Χ.

(150) [Ἐπὶ αὐτοκράτορος Καίσαρος
 Γ. Αὐρηλίου Οὐά]λ[ε]ρ[ί]ο[υ]
 Διοκλ[ητιανοῦ Σεβαστοῦ]
 4 καὶ ἐπὶ αὐ[τ]οκρά-
 τορος Καίσαρος Μαρ(κου) Αὐρ(ηλίου)
 Οὐαλερίου Μαξιμιανοῦ [Σεβαστοῦ]
 ἔτους καὶ ἐπὶ Φλαυ-
 8 ίου Κωνσταντίου
 καὶ Οὐαλερίου
 Μαξιμιανοῦ
 ἐπιφανεστάτων
 12 Καيسάρων
 L α'.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ ἀναφέρεται στὴν πρώτη τετραρχία μὲ τοὺς Διοκλητιανὸ καὶ Μαξιμιανὸ ὡς αὐγούστους καὶ τοὺς *Flavius Valerius Constantius* καὶ *Galerius Valerius Maximianus* ὡς καίσαρες. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὸ πρῶτο ἔτος τῶν δύο καισάρων, τὸ πρῶτο ἔτος ὅταν ὁ *Constantius* καὶ ὁ *Galerius* διορίστηκαν καίσαρες, γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ὁ πρῶτος ὑπὸ τὸν *Μαξιμιανὸ* στὴ Δύση καὶ ὁ δεύτερος ὑπὸ τὸν *Διοκλητιανὸ* στὴν Ἀνατολή. Ὁ πρῶτος

διορίστηκε τὴν 1η Μαρτίου καὶ ὁ δεύτερος τὴν 1η Μαΐου τοῦ 293 μ.Χ., ὅποτε τὸ πρῶτο τους ἔτος διήρκεσε μέχρι τὴν 1η Μαρτίου καὶ 1η Μαΐου τοῦ 294 μ.Χ. ἀντιστοίχως.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

11. ΠΕΓΕΙΑ (Πάφ. 151)

Πάφ. 151. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ
 ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,19, πλάτους 0,298 καὶ πάχους 0,063 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πέγεια, δεκατρία περίπου χιλιόμετρα βορείως τῆς Πάφου, καὶ ἐκτίθεται στὴν αἶθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (Inscr. L. 1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,032 μέχρι 0,042 μ. (Αὐτοψία στίς 25/7/2006).

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 54-5, ἀρ. 29 (φωτ. πίν. 31, σ. 55) (= *AE* 1953, 170) · L. Moretti, *RFIC* 109, 1981, σ. 260-4 (φωτ.) (= *AE* 1981, 855) · I. Nicolaou, *CIS*, πίν. 37 (φωτ.).

C(aio) Dec(i)mio T(iti) f(ilio) Ste(llatina
 tribu)
 Centurioni
 monumenti
 4 causa.

2. centurioni, Mitford.

Αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή εἶναι μία ἀπὸ τὶς λίγες στίς ὁποῖες ἀναφέρονται Ῥωμαῖοι στρατιῶτες, πβ. **Αμμ. 129** καὶ **Αβ. Πρ. 17**. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Ῥωμαϊκῆς κατοχῆς τῆς νήσου μόνο μία στρατιωτικὴ ἐνέργεια εἶναι γνωστὴ καὶ μὲ αὐτὴν πρέπει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ συνδεθεῖ καὶ ὁ ἀναφερόμενος ἐδῶ στρατιώτης: ἡ στρατιωτικὴ ἐνέργεια ἐναντίον τῶν Τουδαίων στασιαστῶν ποῦ ἐπαναστάτησαν καὶ στὴν Κύπρο ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Ἀρτεμίωνος τὸ 116 μ.Χ. κατὰ τὸ τέλος τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ (σύμφωνα μὲ τὸν Δίων Κάσσιο σκότωσαν 240 χιλιάδες κατοίκους τῆς νήσου καὶ ὅταν κατεστάλη ἡ ἐπανάσταση ἀπαγορεύτηκε στοὺς Τουδαίους νὰ εἶναι ἢ νὰ ἔρχονται στὸ νησί μὲ ποινὴ θανάτου) βλ. Δίων Κάσ. 68.32.3: *ἐν τε Αἰγύπτῳ πολλὰ ἔδρασαν ὅμοια καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ, ἡγουμένου τινός σφισιν Ἀρτεμίωνος· καὶ ἀπώλοντο καὶ ἐκεῖ μυριάδες τέσσαρες καὶ εἴκοσι. καὶ διὰ τοῦτ' οὐδενὶ Τουδαίῳ ἐπιβῆναι αὐτῆς ἔξεστιν, ἀλλὰ κἂν ἀνέμῳ τις βιασθεὶς εἰς τὴν νῆσον ἐκπέσῃ θανατοῦται. ἀλλ' Τουδαίους τὲ ἄλλοι τε καὶ Λούσιος ὑπὸ Τραϊανοῦ πεμφθεὶς κατεστρέψατο*, πβ. Εὐσεβ. Χρον. Β΄ 20.297: *Τοὺς ἐν Σαλαμίνι τῆς Κύπρου Ἑλληνας Τουδαῖοι ἀνελόντες τὴν πόλιν κατέσκαψαν*, πβ. Ζωναρᾶς 11.22: *Καὶ οἱ κατὰ Κυρήνην δὲ Τουδαῖοι ἀπέστησαν καὶ ἐκτεινον καὶ Ῥωμαίους καὶ Ἑλληνας, καὶ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ οἱ ἐν Κύπρῳ οὐχ ἥττους ὁμοίως διέφθειρον. κατεστρέψατο δὲ τούτους Τραϊανός, στρατεύμα κατ' αὐτῶν πεπομφώς*.

Ο Moretti, ὀ.π., θεωρεῖ ὅτι τὸ *Centurio* εἶναι *cognomen*, δίνοντας ἀνάλογα παραδείγματα κυρίως ἀπὸ τὴν Τιαλία, ἐνῶ ὁ Mitford ὑποστήριξε ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἐρμηνευθεῖ ὡς στρατιωτικὸς βαθμὸς. Ἡ *Stellatina* εἶναι ἀκόμη μιὰ φυλὴ ποὺ ἀπαντᾷ σὲ ἐπιγραφὴ τῆς Κύπρου, πβ. **Ἀμμ. 84**. Οἱ ἄλλες φυλὲς ποὺ ἀναφέρονται εἶναι ἡ *Quirina* βλ. **Πάφ. 5· Κερ. 2, Κερ. 13· Λάρ. 38· Ἀμμ. 37, Ἀμμ. 40, Ἀμμ. 56· Teretina** βλ. **Πάφ. 90· Velina** βλ. **Πάφ. 97** καὶ *Cocceia* βλ. **Λεμ. 65· Palatina** βλ. **Ἀμμ. 127**.

12. ΠΑΝΩ ΑΡΟΔΕΣ (Πάφ. 152)

Πάφ. 152. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ

198 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης ἀπὸ ὑπόλευκο ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,96 καὶ διαμέτρου 0,355 μ. Βρέθηκε στὴν αὐλὴ τῆς Ὀλγας Φλαβοθωμᾶ στὶς Πάνω Αρόδες. Μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν Mitford ὁ λίθος ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι στοὺς στίχους 1-11 ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,038 καὶ στὸν στ. 12 ἀπὸ 0,032 μέχρι 0,042 μ.

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 193-4, ἀρ. 5.

πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (10) (ἀπλὴ μνεία).

[Σεπτιμίω Σευήρω, κτλ. πατρὶ]
[πατρίδος, ἀνθυπάτ]ω, καὶ Αὐτοκρ[άτορι]
[Καίσαρι] Λ(ουκίου) Σεπτιμίου [Σευήρ]ου Εὐσεβοῦς
Π[ερτ]-

4 [ίνακος] Σεβαστοῦ Ἀρα[βικο]ῦ Ἀδιαβηνικοῦ
Π[αρθι]-
[κοῦ με]γίστου υἱῶ, θεοῦ [Μ(άρκου) Ἀ]ντωνίνου
Εὐ[σεβοῦς]

[Γερ]μανικοῦ Σαρματ[ικο]ῦ υἱωνῶ, θεοῦ
Ἀν[τωνί]-

[νο]υ Εὐσεβοῦς ἐγγό[νω, θ]εοῦ Ἀδριανοῦ θ[εοῦ]

8 Τραϊανοῦ Παρθικοῦ [θε]ο[ῦ] Νέρουα ἀπογό[νω,
Μ(άρκω)]

Αὐρηλίω Ἀντωνίνω Σε[β]αστῶ, δημαρχικῆς [ἐξ]-

[ο]υσίας, ἀνθυπάτω κὲ Λ(ουκίω [[Σ[επ]τ[ιμί]ω
Γέτα]] Καίσαρι

τὰ μίλια ἀνέστησεν Σεβαστῆ Κλαυ(δία) Φλα(ουία)
Πά-

12 φος, ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πό-
λεων ἐπὶ Αὐδίου Βάσσου ἀνθυπάτου

Μ ΙΕ Λ ζ´

Σχόλια: στ. 10: κέ. Έναλλαγή ΑΙ ~ Ε λόγω μονοφθογγισμού τῆς διφθόγγου /ai/ καὶ σύμπτωσης τοῦ ἀποτελέσματος μὲ τὸ [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-39, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων δόθηκε στὴν Πάφο ὁ τίτλος *Σεβαστὴ Κλαυδία Φλαουία Πάφος*, ἡ ἱερὰ μητρόπολις τῶν κατὰ Κύπρον πόλεων. Για̑ σχολιασμὸ βλ. **Πάφ. 22**. Ἐπιγραφὲς ποὺ παραδίδουν αὐτὸν τὸν τίτλο εἶναι οἱ **Πάφ. 14, 20, 22, 71, 108, 109, 117** καὶ **152**.

Σύμφωνα μὲ τὸ αἰγυπτιακὸ σύστημα ἡμερολογίου ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο τότε στὴν Κύπρο τὸ ἕβδομο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ *Septimius Severus* ἄρχισε τὴν 29η Αὐγούστου τοῦ 198 μ.Χ. Στὸν στ. 10 τὸ ὄνομα τοῦ *Geta* εἶχε μερικῶς διαγραφεῖ ἔνεκα τῆς *damnatio memoriae*, ποὺ ἀκολούθησε μετὰ τὴ δολοφονία του τὸ 212 μ.Χ. βλ. Lassère, *ManuelER*², σ. 639-41, γεγονὸς ποὺ δηλοῖ ὅτι ἡ ἀπόσβεση τοῦ ὀνόματός του ἔγινε κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Καρακάλλα ὅταν ἀνῆλθε στὴν ἐξουσία. Για̑ τὸν ἀνθύπατο (*C. Numitorius*) *Audius Bassus*, ὁ ὁποῖος ἀπαντᾷ στὶς ἐπιγραφὲς **Πάφ. 108, 109, 117, 152** καὶ **Λευκ. 29**, πβ. *PIR*² A, σ. 275, ἀρ. 1376.

13. ΣΤΕΝΗ (Πάφ. 153)

Πάφ. 153. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
Β΄ αί. μ.Χ.

Ἐπιτύμβια στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀκρωτηριασμένη σὲ ὅλες τὶς πλευρὲς πλὴν τῆς ἄνω, ὕψους 0,215, πλάτους 0,335 (ἄνω) καὶ 0,15 (κάτω) καὶ πάχους 0,07 μέχρι 0,08 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Στενή (κοντὰ στὴν Πόλη) πολὺ κοντὰ στὸ ναὸ τῆς Παναγίας Χρυσολάκουρνας (μὲ ὑπολείμματα πηλοῦ στὴν πίσω πλευρά, ποὺ δείχνουν ὅτι κάποτε ἦταν ἐντοιχισμένη). Φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 2761· Μ.Ρ. 96/56/5, bl. 5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στὶς 6/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1986, σ. 195, ἀρ. 7 (*SEG* 36, 1261) (φωτ. πίν. 41, 7)· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 140-1 (**E66**) καὶ 446-7 (φωτ. σ. 140).

[- - - - -] η̅ μ̅ιαράς, ἄς ἄνε̅ [- - - - -]
[- - - - -] ε̅ ν̅ ANANYΣ ἀπο̅ [- - - - -]
[- - - - -] μησερὰν δὲ τ̅ [- - - - -]
4 [- - - - -]. ὄληλα πρ[όωρον (;) - - - - -]
- - - - -
- - - - -

3. [- - - - -] μησερὰν δὲ τ̅ [- - - - -] Nicolaou: [- - - - -] η̅σε· ἔαν δὲ τ̅ [- - - - -], *SEG*· μητ̅έραν δὲ τ̅ [- - - - -], Βοσκός 4. πρ[όωρον ?], Βοσκός: πρ[όωρος (?)], Nicolaou.

Τὸ ὄληλα πιθανῶς ἀντὶ τοῦ ὄλωλα βλ. *LSJ*⁹ σ.λ. ὄλλυμι, Β. III, πβ. Ἡσύχ. σ.λ. ὄλώλαμεν. Παρόλο τὸ ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ σώζεται ἀποσπασματικῶς, μπορεῖ νὰ ὑποστηριχθεῖ ὅτι ἔχει ὡς θέμα τὸ παράπονο τοῦ πρόωρα χαμένου νεκροῦ.

14. ΠΙΣΣΟΥΡΙ (Πάφ. 154)

Πάφ. 154. ΟΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΙΣΣΟΥΡΙ
Β' αί. μ.Χ (;)

Μαρμάρινη πλάκα, ὕψους 0,80 καὶ πλάτους 0,30 μ., ἡ ὁποία βρέθηκε σὲ ἀγρὸ ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Πισσοῦρι. Σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ μεταφέρθηκε στὸν ἀστυνομικὸ σταθμὸ τῆς κοινότητας.

Μαρκίδου, *ARCA*, σ. 16, ἀρ. 4.

Πβ. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 65 (παράθεση ἐπιγραφῆς).

Οὗτος
ὄρος
[Α]νογύ-
ρων.

Ὁ λίθος ἦταν ἓνας ὄρος γιὰ τοὺς ἀγροῦς τῶν Ἀνογύρων, τὰ ὁποῖα βρίσκονται ἐπιτὰ περίπου χιλιόμετρα βορείως τοῦ ἀγροῦ στὸν ὁποῖο βρέθηκε ὁ λίθος. Πρόκειται γιὰ τὸν τρίτο ὄρο, ποῦ βρέθηκε στὴν Κύπρο βλ. Πάφ. 118 καὶ Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 359, ἀρ. 9 (ἐπιγραφὴ τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου σὲ στήλῃ ποῦ βρέθηκε στὴ Γιαλούσα: Ἀρσινόης Φιλαδέλφου, ποῦ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς *terminus* τῆς πόλεως Ἀρσινόης Φιλαδέλφου βλ. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 11, ὑποσ. 3). Γιὰ τοὺς ὄρους βλ. Guarducci, *Epigrafia greca*, σ. 326-338.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

15. ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ (Πάφ. 155-158)

Α. Τιμητική έπιγραφή (Πάφ. 155)

Πάφ. 155. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Α΄ - τέλη Β΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο, ύψους 0,143, πλάτους 0,10 και πάχους 0,017 μ., άποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές έκτος από την άνω δεξιά. Δεν υπάρχει κάποια πληροφορία για τον τόπο εύρέσεως της έπιγραφής αλλά πιθανότατα προέρχεται από την Πάφο, άφοϋ αναφέρεται σε αυτήν ως μητρόπολη. Φυλάσσεται στο Κυπριακό Μουσείο. Το ύψος τών γραμμάτων κυμαίνεται από 0,016 μέχρι 0,019 μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 53, άρ. 28 (φωτ. πίν. 30, σ. 53).

[Fl. Cl. Augusta Paphus, sancta Cypri
me]t[ro]polis,
[- - - - -]
- - - - -]II vir[o]
[- - - - -]
- - - - -]

Η Πάφος ήταν η μητρόπολις της Κύπρου, άν και η Σαλαμίνα διεκδικούσε κατά τὰ πρώτα χρόνια του Άδριανού τον τίτλο βλ. **Άμμ. 57** και **58**. Η Πάφος ήταν μητρόπολις μεταξύ του πρώτου έτους του Τίτου και του έβδόμου έτους του Σεπτιμίου Σεβήρου. Κατά την περίοδο τών Σεβήρων δόθηκε στην Πάφο ο τίτλος *Σεβαστιή Κλαυδία Φλαουία Πάφος, ή ίερά μητρόπολις τών κατά Κύπρον πόλεων*. Έπιγραφές που παραδίδουν αυτόν τον τίτλο είναι οι **Πάφ. 14, 20, 22, 71, 108, 109, 117** και **152**. Για σχολιασμό βλ. **Πάφ. 22**.

Β. Επιγραφή ἐπὶ ἰγδίου (Πάφ. 156)

Πάφ. 156. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΟΥ ΕΠΙ ΙΓΔΙΟΥ
Δ' αί. μ.Χ.

Ἀπότμημα, μήκους 0,06, πλάτους 0,055 καὶ μεγίστου πάχους 0,04 μ., χεῖλους ῥοδόχρου πήλινου ἰγδίου, τὸ ὅποιο βρέθηκε στὴν Πάφο (ἢ ἀκριβῆς τοποθεσία ἀγνοεῖται). Φυλάσσεται στὸ Ἐπαρχιακὸ Μουσεῖο τῆς Πάφου (RR. 2135· M.P. 96/56/3, bl. 135).

I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 251, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 39, 13) (= *SEG* 26, 1485).

Ἑρμογ-
ένους

Τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ ἔχει βρεθεῖ σὲ ἰγδία, ποὺ ἔχουν βρεθεῖ στὴν Αἴγυπτο, Παλαιστίνη, Συρία καὶ Ἑλλάδα, ὅπως σημειώνει ἡ Νικολάου. Ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Ἀμμ. 169** καὶ **183**.

Γ. Αδιάγνωστες επιγραφές (Πάφ. 157-158)

Πάφ. 157. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
 άρχες Α΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα από υπόλευκο μάρμαρο, αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, ύψους 0,125, πλάτους 0,08 και πάχους 0,04 μ. Η ακριβής τοποθεσία εύρέσεως είναι άγνωστη και φυλάσσεται στο Έπαρχιακό Μουσείο της Πάφου (RR 3044 [b]). Το ύψος τῶν γραμμάτων είναι 0,03 μ. (Αὐτοψία στις 6/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 179, άρ. 33 (φωτ. πίν. 27) (= *SEG* 40, 1380).

Σ□εβα[στος ἢ -τοῦ]

Πάφ. 158. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
 άρχες Β΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο, αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές έκτος από τη άνω δεξιά, ύψους 0,075, πλάτους 0,095 και πάχους 0,025 μ. Φυλάσσεται στο Έπαρχιακό Μουσείο της Πάφου (RR 3044 [a]). Το ύψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται από 0,03 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στις 6/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 179, άρ. 32 (φωτ. πίν. 27) (= *SEG* 40, 1379).

[- - - - - - - - -]υ
 [- - - - - - - - -]σον
 [- - - - - - - - -]ν□ον□
 - - - - - - - - -

Ανδρέας Β. Κρίγκος

ΙΙ. ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΕΜΕΣΟΥ (Λεμ. 1-810)

1. ΚΟΥΡΙΟΝ (Λεμ. 1-141).

Α. Επίσημες επιγραφές (Λεμ. 1-11)

Λεμ. 1. ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΟΥ,
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΥ
Α΄ αί. π.Χ. (31-30 π.Χ.)

Στήλη από λευκό μάρμαρο, συντεθειμένη από δέκα συνανήκοντα άποτμήματα, μεγίστου ύψους 0,29, μέγιστου πλάτους 0,172 και πάχους 0,04 μ., άποκεκρουμένη άνω και δεξιά. Βρέθηκε στο Κούριον στον ναό του Απόλλωνος και φυλάσσεται στο Μουσείο της Έπισκοπής (άρ. Ι 88). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,007 (όμικρον) μέχρι 0,013 (έκτος από το άλφα στον πέμπτο στίχο που έχει ύψος 0,015) μ. (Αύτοψία στις 17/7/2006).

Mitford, IK, άρ. 77 (φωτ. σ. 145).

Πβ. J. και L. Robert, *Bull. Épigr.* 1974, 652 (άπλη μνεία).

Έδοξε[ν επί τούτοις (;) τοῖς -----
-----]
4 κοῖς στ[εφανῶσαι τὸν δεῖνα, τὸν ἀρχιερέα]
τῆς Ῥώμης [καὶ] ἐπιλα[εχθέντα λ.χ. δις
ἀγορα]-
νόμον, χρυσῶι στε[φάνωι· - - - - ἀναθεῖναι]
δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκό[να γραπτὴν ἐν τῶι]
ιερωῖ τοῦ Ἀπόλλων[ος Ὑλάτου ἐν ἀσπιδίωι]
8 περιχρῦσαι καὶ τὰ [δεδογμένα ταῦτα ἀνα]-
γράψαι εἰς στή[λην καὶ ἀναστῆσαι ἐν τῶι]
αὐτῷ ἱερῶι, [ὅπως ἅπαντες εἰδῶσιν]
ὅτι τοῖς φιλοδ[οξοῦσι καὶ ταῦτα καὶ (;) τὴν]
12 τοῦ πρυτανείου [σίτησιν οἱ Κουριεῖς (;)
ἀπο]-
νεμόουσιν, χάριτα[ς καταξίας ἀποδιδόντες].

Σχόλια: στ. 10: αὐτῷ. Μὴ δήλωση τοῦ προσγεγραμμένου ἰῶτα ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ ὑπόλοιπο κείμενο, βλ. στ. 5

(*χρυσῶι*), 7 (*ἱερῶι*), 8 (*περιχρύσωι*), 10 (*ἱερῶι*). Για τὴν ἀπόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /ɔ:i/ διατηρεῖται γενικῶς ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία, ἐνδειξὴ τῆς ἐπιμέλειας σύνταξης καὶ χάραξης αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Mitford βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων. Οἱ τιμῆς ποὺ ἀναφέρονται εἶναι: α) χρυσὸ στεφάνι, β) μία εἰκόνα γραπτὴ σὲ ἐπενδεδυμένη μὲ χρυσὸ ἀσπίδα καὶ γ) πρόσκληση σὲ συμπόσιο στὸ *πρυτανεῖον* τῆς πόλεως. Ὁ χαρακτήρας τῶν τιμῶν αὐτῶν ὑποδεικνύει ὅτι τὸ ψήφισμα αὐτὸ δὲν προέρχεται ἀπὸ κάποια σῶμα (βλ. **Λεμ. 4**), ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν πόλη· τὸ -*κοις* ὁμῶς στὴν ἀρχὴ τοῦ *στ. 2* ὀδηγεῖ ἴσως στὴν ἀπόρριψη τῆς ἀνωτέρω εἰσηγήσεως, ἀφοῦ οἱ τιμῶντες, ἂν καὶ ἔχουν τὴν ἐξουσιοδότηση ἀπὸ τὸ Κούριον δὲν μποροῦν νὰ ταυτιστοῦν μὲ τὴν πόλη. Μὲ τὴν ἀνέγερση τῆς στήλης ἀναφέρονται αὐτὲς οἱ τιμῆς, ὥστε ὅλοι νὰ γνωρίζουν ἀφενδὸς τὶς εὐεργεσίαι τοῦ τιμωμένου καὶ ἀφετέρου τὴ γενναιοδωρία τῆς πόλεως τοῦ Κουρίου. Για τὴν ἔκφραση *ἀναγράψαι εἰς στήλην* βλ. G. Reger, *Klio* 72, 1990, σ. 400, ὑποσ. 25 καὶ 26.

Ὁ τιμώμενος ὑπῆρξε σύμφωνα μὲ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ πρώτου ἐκδότου *ἀρχιερέας τῆς Φώμης* καὶ δύο τουλάχιστον φορὲς *ἀγορανόμος*. Για ἐπιγραφὲς τῆς Κύπρου ποὺ ἀναφέρουν *ἀρχιερέα τῆς Φώμης*, πβ. **Λάρ. 7** καὶ **10**. Για τὴ λατρεία τῆς Φώμης, βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 5: Αὐτοκρατορικὴ λατρεία, σ. 74-75.

Λεμ. 2. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

τέλη Α' αἰ. π.Χ. - ἀρχὲς Α' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη στήλη λευκοῦ χρώματος, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς, μεγίστου ὕψους 0,12, μεγίστου πλάτους 0,18 καὶ πάχους 0,085 μ. Μόνο δύο στίχοι σώζονται ἀπὸ τὴν ἄνω ἀριστερὰ ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια (τέσσερα γράμματα ὁ πρῶτος καὶ ἕξι ὁ δεῦτερος). Βρέθηκε στὸ Κούριον, στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 72). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,018 μ. (Αὐτοψία στὶς 17/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 82 (φωτ.).

Ἔδοξ[ε - - - - -]
β[]ερῶν - - - - -
- - - - -

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Mitford βάσει τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων.

Λεμ. 3. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

τέλη Α΄ αί. π.Χ. - αρχές Α΄ αί. μ.Χ.

Δύο μὴ συνανήκοντα ἀποτμήματα στήλης ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο. Τὸ πρῶτο (α), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς πλὴν τῆς ἀριστερῆς, ἔχει μέγιστο ὕψος 0,18, μέγιστο πλάτος 0,09 καὶ πάχος 0,035 μ. καὶ παραδίδει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν κάτω ἀριστερὴ πλευρὰ τῆς στήλης. Τὸ δεύτερο (β), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς πλὴν τῆς δεξιᾶς, μεγίστου ὕψους 0,128, μεγίστου πλάτους 0,053 καὶ πάχους 0,022 μ., παραδίδει τὴν ἄνω δεξιὰ ἐγχάρακτη ἐπιφάνεια τῆς στήλης. Τὰ δύο ἀποτμήματα βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τῆς κεντρικῆς αὐλῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς ([α]: ἄρ. I 57· [β]: ἄρ. I 142). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων, ποῦ εἶναι ὅμοια στὰ δύο ἀποτμήματα τῆς στήλης, κυμαίνεται ἀπὸ 0,021 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 17/7/2006).

Mitford, *IK*, ἄρ. 83 (φωτ. σ. 152).

(β) -----
 A
 ----- -O□N
 ----- -I□EI
 4 ----- -Σ
 ----- -O□N

 (α) AI□ -----

 στή□ [λην -----]
 8 τῶι γ□ [υμνασίωι (;) -----]
 ἵνα ε□ [ιδῶσιν ἅπαντες ὅτι -----]
 ΓΑ -----
 T -----

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Mitford βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων. Ὁ χαρακτήρας αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται ἀπὸ τὰ λίγα διασωθέντα γράμματα καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ πρώτου ἀποτμήματος: ἓνα μέρος τιμητικοῦ ψηφίσματος, πβ. Λεμ. 1. Τὰ γράμματα ΓΑ στὸν στ. 10 ἴσως νὰ δηλώνουν ὅτι ὁ τιμώμενος ὑπῆρξε *civis* μὲ τὸ *praenomen* Γάιος.

Λεμ. 4. ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ [Κ]ΟΛΛΗΓΙΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΕΛΛΟΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΤΟΥ

Α΄ αί. μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀριστερά καὶ στήν ἄνω δεξιὰ γωνία, ὕψους 0,50, πλάτους 0,383 καὶ πάχους 0,12 μ. Ἐθεωρεῖτο χαμένη μέχρι ποὺ βρέθηκε τὸ 1976 σὲ ἐγκαταλελειμμένη οἰκία στὸ χωριὸ Ἐπισκοπή καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. RR. 324· M.P. 62/56/2, bl. 57). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κούριον, ἀφοῦ σύμφωνα μὲ τὴν πρώτη περιγραφή τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν Β. Η. Hill βρέθηκε στήν περιοχή τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Κουρίου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,027 μ. (Αὐτοψία στίς 17/7/2006).

Mitford, OA 6, 1950, σ. 66-7, ἀρ. 36 (φωτ. πίν. 38, σ. 67)· τοῦ ἰδίου, IK, ἀρ. 76 (φωτ. σ. 141)· I. Nicolaou, RDAC 1977, σ. 216-7, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 78, 5) (= SEG 27, 962 bis).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1951, 236 (ἀπλή μνεῖα στήν πρώτη ἔκδοση τοῦ Mitford).

[Ἀγα]θ[ῆ]ι Τύχηι·

[Ἔδοξε τῶι κ]ολληγίωι τῶν ἀπὸ γυμνασίω[υ]
[- - - ca. 9 - - -]ν[] τοῦ ἐπαινέσαι τε τὸν
προ-

- 4 [στάτην αὐτῶ]ν Ἐλλόφιλον καὶ στεφανῶσαι
[αὐτὸν καὶ τ]οὺς υἱοὺς αὐτοῦ Ἀσκληπιάδην
[- - ca. 5 -κα]ὶ Ὀνησικλῆν τῶι τῆς ἀρετῆς
[χρυσῶι (;) στεφ]άνωι· αὐτοῦ δὲ Ἐλλοφίλου
8 [ἀναθεῖναι] ἀνδριάντα χαλκοῦν ἐν τῶι
[ἐπιφανεστά]τωι τοῦ γυμνασίου τόπωι
[πρὸς δὲ ἀ]ναθεῖναι καὶ εἰκόνα γραπτὴν ἐν
[ἀσπιδίωι ἐ]πιχρῦσαι καὶ τὰ δεδογμένα
12 [ταῦτα ἀναγρ]α[ψάντας εἰς στήλην ἀναθεῖναι
[παρὰ τῶι ἀνδ]ρ[ιάντι, ὅπως ἢ τοῦ ἀνδρὸς
ἀρετῆ
[φανερὰ ἅπασ]ιν καθεστήκηι.

1. [Ἀγαθ]ῆι, Mitford 3. *initio* [ἐφήβων ? πρώ]του ?, Mitford
4. Ἐλλόφιλον οἱ προηγούμενοι ἐκδότες 6. *initio* [- - ca. 10 - -],
Mitford 7. *initio* [αὐτῶν ? στεφ]άνωι, Mitford 9. *initio*
[ἐπισημοτά]τωι, Mitford 10. *initio* [ὁμοίως δὲ ἀ]ναθεῖναι,
Mitford 12. [ἀναγρ]άψαντας, Mitford 13. *initio* [πρὸς τῶι
ἀνδ]ριάντι, Mitford.

Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ τὸ κολληγίον τοῦ γυμνασίου τοῦ Κουρίου ἀποφάσισε α) νὰ ἐπαινέσει καὶ νὰ τιμήσει τὸν Ἐλλόφιλο, τὸν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προστάτη του, καὶ νὰ στεφανώσῃ αὐτὸν καθὼς καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς του, Ἀσκληπιάδην, ἕναν τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται καὶ τὸν Ὀνησικλῆν, μὲ τὸ τῆς ἀρετῆς στεφάνι· β) νὰ ἀναθέσῃ ἕνα χάλκινο ἀγαλμα τοῦ Ἐλλοφίλου στὸ πιὸ ἐπιφανὲς σημεῖο τοῦ γυμνασίου· γ) νὰ τοῦ ἀφιερῶσῃ μιὰ γραπτὴ εἰκόνα σὲ

ἐπίχρυσο ἀσπίδιον καὶ δ) ἀφοῦ γραφεῖ τὸ ψήφισμα στὴ στήλη νὰ τὴν ἀναθέσουν δίπλα ἀπὸ τὸ ἀγαλμα τοῦ τιμωμένου, ὥστε νὰ γίνεи γνωστὴ σὲ ὅλους ἡ ἀρετὴ τοῦ ἀνδρός. Γιὰ τὴν ἔκφραση ἀναγράψαι εἰς στήλην βλ. G. Reger, *Klio* 72, 1990, σ. 400, ὑποσ. 25 καὶ 26.

Τὸ ὄνομα Ἑλλόφιλος μεταγράφεται μὲ ψιλὴ κι ὄχι μὲ δασεῖα ὅπως μετέγραψαν ὅλοι ἀνεξαίρετως οἱ προηγούμενοι ἐκδότες καὶ σχολιαστὲς (στηριγμένοι στὴν ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τὸ Ἑλλᾶ < Ἑλλοι ποῦ δίδεται ἀπὸ τὸν Bechtel, *HPN*, σ. 152), ἔνεκα τοῦ ὅτι τὸ πρῶτο συνθετικὸ εἶναι τὸ Ἑσθλὸς > Ἑσλὸς > Ἑλλός, βλ. Παναγιώτου, *Μελέτες γιὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα* 1987. Τὸ ὄνομα Ἑλλόφιλος ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή, ὅμως εἶναι συνηθέστατα στὴν Κύπρο κατὰ τὴ διαλεκτικὴ περίοδο ὀνόματα μὲ τὴ μορφή Ἑσλο- ἢ Ἑλλο- μετὰ ἀπὸ ὀπισθοχωρητικὴ ἀφομοίωση, πβ. Ἑλλόδαμος τοῦ Ε' / Δ' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὸ Μάριον (Masson, *ICS*, σ. 423, ἀρ. 398), Ἑλλόθεμις τοῦ Ε' / Δ' αἰ. π.Χ. (Masson, *ICS*, σ. 423, ἀρ. 398), Ἑλλομένης τοῦ Ε' / Δ' αἰ. π.Χ. (Masson, *ICS*, σ. 423, ἀρ. 398 καὶ *IG* II², 10217), Ἑλλόοικος τοῦ Δ' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὸ Κούριον (Mitford, *IK*, ἀρ. 26), Ἑσλότιμος τοῦ ΣΤ' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὴν Πάφο (Masson, *ICS*, ἀρ. 15 a). Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀσκληπιάδης βλ. **Λεμ. 283**.

Λεμ. 5. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΥΡΙΟΥ ΥΠΟ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΝΕΡΩΝΑ
64-65 μ.Χ.

Τρία μὴ συνανήκοντα ἀποτμήματα θριγκοῦ ἰωνικοῦ ρυθμοῦ ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Τὸ (α) ἔχει ὕψος 0,26 καὶ πλάτος 0,16 μ., ἐνῶ τὸ (β) καὶ τὸ (γ) ἔχουν ὕψος 0,32 καὶ πλάτος 0,72 καὶ 0,47 μ. ἀντιστοίχως. Βρέθηκαν στὸ Κούριον στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 183 a-c). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴ λατινικὴ ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,085 μέχρι 0,095, καὶ στὴν ἑλληνικὴ ἀπὸ 0,055 μέχρι 0,075 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 107 (φωτ. σ. 205) (*AE* 1975, 834).

[Nero Claudius Caesar Aug. Germanicus pont.
max. trib.

pot. (;) imp. (;) p.p. Curiensium ci]vitati
[per Q.

I]ulium [Cordum] p[roco(n)s(ulem) theatrum
restituit].

[Νέρων Κλαύδιος Καΐσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς,
 ἀρχιερεὺς
 μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ (;),
 αὐτοκρά]τω[ρ
 [δι' Τουλίου Κ]όρδου [ἀνθυπ]ά[του
 Κουριέων τῆι
 πόλει τὸ θέατρον κατεσκεύασεν].

Τὰ τρία ἀποτιμήματα προέρχονται ἀπὸ τὴν πρόσοψη τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου καὶ πρέπει νὰ εἶχαν τοποθετηθεῖ περίπου πέντε μὲ ἐπτὰ μέτρα πάνω ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα, σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο ἐκδότη. Στὴ δίγλωσση αὐτὴ ἐπιγραφή ἢ λατινικὴ γράμματα χαράχθηκαν πάνω ἀπὸ τὰ ἑλληνικά. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου ποὺ σχετίζονται μὲ τὸν Νέρωνα βλ. **Αμμ. 22**.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *Q. Julius Cordus* βλ. *PIR*² J, σ. 201, ἀρ. 272, πβ. **Λεμ. 51** καὶ **Λάρ. 12**. Γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τοῦ θεάτρου τιμᾶται ὁ αὐτοκράτωρ Νέρων, ὁ ὁποῖος τιμᾶται στὴν **Λεμ. 51** γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Απόλλωνος μέσω τοῦ ἀνθυπάτου *L. Annius Bassus* ἢ καὶ προηγουμένως μέσω τοῦ *Q. Julius Cordus*.

Λεμ. 6. ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΛΙΘΟΣΤΡΩΤΟΥ ΣΤΟΝ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

μέσα-τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα ἀποκεκρουμένη δεξιά, ὕψους 0,295 καὶ πλάτους 0,26 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Απόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 165). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι περίπου 0,045 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 106 (φωτ. σ. 202) (*AE* 1975, 833).

[- - - - - caesar - - - - -
 - -]
 [- - - - -
 pater]
 patriae (;) ex[struxit - - - - -]
 4 stratum tr[ans - - - - - -ex dex]-
 tra exe[dra - - - - - - - - - - -]
 prae fon[te - - - - - - - - - - -]
 iuxta E[- - - - - - - - - - - - -]

Πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς πολὺ λίγες λατινικὲς ἐπιγραφές ποὺ βρέθηκαν στὸ Κούριον, βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 14: ἡ χρῆση τῆς λατινικῆς γλώσσας, σ. 175-179. Ὁ Τραϊανὸς τὸ 114 μ.Χ. ἐπεξέτεινε τὸ ὑπάρχον λιθόστρωτο καὶ τὸ ἔνωσε μὲ τὸ πρόπυλον τῆς Παφίας ὁδοῦ: *λιθόστρωτον κατεσκεύε<α>σεν τὴν λείπουσαν ἀπὸ τῆς προούσης λιθοστρώτου*

μέχρι τοῦ φέροντος εἰς τὴν Παφίαν ὁδὸν προπύλου βλ. **Λεμ. 64**. Οἱ τρεῖς ἐξέδρες ὑπῆρχαν πρὶν ἀπὸ τὸ 101 μ.Χ., ὁπότε ὁ Τραϊανὸς οἰκοδόμησε τὶς δύο ποὺ ὑπολείπονταν βλ. **Λεμ. 56**. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ ἢ ἀναφορὰ σὲ *fontem* δηλοῖ ὅτι ὑπῆρχε ὑδραγωγεῖο στὸ Κούριον πρὶν ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορία τοῦ Νέρωνος.

Λεμ. 7. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ (;) ΟΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΣ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω, ὕψους 0,44, πλάτους 0,185 καὶ πάχους 0,025 μέχρι 0,05 μ. Βρέθηκε στὴν Ἐπισκοπὴ καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Κουρίου (ἀρ. RR 664· M.P. 62/56/2, bl. 110). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1979, σ. 347-8, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 51,6) (*SEG* 29, 1574).

[- - ἐπ'] ἄρ[χοντ[ος (;) - - -]
 [- -] υ[Εενοκρ[άτους (;) - -]
 [- - -]αστου ὑδά[των - - -]
 4 [- - -]οι τὴν πόλ[ιν - - - - -]
 [- - -] ἕκαστος [- - - - - - - - -]
 [- - -]ου ὁ ἄρχω[ν - - - - - - - - -]
 [- - -]οιτου ο [- - - - - - - - - - -]
 8 [- - -]κιων επ[- - - - - - - - - - -]
 [- -]. Μ καὶ ομ[- - - - - - - - - - -]
 L κ' [- - - - - - - - - - -]
 [- - - - - - - - - ι[κης [- - - - - - - - -]

9. . M, *SEG*: L M, Nicolaou.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ σύμφωνα μὲ τὴν πρώτη ἐκδότρια ἔχει μεγάλη σημασία, διότι ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξὴ στὸ Κούριον τοῦ ἀστικοῦ γραφείου ἄρχοντος κατὰ τὸν Α΄ αἰ. μ.Χ. Πρόκειται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γιὰ ψήφισμα. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Λεμ. 8. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἢ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΠΟ ΧΡΗΜΑΤΑ ΕΠΙΚΥΡΩΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟ

τέλη Α΄ - αρχές Β΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα από υπόλευκο μάρμαρο, ύψους 0,125, πλάτους 0,115 και πάχους από 0,02 μέχρι 0,025 μ., αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές. Βρέθηκε στην ακρόπολη του Κουρίου στην περιοχή του θεάτρου και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής (άρ. I 111). Το ύψος των γραμμάτων στην πρώτη γραμμή είναι 0,06 μ., ενώ στη δεύτερη περίπου 0,04 μ. (Αύτοψία στις 18/7/2006).

Mitford, IK, άρ. 116 (φωτ. σ. 227).

- - - - -
 -
 [- - - - - έκ των προσκε]κριμ□[ένων]
 [υπό - - - - - - - - - - - - - - -]
 ά□ν□θ□[υπάτου]
 - - - - -
 -

Η επιγραφή χρονολογείται από τον Mitford βάσει της μορφής των γραμμάτων. Η αποκατάσταση *προσκεκριμένων* (πβ. **Λεμ. 51**) δηλοΐ ότι ένας ανθύπατος επικύρωσε τη δαπάνη από το δημόσιο ταμείο για μία αρχιτεκτονική κατασκευή ή, όπως υποθέτει ο πρώτος εκδότης, για έξωραΐσμο του κτηριακού συμπλέγματος του θεάτρου. Η μεγέθυνση και ή άνοικοδόμηση του θεάτρου του Κουρίου κατά την τέταρτη φάση της ιστορίας του θεωρείται ως ή τραϊάνειος φάση, βλ. Stillwell, *PAPHs* 105, 1961, σ. 37 κέ, ο όποιος στη μελέτη του για το Κούριον άναγνωρίζει όκτώ φάσεις της ιστορίας του: 1) Ελληνιστική: Β΄ αί. π.Χ. 2) Αύγούστειος: μετá το 15 π.Χ. 3) Νερώνειος: 64/5 μ.Χ. 4) Τραϊάνειος: 102-117 μ.Χ. 5) Τέλη Β΄ αιώνος μ.Χ. 6) Αρχές Γ΄ αιώνος επί Καρακάλλα, 214-217 μ.Χ. 7) Μετá το 250 μ.Χ. και 8) Καταστροφή και έγκατάλειψη του τον Δ΄ αί. μ.Χ.

Λεμ. 9. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΑΙΑΝΟ ΤΗΣ ΠΥΛΗΣ ΤΟΥ ΚΟΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ ΣΤΟΝ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

αρχές Β΄ αί. μ.Χ.

(101-102 μ.Χ.)

Όγκόλιθος από άσβεστόλιθο, αποκεκρουμένος από όλες τις πλευρές έκτος από άνω, ύψους 0,475, πλάτους 0,515 και πάχους 0,735 μ. Βρέθηκε στον ναό του Απολλωνος στο Κούριον και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής (άρ. I

155). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,05 μέχρι 0,075 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 109 (φωτ. σ. 212) (*AE* 1975, 836).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1302 (31) (ἀναφορὰ στὸν ἀνθύπατο *Q. Caelius Honoratus*).

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Ν]έρουα υἱός, Ν[έρουας
Τραϊανός

Σεβαστὸς Γερμανικὸς, ἀρχιερεὺς μέγιστος,
δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ -],
[αὐτοκράτωρ τὸ -, ὕπατος τὸ -, πατὴρ] πατρίδος,
ιερόν Ἀπ[όλλωνος

Καίσαρος καὶ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου - - - - -
- - - - -]

- - - - - μενον ἀνέστησεν

κα[ὶ e.g. ἐκόσμησεν - - - - -

4

- - - - - καὶ τὸ προσ-

παρακεῖ[μενον - - - - -

[- - - - -

- - - - - Κοίντου Καιλίου]υ

Ὀνηράτου ἀνθυπ[άτου e.g. ἐπιμεληθέντος καὶ
καθιερώσαντος - - - -]

Ὁ Mitford ἀποκαθιστᾷ τὴν ἐπιγραφή μὲ τὸν πλήρη τίτλο τοῦ Τραϊανοῦ, ὅπως παρουσιάζεται στὴν **Λεμ. 64**, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ *Dacicus* ποῦ ἔλαβε στὰ τέλη τοῦ 102 μ.Χ. Σύμφωνα μὲ τὸν ἐκδότη, ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ βάσει τοῦ τόπου εὐρέσεώς της (περιβάλλει τὴν πύλη τοῦ Κουρίου) καὶ τοῦ μήκους της (1,5 μ. κατὰ προσέγγιση) «was without doubt the chief architectural inscription of the Trajanic sanctuary». Γιὰ τὴν οἰκοδομικὴ δραστηριότητα καὶ ἄλλου εἴδους εὐεργεσίες ἐπὶ Τραϊανοῦ βλ. Boatwright 2002, σ. 259-277, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται σὲ κατασκευές, ὅπως δρόμους, γέφυρες, κανάλια, ὑδραγωγεῖα, ναοὺς κτλ., ποῦ ἔγιναν ἀπὸ τὸν Τραϊανὸ στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Ἰταλίας καὶ στὶς ἐπαρχίες τῆς Ἰώμης στὰ πλαίσια τῆς πατρωνείας του πρὸς τὶς πόλεις καὶ τοὺς ναοὺς (ἀναφορὰ καὶ στὶς **Λεμ. 9, 56** καὶ **64**).

Ἡ λέξη *ιερόν* τοῦ στ. 2, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀφορᾷ σὲ ὀλόκληρο τὸ σύμπλεγμα τοῦ ναοῦ, πολὺ δύσκολα θὰ μπορούσε νὰ συνδεθεῖ μὲ τὸ *ἀνέστησεν* ἢ μὲ ῥῆμα παρόμοιας σημασίας. Γι' αὐτὸ καὶ κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη θὰ μπορούσε νὰ συνδεθεῖ μὲ τὴν ἐπιδοκιμασία τοῦ Τραϊανοῦ στὴν εἰσαγωγή τῆς λατρείας τοῦ Ἀπόλλωνος *Καίσαρος* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο τῆς Κύπρου *Q. Caelius Honoratus*, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψε τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου βλ. **Λεμ. 17**.

Mitford, *IK*, σ. 229-31, ἀρ. 118 (φωτ. σ. 230) (*AE* 1975, 838).

----- ἀνθύ-
[πατος ἐπεμελήθη] (;) τοῦ ἔρ-
[γου *e.g.* συνέπραξε δὲ] καὶ ὁ κτίσ-
4 [της τῆς Κουριέων π]όλ[ε][ως] (;)
[καὶ εὐεργέτ]ης Κύπ[ρου ὁ δεῖνα]
[τοῦ δεῖνα] (κισσόφυλλο)

Ἡ πλάκα αὐτή, κατὰ τὸν Mitford, «was built, as indeed the rough finish of the back would of itself indicate, into some structure on the Acropolis, presumably in the area later occupied by the Annex of Eustolios, with the erection of which the proconsul was concerned». Γιὰ τὸν τιμητικὸ τίτλο κτίστης βλ. D. Erkelenz, *SCI* 21, 2002, σ. 61-77.

Β. Τιμητικές επιγραφές (Λεμ. 12-48)

Λεμ. 12. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

δεύτερο ήμισυ Α΄ αί. μ.Χ.

Απότμημα μαρμάρινης λευκής στήλης, ύψους 0,125, πλάτους 0,085 και πάχους 0,056 μ., αποκεκρουμένης από όλες τις πλευρές πλην μέρους της άριστερής. Βρέθηκε στην περιοχή του ναού του Απόλλωνος στο Κούριον και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής (άρ. Ι 135). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,011 μέχρι 0,012 μ. (Αύτοψία στις 17/7/2006).

Mitford, *IK*, άρ. 78 (φωτ. σ. 147).

 εϋεργέ[την - - - - -]
 καὶ ἄγο[ρανόμον - - - - -]

2. ἀγο[- - - -], Mitford.

Ο έκδότης θεωρεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή εἶναι μέρος ἐνὸς ψηφίσματος, ὅπως ἡ **Λεμ. 1**, ἀλλὰ εἶναι πιθανότερο νὰ πρόκειται γιὰ ἀπόσπασμα τιμητικῆς ἐπιγραφῆς.

Λεμ. 13. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

δεύτερο ήμισυ Α΄ αί. μ.Χ.

Απότμημα μαρμάρινης λευκής στήλης, μεγίστου ύψους 0,105, μεγίστου πλάτους 0,05 και πάχους 0,045 μ., αποκεκρουμένης από όλες τις πλευρές. Διασώζει μόνο μέρος της άριστερής ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας. Βρέθηκε στο Κούριον σιὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ φυλάσσεται στο Μουσείο τῆς Ἐπισκοπῆς (άρ. Ι 65). Το ύψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,007 (ὀμικρον) μέχρι 0,011 μ.

Mitford, *IK*, άρ. 79 (φωτ. σ. 148).

 -
 · · · ἐπα[ινέσαι (;) - - - - -]
 · · · ΡΑ - - - - -
 -
 [τ]ῆς Τ - - - - -
 - -

4 [τ]εκ - - - - -
 -
 Μνα[σι - - - - -]
 Κου[ριέων - - - - -]
 - - - - -
 - - -

Ἡ μορφή τῶν γραμμάτων εἶναι τὸ βασικὸ κριτήριον χρονολόγησιν αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν ἐκδότη, ὁ ὁποῖος ὅμως τὴν συνδέει μὲ τὴν **Λεμ. 1** λόγω τῆς ὁμοιότητος ποῦ ἔχουν οἱ δύο ἐπιγραφές ὡς πρὸς τὴν μορφή τῶν γραμμάτων καὶ καὶ πάχος τῆς στήλης, θεωρῶντας τὴν ὡς τιμητικὸ ψήφισμα.

Λεμ. 14. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

δεύτερο ἡμισυ Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα μαρμάρινης λευκῆς στήλης, ὕψους 0,063, πλάτους 0,053 καὶ πάχους 0,019 μ., ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκε στὸ Κούριον στὸ ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 77). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,012 μ.
 Mitford, *IK*, ἀρ. 80 (φωτ. σ. 149).

- - - - -
 - - - - - I□O□ - - - - -
 [- - - ἀνθυ]πατο - - - - -
 - - - - - -ς Ἄρισ[τ - -]
 4 - - - - - ΑΙ ΣΥ - - - - -

Κατὰ τὸν Mitford, αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα λόγω τοῦ ὑλικοῦ τοῦ λίθου καὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων ἴσως ἀνήκει στὸ ἄνω μέρος τῆς στήλης τῆς **Λεμ. 1** ἀλλά, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἴδιος, «There is, however, nothing in this inscription, brief as it is, to support this possibility». Εἶναι πιθανώτερον νὰ εἶναι μέρος τιμητικῆς ἐπιγραφῆς.

Λεμ. 15. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΡΧΙΕΡΕΙΑ

δεύτερο ἡμισυ Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, μεγίστου ὕψους 0,065, πλάτους 0,308 καὶ πάχους 0,052 μ., ἀποκεκρουμένης ἀριστερά. Βρέθηκε στὸ Κούριον, στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 123). Τὸ ὕψος

τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,022 μ. (Αὐτοψία σὺς 19/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 91 (φωτ. σ. 171).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1972, 584 (ἀπλή μνεία).

- - - - - - - - - -αν τὴν ἀρχιερείαν
- - - - - - - - - - τιμῆς χάριν.

Εἶναι ἡ μοναδικὴ περίπτωση κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, ποῦ ἀναφέρεται ἀρχιερεὺς ἢ ἀρχιερεία στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου, ἐνῶ ἱερεὺς ἀναφέρεται στὴν **Λεμ. 25** καὶ ἴσως στὴν **Λεμ. 44**. Κατὰ τὴν ἐλληνιστικὴ δὲ περίοδο ὑπάρχουν τρεῖς μνεῖες βλ. Mitford, ὁ.π., ἀρ. 34, 41 καὶ 52. Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. **Πάφ. 6**.

Λεμ. 16. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ [ΔΟΜΙΤΙΑΝΟ]

84 μ.Χ.

Απότμημα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,23, πλάτους 0,16 καὶ μεγίστου πάχους 0,077 μ., ἀποκεκρουμένης δεξιά. Βρέθηκε στὸ Κούριον στὴν περιοχὴ τοῦ τουριστικοῦ περιπτέρου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. RR 34· M.P. 27/63, bl. 1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία σὺς 17/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1964, σ. 203-5, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 20, 16) (*SEG* 23, 631).

Αὐτοκράτο[ρα Δομιτιανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν]
θεοῦ υἱὸν [Γερμανικόν, δημαρχικῆς ἐξουσίας
τὸ]
τέταρτον, [ἀρχιερέα μέγιστον, αὐτοκράτορα]
4 τὸ ἕβδομο[ν, ὕπατον τὸ δέκατον, πατέρα
πατρίδος],
ὁ δῆμος ν [ὁ Κουριέων (;) τὸν αὐτοῦ πατρωνα
καὶ]
εὐε[ργέτην].

1. Αὐτοκράτο[ρα, *SEG*: Αὐτοκράτο[ρα, Nicolaou 5-6.
[πάτρωνα καὶ] | εὐε[ργέτην], *SEG*: [σωτήρα καὶ] | εὐε[ργέτην καὶ
πάτρωνα], Nicolaou.

Ἡ ὑπαρξὴ τοῦ υἱόν στὸν στ. 2, δηλοῖ ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἀρχίζε στὴν αἰτιατικὴ. Ὁ δῆμος τοῦ Κουρίου τιμᾷ τὸν αὐτοκράτορα Δομιτιανό. Στοὺς στ. 3 καὶ 4, τὸ τέταρτον καὶ

τὸ ἔβδομο[ν] ἀναμφισβήτητα ἀνήκουν στὸ *cursus honorum* τοῦ τιμωμένου αὐτοκράτορος, τὸ πρῶτο ἀναφερόμενο στὴν *tribunicia potestas* καὶ τὸ δεύτερο σὲ αὐτοκρατορικὴ ἐπευφημία. Ἐπομένως ἡ ἐπιγραφή ἀφορᾷ σὲ αὐτοκράτορα, τοῦ ὁποίου ἡ τέταρτη *δημαρχικὴ ἐξουσία* συμπίπτει μὲ τὸ ἔβδομο αὐτοκρατορικὸ ἔτος. Βάσει αὐτοῦ καὶ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ *θεοῦ υἱόν*, μόνον ὁ Δομιτιανὸς μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ τιμώμενος αὐτοκράτωρ αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς, ἀφοῦ ἡ τέταρτη *tribunicia potestas* ἀρχίζει τὴν 13ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ 84 μ.Χ. καὶ κατὰ τὸ πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ ἰδίου ἔτους ἔλαβε τὴν ἕκτη καὶ ἕβδομη αὐτοκρατορικὴ ἐπευφημία βλ. Cagnat, *Épigraphie Latine*, σ. 191. Ὁ Δομιτιανὸς ἔλαβε τὸ *cognomen Germanicus* στὶς ἀρχὲς τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 84 μ.Χ., ἐνῶ κατὰ τὸ ἴδιο ἔτος ὑπῆρξε *consul X* (τὸν Ἰανουάριο τοῦ 83 ὑπῆρξε *consul designatus X*), ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴ μαρτυρία τῶν νομισμάτων ἐκείνου τοῦ ἔτους βλ. Mattingly, *CREBM*, σ. 359 κὲ καὶ Cagnat, ὁ.π., σ. 163. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς ποὺ παραδίδουν τοὺς τίτλους τοῦ Δομιτιανοῦ βλ. Martin, *Euphrosyne* 18, 1990, σ. 335-346.

Βάσει τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς μπορούμε νὰ συμπεράνουμε ὅτι δὲν εὐεργετήθηκε ἀπὸ τοὺς Φλαβίους μόνον ἡ Πάφος. Ὅπως ἡ Σαλαμίς, ἡ Πάφος, ἔτσι καὶ τὸ Κούριον ὑπέστη μεγάλες καταστροφὲς ἀπὸ τὸν ἰσχυρότατο σεισμὸ τοῦ 77 μ.Χ. καὶ ὁ Δομιτιανός, ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τῶν προκατόχων του, εἴτε ἀνοικοδόμησε τὴν πόλη εἴτε προσέφερε πρὸς τὴν ἀνοικοδόμησίν της. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς ποὺ ἀναφέρονται στὸν αὐτοκράτορα Δομιτιανὸ βλ. **Πάφ. 9.**

Λεμ. 17. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΪΝΤΟ ΚΑΙΛΙΟΝ ΟΝΩΡΑΤΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΤΩΝ ΚΟΥΡΙΕΩΝ

ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.
102 - 105 μ.Χ. (;)

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,345, πλάτους 0,75 καὶ πάχους 0,105 μ., ποῦ σώζεται σχεδὸν ἀκεραία. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης (ἀρ. 74. 51. 2400). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,035 μ. στοὺς στίχους 1 ἕως 7 καὶ ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,042 μ. στὸν στ. 8.

LBW 2814. Cesnola, *Cyprus*, σ. 427-8, ἀρ. 33. τοῦ ἰδίου, *Atlas* 3: πίν. CXLII, 3 (φωτ.) (*IGR* 3, 970). Mitford, *IK*, ἀρ. 86 (φωτ. σ. 160).

[Κο]υριέων ἡ βουλῆ [καὶ ὁ δῆμος]
Κόιντον Καίλιον Ὀνωράτον, ἑπαρχον
σείτου δόσεως *vac.* δήμου Ῥωμαίων,
4 πρεσβευτὴν Σικελίας, πρεσβευτὴν
Πόντου καὶ Βειθυνίας, ἀνθύπατον
Κύπρου, διὰ προνοητοῦ Διονυσίου
τοῦ Τρύφωνος τοῦ Κράτητος

2. Κοίντων, rell. || Καίλιον: Cesnola, Mitford: Κοίλιον, LBW.

Σχόλια: στ. 5: *Βειθυνίας*. Έναλλαγή EI ~ I για την απόδοση του [i] < παλαιού [i:]. Κατά την εποχή αυτή ακόμη φαίνεται ότι διδάσκεται ότι το αρχαίο /i:/ ἀπεδίδετο με EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Για τὸν ἀνθύπατο τῆς Κύπρου κατὰ τὸ 101-102 μ.Χ. *Q. Caelius Honoratus*, βλ. *PIR*² C, σ. 297, ἀρ. 1244, πβ. **Λεμ. 9** καὶ **59**. Ὁ *Q. Caelius Honoratus* ἐπιμελήθηκε ὑπὸ τὸν Τραϊανὸ συγκεκριμένες κατασκευές στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος (**Λεμ. 9**: πύλη τοῦ Κουρίου καὶ ἐνὸς παρακειμένου κτηρίου καὶ **59**: κατασκευὴ λουτρῶν). Τὸ *cognomen* του σώζεται με διάφορες παραλλαγές στὴν ἀπόδοσή του στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα: Ὀνωρᾶτον σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή, Ὀνηράτου (**Λεμ. 9**), Ὀνεράτου καὶ Ὠνεράτου σὲ νομίσματα κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Σεβήρων ἀπὸ τὴ Θράκη.

Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τοῦ Κουρίου τιμοῦν τὸν *Q. Caelius Honoratus*, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ χρόνο ἀποφάσεως γιὰ ἀπόδοση τῆς τιμῆς ἦταν *praefectus frumenti dandi* καὶ πιθανώτατα τότε κάτοικος τῆς Ῥώμης, καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπάρξει πρεσβευτῆς στὴ Σικελία, τὸν Πόντο καὶ τὴ Βιθυνία, καὶ ἀργότερα ἀνθύπατος τῆς Κύπρου. Ἡ πόλη τοῦ Κουρίου ἐπομένως τιμᾷ τὸν εὐεργέτη της, ἀφοῦ αὐτὸς ἐπέβλεψε τὰ ἔργα ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, τὸν προσφάτως ἀποχωρήσαντα κυβερνήτη της (ἐξ οὗ καὶ ἡ χρονολόγησις τῆς ἐπιγραφῆς).

Ἡ ὑπαρξὴ τοῦ δεύτερου τοῦ στὸν στ. 7, δηλοῖ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἀνάθεσις τοῦ ἀγάλματος ἐγίνε ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψη κάποιου *Διονυσίου*, υἱοῦ τοῦ *Τρύφωνος* καὶ ἐγγονοῦ τοῦ *Κράτητος*. Πρόκειται γιὰ μίαν ἀπὸ τὶς σπάνιες περιπτώσεις στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο, ποῦ κάποιος ἀναφέρεται με τὸ πατρώνυμό του καὶ τὸ παππωνυμικὸ του βλ. **Λάρ. 4**.

Γιὰ τὸ *προνοητής* βλ. **Ἄμμ. 69**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Κράτης* βλ. **Λεμ. 210**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Διονύσιος* βλ. **Λευκ. 82**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Τρύφων* βλ. **Λεμ. 72**.

Λεμ. 18. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟ ΠΟΠΛΙΟ ΚΑΣΣΙΟ ΛΟΓΓΕΙΝΟ ἀρχὲς Β' αἰ. μ.Χ.

Βάση αγάλματος από υπόλευκο μάρμαρο, ύψους 0,275, πλάτους 0,835 και πάχους 0,61 μ. Βρέθηκε στο Κούριον, στην περιοχή του θεάτρου και εκτίθεται στο υπόστεγο της αύλης του Μουσείου του Κουρίου στην Επισκοπή (άρ. I 184). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,03 (ώμέγα) μέχρι 0,042 μ. (Αύτοψία στις 17/7/2006).

Mitford, *IK*, άρ. 88 (φωτ. σ. 165) (*AE* 1975, 822).

Πβ. του ίδιου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1303 (37) (άπλη μνεία).

Ποπλίω Κασίω Λογγείνω άνθυπάτω.

Η έπιγραφή χρονολογεΐται από τον έκδοτη βάσει του τύπου των γραμμάτων. Ο άνθύπατος Πόπλιος Κάσσιος Λογγίνος δέν άπαντιά άλλοϋ. Η δοτική πτώση χρησιμοποιεΐται σε έλληνικές τιμητικές έπιγραφές, άντι της συνήθους αίτιατικής, από έπίδραση της λατινικής γλώσσης. Ο Veyne, *Latomus* 21, 1962, σ. 49-98, έχει συγκεντρώσει τις περιπτώσεις χρήσεως της δοτικής πτώσεως σε τιμητικές έπιγραφές από το άνατολικό τμήμα της άυτοκρατορίας, πβ. I. Mednikarova, *ZPE* 143, 2003, σ. 117-134. Για τη χρήση της δοτικής πτώσης στο όνομα του τιμωμένου, πβ. **Λεμ. 19, 41** και **51**.

Λεμ. 19. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟ Κ. ΣΕΠΠΙΟ ΚΕΛΕΡΑ Μ. ΤΙΤΙΟ ΣΑΣΣΙΟ ΚΑΝΔΙΔΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΤΩΝ ΚΟΥΡΙΕΩΝ

113 - 114 μ.Χ.

Απότμημα βάσης αγάλματος από άμμόλιθο, ύψους 0,255, πλάτους 0,57 και πάχους 0,285 μ. Η έγχάρακτη έπιφάνεια του λίθου εΐναι άπολεπισμένη και στο κάτω μέρος πολϋ φθαρμένη. Βρέθηκε στον ναό του Απόλλωνος στο Κούριον και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής (άρ. I 150). Το ύψος των γραμμάτων εΐναι στον πρώτο στίχο 0,044 μ. και στους υπόλοιπους από 0,019 μέχρι 0,03 μ. (Αύτοψία στις 19/7/2006).

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 68-70, άρ. 37 (φωτ. πίν. 39, σ. 69) (= *AE* 1953, 175)· του ίδιου, *IK*, άρ. 87 [φωτ. σ. 163].

Πβ. J. και L. Robert, *Bull. Épigra.* 1976, 744 (για τη χρονολογία της άνθυπατεΐας).

[Κ.] Σεπ[π]ίωι Κέλερι Μ. Τιτίωι
Σασσίωι Κανδίδωι, ταμία δήμου
Ρωμαίων, δημάρχω, έκ πρεσβ-

4 [εϋ]τ[ο]ο[ϋ] έ[π]α[ρχ]ε[ί]ας (;)

άνθ[υ]π[ά]τ[ω]ι,

[ό Κουρι]έ[ω]ν [δῆ]μο[ς] τιμῆς χάριν.

1. [Γ. ?] Σεσ[τ]ίωι ?, Mitford εἰς ΟΑ.

Σχόλια: Γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /ɔ:i/ διατηρεῖται ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία στοὺς στ. 1 (Σεπ[π]ίωι), 2 (Σασσίωι Κανδίδωι) καὶ 4 (ἀνθ[υ]π[π][ά]τωι), ἐνδειξη τῆς ἐπιμέλειας σύνταξης καὶ χάραξης αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς, ἐνῶ ἔχει υἰοθετηθεῖ ἡ ἐξελιγμένη, ποὺ ἀπηχεῖ τὴν προφορὰ τῆς ἐποχῆς, στοὺς στ. 2 (ταμία) καὶ 4 (δημάρχω).

Ὁ *Q. Seppius Celer M. Titius Sassius Candidus*, πβ. **Λεμ. 64** καὶ **Αμμ. 54**, ὑπηρέτησε ὡς *quaestor, tribunatus* καὶ *legatus proconsulis*. Υἱὸς καὶ πρεσβευτῆς καὶ ἀνθύπατος τῆς Κύπρου καὶ ὑπηρέτησε στὴν Κύπρο ἀπὸ τὶς ἀρχὲς Τουλίου τοῦ 113 μ.Χ. Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. **Πάφ. 6**. Ἡ δοτικὴ πτώση χρησιμοποιεῖται σὲ ἑλληνικὲς τιμητικὲς ἐπιγραφές, ἀντὶ τῆς συνήθους αἰτιατικῆς, ἀπὸ ἐπίδραση τῆς λατινικῆς γλώσσης βλ. Veigne, *Latomus* 21, 1962, σ. 49–98, πβ. I. Mednikarova, *ZPE* 143, 2003, σ. 117–134. Γιὰ τὴ χρῆση τῆς δοτικῆς πτώσεως γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου στὴν Κύπρο πβ. **Λεμ. 18, 41** καὶ **51**.

Λεμ. 20. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΑΪΑΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟ 129 μ.Χ.

Δύο συνανήκοντα ἀποτιμήματα λίθινης βάσης ἀγάλματος, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ τὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Τὸ πρῶτο ἀντιγράφηκε ἀπὸ τὸν Α. Σακελλάριο γύρω στὰ 1850 στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὸ δεύτερο ἀπὸ τὸν W. H. Waddington το 1862 σὲ τοῖχο τοῦ τουρκικοῦ νεκροταφείου στὴν Ἐπισκοπή. Ἐκτοτε ἔχουν χαθεῖ.

(α) Σακελλαρίου, *Κυπριακά* I, σ. 77· *LBW* 2810 (= *IGR* 3, 969) καὶ (β) *LBW* 2816 (= *IGR* 3, 972). (α καὶ β) Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 124–5 (= *SEG* 20, 157)· τοῦ ἰδίου, *IK*, ἀρ. 85.

Αὐτοκ[ρ]άτ[ω]ρ[ο]

[Καῖσαρ]

<Ἄδρ>ιανὸς Σεβαστὸς Γ[ερ]μανικὸς [Δακικὸς Παρθικὸς],

[θεοῦ Νέρουα Τ]ραϊαν[οῦ] Καῖσαρος υἱ[ός], θεοῦ]

4 [Νέρουα υἱωνός, θ]ε[ο]ν Τραϊανὸν τὸ[ν πατέρα].

μαρτυρείται ὁ πρῶτος ἀπὸ τῆ δυναστεία τῶν Ἀντωνίνων, ἐνῶ
 στὴν **Λεμ. 22** ἀναφέρεται πιθανώτατα ὁ Κόμμοδος.

Λεμ. 22. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΔΟ (;)

175 - 180
 μ.Χ.

Ἀπότμημα μαρμάρινης λευκῆς πλάκας, ὕψους 0,044,
 πλάτους 0,053 καὶ πάχους 0,011 μ., ἀποκεκρουμένης ἀπὸ
 ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ
 Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I
 74). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 170 (φωτ. σ. 315) (= *AE* 1975, 841).

 [- - - - - Ἀντω]νεῖν[ου - - -]
 [- - - - - Σαρμα]τ[]ι[]κοῦ[] - - - - -

Πρόκειται γιὰ ἓνα ἀπόσπασμα τιμητικῆς ἐπιγραφῆς
 πιθανώτατα γιὰ τὸν Κόμμοδο ὡς υἱὸ τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου. Ὁ
 στρατιωτικὸς τίτλος *Sarmaticus* ἐλήφθη τὸ 175 μ.Χ. ἀπὸ τὸν
M. Aurelius καὶ τὸν *Commodus*. Πρόκειται γιὰ τὴ μία ἀπὸ
 τὶς δύο ἐπιγραφές ποῦ προέρχονται ἀπὸ τὸ Κούριον καὶ
 χρονολογοῦνται κατὰ τὴν περίοδο τῶν Ἀντωνίνων, πβ. **Λεμ.**
21. Ἡ πόλη, ποῦ εἶχε μεγάλη ἀρχιτεκτονικὴ δραστηριότητα
 ἐπὶ Τραϊανοῦ περιέπεσε σὲ ἀδράνεια μέχρι τὴν ἐποχὴ τῶν
 Σεβήρων. Οἱ Ἀντωνῖνοι, σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιγραφικὲς
 μαρτυρίες, ἐπικέντρωσαν τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴν Κύπρο
 στοὺς Σόλους.

Λεμ. 23. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς
 πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,145, μεγίστου πλάτους 0,075 καὶ
 πάχους 0,03 μ. Βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ
 φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 193). Τὸ ὕψος
 τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,014 (ὀμικρον) μέχρι 0,03
 μ. (Αὐτοψία στὶς 19/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 193 (φωτ.).

 - - - - - Ν[]ΑΜΕ - - - - -
 [- - - - - Κλαυ]δίου ΠΥ - - - - -
 [- - - - - τοῦ] δ[]εκάτ[ου ἔτους - - -]

Η έπιγραφὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν ἐκδότῃ βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ ὀνόματος [Κλαυ]δίου. Πρόκειται πιθανώτατα γιὰ τιμητικὴ έπιγραφὴ ποὺ ἔγινε στὸ δέκατο ἔτος ἀπὸ τῆς ἀνάληψης τῆς ἔξουσίας ἀπὸ αὐτοκράτορες.

Λεμ. 24. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Μικρὸ ἀπότμημα μαρμάρινης λευκῆς πλάκας, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, ὕψους 0,060, πλάτους 0,04 καὶ πάχους 0,013 μ. Πιθανῶς κατὰ πληροφορίες βρέθηκε στὸ θέατρο τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. 114). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,026 μ. (Αὐτοψία στὶς 17/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 91-2, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 16,20) (= *SEG* 25, 1100).

[- - - ἄ]ρίστ[ωι (;) - - -]
 - - - - - - - -η□ - - - - - - - -

Ἐδῶ πιθανὸν ἔχουμε τιμητικὴ έπιγραφὴ πρὸς αὐτοκράτορα, ἀπὸ τὸν τίτλο τοῦ ὁποίου ἔχει διασωθεῖ ἀποσπασματικῶς μόνο τὸ ἄριστος.

Λεμ. 25. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟ

τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,39, πλάτους 0,71 καὶ πάχους 0,67 μ., ἀποκεκρουμένη κάτω ἀριστερά. Ἡ μαρμάρινη αὐτὴ βάση, σὲ δεύτερη χρῆση ὡς οἰκοδομικὸ ὑλικό, βρέθηκε τὸ 1959 ἀπὸ τὸν Α. Η. S. Megaw στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ συγκεκριμένα στὴ Βασιλικὴ καὶ μετὰ τὴ μελέτῃ τῆς ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,033 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 92 (φωτ. σ. 173).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1972, 584 (ἀπλὴ μνεία).

Διονύσιον Τιμοστράτου
 ἱερέα· γραμματεύσαντος

βουλῆς καὶ δήμου ν γυμνα[σι]-
 4 [αρ]χήσαντος ν Τιμόστρατος
 [Τιμοκ]ράτου (;) ν τὸν ἴδιον ν υἰόν.

Ὁ Διονύσιος, ἱερεὺς πιθανῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου, τιμᾶται ἀπὸ τὸν πατέρα του Τιμόστρατο, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε γραμματέας τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καθὼς καὶ γυμνασίαρχος. Γιὰ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος βλ. **Λεμ. 15**. Γιὰ τὸ ὄνομα Διονύσιος βλ. **Λευκ. 82**.

Λεμ. 26. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗ [ΣΕ]ΡΓΙΑ ΑΥ[ΡΗΛΙ]Α ΡΗΓΕΪΝΑ
 τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ.

Αποτμήματα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, πάχους ἀπὸ 0,009 μέχρι 0,014 μ.: τὸ (α), ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἔξι συνανήκοντα τμήματα καὶ παραδίδει μεγάλο μέρος τοῦ ἄνω καὶ δεξιοῦ τμήματος τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας καθὼς καὶ ἓνα μικρὸ μέρος τοῦ κάτω τμήματος. Βάσει αὐτοῦ τοῦ τεμαχίου ἔχουμε τὸ ἀύθεντικὸ ὕψος τῆς πλάκας ποὺ εἶναι 0,34. Τὸ μέγιστο πλάτος τοῦ τεμαχίου αὐτοῦ εἶναι 0,242 μ. Τὸ (β), ἓνα μεμονωμένο ἀπότμημα ὕψους 0,13 καὶ πλάτους 0,11 μ., τὸ ὁποῖο παραδίδει ἓνα τμήμα τῆς κάτω ἀριστερῆς γωνίας· καὶ τὸ (γ), ἓνα μεμονωμένο ἀπότμημα, ὕψους 0,062 καὶ πλάτους 0,07 μ., ποὺ διασώζει ἓνα τμήμα τοῦ κεντρικοῦ μέρους τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας. Βρέθηκαν στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. (α) καὶ (β): I 127· ἀρ. (γ): I 169). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 98 (φωτ. σ. 183) (*AE* 1975, 830).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1297, ὑποσημ. 35 (σχολιασμὸς γιὰ τὸν ὄρο *ὑπατική*)

[Σε]ργίαν Αὐ-
 [ρηλί]αν Ῥηγεῖ-
 [ναν] τὴν κρα-
 4 [τίστ]η[ν] ὑπα-
 [τικ]ήν, [Α]ῦρηλία
 κα[ὶ Αἰ]λλῶνία (;) τὴν
 πα[τρ]ώνισσαν.

Γιὰ τὴ *Σεργίαν Αὐρηλίαν Ῥηγεῖναν* καὶ τὸν ὄρο *ὑπατική* (*femina consularis*) βλ. **Πάφ. 103**. Γιὰ τὸν *πάτρωνα* καὶ *πατρώνισσα*, τὸ λατινικὸ *patronus* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 9: Ἀπελευθερωτές - Πάτρωνες. Ἀπελεύθεροι - Δοῦλοι.

Λεμ. 27. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡ[ΙΣΤ - -], ΥΙΟ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΥΡΙΟΥ

τέλη Β΄ αί. μ.Χ. (;)

Πέντε άποτιμήματα λευκής μαρμάρινης πλάκας: τὸ (α), ὕψους 0,06, πλάτους 0,09 καὶ πάχους 0,014 μ., ποὺ παραδίδει τὸ ἀριστερὸ τμήμα τῆς ἐγχάρακτης ἐπιφάνειας· τὸ (β), ὕψους 0,041, πλάτους 0,062 καὶ πάχους 0,014 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς πλὴν τῆς ἄνω· τὸ (γ), ὕψους 0,052, πλάτους 0,062 καὶ πάχους 0,014 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς· τὸ (δ), ὕψους 0,045, πλάτους 0,042 καὶ πάχους 0,012 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ τὸ (ε), ὕψους 0,045, πλάτους 0,067 καὶ πάχους 0,016 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς. Βρέθηκαν στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. (α): I 9· ἀρ. (β): I 7· ἀρ. (γ): I 21· ἀρ. (δ): I 28 καὶ ἀρ. (ε): I 25). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στὶς 17/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 99 (φωτ. σ. 185).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1972, 586 (ἀπλὴ μνεία).

Κουρι□[έων ἢ πόλ]ις Α[ριστ - -]

Ἀρίστωνος, ἄ□[ρξαντα λ.χ. τετράκις]

[τῆς πό]λλε[ως, καὶ τὸν] υ□ί□ὸ[ν αὐτοῦ]

4 [τὸν δεῖνα καὶ τὴν δεῖνα τ]ῆν γ□[υναῖκα],
[εὐνοίας] (;) χάρ[ιν τῆς εἰς ἑαυτὴν].

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότη βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων. Τὸ ὄνομα Ἀρίστων μαρτυρεῖται σὲ ἐπιγραφὲς ἀπὸ τὴν Κύπρο ἀπὸ τὸν Δ΄ αἰ. π.Χ. βλ. O. Masson, *ICS*, ἀρ. 196. Ἀπαντᾷ ἐπίσης ἔντεκα φορὲς σὲ ἐπιγραφὲς τῆς πτολεμαϊκῆς περιόδου βλ. T. Νικολάου, *PPC*, A 134-144, ἐνῶ εἶναι πολὺ κοινὸ στὶς ἐπιγραφὲς τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου.

Λεμ. 28. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ Λ. ΣΕΠΤΙΜΙΟ ΣΕΒΗΡΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΥΡΙΟΥ

τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Δύο μὴ συνανήκοντα άποτιμήματα λευκής μαρμάρινης πλάκας: τὸ (α), ὕψους 0,052, πλάτους 0,047 καὶ πάχους 0,012 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ τὸ (β), ὕψους 0,086 καὶ πλάτους 0,075 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς. Βρέθηκαν στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ

φυλάσσονται στο Μουσείο τῆς Ἐπισκοπῆς (άρ. (α): I 2 καὶ ἄρ. (β): I 5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,027 μ. (Αὐτοψία στὶς 19/7/2006).

Mitford, *IK*, ἄρ. 172 (φωτ. σ. 318) (= *AE* 1975, 843).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 115 (γιά τὶς ἐπιγραφές τοῦ Κουρίου, ποὺ ἀναφέρονται στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων). J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1974, 653 (ἀπλή μνεία).

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ. Σεπ] (τ) ἰμι[ον Σευ]-
[ἦρον Σεβαστόν, πατέρα πατρ] ἰ[δ]ο[ος καὶ]
[τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Τουλίαν] Δό[μναν Σεβ]-
4 [αστήν, μητέρα κάστρων, Κου]ριέω[ν ἡ
πόλις].

Ἡ πόλη τοῦ Κουρίου τιμᾷ τὸν *Septimius Severus* καὶ τὴν γυναῖκα του *Julia Domna*, γιά τὴν ὁποία ὑπάρχουν ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες στὶς **Λεμ. 28, 40, Λάρ. 28** καὶ **Αμμ. 72, 73** καὶ **75**. Γιά τὶς ἐπιγραφές τοῦ Κουρίου ὅπου ὑπάρχει ἀναφορὰ στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων βλ. **Λεμ. 31**.

Λεμ. 29. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ [ΔΗ]ΜΟΣΘ[ΕΝΟΥΣ] (;)

τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ἐξι ἀσυνεχῆ ἀποτιμήματα μαρμάρινης λευκῆς πλάκας, πάχους ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,016 μ: τὸ (α), ὕψους 0,098 καὶ πλάτους 0,072 μ.· τὸ (β), ὕψους 0,047 καὶ πλάτους 0,038 μ.· τὸ (γ), ὕψους 0,039 καὶ πλάτους 0,07 μ.· τὸ (δ), ὕψους 0,054 καὶ πλάτους 0,057 μ.· τὸ (ε), ὕψους 0,05 καὶ πλάτους 0,09 μ. καὶ τὸ (στ), ὕψους 0,045 καὶ πλάτους 0,07 μ. Βρέθηκαν στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσονται στο Μουσείο τῆς Ἐπισκοπῆς (άρ. (α): I 19· ἄρ. (β): I 95· ἄρ. (γ): I 97· ἄρ. (δ): I 98· ἄρ. (ε): I 186 καὶ ἄρ. (στ): I 198). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,023 μ. (Αὐτοψία στὶς 19/7/2006).

Mitford, *IK*, ἄρ. 100 (φωτ. σ. 186).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1972, 586 (ἀπλή μνεία).

[Τὸν δεῖνα - - - τὸν υἱὸν]
[Δη]μοσθ[ένους (;) τοῦ ἄρ]ξ[αντο] [ς]
[καὶ] ἀνταγ[ορανομήσαν]τος (;) ὑπ[ῆρ]
4 το[ῦ] ἀ[δελφοῦ] (;) καὶ]
κατ[ο] [ρθώσ]αντ[ος]
[καὶ κοσμήσα]ντος (;) τὸ λ[ο] [υτρὸν καὶ]
[τῶν] δεκα[πρώτ]ω[ν], Ρ[- - - - - Ἡλι]-

[οδ]ώου (;) ἄ[ρξας (;) - - - - -
- -]

Ὁ τιμώμενος, ὁ ὁποῖος προφανῶς εἶχε καὶ αὐτὸς πολιτειακὸ ἀξίωμα, ἦταν υἱὸς ἐπιφανοῦς πολίτου. Ἡ ἔμφαση ποῦ δίδεται στὸν πατέρα, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἄρχων καὶ ἀγορανόμος καὶ σαφῶς ἦταν μέλος μιᾶς ἐπιφανοῦς οἰκογένειας τοῦ Κουρίου, δηλοῖ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή, ὅπως ἡ **Λεμ. 45**, ἴσως νὰ τέλειωνε μὲ τὸ *μνήμης χάριν*, μὲ ἀποτέλεσμα ἂν καὶ εἶναι τιμητικὴ στὴ μορφή, νὰ εἶναι οὐσιαστικὰ ἐπιτύμβια. Οὔτε ὁ υἱὸς οὔτε ὁ πατέρας εἶχαν τὴ ρωμαϊκὴ *civitas*.

Ὁ τιμώμενος ἦταν μέλος τῶν δεκαπρώτων. Οἱ δεκάπρωτοι, ἦταν μία ἐπιτροπὴ ἀπὸ πλούσιους πολῖτες καὶ εἶχε ὡς καθῆκον τὴν κατανομὴ καὶ εἴσπραξη τῆς αὐτοκρατορικῆς φορολογίας. Ἡ πρωιμότερη ἐμφάνιση αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς στὴν Κύπρο εἶναι τὸ 126 μ.Χ. (**Λευκ. 39**). Γιὰ ἀναφορὲς σὲ δεκαπρώτους βλ. Εἰσαγωγὴ, κεφάλαιο 4: Πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα.

Λεμ. 30. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ Δ. ΠΛΑΥΤΙΟ Φ[ΗΛΙΚΑ] ΙΟΥΛΙΑΝΟ, ΑΝΘΥΠΑΤΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

196 - 197 μ.Χ.

Τρία ἀποτιμήματα μαρμάρινης βάσης ἀγάλματος: τὸ (α), ὕψους 0,31, πλάτους 0,875 καὶ πάχους 0,78 μ., ποῦ παραδίδει τὴν ἐπιγραφή ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω δεξιὰ γωνία· τὸ (β), ὕψους 0,14 καὶ πλάτους 0,15, ποῦ παραδίδει μέρος τῶν στίχων 1-3 καὶ τὸ (γ), ὕψους 0,31, πλάτους 0,325 καὶ πάχους 0,27 μ., ποῦ παραδίδει τὸ τέλος τῶν στ. 2-4. Βρέθηκαν στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου στὴ Βασιλικὴ καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. (α) καὶ (β): KB 1278· ἀρ. (γ): I 181).

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 104 (3) (= *SEG* 20, 158)· τοῦ ἰδίου, *IK*, ἀρ. 90 (φωτ. σ. 168) (*AE* 1975, 823).

Δέκ(ιον) Πλαύτιον Φ[ήλικ]α Τουλια[νόν, τὸν λαμ]-

πρότατον ἀνθ[ύπ]ατον, ἀγ[νεία]ς καὶ φι[λ]αν]-
θρωπίας χάριν [Κου]ρ[ι]έω[ν ἢ π]όλις ἐξ ὑ-

4 ποσχέσεως [τοῦ πέμπ]τ[ου] (;) ἔτους.

Ὁ *D. Plautius Felix Julianus* ὑπῆρξε ἀνθύπατος τῆς Κύπρου τὸ 196-7 μ.Χ. βλ. *PIR*¹ 3, σ. 45, ἀρ. 352, πβ. **Πάφ. 12, 104, 105** καὶ **Λεμ. 30**. Γιὰ τὸν ἀνθύπατο αὐτὸν ἀνατέθηκαν ἀγάλματα στὴν Παλαίπαφο, στὴ Νέα Πάφο καὶ στὸ Κούριον. Γιὰ τὸν τίτλο *λαμπρότατος* καὶ τὴν ἀποκλειστικὴ

Μαρμάρινη λευκή πλάκα, αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, ύψους 0,062, πλάτους 0,065 και πάχους 0,012 μ. Βρέθηκε στην ακρόπολη του Κουρίου και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής (άρ. I 179). Το ύψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,035 μ.

Mitford, *IK*, άρ. 173 (φωτ. σ. 319) (= *AE* 1975, 844).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 115 (ἀπλή μνεία).

- - - - -
 -
 [- - Λ. Σεπ]τιμίου Σ[ευήρου - - -]
 [- - - - - ι]κο[ῦ - - - - - - - - - - -]
 - - - - -
 -

Σ' αὐτήν τὴν ἀποσπασματικὴ ἐπιγραφὴ μπορούμε νὰ ἀναγνωρίσουμε τὸ ὄνομα Σεπτίμιος καὶ στὸν ἐπόμενο στίχο κάποιο στρατιωτικὸ τίτλο, εἴτε Ἀραβικὸς εἴτε Παρθικὸς εἴτε Ἀδιαβηνικὸς. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτή, ἢ ὁποία χρονολογεῖται πιθανὸν ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου, εἶναι ἀκόμη μία τιμητικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς ἓνα μέλος τῆς οἰκογένειας τῶν Σεβήρων.

Λεμ. 33. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

198-
 209 μ.Χ.

Δύο ἀσυνεχῆ ἀποτιμήματα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, πάχους 0,01 μ: τὸ (α), ὕψους 0,087 καὶ πλάτους 0,096 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ τὸ (β), ὕψους 0,104 καὶ πλάτους 0,09 μ., τὸ ὁποῖο πιθανῶς παραδίδει μέρος τῆς δεξιᾶς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας, ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς. Βρέθηκαν στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου στὴν περιοχὴ τῶν λουτρῶν τοῦ Εὐστολίου καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσείο τῆς Εἰσκοπῆς (άρ. (α): I 101 καὶ άρ. (β): I 105). Το ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,031 μ.

Mitford, *IK*, άρ. 174 (φωτ. σ. 321) (= *AE* 1975, 845).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 115 (γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς τοῦ Κουρίου, ποὺ ἀναφέρονται στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων).

[- - Μ. Αὐρ(ηλίου)] Αντ[ω][νείνου (;) - - -]
 [- - - καὶ [[Λ. Σεπτιμίου Γέτα Κάισαρο]]]ς
 - - - - -
 - - - - - η[ς] (κισσόφυλλο)
 - - - - -
 - - - - - (κισσόφυλλο)

Στην ἐπιγραφὴ αὐτῆ, σύμφωνα μὲ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ ἐκδότου, παραδίδεται τὸ ὄνομα τοῦ Καρακάλλα καὶ κάτω αὐτὸ μὲ ἀπόξεση λόγῳ τῆς *damnatio memoriae*, ποῦ ἐγίνε τὸ 212 μ.Χ., βλ. Lassère, *ManuelER²*, σ. 639-41, τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ του Γέτα. Ἐὰν ἡ ἀποκατάσταση εἶναι ὀρθή, τὸ *Καίσαρος* στὸν στ. 2 ὀδηγεῖ στὴ χρονολόγησι τῆς ἐπιγραφῆς μεταξὺ τῶν ἐτῶν 198 καὶ 209 μ.Χ., ὅποτε ὁ Καρακάλλας καὶ ὁ Γέτας ἐγίναν ἀντιστοιχῶς *Augusti*. Θὰ μπορούσε ὁμως ἐδῶ νὰ ἔχουμε μιὰ τιμητικὴ ἐπιγραφὴ γιὰ τὸν Σεπτίμιο Σεβῆρο ἢ τὴν Τουλία Δόμνα ὡς μητέρα τοῦ Καρακάλλα καὶ τοῦ Γέτα, πβ. **Λεμ. 28**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς τοῦ Κουρίου μὲ ἀναφορὰ στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων βλ. **Λεμ. 31**.

Λεμ. 34. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Β΄ - ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὰς ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δεξιὰ, ὕψους 0,072, πλάτους 0,09 καὶ πάχους 0,024 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 75). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,031 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 177 (φωτ. σ. 325).

πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 115 (ἀπλὴ μνεία).

[- - - - - Σευ]ήρου (;)

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτῆ εἶναι ἀκόμη μιὰ τιμητικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὸν Σεπτίμιο Σεβῆρο ἢ μέλος τῆς οἰκογένειάς του.

Λεμ. 35. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟ ΠΟΠΛΙΚΟΛΑ ΠΡΕΙΣΚΟ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ, ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΠΕΡΣΕΩΣ

τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη λευκὴ βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,217, μεγίστου πλάτους 0,414 καὶ πάχους ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,043 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ ἐκτίθεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Κουρίου στὴν Ἐπισκοπὴ (ἀρ. I 146). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 (ὀμικρον) μέχρι 0,043 μ. (Αὐτοψία στὶς 17/7/2006).

Mitford, *IK*, άρ. 89 (φωτ. σ. 166) (*AE* 1975, 823). Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ* Δα΄ και Δβ΄, 1980, άρ. 108. Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Επίγραμμα*, 1997, σ. 102-3 (**E51**) και 406-9 (φωτ. σ. 116).

Πβ. J. και L. Robert, *Bull. Épigr.* 1972, 584 (σχολιασμός της επιγραφής). Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1303 (49) (για τον άνθύπατο) και σ. 1316, ύποσημ. 111 (για το ότι το Κούριον αύτοαποκαλείται ή πόλη του Περσέως).

Ποπλίκολαν Πρεϊσκόν με
πόλις Περσῆος άγαλμα,
κοίρανον άγνεΐας,
4 στήσατο παρ τεμένει.

4. παρ τεμένει, Βοσκός: παρ' τεμένει, Mitford και Χατζηγιάννου.

Η επιγραφή χρονολογεΐται άπό τον πρώτο έκδότη βάσει της μορφής των γραμμάτων. Το άγαλμα του τιμωμένου έστηκε κοντά στο ιερό του Απόλλωνος ή πόλις Περσῆος, δηλ. το Κούριον. Στη βάση του άγάλματος είναι χαραγμένο έλεγειακό δίστιχο. Ο χαρακτηρισμός κοίρανον άγνεΐας ύπαινίσσεται τον λόγο της τιμητικής έκδήλωσης. Το πλήρες όνομα του άνθυπάτου *L. Valerius Helvidius Priscus Publicola* παραδίδεται σε λατινική επιγραφή του Γ΄ αΐ. μ.Χ. βλ. *CIL* VI.1 1530, πβ. *PIR*¹ III, σ. 357, άρ. 59, όπου και προσαγορεύεται *clarissimus vir* και *allectus inter quaestorios*. Αφορμώμενος άπό τον πρώτο τίτλο, ο Mitford θεωρεΐ ότι ο *Priscus Publicola* ήταν συγκλητικός (*vir senatorius*) και πιθανώς άνθύπατος (*proconsul*) της Κύπρου, και όχι άπλως λογιστής (*curator civitatis*). Η προσωνυμία κοίρανος στον στ. 3 είναι ένα άκόμη στοιχείο, που ένισχύει την άποψη του πρώτου έκδότου.

Για το πόλις Περσῆος πβ. **Λεμ. 67**. Ο Περσεύς συνδέεται ιδιαίτερα με το Άργος (βλ. Kerényi, *Μυθ.*, σ. 297-308) και το Κούριον θεωρεΐται Άργείων κτίσμα κατά τον Ηρόδοτο, 5.113.1: *οί Κυριέες... λέγονται είναι Άργείων άποικοι* και κατά τον Στράβωνα 14.683.6.3: *Εΐτα πόλις Κούριον όρμον έχουσα, Άργείων κτίσμα...*

Για τον όρο κοίρανον πβ. Kaibel, *EGr* 855: κοίρανος άγνωτάτα. *CIG* II, 2613: Λαγείδας κοίρανος. **Λευκ. 16**. Kaibel, *EGr* 802: κοίρανε Ναιάδων. 990: κοίρανος Άδρίανος. 1027: κοίρανε λαών. 1029: κοίρανος άθανάτων κτλ. Γενικώς το κοίρανος αναφέρεται σε θεούς ή βασιλείς και σε άλλα κατ' επέκταση ύψηλως ιστάμενα πρόσωπα, πράγμα που έπιβεβαιώνει την άποψη, που έχει διατυπωθεΐ άπό τους προηγούμενους έκδότες και κυρίως τον Mitford ότι ο Ποπλίκολας κατείχε ύψηλό άξίωμα. Για το άγνεΐας βλ. **Λεμ. 30**, **Λάρ. 12** και **Άμμ. 15**. Το επίθετο άγνός άπαντιά στην

τιμητική επιγραφή από την Πάφο του Β' αιώ. μ.Χ. προς τον ανθύπατο Δ. Πλαύτιον Φήλικα Τουλιανόν βλ. Πάφ. 105, πβ. *EGr* 906 και 911. Ο L. Robert, *Hellenica* 4, 1948, σ. 35-114, έπισημαίνει ότι τὸ ἐπίθετο αὐτό, τὸ ὁποῖο στις ἐπιγραφές του Β' αιώ. μ.Χ. ἦταν τυπικὸ γιὰ τοὺς Ῥωμαίους κυβερνητὲς στὴν Ἀνατολή, δηλώνει αὐτὸν ποὺ εἶναι καθαρὸς, δηλ. αὐτὸν ποὺ ἀσκεῖ μὲ χρηστὸ τρόπο καὶ τιμιότητα τὰ δικαστικὰ καὶ διοικητικὰ του καθήκοντα.

Στὸν στ. 4 υἰοθετοῦμε τὴ γραφὴ τοῦ Βοσκοῦ, δηλ. μὲ τὸ φαινόμενο τῆς ἀποκοπῆς τοῦ τελικοῦ φωνήεντος τῆς προθέσεως παρά μπροστὰ ἀπὸ λέξη μὲ ἀρχικὸ σύμφωνο, φαινόμενο ὁμηρικὸ, πβ. Β 355: *πάρ Τρώων*, Δ 330: *πάρ δὲ Κεφαλλήνων*, γ 39: *πάρ τε κασιγνήτω*, 325: *πάρ δέ τοι υἷες ἐμοί κ.ά.*

Λεμ. 36. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ Μ. Α[ΥΡΗΛΙΟΥ] ΤΙΜΩ[ΝΟΣ]

τέλη Β' αιώ. μ.Χ. - ἀρχὲς Γ' αιώ. μ.Χ.

Ἀποτμήματα λευκῆς μαρμάρινης πλάκας, πάχους ἀπὸ 0,013 μέχρι 0,015: τὸ (α), δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,104 καὶ πλάτους 0,121 μ., ποὺ παραδίδει τμῆμα τῆς ἀριστερῆς γωνίας· τὸ (β), δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,078 καὶ πλάτους 0,083 μ., ποὺ παραδίδει τμῆμα ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας καὶ τὸ (γ), δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,052 καὶ πλάτους 0,083 μ., ποὺ παραδίδει τμῆμα τῆς δεξιᾶς γωνίας καὶ πιθανώτατα εἶναι ἡ συνέχεια τοῦ (β). Βρέθηκαν στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. (α): I 16· ἀρ. (β): I 18 καὶ 20 καὶ ἀρ. (γ): I 106 καὶ 110). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,031 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 101 (φωτ. σ. 189).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1972, 586 (ἀπλή μνεία).

[Τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνα τὸν]

ἄ[ρξαντα (;) ὁ δεῖνα]

ὁ υἱὸς Μ. Α[ύρηλιου]

4 Τ[εῖμω]νος καὶ Ἡ[λιοδώ]

[ρα]ς[], ἄ[ρ]ξας, ἀγορ[α]ν[ο]μή[σας],

[δεκαπρωτεύσα]ς[] (;), τιμ[ῆ]ς

[χάριν].

Σχόλια: στ. 4: Τ[εῖμω]νος. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ

ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ παρουσία τῆς τυπικῆς φράσεως *τιμῆς χάριν* βλ. Πάφ. 6. Γιὰ τὰ ὀνόματα *Ἥλιοδώρα* καὶ *Ἥλιόδωρος* βλ. Λεμ. 244. Γιὰ τὴν ἐπιτροπὴ τῶν *δεκαπρώτων* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 4: Πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα.

Κατὰ τὸν Mitford, πρόκειται γιὰ τοπικὴ οἰκογένεια, ποὺ κέρδισε τὴ ρωμαϊκὴ *civitas* ἂν ὄχι κατὰ τὸ τέλος τῆς δυναστείας τῶν Ἀντωνίνων, μὲ τὴν *constitutio Antoniniana*.

Λεμ. 37. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Β' αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,055, πλάτους 0,08 καὶ πάχους 0,015 μ. Βρέθηκε στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 199). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,023 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 179 (φωτ. σ. 327).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1972, 595 (ἀπλὴ μνεία).

 [- - - - -
 ἀγορ]ανομ[ήσας (- -αντα, - -αντος) - -]
 [- -ἀρξας (- -αντα, - -αντος) τ]ῆς πό[λεως -
 -----]

Λεμ. 38. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ

200 μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,19, μεγίστου πλάτους 0,235 καὶ πάχους 0,035 μ., ἀποκεκρουμένη ἀριστερά. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 191). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,008 μέχρι 0,012 μ. (Αὐτοψία στίς 19/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 93 (φωτ. σ. 174) (*AE* 1975, 825).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1972, 584 (ἀπλὴ μνεία)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 115 (γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς τοῦ Κουρίου ποὺ ἀναφέρονται σὶ τὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων).

Αὐτοκράτορα Καίσα[ρα Μ.]
 Αὐρήλιον Ἀντωνεῖν[ον]
 Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβασ[τόν],
 4 υῖόν τοῦ Κυρίου Αὐτοκράτορο[ς]
 Κ(α)ίσαρος Λουκίου Σεπτιμ[ίου]
 Σευήρου Εὐσεβοῦς Εὐτυ[χοῦς]
 Περτίνακος Σεβαστοῦ, [ἡ πόλις ἡ]
 8 Κουριέων.

5. ΚΛΙΣΑΡΟΣ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 3: *Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ*. Ἐναλλαγή Η ~ ΕΙ, διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 170-1, πβ. Brixhe 1987², σ. 51.

Ὁ Καρακάλλας τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Κυρίου ὡς αὐτοκράτωρ καὶ υἱὸς τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου πβ. **Λεμ. 39**. Ἡ ἐπιγραφή ἔχει ὡς *terminus post quem* τὸ 198 μ.Χ., ὅποτε ὁ Καρακάλλας ἀνῆλθε στὸν θρόνο, καὶ *terminus ante quem* τὸ 211, ἔτος θανάτου τοῦ *Septimius Severus*. Ἀπὸ τὴν ἔμφαση ποὺ δίδεται σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή στὸν τελευταῖο, ὁ πρῶτος ἐκδότης ὑποθέτει ὅτι πρέπει τὸ κείμενο νὰ ἐγράφη κατὰ τὴ συμβασιλεία τοῦ Σεπτιμίου μὲ τὸν υἱό του. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται πρὶν ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 200 μ.Χ. ἀφοῦ δὲν ἀπαντοῦν μαζὶ οἱ τίτλοι *Εὐσεβῆς Εὐτυχῆς*, βλ. Cagnat, *Épigraphie Latine*, σ. 209, σημ. 2. Στὴν ΑΕ ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται μεταξὺ 198 καὶ 211 μ.Χ. Γιὰ τοὺς τίτλους τοῦ Καρακάλλα στὴν περιοχή τῆς Αἰγύπτου βλ. καὶ Bureth, *Tit. impérial*. 1964, σ. 98-104. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς τοῦ Κυρίου μὲ ἀναφορὰ στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων βλ. **Λεμ. 31**.

Λεμ. 39. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ

200 - 209 μ.Χ.

Τρία ἀποτιμήματα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο: τὸ (α), ὕψους 0,066, πλάτους 0,045 καὶ πάχους 0,013 μ.· τὸ (β), ὕψους 0,062 καὶ πλάτους 0,053 καὶ πάχους 0,017 μ. καὶ τὸ (γ), ὕψους 0,075 καὶ πλάτους 0,065 καὶ πάχους 0,013 μ. Τὸ (α) καὶ τὸ (β) παραδίδουν τὴν ἄνω ἀριστερὴ γωνία τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας καὶ ἓνα τμήμα ἀπὸ τὸν πρῶτο πρὸς τὰ δεξιὰ στίχο. Βρέθηκαν στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. (α): I 134· ἀρ. (β): I 59 καὶ ἀρ. (γ): I 56). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,024 μ. (Αὐτοψία στὶς 17/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 94 (φωτ. σ. 175) (= *AE* 1975, 826).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 115 (γιά τῖς ἐπιγραφές τοῦ Κουρίου ποῦ ἀναφέρονται στή δυναστεία τῶν Σεβήρων).

Αὐ[τοκράτορα Καίσα]α[ρα Μ. [Αὐρήλιον]
[Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν],
υ[π]ί[σ]τ[η]ν [μὲν τοῦ Κυρίου Αὐτοκράτορος Καίσαρος]
4 Λ. Σε[πτιμίου Σευήρου Εὐσεβοῦς Εὐτυχοῦς]
Περ[τίνακος Σεβαστοῦ, ἀδελφὸν δὲ {{Λ.
Σεπτιμίου}}]
[{{Γέτα}} Καίσαρος, ἡ πόλις ἡ Κουριέων] (;)

Ἡ πλάκα, ἡ ὁποία φέρει τὴν ἐπιγραφή, ἴσως νὰ εἶναι τμῆμα βάσης ἀγάλματος. Ὁ Καρακάλλας τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Κουρίου (;), πβ. **Λεμ. 38**. Ὁ ἐκδότης, βάσει τῆς λέξεως *υἱός* στὸν στ. 3, ὑποθέτει ὅτι πρέπει τὸ κείμενο νὰ ἐγράφη ὅταν ὁ *Septimius Severus* συμβασίλευε μὲ τὸν υἱό του. Ἡ διατήρηση τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν τίτλων τοῦ πατρὸς ὑποδεικνύουν κατὰ πάσα πιθανότητα τὴ συμπερίληψη τοῦ νεωτέρου υἱοῦ, τοῦ Γέτα, ὡς Καίσαρος. Αὐτὲς οἱ ὑποθέσεις, βάσει τῶν ὁποίων ἀποκαθίσταται ἀπὸ τὸν Mitford ἡ ἐπιγραφή, ὀδηγοῦν στὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς μεταξὺ τῶν ἐτῶν 198 καὶ 209 μ.Χ., ὅποτε ὁ Καρακάλλας καὶ ὁ Γέτας ἔγιναν ἀντιστοίχως *Augusti*. Ἐὰν ἐπιπλέον ὀρθῶς ἀπεκαταστάθῃ ἡ ἐπιγραφή μὲ τοὺς τίτλους *Εὐσεβῆς Εὐτυχῆς*, τότε ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται μετὰ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 200 μ.Χ. Γιά τῖς ἐπιγραφές τοῦ Κουρίου μὲ ἀναφορὰ στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων βλ. **Λεμ. 31**.

Λεμ. 40. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ [Ι]ΟΥΛΙΑ [ΔΟΜΝ]Α, ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΤΑ

200 - 209 μ.Χ.

Τέσσερα ἀποτμήματα ὑπόλευκου μαρμάρου, ποῦ διασώζουν μέρος τῆς κορυφῆς, τοῦ ἀριστεροῦ, δεξιοῦ καὶ τοῦ κάτω μέρους τῆς πλάκας. Βάσει αὐτῶν ἡ πλάκα εἶχε πιθανότατα ὕψος 0,24 καὶ πλάτος 0,50 μ. περίπου, ἐνῶ τὸ πάχος ἀπὸ 0,013 στὰ ἀριστερὰ μέχρι 0,028 μ. στὰ δεξιὰ. Τὸ (α) ἔχει ὕψος 0,145 καὶ πλάτος 0,1 μ. καὶ παραδίδει τὴν κάτω ἀριστερὴ γωνία τῆς ἐγχάρακτης ἐπιφάνειας· τὸ (β), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τῖς πλευρές, ποῦ ἐνώνει τὴν κορυφὴ τοῦ (α) καὶ παραδίδει μέρος τοῦ ἄνω τμήματος τοῦ λίθου, ἔχει ὕψος 0,112 καὶ πλάτος 0,058 μ.· τὸ (γ), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τῖς πλευρές, παραδίδει μέρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ ἔχει ὕψος 0,048 καὶ πλάτος 0,068 μ. καὶ τὸ (δ), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τῖς πλευρές ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, τὸ ὁποῖο συνεχίζει τὸ πάνω μέρος τοῦ (γ) καὶ ἔχει ὕψος 0,09 καὶ πλάτος 0,122 μ. Βρέθηκαν στὸν ναὸ τοῦ

Απόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. (α): I 89· ἀρ. (β): I 93 ἀρ. (γ): I 90 καὶ ἀρ. (δ): I 118). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,016 (ὄμικρον) μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στὶς 19/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 95 (φωτ. σ. 178) (= *AE* 1975, 827).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épiggr.* 1972, 584 (ἀπλή μνεία)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 115 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές τοῦ Κουρίου, ποὺ ἀναφέρονται στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων).

[I]ουλία[ν Δόμν]αν Σεβαστή[ν, μητέρα]
[κάσ]τρω[ν καὶ τ]οῦ Κυρίου [ἡμῶν M. Αὐρ.]
[Ἀντ]ων[είνου Εὐ]σεβοῦς [Εὐτυχοῦς]
4 Σεβασ[τοῦ, καὶ {{Λ. Σ]ε[πτιμίου Γέτα}}]
Καίσα[ρος, ἡ πόλις ἡ Κουριέων].

Αὕτῃ ἡ ἀποσπασματικῶς σωζόμενη πλάκα πιθανώτατα ἀποτελοῦσε ἐπένδυση βάσης ἀγάλματος τῆς Τουλίας Δόμνας. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία γιὰ τὴ *Julia Domna*, γυναῖκα τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου καὶ μητέρα τοῦ Καρακάλλα καὶ τοῦ Γέτα βλ. **Λεμ. 28**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές τοῦ Κουρίου μὲ ἀναφορὰ στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων βλ. **Λεμ. 31**. Ὁ Mitford θεωροῦσε ὅτι ὑπῆρχε στὸν ναὸ τοῦ Απόλλωνος ὁμάδα ἀγαλμάτων τῆς οἰκογένειας τῶν Σεβήρων.

Ἡ Τουλία Δόμνα τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Κουρίου ὡς μητέρα τοῦ Καρακάλλα καὶ τοῦ Γέτα καὶ ὡς *mater castrorum*, χαρακτηρισμὸς ποὺ τῆς δόθηκε ἀπὸ τὶς 14 Ἀπριλίου τοῦ 195, βλ. Kienast, *RömKaiser*. 1996², σ. 167.

Ὁ Γέτας δὲν εἶναι ἀκόμη *Augustus*, κατὰ συνέπεια γιὰ τὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς ἔχουμε ὡς *terminus ante quem* τὸ 209 μ.Χ., ἐνῶ ὡς *terminus post quem* λόγῳ τῶν τίτλων [Εὐ]σεβοῦς [Εὐτυχοῦς] τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 200 μ.Χ., ἀφοῦ ὁ συνδυασμὸς τους δὲν ἀπαντᾷ σὲ ἐπιγραφές πρὶν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἡμερομηνία.

Ἡ ἀπόσβεση τῶν ὀνομάτων τοῦ Γέτα ὀφείλεται στὴ *damnatio memoriae* ποὺ ἀκολούθησε τὴ δολοφονία του τὸ 212 μ.Χ, βλ. Lassère, *ManuelER*², σ. 639-41.

Λεμ. 41. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ (;)

209 - 211 μ.Χ (;)

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,136, πλάτους 0,076 καὶ πάχους ἀπὸ 0,013 μέχρι 0,014, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Ἡ ἀκριβὴς περιοχὴ εὐρέσεως τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἄγνωστος καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 143).

Mitford, *IK*, ἀρ. 175 (φωτ. σ. 322) (= *AE* 1975, 846).

(για τις επιγραφές του Κουρίου, που αναφέρονται στη δυναστεία των Σεβήρων).

Αυτοκράτορα Καίσαρα Μ. [Αυρήλιον]
 Σευήρον Αντωνεῖνο[ν - - - - -],
 Εύσεβῆ Εύτυχῆ Σεβαστόν, [Παρθικόν]
 4 μέγιστον, Βρεταννικόν μέγιστον],
 ἀρχιερέα μέγιστον δημαρχ(ικῆς) ἐξουσίας],
 πατέρα πατρίδος, Κουριέων ἢ πόλις].

2. Αντωνεῖνο[ν, ἀνίκητον] ?, Mitford.

Σχόλια: στ. 2: Αντωνεῖνο[ν]. Ἐναλλαγή EI ~ I για την απόδοση του [i] < παλαιού [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 3: Εύσεβῆ Εύτυχῆ. Ἐναλλαγή Η ~ EI, διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 170-1, πβ. Brixhe 1987², σ. 51.

Ὁ Καρακάλλας τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Κουρίου ὡς ὁ μόνος αὐτοκράτωρ. Ὁ Καρακάλλας ἔλαβε τὸν τίτλο *Brettanicus Maximus* τὸ 210 μ.Χ. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποῦ ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή αὐτὴ ἀπουσιάζουν οἱ τίτλοι *Germanicus*, *Arabicus* καὶ *Adiabenicus* ἔχουμε ὡς *terminus ante quem* τὸ 213-4 μ.Χ., ὅποτε ἐλήφθησαν ἐπισήμως, βλ. Lassère, *ManuelER*², σ. 1015. Τὸ Κούριον ἐπευφημεῖ τὸν Καρακάλλα εἴτε ἀμέσως μετὰ τὸ θάνατο τοῦ πατρός του τὸν Φεβρουάριο τοῦ 211 μ.Χ. εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴ δολοφονία τοῦ ἀδελφοῦ του ἕναν χρόνο ἀργότερα. Για τις ἐπιγραφές τοῦ Κουρίου μὲ ἀναφορὰ στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων βλ. **Λεμ. 31.**

Λεμ. 43. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΡΑΤΕΡΟΝ (;)
 ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΡΟΚΛΑ

ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Δύο μὴ συνανήκοντα ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο: τὸ (α) ἔχει ὕψος 0,195, πλάτος 0,154 μ. καὶ πάχος ἀπὸ 0,009 (δεξιὰ) μέχρι 0,013 (ἀριστερὰ) καὶ διασώζει τὴν ἀριστερὴ καὶ κάτω ἐνεπίγραφη ἐπιφάνεια καὶ τὸ (β) ἔχει ὕψος 0,054, πλάτος 0,088 μ. καὶ πάχος ἀπὸ 0,007 (ἀριστερὰ) μέχρι 0,01 (δεξιὰ) μ. καὶ διασώζει τὴν

ἄνω δεξιὰ γωνία τῆς πλάκας. Βρέθηκαν στήν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἄρ. (α): I 108 καὶ ἄρ. (β): I 109). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι περίπου 0,028 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, ἄρ. 145 (φωτ. σ. 288).

[M. Αὐρ. Κρ]άτερον (;)
 Κι□λ□[- - - - -] M□. Αὐρ.
 Σανα□[- - - - - - - - -]
 4 δῖς Κ[ρατέρου (;) καὶ ἠ]
 σύμβι□[ος αὐτοῦ]
 Πρόκλ□[α - - - - - - -]
 τὸν υἱ□[όν].

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Mitford βάσει τῶν γραμμάτων. Ἐνα βασικὸ ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς χρονολόγησης κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων εἶναι καὶ τὸ ὄνομα *M. Aurelius*, βάσει τοῦ ὁποῖου ἔχουμε ὡς *terminus post quem* τὸ τέλος τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. Ὁ Κράτερος (;) τιμᾶται ἀπὸ τοὺς γονεῖς του. Ἄφοῦ ὁ πατέρας ἔχει τὴ ρωμαϊκὴ *civitas* βλ. στ. 2: *M. Αὐρ(ηλίου)*, μπορούμε νὰ υποθέσουμε ὅτι τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν υἱό. Τὸ δῖς στὸν τέταρτο στίχο δηλοῖ ὅτι ὁ πατέρας καὶ ὁ παπποὺς εἶχαν τὸ ἴδιο ὄνομα. Τὸ ὄνομα Πρόκλα ἀπαντᾷ καὶ στήν **Λεμ. 82**. Μαρτυρεῖται καὶ τὸ ἄρσενικὸ Πρόκλος στήν **Λάρ. 120**.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ὅπως ἐπισημαίνει καὶ ὁ ἐκδότης, εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μεταθανάτιος τιμητικὴ, βλ. **Λεμ. 45**. Ὅταν οἱ γονεῖς τιμοῦν ἕναν υἱὸ πολὺ νέο γιὰ νὰ ἔχει διακριθεῖ, μπορούμε νὰ υποθέσουμε ὅτι αὐτὸς ὁ υἱὸς εἶναι νεκρός. Γιὰ σχόλια καὶ παραδείγματα σχετικῶς μὲ κρυπτοεπιτύμβιες ἐπιγραφές βλ. L. Robert, *Hellenica* 3, 1946, σ. 32 κέ.

Λεμ. 44. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟΔΩΡΟ ΑΠΟ ΤΟΝ Μ. [ΑΥΡΗΛΙΟ] [ΤΙ]ΜΩΝΑ
 212 - 217 μ.Χ.

Τρία ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, τῶν ὁποίων τὸ πάχος κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,014 μ.: τὸ (α), ἀποτελούμενο ἀπὸ πέντε συνανήκοντα ἀποτμήματα, διασώζει μέρος τοῦ ἄνω ἀριστεροῦ τμήματος τοῦ λίθου καὶ ἔχει ὕψος 0,158 καὶ πλάτος 0,119. τὸ (β) διασώζει μέρος τοῦ κάτω ἀριστεροῦ ἄκρου τῆς πλάκας καὶ ἔχει ὕψος 0,062 καὶ πλάτος 0,057 μ. καὶ τὸ (γ), τὸ ὁποῖο διασώζει μέρος τῆς δεξιᾶς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας καὶ ἔχει ὕψος 0,062 καὶ πλάτος 0,063 μ. Βρέθηκαν στήν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ τώρα φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἄρ. [α]: I 13, I 17 καὶ I 22. ἄρ. [β]: I 14 καὶ ἄρ. [γ]: I 15). Τὸ

ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 (τὸ ὄμικρον τοῦ πρώτου καὶ τρίτου στίχου) μέχρι 0,038 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 102 (φωτ. σ. 191) (= *AE* 1975, 831).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigrap.* 1972, 586 (ἀπλή μνεία).

[Ε]πὶ Αὐτοκρά[τορος Καίσαρος Μ.]
 [Α]ύρηλίου Σευ[ήρου Αντωνείνου]
 [Ε]ύσεβοῦς Εὐτ[υχοῦς Σεβαστοῦ],
 4 [Ἄραβικοῦ] Π[α]ρ[θ]ικ[οῦ] Βρετ[α]ν[οῦ] [ἰκοῦ]
 [μεγίστου (;) - - Μ. Αὐρ.] Ἡλιόδωρον [- -]
 [τοῦ δεῖνα - - - - - ὁ ἱερε]ῦ[ς] (;) Μ[].
 [Αὐρ.]
 [Τί]μων [τιμῆς χάριν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰ]-
 8 ς τὴν ν[ῆσον].

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται σαφῶς μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου τὸν Φεβρουάριο τοῦ 211 μ.Χ. καὶ μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ Γέτα τὸν ἴδιο μῆνα τοῦ ἐπομένου ἔτους, ἀφοῦ ὁ Καρακάλλας εἶναι ὁ μόνος αὐτοκράτωρ. Ὡς *terminus ante quem* εἶναι τὸ 217 μ.Χ., ἔτος θανάτου τοῦ Καρακάλλα. Ἐχομε ἐδῶ τρεῖς στρατιωτικοὺς τίτλους, οἱ ὅποιοι σύμφωνα μὲ τὸν Cagnat, *Épigraphie Latine*, σ. 209, ἀπαντοῦν μαζὶ σὲ ἐπιγραφὰς τὸ 213-214 μ.Χ. Σύμφωνα ὁμως μὲ τὴν **Πάφ. 14** ἀπαντοῦν στὴν Κύπρο τὸ 211 μ.Χ.

Γιὰ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς στὸν ναὸ τοῦ Απόλλωνος βλ. **Λεμ. 15**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἡλιόδωρος βλ. **Λεμ. 244**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς τοῦ Κουρίου μὲ ἀναφορὰ στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων βλ. **Λεμ. 31**.

Λεμ. 45. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

220 μ.Χ.

Τέσσερα ἀποτμήματα μαρμάρινης πλάκας, τὸ πάχος τῶν ὁποίων κυμαίνεται ἀπὸ 0,014 μέχρι 0,016 μ.: τὸ (α), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ἔχει ὕψος 0,087 καὶ πλάτος 0,071 μ. καὶ διασώζει μέρος τῆς ἀριστερῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας· τὸ (β) ἔχει ὕψος 0,038 καὶ πλάτος 0,09 μ. καὶ διασώζει μέρος τοῦ ἄνω κεντρικοῦ τμήματος· τὸ (γ), τὸ ὁποῖο διασώζει μέρος τοῦ κάτω τμήματος, ἔχει ὕψος 0,115 καὶ πλάτος 0,052 μ. καὶ τὸ (δ) ἔχει ὕψος 0,099 καὶ πλάτος 0,065 μ. καὶ διασώζει μέρος τῆς ἄνω δεξιᾶς γωνίας τοῦ λίθου. Βρέθηκαν στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. [α]: I 11· ἀρ. [β]: I 12· ἀρ. [γ]: I 23 καὶ ἀρ. [δ]: I 27). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,027 μ. στὸν στίχο 5 καὶ ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 στοὺς ὑπόλοιπους.

Mitford, *IK*, ἀρ. 103 (φωτ. σ. 194).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épig. 1972*, 586 (ἀπλή μνεία).

[- - - - -]
 - -]
 [- - - - -] Μ□. Α□ύ□[ρ.] (;)
 Η□λ□ι□-
 [όδωρον, ἄρξαντ]α□ (;), ὁ πατήρ Μ. Αύρ.
 4 [- - 7 ἢ 8 -]ης Ἀμεμπτος, ἄρξας β´,
 [γραμματε]ύσας, ἀγο□ρ□α□[ν]ο[μή]σας, δε-
 [καπρωτεύ]σας β´, μνή[μης χάρι]ν.

Παλαιογραφικῶς ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου τῶν Σεβήρων. Ὁ τιμῶν ὑπῆρξε δύο φορές ἄρχων τῆς πόλεως του, μία φορά γραμματεὺς καὶ ἀγορανόμος καὶ δύο φορές μέλος τῶν δεκαπρώτων, γιὰ τὴν ὁποία βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 4: Πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα, σ. 54. Ὁ πατέρας, γιὰ νὰ τιμήσει τὸν υἱό του, ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴ καὶ καθιερωμένη μορφή τῶν τιμητικῶν ἐπιγραφῶν ἀλλὰ μὲ τὸ μνήμης χάριν στὸ τέλος. Ἐπομένως εἶναι φανερό ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι μεταθανάτιος τιμητικὴ ἐπιγραφή, πβ. Πάφ. 4, Λεμ. 25, 43, 55, 57 καὶ Ἀμμ. 70.

Τὸ ὄνομα Ἀμεμπτος στὸν τέταρτο στίχο εἶναι ἀσυνήθιστο στὴν Κύπρο ἀλλὰ ἀπαντᾷ στὴν Κρήτη, βλ. *LGPN I* σ.λ. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἡλιόδωρος βλ. Λεμ. 260. Γιὰ τὴν στερεότυπη ἔκφραση μνήμης χάριν βλ. Πάφ. 4.

Λεμ. 46. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΝΕΚΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

220 μ.Χ.

Τέσσερα συνανήκοντα ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, πάχους 0,023 μ, τὰ ὁποῖα διασώζουν μέρος τῆς ἀριστερῆς καὶ κάτω ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας. Τὸ ὕψος τῆς πλάκας βάσει τῶν ἀποτμημάτων ποὺ ἔχουμε εἶναι 0,028 καὶ τὸ πλάτος της 0,165 μ. Τὰ ἀποτμήματα εἶναι τὰ ἐξῆς: τὸ (α), ποὺ διασώζει μέρος τῆς ἀριστερῆς πλευρᾶς τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας, ὕψους 0,115 καὶ πλάτους 0,1· τὸ (β) ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρῆς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω, ὕψους 0,105 καὶ πλάτους 0,07 καὶ τὰ (γ) καὶ (δ), ἀποκεκρουμένα ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρῆς, ὕψους 0,095 καὶ πλάτους 0,085 μ. Βρέθηκαν στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ τώρα φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. [α]: I 10· ἀρ. [β]: I 96· ἀρ. [γ] καὶ ἀρ. [δ]: I 107 a-b). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 146 (φωτ. σ. 290).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épiigr.* 1972, 593 (ἀπλή μνεία).

[3 ἢ 4]μ□ενου□ [- - - - -]
 κο□υ□ Φ□ι□λοτείμ[ου τοῦ υἱοῦ] (;)
 καὶ Αὐρ(ηλίας) Ἥλιοδ[ώρας τῆς ἀ]-
 4 δελφῆς τὸ κοι[νὸν τῶν - - - - -]
 ωτων τὴν ἡρω□[ίδα].

Τὸ κοι[νόν]) τιμᾶ μία νεκρὴ γυναῖκα (ἡρωίδα) μὲ αὐτὸ τό, ὅπως φαίνεται, ἐπιτύμβιο μνημεῖο μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ υἱοῦ (;) καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς. Τὸ ἡρωίς, πολὺ κοινὸ στὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές κατὰ τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ., εἶναι σπάνιο στὴν Κύπρο, πβ. **Λεμ. 93**. Στὴν **Λευκ. 8** καὶ **Λάρ. 81** μαρτυρεῖται τὸ ἡρως. Γιὰ τὴ σημασία τοῦ ἡρως, ποὺ σημαίνει κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ καὶ πρώιμη ρωμαϊκὴ περίοδο τὸν νεκρό («αὐτὸν ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὴν ζωὴ), βλ. Samellas, *Death* 2002, σ. 11-26.

Σύμφωνα μὲ τὴ μορφή τῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου τῶν Σεβήρων. Τὸ ὄνομα Αὐρ(ηλίας) στὸν στ. 3 δηλοῖ μιὰ χρονολογία μετὰ τὴν *constitutio Antoniniana* τὸ 212 μ.Χ. Τὸ ὄνομα Ἥλιοδώρα ἀπαντιᾶ καὶ στὶς **Λεμ. 36** (;) καὶ **619**.

Λεμ. 47. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ Λ. ΣΕΠΤΙΜΙΟ [ΣΕΥΗΡΟ]

222 μ.Χ. (;)

Πέντε ἀποτμήματα μαρμάρινης πλάκας, τὰ ὁποῖα διασώζουν μέρος τῆς ἀριστερῆς, ἄνω καὶ δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας, ἡ ὁποία, ὅπως μπορεῖ νὰ ὑπολογισθεῖ, εἶχε πλάτος 0,35 καὶ πάχος 0,015, ἐνῶ τὸ μέγιστο ὕψος τοῦ βάσει τῶν σωζομένων συνανηκόντων τμημάτων εἶναι 0,255 μ. Τὰ ἀποτμήματα εἶναι τὰ ἑξῆς: τὸ (α), ποὺ διασώζει τὴν ἄνω δεξιὰ πλευρὰ τοῦ λίθου καὶ ἔχει ὕψος 0,16 καὶ πλάτος 0,245 μ.· τὸ (β), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ποὺ ἐνώνεται στὸ κάτω μέρος τοῦ (α) καὶ ἔχει ὕψος 0,065 καὶ πλάτος 0,055 μ.· τὸ (γ), ποὺ ἐνώνεται στὴ δεξιὰ ἄκρη τοῦ (α) καὶ ἔχει ὕψος 0,095 καὶ πλάτος 0,09 μ.· τὸ (δ), ποὺ ἐνώνεται στὸ κάτω μέρος τοῦ (γ) καὶ ἔχει ὕψος 0,07 καὶ πλάτος 0,075 μ. καὶ τὸ (ε), ποὺ διασώζει μέρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ λίθου ἀλλὰ δὲν συνανήκει μὲ κανένα ἀπὸ τὰ ἄλλα τμήματα τοῦ λίθου καὶ ἔχει ὕψος 0,134 καὶ πλάτος 0,05 μ. Βρέθηκαν στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. [α]: I 1499· ἀρ. [β]: I 149a· ἀρ. [γ]: I 64· ἀρ. [δ]: I 121 καὶ ἀρ. [ε]: I 132). Τὸ ὕψος τῶν

γραμμαμάτων κυμαίνεται από 0,03 μέχρι 0,035 μ. (Αύτοψία στις 19/7/2006).

Mitford, *IK*, άρ. 97 (φωτ. σ. 181) (= *AE* 1975, 829).

Πβ. J. και L. Robert, *Bull. Épigra.* 1972, 586 (άπλη μνεία)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ύποσημ. 115 (για τις έπιγραφές του Κυρίου, που άναφέρονται στη δυναστεία των Σεβήρων).

Θεόν Λ. Σεπίμιον [Σευήρο]ν
 Εύσεβῆ Εύτυχῆ Σεβ[ασ]τόν,
 πατέρα μὲν θ[εο]ῦ Ἄντων[εῖ]νου
 4 [Μεγά]λου, π[άπ]ον δὲ τοῦ [Κυρί]-
 [ου ἡμῶν Αὐτο]κράτορο[ς Σευήρου]
 [Ἀλεξάνδρου], Ἄριστ[- - - - -]
 - - - - -
 -

Σχόλια: στ. 2: *Εύσεβῆ Εύτυχῆ*. Ἐναλλαγή Η ~ ΕΙ, διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 170-1, πβ. Brixhe 1987², σ. 51.

Για έπιγραφές που τιμοῦν τὸν Σεβῆρο Ἀλέξανδρο, πβ. *IGR* 3, 53 και 54 (Βιθυνία), ὅπου τιμᾶται ἀντιστοιχῶς ὡς θεοῦ *Μεγάλου Ἀντωνίνο[υ] υἱός*, θεοῦ *Σεουήρου ἔκγονος* και θεοῦ *Ἀντωνίνου Ε[ύσεβοῦ]ς Μεγάλου υἱός*, θεοῦ *Σεουήρου ἔκγονος*. Σ' αὐτὴν τὴν έπιγραφή ἀκόμη πιὸ ἐμφαντικὰ ἀκολουθεῖ τὴν έπίσημη προπαγάνδα ὅτι ὁ Σεβῆρος Ἀλέξανδρος, ἂν και ὀφείλει τὸ ὄνομα του *M. Aurelius* ἀπὸ τὴν υἰοθεσία του ἀπὸ τὸν Ἡλιογάβαλο, ἦταν στὴν πραγματικότητα ὁ γνήσιος υἱὸς τοῦ Καρακάλλα και έπομένως ἔγγονὸς τοῦ σπουδαίου Σεπιμίου Σεβήρου. Για τις έπιγραφές τοῦ Κυρίου με ἀναφορὰ στὴ δυναστεία των Σεβήρων βλ. **Λεμ. 31**.

Τὸ *praenomen* και τὸ *nomen* φαινομενικά, λόγω τοῦ ὅτι ἡ έπιγραφή ἔχει διασωθεῖ ἀποσπασματικῶς, παραλείπονται. Ἐνδεχομένως περιλαμβάνονταν, τὸ δεύτερο ἴσως συντομευμένο, βλ. Cagnat, *Épigraphie Latine*, σ. 213, ὅπου έπισημαίνεται ὅτι αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ στὶς πλεῖστες των έπιγραφῶν ἀναφέρεται με πλήρη τὰ ὀνόματά του. Εἶναι ὁμως έπίσης πιθανὸν ἢ παράλειψη των *praenomen* και *nomen* νὰ ὀφείλεται στὴν ἔμφαση που δίδεται για τὸ πατρωνυμικὸ και παππωνυμικὸ.

Ἡ έπιγραφή μπορεῖ νὰ χρονολογηθεῖ μεταξὺ των ἑτῶν 222, ὅποτε ἀνήλθε αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ στὸν θρόνο, και 235 μ.Χ., ὅποτε πέθανε. Πρόκειται για τὴ μόνη έπιγραφή τῆς Κύπρου στὴν ὁποία ἀναφέρεται ὁ Σεπίμιος Ἀλέξανδρος.

Λεμ. 48. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΟΡΑΝΟΜΟ Τ. ΑΥΡΗΛΙΟ ΤΙ [ΜΩΝΑ]

Γ' αί. μ.Χ.

Απότμημα πλάκας από λευκό μάρμαρο, αποκεκρουμένο από όλες τις πλευρές εκτός από την άνω, ύψους 0,07, πλάτους 0,077 και πάχους 0,014 μ. Βρέθηκε στην περιοχή του θεάτρου του Κουρίου και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής. (άρ. RR 719· Μ.Ρ. 62/56/2, bl. 157). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,019 μέχρι 0,025 μ. (Αύτοψία στις 17/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1980, σ. 265, άρ. 9 (φωτ. πίν. 39, 9) (= *SEG* 30, 1620).

Τ. Αύρ. Τί[μωνα (;) - - - - -]
 άγορανόμ[ον (;) - - - - -]
 - - - - -

Ο *Τ(ίτος) Αύρ(ήλιος) Τί[μων;]* σύμφωνα με τη Νικολάου ανήκει πιθανώς σε μιὰ σημαντική οίκογένεια του Κουρίου, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἔλαβαν τὰ ἀξιώματα τοῦ ἄρχοντος, τοῦ ἄγορανόμου καὶ ὑπῆρξαν στὴν ἐπιτροπὴ τῶν δεκαπρώτων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 4: Πολιτικά καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα, σ. 48-54.

άσφαλή συμπεράσματα τουλάχιστον ως πρὸς τὸ ἂν ἔχουμε δακτυλικὸ ἐξάμετρο ἢ ἐλεγειακὸ μέτρο. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρόκειται γιὰ ἀναθηματικὸ ἐπίγραμμα.

Λεμ. 51. ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΝΕΡΩΝΟΣ, ΑΝΑΤΕΘΕΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΑΦΙΕΡΩΘΕΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟ Λ. ΑΝΝΙΟ ΒΑΣ[ΣΟ] 65-66 μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη στὶς γωνίες, ὕψους 0,31, πλάτους 0,78 καὶ πάχους 0,82 μ. Βρέθηκε τὸ 1825 ἀπὸ τὸν Vidua, ποὺ ἀντέγραψε τὴν ἐγγχάρακτὴ του ἐπιφάνεια, στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον. Ἐκτοτε χάθηκε μέχρι τὸ 1936, ὅποτε βρέθηκε στὴν αὐλὴ τοῦ Αστυνομικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ τὸ 1950 μεταφέρθηκε στὴ Λεμεσό, ὅπου ἐκτίθεται στὴν αἴθουσα τῆς ἐλληνορωμαϊκῆς ἐποχῆς τοῦ ἐκεῖ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴν πρώτη, ἡ ὁποία εἶναι τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. *OGIS*, ἀρ. 152· Mitford, *IK*, ἀρ. 45). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,029 (ὄμικρον) μέχρι 0,038 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

K. Vidua, *Inscr. ant. tab.*, πίν. 32, 1 καὶ σ. 36. (= *CIG* II, 2632 = *IGR* 3, 971)· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 210, ὑποσ. 31· Mitford, *IK*, ἀρ. 84 (φωτ. σ. 154).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1974, 652 (ἀπλὴ μνεΐα).

[Νέρωνι] Κλαυδίωι Καίσαρι Σεβαστῶι
Γερμανικῶι, ἀρχιερεΐ μεγίστωι,
δημαρχικῆς ἐξουσίας, αὐτοκράτορι,
 4 πατρὶ πατρίδος ν Κουριέων ἢ πόλις
ἀπὸ τῶν προσκεκριμένων ὑπὸ Τουλίου
Κόρδου ἀνθυπάτου ν Λούκιος Ἄννιος Βάσ[σος]
[ἀνθύπατος] ν καθιέρωσεν L ιβ´.

5. προσκεκριμένων, Mitford: προκεκριμένων, Vidua.

Ἡ βάση ἀγάλματος στὴν ὁποία χάραχθηκε αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή εἶναι σὲ δεύτερη χρῆση. Ἀρχικὰ εἶχε χρησιμοποιηθεῖ, γιὰ ἄγαλμα πρὸς τιμὴν ἐνὸς Πτολεμαίου βλ. *OGIS*, ἀρ. 152· Mitford, *IK*, ἀρ. 45. Μὲ τὴ δεύτερή της χρῆση χρησιμεύει ὡς βάση ἀγάλματος τοῦ αὐτοκράτορος Νέρωνος, ποὺ ἀνηγέρθη ἀπὸ τοὺς Κουριεῖς ἀπὸ χρήματα ποὺ ἐνέκρινε ὁ Τούλιος Κόρδος ἀλλὰ ἀφιερώθηκε ἀπὸ τὸν Λούκιο Ἄννιο Βάσσο τὸ 65-66 μ.Χ. Γιὰ μεσολάβηση τοῦ ἀνθυπάτου στὶς πολιτειακὰς δαπάνες τοῦ Κουρίου πβ. **Λεμ. 64.** Ὁ αὐτοκράτωρ Νέρων τιμᾶται πιθανώτατα ἐδῶ γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος μέσω τοῦ ἀνθυπάτου *L. Annius Bassus* ἢ καὶ προηγουμένως μέσω τοῦ *Q. Julius Cordus*. Ὁ ἴδιος

αὐτοκράτωρ ἀνακατασκεύασε τὸ θέατρο τοῦ Κουρίου μέσω τοῦ ἀνθυπάτου *Q. Julius Cordus* βλ. **Λεμ. 5**.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *Q. Julius Cordus* βλ. *PIR*² J, σ. 201, ἀρ. 272, πβ. **Λεμ. 5** καὶ **Λάρ. 12**. Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *L. Annius Bassus* βλ. **Λεμ. 52**. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Λεμ. 52. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΥΛΑΤΗ

65-66 μ.Χ.

Ὀγκόλιθος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένος ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὰς ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἄνω κεντρικὸ τμήμα. Αποτελεῖται ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα: τὸ (α), μεγίστου ὕψους 0,495, μεγίστου πλάτους 1,13 καὶ πάχους 0,36 μ., τὸ ὁποῖο βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ διασώζει ἀποσπασματικῶς τὸν πρῶτο στίχο τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τὸ (β), ὕψους 0,52 καὶ πλάτους 0,286, ποῦ βρέθηκε στὴ νοτιοδυτικὴ πλευρὰς τοῦ ἰδίου ναοῦ καὶ διασώζει μόνο τὰ γράμματα *NIO*. Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Μουσείου τοῦ Κουρίου στὴν Ἐπισκοπὴ (ἀρ. I 157· RR 732, KM 37). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,08 μέχρι 0,085 μ. (Αὐτοψία στὶς 17/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 105 (φωτ. σ. 200) (γιὰ τὸ [α]). E. Lane, *RDAC* 1983, σ. 242-4 (φωτ. πίν. 38,4) (*SEG* 33, 1209).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1987, 730 (μνεῖα τῆς ἔκδοσης τοῦ Lane).

[Ἀπόλλωνι Ὑλάτηι Κουρ[ιέων ἢ πόλις ἐπὶ Λ. Ἀν]νίο[υ Βάσσου ἀνθυπάτου - - - -]

[Ἀπόλλ]ωνι Ὑλάτηι Κουρ[ιέων ἢ πόλις], Mitford.

Γιὰ τὸν *L. Annius Bassus*, ἀνθύπατο τῆς Κύπρου κατὰ τὸ 65-66 μ.Χ., βλ. *PIR*² A, σ. 108, ἀρ. 637, πβ. **Λεμ. 51**.

Λεμ. 53. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΚΟ[ΡΗ] ΚΑΙ ΤΗ [ΔΗΜΗΤΡΑ]

Α΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,58 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,47 μ. Βρέθηκε στὴν τοποθεσία «Τοῦρκος μικρός», ποῦ βρίσκεται βορειῶς τῆς πόλεως τοῦ Κουρίου καὶ ἀνατολικῶς τοῦ σταδίου. Φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. RR. 164· M.P. 33/35/7, bl.

161). Τρεῖς ἐγγάρακτοι δακτύλιοι χωρίζουν τὸν σπόνδυλο τοῦ κίονος σὲ δύο μέρη. Στὸ ἄνω μέρος εἶναι ἐγγαραγμένη αὐτὴ ἢ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή καὶ στὸ κάτω ἐπιτύμβια βλ. **Λεμ. 94**. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,042 μ. (Αὐτοψία στὶς 19/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 69-70, ἀρ. 7 (a) (φωτ. πίν. 23,7).

Κό[ρηι] κ[αὶ Δήμη]-
[τρι] εὐχὴν□.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων. Πρόκειται γιὰ τὴ δεύτερη ἐπιγραφή, στὴν ὁποία μαρτυρεῖται ἡ λατρεία τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης στὴν ἴδια περιοχὴ, πβ. *MSW*, σ. 64 (= *Mitford, IK*, ἀρ. 26): *Δάματρι καὶ Κόραι*. Γιὰ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης στὸ Κούριον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 94-95. Ἡ λατρεία τῆς Κόρης στὴν Κύπρο ἀπαντᾷ ἐπιγραφικῶς καὶ στὴν **Πάφ. 53**.

Λεμ. 54. ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΗ ΥΔΡΙΑ ΑΦΙΕΡΩΘΕΙΣΑ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΥΛΑΤΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΗΤΟΡΙΚΟ

99-100 μ.Χ. (;)

Ἐπιγραφή σὲ μπρούτζινη ὑδρία. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. no 1954/IX-4/1/M 139). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,008 μέχρι 0,011 μ.

Mitford, IK, ἀρ. 120 (φωτ. σ. 233-4).

Λ γ' Ἀπόλλωνι Ὑλάτη καὶ Ἀπόλλωνι
Καίσαρι Ῥητορικὸς χαριστήριον.

Τὸ τρίτο αὐτοκρατορικὸ ἔτος ὑπολογίζεται πιθανῶς ἀπὸ τὴν ἀνάρρηση τοῦ Τραϊανοῦ, ἡ λατρεία τοῦ ὁποίου ταυτίστηκε μὲ τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου, βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94. Τὸ τρίτο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τραϊανοῦ διήρκεσε ἀπὸ τὸν Αὐγουστο τοῦ 99 μ.Χ. μέχρι τὸν ἴδιο μῆνα τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ λέξη *χαριστήριον*, δηλ. εὐχαριστήρια προσφορά, ἀπαντᾷ σὲ ἐπιγραφές, χρονολογουμένες ἀπὸ τὸν Γ' αἰ. π.Χ., σὲ ἀγγεῖα ἀπὸ τὸ Καφίζιν, βλ. *Mitford, Kafizin*. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους Λ βλ. **Λευκ. 75**. Τὸ ὄνομα *Ῥητορικὸς* μαρτυρεῖται καὶ στὴ Σάμο, βλ. *LGPN I* σ.λ.

Λεμ. 55.
τέλη Α' αἰ. μ.Χ. (;)

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Τέσσερα μὴ συνανήκοντα τμήματα μαρμάρινης πλάκας, ὕψους 0,25 καὶ πάχους 0,027 μ. Αὐτὰ εἶναι: τὸ (α), μεγίστου πλάτους 0,09 μ., ποῦ διασώζει τὴν ἀριστερὴ ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια· τὸ (β), ὕψους 0,07 καὶ πλάτους 0,09 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς πλὴν τῆς ἄνω· τὸ (γ), ὕψους 0,126 καὶ πλάτους 0,097 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ τὸ (δ), ὕψους 0,075 καὶ πλάτους 0,062, ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς. Βρέθηκαν στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. [α]: I 113· ἀρ. [β]: I 130 ἀρ. [γ]: I 53 καὶ ἀρ. [δ]: I 138). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,032 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 143 (φωτ. σ. 284).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1974, 652 (ἀπλή μνεῖα)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες πλάκες ἀπὸ τὸ Κούριον).

Νικαγ[ορατὶν (;) τὴν] Ὀν[ησ - -]
[γυν]αῖκα
παῖδα [δὲ] παραθ[ετόν (;) - ο]δ[ο]τ[η]
4 (κισσόφυλλο) [ἢ θυγ]άτηρ.

Τὰ ὀνόματα σὲ -αγόρας, ποῦ ἀπαντοῦν στὴν Κύπρο, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸ σὲ -αγόρατις καὶ ὄχι, ὅπως ἀλλοῦ, σὲ -αγόρα, πβ. Ἀρισταγορατίς, Εὐαγορατίς, Τιμαγορατίς βλ. *LGN* I σ.λ.

Ὁ Mitford στὸν στ. 3 ἀποκαθιστᾷ παραθ[ετόν], χωρὶς νὰ ὑπάρχει κάποιο παράλληλο, καὶ ὀδηγεῖται ἔτσι στὸ νὰ ὑποστηρίξει ὅτι σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή ὑπάρχει μαρτυρία γιὰ υἱοθεσία στὸ Κούριον. Ἡ θυγάτηρ, ἢ ὁποῖα μπορεῖ νὰ ὀνομάζεται θεοδότη ἢ Διοδότη, ἀναθέτει τὴν ἐπιγραφή στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, γιὰ νὰ τιμήσει τὴ μνήμη τῆς μητρὸς τῆς, ἢ ὁποῖα, ἐὰν δεχθοῦμε τὴν ὑπόθεση τοῦ Mitford, ὑπῆρξε υἱοθετημένο παιδί. Εἶναι ἐπομένως πολὺ πιθανὸν νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή μεταθανάτιος βλ. **Λεμ. 45.**

Λεμ. 56. Ο ΤΡΑΪΑΝΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΕΙ ΔΥΟ ΕΞΕΔΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΥΛΑΤΗ

(100-101 μ.Χ.)

Μαρμάρινη πλάκα ἀποκεκρουμένη κάτω δεξιά, ὕψους 0,42, πλάτους 1,16 καὶ πάχους 0,04 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ ἐκτίθεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Κουρίου στὴν Ἐπισκοπή (ἀρ. I 152). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στίς 17/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 108 (φωτ. σ. 207) (*AE* 1975, 835).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1972, 588 (γιὰ τὶς ἀφιερώσεις στὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1302 (30) (ἀναφορὰ στὸν ἀνθύπατο Q. Laberius Justus Cocceius Lepidus).

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Νέρουα υἱός, Νέρουας
Τραϊανὸς
Σεβαστὸς Γερμανικὸς, ἀρχιερεὺς μέγιστος,
δημαρχικῆς (φύλλο)
ἐξουσίας τὸ δ', ὑπατος τὸ δ', πατὴρ πατρίδος, τὰς
λειπούσας

4 ἐξέδρας δύο Ἀπόλλωνι Καίσαρι καὶ Ἀπόλλωνι
Υλάτη(ι) ἔκτισεν·

Κ(όιντος) Λαβέριος Λ(ουκίου) υἱὸς Αἰμιλίᾳ Τοῦστος Κοκκεῖος
Λέπιδος (κισσός)
ἀνθύπατος τῆς κατασκευῆς ἐπεμελήθη καὶ καθιέρωσεν.
L δ'.

5. Κόιντος Λαβέριος Λουκίου, Mitford.

Σχόλια: στ. 4: Υλάτη(ι). Τὸ τελευταῖο γράμμα τῆς λέξεως Υλάτη(ι) καὶ τὸ πρῶτο τοῦ ἔκτισεν συγχύστηκαν ἀπὸ τὸν χαρακτῆρ, ἀφοῦ ὁ λίθος ἔχει ΕΚΚΤΙΣΕΝ. Αὐτὸ ὀφείλεται σαφῶς στὸ ὅτι δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο ἐκείνη τὴν περίοδο τὸ προσγεγραμμένο ἰῶτα. Ὁ χαρακτῆρ ἔχοντας παραλείπει τὸ προσγεγραμμένο ἰῶτα καὶ ἤδη χαράζοντας σχεδὸν τὸ Ε καὶ τὶς κεραῖες τοῦ Κ, ἀποφάσισε νὰ διορθώσει τὴν παράλειψη ἀφήνοντας τὸ ἔψιλον, ποῦ εἶχε χαράξει νὰ χρησιμεύσει σὰν ἰῶτα, καὶ χαράζοντας ἕνα δεύτερο ἔψιλον πάνω ἀπὸ τὸ ἀτέλειωτο κάππα. Βάσει αὐτοῦ μπορούμε νὰ συμπεράνουμε ὅτι, παρόλο ποῦ κατὰ τὸ 100-101 μ.Χ. τὸ προσγεγραμμένο ἰῶτα δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο, θεωρήθηκε ὀρθὴ ἡ χρῆση του γιὰ ἕνα κείμενο τόσο ἐπίσημο.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο τῆς Κύπρου κατὰ τὸ 100-101 μ.Χ. Q. Laberius Justus Cocceius Lepidus, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψε τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου καὶ καθιέρωσεν τὴν ἀφιέρωση, πβ. *CIL* VI 1440 καὶ *PIR*² L, σ. 2, ἀρ. 7. Ὁ αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς ἄρχισε τὴν τέταρτη *tribunicia potestas* του τὴν 10η Δεκεμβρίου τοῦ 100 ἢ τὴν 25η Ἰανουαρίου τοῦ 101 μ.Χ. Σύμφωνα μὲ τὶς ἀνασκαφές ποῦ ἔγιναν στὸ Κούριον ὑπῆρχαν πέντε *exedrae*, ὅποτε ὁ Τραϊανὸς οἰκοδόμησε τὶς δύο ποῦ ὑπολείπονταν, ἐνῶ ἡ ἐπιγραφή ποῦ θὰ ἀνέφερε τὴν οἰκοδόμησι τῶν τριῶν πρώτων δὲν ἔχει διασωθεῖ καὶ ἔτσι δὲν μπορούμε νὰ γνωρίζουμε τὴ χρονολογία, ποῦ ἄρχισε ἡ κατασκευὴ τῶν ἐξεδρῶν στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Στὴν **Λεμ 6**, ποῦ χρονολογεῖται κατὰ τὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ Α' αἰ. μ.Χ., παραδίδεται ἡ λέξι *exe[dra]*. Ἡ μεγέθυνση καὶ ἡ

άνοικοδόμηση τοῦ θεάτρου τοῦ Κουρίου κατὰ τὴν τέταρτη φάση τῆς ἱστορίας του θεωρεῖται ὡς ἡ τραϊανικὴ φάση βλ. **Λεμ. 8**. Ὅλες οἱ ἀναφορὲς στὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα, ὁ ὁποῖος ἐδῶ ἀναφέρεται πρὶν τὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη, μποροῦν νὰ συνδεθοῦν μὲ τὴν περίοδο τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τραϊανοῦ, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν ἐπιγραφές πέραν τοῦ 117 μ.Χ. πού νὰ ὑπάρχει ἀναφορὰ σ' αὐτόν βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Λεμ. 57. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΥΛΑΤΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΜΩ 100 - 110 μ.Χ.

Κυλινδρικός ἐπιτύμβιος κίων ἢ βωμὸς ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,87 καὶ διαμέτρου κορυφῆς 0,505 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 164). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται στοὺς στίχους 1-4 ἀπὸ 0,033 μέχρι 0,042 καὶ στὸν στίχ. 5 ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,026 μ. (Αὐτοψία στίς 19/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 144 (φωτ. σ. 286).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1974, 652 (ἀπλή μνεῖα)· Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (ἀπλή μνεῖα).

Ἀπόλλωνι Ὑλάτηι κ□α□ι□

Ἀπόλλωνι Καίσαρι

Τιμῶι, θυγατέρα Τίμωνος

4 τοῦ Ὀνησίλου θέσει δέ, Τιμῶ ἡ□
καὶ Φοιβάδα τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα.

Σχόλια: στίχ. 3: *Τιμῶι*. Δοτικὴ ἀντὶ αἰτιατικὴ ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

Τὸ ὄνομα *Φοιβάδα* δὲν ἔχει παράλληλο στίς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου, πβ. ὁμως τὸ οὐσιαστικὸ *φοιβάς*, πού σημαίνει ἡ ἰέρεια τοῦ Φοίβου. Γιὰ τὸ *θέσει*, πβ. *IG* 12 (3), σ. 274, 2. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές πού ἀναφέρονται στὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα σὲ σχέση μὲ τὸν Τραϊανὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ παρουσιάζει ἐνδιαφέρον ἔνεκα τῆς ἀσυνηθίστου μορφῆς τῆς, ἀφοῦ διαφέρει πάρα πολὺ ἀπὸ τὴ μορφή τῶν ἐπιγραφῶν σὲ κίονες κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου: ἡ ἐπιγραφή παρουσιάζει τὴ δομὴ ἐνὸς τιμητικοῦ ἀναθήματος ἀλλὰ εἶναι πιθανώτατα μεταθανάτιος βλ. **Λεμ. 45**. Παρόμοιοι κίονες ἔχουν βρεθεῖ στὴ νότια Κύπρο μὲ ἀφιέρωση στὸν θεὸν Ὑψιστον, πβ. **Λεμ. 72** καὶ **75**,

ἀλλὰ ἐν ἀντιθέσει μὲ ἐδῶ εἶναι σαφῶς ἐπιτύμβιες, ἀφοῦ ἀνεγέρθησαν πάνω ἀπὸ τὸν τάφο. Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή ἡ *Τιμῶ* τιμᾶ τὴ μνήμη τῆς θυγατρὸς τῆς ποῦ ὀνομάζεται ἐπίσης *Τιμῶ*, ἡ ὁποία ἐξ υἰοθεσίας ὑπῆρξε θυγατέρα τοῦ Τίμωνος, υἱοῦ τοῦ Ὀνησίλου. Γιὰ τὸ σχηματισμὸ ὑποκοριστικῶν ὀνομάτων σὲ -ω ἀπὸ ἀπλὰ θηλυκὰ ὀνόματα στὴ Μακεδονία βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1985, σ. 15. Τὸ τὴν ἐαυτῆς τίθεται γιὰ ἔμφαση καὶ σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ θέσει δέ. Ὡς πρὸς τὴ χρονολόγησή τῆς ἐπιγραφῆς, πέραν τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων, σημαντικὸ στοιχεῖο εἶναι ἡ ἀφιέρωση ἐκτὸς στὸν Ἀπόλλωνα Ὑλάτη καὶ στὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94.

Λεμ. 58. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΠ[ΟΛΛΩΝΑ ΥΛΑΤΗ] ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΠ[ΟΛΛΩΝΑ] ΚΑΙ[ΣΑΡΑ] 101 μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ὕψους 0,101, πλάτους 0,062 καὶ πάχους 0,019 μ., ἀπὸ τὴν ὁποία σώζεται μόνο ἡ πάνω ἀριστερὴ γωνία Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 128).

Mitford, *IK*, ἀρ. 122 (φωτ. σ. 237).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1974, 652 (ἀπλή μνεία).

Ἀπ[όλλωνι]
Καί[σαρι καὶ]
Ἀπ[όλλωνι]
4 [Ὑλάτηι - -]
- - - - -

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει ἐσωτερικῶν ἐνδείξεων στὰ τέλη τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τραϊανοῦ, ὅποτε εἰσήχθη ἡ λατρεία ἢ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος Καίσαρος, ἂν καὶ ἡ μορφή τῶν γραμμάτων εἶναι τοῦ τέλους τῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου. Σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση ἔχουμε ἓνα παράδειγμα ἀρχαϊκῆς γραφῆς. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ποῦ ἀναφέρονται στὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα σὲ σχέση μὲ τὸν Τραϊανὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94.

Λεμ. 59. Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ ΣΤΟΝ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ (;) ΤΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, [ΚΟΪΝΤΟΥ] ΚΑΙΛ[ΙΟΥ] ΟΝΗΡΑΤΟΥ] ἀρχὲς Β' αἰ. μ.Χ.

(101-102 μ.Χ.)

Τρία συνανήκοντα αποτμήματα, πάχους από 0,026 μέχρι 0,03 μ., πλάκας από υπόλευκο μάρμαρο, τὰ ὁποῖα παραδίδουν ἓνα μέρος τῆς ἀριστερῆς, τῆς κάτω δεξιὰ πλευρᾶς καὶ τοῦ κάτω μέρους τῆς ἐγχάρακτης ἐπιφάνειας: τὸ (α), ὕψους 0,183 καὶ πλάτους 0,096 μ., ποῦ παραδίδει τὸ ἀριστερὸ περιθώριο τῆς ἐγχάρακτης ἐπιφάνειας τοῦ λίθου· τὸ (β), ὕψους 0,088 καὶ πλάτους 0,1 μ., ποῦ παραδίδει τὸ κάτω μέρος καὶ τὸ (γ), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,112 καὶ πλάτους 0,122, ποῦ παραδίδει μέρος τῆς κάτω ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας. Βρέθηκαν στὸν ναὸ τοῦ Απόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. (α): I 117· ἀρ. (β): I 55 καὶ ἀρ. (γ): I 86). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 110 (φωτ. σ. 214) (= *AE* 1975, 836 bis).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1972, 588 (ἀπλή μνεῖα).

[Ἀπόλλωνι Καίσαρι καὶ] (;)

[Ἀπόλλωνι Ὑλάτηι δι'] (;)

[ἐπιμέλειαν Κοῖντου]

4 Καιλ[ίου Ὀνηράτου ἀνθ(υπάτου)] (;)

κατ[εσκευ]άσθη τὸ βα[λα]-

νεῖον ἐξ ὑποσχέσεω[ς τῶν]

πολε[ι]τῶν.

Σχόλια: στ. 7: πολε[ι]τῶν. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο Q. Caelius Honoratus, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψε τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου βλ. **Λεμ. 17**. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀρχίζει μὲ τὴν ἀφιέρωση στοὺς δύο Απόλλωνες, μὲ τὴ σειρὰ ποῦ φαίνεται ὅτι εἶχε καθιερωθεῖ κατὰ τὰ ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ βλ. Εἰσαγωγὴ, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94. Τὰ λουτρὰ ὅμως αὐτὰ δὲν ἔγιναν μὲ προσφορὰ τοῦ συγκεκριμένου αὐτοκράτορος ἢ τοῦ ἀνθυπάτου τοῦ ἀλλὰ μὲ τὴ συνδρομὴ τῶν πολιτῶν. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα μία κοινὴ μέθοδος συλλογῆς χρημάτων γιὰ τὴν κατασκευὴ κάποιου κτηρίου ἦταν νὰ συλλεχθοῦν ἐκ τῶν προτέρων ὑποσχέσεις γιὰ κάλυψη τῶν ἐξόδων κάποιου συγκεκριμένου τμήματος ἀπὸ ἓνα ἢ περισσότερους πολῖτες βλ. L. Robert, *BCH* 60, 1936, σ. 194 κέ. Αὐτὲς οἱ δωρεὲς γίνονταν ἐξ ἐπαγγελίας ἢ ἐξ ὑποσχέσεως, πβ. **Λεμ. 30**. Ἀντίθετα, στὶς **Λεμ. 6** καὶ **9**

ἀποδίδεται στὸν Τραϊανὸ ἢ χρηματοδότηση τῆς οἰκοδόμησης τῶν δύο ἐξεδρῶν καὶ τῆς πύλης, ἐνῶ στὴ **Λεμ. 64** τὸ λιθόστρωτο ποῦ ἀποδίδεται στὸν Τραϊανὸ πληρώθηκε ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Κουρίου.

Λεμ. 60-61. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΘΕΜΙΣΦΑΤΟΣ

101 - 110 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴν ἐκκλησιά τοῦ Ἁγίου Νικολάου μεταξὺ τοῦ Κολοσσιοῦ καὶ τῆς Λεμεσοῦ καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑλάτου στὸ Κούριον. Ὁ λίθος αὐτὸς ἔχει χαθεῖ ἀπὸ τὸ 1870, ὁπότε δημοσιεύθηκε γιὰ πρώτη φορά.

LBW 2820. Mitford, *IK*, ἀρ. 121.

(60) [Ἀπ]όλλωνι Κ[α]ί[σ]αρι Ὅ[μ] - -ι[σ]- - -
 ὑπ[ὲρ τῆ]ς [γ]υναικὸς Θε(μ)[ι]σ]-
 (φ)ᾶτος εὐχὴν.

1. Ὅ[μ]ν[η]σ[ι]λος ?, Mitford

2-3. ΘΕΧΙΤΑΤΟΣ στὸν λίθο.

Θε(μ)[ι]σ|(φ)ᾶτος, Mitford: Θε[μί]σφατος, Waddington.

Σχόλια: στ. 1: [Ἀπ]όλλωνι. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [ο] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

(61) Θεοδότη ὑπὲρ
 Θεμισφᾶτος
 εὐχὴν.

1. Θεμίσφατος ?, Waddington.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρονται στὸν Ἀπόλλωνα *Καίσαρα* σὲ σχέση μὲ τὸν Τραϊανὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: *Οἱ τοπικὲς λατρεῖες*, σ. 93-94. Καὶ στὶς δύο ἐπιγραφές ἀπαντιᾶ τὸ *Θεμισφᾶτος*, τὸ ὁποῖο εἶναι γενικὴ ἐνικοῦ τοῦ θηλυκοῦ ὀνόματος *Θεμισφᾶς*. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71. Γιὰ τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -ᾶς βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 15-17. Στὴν πρώτη ἐπιγραφή, ὁ σύζυγος, ποῦ τὸ ὄνομά του σώζεται ἀποσπασματικῶς στὸν πρῶτο στίχο, κάνει μιὰ ἀφιέρωση ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ Θεμισφᾶτος. Ἡ Θεοδότη, πιθανόν ἢ κόρη τους, κάνει τὴ δική της εὐχὴ γιὰ τὴ μητέρα της κάτω ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν εὐχὴ τοῦ πατρός της. Γιὰ τὴ μετέπειτα προσθήκη τοῦ ὀνόματος τοῦ δευτέρου ἀναθημητοῦ,

πβ. *JHS* 9, 1888, σ. 165, 186, 22 κέ, *Mitford*, *ABSA* 56, 1961, σ. 41, άρ. 112, τοῦ ἰδίου, *IK*, άρ. 123. Οἱ δύο ἐπιγραφές δὲν εἶναι χρονολογικῶς σύγχρονες, πρᾶγμα ποῦ καθίσταται φανερόν ἀπὸ τὸ ὅτι δὲν εἶναι χαραγμένες συμμετρικῶς (βλ. τὸ ἀπόγραφο τοῦ *Waddington*). Τὸ ὄνομα *θεοδότη* μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 497** καὶ **563**.

Λεμ. 62. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΥΛΑΤΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΕΞΤΟ ΚΟΡΝΗΛ[ΙΟ] ΤΥΧΙΚΟ
102 - 117 μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη δεξιά, ὕψους 0,132, πλάτους 0,156 καὶ πάχους ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (άρ. I 66). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 μέχρι 0,019 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, άρ. 124 (φωτ.).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1974, 652 (ἀπλή μνεία).

Ἀπόλλωνι [Υλάτηι καὶ]
Ἀπόλλωνι Καίσαρι
Σέξτος Κορνήλιος]
4 Τυχικὸς εὐξάμε[νος].

2. Καίσαρι, *Mitford*.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότη βάσει τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων, ἐνῶ λόγῳ τῆς ταύτισης τοῦ *Τραϊανοῦ* μετὰ τὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ χρονολογηθεῖ πρὶν οὔτε νὰ μετὰ ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ *Τραϊανοῦ*. Γιά τὶς ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρονται στὸν Ἀπόλλωνα Καίσαρα σὲ σχέση μετὰ τὸν *Τραϊανὸ* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94. Τὸ ὄνομα *Τυχικὸς* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 592**, ἐνῶ τὸ *Τυχικὴ* στὴν **Λεμ. 330** καὶ **Λάρ. 139**.

Λεμ. 63. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΑΓΓΕΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΕΡΑΜΕΑ ΠΟΛΥΚΤ[ΗΤΟ], ΥΙΟ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ, ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΥΛΑΤΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΚΑΙΣΑΡΑ]
ἀρχὲς Β' αἰ. μ.Χ.

110 μ.Χ. (;)

Πέντε συνανήκοντα άποτμήματα άνω μέρους ένός πιθαριοῦ. Τò σωζόμενο τμήμα τοῦ άγγείου, μεγίστου ὕψους 0,438, μεγίστου πλάτους 0,645 καὶ πάχους 0,02 μ., βρέθηκε στὴν περιοχή τοῦ ναοῦ τοῦ Απόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ University Museum τῆς Φιλαδέλφιας (άρ. 55.9.1). Τò ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,027 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 343 (Myres, *HCC*, άρ. 1908)· τοῦ ἰδίου, *Atlas 2*, πίν. CXLIII, 1065· τοῦ ἰδίου, *Atlas 3*, πίν. CL, Suppl. 1 (γιὰ τὰ τρία άποτμήματα)· G. H. McFadden, *Bull. Univ. Mus. Penn.* 7, 1938, σ. 10 κέ (φωτ. σ. 17) (γιὰ τὸ τέταρτο άποτμήμα)· Mitford, *IK*, άρ. 123 (φωτ. σ. 239) (γιὰ ὄλα τὰ άποτμήματα).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1972, 590 (παράθεση τοῦ δευτέρου στίχου τῆς έπιγραφῆς).

Απόλλωνι Ὑλάτη καὶ Απόλλ[ωνι Καίσαρι]
Πολύκτι[ητος] Τίμωνος κεραμ[εὺς ὑπὲρ έαυτοῦ]
(;)

[εὺ]χὴν ννν καὶ Ὀν[ησ - - - - -]

2. Πολύκτι[ητος], Mitford: Πολυκτι[ήμων], Cesnola.

Η θέση τοῦ Απόλλωνος Καίσαρος μετὰ τὸν Απόλλωνα Ὑλάτη ὑποδηλοῖ ὄτι χρονολογικῶς αὐτὴ ἢ έπιγραφή ανήκει σιὰ τελευταῖα έτη τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τραϊανοῦ. Για τὶς έπιγραφές ποῦ αναφέρονται σιτὸν Απόλλωνα Καίσαρα σὲ σχέση με τὸν Τραϊανό βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94.

Λεμ. 64. Ο ΤΡΑΪΑΝΟΣ ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΙ ΕΝΑ ΛΙΘΟΣΤΡΩΤΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΦΙΑΝ ΟΔΟΝ
114 μ.Χ.

Ὅγκόλιθος ἀπὸ ὑποκίτρινο άσβεστόλιθο, ὕψους 0,535, πλάτους 0,46 καὶ πάχους 0,125 μ. Βρέθηκε σιτὸν ναὸ τοῦ Απόλλωνος στὸ Κούριον καὶ έκτίθεται σιτὸ Μουσείο τῆς Επισκοπῆς (άρ. I 141). Τò ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,033 μ. σιτους στίχους 1 καὶ 14, ένῶ σιτους ὑπολοίπους ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία σις 17/7/2006).

Mitford, *IK*, άρ. 111 (φωτ. σ. 216) (*AE* 1975, 837).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1972, 588 (παράθεση στίχων τῆς έπιγραφῆς καὶ σχολιασμός τῆς λέξεως *διάδομα* σιτὸν σι. 11).

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Νέρουα υἱός,

- Νέρουας Τραϊανὸς Σεβαστός, Γερμανικός,
 Δακικός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς
 4 ἔξουσίας <τὸ> ιη´, αὐτοκράτωρ τὸ ς´, ὑπάτος
 τὸ ιη´ (*sic*),
 πατὴρ πατρίδος νννν Ἀπόλλωνι Ὑλάτη
 καὶ Ἀπόλλωνι Καίσαρι, ἐπὶ Κοῖντου Σεππίου
 Κέλερος ἀνθυπάτου, λιθόστρωτον
 8 κατεσκεύ<α>σεν τὴν λείπουσαν ἀπὸ τῆς προ-
 ούσης λιθοστρώτου μέχρι τοῦ φέροντος
 εἰς τὴν Παφίαν ὁδὸν προτύλου, τῆς δαπάνης
 γενομένης ἐκ τῶν βουλευτικῶν διαδομάτων
 12 καθὼς ἡ Κουριέων βουλὴ ἐδογματίσεν· καὶ
 Κόιντος Σέππιος Κέλ(ε)ρ ἀνθύπατος
 συνεχώρησεν.

13. ΚΕΛΑΡ στον λίθο.

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι δυνατὸν νὰ χρονολογηθεῖ μὲ ἀκρίβεια βάσει τῶν τίτλων τοῦ Τραϊανοῦ. Ὁ αὐτοκράτωρ αὐτὸς ἔλαβε τὸν τίτλο *Germanicus* τὸ 97, τὸ *Dacicus* τὸ 102 μ.Χ.· ἡ ἐνδέκατη ὑπατεία του διήρκεσε ἀπὸ τὴν 10^η Δεκεμβρίου τοῦ 113 μέχρι τὴν 9^η τοῦ ἰδίου μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἐπομένως ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 114 μ.Χ., ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ὁ τίτλος Ἀριστος, ποὺ ἐλήφθη τὸ φθινόπωρο τοῦ 114, καὶ δὲν ὑπάρχει ἡ ἔβδομη προσφώνηση ποὺ σηματοδοτεῖ τὶς νῖκες τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἡ ἔκτη αὐτοκρατορικὴ ἐπευφημία τοῦ Τραϊανοῦ ἔγινε τὸ 106 μ.Χ., ἐνῶ ἡ ἔκτη καὶ τελευταία ὑπατεία του ἀρχισε τὴν 1^η Τανουαρίου τοῦ 112 μ.Χ.

Ὁ ἀρχαῖος δρόμος τῆς Πάφου περνοῦσε πρὸς τὰ βόρεια ἀπὸ τὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τοὺς ψηλοὺς βράχους πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα. Ὁ ναός, εὕρισκόμενος στὸ μέσον, συνδεόταν μὲ τὸν δρόμο τῆς Πάφου μὲ μία διακλαδούμενη ὁδὸ, ποὺ ξεπρόβαλλε ἀπὸ τὸ πρόπυλον στὴν νοτιοδυτικὴ τῆς γωνία. Ἀπὸ τὴν αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν **Λεμ. 6**, δύναται νὰ ἐξαχθεῖ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ Κουρίου μέχρι τὸ κάτω μέρος τοῦ δρόμου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στον ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος εἶχε ἤδη λιθοστρωτηθεῖ. Ὁ Τραϊανὸς ἐδῶ πιστώνεται τὴν ἐπέκταση τοῦ λιθοστρώτου ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δρόμου δυτικῶς γιὰ 45 περίπου μέτρα μέχρι τὸ πρόπυλον. Ἡ βουλὴ ψήφισε τὰ χρήματα, ὁ ἀνθύπατος ἐπικύρωσε τὴ δαπάνη καὶ τὸ ἔργο ὀλοκληρώθηκε πρὶν ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 114 μ.Χ.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *Q. Seppius Celer M. Titius Sassius Candidus*, πβ. **Λεμ. 19** καὶ **Ἀμμ. 54**. Γιὰ μεσολάβηση τοῦ ἀνθυπάτου στὶς πολιτειακὲς δαπάνες τοῦ Κουρίου, πβ. **Λεμ. 51**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς ποὺ ἀναφέρονται στον Ἀπόλλωνα

Καίσαρα σὲ σχέσηη μὲ τὸν Τραϊανὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 93-94.

Λεμ. 65. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ κάτω, ὕψους 0,082, πλάτους 0,108 καὶ πάχους 0,034 μ. Βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 167). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,038 μ.

Mitford, *IK*, σ. 337-8, ἀρ. 189 (φωτ. σ. 338).

- - - - -
- - - Κοκκηία - - -

Ὁ πρῶτος ἐκδότης ὑποθέτει ὅτι μία ῥωμαία γυναῖκα τοῦ γένους *Cocceia* εἶναι αὐτὴ ποὺ κάνει τὸ ἀνάθημα. Ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς πλάκας, συνάγεται ὅτι πρέπει νὰ ἦταν ἐντοιχισμένη σὲ κάποιο οἰκοδόμημα ποὺ ἀνεγέρθη στὴν περιοχὴ τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Κουρίου στὶς ἀρχὲς πιθανώτατα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.

Λεμ. 66. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ δεξιὰ, ὕψους 0,067, πλάτους 0,055 καὶ πάχους 0,016 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 84). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,011 μέχρι 0,015 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 191 (φωτ. σ. 340).

- - - - -
- - - - - -σ□ιμος
- - - - - ΔΑ
[- - - - - ἀνέ]θηκεν (;)

Τὸ ὅτι πρόκειται γιὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή εἶναι φανερὸ ἀπὸ τὸ [ἀνέ]θηκεν (;) στὸν στ. 3. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότη βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων.

Λεμ. 67. ΕΜΜΕΤΡΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΝΟΟ

130-131 μ.Χ.

Εἴκοσι πέντε συνανήκοντα ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο. Οἱ διαστάσεις τῆς πλάκας, μετὰ τῆ συνένωση τῶν τεμαχίων, εἶναι: ὕψος 0,635, πλάτος 0,765 καὶ πάχος 0,02. Τὰ εἴκοσι τέσσερα βρέθηκαν στὸ ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐνῶ τὸ ἓνα εἶναι ἀγνώστου προελεύσεως. Φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (I 87· I 91 A-C· I 112· I 172· I 133). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,026 μέχρι 0,032 μ. στὸν πρῶτο στίχο καὶ ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,02 στοὺς ὑπόλοιπους (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φεῖ στὸν στί. 13). (Αὐτοψία στίς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 104 (φωτ. σ. 196) (*AE* 1975, 832)· Lebek, *ZPE* 12, 1973, σ. 101-137 (κεῖμενο μὲ ἀρκετὲς ἀποκαταστάσεις, οἱ ὁποῖες ὅμως εἶναι πολὺ ὑποθετικές).

[A]γαθῆ Τύχη·

[- - - - - ca. 17 - - - - -],
 πρεσβευτῆ[ς]
 [καὶ ἀντιστράτηγος Κ]ύπρου, Ἀντινόφ[ος]
 4 [- - - - - ca. 11 - - - - - χαρι]σθεῖς (;)
 ὑπὸ αὐτ[οῦ]
 [τοῦτο τὸ κιθάρι]σ[μα] (;) ἀνέθηκεν.
 [Μοῦσα, λαβ' ἀργαλ]έον ἄγγελον τόν[δε].
 [ὡς αἰνοῦ]μεν Ἀ[δ]ωνιν ὑπὸ χθόνα πα[τρίδ']
 8 [ἀποφ]θ[ί]μενον Ἀντίνοον λέγε μοι, [- - - -
 - -]
 Α · · · Υ[]Ι[]Α μελῶν· σοὶ γάρ με λυροκτύ[πος
 ἤϋ]-
 κόμησ τόν[] ἀοιδὸν ἐθρέψατο μουνω[θέντα].
 Βάρβιτά σοι κίθαρίν <τε> δονῶ, παρὰ βωμὸν
 [ἄθικ]-
 12 τον Ὑλάτα σοι στησάμενος χορὸν ἀ[ρρη]-
 τοφόρων· Ἴκον αἶμα τὸ Περσέως οἶ[]μην]
 ἀκροτάτην λαχὸν ὑπὸ σαῖσι ταγαῖ[ς]. Σ]ε[]
 ν[]
 ἄδω, ἰοβόστ[ρυχε], καλλικόμη, μά[κ]αρ, Βει-
 16 [θ]ύνιε, π[ορφυρε]ῶπα, χρυσοπτερύγου
 γόνε μα[τρ]ός.

Ἐνας πρεσβευτῆς καὶ ἀντιστράτηγος Κύπρου, ἓνας *legatus provinciae*, ὁ ὁποῖος, μαζὶ μὲ τὸν *quaestor*, ἦταν ὑπὸ τοῦ ἀνθυπάτου τῆς νήσου, ἀφιερώνει στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἓναν ὕμνο στὸν Ἀντίνοο. Ἀπὸ τοὺς στίχους 15-16, εἶναι φανερὸν ὅτι γίνεται λόγος γιὰ τὸν ἀφηρωισμένο εὐνοούμενο τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ Ἀντίνοο ἀπὸ τῆ Βιθυνία, ποὺ πέθανε στίς 30 Ὀκτωβρίου τοῦ 130 μ.Χ. Τὸ ὅτι

ὁ Αντίνοος ἐπισκέφθηκε τὴ νῆσο μὲ τὸν αὐτοκράτορα φαίνεται μία εὐλογοφανῆς ὑπόθεση ποὺ διατυπώνει ὁ Mitford. Ὁ Ἀδριανὸς ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὰ τέλη Τουνίου τοῦ 129 μ.Χ. καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ὄχι ἀργότερα ἀπὸ τὴν ἀνοιξη τοῦ 130 μ.Χ., ὅποτε ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Παλαιστίνη καὶ τὴν Αἴγυπτο. Τότε ὑποστηρίζει ὁ πρῶτος ἐκδότης εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ ἐπισκέφθηκε, ἔστω καὶ πολὺ σύντομα, τὸ πλησιέστερο σημεῖο τῆς νήσου. Πρὸς ὑποστήριξη αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως εἶναι οἱ πέντε ἐπιγραφές πρὸς τὸν Ἀδριανὸ ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα. Αὐτὴ ἡ πόλη ἐκείνη τὴν περίοδο ἔγινε *μητρόπολις* (ὅπως ἡ Δαμασκὸς καὶ ἡ Πέτρα τὸ 129 ἢ 130) καὶ εὐγνωμονεῖ τὸν αὐτοκράτορα ὡς σωτῆρα τῆς. Μεταξὺ τῆς 10^{ης} Δεκεμβρίου τοῦ 129 καὶ τῆς 9^{ης} τοῦ ἰδίου μηνὸς τοῦ 130 μ.Χ., ὁ Ἀδριανὸς ἀναφέρεται ὡς *σωτῆρ καὶ εὐεργέτης τοῦ κόσμου παντός* ἀπὸ τοὺς λινοῦφάντες τῆς Σαλαμίνας. Ὁ Ἀδριανὸς τότε πιθανώτατα ἀνοικοδόμησε τὴ Σαλαμίνα, ποὺ εἶχε ὑποστῆ μεγάλες ζημιές ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση τῶν Τουδαίων τὸ 116 μ.Χ.

Ὁ ὕμνος ἀπὸ τὸν στ. 6 κέ. εἶναι συντεθειμένος σὲ δακτυλικὸ μέτρο. Ὁ ποιητῆς, ἀναφέροντας τὸν θάνατο τοῦ Ἀντινόου πιθανώτατα στὴ Μοῦσα, τὴν προσκαλεῖ νὰ τὸν δοξάσει σὰν ἕναν ἄλλο Ἄδωνη (ὁ Ἄδωνης σύμφωνα μὲ ἕναν μῦθο πέθανε, ἐτάφη καὶ ἐτιμᾶτο χρονιαίως στὴν Κύπρο). Ὁ ποιητῆς ἀναφέρει ὅτι ἔστησε ἕνα μουσικὸ φεστιβάλ στὴν Ὑλη πρὸς τιμὴ τῆς Μούσας καὶ ὅτι μὲ τὴν καθοδήγησή τῆς ἔφθασε τῶρα στὸ Κούριον, μὲ τὸ αἷμα τοῦ Περσέως (γιὰ τὸν Περσέα σὲ σχέση μὲ τὸ Κούριον καὶ τὸ *πόλις Περσῆος*, πβ. Mitford, *IK*, ἀρ. 25, 65 καὶ 66 καὶ **Λεμ. 35**).

Λεμ. 68. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,135, πλάτους 0,092 καὶ πάχους 0,012 μ., ἀποκεκρουμένα ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκαν στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. (α): I 3 καὶ ἀρ. (β): I 4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,019 μ. στοὺς στίχους 2-3, ἐνῶ στὸν τέταρτο στ. κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,021 μ. (Αὐτοψία στίς 19/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 195 (φωτ. σ. 344).

[- - - - -] ////////////// vac. - -
- - - - -

[- - - - Κλαυδία] ν[] ὸς (;) ἰα[] [τρὸς (;) - - -
-]

[- - - - - Κλαυ] διαν [οὔ - - - - -
-]

4 [- - - - - άνέστ]ησεν (;) - - - - -
- - - - -

Ἡ ἐπιγραφή, ἐὰν τὸ [άνέστ]ησεν στὸν στ. 4 εἶναι ὀρθῶς ἀποκεκαταστημένο, φαίνεται νὰ συνδέεται μὲ τὴν ἀνέγερση κάποιου οἰκοδομήματος σὲ μιὰ χρονολογία ποὺ θὰ διδόταν ἀπὸ τὸ βασιλικὸ ἔτος τοῦ αὐτοκράτορος, ποὺ τὰ ὀνόματά του ἔχουν σβησθεῖ. Αὐτὸ σὲ συνάρτηση μὲ τὸν τύπο τῶν γραμμάτων ἴσως νὰ ὀδηγοῦν, κατὰ τὸν Mitford, σὲ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς κατὰ τὰ ἔτη τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Κόμμοδου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἓνα ἀπὸ τὰ θύματα τῆς *damnatio memoriae* βλ. Lassère, *ManuelER*², σ. 639-41.

Λεμ. 69. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ[Ν]Α ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΔΕ[Κ]ΡΑΤΗ ΤΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΟ Β΄ αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,45 καὶ κάτω 0,53 μ. Βρέθηκε στὴν τοποθεσία «Βουναρκώτισσα», ἓνα περίπου χιλιόμετρο νοτιοδυτικῶς τοῦ χωριοῦ Κολόσσι, καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Μουσείου τοῦ Κουρίου στὴν Ἐπισκοπή (RR 178). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 17/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 70-1, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 24,9).

Ἀπόλλω[ν]α Κιδε-
[κ]ράτης οἰκοδόμο[ς] ε[ύχην].

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὴ Νικολάου βάσει τῶν γραμμάτων. Στὴν ἐπιγραφή αὐτῇ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ στὸν ὁποῖο γίνεται ἡ εὐχή εἶναι σὲ πώση αἰτιατικῇ ἀντὶ τῆς συνήθους δοτικῆς. Τὸ ὄνομα Κιδεκράτης ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς λίγες ἐπιγραφές τῆς Κύπρου, στὶς ὁποῖες παραδίδεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀναφερόμενου ἀνθρώπου. Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ ἓναν ἄλλο οἰκοδόμο, πρὸς τὸν Θεὸν Ὑψιστον, χαραγμένη καὶ αὐτῇ σὲ κίονα εἶναι ἡ **Λάρ. 35**, πβ. καὶ **Λεμ. 188**.

Λεμ. 70. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Β΄ αί.
μ.Χ. (;)

Απότμημα ἀπὸ μαρμάρινη πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,11, πλάτους 0,075 καὶ πάχους 0,016 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 102 a). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,022 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 171 (φωτ.) (= *AE* 1975, 842).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 115 (γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς τοῦ Κουρίου, ποὺ ἀναφέρονται στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων).

[Θεὰν Τουλίαν Δό]μ[ναν]
 [Σεβαστήν, μητ]έρα [κάστρων]
 [καὶ πατρίδος (;) κ]αὶ Κυ[ρίου]
 4 [ἡμῶν Μ. Αὐρ. Α]ν[τω]ν[νεῖνου]

Ἡ ἐπιγραφὴ, μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἀποκαταστάθηκε, εἶναι μιὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὴν *Julia Domna*, δεύτερη γυναῖκα τοῦ *Septimius Severus* βλ. **Λεμ. 28**. Στὴν Κύπρο εἶχε καθιερωθεῖ καὶ λατρεία πρὸς τὴν *Julia Domna* ὡς *Τουλία Σεβαστή* κατὰ τὸν Mitford, ποὺ παραπέμπει στὴν **Λάρ. 11**, ἀποψη ὅμως ποὺ ἀναθεωρεῖ στὸ *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1354, ὑποσ. 334.

Λεμ. 71. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ εἶναι χαραγμένη στὸ σιῆθος κεραμικοῦ εἰδωλίου ἀπὸ ὀπιτὴ γῆ, ὕψους 0,278 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ χαράχθηκε μετὰ τὴν ὀπτηση. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. T. 1001). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,005 μέχρι 0,01 μ.

J. καὶ S. Young, *TFKC*, σ. 24-5, ἀρ. 379 (φωτ. πίν. 5) (= *SEG* 16, 790) · Mitford, *IK*, ἀρ. 126 (φωτ. σ. 244).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1974, 652 (ἀπλὴ μνεῖα).

[Α]γαθῆ Τύχ[η]
 [Ἀπό]λλωνός
 [με Χά]ρ[οπα] ὄσειν
 4 [Ἀπολ]λώνειω[ς]
 [εὐχ]ή[ν].

1. τ[ύχ]η, Young · τύχη, Mitford 3. [με Χά]ρ[οπα], Young: [με δ]ί[οπα], Mitford.

Σχόλια: στ. 2: [Ἀπολ]λώνειω□ς. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53. Ἐναλλαγή Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Ὁ Ἀπολλώνιος ἀφιερώνει τὸν Χάροπα, τὸν ὄσιον τοῦ Ἀπόλλωνος. Τὸ ὄσειν ἐδῶ πρέπει νὰ ληφθεῖ ὡς ὄσιον, πβ. *Τυχάρειν* ἀντὶ *Τυχάριον* στὴν **Αβ. Πρ. 8**. Κατὰ τὸν Mitford οἱ στίχοι 2 ἕως 5 εἶναι σὲ δακτυλικὸ ἐξάμετρο.

Λεμ. 72. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΥΦΩΝΑ
τέλη Β' αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,305, διαμέτρου τοῦ σπονδύλου 0,22 καὶ διαμέτρου τῆς βάσεως 0,32 μ. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λευκωσίας (Inv. 1969/v-16/40, inscr. GK 369· M.P. 100, bl. 76a-80). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,035 (φεῖ) μ. (Αὐτοψία στὶς 27/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 165, ἀρ. 39 (φωτ. πίν. 28,39)· Mitford, *IK*, ἀρ. 161 (φωτ. σ. 162) (I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 224-5, ἀρ. 1 (1)).

Θεῶ Ὑψίστῳ·
Τρύφων εοὔξά-
μενος.

2-3. ε<ο>ὔξά|μενος, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 2-3: εοὔξά|μενος. Απόδοση τῆς προφορᾶς τοῦ ὕψιλον.

Γιὰ τὸν Θεὸν Ὑψιστον στὴν Κύπρο καὶ γιὰ τὶς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφὲς ποὺ εἶναι χαραγμένες σὲ κίονα ἢ βωμὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ ὄνομα *Τρύφων* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Πάφ. 77, 91, 106, 121, Λεμ. 17, 72, 500, 607, 780, Αμμ. 55** καὶ **Αβ. Πρ. 3**.

Λεμ. 73. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΥΛΑΤΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟ
τέλη Β' αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Βάση αγάλματος από λευκό μάρμαρο, ή οποία σώζεται άκέραια, ύψους 0,145, πλάτους 0,31 και πάχους 0,185 μ. Βρέθηκε στον ναό του Απόλλωνος στο Κούριον και έκτίθεται στο Μουσείο του Κουρίου στην Έπισκοπή (άρ. I 126). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται στους στίχους 1-5 από 0,017 μέχρι 0,002 και στον στ. 6 από 0,012 μέχρι 0,014 μ. (Αύτοψία στις 17/7/2006).

Mitford, *IK*, άρ. 125 (φωτ. σ. 124).

Πβ. J. και L. Robert, *Bull. Épig. 1972*, 591 (παράθεση και σχολιασμός της έπιγραφής).

Απόλλωνι Υλάτη·
Κλαυδιανός Θυλλικού,
νοσήσας και τῆ τοῦ
4 θεοῦ προνοία τε και άρε-
τῆ διασωθείς, εὔξάμενος
άνέθηκεν.

Σχόλια: Για την άπόδοση της παλαιάς διφθόγγου /ɔ:i/ διατηρείται ή παραδοσιακή όρθογραφία μόνο στο όνομα του θεοῦ.

Η έπιγραφή χρονολογεΐται βάσει του τύπου των γραμμάτων και κυρίως του ὕψιλον. Κατά τον Mitford το όνομα *Θυλλικός*, το όποιο φαίνεται να είναι μοναδικό, πιθανόν να συνδέεται με το *θύλλα*, που σύμφωνα με τον Ησύχιο είναι *έορτη Άφροδίτης* (Ησυχ. σ.λ. *θύλλα· κλάδους ἢ φύλλα ἢ έορτη Άφροδίτης*).

Ο *Κλαυδιανός*, πρὸς ένδειξη εύγνωμοσύνης για τη θεραπεία που έτυχε από τον Απόλλωνα, συνοδεύει την εύχή του με το άνάθημα ένὸς αγάλματος.

Λεμ. 74. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ (;)

τέλη Β' αί. μ.Χ. - άρχές Γ' αί. μ.Χ.

Δύο μη συνανήκοντα άποτμήματα πλάκας από λευκό μάρμαρο, άποκεκρουμένα από όλες τις πλευρές. Το πρώτο έχει ύψος 0,14, πλάτος 0,148 και πάχος 0,043 μ. και το δεύτερο ύψος 0,043, πλάτος 0,058 και πάχος 0,02 μ. Βρέθηκαν στην άκρόπολη του Κουρίου και φυλάσσονται στο Μουσείο της Έπισκοπής (άρ. (α): I 178 και (β): I 103). Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,057 μ.

[Θεῶ] Ὑψίστῳ
 Ἀριστοκράτῃς
 εὐ(ξ)άμενος.

Σχόλια: Τὸ *ξεῖ* στὸν τρίτο στίχο εἶναι χαραγμένο μερικῶς μὲ μία ὀριζόντια γραμμὴ, σὰν νὰ μὴν γνῶριζε ὁ χαρακτῆς μὲ ποιόν τρόπο θὰ μπορούσε νὰ συνεχίσει αὐτὸ τὸ γράμμα.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ, ἂν καὶ ἀναθηματικὴ στὴ μορφή, ἐντούτοις εἶναι οὐσιαστικὰ ἐπιτύμβια, ἀφοῦ εἶναι χαραγμένη σὲ κίονα καὶ ἀνεγέρθη μάλιστα πάνω ἀπὸ τὸν τάφο. Ὑπάρχουν ἀρκετὲς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές ποῦ εἶναι χαραγμένες σὲ ταφικὸ κίονα ἢ βωμό. Ὁ λίθος εἶναι σὲ τελικὴ ἀνάλυση ἢ προσφορὰ τοῦ Ἀριστοκράτους πρὸς τὸν Θεὸν Ὑψίστον, γιὰ τὴ λατρεία τοῦ ὁποῖου βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79, ἀλλὰ εἶναι στὴν πραγματικότητα ὁ κληρονόμος του ποῦ ἐκτέλεσε τὴν προσφορὰ. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀριστοκράτῃς βλ. **Λεμ. 305.**

Λεμ. 76. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ (;)

τέλη Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα λευκῆς πλάκας, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα μέρος τῆς ἄνω, ὕψους 0,105, πλάτους 0,112 καὶ πάχους ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,018 μ. Βρέθηκε ἀνατολικῶς τῆς βασιλικῆς στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 176). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,09 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 178 (φωτ. σ. 326).

- - - - - Σεβα[στὸς - - - - -]

Κατὰ τὸν Mitford, ὁ ὁποῖος χρονολογεῖ τὴν ἐπιγραφὴ βάσει τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων, τὰ μνημειακὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὸ μεγάλο μέγεθος τῆς γραμμῆς τοῦ λίθου, ποῦ καλύπτουν αὐτὰ τὰ τέσσερα γράμματα, δείχνουν ὅτι κάποιο σημαντικὸ οἰκοδόμημα στὴν περιοχὴ τοῦ ὑδραγωγείου ἀποδόθηκε στὴν εὐεργεσία ἐνὸς αὐτοκράτορος τοῦ τέλους κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τοῦ Γ' αἰ. μ.Χ.

Λεμ. 77. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΥΣΤΟΧΙΟ

Γ' αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Δ' αἰ. μ.Χ.

Λιθόστρωτο στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον, μήκους ἀπὸ 0,9 μέχρι 2,00, πλάτους ἀπὸ 0,40 μέχρι 0,75 καὶ πάχους ἀπὸ 0,15 μέχρι 0,25 μ., ἀπὸ λευκόφαιο ἀσβεστόλιθο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο λείπουν ἀρκετοὶ λίθοι. Τὸ λιθόστρωτο ποῦ φέρει τὴν ἐπιγραφή, μήκους 1,65, πλάτους 0,53 καὶ πάχους 0,21 μ., φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 190). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,185 (τὸ πρῶτο ἔψιλον) μέχρι 0,25 (τὸ ἄλφα) μ.

Scranton, *TAPhS* 57, μέρος 5, 1967, σ. 26 (φωτ. σ. 24, πίν. 20c) (= *SEG* 25, 1097)· Mitford, *IK*, ἀρ. 113 (φωτ. σ. 222).

Εὐστόχις
ἀνέθηκεν.

Τὸ ὄνομα *Εὐστόχις*, συντομογραφία τοῦ *Εὐστόχιος*, ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου. Ἀφοῦ χρονολογεῖται τοῦ Γ΄ αἰ. μ.Χ. καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Δ΄ αἰ. μ.Χ., τὸ λιθόστρωτο ἀντιπροσωπεύει τὴν προτελευταία φάση τῆς ἀρχιτεκτονικῆς δραστηριότητος στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀφοῦ ἡ τελευταία φάση εἶναι τῶν ἀρχῶν τῶν χριστιανικῶν ἐτῶν βλ. **Λεμ. 8**.

Λεμ. 78. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ (;)

τέλη Γ΄ αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Δ΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,157, πλάτους 0,13 καὶ πάχους ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,023 μ. Βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 100). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,08 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 200 (φωτ. σ. 349).

[- - - - κ]αὶ Αὐ[ρ(ήλιος) (;) - - -]
- - - - - Α[Ε] - - - - -

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Mitford βάσει τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων. Στὸν στ. 2 θὰ μπορούσε νὰ ἀποκατασταθεῖ Αὐ[τοκράτωρ]. Ὁ μνημειακὸς τρόπος γραφῆς αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς παραπέμπει στὴν **Λεμ. 74** καὶ πρόκειται πιθανώτατα γιὰ ἀναθηματικὴ σὲ κάποιο κτήριον στὴν περιοχὴ τῆς ἀκροπόλεως.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Δ. Επιτύμβιες επιγραφές (Λεμ. 79-100)

Λεμ. 79. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΤΕΛΟΥΣ

Α΄ αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από άσβεστόλιθο, ύψους 1,03 και διαμέτρου άνω 0,39 μ. Βρέθηκε στην άκρόπολη του Κουρίου και βρισκόταν έξω από τὸ γραφεῖο του φύλακα, όταν τὴν μελέτησε ὁ πρῶτος έκδότης. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται από 0,028 (ὄμικρον) μέχρι 0,048 μ. (τὸ τελευταῖο ἦτα).

Mitford, *IK*, άρ. 148 (φωτ. σ. 292).

Πβ. του ίδιου, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (άπλη μνεία).

Προτοτέλλη,
μνησθείς.

Σχόλια: στ. 2: Προτοτέλλη. Έναλλαγή Ο ~ Ω έπειδή άμφότερα άποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 276-277 και Brixhe 1987², σ. 55.

Τὸ ὄνομα Πρωτοτέλης άπαντᾷ για πρώτη φορά. Για τὴν κλητική σὲ -η κατ' άναλογία με τὴν πρώτη κλίση τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης, πβ. Φιλοκράτη (**Λεμ. 205, 654, Λάρ. 59** και **Αβ. Πρ. 31**), Αγαθοκλή (**Λεμ. 427**), Αριστοκράτη (**Λεμ. 305**), Πνυτοκράτη (**Λεμ. 337**), Δημοκράτη (**Λεμ. 642**), Στασικράτη (**Λεμ. 520**), Δειωγένη (**Λεμ. 694**), Διογέννη (**Αμμ. 123**), Τιμοκράτη (**Λεμ. 265** και **450**), Πασικράτη (**Λεμ. 433**), Πασιχράτη (**Λευκ. 64**), Αριστοκλή (**Λεμ. 546, 696, 714** και **721**), Ωνησηκλή (**Λεμ. 736**), Ονησικράτη (**Λευκ. 65** και **Λάρ. 165**), Πασικίνη (**Λάρ. 85**).

Για τὴν προσφώνηση μνησθείς και μνησθοῖς, πβ. **Λεμ. 79, 99, 100, Λευκ. 23** και **Λάρ. 208**.

Λεμ. 80. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΕΙΣΙΑΤΟΣ

Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Στήλη ύψους 0,65 μ., ἡ ὀποία φέρει αὐτὴν τὴν έπιγραφή, που άντιγράφηκε από τὸν Μενάρδο. Προέρχεται πιθανότατα από τὸ Κούριον και βρισκόταν στην κατοχή του Ν. Κ. Λανίτου. Δέν εῖναι γνωστή ἡ σημερινή της θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 137. Mitford, *IK*, σ. 293, άρ. 149.

Πβ. Coldstream, *RDAC* 1975, σ. 145-6 E. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117.

Δημήτρι(ε)
Εἰσιᾶτος
χρησιέ,
4 χαῖρε.

1. ΔΗΜΗΤΡΙΣ, Μενάρδος· Δημήτρι(ε), Mitford.

Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71. Γιὰ τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -ᾶς βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 15-17. Τὸ ὄνομα *Εἰσιᾶς*, -ᾶτος μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά. Στὶς **Λεμ. 190, 241** καὶ **712** μαρτυρεῖται τὸ θηλυκὸ *Τσιᾶς*, -ᾶδος, ἀμφοτέρω παραγῶγα τοῦ θεωνυμίου *Τσις*.

Λεμ. 81. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΔΗΜ[- - -]

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, φθαρμένος δεξιά, ὕψους 0,84, διαμέτρου ἄνω 0,94 καὶ κάτω 0,84 μ. Βρέθηκε σὲ μιὰ μικρὴ πλατεία στὸ χωριὸ Ἐπισκοπή, ὅπου μετὰ τὴ μελέτη ἀπὸ τὸν Mitford ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν σωζομένων γραμμάτων εἶναι περίπου 0,045 μ.

Mitford, *IK*, σ. 295-6, ἀρ. 152.

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς σὲ κιονίσκους ἀπὸ τὸ Κούριον).

Δημ[- - - τοῦ δεῖνα]
χρ[ησιέ ἢ -τή, χαῖρε].

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν ἐκδότῃ βάσει τῶν γραμμάτων.

Λεμ. 82. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΡΟΚΛΑΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,6 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,77 μ. Βρέθηκε στὴ δυτικὴ αὐλὴ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἐρμογένη στὴν Ἐπισκοπή, ὅπου παρέμενε μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 (ὄμικρον) μέχρι 0,042 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 153.

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (γιά τίς ἐπιγραφές σὲ κιονίσκους ἀπὸ τὸ Κούριον).

Πρόκλα
χρετή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *χρετή*. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιά τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19**, βλ. Brixhe 1987², σ. 49 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

Τὸ ὄνομα *Πρόκλα*, τὸ ὁποῖο προέρχεται ἀπὸ τὸ λατινικὸ *Procula* ἀπαντιᾶ καὶ στὴν **Λεμ. 43**. Μαρτυρεῖται καὶ τὸ ἀρσενικὸ ὄνομα *Πρόκλος* στὴν **Λάρ. 102**.

Λεμ. 83. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Α]ΔΑΜΑΝΤΟΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Κίων, ὕψους 0,91 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,715 μ. Βρέθηκε στὴν εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἐρμογένη στὴν Ἐπισκοπή, ὅπου παρέμενε μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν Mitford. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,038 (ἔψιλον) μέχρι 0,065 μ. (τὸ τρίτο ἄλφα).

LBW 2818· Mitford, *IK*, ἀρ. 154.

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (γιά τίς ἐπιγραφές σὲ κιονίσκους ἀπὸ τὸ Κούριον).

[Α] δάμαντε
χρεστέ,
χαῖρε.

2. *χρηστέ*, *LBW*.

Σχόλια: στ. 2: *χρεστέ*. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιά τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19**, βλ. Brixhe 1987², σ. 49 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244.

Τὸ ὄνομα *Ἀδάμαντος* ἀπαντιᾶ γιά πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λεμ. 84. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,69 καὶ διαμέτρου 0,69 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἐπισκοπή καὶ

φυλάσσεται στο Μουσείο του Κυρίου στην Έπισκοπή (RR 1003a). Το ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 19/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 298, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 2,19) (= *SEG* 51, 1893).

Νίκανδρος
Ἀπολλωνίου
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Νίκανδρος πβ. **Πάφ. 134**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 85. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ (;)

Β' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα μαρμάρινης λευκῆς πλάκας, ὕψους 0,082, πλάτους 0,008 καὶ πάχους 0,016, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὰς πλην τῆς ἄνω, τὸ ὁποῖο παραδίδει μόνο ἓνα μέρος τῆς κεντρικῆς ἐγγράμμιας ἐπιφάνειας. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσείο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 49). Το ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στὶς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 182 (φωτ. σ. 330).

[- - - - -]πε δάν[ος - - - - -]
[- - - - -φ]ίλημ[α - - - - -]
- - - - - σ□ώφρω[- - - - -]

1. [- - e.g. ἐλει]πε, Mitford.

Ὁ Mitford θεωρεῖ ὅτι πρόκειται γιὰ ἀπόσπασμα ἐπιτυμβίου ἐπιγράμματος σὲ δακτυλικὸ ἑξάμετρο.

Λεμ. 86. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [ΑΦΡΟ]ΔΕΙΣΙΑΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,80 καὶ διαμέτρου κάτω 0,70 μ. Βρέθηκε μεταξὺ τῶν χωριῶν Σωτήρας καὶ Ἐπισκοπῆς στὴν τοποθεσία «Ἀσπελιώτισσα» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ

Αρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (RR 1937/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,075 (τὸ ἄλφα στὴ δεύτερη γραμμὴ) μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 292, ἀρ. 5 (= *SEG* 51, 1879).

[Ἄφρο]-
δεισία
μήτηρ χαῖρε.

Σχόλια: [Ἄφρο]|δεισία. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὰ ὀνόματα Ἀφροδισία καὶ Ἀφροδίσιος βλ. **Λεμ. 222**.

Λεμ. 87. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΩΝΟΣ
Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται χαμένος ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς Ἐπισκοπῆς νοτιοδυτικῶς τῆς καταστραφείσης ἐκκλησίας τῆς Παναγίας Χρυσαναγιώτισσας.

MSW, σ. 64· Mitford, *IK*, ἀρ. 150.

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (ἀπλὴ μνεία), σ. 1374, ὑποσ. 470 (γιὰ τὶς κρυπτοχριστιανικὲς ἐπιγραφές).

Μητρόδωρε
Μήτρωνος
†ρησσι(έ),
4 †αῖρε.

3. †ΡΗΣΣΤΗ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 3. Ἐναλλαγὴ ΣΣ ~ Σ. Διπλασιασμὸς τοῦ συριστικοῦ [s] πρὸ τοῦ ὀδοντικοῦ [t] βλ. Gignac 1981, σ. 159, πβ. Mendez Dosuna J., *Sym. Mit.* I, 1985, σ. 647-655. Γιὰ τὸν διπλασιασμὸ τοῦ σίγμα στὴν Κύπρο βλ. Masson, *Kadmos* 33, 1994, σ. 90-92 (**Λεμ. 187**).

Στοὺς στ. 3 καὶ 4 τὸ χεῖ γράφεται μὲ σταυρό. Ἔχουμε ἐπομένως ἀκόμη μία κρυπτοχριστιανικὴ ἐπιγραφή βλ.

Είσαγωγή, κεφάλαιο 16: Τουδαϊσμός και χριστιανισμός, σ. 206-207. Τὸ ὄνομα *Μητροδώρος* ἀπαντᾷ καὶ σὲ πινακίδα μαγικοῦ περιεχομένου βλ. **Λεμ. 774**, καθὼς καὶ σὲ ἑλληνιστικὴ ἐπιγραφή πιθανῶς ἀπὸ τὴν Πάφο βλ. *LGN I* σ.λ.

Λεμ. 88. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,69 καὶ διαμέτρου 0,51 μ., ὁ ὁποῖος θεωρεῖται χαμένος ἀπὸ τὸ 1895. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς Ἐπισκοπῆς, ἐντοιχισμένος στὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας Χρυσαναγιώτισσας.

MSW, σ. 64· *Mitford, IK*, ἀρ. 155.

Πβ. τοῦ ιδίου, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (ἀπλή μνεία).

Λούκειε

χρηστέ,
χαῖραι.

Σχόλια: στ. 1: *Λούκειε*. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. *Gignac* 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ *Brixhe* 1987², σ. 51-53.

στ. 3: *χαῖραι*. Ἐναλλαγὴ ΑΙ ~ Ε λόγω μονοφθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου /ai/ καὶ σύμπτωσης τοῦ ἀποτελέσματος μὲ τὸ [e] βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. *Brixhe* 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Λούκιος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 459**· τὸ *Λουκία* μαρτυρεῖται στὴν **Λεμ. 372**.

Λεμ. 89. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,225, πλάτους 0,155 καὶ πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,038 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

Mitford, IK, ἀρ. 156 (φωτ. σ. 300).

Πβ. τοῦ ιδίου, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (ἀπλή μνεία).

Νικήτα χρε-
 στέ, χαῖρε·
 μὴ λυποῦ·
 4 οὐδὶς ἀ-
 θάνα-
 τος.

3. λύπου, Mitford.

Σχόλια: στ. 1-2: *χρε/στέ*. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Brixhe 1987², σ. 49 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244.

στ. 4: *οὐδὶς*. Ἐναλλαγή Ι ~ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ποὺ παραδίδουν τὴ φράση *οὐδεὶς ἀθάνατος* βλ. **Λάρ. 94**. Τὸ ὄνομα *Νικήτας* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 90. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝΗΣ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,54 καὶ διαμέτρου ἄνω 0,32 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία κοντὰ στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ Ἐπισκοπή, ὅπου καὶ παρέμενε μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,041 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 157 (φωτ.).

Πβ. τοῦ ιδίου, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1317, ὑποσημ. 117 (ἀπλή μνεΐα).

Εὐτυχιανὴ
 χρηστή,
 χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχιανὴ* βλ. **Λάρ. 110**.

Λεμ. 91-92. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Β' -

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ κάτω, σωζομένου ὕψους 0,44 καὶ διαμέτρου 0,44 μ. Βρέθηκε στὴν τοποθεσία «Τοῦρκος μικρός», ποῦ βρίσκεται βορείως τῆς πόλεως τοῦ Κουρίου καὶ ἀνατολικῶς τοῦ σταδίου. Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Μουσείου τοῦ Κουρίου στὴν Ἐπισκοπή (RR. 155· Μ.Ρ. 33/35/7, bl. 161, KM 8). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,05 μέχρι 0,07 μ. (Αὐτοψία στίς 17/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 68, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 24,5a,b).

(91) Εὐδεμονία
χρηστή,
χ[]έρε.

3. χέρε, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 2 (Εὐδεμονία) καὶ 3 (χέρε): Ἐναλλαγή ΑΙ ~ Ε λόγω μονοφθογγισμού τῆς διφθόγγου /ai/ καὶ σύμπτωσης τοῦ ἀποτελέσματος μὲ τὸ [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Εὐδαιμονία ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Μαρτυρεῖται καὶ στὴν Κρήτη βλ. *LGPN* I σ.λ.

(92) Εὐτυχε
[χρηστέ],
[χαῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχος* βλ. **Λεμ. 287**.

Λεμ. 93. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΙ[Γ]ΟΝΗΣ

Β´ - Γ´ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος στὰ δύο, ὕψους 0,88, διαμέτρου ἄνω 0,53 καὶ κάτω 0,56 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 91** καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (RR. 162· Μ.Ρ. 33/35/7, bl. 161). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,055 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 68-9, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 24,6).

Εὐρεσι-
[γ]όνη
[ῆ]ρωίς.

Τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὸ ἠρωίς καὶ ἠρως βλ. **Λεμ. 46**.

Λεμ. 94. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΧΑΡΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,58 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,47 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 91** καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. RR. 164· M.P. 33/35/7, bl. 161)). Τρεῖς ἐγγήρακτοι δακτύλιοι χωρίζουν τὸν σπόνδυλο τοῦ κίονος σὲ δύο μέρη. Στὸ κάτω μέρος εἶναι χαραγμένη αὐτὴ ἢ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή, ἐνῶ στὸ ἄνω ἢ **Λεμ. 53**. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,032 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 19/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 70, ἀρ. 7 (b) (φωτ. πίν. 23,7).

Χάρη
χρηστὰ πά[νυ (;)].

Σχόλια: στ. 1: *Χάρη* ἀντὶ *Χάρις*. Ἐναλλαγὴ Η ~ Ι ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 165-70, πβ. Brixhe 1987², σ. 48 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 237-238. Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

στ. 2: *χρηστὰ* ἀντὶ *χρηστή*.

Λεμ. 95. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ πολὺ φθαρμένος, σωζομένου ὕψους 0,76 καὶ κάτω διαμέτρου 0,56 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 91** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Μουσείου τοῦ Κυρίου στὴν Ἐπισκοπὴ (RR. 165· M.P. 33/35/7, bl. 161). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 17/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 70, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 1,8).

[- - - - -]
[- - - - -]
χαῖρε.

Λεμ. 96. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από άσβεστόλιθο, ύψους 0,47, διαμέτρου άνω 0,225 και κάτω 0,24 μ. Βρέθηκε σε οίκία στην Έπισκοπή και έκτίθεται στο υπόστεγο της αύλης του Μουσείου του Κυρίου στην Έπισκοπή (RR 304· M.P. 62/56/2, bl. 57). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,021 μέχρι 0,03 μ. (Αύτοψία στις 17/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 246, άρ. 8 (φωτ. πίν. 40,8) (= *SEG* 26, 1464).

Δημήτριε
χρηστέ, χαΐρε.

Λεμ. 97. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡ[ΟΥ]

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων ύψους 0,85 και διαμέτρου άνω 0,40. Βρέθηκε έντος άγρου στη θέση Σκάλες στην Τόχνη και εύρίσκετο σύμφωνα με τον Μενάρδο «παρά Κωνσταντίνω Χριστοδούλου». Προέρχεται από το Κούριον. Δεν είναι γνωστή ή σημερινή του θέση.

Σακελλαρίου, *Κυπριακά* I, σ. 75 Δ· Μενάρδου, *Αθηνά* 22, 1910, σ. 140· Mitford, *IK*, άρ. 151.

Πβ. του ίδιου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1317, ύποσημ. 117 (άπλη μνεία).

Δημάριν
Αρτεμιδώ-
ρ[ου] χρη-
4 στή, χαΐρε.

3. Δημάριν, Μενάρδος: Δημαρίτ[η], Mitford **2-3.** Αρτεμιδώρ[ου], Μενάρδος: Αρτε-μιδ[ώ]ρου, Mitford **4.** χαΐρε, Μενάρδος: χ[αΐρε], Mitford.

Ο Mitford δεν είχε γνώση της δημοσιεύσεως της έπιγραφής από τον Μενάρδο και γι' αυτό αναφέρει ότι ή έπιγραφή αυτή αντιγράφηκε από τον Σακελλάριο γύρω στο 1850 «but non seen by any other authority». Γι' αυτό και άποκαθιστά Δημαρίτ[η] θεωρώντας ότι πρόκειται για σφάλμα άντι του όρθου Δημαρέτη, και βάσει της όνοματολογίας χρονολογεΐ την έπιγραφή μεταξύ Α' και Β' αί. μ.Χ. Σημειωτέον ότι οι έκδότες του *LGPN* I, έσφαλμένως έχουν ξεχωριστό λήμμα για το Δημαρέτη, βασιζόμενοι στη

δημοσίευση τοῦ Mitford, καὶ γιὰ τὸ Δημάριν, παραπέμποντας στὸν Μενάρδο. Ὁ τύπος Δημάριν εἶναι κλητικὴ πτώση μετὰ ἀπὸ τὴν ὑφαίρεση τοῦ ὀμικρον (Δημάριον > Δημάριν) τοῦ ὑποκοριστικοῦ ὀνόματος ἀπὸ τὴ ρίζα Δημ-. Γιὰ τὸ ὄνομα αὐτό βλ. **Λεμ. 234**. Γιὰ τὴν ὑποκοριστικὴ κατάληξη -άριον βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 12-13. Ὅπως σὲ ὅλες τὶς ἐλληνόφωνες περιοχὲς ἀπὸ τὴν ἐλληνιστικὴ ἐποχὴ καὶ ἐξῆς, τὰ ὀνόματα σὲ -ιος καὶ -ιον παρουσιάζονται μὲ τὴ μορφή -ις καὶ -ιν ἀντιστοίχως βλ. Παναγιώτου, *Proceedings* 1992, σ. 19, πβ. τῆς ἰδίας, *LInscGrMac* 1990, τόμ. 3, σ. 446-453, §§ 9.2.1.121-9.2.1.123. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρτεμίδωρος* βλ. **Πάφ. 130**.

Λεμ. 98. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑΝΟΥ

ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.
(;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος εἶναι χαμένος ἀπὸ τὸ 1936, ὁπότε τὸν εἶχε μελετήσῃ ὁ Mitford πίσω ἀπὸ τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἐρμογένους στὴν Ἐπισκοπὴ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 (ὠμέγα) μέχρι 0,03 μ. (χεῖ στὸν σι. 3).

L. Ross, *Arch. Zeit.* 3, 1845, σ. 100. Mitford, *IK*, ἀρ. 158.

Σωτηρι-
ανὲ χρησ-
τέ, χέρε.

Σχόλια: σι. 3: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ λόγω μονοφθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου /ai/ καὶ σύμπτωσης τοῦ ἀποτελέσματος μὲ τὸ [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Σωτηριανός* πβ. **Λεμ. 770**.

Λεμ. 99 - 100. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΚΑΡΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΥΔΩΡΑΣ
μ.Χ. (;) τέλη Γ' αἰ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,56 καὶ διαμέτρου ἄνω 0,48 μ. Εἶναι ἀγνώστου προελεύσεως ἀλλὰ κατὰ τὸν Mitford ἀναμφίβολα προέρχεται ἀπὸ τὸ ῥωμαϊκὸ νεκροταφεῖο τοῦ Κουρείου καὶ βρίσκεται στὸν κῆπο πίσω ἀπὸ τὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 194). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων

κυμαίνεται ἀπὸ 0,032 (ὄμικρον) μέχρι 0,052 μ. (δεύτερο ἦτα). (Αὐτοψία στίς 17/7/2006).

Mitford, *IK*, σ. 302-3, ἀρ. 159 (φωτ. σ. 303).

(99) Μνησθοῖς,
Καλίκαρπε.

Σχόλια: στ. 2: *Καλίκαρπε*. Ἐναλλαγή Λ ~ ΛΛ πρὸ τοῦ ὑψιλον βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμο ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμού τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

Τὸ ὄνομα *Καλλίκαρπος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στίς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο. Ἡ χαρακτηριστικὴ τυπικὴ φράση στίς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου εἶναι *χρηστέ/-ή, χαῖρε*. Γιὰ τὴν προσφώνηση *μνησθείης* καὶ *μνησθοῖς* ἀντὶ *χρηστέ/-ή, χαῖρε*, πβ. **Λεμ. 79, 99, 100, Λευκ. 23** καὶ **Λάρ. 208**.

(100) Μνησθοῖς,
Θευδώρα.

Σχόλια: στ. 2: *Θευδώρα* ἀντὶ *Θεοδώρα*.

Τὸ ὄνομα *Θεοδώρα* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λευκ. 68**.

Ε. Διάφορα (Λεμ. 101-117)

Ι. Επιγράμματα (Λεμ. 101-103)

Λεμ. 101. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ (ι)
τέλη Α΄ αϊ. μ.Χ. (ι)

Απότμημα πλάκας από υπόλευκο μάρμαρο προερχόμενο από την άριστερή πλευρά της έγχάρακτης επιφάνειας, ύψους 0,064, πλάτους 0,079 και πάχους 0,028 μ. Βρέθηκε στην άκρόπολη του Κουρίου και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής (άρ. Ι 1). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,02 μέχρι 0,023 μ.

Mitford, *IK*, άρ. 187 (φωτ. σ. 336).

 ύππ[ρ] [ρ (ι) -----]
 δου Κ[ρ] -----

Λεμ. 102. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ (ι)
τέλη Α΄ - άρχες Β΄ αϊ. μ.Χ. (ι)

Πέντε αποτμήματα μαρμάρινης λευκής πλάκας: τὸ (α) καὶ τὸ (β), ὕψους 0,119, πλάτους 0,118 καὶ πάχους 0,045 μ., ποὺ παραδίδουν τὴν κάτω δεξιὰ γωνία τῆς έγχάρακτης επιφάνειας τοῦ λίθου· τὸ (γ), ὕψους 0,11, πλάτους 0,025 καὶ πάχους 0,122 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές· τὸ (δ), ὕψους 0,02, πλάτους 0,083 καὶ πάχους 0,052 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές καὶ τὸ (ε), ὕψους 0,042, πλάτους 0,083 καὶ πάχους 0,049 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκαν στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσείο τῆς Επισκοπῆς (άρ. (α): Ι 62· άρ. (β): Ι 67· άρ. (γ): Ι 63· άρ. (δ): Ι 76 καὶ άρ. (ε): Ι 82). Το ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,028 μ. (Αὐτοψία στίς 18/7/2006).

Mitford, *IK*, άρ. 181 (φωτ. σ. 329).

(γ) ----- ΟΥ[ρ] ----- (ε)
 ----- Α[ρ]Δ[ρ]Ο[ρ]
 ----- CP- -----

----- (α + β) [-
 ----- ε] ὑχίην
 (δ) ----- -ΗΡΕ- -----
 [- ----- χ]ορον

Λεμ. 103. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ (;)
 Β' αί. μ.Χ.

Δύο μη συνανήκοντα άποτιμήματα μαρμάρινης λευκής πλάκας: τὸ (α), ὕψους 0,058, πλάτους 0,065 καὶ πάχους 0,011 μ., άποκεκρουμένο άπό ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ τὸ (β), ὕψους 0,088, πλάτους 0,1 καὶ πάχους 0,015 μ., άποκεκρουμένο άπό ὅλες τὶς πλευρὲς πλὴν τῆς δεξιᾶς. Βρέθηκαν στὴν άκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (άρ. (α): I 29 καὶ (β): I 30). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται άπό 0,018 μέχρι 0,02 (στὸ δεῦτερο στίχο τοῦ (α) άπό 0,026 μέχρι 0,032) μ.

Mitford, *IK*, άρ. 183 (φωτ. σ. 329).

(α) -----
 ----- ΤΩΛΟ-----
 ----- τὸ β' -----
 (β) -----
 ----- ΟΥ
 ----- ηγαθο
 ----- ΤΡΟΥ
 ----- -Ι

II. Varia (Λεμ. 104-108)

Λεμ. 104. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΑΓΑΛΜΑΤΙΟ

Α' αί. μ.Χ. (;)

Απόσπασμα πήλινου άγαλματίου, ποῦ άπεικονίζει ἕνα ἄλογο. Τὸ ὀπίσθιο μέρος καὶ ὁ άναβάτης λείπουν. Στὴν πίσω ὄψη ὑπάρχει μιᾶ ἐπιγραφή, ποῦ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ

κατασκευαστοῦ, ἀποκεκρουμένη δεξιά. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. T 1033). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι περίπου 0,022 μ. (Αὐτοψία στὶς 19/7/2006).

J. καὶ S. Young, *TFKC*, σ. 168, ἀρ. 3062 (= *SEG* 16, 792a)· Mitford, *IK*, ἀρ. 164.

Ἀρισ[τό]-
κριτ[ος]

Ἀρισ[το]κρίτ[ου], Young.

Ὁ Ἀριστόκριτος ἦταν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἕνας τοπικὸς ἀγγειοπλάστης. Τὸ ὄνομα Ἀριστόκριτος ἀπαντᾷ καὶ σὲ μία ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Πάφο τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. βλ. Γ. Νικολάου, *PFC*, A 116.

Λεμ. 105. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΑΓΑΛΜΑΤΙΟ

Α' αἰ. μ.Χ.(;)

Ἀπόσπασμα πήλινου ἀγαλματίου, ποὺ ἀπεικονίζει ἕναν ἵππέα. Ἡ ἐπιγραφή, ποὺ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ, εἶναι ἀποκεκρουμένη δεξιά. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. T 1032). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι περίπου 0,02 μ.

J. καὶ S. Young, *TFKC*, σ. 169, ἀρ. 3083 (= *SEG* 16, 792b)· Mitford, *IK*, ἀρ. 165.

Θε[- - - -]

e.g. Θε[όδωρος], Mitford.

Λεμ. 106. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΠΟΥ ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΖΟΪΛΟΥ

Α' αἰ. μ.Χ.(;)

Λίθος, ὁ ὁποῖος εἶναι χαμένος ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰ., ὁπότε τὸν εἶχε δεῖ ὁ πρῶτος ἐκδότης. Ἡ περιγραφή στὴν πρώτη ἔκδοση ἀφήνει ἀπροσδιόριστο κατὰ πόσον πρόκειται γιὰ πλάκα ἢ γιὰ κίονα: «A fragment from C... copied but not kept». Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Κόρης στὸ Κούριον.

MSW, σ. 64· Mitford, *IK*, ἀρ. 167.

- - - - -ς Ζοΐλου

Σχόλια: στ. 3: Ζοΐλου. Έναλλαγή Ο ~ Ω έπειδή άμφότερα άποδίδουν [ο] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 276-277 και Brixhe 1987², σ. 55.

Για τὸ ὄνομα Ζωΐλος βλ. **Λεμ. 226.**

Λεμ. 107. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΠΟΥ ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ Μ. ΑΥΡ (ΗΛΙΟΥ)
(;) Γ΄ αΐ.
μ.Χ.

Απότμημα μαρμάρινης πλάκας, άποκεκρουμένης άπό ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,075, πλάτους 0,072 καὶ πάχους 0,027 μ. Προέρχεται πιθανότατα στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσείο τῆς Ἐπισκοπῆς (RR. 146· M.P. 62/56, bl. 232). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 152, άρ. 7 (φωτ. πίν. 27,7).

Μ□. Αὐρ(ηλίου) (;)

Κατὰ τὴ Νικολάου, σύμφωνα με τὰ γράμματα ἢ έπιγραφή αὐτὴ εἶναι πιὸ πιθανὸ νὰ άναφέρεται στὸν *M. Aurelius Severus Alexander* (222-235 μ.Χ.) παρὰ στὸν *M. Aurelius Antoninus* (161-180 μ.Χ.). Εἶναι πιθανὸν ὁμως νὰ άναφέρεται σὲ κάποιον πολίτη με *praenomen* καὶ *nomen* Μάρκο Αὐρήλιο.

Λεμ. 108. ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΟΝΟΜΑ

Γ΄ - Δ΄ αΐ. μ.Χ. (;)

Απότμημα πιθανότατα άμφορέως ἢ ὕδρίας, ὕψους 0,1, πλάτους 0,198 καὶ πάχους 0,008 μ. Βρέθηκε στὴν άκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσείο τῆς Ἐπισκοπῆς (άρ. Sh 1326). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται άπό 0,004 μέχρι 0,012 μ.

Mitford, *IK*, άρ. 166 (φωτ. σ. 311).

Ἐρπιδίου

Τὸ ὄνομα *Ἐρπίδιος*, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, ἦταν εἴτε τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ εἴτε τοῦ ἰδιοκτῆτου.

III. Επιγραφές καλωσορίσματος (Λεμ. 109-111)

Λεμ. 109-111. ΣΤΗΛΗ ΜΕ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑΤΟΣ, ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ
Γ' αἰ. μ.Χ.(:)

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη κάτω, σωζομένου ὕψους 0,96, πλάτους ἄνω 0,365, πλάτους τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας 0,29 καὶ πάχους 0,27 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Απόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 154). Στὴν στήλη εἶναι χαραγμένες τρεῖς ἐπιγραφές: ἡ πρώτη στὴν ἀκόσμητη ἀριστερῇ πλευρᾷ τοῦ λίθου, ἡ δεύτερη στὴν μπροστινῇ πλευρᾷ τοῦ λίθου κάτω ἀπὸ τὴν κορυφὴ καὶ ἡ τρίτη στὴ δεξιᾷ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται στὴν (α) ἀπὸ 0,07 μέχρι 0,077, στὴν (β) ἀπὸ 0,045 μέχρι 0,06 καὶ στὴν (γ) ἀπὸ 0,07 μέχρι 0,12 μ. (Αὐτοψία στὶς 19/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 112 (φωτ. σ. 220-1).

(109) Καλῶς
ἔρχῃ

(110) [Εἶλε]ω□ς ὑμεῖν
[Ἀπ]ό□λλων

(111) Καλῶς
ὑπάγεις.

Ὁ ἐπισκέπτης κατὰ τὴν εἴσοδό του στὸν ναό, καλωσοριζόταν, δεχόταν τὴν εὐλογία καὶ κατὰ τὴν ἀναχώρησή του ἀποχαιρετιζόταν. Γιὰ τὴν ἀποκατάστα-ση [Εἶλε]ως τῆς **110**, πβ. *LBW* 2822 τοῦ τέλους τοῦ Γ' αἰ. π.Χ.: ὅς ἂν δέ τι τούτων ἐξαλείψῃ οἱ θεοὶ αὐτῶι μὴ γένοιτο εἰλως· **Πάφ. 143:** *Εἶλεως ὑμεῖν [γένονται]ο Ζεὺς . . . καὶ . . . Ἀφροδ[εῖτη].*

[διὰ - - - - Κ]ορνη[λίου - - - - -
 - -]
 - - - - - I - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Αυτό τὸ ἀπόσπασμα πρέπει νὰ ἦταν μέρος οἰκοδομικῆς ἐπιγραφῆς, ὅπως μπορούμε νὰ συμπεράνουμε ἀπὸ τὰ γράμματα, τὸν καιρὸ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τραϊανοῦ.

Λεμ. 114. ΕΝΑΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΑΝΕΓΕΙΡΕΙ ΕΝΑΝ ΚΙΟΝΑ ΣΤΟΝ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
 Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Τμήμα στήλης ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρῆς, ὕψους 0,048, πλάτους 0,125 καὶ πάχους 0,058 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 61).

Mitford, *IK*, ἀρ. 117 (φωτ. σ. 228).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1974, 653 (ἀπλή μνεία).

[Αὐτοκράτωρ Καῖσ]αρ (;)
 - - - - -

Ἡ κατάληξη AP ποὺ παραδίδεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὀδηγεῖ στὴν ἀποκατάσταση [Καῖσ]αρ καὶ κατ' ἐπέκταση στὸ [Αὐτοκράτωρ Καῖσ]αρ. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη, ἕνας αὐτοκράτωρ τοῦ Β' αἰ. μ.Χ. πιστώνεται μὲ τὴν ἀνέγερση ἑνὸς μαρμάρινου κίονος καθὼς καὶ τῶν γειτονικῶν του εἴτε σὲ κάποια στοὰ εἴτε σὲ κιονοστοιχία στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Κατὰ τὸν Mitford, βάσει τῆς μικρῆς διαμέτρου πρέπει νὰ σχετίζεται μὲ τὴν ἀνατολικὴ στοὰ.

Λεμ. 115. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ (;) ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Δ'
 αἰ. μ.Χ. (;)

Απότμημα μαρμάρινης λευκῆς πλάκας, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρῆς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,095, μεγίστου πλάτους 0,125 καὶ μεγίστου πάχους 0,025 μ.

Βρέθηκε στην περιοχή της βασιλικής του Κουρίου και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής (RR 54· M.P. 138/39/2, bl. 92). Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 64, άρ. 13 (φωτ. πίν. 13,13).

[- - - - -]s im(perator);

[- - - - -]ΜΟΦΥ

V. Επιγραφή που αναφέρεται σε βάρος (Λεμ. 116)

Λεμ. 116. ΣΤΑΘΕΡΟ ΜΕΤΡΟ ΒΑΡΟΥΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Κωνοειδής λίθος, που έχρησιμοποιεῖτο ως μέτρο βάρους, ὕψους 0,17, μεγίστης διαμέτρου 0,225 μ. καὶ βάρους 25 λιβρών. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσείο τῆς Ἐπισκοπῆς (St 929). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,045 (μεῖ) μέχρι 0,055 (δέλτα) μ.

Mitford, *IK*, άρ. 162 (φωτ. σ. 307).

Μν(αῖ) ε' δημο(σίαι).

Ὁ λίθος ζύγιζε πέντε δημόσιες μναῖ, ἐπομένως ἡ μναῖ στὸ Κούριον κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο ζύγιζε πέντε λίβρες ἢ 2268 γραμμάρια. Στὴν Κύπρο ἔχουμε ἀκόμη μία ἐπιγραφή βάρους με μονάδα μέτρησης τὴ δημοσία μναῖ βλ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 142, άρ. 40. Σ' αὐτὴν ὁμως τὴν ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται κατὰ τὴν ἐλληνιστικὴ περίοδο καὶ εἶναι ἐπιγεγραμμένη σὲ δίσκο ἀπὸ μόλυβδο, τὸ βᾶρος τῆς μναῖς εἶναι 790 γραμμάρια, πρᾶγμα ποὺ δηλοῖ μία σημαντικὴ διαφοροποίηση.

VI. Επιγραφή σχετικὰ με τοκογλυφία (;) (Λεμ. 117)

Λεμ. 117. Ἐπιγραφή σχετικὰ μὲ τοκογλυφία (;)

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα ὀγκολίθου ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος δεξιὰ καὶ ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,145, μεγίστου πλάτους 0,29 καὶ μεγίστου πάχους 0,37 μ. Βρέθηκε στὴ νοτιοδυτικὴ πλευρὰ τοῦ θεάτρου τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 189). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 221 (φωτ. σ. 385).

τόκωι χη΄

Ἡ ἐπιγραφή σώζεται ἀκέραιος ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, ἀλλὰ πιθανὸν νὰ ἔχει χαθεῖ ἄνω. Τὸ νόημά της εἶναι ἀβέβαιο ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς 608 δίπλα ἀπὸ τὴ λέξη τόκος ἴσως νὰ εἶναι ἐνδειξη τοκογλυφίας.

Κούριον. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

ΣΤ. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων (Λεμ. 118-123)

I. Ἐπιγραφή σὲ πήλινο εἶδος (Λεμ. 118)

Λεμ. 118. ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ (35) ΣΕ ΚΕΡΑΜΟ

ῥωμαϊκὴ περίοδος (;

Πήλινος κέραμος, μήκους 0,701, πλάτους 0,338 καὶ πάχους ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,015 μ., ἀποκεκρουμένος σὲ δύο συνανήκοντα ἀποτιμήματα. Βρέθηκε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (ἀρ. 74.51.2374). Τὸ πρῶτο γράμμα ἔχει ὕψος 0,135 καὶ τὸ δεύτερο 0,065 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 439, ἀρ. 33· τοῦ ἰδίου, *Atlas 2*, πίν. CXLII, 1058 καὶ 3, πίν. CXLI, 5 (*Myres, HCC*, σ. 306 καὶ 530, ἀρ. 1853)· Mitford, *IK*, ἀρ. 163 (φωτ. σ. 309).

Λε´

Πρῶτος ὁ Mitford εἰσηγήθηκε ὅτι πρόκειται γιὰ ἐπιγεγραμμένο ἀριθμὸ σὲ κεραμίδι, ποῦ θὰ βοηθοῦσε στὴν καταμέτρηση, ἐνῶ οἱ προηγούμενοι ἐκδότες θεωροῦσαν ὅτι πρόκειται γιὰ συλλαβικὴ ἐπιγραφή.

II. Ἐπιγραφή σὲ ἰγδίον (Λεμ. 119)

Λεμ. 119. ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΣΤΟ ΧΕΙΛΟΣ ΙΓΔΙΟΥ

Α´ αἰ. μ.Χ. (;

Ἀπότμημα χεῖλους ἰγδίου, ποῦ ἔχει ὕψος 0,112 καὶ πλάτος 0,075 μ. Βρέθηκε στὴν Ἐπισκοπὴ καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἡ ἐπιγραφή βρίσκεται στὸ χεῖλος σὲ ἓνα πλαίσιο, τὸ ὁποῖο ἔχει ὕψος 0,025 καὶ πλάτος 0,065 μ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,008 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 219 (φωτ. σ. 382) (= *AE* 1975, 848).

Alexan-
dri Lada.

Κούριον. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ εἶναι σφραγισμένη καὶ ὄχι χαραγμένη. Ἡ σφραγίδα αὐτὴ ἔχει ἀνακαλυφθεῖ δύο φορές στὴ Συρία καὶ μία φορὰ στὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου βλ. *IGLSyr.* 3, ἀρ. 1242· 4, ἀρ. 1551 καὶ 1, ἀρ. 192. Τὸ *Lada* εἶναι γενικὴ τοῦ ὀνόματος Λαδᾶς.

III. Ψηφιδωτὲς ἐπιγραφές (Λεμ. 120-123)

Λεμ. 120. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΕΠΑΥΛΗ ΤΩΝ ΕΙΦΟΜΑΧΩΝ
τέλη Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀκρόπολη Κουρίου στὴν Ἐπαυλὴ τῶν Εἰφομάχων. Κατὰ χώραν. (Αὐτοψία σὶς 14/7/2006).

Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987, σ. 242, Ε 4a (τοῦ ἰδίου, *Cypriot Mosaics*², 1992, σ. 43-4 [φωτ. σ. 45], ἀρ. 21).

Μαργαρεΐτης

Ἑλληνικός

Λεμ. 121. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΕΠΑΥΛΗ ΤΩΝ ΕΙΦΟΜΑΧΩΝ
τέλη Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀκρόπολη Κουρίου στὴν Ἐπαυλὴ τῶν Εἰφομάχων. Κατὰ χώραν. (Αὐτοψία σὶς 14/7/2006).

Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987, σ. 242, Ε 4b (τοῦ ἰδίου, *Cypriot Mosaics*², 1992, σ. 43 καὶ 46 [φωτ. σ. 45], ἀρ. 22).

Λύτρας
- - - -]

Δαρεῖος Ε[-

ΟΝΗ
Ε[- - -]

Σ[- - - - - - - - -]

Λεμ. 122. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΟΙΚΟ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ: Ο ΑΧΙΛΛΕΥΣ
ΣΤΗΝ ΣΚΥΡΟ
ἀρχὲς Δ' αἰ. μ.Χ.

Κούριον. Ἐπιγραφὲς ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Μωσαϊκὸ λιθόστρωτο στὴν οἰκία τοῦ Ἀχιλλέως στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου. Ἀπεικονίζονται πέντε μορφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,058 μέχρι 0,07 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

Mitford, *IK*, ἀρ. 207 (φωτ. σ. 361)· Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987, σ. 241-2, Ε 3b.

Δηει-
[δ]α□μία
σ[εύς]

Ἀχιλ-

Ὀ[δυσ]-
λεύς

Λεμ. 123. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΟΙΚΟ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ: Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΟΥ ΓΑΝΥΜΗΔΟΥ
ἀρχὲς Δ' αἰ. μ.Χ.

Μωσαϊκὸ λιθόστρωτο στὴν οἰκία τοῦ Ἀχιλλέως στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου. Ἀπεικονίζεται ἡ ἀρπαγὴ τοῦ Γανυμήδου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,049 μέχρι 0,057 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

JHS 73, 1953, σ. 136, πίν. 4· Mitford, *IK*, ἀρ. 208 (φωτ. σ. 362)· Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987, σ. 241-2, Ε 3a.

Φρυ[- - - - -]

Κούριον. Ἐπιγραφὲς ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Ζ. Αδιάγνωστες επιγραφές (Λεμ. 124-141)

Λεμ. 124. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
μέσα Α' αί. μ.Χ.

Μικρό απότμημα μαρμάρινης λευκής πλάκας, αποκεκρουμένης από όλες τις πλευρές, ύψους 0,115, πλάτους 0,035 και πάχους 0,022 μ. Βρέθηκε στην ακρόπολη του Κουρίου και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής (άρ. I 185). Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,031 μ.
Mitford, *IK*, άρ. 186 (φωτ. σ. 335).

- - - - -
- - - - -ΣΕ□ - - - - -
- - - - -ΥΓ - - - - -
- - - - -Ε- - - - -

Λεμ. 125. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
μέσα Α' αί. μ.Χ.

Απότμημα πλάκας από υπόλευκο μάρμαρο, αποκεκρουμένης από όλες τις πλευρές, ύψους 0,25, πλάτους 0,16 και πάχους 0,05 μ. Βρέθηκε στο Κούριον και φυλάσσεται στο Μουσείο του Κουρίου (RR 249· M.P. 62/56/2, bl. 57). Το ύψος των γραμμάτων είναι περίπου 0,025 μ.
I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 246, άρ. 7 (φωτ. πίν. 39,7) (= *SEG* 26, 1473).

έτο[υς ή έτος]

Λεμ. 126. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
β' ήμισυ Α' αί. μ.Χ.

Μαρμάρινη λευκή πλάκα, άκέραια μόνον κάτω άριστερά, ύψους 0,145, πλάτους 0,104 και πάχους 0,014 μ. Βρέθηκε στον ναό του Απόλλωνος στο Κούριον και φυλάσσεται στο Μουσείο της Επισκοπής (άρ. I 116). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,022 μέχρι 0,024 μ.
Mitford, *IK*, άρ. 185 (φωτ. σ. 334).

- - - - -
ΠΗ□ - - - - -
Λουκ□[ιο - - - - -]

Κούριον. Ἀδιάγνωστες ἐπιγραφές.

καὶ Α - - - - -

Λεμ. 127. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
β' ἡμισυ Α' αί. μ.Χ.

Ἀπότμημα μαρμάρινης λευκῆς πλάκας, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,07, πλάτους 0,105 καὶ πάχους 0,049 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 122). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,021 μέχρι 0,022 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 184 (φωτ. σ. 333).

- - - - -
-
[- - - - - Ὀνησ]ιϕϕάνϕ[του (;) - - - - -]
[- - - - - Φ]ιϕλοκλέϕ[ους - - - - -]

Λεμ. 128. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Α' αί. μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἀριστερὰ καὶ κάτω, ὕψους 0,08, πλάτους 0,254 καὶ πάχους 0,14 μ. Βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 104). Ὁ λίθος εἶναι ἐπιγεγραμμένος στὴν μπροστινὴ καὶ δεξιὰ ὄψη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,055 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 115 (φωτ.).

[- - - - -] κλῆς | Ὀνϕ[- - - - -]

Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ ἔχουμε πιθανὸν δύο ὀνόματα.

Λεμ. 129. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Μικρὸ ἀπότμημα μαρμάρινης λευκῆς πλάκας, ὕψους 0,067, πλάτους 0,09 καὶ πάχους 0,037 μ. Βρέθηκε στὸ θέατρο τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. 113). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,017 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 92, ἀρ. 21 (φωτ. πίν. 14,21) (= *SEG* 25, 1100).

- - - -ΕΙΣ- - - -

Λεμ. 130. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Α΄ - ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ποῦ παραδίδει μέρος τῆς κάτω ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας, ὕψους 0,11, πλάτους 0,09 καὶ πάχους 0,011 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 119). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,025 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 188 (φωτ. σ. 337).

- - - - -
[- - - - - T]ι□βέ□-
[ριον (;) - - - -]ν□τα

Λεμ. 131 - 133. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Τρεῖς μαρμάρινες λευκὲς πλάκες, οἱ ὁποῖες φέρουν τὴν ἴδια σύντομη ἐπιγραφή. Βρέθηκαν στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον σὲ πολὺ κοντινὴ ἀπόσταση ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἡ πρώτη πλάκα ἔχει ὕψος 0,93, πλάτος 0,53 καὶ πάχος 0,12 μ. ἢ δεύτερη ὕψος 0,09, πλάτος 0,085 καὶ πάχος 0,017 καὶ ἢ τρίτη ὕψος 0,19, πλάτος 0,196 καὶ πάχος 0,03 μ. Οἱ δύο τελευταῖες εἶναι ἀποκεκρουμένες ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς. Φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 144, 145, 195). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν στὴν πρώτη ἐπιγραφή εἶναι 0,03 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 220 (φωτ. σ. 384).

ΠΑ

Λεμ. 134. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, ὕψους 0,091, πλάτους 0,074 καὶ πάχους 0,021 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 69). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,039 μέχρι 0,04 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 190 (φωτ. σ. 339).

Κούριον. Ἀδιάγνωστες ἐπιγραφές.

- - - - - Αίμιλ[ι- - - - -]
[- - - - - το]ϋ σ[ω]τ[η]ρος (;) - - - - -
- - - - -

Πιθανὸν σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴν νὰ ἔχουμε τὸ ὄνομα
Αίμίλιος ἢ Αίμιλιανός.

Λεμ. 135. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Β' αί. μ.Χ.

Ἀπότμημα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀκεραίας μόνον
δεξιά, ὕψους 0,11, πλάτους 0,114 καὶ πάχους 0,03 μ.
Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται
στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 85). Τὸ ὕψος τῶν
γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 (ὄμικρον) μέχρι 0,015 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 196 (φωτ. σ. 345).

- - - - -
- - - - - -χ[ι]ου[ς]
- - - - - -ε[χ]ους
- - - - - -Υ
- - - - - Ο[ς] ἢ πόλις

Στὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴ ἴσως νὰ ἔχουμε οἰκοδόμησι ἢ
ἀνοικοδόμησι ἐνὸς κτίσματος ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Κουρίου.

Λεμ. 136. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Β' αί. μ.Χ.

Ἀπότμημα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ
ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,065, πλάτους 0,012 καὶ πάχους
0,012 μ. Βρέθηκε στὸ Κούριον (ἢ ἀκριβῆς τοποθεσία εἶναι
ἄγνωστη) καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I
188). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,007 μέχρι
0,011 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 194 (φωτ.).

- - - - -
-
- - - - -χ[ι]α Ἀρι[σ]τ[ο] - - - - -
[- - - - - δευτέ]ρου ἔτ[ο]ς - - - - -

Κούριον. Ἀδιάγνωστες ἐπιγραφές.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ χαράχθηκε τὸ δεύτερο ἔτος τῆς βασιλείας ἐνὸς αὐτοκράτορος κατὰ τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. σύμφωνα μὲ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων ἀλλὰ τίποτα δὲν ἐπιτρέπει ἀκριβέστερη χρονολόγησις.

Λεμ. 137. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Τρία μὴ συνανήκοντα ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο: τὸ (α), ὕψους 0,079, πλάτους 0,06 καὶ πάχους 0,015 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές· τὸ (β), ὕψους 0,05, πλάτους 0,042 καὶ πάχους 0,015 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές καὶ τὸ (γ), ἓνα ἀπομονωμένο κομμάτι ὕψους 0,04, πλάτους 0,036 καὶ πάχους 0,014 μ. Τὸ (α) καὶ τὸ (β) βρέθηκαν στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον, ἐνῶ τὸ (γ) εἶναι ἀβεβαίου προελεύσεως. Φυλάσσονται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. (α): I 120· ἀρ. (β): I 129 καὶ ἀρ. (γ): I 171). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,032 μέχρι 0,041 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 192 (φωτ. σ. 341).

(α) - - - - -
- - - - -
- - - - - ΗΚ - - - - -
- - - - -
[- - - - η]λια τ[ῆν - - - -]η□λια[v - - - -]
] (β)
- - - - - N - - - - -
- - - - -
(γ) - - - - -
[- - - - π]ό□λε□[ως - - - -]
[- - - - - - - - - - - - - - - - -]

Λεμ. 138. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη παντοῦ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω δεξιὰ γωνία, ὕψους 0,14, πλάτους 0,15 καὶ πάχους 0,03 μ. Βρέθηκε στὸ Κούριον (ἢ ἀκριβῆς τοποθεσία εἶναι ἄγνωστη) καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 170). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,035 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 197 (φωτ. σ. 346).

- - - - -
- - - - - μ□ενου□

Λεμ. 139. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ (;)

Γ' αί.
μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ δεξιὰ, ὕψους 0,135, πλάτους 0,16 καὶ πάχους 0,024 μ. Βρέθηκε στὴν βασιλικὴ τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (RR. 58· M.P. 138/39/2, bl. 105). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,033 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1967, σ. 82-3, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 17,4) (*SEG* 25, 1096).

- - - - -
[- - - - - τὸ]ν γραμ-
- - - - - -σαντα
[- - - - -]δ□ίων
- - - - -

Ἡ ἐπιγραφὴ σχετίζεται ἴσως μὲ γραμματέα τῆς πόλεως.

Λεμ. 140. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Γ' αί. μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ ἄνω δεξιὰ, ὕψους 0,139, πλάτους 0,138 καὶ πάχους 0,033 μ. Βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τοῦ Κουρίου καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 177). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,042 μέχρι 0,044 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 198 (φωτ. σ. 347).

[- - - - -] NOY
[- - - - -] OΛE
[- - - - -]

Λεμ. 141. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

τέλη Γ' αί. μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς, ὕψους 0,06, πλάτους 0,052 καὶ πάχους 0,018 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Κούριον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς (ἀρ. I 92). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,035 μ.

Mitford, *IK*, ἀρ. 199 (φωτ.).

- - - - -
- - - - O□ ν C□ - - - -

Κούριον. Ἀδιάγνωστες ἐπιγραφές.

- - - - ΙΤΗ - - - - -
- - - - -

Ανδρέας Β. Κρίγκος

2. ΑΜΑΘΟΥΣ (Λεμ. 142-801).

A. Ἐπίσημη ἐπιγραφή (Λεμ. 142)

Λεμ. 142. ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΨΗΦΙΣΜΑ
αί. π.Χ. - ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.

τέλη Α΄

Ἀπότμημα στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης ἄνω καὶ δεξιά, ὕψους 0,245, μήκους 0,40 καὶ πάχους 0,10 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα (χωριὸ βορείως τῆς Ἀμαθοῦντος) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (ἀρ. Ε3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,02 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1999, σ. 252, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 3) (*SEG* 49, 1965).

--
τῶν εὐχάραρῖσ[τω(;)]ς ὧν ΑΙ[- - - τε]-
λουμένας ἀρχὰς δαπανημάτων [ν - -]
πατρίδος ἔτυχε πρὸς μαρτυ[- - γε]-
4 νομένην (;) ἀρχὴν πλείστην [- - - -]
ΤΩΝ περὶ τὴν ἀγορὰν χο[ρηγίαν -- ἀνει(;)]-
πεῖν τὸ μεγαλόψυχον [- - - - - φι]-
λοδοξίας, ὧν δὴ χάριν ἀγ[εῖν - - -]
8 λούσαις ἀνταμείψας ο[- - - - - - - -]

1. τῶν, Tybout εἰς *SEG*: τῶν, Nicolaou 2-3. [ὑπὲρ τῆς] |
πατρίδος, Tybout εἰς *SEG* 3-4. [τὴν γε]|νομένην, Tybout εἰς *SEG*
4-5. [χρημά?]|των, Nicolaou.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὴ Nicolaou βάσει τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων. Ὁ τιμώμενος ἦταν πολίτης τῆς Ἀμαθοῦντος, ὁ ὁποῖος ἔτυχε τιμῆς λόγω τοῦ ὅτι φανέρωσε τὴ μεγαλοψυχία του ἔνεκα τῶν δαπανημάτων του καὶ τῆς χορηγίας του περὶ τὴν ἀγορὰν. Ὁ τιμώμενος ἴσως νὰ ὑπῆρξε ἀγορανόμος κατὰ τὴ Nicolaou, ἢ ὁποία συγκρίνει τὴ διατύπωση μὲ αὐτὴν ἀδημοσίευτου τιμητικοῦ ψηφίσματος τοῦ τέλους τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. ποῦ βρέθηκε στὴν ἐπισκοπικὴ βασιλικὴ τοῦ Κουρίου γιὰ ἓναν Ἀνδρόνικο, ὁ ὁποῖος ὡς ἀγορανόμος [ἐκ τῶν ἰδίω]ν τὰς ἀγορὰς λ[υ]σ[ι]τ[ε]λῶς

ἐπευωνίσας - - -]. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποὺ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80.

Β. Τιμητικὴ ἐπιγραφή (Λεμ. 143)

Λεμ. 143. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟ [CREP]EREIUS
Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ εἶναι γνωστὴ μόνο ἀπὸ ἓνα ἀπόγραφο τοῦ E. Duthoit (1865). Προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου.

M. Le Glay, *CCEC* 6, 1986, σ. 27-34 (*AE* 1986, 692).

[. Crep]ereius, pro[consul - - -]
[mo]nu[m]entum si[gn]umq[ue] aere (;)]-
um Veneris Cypr[iae - - - - - - - - - -]
4 taei pecunia s[ua - - - - - - - - - - -]
[-]

Υπάρχει ἀναφορὰ στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 83-84. Ὁ *Crepereius* ὑπῆρξε ἀνθύπατος τῆς Κύπρου πιθανὸν κατὰ τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. βλ. J. Marcillet-Jaubert, *CCEC* 7, 1987, σ. 33-34.

Άμαθοῦς. Ἐπίσημη ἐπιγραφή.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Γ. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές (Λεμ. 144-182)

Λεμ. 144. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ

τέλη Α΄ αἰ. π.Χ. - ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.

Κυλινδρικός βωμός, διαμέτρου 0,51 μ., πού βρέθηκε στην περιοχή τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Θεωρεῖται χαμένος ἀπὸ τὸ 1879, ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο τὸν εἶχαν δεῖ οἱ πρῶτοι ἐκδότες, πού δίδουν τὴν ἀκόλουθη περιγραφή: «A quelques mètres en avant du vase d'Amathonte subsistant, piédestal rond enfoncé en terre. Diam. 0,51».

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 168, ἀρ. 13 (*IGR* 3, 973).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1318, ὑποσημ. 118 (μνεία σὲ σχέση μετὰ τὴν Ἀμαθουσία Ἀφροδίτη).

Αὐτο[κ]ράτορι
Καίσαρι, [θ]εοῦ υἱῶι,
θεῶι Σεβασ[σ]τιῶι

.....

Ὁ Mitford θεωρεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή πιθανὸν νὰ σχετίζεται μετὰ τὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα. Ἡ φήμη τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀμαθουσίας Ἀφροδίτης ἐπεβίωσε τουλάχιστον μέχρι τὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπιβεβαίωση σ' αὐτὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀσύλου ἀπὸ τὴ ρωμαϊκὴ σύγκλητο τὸ 22 μ.Χ. βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 83-84.

Λεμ. 145. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΔΥΟ ΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΠΑΡΑΝΥΜΦΕΥΣΑΝΤΕΣ

51 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,395, μεγίστου πλάτους 0,435 καὶ πάχους 0,23 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 1587/7). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 (ὄμικρον) μέχρι 0,03 μ. (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἰῶτα τῆς χρονολογίας). (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

LBW 2823· Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 351-3, ἀρ. 1 (*IGR* 3, 974)· I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 225-6, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 26,18) (= *SEG* 45, 1841).

Πβ. Petit κ.ἄ., *BCH* 115, 1991, σ. 785 (φωτ. πίν. 50, σ. 786) (ἀπλή μνεία) (= *SEG* 41, 1423)· Mitford, *ANRW* II

18.3, 1990, σ. 2185, ὑποσ. 45 (γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ἡρας
στὴν Ἀμαθοῦντα).

Λ ι´ Κλαυδίου Καίσαρος
ἐπὶ ἱερέων Ποπλίου
καὶ Ἀπολλωνίου παρ[α]-
4 νυμφευσάντων ἐλλείπει
[Α]ρίστωνος, Κουτιά[]-
λ[]ου καὶ Ῥόδωνος[]
Κτιησίωνος [- - - - -]
8 Ι[]Ο[]Σ[]Ε[] (;) - - - - -

1. Καίσα[ρος], Nicolaou: Καίσαρος, cett. 2. Ποπλί[ου],
Nicolaou: Ποπλίου, cett. 5-6. Κουτιά[]λ[]ου, Nicolaou:
Κουτι[ά]λου, cett. 6. Ῥόδωνος[], Nicolaou: Ῥόδωνο[ς], cett.
7. Κτιησίωνος, Nicolaou: [Κτιησίωνος, cett. 8. Nicolaou, nil.
cett.

Σχόλια: στ. 6: Ῥόδωνος. Ἐναλλαγή Ω ~ Ο ἐπειδὴ
ἀμφότερα ἀποδίδουν [ο] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ.
228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe
1987², σ. 55.

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται στὸ δέκατο ἔτος τοῦ
αὐτοκράτορος Κλαυδίου, δηλ. τὸ 51 μ.Χ. Ὁ Πόπλιος καὶ
Ἀπολλώνιος ὑπῆρξαν ἱερεῖς στὸ Ἡραῖον τῆς Ἀμαθοῦντος. Οἱ
παρὰ νυμφεύσαντες, ὁ Ἀρίστων, υἱὸς τοῦ Κουτιάλου, καὶ ὁ
Ῥόδων, υἱὸς τοῦ Κτιησίωνος, μετεῖχαν ὡς ἀκόλουθοι τῆς θεᾶς
Ἡρας γιὰ τὸν ἐτήσιο ἱερὸ γάμο τῆς μὲ τὸν Δία βλ.
Perdrizet, ὁ.π., σ. 352-3 καὶ Mitford, *AJA* 65, 1961, σ.
107, ὑποσ. 55. Ὁ Aupert, *Acts*, 1986, σ. 369-382 (= *SEG*
36, 1248), θεωρεῖ ὅτι οἱ παρὰ νυμφοὶ διαδραμάτιζαν κάποιο
ρόλο στὸ τελετουργικὸ τοῦ ἱεροῦ γάμου τῆς Ἀφροδίτης καὶ
ὄχι τῆς Ἡρας.

Υπάρχει ἀκόμη μιὰ ἐπιγραφὴ τοῦ τέλους τοῦ Γ' αἰ.
π.Χ., στὴν ὁποία παραδίδεται ὁ ναὸς τῆς Ἡρας στὴν
Ἀμαθοῦντα βλ. *LBW* 2822 (*CIG* II, 2643): ἀπὸ τοῦ Ἡραίου ἕως
τοῦ | λιθόστρωτου τὰ δένδρα | Σῆμος ἐφύτευσε καὶ ἀνέ|θηκεν
τοῖς θεοῖς καὶ τὸν | ναόν... Σύμφωνα ἐπομένως μὲ τὴν
ἐπιγραφικὴ αὐτὴ μαρτυρία, ἡ λατρεία τῆς Ἡρας στὴν
Ἀμαθοῦντα ἐπεβίωσε ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. μέχρι τὸ
δέκατο τουλάχιστον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου βλ.
καὶ Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 95-96.

Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους Λ βλ. **Λευκ. 75**. Τὸ ὄνομα
Ῥόδων μαρτυρεῖται καὶ στὴ **Λάρ. 171**.

Λεμ. 146. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ [Κ]ΥΠΡΙ[Α] ΑΦΡΟΔ[Ι]ΤΗ ΚΑΙ
ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΙΤΟ
79-80 μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀμμόλιθο, ὕψους 0,68, πλάτους 0,24 καὶ πάχους 0,295 μ., ἀποκεκρουμένη στὶς γωνίες πλὴν τῆς κάτω δεξιᾶς καθὼς καὶ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη σὲ οἰκία στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,034 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 40-2, ἀρ. 16 (φωτ. σ. 41).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1949, 210 (σχολιασμὸς γιὰ τὸν ἀνθύπατο καὶ τὸ ἱερὸν τῶν ἐπτὰ στηλῶν)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1302 (28) (γιὰ τὸν ἀνθύπατο)· Aupert, *Acts*, σ. 369-382 (ἀναφορὰ καὶ σχολιασμὸς σὲ σχέση μετὰ ὁμάδες ἐπτὰ θεοτήτων) (= *SEG* 36, 1248)· Hermay, *RDAC* 1988 (2), σ. 101-109 (ἀναφορὰ καὶ σχολιασμὸς σὲ σχέση μετὰ τὴ λατρεία τῆς *Κυπρίας Ἀφροδίτης*) (= *SEG* 38, 1500).

[K]υπρί[αι]
 Ἀφροδε[ί]τηι
 καὶ Αὐτοκράτορ[ι]
 4 Τίτῳ Καίσαρι
 [Οὐ]εσπασιαν[ῶι]
 [Σεβ]αστῶι τὸ
 [ίε]ρὸν τῶν ἐντὸς
 8 [τ]ῶν στηλ[ῶν]
 [ἐπ]τὰ καθιέρω-
 [σε]ν Λούκι[ο]ς
 Βρούτιος
 12 Μάξιμος
 ἀνθύπατος
 ἔτους
 δευτέρου[υ].

Ὁ ναὸς τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα διατήρησε τὴ φήμη του, ὥστε μαζὶ μετὰ τοὺς ναοὺς τῆς Ἀφροδίτης στὴν Πάφο καὶ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα, ἡ ῥωμαϊκὴ σύγκλητος ἐπεβεβαίωσε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου τὸ 22 μ.Χ. ἐπὶ Τιβερίου βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 83-84.

Ὁ Mitford θεωρεῖ ὅτι, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀποκατάστασή του στοὺς στ. 7-9, ἀναφέρεται ἓνα ἱερὸν ἐπτὰ θεοτήτων, τὸ ὁποῖο ἦταν μέσα σὲ στηλές καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή ἀποδεικνύει ὅτι κατὰ τὴν περίοδο τῶν Φλαβίων εἶχε κτισθεῖ ἓνας ναὸς σὲ σχέση μετὰ τὴ λατρεία τῶν βαιτύλων, ὁ ὁποῖος ἀφιερώθηκε ἀπὸ τὸν ἀνθύπατο στὴν τοπικὴ Ἀφροδίτη.

Τὸ δεῦτερο ἔτος τοῦ Τίτου, σύμφωνα μετὰ τὸ τοπικὸ ἡμερολόγιο, διήρκεσε ἀπὸ τὴν 23^η Σεπτεμβρίου τοῦ 79 μ.Χ. μέχρι τὴν 22^η Σεπτεμβρίου τοῦ 80 μ.Χ. Γιὰ τὸν ἀνθύπατο τῆς Κύπρου *L. Bruttius Maximus*, πβ. *AE* 1950, ἀρ. 122. Ὁ Βρούτιος εἶχε τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνθυπάτου στὴν Κύπρο ἀπὸ τὴν

1^η Τουλίου τοῦ 79 μ.Χ. μέχρι τὸ τέλος τοῦ Τουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Λεμ. 147. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΙΤΟ
79-80 μ.Χ.

Στήλη ὕψους 1,23, πλάτους 0,53 καὶ πάχους 0,23 μ. Βρέθηκε στὸ κατεστραμμένο βορειοδυτικὸ τεῖχος τῆς Άμαθοῦντος. Κατὰ τοὺς Aupert καὶ Leriche ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ σὲ δέκα στίχους εἶναι σχεδὸν πανομοιότυπη μὲ τὴν **Λεμ. 146**. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Aupert κ.ἄ., *BCH* 121, 1997, σ. 802-3 (ἀναφορὰ στὴν ἐπιγραφή χωρὶς κείμενο) (= *SEG* 47, 1867· *AE* 2000, 1492).

Τὸ κείμενο ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀνθύπατος Λούκιος Βρούττιος (βλ. **Λεμ. 51**) ἀφιέρωσε ἕναν ἱερὸν τόπον ἐντὸς τῶν στηλῶν στὸν αὐτοκράτορα Τίτο καὶ στὴν Ἀφροδίτη. Βάσει αὐτοῦ οἱ ἐκδότες συμπεραίνουν ὅτι ἡ ἀποψη τοῦ Mitford γιὰ ὑπαρξη ἱεροῦ ἐντὸς τῶν στηλῶν ἐπὶ θεοτήτων εἶναι ἐσφαλμένη. Τὸ ἱερὸν ποῦ ἀναφέρεται ἴσως νὰ βρισκόταν στὸν τόπο εὐρέσεως αὐτοῦ τοῦ λίθου.

Λεμ. 148. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΕΙΚΟΔΗΜΟ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ Α΄
αί. μ.Χ. (;)

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,43. Βρέθηκε ἐντοιχισμένος σὲ οἰκία στὸ χωριὸ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin-Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 167-8, ἀρ. 12 (= Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 36, ὑποσ. 44· I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 224, ἀρ. 1e).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2006, ὑποσ. 163 (b) (παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς).

Θεῶ Ὑψίστῳ
Νεικόδημος
κα[τὰ] χρηματισ-
4 μόν.

3. κατὰ, Mitford εἰς *ANRW*.

Σχόλια: στ. 2: *Νεικόδημος*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ

ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρουν τὸν θεὸν Ὑψίστον καὶ γιὰ τὴ λατρεία του στὴν Κύπρο καὶ τὶς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές ποῦ εἶναι χαραγμένες σὲ κίονα ἢ βωμὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ ὄνομα *Νικόδημος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 24**.

Λεμ. 149. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤ[Ο]ΚΛΗ ΚΟΥΚΟΥΜΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ

τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,68, πλάτους 0,53 καὶ πάχους 0,23 μ., ἡ ὁποία σώζεται σχεδὸν ἀκεραία. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ βρισκόταν γιὰ ἀρκετὰ χρόνια στὴν οἰκία τῆς Χρυστάλλας Ἀλκιβιάδου, μέχρι ποῦ ἀποκτήθηκε ἀπὸ τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ, ὅπου καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης του (ἀρ. RR 539/1, Inscr. 107· M.P. 48/51/2, bl. 161). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,07 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 218, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 23,7) (=τῆς ἰδίας, *RDAC* 1993, σ. 225, ἀρ. 1m).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1976, 742 (ἀναφορὰ στὸ σχολιασμὸ τοῦ *Κουκούμης* ἀπὸ τὸν Masson, *RDAC* 1974, σ. 158-9)· Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2006, ὑποσ. 163 (d) (γιὰ τὴ σημασία τοῦ *κουκούμης*) (= *SEG* 40, 1322).

Θεῶ Ὑψίστῳ
Ἀριστ[ο]κλῆς
κουκούμης

4 εὐχὴν ἐποίησεν.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρουν τὸν θεὸν Ὑψίστον καὶ γιὰ τὴ λατρεία του στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Ἡ I. Νικολάου, *RDAC* 1973, σ. 218, δηλώνει ὅτι «what is strange in it is the name *Κουκούμης* on which I feel unable to comment». Ὁ Masson, ὁ.π., θεωρεῖ ὅτι τὸ *Κουκούμης* εἶναι παρωνύμιο, τὸ ὁποῖο προέρχεται ἀπὸ τὸ *κουκούμιον*, πβ. λατ. *cucuma*, ποῦ σημαίνει τσουκάλι, πβ. καὶ τὸ νεοελλ. *κουκούμι*. Ὁ Mitford, ὁ.π., πιστεύει ὅτι *κουκούμης* σημαίνει «ὁ κατασκευαστὴς ὑδριῶν», ἀφοῦ μὲ αὐτὴν τὴ σημασία ἀπαντοῦν τὰ *κούκκουμα* καὶ *κούκουμος* σὲ παπύρους ἀπὸ τὸν Β΄ ἕως τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ., βλ. καὶ *LSJ*⁹ σ.λ.

Λεμ. 150. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ [Μ]ΕΛΙΤΩΝΑ ΣΤΟΝ ΘΕΟ
ΥΨΙΣΤΟ
περίοδος ρωμαϊκή

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο στὴν
περιοχὴ «Λινόπετρα» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ
Μουσεῖο Λεμεσοῦ (ἀρ. 660/1, Inscr. 140). Ἡ ἐπιγραφή
σώζεται σχεδὸν ἀκεραία. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται
ἀπὸ 0,021 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1980, σ. 264, ἀρ. 6 (φωτ. πίν.
39,6) (*SEG* 30, 1607· τῆς ἰδίας, *RDAC* 1993, σ. 224, ἀρ.
1g).

Θεῶ Ὑψίστῳ
[Μ]ελίτων
Μελί-
[τω]νος.

Τὸ ὄνομα *Μελίτων* μαρτυρεῖται ἀκόμη δύο φορές στὴ
Λεμεσό βλ. **Λεμ. 689** καὶ **768**, καθὼς καὶ μία φορὰ στὴ
Σαλαμίνα (**Ἀμμ. 130**) Τὸ θηλυκὸ *Μελίτα* ἀπαντᾷ ἀπὸ τὸν Β΄
αἰ. π.Χ. βλ. Γ. Νικολάου, *PPC* M 13.

Λεμ. 151. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΔΥΜΟ
ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ
αἰ. μ.Χ. τέλη Α΄ - ἀρχές Β΄

Βωμὸς ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀμμόλιθο, ὕψους 0,62, πλάτους
0,39 καὶ πάχους 0,325 μ. Μελετήθηκε ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότη
στὸ χωριὸ Ἅγιος Ἀθανάσιος, ποῦ βρίσκεται 4 περίπου
χιλιόμετρα βορείως τῆς Λεμεσοῦ, στὴ βεράντα τῆς πρόσοψης
τῆς οἰκίας τοῦ τότε μουχτάρη Γεωργίου Σωφρωνίου. Τὸ ὕψος
τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,057 μ. Δὲν
εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 34, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 13,
σ. 35) (I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 224, ἀρ. 1f).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2206, ὑποσ. 163 (a)
(ἀπλή μνεία).

Θεῶ Ὑψίστῳ
Δίδυμος
ὑπὲρ τέκν-
4 ὶων εὐχῆν.

Γιὰ τὸν Θεὸν ἢ Κύριον Ὑψιστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Δίδυμος βλ. **Λεμ. 176**.

Λεμ. 152. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ

Α΄ αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.

Κίων, ὕψους 0,575 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,38 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,035 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 101, 1977, σ. 810 (φωτ.) (= *SEG* 27, 962).
Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 378, ἀρ. 27 (φωτ. πίν. 28, σ. 379) (= I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 224, ἀρ. 1a).

Θεῶ Ὑψίστῳ
Κυπρῆς ὑπὲρ
παιδίου Κυπρῆτος
4 εὐχήν.

2. Κύπρος, *BCH* 101

3. Κύπρητος, *BCH* 101.

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα *Κυπρῆς*, -ῆτος, τὸ ὁποῖο εἶναι συντετμημένος τύπος ὀνόματος *Κυπρο-* καὶ -*κυπρος*, γιὰ τὰ ὁποῖα βλ. Masson, *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 28, 1964, σ. 8-12. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρουν τὸν Θεὸν Ὑψιστον καὶ γιὰ τὴ λατρεία του στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79.

Λεμ. 153. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ

100 - 300 μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,46, διαμέτρου ἄνω 0,55 καὶ κάτω 0,39 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ φυλάσσεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 1423, *Inscr.* 297). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 223-4, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 60,1) (= *SEG* 43, 1003).

[Θεῶ] Ὑψίστῳ
Πάτρων Ἀρίστωνος
εὐχήν.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρουν τὸν Θεὸν Ὑψίστον καὶ γιὰ τὴ λατρεία του στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀφιερωτοῦ εἶναι σπάνιο ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ πατρωνυμικὸ του, τὸ ὁποῖο εἶναι πολὺ κοινό.

Λεμ. 154. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΗ ΦΙΛΑ
Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἐπιγραφή ἐπὶ κίονος, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Μαθικολώνη, ποὺ βρίσκεται δέκα περίπου χιλιόμετρα βορείως τῆς Λεμεσοῦ. Αναφέρεται ἀπὸ τὸν Mitford, *ANRW II* 18.3, 1990, σ. 2006, ὑποσ. 163 (f) (*SEG* 40, 1361).

Θεῷ Ὑψίστῳ εὐχὴν
Φίλα Πασικράτου.

2. Φιλιά, Mitford.

Σχόλια: στ. 2: Πασικράτου. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρουν τὸν Θεὸν Ὑψίστον καὶ γιὰ τὴ λατρεία του στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλα, πβ. **Λεμ. 472** καὶ **Λευκ. 84**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Πασικράτης βλ. **Λεμ. 172**.

Λεμ. 155. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ
τέλη Β' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο, στὸ ἄνω μέρος τῆς ὁποίας σώζονται οἱ βαθύνσεις γιὰ τὴ στερέωση τῶν ποδῶν τοῦ ἀγάλματος. Τὸ μνημεῖο εἶναι ἀποκεκρουμένο στὴν ἄνω δεξιὰ γωνία καὶ κάτω δεξιὰ, ὕψους 0,11, πλάτους 0,545 καὶ πάχους 0,24 μ. Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο» δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα, τὸ ὁποῖο βρίσκεται ὀκτὼ περίπου χιλιόμετρα βορείως τῆς Λεμεσοῦ, καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,038 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 30, ἀρ. 7 (φωτ. σ. 29,7) (= τοῦ ἰδίου, *AJA* 65, 1961, σ. 111 [7]).

Ἀμαθοῦς. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές.

Δὶ Λαβραν[ί]ω εὐξάμ[ε]-
νος Εὐφο[ρίων (;) ἀπέδωκεν (;)].

Στὸν στ. 2 ἀντὶ γιὰ *Εὐφορίων* θὰ μπορούσε νὰ ἀποκατασταθεῖ τὸ ὄνομα *Εὐφορβος*. Οἱ ἐπιγραφές πρὸς τὸν *Δία Λαβράνιον* ἐκτείνονται χρονολογικῶς ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ Β΄ μέχρι τὸν Δ΄ αἰ. μ.Χ. Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110.

Λεμ. 156. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ

τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα βάσης ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,11, πλάτους 0,23 καὶ πάχους 0,19 μ., ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς ἔδρες. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 155** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 210). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 111, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 41,13) (= *SEG* 20, 146).

[ὁ δεῖνα] ἐλλείπει ἀ[πέδωκεν]
[εὐξάμεν]ος Δεῖ Λ[αβρανίω].

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ *Διὸς Λαβρανίου* στὴ Κύπρο βλ. **Λεμ. 74**.

Λεμ. 157. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ [ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ] ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗ

τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀκατέργαστος ὀγκόλιθος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μεγίστου ὕψους δεξιὰ 0,39 καὶ ἀριστερὰ 0,23, καὶ πλάτους 1,25 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένος στὸν ἐξωτερικὸ τοῖχο τοῦ σχολείου στὰ Χανδριά. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,05 μέχρι 0,093 στοὺς πρώτους δύο στίχους, καὶ ἀπὸ 0,072 μέχρι 0,09 μ. στὸν τρίτο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 25-7, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 2, σ. 26)

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1339, ὑποσημ. 240 (ἀπλὴ μνεία).

Ἀγαθοῦς. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές.

[Διὶ Λαβρανίω] Φιλκράτης
[Φίλωνος ἄρχω]ν κ(αὶ) ἱερεὺς
[τὸ ἱερὸν (;)] ἐποίησε.

Στὴν περιοχὴ τῶν Χανδριῶν ὑπῆρξε ἀκόμη ἓνα κέντρο, ἐκτὸς ἀπὸ τῆ Φασοῦλα τῆς λατρείας τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110.

Ὁ Φιλκράτης εἶναι πιθανὸν ὁ πατέρας τοῦ Φίλωνος, ποῦ ἀναφέρεται στὴ **Λεμ. 158**. Ὁ Φιλκράτης ὡς ἱερεὺς πιθανὸν ἔκτισε γιὰ τὸν θεὸ του κάποιο κτήριο, ἴσως ἀκόμη καὶ τὸν ἴδιον τὸν ναόν. Γιὰ τὸ ὄνομα Φιλκράτης βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 158. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ

190-191 μ.Χ.

Ἀκατέργαστος λίθος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους στὴ δεξιὰ πλευρὰ 0,295 καὶ στὴν ἀριστερὴ 0,395, πλάτους 1,36 καὶ μεγίστου πάχους 0,48 μ. Βρέθηκε ἓνα περίπου χιλιόμετρο βορειοανατολικῶς τοῦ χωριοῦ Χανδριά. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,07 μ.

LBW 2863a · IGR 3, 931 · Mitford, ABSA 42, 1947, σ. 206-8, ἀρ. 2 (φωτ. σ. 207) (= τοῦ ἰδίου, JHS 66, 1946, σ. 26)

Ἐπ' ἀγαθοῦς· (*sic*)

Λιβ' Αὐτοκράτορος Ἀντωνεῖνο[υ Σεβ]-
αστοῦ Κομόδου, Διὶ Λαβρανίω Φίλ[ων]

4 Φιλκράτους νεώτερος, κνείσευτ[ῆρ]
θεῶν οὐρανίων καὶ Διὸς Λαβρα[νίου]
τὰς στοάς, εὐξάμενος.

Σχόλια: στ. 3: Κομόδου. Ἐναλλαγή Μ ~ ΜΜ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 515. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ χρονολογεῖται, πέραν βάσει τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων, καὶ ἀπὸ ἐσωτερικὰ στοιχεῖα. Τὸ δωδέκατο ἔτος τοῦ Κομόδου διήρκεσε ἀπὸ τὴν 23^η Σεπτεμβρίου τοῦ 190 μέχρι τὴν 22^η Σεπτεμβρίου τοῦ 191 μ.Χ. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους Λ βλ. **Λευκ. 75**. Τὸ ἐπ' ἀγαθοῦς στὸν στ. 1 τίθεται ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀγαθῶ.

Ὁ Φίλων, υἱὸς τοῦ Φιλοκράτους, πιθανώτατα τοῦ ἱερέως ποῦ ἀναφέρεται στὴν **Λεμ. 157**, ἔφερε τὸ κατώτερο κατὰ τὸν Mitford ἀξίωμα *κνεισευτήρ* (τὸ ὁποῖο εἶναι ἀπαξ λεγόμενον καὶ προέρχεται πιθανώτατα ἀπὸ τὴν ὀμηρικὴ λέξη *κνίσα*) καὶ οἰκοδόμησε τὰς στοάς. Γιὰ τὸ νεώτερος, πβ. Calder, *MAMA I* 422, ὅπου σημειώνει ὅτι ἡ φράση *Ἄλβος Ἑρμῶνος νεώτερος* δηλοῖ ὅτι ὁ Ἄλβος ἦταν ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Ἑρμῶνος, ἐνῶ ἡ φράση *Ἄλβος νεώτερος Ἑρμῶνος* σημαίνει ὅτι ὁ Ἄλβος εἶναι υἱὸς τοῦ Ἄλβου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἑρμῶνος, πβ. *MAMA V* 204 καὶ *VI* 74, ὅπου τὸ νεώτερος μετὰ τὰ ῥωμαϊκὰ *tria nomina* σημαίνει ὅτι ὁ υἱὸς ἔχει τὸ ἴδιο ὄνομα μὲ τὸν πατέρα. Ἐπομένως ὁ Φίλων εἶναι ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Φιλοκράτους. Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Φίλων* βλ. **Λεμ. 253**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Ἡ στοὰ σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφήν καὶ ἓνα κτίσμα στὴν **Λεμ. 157** ἀφιερώνονται στὸν Δία Λαβράνιο. Τὸ ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Κομμόδου γλύτωσε ἀπὸ τὴν ἀπόξεση κατὰ τὴν *damnatio memoriae* ὀφείλεται πιθανώτατα στὸ ὅτι ἡ τοποθεσία εἶναι ἀρκετὰ ἀπομακρυσμένη καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἱερὸ ἀπομονωμένο.

Λεμ. 159. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΝ Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,564, διαμέτρου κάτω 0,35 καὶ ἄνω 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν Λεμεσό στὴν τοποθεσία «Λιμνάζουσα» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 376/1, Inscr. 81). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,036 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 63-4, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 12,12) (*SEG* 25, 1089· τῆς ἰδίας, *RDAC* 1993, σ. 224, ἀρ. 1j).

Θεῶ Ὑψίσ-
τω, εὐξά-
μενος Δη-
4 μήτρ<ι>ς Ἐε-
νοφίλου.

3-4. ΔΗ|ΜΗΤΡΙΝ στὸν λίθο.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρουν τὸν Θεὸν Ὑψιστον καὶ γιὰ τὴ λατρεία του στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ ὄνομα *Ἐενόφιλος* δὲν ἀπαντᾷ

σὲ ἄλλη ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Κύπρο, μαρτυρεῖται ὁμως σὲ ἄρκετὲς περιοχὲς τοῦ ἑλληνόφωνου κόσμου βλ. *LGPV I* σ.λ. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 160. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΩΣΟΝ,
ΥΙΟ ΤΟΥ ΑΥΞΗΤΟΣ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,694, διαμέτρου ἄνω 0,297 καὶ κάτω 0,325 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὸ χωριὸ Πολεμίδια στὴν τοποθεσία «Ἅγιος Γεώργιος» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/3, Inscr. 257). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,048 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 147, ἀρ. 26 (φωτ. πίν. 38,26) (*SEG* 39, 1554).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1990, 809 (ἀναφορὰ στὸ ὄνομα Αὐξητης).

Θεῶ Υψίστω
τὸν ΕΛ□.ΤΗ
Βῶσο□ν
4 Αὐξητηος
ἀνέθηκεν.

2. ἐλ□[λ]<ύ>τη<ν>, Νικολάου· ε.ητη, *SEG*
Νικολάου: βωμόν, *SEG*.

3. Βῶσο□ν,

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ποὺ ἀναφέρουν τὸν Θεὸν Ὑψιστον καὶ γιὰ τὴ λατρεία του στὴν Κύπρο καὶ γιὰ τὶς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφὲς ποὺ εἶναι χαραγμένες σὲ κίονα ἢ βωμὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 116**. Στὴν **Λεμ. 586** ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα *Αὐξητήιος*. Στὴν **Λεμ. 438** ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα *Αὐξησίος*. Στὶς **Λεμ. 676** καὶ **Λευκ. 27** ἀπαντᾷ τὸ θηλυκὸ *Αὐξησίς*.

Λεμ. 161. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,32 καὶ διαμέτρου ἄνω 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 160** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς

Άμαθοῦς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Λεμεσοῦ (LMRR 1250/12, Inscr. 266). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 147, ἀρ. 27 (φωτ. πίν. 38,27) (*SEG* 39, 1555).

Πβ. Masson, *Bull. Éprigr.* 1990, 809 (ἀπλή μνεία).

Θεῶ Ὑψίστῳ
εὐχὴν
ΥΠΟΛΟΣ.

2. [θ]υ<η>πόλος, Νικολάου· Δ□...πολος, *SEG*.

Ἡ Νικολάου στὸν στ. 3 ἀποκαθιστᾶ *θυηπόλος*, ἀναφερόμενη καὶ σὲ ἓνα ἐπίγραμμα τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὰ Μανδριά βλ. τῆς ἰδίας, *RDAC* 1964, σ. 212 κέ., ἀρ. 23, ὅπου ἀναφέρεται τὸ ἀξίωμα τοῦ *θυηπόλου*, ποῦ ἦταν ὁ ὑπεύθυνος ἐκτέλεσης τῶν θυσιῶν. Γιὰ τὸν θεὸν Ὑψιστον στὴν Κύπρο καὶ τὶς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές ποῦ εἶναι χαραγμένες σὲ ταφικὸ κίονα ἢ βωμὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79.

Λεμ. 162. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΜΒΩΝΑ
Β΄ - Γ΄ αἰ.
μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω καὶ δεξιά, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,38 καὶ κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσοῦ στὴν οἰκία τοῦ Σωτήρη Δημητρίου (ὁδὸς Κορνεσίου, ἀρ. 10) στὴν τοποθεσία «Λινόπετρα» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1317/1, Inscr. 293). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 196, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 52,2) (*SEG* 41, 1475· τῆς ἰδίας, *RDAC* 1993, σ. 224, ἀρ. 1i).

Θεῶ Ὑψίστῳ·
Σάμβων
Σάμβωνος
εὐχὴν.

Γιὰ τὸν θεὸν Ὑψιστον στὴν Κύπρο καὶ τὶς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές ποῦ εἶναι χαραγμένες σὲ ταφικὸ κίονα ἢ βωμὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ

ὄνομα *Σάμβων* ἀπαντιᾶ καὶ στὶς **Λεμ. 590, 599, 640, 675** καὶ **744**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Σάμβων* στὴν Ἀμαθοῦντα, βλ. *Masson, OGS*, σ. 229-30.

Λεμ. 163. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΝΑΣΑ
τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. -
Δ΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος, ἡ ὁποία σώζεται ἀκέραια. Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο», δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης.

Cesnola, Atlas, πίν. CXLIII, 2 (φωτ.)· *Myres, HCC*, σ. 550, ἀρ. 1914 (= *Mitford, AJA* 65, 1961, σ. 111 [1]).

Ὀνασᾶς Δὶ Λαβρανίῳ εὐξά-
μενος ἀπέδωκεν.

1. Ὀλιάσας, *Cesnola* καὶ *Myres*.

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ *Διὸς Λαβρανίου* στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110.

Λεμ. 164. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΝ
τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. - Δ΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος, ἡ ὁποία σώζεται ἀκέραια. Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο», δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης.

Cesnola, Atlas, πίν. CXLIII, 1 (φωτ.)· *Myres, HCC*, σ. 550, ἀρ. 1915 (= *Mitford, AJA* 65, 1961, σ. 111 [2]).

Δημήτρις Δὶ Λαβρανίῳ εὐξάμ-
ενος ἀπέδωκεν.

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ *Διὸς Λαβρανίου* στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημήτρις*, τύπο προερχόμενο ἀπὸ ὑφαίρεση -ιος (ν) > -ις (ν) βλ. **Λεμ. 178**.

Λεμ. 165. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟ
τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. - Δ΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο ἀμμόλιθο, ὕψους 0,14 (συνολικοῦ ὕψους 0,30), πλάτους 0,455 καὶ πάχους 0,25 μ. Σώζονται οἱ ὀπὲς στήριξης τοῦ ἀγάλματος. Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο», δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ ἀπὸ τὸν Mitford στὴν παλαιότερη δημοσίευση ἀναφέρεται ὅτι ἀφέθηκε κατὰ χώραν, ἐνῶ ὁ ἴδιος τὸ 1961 δηλώνει ὅτι εἶχε πλέον χαθεῖ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,06 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 27, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 3) (= τοῦ ἰδίου, *AJA* 65, 1961, σ. 111 [3]).

Δὶ Λαβρανίῳ Ἐπα-
φροδίτος ὑπὲρ τ-
οῦ (υ)ιοῦ Ἐπαφροδίτου.

3. ΠΙΟΥ στὸν λίθο.

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110.

Λεμ. 166. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ
τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. - Δ΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀμμόλιθο, ὕψους 0,09, πλάτους 0,28 καὶ πάχους 0,215 μ., πάνω ἀπὸ τὴν ὁποία σώζεται τὸ κάτω μέρος τοῦ ἀγάλματος (συνολικοῦ ὕψους τῆς βάσεως συμπεριλαμβανομένης 0,34 μ.). Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο» δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 28, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 4, σ. 29) (= τοῦ ἰδίου, *AJA* 65, 1961, σ. 111 [4]).

Δὶ Λαβρανίῳ
(κισσόφυλο) Ἡσυχῆτος (;).

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ *Διὸς Λαβρανίου* στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110.

Λεμ. 167. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΤΙΜΩΝΑ
τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. - Δ΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένη στὶς κάτω γωνίες, ὕψους 0,09, πλάτους 0,37 καὶ πάχους 0,295 μ., πάνω ἀπὸ τὴν ὁποία σώζεται τὸ κάτω μέρος τοῦ ἀγάλματος (συνολικοῦ ὕψους τῆς βάσεως συμπεριλαμβανομένης 0,44 μ.). Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο» δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 28, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 5, σ. 29) (= τοῦ ἰδίου, *AJA* 65, 1961, σ. 111 [5]).

Δὶ Λαβρανίῳ Φιλο□-
τίμω□ν ὑπὲρ ἐ□α□υ□[τοῦ] (;).

2. τίμ<ω>ν, Mitford.

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ *Διὸς Λαβρανίου* στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 168. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟ
τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. - Δ΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένη δεξιά· στὴν ἄνω ἔδρα τῆς σώζεται μέρος τῶν ποδῶν τοῦ ἀγάλματος. Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο» δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ ἀπὸ τὸν Mitford ἀναφέρεται στὸ *JHS* ὅτι ἀφέθηκε κατὰ χώραν, ἐνῶ ὁ ἴδιος τὸ 1961 δηλώνει ὅτι τότε πλέον εἶχε χαθεῖ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,045 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 29, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 6, σ. 29) (= τοῦ ἰδίου, *AJA* 65, 1961, σ. 111 [6]).

Ἐπαφρόδειτος Δ[ιὶ Λαβρα]-
νεῖω εὐξάμε[νος ἀπέδωκεν (;)].

Σχόλια: στ. 1 (Ἐπαφρόδειτος) καὶ 2 (νεῖω). Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110.

Λεμ. 169. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΩΖΟΜΕΝΟ
τέλη Β' αἰ. μ.Χ. - Δ' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένη δεξιά, ὕψους 0,085 καὶ πλάτους 0,685 μ. στὴν ἄνω ἔδρα τῆς σώζεται μέρος τῶν ποδῶν τοῦ ἀγάλματος. Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο» δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ ἐκτίθεται στὴν αἶθουσα τῆς ἑλληνορωμαϊκῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (ἀρ. 210/4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,08 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 30, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 8, σ. 31) (= τοῦ ἰδίου, *AJA* 65, 1961, σ. 112 [8]).

[L (;)] η'
Σοζομενὸς ἀπ<έ>δωκε[κε] (;)
Διεὶ Λαβρανίω εὐξάμε(νος).

Σχόλια: στ. 2: Σοζομενός. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-32, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 3: Διεὶ. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ἀμαθοῦς. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές.

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110. Τὸ *Σωζομενός* ἀπαντιᾶ καὶ στὴν **Λεμ. 776**. Στὴν **Λεμ. 547** μαρτυρεῖται τὸ θηλυκὸ *Σωζομένιον*.

Λεμ. 170. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ (;)

τέλη Β' αἰ. μ.Χ. - Δ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα προτομῆς ἀγάλματος, ὕψους 0,46, πλάτους 0,36 καὶ πάχους 0,14 μ. Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο» δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,05 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 31, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 9, σ. 31) (= τοῦ ἰδίου, *AJA* 65, 1961, σ. 112 [9]).

Εὐ<ξ>ά-

<μ>εν-

ος (;) Δ□[ί] (;).

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110.

Λεμ. 171. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡΑΝΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ

τέλη Β' αἰ. μ.Χ. - Δ' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένη ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, μεγίστου ὕψους 0,21, πλάτους 0,7 μ. καὶ μεγίστου πάχους 0,48, στὴν ἄνω ἔδρα τῆς ὁποίας σώζεται μέρος τῶν ποδῶν τοῦ ἀγάλματος. Ἡ ἐπιγραφή ἀρχίζει ἀνάμεσα στὰ πόδια τοῦ ἀγάλματος, συνεχίζει μπροστὰ ἀπὸ τὸ δεξιὸ πόδι (ὅπου ὁ λίθος εἶναι ἀποκεκρουμένος) καὶ τελειώνει στὰ δεξιὰ τοῦ ἀριστεροῦ ποδιοῦ. Βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο» δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ (RR 210). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 (τὸ πρῶτο ὄμικρον) μέχρι 0,06 (τὸ πρῶτο ἄλφα) μ.

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 111, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 41,12) (= *SEG* 20, 147).

Δ□ημή-

τριο<ς> Τκ-

ἐ□τ□<ω>ν□ος (;)

4 [εὐξάμεν]ος

ἀ<π>έδωκη
Δὶ Λαβρα-
νίῳ.

Σχόλια: ἀ<π>έδωκη. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110.

Λεμ. 172. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΣΙΚΡΑΤΗ Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,50, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,47 μ. Βρέθηκε στὴν ἀύλῃ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Ἄννας στὸ χωριὸ Σπιτάλλι, ὅπου καὶ βρίσκεται. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,28 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 191, ἀρ. 45 (= *SEG* 44, 1233).

Θεῷ Ὑψίσ[τω]
Πασικράτης.

Γιὰ τὸν Θεὸν Ὑψιστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ ὄνομα Πασικράτης ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 154, 433** (2) καὶ **Λευκ. 64**. Στὴν **Λευκ. 106** ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα Πασικράτια.

Λεμ. 173. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΛΑΒΡ[ΑΝΙΟ] ΑΠΟ ΤΟΝ [Ε]ΠΑΦΡΟ<Δ>ΕΙΤΟ Γ' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,58, πλάτους 0,44 καὶ μήκους 0,58 μ., ἀποκεκρουμένη δεξιά, στὴν ἄνω ἔδρα τῆς ὁποίας σώζεται μέρος τῶν ποδῶν τοῦ ἀγάλματος. Λέχθηκε ὅτι βρέθηκε στὸν λόφο «Κάστρο» δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Φασοῦλα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ (RR 1300, *Inscr.* 294). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 196, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 52,3) (*SEG* 41, 1476).

κη´
(ε)ύξά-
[μ]ενος Δὶ Λαβρ[ανίω]
4 [Ἐ]παφρό<δ>ειτο[ς - -]

2. ΑΥΕΑ στὸν λίθο 4. [Ἐ]παφρό<δ>ειτο[ς - - ?], SEG:
[Ἐ]παφ<ρ>ό<δ>ειτο[ς], Nicolaou· ΠΑΦΡΟΕΙΤΟ στὸν λίθο.

Κατὰ τὸ 28^ο ἔτος ὁ Ἐπαφρόδειτος ἀφιέρωσε τὸ ἄγαλμα στὸν Δία Λαβράνιο. Γιὰ τὸ τέμενος καὶ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Λαβρανίου στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 110. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου ἴσως νὰ ἀκολουθεῖτο καὶ ἀπὸ τὸ ῥῆμα ἀπέδωκεν, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες ἐπιγραφές ἀπὸ τὸ ἴδιο ἱερό.

Λεμ. 174. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΩΝΑ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Βωμὸς ἀπὸ ἀσβεστόλιθο θραυσμένος ἄνω καὶ στὴ δεξιά, ὕψους 0,56, πλάτους 0,66 καὶ πάχους 0,58 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἅγιος Ἀμβρόσιος στὴν περιοχὴ «Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Inscr. 108· M.P. 165/38, bl. 184). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,06 μέχρι 0,065 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, RDAC 1972, σ. 261-2, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 45,23).

Ἀρίστων
ἀνέθηκεν.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ.
Λεμ. 27.

Λεμ. 175. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΔΥΜΟ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος σὲ διάφορα σημεῖα, ὕψους 0,615, διαμέτρου ἄνω 0,45 καὶ κάτω 0,477 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 1859/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2000, σ. 299-300, ἀρ. 2 (φωτ. σ. 300, πίν. 3) (*SEG* 50, 1374).

Κυρίῳ Ὑψίστῳ
Δίδυμος Ὀνήσου
ἀνέθηκε.

Γιὰ τὸν θεὸν ἢ Κύριον Ὑψιστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Δίδυμος, καθὼς καὶ γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας βλ. **Λεμ. 176**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνησᾶς - Ὀνασᾶς - Ὀνησοῦς - Ὀνασοῦς βλ. **Λεμ. 251**.

Λεμ. 176. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΖΩΙΛΟ
Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω δεξιά, ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω 0,44 καὶ κάτω 0,45 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 1859/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2000, σ. 299, ἀρ. 1 (φωτ. σ. 300, πίν. 2) (= *SEG* 50, 1373).

Κυρίῳ Ὑψίστῳ
Ζώϊλος Διδύμου
ἀνέθηκε.

2. Ζώϊλος, Νικολάου.

Τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας, σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιγραφὲς **Λεμ. 175** καὶ **176**, εἶναι τὸ ἐξῆς:

Ὀνησοῦς
|
Δίδυμος
|
Ζώϊλος

Άμαθοῦς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Αὐτὲς οἱ δύο ἐπιγραφές, χαραγμένες σὲ κοινὸ ταφικὸ κίονα, ἀφιερώνονται πρὸς τὸν Θεὸν Ὑψιστον, ὁ ὁποῖος ἐδῶ καλεῖται Κύριος Ὑψιστος. Γιὰ τὸν Θεὸν ἢ Κύριον Ὑψιστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐμφάνιση στὴν Κύπρο σ' αὐτὲς τὶς δύο ἐπιγραφές τοῦ τίτλου Κύριος ἀντὶ Θεὸς καὶ πιθανώτατα αὐτὸ νὰ ὀφείλεται στὴν ἐπίδραση τοῦ χριστιανισμοῦ. Οἱ δύο αὐτὲς ἐπιγραφές, ποὺ ἀναφέρουν μέλη τῆς ἴδιας οἰκογένειας καὶ χαράχθηκαν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴ μορφή τῶν γραμμάτων, ἀπὸ τὸν ἴδιο χαρακτή, εἶναι ἴσως κρυπτοχριστιανικὲς κατὰ τὴ Νικολάου.

Τὸ ὄνομα Ζώϊλος ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο, ὅπως καὶ ἀπὸ ὄλο τὸν ἑλληνόφωνο χῶρο, βλ. **Λεμ. 226**, ἐνῶ τὸ ὄνομα Δίδυμος μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 151, 175, 393, 411, 412, 446 (2), 528, 716, 738 (2), 740 (2), 781· Λάρ. 61** καὶ **Αμμ. 189**, ἐνῶ στὶς **Λεμ. 324** καὶ **Αβ. Πρ. 22** ἀπαντᾷ τὸ θηλυκὸ *Διδύμη*.

Λεμ. 177. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,75, διαμέτρου ἄνω 0,375 καὶ κάτω 0,43 μ. Βρέθηκε στὴν οἰκία τῆς Ἄννας Καμιναρᾶ στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 1920/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 (*ὀμικρον, ὠμέγα*) μέχρι 0,04 (*ὑψιλον, ψεῖ*) μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 291, ἀρ. 1 (φωτ. σ. 293, 1) (*SEG* 50, 1375).

Θεῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ τέκν[ου]
Μάρου {ε} εὐχήν.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη ἓνα ταφικὸ ἀνάθημα πρὸς τὸν Θεὸν Ὑψιστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ ὄνομα *Μᾶρος* μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 289**.

Λεμ. 178. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΝ Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ (RR 414/15, Inscr. 35).

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 64, ὑποσ. 2 [1] (=Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2207, ὑποσημ. 163 [n]. I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 224, ἀρ. 1b·).

Δημήτρις
Θεῶ Υψίστῳ
εὐχὴν.

Γιὰ τὸν Θεὸν Ὑψιστὸν βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ Δημήτρις εἶναι τύπος προερχόμενος ἀπὸ ὑφαίρεση -ιος (ν) > -ις (ν), πβ. **Λεμ. 164, 178, 204, 313, 440, 495, 708, 731, 734, 780, 782** καὶ **784**. Ὅπως σὲ ὅλες τὶς ἐλληνόφωνες περιοχὲς ἀπὸ τὴν ἐλληνιστικὴ ἐποχὴ καὶ ἐξῆς, τὰ ὀνόματα σὲ -ιος καὶ -ιον παρουσιάζονται μὲ τὴ μορφή -ις καὶ -ιν ἀντιστοίχως βλ. Panayotou, *LInscGrMac* 1990, τόμ. 3, σ. 446-453, §§ 9.2.1.121-9.2.1.123, πβ. τῆς ἰδίας, *Greek Linguistics* 1992, σ. 19. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ιος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 179. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΤΙΜΟΧΑΡΙΤΑ Γ' αί. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ (RR 414/12, Inscr. 32).

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 64, ὑποσ. 2 [2] (= τῆς ἰδίας, *RDAC* 1993, σ. 224, ἀρ. 1c· Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2206, ὑποσημ. 163 [i]).

Θεῶ Υψίστῳ
Τιμόχαρις
εὐχὴν.

Άμαθοῦς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Γιὰ τὸν Θεὸν Ὑψιστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Γιὰ τὸ ὄνομα *Τιμόχαρις* βλ. Πάφ. 25.

Λεμ. 180. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΔΗΜΟ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,475, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Κάψαλος» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 894/1, Inscr. 199· M.P. 46/67/6, bl. 150). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴν ἄλλη ἐπιγραφή, ἡ ὁποία εἶναι ἐπιτύμβια βλ. **Λεμ. 761**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 262, ἀρ. 9b (φωτ. πίν. 43, 9b) (*SEG* 33, 1212b).

Φιλώδημος

εὐχὴν ἀπ[]έ[]δ[]ο[]υ[] (;).

2. ἀπ[]έ[]δ[]ο[]υ[], *SEG*: ἀπέδου, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 1: *Φιλώδημος*. Ἐναλλαγή Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Φιλώδημος* βλ. **Λεμ. 774**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Τὸ *ἀπέδου* εἶναι ἀβέβαιον· ἡ ἀναμενόμενη γραφή *ἀπέδωκεν* δὲν μπορεῖ λόγω χώρου νὰ εἶχε γραφεῖ στὸν λίθο. Ἡ Νικολάου ὑποθέτει ὅτι ἴσως νὰ ὑπῆρχε πρόθεση νὰ χρησιμοποιηθεῖ ὁ τύπος τοῦ ἀορίστου β' *ἀπέδων*, ἀλλὰ δὲν ἔχουμε ἀνάλογο παράδειγμα στὶς ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο.

Λεμ. 181. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,607, διαμέτρου ἄνω 0,49 καὶ κάτω 0,50 μ. Βρέθηκε στὴν Λεμεσό στὴν περιοχὴ «Ἁγία Μαρίνα» στὸν Κάψαλο καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 1925/1).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 291-2, ἀρ. 2 (φωτ. σ. 293, 2) (*SEG* 50, 1376).

Θεῶ Ὑψίστῳ Δημήτρ[ις (;)]
εὐχὴν κγ' (;) Ζη' (;).

Γιὰ τὸν Θεὸν Ὑψιστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Στὸν στ. 2 τὸ Ζ μπορεῖ νὰ εἶναι μέρος αὐτοῦ ποῦ φαίνεται νὰ εἶναι χρονολογία στὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς ἀλλὰ οὔτε τὸ σύμβολο L (βλ. **Λευκ. 75**) οὔτε ἡ λέξη ἔτος ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τοὺς ἀριθμούς, ὅπως κανονικὰ συμβαίνει στὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο.

Λεμ. 182. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟ Γ' αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,535, διαμέτρου ἄνω 0,47 καὶ κάτω 0,345 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἅγιος Ἀθανάσιος στὴν περιοχὴ «Πεφτιζιέρι» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 648/1, Inscr. 128· M.P. 27/65/2, bl. 17). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,023 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1979, σ. 346-7, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 51,5) (= *SEG* 29, 1572· τῆς ἰδίας, *RDAC* 1993, σ. 224, ἀρ. 1 [h]).

Θεῶ Ὑψίστο
Διονύσιος□
κ[- - - - - - -]
4 ι εὐ[ξάμε]νο[ς].

Σχόλια: στ. 2: Ὑψίστο. Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη ἓνα ἀνάθημα πρὸς τὸν Θεὸν Ὑψιστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα Διονύσιος βλ. **Λευκ. 82.**

Δ. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές (Λεμ. 183–768)

Λεμ. 183. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΙΤΥΕΟΥΣ

τέλη Α΄ αἰ. π.Χ. - ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὴ στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη κάτω ἀριστερά, ὕψους 0,73, πλάτους 0,54 καὶ πάχους 0,05 μ. Βρέθηκε στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ὅπου κτίστηκε τὸ ξενοδοχεῖο «Λιμονιά», στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 844/1, inscr. 171· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 195–6, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 34,9) (*SEG* 31, 1326).

Ἀρτεμίδωρε
Τιτυέους
χρηστέ, χαῖρε.

2. Τιτυέους, *SEG*: Τ□τιτυέους, Nicolaou.

Ἡ Νικολάου χρονολογεῖ τὴν ἐπιγραφὴ μεταξὺ Α΄ καὶ Β΄ αἰ. μ.Χ., ἐνῶ ὁ Bingen στὸ *SEG* ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Α΄ αἰ. π.Χ. μέχρι τὶς ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ. Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ μαρτυρεῖται συχνὰ σὲ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου βλ. **Πάφ. 130**, τὸ πατρωνυμικὸ ὄμως *Τιτυῆς, -εους*, ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου.

Λεμ. 184. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΛΕΙΝΙΩΝΟΣ

τέλη Α΄ αἰ. π.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,245, διαμέτρου ἄνω 0,82 καὶ κάτω 0,90 μ. Βρέθηκε στὴν αὐλὴ τοῦ ξενοδοχείου «Amathus Beach», ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 950/1, Inscr. 211 [a-b]· M.P. 47/67/7, bl. 2 καὶ 8). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές (γιά τὴ δεύτερη, ἡ ὁποία χρονολογεῖται μεταξὺ τοῦ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ. 469**). Τὸ ὕψος τῶν

γραμμάτων σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,037 μ.
(Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 326-7, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 44,3a-b) (*SEG* 35, 1453).

Ἀρίστωνος
Μελεινίωνος

2. Μελεινίωνος, *SEG*: Μελειτίωνος, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 2: *Μελεινίωνος*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ σὲ γενικὴ πτώση, πβ. τὴν ἐπιγραφή τοῦ τέλους τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. Mitford, *IK*, ἀρ. 67. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ πολὺ κοινοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27**. Ἀντίθετα τὸ πατρωνυμικὸ τοῦ νεκροῦ *Μελεινίων* (πβ. Bechtel, *HPN Μελίνιον, Μελινώ* καὶ J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1964, 489) ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου. Γιὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη *-ίων* στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 185. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΥΡΙΑΚΗΣ

τέλη Α' αἰ. π.Χ. - ἀρχὲς Α' αἰ. μ.Χ.

Στήλη, ἡ ὁποία βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Τὴν ἐπιγραφή ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 250-1, ἀρ. 84 (= *SEG* 32, 1325), βάσει ἐνδὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille, tombes* 100 à 300, σ. 46. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Κουριακὴ χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Κουριακὴ θυμίζει τὸ γειτονικὸ τῆς Ἀμαθοῦντος Κούριον κατὰ τὸν Aupert, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι σύμφωνα μὲ τὸν O. Masson «il pourrait s'agir d'un *Κουριακός, ctétique de Kourion, faisant fonction d'ethnique, au féminin, comme il arrive souvent, type Χαλκιδική, Μεγαρική, etc., ..., puis devenant nom de personne...».

Λεμ. 186. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΝΗΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΠΑΣΙΑ
τέλη Α΄ αἰ. π.Χ. - ἀρχές Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ἄνω μέρος στήλης ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,36, πλάτους 0,456 καὶ πάχους 0,12 μ. Βρέθηκε σὲ δεύτερη χρῆση στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ συγκεκριμένα στὴν αὐλὴ τοῦ Πέτρου Ἀντωνίου, ποῦ χρησιμοποίησε τὸν λίθο ὡς σκαλοπάτι. Ὁ πρῶτος ἐκδότης ἀφοῦ μελέτησε τὴν ἐπιγραφὴ τὸ 1938, τὴν ἄφησε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 (ὀμικρον) μέχρι 0,034 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέσις.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 70-1, ἀρ. 39 (φωτ. πίν. 41, σ. 71).

Πβ. Aupert καὶ Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 364 (ἀπλὴ μνεῖα σὲ σχέση μετὰ τὶς ἐπιγραφές τῆς Ἀμαθοῦντος ποῦ παραδίδουν τὰ ὀνόματα *Δημήτριος* καὶ *Δημητρία*). Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1324, ὑποσημ. 158 (ἀπλὴ μνεῖα σὲ σχέση μετὰ τὸ γυναικεῖο ἐθνικὸ ὄνομα).

Γοργόνη
Δημητρίου
Καρπασεῶτι
4 [χρη]σ[τ]ῆ χ[αῖ]ρε.

Τὸ ὄνομα *Γοργόνη*, καθὼς καὶ ἐθνικὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς Καρπασίας, μαρτυροῦνται γιὰ πρώτη φορὰ σὲ ἐπιγραφές. Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται βάσει παλαιογραφικῶν ἐνδείξεων.

Λεμ. 187. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ

Α΄ αἰ. π.Χ. / Α΄ αἰ. μ.Χ.

Λίθινη στήλη, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο Α 21. Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 246, ἀρ. 69 (*SEG* 32, 1324) βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ A. H. Smith, *Carnet de fouille* (nov. 1893- jan. 1894), *tombes* 1 à 110, σ. 13. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέσις.

Ἀπολωνία[] Ἐ[π]-
ικράτου χρη-
τή, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀπολωνία[]. Ἐναλλαγὴ Λ ~ ΛΛ πρὸ τοῦ ὑψιλον βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517. Τὸ φαινόμενον

εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

στ. 1-2: Ἐ[π]ικράτου. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

στ. 2-3: χρη|τή. Παράλειψη τοῦ σίγμα ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

Τὸ ὄνομα Ἐπικράτης ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου. Γιὰ τὴν παράλειψη τοῦ σίγμα, κυρίως στὸ ἐπίθετο *χρηστός/-ή*, πβ. Πάφ. 99· Λεμ. 82, 232, 358, 374, 406, 422, 445, 453, 476, 494, 498, 567, 600, 660, 662, 700, 738, 748, 752, 754, 768· Λευκ. 62· Λάρ. 162 καὶ Αβ. Πρ. 21 βλ. καὶ Masson, BCH 106, 1982, σ. 643, ὑποσ. 61. Ὁ Masson, Kadmos 33, 1994, σ. 90-92, ἀναφέρει ὀρισμένα παραδείγματα τῆς παράλειψης τοῦ -σ- σὲ ὀνόματα ποῦ ἀπαντοῦν σὲ ἀλφαβητικὲς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου (Ἄριτις, Ἀριτίων, Ἀρίτων κ.ἄ.), ὅπως καὶ στὸ ἐπίθετο *χρηστός* καὶ *χρηστή*. Θεωρεῖ ὅτι στὴν ἀδύναμη προφορὰ τοῦ σίγμα στὴν Κύπρον ὀφείλεται τὸ ὅτι σὲ ὀρισμένα ὀνόματα τὸ σίγμα διπλασιάζεται, π.χ. Ἀρισστείδης, Ἀρίστων, ὅπως καὶ στὸ ἐπίθετο *χρηστός* καὶ *χρηστή*. Τὸ ὄνομα Ἀπολλωνία ἀπαντᾷ τόσο στὴν ἑλληνιστικὴ (βλ. Γ. Νικολάου, PPC, A 65-66) ὅσο καὶ στὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο (βλ. Πάφ. 101· Λεμ. 187, 188, 308, 414, 432, 468, 474, 512, 539, 591, 595, 681, 713, 744 καὶ Λάρ. 136).

Λεμ. 188. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ (;)

ἀρχές ῥωμαϊκῆς περιόδου

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ σὲ λίθον, ἢ ὁποῖα βρέθηκε στὸ χωριὸ Φασούρι, ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Mitford, ANRW II 18.3, 1990, σ. 2184, ὑποσημ. 35 (SEG 40, 1357). Τώρα φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Κουρίου στὴν Ἐπισκοπή.

Ἀπολλων[ί]α Κιλ[έ]ους (;) Ἀφροδίτης
οἰκοδόμου.

Κατὰ τὸ SEG ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ εἶναι πιθανὸν ἐπιτύμβια. Πρόκειται γιὰ τὴ μοναδικὴ μαρτυρία γιὰ λατρεία τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης στὸ Κούριον σύμφωνα μὲ τὸν Mitford ἀλλὰ εἶναι πιθανότερο νὰ προέρχεται αὐτὴ ἢ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα καὶ νὰ ἀναφέρεται στὴν Ἀμαθουσία Ἀφροδίτη. Κατὰ τὸν Pleket εἰς SEG τὸ Κιλ[έ]ους (;) εἶναι γενικὴ τοῦ ὀνόματος Κί(λ)λης. Ὁ πατέρας τῆς Ἀπολλωνίας ὑπῆρξε

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

πιθανῶς οἰκοδόμος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀφροδίτης. Γιὰ τὸ οἰκοδόμος, πβ. **Λεμ. 69** καὶ **Λάρ. 35**.

Λεμ. 189. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕ[ΝΑΝ]ΔΡΟΥ

ἀρχὲς ρωμαϊκῆς περιόδου

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,59 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,436 μ. Βρισκόταν στὴν καφετέρεια «Rustic» δίπλα ἀπὸ τὴ γέφυρα τῆς Γερμασόγειας. Ἡ στήλη πρέπει νὰ μεταφέρθηκε ἐκεῖ πιθανῶς ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 253-4, ἀρ. 61 (φωτ. πίν. 76, σ. 253) (*SEG* 30, 1574).

Μέ[ν]αν]δρε
Πολυ[σ]τι[ρ]άτου
χρησιέ[σ]τ[η]
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ, καθὼς καὶ τὸ πατρωνυμικὸ του, δὲν ἀπαντοῦν σὲ ἄλλη ἐπιγραφή τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο.

Λεμ. 190. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΙΣΙΑΔΟΣ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Λίθινη στήλη, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 233. Τὴν ἐπιγραφή ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 249-50, ἀρ. 81 (*SEG* 32, 1326), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille, tombes* 100 à 300, σ. 46. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Ἰσιὰς Ἐρμωνος
ΣΑΛ. . . (;) [χρη]στή,
[χαῖρε].

Τὸ ὄνομα Ἰσιὰς μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 241** καὶ **712**, ἐνῶ τὸ Ἐρμων δὲν ἀπαντᾷ σὲ ἄλλη ἐπιγραφή τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο (μαρτυρεῖται σὲ ἐπιγραφή τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ. ἀπὸ τοὺς Σόλους βλ. *LGPN* I σ.λ.).

Λεμ. 191. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΝΑΣΙΟΥ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,22 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀπαισιά καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (ἀρ. LMRR 1535/5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 189, ἀρ. 37 (φωτ. πίν. 44,37) (= *SEG* 44, 1270).

Ὄνάσιν
Μνή[μ]ον[ος]
χέ[ρ]αι (*sic*).

Σχόλια: στ. 3: χέ[ρ]αι. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ καὶ ΑΙ ~ Ε λόγω μονοφθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου /ai/ καὶ σύμπτωσης τοῦ ἀποτελέσματος μὲ τὸ [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους σὲ -ιον βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ιος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Τὸ ὄνομα Ὄνάσιον κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 212, 250, 547, 555, 584, 747** καὶ **Λευκ. 90**. Ἀπαντοῦν ἐπίσης οἱ τύποι Ὄνησίς βλ. **Λεμ. 228** καὶ **585** καὶ Ὄνησα βλ. **Λεμ. 229**. Κατὰ τὴν ἐλληνιστικὴ περίοδο μαρτυρεῖται στὴν Κάτω Πάφο βλ. I. Νικολάου, *RDAC* 1965, σ. 118, ἀρ. 8· στὴν Πάφο βλ. Mitford, *ABSA* 56, 1961, σ. 26, ἀρ. 66· στὴ Δευτερά βλ. Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, ἀρ. 60 καὶ στὸ Ἄρσος βλ. Seyrig, *BCH* 51, 1927, σ. 151, ἀρ. 8.

Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές ποῦ φέρουν τὴν προσφώνηση *χαῖρε simpliciter*, οἱ πλεῖστες ἀπὸ τὶς ὁποῖες χρονολογοῦνται στὰ τέλη τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. I. Νικολάου, *RDAC* 1989, σ. 144, ἀρ. 13 a-f, καὶ *RDAC* 1990, σ. 173, ἀρ. 4.

Λεμ.
Α΄ αἰ. μ.Χ.

192.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,505 μ. Βρέθηκε στὴν οἰκία τοῦ Λάμπρου Ἀθανασίου στὴν Παρεκκλησιά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 243, ἀρ. 43 (φωτ. πίν. 51 σ. 244) (= *SEG* 30, 1575).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ζήν[ων Νί]-
κωνο[ς]
[χρησιέ, χαῖρε].

1. Ζην[ᾶ Νί], Aupert (= SEG).

Ὅλες οἱ ἀποκαταστάσεις σὲ Ζην- εἶναι δυνατές, ἀλλὰ τὸ Ζηνᾶς εἶναι πιὸ πιθανὸ ἀπὸ τὸ Ζήνων κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη. Τὸ ὄνομα Ζήνων θεωρῶ ὅτι εἶναι πιθανότερο ἔνεκα τοῦ ὅτι καὶ στὴν Κύπρο καὶ γενικῶς στὸν ἑλληνόφωνο χῶρο ἔχει μεγαλύτερη διάδοση ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ Ζηνᾶς, τὸ ὁποῖο δὲν ἀπαντᾷ σὲ ἄλλη ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ μαρτυρεῖται μόνο δύο φορές στὴν Κρήτη καὶ ἀπὸ μία στὴν Κῶ καὶ τὰ Θηρά. Τὸ ὄνομα Νίκων μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 424, 606** καὶ **Λευκ. 82**. Γιὰ τὸ ὄνομα Νίκων στὴν Ἀμαθοῦντα βλ. *LGN I* σ.λ.

Λεμ. 193. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Γιάννη Παπαγιώργη τὸ 1895. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 354, ἀρ. 7.

Δημήτριε
Ἀρίστωνος
χρησιέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 194. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΔΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὸ κατάστημα τοῦ Νικηφόρη τὸ 1895. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 355, ἀρ. 13.

Ἀπολλώνιε
δῖς Ἀπολλωνίου

Αμαθοῦς. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

τοῦ Ἀριστοκράτους
4 χρηστέ,
 χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀριστοκράτης* βλ. **Λεμ. 305**. Πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς σπάνιες περιπτώσεις στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο, ποῦ κάποιος ἀναφέρεται ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πατρώνυμο καὶ ἀπὸ τὸ παππωνυμικὸ (βλ. **Λάρ. 4**) ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ προπάππου του.

Λεμ. 195. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΙΚΕΤΑΤΟΣ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 194**. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.
Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 355, ἀρ. 14.

Ἀρτεμίδωρε
Ἰκετᾶτος χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρτεμίδωρος* βλ. **Πάφ. 130**. Τὸ ὄνομα *Ἰκετᾶς* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β΄, σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71. Γιὰ τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -ᾶς σὲ ἐπιγραφές τῆς Μακεδονίας βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 15-17.

Λεμ. 196. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Α]ΥΙΑ[Ν]ΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 194**. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.
Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 355, ἀρ. 15.

[Α]ύια[ν]ῆ
Δημάρχου
χρ[η]στέ, χαῖρε.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς ἀπαντοῦν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Τὸ *Δήμαρχος* εἶναι πολὺ κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο χῶρο βλ. *LGPN I* σ.λ.

Λεμ. 197. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΙΚΤΗ[Τ]ΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟ[ΚΛΕΟΥΣ] Α΄ αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἐκ παρολίθου, ὕψους 0,36 καὶ διαμέτρου 0,38 μ. Προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη, ὁ Τζιλατζιάν, Α΄ γραμματεὺς τοῦ Κτηματολογίου, τὸν δῶρισε στὸν τότε Ἡγούμενο Κύκκου Γεράσιμο.

Περισιτιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, 1910, σ. 961, ἀρ. 47.

Ἐπίκτη[τ]ε
Ἀριστο[κλέους]
χρηστ(έ), χαῖρε.

3. χρηστέ, Περισιτιάνης. ΧΡΗΣΤΗ στὸν λίθο.

Τὸ ὄνομα *Ἐπίκτητος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 151**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀριστοκλῆς* βλ. **Λεμ. 519**.

Λεμ. 198. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ

Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 167. Τὴν ἐπιγραφὴ ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 247, ἀρ. 70 (= *SEG* 32, 1327), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille, tombes* 100 à 300, σ. 46. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέσις.

Ἀριστόνικε
Ἰσιδώρου
χρηστέ, χαῖ-
ρε.

Τὸ ὄνομα *Ἀριστόνικος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 306** (2) βλ. καὶ *LGPN I* σ.λ. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -νικος (καὶ -νίκης) βλ. Casevitz, *RPh* 76, 2002, σ. 225-231. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἰσίδωρος* βλ. **Λεμ. 237**.

Λεμ. 199. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΟΥ ΝΟΜΙΣΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΦΛΑΥΙΟΥ Α΄
αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένος κάτω ἀριστερά, ὕψους 0,728, διαμέτρου ἄνω 0,44 καὶ κάτω 0,46 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (ἀρ. LM 2072/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 369-70, ἀρ. 1 (φωτ. σ. 375,1) (*SEG* 52, 1467).

Λούκιον Νομίσιον
υἱὸν Φλαυίου, χά[ρην]
μνήμης.

2-3. μνήμης | χά[ρην], Tybout εἰς *SEG*.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ δείχνει ῥωμαϊκὴ καταγωγή. Τὸ ὄνομά του στὰ λατινικὰ θὰ ἦταν *Lucius Numisius*, ὁπότε τὸ *Νομίσιος* εἶναι ἡ ἐξελληνισμένη ἐκδοχὴ τοῦ *Numisius*. Πέραν ἀπὸ τὴ μορφή τῶν γραμμάτων τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του εἶναι ἀκόμη μία ἔνδειξη γιὰ τὴ χρονολόγησι τῆς ἐπιγραφῆς. Γιὰ τὴν στερεότυπη ἔκφραση *μνήμης χάριν* βλ. **Πάφ. 4**.

Λεμ. 200. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος ἔχει ὕψος 0,50 καὶ διάμετρο βάσεως 0,43 μ. Βρέθηκε στὴν Παρεκκλησιὰ στὴν οἰκία τοῦ Χαράλαμπου Παύλου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,02 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 237-8, ἀρ. 34 (φωτ. πίν. 38-9, σ. 238) (*SEG* 30, 1576).

Ἀνένκλ[η]τε Ἀ[ρ]ισ[τ]οκρά-
τους [χρησ]-
τέ, χ[α]ρ[ι]ς.

Σχόλια: στ. 1: Ἀνένκλ[η]τε. Απόδοση τοῦ ἐρρίνου τῆς ἐξόδου μὲ Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀνέγκλητος* στὴν Ἀμαθοῦντα, πβ. **Λεμ. 222** βλ. καὶ *MSW*, σ. 96: *Ἀνένκλητος Ἀφροδισίου καὶ Φωσφόρε Ἀνεγκλήτου*. Τὸ ὄνομα *Ἀριστοκράτης* ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 305**.

Λεμ. 201 - 202. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΚΛΕΟ[- -] ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΟΦΙΛΑΣ, ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΟΧΟΥ
Α΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Στήλη, ὕψους 0,59 καὶ μεγίστου πλάτους 0,30 μ., ἀποκεκρουμένη δεξιά, ἡ ὁποία φέρει δύο ἐπιγραφές, ἡ μία πάνω ἀπὸ τὴν ἄλλη. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα ἐντοιχισμένη στὴν οἰκία τοῦ Γεωργίου Μιχαήλ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 132, ἀρ. 13· Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 254, ἀρ. 62 (φωτ. πίν. 77, σ. 253) (*SEG* 30, 1577).

(201) Κλεο[- -]
Ἀντιό□[χου]
χρηστή□, [χαῖρε].

3. *nil*, Μένανδρος.

(202) Θεοφίλα [Ἀντι]-
όχου χρη□[στή],
χαῖρε□.

Κατὰ τὸν Aupert οἱ ἐπιτύμβιες αὐτὲς ἐπιγραφές ἀφοροῦν σὲ δύο ἀδελφές, ἐπομένως ἡ στήλη πρέπει νὰ ἀνηγέρθη πάνω ἀπὸ ἓνα οἰκογενειακὸ τάφο. Οἱ ἐπιγραφές ἔχουν χαραχθεῖ ἀπὸ διαφορετικὸ χέρι, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Bingen στὸ *SEG*. Τὸ ὄνομα *θεοφίλα* μαρτυρεῖται καὶ στὴ Δῆλο, τὴ Νάξο καὶ τὴ Σύρο (*LGPN* I σ.λ.), ἐνῶ τὸ ὄνομα *Ἀντίοχος* μαρτυρεῖται στὸ Κούριον σὲ ἐπιγραφή τοῦ τέλους τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. Mitford, *IK*, ἀρ. 60. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 203. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΥΛΙΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
Α΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Τὴν ἐπιγραφή ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 247, ἀρ. 71 (= *SEG* 32, 1328), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L.

Myres, *Carnet de fouille, tombes 100 à 300*, σ. 46. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέσις.

Αὐλίων
Ἀπολλων[ί]ου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότιν ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα Αὐλων μὲ τὴν κατάληξιν -ίων. Γιὰ ὀνόματα μὲ κατάληξιν -ίων (κατάληξιν που ἐνδέχεται νὰ εἶναι ἐλληνικὴ προσαρμογὴ στὴ λατινικὴν κατάληξιν -o, -onis) στὴν Κύπρο, πβ. **Λεμ. 184** (*Μελινίων*), **Λεμ. 263, 346, 586, 778, 784** (*Μαρίων*), **Λεμ. 293** (*Σωτίων*), **Λεμ. 355, 373** (*Ἀριστίων*), **Λεμ. 368** (*Μαρκίων*), **Λεμ. 641** (*Σαμβίων*), **Λευκ. 20** (*Ὀνασίων*), **Λευκ. 61** (*Θεμιστίων*), **Κερ. 16** (*Σελευκίων*), **Λάρ. 94** (*Πωλίων*), **Λάρ. 108** (*Ὀλυμπίων*), **Λάρ. 128** (*Καλανδίων*), **Λάρ. 154** (*Δημητρίων*), **Λάρ. 187** (*Νουτίων*).

Τὸ ὄνομα Ἀπολλώνιος, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο ἀπὸ τὸν Ε΄/Δ΄ αἰ. π.Χ. βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 148, εἶναι κοινὸ καὶ στὴν Κύπρο τόσο στὴν ἐλληνιστικὴ (βλ. Γ. Νικολάου, *PPC*, A 67-76) ὅσο καὶ στὴ ρωμαϊκὴ περίοδο βλ. **Πάφ. 65, 76, 82, 123· Λεμ. 71, 84, 145, 194** (3), **203, 211, 255, 257, 266, 272, 274** (2), **275, 288, 309, 326, 339, 340, 358, 369, 391, 414, 429, 431** (2), **434, 443, 452** (2), **468, 476, 499** (2), **504, 506, 520, 537, 538, 598, 602, 609, 617, 646, 650, 693, 710, 739, 741, 755· Λευκ. 39, 57· Κερ. 17· Λάρ. 11** (2), **33, 210** καὶ **Ἀμμ. 128**.

Λεμ. 204. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΦΑΥ<Σ>ΤΟΥΣ

τέλη Α΄ ἢ ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴ Λεμεσό στὴν τοποθεσίαν «Ὁασίς» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (*Inscr. 25, LMRR 414*).

Γ. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 195 (*SEG 31, 1353*).

Δημήτρι
Φαυ<σ>τοῦς
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημήτρις*, τύπο προερχόμενον ἀπὸ ὑφαίρεση -ιος (ν) > -ις (ν) βλ. **Λεμ. 178**. Τὸ *Φαυστοῦς* εἶναι γενικὴ τοῦ ὀνόματος *Φαυστώ* καὶ εἶναι παράλληλος τύπος τοῦ ὀνόματος *Φαῦστα*, ποὺ ἀπαντᾷ

στὴν **Λεμ. 261**. Γιὰ τὸ σχηματισμὸ ὑποκοριστικῶν ὀνομάτων σὲ -ω ἀπὸ ἀπλὰ θηλυκὰ ὀνόματα στὴ Μακεδονία βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1985, σ. 15.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές, στὶς ὁποῖες ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του, πβ. **Λεμ. 234, 310, 338, 350, 388, 389, 458, 459, 462, 480, 483, 491, 540, 651, 761· Λευκ. 14** καὶ **Ἀβ. Πρ. 16** καὶ **30**. Ἡ γενικὰ ἀποδεκτὴ θέση γιὰ τὶς μητρωνυμίες, τὴ χρήση δηλ. τοῦ μητρωνυμικοῦ ὅπου, κατὰ τὸν κατὰ κανόνα τρόπο σχηματισμοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ ἀνθρωπωνυμίου, τίθεται τὸ πατρώνυμο, εἶναι ὅτι δηλώνουν νόθα τέκνα σύμφωνα μὲ τὸ ῥωμαϊκὸ δίκαιο βλ. Χριστοφιλοπούλου 1973, σ. 60-67, πβ. Γιούνη, *ΘΙΔΜΡ* 2000, σ. 144-152. Τὰ νόθα τέκνα ἐνδέχεται νὰ προέρχονται εἴτε ἀπὸ περιστασιακὴ ἐλεύθερη ἔνωση εἴτε ἀπὸ μόνιμη ἔνωση, ὅπου ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς εἶναι δοῦλος εἴτε ἀπὸ ἕναν ἄκυρο κατὰ τὸ ῥωμαϊκὸ δίκαιο γάμο βλ. Νίγδελη, *Ἐπιγρθεσσ.* 2006, σ. 373 καὶ ὑποσ. 69. Γιὰ τὶς μητρωνυμίες στὴ Μακεδονία βλ. Tataki, *Ἀρχ. Μακεδ.* V, σ. 1453-1471, ὅπου ὑπάρχει ἐπισκόπηση τῶν παλαιότερων ἐρμηνειῶν καὶ διατυπώνεται ἡ θέση ὅτι στὶς περιπτώσεις ὅπου τὸ ἕνα ἢ καὶ τὰ δύο ὀνόματα τοῦ προσώπου μὲ μητρωνυμικὸ εἶναι λατινικά, πιθανὸν νὰ πρόκειται γιὰ γόνου μικτοῦ γάμου (γάμου ποῦ τελέστηκε ἀνάμεσα σὲ Ῥωμαῖο/α καὶ *peregrinus/a*, δηλ. πρόσωπο ποῦ δὲν εἶχε ἀποκτήσει τὰ ῥωμαϊκὰ πολιτικὰ δικαιώματα).

Λεμ. 205. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ποῦ βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (*Inscr. GR 289*).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 197 (= *SEG* 31, 1345).

Φιλοκράτη
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* μαρτυρεῖται καὶ σὲ διαλεκτικὲς ἐπιγραφές μὲ τὴ μορφή *Φιλοκρέτης*, βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 119 καὶ 352 d, καθὼς στὶς ἐπιγραφές τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. I. Νικολάου, *PPC*, Φ 22-23, ἐνῶ ἀπαντᾷ στὶς ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς

περιόδου **Λεμ. 157, 158, 205, 269, 344, 401, 516, 530, 654, 657, 790**. **Λευκ. 49**. **Λάρ. 55, 59** καὶ **Ἀβ. Πρ. 31**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μὸρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ 206. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΩΡΟΥ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἡ ἐπιγραφή χαράχθηκε σὲ ἐπιτύμβιο βωμὸ ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα.

CIG II, 2648.

Δημήτριε
Φιλοδόρου
χρησιτέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Φιλοδόρου*. Ἐναλλαγή $\text{O} \sim \text{Ω}$ ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλόδωρος* βλ. **Λεμ. 292**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μὸρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ 207. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἡ ἐπιγραφή χαράχθηκε σὲ ἐπιτύμβιο βωμό, ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα.

CIG II, 2649.

Καλῖνε
{τε} χρεσ-
τέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 1: *Καλῖνε*. Ἐναλλαγή $\text{Λ} \sim \text{ΛΛ}$ πρὸ φωνήεντος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

στ. 2-3: *χρεσ/τέ*. Ἐναλλαγή $\text{Ε} \sim \text{Η}$ (βλ. **Κερ. 19**) βλ. Brixhe 1987², σ. 49 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244.

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ
λόγω μονοφθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου /ai/ καὶ σύμπτωσης τοῦ
ἀποτελέσματος μὲ τὸ [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ.
294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Καλλῖνος* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.
Μαρτυρεῖται καὶ στὴ Νίσυρο, τὴ Ῥόδο καὶ τὴ Σάμο βλ. *LGN I*
σ.λ.

Λεμ 208. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΙΝΔΑΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΠΙΝΔΑΡΟΥ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἡ ἐπιγραφή χαράχθηκε σὲ ἐπιτύμβιο βωμὸ ποῦ βρέθηκε
στὴν Ἀμαθοῦντα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.
CIG II, 2652.

Πίνδαρε Πινδάρου
χρησιτέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Πίνδαρος* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.
Εἶναι ὅμως πολὺ κοινὸ στὸν ἐλληνόφωνο χῶρο βλ. *LGN I*
σ.λ.

Λεμ. 209. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Κίων ὕψους 0,60, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ ναὸ τῆς Ἀγίας
Εἰρήνης στὴν περιοχὴ τῆς Ἀμαθοῦντος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ
σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 144, ἀρ. 2· Aupert, *BCH*
106, 1982, σ. 254, ἀρ. 95 (= *SEG* 32, 1370).

ΕΠΑΓΑΘΙΝ
χρησιτέ,
χα[ῖρ]ε.

Λεμ. 210. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΤΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΚΡΑΤΗΤ[ΟΣ]

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,53 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,37 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ βρισκόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνώτου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,021 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 370-1, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 14, σ. 371) (= *SEG* 29, 1568).

Κράτ□η□
Κράτ□η□τ□[ος]
[χρη[στέ],
4 [χαῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Κράτης*, πβ. **Λεμ. 17, 347, 394, 411, 512, 533, 590· Λάρ. 179** καὶ **Ἀμμ. 27**. Γιὰ τὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος στὴν Ἀμαθοῦντα βλ. καὶ *MSW*, σ. 96: *Τσίδωρε Κράτητος* καὶ J. L. Myres, *Carnet de fouille, tombe 178: Κράτης Τίμωνος*. Μαρτυρεῖται καὶ τὸ θηλυκὸ *Κράτεια* στὴν Ἀμαθοῦντα βλ. **Λεμ. 605**, στὸ Σπιτάλλι βλ. **Λεμ. 552** καὶ **554** καὶ στὴ Λάρνακα (*Κράτηα*) βλ. **Λάρ. 129**. Στὴν **Λεμ. 533** μαρτυρεῖται τὸ *Κρατέα*.

Λεμ. 211. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΦΥΡΙΔΟΥ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,49 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὴν περιοχή τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος (τοποθεσία «Καμπιναρκά») καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. 256). (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

Karageorghis, *BCH* 85, 1961, σ. 276, ἀρ. IX (d) (= *SEG* 20, 145).

Ἀπολλώνιε
Πολφυρίδη
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Πολφυρίδη*. Γενικὴ ἐνικοῦ -η κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**. Πρόκειται γιὰ τὴν πρώτη μαρτυρία στὴν Κύπρο τοῦ ὀνόματος *Πολφυρίδης* βλ. *LGPV* I σ.λ.

Λεμ. 212. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΝΑΣΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν τοποθεσία «Καμπινάρκᾶ». Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 194/1, Inscr. 45). (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 194 (= *SEG* 31, 1332).

Ὀνάσιον
Ἀρίστωνος
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνάσιον βλ. **Λεμ. 191**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 213. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκὴ
περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένος δεξιά, ὕψους 0,58, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,26 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 639 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1449, T. 639/9 E5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 258, ἀρ. 5 (= *SEG* 42, 1301).

ΚΑΙ[- - -]
χ[ρηστέ],
χαῖρε.

Λεμ. 214. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἀπότμημα ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,58 καὶ διαμέτρου κάτω 0,235 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν τοποθεσία «Λοῦρες» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1099/3, Inscr. 236· M.P. 47/67/7, bl. 223). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 179, ἀρ. 11 (= *SEG* 37, 1379).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1988, 890 (ἀπλή μνεία).

[- - - - -]
[χρησ]τέ,
[χαῖ]ρε.

Λεμ. 215. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Κάτω μέρος ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, σωζομένου ὕψους 0,195, διαμέτρου ἄνω 0,173 καὶ κάτω 0,218 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν τοποθεσίᾳ «Λοῦρες» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1087/6, Inscr. 237· M.P. 47/67/7, bl. 223).

I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 179, ἀρ. 12 (= *SEG* 37, 1380).

NI χ[ρ]η[σ]τ[ε] ἡ -τή],
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ λόγω μονοφθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου /ai/ καὶ σύμπτωσης τοῦ ἀποτελέσματος μὲ τὸ [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 216. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,47, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,23 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 961/2, Inscr. 222· M.P. 47/67/7, bl. 5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 329, ἀρ. 9.

[Ζωί]λα (;)
[χρηστ]ή,
[χαῖρ]ε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίλα βλ. **Λεμ. 561**. Τὸ Ζωίλος εἶναι πολὺ κοινὸ βλ. **Λεμ. 226**.

Λεμ. 217. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκή περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,59, διαμέτρου ἄνω 0,375 καὶ κάτω 0,46 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1579/19). Μόνο δύο γράμματα, ἓνα Ν καὶ ἓνα Ο, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθοῦν, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος εἶναι 0,03 μ. (Αὐτοψία στίς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 185-6, ἀρ. 19 (= *SEG* 44, 1252).

Λεμ. 218. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκή περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,49, διαμέτρου ἄνω 0,255 καὶ κάτω 0,26 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1579/16). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 185, ἀρ. 16 (= *SEG* 44, 1249).

[- - - - -]
χρηστέ,

χα[ῖ]ρε.

Λεμ. 219. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκή περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ πολὺ φθαρμένος, σωζομένου ὕψους 0,71, σωζομένης διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀπαισιὰ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2159/1). Τὸ ὕψος τῶν δύο σωζομένων γραμμάτων εἶναι περίπου 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2005, σ. 193, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 2,1).

[- - - - -]
[- - - - -]
[χρησ]τέ.

Λεμ. 220. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,38, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,23 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀπαισιὰ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1535/9).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 188, ἀρ. 29 (= *SEG* 44, 1262).

Πβ. Masson, *Bull. Épigr.* 1996, 462 (ἀπλή μνεΐα).

[- - - - -]
[χρη]σ□τή,
χ(έ)ρε.

3. ΧΟΡΕ στὸν λίθο.

Λεμ. 221. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΑ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴ Χοιροκοιτία. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 140. Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 255, ἀρ. 97 (*SEG* 32, 1368).

Εὐτίχι (sic),
Ζωσι-
μᾶς·
ο<ὕ>δει<ς> ἀθ-
άνατος.

4. ΟΔΕΙΑΘ, Μένανδρος.

Κατὰ τὸν Aupert στὸν πρῶτο στίχο ἔχουμε *εὐτίχι* ἀντὶ *εὐτύχει*, ἐνῶ κατὰ τὸν Bingen στὸ *SEG* πιθανῶς στὸν πρῶτο στίχο νὰ ἦταν γραμμένο *εὐψίχι*, παραπέμποντας γιὰ ἀνάλογο παράδειγμα στὸ *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 14. Τὸ ὄνομα *Ζωσιμᾶς* εἶναι παράγωγο τοῦ ὀνόματος *Ζώσιμος* ποῦ ἀπαντᾷ στὶς ἐπιγραφές **Λεμ. 377, 462, 483, 505, 582, 624, 661, 746, 757, 761** καὶ **Λευκ. 58** βλ. καὶ *MSW*, σ. 96 (Άμαθοῦς). Στὶς **Λεμ. 403** καὶ **703** μαρτυρεῖται καὶ τὸ θηλυκὸ *Ζωσίμη*. Στὴν **Λεμ. 742** μαρτυρεῖται τὸ ὑποκοριστικὸ *Ζωσίας*. Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ποῦ παραδίδουν τὴ φράση *οὐδεις ἀθάνατος* βλ. **Λάρ. 94**.

Λεμ. 222. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ ρωμαϊκή
περίοδος

Κυλινδρικός βωμός, ὁποῖος βρέθηκε στὴν Παρεκκλησιά.
Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Petit κ.ἄ., *BCH* 113, 1989, σ. 899 (φωτ.) (*SEG* 39, 1522).

Ἀνένκλητος
Ἀφροδισίου
χρησιέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀνέγκλητος στὴν Ἀμαθοῦντα βλ. **Λεμ. 200.**
Τὸ ὄνομα Ἀφροδίσιος ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο ἤδη ἀπὸ τὸν ΣΤ΄ αἰ.
π.Χ. (Masson, *ICS* 299 καὶ 327), ἐνῶ μαρτυρεῖται κατὰ τὴ
ῥωμαϊκὴ περίοδο καὶ στὶς **Λεμ. 238, 771· Λάρ. 116** καὶ **181·**
στὶς **Λεμ. 86, 480** καὶ **Λάρ. 88, 118** καὶ **178** ἀπαντᾷ τὸ
θηλυκὸ ἀντίστοιχο Ἀφροδισία.

Λεμ. 223. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΛΕΑΡΧΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ
ΦΙΛΑΝΔΡΟΥ ρωμαϊκή
περίοδος

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,50, πλάτους 0,33 καὶ
πάχους 0,08 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ φυλάσσεται
στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (ἀρ. 252).

Karageorghis, *BCH* 85, 1961, σ. 274, ἀρ. IX (b) (= *SEG* 20, 143).

Κλεάρχη (;) Φιλάνδρου
χρησιέ, χαῖρε.

Τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς ἀποτελοῦν προσθήκη στὴν
ὀνοματολογία τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο. Γιὰ τὰ
ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin,
Friendship 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 224. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένη ἄνω δεξιά, ὕψους 1,01, πλάτους 0,40 καὶ πάχους 0,09 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (ἀρ. 252).

Karageorghis, *BCH* 85, 1961, σ. 274, ἀρ. IX (c) (= *SEG* 20, 144).

ΖΩΗ[- - - - -]

Κ. . . ΦΛ□ Α Ρ□ΕΝ. . .

χρηστέ, χαῖρε.

Λεμ. 225. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ βρισκόταν σὲ ἐπιπλοποιεῖο στὴ Λεμεσό. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 260, ἀρ. 108 (*SEG* 32, 1343).

Δημήτριε

χρηστέ,

χαῖρε.

Ἡ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς ὀφείλεται στὸν Pleket (*SEG*).

Λεμ. 226. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΟΪΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΖΟΪΛΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Λίθινη στήλη, ἡ ὁποία βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα.

MSW, σ. 96.

πβ. I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 260, ὑποσ. 14 (ἀπλή μνεία).

Ζοῖς

Ζοΐλου

χρηστή,

4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1 (Ζοῖς) καὶ 2 (Ζοΐλου). Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζωίς* βλ. *Τ. Νικολάου*, *PPC* Z 24 καὶ 25 τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὸ Κούριον καὶ τοῦ Α' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο ἀντιστοιχῶς, πβ. **Λεμ. 303, 494, 719, 728** καὶ **730**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζωίλος*, πβ. **Λεμ. 106, 176, 267, 288, 332, 333, 348, 390, 585, 669** (2), **733, 745, 780· Λευκ. 80, 93, 100· Λάρ. 99** (3) καὶ **192**. Στις ἰνδοευρωπαϊκῆς γλῶσσες, μὲ τὸ ἐπίθημα -λο- σχηματίζονται ὑποκοριστικὰ μορφήματα. Τὸ ὄνομα *Ζωίλος* σχηματίζεται μὲ τὸ μόρφημα -ίλος, τὸ ὁποῖο πιθανὸν νὰ ὀφείλεται στὴν ἐπίδραση τοῦ ἀντίστοιχου λατινικοῦ -*ilus* βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 14.

Λεμ. 227. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΩΦΕΛΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὴ στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἡ ὁποία βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο στὴ Λευκωσία (*Inscr. GR. 275*).

I. Nicolaou, RDAC 1981, σ. 189 (i) (= *SEG* 31, 1344).

Ωφελία
Μάρκου
μνήμης
4 χάριν.

1. Ωφελία, Νικολάου (= *SEG*).

Τὸ ὄνομα *Ωφελία* ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου. Γιὰ τὸ ὄνομα *Μάρκος*, πβ. **Λεμ. 227, 290, 368, 503, 702, 774· Λάρ. 22, 30, 182· Ἀμμ. 138** καὶ **Ἀβ. Πρ. 19**. Γιὰ τὴν στερεότυπη ἔκφραση *μνήμης χάριν* βλ. **Πάφ. 4**.

Λεμ. 228. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΝΗΣΙΔΟΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Στυλιανοῦ Ἰωσήφ τὸ 1895. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Perdrizet, BCH 20, 1896, σ. 354, ἀρ. 8.

Ὀνησεῖ[ς]
χρηστή,
χέρε.

Σχόλια: στ. 1: Ὀνησεί[ς]. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 3: χέρε: Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ὀνησίς ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 585**.

Λεμ. 229. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΝΗΣΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ
ῥωμαϊκὴ
περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Στυλιανοῦ Ἰωσήφ τὸ 1895.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 354, ἀρ. 9.

Ὀνησα
Φίλωνος
χρησιτὴ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ὀνησα ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλων βλ. **Λεμ. 253**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 230. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Δημήτρη Κτίστη τὸ 1895. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

LBW 2827· Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 354, ἀρ. 10.

Ἀρίστων
Ἀρίστωνος
χρησιτέ, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 231. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΝΥΛΛΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΝΕΜΑΧΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Μαρμάρινη στήλη, ἡ ὁποία βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα
στὴν οἰκία τοῦ Ἀντώνη Μιχαήλη τὸ 1895. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ
σημερινή της θέση.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 354-5, ἀρ. 11.

Ἀρίστων Ἀρίστω-
νος χρησιτέ,
χαῖρε.

4 Μένυλε Μενε-
μάχου χρησ-
τέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 4: *Μένυλε*. Ἐναλλαγή Λ ~ ΛΛ πρὸ τοῦ ὕψιλον
βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517. Τὸ φαινόμενο εἶναι
κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς
ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια
συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ.
Λεμ. 27. Τὰ ὀνόματα *Μένυλος* καὶ *Μενέμαχος* μαρτυροῦνται
γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρον, ἐνῶ εἶναι πολὺ κοινὰ στὸν
ἑλληνόφωνο χῶρον βλ. *LGPN* I σ.λ.

Λεμ. 232. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ
ΖΗΝΩΝΟΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Μαρμάρινη πλάκα ποὺ βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα τὸ 1895
κτισμένη στὸ πεζοδρόμιον μπροστὰ ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ
Νικηφόρου. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 355, ἀρ. 12.

Ἀγαθόκλε-
α Ζήνω-
νος

4 χρητιή, χαῖ-
ρε.

Σχόλια: στ. 4: *χρητιή*. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ.**
187.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα Ἀγαθόκλεια ἀπαντᾷ καὶ στην **Λεμ. 442**. Τὸ ὄνομα Ζήνων μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 192**, **Λευκ. 12** καὶ **Ἀμμ. 31**.

Λεμ. 233. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
περίοδος
ῥωμαϊκὴ

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Βασίλειου Θεοχαρίδη τὸ 1895.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 355, ἀρ. 17.

Τιμοκράτης
Τιμοκράτους
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Τιμοκράτης* βλ. **Λεμ. 265**.

Λεμ. 234. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΝΕΙΚΑΡΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ
ΔΗΜΑΡΙΟΥ
περίοδος
ῥωμαϊκὴ

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,46, διαμέτρου ἄνω 0,20 καὶ κάτω 0,235 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Μουτταγιάκα, ποῦ βρίσκεται τέσσερα περίπου χιλιόμετρα δυτικῶς τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 893/3, *Inscr. GR. 194· M.P. 27/65/2*, bl. 22, 47/67/6, bl. 151). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,031 (τὸ ὑψίλον 0,047) μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 259, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 42,4) (= *SEG* 33, 1208).

Νεικάρι□ν□
Δημαρίου□
χρηστή□, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Νεικάρι□ν□*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ὁ τύπος *Νεικάριν* εἶναι κλητικὴ πῶση μετὰ ἀπὸ τὴν ὑφαίρεση τοῦ ὀμικρον (*Νεικάριον* > *Νεικάριν*) τοῦ ὀνόματος *Νεικάριον*, παραγώγου ἀπὸ τὸ θέμα *Νικ-* με̄ ὑποκοριστικὴ κατάληξη *-άριον*. Γιά τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο̄ στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67 καὶ Georgacas, «On the nominal endings in *-ις*, *-ιν* in later Greek», *CPh* 43, σ. 243-260. Τὸ ὄνομα *Νεικάριον* μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Πάφ. 92**. Γιά τὸ ὄνομα *Δημάριον* πβ. **Λεμ. 97, 466, 525, Λευκ. 57** καὶ **Λάρ. 172**. Πρόκειται γιά δύο ὀνόματα ποὺ φέρουν τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξη *-άριον* βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 12-13. Γιά τὰ θηλυκὰ ὀνόματα με̄ κατάληξη οὐδετέρου γένους *-ιον* βλ. **Πάφ. 19**. Πρόκειται γιά ἀκόμη ἓνα παράδειγμα χρήσεως τοῦ μητρωνυμικοῦ ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ βλ. **Λεμ. 204**.

Λεμ. 235. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Κίων με̄ ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ με̄ ἐπίκρανο ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 1,44, διαμέτρου ἄνω 0,50 καὶ κάτω 0,37 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσό στὴν τοποθεσία «Κάψαλος» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 664/2, Inscr. 139· M.P. 47/67/6, bl. 36). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1980, σ. 264-5, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 39,8) (*SEG* 30, 1624).

Φειλω[- - -]
τειμήν.

Σχόλια: στ. 2: *τειμήν*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιά τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο με̄ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ἡ ἐπιγραφή ἀνήκει στὴ δεύτερη χρῆση τῆς κολόνας. Ἡ χρονολόγησις ἔγινε ἀπὸ τὸν Bingen (*SEG*). Ὁ Pleket στὸ *SEG* εἰσηγεῖται τὴν ἀποκατάστασις *Φειλω*[*νυμίων*] ἢ *Φειλώ*[*νυμος*] παραπέμποντας στὸν Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 259, ἀρ. 107.

Λεμ. 236. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε στὴν Λεμεσό καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ.

K. Nicolaou, *AJA* 80, 1976, σ. 366 (*SEG* 26, 1478).

Ἐπαφρόδειτε
χρηστέ,
χαῖρε.

Λεμ. 237. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ
Α΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,43, διαμέτρου ἄνω 0,33 καὶ κάτω 0,365 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Ἅγιος Tychon E 5).

I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 226, ἀρ. 3 (= *SEG* 43, 1005).

Θέων
Ἰσιδώρου
[χ]ρηστ[έ],
[χαῖρε].

Τὸ ὄνομα Θέων μαρτυρεῖται καὶ στὶς ἐπιγραφές **Λεμ. 334, 456** (2), **Λευκ. 83** καὶ **Λάρ. 35**. Τὸ ὄνομα Ἰσίδωρος ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 198, 318, 367** (2), **373, 392, 419**. **Λάρ. 21, 30, 38** (2) καὶ **Ἀβ. Πρ. 12**, πβ. *MSW*, σ. 96. Στὴν **Ἀμμ. 70** ἀπαντᾷ καὶ τὸ θηλυκὸ Ἰσιδώρα.

Λεμ. 238. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
Α΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 48.

Ἀφροδεΐσιε
χρητέ, χαῖ[ρε].

Σχόλια: στ. 1: *Ἀφροδεΐσιε*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: χρητιέ. Παράλειψη τοῦ [s] βλ. **Λεμ.**

203.

Γιὰ τὰ ὀνόματα Ἀφροδίσιος καὶ Ἀφροδισία βλ. **Λεμ.** 222.

Λεμ. 239. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ

Α' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 54.

Φίλων
χρησιτέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλων βλ. **Λεμ.** 253. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 240. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΩΡΟΥ

Α - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Χοιροκιτία καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

LBW 2835.

Ἀσκληπιάδης
Φιλοδώρου·
χρησιτέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀσκληπιάδης βλ. **Λεμ.** 283. Γιὰ τὸ ὄνομα Φιλόδωρος βλ. **Λεμ.** 292. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 241. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΙΣΙΑΔΟΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένη ἄνω, ὕψους 0,39, πλάτους 0,47 καὶ πάχους 0,06 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο 554 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Τ. 554/16). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 177, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 27) (*SEG* 40, 1344).

Ἰσιὰς χρησιή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἰσιὰς μαρτυρεῖται καὶ στίς **Λεμ. 190** καὶ **712**.

Λεμ. 242. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΝΥΤΑΤΟΣ
Α΄ -
Β΄ αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο 33 καὶ ἐξέδωσαν οἱ Aupert - Masson βάσει ἐνὸς ἀντιγράφου τοῦ A. H. Smith, *Carnet de fouille* (nov. 1893-jan. 1894), tombes 1 à 110. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 374 (*SEG* 29, 1553).

Ὅμόνοια
Πνυτᾶτος
χρησιή,
4 χαῖρε.

2. Πνυτᾶτος, Aupert - Masson: ΠΝΥΤΑΤΟΣ, Smith.

Ἡ χρονολόγησις τῆς ἐπιγραφῆς ἔγινε ἀπὸ τὸν Bingen (*SEG*). Ὁ τύπος Πνυτᾶς εἶναι ὑποκοριστικὸν σὲ -ᾶς τῶν ὀνομάτων Πνυτ(ο)-, ὅπως Πνυταγόρας, Πνυτόνικος, Πνυτότιμος. Γιὰ τὰ ὀνόματα Πνυτ(ο)-, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ διαδεδομένα ἀπὸ τῆς διαλεκτικῆς περιόδου (βλ. *LGPN* I σ.λ.), στὴν Κύπρον βλ. **Λάρ. 4**. Γιὰ τὴν δημιουργίαν περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β΄, σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71. Γιὰ τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -ᾶς σὲ ἐπιγραφὰς τῆς Μακεδονίας βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 15-17. Οἱ ἐπιγραφὰς αὐτῆς τῆς

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

περιόδου ποῦ παραδίδουν τὸ συγκεκριμένο ὄνομα *Πνυτᾶς* εἶναι οἱ **Λεμ. 242, 370** καὶ **Λευκ. 50**.

Λεμ. 243. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΜΗΛΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΚΙΛΛΕΟΥΣ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη στήλη, ὕψους 1,23 καὶ πλάτους 0,437 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 353-4, ἀρ. 5· Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 385-6, ἀρ. 31 (φωτ. πίν. 34, σ. 385) (*SEG* 29, 1539).

Εὐμηλος
Κιλλεός
Ἀσπένδιος.

Ἡ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς ἔγινε ἀπὸ τὸν Pleket (*SEG*). Τὸ ὄνομα *Εὐμηλος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν Κρήτη, τὴ Χίο, τὴν Κυρηναϊκή, τὴν Εὐβοία, τὴ Ῥόδο καὶ τὰ Θηρά (βλ. *LGPN* I σ.λ.), ἐνῶ τὸ *Κιλλεύς* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά. Οἱ Aupert καὶ Masson ἀναφέρουν ὅλους τοὺς ξένους ποῦ μαρτυροῦνται ἐπιγραφικῶς στὴν Ἀμαθοῦντα, πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épiqr.* 1963, 603.

Λεμ. 244. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,578 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,338 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ βρισκόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνάτου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,027 μ.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 353, ἀρ. 3· Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 386-7, ἀρ. 32 (φωτ. πίν. 35-6, σ. 387) (*SEG* 29, 1540).

Ἡλιόδωρε
Ἡλιοδῶρου
τοῦ Ἐρᾶ[τ]ωνος
4 χρηστέ, χαῖρε.

2. Ἡλιοδῶρου, Aupert - Masson
Masson: Ἐρωνος, Perdrizet.

3. Ἐρᾶ[τ]ωνος, Aupert -

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα *Ἥλιόδωρος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν ἐλληνιστικὴ περίοδο βλ. *Τ. Νικολάου, PPC, Η 5-8*, καὶ μαρτυρεῖται κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο καὶ στὶς **Λεμ. 325, 343, 436, 676, 706** καὶ **Αβ. Πρ. 14**. Στὶς **Λεμ. 36** καὶ **619** ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα *Ἥλιοδώρα*.

Λεμ. 245. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΗ[ΑΣ]

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,45 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,23 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ βρισκόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνώτου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,020 μ.

Aupert - Masson, *BCH 103*, 1979, σ. 364, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 6, σ. 365) (*SEG 29*, 1544).

Ἀριστόκλη[α]
χρηστή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀριστόκλη[α]. Ἐναλλαγὴ Η ~ ΕΙ ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν /i/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 170-1, πβ. Brixhe 1987², σ. 51.

Τὸ ὄνομα *Ἀριστόκλεια* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 618, 720**.
Λευκ. 39 καὶ **Λάρ. 115**.

Λεμ. 246. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
[Ο]Ν[Η]ΣΙΚΡΑΤΟΥΣ Α' -
Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,63 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,37 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ βρισκόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνώτου.

Aupert - Masson, *BCH 103*, 1979, σ. 367, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 8, σ. 368) (= *SEG 29*, 1545).

Δημήτριε
[Ὀ]ν[η]σικράτους
[χρησ]τέ, χαῖρε.

Ὁ δεῦτερος στίχος ἴσως θὰ μπορούσε νὰ ἀποκατασταθεῖ ὡς Π□[α]σικράτους ἢ Λ□[υ]σικράτους κατὰ τοὺς πρώτους ἐκδότες.

Λεμ. 247. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΟΥΔΟΣ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,52 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν οἰκία τοῦ Θωμᾶ Κωστάνδου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 367-9, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 10, σ. 368) (*SEG* 29, 1547).

Ἐπικτοῦ
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἐπικτοῦς ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 256** καὶ **644**. Γιὰ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. Schwyzer, *Gr. Gramm.*, σ. 479, ὑποσ. 2, πβ. Brixhe 1987², σ. 75-76 καὶ Masson, *Bull. Épigra.* 1990, 809.

Ὄνόματα θηλυκὰ σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο μαρτυροῦνται στὴν **Λεμ. 247, 256** καὶ **644** (*Ἐπικτοῦς*), **249** (*Λευκοῦς*), **293, 652** (*Κρατοῦς*), **371** (*Σεραποῦς*), **608** (*Ἀφροδοῦς*), **633** (*Τρυφοῦς*), **635** (*Μυροῦς*), **690** (*Δημητροῦς*), **663, 722** (*Δεμετροῦς*), **Λάρ. 196** (*Σωτηροῦς*), **Λάρ. 204** (*Δημητριοῦς*) καὶ στὴν **Αβ. Πρ. 36** (*Ἀρτεμοῦς*).

Λεμ. 248. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,51 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ βρισκόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνάτου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 369, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 12, σ. 370) (= *SEG* 29, 1548).

Θεόπονπε Θεοπόν-

που χρησιέ, χαῖρε.

Σχόλια: Απόδοση τοῦ ἔρρινου τῆς ἐξόδου μὲ Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Τὸ ὄνομα *θεόπομπος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, ἀλλὰ μαρτυρεῖται σὲ πολλὰς περιοχὰς τοῦ ἑλληνόφωνου χώρου βλ. *LGN I* σ.λ.

Λεμ. 249. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΟΥΔΟΣ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,30 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,35 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 651/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,032 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 371, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 15, σ. 372) (*SEG* 29, 1549).

Λευκοῦ

χρῆσι(τή), χαῖρε.

2.ΧΡΗΣΤΕ στὸν λίθο.

Τὸ ὄνομα *Λευκοῦς* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο βλ. *LGN I* σ.λ. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. **Λεμ. 247**.

Λεμ. 250. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΝΑΣΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣ[ΤΟ]ΚΡΑΤΟ[ΥΣ]

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,51 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,35 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 651/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,035 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 371-2, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 16, σ. 372) (= *SEG* 29, 1550).

Ὀνάσιον
Ἀρισ[το]κρ[ά]τ[ο]υς]
χ[ρη]σ[τ]ή[ς], χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνάσιον βλ. **Λεμ. 191**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀριστοκράτης βλ. **Λεμ. 305**.

Λεμ. 251. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣ[Α]

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,355, διαμέτρου ἄνω 0,265 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,218 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 651/4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,017 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 372, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 17-8, σ. 373) (*SEG* 29, 1551).

Ὀνησ[ᾶ]
[χρησ]τ[ῆ]ς,
[χαῖρ]ε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνασᾶς - Ὀνησᾶς βλ. Masson, *RPh* 1982, σ. 14. Τὸ ὄνομα αὐτὸ μαρτυρεῖται στὶς ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο **Λεμ. 523, 701, 782** (Ὀνασᾶς)· **Λεμ. 251, 386, 511, 553**· **Λάρ. 190, Ἀβ. Πρ. 40** (Ὀνησᾶς) καὶ **Λεμ. 693** (Ὀνεσᾶς). Στὶς **Πάφ. 124** (;) καὶ **Λεμ. 566** (Σπιτάλλι) μαρτυρεῖται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ τύπος Ὀνᾶς. Στὴν **Λεμ. 175** ἀπαντᾷ ὁ τύπος Ὀνησος καὶ στὴν **Λεμ. 542** ὁ τύπος Ὀνασος βλ. καὶ *LGPV* I, σ.λ.

Λεμ. 252. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΝΥΤΟΚΡΑ[ΤΟΥΣ], ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΠΝΥ[Τ]ΟΚΡΑ[ΤΟΥΣ]

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,51 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,023 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 374, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 19, σ. 373) (*SEG* 29, 1552).

Πν[υ]τ[ό]κρ[α]τ[ες]
Πνυ[τ]οκρ[ά]τ[ους]
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ Πνυτ(ο)- βλ. **Λάρ. 4**. Τὸ ὄνομα Πνυτοκράτης ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 337** καὶ **Ἄμμ. 5**.

Λεμ. 253. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,65 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,336 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ βρισκόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνώτου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,037 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 376-7, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 24, σ. 375) (= *SEG* 29, 1555).

Φίλων
Φίλωνος
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Φίλων μαρτυρεῖται καὶ στὶς ἐπιγραφές **Λεμ. 158, 229, 239, 481, 507 (2), 567, 601, 611, 639** καὶ **Ἄβ. Πρ. 3** καὶ **28**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 254. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Α΄ -
Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,542 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,24 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,023 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 377, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 25-6) (*SEG* 29, 1556).

Π□. .Α. . . .N[- -]
χρηστέ,
χαῖρε.

Λεμ. 255. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 115, 1991, σ. 785 (φωτ. πίν. 49, σ. 786) (*SEG* 41, 1424).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1992, 546 (γιὰ τὸ Ἐμοῦτος).

Ἀπολλώνιε
Ἐμοῦτος
[χρ]η[σ]τέ,
4 χαιρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**. Κατὰ τὸν Aupert ἡ γενικὴ Ἐμοῦτος εἶναι τοῦ ὀνόματος Ἐμοῦς, σπάνιο ὄνομα αἰγυπτιακῆς προελεύσεως. Ὁ Masson διερωτᾶται κατὰ πόσον θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγνωσθεῖ Ἐλλοῦτος, ἀλλὰ τὸ μεῖ εἶναι ἀπολύτως εὐκρινὲς στὸν λίθο, ὅπως ἐπισημαίνει καὶ ὁ Bingen στὸ *SEG*.

Λεμ. 256. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΟΥΔΟΣ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,68 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,47 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴ δεύτερη ποὺ χρονολογεῖται μεταξὺ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ. 417**). Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,03.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 367, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 9, σ. 368) (*SEG* 29, 1546).

Ἐπικ[τ[οῦ] Ο[Ι]Κ[- - -]
χ[ρη]στή, χ[αῖ]ρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἐπικτοῦς βλ. **Λεμ. 247**.

Λεμ. 257. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,345 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 276, στὴν περιοχὴ τοῦ

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

ξενοδοχείου «Λιμονιά». Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 789, Inscr. 156, T. 276/358). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,028 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 205, ἀρ. 37 (φωτ. πίν. 15,37) (= *SEG* 41, 1454).

Ἀπολλώνιε
Διονυσίου
χρηστέ, χαῖρε.

Ὁ τάφος χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τὴν ἀρχαϊκὴ μέχρι τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο. Τὰ κεραμικὰ συνευρήματα ἀνάγουν τὴ χρονολόγησι ἀπὸ τὸν Α΄ μέχρι τὶς ἀρχές τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρῳ ποὺ παραδίδουν τὸ συνηθέστατο σὲ ὅλες τὶς περιοχὲς ὄνομα Διονύσιος βλ. **Λευκ. 82**.

Λεμ. 258. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος σὲ ὀρισμένα σημεῖα, ὕψους 0,567, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,245 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολι τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 278, στὴν περιοχὴ τοῦ ξενοδοχείου «Λιμονιά». Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 791, Inscr. 157, T. 278/23). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,027 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 205-6, ἀρ. 38 (φωτ. πίν. 15,38) (*SEG* 41, 1455).

Δημήτριε
ΤΟΥΜΕΛΛΕΙ,
χαῖρε.

2. Τουμελλει, *SEG*: Τούμελλε<ι>, Νικολάου.

Γιὰ τὸ *ΤΟΥΜΕΛΛΕΙ* τοῦ στ. 2 ὑπάρχουν οἱ ἐξῆς ἐρμηνεῖες: α) Νὰ εἶναι *Τούμελλε{ι}*, δηλ. νὰ ἔχει γραφεῖ κατὰ λάθος τὸ *ίωτα* καὶ νὰ ἔχουμε μία κλητικὴ τοῦ ὀνόματος *Τούμελλος*, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ *Δημήτριος* ἔχει δύο ὀνόματα. β) Νὰ εἶναι τοῦ *Μέλλει*, δηλ. νὰ ἔχουμε τὸ ἄρθρο μὲ τὴ γενικὴ τοῦ πατρωνυμικοῦ *Μέλλης* μὲ *ΕΙ* ἀντὶ *Η*. Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές ποὺ φέρουν τὴν προσφώνησι *χαῖρε simpliciter* βλ. **Λεμ. 191**.

Λεμ. 259. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΝΕΣΘΕΩΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΝΕΣΘΕΩΣ
Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.

Ταφική στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,88 καὶ πάχους ἀπὸ 0,133 μέχρι 0,17 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 342, στὴν περιοχὴ τοῦ ξενοδοχείου «Λιμονιά». Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 867, Inscr. 187, T. 342/11). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,037 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 206, ἀρ. 40 (φωτ. πίν. 16,40) (= *SEG* 41, 1457).

Μενεσθεῦ
Μενεσθέως
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Μενεσθεύς* ἀπαντιᾶ σὲ μία ἐπιγραφὴ ἀπὸ τοὺς Χύτρος τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ. βλ. I. Νικολάου, *PPC*, M 20, καθὼς καὶ στὴν **Λεμ. 260**.

Λεμ. 260. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ Μ[Ε]Ν[ΕΚ]ΡΑΤΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΤΟΥ ΜΕΝΕ[ΣΘ]ΕΩΣ Α΄ -
Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,39 καὶ κάτω 0,43 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 354, στὴν περιοχὴ τοῦ ξενοδοχείου «Λιμονιά» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 879, Inscr. 190 a-b, T. 354/123). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές (γιά τὴ δεύτερη, ποὺ χρονολογεῖται μὲ ἀμφιβολία στὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ. 368**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,03 μ. καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στίς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 206-7, ἀρ. 41 (φωτ. πίν. 16,41 a,b) (= *SEG* 41, 1458).

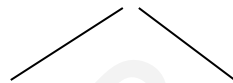
Μ[ε]ν[ε]κ[ρ]άτια
Μενε[σθ]έως

χρηστ[ή], χ[α]ῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Μ[ε]ν[ε]κ[ρ]άτ[ι]α. Ἐναλλαγή I ~ EI γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Μενεκράτεια* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο· μαρτυρεῖται ὁμως στὴν Κρήτη, τὴ Δῆλο καὶ τὴ Σύρο βλ. *LGPN* I σ.λ. Τὸ ἀρσενικὸ *Μενεκράτης*, ποῦ εἶναι πολὺ κοινὸ σὲ πολλὰς περιοχάς, μαρτυρεῖται στὴν Κύπρο καὶ σὲ ἐπιγραφὴ τοῦ Δ' / Γ' αἰ. π.Χ., I. Nicolaou, *PPC*, M 32. Γιὰ τὸ ὄνομα *Μενεσθεύς* βλ. **Λεμ. 259**. Ὅπως ἐπισημαίνει ἡ Νικολάου, οἱ ἐπιγραφές **Λεμ. 259** καὶ **260** ἀφοροῦν στὴν ἴδια οἰκογένεια, ἂν κρίνουμε ἀπὸ τὴν πλήρη ἢ μερικὴ ὁμωνυμία μεταξὺ πατρὸς καὶ παίδων. Κατὰ συνέπεια τὸ οἰκογενειακὸ στέμμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Μενεσθεύς

Μενεσθεύς

Μενεκράτεια

Λεμ. 261. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΦΑΥΣΤΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,495, διαμέτρου ἄνω 0,305 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος, στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ὅπου κτίσθηκε τὸ ξενοδοχεῖο «Λιμονιά», καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 690/1, Inscr. 144· M.P. 47/67/6, bl. 123). Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴ δεύτερη, ἡ ὁποία χρονολογεῖται τὸν Β' αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ. 338**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 195, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 34, 8a-b) (*SEG* 31, 1327).

Φαῦστα Ἀρισ-
τοκράτους χ<ρ>ησ-

τή, χαῖρε.

1. Φαῦστα, *SEG*: Φαῦστα, Νικολάου
Ἀριστοκράτου, Nicolaou || XHS στὸν λίθο.

2. Ἀριστοκράτους, *SEG*:

Στὴν **Λεμ. 204** ἀπαντιᾶ τὸ *Φαυστώ*, ποῦ εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος *Φαῦστα*. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀριστοκράτης* βλ. **Λεμ. 305**.

Λεμ. 262. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,51, διαμέτρου ἄνω 0,37 καὶ κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Αμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 843/1, Inscr. 169· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,02 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 199, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 36,17) (= *SEG* 31, 1340).

Διογένης Διογένε-
νους χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Διογένης* ἀπαντιᾶ τόσο στὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο (βλ. I. Nicolaou, *PPC*, Δ 42-46) ὅσο καὶ στὴ ρωμαϊκὴ (βλ. **Λεμ. 262** [2], **423**, **694**, **Κερ. 24** καὶ **Ἀμμ. 123**).

Λεμ. 263. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΕΡΠΙΝΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΙΩΝΟΣ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,635, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,53 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Αμαθοῦντος, στὴ νοτιοανατολικὴ πλευρὰ τοῦ ὑπὸ ἀνέγερση τότε ξενοδοχείου «Avenida», καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 846/1, Inscr. 173· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 199, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 36,18) (= *SEG* 31, 1341).

Τέρπνη Μαρίωνος
χρηστή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Τέρπνη* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο ἀλλὰ μαρτυρεῖται τὸ [*Τέ*]ρπνος, ὄνομα ἐνὸς Θρακός, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Γ΄ - Β΄ π.Χ. βρέθηκε στὸ Κίτιον βλ. *I. Nicolaou, PPC, T 7*. Τὸ ὄνομα *Μαρίων* παραδίδεται καὶ στὶς ἐπιγραφές **Λεμ. 346, 586, 778, 784**. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 264. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΙΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,505, διαμέτρου ἄνω 0,37 καὶ κάτω 0,385 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸ ἴδιο σημεῖο μὲ τὴν ἐπιγραφή **Λεμ. 263** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 843/2, Inscr. 170· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,038 μ.

I. Nicolaou, RDAC 1981, σ. 200, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 36,19) (= SEG 31, 1342).

Πρῖμος
Γάμου
χρηστῆ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Πρῖμος* (λατινικὸ *Primus*) ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο, ἐνῶ μαρτυρεῖται σὲ πολλὲς περιοχὲς τοῦ ἑλληνόφωνου χώρου βλ. *LGPN I σ.λ.* Τὸ ὄνομα *Πρειμαρία* ἀπαντᾷ στὴν ἐπιτύμβια ἐπιγραφή **Λάρ. 41**. Τὸ ὄνομα *Γάμος*, τὸ πατρωνυμικὸ τοῦ νεκροῦ, ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου, ἐνῶ ἀπαντᾷ στὴν Κρήτη, τὴ Κὼ καὶ τὴ Θήρα. Τὸ ὄνομα *Γαμιανός* μαρτυρεῖται στὴν ἐπιτύμβια ἐπιγραφή **Λάρ. 47**.

Λεμ. 265. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,625, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω διαμέτρου 0,415 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος κατὰ τὴ διάρκεια ἐργασιῶν τῆς Ἀρχῆς Τηλεπικοινωνιῶν Κύπρου καὶ ἐκτίθεται

στο ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 955/2, Inscr. 220· M.P. 47/67/7, bls 6, 9). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 328, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 60,7) (= *SEG* 35, 1457).

Τιμοκράτη
Δημητρίου
χρησιέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Τὸ ὄνομα *Τιμοκράτης* μαρτυρεῖται τόσο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴν περίοδο (βλ. I. Nicolaou, *PPC*, T 33-41) ὅσο καὶ κατὰ τὴν ῥωμαϊκὴν (βλ. **Λεμ. 25, 233 [2], 265, 308, 340, 450** καὶ **762**).

Λεμ. 266. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΙΜΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
μ.Χ. Α΄ - Β΄ αί.

Ἐπιτύμβια στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 1,10, μεγίστου πλάτους 0,42 καὶ πάχους 0,13 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 147, στὴ βόρεια περιοχὴ τοῦ «Amathus Hotel». Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 556, T. 147/1, Inscr. 115). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1974, σ. 191, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 29,3) (= τῆς ἰδίας, *Amathonte*, σ. 199, ἀρ. 16 = *SEG* 41, 1440).

Θεοτίμηι
Ἀπολλωνίου
χρη[στή] vac.

Ὅπως σημειώνει ἡ Νικολάου, στὸν στίχο 1 ἔχει χαραχθεῖ στικτὸ *ἰῶτα* βλ. **Λεμ. 326**. Τὸ ὄνομα *Θεοτίμη* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὶς ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο· ἀπαντᾷ σὲ μία ἐπιγραφὴ τῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Σαλαμίνα βλ. *LGN I* σ.λ. Τὸ ὄνομα *Θεοτίμος* ἀπαντᾷ στὴν **Λεμ. 643**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 267. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΙΛΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΟΜΕΝΟΥΣ

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος στὴν ἄνω ἀριστερὴ γωνία, ὕψους 0,495, διαμέτρου ἄνω 0,365 καὶ κάτω 0,39 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν τοποθεσία «Λοῦρες» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1087/1, Inscr. 230· M.P. 47/67/7, bl. 223). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,033 μ. (Ἀὐτοψία στίς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 178, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 55,6) (*SEG* 37, 1374).

Ζωίλε Κυπρο-
μένου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1-2: *Κυπρομένου*. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίλος βλ. **Λεμ. 226**. Τὸ πατρωνυμικὸ *Κυπρομένης* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο καὶ πρέπει νὰ προστεθεῖ στὰ ὀνόματα ποῦ ἔχουν ὡς πρῶτο συνθετικὸ τὸ *Κυπρο-* βλ. Masson, *ΚΣπ* 28, 1964, σ. 8-12.

Λεμ. 268. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛΑΤΥΧΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΥ
Α΄ -
Β΄ αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,81, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,485 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος, στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ὅπου ἔχουν ἀνεγερθεῖ τὰ «Elamayia Flats» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 842/1, Inscr. 163· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,04 μ. (Ἀὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 197, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 35,11) (= *SEG* 31, 1333).

Καλάτυχε
Ἀρισταγόρου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Καλάτυχος* ἀπαντιᾶ καὶ στὶς **Λεμ. 275, 277, 377, 466, 509, 609, 715, 753** καὶ **754**, ἐνῶ στὴν **Λεμ. 725** μαρτυρεῖται τὸ θηλυκὸ *Καλατυχία*. Τὸ ὄνομα *Καλατυχιανός* μαρτυρεῖται στὴν **Λεμ. 569**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρισταγόρας* βλ. **Πάφ. 131**.

Λεμ. 269. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΓΛΑΥΚΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,645, διαμέτρου ἄνω 0,485 καὶ κάτω 0,52 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 842/2, Inscr. 164· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,033 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 197, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 35,12) (*SEG* 31, 1334).

Γλαυκία
Φιλοκράτους
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ, τὸ ὁποῖο εἶναι πολὺ συνηθισμένο σὲ ἀρκετὲς περιοχές, μαρτυρεῖται στὴν Κύπρο καὶ σὲ μιὰ ἐπιγραφή ἀβεβαίας προελεύσεως βλ. **Αβ. Πρ. 32**. Γιὰ τὸ ὄνομα Γλαυκίας βλ. P. J. Sijpesteijn, *ZPE* 91, 1992, σ. 80 (= *SEG* 42, 1784). Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 270. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,66, διαμέτρου ἄνω 0,47 καὶ κάτω 0,498 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ὅπου ἔχει ἀνεγερθεῖ τὸ ξενοδοχεῖο «Λιμονιά» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 842/3, Inscr. 165· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 197-8, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 35,13) (*SEG* 31, 1335).

Ὀλυμπε
Ὀνησάν-
δρου χρηστέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπος βλ. **Λάρ. 108**. Τὸ ὄνομα Ὀνήσανδρος μαρτυρεῖται τόσο στὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο (βλ. I. Nicolaou, *PPC*, O 28 καὶ τῆς ἰδίας, *RDAC* 1978, σ. 274, ἀρ. 3) ὅσο καὶ στὴ ῥωμαϊκὴ (βλ. **Λεμ. 270, 292, 376, 460, 474** καὶ **Ἀμμ. 31-32**).

Λεμ. 271. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΡΩΤΕΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΤΗΡΟΥΣ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,375 καὶ κάτω 0,392 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ὅπου ἔχουν ἀνεγερθεῖ τὰ «Elamayia Flats» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 842/4, Inscr. 166· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 198, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 35,14) (*SEG* 31, 1336).

Ἐρώτειον
Τήρους
χρηστή,
4 χαῖρε.

4. χαῖρε, *SEG*: nil, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 1: Ἐρώτειον. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς ἀπαντοῦν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Ἡ Νικολάου στὸν στ. 2 προτείνει ὅτι ἡ γενικὴ εἶναι ἢ τοῦ ὀνόματος *Τηρώ* ἢ τοῦ *Τήρης*, ἀλλὰ εἶναι πιὸ πιθανὸν νὰ εἶναι πατρωνυμικό, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Bingen (*SEG*). Τὸ ὄνομα Τήρης μαρτυρεῖται καὶ στὴν Εὐβοία καὶ Λέσβο βλ. *LGPN* I σ.λ.

Λεμ. 272. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩ[ΝΙΟΥ], ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΩ[ΝΟΣ] Α' -
Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,295 καὶ κάτω 0,325 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 271** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 842/5, Inscr. 167· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 198, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 35,15) (= *SEG* 31, 1337).

Ἀπολλώ[νιε]
Ἀρίστω[νος]
χρηστ[έ],
4 χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 273. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΥΡΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ Α' -
Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,515, διαμέτρου ἄνω 0,35 καὶ κάτω 0,365 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 842/6, Inscr. 168· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,033 μ. (Ἀὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 198, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 35,16) (*SEG* 31, 1338).

Μύρων
Ἀπολλοφάνου
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: Ἀπολλοφάνου. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατὰ τὰ πρωτόκλιτα.

Τὸ ὄνομα Μύρων μαρτυρεῖται καὶ στὴν Κρήτη, τὴ Δῆλο, τὴν Εὐβοία, τὴν Κῶ καὶ τὴ Θάσο, ἐνῶ τὸ συνηθέστατο σὲ πολλὰς περιοχὰς ὄνομα Ἀπολλοφάνης ἀπαντᾷ καὶ σὲ μία

ἐπιγραφή ἐλληνιστικῆς περιόδου ἀπὸ τὸ Κίτιον βλ. *LGPN I* σ.λ.

Λεμ. 274. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ Α - Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση. *LBW 2826.*

Ἀπολλώνιος
Ἀπολλωνίου·
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203.**

Λεμ. 275. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛ[Α]ΤΥΧΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΩ[Ν]ΙΟΥ Α' - Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε σὲ οἰκία στὸ Ἀρμενοχώρι. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH 104*, 1980, σ. 245, ἀρ. 47 (φωτ. πίν. 57-8, σ. 246) (= *SEG 30*, 1584).

Καλ[] [ά]τυχ-
ος Ἀπολω-
[ν]ίου· χρησ-
4 τέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1-2: Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

στ. 2-3: Ἀπολω|νίου. Ἐναλλαγὴ Λ ~ Λλ πρὸ φωνήεντος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἐλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἐλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Καλάτυχος* βλ. **Λεμ. 268.** Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203.**

Λεμ. 276. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ Ε[Υ]ΤΥΧΟΥ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,592 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,265 μ. Βρέθηκε στὴν οἰκία τοῦ Λάμπρου Ἀθανασίου στὴν Παρεκκλησιά. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,027 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Aupert, BCH 104, 1980, σ. 243, ἀρ. 42 (φωτ. πίν. 50, σ. 244) (= SEG 30, 1581).

Ε[Ϛ]τυχε Ε-
[- - - - -]
[- - - - -],
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *ΕϚτυχος* βλ. **Λεμ. 287.**

Λεμ. 277. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑ[ΛΑ]ΤΥΧΟΥ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,46 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,23 μ. Βρέθηκε στὴν οἰκία τοῦ Χρίστου Μελενιώτου στὴν Παρεκκλησιά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Aupert, BCH 104, 1980, σ. 245, ἀρ. 46 (φωτ. πίν. 55-6, σ. 246) (= SEG 30, 1583).

Κ□α□[λά]τυχε□
χρ[ησ]τέ,
χα□[ῖ]ρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Καλάτυχος* βλ. **Λεμ. 268.**

Λεμ. 278. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΦΙΛΑΙΝΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑΤΟΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Κυλινδρική ταφικὴ στήλη, φθαρμένη δεξιὰ, ὕψους 0,532 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,375 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα

καὶ φυλασσόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνώτου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 376, ἀρ. 21 (φωτ. πίν. 22, σ. 375) (*SEG* 29, 1554)· Daux, *REG* 98, 1985, σ. 399-401.

Φιλαίνειν
Ἄρτεμᾶτος
χρησ[τ]ή□, [χ]αῖρε.

1. Φιλαινσιν (?), *BCH*· Φιλαίν<ε>ιν, *SEG*
χρησ[τ]ή□□, *BCH*.

2.

Σχόλια: στ. 1: Φιλαίνειν. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους -ιον βλ. Πάφ. 19. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ios βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα Ἄρτεμᾶς, -ᾶτος βλ. Λευκ. 52. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Λεμ. 279. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙ[ΟΥ]

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 49.

Δημήτρι[ε]
χρησιέ,
χαῖρε.

Λεμ. 280. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Α -

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

LBW 2828.

Δημήτριε
Δημητρίου
[χρηστέ, χαῖρε].

Λεμ. 281. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ

A -
B' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

LBW 2829.

Δημητρία
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία* μετὰ παράγωγα καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λεμ. 282. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟ[ΔΟ]ΣΙΟΥ

A' - B' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,89, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,50 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὸ ξενοδοχεῖο «Ἀμαθοῦς» στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 650, Inscr. 131· M.P. 165/38/2, bls 70-71, 25/65/2, bl. 16). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,037 μέχρι 0,046 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1979, σ. 346, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 51,4)· Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 245, ἀρ. 45 (φωτ. πίν. 53-54, σ. 244) (*SEG* 29, 1558).

Θεο[δό]σιε
Θε[οδ]ο[σί]ου
τ[ο]ῦ Ἀρσ[ίν]ου
4 χρηστέ, χαῖρε.

2. Θε[οδ]ο[σί]ου, *SEG*: Θε[οδο]σ[ί]ου, Nicolaou· Θεο[δο]σίου, Aupert
3. τ[ο]ῦ Ἀρσ[ίν]ου, *SEG*: τ[ο]ῦ - - ca 4 - -] ινο[υ], Nicolaou·
[τ]οῦ Ἀρσ[ίν]ου, Aupert 4. χρη[στέ] χαῖρε, Aupert.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Γιὰ τὸ ὄνομα *θεοδόσιος* πβ. **Λεμ. 467**. Τὸ ὄνομα *Ἀρσίνοους* ἀπαντᾷ πρώτη φορά στὴν Κύπρο βλ. *LGN I* σ.λ.

Λεμ. 283. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΣ[ΚΛΗ]ΠΙΑΔΟ[Υ]
Α' - Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,525 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν οἰκία τῶν Παπαχρίστου - Παπακυριακοῦ στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 239-40, ἀρ. 36 (φωτ. πίν. 42-3) (= *SEG* 30, 1578).

Ἀρ[ίστων
Ἀσ[κλη]πι[ά]δ[ο]ο[υ]
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἀσκληπιάδης* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 4, 240, 482, 485** (2), **596**. **Λάρ. 179**. **Κερ. 14** καὶ **Ἀμμ. 27**. Στὴν Ἀμαθοῦντα ἀπαντᾷ ἐπίσης ἀκόμη δύο φορές βλ. *MSW*, σ. 96: *Ἀσκληπιάδης Αἰσχυρίωνος* καὶ I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 258, ἀρ. 16: *Ἀσκληπιάδης Εἰρηναίου*. Στὴν **Λευκ. 73** μαρτυρεῖται τὸ θηλυκὸ *Ἀσκληπιάς*. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 284. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ - - -, ΤΟΥ [ΔΗΜ]ΗΤΡΙΟΥ
Α' - Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,435 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,39 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 241, ἀρ. 39 (φωτ. πίν. 46, σ. 242) (*SEG* 30, 1579).

- - - - -
[Δημ]ητρίου
[χρηστέ ἢ χρηστή, χαῖ]ρε.

Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότι εἶναι πιθανὸν νὰ ἔχουμε ἐδῶ μιὰ κλητικὴ *Δημητριοῦ* τοῦ θηλυκοῦ ὀνόματος *Δημητριοῦ*, χωρὶς πατρωνυμικό, ἀλλὰ κάτι τέτοιο εἶναι πολὺ ὑποθετικὸ καὶ δὲν υἱοθετεῖται ἐδῶ.

Λεμ. 285. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ
Α΄ -
Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,54, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν τοποθεσία «Ἀμπελάκια» κοντὰ στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Ὁ πρῶτος ἐκδότης ἀνέφερε ὅτι ἀντιέγραψε τὴν ἐπιγραφή «ἐν τῷ κουρείῳ Φιλοκαλία», ἐνῶ ὁ Aupert σημειώνει ὅτι στὴ συνέχεια βρισκόταν στὸ ἐπιπλοποιεῖο «Amman Furniture Shop» στὴ Λεμεσό. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 134, ἀρ. 7· Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 260 (*SEG* 32, 1330).

Ἄρτεμις
Τίμωνος
χρηστί,
4 χαῖρε.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Bingen στὸ *SEG*. Τὸ ὄνομα Ἄρτεμις ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 347, 597, 612, 684, 695** καὶ **Λευκ. 19**. Μαρτυροῦνται καὶ παράγωγα τοῦ θεωνυμίου αὐτοῦ: **Λεμ. 667**: Ἀρτέμη· **Λεμ. 601** καὶ **673**: Ἀρτεμώ· **Ἀβ. Πρ. 34**: Ἀρτέμα καὶ **Ἀβ. Πρ. 36**: Ἀρτεμοῦς.

Λεμ. 286. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΔΑ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,27 καὶ κάτω 0,293 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1195,1 Inscr. 250). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,03 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 364, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 4, σ. 365) (*SEG* 29, 1543)· I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 186, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 54,6).

Masson, *Bull. Épiggr.* 1989, 791 (γιά τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ).

Ἀριστοδᾶ
Ἀριστοδήμου
χρηστέ, χαῖρε.

Κατὰ τοὺς πρῶτους ἐκδότες τὸ ὄνομα Ἀριστοδᾶς εἶναι ὑποκοριστικὸ ἐνὸς συνθέτου τοῦ τύπου τοῦ πατρωνυμικοῦ του. Γιά τὸ ὄνομα Ἀριστόδημος βλ. **Πάφ. 121**.

Λεμ. 287. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,50 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,53 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴ δεύτερη, ἢ ὁποία χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ. 359**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 242-3, ἀρ. 41 (φωτ. πίν. 49, σ. 244) (*SEG* 30, 1580).

Εὐτυχε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ εὐχαιτικὸ ὄνομα *Εὐτυχος* ἀπαντᾷ συχνότατα στὶς ἐπιγραφές τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο (**Λεμ. 92, 276, 287, 351, 626, 627** καὶ **730**) ὅπως καὶ ἄλλων περιοχῶν τοῦ ἑλληνόφωνου κόσμου βλ. *LGPN* I σ.λ. Μαρτυρεῖται καὶ τὸ ὄνομα *Εὐτύχης* στὶς **Πάφ. 36, 112· Λεμ. 776· Λευκ. 62, 70, 89· Λάρ. 160, 205** καὶ **Ἀβ. Πρ. 20**. Στὴν **Λεμ. 659** ἀπαντᾷ καὶ τὸ ὄνομα *Εὐτυχᾶς*.

Λεμ. 288. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΟΪΛΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,564 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,354 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,032 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 243-5, ἀρ. 44 (φωτ. πίν. 52, σ. 244) (= *SEG* 30, 1582).

Ζοῖλε
Ἀπολλωνίου
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Ζοῖλε*. Ἐναλλαγή $\Theta \sim \Omega$ ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζωῖλος* βλ. **Λεμ. 226**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 289. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΟΥ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,534 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,255 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Γεωργίου Μιχαήλ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 246, ἀρ. 48 (φωτ. πίν. 59-60, σ. 247) (= *SEG* 30, 1585).

Μᾶρε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Μᾶρος* μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 177**.

Λεμ. 290. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,512 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,29 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Τακώβου Μιχαήλ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 247, ἀρ. 49 (φωτ. πίν. 61) (= *SEG* 30, 1586).

Μᾶρκε
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Μᾶρκος* βλ. **Λεμ. 227**.

Λεμ. 291. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Ν]ΕΙΚΟ[ΚΛ]ΕΟΥΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,393 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,207 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Κυριάκου Χατζημιχαήλ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 248-9, ἀρ. 52 (φωτ. πίν. 64-5, σ. 249) (= *SEG* 30, 1587).

[Ν]εικο[κλ]ῆ
χρηστέ,

χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: [N]εικο[κλ]ῆ. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα Νικοκλῆς ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Αμμ. 148**.

Λεμ. 292. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,505, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὴ Μουτταγιάκα, ποὺ βρίσκεται τέσσερα περίπου χιλιόμετρα δυτικῶς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου τῆς Ἀμαθοῦντος, καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 893/1, Inscr. 192· M.P. 27/65/2, bl. 22· M.P. 47/67/6, bl. 151). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 (ὄμικρον) μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 258, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 42,2) (= *SEG* 33, 1199).

Φιλόδωρος
Ὀνησ(ά)νδρου
χρηστέ, χαῖρε.

2. ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ στὸν λίθο.

Τὸ ὄνομα Φιλόδωρος μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 206, 240, 735** καὶ **Λάρ. 3**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνήσανδρος βλ. **Λεμ. 286**.

Λεμ. 293. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΙΩΝΟΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,50, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω 0,325 μ. Βρέθηκε στὴ Μουτταγιάκα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 893/6, Inscr. 197· M.P. 27/65/2, bl.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

22. Μ.Ρ. 47/67/6, bl. 151). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 260-1, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 43,7) (*SEG* 33, 1202).

Κρατοῦ Σωτίω-
νος χρηστή, χαῖρε.

Ὁ τύπος *Κρατοῦ* εἶναι κλητικὴ τοῦ ὀνόματος *Κρατοῦς*, συντομευμένο ὑποκοριστικὸ συνθέτου τύπου *Κρατ(ησί)-*. Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων σὲ -οῦς βλ. **Λεμ. 247**. Τὸ πατρωνυμικὸ *Σωτίων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, βλ. *LGPN* I σ.λ., μαρτυρεῖται ὅμως τὸ *Σώτιον*, θηλυκὸ ὑποκοριστικόν, βλ. **Πάφ. 85**.

Λεμ. 294. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΘΕΟΓΕΝΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΓΕΝΟΥ
Α - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λεμεσό καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.
LBW 2834.

[Θ]εογενίς
[Θ]εογέν[]νου
χρηστή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *θεογένης* καὶ *θεογενίς* βλ. **Λεμ. 383**.

Λεμ. 295. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠ[Α]Σ
Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴ Λεμεσό καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 89, *Inscr.* 9).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 198, ὑποσ. 25 (*SEG* 31, 1356).

Ὀλύμπ[α]
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπος βλ. **Λάρ. 108**. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων.

Λεμ. 296. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΚΛΕ[ΟΥΣ]

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, μεγίστου ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω 0,829 καὶ κάτω 0,717 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὸ χωριὸ Πολεμίδια στὴν τοποθεσία «Ἅγιος Γεώργιος» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/15, Inscr. 269). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 146, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 37,19) (*SEG* 39, 1547).

[Ο]νησικλ[ῆς]
Ὀνησικ[] [λέους]
χρηστέ[], [χαῖρε].
4 Τιμω[] [- -]
Ὀν[]η[]σι[]κλέ[ους]
[χρηστέ, χαῖρε].

1. [Ο]νησικλ[ῆς], *SEG*: Ἐπεικλ[ῆ], Nicolaou 2. Ὀνησικ[] [λέους],
SEG: Ὀνησικ[] [ράτου], Nicolaou 4. Τιμω[] [- -], *SEG*: Τιμο[κράτη],
Nicolaou 5. Ὀν[]η[]σι[]κλέ[ους], *SEG*: Ὀ[νησικράτου], Nicolaou.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνησικλῆς πβ. **Λεμ. 4** καὶ **736** (2). Πρόκειται γιὰ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές τοῦ Ὀνησικλέους καὶ τοῦ/τῆς Τιμω[] [- -], τέκνων τοῦ Ὀνησικλέους.

Λεμ. 297. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΚΑΤΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ἄετωματικὴ στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη στὴν κάτω ἀριστερὴ γωνία, ὕψους 0,83, πλάτους 0,495 (0,47 κάτω) καὶ πάχους ἀπὸ 15,5 μέχρι 16,5 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο 516/1 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1138/1, Inscr. 238). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 186, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 54,4) (*SEG* 38, 1504).

Ἐκάτων Λέ-
οντος χρησ-
τέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἐκάτων, παράγωγο τοῦ θεωνυμίου Ἐκάτη, δὲν ἀπαντᾷ σὲ ἄλλη ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Κύπρο κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο. Γιὰ τὸ ὄνομα Λέων πβ. **Λευκ. 11** καὶ **Κερ. 17**.

Λεμ. 298. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
αί. μ.Χ. (;)

Α΄ - Β΄

Στήλη ἀποκεκρουμένη ἀριστερά, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 378, ἀρ. 24 (φωτ. πίν. 27, σ. 377) (*SEG* 29, 1557).

- - - ΤΗΧΑ
- - - ΡΕ

Ἡ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς ἔγινε ἀπὸ τὸν Bingen (*SEG*). Οἱ πρῶτοι ἐκδότες δίδουν δύο ἐπιλογές ἀποκαταστάσεως: α) στὸν πρῶτο στίχο ἴσως νὰ ἔχουμε ἓνα σύνθετο ὄνομα ποὺ λήγει σὲ -τύχη καὶ β) ἀποκατάσταση τῶν δύο στίχων μὲ [χρησ]τὴ χα|[ι]ρε.

Λεμ. 299. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΕΙΚΑΝΟΡΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑΣΙΚΡΑΤΟΥΣ
αί. μ.Χ. (;)

Α΄ - Β΄

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,495, διαμέτρου ἄνω 0,365 καὶ κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν τοποθεσία «Λοῦρες» καὶ ἐκτίθεται σὲ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1087/4, Inscr. 233· M.P. 47/67/7, bl. 223). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,032 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 178-9, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 46,9) (= *SEG* 37, 1377).

Νεικάνωρ
Στασικράτου
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Στασικράτου*. Γενική ἐνικοῦ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων.

Γιὰ τὸ σύνηθες σὲ πολλὰς περιοχὰς τοῦ ἑλληνόφωνου χώρου ὄνομα *Νικάνωρ*, ποῦ ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο τόσο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴν ὅσο καὶ τὴν ῥωμαϊκὴν περίοδο βλ. **Λάρ. 211**. Τὸ κοινὸ ὄνομα *Στασικράτης* μαρτυρεῖται στὴν Κύπρο καὶ κατὰ τὴν διαλεκτικὴν περίοδο βλ. *Masson, ICS 211, 212, 251* καὶ *410*, καθὼς καὶ στὶς ἐπιγραφὰς τῆς πτολεμαϊκῆς περιόδου βλ. *Ι. Νικολάου, PPC, Σ 25-28*, καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς βλ. **Πάφ. 78, Λεμ. 299, 520, 598** (Στησικράτης) καὶ **Ἀμμ. 21** καὶ **94** βλ. καὶ *LGN I σ.λ.*

Λεμ. 300. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀετωματικὴ στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη κάτω, ὕψους 0,555, πλάτους 0,545 καὶ πάχους 0,13 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 320 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (*LMRR 833, T. 320/55, Inscr. 215*). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,033 μ.

Ι. Nicolaou, Amathonte, σ. 196, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 11,6) (*SEG 41, 1430*).

Α[πολλών][ιε ἦ ία]

- - - - -

Α[πολλων][ιε or -ια], Νικολάου· Α[πολλων][- - -], *SEG*.

Λεμ. 301. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΕΠΩΝΟΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωσε πρῶτος ὁ *Aupert, BCH 106, 1982, σ. 252, ἀρ. 89 (= SEG 32, 1329)*, βάσει ἐνδὸς ἀπογράφου τοῦ *J. L. Myres, Carnet de fouille, tombes 100 à 300, σ. 46*. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέσης.

Πρέπων

μνήμης

χάριν χρησ-

4 τέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Πρέπων* προέρχεται κατὰ τὸν Aupert ἀπὸ τὸ *Εὐ-πρέπων*. Γιὰ τὴν στερεότυπη ἔκφραση *μνήμης χάριν* βλ. **Πάφ. 4.**

Λεμ. 302. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΥΜΕΑ (;)

Α' - Β' αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,615, διαμέτρου ἄνω 0,305 καὶ κάτω 0,31 μ. Βρέθηκε στὴ Μουτταγιάκα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 893/4, Inscr. 195· M.P. 27/65/2, bl. 22· M.P. 47/67/6, bl. 151). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 259-60, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 42,5) (*SEG* 33, 1200).

Δυμῆα
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Δυμέας*, ἡ ἀνάγνωση τοῦ ὁποίου εἶναι ἀβέβαιη, ὅπως ἐπισημαίνει καὶ ὁ Bingen στὸ *SEG*, ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 303. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΟΪΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑΤΟΣ

Α' - Β' αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,555, διαμέτρου ἄνω 0,23 καὶ κάτω 0,26 μ. Βρέθηκε στὴ Μουτταγιάκα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 893/5, Inscr. 196). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,026 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 260, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 42,6) (*SEG* 33, 1201).

Ζοΐδ[α]
Ἀρτεμάτος

μνήμης
4 χάριν.

Σχόλια: στ. 1: Ζοῖδ[α]. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [ο] βλ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζαίς βλ. **Λεμ. 226**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Ἀρτεμᾶς, -ᾶτος βλ. **Λευκ. 52**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιπτοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β΄, σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71. Γιὰ τὴν στερεότυπη ἔκφραση μνήμης χάριν βλ. **Πάφ. 4**.

Λεμ. 304. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΤΕΙΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΤΕΙΜΟΥ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ἐπιτύμβια ἀετωματικὴ στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένη σὲ δύο μὴ συνανήκοντα ἀποτμήματα. Τὸ κάτω ἀπότμημα, ποὺ φέρει τὴν ἐπιγραφή, ἔχει μέγιστο ὕψος ἄνω 0,795 καὶ κάτω 0,61, πλάτος 0,585 καὶ πάχος 0,15 μ. Τὸ ἄνω ἀπότμημα ἔχει ὕψος 0,58, πλάτος 0,563 καὶ πάχος 0,15 μ. Βρέθηκε νοτίως τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολαοῦ στὴν τοποθεσία «Χαμοῦζα Κτήριο» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Inscr. 73· M.P. 138/39/2, bl. 70· 48/51, bl. 234). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,02 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 128-9, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 17,19) (= *SEG* 25, 1090).

Διότειμε Διοτείμου
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Διότειμε Διοτείμου. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα Διότιμος μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, ἀπαντιᾶ ὅμως τὸ θηλυκὸ Διοτίμα στὴν **Λεμ. 463**.

Λεμ. 305. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, θραυσμένος στὴν κάτω ἀριστερῇ γωνία, ὕψους 0,59, διαμέτρου ἄνω 0,36 καὶ κάτω 0,34 μ. Βρέθηκε

Αμαθοῦς. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Ἐκάλη» κατὰ τὴ διάρκεια χωματουργικῶν ἐργασιῶν γιὰ τὴν ἀνέγερση οἰκίας καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1905/12). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία σὺν 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 298, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 4,17) (= *SEG* 51, 1891).

Ἀριστοκρά-
τη χαῖρε.

Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Τὸ ὄνομα *Ἀριστοκράτης*, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ καὶ σὺν **Πάφ. 19, 98· Λεμ. 75, 194, 200, 250, 261, 471, 602** καὶ **Λευκ. 88**, μαρτυρεῖται στὴν Κύπρον ἤδη ἀπὸ τὴ διαλεκτικὴν περίοδον, καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἐλληνιστικὴν βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, A 107-114, πβ. *LGPN* I, σ.λ. *Ἀριστοκράτης* 8-24.

Λεμ. 306. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ Β' αἰ. μ.Χ.

Ἐπιτύμβια ἀετωματικὴ στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένη κάτω, ὕψους 0,83, πλάτους 0,30 καὶ πάχους 0,13 μ. Βρέθηκε στὴν Αμαθοῦντα στὸν τάφο 581 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (T. 581/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία σὺν 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 176, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 25) (= *SEG* 40, 1337).

Ἀριστόνικε
Ἀριστονίκου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἀριστόνικος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 198**. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -νικός (καὶ -νίκης) βλ. Casevitz, *RPh* 76, 2002, σ. 225-231.

Λεμ. 307 - 308. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ [- -] ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΤΙΜΟ[ΚΡ]ΑΤΟΥΣ Β' αἰ. μ.Χ.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος
βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 310. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [Δ]ΗΜΗΤΡΙΑΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν οἰκία τῶν Παπαχρίστου -Παπακυριακοῦ στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

LBW 2830. *Aupert - Masson, BCH 103, 1979, σ. 366, ἀρ. 6 (= SEG 29, 1560)*.

[Δ]ημητρία
Ὅ[]νασί[]ο[][-] (;)
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία* μετὰ τὰ παράγωγα καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λεμ. 311. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ
μ.Χ. Β' αἰ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,50, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 284, στὴν περιοχὴ τοῦ ξενοδοχείου «Λιμονιά» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (*LMRR 797, Inscr. 158, T. 284/7*). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, Amathonte, σ. 206, ἀρ. 39 (φωτ. πίν. 16,39) (= SEG 41, 1456).

Ὀλυμπιάς
Ὀλύμπου
χρηστή,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ὀλυμπιάς ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 390, 630, Λευκ. 77** καὶ **Λάρ. 62**. Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπος βλ. **Λάρ. 108**.

Λεμ. 312. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΩΔΑΜΟΥ
Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,39, διαμέτρου ἄνω 0,14 καὶ κάτω 0,20 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν δρόμο τοῦ τάφου 589 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Τ. 589/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,024 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 197, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 42,6) (= *SEG* 41, 1462).

Σώδαμε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Σώδαμος μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λάρ. 18** (2).

Λεμ. 313. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,65, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 312** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Τ. 589/7). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,024 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 197, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 42,7) (= *SEG* 41, 1463).

Δημήτρι
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημήτρις*, τύπο προερχόμενο ἀπὸ ὑφαίρεση *-ιος* (ν) > *-ις* (ν), βλ. **Λεμ. 178**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ *ο* στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 314. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΩ[Τ]ΗΡ[- -]

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,60, διαμέτρου ἄνω 0,39 καὶ κάτω 0,43 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 312** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Τ. 589/16). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,024 μ. (Αὐτοψία στίς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 197, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 42,8) (*SEG* 41, 1464).

Σω[τ]ηρ[- -] Εβ[][- -]
χρ[η]στή,
[χαῖ]ρε.

1. Σω[τ]ηρ[- -], *SEG*: Σω[τ]ήρ[α] (?), Nicolaou.

Λεμ. 315-316. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΛΟΥΣΑΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,60, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,45 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 312** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Τ. 589/17). Στὸν κίονα εἶναι χαραγμένες δύο ἐπιγραφές. Στὴν πρώτη ἐπιγραφή τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04, ἐνῶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στίς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 197-8, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 42,9) (= *SEG* 41, 1465).

(315) Μαρκία
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μαρκία* βλ. **Πάφ. 28**.

(316) Θάλλουσα
χρηστή,
χαῖρε.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα *θάλλουσα* ἀπαντιᾶ, ὅπως ἀναφέρει ἡ Νικολάου, καὶ σὲ μία ἀδημοσίευτη ἐπιγραφή, ἡ ὁποία φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (ἀρ. 315).

Λεμ. 317. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,525, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,26 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 589 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Τ. 589/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 198, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 43,10) (= *SEG* 41, 1466).

Δημήτριε
χ[ρη]στέ,
[χαῖ]ρε.

Λεμ. 318. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,43, διαμέτρου ἄνω 0,20 καὶ κάτω διαμέτρου 0,225 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 317** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Τ. 589/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 198, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 43,11) (= *SEG* 41, 1467).

Ἰσίδωρ□[ε]
χρηστέ, χαῖρε□.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἰσίδωρος* βλ. **Λεμ. 237**.

Λεμ. 319. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,69, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,29 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 317** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Τ. 589/8). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 198, ἀρ. 12 (= *SEG* 41, 1468).

[- -] σ □ η [- -]
[χ ρ η σ] τή,
χ □ [α ἴ ρ ε].

Λεμ. 320. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,38, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,37 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 317** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Τ. 589/10). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 198, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 43,13) (= *SEG* 41, 1469).

- - - - -
χ □ ρ □ η □ σ τ ε ἰ , χ □ α □ [ἴ ρ ε].

Σχόλια: *χρηστει* ἀντὶ *χρηστή*. Ἐναλλαγή EI ~ H, διότι καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 201-2.

Λεμ. 321. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΒΩΣ[ΩΝΟΣ (;)]

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένος δεξιά, ὕψους 0,27, διαμέτρου ἄνω 0,11 καὶ κάτω 0,14 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 317** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Τ. 589/13). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 198-9, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 43,13) (*SEG* 41, 1470).

Βώ □ σ □ [ω ν (;)]
χ ρ η σ [τ έ] , χ έ ρ □ [ε] .

Σχόλια: στ. 2: *χέρε*. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Βώσων* ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου.

Λεμ. 322. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΩ[N]ΟΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,585, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,205 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 639 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 1449, Τ. 639/10). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 258, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 99,6) (= *SEG* 42, 1302).

Δίω[ν]
 χρη[στέ],
 χέρ[ε].

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Δίων μαρτυρεῖται στὴν Κύπρο ἤδη ἀπὸ τὸν ΣΤ' αἰ. π.Χ. μὲ τὴ μορφή ΔιFίων (Masson, *ICS* 327) καὶ ἀπαντιᾶ τόσο στὴν ἐλληνιστικὴ βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, Δ 71, ὅσο καὶ στὴ ρωμαϊκὴ περίοδο βλ. **Πάφ. 82** καὶ **Λάρ. 113**.

Λεμ. 323. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ Π[ΤΟ]ΛΕΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΠΤ[ΟΛΕ]ΜΑΙΟΥ
 Β' αἰ.
 μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένος κάτω ἀριστερά, ὕψους 0,52, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω 0,355 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1534/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία σὺν 11/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 181, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 39,1) (*SEG* 44, 1234).

Π[το]λεμαῖ Πτ[ολε]-
 μ[αίου] τοῦ [καθ']
 [υ(ί)οθ]ε[σ]ίαν (;) καὶ [- -]
 4 ι[δου] χρηστέ, χαῖρε.

1. Π[τό]λεμαι, Nicolaou καὶ Pleket εἰς *SEG* [υ(ί)οθ]ε[σ]ίαν, Pleket εἰς *SEG*: [- -]ε[σ]ίαν, Nicolaou.

2-3. [καθ'] |

Σχόλια: στ. 1: Π[το]λεμαῖ. Ὁ τύπος τῆς κλητικῆς προέρχεται ἀπὸ τὴ σίγηση τοῦ ἔψιλον, γιὰ νὰ ἀποφευχθεῖ ἡ διπλὴ προφορὰ τοῦ /e/, πβ. Πτολομαῖ στὴν **Λεμ. 536**.

Γιὰ τὴν ἐπιβίωση στὴν ὀνοματολογία αὐτῆς τῆς περιόδου ὀνομάτων ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ δυναστεία τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. **Λεμ. 338**.

Λεμ. 324. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΙΔΥΜΗΣ, ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο μερικῶς θραυσμένος ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,73, διαμέτρου ἄνω 0,40 καὶ κάτω 0,495 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1534/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 181-2, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 39,2) (= *SEG* 44, 1235).

Διδύμηι γυνῆι
Δημητρίου
χ[ρ]ηστή, χαῖρε.

Στὸ στ. 1 ἔχουμε καὶ στὶς δύο λέξεις στικτὸ ἰῶτα, ὅπως ἐπισημαίνει ἡ Νικολάου βλ. **Λεμ. 326**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὰ ὀνόματα Δίδυμος καὶ Διδύμη βλ. **Λεμ. 176**.

Λεμ. 325. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,58, διαμέτρου ἄνω 0,21 καὶ κάτω διαμέτρου 0,225 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1534/4). Στὸν κίονα εἶναι χαραγμένες δύο ἐπιγραφές, ἐκ τῶν ὁποίων μόνο ἡ μία διασώζεται. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 182, ἀρ. 3 (= *SEG* 44, 1236).

Ἡ[λ]ι[ο]δ[ω]ρ[ο]ῦ
χρηστέ,

[χαῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἡλιόδωρος* βλ. **Λεμ. 244**.

Λεμ. 326. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΦΙΔΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο μερικῶς θραυσμένος κάτω, ὕψους 0,65, σωζομένης διαμέτρου ἄνω 0,30 καὶ κάτω 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1534/5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στίς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 182, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 39,4) (*SEG* 44, 1237).

Εὐφιδία
Ἀπολλωνί[ου]
χρηστή,
4 χαῖρει.

4. χαῖρει Pleket εἰς *SEG*: χαῖρε<ι>, Nicolaou.

Τὸ ὄνομα *Εὐφιδία* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Ἡ Νικολάου ὑποστηρίζει ὅτι ἐνδεχομένως ἐγράφη στὸν λίθο Φ ἀντὶ Ε, ὁπότε νὰ ἔχουμε Εὐ(ε)ίδια, τὸ ὁποῖο δὲν ἀπαντιᾶ ἐπίσης στὴν Κύπρο. Τὸ *φεῖ* ὁμως δὲν μοιάζει καθόλου μὲ τὸ *ἔψιλον*. Γιὰ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**. Ὁ Pleket στὸ *SEG* θεωρεῖ ὅτι στὸ *χαῖρει* στὸν στ. 4 ἔχουμε στικτὸ *ἰῶτα*, ὅπως στίς **Λεμ. 266, 324, 501, 617, 668** καὶ **Αβ. Πρ. 36**, ἐνῶ ἡ Νικολάου τὸ ὀβελίζει.

Λεμ. 327. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΑΣΙΝΕΙΚΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο μερικῶς θραυσμένος κάτω, ὕψους 0,60, διαμέτρου ἄνω 0,38 καὶ κάτω 0,48 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1534/6). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στίς 14/7/2006).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 182, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 39,5) (= *SEG* 44, 1238).

Πασινείκη
Ἀρίστωνος
χρηστή, χαῖρε.
4 Ἀρίστων Χαρί-
τωνος χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Πασινείκη*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Πασινίκη* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Χαρίτων* πβ. **Λάρ. 184**. Τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας εἶναι τὸ ἐξῆς:

Χαρίτων
|
Ἀρίστων
|
Πασινίκη

Λεμ. 328. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΚΙΑΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο μερικῶς θραυσμένος ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω 0,33 καὶ κάτω 0,38 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος κατὰ τὴ διάρκεια ἐργασιῶν στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1653/52). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 223, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 24,8) (= *SEG* 45, 1849).

Μαρκία
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μαρκία* βλ. **Πάφ. 28**.

Λεμ. 329. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΔΙΣΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ
Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο μερικῶς θραυσμένος κάτω, ὕψους 1,004, διαμέτρου ἄνω 0,60 καὶ κάτω 0,65 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 328** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1654/I). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 223, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 24,9) (= *SEG* 45, 1850).

Ἡδιστε
Ἡ(σ)ιόδου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

2. ΗΜΙΟΔΟΥ στὸν λίθο.

Καὶ τὰ δύο ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς ἀπαντοῦν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 330. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΥΧΙΚΗΣ
Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,52, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,23 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 328** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1654/4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 223-4, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 25,11) (= *SEG* 45, 1852).

Τυχικὴ
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Τυχικὴ* πβ. **Λάρ. 139**, ἐνῶ τὸ ὄνομα *Τυχικὸς* ἀπαντᾷ στὶς **Λεμ. 62** καὶ **592**.

Λεμ. 331. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο μερικῶς θραυσμένος ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,575, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,285 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 328** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1654/5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 224, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 25,12) (= *SEG* 45, 1853).

Εἰρήνη Ἀρίστων-
νος θρεπιτή
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**. Τὸ ὄνομα *Εἰρήνη* ἀπαντιᾶ καὶ στὶς **Λεμ. 415** καὶ **Λευκ. 19** καὶ **77**. Γιὰ τὸν ὄρο *θρεπιτός* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 9: Ἀπελευθερωτές - Πάτρωνες. Ἀπελεύθεροι - Δοῦλοι.

Λεμ. 332. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΙΛΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο θραυσμένος ἄνω, ὕψους 0,515, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 328** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1654/8). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 224, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 25,13) (*SEG* 45, 1854).

Ζώιλε Ἀρίστωνος
[το]ῦ Πόδωνος χρησ-
τέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζώιλος* βλ. **Λεμ. 226**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**. Τὸ ὄνομα *Πόδων* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 333. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΥΣΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΖΩΙΛΟΥ
Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,40, διαμέτρου ἄνω 0,42 καὶ κάτω 0,38 μ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Βρέθηκε στήν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 328** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1654/9). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 224, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 25,14) (= *SEG* 45, 1855).

Νῦσσε Ζώιλου
χρησιτέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στήν Κύπρο. Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώιλος βλ. **Λεμ. 226**.

Λεμ. 334. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,48, διαμέτρου ἄνω 0,265 καὶ κάτω διαμέτρου 0,28 μ. Προέρχεται ἀπὸ τὸ ἴδιο σημεῖο ἀπ' ὅπου καὶ ἡ **Λεμ. 328** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1654/10). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 224, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 25,15) (= *SEG* 45, 1856).

Θέων
χ[ρησιτέ, χαῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα Θεών βλ. **Λεμ. 237**.

Λεμ. 335. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,543, διαμέτρου ἄνω 0,23 καὶ κάτω διαμέτρου 0,255 μ. Προέρχεται ἀπὸ τὸ ἴδιο σημεῖο ἀπ' ὅπου καὶ ἡ **Λεμ. 328** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1654/13). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 224, ἀρ. 16 (= *SEG* 45, 1857).

[- - - - -]
[- - - - -]
χαῖρε.

Λεμ. 336. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΡΧΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,52, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,155 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 641 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LM 1451, Τ. 641/31). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 259, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 90,10) (= *SEG* 42, 1306).

Πρώταρχε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Πρώταρχος* ἀπαντᾷ σὲ ἀκόμη μία ἐπιγραφή, τῆς ἐλληνιστικῆς ὁμῶς περιόδου ἀπὸ τοὺς Χύτρους βλ. I. Νικολάου, *PPC*, Π 50. Μαρτυρεῖται σὲ πολλὰς περιοχὰς τοῦ ἐλληνόφωνου χώρου βλ. *LGPN* I σ.λ.

Λεμ. 337. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΝΥΤΟΚΡΑΤΟΥΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,46, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,175 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 645 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LM 1455, Τ. 645/4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 259, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 90,11) (= *SEG* 42, 1307).

Πνυτοκράτη
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79.** Γιὰ τὸ ὄνομα *Πνυτοκράτης* βλ. **Λεμ. 268.**

Λεμ. 338. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΕΙΜΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΣΙΝΟΗΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,495, διαμέτρου ἄνω 0,305 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος, στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ὅπου κτίσθηκε τὸ ξενοδοχεῖο «Λιμονιά» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 690/1, Inscr. 144· M.P. 47/67/6, bl. 123). Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴ δεύτερη, ἡ ὁποία χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ. 261**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 195, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 34, 8a-b) (= *SEG* 31, 1327).

Τεῖμη Ἀρσι-
νόης χρηστή,
χαῖρε.

1. Τεῖμη, Νικολάου (= *SEG*).

Σχόλια: στ. 2: *Τεῖμη*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὶς περιπτώσεις, στίς ὁποῖες ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**. Εἶναι ἀξιοσημείωτο τὸ γεγονός ὅτι ἐπιβιώνουν στὴν ὀνοματολογία αὐτῆς τῆς περιόδου ὀνομάτων ποῦ σχετίζονται μὲ τὴ δυναστεία τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου σὲ ἰδιῶτες ποῦ δὲν φαίνεται νὰ ἀνήκουν σὲ ἐπιφανεῖς οἰκογένειες, πβ. **Λεμ. 323 (2), 360, 536 (2), 616 (2), 629, 680· Λευκ. 6** καὶ **Ἀβ. Πρ. 12**.

Λεμ. 339. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠ[ΟΛ]ΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ Ε[Υ-
ΑΝ(;)]ΔΡΟΥ Β΄ αἰ.
μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,467, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,355 μ. Βρέθηκε στὴ δυτικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1579/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 182-3, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 39, 6) (= *SEG* 44, 1239).

Ἀπ[ολ]λώνιε
Ἐ[ύαν(;)]δ[ι]ου
χ[ρη]σ[ι]τέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ κοινὸ ὄνομα Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**. Τὸ ὄνομα *Εὐανδρος*, ποῦ μαρτυρεῖται σὲ ἀρκετὲς περιοχὲς τοῦ ἑλληνόφωνου χώρου βλ. *LGN I σ.λ.*, ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 387**, πβ. *MSW*, σ. 96.

Λεμ. 340. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ Β' αί.
μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω δεξιά, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,40 καὶ κάτω 0,43 μ. Βρέθηκε στὴ δυτικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1579/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 183, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 39,7) (= *SEG* 44, 1240).

Ἀπολλόνιε
Τιμοκράτου
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀπολλόνιε. Ἐναλλαγὴ $\omicron \sim \omega$ γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [ο] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 2: Τιμο[κρ]άτου. Γενικὴ ἐνικοῦ κατὰ τὰ πρωτόκλιτα τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Τιμοκράτης* βλ. **Λεμ. 265**.

Λεμ. 341. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΘΗΝΟΚΡΙΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΘΗΝΟΚΡΙΤΟΥ Β' αί.
μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,46 καὶ κάτω 0,475 μ. Βρέθηκε στὴ δυτικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1579/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ.

Αμαθοῦς. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 183, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 40,8) (= *SEG* 44, 1241).

Ἀθηνόκριτε
Ἀθηνοκρίτου
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἀθηνόκριτος ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Μαρτυρεῖται καὶ στὴ Χίο καὶ τὴ Σάμο βλ. *LGPN* I σ.λ. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία περίπτωση ὁμωνυμίας πατρὸς καὶ υἱοῦ.

Λεμ. 342. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΒΡΗΣΗΙΔΟΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω 0,29 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὴ δυτικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1579/15). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 185, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 41,15) (= *SEG* 44, 1248).

Βρισηὶς
χρηστή,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Βρισηίς ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Μαρτυρεῖται καὶ στὴν Κυρηναϊκὴ καὶ τὴ Θάσο βλ. *LGPN* I σ.λ.

Λεμ. 343. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟΔΟΤΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,43 καὶ κάτω 0,48 μ. Βρέθηκε στὴ δυτικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1579/20). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,035 μ. (Ἀὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 186, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 41,20) (= *SEG* 44, 1253).

Άμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ἡλιόδωρε Μηνο-
δότου χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἡλιόδωρος* βλ. **Λεμ. 244**. Τὸ ὄνομα *Μηνόδοτος* μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 407, 454, 593** καὶ **670**.

Λεμ. 344. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ Β' αἰ.
μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,51, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὴ δυτικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1583/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 186, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 42,22) (= *SEG* 44, 1255).

Δημήτριε
Φιλοκράτους
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 345. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΡΟΥΝΤΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ
ΝΕΙΚΑΙΟΥ Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,355 καὶ κάτω 0,395 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LRR 1614, Am. T. 686/78). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 221, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 24,1) (*AE* 1995, 1562· *SEG* 45, 1842).

Ρουντία
Νεικαίου
χρηστή, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Νεικαίου*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:] . Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Ρουντία* (= *Rudia*) ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Κατὰ τὴ Νικολάου ἴσως νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ λατινικὸ «rudis? = a slender stick or rod. A nickname?, she was slim and slender stick like a rod?». Προέρχεται ὅμως ἀπὸ λατινικὸ ὄνομα γένους, βλ. *AE* 1995, 1562: «Runtius est un gentilice latin connu, utilisé ici comme nom unique». Τὸ ὄνομα *Νίκαιος*, ποῦ μαρτυρεῖται σὲ ἀρκετὲς περιοχὲς τοῦ ἐλληνόφωνου χώρου βλ. *LGPN I* σ.λ., ἀπαντᾷ ἐπίσης γιὰ πρώτη φορά.

Λεμ. 346. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΙΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω 0,305 καὶ κάτω 0,307 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1614, Am. T. 686/79). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 221, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 24,2) (= *SEG* 45, 1843).

Μαρίων
Δημητρίου
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μαρίων* βλ. **Λεμ. 263**. Γιὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 347. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΤΟΣ
μ.Χ. Β' αἰ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,51, διαμέτρου ἄνω 0,265 καὶ κάτω 0,31. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1614, Am. T.

686/80). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 221, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 24,3) (= *SEG* 45, 1844).

Ἄρτεμει
Κράτητος
χρηστή,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἄρτεμει. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὸ θεοφόρο ὄνομα Ἄρτεμις βλ. **Λεμ. 285**. Γιὰ τὸ ὄνομα Κράτης βλ. **Λεμ. 210**.

Λεμ. 348. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΙΛΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,26 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1614, Am. T. 686/81). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,028 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 222, ἀρ. 4 (= *SEG* 45, 1845).

Ζῶνίλλε
[- - - -]
χρη[στέ],
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώιλος βλ. **Λεμ. 226**.

Λεμ. 349 - 351. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΑ, ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΔΥΝΑΜΕΩΣ (;) ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὴ στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,685, πλάτους 0,31 καὶ μεγίστου πάχους 0,09 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς

δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1614, Am. T. 686/82). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,018 καὶ στὴ δεύτερη καὶ τρίτη ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 222-3, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 24,5) (= *SEG* 45, 1846).

(349) Ἀρίστα Ἀρχία
χρηστή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἀρίστα μαρτυρεῖται καὶ κατὰ τὴ διαλεκτικὴ περίοδο στὴν Κύπρο σὲ ἐπιγραφή τοῦ Ε΄/Δ΄ αἰ. π.Χ. βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 138. Ἀπαντιᾶ καὶ ἡ μορφή Ἀρίστιον (**Πάφ. 19, Λεμ. 559, 671** καὶ **Λευκ. 90**). Τὸ ὄνομα Ἀρχίας, ποῦ μαρτυρεῖται σὲ ἀρκετὲς περιοχὲς τοῦ ἑλληνόφωνου χώρου βλ. *LGPN* I σ.λ., μαρτυρεῖται καὶ σὲ ἐπιγραφή τῆς πτολεμαϊκῆς περιόδου βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, A 161, καθὼς καὶ σὲ ἐπιγραφή τῆς πρωτοβυζαντινῆς περιόδου (Δ΄/Ε΄ αἰ. μ.Χ.) ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα βλ. Mitford, *Byzantion* 20, 1950, σ. 110, ἀρ. 3.

(350) Εὐτυχίς Ππλπαδυνάμεως (;)
χρηστή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Εὐτυχίς* ἀπαντιᾶ κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο καὶ στὶς **Λεμ. 518** καὶ **Λευκ. 15**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Πλαδύναμις* ἀντὶ ἴσως γιὰ *Πανδύναμις* πβ. **Λεμ. 651**. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**.

(351) Εὐτυχε Τιμοθέου
[χρηστέ, χαῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχος* βλ. **Λεμ. 287**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Τιμόθεος* πβ. **Λεμ. 597**.

Λεμ. 352. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕ[ΑΣ (;)]

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,51, διαμέτρου ἄνω 0,20 καὶ κάτω 0,265 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ

Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1587/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 223, ἀρ. 6 (*SEG* 45, 1847).

Ἀγαθόκλε[α (;)]
(χ)ρησιτή, χέ□[ρε].

2. ΘΡΗCΤΗ σιδόν λίθο.

Σχόλια: στ. 2: χέ□[ρε]. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ἀγαθόκλεα μαρτυρεῖται σὲ ἀκόμη μία ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα βλ. **Λεμ. 442**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀγαθοκλῆς βλ. **Λεμ. 427**.

Λεμ. 353. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,52, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1587/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 223, ἀρ. 7 (= *SEG* 45, 1848).

Ἀρίστων
[- -]ΜΙΠ[..]Ο
χ[ρησ]τέ, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 354. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ
μ.Χ. Β' αἰ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,548, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,37 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος σιδόν τάφο 318 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 831, T. 318/4, *Inscr.* 162). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 196, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 11,5) (= *SEG* 41, 1429).

Ἀρίστανδρε
Ἀριστάνδρου
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἀρίστανδρος ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Ἀμμ. 17**. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία περίπτωση ὁμωνυμίας πατρὸς καὶ υἱοῦ.

Λεμ. 355. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ μερικῶς θραυσμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,46, διαμέτρου ἄνω 0,21 καὶ κάτω 0,25 μ., βρέθηκε στὸ χωριὸ Φασσοῦλα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1574/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 188, ἀρ. 28 (φωτ. πίν. 43,28) (= *SEG* 44, 1261).

Ἀριστίων
χρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ἀριστίων μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 373**. Γιὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 356 - 357. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ [Σ]Ω[ΦΡΟ]ΣΥΝΗΣ
Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,545 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,408 μ., ἢ ὁποῖα φέρει δύο ἐπιγραφές. Βρέθηκε στὴν Παρεκκλησιὰ στὴν οἰκία τοῦ Χαράλαμπου Παύλου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 καὶ στὴ δεύτερη εἶναι 0,028 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινὴ θέση τοῦ κίονος.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 241, ἀρ. 38 (φωτ. πίν. 45, σ. 240) (= *SEG* 30, 1592) (γιὰ τὴν **356**)· τοῦ ἰδίου, *BCH*

104, 1980, σ. 249-50, ἀρ. 54 (φωτ. πίν. 67, σ. 250) (= SEG 30, 1592) (γιά τήν 357).

(356) Δημητρία Δημητρίου
χρηστή, χαῖρε.

Τò ὄνομα *Δημητρία* ἀπαντᾷ καί στίς **Λεμ. 281, 310, 429, 496, 756, 780** καί **Λάρ. 131** καί **208**. Στήν **Λεμ. 690** μαρτυρεῖται τò ὑποκοριστικò *Δημητροῦ*, στήν **Λάρ. 204** τò *Δημητριοῦς*, στίς **Λεμ. 663** καί **722** τò ὑποκοριστικò *Δεμετροῦ*, στίς **Λεμ. 573, 687** καί **Λάρ. 163** ὁ τύπος *Δεμετρία*, ἐνῶ στήν **Λεμ. 726** τò ὄνομα *Δήμητρα*, ἀπό τò ὁποῖο προέρχονται ὅλα τὰ παράγωγα πού προαναφέρθηκαν.

(357) [Σ]ω[φρο]σ[ύ]νη
Γ' | /□-□Ι□ΤΟΥ τοῦ
Διο[σκ]ουρ[ί]δου
4 χρηστή, χ[α]ῖρε.

Τò ὄνομα *Σωφροσύνη* ἀπαντᾷ γιά πρώτη φορά. Στόν στ. 2 μπορεῖ νά ἔχουμε τή γραφή *Εὐ[κ]λ[ε]ί[του]* κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη, ἀλλά τέτοιο ὄνομα εἶναι ἀμάρτυρο. Γιά τὰ θεοφόρα ὀνόματα *Διόσκο(υ)ρος* καί *Διοσκο(υ)ρίδης* βλ. **Λεμ. 407**.

Λεμ. 358. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΑΣΤΥΚΡΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,43 μ. Βρέθηκε στόν Ἅγιο Τύχωνα. Τò ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Aupert, BCH 104, 1980, σ. 240, ἀρ. 37 (φωτ. πίν. 44) (SEG 30, 1588).

Ἀρίστων
Ἀστυρκῶν
Ἀ[πο]λλωνίου
4 [χ]ρ[η]τέ, χαῖρε.

2. Ἀστύρκων, Aupert (SEG).

Σχόλια: στ. 3: Ἀ[πο]λλωνίου. Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καί Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 4: [χ]ρ□ητέ. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ.**

187.

Στοὺς στ. 1-2 τὰ Ἀρίστων καὶ Ἀστύρκων ἴσως νὰ πρόκειται γιὰ διπλὸ ὄνομα, ἢ, πιὸ πιθανόν, γιὰ τὰ ὀνόματα δύο ἀδελφῶν σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο ἐκδότη καὶ τὸ *SEG*. Εἶναι πιθανώτερο ὅμως νὰ εἶναι διπλὸ ὄνομα, δηλ. ὁ Ἀρίστων ὁ καὶ Ἀστύρκων, διότι ἐὰν ἐπρόκειτο γιὰ δύο διαφορετικὰ ἄτομα, τότε θὰ εἶχε χαραχθεῖ ἡ φράση *χρηστοί, χαῖρετε*. Τὸ Ἀστύρκων εἶναι ἐσφαλμένη γραφή τοῦ ὀνόματος Ἀστυκρῶν, ὅπως ἐπεσήμανε ὁ L. Robert στὸ ἄρθρο τοῦ πρώτου ἐκδότη, τὸ ὁποῖο μαρτυρεῖται καὶ στὴ Ῥόδο βλ. *LGPN I* σ.λ. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ.** 27 καὶ τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ.** 203.

Λεμ. 359. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ Φ[Ι]ΛΑΔΕΛ[Φ]ΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,50 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,53 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴ δεύτερη, ἡ ὁποία χρονολογεῖται τὸν Α' - Β' αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ.** 287). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 252, ἀρ. 57 (φωτ. πίν. 72) (= *SEG* 30, 1589).

Φ[ι]λάδ[ελ]φ[ε]
χρηστ[ι]έ.

Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 360. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΤΟΛΕΜΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ
μ.Χ. Β' αἰ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,48, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1288/2, *Inscr.* 289). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στίς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 175, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 25) (= *SEG* 40, 1336).

Πτολέμα

Ἡροδότου
χρηστή,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιβίωση στὴν ὀνοματολογία αὐτῆς τῆς περιόδου παραγῶγων ὀνομάτων τῆς δυναστείας ποῦ βασίλευσε καὶ στὴν Κύπρο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο βλ. **Λεμ. 338**. Ἡ Νικολάου ὑποστηρίζει ὅτι ἡ *Πτολέμα* αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ὁ *Θεμίσιων* τῆς **Λεμ. 620** ἴσως νὰ εἶναι ἀδέλφια ἀφοῦ εἶναι καὶ οἱ δύο παιδιὰ τοῦ *Ἡροδότου*. Ἡ ἄποψη αὐτὴ ὁμως πᾶσχει ὡς πρὸς τὴ χρονολόγηση ἀφοῦ βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων ἡ **Λεμ. 620** χρονολογεῖται μεταξὺ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ. μ.Χ. Τὸ ὄνομα *Ἡρόδοτος* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 537, 620** καὶ **637**.

Λεμ. 361. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,58, διαμέτρου ἄνω 0,35 καὶ κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὴ Γερμασόγεια καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1548/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,028 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 188, ἀρ. 32 (φωτ. πίν. 43,32) (= *SEG* 44, 1265).

Ἀρτεμίδωρε
Ἀρίστωνος
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρτεμίδωρος* βλ. **Πάφ. 130**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 362. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΑΥΛ[ΟΥ] (;)

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, πολὺ φθαρμένος, ὕψους 0,43, διαμέτρου ἄνω 0,29 καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε στὴ Γερμασόγεια καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1548/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 189, ἀρ. 34 (φωτ. πίν. 43,34) (*SEG* 44, 1267).

Δαϋλ[ὲ (;)]
χρηστέ,
[χα]ῖρε.

Τὸ ὄνομα Δαυλός ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Ἡ Νικολάου διερωτᾶται κατὰ πόσον ἔχει χαραχθεῖ κατὰ λάθος δέλτα ἀντὶ πεῖ γιὰ τὸ Παῦλος, ἀλλὰ ὁ Tybout στὸ *SEG*, δίδοντας παράλληλο ἀπὸ τὴν Ἀρκαδία, ὑποστηρίζει τὴ γραφὴ Δαυλός.

Λεμ. 363. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Ἐκάλη» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1905/7). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 296, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 3,12) (= *SEG* 51, 1886).

Τίμων ἱε-
ρεῦ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Κύπρο κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο βλ. *LGPN* I σ.λ. Γιὰ ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 4: Πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα, σ. 57-64.

Λεμ. 364. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένος ἀριστερὰ καὶ πολὺ φθαρμένος, ὕψους 0,616, διαμέτρου ἄνω 0,20 καὶ κάτω 0,26 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὸ χωριὸ Πολεμίδια στὴν τοποθεσία «Ἅγιος Γεώργιος» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1250/21, Inscr. 275). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 147, ἀρ. 25 (φωτ. πίν. 38,25) (*SEG* 39, 1553).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1990, 809 (ἀπλὴ μνεῖα).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

ΦΕΙΛΕΥΣ (;)

ΑΡΕ

Ὁ Bingen στὸ *SEG* προτείνει μὲ ἐπιφύλαξη τὴν ἀνάγνωσις
[Ὁ]φειλευ□□, τὸ ὁποῖο ὁμῶς εἶναι ἀμάρτυρο.

Λεμ. 365. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω
καὶ κάτω 0,27 μ. Παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Τρίττη στὸ
Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου καὶ ἐκτίθεται στὸ
ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ
(LMRR 1547/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025
μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 187-8, ἀρ. 27 (φωτ. πίν.
43,27) (= *SEG* 44, 1260).

Ἀρισταγόρα
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρισταγόρας βλ. **Πάφ. 131.**

Λεμ. 366. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ Β' αἰ.
μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου
ἄνω 0,43 καὶ κάτω 0,46 μ. Παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Χ.
Κακογιάννη στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου καὶ
ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ
Μουσείου Λεμεσοῦ (*Inscr.* ἀρ. 70· *M.P.* 113/37/2, b1. 175).
Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,032 μ.
(Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1963, σ. 48, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 8,9)
(= *SEG* 23, 628).

Ἀρτεμίδωρε Ἀρτεμι-
δώρου χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. **Πάφ. 130.** Πρόκειται γιὰ
ἀκόμη μία περίπτωση ὁμωνυμίας πατρὸς καὶ υἱοῦ.

Λεμ. 367. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ
Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντια στὸν τάφο A 167. Τὴν ἐπιγραφή ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 250, ἀρ. 82 (= *SEG* 32, 1360), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille*, tombes 100 à 300, σ. 20. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Ἰσιδῶρε
Ἰσιδώρου
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἰσιδῶρος* βλ. **Λεμ. 237**. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία περίπτωση ὁμωνυμίας πατρὸς καὶ υἱοῦ.

Λεμ. 368. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΙΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ
Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,39 καὶ κάτω 0,43 μ. Βρέθηκε στὴν ἀνατολικὴ νεκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 354, στη περιοχὴ τοῦ ξενοδοχείου «Λιμονιά» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 879, Inscr. 190 a-b, T. 354/123). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴ πρώτη, ποὺ χρονολογεῖται τὸν Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ. 260**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στίς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 206-7, ἀρ. 41 (φωτ. πίν. 16,41 a,b) (= *SEG* 41, 1458).

Μαρκίων
Μάρκου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Μαρκίων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο· μαρτυρεῖται στὴ Νάξο, τὴ Σάμο καὶ τὴ Θάσο βλ. *LGPN* I σ.λ. Γιὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Μᾶρκος* βλ. **Λεμ. 227**. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία περίπτωση μερικῆς ὁμωνυμίας πατρὸς καὶ υἱοῦ.

Λεμ. 369 - 370. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΝΥΤΑΤΟΣ
Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,14, πλάτους 0,72 καὶ πάχους 0,14 μ. Βρέθηκε στὴ Μαθικολώνη καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 7, Inscr. 201). Ἡ στήλη μὲ ἀνάγλυφες μορφές ἀνδρῶν, φέρει δύο ἐπιγραφές, ἢ μία στὰ ἀριστερὰ (369) καὶ ἡ ἄλλη στὰ δεξιὰ (370). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 καὶ στὴ δεύτερη εἶναι 0,022 μ.

I. Nicolaou, *BCH* 85, 1961, σ. 406-7 (φωτ. σ. 405) (*SEG* 23, 629).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1963, 801 (μνεία τῆς α' ἐκδόσης).

(369) Ἀπολλώνιε
χρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203.**

(370) Πνυτᾶ
χρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ Πνυτ(ο)- βλ. **Λάρ. 4.** Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα Πνυτᾶς βλ. **Λεμ. 258.**

Λεμ. 371. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΕΡΑΠΟΥΣ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,525 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν Παρεκκλησιὰ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,045 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 249, ἀρ. 53 (φωτ. πίν. 66, σ. 250) (*SEG* 30, 1591).

Σεραποῦ
Ἀνικήτου
χαῖρε.

Ὁ τύπος *Σεραποῦ* εἶναι κλητική τοῦ ὀνόματος *Σεραποῦς*. Γιά τήν κλητική σέ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων σέ -οῦς βλ. **Λεμ. 247**. Τά ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς ἀποτελοῦν προσθήκη στήν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου. Τò παράγωγο ὄνομα ἀπό τò θεωνύμιο Σέραπις μαρτυρεῖται καί στήν Κρήτη βλ. *LGPN I* σ.λ., ἐνῶ τò Ἀνίκητος ἀπαντᾷ καί στήν Ἀμοργό, τήν Κρήτη, τήν Κυρηναϊκή, τήν Κῶ καί τῆ Λέσβο βλ. *LGPN I* σ.λ. Ἀξιοσημείωτη εἶναι ἡ παράλειψη τοῦ *χρηστή* στὸν στ. 3.

Λεμ. 372. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΛΟΥΚΙΑΣ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,72 καί διαμέτρου 0,56 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα ἐντοιχισμένη σέ οἰκία. Τò ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,039 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 238-9, ἀρ. 35 (φωτ. πίν. 40-1, σ. 238) (*SEG* 30, 1590).

Πβ. Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 260 (γιά τὴν ἀνάγνωση *Λουκία*).

Λουκία
χρηστή,
χαῖρε.

1. Λουκία, *SEG*: Ἀπυκία, Aupert εἰς *BCH* 104.

Τò ὄνομα *Λουκία* ἀπαντᾷ γιά πρώτη φορά στήν Κύπρο, ἐνῶ μαρτυρεῖται καί μία φορά στήν Κυρηναϊκή βλ. *LGPN I* σ.λ. Τò ἀρσενικὸ *Λούκιος* ἀπαντᾷ στίς **Λεμ. 88** καί **459**. Ὁ Aupert, ὀ.π., διαβάζει *Ἀπυκία*, ἀλλὰ μετὰ τὴν ὀρθὴ ἀνάγνωση τοῦ Bingen στὸ *CE* 56, 1981, σ. 139, ὑποσ. 2, πβ. J. καί L. Robert, *Bull. Épigra.* 1981, 632, καθὼς καί στὸ *SEG*, ἀναθεωρεῖ καί αὐτὸς τὴν ἀρχικὴ του ἀνάγνωση στὸ *BCH* 106, 1982, σ. 260.

Λεμ. 373. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Παναγιώτη Μιχαήλη τὸ 1895. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 354, ἀρ. 6.

Ἀριστίων Ἰσιδώρου
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἀριστίων, ποῦ εἶναι συνηθέστατο σὲ πολλὰς περιοχὰς τοῦ ἑλληνόφωνου χώρου βλ. *LGPN* I σ.λ., μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 355**. Γιὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἰσίδωρος βλ. **Λεμ. 237**.

Λεμ. 374 - 375. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος φέρει δύο ἐπιγραφές. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα σὲ φαρμακεῖο τὸ 1895. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 52 καὶ 53· Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 356, ἀρ. 18-19.

(374) Εὐπραξία
χρητὴ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: χρητὴ. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

Γιὰ τὸ ὄνομα Εὐπραξία πβ. **Λεμ. 491** καὶ **Λάρ. 149** (Εὐπραγία).

(375) Ἐπαφρόδιτος
Ἀρτεμιδώρου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. **Πάφ. 130**.

Λεμ. 376. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,52, διαμέτρου ἄνω 0,315 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴ Μουτταγιάκα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 893/2, Inscr. 193· M.P. 27/65/2, bl. 22, 47/67/6, bl. 151). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,035 μ. (ὑψίλον).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 258-9, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 42,3) (= *SEG* 33, 1203).

Δῶρε Ὀνη-
σάνδρου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Ἀπαντᾷ ὅμως σὲ ἀρκετὲς περιοχὲς βλ. *LGPN* I σ.λ. Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνήσανδρος βλ. **Λεμ. 286**.

Λεμ. 377. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΛΑΤΥΧΟΥ

τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,545 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλασσόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνώτου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 369, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 11, σ. 368) (*SEG* 29, 1561).

Ζώσιμε
Καλατύχου
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώσιμος βλ. **Λεμ. 221**. Γιὰ τὸ ὄνομα Καλάτυχος βλ. **Λεμ. 268**.

Λεμ. 378. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,19 καὶ κάτω 0,20 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο 581 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς

Λεμεσοῦ (Τ. 581/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 176, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 25) (*SEG* 40, 1338).

[- - -] νφου
[- - - - -] ο□υ
ι. ε. χρη-
4 στή, χέρε.

Σχόλια: στ. 4: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 379. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,256, διαμέτρου ἄνω 0,19 καὶ κάτω 0,20 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 378** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Τ. 581/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 176, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 25) (= *SEG* 40, 1339).

- - -Α- - -Φ- - -Λ- -
χρησ[τέ ἢ -τή],
χαῖρε.

Λεμ. 380. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΛΟΥΘΥΓΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΣΜΕΝΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,27 καὶ κάτω 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 378** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Τ. 581/4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στίς 14/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 176, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 26) (*SEG* 40, 1340).

Πλουθυγία
Ἀσμένου
χρηστή, χαῖρε.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς γιὰ πρώτη φορά. Τὸ ὄνομα *Πλουθυγία* ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν *πλοῦτος* καὶ *ὕγεια*, ὅπως ἐπισημαίνει ἡ Νικολάου. Τὸ ὄνομα Ἄσμενος μαρτυρεῖται καὶ στὴ Χίο καὶ τὴν Κυρηναϊκὴ βλ. *LGPN I* σ.λ.

Λεμ. 381. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,525, διαμέτρου ἄνω 0,27 καὶ κάτω 0,295 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 378** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Τ. 581/5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 176, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 26) (= *SEG* 40, 1341).

Μάρθα Τίμωνος
χρηστή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Μάρθα* μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 504**, πβ. *MSW*, σ. 96. Ἡ Νικολάου, *RDAC* 1994, σ. 184, ὑποσ. 8 ἀναφέρει καὶ μία ἀδημοσίευτη ἐπιγραφή ποῦ ἀναφέρει αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἡ ὁποία φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (*Inscr. GK* 368).

Λεμ. 382. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,43, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,15 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Τ. 559/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 176-7, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 26) (= *SEG* 40, 1342).

Ἀγαθόπους
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀγαθόπους* πβ. **Λεμ. 461**.

Λεμ. 383. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΘΕΟΓΕΝΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,457, διαμέτρου ἄνω 0,23 καὶ κάτω 0,22 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Τ. 573/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,04 μ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 177, ἀρ. 21 (φωτ. πίν. 26) (= *SEG* 40, 1343).

Θεογε-
νίς
χρηστή,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Θεογενίς* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 294**. Τὸ ὄνομα *Θεογένης*, ποῦ εἶναι σύνηθες σὲ ἀρκετὲς περιοχὲς τοῦ ἐλληνόφωνου χώρου βλ. *LGPN I* σ.λ., μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 464-5** καὶ **717**.

Λεμ. 384 - 385. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΦΑΝΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,58, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω 0,31 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Τ. 573/3). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 καὶ στὴ δεύτερη ἐπιγραφή ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 177, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 26) (*SEG* 40, 1345).

(384) Διονύσα
Διοφάντους
χρηστή,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Διονύσα*, ποῦ εἶναι τύπος τοῦ ὀνόματος *Διονυσία* βλ. **Πάφ. 106**. Τὸ ὄνομα *Διοφάντης* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

(385) Πολύκαρπε
χρηστέ,
χαῖρε.

Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Πολύκαρπος* στήν Κύπρο.

Λεμ. 386. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣ[Α (;)]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στήν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 39. Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 251-2, ἀρ. 87 (= *SEG* 32, 1363), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ A. H. Smith, *Carnet de fouille* (nov. 1893- jan. 1894), tombes 1 à 110, σ. 24. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Ὀνησ[ᾶ (;)]
ΚΑΛΑΒΑ□Ι□Α. . .
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνησᾶς - Ὀνασᾶς βλ. **Λεμ. 251**. Στὸν στ. 2 κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότι εἶναι πιθανότερο νὰ ἔχουμε πατρωνυμικὸ παρὰ ἓνα ἐθνικὸ ὄνομα (τὸ αἰγυπτιακὸ *Καλαβαίλις* ἢ *Καλαβάλις*).

Λεμ. 387. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Ε]ΥΑΝΔΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στήν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 39. Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 249, ἀρ. 80 (*SEG* 32, 1359), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille*, tombes 100 à 300, σ. 9. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

[Ε]ῦανδρος□
χρησ□τέ,
χαῖρε.

2. ΧΡΗΕΤΕ στὸ ἀπόγραφο τοῦ Myres.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εῦανδρος* πβ. **Λεμ. 339**.

Λεμ. 388. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ
ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ[Σ (;)]
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν
τάφο Α 128. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

MSW, σ. 96 [79]· *Aupert*, *BCH* 106, 1982, σ. 257-8, ἀρ.
102 (= *SEG* 32, 1348).

Ὀνησιφόρε
Ἀγαθητύχη[ς]
χρηστέ,
4 χαῖρε.

2. Ἀγαθητύχη[ς], *Aupert*: Ἀγαθὴ τύχη, *Myres*.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀγαθητύχη, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 727** καὶ **Λάρ. 66** βλ. *Masson*, *RDAC* 1975, σ. 143-4. Ἀρσενικὸ ὄνομα *Ἀγαθητύχης δὲν ἔχει μαρτυρηθεῖ ἔως τώρα, κατὰ συνέπεια πρόκειται γιὰ ἀκόμη ἓνα παράδειγμα χρήσεως τοῦ μητρωνυμικοῦ ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ βλ. **Λεμ. 204**.

Λεμ. 389. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΙΑΝ[ΟΥ], ΥΙΟΥ ΤΗΣ
[Ζ]ΩΣΑΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν
τάφο Α 148. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

MSW, σ. 96 [64]· *Aupert*, *BCH* 106, 1982, σ. 257, ἀρ.
100 (= *SEG* 32, 1346).

Μαρκιαν[ὸ]
[Ζ]ω[]σαρίου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

2. [Ζ]ω[]σαρίου, *Aupert*:σαρίου, *Myres*.

Τὸ ὄνομα Ζωσάριον μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά, ἐνῶ τὸ *Μαρκιανός* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 75**. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη
μία ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ
μητρωνυμικό του βλ. **Λεμ. 204**, ἀφοῦ τὸ Ζωσάριον εἶναι
θηλυκό, ὅπως ἀναφέρει καὶ ὁ *Aupert*. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα
μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19**.

Λεμ. 390. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΖΟΪΛΟΥ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 148. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.
MSW, σ. 96 [75]· *Aupert, BCH* 106, 1982, σ. 257, ἀρ. 101 (= *SEG* 32, 1347).

Ὀλυμπιάς, γυνὴ Ζοΐλου.

2. Ὀλυμπιάς, *Aupert*: Ὀλυμπι(κή), *Myres*.

Σχόλια: *Ζοΐλου*. Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. *Gignac* 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ *Brixhe* 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀλυμπιάς βλ. **Λεμ. 311**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίλος βλ. **Λεμ. 226**.

Λεμ. 391. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 148. Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωσε πρῶτος ὁ *Aupert, BCH* 106, 1982, σ. 246, ἀρ. 68 (= *SEG* 32, 1351), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ *J. L. Myres, Carnet de fouille, tombes* 100 à 300, σ. 15. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Ἀπολλώνιε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 392. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [ΠΑΝ]ΤΑΝΔΡΟΥ (;), ΥΙΟΥ ΤΟΥ
[ΙΣΙ]ΔΩΡΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν
τάφο Α 167. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

MSW, σ. 96 [57]· *Aupert*, *BCH* 106, 1982, σ. 258, ἀρ.
103 (*SEG* 32, 1349).

[Πάν]τανδρ□ε
[Ἴσι]δώρου
[χρησ]τέ, χέρε.

2. [Πάν]τανδρε, *Aupert*:τανδρε στὸ ἀπόγραφο τοῦ *Myres*.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα
ἀποδίδουν [e] βλ. *Threatte*, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ.
Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Πάντανδρος μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν
Κύπρο. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἰσίδωρος βλ. **Λεμ. 237**.

Λεμ. 393. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο
Α 178. Τὴν ἐπιγραφὴ ἐξέδωσε πρῶτος ὁ *Aupert*, *BCH* 106,
1982, σ. 248-9, ἀρ. 77 (= *SEG* 32, 1357), βάσει ἐνὸς
ἀπογράφου τοῦ *J. L. Myres*, *Carnet de fouille*, tombes 100
à 300, σ. 22. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Διονύσιε
Διδύμου
χρηστέ,
4 χαιρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο
ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα Διονύσιος βλ. **Λευκ. 82**, καὶ γιὰ
τὸ ὄνομα Δίδυμος βλ. **Λεμ. 176**.

Λεμ. 394. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΤΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 178. Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 251, ἀρ. 85 (= *SEG* 32, 1362), βάσει ἐνδὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille*, tombes 100 à 300, σ. 22. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Κράτη Τίμο-
νος χρησιέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1-2: Τίμο|νος. Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Κράτης*, πβ. **Λεμ. 210**.

Λεμ. 395. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 207. Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 252, ἀρ. 88 (*SEG* 32, 1364), βάσει ἐνδὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille*, tombes 100 à 300, σ. 30. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

ΟΙΘ/ΙΙΟΙ
χρησι[έ ἢ -ή],
χαῖρε.

Ὁ πρῶτος ἐκδότης στὸν στ. 1 εἰσηγεῖται μὲ ἐπιφύλαξιν τὸ ὄνομα *Ὀνθύριος*, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ στὸν Νόννο.

Λεμ. 396. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 213. Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 246, ἀρ. 67 (= *SEG* 32, 1350), βάσει ἐνδὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille*, tombes 100 à 300, σ. 32. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Ἀθηνῶ
χρησιή,

χαῖρε.

Κατὰ τὸν Bingen στὸ *SEG* ἡ κλητικὴ Ἀθηνο[ῖ] ταιριάζει ἐπίσης στὸ ἀντίγραφο. Τὸ ὄνομα Ἀθηνῶ ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ γενικῶς στὴν Κύπρο, μαρτυρεῖται ὅμως στὴ Σάμο βλ. Bechtel, *HPGr*, σ. 23. Τὸ Ἀθήναιος μαρτυρεῖται στὴν Ἀμαθοῦντα βλ. *MSW*, σ. 96 [3].

Λεμ. 397. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙ[ΟΥ]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 213. Τὴν ἐπιγραφὴ ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 247, ἀρ. 72 (= *SEG* 32, 1352), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille, tombes* 100 à 300, σ. 32. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέση.

Δημήτρι[ε]
χρηστέ,
χαῖρε.

Λεμ. 398. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΕΣΚΟ[Υ]Σ[ΗΣ], ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΗΓΟ[Ν]ΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 224. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέση.

MSW, σ. 96 [16]. Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 254, ἀρ. 94 (= *SEG* 32, 1345).

Ἀρέσκο[υ]σ[α]
Ἀρήγ[ο]ν[ος]
χρηστή, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: Ἀρήγ[ο]ν[ος]. Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [ο] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Τὰ ὀνόματα Ἀρέσκουσα καὶ Ἀρήγων μαρτυροῦνται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 399. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 245. Τὴν ἐπιγραφή ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 249, ἀρ. 78 (*SEG* 32, 1358), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille, tombes* 100 à 300, σ. 40. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Ἐλπιδήφορε
χρηστέ,
χαῖρε.

2. Ἐλπιδήφορε, Masson στὸν Aupert: ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΕ στὸ ἀπόγραφο τοῦ Myres.

Τὸ ὄνομα Ἐλπιδηφόρος ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 400. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΕΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 245. Τὴν ἐπιγραφή ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 252, ἀρ. 91 (= *SEG* 32, 1352), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille, tombes* 100 à 300, σ. 40. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Τείμων
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Τείμων*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Λεμ. 401. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙ[- - -], ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,72, διαμέτρου ἄνω 0,43 καὶ κάτω 0,55 μ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Βρέθηκε στήν Ἀμαθοῦντα καί φυλάσσεται στό Ἀρχαιολογικό Μουσείο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1776/1). Τò ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπό 0,025 μέχρι 0,065 (φεῖ) μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1998, σ. 162, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 17,2) (= *SEG* 48, 1803).

Φι[- - - -]
Φιλοκράτους
χρηστέ, χαῖρε.

Τò ὄνομα τοῦ νεκροῦ θά μπορούσε νά ἦταν Φι[λοκράτης], Φι[λόδωρος], Φι[λότιμος] κτλ., ὀνόματα κοινά στήν Κύπρο κατ' αὐτήν τήν περίοδο. Για τò ὄνομα Φιλοκράτης βλ. **Λεμ. 205**. Για τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τò μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 402. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΑ[Γ]ΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικός κίων ἀπό ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,61, διαμέτρου ἄνω 0,365 καί κάτω 0,375 μ. Βρέθηκε στήν Ἀμαθοῦντα καί ἐκτίθεται στό ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1563/1, *Inscr.* 290). Τò ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπό 0,03 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 177-8, ἀρ. 24 (φωτ. πίν. 27) (= *SEG* 40, 1346).

Σαραπίων
Φιλά[γ]ρου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Για τò ὄνομα *Σαραπίων*, πβ. I. Nicolaou, *RDAC* 1967, σ. 83, ἀρ. 8 (b). Για τò πατρωνυμικό, πβ. *MSW*, σ. 96 καί **Λεμ. 409**. Για τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τò μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 403. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΩΣΙΜΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικός κίων ἀπό ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,423, διαμέτρου ἄνω 0,18 καί κάτω 0,20 μ. Βρέθηκε στήν Ἀμαθοῦντα καί ἐκτίθεται στό ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Μουσείου Λεμεσοῦ (Inscr. 92· M.P. 2/1, bl. 178). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 67, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 23,4).

Ζωσίμη
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Ζώσιμος* καὶ *Ζωσίμη* βλ. **Λεμ. 221**.

Λεμ. 404. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΙΧΕΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Στήλη ὕψους 0,95, ἡ ὁποία χρησιμοποιήθηκε σὲ τρίτη χρήση ὡς κατώφλιον στὸν ναὸ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ τῆς Ἀμαθοῦντος. Ὁ λίθος ἔχει ἐπιγραφεῖ δύο φορές, ἀλλὰ μόνο ἡ δεύτερη ἐπιγραφή δύναται νὰ ἀναγνωσθεῖ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 144, ἀρ. 1· Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 259, ἀρ. 106 (= *SEG* 32, 1367).

Τιχέα □ χρη[σ]-
[τή], χιέρε.

Σχόλια: στ. 1: *Τιχέα*. Ἐναλλαγή $Y \sim I$ ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 261-5, πβ. Brixhe 1987², σ. 48 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 237-238.

στ. 2: *χιέρε* ἀντὶ *χαῖρε*.

Λεμ. 405. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος κεκομμένος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μένανδρο βρέθηκε στὸν σταθμὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης στὴν περιοχὴ τῆς Ἀμαθοῦντος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 145, ἀρ. 3.

Διονυσιανή
χέρε χρηστή.

Σχόλια: στ. 1: *Διονυσιανή*. Ἐναλλαγή $NN \sim N$ πρὸ φωνήεντος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 518-9. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές

τῆς ἐλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

στ. 2: Ἀντιστροφή τῆς στερεότυπης ἔκφρασης προσφωνήσεως πρὸς τὴ νεκρῆ.

στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Διονυσιανή* στὴν Κύπρο.

Λεμ. 406. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,70, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 405**. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 145, ἀρ. 4.

Ἐπ' Ἀγαθῆ Τύχῃ
χρητῆ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: *χρητῆ*. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 407. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟΔΟΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, πολὺ φθαρμένος. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὴν τοποθεσία «Ἄνεμος» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 659/1, Inscr. 136). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1980, σ. 262-3, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 39,3) (= *SEG* 30, 1597).

Διόσκορος
Μηνοδότου
χρηστ[]έ[], [χαῖρε].

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὰ θεοφόρα ὀνόματα *Διόσκο(υ)ρος* καὶ *Διοσκο(υ)ρίδης*, ἀπαντοῦν καὶ στὶς **Λεμ. 357, 589, 741, Ἀμμ. 16** καὶ **Ἀβ. Πρ. 31**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Μηνόδοτος* βλ. **Λεμ. 343**.

Λεμ. 408. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΥΓΜΑΧ[ΟΥ]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Στήλη, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὴν τοποθεσία «Χάνι τῆς Μονῆς». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 142, ἀρ. 6· Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 258, ἀρ. 104 (= *SEG* 32, 1366).

Πύγμαχ[ε]
[χρ]ηστέ,
[χαῖ]ρε.

1. Πυγμάχ[ε], *rell.*

Τὸ *Πύγμαχος* εἶναι παρωνύμιο, τὸ ὁποῖο ἔγινε ὄνομα κατὰ τὸν Aupert.

Λεμ. 409. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΟΔΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΑΓΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὕψους 0,80 μ., ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὕρισκετο «παρὰ Χριστοφ. Χ' Μαρίας». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 129, ἀρ. 1.

Εὐοδία
Φιλάγρου
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐοδία* βλ. **Λάρ. 83**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλάγρος* βλ. **Λεμ. 402**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 410. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὕψους 0,50 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.
Μενάρδου, Ἀθηνᾶ 22, 1910, σ. 130, ἀρ. 2.

Εὐχι[- - - -]
νίου χρησ-
τέ, χαῖρε.

Λεμ. 411. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΤΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ
Β´ - Γ´ αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὕψους 0,90 μ., ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «παρὰ τῷ Ἀντ. Χ΄ Μαρίας». Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inscr. GR. 303).
Μενάρδου, Ἀθηνᾶ 22, 1910, σ. 130, ἀρ. 3.

Κράτη Διδύ[μου]
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Κράτης* βλ. **Λεμ. 210**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δίδυμος* βλ. **Λεμ. 176**.

Λεμ. 412. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ
Β´ - Γ´ αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὕψους 0,60 καὶ κάτω διαμέτρου 0,30 μ., ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «παρὰ Ὀνησιφ. Λοΐζου». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.
Μενάρδου, Ἀθηνᾶ 22, 1910, σ. 130, ἀρ. 4.

Ἀρέτη Διδύμου
χρηστή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἀρέτη* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δίδυμος* βλ. **Λεμ. 176**.

Λεμ. 413. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΙΜΑΡΙΟΥ

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὕψους 0,55 μ., ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότιν εὐρίσκετο «παρὰ τῷ κ. Ἰωακεῖμ Χουσεπιάν».

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 130, ἀρ. 5.

[Τ]ιμάριον
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Τιμάριον* ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους σὲ -ιον βλ. **Πάφ. 19**.

Λεμ. 414. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛ[Ω]ΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,44 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,39 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν οἰκία τοῦ Τύχωνος Ἀγησιλάου καὶ βρισκόταν σὲ ἰδιωτικὴ συλλογή. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,027 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

MSW, σ. 96· Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 384, ἀρ. 28 (φωτ. πίν. 31-2, σ. 379) (*SEG* 29, 1536).

Ἀπολλ[ω]νία
Ἀπολλωνίου
τοῦ [Ε]πιάνθους
4 χρηστή, χαῖρε.

2. [Ε]πιάνθους, Bingen εἰς *SEG*: [Τ]ιάνθου, *MSW*.ΑΝΘΟΥΣ, Aupert - Masson.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες τοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνία βλ. **Λεμ. 187** καὶ τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 415. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜ<Ι>ΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,51 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια οἰκία μὲ τὴν Λεμ. 414 στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert – Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 369–70, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 13, σ. 370) (= *SEG* 29, 1563).

Τρήνη Ἀρτε-
μ<ι>δώρου χρηστή,
χαῖρε.

2. ΜΔΩΡΟΥ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 1: Τρήνη. Ἐναλλαγὴ I ~ EI ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198–9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51–53.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Εἰρήνη* βλ. **Λεμ. 331.**

Λεμ. 416. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΕΙΔΩ[ΡΟΥ], ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΕΙΔΟ[Ρ]ΟΥ
Β' – Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,303 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,306 μ. Βρέθηκε στὴν οἰκία τοῦ Ἰωάννη Παπακωνσταντῆ στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 651/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ.

Aupert – Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 366, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 7, σ. 365) (*SEG* 29, 1562).

Ἀρτεμείδω[ρε]
Ἀρτεμειδό[ρ]-
ου χ<ρ>ηστέ, χέρε.

2–3. Ἀρτεμειδό[τ]ου ?, Bingen εἰς *SEG* 3. ΧΗΣΤΕ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 1: Ἀρτεμείδω[ρε]. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ

ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: Ἀρτεμειδός[ρ]: Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53 καὶ ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [ο] βλ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 3: χέρε: Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Οἱ πρῶτοι ἐκδότες καταγράφουν τὶς ἐπιγραφές, οἱ ὁποῖες βρέθηκαν στὴν ἐπαρχία τῆς Λεμεσοῦ, ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος. Γιὰ τὸ ὄνομα αὐτὸ βλ. Πάφ. 130.

Λεμ. 417. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,68 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,47 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος. Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴν πρώτη ποὺ χρονολογεῖται μεταξὺ Α΄ καὶ Β΄ αἰ. μ.Χ. βλ. Λεμ. 256). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ’ αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή εἶναι 0,035 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 374-6, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 9, σ. 368) (*SEG* 29, 1564).

Σῶζο[ν - - -]
- - - - -
χρησιτέ, χ[αῖρε].

1. Σ□ῶ□ζ□[ον], Aupert - Masson· Σῶζο[- - -], *SEG*.

Τὸ ὄνομα Σῶζων ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ Σῶζουσα, τὸ ὁποῖο μαρτυρεῖται στὶς Πάφ. 18 καὶ Λεμ. 487 πβ. *MSW*, σ. 96.

Λεμ.
Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

418.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,535 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,27 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς

Ἀμαθοῦντος καὶ τώρα φυλασσόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνώτου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,045 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 376, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 21, σ. 375) (= *SEG* 29, 1565).

ΤΙΩΧΙΣ χρησ-
τή, χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε: Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Κατὰ τοὺς πρώτους ἐκδότες θὰ μπορούσε νὰ ἀποκατασταθεῖ [Ἄν]τιωχίς.

Λεμ. 419 - 420. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΕΙΣΙΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣ, ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΚΗ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,555, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν νέο αὐτοκινητόδρομο Λεμεσοῦ - Λευκωσίας καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 889/1, Inscr. 185· M.P. 47/67/6, bl. 140). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,045 (φεῖ) καὶ στὴ δεύτερη ἐπιγραφὴ ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,027 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 191-2, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 43, 10) (= *SEG* 32, 1340).

(419) Εἰσίδωρε
Εὐφράνορος
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Εἰσίδωρε. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὸ ὄνομα Τσίδωρος βλ. **Λεμ. 237**. Τὸ ὄνομα Εὐφράνωρ μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Ἀμμ. 133**, καθὼς καὶ σὲ ἐπιγραφὴ ἀπὸ

τὸ Κίτιον τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, Ε 48· σὲ μία ἐπιγραφή ἀπὸ τῆ Δημητριάδα τῆς Θεσσαλίας, ἐπίσης τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, Ε 49 καὶ Α 138: Ἀρίστων Εὐφράνορος Ἀμαθούσιος.

(420) [- - - - -]
χ[]ρ[]η[]στή, χαῖρε.

Λεμ. 421. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛ[Ε]ΞΑΝΔΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,25 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 419** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 889/4, Inscr. 186· M.P. 47/67/6, bl. 140). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 192, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 43, 11) (= *SEG* 32, 1341).

ΑΛ[] [έ] ξαδρε[]
χρηστ[έ],
χα[ῖ]ρε.

Σχόλια: στ. 1: ΑΛ[] [έ] ξαδρε[]. Παράλειψη τοῦ νεῖ.

Τὸ ὄνομα Ἀλέξανδρος ἀπαντᾷ καὶ στὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, Α 21-23, καὶ στὴ ρωμαϊκὴ βλ. καὶ **Λεμ. 704, 773, 774** καὶ **Λευκ. 80**, πβ. *MSW*, σ. 96 (Ἀμαθοῦς).

Λεμ. 422 - 423. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ Α<Υ>ΕΗΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΤΕΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓ[Ε]ΝΟΥΣ, ΥΙΩΝ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑΤΟΣ.

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,445 διαμέτρου ἄνω 0,275 καὶ κάτω 0,23 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα, στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐφάφους ὅπου οἰκοδομήθη τὸ ξενοδοχεῖο Λιμονιά, καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 848/1, Inscr. 174· M.P. 47/67/6, bl. 123). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές, μία σὲ κάθε ὄψη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,033 μέχρι 0,045 καὶ στὴ δεύτερη ἐπιγραφή ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,027 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 196, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 35, 10a-b) (*SEG* 31, 1328 καὶ 1329).

(422) Ἀ<ύ>ξήσις·
 χρη<σ>τέ,
 χέριν.

Σχόλια: στ. 1: Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.
 στ. 2: *χρητέ*. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ.**
187.
 στ. 3: *χέριν* ἀντὶ *χαῖρε*.

Γιὰ τὸ *Ἀύξήσις* καὶ τὰ παρόμοια μὲ αὐτὸ ὀνόματα βλ. **Λεμ.** 176. Τὸ ὄνομα *Ἀύξήσις* εἶναι τύπος προερχόμενο ἀπὸ ὑφαίρεση *-ιος* (ν) > *-ις* (ν). Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ *ο* στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

(423) Ἄρτεμᾶ κ[αὶ] Διογ[] [έ]-
 νης Ἄρτεμᾶτος
 [υῖ]οὶ Μ[]ύ[]ριοι (;) χρησ-
 4 τοὶ χέρετε.

Σχόλια: στ. 4: *χέρετε*. Ἐναλλαγὴ *Ε* ~ *ΑΙ* διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Ἄρτεμᾶς*, -
ᾶτος βλ. **Λευκ.** 52. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -
ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe
1987², σ. 71. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος
Διογένης βλ. **Λεμ.** 262. Ἡ ἀνάγνωση *Μ[]ύ[]ριοι* εἶναι ἀβέβαιη
καὶ κατὰ τὴ Νικολάου ἴσως νὰ ὑπάρχει ἐδῶ τὸ ἐθνικὸ *Τύριοι*
χαραγμένο ἐσφαλμένως ἀπὸ τὸν χαρακτὴ στὸ πρῶτο γράμμα.

Λεμ. 424. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΕΙΚΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,48, διαμέτρου
ἄνω 0,203 καὶ κάτω 0,21 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν
τάφο 163, στὴν περιοχὴ ὅπου οἰκοδομήθηκε τὸ ξενοδοχεῖο
Λιμονιά, καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ
Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 672/42, Inscr. 141).
Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. (Αὐτοψία στίς
12/7/2006).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 1980, σ. 263, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 39,4)
(= *SEG* 30, 1598).

Νείκων
χρησιτέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 1: *Νείκων*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 3: *χέρε*: Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Νίκων* βλ. **Λεμ. 192**.

Λεμ. 425. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΟΥΣ Β' -
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,25, διαμέτρου ἄνω 0,22 καὶ κάτω 0,245 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος, στὴν περιοχὴ ὅπου οἰκοδομήθηκε τὸ ξενοδοχεῖο Λιμονιά, καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 689/1, Inscr. 143· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 194-5, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 34,7)
(= *SEG* 31, 1339).

Δημήτριε
Ὀνησικράτου
χρησιτέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Ὀνησικράτου*. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ὀνησικράτης* βλ. **Πάφ. 5**.

Λεμ. 426. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦ[ΡΟΔΕΙΤΟΥ (;)]
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος δεξιά, σωζομένου ὕψους 0,365 καὶ κάτω διαμέτρου 0,18 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος, στὴν περιοχὴ ὅπου οἰκοδομήθηκε τὸ ξενοδοχεῖο Λιμονιά, καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 952/1, Inscr. 216· M.P. 47/67/7, bl. 1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 330, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 60,11) (*SEG* 35, 1461).

Ἐπαφ[ρόδειτε (;)]
χρησ[τέ],
χαῖρ[ε].

Ὅπως σημειώνει καὶ ἡ Νικολάου, πιθανὰ ὀνόματα ποῦ θὰ μπορούσαν ἐπίσης νὰ ἀποκατασταθοῦν εἶναι Ἐπαφ[ρᾶς], Ἐπαφ[ροδειςία] καὶ Ἐπαφ[ροδειτοῦ].

Λεμ. 427. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,585, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,315 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 426** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 952/2, Inscr. 217· M.P. 47/67/7, bl. 1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 330, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 61,12) (= *SEG* 35, 1462).

Ἀγαθοκλῆ
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἀγαθοκλῆς ἀπαντᾷ καὶ στὴν ἐλληνιστικὴ περίοδο, ἀποκλειστικὰ ὅμως γιὰ ξένους βλ. Τ. Νικολάου, *PPC*, A 3-4. Στὴ ρωμαϊκὴ περίοδο ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 90**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀγαθόκλεα βλ. **Λεμ. 352**. Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**.

Λεμ. 428. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΑΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,52, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ.**

426 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 952/3, Inscr. 218· M.P. 47/67/7, bl. 1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,05 (φεῖ) μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 330, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 61,13) (= *SEG* 35, 1463).

Φιλόδαμ[ε]
Ἀρίστωνος
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 429. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,35 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 360 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (T. 360/1, Inscr. 191). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 207, ἀρ. 42 (φωτ. πίν. 16,42) (= *SEG* 41, 1459).

Δημητρία
Ἀπολλωνίου
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὶς παραλλαγές καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 430. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Β' -
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,47, διαμέτρου ἄνω 0,42 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1325/2, Inscr. 296). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 196, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 52,4) (= *SEG* 41, 1460).

[- -] ε Δημητρίου
[- -] ὠν χρησιτέ,
[χαῖρε].

2. *E.g.* [σῶφρ]ων, Νικολάου.

Λεμ. 431. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,68, διαμέτρου ἄνω 0,44 καὶ κάτω 0,42 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1325/1, Inscr. 295). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 196-7, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 52,5) (= *SEG* 41, 1461).

Ἀπολλώνιε
Ἀπολλωνίου
χρησιτέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203.**

Λεμ. 432. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,50, διαμέτρου ἄνω 0,39 καὶ κάτω 0,395 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1654/2, Inscr. 295). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 223, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 25,10) (= *SEG* 45, 1851).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ἀπολλωνία Δη-
μητρίου, γυν-
ῆ Ἀρτεμιδώ-
4 ρου χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνία βλ.
Λεμ. 187. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. **Πάφ. 130.**

Λεμ. 433. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΑΣ[ΙΚ]ΡΑΤΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΠΑΣ[ΙΚ]ΡΑΤΟΥΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου
ἄνω καὶ κάτω 0,31 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς
νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 254 καὶ ἐκτίθεται
στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ
(LMRR 768, Τ. 254/56). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται
ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,025 μ. (Ἀυτόψια στίς 13/7/2006).

Ι. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 204-5, ἀρ. 36 (φωτ. πίν.
15,36).

Πασ[ικ]ράτη
Πασ[ικ]ράτους
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Πασικράτης*
βλ. **Λεμ. 172.** Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -η τῶν παλαιῶν
τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79.**

Λεμ. 434. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙ[Ο]Υ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,51, διαμέτρου
ἄνω 0,27 καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς
ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 635 καὶ
φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 1443,
Τ. 635/11). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025
μέχρι 0,038 μ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 257, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 89,1)
(= *SEG* 42, 1297).

Ἀρτεμᾶς
Ἀπολλονί[ο]υ

χρησταί,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: Ἀπολλονί[ου]. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 3: *χρησταί*: Ἐναλλαγή ΑΙ ~ Ε διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Ἀρτεμᾶς, - ἄτος βλ. **Λευκ. 52**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιπτοσυλλάβων σὲ - ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 435. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΚΙΛΙΚΑ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 635 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LM 1443, Τ. 635/12). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 257-8, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 89,2) (*SEG* 42, 1298).

πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1994, 612 (γιὰ τὸ Κιλι(κ)ᾶ ἀντὶ Κιλιβᾶ στὸν στ. 2).

Μᾶρκε
Κιλι(κ)ᾶ
χρηστέ, χαῖρε.

2. Κιλι<κ>ᾶ, Masson: Κιλιβᾶ, Νικολάου.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Μᾶρκος βλ. **Λεμ. 227**. Ἡ Νικολάου γράφει *Κιλιβᾶ* στὸν στ. 2, τὸ ὁποῖο δὲν μαρτυρεῖται ἄλλοῦ, καὶ μελετᾶ τὴν πιθανότητα νὰ πρόκειται γιὰ ἓναν *κιλλιβᾶ, δηλ. ἓναν κατασκευαστὴ *κιλλιβάντων* (βάθρων). Ὁ χαράκτης κατὰ τὴ Νικολάου κατὰ λάθος δὲν ἔγραψε τὸ δεῦτερο λάμβδα. Ὁ Masson, προτιμᾶ τὴ γραφὴ *Κιλι(κ)ᾶ*, ἓνα ὄνομα ποὺ ἀπαντᾶ συχνὰ στὴν Κύπρο, ἐνῶ ἡ Νικολάου ἤδη εἶχε ἀπορρίψει τὴν πιθανότητα τὸ νὰ

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

εἶχε γραφεῖ *Κιλιβᾶ* ἀντὶ *Κιλικᾶ*. Σημειωτέον ὅτι τέτοιου εἴδους σφάλματα ἀπαντοῦν συχνὰ στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο. Γιὰ τὸ ὄνομα *Κιλικᾶς* βλ. **Λευκ. 96**.

Λεμ. 436. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΡΟΔΟΙΧΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΛΙΟΔΩΡ[ΟΥ]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀετωματικὴ στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένη κάτω, σωζομένου ὕψους 0,73, πλάτους 0,61 καὶ πάχους ἀπὸ 0,055 μέχρι 0,12 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 635 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 1443, T. 635/13). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 258, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 89,3) (*SEG* 42, 1299).

Ῥοδοίχης
Ἡλιοδώρ[ου]
χρ[ηστῆ, χαῖρε].

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἡλιόδωρος* βλ. **Λεμ. 244**.

Λεμ. 437. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,525, διαμέτρου ἄνω 0,225 καὶ κάτω 0,225 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 635 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 1443, T. 635/14). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 258, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 89,4) (= *SEG* 42, 1300).

Ἐλπὶς
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἐλπὶς* βλ. **Λάρ. 111**.

Λεμ. 438. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΠΟΛΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,38, διαμέτρου ἄνω 0,275 καὶ κάτω 0,31 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 639 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 1449, T. 639/11). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 258-9, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 89,7) (= *SEG* 42, 1303).

Χρυσόπολι
Δημητρίου
χρηστή, χ[] [αἶρε].

Τὸ ὄνομα *Χρυσόπολιον* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορά. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδετεροῦ γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19.**

Λεμ. 439. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀνάγλυφη ἐπιτύμβια στήλη σὲ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,004, πλάτους 0,48 καὶ πάχους 0,12 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 639 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 1449, T. 639/12). Μέσα σὲ ὀρθογώνιο ῥηχὸ βάθυσμα παράσταση ἑνὸς ἀνδρὸς ντυμένου μὲ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, ποῦ κρατεῖ ἕνα πουλὶ στὸ δεξιὸ του χέρι. Στὴ δεξιὰ καὶ ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ κεφαλιοῦ εἶναι ἐγγχαραγμένες δύο ἐπιγραφές πρὸς τὸν *Ἐπαφρόδιτο*. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 259, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 90,8) (= *SEG* 42, 1304).

ἀριστερά: Ἐπα-
φρόδι-
τε χρη-
4 στέ, χαῖρε.

δεξιά: Ἐπα-
φρό-
δίτε
4 χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἐπαφρόδιτος ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὶς ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο.

Λεμ. 440. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο πολὺ διαβεβρωμένος, ὕψους 0,375, διαμέτρου ἄνω 0,165 καὶ κάτω 0,20 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 639 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 1449, T. 639/14). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 259, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 90,9) (= *SEG* 42, 1305).

Δημήτρι
χρηστέ, χαῖ[ρ]ε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημήτρις*, τύπο προερχόμενο ἀπὸ ὑφαίρεση *-ιος* (ν) > *-ις* (ν) βλ. **Λεμ. 178**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 441. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜ[ΗΤΡΙΟΥ (;)]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο πολὺ διαβεβρωμένος, ὕψους 0,62, διαμέτρου ἄνω 0,185 καὶ κάτω 0,19 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 645 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 1455, T. 645/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1992, σ. 259-60, ἀρ. 12 (= *SEG* 42, 1308).

Δημ[ήτρι (;)]
χρη[στέ],
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε: Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 442. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΓΑΘΟΚΛ[Ε]ΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,67 καὶ διαμέτρου 0,38 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2175/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2006, σ. 313, ἀρ. 1 (φωτ. 2, σ. 314).

Ἀγαθόκλ[ε]α
χρηστή,
χαῖρε.

1. Ἀγαθόκλ[εῖ?]α, Νικολάου.

Το ὄνομα Ἀγαθόκλεια με τὴ μορφὴ Ἀγαθόκλεα ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 232**.

Λεμ. 443. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,50 καὶ διαμέτρου 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2175/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2006, σ. 315, ἀρ. 2 (φωτ. 3, σ. 314).

Δημήτριε
Ἀπολλωνίου
χρηστέ, χαῖρε.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Το ὄνομα καὶ τὸ πατρωνυμικὸ τοῦ νεκροῦ εἶναι πολὺ κοινὰ στὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Κύπρο κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο.

Λεμ. 444. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑΤΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑΤΟΣ
Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,51 καὶ διαμέτρου 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2175/4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2006, σ. 315-6, ἀρ. 3 (φωτ. 4, σ. 314).

Ἀρτεμᾶ Ἀρτεμάτος
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Ἀρτεμᾶς, - ἄτος βλ. **Λευκ. 52**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ - ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β΄, σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Λεμ. 445. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,49 καὶ διαμέτρου 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2175/6). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2006, σ. 316, ἀρ. 4 (φωτ. 5, σ. 314).

Ἀρίστωνα·
χρητέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀρίστωνα. Χρήση αἰτιατικῆς ἀντὶ ὀνομαστικῆς.

στ. 2: χρητέ. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 446. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,85, διαμέτρου ἄνω 0,48 καὶ κάτω 0,50 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2175/7). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2006, σ. 316, ἀρ. 5 (φωτ. 6, σ. 315).

Δίδυμε
Διδύμου
χρηστέ,
4 χαῖρ[ε].

2. [Δι]δύμου, Νικολάου.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Δίδυμος βλ.
Λεμ. 176.

Λεμ. 447. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΥΛΛΙΚΟΥ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,71 καὶ διαμέτρου 0,42 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2175/8). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2006, σ. 316, ἀρ. 6 (φωτ. 6, σ. 315).

Θυλλικὸ
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα θυλλικὸς μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 73.**

Λεμ. 448. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΘΥΛΛΙΔΟΣ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,373 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,31 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν

τοποθεσία «Καμπιναρκά» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 677/1, Inscr. 142). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,026 μέχρι 0,037 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 194, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 34,6) (*SEG* 31, 1330).

Θυλλίς □ [Ἐ]-
ρωτο[ς]
χαῖ □ [ρε].

2. ρωτο[ς], Bingen εἰς *SEG*: ρωτο[ς χρηστή], Nicolaou.

Ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Bingen στὸ *SEG*, ἡ ἀποκατάσταση ποὺ προτείνει ἡ Νικολάου στὸν σι. 2 εἶναι πολὺ μεγάλη γιὰ νὰ γίνει ἀποδεκτὴ. Πρόκειται ἐπομένως γιὰ ἀκόμη μία ἐπιγραφή ποὺ φέρει τὴν προσφώνηση *χαῖρε simpliciter* βλ. **Λεμ. 191**. Τὸ ὄνομα *Θυλλίς* εἶναι πιθανὸν νὰ ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 509**, ἐνῶ στὴν **Λεμ. 73** μαρτυρεῖται τὸ ὄνομα *Θυλλικός*. Καὶ τὰ δύο ὀνόματα πιθανὸν νὰ συνδέονται μὲ τὸ *θύλλα*, ποὺ σύμφωνα μὲ τὸν Ἡσύχιον εἶναι *ἐορτὴ Ἀφροδίτης* (Ἡσυχ. σ.λ. *θύλλα· κλάδους ἢ φύλλα ἢ ἐορτὴ Ἀφροδίτης*). Τὸ ὄνομα *Ἐρω*ς ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Πάφ. 147**.

Λεμ. 449. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΥΕΝΟΥΣ

Β' - Γ'
αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν τοποθεσία «Καμπιναρκά» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 194/2, Inscr. 46).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 194 (*SEG* 31, 1331).

Αὐξητῶ
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Αὐξητῶ* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 653**.

Λεμ. 450. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Άμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,51, διαμέτρου ἄνω 0,27 καὶ κάτω 0,284 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν τοποθεσίᾳ «Κοκκινόγια» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1226/4, Inscr. 253). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 143, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 34,5) (= *SEG* 39, 1520).

Τιμοκράτη
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Τιμοκράτης* βλ. **Λεμ. 265**.

Λεμ. 451. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΟΙΤΩΝΗΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,256 καὶ κάτω 0,268 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 450** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1226/5, Inscr. 254). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 143, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 34,6) (= *SEG* 39, 1521).

Κοιτώνηρε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου.

Λεμ. 452. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,806, διαμέτρου ἄνω 0,58 καὶ κάτω 0,592 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 450** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1226/1, Inscr. 252).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

M.P. 47/67/8, bl. 129). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 143, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 33,4) (= *SEG* 39, 1519).

Ἀπολλώνιε
Ἀπολλωνίου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 453. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΡΩΤΙΛΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,232, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,021 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 849/1, *Inscr.* 175). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,028 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 200, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 16, 20) (= *SEG* 31, 1343).

Ἐρωτίλη
χρητή,
χα(ῖ)<ρ>αι.

3. ΧΑΤΑΙ, στὸν λίθο.

Σχόλια: χρητή. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

στ. 3: χα(ῖ)<ρ>αι: Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἐρωτίλη στὴν Κύπρο.

Λεμ. 454. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΗΣΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΔΟΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,595, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,315 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος κατὰ τὴ διάρκεια ἐργασιῶν τῆς Ἀρχῆς Τηλεπικοινωνιῶν Κύπρου καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 955/1, Inscr. 219· M.P. 47/67/7, bls 6, 9). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 328, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 60,6) (= *SEG* 35, 1456).

Ἐπικτησὶ
Μηνοδότου
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἐπικτησίς* βλ. **Λάρ. 194**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Μηνόδοτος* βλ. **Λεμ. 343**.

Λεμ. 455. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ (;)

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, πολὺ φθαρμένος, ὕψους 0,47, διαμέτρου ἄνω 0,19 καὶ κάτω 0,215 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 888/4, Inscr. 179· M.P. 47/67/6, bl. 143). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 188-9, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 42, 4) (= *SEG* 32, 1331).

Δι<ο>[ν]υσία (;)
χρησ[τή],
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Διονυσία* βλ. **Πάφ. 106**.

Λεμ. 456. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,495, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,26 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 888/5, Inscr. 180· M.P. 47/67/6, bl. 143).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 189, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 42, 5) (*SEG* 32, 1332).

Θέων Θεο-
νος χρηστέ,
χαῖρε.

2. χρηστέ, Bingen εἰς SEG: χρ[η]στέ, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 1-2: Θεο|νος: Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [ο] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα Θεών βλ. **Λεμ. 237.**

Λεμ. 457. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,428, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,265 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 888/3, Inscr. 178· M.P. 47/67/6, bl. 143). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 188, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 42, 3) (= *SEG* 32, 1333).

Πρωτ□[- - -]
χρηστή, χαῖρε.

Λεμ. 458. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΒΑΚΧΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΥΛΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,50, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 888/1, Inscr. 176· M.P. 47/67/6, bl. 143). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,032 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 187-8, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 42, 1) (*SEG* 32, 1334).

Βακ□χι□ς
Πάυλας
χρηστή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Βακχίς* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λευκ. 104**, ἐνῶ στὴν **Λάρ. 167** μαρτυρεῖται τὸ ἀρσενικὸν *Βάκχις*. Τὸ ὄνομα *Παύλα* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη ἓνα παράδειγμα χρήσεως τοῦ μητρωνυμικοῦ ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ βλ. **Λεμ. 204**.

Λεμ. 459. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΠΕΙΘΟΥΣΗΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,595, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,22 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 888/2, Inscr. 177· M.P. 47/67/6, bl. 143). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 188, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 42, 2) (*SEG* 32, 1335).

Λούκις
Πειθούσης·
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Λούκις* (< *Λούκιος*). Χρήση ὀνομαστικῆ ἀντὶ κλητικῆς.

Τὸ ὄνομα *Λούκιος* ἀπαντᾷ στὶς **Λεμ. 88** καὶ **459** (στὴν **Λεμ. 372** ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα *Λουκία*), ἐνῶ τὸ ὄνομα *Πείθουσα* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές, στὶς ὁποῖες ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ *ο* στὴν κατάληξη *-ion* ἢ *-ios* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 460. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΕΛΙΤΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΟΝΗΣΑΝΔΡ[Ο]Υ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

888/6, Inscr. 181· M.P. 47/67/6, bl. 142). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 189, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 42, 6) (= *SEG* 32, 1336).

Μελίτη
Ὀνησάνδρ[ο]υ[] [τοῦ]
καὶ Ζωάνδρ[ο]υ[]

4 χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Μελίτη* ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο καὶ σὲ ἐπιγραφή τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ. βλ. I. Νικολάου, *PPC*, σ.λ. Για τὸ ὄνομα *Ὀνήσανδρος* βλ. **Λεμ. 286**. Τὸ ὄνομα *Ζωάνδρος* κατὰ τὴ Νικολάου ἀπαντᾷ σὲ ἀδημοσίευτη ἐπιγραφή ποῦ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 296/1, Inscr. 71), ἐνῶ μαρτυρεῖται καὶ σὲ ἐπιγραφή τοῦ Δ΄ αἰ. π.Χ.

Λεμ. 461 - 462. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΗΣΕΩΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,26 καὶ κάτω 0,276 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 888/7, Inscr. 182· M.P. 47/67/6, bl. 142). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,03 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,032 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 190, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 43, 7) (= *SEG* 32, 1337).

(461) Εὐημερία
Ἀγαθόπο-
δος χρηστή,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Εὐημερία* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, ἐνῶ τὸ *Εὐήμερος* μαρτυρεῖται στὶς **Λεμ. 515, 581** (;) καὶ **Λάρ. 174**. Για τὸ ὄνομα *Ἀγαθόπους* βλ. **Λεμ. 382**.

(462) Ζώσιμε

Ἐπικτήσεως
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζώσιμος* βλ. **Λεμ. 221**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἐπικτησίς* βλ. **Λάρ. 194**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές, στὶς ὁποῖες ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**.

Λεμ. 463. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΙΟΤΙΜΑΣ (;)

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,575, διαμέτρου ἄνω 0,20 καὶ κάτω 0,30 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 888/8, Inscr. 183· M.P. 47/67/6, bl. 142). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 190, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 43, 8) (*SEG* 32, 1338).

(Δ)ιο□τ□ί□μα Να□[- - -]
χρη□στή,
χαῖρε.

1. ΠΙΟ□Τ□Ι□ΜΑ στὸν λίθο.

Τὸ ὄνομα *Διοτίμα* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, ἀπαντᾷ ὅμως τὸ ἀρσενικὸ *Διότιμος* στὴν **Λεμ. 304** (2). Ἡ Νικολάου εἰσηγεῖται τὴν ἀποκατάσταση *Νά[ωνος]* γιὰ τὸ πατρωνυμικόν.

Λεμ. 464 - 465. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΙΘΕΡΟΤΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΓΕΝΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,005, πλάτους 0,485 καὶ πάχους ἀπὸ 0,09 μέχρι 0,12 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 888/10, Inscr. 184· M.P. 47/67/6, bl. 141). Ἡ πλάκα ἔχει χρησιμοποιηθεῖ δύο φορές· ἀρχικῶς γιὰ τὴν ἐγγάραξη τῆς ἐπιγραφῆς τῆς *Διονυσίας*, κι ἀκολούθως πρὸς τοῦ *Θεογένους*. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ

0,03 μέχρι 0,05 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,036 μέχρι 0,05 μ.
(Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 190-1, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 43, 9) (*SEG* 32, 1339).

(464) Διονυσία Πι-
θέροτος, γυνὴ
δὲ Θεογένου χρ-
4 ηστή, χαῖρε.

3. Θεογένου, Bingen εἰς *SEG*: Θεοζένου, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 3: Θεογένου. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν
σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ
πρωτόκλιτα.

Γιὰ τὸ ὄνομα Διονυσία βλ. **Πάφ. 106**. Γιὰ τὰ ὀνόματα
Θεογένης καὶ Θεογενίς βλ. **Λεμ. 383**. Τὸ Πιθέρωσ ἀπαντᾷ γιὰ
πρῶτη φορά.

(465) Θεογένης
Σωσικλέους·
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Θεογένης. Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ
κλητικῆς.

Γιὰ τὰ ὀνόματα Θεογένης καὶ Θεογενίς βλ. **Λεμ. 383**. Τὸ
πατρωνυμικὸ ἀπαντᾷ γιὰ πρῶτη φορά στὴν Κύπρο.

Λεμ. 466 - 467. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΤΟΥ ΚΑΛΑΤΥΧΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,52, διαμέτρου
ἄνω 0,415 καὶ κάτω 0,415 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς
νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ
ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR
895/4, *Inscr.* 200· M.P. 47/67/1, bl. 151). Ὁ κίων φέρει
δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων καὶ στὶς δύο
ἐπιγραφές κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,036 μ. (Αὐτοψία
στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 262-3, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 43,
10 a-b) (= *SEG* 33, 1205 καὶ 1206).

(466) Δημάριν

Καλατύχου

χρηστή, χαῖρε.

Ὁ τύπος *Δημάριν* εἶναι κλητική πτώση μετὰ ἀπὸ τὴν ὑφαίρεση τοῦ *ὄμικρον* (*Δημάριον* > *Δημάριν*) τοῦ ὑποκοριστικοῦ ὀνόματος ἀπὸ τὴ ρίζα *Δημ-*. Γιὰ τὸ ὄνομα αὐτό βλ. **Λεμ. 234**. Γιὰ τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξη *-άριον* βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 12-13. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μετὰ κατάληξη οὐδετέρου γένους *-ιον* βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Καλάτυχος* βλ. **Λεμ. 268**.

(467) Θεοδ[ό]σ[ι]σ[ι]
[- - - -]α[ρ]α[ρ]
[χρη]στέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Θεοδόσις* εἶναι τύπος προερχόμενος ἀπὸ ὑφαίρεση *-ιος* (ν) > *-ις* (ν), γιὰ τὸ ὁποῖο πβ. **Λεμ. 282** (2). Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ *ο* στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ίος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 468. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,65, διαμέτρου ἄνω 0,40 καὶ κάτω 0,425 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 895/2, Inscr. 201· M.P. 47/67/1, bl. 151). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 263, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 43, 11) (= *SEG* 33, 1207).

Ἀπολλωνία Σωκράτους,
γυνὴ δὲ Ἀπολλω[νί]ου,
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλωνία* βλ. **Λεμ. 187**. Τὸ ὄνομα *Σωκράτης* ἀπαντᾷ καὶ στὴν ἑλληνιστικὴ (βλ. I. Νικολάου, *PPC*, Σ 45 καὶ 47) καὶ στὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο (πβ. **Λεμ. 591** καὶ **673**).

Λεμ. 469. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,245, διαμέτρου ἄνω 0,82 καὶ κάτω 0,90 μ. Βρέθηκε στὴν ἀύλῃ τοῦ ξενοδοχείου «Amathus Beach», ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (ἀρ. RR 950/1, Inscr. 211 [a-b]· M.P. 47/67/7, bl. 2 καὶ 8). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές (γιὰ τὴ δεύτερη, ἡ ὁποία χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ Α' αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ. 184**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,055 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 326-7, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 44,3a-b) (*SEG* 35, 1453).

Δημήτριε
Δημητρίου
χρηστέ, χαῖρε.

Λεμ. 470. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,56, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 961/1, Inscr. 221· M.P. 47/67/7, bl. 5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,038 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 328-9, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 60, 8) (= *SEG* 35, 1458).

[Θρ]α□σωνία (;)

[Διο]δ□ώρου (;)

[χρησ]τή,

4 χαῖρε.

Ἡ ἀποκατάσταση εἶναι ἀβέβαια. Τὸ πατρωνυμικὸ θὰ μπορούσε νὰ εἶχε ἀποκατασταθεῖ, ὅπως σημειώνει καὶ ἡ Νικολάου, καὶ ὡς [Τιμό]δωρος, [Μητρό]δωρος, [Ἡλιό]δωρος ἢ [Μηνό]δωρος.

Λεμ. 471 - 472. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΘΟΙΩΔΟΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΙΘΕΡΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,90, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,64 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 962/1, Inscr. 223 [a-b]· M.P. 47/67/7, bl. 4 καὶ 9). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,03 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,037 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 329, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 60,10[a-b]) (= *SEG* 35, 1460).

(471) Θοιωδότῃ
 Ἀριστοκράτου
 χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Θοιωδότη*. Ἐναλλαγὴ Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 2: *Ἀριστοκράτου*. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο μὲ τὴ μορφὴ *Θειόδοτος* βλ. Mitford, *IK*, σ. 132, ἀρ. 69. Μαρτυρεῖται ἐπίσης τὸ θηλυκὸ *Θεοδότῃ* - *Θεωδότῃ* στὶς **Λεμ. 61, 497** καὶ **563**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀριστοκράτης* βλ. **Λεμ. 305**.

(472) Φίλα Αἰθέρος θυγάτηρ
 χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Φίλα* πβ. **Λεμ. 154** καὶ **Λευκ. 84**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Τὸ ὄνομα *Αἰθήρ* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 473. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,505, διαμέτρου ἄνω 0,445 καὶ κάτω 0,453 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν τοποθεσία «Λοῦρες» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1087/2, Inscr. 231· M.P. 47/67/7, bl. 223). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, RDAC 1987, σ. 178, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 56,7) (= SEG 37, 1375).

Ἀρίστων
Ἀρίστωνος
χρησιέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27.**

Λεμ. 474. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,38 καὶ κάτω 0,45 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 473** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1087/3, Inscr. 232· M.P. 47/67/7, bl. 223). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,032 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, RDAC 1987, σ. 178, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 56,8) (= SEG 37, 1376).

Ἀπολλωνία Ὀνησάνδρου
χρησιή, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνία βλ. **Λεμ. 187.** Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνήσανδρος βλ. **Λεμ. 286.**

Λεμ. 475. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [ΔΗΜ]ΗΤΡΙΑΝΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος σὲ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,535, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 234 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 748, T. 234/3, Inscr. 151). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 202, ἀρ. 27 (φωτ. πίν. 13,27) (= *SEG* 41, 1447).

[Δημ]η[]τριαν[]ἐ
[- - -]μ[]αδη[] (;).

Λεμ. 476. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ Β' - Γ' αί.
μ.Χ.

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο, ὕψους 0,505, διαμέτρου ἄνω 0,33 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 272 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 785, Τ. 272/32, Inscr. 155). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 203-4, ἀρ. 32 (φωτ. πίν. 13,32) (= *SEG* 41, 1451).

Ἀρτεμίδω-
ρε Ἀπολλο-
νίου χρητέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2-3: Ἀπολλο|νίου. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 3: χρητέ. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187.**

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. **Πάφ. 130.** Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203.**

Λεμ. 477. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΤΡΥΦΕΡΟΥ Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,47, σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,36 μ. καὶ κάτω 0,37 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 116 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 536, Τ. 116/2, Inscr. 98). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 259, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 47,18)
(= τῆς ἰδίας, *Amathonte*, σ. 198, ἀρ. 10 = *SEG* 41, 1434).

Δημητροῦ
γυνὴ Τρυφέρου
χρηστή, χαῖρε.

2. Τρυφεροῦ, Νικολάου.

Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οὔτος βλ. **Λεμ. 247**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Δημητροῦς* βλ. καὶ Masson, *Bull. Épigra.* 1990, 809 καὶ 1992, 549. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὶς παραλλαγές καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λεμ. 478. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΠΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΥΦΕΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,73, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,49 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 477** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 536, Τ. 116/3, Inscr. 99). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 259-60, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 47,19) (= τῆς ἰδίας, *Amathonte*, σ. 198, ἀρ. 11 = *SEG* 41, 1435).

Κάλλιπε
Τρυφέρου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

2. Τρυφεροῦ, Νικολάου.

Τὸ ὄνομα *Κάλλιπος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Αὐτὴ ἢ ἐπιγραφή καὶ ἢ προηγούμενη ἀναφέρονται ἀναμφίβολα στὰ μέλη τῆς ἰδίας οἰκογένειας, τῆς ὁποίας τὸ στέμμα εἶναι τὸ ἐξῆς:

Δημητροῦς

Τρύφερος

Κάλλιππος

Λεμ. 479. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη ἄνω, μεγίστου σωζομένου ὕψους 0,48, μεγίστου ἄνω πλάτους 0,51 καὶ μεγίστου κάτω πλάτους 0,52 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 116 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 536, T. 116/42, Inscr. 108). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 259, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 45,17) (= τῆς ιδίας, *Amathonte*, σ. 198, ἀρ. 12 = *SEG* 41, 1436).

[- - -]ΔΙΑ
χρηστέ, χαῖρε.

Λεμ. 480. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΔΑΜΟΝΙΚΗΣ
μ.Χ. Β' - Γ' αί.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,92, διαμέτρου ἄνω 0,63 καὶ κάτω 0,69 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 116 καὶ ἐκτίθεται στὴν ἀύλῃ δεξιὰ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 536, T. 116/1, Inscr. 97). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,065 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 260, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 47,20) (= τῆς ιδίας, *Amathonte*, σ. 197, ἀρ. 9 = *SEG* 41, 1433).

Ἀφροδισία
Δαμονίκης
χρηστή,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα Ἀφροδίσιος καὶ Ἀφροδισία βλ. **Λεμ. 222.** Τὸ ὄνομα Δαμονίκη ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**.

Λεμ. 481. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΚΟΣΚΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ
Β' -
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,52, διαμέτρου ἄνω 0,265 καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 124 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 496, Τ. 124/1, Inscr. 94). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 260-1, ἀρ. 21 (φωτ. πίν. 47,21) (= τῆς ἰδίας, *Amathonte*, σ. 198, ἀρ. 13 = *SEG* 41, 1437).

Μάρκε
Κοσκώνιε
Φίλωνος
4 χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλων βλ. **Λεμ. 253**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Τὸ *praenomen* Μᾶρκος ἀπαντιᾶ στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου βλ. **Λεμ. 227**, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ *nomen* τοῦ νεκροῦ Κοσκώνιος, τὸ ὁποῖο ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὸ ῥωμαϊκὸ γένος τῶν πληβείων *Cosconium* βλ. *RE* IV², σ. 1667-70, ἀρ. 1-15 (γιὰ *M. Cosconius* βλ. ἀρ. 8, 9 καὶ 14).

Λεμ. 482. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ
Β' -
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,48, σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,48 καὶ κάτω 0,485 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 127 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 499, Τ. 127/8, Inscr. 96). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 258-9, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 45,16) (= τῆς ἰδίας, *Amathonte*, σ. 199, ἀρ. 14 = *SEG* 41, 1438).

Ἀσκληπιάδης
Εἰρηναίου·
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1. Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀσκληπιάδης βλ. **Λεμ. 283**. Τὸ πατρωνυμικὸ ἄπαντιᾶ καὶ στὶς **Πάφ. 77, 124** καὶ **Λάρ. 206**.

Λεμ. 483. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΩΡΑΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,45, διαμέτρου ἄνω 0,28 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 141 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 537, Τ. 141/1, Inscr. 100). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 261, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 46,22) (= τῆς ἰδίας, *Amathonte*, σ. 199, ἀρ. 15 = *SEG* 41, 1439).

Ζώσιμε
Ὡρέας υἱέ,
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: Ὡρέας. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώσιμος βλ. **Λεμ. 221**. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**.

Λεμ. 484. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, πολὺ φθαρμένος, ὕψους 0,568, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,305 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν

τάφο 185 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 699, T. 185/12, Inscr. 145).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 200, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 12,19) (SEG 41, 1441).

[Διον]υσ[ιαν]ός· (;)

[χ]ρηστέ, χαῖρε□.

Σχόλια: Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

Γιὰ τὸ ὄνομα Διονυσιανός πβ. **Λεμ. 490.**

Λεμ. 485 - 486. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΟΓΕΝΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,477, διαμέτρου ἄνω 0,267 καὶ κάτω 0,295 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 191A καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 705, T. 191A/67, Inscr. 146 [a-b]). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία σὺν 13/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 200, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 12,20 a-b) (= SEG 41, 1442).

(485) Ἀσκληπιάδη
Ἀσκληπιάδου
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀσκληπιάδης βλ. **Λεμ. 283.**

(486) Διογενίς
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Διογενίς μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, ἐνῶ γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Διογένους βλ. **Λεμ. 262.**

Λεμ. 487. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΩΖΟΥΣΗΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,553, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,295 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 194 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 708 T. 194/22, Inscr. 147). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 200-1, ἀρ. 21 (= SEG 41, 1443).

Σώζουσα
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Σώζουσα μαρτυρεῖται καὶ στὴν Πάφ. 18, πβ. MSW, σ. 96.

Λεμ. 488. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, ὕψους 0,518, διαμέτρου ἄνω 0,22 καὶ κάτω 0,225 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 215 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 729, T. 215/57, Inscr. 148). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 201, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 13,22) (= SEG 41, 1444).

[- - - -]NH (;)
χρηστ[έ ἢ ῆ],
[χ]αῖρε.

Λεμ. 489. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΛΙΚΙΝΝΙΑΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,525, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,272 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 220 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 734, T. 220/67, Inscr. 149). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 201, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 13,23)
(= SEG 41, 1445).

Λικιννία
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Λικιννία* ἀπαντᾷ καὶ σὲ ἐπιγραφές τοῦ Α΄ αἰ.
μ.Χ. ἀπὸ τὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο βλ. Πάφ. 83
καὶ 84: *Λικιννία Μοδέστα* καὶ *Λικιννία Ἀγαπωμένη*.

Λεμ. 490. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΝΟΥ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος κάτω,
μεγίστου ὕψους 0,31, διαμέτρου ἄνω 0,205 καὶ κάτω
διαμέτρου 0,15 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς
νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 220 καὶ φυλάσσεται
στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 734, Τ.
220/68, Inscr. 150). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ
0,024 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 202, ἀρ. 24 (φωτ. πίν. 13,24)
(= SEG 41, 1446).

Διονυσιανὲ
χρηστέ,
χ[][αῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Διονυσιανός* πβ. **Λεμ. 484** (;).

Λεμ. 491. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,652, διαμέτρου
ἄνω καὶ κάτω 0,255 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς
νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 256 καὶ
ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ
Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 770, Τ. 256/139, Inscr. 153). Τὸ
ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.
(Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 203, ἀρ. 29 (φωτ. πίν. 15,29)
(= SEG 41, 1448).

Δημήτριε

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Εὐπραξί[]α[]ς[]
χρηστ[έ],
4 χ[αῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐπραξία* βλ. **Λεμ. 374**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές, στὶς ὁποῖες ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**.

Λεμ. 492. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος σὲ δύο συνανήκοντα ἀποτιμήματα, μεγίστου ὕψους 0,46, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,19 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 256 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 770, Τ. 256/1, Inscr. 214). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 203, ἀρ. 30 (φωτ. πίν. 15,30) (= SEG 41, 1449).

Διονύσι
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Διονύσιος* βλ. **Λευκ. 82**. Γιὰ τὴν κλητικὴ *Διονύσι* βλ. **Λευκ. 24**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ion* ἢ *-ios* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 493. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,245 καὶ κάτω διαμέτρου 0,19 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 256 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Λεμεσοῦ (LMRR 770, Τ. 256/2, Inscr. 214 [2]). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 203, ἀρ. 31 (= *SEG* 41, 1450).

[- - - - -]

[- - - - -]

χαῖρε.

Λεμ. 494. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΟΪΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1099/2, Inscr. 235· M.P. 47/67/7, bl. 223). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,05 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 179, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 51,10) (= *SEG* 37, 1378).

Ζοῖς

χρητῆ,

χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ζοῖς. Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 2: χρητῆ. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ.**

187.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίς βλ. **Λεμ.** 226.

Λεμ. 495. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,23 καὶ κάτω 0,265 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1311/1, Inscr. 291). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 199, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 53,15) (= *SEG* 41, 1471).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Δημήτρι
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημήτρις*, τύπο προερχόμενο ἀπὸ ὑφαίρεση *-ιος* (ν) > *-ις* (ν) βλ. **Λεμ. 178**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ *ο* στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 496 - 498. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ, ΤΗΣ ΘΕΟΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ [Π]ΝΥΤΑΡΙΟΣ, ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,58, διαμέτρου ἄνω 0,39 καὶ κάτω 0,42 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1579/4). Τρεῖς ἐπιγραφές εἶναι ἐγγραγμένες στὸν κίονα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ., στὴ δεύτερη ἐπιγραφή ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,03 μ. καὶ στὴν τρίτη ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 183-4, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 40,9) (*SEG* 44, 1242).

(496) Δημητρία γ[]συνή Τιμο-
κλέους χρηστή,
χαῖρε.

1. Δημητρία γ[]συνή, Tybout εἰς *SEG*: Δημητρία<ν[]σ>νή, Nicolaou.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὰ παράγωγα καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

(497) Θεοδότ-
η Τιμοκλέους χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Θεοδότη* βλ. **Λεμ. 61**.

(498) [Π]νυτάριν

Τιμόκλος
χρητή, χαῖρε.

2. Τιμόκλος, Tybout εἰς SEG: Τιμόκλος Nicolaou.

Σχόλια: στ. 2: Τιμόκλος ἀντὶ Τιμοκλέους.
στ. 3: χρητή. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ.**

187.

Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ Πνυτ(ο)- βλ. **Λάρ. 4**, ὅπου καὶ ἡ ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Πνυτάριον, ὑποκοριστικοῦ τοῦ Πνυτώ. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὔδειτέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19**.

Πρόκειται γιὰ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές ποῦ ἀφοροῦν τὴ γυναῖκα καὶ δύο θυγατέρες τοῦ Τιμοκλέους. Τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας εἶναι τὸ ἀκόλουθο:

Λεμ. 499. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ
[ΑΠ]ΟΛΛΩΝΙΟΥ Β' -
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,47, διαμέτρου ἄνω 0,36 καὶ κάτω 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1579/6). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, RDAC 1994, σ. 184, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 40,10) (= SEG 44, 1243).

Ἀπολλώνιος
[Ἀπ]ολλωνίου
[χρη]στέ, χαῖρε.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος*
βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 500 - 503. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ, ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΡ[ΑΚ]ΛΕΙΔΟΥ, ΤΟΥ [- - -], ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΡΑΚ[ΛΕΙΔΟΥ], ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω δεξιὰ, ὕψους 0,63, διαμέτρου ἄνω 0,41 καὶ κάτω 0,45 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1579/7). Τέσσερις ἐπιγραφές εἶναι ἐγχαραγμένες στὸν κίονα, οἱ τρεῖς πρῶτες στὴν ἐμπρόσθια ὄψη, ἐνῶ ἡ τέταρτη στὴν ὀπίσθια. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη καὶ δεύτερη ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ., στὴν τρίτη ἐπιγραφὴ ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,025 μ. καὶ στὴν τέταρτη ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 184, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 40,11 a-d) (= *SEG* 44, 1244).

(500) Ἀριστόδημε
Τρύφωνος χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Τρύφων* βλ. **Λεμ. 72**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀριστόδημος* βλ. **Πάφ. 121**.

(501) Ἡρακλεῖδηι
Ἡρ[ακ]λείδου
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἡρακλείδης* μαρτυρεῖται καὶ στίς **Λεμ. 502, 568, Λευκ. 75, Λάρ. 6** καὶ **Ἀμμ. 20** καὶ **23**. Στὸν στ. 1 ὑπάρχει στικτὸ *ἰῶτα* βλ. **Λεμ. 326**.

(502) [- - - - - - - - -]
Ἡρακ[λείδου]
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἡρακλείδης* βλ. **Λεμ. 501**.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

(503) Μάρκε
Δημητρίου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Μάρκος* βλ. **Λεμ. 227.**

Λεμ. 504. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ
ΑΠΟΛΛ[ΩΝΙΟΥ (;)] Β' -
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,60, διαμέτρου ἄνω 0,37 καὶ κάτω 0,43 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1579/9). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 184, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 40,12) (= *SEG* 44, 1245).

Μάρθα□
Ἀπολλ□[ωνίου (;)]
γυνὴ χρ[ησιτή],
4 χαῖρ[ε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μάρθα* πβ. **Λεμ. 381.** Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203.**

Λεμ. 505. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΓΑΘΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΖΩΣ[ΙΜΟΥ
(;)] Β' -
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,46, διαμέτρου ἄνω 0,29 καὶ κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1579/10). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 184-5, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 41,13) (= *SEG* 44, 1246).

Ἀγάθη
Ζωσ[ίμου]
χρησ□[τή],

Τὸ ὄνομα Ἀγάθη ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώσιμος βλ. **Λεμ. 221**.

Λεμ. 506. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΕΙΣΤΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΝ<Ι>ΟΥ Β' -
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, θραυσμένος ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,505, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,305 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1579/13). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 185, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 41,14) (= *SEG* 44, 1247).

Ἀρείστων
Ἀπολλων<ί>ου
χρηστέ, χέρε.

2. ΑΠΟΛΛΟΝΟΥ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 1: Ἀρείστων. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: Ἀπολλων<ί>ου. Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 507. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,63, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1579/17). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,06 (φεῖ) μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 185, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 41,17) (= *SEG* 44, 1250).

Διονύσιε
τρίς Φίλωνος
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλων, τὸ ὁποῖο ἦταν τὸ ὄνομα τοῦ πατρός, τοῦ παπποῦ καὶ τοῦ προπάππου τοῦ Διονυσίου βλ. **Λεμ. 253**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 508. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΔΙΟΝ[- - -]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο πολὺ φθαρμένος, ὕψους 0,56, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1579/18). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 185, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 41,18) (= *SEG* 44, 1251).

Διον□[ύσιε ἢ -σία]
Πο[- - - - - - - - -]
χρ[ησιτέ ἢ -στή, χαῖρε].

Λεμ. 509. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [-]ΥΛΛΙΔΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΚΑΛΑ[ΤΥΧ]ΟΥ
Β' -
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένος ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, σωζομένου ὕψους 0,42 καὶ σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,47 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1579/21). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 186, ἀρ. 21 (φωτ. πίν. 42,21) (*SEG* 44, 1254).

[Θ- ἢ Φ]υλλίς Καλα-
[τύχ]ου γυνῆ
[χρησ]τή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς μπορεῖ νὰ εἶναι *φυλλίς* ἢ *θυλλίς*. Τὸ ὄνομα *θυλλίς* ἀπαντᾷ στὴν **Λεμ. 448**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Καλάτυχος* βλ. **Λεμ. 268**.

Λεμ. 510 - 511. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΝΗΣΑΤΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΣΚΛΑΒΑ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,48, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1583/2). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,03 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 186-7, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 42,23 a-b) (= *SEG* 44, 1256).

(510) Ἐπαφρόδειτε
Ἀρτεμίδωρου
υἱὲ χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρτεμίδωρος* βλ. **Πάφ. 130**.

(511) Ὀνησᾶ
Σκλαβᾶ
χρη<σ>τέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ὀνησᾶς* - *Ὀνασᾶς* βλ. **Λεμ. 251**. Τὸ *Σκλαβᾶς* κατὰ τὴ Νικολάου πιθανὸν νὰ προέρχεται ἀπὸ συγκεκριμένο ἐπάγγελμα. Γιὰ τὴ δημιουργία περιπτοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Λεμ. 512. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΤΟΣ Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,602, διαμέτρου ἄνω 0,455 καὶ κάτω 0,457 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,05 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 370, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 2,2) (= *SEG* 52, 1468).

Ἀπολλωνία
Κράτητος
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνία βλ. **Λεμ. 187**. Γιὰ τὸ ὄνομα Κράτητος βλ. **Λεμ. 210**.

Λεμ. 513. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,60, διαμέτρου ἄνω 0,167 καὶ κάτω 0,19 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 370, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 2,3) (= *SEG* 52, 1469).

Φιλι□[- - -]
χρησ□[τέ ἢ -τή],
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 514. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΑΡΙΣ[ΤΟΥ/ΤΗΣ] (;), ΤΟΥ ΑΡΙΣΤ[ΟΥ]

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,405, διαμέτρου ἄνω 0,262 καὶ κάτω 0,175 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/9). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 370, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 2,4) (= *SEG* 52, 1470).

Ἄρισ[τε] ἢ Ἄρισ[τη]
Ἄριστ[ου]
χρησ[τέ ἢ -τή],
4 χαῖρ[ε].

Τὸ ὄνομα Ἄριστος καὶ σὲ συλλαβικὲς ἐπιγραφές βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 102.1 καὶ 118.2-3, καὶ σὲ ἐπιγραφές τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 128, ἀρ. 28.

Λεμ. 515. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΗΜΕΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,528, διαμέτρου ἄνω 0,17 καὶ κάτω 0,177 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/12). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 370-1, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 3,6) (= *SEG* 52, 1472).

Εὐήμερε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐήμερος*, πβ. **Λεμ. 581** (;) καὶ **Λάρ. 174**.

Λεμ. 516. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΤΑΣΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω, δεξιὰ καὶ κάτω, ὕψους 0,508, σωζομένης διαμέτρου ἄνω 0,255 καὶ

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

κάτω 0,42 μ. Βρέθηκε στήν περιοχή τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καί ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LM 2072/21). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 371, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 3,7) (= *SEG* 52, 1473).

Στάσιον
Φιλοκράτου
χρηστή, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Φιλοκράτου*. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὔδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 517. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,564, διαμέτρου ἄνω 0,355 καί κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στήν περιοχή τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καί ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LM 2072/22). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 371, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 3,8) (= *SEG* 52, 1474).

Τουλία
Ἀρίστωνος
χρηστή, χαῖ-

ρε.

Τὸ ὄνομα *Τουλία* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 518. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΤΕΡΤΙΑ<Σ>

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,48, διαμέτρου ἄνω 0,362 καὶ κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LM 2072/23). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 371, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 3,9) (*SEG* 52, 1475).

Εὐτυχίς
Τερτία(ς) θυγάτηρ
χρηστή, χαῖρε.

2. ΤΕΡΤΙΑΕ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 2: ΤΕΡΤΙΑΕ. Λάθος τοῦ χαρακτοῦ, ποὺ ἔγραψε Ε ἀντὶ C, πιθανὸν ἔνεκα τῆς ἐπιδράσεως τῆς λατινικῆς γλώσσης.

Γιὰ τὸ ὑποκοριστικὸ ὄνομα *Εὐτυχίς* βλ. **Λεμ. 350**. Τὸ ὄνομα *Τερτία* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Πάφ. 27**.

Λεμ. 519 - 520. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΗΝΑΡΙΟΥ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΑΣΙΚΡΑΤΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,974, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,53 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὴν αὐλὴ δεξιὰ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/24). Ὁ κίων σὲ δεύτερη χρῆση φέρει δύο ἐπιγραφές, μία σὲ κάθε ὄψη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 371-2, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 3,10) (= *SEG* 52, 1476).

(519) Ἡνάριον γυνῆ
Ἀριστοκλέους χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἡνάριον* εἶναι ὑποκοριστικόν. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους -ιον

βλ. **Πάφ. 19**. Τὸ ὄνομα Ἀριστοκλῆς ἀπαντᾷ ἤδη στὶς κυπροσυλλαβικὲς ἐπιγραφές βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 352, 359 καὶ 395, ἐνῶ μαρτυρεῖται κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο καὶ στὶς **Πάφ. 6 (2), 12· Λεμ. 149, 197, 546, 696, 714** καὶ **721**.

(520) Στασικράτη Ἀπολ-
λωνίου χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Γιὰ τὸ ὄνομα Στασικράτης βλ. **Λεμ. 299**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴν μαρτυρίαν τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 521. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΗΣΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω δεξιὰ, ὕψους 0,535, διαμέτρου ἄνω 0,21 καὶ κάτω 0,24 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/27). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 372, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 4,12) (= *SEG* 52, 1478).

Ἐπικτησί
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἐπικτησίς βλ. **Λάρ. 194**.

Λεμ. 522. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟ[Δ]ΩΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποτελούμενος ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, θραυσμένος ἄνω, ὕψους 0,52, διαμέτρου ἄνω 0,30 καὶ κάτω 0,315 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/28). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,03 μ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 373, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 4,13) (= *SEG* 52, 1479).

Διό[δ]ωρε
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Διόδωρος μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 705, Ἀμμ. 16** καὶ **90** (2).

Λεμ. 523. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΑΣΑΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω, ὕψους 0,645, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,358 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/29). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 373, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 4,14) (= *SEG* 52, 1480).

Ὄνασᾶ
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνησᾶς - Ὄνασᾶς βλ. **Λεμ. 251**.

Λεμ. 524. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΖΩΣΙΛΑΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω, ὕψους 0,605, διαμέτρου ἄνω 0,356 καὶ κάτω 0,37 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LM 2072/30). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 373, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 4,15) (= *SEG* 52, 1481).

Σωτήριχε
Ζωσιλάου θραχὸς
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: Θραχὸς ἀντὶ Θρακός.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ καὶ τὸ πατρωνυμικὸ του ἀπαντοῦν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Ἡ Νικολάου διατυπώνει μὲ ἐπιφύλαξη τὴν ἄποψη ὅτι τὸ Ζωσίλαος, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, εἶναι ἐσφαλμένη γραφὴ τοῦ Ζωσίλαος. Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη μία ἐπιγραφή, ποὺ μαρτυρεῖ τὴν παρουσία ξένων στὴ νῆσο, καὶ συγκεκριμένα τὴν παρουσία Θρακῶν τὸν Β΄ μὲ Γ΄ αἰ. μ.Χ. βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 10: Ξένοι στὴν Κύπρο, σ. 153-157.

Λεμ. 525. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΤΕΙΜΩ[ΝΟΣ]
Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω δεξιά, ὕψους 0,69, σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,21 καὶ κάτω 0,22 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/31). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 373, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 4,16) (= *SEG* 52, 1482).

Δημάριν
Τεῖμω□[νος]
χρηστή,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: Τεῖμω□[νος]. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ὁ τύπος Δημάριν εἶναι κλητικὴ πτώση μετὰ ἀπὸ τὴν ὑφαίρεση τοῦ ὀμικρον (Δημάριον > Δημάριν). Γιὰ τὸ ὄνομα αὐτὸ βλ. **Λεμ. 234.** Γιὰ τὴν ὑποκοριστικὴ κατάληξη -άριον βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 12-13. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὔδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19.**

Λεμ. 526. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΓΑΘΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποτελούμενος ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,47, σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,22 καὶ κάτω 0,47 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/32).

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 373-4, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 5,17) (= *SEG* 52, 1483).

Ἐπάγαθε
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἐπάγαθος πβ. *MSW*, σ. 96.

Λεμ. 527. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἐπιτύμβια στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,05, πλάτους 0,368 καὶ πάχους 0,102 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/47). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,075 (φεῖ) μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 374, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 5,19) (= *SEG* 52, 1485).

Φιλόδημε
Φιλοδήμου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Φιλόδημος βλ. **Λεμ. 774**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 528. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [ΔΙ]ΟΝΥΣΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ [ΔΙ]ΔΥΜΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, φθαρμένος ἀριστερὰ τῆς ἐγγήρακτης ἐπιφάνειας, ὕψους 0,627, διαμέτρου ἄνω 0,41 καὶ κάτω 0,46 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2125/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 303-5, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 3,8) (= *SEG* 53, 1743).

[Δι]ονύσιε
[Δι]δύμου
[χ]ρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Διονύσιος βλ. **Λευκ. 82**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὰ ὀνόματα Δίδυμος καὶ Διδύμη βλ. **Λεμ. 176**.

Λεμ. 529. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΜΕΙΛ[ΟΥ], ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β´ - Γ´ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, φθαρμένος στὴν ἐγγήρακτη ἐπιφάνεια, ὕψους 0,425, διαμέτρου ἄνω 0,28 καὶ κάτω 0,295 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (ίν. T 734, ἀρ. 1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 305, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 3,9) (= *SEG* 53, 1744).

Ὁμειλ[ε] Δημη-
τρίου χρηστέ,
χα[ῖ]ρε.

1. Ὁμειλ[ε], Νικολάου.

Σχόλια: στ. 1: Ὁμειλ[ε]. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α´, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα Ὀμίλος μαρτυρεῖται στὴν Κύπρο καὶ σὲ μία ἐπιγραφή τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ. βλ. Γ. Νικολάου, *PPC*, 0 8 καὶ Μ 23.

Λεμ. 530. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,49, διαμέτρου ἄνω 0,292 καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 529** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (ινν. Γ. 734, ἀρ. 2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,04 μ.

Γ. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 305, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 3,10) (= *SEG* 53, 1745).

Ὀλυμπε
Φιλοκράτ<ου>ς (;)
χρηστέ, χαῖ[ρε].

2. ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ στὸν λίθο.

Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπος βλ. **Λάρ. 108**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 531. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,515, διαμέτρου ἄνω 0,23 καὶ κάτω 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 529** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2152/2, ινν. Γ. 734, ἀρ. 3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ.

Γ. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 305, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 3,11) (= *SEG* 53, 1746).

Ἀπόλλων
χρηστέ,
χαῖρε.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἀπαντιᾶ ὡς κύριο ὄνομα σπάνια στὴν Κύπρο κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο, πβ. **Λεμ. 621**.

Λεμ. 532. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,517, διαμέτρου ἄνω 0,197 καὶ κάτω 0,225 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 529** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (inv. T 734, ἀρ. 4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 305, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 3,12) (= *SEG* 53, 1747).

Ἐπαφρόδειτε
Ἀρίστωνος
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 533. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΡΑΤΕΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ Κ<Ρ>ΑΤΗΤΟΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,578, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,44 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 317 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 830, T. 317/1, Inscr. 161). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Ἀὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 195, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 11,2) (= *SEG* 41, 1426).

Κρατεά
Κ<ρ>άτητος
χρηστή, χαῖρε.

1. Κρατεά, Νικολάου.

Γιὰ τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς βλ. **Λεμ. 210**.

Λεμ. 534. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 317 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 830, Τ. 317/2, Inscr. 159). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 195-6, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 11,3) (= SEG 41, 1427).

Ἀρτεμίδωρε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. Πάφ. 130.

Λεμ. 535. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,255 καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 317 καὶ ἐκτίθεται στὴν αἶθουσα τῆς ἑλληνορωμαϊκῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 830, Τ. 317/4, Inscr. 160). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 196, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 11,4) (SEG 41, 1428).

Εὐτυχία
χρηστή,
χαῖρε{ς}.

Γιὰ τὸ ὄνομα Εὐτυχία πβ. Λευκ. 23, Λάρ. 40 καὶ Ἀβ. Πρ. 13.

Λεμ. 536. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΤΟΛΟΜΑΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΠΤΟΛΟΜΑΙΟΥ
μ.Χ. Β' - Γ' αἰ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,44 καὶ διαμέτρου ἄνω 0,46 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 347 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 872, T. 347/53, Inscr. 188). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 197, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 12,7) (*SEG* 41, 1431).

Πτολομαῖ
Πτολομαίου

χρησιτέ,

4 χαῖρε.

1-2. Πτολεμαῖ | Πτολομαίου, Bingen εἰς *SEG*: Πτόλ<ε>μαι | Πτολ<ε>μαίου, Nicolaou.

Ἡ Νικολάου θεωρεῖ ὅτι στὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμο ἀντὶ γιὰ ἔψιλον ἐγράφη ὄμικρον, πρὶν ἀπὸ τὸ μεῖ. Ὁ Masson, *Bull. Épiigr.* 1992, 549, ἀναφέρει ὅτι ἡ μορφή *Πτολομαῖος* ἀπαντᾷ στὴ Ρώμη καὶ τὴν Αἴγυπτο. Γιὰ τὴν ἐπιβίωση στὴν ὀνοματολογία αὐτῆς τῆς περιόδου ὀνομάτων ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ δυναστεία τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. **Λεμ. 338**.

Ὁ τύπος τῆς κλητικῆς *Πτολομαῖ* προέρχεται ἀπὸ τὴ σίγηση τοῦ ἔψιλον, γιὰ νὰ ἀποφευχθεῖ ἡ διπλὴ προφορὰ τοῦ /e/, ὅπως σημειώνει ὁ Bingen στὸ *SEG*.

Λεμ. 537. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,595 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,47 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 347 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 872, T. 347/54, Inscr. 189). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 197, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 12,8) (= *SEG* 41, 1432).

Ἀπολλώνιε

Ἡροδότου

[χρησιτέ, χαῖρε].

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος
βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἡρόδοτος βλ. **Λεμ. 360**.

Λεμ. 538. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

B -
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀκροπόλεως
τῆς Ἀμαθοῦντος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.
LBW 2825.

Ἀπολλώνιε
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος
βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 539 - 540. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ
ΔΗΜ[ΗΤ]ΡΙΟΥ
B' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,65, διαμέτρου
ἄνω καὶ κάτω 0,435 μ. Βρέθηκε δυτικῶς τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ
φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR
965/1, Inscr. 225). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος
τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,017
μέχρι 0,03 καὶ στὴ δεύτερη ἐπιγραφὴ ἀπὸ 0,032 μέχρι 0,065
μ.

I. Nicolaou, RDAC 1985, σ. 331, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 61,
14a-b) (SEG 35, 1464).

(539) Ἀπολλωνία χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνία
βλ. **Λεμ. 187**. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ φαίνεται νὰ ἐγράφη ἀργότερα
ἀπὸ τὴν ἄλλη.

(540) Δημ[ήτ]ριε
[Δ]οροθέας□
χρη[στ]έ,
[χαῖρε].

Σχόλια: στ. 2: [Δ]οροθέας. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη ἓνα παράδειγμα χρήσεως τοῦ μητρωνυμικοῦ ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ βλ. **Λεμ. 204**. Δὲν μαρτυρεῖται σὲ ἄλλη ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Κύπρο τὸ ὄνομα Δωροθέα ἀλλὰ τὸ ὄνομα *Δωρόθεος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 774**.

Λεμ. 541. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,743, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,24 μ. Βρέθηκε στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ χωριὸ Λιμνάτι καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 559/1, Inscr. 124· M.P. 47/67/5, bl. 30). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1978, σ. 273-4, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 52,1) (= *SEG* 28, 1306).

Πολυχρό-
νι χρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Οὐδετεροποίηση τοῦ /ai/ καὶ /e/, λόγῳ μονο-φθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου.

Τὸ ὄνομα *Πολυχρόνις*, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, εἶναι συντετμημένος τύπος τοῦ *Πολυχρόνιος*, πβ. *Διονύσις*. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ίον ἢ -ίος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 542. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΑΣΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,70, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,335 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Λιμνάτι στὴν τοποθεσία «Μιὰ Κρεμμός» καὶ φυλασσόταν στὸ τοπικὸ Τμῆμα Ἀρχαιολογικῆς Ἐπισκοπήσεως (C. S. 1788). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 71-2, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 24,10).

Ὦνασε χέ-
ρε, χρεσιέ.

Σχόλια: στ. 1-2: χέ|ρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

στ. 2: χρεσιέ. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Brixhe 1987², σ. 49 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244.

Τὸ ὄνομα Ὦνησος μαρτυρεῖται στὴν **Λεμ. 175**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ὦνησᾶς - Ὦνασᾶς καὶ τὶς παραλλαγές του βλ. **Λεμ. 251**.

Λεμ. 543. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,43, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω διαμέτρου 0,37 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Γεράσα στὴν τοποθεσία «Σπήλιοι» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 572/1, Inscr. 122· M.P. 73/36/5, bl. 125). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 245, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 40,5) (= *SEG* 26, 1466).

Ἐλπῖς
χρη<σ>τή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἐλπῖς βλ. **Λάρ. 111**.

Λεμ. 544. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΑΓΟΡΑ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,595, διαμέτρου ἄνω 0,345 καὶ κάτω 0,387 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 543** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 572/1, Inscr. 121· M.P. 47/67/3, bl. 129). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 245, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 40,4) (= *SEG* 26, 1465).

πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1374, ὑποσημ. 470 (γιὰ τὶς κρυπτοχριστιανικὲς ἐπιγραφές).

Τιμαγώρ[α]
†ρησιτέ,
†έρε.

Σχόλια: στ. 1: *Τιμαγώρ[α]*. Ἐναλλαγή Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Τιμαγόρας* βλ. **Πάφ. 122**. Στους στ. 2 καὶ 3 τὸ *χεῖ* γράφεται μὲ σταυρό. Ἔχουμε ἐπομένως ἀκόμη μία κρυπτοχριστιανικὴ ἐπιγραφή βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 16: Τουδαϊσμός καὶ χριστιανισμός, σ. 206-207.

Λεμ. 545. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,61, διαμέτρου ἄνω 0,26 καὶ κάτω 0,24 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀπαισιὰ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1535/4).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 189, ἀρ. 36 (φωτ. πίν. 44,36) (= *SEG* 44, 1269).

Ἐπαφρόδιτε
†ρησιτέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: *χέρε*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 546. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,825, διαμέτρου ἄνω 0,29 καὶ κάτω διαμέτρου 0,295 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 545** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1535/6). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,055 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 190, ἀρ. 38 (φωτ. πίν. 44,38) (= *SEG* 44, 1271).

Ἀριστοκλῆ
χρησιέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀριστοκλῆς βλ. **Λεμ. 519**. Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**.

Λεμ. 547. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΩΖΟΜΕΝΙΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,36, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,23 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 545** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1535/7). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 190, ἀρ. 39 (φωτ. πίν. 44,39) (*SEG* 44, 1272).

Ὄνάσιν χρη-
σιή, χαῖρε·
Σωζομένιν
4 χρ[ησιή, χαῖρε].

Σχόλια: στ. 3: Σωζομένιν. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὄνάσιον βλ. **Λεμ. 191**. Τὸ Σωζομένιν, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, εἶναι τὸ ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος Σωζομένη. Στὶς **Λεμ. 169** καὶ **776** ἀπαντᾷ τὸ ἀρσενικὸ Σωζομενός. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴ κατάληξη οὐδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ιος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 548. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,37 καὶ σωζομένης κάτω 0,24 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀπαισιὰ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 2159/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2005, σ. 193-4, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 2,2).

Τίμων
χρηστέ,
χέρε.

3. χαῖρε, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 549. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Κ]ΑΡΠΟΦΟΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος δεξιά, ὕψους 0,52 καὶ σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,32 μ. Βρέθηκε σὲ ἀγρὸ δίπλα ἀπὸ τὸ παλαιὸ Σχολεῖο στὸ χωριὸ Ἀπαισιὰ, ὅπου ἀφοῦ μελετήθηκε ἀπὸ τὴ Νικολάου παρέμεινε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,08 (φεῖ) μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 190-1, ἀρ. 41 (= *SEG* 44, 1274).

[Κ]αρποφόρε
[χ]ρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Καρποφόρος* ἀπαντᾷ καὶ σὲ μία ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Τρεμετουσιὰ βλ. **Λάρ. 197**.

Λεμ. 550. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΕΙΜ[ΩΝΟΣ]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,98, διαμέτρου ἄνω 0,46 καὶ κάτω 0,57 μ. Κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκεται «παρὰ τοῦ κ. Σωτηρ. Κοντοπούλλου», ἐνῶ ἐντοπίστηκε ἀπὸ τὴ Νικολάου στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ χωριὸ Ἀπαισιά. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 139, ἀρ. 2· I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 191, ἀρ. 42 (= *SEG* 44, 1275).

Τεῖμων
χρησιτέ, χαῖρε.

ΤΕΙΜΩΝ | ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ, Μενάρδος· Τεῖμων | χρησιτέ, χαῖρε], Νικολάου.

Σχόλια: στ. 1: *Τεῖμων*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Λεμ. 551. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,63, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,31 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 550**. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 139, ἀρ. 1· I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 191, ἀρ. 43 (= *SEG* 44, 1276).

[Ἀρ]τεμιδώρα
[χρησ]τιή, χέ[ρε].

ΤΕΜΙΔΩΡΑ | ΤΗΧΕ, Μενάρδος· [Ἀρτε]μιδώρα] | [χρησιτή, χαῖρε], Νικολάου.

Σχόλια: στ. 2: Ἐναλλαγὴ E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμιδώρα βλ. καὶ **Λεμ. 730** καὶ **Ἀβ. Πρ. 37**.

Λεμ. 552 - 553. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΚΡΑΤΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ
ΟΝΗΣ[ΑΤΟΣ]
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε ἐντοιχισμένος ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Ἄννας στὸ χωριὸ Σπιτάλλι. Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 143, ἀρ. 3· Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 256-7, ἀρ. 99 (*SEG* 32, 1369).

(552) Κράτεια [χρηστή],
χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Κράτης* καὶ *Κράτεια* βλ. **Λεμ. 210.**

(553) Ὀνησ[ᾶ e.g.]
θ<ε>ῖος, [χαῖρε (;)].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ὀνησᾶς* - *Ὀνασᾶς* βλ. **Λεμ. 251.**

Λεμ. 554 - 555. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΚΡΑ[ΤΕΙΑΣ] (;), ΚΑΙ
ΤΗΣ ΟΝΑΣΙ[ΟΥ] Β' -
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,865, διαμέτρου ἄνω 0,48 καὶ κάτω 0,72 μ. Σήμερα βρίσκεται στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Ἄννας στὸ χωριὸ Σπιτάλλι, ὅπου τὸν εἶχε δεῖ καὶ ὁ πρῶτος ἐκδότης. Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 144, ἀρ. 5· I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 191, ἀρ. 44 (= *SEG* 44, 1277).

(554) Κρά[τεια χ]ρηστή, χαῖρε.

Κρα[τεία], Νικολάου.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Κράτης* καὶ *Κράτεια* βλ. **Λεμ. 210.**

(555) Ὀνάσ[ιν χρησ]-

τή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ὀνάσιον* βλ. **Λεμ. 191**. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξιν οὐδετέρου γένους - *ιον* βλ. **Πάφ. 19**.

Λεμ. 556. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,80 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ χρησίμευε κατὰ τὸν Μενάρδο ὡς ἀγία τράπεζα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Ἄννας. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέσης. Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 144, ἀρ. 4.

Σωτηριανὴ
χρησιτὴ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Σωτηριανή* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 557. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΟΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,85, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1829/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,055 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1998, σ. 163, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 17,5) (*SEG* 48, 1807).

Τιμόδωρε
†ρεσιτέ,
†έρε.

2-3. χρεσιτέ | χέρε, Bingen εἰς *SEG*: χρεσιτέ | χαῖρε, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 2: χρεσιτέ. Οὐδετεροποίηση /ε:/ καὶ /e/.
στ. 3: χέρε. Οὐδετεροποίηση τοῦ /ai/ καὶ /e/, λόγω μονο-φθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου.

Στοὺς στ. 2 καὶ 3 τὸ χεῖ γράφεται μὲ σταυρό. Ἐχουμε ἐπομένως ἀκόμη μία κρυπτοχριστιανικὴ ἐπιγραφή βλ. βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 16: Τουδαϊσμός καὶ χριστιανισμός, σ. 206-207. Τὸ κατὰ πόσον οἱ ἐπιγραφές αὐτὲς μποροῦν νὰ συνδεθοῦν μὲ τοὺς Τουδαίους τῆς Κύπρου εἶναι ἀβέβαιο. Τὸ ὄνομα *Τιμόδωρος* ἀπαντᾷ σὲ συλλαβικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Ἰδάλιον βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 336, καθὼς καὶ σὲ τρεῖς ἐπιγραφές τῆς πτολεμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τοὺς Γόλγους καὶ τὸ Κούριον βλ. Γ. Νικολάου, *PPC*, T 29-31.

Λεμ. 558. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΑΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,72, διαμέτρου ἄνω 0,273 καὶ κάτω 0,293 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1829/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ.

Γ. Nicolaou, *RDAC* 1998, σ. 163, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 17,6) (= *SEG* 48, 1808).

Ἐπικτάριν
χρηστή, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: *χέρε*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἐπικτάριν*, ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος *Ἐπικτώ* βλ. **Λάρ. 43**. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴ κατάληξη οὐδετέρου γένους *-ιον* βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ios* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 559. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,345, σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,21 καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Inscr. 102· M.P. 144/36/6, bls 136a, c). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία σὺν 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 255, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 44,9).

Ἀρίστιν
χρεστή, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χρεστή. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ἀρίστιν (< Ἀρίστιον) εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ Ἀρίστη. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴ κατάληξη οὐδετέρου γένους σὲ -ιον κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο, καθὼς καὶ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστιον βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ios βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 560 - 562. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΞΕΝΩΝΙΔΑΣ, ΤΗΣ ΖΩΕΙΛΑΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ/ΤΗΣ [- - - - -]Υ Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,90, διαμέτρου ἄνω 0,26 καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Inscr. 104· M.P. 144/36/6, bls 136a, c). Ὁ κίων φέρει τρεῖς ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 255-6, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 47,10).

(560) Ξενωνίς
χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ξενωνίς ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

(561) Ζωείλα
χέρε.

Σχόλια: στ. 1: Ζωείλα. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίλα πβ. **Λεμ. 226, Λευκ. 99** καὶ **Λάρ. 49, 100** καὶ **140**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίλος βλ. **Λεμ. 226**.

(562) [- - - -]υ
χρησ[τέ ἢ -τή, χαῖρε].

Λεμ. 563 - 564. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΘΕΟΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΑΤΟΣ Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,44, σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,325 καὶ κάτω 0,39 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Inscr. 105. M.P. 144/36/6, bls 136a, c). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,05 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,055 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 256, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 46,11).

(563) Θεωδότη
χρηστή, χε-
ρε.

1. Θεωδότη, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 1: Θεωδότη. Ἐναλλαγή Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

στ. 2-3: χέ/ρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Θεοδότη βλ. **Λεμ. 61**.

(564) Ἐπαφρᾶς
[χ]έρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ἐπαφρᾶς μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά, ἀφοῦ στίς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου τὸ κοινὸ ὄνομα εἶναι τὸ Ἐπαφρόδιτος. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Λεμ. 565. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,535, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,41 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Inscr. 106· M.P. 144/36/6, bls 136a, c). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 256-7, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 46,12).

Ἀρείστων
χρησιτέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀρείστων. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 566. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Ο]ΝΑ (;)

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,62, διαμέτρου ἄνω 0,221 καὶ κάτω 0,231 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Inscr. 101· M.P. 144/36/6, bls 136a, c). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 257, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 46,13).

[Ὀ]νᾶ (;) χρη-
στέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνησᾶς - Ὀνασᾶς βλ. **Λεμ. 251**.

Λεμ. 567. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,26 καὶ σωζομένης διαμέτρου 0,20 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Inscr. 103). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 257-8, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 45,14).

Φίλων
χρητ[έ],
χέρι.

Σχόλια: στ. 2: χρητ[έ]. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

στ. 3: χέρι ἀντὶ χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλων βλ. **Λεμ. 253**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 568. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,66 καὶ διαμέτρου 0,34 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 618/1, Inscr. 126). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στίς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1978, σ. 274, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 62,2) (= *SEG* 28, 1307).

Ἡρακλείδη
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἡρακλείδης* βλ. **Λεμ. 501**.

Λεμ. 569 - 570. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΑΤΥΧΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΥΞΗΤΙΟΥ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Κίων, ὕψους 1,20 μ., ὁ ὁποῖος φέρει δύο ἐπιγραφές. Βρέθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Σπιτάλλι στὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 143, ἀρ. 1.

(569) Καλατυχια-
νός· χρεστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 1-2: *Καλατυχια|νός*. Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

στ. 2: *χρεστέ*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. *Brixhe* 1987², σ. 49 καὶ *Gignac* 1981, τόμ. Α', σ. 242-244.

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. *Brixhe* 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Καλατυχιανός* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

(570) Αὐξήτιε
χρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Αὐξήτιος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ παρόμοια μὲ αὐτὸ ὀνόματα βλ. **Λεμ. 160**.

Λεμ. 571. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 1,10 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σπιτάλλι καὶ εὐρίσκειτο κατὰ τὸν Μενάρδο «έν τῇ οἰκίᾳ Παρασκευᾶ Σολομοῦ». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 143, ἀρ. 2.

Διονύσι
[χ]ρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Διονύσιος* βλ. **Λευκ. 82**. Γιὰ τὴν κλητικὴ *Διονύσι* βλ. **Λευκ. 24**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ion* ἢ *-ios* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 572. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Σ]ΩΤΗΡΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποτελούμενος ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,61, διαμέτρου ἄνω 0,19 καὶ κάτω 0,21 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Φασοῦλα στὴν τοποθεσία «Ἅγιος Ἐγγίνος» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (M.P. 27/64, Inscr. 74). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 122-3, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 4) (= *SEG* 25, 1079).

[Σ]ωτήρ· χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 1: [Σ]ωτήρ. Ὀνομαστικὴ ἀντὶ κλητικῆ.
στ. 2: *χέρε*. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Σωτήρ* πβ. **Λεμ. 752**.

Λεμ. 573. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΕΜΕΤΡΙΑΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποτελούμενος ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 1,03, διαμέτρου ἄνω 0,334 καὶ κάτω 0,365 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 572** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (M.P. 27/64, Inscr. 77). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,06 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 123, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 5) (= *SEG* 25, 1080).

Δεμετρία
χρεστή, χέ[ρε].

Σχόλια: στ. 1: *Δεμετρία* καὶ στ. 2: *χρεστή*. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 2: *χέ[ρε]*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Ὁ τύπος *Δεμετρία* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 687** καὶ **Λάρ. 163**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὶς παραλλαγές καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λεμ. 574 - 576. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΑΡΤΕ[ΜΙΔΩΡΟΥ], ΤΟΥ ΑΡ[ΤΕΜΙΔΩ]ΡΟΥ (;), ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤ[ΕΦΑΝΟΥ] (;)

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ἀποκεκρουμένος δεξιά, ὕψους 0,93, μεγίστης ἄνω διαμέτρου 0,38 καὶ μεγίστης κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 572** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (M.P. 27/64, Inscr. 78). Ὁ κίων φέρει τρεῖς ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 124-5, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 6) (= *SEG* 25, 1081).

(574) Ἀρτε[μίδωρε (;)]
χρ[ησιτέ, χαῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. Πάφ. 130.

(575) Ἀρ[τεμίδω]-
ρε χ[ρηστέ, χαῖ]-
ρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. Πάφ. 130.

(576) Στ[έφανε (;)]
χρ[ηστέ],
[χαῖρ]ε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Στέφανος πβ. Λευκ. 85.

Λεμ. 577 - 578. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ [ΡΗΓ]ΙΝ[ΟΥ] ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, τοῦ ὁποίου σώζεται μόνο μέρος τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας, μεγίστου ὕψους 0,22 καὶ διαμέτρου 0,13 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 572** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (M.P. 27/64, Inscr. 75). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 125, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 7) (= *SEG* 25, 1082).

(577) [Ῥηγ]ῖν[ε] (;)
[χ]ρεστέ, χέρε

Σχόλια: στ. 2: [χ]ρεστέ. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

(578) Τίμων
χρηστέ, χέ[ρε].

Σχόλια: στ. 2: χέ[ρε]. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e]βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 579 - 580. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ [ΝΙΚ]ΟΥΣ (;) ΚΑΙ ΤΟΥ [ΕΥΤΥ]ΧΙΟΥ (;) Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, τοῦ ὁποίου σώζεται μόνο μέρος τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας, μεγίστου ὕψους 0,48 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 572** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (M.P. 27/64, Inscr. 80). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 126-7, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 8) (= *SEG* 25, 1083).

(579) [Νικ]ῶ (;)
[χρηστή], χέρ[ε].

Σχόλια: στ. 2: χέρ[ε]. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e]βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

(580) [Εὐτύ]χιος· (;)
[χρη]σ□τέ,
[χαῖρε].

Σχόλια: στ. 1: Ὀνομαστικὴ ἀντὶ κλητικῆ.

Λεμ. 581. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [ΕΥΗΜ]ΕΡΟΥ (;) Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, τοῦ ὁποίου σώζεται μόνο μέρος τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας, μεγίστου ὕψους 0,21 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 572** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (M.P. 27/64, Inscr. 76). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,065 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 127, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 9) (= *SEG* 25, 1084).

[Εὐήμ]ερε
[χρηστέ, χ]έρε.

Σχόλια: στ. 2: [χ]έρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e]βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐήμερος* πβ. **Λεμ. 515** καὶ **Λάρ. 174**.

Λεμ. 582. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 1,10 μ. Βρέθηκε στὴ Φασούλα κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἐηγῖνο καὶ εὐρίσκειτο κατὰ τὸν Μενάρδο «έντοιχισμένος ἐν τῇ γωνίᾳ ἔξωθεν τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση. Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 142, ἀρ. 2.

Ζώσιμε χρ[ησ]τέ,
ΡΙΩΧΡΕ χέρ[ε]
[χρησ]τέ, χέρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζώσιμος* βλ. **Λεμ. 221**.

Λεμ. 583. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,95 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν προηγούμενη καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση. Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 142, ἀρ. 3.

Δημ[- - - - -]
χρηστή

Λεμ. 584. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΝΑΣΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,60 μ. Βρέθηκε στὴ Φασούλα στὴν τοποθεσία «Κοιλάδες» καὶ εὐρίσκειτο κατὰ τὸν Μενάρδο «ἐν τῇ ἀύλῃ Παπᾶ Κυριάκου Σπύρου». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 142, ἀρ. 1.

Ὄνασιον
χρηστή,
χαῖρε.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνάσιον βλ. **Λεμ. 191**. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξιν οὐδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19**.

Λεμ. 585. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΝΗΣΙΑΔΟΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Σαρκοφάγος ποῦ βρέθηκε στὸ χωριὸ Φασούλα ἀπέναντι ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Μαρίνας στὴ φρακτὴ Παπανικολὰ καὶ εὐρίσκειτο κατὰ τὸν Μενάρδο «ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἀχμέτ Ἀπιουλλᾶ». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέσις.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 143, ἀρ. 4.

Ὀνησίς Ζοεῖλου

Τὸ ὄνομα Ὀνησίς ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 228**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώϊλος βλ. **Λεμ. 226**.

Λεμ. 586. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΙΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας ταφικοῦ κίονος, ὕψους 0,19 καὶ διαμέτρου 0,16 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Παλόδεια καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1551/5).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 189, ἀρ. 35 (φωτ. πίν. 2, σ. 189) (= *SEG* 44, 1268).

Μαρίων
[χρη]σ[]τέ,
[χαῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μαρίων* βλ. **Λεμ. 263**.

Λεμ. 587. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡ[ΟΥ], ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡ[ΟΥ]

Β' -

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀσγάτια. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 44.

Ἀρτεμίδωρ[ε]
Ἀρτεμιδώρ[ου]
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. Πάφ. 130.

Λεμ. 588. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀσγάτια. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 45.

Ὅλ[- - - - -]
χρηστ]έ, χαῖρε.

Λεμ. 589. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Μονή. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 46.

Διόσκορε
Θεμίσωνος
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὰ θεοφόρα ὀνόματα Διόσκο(υ)ρος καὶ Διοσκο(υ)ρίδης βλ. **Λεμ. 407.** Τὸ ὄνομα Θεμίσων ἀπαντᾷ καὶ στὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο στὴ Σαλαμίνα βλ. *LGPN* I σ.λ.

Λεμ. 590. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΤΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΣΑΜΒΩΝΟΣ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Μονή. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 47.

Κράτη Σάμβωνος
χρηστέ, χα[ῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Κράτης* βλ. **Λεμ. 210**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Σάμβων* βλ. **Λεμ. 162**.

Λεμ. 591. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
Β' -
Γ' αί. μ.Χ.

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὕψους 0,75 καὶ μήκους γραμμάτων 0,02 μ., ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «ἤδη ἐν Παροκκλησιᾷ». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 131, ἀρ. 10.

Ἀπολλωνία Σωκράτους
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀπολλωνία* βλ. **Λεμ. 187**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Σωκράτης* βλ. **Λεμ. 468**.

Λεμ. 592. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΚΑΡΠΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΧΙΚΟΥ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «ἐν Παροκκλησιᾷ». Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 131, ἀρ. 9.

Εὐκαρπε Τυ-
χικοῦ χρησταί,
χαῖραι.

Σχόλια: στ. 2 (χρησταί) καὶ 3 (χαῖραι): Ἐναλλαγή ΑΙ ~ Ε διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ.47.

Τὰ ὄνομα *Εὐκαρπος* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Τὸ ὄνομα *Τυχικὸς* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 62**, ἐνῶ τὸ *Τυχικὴ* στὶς **Λεμ. 330** καὶ **Λάρ. 139**.

Λεμ. 593. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΔΟΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΚΤΗΤΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος ἔχει ὕψος 0,685 καὶ διάμετρο βάσεως 0,465 μ. Βρέθηκε στὴν οἰκία τοῦ Χαράλαμπος Παύλου στὴν Παρεκκλησιά. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 247-8, ἀρ. 50 (φωτ. πίν. 62 σ. 248) (= *SEG* 30, 1594).

Μηνόδοτε
Κτήτου χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Μηνόδοτος* βλ. **Λεμ. 343**. Τὸ ὄνομα *Κτηῆτος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 644**.

Λεμ. 594. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος ἔχει ὕψος 0,51 καὶ διάμετρο βάσεως 0,495 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 593**. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,024 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 251-2, ἀρ. 56 (φωτ. πίν. 70-1 σ. 251) (*SEG* 30, 1596).

ΤΣ□Α□ΑΓ[- - - -]
ΟΥ χρησ□τ□ή□,
[χαῖρε (;)].

Λεμ. 595. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,545, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πύργος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inscr. 506, inv. 1966/III-10/1· M.P. 138/39/2, bl. 110). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 26/7/2006).

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 141, ἀρ. 1· I. Nicolaou, *RDAC* 1967, σ. 82, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 17,1) (= *SEG* 25, 1085).

Ἀπολλονία
Ἀρίστωνος
χρηστή,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀπολλονία. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀπολλωνία βλ. **Λεμ. 187**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 596. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ Β' -
Γ' αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἡ ὁποία βρέθηκε στὸ χωριὸ Πύργος. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.
Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 173, ἀρ. 27.

Ἀσκληπιάδη
Ἀρίστωνος
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀσκληπιάδης βλ. **Λεμ. 283**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 597. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΤΙΜΟΘΟΥ Β' -
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω 0,38 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πύργος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inscr. 507, inv. 1966/III-10/2· M.P. 138/39/2, bl. 111). Τὸ ὕψος

τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,027 μ. (Αὐτοψία στὶς 26/7/2006).

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 141, ἀρ. 2· I. Nicolaou, *RDAC* 1967, σ. 82, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 17,5) (*SEG* 25, 1086).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1969, 604 (γιά τὸ πατρωνυμικό).

Ἄρτεμι Τιμοθοῦ
χρηστή, χέρε.

1. Τιμοθοῦ, *SEG*: Τιμόθου, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Οὐδετεροποίηση τοῦ /ai/ καὶ /e/, λόγω μονο-φθογγισμού τῆς διφθόγγου.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἄρτεμις, βλ **Λεμ. 285**. Οἱ Robert θεωροῦν ὅτι τὸ πατρωνυμικὸ εἶναι *Τιμοθῆς*, ἐνῶ ἡ Νικολάου πιστεύει ὅτι ἔχουμε τὸ ὄνομα *Τιμόθεος* μὲ παράλειψη τοῦ ἔψιλον.

Λεμ. 598. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΤΑΣΙΚΡΑΤΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
μ.Χ. Β' - Γ' αί.

Κιονίσκος, ὕψους 0,58 μ. Βρέθηκε στὸν Πύργο καὶ κατὰ τὸν Μενάρδο «ἴστατο ἔξωθεν τοῦ χανίου Ν. Ζεῖμπέκκη». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 141, ἀρ. 3.

Στασικράτ[η]
Ἀπολλων[ίου]
χρηστ[έ, χαῖρε].

Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Στασικράτης* βλ. **Λεμ. 299**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 599. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΙΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΣΑΜΒΩΝΟΣ
μ.Χ. Β' - Γ' αί.

Άμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Κιονίσκος, ὕψους 0,50 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 598**. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση. Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 141, ἀρ. 4.

Φιλωνίων
Σάμβωνος
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Φιλωνίων* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Γιὰ τὸ ὄνομα *Σάμβων* βλ. **Λεμ. 162**.

Λεμ. 600. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΚΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΜΕΙΩΝΟΣ Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,50 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 598**. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση. Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 142, ἀρ. 5.

Μαρκεία
Χαρμείωνος
χρητῆ,
4 χέρε.

Σχόλια: στ. 1 (*Μαρκεία*) καὶ 2 (*Χαρμείωνος*). Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 3: *χρητῆ*: Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

στ. 4: *χέρε*: Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μαρκεία* βλ. **Πάφ. 28**. Τὸ πατρωνυμικὸ τῆς νεκρῆς ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου.

Λεμ. 601 - 602. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΟΥΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,64, διαμέτρου ἄνω 0,495 καὶ κάτω 0,465 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένος σὲ ἀρχαῖο τοῖχο στὴν Ἀμαθοῦντα, 50 μέτρα νοτίως τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Inν. 62· M.P. 138/39/2, bl. 91). Στὸν κίονα εἶναι χαραγμένες δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,03 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 63, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 12,11) (*SEG* 25, 1088).

(601) Δαίμοσιν ἀγαθοῖς
Ἀρτεμῶι Φίλωνος
χρηστῆι, χαῖρε.

1. Ἀρτέμωι, Νικολάου.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμῖς καὶ τὰ παράγωγά του βλ. **Λεμ. 285**. Γιὰ τὸ σχηματισμὸ ὑποκοριστικῶν ὀνομάτων σὲ -ω ἀπὸ ἀπλὰ θελυκὰ ὀνόματα στὴ Μακεδονία βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1985, σ. 15. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Ἡ χρῆση τῆς δοτικῆς στὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές εἶναι πολὺ σπάνια. Αὐτὴ ἢ ἐπιγραφή εἶναι οὐσιαστικὰ ἐπιτύμβια, ἀλλὰ ἀναθηματικὴ στὴ μορφή, ἀφοῦ ἀρχίζει μὲ τὴν ἐπίκληση στοὺς ἀγαθοὺς δαίμονες, πβ. τὸ λατινικὸ *Dis Manibus*.

(602) Ἀπολλώνιε
Ἀριστοκράτους
ποικίλε, χρηστέ,
4 χαῖρε.

Ὁ κίων φέρει αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή, ἀφοῦ χρησιμοποιήθηκε γιὰ δεύτερη φορά. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀριστοκράτης βλ. **Λεμ. 305**. Γιὰ τὸ ποικίλος βλ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1967, 659. Τὸ ἐπίθετο ποικίλος γιὰ πρώτη φορὰ ἀπαντᾷ στὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές τῆς Κύπρου.

Λεμ. 603. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΛΑΦΕΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,67, διαμέτρου ἄνω 0,305 καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 568, Inscr. 120· M.P. 47/67/3, bl. 103). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

Κ. Nicolaou, *AJA* 80, 1976, σ. 366 (= *SEG* 26, 1479)·
Ι. Nicolaou, *RDAC* 1975, σ. 154, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 20,2).

Ἐλαφεία
χρηστή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἐλαφεία. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα Ἐλαφεία μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Ἀνήκει στὴν ομάδα τῶν ὀνομάτων προερχομένων ἀπὸ ὀνόματα ζῶων.

Λεμ. 604. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΗΣΙΚΡΑΤΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,475, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε δυτικῶς τῆς Ἀμαθοῦντος στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 649, Inscr. 130). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1979, σ. 346, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 51,3) (= *SEG* 29, 1566).

Ὀνησίκρατες
Στησικράτου □ς
χρηστέ, χαῖρε.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ὀνησικράτης* βλ. **Πάφ. 5**. Πρόκειται γιὰ μία σπάνια περίπτωση ὅπου διατηρεῖται ἡ παλαιὰ κλητική τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης. Γιὰ τὸ ὄνομα *Στασικράτης* βλ. **Λεμ. 299**.

Λεμ. 605. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὕψους 0,70, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὕρισκετο στὸν Ἅγιο Τύχωνα «παρὰ Χριστοφ. Χ' Μαρίας». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 131, ἀρ. 11.

Κράτια θυγάτηρ
Δημοστράτου
χρηστή, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Κράτια*. Ἐναλλαγή I ~ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Κράτης* καὶ *Κράτεια* βλ. **Λεμ. 210**.

Λεμ. 606. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΙΚΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΥ
Β'
- Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα, ὕψους 0,80, ἡ ὁποία κατὰ τὸν Μενάρδο ἦταν ἐντοιχισμένη στὴν οἰκία τοῦ Στυλιανοῦ Παρασκευὰ στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Ἐκτίθεται στὴν αἶθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (Inscr. GR 224). (Αὐτοψία στὶς 25/7/2006).

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 132, ἀρ. 12.

Νίκων
Ἀρισταγό-
ρου χρησ-
4 τέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Νίκων* βλ. **Λεμ. 192**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρισταγόρας* βλ. **Πάφ. 131**. Στὴν πινακίδα περιγραφῆς τῆς

ἐπιγραφῆς στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο ἀναφέρεται ὅτι εἶναι ἀγνωστῆς προέλευσης.

Λεμ. 607. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 50.

Εὐφροσύνη
Τρύφωνος
χρησὴ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Τρύφων* βλ. **Λεμ. 72.** Στὶς **Λευκ. 53, 63** καὶ **Λάρ. 199** ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα *Εὐφρόσυνος*.

Λεμ. 608. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΦΡ[Ο]ΔΟΥΤΟΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε σὲ οἰκία στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 51.
Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 385, ἀρ. 30.

Ἀφρ[ο]δοῦ
χρησ[ι]τή, χαῖρε.

Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. **Λεμ. 247.** Τὸ ὄνομα *Ἀφροδοῦς* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 609. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [Ε]ΥΝΙ[Α]Σ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,64, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,31 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τῶν Παπαχρίστου - Παπακυριακοῦ

σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο ἐκδότη. Ἡ Νικολάου ἀναφέρει ὅτι παραδόθηκε ἀπὸ τὴ Μαρούλλα Λάμπρου ἀπὸ τὸν Ἅγιο Τύχωνα στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου καὶ φυλάσσεται (RR 1587/I). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 241-2, ἀρ. 40 (φωτ. πίν. 47-8, σ. 242) (*SEG* 30, 1593). Ἰ. Νικολάου, *RDAC* 1995, σ. 225, ἀρ. 17 (= *SEG* 45, 1858).

[E]ῦνι[α] θ-
 ὑγατερ Απ[ο]-
 λλων[ίου τοῦ]
 4 Καλατύ[χου],
 χρηστή, [χαῖρε].

1. [E]ῦνι[α], Νικολάου: [E]ῦνι[α], Aupert. .].σν. [--], Bingen εἰς *SEG* 30 2-3. Απ[ο]λλων[ίου], Νικολάου: Αρ[τέ]μων[ος], Aupert 4. Καλατύ[χου], Νικολάου: Καλατύ[χου], *BCH*. Καλατύ[χ]ου], Bingen εἰς *SEG* 30 5. χρηστή, Νικολάου: χρηστ[ή], *BCH*.

Σχόλια: στ. 1: [E]ῦνι[α] ἀντὶ *Εὔνοια*. Ἐναλλαγὴ Ι ~ ΟΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 337-8.

Τὸ ὄνομα *Εὔνοια* ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Καλάτυχος* βλ. **Λεμ. 268**.

Λεμ. 610. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος ἔχει ὕψος 0,532 καὶ διάμετρο βάσεως 0,255 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Γεωργίου Μιχαῆλ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,027 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Aupert, *BCH* 104, 1980, σ. 250-1, ἀρ. 55 (φωτ. πίν. 68-9, σ. 251) (*SEG* 30, 1595).

Τείμων
 χρηστέ,
 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Τείμων*. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ

ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Λεμ. 611 - 613. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ (;) ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ἡ ὁποία βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Στυλιανοῦ Χαραλάμπους τὸ 1895. Ἡ πλάκα φέρει τρεῖς ἐπιγραφές. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 353, ἀρ. 2· Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 259, ἀρ. 107 (γιὰ τὴν πρώτη ἐπιγραφή) (*SEG* 32, 1344).

(611) Φίλων ΜΥΙΩΝ (;)
χρηστέ,
χαῖρε.

1. ΦΙΛΩΝΜΥΙΩΝ, Perdrizet.

Ὁ Aupert πιστεύει ὅτι ὑπάρχουν δύο τρόποι ἐξήγησης τῆς γραφῆς ΦΙΛΩΝΜΥΙΩΝ. Ἡ πρώτη εἶναι νὰ πρόκειται γιὰ διπλὸ ὄνομα, δηλ. Φίλων Μυίων, χωρὶς νὰ ὑπάρχει τὸ ὀ καί. Ὑποκοριστικὸ ὁμῶς ἀπὸ τὸ ὄνομα Μύων δὲν ἔχει ἀνευρεθεῖ, γι' αὐτὸ καὶ θεωρεῖ πιθανότερη τὴ δεύτερη ἐκδοχή: Ἐχουμε τὸ ὄνομα Φιλωνυμίων, προερχόμενο ἀπὸ τὸ Φιλώνυμος, μὲ τὸν χαρακτὴ ἐσφαλμένως νὰ χαραρίζει ἓνα μεῖ πρὶν ἀπὸ τὸ ὕψιλον. Ὁ Bingen στὸ *SEG* διερωτᾶται κατὰ πόσον τὸ Μυίων θὰ μπορούσε νὰ εἶναι παρωνύμιο γιὰ ἓναν μυώδη ἄνδρα. Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μπορούμε νὰ υποθέσουμε ὅτι τὸ πρῶτο τουλάχιστον ὄνομα τοῦ νεκροῦ εἶναι Φίλων, ἀφοῦ στὴν ἐπιγραφή ποῦ εἶναι χαραγμένη κάτω ἀπὸ αὐτὴν προσφωνεῖται ἡ Ἄρτεμεις, θυγατέρα τοῦ Φίλωνος. Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλων βλ. **Λεμ. 253**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

(612) Ἄρτεμεις
Φίλωνος
χρηστή,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἄρτεμεις. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ

ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἄρτεμις βλ. **Λεμ. 285**. Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλων βλ. **Λεμ. 253**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

(613) Πίστε,
χαῖρε.

1. Πιστέ, Aupert (= SEG).

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου.

Λεμ. 614. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔ[ΕΙΤΟ]Υ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,64, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1164,1 Inscr. 239). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 185, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 54,1) (= SEG 38, 1502).

Ἐπαφρόδ[εῖτε]
χρηστέ,
χαῖρε.

Λεμ. 615. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΙΜΟΥΣ

Β -
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.
LBW 2832.

Τειμῶ
χρηστή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Τειμῶ*. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη

φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Τιμώ* μαρτυρεῖται κατὰ τὴν περίοδο ποῦ ἐξετάζεται καὶ στίς **Λεμ. 57** (2) καὶ **769**.

Λεμ. 616. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΤΟΛΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΠΤΟΛΜΕΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,665, διαμέτρου ἄνω 0,518 καὶ κάτω 0,54 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 950,3, Inscr. 213· M.P. 47/67/7, bls 2, 8). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 327, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 59,5) (= *SEG* 35, 1455).

Πτόλμε
Πτολμέου
χ[ρησ]τέ,
4 [χαῖ]ρε.

Γιὰ τὴν ἐπιβίωση στὴν ὀνοματολογία αὐτῆς τῆς περιόδου ὀνομάτων ποῦ σχετίζονται μὲ τὴ δυναστεία τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. **Λεμ. 338**.

Λεμ. 617 - 618. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΟΝΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,575, διαμέτρου ἄνω 0,45 καὶ κάτω 0,49 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1578/1). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 253, ἀρ. 92 καὶ 93 (φωτ. πίν. 92) (*SEG* 32, 1342)· I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 187, ἀρ. 25 (φωτ. πίν. 42,25) (= *SEG* 44, 1258).

(617) Μύστιον
Ἀπολλωνίου
χρηστήι,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Μύστιον*, ποῦ δὲν ἀπαντᾷ ἄλλοῦ στὴν Κύπρο, κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότι ἀναντίρρητα σχετίζεται μὲ τὸ *μυστήης*, πβ. τὰ ὀνόματα *Μύστα*, *Μύστης* καὶ *Μυστικός* στὴν Ἀθήνα. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**. Στὸν στ. 3 στὸ τέλος τοῦ ἐπιθέτου ὑπάρχει ἓνα σικτιὸ *ίῶτα* βλ. **Λεμ. 326**.

(618) Ἀριστόκλεα
χρηστή, χαῖρε.

1. Ἀριστόκλεα, Pleket εἰς SEG 32: Ἀριστόκλε(ι ?)α, Aupert.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀριστόκλεια* βλ. **Λεμ. 245**.

Λεμ. 619. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΗΛΙΟΔΩΡΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,44 καὶ κάτω 0,46 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1174,1 Inscr. 240). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στίς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 185, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 54,2) (= *SEG* 38, 1527).

Ἡλιοδώ-
ρα χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Ἡλιόδωρος* καὶ *Ἡλιοδώρα* βλ. **Λεμ. 244**.

Λεμ. 620. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,03, διαμέτρου ἄνω 0,82 καὶ κάτω 0,87 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1288/1, Inscr. 276). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,05 μέχρι 0,06 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 173, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 24) (= *SEG* 40, 1323).

Θεμίσων
Ἡροδότου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Ἡ Νικολάου ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Θεμίσων αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ἡ Πτολέμα τῆς **Λεμ. 360** ἴσως νὰ εἶναι ἀδελφια ἀφοῦ εἶναι καὶ οἱ δύο παιδιὰ τοῦ Ἡροδότου. Ἡ ἄποψη αὐτὴ ὅμως πάσχει ὡς πρὸς τὴ χρονολόγησιν ἀφοῦ βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων ἡ **Λεμ. 360** χρονολογεῖται τὸν Β΄ αἰ. μ.Χ. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἡρόδοτος βλ. **Λεμ. 360**. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρωνυμικὸ ἀπαντοῦν στὴν Κύπρον ἤδη ἀπὸ τὴν ἐλληνιστικὴν περίοδον βλ. I. Νικολάου, *PPC*, σ.λ.

Λεμ. 621. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,47, διαμέτρου ἄνω 0,28 καὶ κάτω 0,30 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1256/1, Inscr. 277). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 173, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 24) (*SEG* 40, 1324).

Ἀπόλλω
χρηστέ,
χαῖρε.

1. Ἀπόλλω, Pleket εἰς *SEG*: Ἀπολλω, Nicolaou 2. χαῖρε, Pleket εἰς *SEG*: χέρρε, Νικολάου.

Τὸ Ἀπόλλω εἶναι κλητικὴ τοῦ Ἀπόλλωσ ἢ Ἀπολλῶσ, ὅπως σημειώνει ὁ Pleket στὸ *SEG*. Γιὰ τὸ ὄνομα αὐτό, πβ. *SEG* 20, 636· 28, 1496 καὶ 35, 1676· βλ. καὶ Masson, *Bull. Éprigr.* 1991, 610. Τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἀπαντᾷ ὡς κύριον ὄνομα σπάνια στὴν Κύπρον κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον πβ. **Λεμ. 531**.

Λεμ. 622. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,42, διαμέτρου ἄνω 0,23 καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1256/2, Inscr. 278).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 173, ἀρ. 3 (= *SEG* 40, 1325).

[- - - - -]

[χρησ]τέ,

[χαῖρ]ε.

Λεμ. 623. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,42, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,24 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1261/1, Inscr. 280). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 173-4, ἀρ. 5 (= *SEG* 40, 1327).

Τίμων

χρηστέ,

χαῖρε.

Λεμ. 624. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,59, διαμέτρου ἄνω 0,22 καὶ κάτω 0,23 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1288/3, Inscr. 281). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 174, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 24) (= *SEG* 40, 1328).

Ζώσιμε

χρηστέ,

χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώσιμος βλ. **Λεμ. 221**.

Λεμ. 625. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,71, διαμέτρου ἄνω 0,235 καὶ κάτω 0,375 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1259/1, Inscr. 282). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,08 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 174, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 24) (= *SEG* 40, 1329).

Ἐπαφρ-
όδιτε
χρησιέ,
4 χαιρε.

4. χαιρε, Pleket εἰς *SEG*: χέρε, Νικολάου.

Λεμ. 626. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,78, διαμέτρου ἄνω 0,28 καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1259/2, Inscr. 283). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στίς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 174, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 24) (= *SEG* 40, 1330).

Εὐτυχε
χρησιέ,
[χα]ῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Εὐτυχος βλ. **Λεμ. 287**.

Λεμ. 627. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,70, διαμέτρου ἄνω 0,285 καὶ κάτω 0,38 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1259/3, Inscr. 284). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 174, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 24) (= *SEG* 40, 1331).

Εὐτυχε

χρηστέ,
χαῖραι.

Σχόλια: στ. 3: χαῖραι: Ἐναλλαγὴ ΑΙ ~ Ε διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχος* βλ. **Λεμ. 287**.

Λεμ. 628. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,44, διαμέτρου ἄνω 0,205 καὶ κάτω 0,175 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1259/4, Inscr. 285). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 174, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 24) (= *SEG* 40, 1332).

Εὐτυχιανή

χρηστή, [χα]ῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχιανή* βλ. **Λάρ. 110**.

Λεμ. 629. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΤΟΛΜΕΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,29 καὶ κάτω διαμέτρου 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν

περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1288/4, Inscr. 286). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 175, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 25) (*SEG* 40, 1333).

[-----]

Πτολμέου

χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιβίωση στὴν ὀνοματολογία αὐτῆς τῆς περιόδου ὀνομάτων ποῦ σχετίζονται μὲ τὴ δυναστεία τῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου βλ. **Λεμ. 338**.

Λεμ. 630 - 631. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΥΧΕΡΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,44, διαμέτρου ἄνω 0,27 καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1288/30, Inscr. 287). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 καὶ στὴ δεύτερη ἐπιγραφή ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 175, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 25) (= *SEG* 40, 1334).

(630) Ὀλλυπιὰς
Ὀλύπου
χρηστή,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ὀλλυπιὰς ἀντὶ Ὀλυμπιάς. Ἐναλλαγή ΛΛ ~ Λ πρὸ τοῦ ὕψιλον βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

στ. 2: Ὀλύπου ἀντὶ Ὀλύμπου ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀλυμπιάς βλ. **Λεμ. 311**.

(631) Τυχερῶς·
χρηστέ,

χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Τυχερώς*. Ἐναλλαγή Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55. Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 632. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡ[- -]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,66, διαμέτρου ἄνω 0,285 καὶ κάτω 0,315 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1259/5, Inscr. 288). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1990, σ. 175, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 25) (= *SEG* 40, 1335).

Δημητρ[- -]
χρηστέ, χ[αῖρε].

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ μπορεῖ νὰ εἶναι *Δημήτρ[ιος]* ἢ *Δημητρ[ιανός]*, ὀνόματα κοινὰ κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο.

Λεμ. 633. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΡΥΦΟΥΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΑΓΟΡΟΥ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα στὴν οἰκία τοῦ Βασίλειου Θεοχαρίδη τὸ 1895. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 355, ἀρ. 16.

Τρυφοῦ
Θεμιστα-
γόρου χρησ-
4 τή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Τρυφοῦς* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ.

Λεμ. 247. Τὸ ὄνομα *Θεμισταγόρας* ἀπαντᾷ καὶ σὲ δύο ἐπιγραφές τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου βλ. *Ι. Νικολάου PFC*, Θ 7 (Κούριον, 225-220 π.Χ.) καὶ *SEG* 20, 309 (Δ' - Γ' αἰ. π.Χ.).

Λεμ. 634. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,52, διαμέτρου ἄνω 0,28 καὶ κάτω 0,30 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 568, Inscr. 119. M.P. 47/67/3, bl. 103). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,028 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, RDAC 1975, σ. 154, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 20,3).

Ἐπαφρόδειτε
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Ἐπαφρόδειτε*. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. *Gignac* 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ *Brixhe* 1987², σ. 51-53.

Λεμ. 635. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΥΡΟΥΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἄετωματικὴ στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο σὲ δεύτερη χρῆση, ἀποκεκρουμένη κάτω, σωζομένου ὕψους 1,12, πλάτους 0,46 καὶ πάχους 0,15 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Τύχωνα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1811). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, RDAC 1998, σ. 162-3, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 17,4) (*SEG* 48, 1804).

Μυροῦ Στράβωνος
χρηστή, χαῖρε.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ χαράχθηκε ἀφοῦ σβήστηκε μία προηγούμενη ἐπιτύμβια ἐπιγραφὴ σὲ τέσσερες στίχους, ἀπὸ τὴν ὁποία εἶναι δυνατὸν νὰ διακριθοῦν κάποια γράμματα: Α | στὴν ἀρχὴ τοῦ στ. 2· Χ (χ[ρηστέ ἢ -τή]) τὸν στ. 3 καὶ ΧΑ (χα[ῖρε]) στὸν στ. 4. Ὁ τύπος *Μυροῦ* εἶναι κλητικὴ τοῦ

ὀνόματος *Μυροῦς*, ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος *Μυρώ*. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. **Λεμ. 247**.

Λεμ. 636. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΝΕΙΚΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,375, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,265 μ. Βρέθηκε στὴ Μουτταγιάκα καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 893/7, Inscr. 198). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 261, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 43,8) (*SEG* 33, 1204).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1987, 721 (ἀπλή μνεία).

Δημονεΐκη
μήτηρ Δημ[οσ]-
τ□ράτου

4 χ□ρ□[η]σ[τή, χαῖρε].

2-3. Δημ[η]τράτου, Nicolaou· Δημ[- -]τ□ράτου, Bingen εἰς *SEG*.

Σχόλια: στ. 1: *Δημονεΐκη*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Δημονεΐκη* ἀπαντᾷ καὶ σὲ μία ἐπιγραφὴ τοῦ Β' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὴν Παλαίπαφο βλ. I. Νικολάου, *PPC*, Δ 28. Ἡ Νικολάου ἀποκαθιστᾷ στοὺς στ. 2-3 *Δημ[η]τράτου*, καὶ τὸ θεωρεῖ ὡς γενικὴ τοῦ ὀνόματος *Δημητρᾶς*. Σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσις ὅμως θὰ ἀνέμενε κανεὶς γενικὴ σὲ -ᾶτος, ὅπως ἐπισημαίνει καὶ ὁ Bingen στὸ *SEG*, ὁ ὁποῖος εἰσηγεῖται τὴν ἀποκατάστασις *Δημ[οσ]τ□ράτου*.

Λεμ. 637. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, θραυσμένος κάτω, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὴ Γερμασόγεια καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ

Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1548/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. (Ἀυτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 188-9, ἀρ. 33 (= *SEG* 44, 1266).

Ἡρόδοτε
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἡρόδοτος βλ. **Λεμ. 360**.

Λεμ. 638. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 1,00 περίπου μ. Βρέθηκε στὸ περίβολο τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὴ Γερμασόγεια. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 138, ἀρ. 1.

Εὐτ[- - -]
χρ[- - -],
χ[αῖρε].

Λεμ. 639. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,62 καὶ διαμέτρου 1,48 μ. Βρέθηκε στὴ Γερμασόγεια στὴν παλαιὰ ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Χριστίνας, χρησιμεύων σὲ δεύτερη χρήση ὡς ἀγία τράπεζα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 139, ἀρ. 2.

Φίλο[- - - -]
Φίλ[ωνος]
χρηστ[έ],
4 χαιρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλων βλ. **Λεμ. 253**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 640. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΑΜΒΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος κάτω, ὕψους 0,565, διαμέτρου ἄνω 0,305 καὶ κάτω 0,345 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἅγιος Ἀθανάσιος στὴν τοποθεσία «Πεφτιζιέρι» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Μ.Ρ. 27/65, bl. 143, 156).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 244, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 39,3) (= *SEG* 26, 1467).

Σάμβων
χρηστέ,
χαῖ ν ρ ν ε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Σάμβων* βλ. **Λεμ. 162**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Σάμβων* στὴν Ἀμαθοῦντα, πβ. Masson, *OGS*, σ. 229-30.

Λεμ. 641. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΑΜΒΙΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,565, ὕψους 0,565, διαμέτρου ἄνω 0,305 καὶ κάτω 0,345 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 640** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 648/1, *Inscr.* 128· Μ.Ρ. 27/65/2, bl. 17). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,042 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1979, σ. 345, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 51,2) (*SEG* 29, 1573).

Σαμβίων
Δημη(τ)ρίου χρ[ησ]-
ταί, χαῖρε.

2. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 2-3: χρ[ησ]|ταί. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Σαμβίων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Μαρτυρεῖται ὅμως τὸ ὄνομα *Σάμβων* στὶς **Λεμ. 162** (2), **590**,

599, 640, 675 καὶ **744**. Γιὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 642. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος κεκομμένος, ὁ ὁποῖος βρέθηκε κοντὰ στὴν παλαιᾶ ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Μηνᾶ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 145, ἀρ. 2.

Δημοκράτη
Δημοκράτου
χ[ρησ]τέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Δημοκράτου*. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

Τὸ ὄνομα *Δημοκράτης* μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 774**. Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**.

Λεμ. 643. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΤΙΜΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,27, διαμέτρου ἄνω 0,23 καὶ κάτω 0,20 μ. Βρέθηκε σὲ ἀγρὸ στὴ Μέσα Γειτονιὰ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 544/1, Inscr. 111· M.P. 113/37/4, bl. 104). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 219-20, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 23,11).

Θεότ-
οιμε
χριστέ,
4 χ□α□[ι]ρ□ε□.

Σχόλια: στ. 1-2: *Θεότ|οιμε*. Ἐναλλαγὴ I ~ OI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 337-8.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

στ. 3: *χριστέ*. Ἐναλλαγή I ~ H διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 165-70.

Τὸ ὄνομα *θεότιμος* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά στὶς ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου. Τὸ ὄνομα *θεοτίμη* ἀπαντᾷ στὴν **Λεμ. 266**.

Λεμ. 644. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΟΥΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΚΤΗΤΟΥ
Β' - Γ'
αί. μ.Χ.

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὕψους 0,60 καὶ μήκους γραμμῶν 0,03 μ., ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὑρίσκετο «ἐν Λεμεσῶ παρὰ τῷ ἰατρῶ κ. Πιερίδη». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 130, ἀρ. 6.

Ἐπικτοῦ Κτήτου
χρηστή, χαῖρε.

1. Κτητοῦ, Μενάρδος.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἐπικτοῦς* βλ. **Λεμ. 247**. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. **Λεμ. 247**. Τὸ ὄνομα *Κτητός* μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 593**.

Λεμ. 645. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΝΠΙΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Κιονίσκος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα, ὕψους 0,52 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,15 μ., ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μένανδρο εὑρίσκετο «ἐν Λεμεσῶ ἐν τῷ κουρείῳ Φιλοκαλία». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 131, ἀρ. 7.

Ὀλύμπιε
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Ὀλύμπιε*. Απόδοση τοῦ ἔρρινου τῆς ἐξόδου μὲ N βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος *Ὀλυμπος* βλ. **Λάρ. 108**.

Λεμ. 646. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἐκ πωρολίθου, ὕψους 2 πόδ. καὶ διαμέτρου 3 πόδ. καὶ 7 δακτ. Προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ, ὁ Τζιλατζιάν, Α' γραμματεὺς τοῦ Κτηματολογίου, τὸν δώρισε στὸν Ἡγούμενο Κύκκου Γεράσιμο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Περιστιάνη, Γεν. Ἰστ., 1910, σ. 961, ἀρ. 46.

Ἀπολλώνιε Ἀρτεμίδωρε
χρηστέ, χαῖρε.

Λεμ. 647. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΟΠΛΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ κάτω ἀριστερά, ὕψους 0,508, διαμέτρου ἄνω 0,30 καὶ κάτω 0,303 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1897/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,038 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 292, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 2,3) (= *SEG* 51, 1877).

Ποπλία
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς εἶναι ἡ ἐξελληνισμένη θηλυκοῦ γένους ἐκδοχὴ τοῦ λατινικοῦ ὀνόματος *Poplius*.

Λεμ. 648. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,62, διαμέτρου ἄνω 0,40 καὶ κάτω 0,37 μ. Βρισκόταν γιὰ πολλὰ ἔτη στὴν οἰκία τῆς Ἄννας Καμιναρᾶ, μέχρι ποῦ ἀποκτήθηκε ἀπὸ τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου φυλάσσεται (RR 1920/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,033 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 292, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 2,4) (= *SEG* 51, 1878).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ἀρίστων
[ἄλ]υ□πε (;)
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27.** Γιὰ τὴν ἔκφραση ἄλυπε, χαῖρε στὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές βλ. J.-B. Yon, *Syria* 80, 2003, σ. 151-159 (= *SEG* 53, 2258).

Λεμ. 649. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,65, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Ἐκάλη» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1905/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 294, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 3,8) (= *SEG* 51, 1882).

Ἐπαφρόδιτε
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 650. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,65, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 542, *Inscr.* 109· M.P. 27/36, bl. 142). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 218, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 22,8).

Ἀπολλώνειε

χρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀπολλώνειε. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφοτέρω ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 651. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΠΛΑΔΥΝΑΜΕΟΣ Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,49, διαμέτρου ἄνω 0,345 καὶ κάτω 0,365 μ. Βρέθηκε στὴν πόλιν τῆς Λεμεσοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 559, *Inscr.* 117). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,032 μ. (Αὐτοψία στίς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1974, σ. 191, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 29,2).

Ἀριστείδη
Πλαδυνάμεος
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: Πλαδυνάμεος. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφοτέρω ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Σύμφωνα μὲ τὸν Masson, *Hellènika Sym.* 1991, σ. 111-113, τὸ ὄνομα Ἀριστείδης δὲν εἶναι πατρωνυμικὸ τοῦ Ἀριστοῦ ἀλλὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἀριστεύς. Γιὰ τὸ ὄνομα Πλαδύναμις πβ. **Λεμ. 350**. Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**.

Λεμ. 652. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΡΑΤΟΥΔΟΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Άμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος, ὕψους 0,425, διαμέτρου ἄνω 0,245 καὶ κάτω 0,26 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ (στὴν ὁδὸ Μισιαούλη καὶ Καβάζογλου, ἀρ. 16) κατὰ τὴ διάρκεια ἐργασιῶν τῆς Ἀρχῆς Ἡλεκτρισμοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1835). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1999, σ. 251-2, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 2) (*SEG* 49, 1967).

Κρατοῦ
χρηστή,
χαῖραι.

Σχόλια: στ. 3: χαῖραι. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Κρατοῦς εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος Κρατεία. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. **Λεμ. 247**.

Λεμ. 653. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΥΞΗΟΥΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΛΟΡΩΘΟΥ Β' -
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (*Inscr.* 20).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 196 (*SEG* 31, 1355).

Αὐξηὼ
Κολορώθου
χρηστή,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Αὐξηὼ ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 449**. Τὸ ὄνομα Κολόρωθος ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 654. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,372, διαμέτρου ἄνω 0,355 καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (Inscr. 67). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 62, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 13,10) (= *SEG* 25, 1091).

Φιλοκράτη
χρησιτέ, χαῖ-
ρε.

Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 655. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [ΚΑ]ΛΗΜΕΡΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,48 καὶ κάτω διαμέτρου 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Inscr. 88). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 90-1, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 16,18) (= *SEG* 25, 1092).

[Κα]λ[]ημέρα
[χρ]ησιτή, χᾶρε.

Σχόλια: στ. 2: *χᾶρε*. Ἐναλλαγὴ A ~ AI, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 22** βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 268-70, πβ. Brixhe 1987², σ. 55 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 194-195.

Τὸ ὄνομα *Καλημέρα* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 656. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,91, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 978/2, Inscr. 227· M.P. 113/37/6, bl. 158). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,047 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1986, σ. 193, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 40,3) (*SEG* 36, 1254).

Διονύσι χρεσ-
τέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 1-2: χρεστέ. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Διονύσιος βλ. **Λευκ. 82**. Γιὰ τὴν κλητικὴ Διονύσι βλ. **Λευκ. 24**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ion* ἢ *-ios* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 657 - 658. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,64, διαμέτρου ἄνω 0,43 καὶ κάτω 0,445 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1188/1, Inscr. 245· M.P. 27/65/2, bl. 48). Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,05 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,026 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 186-7, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 55,8 [a-b]) (= *SEG* 38, 1528).

(657) Διονύσι
Φιλοκράτου
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Φιλοκράτου*. Γενική ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Διονύσιος* βλ. **Λευκ. 82**. Γιὰ τὴν κλητική *Διονύσι* βλ. **Λευκ. 24**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ *ο* στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

(658) Ἡρακλέων
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἡρακλέων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λεμ. 659. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΑΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,517, διαμέτρου ἄνω 0,213 καὶ κάτω 0,22 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴ λεωφόρο Εὐαγγελίστριας καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 927, Inscr. 202· M.P. 47/67/6, bl. 163 [3], 161). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 258-9, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 57,2) (= *SEG* 34, 1417).

Εὐτυχᾶ
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Εὐτυχᾶς* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Μαρτυροῦνται ὅμως τὰ ὀνόματα *Εὐτυχος* καὶ *Εὐτύχης* βλ. **Λεμ. 287**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ *-ᾶς*, *-ᾶτος* βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Λεμ. 660. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΥΕΝΣΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,385, διαμέτρου ἄνω 0,21 καὶ κάτω 0,23 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 659** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 927, Inscr. 203· M.P. 47/67/6, bl. 163 [4], 161 [4]). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,043 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 259, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 57,3) (= *SEG* 34, 1418).

Αὐξησι
χρητή,
χαῖρε.

1. Αὐξησι, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 2: *χρητή*. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

Γιὰ τὸ *Αὐξησίς* καὶ τὰ παρόμοια μὲ αὐτὸ ὀνόματα βλ. **Λεμ. 160**.

Λεμ. 661. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,48, διαμέτρου ἄνω 0,238 καὶ κάτω 0,266 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 659** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 927, Inscr. 204· M.P. 47/67/6, bl. 163 [5], 161 [5]). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 259, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 57,4) (*SEG* 34, 1419).

Ζώσιμε
χρησταί,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *χρησταί*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζώσιμος* βλ. **Λεμ. 221**.

Λεμ. 662. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΦΡΟΔΑΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 659** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 927, Inscr. 205· M.P. 47/67/6, bl. 163 [6], 161 [6]). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία σὺς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 259-60, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 57,5) (= *SEG* 34, 1420).

Ἀφροδᾶ
χρετέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *χρετέ*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49, καὶ παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀφροδᾶς στὴν Κύπρο πβ. **Λάρ. 62**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιπτοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Λεμ. 663. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΕΜΕΤΡΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,493, διαμέτρου ἄνω 0,30 καὶ κάτω 0,325 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 659** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 927, Inscr. 206· M.P. 47/67/6, bl. 163 [7], 161 [7]). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία σὺς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 260, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 57,6) (= *SEG* 34, 1421).

Δεμετροῦ
χρηστή, χέρε.

Σχόλια: στ. 1: Δεμετροῦ. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφοτέρω ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Δεμετροῦς εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος Δήμητρα. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. **Λεμ. 247**. Γιὰ τὸ ὄνομα Δημητροῦς βλ. καὶ Masson, *Bull. Épigra.* 1990, 809 καὶ 1992, 549. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Δημητρία, μὲ τὶς παραλλαγές καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λεμ. 664. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,64, διαμέτρου ἄνω 0,247 καὶ κάτω 0,293 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 659** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 935/1, Inscr. 207· M.P. 47/67/6, bl. 161 [1], 162 [1]). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 260, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 58,7) (*SEG* 34, 1422).

[- -] Α [- - - - -]
[- -] ΗΛΛΟ [- -]
[χ] αἶρε Π [- - -]

Λεμ. 665. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙ<Σ>ΤΑΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,59, διαμέτρου ἄνω 0,235 καὶ κάτω διαμέτρου 0,268 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 659** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 935/4, Inscr. 208· M.P. 47/67/6, bl. 161 [2], 162 [2]). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,06 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 260-1, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 58,8) (*SEG* 34, 1423).

Καλλι (σ) τά-
ριν χαἶρε·
χαἶρε κ(α)ὶ σύ.

1. ΚΑΛΛΙΕΤΑ στὸν λίθο 3. ΚΑΙ στὸν λίθο.

Τὸ ὄνομα *Καλλιστάριν*, ποῦ ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος *Καλλίστα* (*Καλλιστάριον* < *Καλλιστάριν*). Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξιν οὐδετέρου γένους σὲ -ιον κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο βλ. **Πάφ. 19**. Τὸ ὑποκοριστικὸ *Καλλίστιον* μαρτυρεῖται σὲ μία ἐπιγραφή τῆς πτολεμαϊκῆς περιόδου ποῦ βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἄκανθοῦ βλ. *Τ. Νικολάου, PFC, K 18-19*.

Λεμ. 666. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,285, διαμέτρου ἄνω 0,19 καὶ κάτω 0,23 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέσιν μὲ τὴν **Λεμ. 659** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 927, Inscr. 210· M.P. 47/67/6, bl. 163).

I. Nicolaou, RDAC 1984, σ. 261, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 58,9) (= SEG 34, 1424).

[- - - - -]
χ[]α[]ἴ[]ρ[]ε[] .

Μόνον τὸ κάτω μέρος τῶν γραμμάτων τοῦ χαιρετισμοῦ σώζεται.

Λεμ. 667. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,41, διαμέτρου ἄνω 0,21 καὶ κάτω 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέσιν μὲ τὴν **Λεμ. 659** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1090/2, Inscr. 234· M.P. 47/67/7, bl. 223). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, RDAC 1987, σ. 178, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 55,4) (SEG 37, 1387).

Ἄρτεμε
χρη(σ)τή,
χαῖρε.

2. ΧΡΗΕΤΗ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 1: Ἄρτεμε. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

Ἄρτεμε ἀντὶ Ἄρτεμη, κλητικὴ τοῦ Ἄρτεμης, σημειώνει ἢ Νικολάου. Πιθανώτατα τὸ ὄνομα στὴν ὀνομαστικὴ εἶναι Ἀρτέμη, πβ. Ἀρτέμα στὴν **Ἀβ. Πρ. 34**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἄρτεμις καὶ τὰ παράγωγά του βλ. **Λεμ. 285**.

Λεμ. 668. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΕΜΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,565, διαμέτρου ἄνω 0,325 καὶ κάτω 0,37 μ. Βρέθηκε στὴν αὐλὴ τῆς οἰκίας τοῦ Νίκου Ρούσσου στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴ λεωφόρο Εὐαγγελίστριας καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 471/144, Inscr. 91). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,036 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 152, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 29,6).

(Σ) ἐμνη
χρηστήι,
χαῖρε.

1. ΕΕΜΝΗ στὸν λίθο | (Σ) ἐμνή, Νικολάου.

Τὸ ὄνομα Σέμνη ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Στὸν στίχο 2 ἔχουμε ἀκόμη μιὰ παρουσία τοῦ στικτοῦ *ίῶτα* βλ. **Λεμ. 326**.

Λεμ. 669. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΙΛΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΖΩΪΛΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,87, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,48 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ σὲ οἰκία στὴν ὁδὸ Ἑλλάδος, ἀρ. 156 καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 978/1, Inscr. 226).

M.P. 113/37/6, bl. 158). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1986, σ. 193, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 40,2) (= *SEG* 36, 1253).

Ζώιλε Ζώιλου
χρηστέ, χ[α]ῖρε.

1. Ζώιλε, Νικολάου.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώιλος βλ. **Λεμ. 226**.

Λεμ. 670. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟ[Δ]ΟΤΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ θραυσμένος στὴ βάση, σωζομένου ὕψους 0,40, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,30 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴ λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου στὴν περιοχὴ τοῦ Τσιρείου σταδίου καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1313/1, *Inscr.* 292). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1991, σ. 195-6, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 52,1) (= *SEG* 41, 1477).

Μηνᾶς
Μηνο[δ]ότου
χρησταί, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 3: *χρησταί*. Ἐναλλαγὴ ΑΙ ~ Ε διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Μηνόδοτος* βλ. **Λεμ. 343**.

Λεμ. 671. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στὴ λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 548/48, T. 119, Inscr. 112· M.P. 48/51/2, bl. 350). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 219, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 23,9).

Ἀρίστιον
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἀρίστιον εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος Ἀρίστη. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴ κατάληξη οὐδετέρου γένους σὲ -ιον κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο, καθὼς καὶ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστιον βλ. Πάφ. 19.

Λεμ. 672. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα τῆς ἐπιφάνειας ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,375 καὶ μεγίστου πάχους 0,125 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 671** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 548/49, T. 119, Inscr. 113· M.P. 48/51/2, bl. 350). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,052 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 219, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 23,10).

[- - - - -]
- - [χρ]ησ□-
[τέ ἢ -τή, χ]α□ῖρε.

Λεμ. 673. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΟΥΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

Β' -

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀετωματικὴ στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,004, πλάτους 0,46 καὶ πάχους 0,10 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στὴ λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἐκτίθεται στὴν αἴθουσα τῆς ἑλληνορωμαϊκῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (ἀρ. 487/1, Inscr. 93· M.P. 48/51/2, bl. 321). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,07 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 67, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 23,3).

Ἄρτεμῶ
Σωκράτου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Σωκράτου*. Γενική ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἄρτεμις* καὶ τὰ παράγωγά του βλ. **Λεμ. 285**. Γιὰ τὸ σχηματισμὸ ὑποκοριστικῶν ὀνομάτων σὲ -ω ἀπὸ ἀπλὰ θηλυκὰ ὀνόματα στὴ Μακεδονία βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1985, σ. 15. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Σωκράτης* βλ. **Λεμ. 468**.

Λεμ. 674. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Τσιφλικούθκια». Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 663/1, Inscr. 137). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,029 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1980, σ. 263-4, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 39,5) (*SEG* 30, 1622).

Τίμωνος
κω□π□ι□ά[τ]ας□
χρηστέ,
4 χαῖρε.

2. κ<ω>πιά[τ]ας, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 1: *Τίμωνος*. Γενική ἀντὶ κλητικῆ.
στ. 2: κω□π□ι□ά[τ]ας□: Ἐναλλαγὴ Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ νεκροῦ, *κοπιάτης* (= σκάπτης τάφων), δὲν ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο ἀλλὰ μαρτυρεῖται ἀλλοῦ βλ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1941, 148, ὅπως σημειώνει καὶ ἡ Νικολάου.

Λεμ. 675. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΣΑΜΒΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,50, διαμέτρου ἄνω 0,28 καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Τσιφλικούθκια» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1185/1, Inscr. 242· M.P. 48/51/3, bl. 100). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στίς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 187, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 54,12) (*SEG* 38, 1530).

[- -] Σάμβωνος

— χρηστέ, χαῖρε.

Αὐτὴ ἡ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή εἶναι πολὺ σημαντικὴ, ὄχι μόνο ἔνεκα τοῦ ὅτι πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς λίγες κρυπτοχριστιανικὲς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 16: Τουδαϊσμός καὶ χριστιανισμός, σ. 206-207, ἀλλὰ εἶναι μία ἀπὸ τὶς δύο ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου στὴν ὁποία εἶναι χαραγμένο τὸ *χρίσμα* πβ. **Λάρ. 204**. Γιὰ τὸ ὄνομα Σάμβων βλ. **Λεμ. 162**. Γιὰ τὸ ὄνομα Σάμβων στὴν Ἀμαθοῦντα, πβ. Masson, *OGS*, σ. 229-30.

Λεμ. 676. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,615, διαμέτρου ἄνω 0,35 καὶ κάτω 0,38 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 675** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1158/1, Inscr. 243· M.P. 48/51/3, bl. 94). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 187, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 55,13) (= *SEG* 38, 1531).

Ἡλιόδω-
ρε χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἡλιόδωρος βλ. **Λεμ. 244**.

Λεμ. 677. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,37 καὶ κάτω 0,42 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 675** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Inscr. 95· M.P. 48/51/2, bl. 39-40). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 258, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 46,15).

Ὅνες χρηστέ,
χαῖρε.

2. Ὅνες<ᾶ>, Nicolaou.

Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ὅνης στὴν Κύπρο.

Λεμ. 678. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,62 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,385 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Κάψαλος» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 664/1, Inscr. 138· M.P. 47/67/6, bl. 36). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1980, σ. 264, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 39,7) (= *SEG* 30, 1623).

Φ□ι□κε[- - -]υ□νις
χέ[ρε].

Σχόλια: στ. 2: χέ[ρε]. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 679. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ Ε[Ε]ΟΥΣΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,51, διαμέτρου ἄνω 0,38 καὶ κάτω 0,40 μ. Παρουσιάστηκε ἀπὸ τὸν Τάκη Νικολάου (ὁδὸς Κόριβος, ἀρ. 22, Λεμεσός). ἀναφέρθηκε ὅτι βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Πέρα Κάμπος» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1186/1, Inscr. 244).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.
(Αὐτοψία στίς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 187-8, ἀρ. 14 (φωτ.
πίν. 54,14) (= *SEG* 38, 1532).

Ἐ[ξ]ουσία
Δημητρίου
χρηστή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἐξουσία* ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία
τῆς Κύπρου.

Λεμ. 680. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος
βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ
σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 55.

Νεόφυτε
Πτολεμαίου
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Νεόφυτος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.
Γιὰ τὴν ἐπιβίωση στὴν ὀνοματολογία αὐτῆς τῆς περιόδου
ὀνομάτων ποῦ σχετίζονται μὲ τὴ δυναστεία τῆς ἑλληνιστικῆς
περιόδου βλ. **Λεμ. 338**.

Λεμ. 681. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΩΝΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος
βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ
σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 56.

Ἀπολωνία
χρηστή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀπολωνία. Ἀπλοποίηση τοῦ διπλοῦ
συμφώνου.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλωνία*
βλ. **Λεμ. 187**.

Λεμ. 682. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,48, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,27 μ. Παρουσιάστηκε ἀπὸ τὸν Κώστα Χαραλάμπους ἀπὸ τὴν Ἁγία Φύλα καὶ ἀναφέρθηκε ὅτι βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Τσιρείου Σταδίου στὴ Λεμεσό. Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR. 1472/1).

I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 226, ἀρ. 4 (= *SEG* 43, 1010).

[- - -]ρι (;)
[χρηστέ],
[χαῖρε].

Λεμ. 683. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο μερικῶς ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,75, σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,292 καὶ κάτω 0,52 μ. Ἀναφέρθηκε ὅτι βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσίᾳ «Ἅγιος Γεώργιος τῆς Χαβούζας». Παρουσιάστηκε ἀπὸ τὴν Εὐη Σχίζα στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου φυλάσσεται (RR 2115/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 301, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 2,1) (= *SEG* 53, 1748).

Σα[- - - -]ν□, χαῖρε.

Λεμ. 684. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος μερικῶς στὴ βάση καὶ μὲ φθαρμένη τὴν ἐνεπίγραφη ἐπιφάνεια, ὕψους 0,66, διαμέτρου ἄνω 0,42 καὶ σωζομένης κάτω διαμέτρου 0,46 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ κοντὰ στὴν τοποθεσίᾳ «Ἅγιος Γεώργιος τῆς Χαβούζας» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2118/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 301, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 2,2)
(= *SEG* 53, 1749).

Ἄρτουμεῖς
[χρησ]τή, τέρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἄρτουμεῖς. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: τέρε. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἄρτεμις βλ. **Λεμ. 285**. Στὸν στ. 1 τὸ χεῖ γράφεται μὲ σταυρό. Ἔχουμε ἐπομένως ἀκόμη μία κρυπτοχριστιανικὴ ἐπιγραφή βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 16: Τουδαῖσμός καὶ χριστιανισμός, σ. 206-207.

Λεμ. 685. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω καὶ φθαρμένος στὴ δεξιὰ πλευρὰ τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας, ὕψους 0,61 καὶ σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,38 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 684** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2118/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 303, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 2,3)
(= *SEG* 53, 1750).

Εἰσα[- - -]
χρη[στέ ἢ -τή],
χαῖρ[ε].

Λεμ. 686. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,28 καὶ σωζομένης ἄνω διαμέτρου 0,19 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 684** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2118/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ.

Άμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 303, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 2,4)
(= *SEG* 53, 1751).

Νίκη χρησ-
τή, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Νίκη* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά. Κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο μαρτυρεῖται τὸ ὑποκοριστικὸ *Νεικάριον* σὲ δύο ἐπιγραφές (**Πάφ. 92** καὶ **Λεμ. 234**).

Λεμ. 687. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΕΜΕΤΡΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,745, διαμέτρου ἄνω καὶ 0,31 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 684** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2118/5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 303, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 2,5)
(= *SEG* 53, 1752).

Δεμετρία
χρησιτή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Δεμετρία*. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

Ὁ τύπος *Δεμετρία* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 573** καὶ **Λάρ. 163**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὶς παραλλαγές καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λεμ. 688. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένου κάτω, σωζομένου ὕψους 0,37 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 684** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ

Άμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Μουσείο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2118/7). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 303, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 2,6) (= *SEG* 53, 1753).

Σω[- - -]
χρηστέ,
χαῖρε.

Λεμ. 689. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω καὶ κάτω, σωζομένου ὕψους 0,80 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,73 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 684** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσείο τῆς Λεμεσοῦ (RR 2118/8). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2003, σ. 303, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 3,7) (= *SEG* 53, 1754).

Σαμ□[- - -]
Μελίτ□[ω]νος
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μελίτων* βλ. **Λεμ. 150**.

Λεμ. 690. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ.
μ.Χ.

Κιονίσκος ὕψους 0,75 καὶ διαμέτρου 0,40 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσό, 80-100 μέτρα ἀνατολικῶς τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ Γαρέλλη καὶ 250 μ. βορειοδυτικῶς τῆς μηχανῆς τοῦ νεροῦ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,028 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 132, ἀρ. 1.

Δημήτριε
Δάμωνος
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Δάμων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 691. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αί.
μ.Χ.

Κιονίσκος ὕψους 0,52 καὶ διαμέτρου 0,38 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσό στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 690**. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 133, ἀρ. 2.

[Α]ρτεμεισία γυνὴ Δημη-
τρίου τοῦ Δάμωνος
χρηστή, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: [Α]ρτεμεισία. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα Ἀρτεμισία ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου.

Λεμ. 692. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αί.
μ.Χ.

Κιονίσκος ὕψους 0,57 καὶ διαμέτρου 0,4 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσό στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 690**. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,029 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 133, ἀρ. 3.

Ἀρτεμίδωρε
Δημητρίου τ[ο]ῦ
Δάμωνος [χρη]-
4 [σ]τέ, χαῖρ[ε].

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. **Πάφ. 130**.

Λεμ. 693. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αί.
μ.Χ.

Κιονίσκος ὕψους 0,50 καὶ διαμέτρου 0,31 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσὸ στὴν ἴδια θέσση μὲ τὴν **Λεμ. 690**. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,029 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέσση.

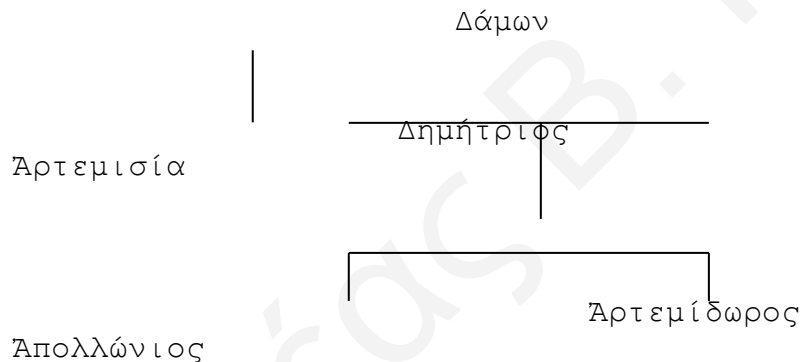
Μενάρδου, Ἀθηνᾶ 22, 1910, σ. 133, ἀρ. 4.

Ἀπολλώνειε
Δημητρίου
τοῦ Δάμωνος
4 χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀπολλώνειε. ΕΙ ἀντὶ Ι.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**.

Τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τοῦ Δάμωνος σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιγραφές **Λεμ. 690-693** εἶναι τὸ ἀκόλουθο:

Λεμ. 694. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αί.
μ.Χ.

Κιονίσκος ὕψους 0,50 καὶ διαμέτρου 0,30 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσὸ στὴν ἴδια θέσση μὲ τὴν **Λεμ. 690**. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,032 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέσση.

Μενάρδου, Ἀθηνᾶ 22, 1910, σ. 133, ἀρ. 5.

Δειωγένη
Ἀρίστωνος
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Δειωγένη*. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53. Ἐναλλαγή Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Διογένης* βλ. **Λεμ. 262**. Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27**.

Λεμ. 695. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΕΡΜΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ.
μ.Χ.

Κιονίσκος ὕψους 0,55 καὶ διαμέτρου 0,30 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσό στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 690**. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,034 μ. Οἱ ἐπιγραφές αὐτὲς ποῦ βρέθηκαν στὸν τάφο τοῦ Δημητρίου τοῦ Δάμνος κατεῖχοντο ἀπὸ τὸν Κλεάνθη Πιερίδου στὴ Λεμεσό, σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 133-4, ἀρ. 6.

Ἄρτεμι
Ἐρμίου
χρηστὴ,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἐρμίας* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 16**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἄρτεμις* βλ. **Λεμ. 285**.

Λεμ. 696. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,48 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσό καὶ κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκεται «ἐν τῇ αὐλῇ Γ. Κακαθύμη». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέση.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 134, ἀρ. 1.

Ἀριστοκλῆ
χρηστὴ,

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

χ[αῖ]ρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀριστοκλῆς βλ. **Λεμ. 519**. Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**.

Λεμ. 697. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΑΝΚΡΑΤ[ΗΤΟΣ]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,90 καὶ διαμέτρου 0,40 μ. Βρέθηκε στὴ Λεμεσό καὶ κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «ἐξωθεν τοῦ Διοικητηρίου Λεμεσοῦ». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, Ἀθηνᾶ 22, 1910, σ. 134, ἀρ. 2.

Πανκράτ[η]
χρηστέ□,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Πανκράτ[η]. Απόδοση τοῦ ἔρρινου τῆς ἐξόδου μὲ Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 698. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΡΑΠΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,60 μ., ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «ἐν τῇ ἀύλῃ τῆς παλαιᾶς Ἀστυνομίας Λεμεσοῦ». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, Ἀθηνᾶ 22, 1910, σ. 134, ἀρ. 3.

Πραπίς
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λεμ. 699. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,50 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέσῃ μὲ τὴν
Λεμ. 698. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέσῃ.
Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 135, ἀρ. 4.

Δημήτρηε
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Δημήτρηε*. Ἐναλλαγὴ Η ~ Ι ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 165-70, πβ. Brixhe 1987², σ. 48 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 237-238.

Λεμ. 700. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,50 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέσῃ μὲ τὴν
Λεμ. 698. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέσῃ.
Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 135, ἀρ. 5.

[- -]Ο□.ΕΜΙ
χρ[η]τή,
χα[ῖ]ρε].

Σχόλια: στ. 2: *χρ[η]τή*. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187.**

Λεμ. 701. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΑΣΑΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,80 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέσῃ μὲ τὴν
Λεμ. 698. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέσῃ.
Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 135, ἀρ. 6.

Ὅνασᾶ
χρηστέ, χ[αῖ]ρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνησᾶς - Ὅνασᾶς βλ. **Λεμ. 251.**

Λεμ. 702. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,80 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέσῃ μὲ τὴν
Λεμ. 698. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέσῃ.
Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 135, ἀρ. 7.

Μάρκε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Μάρκος* βλ.
Λεμ. 227.

Λεμ. 703. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΩΣΙΜΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,50 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,25 μ., ὁ
ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ
Λεμεσοῦ». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέσῃ.
Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 135, ἀρ. 8.

Ζωσίμη
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Ζώσιμος* καὶ *Ζωσίμη* βλ. **Λεμ. 221.**

Λεμ. 704. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,60 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,20 μ., ὁ
ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «παρὰ τῷ κ. Νικ. Κλ.
Λανίτῃ ἐν Λεμεσοῦ». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέσῃ.
Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 136, ἀρ. 9.

Ἀλέξανδρε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀλέξανδρος* βλ. **Λεμ. 437.**

Λεμ. 705. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΙΟΔΩΡΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΥ

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,56, μεγίστης ἄνω διαμέτρου 0,35 καὶ κάτω 0,345 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἅγιος Γεώργιος στὸ δρόμο πρὸς τὰ Πολεμίδια καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Inscr. 79). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,033 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 127, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 16,18) (= *SEG* 25, 1087).

Διοδώρα
Διοδώρου
χρηστή,
4 χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Διοδώρα* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά. Τὸ ὄνομα *Διόδωρος* μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 522**, **Ἀμμ. 16** καὶ **90** (2).

Λεμ. 706. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,645, διαμέτρου ἄνω 0,38 καὶ κάτω 0,37 μ. Βρέθηκε δυτικῶς τοῦ δρόμου Λεμεσοῦ - Πολεμιδιῶν στὴν τοποθεσία «Λιμνάζουσα» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 845/1, Inscr. 172· M.P. 47/67/6, bl. 123). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 200-1, ἀρ. 21 (φωτ. πίν. 36,21) (= *SEG* 31, 1354).

Ἥλιε Ἥλιοδό-
ρου χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1-2: *Ἥλιοδό|ρου*. Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Τὸ ὄνομα *Ἥλιος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἥλιόδωρος* βλ. **Λεμ. 244**.

Λεμ. 707. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΕΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀκρωτήρι. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 57.

Τεῖμων
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Τεῖμων*. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Λεμ. 708. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,74 καὶ διαμέτρου 0,335 μ. Παραδόθηκε ἀπὸ τὴν Σ. Κουμῆ ἀπὸ τὸ χωριὸ Πάνω Πολεμίδια στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς του (RR 1194/1, *Inscr.* 249· M.P. 113/37/6, bl. 207). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 186, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 44,5) (= *SEG* 38, 1533).

Δημήτρι
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημήτρις*, τύπο προερχόμενο ἀπὸ ὑφαίρεση -ιος (ν) > -ις (ν) βλ. **Λεμ. 178**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ιος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 709. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,265 μ. Παρουσιάστηκε ἀπὸ τὸ ἴδιο ἄτομο ὅπως στὴν **Λεμ. 708** στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου φυλάσσεται (RR 1195/2, Inscr. 251· M.P. 113/37/6, bl. 207).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 186, ἀρ. 7 (= *SEG* 38, 1534).

Δ ἢ Α . . .
χρησιτέ,
χαῖρε.

Λεμ. 710. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΕΚΟΝΔΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
μ.Χ. Β' - Γ' αἰ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, πολὺ διαβρωμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,63, διαμέτρου ἄνω 0,49 καὶ κάτω 0,39 μ. Παρουσιάστηκε ἀπὸ τὸ ἴδιο ἄτομο ὅπως στὴν **Λεμ. 708** στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς του (RR 1188/2, Inscr. 246· M.P. 27/65/2, bl. 48). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,038 μέχρι 0,047 μ. (Αὐτοψία στίς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 187, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 45,9) (= *SEG* 38, 1529).

Σεκόνδα
Ἀπολλωνίου
χρησιτή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Σεκόνδα* (= *Σεκούντα* ἀπὸ τὸ λατινικὸ *Secunda*) ἀπαντιᾶ, σύμφωνα μὲ τὴ Νικολάου, καὶ σὲ μία ἐπιγραφή σὲ ταφικὸ κίονα ποὺ βρέθηκε στὴ Λεῦκα καὶ φυλάσσεται μὲ τὸ M.P. 138/39/1, bl. 50. Τὸ ὄνομα *Σεκοῦνδος* μαρτυρεῖται σὲ μία ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κίτιον βλ. Σακελλαρίου, σ. 49, ἀρ. 15, ἐνῶ στὴν **Πάφ. 82** ἀναφέρεται ὁ ταμίας καὶ ἀντιστράτηγος Ῥωμαίων *Μᾶρκος Φίρμιος Σεκοῦνδος*. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 711. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [ΑΠΟΛΛΩ]ΝΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,70, διαμέτρου ἄνω 0,48 καὶ κάτω 0,51 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πολεμίδια στὴν τοποθεσία «Καρμιώτισσα» καὶ παραδόθηκε ἀπὸ τὴν Κυριακὴ Χαραλάμπους στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου φυλάσσεται (RR 1189/1, Inscr. 247· M.P. 27/65/2, bl. 47). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 187, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 44,10) (= *SEG* 38, 1535).

[Ἀπολλω]νία (;)
[χρη]στή,
[χ]αῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνία βλ. **Λεμ. 187**.

Λεμ. 712. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΣΙΑΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΙΛΜΟΤΟ[Y]
Β´ - Γ´ αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος κάτω, ὕψους 0,61, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,34 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πολεμίδια στὴν τοποθεσία «Μπερεγκάρια» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR628, Inscr. 127· M.P. 27/6/52, bl. 14). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,039 μέχρι 0,058 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1979, σ. 344-5, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 51,1) (= *SEG* 29, 1578).

Εἰσιὰς
Φιλοδίλμοτο[ς]
χρηστή, χαῖρε.

2. Φιλοδιλμότο[υ], Νικολάου.

Σχόλια: στ. 1: *Εἰσιὰς*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Τσιάς* μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 190** καὶ **241**. Τὸ ὄνομα *Εἰσιάς* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά. Στὴν **Λεμ. 80** μαρτυρεῖται τὸ ἀρσενικὸ *Τσιᾶς*, -ᾶτος. Ἡ γραφὴ *Φιλοδιλμότο[ς]* μπορεῖ νὰ ὀφείλεται σὲ λάθος τοῦ χαρακτοῦ ἀντὶ τοῦ πιθανοῦ *Φιλοδήμοτος* βλ. *LGPN*¹ σ.λ. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. *Solin, Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 713. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΕΩΝΟΣ (;), ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΟΔΕΜΟΥ
Β´ - Γ´ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,73, διαμέτρου ἄνω 0,463 καὶ κάτω 0,45 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὸ χωριὸ Πολεμίδια στὴν τοποθεσίᾳ «Ἅγιος Γεώργιος» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/1, Inscr. 255· M.P. 165/38/5, bl. 75). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,06 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 143, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 34,7) (*SEG* 39, 1535).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1990, 809 (γιὰ τὸ πατρωνυμικόν).

Νέων (;) ὁ Εὐδέμου
οδέμου
χρησιτέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Εὐόδεμος*, ποῦ κατὰ τὴ Νικολάου εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γραφὴ τοῦ *Εὐόδημος*, ἐνῶ κατὰ τὸν Masson ἔχουμε πιθανὸν τὴ γραφὴ *Θευ(ό)δημος*, ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λεμ. 714. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΛ[ΕΟΥΣ]

Β´ - Γ´ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,60, διαμέτρου ἄνω 0,28 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέσῃ μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/2, Inscr. 256). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 144, ἀρ. 8 (φωτ. πίν. 34,8) (*SEG* 39, 1536).

Ἀριστοκλ[ῆ]

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

χρηστ(έ),
χαῖρε.

2. ΧΡΗΣΤΣ στον λίθο.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀριστοκλῆς βλ.
Λεμ. 519.

Λεμ. 715. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛΑΤΥΧΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,645, διαμέτρου ἄνω 0,335 καὶ κάτω 0,372 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/4, Inscr. 258). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 144, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 34,9) (= *SEG* 39, 1537).

Καλάτυχε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Καλάτυχος* βλ. **Λεμ. 268.**

Λεμ. 716. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,60, διαμέτρου ἄνω 0,288 καὶ κάτω 0,31 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1250/5, Inscr. 259). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,055 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 144, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 34,10) (= *SEG* 39, 1538).

Δίδυμε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δίδυμος* βλ.
Λεμ. 176.

Λεμ. 717. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΓΕΝΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,66, διαμέτρου ἄνω 0,455 καὶ κάτω 0,47 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/6, Inscr. 260). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,065 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 144, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 35,11) (= *SEG* 39, 1539).

Θεογένης·
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Θεογένης. Ὀνομαστικὴ ἀντὶ κλητικῆ.

Γιὰ τὰ ὀνόματα Θεογένης καὶ Θεογενίς βλ. **Λεμ. 383.**

Λεμ. 718. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΣΙΩΝΟΣ (;)

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,47, διαμέτρου ἄνω 0,235 καὶ κάτω 0,256 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1250/7, Inscr. 261). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 144, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 35,12 a-b) (*SEG* 39, 1540).

Ἡσίοίων
χρηστέ,
χαῖρε.

Ἡ ἀνάγνωση, ὅπως ἐπισημαίνει καὶ ἡ Νικολάου, εἶναι ἀβέβαια.

Λεμ. 719. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΩΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,53, διαμέτρου ἄνω 0,22 καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/9, Inscr. 263). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 145, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 36,14) (= *SEG* 39, 1542).

Ζωὶς
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωὶς βλ. **Λεμ. 226**.

Λεμ. 720 - 721. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ [Α]ΡΙΣΤΟΚΛΗΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,345, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,305 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1250/10, Inscr. 264). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,04 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 145, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 36,15 a-b) (= *SEG* 39, 1543).

(720) [Α]ριστόκληα
[χ]ρηστή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: [Α]ριστόκληα. Ἐναλλαγή Η ~ ΕΙ ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 170-1, πβ. Brixhe 1987², σ. 51.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀριστόκλεια βλ. **Λεμ. 245**.

(721) Ἀριστοκλῆ
χρηστέ,
χαῖρε.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀριστοκλῆς βλ. **Λεμ. 519**. Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**.

Λεμ. 722. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΕΜΕΤΡΟΥΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,47, διαμέτρου ἄνω 0,19 καὶ κάτω 0,21 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1250/11, Inscr. 265). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 145-6, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 36,16) (*SEG* 39, 1544).

Δεμετροῦ
χρηστή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Δεμετροῦ. Ἐναλλαγὴ Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

Τὸ ὄνομα Δεμετροῦς εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος Δῆμητρα. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. **Λεμ. 247**. Γιὰ τὸ ὄνομα Δημητροῦς βλ. καὶ Masson, *Bull. Épigra.* 1990, 809 καὶ 1992, 549. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Δημητρία, μὲ τὰ παράγωγα καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λεμ. 723. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,33, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,20 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 729** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/13, Inscr. 267). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,07 μ. (Αὐτοψία σὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 146, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 36,17) (= *SEG* 39, 1545).

Τούλιε

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Τούλιος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο, ἐνῶ στὴν **Λεμ. 517** μαρτυρεῖται τὸ θηλυκὸ *Τουλία*.

Λεμ. 724. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΘΟΪΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,476, διαμέτρου ἄνω 0,298 καὶ κάτω 0,386 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1250/14, Inscr. 268). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 146, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 36,18) (= *SEG* 39, 1546).

[- - - - -]
χαῖρε Θεοίς.

Τὸ ὄνομα *Θοῖς* ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου.

Λεμ. 725. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΑΛΑΤΥΧΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,537, διαμέτρου ἄνω 0,287 καὶ κάτω 0,295 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/16, Inscr. 270). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 146, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 37,20) (= *SEG* 39, 1548).

Καλατυχία
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Καλάτυχος* καὶ *Καλατυχία* βλ. **Λεμ. 268**.

Λεμ. 726. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,315, διαμέτρου ἄνω 0,248 καὶ κάτω 0,203 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/17, Inscr. 271). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στίς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 146, ἀρ. 21 (φωτ. πίν. 37,21) (= *SEG* 39, 1549).

Δήμητρα
χρηστή,
[χαῖρε].

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὶς παραλλαγές καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λεμ. 727. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,348, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,248 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1250/18, Inscr. 272). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στίς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 146-7, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 37,22) (*SEG* 39, 1550).

Ἀγα(θ)ητύ-
χη χρησ-
τ[ή, χαῖρε].

1. ΑΓΑΤΗΤΥ στὸν λίθο.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀγαθητύχη*, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 388** καὶ **Λάρ. 66** βλ. Masson, *RDAC* 1975, σ. 143-4.

Λεμ. 728. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΩΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,292, διαμέτρου ἄνω 0,30 καὶ κάτω 0,272 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ φυλάσσεται στὸ

Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1250/19, Inscr. 273). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 147, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 37,23) (= *SEG* 39, 1551).

Ζωὶς
χρηστ[ή],
[χαῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωὶς βλ. **Λεμ. 226**.

Λεμ. 729. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΔΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,268, διαμέτρου ἄνω 0,21 καὶ κάτω 0,17 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 713** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1250/20, Inscr. 274). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 146, ἀρ. 24 (φωτ. πίν. 38,24) (*SEG* 39, 1552).

Ἀποδος (;) (*sic*)
χρ[η]στ[ή]τέ[α], χα[ῖ]ρε.

Ὁ Bingen στὸ *SEG* διαβάζει Απολ[ο]ος.

Λεμ. 730. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΩΙΔΟΣ, ΓΝΩΣΤΗΣ ΚΑΙ ΩΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩ[ΡΑΣ], ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧ[ΟΥ (;)]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, μερικῶς θραυσμένος ἄνω, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,28 καὶ κάτω 0,30 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Τραχῶνι καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1571/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 188, ἀρ. 30 (φωτ. πίν. 43,30) (= *SEG* 44, 1263).

Ζωὶς Εὐτύχ[ου (;)]
ἢ καὶ Ἀρτεμιδώ[ρα]
χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζωίς* βλ. **Λεμ. 226**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχος* βλ. **Λεμ. 287**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρτεμιδώρα* βλ. **Λεμ. 551**.

Λεμ. 731. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, μερικῶς θραυσμένος κάτω, ὕψους 0,47 καὶ διαμέτρου 0,27 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 730** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1571/4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 188, ἀρ. 31 (= *SEG* 44, 1264).

Δημήτρι
χρησιέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημήτρις*, τύπο προερχόμενο ἀπὸ ὑφαίρεση *-ιος* (ν) > *-ις* (ν) βλ. **Λεμ. 178**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ *ο* στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 732. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΦΡΟΝΗΣΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,67, διαμέτρου ἄνω 0,26 καὶ κάτω 0,285 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Σούνι καὶ ἀναφέρεται ἀπὸ τὴ Νικολάου ὅτι βρίσκεται στὴν κατοχὴ τοῦ Ἀνδρέα Μουστάκα, ὁδὸς Κοραῆ ἀρ. 5, Λεμεσός. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 189 (j) (= *SEG* 31, 1365).

Φρονησία
μνή[μης χάριν].

Τὸ ὄνομα *Φρονησία* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὴν τυπικὴ φράση *μνήμης χάριν* βλ. **Πάφ. 4**.

Λεμ. 733. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΟΕΙΛΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,69, διαμέτρου ἄνω 0,29 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ (ἡ ἀκριβὴς τοποθεσία εἶναι ἀγνώστη) καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1570/192). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 187, ἀρ. 24 (φωτ. πίν. 42,24) (= *SEG* 44, 1257).

Ζοεῖλε
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 1: Ζοεῖλε. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγὴ E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίλος βλ. **Λεμ. 226.**

Λεμ. 734. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,54, διαμέτρου ἄνω 0,26 καὶ κάτω 0,29 μ. Παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Τρίτη ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ (ἡ ἀκριβὴς τοποθεσία εἶναι ἀγνώστη) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1547/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 187, ἀρ. 26 (φωτ. πίν. 43,26) (= *SEG* 44, 1259).

Δημήτρι
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημήτρις*, τύπο προερχόμενο ἀπὸ ὑφαίρεση -ιος (ν) > -ις (ν) βλ. **Λεμ. 178.** Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ιος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λεμ. 735. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΩΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΘΕΤΟΥΤΟΣ
Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,59, διαμέτρου ἄνω 0,39 καὶ κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1774/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1998, σ. 161-2, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 17,1) (*SEG* 48, 1806).

Φιλόδωρε
Ἀθετοῦτος
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Φιλόδωρος βλ. **Λεμ. 292**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Τὸ Ἀθετοῦτος ἀπαντᾷ ἄπαξ. Πρόκειται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γιὰ πατρωνυμικό· κατὰ συνέπεια εἶναι γενικὴ τοῦ ὀνόματος Ἀθετοῦς, -οῦτος.

Λεμ. 736. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΚΛΕΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΚΛΕΟΥΣ
Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,60, διαμέτρου ἄνω 0,287 καὶ κάτω 0,33 μ. Παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Λουκᾶ Λουκᾶ στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς ἀύλης του (RR 1828/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1998, σ. 163-4, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 17,7) (*SEG* 48, 1813).

Ὦνηση(;) -
κλή Ὦνισ-
σικλέους
4 χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1-2: Ὦνηση|κλή. Ἐναλλαγὴ Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55. Ἐναλλαγὴ Η ~ Ι ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν

/i/ βλ. Brixhe 1987², σ. 48 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 237-238.

στ. 2: Ὠνισ. Ἐναλλαγὴ Ω ~ Ο βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ὀνησικλῆς*, πβ. **Λεμ. 4** καὶ **Λεμ. 296** (2).

Λεμ. 737. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Κ]ΑΛΛΗ[Δ]ΩΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 245. Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωσε πρῶτος ὁ Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 250, ἀρ. 83 (*SEG* 32, 1361), βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille, tombes* 100 à 300, σ. 20. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέση.

[Κ]α□λλή[δ]ωρε (;)
χρηστ[έ],
χαῖρε.

1. //ΛΛΗ/////ΩΡΕ, ἀπόγραφο.

Σχόλια: στ. 1. Ἐναλλαγὴ Η ~ Ι ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Brixhe 1987², σ. 48 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 237-238.

Κατὰ τὸν Aupert *Καλλήδωρος* = *Καλλίδωρος*. Ὅπως ἐπισημαίνει ὁμῶς ὁ Bingen στὸ *SEG*, σύμφωνα μὲ τὸ ἀντίγραφο τοῦ Myres, ὑπάρχει διάστημα γιὰ δύο γράμματα μετὰ τὸ Η.

Λεμ. 738-741. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΔΙΔ<Υ>ΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ, ΤΟΥ [Α]ΠΟΛΛΟΝ[Ι]ΟΥ (;), ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ ΚΑΙ (δ) ΤΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀετωματικὴ στήλη, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὸν τάφο A 126. Ἡ στήλη φέρει τέσσερις ἐπιγραφές. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τῆς θέση.

Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 247-8, ἀρ. 73-76 (βάσει ἐνὸς ἀπογράφου τοῦ J. L. Myres, *Carnet de fouille, tombes* 100 à 300, σ. 8) (= *SEG* 32, 1353-56).

(738) Δίδ<υ>μος Διδύ-
μου χρητέ,
χαῖρε.

1. ΔΙΑΔΜΟΣ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 2: χρητέ. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187.**

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Δίδυμος βλ. **Λεμ. 176.**

(739) [Α]π□ολλόν[ι]ος

1. ΤΘΜΟ□ΝΟΕ, ἀπόγραφο.

Σχόλια: Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [ο] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203.**

(740) Δίδυμε Διδύ-
μου χρηστα[ί],
χᾶρε.

Σχόλια: στ. 2: χρηστα[ί]: Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

στ. 3: χᾶρε. Ἐναλλαγή Α ~ ΑΙ, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 22** βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 268-70, πβ. Brixhe 1987², σ. 55 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 194-195.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Δίδυμος βλ. **Λεμ. 176.** Κατὰ τὸν Aupert πιθανὸν νὰ εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Διδύμου τῆς **Λεμ. 754.**

(741) Διοσκορίδης

Ἀπολλωνίου·
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Διοσκορίδης*. Ὀνομαστικὴ ἀντὶ αἰτιατικῆς.

στ. 2: *Ἀπολλωνίου*. Ἐναλλαγὴ Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὰ θεοφόρα ὀνόματα *Διόσκο(υ)ρος* καὶ *Διοσκο(υ)ρίδης* βλ. **Λεμ. 407**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 742. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΣΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,485, διαμέτρου ἄνω 0,30 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LM 2073/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 374, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 5,20) (= *SEG* 52, 1486).

Ζωσία
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ζωσίας*, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ κοινοῦ ὀνόματος *Ζώσιμος* ἢ *Ζωσιμᾶς* βλ. **Λεμ. 221**.

Λεμ. 743. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,355, διαμέτρου ἄνω 0,17 καὶ κάτω 0,228 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/10). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,032 μ.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 370, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 3,5)
(= *SEG* 52, 1471).

[- - - - -]
[- - - - -]
χαῖρε.

Λεμ. 744. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ
ΣΑΝΒΩΝΟΣ Β' - Γ'
αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,535, διαμέτρου ἄνω 0,245 καὶ κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος στὸν τάφο 265 καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 778, T. 265/44, Inscr. 154). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στίς 11/7/2006).

I. Nicolaou, *Amathonte*, σ. 195, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 11,1)
(*SEG* 41, 1425).

Ἀπολλωνία
Σάνβωνος
χρηστή,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: Σάνβωνος. Απόδοση τοῦ ἑρρίνου τῆς ἐξόδου μὲ N βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλωνία βλ. **Λεμ. 187**. Γιὰ τὸ ὄνομα Σάμβων βλ. **Λεμ. 162**. Γιὰ τὸ ὄνομα Σάμβων στὴν Ἀμαθοῦντα, πβ. Masson, *OGS*, σ. 229- 30.

Λεμ. 745. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΖΩΙΛ[ΟΥ / -ΑΣ]
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,605, διαμέτρου ἄνω 0,518 καὶ κάτω 0,54 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νοτιοδυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 950/2, Inscr. 212). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 327, ἀρ. 4 (*SEG* 35, 1454).

Ζωίλ□[ε ἢ -α]
χρηστ□[έ ἢ -ή],

χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώιλα βλ. **Λεμ. 561**. Τὸ ἀρσενικὸ Ζώιλος εἶναι πολὺ κοινὸ βλ. **Λεμ. 226**. Ἡ Νικολάου ἀποκαθιστᾶ Ζώιλ[α] χρηστ[ή] ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸν Bingen στὸ *SEG*, ὁ ὁποῖος ὀρθῶς σημειώνει ὅτι καὶ ἡ ἀποκατάσταση Ζώιλ[ε] χρηστ[έ] εἶναι ἐξίσου πιθανή.

Λεμ. 746. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΙΚΕΙΦΟΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω δεξιά, ὕψους 0,628, διαμέτρου ἄνω 0,372 καὶ κάτω 0,393 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς δυτικῆς νεκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LM 2072/25). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2002, σ. 372, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 4,11) (= *SEG* 52, 1477).

Νικειφόρε
Ζωσίμου Θρακός,
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Νικειφόρε*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

Τὸ ὄνομα *Νικηφόρος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λευκ. 15** καὶ **Ἀμμ. 185**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζώσιμος* βλ. **Λεμ. 221**. Γιὰ τὴν παρουσίαν Θρακῶν στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 10: Ξένοι στὴν Κύπρο, σ. 153-157.

Λεμ. 747. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΟΝΑΣΙΟΥ
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ἀρκετὰ διαβρωμένος ἄνω, ὕψους 1,40, διαμέτρου ἄνω 0,56 καὶ κάτω 0,69 μ. Βρίσκεται στὴν ἀύλῃ τοῦ παλαιοῦ Σχολείου τοῦ χωριοῦ Ἀπαισιά. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,05 μ.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 140, ἀρ. 3 (= I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 189, ἀρ. 1h = *SEG* 31, 1347)· Aupert, *BCH* 106, 1982, σ. 258-9, ἀρ. 105· I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 190, ἀρ. 40 (= *SEG* 44, 1273).

Τίμωνα Λιγυρὸν τὸν ἀγα-
θὸν κὲ εὐεργέτην ἢ μήτηρ Ὀ-
νάσιον τὸν γλυκύτατον
4 αὐτῆς ὑεῖδὸν ποιεῖ μνήμης
χάριν.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνάσιον βλ. **Λεμ. 191**. Γιὰ τὴν στερεότυπη
ἐκφραση μνήμης χάριν βλ. **Πάφ. 4**. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ
τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξιν οὐδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ.**
19.

Λεμ. 748. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΥΧΑΡΙΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,65, διαμέτρου
ἄνω 0,45 καὶ κάτω 0,405 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πύργος καὶ
ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ
Μουσείου Λεμεσοῦ (LMRR 1700/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων
κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στίς
14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1996, σ. 269, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 4)
(= *SEG* 46, 1747).

Τυχάριν
χρητή,
χαῖ[] [ρε].

Σχόλια: στ. 2: *χρητή*. Παράλειψη τοῦ *σίγμα* βλ. **Λεμ.**
187.

Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξιν
οὐδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19**. Τὸ ὄνομα *Τυχάριον*
ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Αβ. Πρ. 8**.

Λεμ. 749. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω,
σωζομένου ὕψους 0,275, διαμέτρου τῆς ἐγγύρακτης
ἐπιφάνειας 0,20 καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε στὴ Γερμασόγεια
καὶ παρουσιάστηκε ἀπὸ τὸν Πέτρο Ἀντωνίου στὸ Ἀρχαιολογικὸ
Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου φυλάσσεται (LMRR 1695/1). Τὸ
ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1996, σ. 270-1, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 5)
(= *SEG* 46, 1748).

[- -] Η □ CM [- -]
χρηστέ,
χαῖρε.

Λεμ. 750. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, πολὺ θραυσμένος καὶ ἀποκεκρουμένος σὲ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ σωζομένης κάτω 0,28 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσία «Ἐκάλη» κατὰ τὴ διάρκεια διάνοιξης θεμελίων σὲ οἰκία καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1905/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 294, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 2,6) (= *SEG* 51, 1880).

Φιλ[- - - -]
χρηστ[έ ἢ -ή] χαίρει.

Σχόλια: στ. 2: χαίρει ἀντὶ χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ θὰ μπορούσε νὰ ἦταν *Φιλοκράτης*, *Φίλων*, *Φιλάδελφος*, ὀνόματα ποὺ ἀπαντοῦν σὲ τέτοιου εἴδους ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Κύπρο κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 751. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ θραυσμένος στὴ βάση, σωζομένου ὕψους 0,33, διαμέτρου ἄνω 0,18 καὶ κάτω 0,22 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 750** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1905/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 294, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 3,7) (= *SEG* 51, 1881).

[- - - -]
[χρ]ηστ[τέ ἢ -τή]
χαῖρε.

Λεμ. 752. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,58, διαμέτρου ἄνω 0,295 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 750** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1905/4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 294, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 3,9) (= *SEG* 51, 1883).

Σωτήρ
χρητέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *χρητέ*. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Σωτήρ* πβ. **Λεμ. 572**.

Λεμ. 753. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛΑΤΥΧΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,58, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,29 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 750** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1905/5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 294, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 3,10) (= *SEG* 51, 1884).

Καλάτυχε
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: *χέρε*: Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Καλάτυχος* βλ. **Λεμ. 268**.

Λεμ. 754. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛΑΤΥΧΟΥ

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57 καὶ διαμέτρου 0,26 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 750** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (RR 1905/6). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 296, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 3,11) (= *SEG* 51, 1885).

Καλάτυ-
χε χρητέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *χρητέ*. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Καλάτυχος* βλ. **Λεμ. 268**.

Λεμ. 755. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΕΙΩΝΥΣ[ΙΑΣ(;)], ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,55, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 750** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1905/8). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 13/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 296, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 4,13) (= *SEG* 51, 1887).

Δειωνυσ[ία (;)]

Ἀπολλωνίου
χρηστή,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Δειωνυσ[ία]*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53 καὶ ἐναλλαγή Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα *Διονυσία* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Πάφ. 106, Λεμ. 455** καὶ **464**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**.

Λεμ. 756. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,58, διαμέτρου ἄνω 0,365 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 750** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1905/9). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 296, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 4,14) (= *SEG* 51, 1888).

Δημητρία
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὶς παραλλαγές καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λεμ. 757. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μερικῶς ἀποκεκρουμένος στὴ βάση, ὕψους 0,58 καὶ διαμέτρου 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 750** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1905/10). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 296-8, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 4,15) (= *SEG* 51, 1889).

Ζώσιμε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζώσιμος* βλ. **Λεμ. 221**.

Λεμ. 758. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,52 καὶ διαμέτρου 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 750**

καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1905/11). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 298, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 4,16) (= *SEG* 51, 1890).

Θέμιστε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ἀρσενικὸ ὄνομα *θέμιστος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Τὰ ὀνόματα *θεμιστίας*, *θεμιστιος*, *θεμιτῶ* μαρτυροῦνται στὶς κυπροσυλλαβικὲς ἐπιγραφές βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 430, 358 καὶ 371 ἀντιστοίχως. Στὴν **Κερ. 22** μαρτυρεῖται τὸ θηλυκὸ *θεμιστώ*.

Λεμ. 759. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,597 καὶ διαμέτρου 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 750** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1905/13). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2001, σ. 298, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 4,18) (= *SEG* 51, 1892).

Ἐπαφρόδειτε
χρηστέ, χᾶρε.

Σχόλια: στ. 1: *Ἐπαφρόδειτε*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: *χᾶρε*. Ἐναλλαγὴ A ~ AI, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 22** βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 268-70, πβ. Brixhe 1987², σ. 55 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 194-195.

Λεμ. 760. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,32, σωζομένης διαμέτρου ἄνω 0,17 καὶ κάτω 0,18 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ. Παραδόθηκε

Άμαθοῦς. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

ἀπὸ τὸν Στέφανο Σαραπίλλα στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου φυλάσσεται (LMRR 1687/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1996, σ. 269, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 2) (= *SEG* 46, 1745).

Τίμων χρησ-
τέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε: Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λεμ. 761. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩ<Σ>ΙΜΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΥΣ
Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,475, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λεμεσοῦ στὴν τοποθεσίαν «Κάψαλος» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 894/1, *Inscr.* 199· M.P. 46/67/6, bl. 150). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές (γιὰ τὴν ἄλλη ἐπιγραφή, ἡ ὁποία εἶναι ἀναθηματικὴ καὶ εἶναι χαραγμένη κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιτύμβια βλ. **180**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στίς 10/7/2006). (Αὐτοψία στίς 10/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 261-2, ἀρ. 9a (φωτ. πίν. 43, 9a) (*SEG* 33, 1212a).

Ζώ<σ>ιμε Ἀπολλοῦς
Σουφρονιεῦ.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία ἐπιγραφή στὴν ὁποία ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώσιμος βλ. **Λεμ. 237**. Τὸ ὄνομα Ἀπολλώ μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Ὁ τύπος Σουφρονιεῦ εἶναι κλητικὴ τοῦ ὀνόματος Σουφρονιεύς, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ ἄπαξ στὴν Κύπρο. Κατὰ τὴ Νικολάου τὸ Σουφρονιεύς ἴσως νὰ εἶναι ἐθνικὸ ὄνομα, δίδοντας ὡς ἀνάλογα παραδείγματα τὰ Στρατονικεύς βλ. τῆς ἰδίας, *PPC* Δ 20, καὶ Λυσιμαχεῦ βλ. ὁ.π., Α 74.

Λεμ. 762. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΚΡ<Α>ΤΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΝΟΣ
Γ'
αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,57, διαμέτρου ἄνω 0,345 καὶ κάτω 0,38 μ. Βρισκόταν γιὰ πολλὰ χρόνια στὴν αὐλὴ τῆς οἰκίας τοῦ τότε Ἐπάρχου τῆς Λεμεσοῦ μέχρι ποῦ παρουσιάστηκε στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς πόλης, ὅπου ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς του (ἀρ. 87· Μ.Ρ. 103/36/2, bl. 196). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 90, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 16,17) (*SEG* 25, 1093).

Τιμωκρ<ά>της
Τίμων{ν}ος·
χρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 1: *Τιμωκρ<ά>της*. Ἐναλλαγὴ Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55. Χρῆση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς. ΤΙΜΩΚΡΤΗΣ στὸν λίθο ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

στ. 2: *Τίμων{ν}ος*. Ἐναλλαγὴ NN ~ N πρὸ φωνήεντος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 518-9. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμο ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Τιμοκράτης* βλ. **Λεμ. 265**.

Λεμ. 763. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ / ΤΟΥ ΑΦΡΟΔΕ[ΙΣΑΣ / ΙΣΙΟΥ]
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,825, διαμέτρου ἄνω 0,30 καὶ κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πολεμίδια καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (LMRR 1698/7). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,055 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1996, σ. 270, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 3) (= *SEG* 46, 1746).

Ἀφροδε[ισία] ἢ Ἀφροδε[ίσιε]
χρηστ[ή] ἢ χρηστ[έ],
χαῖρε.

Λεμ. 764. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΟΙΩΦΙΛΑ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,62, διαμέτρου ἄνω 0,29 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πολεμίδια στὴν τοποθεσία «Καρμιώτισσα» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 1189/2, Inscr. 248· M.P. 27/65/2, bl. 47). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 187, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 45,11) (= *SEG* 38, 1536).

Θοιωφιλᾶ (*sic*)
[χ]ρηστέ, χαῖρε.

Κατὰ τὴ Νικολάου ἴσως τὸ ὄνομα νὰ εἶναι *θεοφίλα* ἐὰν ὁ χαρακτὴς ἔγραψε ἐσφαλμένα *χρηστέ* ἀντὶ *χρησιτή*. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁμως πρόκειται γιὰ τὸ ὄνομα *θεοφιλᾶς* < *θειοφιλᾶς*, πβ. τὸ ὄνομα *θειωδότης* > *θειοδότης* > *θεοδότης* στὴν **Λεμ. 471**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιπτοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 765. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΕΙΜΩΝ[ΟΣ]

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ὀγκόλιθος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,58, πλάτους 0,38 καὶ πάχους 0,43 μ. Βρέθηκε στὶς Ἄνω Κυβίδες στὴν τοποθεσία «Πετρέρα», βορειοδυτικῶς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀκινδύνου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 539, Inscr. 110· M.P. 73/36/5, bl. 78). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 217, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 20,6).

Τίμων
Τεῖμων[ος]
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *Τείμων*[ος]. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Λεμ. 766. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟ[Σ]

Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,35, διαμέτρου ἄνω 0,43 καὶ τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας 0,42 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1175/1, Inscr. 241). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,06 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 185-6, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 44,3) (= *SEG* 38, 1503).

Θεόφιλε□
Ἀρίστωνο[ς].

Τὸ ὄνομα *Θεόφιλος* μαρτυρεῖται στὴν Κύπρο ἀπὸ τὰ τέλη τῆς ἀρχαϊκῆς περιόδου βλ. Mitford - Masson, *SIRP*, σ. 57, ἀρ. 38, ἐνῶ τὸ ὄνομα *Θεοφίλα* ἀπαντᾷ πολὺ ἀργότερα, τὸν Α' πιθανώτατα αἰ. μ.Χ. βλ. **Λεμ. 218.** Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27.** Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λεμ. 767. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,66, διαμέτρου ἄνω 0,27 καὶ κάτω 0,30 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο στὴν τοποθεσία «Πετρέρα» καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λεμεσοῦ (RR 553/1, Inscr. 114· M.P. 27/65, bl. 143). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 14/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1974, σ. 190, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 29,1).

Ἀρίστων [- - - - -]
νο χρεστῶν (*sic*) [χαῖρε].

Σχόλια: στ. 2: *χρεστῶν* ἀντὶ *χρησιέ*.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27.**

Λεμ. 768. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΝΥΤΑΡΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ Γ' -
Δ' αί. μ.Χ.

Κυλινδικὸς ταφικὸς κίων, ὕψους 0,547 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,30 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς βορείου νεκροπόλεως τῆς Ἄμαθοῦντος καὶ φυλασσόταν στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Κατσουνώτου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,038 μ.

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 374, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 20, σ. 373) (*SEG* 29, 1567).

Πνυτάριν
Μελίτωνος
χρητῆ, χέρε.

Σχόλια: στ. 3: *χρητῆ*. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187.**

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μελίτων* βλ. **Λεμ. 150.** Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ *Πνυτ(ο)-* βλ. **Λάρ. 4**, ὅπου ἀπαντᾷ καὶ τὸ ὄνομα *Πνυτάριον*. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴ κατάληξη οὔδετέρου γένους *-ιον* βλ. **Πάφ. 19.** Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Ε. Διάφορα (Λεμ. 769-791)

Ι. Μαγικὲς πινακίδες (Λεμ. 769-785)

Λεμ. 769. ΦΙΜΩΤΙΚΟ ΚΑΤΑΘΕΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἡ πινακὶς αὐτὴ βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ τῶρα φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο.

Jordan, *Ancient Cult*, σ. 136-40 (φωτ.) (*SEG* 44, 1279).

Ἐρμεῖ χθόνιαι καὶ Ἑκάτη χθονία καὶ Ζῆθε^ε χθόνιαι
καὶ Δημήτηρ χθονία
καὶ γηγενίδες χθόνιαι καὶ Ἀκέρων χθόν<ι>αι καὶ ὠμοθα[ν]δ^ο
χθόνιον καὶ θασίαι
χθόνιαι καὶ ἦρε^ε χθ^οόνιοι καὶ Ἀμοιρανοὶ χθόνιοι καὶ
ἀνπίπολις χθονία καὶ πνεύ-
4 ματα χθόνια καὶ ἀμαρτίε χθόνιαι καὶ ὄνιροι χθόνιοι καὶ
Ἀνάγκη χθονία καὶ
ἦκοι χθόνιοι καὶ Ἀρίσται χθονία καὶ Ταταροῦ<χαι> χθονία καὶ
βακανία χθ-
ονία καὶ ἐὼ<ν ;> χθόνιαι καὶ ἀπάννες χθόνιο^οι καὶ ἦρης
χθονίου ν ν
καὶ Πα[ι]άν, Δημήτηρ χθονία καὶ Πλούτων χθόνιαι καὶ Περσεφό-
8 νη χθονία καὶ νεκοίηα [[χθόνιοι]] κακο^οι καὶ δέμ^οο^ονης
κακοῖς καὶ τύχαι ἀνθρώπων πάντων, ἔρχεται
[σ]ὺν μοίρα καρτερῆ καὶ ἀνακάσεται, τελέσ{τ}α-
ται τὸ φιμωτικόν, εἶνα μὴ ἀν[τι]λ^εέγη Ἀρτεμιδώρ,
12 ᾧ ἔτεκεν Τιμώ, Ἀρίστιν, μηδέ[ν, ἀλλ]ὰ μῆνη ὑποχίριος
δ^ο[ι]ὰ^ο
τῶν τῆς ζοῆ<ς> ἀτῆς χρόνον· φιμώσεται δὲ καὶ Ἀρτε-
μίδωρον Με^ο[λ]άσιν (;), ὅ<ν> ἔτεκε^ον Γατηρανα, κὶ τὰ^ο (;)
περὶ τῶν^ο εἰμάτων[ν] μηδενὶ ἐνκαλίτω
16 ἀλλὰ φιμωθήτω.

Σχόλια: στ. 1, 2, 3, 6, 7 (χθόνιαι) καὶ 13 (φιμώσεται): Ἐναλλαγὴ ΑΙ ~ Ε διότι ἀμφοτέρω ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

στ. 3 (ἀνπίπολις), 4 (Ἀνάγκη) καὶ 15 (ἐνκαλίτω): Ἀπόδοση τοῦ ἐρρίνου τῆς ἐξόδου μὲ Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15.**

στ. 4 (ἀμαρτίε) καὶ 8 (δέμοσσης): Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

στ. 4 (ὄνιροι) καὶ 12 (ὑποχίριος): Ἐναλλαγή Ι ~ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53

στ. 11: εἶνα. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 12: μήνη. Ἐναλλαγή Η ~ ΕΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 170-1, πβ. Brixhe 1987², σ. 51.

στ. 13: ζοῆ<ς>. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 14: ἔτεκην. Ἐναλλαγή Η ~ Ε, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

Γιὰ τὶς μαγικὲς πινακίδες βλ. **Λεμ. 770**.

Λεμ. 770. ΦΙΜΩΤΙΚΟ ΚΑΤΑΘΕΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαγικὴ πινακίδα ἀπὸ μόλυβδο, φθαρμένη ἀριστερά, δεξιὰ καὶ κάτω, ἀποτελούμενη ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποιμήματα. Ἀνεπτυγμένη ἔχει μέγιστο ὕψος 0,259 καὶ πλάτος 0,147 μ. Βρέθηκε σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο ἐκδότη στὸ Κούριον μαζὶ μὲ τὶς **Λεμ. 771 - 785** «at the bottom of a disused shaft, lying under a quantity of human bones, by natives digging a well». Ὁ Audollent καὶ ὁ Mitford ἀναφέρουν καὶ αὐτοὶ ὅτι οἱ δεκαέξι αὐτὲς μαγικὲς πινακίδες βρέθηκαν στὸ Κούριον. Ὁ D. R. Jordan ὅμως θεωρεῖ ὅτι προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα βλ. P. Aupert - D. R. Jordan, *AJA* 85, 1981, σ. 184 καὶ D. R. Jordan, *GRBS* 26.2, 1985, σ. 193. Ὁ Jordan ἀναφέρει ὅτι στὸ Τμήμα τῶν ἐλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου ὑπάρχουν περισσότερες ἀπὸ ἑκατὸ ἀδημοσίευτες μαγικὲς πινακίδες, ἐνῶ στὸ Cabinet des Médailles τῆς Bibliothèque Nationale τουλάχιστον μία, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα. Κατὰ συνέπεια εἶναι πολὺ πιὸ πιθανὸν οἱ δεκαέξι μαγικὲς ἐπιγραφὲς νὰ προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ Κούριον. Φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18, 1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,0015 μέχρι 0,006 (φεῖ) μ.

Macdonald, *PAPhS* 13, 1890, σ. 174-5, ἄρ. 1·
Audollent, *DefixTab*, σ. 40, ἄρ. 22· Mitford, *IK*, ἄρ. 127
(φωτ. σ. 247).

- [Δέμονες] οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἴτ[ινές]
[έσ]τε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μητέρε[ς ἀντι]-
[ενί]ριοι οἴτινες ἐνθάδε κῖσθε κὲ οἴτινες ἐ[νθάδε]
4 [κ]άθεσθε, θυμὸν ἀπὸ κραδίης πολυκηδέα [π]ρ[ό]σ[θε]
λα]-
βόντες, παραλάβετε τοῦ Ἀρίστωνος τὸν θυμὸν τ[ὸν]
πρὸς ἐμὲ ἔχι τὸν Σοτηριανὸν τὸν κὲ Λίμβαρον κὲ τῆ<ν>
ό[ρ]-
γῆν, κὲ ἀφέλεσθε αὐτοῦ τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ
[ποι]-
8 [ή]σετε αὐτὸν ψυχρὸν κὲ ἄφωνον κὲ ἀπνεύμονα, ψυχ-
ρὸν εἰς ἐμὲ τὸν Σοτηριανὸν τὸν κὲ Λίνβαρον. Ὀρκίσζω
[ύ]μᾱς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασωμασιμαβλα[βοι]-
[ω] μαμαξω Ευμαζω ενδεκοπτουρα μελοφθημαρα
12 [α]κου ρασρωεεκαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωρασα
κηφο[ζω]-
[ν] θεὰ ἀχθαμοδοιραλαρ ακου ραεντ ακου ραλαρ ἀκούεστε
α[λ]-
[αρ] ουεχεαρμαλαρ καραμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεία χθῶ[ν]
[χ]ουχημαθερφες θερωμασμαρ ασμαχουχιμανου φιλα[εσωσι]
16 [χθ]όνιοι θεοί, παραλάβετε τοῦ Ἀρίστωνος κὲ τὸν υἱὸν
αὐ[τοῦ]
[Ἀρ]ίστωναν τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι
τὸν Σο[τηρι]-
[ανὸ]ν τὸν κὲ Λίμβαρον, κὲ παράδοτε τῷ κατ' Ἀδη
θυρουρῶ
[Μ]αθυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἀ[δους]
20 [κ]ὲ τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στερξερξ
ηρη[ξα]
[ρῆ]σίχθων αρδαμαχθουρ πρισσγευ λαμπαδευ στενα[κτιέ]
[θά]ψατε τὸν προγεγραμμένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτι[κοῦ]
[κ]αταθέματος.
24 [Ἐνο]ρκίζω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν κωφῶν δεμόνων·
[ἀκο]ύαστε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσει γὰρ ὑμῖν ὁ
μ-
[έγ]ας Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἀδους τὰς πύλας, κὲ κατὰ-
[δ]ήσατε τοῦ ἀντιδίκου μου τοῦ Ἀρίστωνος κὲ
κατακο[ιμί]-
28 [σ]ατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ
ἔχι τὸν
Σοτηριανὸν τὸν κὲ Λίμβαρον ὁ Ἀρίστων, εἶνα μὴ δύνητέ
μοι μη[δ]-
[εν]ὶ πράγματι ἐναντιωθῆνε. Ὀρκίσζω ὑμᾱ<ς> δέμονες
πολυάν-
δροιοι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς
ρῆ[σι]-

- 32 χθόνης κατενκάσης Μελιούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν
Μελιοῦχον.
 Ὅρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ Ἀχαλεμορφω ὅστις ἐστὶν μόνος
 ἐπίγι[ος θε]-
 ὄς οσοὺς οισωρνοφρις οουσαπιω ποιήσατε τὰ
 ἐνγεγραμμέ[να].
 [τύ]νβε πανδᾶκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἐκάτη χθονία κὲ
 Ἑρμῆ χ[θον]-
- 36 [ιε] {κὲ} κὲ Πλούτων κὲ Ἑρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὑμῖς
 οἱ ὧδ<ε> κάτω κίμ[ενοι]
 ἄωροι κὲ ἀνώνυμοι Ευμαζων, παραλάβετε τὰς φωνὰς το<ῦ>
 Ἀρίσ[τω]-
 νος τοῦ πρὸς ἐμὲ τὸν Σοτηριανὸν τὸν κὲ Λίμβαρρον
 Μασω[μα]-
 χω· τὴν παραθήκην ὑμῖν πατίθομε φιμωτικὴν τοῦ
 Ἀρίστω[νος]
- 40 κὲ ἀνάδοτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς χθονίοις θεοῖς Ἀλλα
 αλκῆ [κὲ αλ]
 [κ]εω λαλαθανάτω τῷ τριωνύμῳ Κούρα· οὔτοί μοι πάντοτε
 [τελιώ]-
 [σ]ουσιν κὲ φιμώσουσιν τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ τοῦ
 Σοτηριανο[ῦ τοῦ]
 κὲ Λιμβάρου τὸν Ἀρίστωναν· ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων
 τὸ ὑ[πό]-
- 44 γιον βασιλίον σε πασῶν τῶν Ἑρινυῶν. Ὅρκίζω ὑμᾶς κατὰ
 [τῶν]
 ἐν Ἄδι θεῶν Ουχιτου τὴν τάβων δότιραν Ἀωθιωμος [τιωιε]
 [ι]ωεγωωσειοφρι ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων τὸ ἐθέριον βασίλ[ιον
 M]
 [ιω]θιλαμψ ἐν οὐρανῷ Ιαω κὲ τὸν ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ια[ω]
- 48 Σαβληφδαυβην θανατοπουτωρη. Ὅρκίζω σε Βαθ[υμία χθ]-
 αρωοκορβρα ἀδιανακω κακιαβαλ[η] θεννανκρα. Ὅρκ[ίζω]
 [ὑμ]ᾶς τοὺς ἀ[πὸ] Κρόνου ἐκτεθέντα[ς θε]οὺς
Ἀβλαναϊαναλβα
 [σ]ισοπε[τρον] παραλάβετε τὸ[ν ἀντίδικ]ον [ἐμοῦ τοῦ
 Σοτηριανοῦ]
- 52 [το]ῦ κὲ Λιμβάρου τὸν Ἀ[ρίσ]τωναν Ω[ηαντιχερεχερ
 βεβαλλοσαλ]-
 [ακα]μηθη κὲ σὺ ἢ τὰς [κ]λίδας τοῦ [Ἄδους κατέχουσα
 ῥησίχθων. Συν]-
 [επι]τέλι δὲ ἐμοὶ κὲ σὺ Ἀσμιατην[ε - - - - - - - - - - -
 - - - - - - - - - - -]
 γαθη Μασωμασωσισ[ο] - - - - - - - - - - - - - - - - -
 - - - - - - - - - - -
- 56 λιν παρατέθεμε *ἐλλεῖπει*
 ΕΙΣΠΙΘΟΥΘΧΟΙ[]ΥΕ[]
 ΩΘΟΥΕΡΡΕΙ
 ΑΟΘΟΩΖΥΔΔ[]Ε
- 60 ΥΔΗ[]CEY[]T[]O[]I[]O[]N[]

Σχόλια: στ. 1, 6, 7, 9, 16, 17, 18, 19, 26, 29, 31, 32, 35, 36, 38, 40, 42, 43 (κέ), 1, 30 (δέμονες), 30 (έναντιωθῆνε), 46 (έθέριον): Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

στ. 3 (κῖσθε), 6, 17, 28 (έχι), 25 (έπιτάσσι), 33 (έπίγι[ος]), 36 (ύμῖς), 36 (κίμ[ενοι]), 43 (έγιρον), 43-4 (ύ[πό]γιον): Ἐναλλαγή Ι ~ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 5, 27, 39, 43: Ἀρίστωνος καὶ Ἀρίστωναν. Ἐναλλαγή ΣΣ ~ Σ πρὸ τοῦ /t/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 524-5 καὶ Gignac 1981, σ. 159, πβ. Mendez Dosuna J., *Sym. Mit.* I, 1985, σ. 647-655. Τὸ φαινόμενο τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ συριστικοῦ πρὸ τοῦ ἄηχου κλειστοῦ ὀδοντικοῦ /t/ εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων. Γιὰ τὸν διπλασιασμὸ τοῦ σίγμα στὴν Κύπρο βλ. Masson, *Kadmos* 33, 1994, σ. 90-92 (**Λεμ. 187**).

στ. 6, 9, 29, 38, 42: Σοτηριανόν. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 9 (λίνβαρον), 32 (κατενκάσης), 34 (ένγεγραμμέ[να]), 35 ([τύ]νβε), 35 (πανδάκρυτε): Ἀπόδοση τοῦ ἑρρίνου τῆς ἐξόδου μὲ Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

στ. 9, 33, 44: ὀρκίζω ἀντὶ ὀρκίζω.

στ. 39: πατίθομε ἀντὶ παρατίθομεν.

στ. 45 (Ἄδι): Ἐναλλαγή Ι ~ Η ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Brixhe 1987², σ. 48 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 237-238.

Γιὰ τὶς μαγικὲς πινακίδες στὸν ῥωμαϊκὸ κόσμον βλ. Guarducci, *Epigrafia greca*, σ. 313-319, πβ. Lassère, *ManuelER*¹, σ. 291-303. Οἱ μαγικὲς αὐτὲς πινακίδες ἀνήκουν στὴ δαιμονολογία τῆς ἐποχῆς καὶ ἔχουν ὡς στόχο τὴν καταστροφὴ κάποιων. Σὲ μαγικὴ πινακίδα, ποὺ χαρασσόταν σὲ μεταλλικὸ ἔλασμα συνήθως ἀπὸ μόλυβδο (δειγμα μαύρης μαγείας, βλ. Jordan, *Γλῶσσα καὶ μαγεία*, σ. 149), κάποιος ἢ κάποιον ἔγραφαν τὰ ὀνόματα τῶν ἐχθρῶν τους. Μετὰ τὴ χάραξη τῆς πινακίδος τὴν δίπλωναν (σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις μετὰ τὸ τύλιγμα τὴν τρυποῦσαν μὲ καρφί) καὶ τὴν τοποθετοῦσαν κυρίως σὲ τάφους ἀώρων ἢ βιαιοθανάτων καὶ σὲ σημεία ποὺ σχετίζονταν μὲ τοὺς νεκροὺς (λ.χ. σὲ χθονίους ναοὺς) καὶ σὲ μεταγενέστερους περιόδους σὲ λουτρὰ καὶ πηγάδια, βλ. Jordan, *Practice of Magic*, σ.

273. Ὁ λόγος ποῦ οἱ κατάδεσμοὶ τοποθετοῦνταν σὲ τάφους ἀνθρώπων ποῦ πέθαναν πρόωρα ἦταν ὅτι ὑπῆρχε ἡ δοξασία ὅτι τὸ πνεῦμα ἐνὸς ἄωρος θανόντος περίμενε στὸν τάφο του μέχρι νὰ λήξει ἡ καθορισμένη διάρκεια τῆς θνητῆς του ζωῆς καὶ μετὰ νὰ πάει στὸν Κάτω Κόσμο (γιὰ τὴν πεποίθηση αὐτῆ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων βλ. Serv. in Virg. Aen. IV. 368, πβ. Jordan, GRBS 26.2, 1985, σ. 152)· πίστευαν ὅτι ὁ νεκρὸς μπορούσε νὰ δεῖ μέσα ἀπὸ ἀπὸ τὴ διπλωμένη πινακίδα, νὰ διαβάσει τὰ ὀνόματα ποῦ ἦταν γραμμένα σ' αὐτὴν καὶ ἀφοῦ σηκωθεῖ ἀπὸ τὸν τάφο του κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύχτας (ἡ νύκτα ἦταν ἡ κατάλληλη ὥρα γιὰ ἐπαφὴ μὲ τὶς δυνάμεις τοῦ Κάτω Κόσμου, βλ. Voutiras 1998, σ. 91 καὶ ὑποσ. 200) νὰ προκαλέσει κακὸ σὲ ὅποιον αναφερόταν στὸν κατάδεσμο, βλ. Waszink, *Biothanati*, σ. 391-4. Στὶς πινακίδες αὐτὲς γράφονταν τὶς περισσότερες φορὲς συγκεκριμένες ὁδηγίες πρὸς τὸν νεκρὸ καὶ τὶς δυνάμεις τοῦ Κάτω Κόσμου, ποῦ ἐπικαλοῦνταν, γιὰ τὸ κακὸ ποῦ ἔπρεπε νὰ ὑποστεῖ κάποιος. Στὶς ἀρὲς κατὰ νομικῶν ἀντιπάλων (ἀντιδίκων), ὅπως καὶ σὲ ἄλλες ἀρὲς, ὁ ἄνδρας ποῦ δεχόταν τὴν κατάρα εἶχε σημαντικὴ οἰκονομικὴ, κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ προβολὴ καὶ ἦταν ἐπιφανὴς πολίτης μὲ σημαντικὴ ἐπίρροη στὸν κοινωνικό του περίγυρο καὶ δεχόταν ἐπίθεση ἔνεκα τῆς κοινωνικῆς του θέσεως βλ. Jordan, *Practice of Magic*, σ. 27, πβ. Versnel, *Magica Hiera*, σ. 62. Γιὰ δικαστικούς καταδέσμους βλ. καὶ Kotansky, ZPE 88, 1991, σ. 47-51.

Οἱ κυριότερες κατηγορίες καταδέσμων εἶναι οἱ δικανικοὶ κατάδεσμοι, οἱ ἐρωτικοί, οἱ ἀγωνιστικοί, οἱ κατάδεσμοὶ κατὰ κλεφτῶν καὶ συκοφαντῶν καὶ οἱ κατάδεσμοὶ κατὰ ἐπαγγελματικῶν ὁμάδων, βλ. Graf 2004, σ. 140-2. Οἱ μαγικὲς πινακίδες τοποθετοῦνταν σὲ τάφους ἢ σὲ χθονίους ναοὺς ἔνεκα τοῦ ὅτι ἀφενὸς ἦταν ἰδανικοὶ τόποι γιὰ ἐπαφὴ μὲ τὶς θεότητες τοῦ Ἄδη καὶ ἀφετέρου διότι τὰ μελλοντικὰ θύματα δὲν μπορούσαν νὰ ἀνακαλύψουν τὴν ὑπαρξὴ τοῦ καταδέσμου καὶ κατὰ συνέπεια δὲν εἶχαν τὴ δυνατότητα νὰ λάβουν προφυλάξεις ἢ νὰ προβοῦν σὲ συγκεκριμένες ἐνέργειες ποῦ θὰ μπορούσαν νὰ ἐξαφανίσουν τὴ δύναμη τῆς ἀρᾶς. Σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς μικροὺς σὲ ἔκταση καταδέσμους τῶν κλασικῶν χρόνων, οἱ μαγικὲς πινακίδες ἰδιαίτερος κατὰ τὴν ὑστερὴν ρωμαϊκὴ περίοδο, στὴν ὁποία ἀνήκουν καὶ οἱ κατάδεσμοὶ τῆς Ἄμαθοῦντος, εἶναι μεγάλες σὲ ἔκταση καὶ γεμάτες ἀπὸ ἀπειλές, καθὼς καὶ παρακλήσεις πρὸς θεοὺς καὶ δαίμονες γιὰ νὰ ἐπιτελέσουν αὐτὸ ποῦ τοὺς ζητεῖται, βλ. Faraone, *Magica Hiera*, σ. 17-8. Ὁ κοινὸς παρονομαστὴς ὅλων τῶν καταδέσμων σὲ ὁποιαδήποτε γλῶσσα καὶ ὁποιαδήποτε ἐποχὴ καὶ τόπο καὶ ἂν ἐγράφησαν εἶναι ὅτι τὸ θῦμα πρέπει «νὰ δεθεῖ», «νὰ φιμωθεῖ» (σύμφωνα μὲ τὴν ἑλληνικὴ σημασία τοῦ ὅρου: κατάδεσμος < καταδέω = «bind down») ἢ «νὰ καρφωθεῖ κάτω» (σύμφωνα μὲ τὴ λατινικὴ σημασίῳ τοῦ ὅρου: defixio < defigo = «nail down»), πρᾶγμα ποῦ περιλαμβάνει μίαν μεγάλη ποικιλία διαφορετικῶν σημασιῶν ἀπὸ τὸ νὰ καταστεῖ ἀδύναμο καὶ ἀνίσχυρο τὸ θῦμα ἢ νὰ ἀρρωστήσει

(συχνὰ μὲ καταγραφὴ τῶν μερῶν τοῦ σώματος ποῦ πρέπει νὰ νοσήσουν) ἢ νὰ σκοτωθεῖ (σὲ σπάνιες περιπτώσεις), βλ. *Versnel, Magica Hiera*, σ. 61.

Κατὰ τὸν Mitford οἱ μαγικὲς πινακίδες ἀπὸ τὴν Κύπρο εἶναι ἔργο ἐνὸς Τουδαίου μάγου ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἴχνος χριστιανισμοῦ σὲ αὐτές. Ὁ Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ Δβ΄*, ἀρ. 47, ἀντικρούει τὴν ἀποψη τοῦ Mitford ὑποστηρίζοντας ὅτι στοὺς μαγικοὺς αὐτοὺς καταδέσμους ἀπαντοῦν ἀποκλειστικὰ μόνο θεοὶ καὶ δαίμονες τῶν Ἑλλήνων ἀφενὸς καὶ ἀφετέρου μόνο ἑλληνικὰ ὀνόματα. Οἱ πινακίδες ὅμως αὐτὲς γράφονταν σὲ ὅλο τὸν ἑλληνικὸ χῶρο ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Ε΄ αἰ. π.Χ. μέχρι καὶ τὸν ἔκτο αἰῶνα μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὅσο πιθανὸν εἶναι νὰ ὑπάρχει ἰουδαϊκὴ ἐπιρροὴ στοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες περιοχὲς (βλ. λ.χ. *Robinson, Magical Beroea*, σ. 245-7), ἄλλο τόσο μὴ πιθανὸν εἶναι. Στοὺς καταδέσμους αὐτοὺς, ὅπως ἰσχύει γιὰ τὶς *defixiones* ποὺ βρέθηκαν σὲ πολλὰς περιοχὲς εἴτε στὰ ἑλληνικὰ εἴτε στὰ λατινικὰ εἴτε σὲ ἄλλες ἀρχαῖες γλῶσσες (βλ. *Jordan, GRBS 26.2*, 1985, σ. 151), ὑπάρχουν συγκρητιστικὰ στοιχεῖα ἀπὸ πολλὰς λατρεῖες καὶ θρησκείες, ὅπως καὶ παρόμοιο λεκτικὸ καὶ στερεότυπες ἐκφράσεις, βλ. *Bonner, Magical Amulets*, σ. 23-44 καὶ 156-166, πβ. *Faraone, Magica Hiera*, σ. 20. Γιὰ παράδειγμα, ὑπάρχουν πάνω ἀπὸ εἴκοσι ἐναλλακτικὰ ῥήματα ποὺ χρησιμοποιοῦνται, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ συνηθέστερα εἶναι τὰ *παραδίδωμι*, *παραλαμβάνω*, *καταδῶ*, *κατακοιμίζω* (βλ. *Audollent, DefixTab*, σ. vii-viii), ποὺ χρησιμοποιοῦνται καὶ στοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος. Στὶς *defixiones* γενικῶς ἀναφέρονται πάνω ἀπὸ τριάντα θεοί, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους μόνον μία ἢ δύο φορές, γεγονὸς ποὺ ὀφείλεται εἴτε στὴν ἐπίδραση τῆς κατὰ τόπους πιδὸ δημοφιλοῦς λατρείας (βλ. π.χ. τὴν ἀναφορὰ στὴ Γῆ σὲ κατάδεσμο ἀπὸ τὴν Ἀσσὸ τῆς Μυσίας, βλ. *R. Merkelbach, Die Inschriften von Assos*, Bonn 1976, ἀρ. 71) εἴτε στὸ ὅτι ὁ θεὸς ποὺ ἀναφέρεται εἶναι ξένος θεός (βλ. λ.χ. τὴν ἀναφορὰ σὲ *θεοὶ Περσῶν* στὴν Πισιδία, βλ. *L. Robert, «Malédiction funéraires grecques»*, *CRAI* 1978, σ. 280). Οἱ θεοὶ ποὺ ἀπαντοῦν πιδὸ συχνὰ εἴτε σὲ ἐπιτύμβιες ἀρές (ὅπως γιὰ τὴν Κύπρο κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἐξετάζεται οἱ **Λάρ. 125** καὶ **Ἀμμ. 139**) εἴτε σὲ μαγικοὺς καταδέσμους (ὅπως οἱ **Λεμ. 769-785**) εἶναι οἱ *καταχθόνιοι* καὶ *χθόνιοι θεοὶ* εἴτε ὡς σύνολο εἴτε ὀνομαστικὰ κυρίως ὁ Ἄδης, ἡ Ἐκάτη, οἱ Ἐρινύες, ὁ Πλούτων, ὁ Ἐρμῆς, ἡ Κόρη, ἡ Περσεφόνη καὶ ἡ Δήμητρα βλ. *Strubbe, Magica Hiera*, σ. 46, πβ. *Versnel, Magica Hiera*, σ. 64.

Γιὰ τὴ μαγικὴ χρῆση τῆς γλώσσας μὲ τὴν κυριαρχία τῆς ῥυθμικῆς, ὑπνωτικῆς ἐπανάληψης συλλαβῶν, τὶς «ἄσημες φωνές», τὶς διάχυτες σημασίες καὶ τὸν ἀρχαϊσμὸ τοῦ ἀκατανόητου μαγικοῦ λόγου μὲ γλωσσικὲς μορφὲς ποὺ εἶναι συχνὰ εἴτε δάνεια ἀπὸ ἀρχαιότερες γλωσσικὲς φάσεις τῆς

[παραλ]άβετε τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ τοῦ Ἀρι[- - - - -
τὸν Ἀφροδίσειν κὲ]

- 12 [Νεστόριν Ωη]αντιχερεχερ βε[βαλλοσαλα][καμηθη κὲ σὺ
ἢ τὰς κλῖδας]
[τοῦ Ἄδου κ]ατέχουσα ῥησίχθω[ν]. [συνεπιτέλι δὲ ἐμοὶ
κὲ σὺ]
[Ἀσμιατηνε - - -]ου κατὰ θε[οῖν σύνθρονοι - - - - -
- - - - - - -]
-
- -

Γιὰ τὰ ὀνόματα Ἀφροδίσιος καὶ Ἀφροδισία βλ. **Λεμ. 222.**
Γιὰ τοὺς μαγικοὺς καταδέσμοις τῆς Ἀμαθοῦντος βλ. **Λεμ.
770.**

Λεμ. 772. ΚΑΤΑΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΤΗΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἄνω μέρος μαγικῆς πινακίδος ἀπὸ μόλυβδο, ἡ ὁποία εἶναι
φθαρμένη σὲ ὅλες τὶς πλευρές. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη οἱ
διαστάσεις εἶναι: ὕψος 0,108 καὶ πλάτος 0,089 μ. Βρέθηκε
στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 770** καὶ φυλάσσεται μερικῶς
διαβρωμένη στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18, 3).

Macdonald, *PAPHS* 13, 1890, σ. 176, ἀρ. 3· Audollent,
DefixTab, σ. 44, ἀρ. 24· Mitford, *IK*, ἀρ. 129 (φωτ. σ.
251).

[- - - ἀφέλε]σθε [αὐτῆς] τὴν ὄργη[ν - - - - -
- -]

[ποι]ήσετε αὐτὴν ψυχρὴν κὲ ἄφωνο[ν κὲ ἀπνεύμοναν - -
- - - - - - -]

[Ἐ]νορκίσζω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλ[ων θεῶν
Μασωμασιμαβλαβοιω]

- 4 [Ἐ]υμαζω ενδενεκοπτουρα μελο[φθημαραρ ακου
ρασρωεκαμαδωρ μαχθου]-

[δο]υρας κιθωρασα κηφοζων θεὰ αθχαμ[οδοιραλαρ ακου ραεντ ακου
ραλαρ ἀκούεσ]-

[τε α]λαρ ουεχεαρμαρλαρ καραμεμη [Σ]ισο[χωρ ἀδωνεῖα χθῶν
χουχμαθερφες θε]-

[ρμω]μασμαρ ασμαχουχιμανου φιλαεσω[σι· χθόνιοι θεοὶ παραλάβετε
τῆς Ζώτης]

- 8 [τὸν θ]υμὸν κὲ τὴν ὄργην τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τ[ὸν Καλόκερον κὲ
παράδοτε τῷ κατ']

[Ἀδη] θυρουρῶ Μαθυρευφραμενος κὲ τ[ὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδου
κὲ τῶν]

[κλήθ]ρω<ν> τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στε[ρξερξ ηρηξα
ῥησίχθων αρδαμαχθουρ]

- [πριστε]υ λαμπαδευ στενακτὰ θάψατε τὴν [προγεγραμμένην ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτι]-
- 12 [κοῦ κατ]αθέματος. Ἐνονκίσζω (*sic*) ὑμῖν τὸν β[ασιλέα τῶν κωφῶν δεμόνων·]
 [ἀκούσατ]ε τοῦ μεγάλου ὀνόματος ἐπιτάσσι [γὰρ ὑμῖν ὁ μέγας Σισσοχωρ ὁ ἐξάγων]
 [τοῦ Ἄδου τ]ᾶς πύλας, κὲ καταδήσατε τῆς [ἀντιδίκου μου τοῦ Καλοκέρου κὲ κατακοιμ]-
 [ίσατε τὴν] γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ [ἔχι τὸν Καλόκερον ἢ Ζώτη, εἶνα μὴ]
- 16 [δύνητε μοι] μηδενὶ πράγματι ἐναντιωθῆνε. Ὀρκίσζω [ὑμᾶς δέμονες πολὺάνδρῳ κὲ βιοθάνατοι]
 [κὲ ἄωροι κ]ἔ ἄποροι ταφῆς τῆς ῥησιχθόνης τῆς κα[τενεγκάσης Μελιούχου τὰ μέλη κὲ]
 [αὐτὸν Με]λιούχον. Ἐνορκίσζω ὑμᾶς Αχαλεμορφωθ [ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπίγειος θεὸς Ὄσους]
 [οισωρνο]φρις ουσραπιω ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμμέν[α· τύνβε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ]
- 20 [κὲ Ἐκάτη] χθονία Ἐρμῆ χθόνιε κὲ Πλούτων κὲ [Ἐρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὑμῖς οἱ]
 [ᾧδε κάτω κίμ]ενοι ἄωροι κὲ ἀνώ[νυ]μοι Ευμαζων παρ[αλάβετε τὰς φωνὰς τῆς Ζώτης]
 [τῆς πρὸς ἐμ]ἔ τὸν Καλόκερον Μα[σ]ωμαχω· τὴν παρ[αθήκην ὑμῖν παρατίθομεν φιμωτι]-
 [ικὴν τῆς Ζώ]τ[η]ς κὲ ἀνάδοτε αὐτῆς τὸ ὄνομα τ[οῖς χθονίοις θεοῖς Ἀλλα αλκη κὲ αλκεω]
- 24 [κὲ λαλαθαν]άτω τῷ τριωνύμῳ Κούρα· οὔ[τοί μοι πάντοτε τελιώσουσιν κὲ φιμώσουσιν]
 [τὴν ἀντίδικο]ν ἐμοῦ τοῦ Καλοκέρου τὴν Ζώ[τη]ν· ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον]
 [βασίλιον σε] π[α]σῶν τῶν Ἐρινύων. Ὀρκίσζω ὑμᾶ[ς κατὰ τῶν ἐν Ἄδη θεων Ουχιτου]
 [τὴν τάφων δό]τιραν Αωθιωμος τιωειωεγωε[οιφρι ὁ ἐν οὐρανῷ ἔχων τὸ ἐθέριον]
- 28 [βασίλιον Μ]ι[ω]θιλαμψ ἐν οὐρανῷ Ιαω κὲ τὸν ὑπὸ [γῆν Σαβλήνια Ιαω Σαβληφλαυβην]
 [θανατοπουτ]ιω[η]ρ. Ὀρκίσζω σε Βαθυμια χθιορ[ωοκορβρα αδιανακω κακιαβανη]
 [θεννανκρα. Ἐξορκίσζω ὑμ]ᾶς τοὺς ἀπὸ Κρόν[ου ἐκτεθέντας θεοὺς Ἀβλαναθαναλβα σισσο]-
 [πειτρον παραλάβετε τὴ]ν ἀντίδ[ικο]ν ἐ[μοῦ τοῦ Καλοκέρου τὴν Ζώτην
 - - - - -]

Γιὰ τοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος βλ. **Λεμ.**

770.

Λεμ. 773. ΚΑΤΑΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Γ' αί. μ.Χ.

Μαγικὴ πινακίδα ἀπὸ μόλυβδο, φθαρμένη σὲ ὅλες τὶς πλευρές. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ οἱ διαστάσεις εἶναι: ὕψος 0,177 καὶ πλάτος 0,152 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 770** καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18, 5).

Macdonald, *PAPhS* 13, 1890, σ. 177, ἀρ. 5 καὶ 5α· Audollent, *DefixTab*, σ. 47, ἀρ. 26· Mitford, *IK*, ἀρ. 131 (φωτ. σ. 256).

- [Δέμονες ο]ἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κ[ὲ μητέρες]
 [ἀντιε]νίριοι οἵτινες ἐνθάδε κῖστε κὲ οἵτινες ἐνθάδε κάθεστε, θυμὸν ἀ[πὸ κραδίης]
 [πολυκ]ηδέα πρόσθε λαβόντες, παραλάβετε τοῦ Θεοδώρου τὸν θυμὸν
- 4 [τὸν π]ρὸς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἀλέξανδρον τὸν κὲ Μακεδόνιν κὲ τὴν ὀργὴν, κὲ [ἀφέλεσθε αὐ]-
 [τοῦ τὴν] δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσετε (*sic*) αὐτὸν ψυχρὸν κὲ ἄφωνον ε□[ίς]
 [ἐμὲ τὸ]ν Ἀλέξανδρον τὸν κὲ Μακεδόνιν. Ὀρκίσζω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶ[ν Μα]-
 σμασμαβλαβοιω μαμαξω Ευμαζω ενδενεκοπτουρα μελοφθημαραρ ασ- -
 - -
- 8 αραχου ραερωεεκαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωρασα κηφοζων θεια ἀθχαμοδο[ιραλ]-
 αρ ακου ραεντι ακου ραλαρ ἀκούεστε ρ□αλαρ ουεχεερμαρλαρ
καραμεφθη Σισοχω[ρ]
 [ἀδ]ωνεία χθῶν χουχμαθερφες θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φιλαεσω[σι]
 [χ]θόνιοι θεοὶ παραλάβετε τοῦ Θεοδώρου τὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἀλέξανδρ[ον]
- 12 κ[ὲ] παράδοτε τῷ κατ' Ἀθην θυρουρῷ Μαθυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνο[ς]
 [τοῦ Ἀ]δους κὲ τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στερξερξ ειρηξα ῥησίχθω[ν]
 [αρ]δαμαχθουρ πριστευ λαμπαδευ στενακτὰ θάψατε τὸν προγεγραμμένον ἐ[πὶ]
 [τοῦ]δε τοῦ φιμωτικοῦ καταθέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν κω-
- 16 [φ]ῶν δεμόνων ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέ[γας]
 [Σι]σοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἀδους τὰς πύλας, κὲ καταδήσατε τοῦ ἀντιδίκου μου τ[οῦ]
 [Θεο]δώρου κὲ κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν [εἰς]
 [ἐμ]ὲ ἔχι τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Θεόδωρος, ἵνα μὴ δύνητε μηδενὶ πράγ[ματι]
- 20 [ἐνα]ντιωθῆνε. Ὀρκίσζω ὑμᾶς δέμονες πολυάνδριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄ[ωροι]

- [κὲ] ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς κατενεγκάσης
Μελιούχου τὰ μέλ[η]
[κὲ] αὐτὸν Μελιοῦχον. Ἐνορκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ Ἀχελομορφῶθ ὅστις
ἐστὶν
[μό]νος ἐπίγιος θεὸς Ὅσους οἰσωρνοφρις ουσαπιω ποιήσαίτε τὰ
ἐνγεγραμ[μ]-
- 24 [έν]α· τύνβε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι κὲ Ἐκάτη χθονία κὲ Ἑρμῆ
χθόνιε κὲ Π[λού]-
[τω]ν {κὲ Πλούτων} κὲ Ἑρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὑμῖς οἱ ὧδε κάτω
κίμενοι ἄω[ροι]
[κὲ] ἀνώνυμοι Ευμαζων παραλάβετε τὰς φωνὰς τοῦ Θεοδώρου τοῦ
πρ[ὸς]
[έμ] ἐ τὸν Ἀλέξανδρον Μασωμάχω· τὴν παραθήκ[η]ν ὑμῖν
παρατίθου[εν]
- 28 [φι]μωτικὴν τοῦ Θεοδώρου κὲ ἀνάδοτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς
χθονίοις [θεοῖς]
[Α]λλα αλκη κὲ αλκεω κὲ λαλαθανάτω τῷ τριωνύμῳ Κούρα· οὔτοί μοι
[πάν]-
[τ]οτε τελιώσουσιν κὲ φιμώσουσιν τὸν [άντ]ίδικον ἐμοῦ τοῦ
Ἀλεξά[νδρου τὸν]
[Θ]εόδωρον· ἐγίρον δέ μοι κὲ [σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βασί]λιόν σε
πασῶν τῶ[ν Ἑρι]-
- 32 [νύω]ν. Ὀρκίζω ὑ[μ]ᾶς κ[α]τ[ὰ] [τῶν ἐν Ἄδη θεῶν
Ουχιτου] τὴν τάβων δότιρα[ν]
[Α]θιωμος εἰωειωεγωε[οιφρι ὁ ἐν οὐρανῷ ἔχ]ων τὸ ἐθέριον
[βασίλιον]
[Μ]ιωθιλα[μψ] ἐν οὐραν[ῷ] Ἰαω κὲ τὸν ὑπὸ γῆν Σ[α]β[λ]η[ν]ια Ἰαω
Σ[αβλη]-
[φλ]αυβην θανα[τοπ]ου[τ]ωρη. Ὀρκίζω σε Βαθυμια χθιορωκορβα
αδιανακῶ]
- 36 [κακ]ιαβανη θε[ννα]νκρα. Ἐξορκίζω [ὑμᾶς, τοὺς ἀπὸ Κρόνου
ἐκτεθέντας θε]-
[οὺς] Ἀναναθαναλβα σισοπετρον[παραλάβετε τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ
τοῦ]
[Ἀλεξάν]δρου τοῦ κὲ Μακεδονίου τὸν Θεόδωρο[ν Ὠμαντιχερεχερ]
[βεβαλλ]οσσ[αλακαμηθης κὲ σὺ ἢ τὰς κλῖδας [τοῦ Ἄδου κατέχουσα
ῥησίχθων]
- 40 [συνεπιτ]έλι δέ μοι κὲ σὺ Ἀσμιατηνεν[τοῦ] ν[- - - - -
- - - - -
[- - Μασωμασ]ω[ν]σ[ω]ωρτ[φ] - - - - - πν - - - - -
- - - - -

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀλέξανδρος βλ. **Λεμ. 437**. Γιὰ τοὺς
μαγικοὺς καταδέσμοις τῆς Ἀμαθοῦντος βλ. **Λεμ. 770**.

Λεμ. 774. ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΑ
ΑΛΛΩΝ
Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαγική πινακίδα ἀπὸ μόλυβδο πάρα πολὺ φθαρμένη. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ οἱ διαστάσεις εἶναι: ὕψος 0,121 καὶ πλάτος 0,102 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέσι μετὰ τὴν **Λεμ. 770** καὶ φυλάσσεται μερικῶς διαβρωμένη στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18, 6).

Macdonald, *PAPhS* 13, 1890, σ. 179, ἀρ. 6· Audollent, *DefixTab*, σ. 48, ἀρ. 27· Mitford, *IK*, σ. 258-60, ἀρ. 132 (φωτ. σ. 258).

- - - - - οηαδα- - - - -
 - - - - -
 - - - - - αχθουδο- - - - -
 - - - - -
 - - - - - - - μοδηδουραλαρ ανουλλ
 - - - - -
 4 - - - - - - - ραουραχεναρμαρδαχα - - - - -
 - - - - -
 - - - - - γων φαγων μαξων μαξ[ω (;) - - - - -
 - - - - -]
 [Εὐμ]αζων ἀδωναὶ ἀδωνία χθῶν παραλ[άβετε τοὺς
 ἀντιδίκους ἐμοῦ]
 [Ἀλέ]ξανδρον τὸν καλούμενον Λουσκίνοι καὶ Τίμων[να καὶ
 Φιλό]-
 8 [δημον] κὲ Εὐμένη καὶ Μακάριν καὶ Δημοκράτην καὶ
 Μᾶρκ[ον] ὦ Μακεδόνις
 [κὲ Μητ]ρόδωρον Ἀσβόλιν τὸν τραπεζίτην· ὡς ὑμῖς ἐνθ[ά] [δε
 κῖσθε]
 [ἄλαλοι] ἄταφοὶ ἄφωνοι, οὕτως καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ὁ
 ἐπικα[λούμενος]
 [Λουσκι]ν καὶ Νέων καὶ Φιλόδημος καὶ Εὐμένης καὶ Μακάρις
 καὶ Δημ[οκράτης]
 12 [καὶ Μᾶρκ]ος καὶ Μητρόδωρος ὁ ἐπικαλούμενος Ἀσβόλις
 τραπεζίτης [ἤ]τωσαν].
 [Ὅρκι]σζω τ[οὺς] [κα]ταχθονίους μαχων μαχων μαχων φιλλ[- -
 - - - παρα]-
 [λάβετε τ]ῆ[ν] ὀργὴν καὶ τ[ὸ]ν [θυ]μ[ὸ]ν τοῦ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ καλ[ουμένου]
 [Λουσκινίου καὶ Τίμωνος;] καὶ Φιλοδήμου καὶ Εὐμένη καὶ Μακαρίου
 [καὶ Δημοκράτου]
 16 [καὶ Μάρκου καὶ] Μητροδώρου ἐπικαλουμένου Ἀσβολίου
 τραπεζ[ίτου. Ὑμεῖς]
 [δὲ δέμονες] πολυάνδριοι, πεπελεκισμένοι καὶ ἔστα - - - - -
 - - - - -
 [- - - - - καὶ ἄπο]ροι τῆς ἱερᾶς ταφῆς, ὀρκί[σζω] ὑμᾶς ἄ[παντας;
 κατὰ τῆς ῥῆσι]-
 [χθόνης τῆς κατεν]ε[ν]κασαμένης τὰ Μελιούχου μέλη [καὶ αὐτὸν
 Μελιοῦχον·];
 20 - - - - - - - - - χεως τὸν Ἀλέξανδρον τὸν καλούμεν[ον Λουσκίνοι]

[Τίμωνα (;) Φιλόδ]η[μ]ον[] Εὐμένη [Μα]κάριν Δημοκράτην Μ[ἄρκον]
 [καὶ (;) Μητρόδωρον Ἀ]σβόλιν {ιν} τραπε[ζίτην - - - - -]
 Μασωμ[αχῶ]
 [- - - - - τὴν παραθ]ήκην σοι παρατ[ί]θομεν φι]μωτικ[ὴν καὶ
 ἀνάδοτε]

24 [αὐτῶν τὰ ὀνόματα το]ῖς καταχθονίο[ις θεοῖς] Ἀλα ακη κα[ὶ
 αλκεῶ]
 - - - - - τῶ τουλοχη - - - - -
 π[ι]σ[κ]ι[γ]λα κατ[ι] - - - - -
 - - - - - ρ[] γοσπεριουθ α[-
 Ἀλ]έξανδρος ὁ καλού[μενος]
 [- - - - - ὑ]μᾶς ἐξορκίζω [τὸν] μέγαν
 τῶν - - - - -

28 - - - - - ερανκωμαχθη βαλακον χθονβ δ -
 - - - - -
 [τελειώ]σατε καὶ φιμώσατε τοὺς ἀντιδίκους [έμοῦ Ἀλέξανδρον τὸν]
 [καὶ Λουσ]κίνοι κὲ Τίμωνα κὲ Νέωνα κὲ Φιλόδ[ημον κὲ Εὐμένη κὲ]
 [Μακάριν] κ<ἐ> Μᾶρκον κὲ Δωρόθεν κ[ἐ] Δ[η]μ[οκράτην κὲ Μητρόδωρον
 τραπ]-

32 [εζίτην κὲ] Μακεδόνιο[ν] τοὺς ἀντι[δίκους] έμοῦ - - - - -
 - - - - -]
 [- - - - - χθ]ονίου θεοῦ τὸν βασιλέαν - - - - -
 - - - - -
 - - - - - ατε καὶ καταφράξατε - - - - -
 - - - - -
 - - - - - ὦν θυμησιστας - - - - -
 - - - - -

36 - - - - - νητον τη[] - - - - -
 - - - - -
 - - - - - μ[]ιν - - - - -
 - - - - -

Γιὰ τοὺς μαγικοὺς καταδέσμοις τῆς Ἀμαθοῦντος βλ. **Λεμ. 770.** Τὸ ὄνομα *Μητρόδωρος* ἀπαντᾷ καὶ σὲ μία κρυπτοχριστιανικὴ ἐπιγραφή βλ. **Λεμ. 87.** Τὸ ὄνομα *Φιλόδημος* μαρτυρεῖται καὶ στὶς κυπροσυλλαβικὲς ἐπιγραφές βλ. Masson, *ICS*, 334, καὶ στὶς ἐπιγραφές τῆς πτολεμαϊκῆς βλ. καὶ Τ. Νικολάου, *PFC*, Φ 16 (Β' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὸ Κίτιον), καὶ στὶς ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου βλ. **Λεμ. 180, 527** (2) καὶ ἴσως στὴν **712.** Στὴν **Λεμ. 428** μαρτυρεῖται ἡ μορφή *Φιλόδαμος*. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀλέξανδρος* βλ. **Λεμ. 437.** Γιὰ τὸ ὄνομα *Νέων* βλ. **Λάρ. 175.**

Λεμ. 775. ΦΙΜΩΤΙΚΟ ΚΑΤΑΘΕΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαγική πινακίδα ἀπὸ μόλυβδο φθαρμένη κάτω. Ἐχει μέγιστο ὕψος 0,09 καὶ πλάτος 0,165 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 770** καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18, 7). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,002 μέχρι 0,004 (φεῖ) μ.

Macdonald, *PAPhS* 13, 1890, σ. 180, ἀρ. 7· Audollent, *DefixTab*, σ. 50, ἀρ. 28· Mitford, *IK*, σ. 261-2, ἀρ. 133 (φωτ. σ. 261)· Jordan, *Ancient Cult*, σ. 131-9 (= *SEG* 44, 1278).

Δέμονες οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων
κὲ μητέρες ἀντιενίριοι οἵτινες ἐνθάδε κῖσθε κὲ οἵτινες ἐνθάδε
κάθεστε

θυμὸν ἀπὸ κραδίης πολυκηδέα πρόσθε λαβόντες, παραλάβετε τοῦ
Ἀφροδισια[νοῦ]

4 τὸν θυμὸν τὸν πρὸς (*sic*) ἐμὲ ἔχι τὸν Ἀρτεμίδωρον κὲ τὴν
ὀργὴν κὲ ἀφέλεσθε α[ὕτοῦ]

τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσατε αὐτὸν ψυχρὸν κὲ ἄφωνον κὲ
ἀπνεύ-

μονα, ψυχρὸν εἰς ἐμὲ τὸν Ἀρτεμίδωρον. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν με-
γάλων θεῶν Μασωμασιμαβλαβοιω μαμαξω Εὐμαζων ἐνδεκοπτουρ[α]

8 μελοφθημαραρ ἀκου ραερω εαικαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωρασα
κηφοζων

θεὰ ἀχθαμοδοιραλαρ ἀκου ραεντι ἀκου ραλαρ ἀκούεστε ἀλαρ
ουεχεαρμαρλαρ

καραμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεῖα χθῶν χουχμαθερφες θερμομασμαρ ασ-
μαχουχιμανου φιλαεσωσι· χθόνιοι θεοί, παραλάβετε τοῦ
Ἀφροδισιανοῦ [τὸν]

12 θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἀρτεμίδωρ[ον, κ]ὲ
παράδοτε τῷ κ[ατ' Α]-

δη θυρουρῶ Μαθυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδο[υς
κὲ]

τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ [τ]εταγμ[έ]νον Στηρξερξ ιρηξα
ῥησίχθω[ν]

16 ἀρδαμαχθουρ πριστευ λαμπαδευ στενακτὰ θάψατε τὸν προγεγ[ραμ]-
μένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτικοῦ κα[τ]αθέματος. Ἐνορκίζω ὑμῖν

τὸ<ν> βα[σιλέ]-

αν τῶν κωφῶν δεμόνων· ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσι
γὰ[ρ]

ὑμῖν ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἄδους τὰς πύλας, κὲ
καταδήσατε τ[οῦ]

ἀντιδίκου μου τοῦ Ἀφροδισιανοῦ κὲ κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τὸν
θυμ[ὸν]

20 τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἀρτ[ε]μιίδωρον (*sic*) ὁ
Ἀφροδισιανός, εἶνα μὴ δῦ-

[νη]τε μοι μηδενὶ πρ[άγματι] ἐνα[ντιωθ]ῆνε. Ὁρκίζω ὑμᾶς
δέμονες πολ[υ]-

[ἀνδριοι κὲ β]ιοθάν[ατοι κὲ ἄπο]ρο[ι] ταφῆς κατὰ τῆ<ς>
ῥησιχθόν[ης]

[τῆς κατεν]ενκάσ[ης Μελιούχου τὰ μέλη] κὲ αὐτὸν Μελιοῦχο[ν.
Ἐνορκίζω]

24 [ὑμᾶς κατὰ τοῦ Ἀχαλεμορφω]θ ὅστις ἐστὶν μ[όνος ἐπίγιος θεὸς]
[Ὅσους οἰσωρνοφρις ουσραπιω ποιή]σατε [τὰ ἐνγεγραμμένα].

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. Πάφ. 130. Γιὰ τοὺς
μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος βλ. Λεμ. 770.

Λεμ. 776. ΚΑΤΑΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΖΟΜΕΝΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαγικὴ πινακίδα ἀπὸ μόλυβδο, ἀποτελούμενη ἀπὸ δύο
σχεδὸν συνανήκοντα ἀποτμήματα. Ἡ ἄνω δεξιὰ γωνία καὶ τὸ
κάτω μέρος τῆς πινακίδος ἔχουν χαθεῖ. Τὰ δύο ἀποτμήματα
ἔχουν μέγιστο ὕψος 0,124 καὶ 0,123 καὶ πλάτος 0,09 καὶ
0,089 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 770** καὶ
φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18, 8).
Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,002 μέχρι 0,004 μ.

Macdonald, *PAPhS* 13, 1890, σ. 180-1, ἀρ. 8.
Audollent, *DefixTab*, σ. 51-3, ἀρ. 29. Mitford, *IK*, ἀρ.
134 (φωτ. σ. 263).

Δέμονες εἰ [κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων
κὲ μητέρες ἀντιενίριοι]

οἵτινες ἐνθάδε κῖσθε κὲ οἴτιν[ε]ς ἐνθά[δε] κάθεστε θυμὸν ἀπὸ
κραδίης πολυκηδέα πρόσ]-θε λαβόντες, παραλάβετε τοῦ Σοζ[ομενοῦ
τ]ὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχι τὸν [Εὐτύχην]

4 κὲ τὴν ὀργήν, ἀφέλεσθε αὐτοῦ τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ
ποιήσατε αὐτὸν ψυχ[ρ]ὸν κὲ [ἄ]-

φωνὸν κὲ ἀπνεύμονα, ψυχρὸν εἰς ἐμὲ τ[ὸν Εὐτύ]χην. Ὀρκίζω ὑμᾶς
κατὰ τῶν μεγάλων θεα-

ῶν (*sic*) Μασωμασιμαβλαβοιω μαμαξω [Εὐμ]αζω ενδεκοπτουρα
μελοφθημαραρ ακου ρ[α]-

[σρωεε]καμαδωρ μαχθ[ουδ]ουρας [κ]ηφο[ζ]ων θεὰ αχθαμοδοιραλ[α]ρ
ακου ραεντ α[κ]-

8 [ου ραλ]αρ ἀκούεστε αλαρ ουεχαρμαρλαρ καραμεφθη Σισοχωρ
ἀδωνεῖ[α χ]θὼν χ[ουχμα]-

θερφες θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φιλαεσωσι· χθόνιοι θεοί,
παραλάβε[τε τοῦ]

Σοζομενοῦ τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργήν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Εὐτύχην,
[κὲ πα]-

ράδοτε τῷ κατ' Ἄδη θυρουρῷ Μαθυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ
πυλῶνος τοῦ Ἄδ[ους]

12 κὲ τῶν κλήθρω (*sic*) τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στηρξερξ ειρηξα
ῥησίχθων αρδαμαχθ[ουρ]

- πριστευ λαμπαδευ στενακτὰ θάψατε τὸν προγεγραμμένον ἐπὶ τοῦδε
 τοῦ φιμω-
 τικοῦ καταθέματος. Ἐνορκίζω ὑμῖν τὸν βασιλέοντα τῶν κωφῶν
 δεμόνων· ἀκούσα-
 τε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσει γὰρ ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐξάγων
 τοῦ Ἄδους τὰς
 16 πύλας, κὲ καταδήσατε τοῦ ἀντιδίκου μου τοῦ Σοζομενοῦ κὲ
 κατακοιμίσατε
 τὴν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Εὐτύχη ὁ
 Σοζομενός,
 ἵνα μὴ δύνητε μηδενὶ πράγματι ἐναντιωθῆνε περὶ τὰ θρέμματα, ἀλλὰ
 δὸς αὐτῷ
 ἀϋρηρκη (sic). Ὀρκίζω ὑμᾶς δέμονες πολυανδρίου (sic) κὲ
 βιοθάνατοι κὲ ἄωροι ἄπο-
 20 ροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς κατενεγκάσης Μελιούχου τὰ
 μέλη κὲ αὐτὸν
Μελιούχον. Ἐνορκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ Ἀχελεμορφωθ ὅστις ἐστὶν ὁ μόνος
 ἐπίγιος θεὸς
Ὀσους οἰσωρνοφρις ουσραπιω ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμμένα. τύνβε
 πανδάκρυτ[ε]
 κὲ χθόνιοι κὲ Ἐκάτη χθονία κὲ Ἐρμῆ χθόνιε κὲ Πλούτων κὲ Ἐρινύες
 ὑποχθόνιοι
 24 κὲ ὑμῖς οἱ ὧδε κάτω κείμενοι ἄωροι κὲ ἀ{α}νώνυμοι Εὐμαζων,
 παραλάβετε τὰς φωνὰ[ς]
 [τ]οῦ Σοζομενοῦ τοῦ πρὸς ἐμὲ τὸν Εὐτύχην Μασωμάχω· τὴν παραθήκην
 ὑμῖν παρατί-
 θομε φιμωτικὴν τοῦ Σοζομενοῦ κὲ ἀνάδοτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς
 χθονίοις θεοῖς
 Ἀλλὰ ἀλκη κὲ ἀλκεω κὲ λαλαθανάτω τῷ τριωνύμφῳ Κούρα· οἷτοί (sic)
 μοι πάντο-
 28 τε τελιώσουσιν κὲ φιμώσουσιν τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ τοῦ Εὐτύχη τὸν
 Σοζομεν-
 [ό]ν· ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βασίλιόν σε πασῶν τῶν
 Ἐρινύων.
 [Ὀρ]κίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἐν Ἄδι θεῶ[ν Ου]χιτου τὴν τάβων
 δότιρα<ν> Ἀωθιωμος ι-
ωιωεγωεοιφρι ὁ ἐν οὐρανῷ ἔχων τὸ ἐθέριον βασίλιον Μειωθιλαμψ ἐν
 32 [οὔρα]νῳ Ἰαω κὲ τὸν ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ἰαω Σαβληφλαυβην
 θανατοπουτῶρη.
 [Ὀρ]κί[σ]ζω σε Βαθυμια χθιορωσκορβα ἀδιανακω κακιαβανη θεννανκρα.
 [Ἐξορκ]-
 [ί]σζω ὑ[μ]ᾶς τοὺς ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέντας θεοὺς Ἀβλαναθαναλβα
σισοπ[ετρον παρα]-[λάβει]ε τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ τοῦ Εὐτύχη [τὸν]
 Σοζομενὸν Ωη[αντιχερεχερ βεβα]-
 36 [λλοσσαλ]ακαμηθη κὲ σὺ ἡ τὰς κλῖδας τοῦ Ἄ[δους κ]ατέχ[ουσα
 ῥησίχθων]
 - - - - - MOY -
 - - - - -

Γιὰ τοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος βλ. **Λεμ. 770**. Τὸ *Σωζομενός* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 169**.

Λεμ. 777. ΦΙΜΩΤΙΚΟ ΚΑΤΑΘΕΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΕΡΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαγικὴ πινακίδα ἀπὸ μόλυβδο φθαρμένη σὲ ὅλες τὶς πλευρές. Ἐχει μέγιστο ὕψος 0,155 καὶ μέγιστο πλάτος 0,14 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 770** καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18, 9). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,0015 (ὄμικρον) μέχρι 0,006 (φεῖ) μ.

Macdonald, *PAPhS* 13, 1890, σ. 181, ἀρ. 9· Audollent, *DefixTab*, σ. 54, ἀρ. 30· Mitford, *IK*, ἀρ. 135 (φωτ. σ. 265).

- [Δέμονες οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων]
 [κὲ μητέρες ἀντιενίριοι οἵτινες] ἐνθάδε κῖσ[θε κὲ οἵτινες]
 [ἐνθάδε κά]θεστε θυμὸν ἀπὸ κραδίης πολυκηδέα π[ρόσθε]
- 4 [λαβόντες, παρ]αλάβετε τοῦ Κρατέρου τὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ
 [ἔχι]
 [τὸν Κάλλιν] κὲ τὴν ὀργήν, ἀφέλεστε αὐτοῦ τὴν δύναμιν κὲ τὴν
 ἀλκῆ[ν κὲ]
 [ποιήσατε αὐτὸν] ψυχρὸν κὲ ἄφωνον κὲ ἀπνεύμονα, ψυχρὸν ἰς ἐμὲ τὸ[ν]
 Κάλλιν].
- [Ὅρκισζ]ω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασωμασι[μαβλαβοιω]
 8 [μαμ]αξω Εὐμαζω ενδεκοπτουρα μελοφθημαρα ακου ρα[σρωεκα]-
 [μαδ]ωρ μαχθουδουρας κιθωρασα κηφοζων θεὰ αθαμοδο[ρα]λαρ ακου]
 [ρα]εντ ακου ραλαρ ἀκούεστε αλαρ ουεχεαρμαρλαρ καραμε[φθη]
 [Σισ]οχωρ ἀδωνία χθῶν χουχμαθερφες θερμωμασαρ ασ[μαχουχι]-
- 12 [μαν]ου φιλαεσωσι· χθόνιοι θεοί, παραλάβετε τὸν (*sic*) Κρατέρ[ου]
 [- -]κρατια τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργήν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Κάλλι[ν],
 [κὲ δ]ότε τῷ κατ' Ἄδη θυρουρῷ Μαθυρευφραμενον κὲ τὸν ἐπὶ τ[οῦ]
 [πυλ]ῶνος τοῦ Ἄδους κὲ τῶν χλήθρων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένο[ν]
- 16 [- -]ειερξ ειρηξα ῥησίχθων αρδαμαχθουρ πριστευ λαμπαδ[ευ]
 [στεν]ακτὰ θάψατε τὸν προγεγραμμένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτι[κοῦ]
 [κατ]αθέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸν βασιλέαν τῶν κωφῶν δεμ[όνων].
 [κατ]ακούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέγα[ς]
 Σισ]-
- 20 [οχω]ρ ὁ ἐξανάγων τοῦ Ἄδου τὰς πύλας, κὲ καταδήσατε τοῦ [ἀντι]-
 [δίκ]ου μου τοῦ Κρατέρου κὲ κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυ[μὸν]
 [τὴν ὀργή]ν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι [τ]ὸ[ν] {τὸν} Κάλλιν ὁ Κράτερον
 (*sic*), εἶνα μὴ δύνητέ μ[οι μηθ]-[ενὶ πρά]γματι ἐναντιωθῆνε.
 Ὅρκισζω ὑμᾶς δέμονες πολυάνδρι[οι κὲ]
- 24 [βιοθ]άνατοι κὲ ἄωροι ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς
 κ[ατενεν]-
 [κάσ]ης Μελιούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν Μελιοῦχον. Ἐνορκίσζω ὑμ[ᾶς]
 [κατὰ] τοῦ Ἀχελεμορφωθ ὅστις ἐστὶν ὁ μόνος ἐπίγιος θεὸς Ὅσο[υς]

- 4 τὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχι [τὴν Σε]ραπ[ιάδαν κὲ τὴν ὀργὴν, κὲ ἀφέλεσθε αὐτοῦ τὴν] δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν, ποιήσατε αὐτὸν [ψ]υχρὸν κὲ [ἄφωνον κὲ ἀπνεύμονα], ψυχρὸν ἰς ἐμὲ τὴν Σεραπιάδαν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασω]-
μασιμαβλαβοιω μαμαξω Εὐμαζων ενδε[ν]εκοπτουρα μελο[φθημαραρ μαχθουδουρα]-
- 8 ς κιθωρασα κηφοζων θεὰ αχθαμοδοιραλαρ ακου ραετ ακου ραλαρ ἀκούεστε αλαρ αρμαρλαρ καραμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεῖα χθὼν χουχμαθερφες θερμομασμαρ ασ-
μαχουχιμανου φιλαεσωσι· χθόνιοι θεοί, παραλάβετε τοῦ Μαρίωνο[ς τὸ]ν θυ[μὸν κὲ] τὴν ὀργὴν τὴν ἰς ἐμὲ ἔχι τὴν Σεραπιάδαν, κὲ παράδοτε τῷ κατ' Ἄδη θυρουρῷ [Μαθυρ]-
- 12 ευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδου κὲ τῶν χλήθων (*sic*) τοῦ οὐρανοῦ [τετα]-
γμένον Στερξερξ ιρηξα ῥησίχθωναρδαμααχθουρ πριστευ λαμπαδευ στενα[κτὰ θά]-
ψατε τὸν προγεγραμμένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτικοῦ καταθέματος. Ἐνορκί[σζω]
ὑμῖν τὸν βασιλέαν τῶν κωφῶν δεμόνων· ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσ[ι γὰρ]
- 16 ὑμῖν ὁ μέγας Σισαχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἄδου τὰς πύλας, κὲ καταδήσατε τοῦ ἀνδρός μου
Μαρίωνος, κὲ κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν ἰς ἐμὲ ἔχι τὴν Σερ[α]-
πιάδαν ὁ Μαρίων, ἵνα μὴ δύνητέ μοι μηδενὶ π[ρ]άγματι ἐναντιωθῆνε. Ὁρκίζω ὑμᾶ[ς δέ]-
μονες πολυάνδριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ [ἄπ]οροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆ[ς κατ]-
- 20 [ε]νεγκάσης Μελιούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν Μελιο[ῦχο]ν. Ἐνορκίζω ὑμ[ᾶ]ς κατὰ το[ῦ Αχαλε]-
μορφωθ ὅστις ἐστὶν ὁ μόνος ἐπὶ γῆς θεὸς Ὄσους ο[ι]σωρνοφρις ουσα[πιω] ποιή[σατε τὰ ἐν]-
γεγραμμένα· τύμβε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἐκάτη χθονί[α] κὲ Ἐρμῆ χθό[νιε κ]ὲ
Πλούτων κὲ Ἐρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὑμῖς οἱ ᾧδε κάτω κείμενοι ἄωροι κὲ ἀνώνυμοι]
- 24 Ευμαζων, παραλάβετε τοῦ Μαρίωνος τὰς φωνὰς τοῦ πρὸς ἐμὲ τὴν Σεραπιάδαν
[Μ]ασωμάχω· τὴν παραθή<κη>ν ὑμῖν παρατίθομε φιμωτικὴν τοῦ Μαρίωνος κὲ ἀ[νά]-
[δ]οτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς χθονίοις θεοῖς Ἄλλα αλκη κὲ αλκεω κὲ λαλαθανάτω
τῷ τριωνύμῳ Κούρα· οὔτοί μοι πάντοτε τελιώσουσιν κὲ φιμώσουσιν τὸν ἄνδρα [μοῦ]
- 28 [τῆς Σε]ραπιάδαν (*sic*) τὸν Μαρίωνα· ἐγίρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βασί[λιόν]

- 8 [- - - - -] εχ^εαρμαρ^α [- - - - -]
 [- - - - -] χμ^ορο^ο [- - - - -]
]ε^σθ^εερμχθονι [- - - - -]
 [παραλάβετε - - - - -] ιοὺς θυμοὺς κὲ τὰς ὀργὰς [- - -
 - - - - -]
 [- - - - -] θεοῖς Μαχθυρευφραμενος κὲ [τὸν ἐπὶ
 τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδου κὲ τῶν]
- 12 [κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ] τεταγμένον Στερξξερξ ειρηξ^α ρη[σίχθων
 αρδαμαχθουρ πριστευ]
 [λαμπαδευ σι]ενακτὰ θάψατε τοῦ προγεγραμμ[ένους ἐπὶ τοῦδε τοῦ
 φιμωτικοῦ κατα]-
 [θέματος. Ἐνορ]κίσζω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν κω[φῶν δεμόνων·
 ἀκούσατε τοῦ]
 [μεγάλου ὀνόματος, ἐ]πιτάσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέγας Σισοχω[ρ ὁ ἐξάγων
 τοῦ Ἄδου τὰς πύλας],
- 16 [κὲ καταδήσατε τῶν] ἀντιδίκων μου ἀδιάγνωστα γράμματα [- - - -
 - - - - -]
 [- - - - - κὲ κατακ]οιμίσατε αὐτῶν τὰς γλώσσας [τοὺς θυμοὺς
 τὰς ὀργὰς τὰς]
 [ίς ἐμὲ ἔχουσιν, ἵνα μὴ δύν]ωντέ μοι ἐν μηδενὶ πράγματι
 ἐναντιωθῆνε. Ὁρκίσζω]
 [ὑμᾶς δέμονες πολυάνδρι]οι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι [κὲ ἄποροι ταφῆς
 κατὰ τῆς]
- 20 [ῥησιχθόνης κατενε]ν^κάσης Μελιούχου τὰ μέλη κ[ὲ αὐτὸν Μελιοῦχον.
 Ἐν]-
 [ορκίσζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ] Αχαιλομορφωθ αχλαλαγμορφθ [- - - - -
 - - - - -]
 [- - - - - ο]υσραπιω ποιήσατε τὰ
 ἐνγεγραμ[μένα· τύμβε πανδάκρυτε κὲ]
 [χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἐκάτ]η χθονία κὲ Ἐρμῆ χθόνιε κὲ Πλού[των κὲ
 Ἐρινύες ὑποχθόνιοι κὲ]
- 24 [ὑμῖς οἱ ᾧδε κάτ]ω κίμενοι ἄωροι κὲ ἀνώνυμοι Ε[υμαζων - - - - -
 - - - - - παρα]-
 [λάβετε τὰς φων]ὰς κὲ τὸν θυμὸν κὲ τοὺς λόγους τ[ῶν - - - - -
 - - - - -]
 [- - - - - πρὸς (*sic*) ἐμὲ τὸν ἀδιάγνωστα
 γράμματα Μασ[ωμάχω - - - - -]
 [- - - τὴν παραθ]ήκην ὑμῖν παρατίθομε φιμωτικῆ[ν τῶν - - - - -
 - - - - -]
- 28 [- - - - - ἀνάδ]οτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς χθονίοις θ[εοῖς
 - - - - -]
 [- - - - - Κούρα τρι]ωνύμφ· οὔτοί μοι πάντοτε τελι[ώσουσιν - -
 - - - - -]
 [- - - - -] ἀδιάγνωστα γράμματα [- - - - -
 - - - - -]
 [ὁ ἔχων τὸ ὑπόγ]ιον βασίλιον ὁ ὦν ἐπάνω τῶν [- - - - -
 - - - - -]
- 32 [- - - - -] τὴν τάβων δότιραν Λωθιμουλω [- -
 - - - - -]

- 4 [κὲ Δη]μητρίου κὲ Δημητριάς τ[ὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχουσι τὸν Ζοῖλον]
 [κὲ] τὴν ὀργὴν, κὲ ἀφέλεσθε αὐτῶν τὴν δ[ύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσατε αὐ]-
 [τοὺς ψυχ]ροὺς κὲ ἀφώνους κὲ ἀπνεύμονες, ψυχροὺς εἰς ἐμὲ τὸν Ζοῖλον. Ὁρκίς]-
 [ζω ὑμ]ᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασ[ωμασιμαβλαβοιω μαμαξω Εὐμαζω]
- 8 [ενδ]εκοπτουρα μελοφθημαραρ ακο[υ ρασρωεκαμαδωρ μαχθουδουρας κι]-
 [θω]ρα[σ]α κηφοζων θεὰ αχθαμαδοιραλ[αρ ακου ραεντ ακου ραλαρ ἀκούεστε]
 [αλ]αρ ουεχεαρμαρλαρ καραμεφθη Σισο[χωρ ἀδωνεία χθὼν χουχμαθερφ]-
 [ες θ]ερμώμασμαρ ασμαχουχιμανου φ[ιλαεσσι· χθόνιοι θεοί, παραλάβετε τῆς]
- 12 [Σο]τηρίας κὲ Τρύφωνος κὲ Δημητρί[ου κὲ Δημητριάς τὸν θυμὸν τὸν εἰς ἐμὲ ἔχουσι]
 τὸν Ζοῖλον κὲ παράδοτε τῷ κατ' Ἄδην θυ[ρουρῷ Μαθυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ]
 πυλῶνος τοῦ Ἄδους κὲ τῶν κλήθρων [τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στερξερξ ηρηξα]
 ῥησίχθων αρδαμαχθουρ πριστευ λαμπ[αδευ στενακτὰ θάψατε τὸν προ]-
- 16 [γε]γραμμένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτ[ικοῦ καταθέματος. Ἐνορκίςζω ὑμῖν]
 τὸν βασιλέα, τῶν κωφῶν δεμόν[ων· ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος],
 ἐπιτάσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐ[ξάγων τοῦ Ἄδους τὰς πύλας, κὲ]
 [καταδήσ]ατε τοῦ ἀντιδίκου μου τοῦ Τρύφωνο[ς κὲ Δημητρίου κὲ Δημητριάς κὲ]
- 20 κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τ[ὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχουσι τὸν]
 [Ζ]οῖλον ἢ Σοτηρία κὲ ὁ Τρύφων [κὲ ὁ Δημήτριος κὲ ἡ Δημητρία, , ἵνα μὴ δύνωντέ]
 [μ]οι μηδενὶ πράγματι ἐναντιωθ[ῆνε. Ὁρκίςζω ὑμᾶς δέμονες πολυά]-
 νδριοι κὲ βι[οθάν]ατοι κὲ ἄωροι τα[φῆς τε ἄποροι κατὰ τῆς ῥησι]-
- 24 χθόνης τῆς κατενεγκάσης Μελιο[ύχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν Μελιοῦχον. Ἐ]-
 νορκίςζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ Ἀχελομ[ορφωθ ὅστις ἐστὶν ὁ μόνος ἐπίγιος θεὸς]
 οσοὺς οισωρνοφρις ουσραπιω [ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμμένα· τύμβε]
 πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἐκ[άτη χθονία κὲ Ἐρμῆ χθόνιε κὲ Πλού]-
- 28 των κὲ Ἐρινύης (*sic*) ὑποχθόνιοι κὲ ὑμῖς ο[ἱ ὧδε κάτω κείμενοι ἄωροι κὲ ἀνώνυ]-
 μοι Εὐμαζων, παραλάβετε τὰς φ[ωνὰς τῆς Σοτηρίας κὲ Τρύφωνος]
 [κὲ] Δημητρίου κὲ Δημητριάς τοὺς πρ[ὸς ἐμὲ τὸν Ζοῖλον Μασωμαχω]

Macdonald, *PAPHS* 13, 1890, σ. 187, ἀρ. 14. Audollent, *DefixTab*, σ. 63, ἀρ. 34. Mitford, *IK*, ἀρ. 139 (φωτ. σ. 275).

- Δέμ[ονε]ς οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμ[ονε]ς οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες
 πατέρων κὲ μ[η]-
 τέρες ἀν[τιε]νίριοι οἵτινες ἐνθάδε κῖσθε κὲ οἵτινες ἐνθάδε
 [κ]άθεστε
 θυμὸν [ἀπὸ κ]ραδίας πολυκηδέα πρό[σθ]ε λαβόντες, παραλάβετε τοῦ
 [Μο]-
 4 [ρμύλου] τὸν [θυμὸν τὸ]ν πρὸς [ἐ]μὲ [ἔ]χι τὸν [Δίδυμον κὲ τὴν
 ὀργήν],
 [κὲ ἀφέλεσθε αὐτοῦ τ]ὴν δύναμιν κὲ τὴν [ἀλκὴν κὲ ποιήσατε αὐτὸν
 ψυχρὸν κὲ]
 [ἄφω]νον κὲ [ἀπ]νεύ[μο]να, ψυχ[ρὸν εἰς ἐμὲ τὸν Δίδυμον. Ὁρκίσζω
 ὑμᾶς κατὰ τῶν]
 8 [μεγ]άλ[ων] θεῶν Μασωμασιμαβλα[βοι]ω μαμαξω Εὐμαζων ενδεκ-
 οπτουρα μελοφθημαραρ ακου ραερω εε[κα]μαδω μαχθουδουρας
 κιθωρασ-
 α κηβοζων θεὰ αθχαμοδοιρ[αλαρ] ακου ραεντ ακου εαρ ἀκούειτε
 (*sic*) αλαρ [ου]
 εχεαρμαρλα[ρ] καρα[μεφθη Σισοχωρ] ἀδωνεία χθὼν χουχμαθερφες
 θερ-
 [μ]ωμασμαρ ασμαχου[χιμανου] φιλαεσωσι· χθόνιοι θεοί, παραλάβετε
 [Μορμύ]-
 12 λου τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργήν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Δίδυμον, κὲ
 παράδοτε τῷ
 [κατ'] Ἄδη θυρουρῶ θυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τὸν (*sic*) πυλῶνος
 τοῦ [Α]δους
 [κὲ] τῶν χλήθρων (*sic*) τοῦ οὐρανοῦ [τεταγμ]έ[νο]ν Στερ[ξερξ ηρηξα
 ρησί]χθων αρδαμαρ-
 [χ]θουρ πριστευ λαμπαδευ σι[ενακτὰ θάψατε τὸν προ]γεγραμμένον
 ἐπὶ
 16 τοῦδε τοῦ φιμω[τικοῦ κα]ταθέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸν βασιλέα
 τῶ[ν]
 [κ]ωφῶν δεμόνων· ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματο[ς, ἐπι]τάσσει γὰρ
 ὑμῖ[ν]
 ὁ μέγας Σισ[οχωρ ὁ] ἐξανάγων τοῦ Ἄδο[υς] τὰς πύλα[ς, κ]ὲ
 καταδήσα[τε]
 τοῦ ἀντιδίκου μου τοῦ Μ[ορμύ]λου [κὲ κατακοιμίσατ]ε τὴν
 γ[λῶσ]σ[αν τὸν] θυμὸν
 20 [τὴν] ὀργήν τὴν εἰς [ἐμὲ ἔχι τὸν Δίδυμον ὁ Μόρμυλος ἵ]να μὴ
 δύνητ[έ]
 [μ]οι ὁ Μό(ρ)μυ[λος μηδενὶ] πρῶ[α] [γματι ἐνα]ντιω[θ[ῆ]νε.
 Ὁρ[κί]σζω ὑμᾶς δέ[μονες πολυ]-
 ἄνδριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄποροι [ταφῆς κατὰ τῆ]ς
 ῥησιχθόνη[ς]
 τῆς κατενεγκάσης Μελιούχου τὰ μέλη [κὲ αὐτὸν Μελιο]ῦχο[ν.
 Ἐνορκί]σ]-
 24 ζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ Αχαλεμορφωθ ὅστ[ις ἐστὶν ὁ] μόνος ἐπίγιος
 θεὸς]

- οσους ορσωρνοφρις ουσραπιω ποιήσα [τε τὰ ἐνγεγραμμένα· τύνβε]
 πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἐκ[άτη χθονία κὲ Ἑρμῆ χθόνιε]
 κὲ Πλούτων κὲ Ἑρινύες ὑποχθόνιο [ι κὲ ὑμῖς ὧδε κάτω κίμενοι ᾶ]-
 28 [ρ]οι κὲ ἀνώνυμοι Εὐμαζων, παραλάβ[ετε τὰς φωνὰς τοῦ
 Μορμύλου]
 [τοῦ π]ρὸς ἐμὲ τὸν Δίδυμον Μασ[ωμάχω· τὴν παραθήκην ὑμῖν]
 [παρατίθ]ομεν φιμωτικὴν τοῦ Μορμύλ[ου κὲ ἀνάδοτε αὐτοῦ τὸ
 ὄνομα]
 [τοῖς χθονίοις θεοῖς] Ἀλλὰ αλκη [κὲ αλκεω κὲ λαλαθανάτω τῶ]
 32 [τριωνύμῳ Κούρα· οὔτ]οί μ[ο]υ π[άντοτε τελιώ]σουσιν κὲ
 φιμώσουσιν]
 [τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ κ.τ.λ.]

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δίδυμος* βλ.
Λεμ. 176. Γιὰ τοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος
 βλ. **Λεμ. 770.**

Λεμ. 782. ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΝΑΣΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
 Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαγικὴ πινακίδα ἀπὸ μόλυβδο, ἀποτελούμενη ἀπὸ δύο
 σχεδὸν συνανήκοντα ἀποτμήματα, φθαρμένη σὲ ὅλες τὶς
 πλευρὲς. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ οἱ διαστάσεις εἶναι: ὕψος
 0,172 καὶ 0,144 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέσῃ μὲ τὴν **Λεμ. 770**
 καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18,
 15).

Macdonald, *PAPhS* 13, 1890, σ. 188, ἀρ. 15 καὶ 15α·
 Audollent, *DefixTab*, σ. 63, ἀρ. 35· Mitford, *IK*, ἀρ. 140
 (φωτ. σ. 277).

- Δέμονες οἱ κατ[ὰ] [γῆν κὲ δέμονες οἴτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων
 κὲ μητέρες ἀντιενίριοι]
 οἴτινες ἐνθάδε κῖσθε κὲ οἴτινες ἐνθάδε κάθεστε θυμὸν ἀπὸ
 κραδίας πολυκηδέα πρόσθε]
 [λαβόντες, παραλ]άβετε τοῦ Ὀν[ασᾶ καὶ Δημητρίου τὸν θυμὸν τὸν
 πρὸς ἡμᾶς ἔχουσι τὸν
 Εἰρηνὲν κὲ]
 4 [Ἀρίστω]ναν κὲ Τίμω[να κὲ τὴν ὀργὴν ἀφέλεσθε αὐτῶν τὴν δύναμιν
 κὲ τὴν ἀλκὴν
 κὲ ποιήσατε αὐτοὺς ψυχροὺς]
 [κὲ ἀφ]ώνους κὲ ἀπνεύ[μονας, ψυχροὺς εἰς ἡμᾶς ἔχουσι τὸν Εἰρηνὲν
 κὲ Ἀρίστωναν κὲ
 Τίμωνα. Ὀρκίσζω]
 [ὑμᾶς κ]ατὰ τῶν μεγάλων [θεῶν Μ]α[σ]ωμασιμαβλαβοιω μαμαξω Εὐ[μ]αζω
 εν[δεκοπτουρα μελοφθη]-

- [μ]αραρ ακου ραερωεκαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωρασα κηβοζων θεὰ
αθχαμ[οδοιραλαρ
ακου ραεντ ακου
- 8 [ρ]αλαρ ἀκούεστε αλαρ ουεχεαρμαρλαρ καραμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεί□α
χθῶν
χουχμ[αθε]ρφε[ς θ]ερμομ[ασμαρ]
ρασμαχουχιμανου φιλαεσσι· χθόνιοι θεοί, παραλάβετε τοῦ Ὀνασᾶ τὸν
θυμὸν κὲ τοῦ
Δημητρίου
τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Εἰρηνὲν κὲ Ἀρίστωναν κὲ Τίμωναν,
κὲ παράδοτε τῷ κατ' Ἄδη θυρουρ[ῶ]
Μαθυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδους κὲ τῶν χλήθων
(sic) τοῦ οὐρανοῦ
τεταγμένο[ν]
- 12 Στερξερξ ειρηξα ῥησίχ<θ>ων αρδαμαρχ□θουρ πριστευ λαμπαδευ
στεναικτὰ (sic) θάψατε
τοὺς προ-
γεγραμμένους ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτικοῦ καταθέματος. Ἐνορκί[σ]ζω ὑμῖν
τὸν βασιλέαν τῶ[ν]
κωφῶν δεμόνων· ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπ[ιτά]σσι γὰρ ὁ
μέγα[ς]
Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἄδους τὰς πύ[λ]ας, κὲ καταδήσ[ατε τῶν]
ἀ[ντι]ιδίκων ἡμῶν
- 16 Εἰρηνέτος κὲ Ἀρίστωνος κὲ Τίμωνος κὲ κατακοιμίσατε τὰς γλώσσας
τὸν θυμὸν τὴν
ὀργή[ν]
τὴν εἰς ἡμᾶς ἔχουσιν ἰς τὸν Εἰρηνὲν κὲ Ἀρίστωναν κὲ Τίμωναν ὁ
Ὀνασᾶς κὲ Δημήτρις
ἵνα□ μῆ□
δύνητε ἡμῖν μηδενὶ πράγματι ἐναντιωθῆνε. Ὀρκίζω ὑμᾶς δέμονες
πολύαν[δροιοι]
[κ]ὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς
κατενεγκάσης
Μελιούχ[ου]
- 20 [τ]ὰ μέλη κὲ αὐτὸν Μελιούχον. Ἐνο[ρ]κίςζω ὑμᾶς κατὰ το[ῦ]
Ἀχαλεμορφωθ ὅστις ἐστὶν
[μ]όνος ἐπίγιος θεὸς Ὁσου[ς ο]ισ[ωρνοφ]ρις ουσραπιω ποιήσατε τὰ
ἐνγεγραμμένα· τύ[ν]-
[β]ε πανδάκρυτε κ[ὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἐκ]άτη χθον[ία κὲ] Ἐρμῆ
χθόνιε [κ]ὲ Πλούτων κὲ
[Ἐρι]νύες ὑποχθόνι[ο]ι [κὲ ὑμῖς ο]ἱ ᾧδε κάτω κίμε[νοι] ἄωροι κὲ
ἀνώ[ν]υμοι Ευμαζων,
- 24 [πα]ραλάβετε τὰς φωνὰς τοῦ Ὀνασᾶ κὲ τοῦ Δημητρίου τ□[ῶν οὔτε]
ε□ύμενῶν [π]ρὸ[ς]ς
ἄλλ[ους]
[οὔτ]ε πρὸς ἡμᾶς τὸν Εἰρηνὲν κὲ Ἀρίστωναν κὲ Τίμωναν
[Μασωμά]χω· τ[ὴν]
παρα]θήκ[ην]
[ὑ]μῖν παρατίθομε φιμωτικὴν τοῦ Ὀνασᾶ κὲ τοῦ [Δημητρίου κ]ὲ
ἀν[άδοτε αὐτῶν τὰ]

- [όν]όματα τοῖς χθονίοις Ἀλλα αλκη κὲ αλκ[εω κὲ λαλαθανάτω τῷ
τριωνύμῳ Κούρα· οὔ]-
- 28 τοί ἡ[μ]ῶν πάντοτε τελιώσουσιν κὲ φιμώσο[υσιν τοὺς
ἀντιδίκους ἡμῶν τοῦ Εἰρηνέτος κὲ
Ἀρίσσι]-
[ω]ν[ος κὲ Τίμων[ος τ]ὸν Ὀνασᾶν κ[ὲ τὸν Δημήτριον· ἔγιρον δέ
μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ
ὑπόγιον βας]-
[ίλι]όν σε πασῶν τῶν Ἐρινύων. [Ὅρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἐν Ἄδι θεῶν
Ουχιτου τὴν
τάβων δότιραν]
[Α]ωθιωμος ιωιειωεγο[ωεοιφρι ὁ ἐν οὐρανῷ ἔχων τὸ ἐθέριον
βασίλιον Μειωθिलाμψ]
32 ἐν οὐρανῷ Ἰαω κὲ τὸ[ν ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ἰαω Σαβληφλαυβην
θανατοπουτωρη.
Ὅρκίζω σε]
Βαθυμια χθιορωοκο[ρ]β[ρα αδιανακω κακιαβανη θεννανκρα. Ἐξορκίζω
ὑμᾶς τοὺς ἀπὸ
Κρόνου]
ἐκτεθέντας θεοὺς Ἀ[βλ]αναθαν[αλβα σισοπετρον παραλάβετε τοὺς
ἀντιδίκους ἡμῶν
Εἰρηνέτος]
κὲ Ἀρίστωνος κὲ Τίμωνος τὸν Ὀ[νασᾶν κὲ Δημήτριον Ωηαντιχερεχερ
βεβαλλοσσαλακαμηθη]
36 κὲ σὺ ἡ τὰς κλῖδα (*sic*) τοῦ Ἄδους κατ[έχουσα ῥησίχθων·
συνεπιτέλι δὲ ἡμῖν κὲ σὺ
Ἀσριατηνε]
[· ο]υ κατὰ θεοῖν σύνθ[ε]τρονοι ἀνάθη[μα
ΠΙΟΘΥΘΙ[ΧΟ]Υ[ΧΕ]

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημήτρις*,
τύπο προερχόμενο ἀπὸ ὑφαίρεση *-ιος* (ν) > *-ις* (ν) βλ. **Λεμ. 178**.
Γιὰ τὸ ὄνομα *Ὀνησᾶς* - *Ὀνασᾶς* βλ. **Λεμ. 251**. Γιὰ τὴν
ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27**. Γιὰ
τοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος βλ. **Λεμ. 770**.

Λεμ. 783. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΜΑΓΙΚΗΣ ΠΙΝΑΚΙΔΟΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαγικὴ πινακίδα ἀπὸ μόλυβδο, φθαρμένη σὲ ὅλες τὶς
πλευρές, ποὺ διασώζει μέρος τῆς ἐγγράμμης ἐπιφάνειας
ἀριστερά. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη οἱ διαστάσεις εἶναι: ὕψος
0,042 καὶ 0,039 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 770**
καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18,
16).

Macdonald, *PAPhS* 13, 1890, σ. 189, ἀρ. 16· Audollent, *DefixTab*, σ. 66, ἀρ. 36· Mitford, *IK*, ἀρ. 141 (φωτ. σ. 280).

ακνα- - - - -
 θαλκε- - - - -
 κουψιοψ- - - - -
 ποιήσατε μιση[τὸν - - - -]
 το ὠδαραρ κελλινα - - - -
 μα - - - - -ανη προσπα- - - - -
 μαλη τάδε πρὸς - - - - -
 - - - - φνηκεν- - - - -
 - - - - μ□ε□ φιλα - - - - -
 -

Γιὰ τοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος βλ. **Λεμ. 770.**

Λεμ. 784. ΦΙΜΩΤΙΚΟ ΚΑΤΑΘΕΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΥΑΝΘΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαγικὴ πινακίδα ἀπὸ μόλυβδο, ἀποτελούμενη ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποιμήματα, φθαρμένη σὲ ὅλες τὶς πλευρές. Ἐχει μέγιστο ὕψος 0,165 καὶ πλάτος 0,078 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Λεμ. 770** καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. no. 91.4-18, 17). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,001 μέχρι 0,005 μ.

Macdonald, *PAPhS* 13, 1890, σ. 189, ἀρ. 17· Audollent, *DefixTab*, σ. 66, ἀρ. 37· Mitford, *IK*, ἀρ. 142 (φωτ. σ. 281).

[Δέμονες - - - - -
 - - - - - παραλάβετε τοῦ Εὐάν]-
 [θίου κὲ Δημητρίου] τὸν□ θ□[υμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχουσι τὸν Μαρίωναν κὲ τὴν]
 [ὀργήν, κὲ ἀφέλε]σθε αὐτῶ[ν τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσ]-
 4 [ατε αὐτοὺς ψυχ]ροὺς κὲ ἀφῶ[νους κὲ ἀπνεύμονας, ψυχροὺς εἰς ἐμὲ τὸν]
 [Μαρίωναν. Ὁρκίς]ζω ὑμᾶς κα[τὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασωμασιμα]-
 [βλαβοιω μαμαξω] Εὐμαζων εν[δεκοπτουρα μελοφθημαραρ ακου ρασρωεεκ]-
 [αμαδωρ μαχθου]δουρας κιθωρα[σα κηφοζων θεὰ αθαμοδοιραλαρ ακου ραεντι]

- 8 [ακου ραλαρ ἀκο]υ (*sic*) ἀκούεστε α[λ]αρ [ουεχεαρμαλαρ
καραμεφθη Σισοχωρ]
[ἀδωνεία χθών] χουχμαθερφες [θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου
φιλαεσωσι]·
[χθόνιο]ι θ[ε]ο[ί], παραλάβετε τοῦ Εὐαν[θίου κὲ Δημητρίου τὸν
θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν]
τὴν εἰς ἐμὲ {με} ἔχουσιν εἰς τὸν [Μαρίωναν, κὲ παράδοτε τῷ κατ'
Ἄδη θυρουρῶ]
- 12 [Μαθυρ]ευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τὸ[ῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδου κὲ τῶν
κλήθρων τοῦ]
[οὔρανοῦ] τεταγμένον Σ[τε]ρξερξ ειρηξ[α ῥησίχθων αρδαμαχθουρ
πιστευ λαμ]-
[παδευ σ]τενακτὰ θάψατε τοὺς προ[γ]ε[γραμμένους ἐπὶ τοῦδε τοῦ
φιμω]-
[τικοῦ κατ]αθέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸ[ν βασιλέα τῶν κωφῶν
δεμόνων]·
- 16 [ἀκούσατ]ε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτά[σσει γὰρ ὑμῖν ὁ μέγας
Σισοχωρ ὁ]
[ἐξάγων τ]οῦ Ἄδου τὰς πύλας, κὲ καταδήσατ[ε τῶν ἀντιδίκων μου
τοῦ Εὐανθίου κὲ
Δη]-
[μητρίου] κὲ κατακοιμίσατε αὐτῶν τὴ[ν γ]λῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν
ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχ]-
[ουσι τὸν Μ]α[ρί]ωναν ὁ Εὐάνθις κὲ ὁ Δημ[ή]τρις, ἵνα μὴ δύνωντέ
μοι μηδενὶ πράγμα]-
- 20 [τι ἐναντι]ωθῆνε. Ὀρκίς{ισ}ζω ὑμᾶς [δέμονες πολυάνδριοι κὲ
βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ]
[ἄποροι ταφ]ῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς [κατενεγκάσης Μελιούχου
τὰ μέλη κὲ αὐτὸν
Μελιοῦ]-
[χον. Ἐνορκίς]ζω ὑ[μ]ᾶς κατὰ τοῦ Ἀχελομ[ο]ρ[φωθ ὅστις ἐστὶν
μόνος ἐπίγιος θεὸς
Οσοὺς οισωρνο]-
[φρις ουσραπι]ῶ ποιήσατε τὰ ἐνγεγ[ραμμένα· τύμβε πανδάκρυτε κὲ
χθόνιοι θεοὶ κὲ
Ἐκάτη]
- 24 [χθονία κὲ] Ἐρμῆ χθόνε (*sic*) κὲ Πλού[τ]ι[ων] κὲ Ἐρινύες
ὑποχθόνιοι κὲ ὑμῖς ᾤδε κάτω]
[κίμενοι ἄωρ]οι κὲ ἄωνυμοι (*sic*) Ευμαζων, [παραλάβετε τὰς φωνὰς
τοῦ Εὐανθίου κὲ]
[Δημητρί]ου τοὺς πρὸ (*sic*) ἐμὲ τὸν Μαρίω[ναν Μασωμάχω· τὴν
παραθήκην ὑμῖν
παρα]-
[τίθομεν φιμω]τικὴν τοῦ τοῦ Εὐανθί[ο]υ κὲ Δημητρίου [κὲ
ἀνάδοτε αὐτῶν τὰ ὀνόματα τοῖς]
- 28 [χθονίοις θεοῖς]. Ἄλλα αλκη κὲ αλκεω κὲ [λαλαθανάτω τῷ
τριωνύμῳ Κούρα· οὔτοί μοι]
[πάντοτε] τελιώσουσιν κὲ φιμώσ[ουσιν τοὺς ἀντιδίκους ἐμοῦ τοῦ
Μαρίωνος τὸν]
[Εὐάνθιν κὲ] Δημήτριν· ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ [ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον
βασιλίον σε πασῶν τῶν]

- 8 [φω]νὰς τῶν ἀντιδίκων ἐμοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου το[ῦ κὲ Μακε]-
 [δ]ονίου οὗ ἔτεκεν Ματιδία τὸν Θεόδωρον τὸ[ν ἡγεμόνα]
 [κ]ὲ Τίμωναν τὸν ἔ[σ]τεκεν Μαρκία νηθιμαζ - - - - -
 -
 μασωλαβεω□ μαμαξωμαξω ενκοπτωδ□ι□τ□- - - - -
 • ενουουμαρ ακνευ μελοφθηλαρ ακν• κ□λ□αμ- - - - -
 12 δέσποτα τῶν ὑπὸ χθόνα δεμόνων - - - - -
 κὲ δὸς φιμὸν τῷ Θεοδώρῳ τῷ ἡγε[μόνι τῆς ἐπαρχείας (;)]
 Κύπρου κὲ Τίμωνι, ἵνα μὴ δύνω[ντε μηδενὶ πράγμα]-
 [τι] ἐναντιωθῆνε τῷ Ἀλεξάνδρῳ Μ□αζο□[μαχῶ]
 16 τῷ κὲ Μακεδονίῳ· ἀλλὰ ὡς ὑ[μῖς ἄταφοι κὲ ἄφω]-
 νοι κὲ ἄλαλοι κὲ ἄγλωσσοι, οὕτω - - - - -
 ο□ί ἀντίδικοι ἤτωσαν ἄλαλοι ἄφ[ωνοι ἄγλωσσοι]·
 Θεόδωρο<ς> ὁ [ἡγ(εμ)]ὼν κὲ [Τίμων- - - - -]
 20 • τ□ον ἅπαν (ἢ ἅπαν-) - - - - -
 - - -

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μαρκία* βλ. **Πάφ. 28**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀλέξανδρος* βλ. **Λεμ. 437**. Γιὰ τοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς Ἀμαθοῦντος βλ. **Λεμ. 770**.

II. Varia (Λεμ. 786-788)

Λεμ. 786. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΟΥ

τέλη Γ' αἰ. π.Χ. - Α' αἰ. μ.Χ.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγειοπλάστου εἶναι χαραγμένο στὸ πίσω μέρος ἐνὸς εἰδωλίου, τὸ ὁποῖο βρέθηκε βορείως τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀμαθοῦντος.

Aupert, *BCH* 105, 1981, σ. 392 (βλ. καὶ σ. 375) [φωτ. πίν. 50] (*SEG* 31, 1346).

Ἀρίωνος

Λεμ. 787. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΙΝΑΚΙΟ
 Α' αἰ. μ.Χ.

(40-70 μ.Χ περίπου)

Ἐπιγραφή σφραγισμένη σὲ πινάκιο, ποὺ φέρει πιθανότατα τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στὴν Ἀμαθοῦντα.

Burkhalter, *BCH* 111, 1987, σ. 357 (πβ. σ. 386, ἀρ. 171) (= *SEG* 37, 1382).

[X]ά-
[ρις] (;)

Λεμ. 788. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΙΝΑΚΙΟ
Α΄ αἰ. μ.Χ. (60-80/100 μ.Χ περίπου)

Ἐπιγραφή σφραγισμένη σὲ πινάκιο, ποὺ φέρει πιθανότατα τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν **Λεμ. 787.**

Burkhalter, *BCH* 111, 1987, σ. 357 (πβ. σ. 387, ἀρ. 175) (= *SEG* 37, 1383).

Χάρ[ι]ς

III. Ἐπιγραφή καλωσορίσματος (Λεμ. 789)

Λεμ. 789. ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ

τέλη Β΄ - ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,35, πλάτους 0,44 καὶ πάχους 0,15 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λεμεσό καὶ προέρχεται πιθανότατα ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,055 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 72, ἀρ. 40 (φωτ. πίν. 42, σ. 71).

Εἴσαγε με-
τὰ ὑγίας,
εὐθάλι

4 κεί (*sic*) εὐτύ-
χι{α}.

Σχόλια: στ. 2: ὑγίας: Ἐναλλαγὴ I ~ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 4: κεί ἀντὶ καί.

στ. 4-5: ΕΥΤΥ|ΧΙΑ ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

Ἡ χρῆση τοῦ εἰσάγω ὡς ἀμετάβατο ῥῆμα εἶναι σπάνια βλ. *LSJ*⁹, σ.λ. Καὶ τὸ εὐθάλι καὶ τὸ εὐτύχι εἶναι προστακτικές.

IV. Κτιτορικὲς ἐπιγραφές (Λεμ. 790-791)

Λεμ. 790. ΤΟΠΟΣ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ἀρχὲς ῥωμαϊκῆς περιόδου

Ὅγκολιθος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποῦ χρησιμοποιήθηκε ξανὰ ὡς οἰκοδομικὸ ὑλικὸ στὴ χριστιανικὴ Βασιλικὴ στὴν Ἀμαθοῦντα.

Hermay - Schmid, *BCH* 113, 1989, σ. 858 (*SEG* 39, 1523).

Πβ. Μ. Sève, *Bull. Épigra.* 1990, 108 (ἀποκατάσταση τοῦ στ. 4).

Κατε[σκευάσθη]
ὁ τόπος
ὑπὸ τῶν
4 Φιλοκράτο[υς]
ἐφήβων.

1. Φιλοκράτους, Sève: ΦΙΛΟΚΡΑΤΟ, Hermay - Schmid.

Γιὰ τὸ ὄνομα Φιλοκράτης βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Ὁ Φιλοκράτης ἴσως νὰ εἶναι ὁ ἐφήβαρχος.

Λεμ. 791. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΨΙΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ Λ. ΟΥΙΤΕΛΛΙΟ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟ
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

(100 μ.Χ.)

Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ πρόκειται γιὰ οἰκοδομικὴ ἐπιγραφή.

CIG II, 2644 (= *LBW* 2824) · *IGR* 3, 975.

Πβ. Aupert - Hellmann, *Amathonte I*, πίν. 28 · Aupert - Leriche, *BCH* 113, 1989, σ. 888 (γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση τοῦ ὀχυρώματος τῆς ἀκροπόλεως) (= *SEG* 39, 1518).

Λούκιος Οὔιτέλ-
λιος Καλλίνικος
τὴν ἀνάβασιν ταύ-
4 τὴν σὺν τῇ ἀψίδι
ἐκ τοῦ ἰδίου κατεσκευ-
ασεν.

Κατὰ τοὺς Aupert - Hellmann, ἡ πύλη οἰκοδομήθηκε ἀπὸ τὸν Καλλίνικο στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ τείχους. Ἡ ἐπιγραφή ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξὴ τοῦ τείχους κατὰ τὸν Α΄ μὲ Β΄ αἰ. μ.Χ. Γιὰ τὰ ὀνόματα *L. Vitellius* στὴν Κύπρο βλ. **Πάφ. 99**. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -νικος (καὶ -νίκης) βλ. Casevitz, *RPh* 76, 2002, σ. 225-231.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

ΣΤ. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων (Λεμ. 792-797)

Ι. Ἐπιγραφές σὲ πήλινα εἶδη (Λεμ. 792-796)

Λεμ. 792. ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΣΕ ΣΩΛΗΝΑ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ

84-85 μ.Χ. καὶ περίοδος αὐτοκρατορίας τοῦ Τραϊανοῦ

Ἀπότμημα πήλινου σωλήνα ποῦ βρέθηκε στὴ βάση ἐνὸς ὑδραγωγείου, καὶ φέρει δύο ἐπιγραφές: α) ἐπιγεγραμμένη χρονολογία, ποῦ πιθανῶς ἀναφέρεται στὸ τέταρτο ἔτος τῆς ἡγεμονίας τοῦ Δομιτιανοῦ καὶ β) ἀπόσπασμα ἐπιγραφῆς ποῦ πιθανῶς ἀναφέρεται σὲ κάποιον ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τραϊανοῦ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα.

Aupert κ.ἄ., BCH 124, 2000, σ. 541 (φωτ.) (AE 2000, 1493 a-b· SEG 50, 1370).

(α) [ἔτους] δ' Δο(μιτιανοῦ)

Τὸ τέταρτο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Δομιτιανοῦ εἶναι τὸ 84-85 μ.Χ. Ὁ πρῶτος ἐκδότης λαθασμένα δίδει τὸ δέκατο ἔτος, δηλ. τὸ 91 μ.Χ., πράγμα ποῦ διορθώνει ὁ Tybout στὸ SEG. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρονται στὸν αὐτοκράτορα Δομιτιανὸ βλ. Πάφ. 9.

(β) [ἔτους] [- - -] Τρα(ϊανοῦ).

Ὁ πρῶτος ἐκδότης ἐρμηνεύει αὐτὲς τὶς ἐπιγραφές ὡς ἀναφορὰ σὲ ἐπιδιόρθωση τοῦ ἀγωγοῦ νεροῦ ὑπὸ τὴν αὐτοκρατορία πρῶτα τοῦ Δομιτιανοῦ καὶ ἔπειτα τοῦ Τραϊανοῦ.

Λεμ. 793. ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΣΕ ΣΩΛΗΝΑ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ
119 μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα πήλινου σωλήνα ὑδραγωγείου, ποῦ φέρει ἐπιγεγραμμένη χρονολογία, ποῦ πιθανῶς ἀναφέρεται στὸ δεύτερο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Ἀδριανοῦ. Βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος.

Ἀμαθοῦς. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Aupert - Leriche, BCH 115, 1991, σ. 772 (φωτ.) (SEG 41, 1474).

[L] β´

Γιὰ ἐπιγραφή ποῦ ἀναφέρεται στὸ δεῦτερο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Ἀδριανοῦ πβ. **Λεμ. 794.**

Λεμ. 794. ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΣΕ ΣΩΛΗΝΑ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ
119 μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα πήλινου σωλήνα ὑδραγωγείου, ποῦ φέρει ἐπιγεγραμμένη χρονολογία, ποῦ πιθανῶς ἀναφέρεται στὸ δεῦτερο ἔτος τῆς ἡγεμονίας τοῦ Ἀδριανοῦ. Βρέθηκε στὴν Ἀμαθοῦντα στὴν τοποθεσία «Πιρθακάρης».

Petit κ.ἄ., BCH 114, 1990, σ. 1028 (φωτ) (= SEG 40, 1348).

L β´ Ἀδρι[ανοῦ]

Γιὰ ἐπιγραφή ποῦ ἀναφέρεται στὸ δεῦτερο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Ἀδριανοῦ πβ. **Λεμ. 793.**

Λεμ. 795. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΣΩΛΗΝΑ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ
119 μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα πήλινου σωλήνα ὑδραγωγείου. Βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος.

Aupert - Leriche, BCH 115, 1991, σ. 783 (φωτ. πίν. 47) (SEG 41, 1474).

δημ□ [όσιον]
ΠΑ[- - - - -]

Λεμ. 796. ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΣΕ ΣΩΛΗΝΑ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ
128 μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα πήλινου σωλήνα ὑδραγωγείου, ποῦ φέρει ἐπιγεγραμμένη χρονολογία, ποῦ πιθανῶς ἀναφέρεται στὸ ἐνδέκατο ἔτος τῆς ἡγεμονίας τοῦ Ἀδριανοῦ. Βρέθηκε στὴν ἀκρόπολη τῆς Ἀμαθοῦντος.

Ἐμαθοῦς. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Aupert - Leriche, BCH 115, 1991, σ. 783 (SEG 41, 1474).

Λ ια□´

II. Ἐπιγραφή σὲ *planta pedis* (Λεμ. 797)

Λεμ. 797. ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΕΛΜΑ ΠΟΔΙΟΥ

15 π.Χ.

Ἐπιγραφή σὲ πέλμα ποδιοῦ, μήκους 0,015 καὶ πλάτους 0,052 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἐπιγώνεια.

I. Nicolaou-Μιχαηλίδου, *Periclus*, σ. 119 (AE 2000, 1494).

L. Quedi
Statian(i).

Ἀμαθοῦς. Ἐπιγραφὲς ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

3. ΑΥΔΗΜΟΥ (Λεμ. 798-806)

Λεμ. 798. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ XXV ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ

198 μ.Χ. (;)

Μιλιοδεῖκτης ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Αὐδήμου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία συνανήκοντα τμήματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μέγιστο ὕψος 1,24, 1,16 καὶ 0,46 μ. ἀντιστοιχῶς καὶ διάμετρο 0,55 μ. Ὁ μιλιοδεῖκτης φέρει τέσσερεις ἐπιγραφές: (α) αὐτὴ ἢ λατινικὴ ἐπιγραφή, ἢ ὁποῖα χρονολογεῖται πιθανῶς τὸ 198 μ.Χ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ., (β) ἑλληνικὴ ἐπιγραφή, ἢ ὁποῖα χρονολογεῖται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 273-274 μ.Χ. (Λεμ. 802) (γ) ἑλληνικὴ ἐπιγραφή, ἢ ὁποῖα χρονολογεῖται κατὰ τὴν περίοδο τῆς πρώτης τετραρχίας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 293 καὶ 294 μ.Χ. (Λεμ. 803) καὶ (δ) λατινικὴ χρονολογουμένη ἀπὸ τὸ 324 μέχρι τὸ 333 μ.Χ. (Λεμ. 805).

Mitford, *AJA* 70, 1966, σ. 89-96, ἀρ. 1a (φωτ. πίν. 22, 1).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσημ. 213 (19) (ἀπλὴ μνεῖα).

[et imp. Caesari, L. Septimii Severi Pii]
[Pertinacis Part. Aug. f., Divi M. Antonini]
[Germ. Sarm. nepoti, Divi Antonini Pii
nepoti],

4 [Divi Hadriani et Di]v[i] Traia[ni
parthici]

[et divi] Nerb[us] (sic) a[ug]u[stus] p[ro]p[ri]o[rum], M.
Aurelio]

[Antonino Aug. trib. pot. et [[L. Septimio]
[Getae Caesari]] milia erexit Seb. Paphos,
sacra]

8 [metrop.] civita(t)[us] [provinciae
Cypri],

[per tib.] Cl. Su[b]stantia(n)[um] Proculum (;)
procos.]

[pr]o[vinciae].

Ἡ ἐπιγραφή ἀποκαταστάθηκε ἀπὸ τὸν πρώτο ἐκδόστη βάσει ἄλλων μιλιοδεικτῶν πρὸς τὸν Σεπτίμιο Σεβήρο. Ὅλοι οἱ ἄλλοι μιλιοδεῖκτες κατὰ τὴν περίοδο τῶν Σεβήρων ἀνεγέρθησαν ἀπὸ τὸν ἀνθύπατο Αὐδίο Βάσσο καὶ

Αύδημου. Μιλιοδείκτες.

χρονολογοῦνται κατὰ τὴν ἕκτη δημορχιακὴ ἐξουσία τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου καὶ τὸ ἕβδομο αὐτοκρατορικό του ἔτος, δηλ. τὴν περίοδο μεταξύ τῆς 23^{ης} Σεπτεμβρίου καὶ τῆς 9^{ης} Δεκεμβρίου τοῦ 198 μ.Χ.

Λεμ. 799- 801. ΤΡΕΙΣ ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΕΣ ΣΕ ΣΤΗΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΔΗΜΟΥ
(799): 253-258/9, (800): 293-294 καὶ (801): 306-307 μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 1,06 καὶ διαμέτρου 0,33 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Αὐδήμου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (RR 1563/1). Στὴν ἐπιφάνεια τῆς στήλης εἶναι ἐγγραμμὲνες τρεῖς ἐπιγραφές καὶ οἱ τρεῖς μιλιοδείκτες, οἱ ὁποῖες ἀνήκουν χρονολογικῶς σὲ διαφορετικὰς περιόδους. Ἡ πρώτη ἐπιγραφή χρονολογεῖται τὸ 253-258/9, ἡ δεύτερη τὸ 293-294 καὶ ἡ τρίτη τὸ 306-307. Ὁ πρῶτος μιλιοδείκτης ἀνεγέρθη ὑπὸ τοῦ Λικιννίου καὶ τοῦ υἱοῦ του Γαλλιανοῦ, ὁ δεύτερος ἀναφέρεται στὴν Πρῶτη Τετραρχία καὶ ὁ τρίτος στὴν Τρίτη Τετραρχία. Ἡ δεύτερη ἐπιγραφή ἔχει χαραχθεῖ κάτω ἀπὸ τὴν πρώτη, ἐνῶ ἡ τρίτη στὴν ἄλλη πλευρὰ τῆς στήλης (ἡ ἀρχὴ τῆς εἶναι εὐθυγραμμισμένη μὲ τὸ τέλος τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται στὴν πρώτη ἐπιγραφή ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,048, στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,05 καὶ στὴν τρίτη (στὴν ὁποία τὰ γράμματα τῶν τριῶν πρώτων γραμμῶν εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ ὅτι τῶν ὑπολοίπων) ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,055 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 191-5, ἀρ. 46 (φωτ. πίν. 45, 46a-c) (*SEG* 44, 1280).

(799) Ἐπὶ αὐτοκράτο-
ρος Καίσαρος Ποπλί-
ου Λικιννίου Οὐαλαι-
4 ριανοῦ Εὐσεβ[ο]ῦ[ς]
[Εὐτ]υ[χοῦς Σεβαστοῦ καὶ [αὐτο]-
[κράτο]ρος Καίσα[ρ]ος [Ποπλίου]
[Λικινν] <ίου> Γαλ[λιανοῦ] Σεβ[αστοῦ]

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ ἀναφέρεται στὸν αὐτοκράτορα Οὐαλεριανὸν καὶ τὸν υἱὸν του Γαλλιανόν. Τὸ 253 μ.Χ. ὁ Valerian προσαγορεύτηκε αὐτοκράτωρ καὶ τὸ ἴδιο ἔτος ἔδωσε

αὐτὸν τὸν τίτλο καὶ στὸν υἱό του. Τὸ 258 κατέλαβε τὴν Ἀντιόχεια καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνο βρῆκε τὸν θάνατο.

(800) [Ἐπ]ὶ αὐτοκράτορος Καί-
 [σα]ρος Γαΐου Αὐρηλίου
 [Οὐ]αλερίου Διοκλητιανοῦ [Σεβαστ]-
 4 [οῦ] (ἔτους) θ' Καίσαρος
 [καὶ αὐτοκρ]άτορος Καίσαρος Μάρκοϋϋ
 [Αὐρηλίου] Οὐαλερίου Μϋαϋ[ξιμιανοῦ]
 [Σεβαστο]ῦ, Μαξιμιανοῦ (ἔτους) η'
 8 [Καίσαρο]ς, Φλαυίου Οὐαλερίου
 [Κω]νσταντίου καὶ Γα-
 λερίου [Ο]ύϋαλερίου
 [Μ]αξιμιαϋνϋοϋϋ Κϋαισά-
 12 ρων· μίλια
 ις'

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ἡ ὁποία ἀρχίζει ὅπως καὶ οἱ ἄλλες δύο μὲ τὸ ἐπὶ μὲ γενικὴ πτώση, χρονολογεῖται τὸ ἕνατο ἔτος τοῦ Διοκλητιανοῦ (293 μ.Χ.) καὶ τὸ ὄγδοο τοῦ Μαξιμιανοῦ (294 μ.Χ.) ὡς Καίσαρες. Ὁ τρόπος αὐτὸς χρονολόγησής εἶναι σπάνιος, ἀφοῦ συνήθως ἡ χρονολόγηση γίνεται εἴτε μὲ τὸ αὐτοκρατορικὸ ἔτος εἴτε μὲ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἀξιώματα τοῦ αὐτοκράτορος βλ. E. J. Bickerman, *Chronology in Ancient World*, 1980, σ. 66. Ὁ Διοκλητιανὸς ἔγινε αὐτοκράτορας τὴν 20ῃ Νοεμβρίου τοῦ 284 καὶ τὸ 286 μ.Χ. εἶχε ὡς συναυτοκράτορα τὸν M. Aurelius Valerius Maximianus. Ἀναφέρονται ἀκόμη δύο Καίσαρες, ὁ Flavius Valerius Constantius, ὁ ὁποῖος ἔγινε Καῖσαρ τὴν 1^η Μαρτίου τοῦ 293, καὶ ὁ Galerius Valerius Maximian, ὁ ὁποῖος ἔγινε Καῖσαρ τὴν 1^η Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους.

(801) Ἐπὶ τῶν Κυ-
 ρίων ἡμῶν
 Καισάρων Γαλερίου
 4 Οὐαλερίου [[Μαξιμίνου]]
 καὶ Γαλερίου Οὐαλερίου
 [[Μαξεντίου]] καὶ Φλα-
 βείου Οὐαλερίου Κωνσταντείνου καὶ Λικ[ιν]-
 8 νίου Λικιννίου

+

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται τὴν περίοδο τῆς τρίτης τετραρχίας (25 Ἰουλίου 306 μέχρι Μάρτιο/Ἀπρίλιο τοῦ 307 μ.Χ.). Τὴν 1^η Μαΐου τοῦ 305 μ.Χ. ὁ Gaius Valerius Galerius ἔγινε Καῖσαρ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ στὴν Ἀνατολή (Αἴγυπτο καὶ

Συρία) ὑπὸ τὸν Αὐγούστο Gaius Valerius Galerius Maximianus. Τὸ ἴδιο ἔτος ὁ Flavius Valerius Severus ἔγινε Καῖσαρ ὑπὸ τὸν Αὐγούστο Flavius Valerius Constantinus μέχρι τὶς 25 Τουλίου τοῦ 306 μ.Χ., ὅποτε ἔλαβε τὸν τίτλο Αὐγούστος, ἀξίωμα ποῦ κράτησε μέχρι τὸν θάνατό του τὸν Μάρτιο/Ἀπρίλιο τοῦ 307 μ.Χ. Δύο Καίσαρες ἦταν ὑπὸ τὶς διαταγές του, ὁ M. Flavius Valerius Constantius (25 Τουλίου τοῦ 306 μ.Χ.) καὶ ὁ M. Aurelius Valerius Maxentius (28 Ὀκτωβρίου τοῦ 306 μ.Χ.).

Λεμ. 802. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ XXV ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ
273-274 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Αὐδήμου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία συνανήκοντα τμήματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μέγιστο ὕψος 1,24, 1,16 καὶ 0,46 μ. ἀντιστοίχως καὶ διάμετρο 0,55 μ. Ὁ μιλιοδείκτης φέρει τέσσερις ἐπιγραφές: (α) λατινικὴ χρονολογουμένη πιθανῶς τὸ 198 μ.Χ. (**Λεμ. 798**), (β) αὐτὴ ἢ ἑλληνικὴ ἐπιγραφή μὲ λίγα διασωθέντα γράμματα, ὕψους 0,055 μ., ἢ ὁποῖα χρονολογεῖται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 273-274 μ.Χ., (γ) ἑλληνικὴ ἐπιγραφή, ἢ ὁποῖα χρονολογεῖται κατὰ τὴν περίοδο τῆς πρώτης τετραρχίας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 293 καὶ 294 μ.Χ. (**Λεμ. 803**) καὶ (δ) λατινικὴ χρονολογουμένη ἀπὸ τὸ 324 μέχρι τὸ 333 μ.Χ. (**Λεμ. 805**).

Mitford, *AJA* 70, 1966, σ. 89-96, ἀρ. 1b (φωτ. πίν. 22-3, πίν. 1-3).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσημ. 213 (19) (ἀπλὴ μνεία).

(defaced)

- - AY - -

(defaced)

-MAN - -

Θὰ μπορούσε νὰ ἀποκατασταθεῖ Αὐ[ρηλιανο.] καὶ [Γερ]μαν[ικο.].

Λεμ. 803. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ XXV ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ
293-294 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Αὐδήμου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία συνανήκοντα τμήματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μέγιστο ὕψος 1,24,

Αρχαιολογικό Μουσείο τῆς Λεμεσοῦ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία συνανήκοντα τμήματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μέγιστο ὕψος 1,24, 1,16 καὶ 0,46 μ. ἀντιστοίχως καὶ διάμετρο 0,55 μ.. Ὁ μιλιοδείκτης φέρει τέσσερις ἐπιγραφές: (α) λατινικὴ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται πιθανῶς τὸ 198 μ.Χ. βλ. (Λεμ. 798), (β) ἑλληνικὴ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 273-274 μ.Χ. (Λεμ. 802) (γ) ἑλληνικὴ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται κατὰ τὴν περίοδο τῆς πρώτης τετραρχίας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 293 καὶ 294 μ.Χ. (Λεμ. 803) καὶ (δ) αὐτὴ ἡ λατινικὴ ἐπιγραφή χρονολογουμένη ἀπὸ τὸ 324 μέχρι τὸ 333 μ.Χ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,055 μέχρι 0,07 μ.

Mitford, *AJA* 70, 1966, σ. 89-96, ἀρ. 1d (φωτ. πίν. 22-3, πίν. 1-3).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑπόσημ. 213 (19) (ἀπλὴ μνεία).

[ddd.nnn.]
 Fl. [Constantino, victori]
 m[aximo ac triumphatori],
 4 [semper Augusto, et]
 [Fl. Cl. Co]n[st]a[n]tino et]
 [Fl. Iul.] C[on]stantio
 [nob]b. Caesaribus
 8 m(ilia) XXV

Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή τιμᾶται ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ οἱ δύο μεγαλύτεροί του υἱοί, ὁπότε ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται μεταξὺ τῆς 8^{ης} Νοεμβρίου τοῦ 324 μ.Χ, ὁπότε ὁ Constantius ἐγίνε Caesar καὶ τῆς 25^{ης} Δεκεμβρίου τοῦ 333, ὁπότε ἀπέκτησε τὸν τίτλο καὶ ὁ Constans ὁ νεώτερος. Ὁ μιλιοδείκτης αὐτὸς ἦταν τοποθετημένος σὲ ἀπόσταση 25 ῥωμαϊκῶν μιλίων ἀπὸ τὴ Νέα Πάφο.

Λεμ. 806. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ XXV ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ

363-4 μ.Χ.

Μέρος τῆς ἐγγάρακτης ἐπιφάνειας μιλιοδείκτου ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε δυτικῶς τοῦ χωριοῦ Αὐδήμου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσείο τῆς Λεμεσοῦ. Ἐχει ὕψος 1,08 καὶ μέγιστη διάμετρο 0,46 μ. Ὁ μιλιοδείκτης φέρει δύο ἐπιγραφές: (α) ἑλληνικὴ χρονολογουμένη κατὰ τὰ τέλη τοῦ Β' αἰ. μ.Χ. (Λεμ. 804) καὶ (β) αὐτὴ ἡ λατινικὴ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χρονολογεῖται κατὰ τὸ 363-4 μ.Χ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,33 μέχρι 0,07 μ.

Mitford, *AJA* 70, 1966, σ. 96-8, ἀρ. 2b (φωτ. πίν. 24, πίν. 4-5).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσημ.
213 (20) (ἄπλη μνεία).

[d.n.]
[Fl. Iov]iani
[maxi]mi victoris
4 [ac tr]iumfatoris,
[sempe]r Augusti
[anni] (;) II

Ὁ *Ιονίαν* κυβέρνησε ἀπὸ τὰ τέλη Ἰουνίου τοῦ 363 μ.Χ.
μέχρι τὰ μέσα Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

4. ΠΑΡΑΜΑΛΙ (Λεμ. 807-810)

Λεμ. 807. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ VII ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΦΟ
273-4 μ.Χ.

Ὁ μιλιοδείκτης αὐτὸς βρέθηκε 200 μ. ἀνατολικῶς τοῦ χωριοῦ Παραμάλι. Κατὰ χώραν. Ὁ λίθος φέρει τέσσερις ἐπιγραφές: Αὐτὴν τὴν ἐλληνικὴ ἐπιγραφή, ἢ ὁποία χρονολογεῖται τὸ 273-4 μ.Χ., τὴν **Λεμ. 808** (ἐλληνικὴ ποὺ χρονολογεῖται σιὰ τέλη Γ΄ αἰ. μ.Χ.), **Λεμ. 809** (λατινικὴ τοῦ 293-4 μ.Χ.) καὶ τὴν **Λεμ. 810** (λατινικὴ τοῦ 363-4 μ.Χ.).

LBW 2807· CIL 3, 219· IGR 3, 968a· Mitford, ABSA 42, 1947, σ. 217- 8, ἀρ. 7.

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσημ. 213 (21)* (ἀπλὴ μνεῖα).

Αὐτοκρ[άτο]ρα
Καίσαρα [Λο]ύκιον
Δομίτι[ον [[Αύρηλ]-
4 [ιαν]ό[ν]]], [Εύσ]εβῆ Εὐτ[υχῆ]
[ἀνίκ]ητ[ον, Σε]βαστόν,
[ἀρχιερέα μέγ]ιστον, Γ[οτ]-
[θικόν, Γερμα]νικόν,
8 [Παρθικόν (;) μέ]γιστον δ[ημ]-
[αρχικῆς ἐ]ξουσίας
[τὸ γ΄ (;), αὐτοκρ]άτορα
[τὸ -, ὑπατον], πατέρα
12 [πατρίδος, ἀν]θύπατον.

Ἡ ἀπόσβεση τοῦ ὀνόματος τοῦ Αὐρηλιανοῦ εἶναι πολὺ σπάνια. Γιὰ μιλιοδείκτη που ἀναφέρει πιθανὸν τὸν Αὐρηλιανὸ πβ. **Κερ. 4.**

Λεμ. 808. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ VII ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΦΟ
τέλη Γ΄ αἰ. μ.Χ.

LBW 2807· CIL 3, 219· IGR 3, 968c.

Πβ. *Mitford, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσημ. 213 (21)* (ἀπλὴ μνεῖα).

. BY . .
[N]εικητῆς
. . ἔτους . . .
4 . . πατριδ[- -]

Παραμάλι. Μιλιοδεΐκτες.

καὶ ἔτους . . .
L^A L^A

Λεμ. 809. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ VII ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΦΟ
293-4 μ.Χ.

LBW 2807· CIL 3, 219· IGR 3, 968b.
Πβ. Mitford, *ANRW II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑπόσημ. 213*
(21) (ἄπλη μνεία).

. . . Valeri . . .
. . . Valeri . . .
. is
. III
4 iisi . st . . a
. Const . . .
. UIC
VII OI
8 F. Odemi
. c. du . . .
. VII

Λεμ. 810. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ VII ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΦΟ
363-4 μ.Χ.

LBW 2807· CIL 3, 219· IGR 3, 968d.
Πβ. Mitford, *ANRW II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑπόσημ. 213*
(21) (ἄπλη μνεία).

D(omino) n(ostro)
Fl. Iouiani
maximi victoris
4 ac triumphatoris
semper Augusti

Παραμάλι. Μιλιοδείκτες.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

ΙΙΙ. ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ (Λευκ. 1-106)

1. ΣΟΛΟΙ (Λευκ. 1-45).

Α. Επίσημες ἐπιγραφές (Λευκ. 1-3)

Λευκ. 1. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ

54-68 μ.Χ.

Ὀγκόλιθος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἀριστερά, ὕψους 0,265, πλάτους 0,255 καὶ μεγίστου πάχους 0,29 μ. Βρέθηκε ἀπὸ κατοίκους τῆς Γαληνῆς, τέσσερα περίπου χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τῶν Σόλων. Ἐκτίθεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (ἀρ. 554). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,038 μ.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 28-31, ἀρ. 15 (φωτ. 17, σ. 31)· Moretti, *RFIC* 109, 1981, σ. 264-8 (*SEG* 31, 1363)· Christol, *Chiron* 16, 1986, σ. 1-5 (= *SEG* 36, 1264).

[Νέρων Κλαύ]διος Καῖ-
[σαρ Σεβαστ]ὸς Γερμανι-
[κὸς τὸ ὕδωρ] εἰσήγαγε

4 [διὰ *praenomen* ca. 6-7] Μειλιωνίου
[*cognomen* ca. 8-9 ἀ]νθυπάτου.

4-5. [διὰ Οὐειλίου ?] Μειλιωνίου | [τοῦ ἀγνοῦ ? ἀ]νθυπάτου, Mitford· [διὰ] μειλίων Του|[λίου Κόρδου ἀ]νθυπάτου, Moretti.

Ἡ ἔκταση τοῦ ἀριστεροῦ περιθωρίου μπορεῖ νὰ ἐξαχθεῖ μὲ βεβαιότητα ἀπὸ τὴν ἀποκατάσταση κυρίως τοῦ δεύτερου στίχου ἀλλὰ καὶ τοῦ τρίτου. Κατὰ συνέπεια γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἐπιγραφῆς πρέπει νὰ ληφθεῖ ὑπόψιν ὅτι ἡ μέγιστη ἀπώλεια εἶναι 9 ἢ 10 γράμματα. Αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ πρώτου στίχου, ἀφοῦ ἀπὸ τὶς δύο δυνατὲς ἐπιλογές, ἤτοι [Τιβέριος Κλαύ]διος καὶ [Νέρων Κλαύ]διος, μόνο ἡ δεύτερη μπορεῖ νὰ εἶναι ὀρθή. Γιὰ τὴν ἀποκατάσταση [τὸ ὕδωρ] εἰσήγαγε πβ. **Κερ. 1**, 11. Τὸ ὕδραγωγεῖο τῶν Σόλων εἶναι γενικῶς ἀγνωστο, ἀφοῦ δὲν ἔχουμε ἄλλη ἀναφορὰ γι' αὐτὸ οὔτε γνωρίζουμε τὴν ἀκριβῆ τοποθεσία του. Οἱ ἀρχαῖοι Σόλοι ἦταν κτισμένοι μεταξὺ δύο ποταμῶν. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου ποὺ σχετίζονται μὲ τὸν Νέρωνα βλ. **Αμμ. 22**.

Σόλοι. Επίσημες ἐπιγραφές.

Στὸν στίχο 4 ἔχουμε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθυπάτου *Μειλιωνίου*. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ *Milionius* εἶναι *nomen*, γιὰ τὸ ὁποῖο βλ. *CIL* 6, 34 καὶ 11, 4892, πβ. *AE* 1913, 148. Ὁ Mitford συνδέει τὸν Μειλιώνιο αὐτὸν μὲ τὴν ἐπιγραφή **Πάφ. 2**, μετὰ ἀπὸ τὶς διορθώσεις τοῦ ὀνόματος σὲ *M[ι]<λ>ι<ω>νίωι*, τὸν ὁποῖο θεωρεῖ ἀδελφὸ του, ἀλλὰ κάτι τέτοιο προϋποθέτει πολλὰς ἐπεμβάσεις στὸ κείμενο.

Λευκ. 2. ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΚΙΟΝΟΣΤΟΙΧΙΑΣ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΕΝΝΕΑ ΚΙΟΝΕΣ μέσα Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα στήλης ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,50 καὶ πλάτους 0,59 μ. Βρέθηκε στοὺς Σόλους καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,068 μέχρι 0,08 μ.

Περισιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, σ. 452· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 39-41, ἀρ. 19 (φωτ. 21, σ. 41).

πβ. Mitford, *IK*, σ. 225 (γιὰ τὴν ἀνεύρεση τῆς κιονοστοιχίας στοὺς Σόλους) καὶ *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1328, ὑποσ. 180 (ἀπλή μνεία).

[ὁ δεῖνα]	ἐμὲ καὶ τοὺς
[τοῦ δεῖνος]	λοιποὺς
[ἀνέστησεν]	λη΄.

Τὸ κείμενο ἔχει συνταχθεῖ σὲ πρῶτο πρόσωπο, ὅπως τὰ ἀναθήματα τῆς ἀρχαϊκῆς καὶ πρώιμης κλασικῆς ἐποχῆς. Γιὰ τὴν ἀνέγερση κιονοστοιχίας ἀπὸ τριάντα ἐννέα κίονες πβ. **Λεμ. 112**. Ἐχει ἐντοπισθεῖ ἀνασκαφικῶς τὸ σημεῖο ἀνεγέρσεως τῆς κιονοστοιχίας.

Λευκ. 3. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΟΛΟΥΣ Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα μαρμάρινης λευκῆς στήλης, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,122, πλάτους 0,065 καὶ πάχους 0,015 μ. Βρέθηκε στοὺς Σόλους καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,007 μέχρι 0,012 μ.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 38-9, ἀρ. 18 (φωτ. 20, σ. 39).

[- - τὸ] θ[]΄ (;) ἔτος [- - - - -]
[- - -]ΕΙΝ ἦτιν[ι - - - - -]
[- - -]ΟΣ φροντ[ίζει (;) - -]
4 [- - -] τῆ Σολίω[ν πόλει - -]

Σόλοι. Επίσημες ἐπιγραφές.

[- - -] ΗΝ υ. ὁ ΣΠΟ [- - - - -]
[- - -] τ□ε πρὸς Σ□ [- - - - - - - -]
[- - - - - - - - -] Ε [- - - - - - - - - -]

Στὸν πρῶτο στίχο θὰ μποροῦσε νὰ ἀποκατασταθεῖ ὡς [- -
κα] θ□' (;) ἔτος.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Τὸ τοπωνύμιον Φλάσου διασώζεται ὡς σήμερα γιὰ τὸν οἰκισμὸν μεταξὺ τῆς Σκουριώτισσας καὶ τῆς Εὐρύχου. Μιὰ τοπικὴ ἐταιρεία ἐργολάβων ἐργοδοτήθηκε ἀπὸ τὸν *procurator* τῶν μεταλλείων τῶν τριῶν κοινοτήτων, τὸν ὁποῖο τιμοῦν, σύμφωνα μὲ τὸν Mitford. Μὲ παλαιογραφικὰ κριτήρια ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ χρονολογεῖται στὸν Β΄ αἰ. μ.Χ.

Λευκ. 6. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΜΑΡΚΟ ΑΥΡΗΛΙΟ
161 - 180 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιά καὶ κάτω, ἀποτελουμένη ἀπὸ δύο συνανήκοντα τμήματα, ὕψους 0,195, πλάτους 0,29 καὶ πάχους 0,035 μ. Εὐρίσκετο γιὰ ἄρκετὰ ἔτη σὲ ἰδιωτικὴ συλλογή, ἕως ὅτου ἀγοράσθηκε ἀπὸ τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας, ὅπου καὶ φυλάσσεται (Inv. 1968/V-30/733, Ins. GR. 151). Προέρχεται ἀπὸ τοὺς Σόλους. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

Hogarth, *Devia Cypria* 1889, σ. 113-4, ἀρ. 35 (IGR 3, 929)· I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 71-3, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 13,1) (*SEG* 25, 1050).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1328, ὑποσ. 185 (ἀπλή μνεία).

Αὐτοκράτορα Καί[σαρα]
Μ(ἄρκον) Αὐρήλιον Ἄντων[νι]-
νον Σεβαστὸν [ταμ]-
4 ίαι ἄρξαντες Π[το]-
λεμαῖος Ὀνα□[σα]-
[γόρο]υ□ (;) κ□[αὶ - - -]
- - - - -

1. Κα[ί]σ(α)ρα, *IGR* 2. Ἄντων[νι], *IGR* 3. [οὶ ταμ], *IGR* 4.
Ὀν..., *IGR* 5. *nil IGR*.

Οἱ *ταμίαι*, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τὸν αὐτοκράτορα Μ. Αὐρήλιο Ἄντωνῖνο, εἶναι τοπικοὶ οἰκονομικοὶ ἄρχοντες, οἱ φυλάττοντες τὸν θησαυρὸν τῆς πόλεως· δὲν πρέπει ἐπομένως νὰ συγχέονται μὲ τοὺς λογιστὰς (*quaestores*) τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, οἱ ὁποῖοι σὲ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις διορίζονταν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα ὡς ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι ποὺ βοηθοῦσαν τὸν διοικητὴν στὸν ἔλεγχο τῶν δαπανῶν τῶν πόλεων βλ. G. P. Burton, *Chiron* 9, 1979, σ. 465-487. Γιὰ ἄλλες περιπτώσεις δημοσίων ἀρχόντων στὴν Κύπρο κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 4: Πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα. Γιὰ τὴν ἐπιβίωση στὴν ὀνοματολογία αὐτῆς τῆς περιόδου ὀνομάτων ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ δυναστεία τῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου βλ. **Λεμ. 338.**

Λευκ. 7. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ [ΚΟΜΜΟΔΟ] 185 - 191 μ.Χ.

Δύο ἀποτμήματα μαρμάρινης πλάκας, ποῦ δὲν συνανήκουν. Τὸ πρῶτο, ὕψους 0,23 καὶ πλάτους 0,14 μ., παραδίδει τὴν ἀρχὴ τῆς ἄνω ἀριστερὰ ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας, καὶ τὸ δεῦτερο, ὕψους 0,19 καὶ πλάτους 0,11 μ., τμῆμα τῆς δεξιᾶς. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ποταμὸς τοῦ Κάμπου (χώρα τῶν ἀρχαίων Σόλων) καὶ φυλάσσεται στὴν κυπριακὴ συλλογὴ τοῦ Statens Historiska Museum στὴ Στοκχόλμη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,035 μ.

SCE 3, σ. 624-5, ἀρ. 9· Mitford, OA 6, 1950, σ. 35.

Πβ. τοῦ ιδίου, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1328, ὑποσ. 184.

Αὐτοκ[ράτορι Καίσαρι Μάρκῳ]
Αὐρ[ηλίῳ Κομμόδῳ Ἄντωνεῖ]-
νω [Σεβαστῶ Εὐσεβεῖ Εὐτυ]χε[ῖ]
ἢ [- - - - c. 18 - - - -]ΕΙΟΝ
[- - - - c. 19 - - - -]Γ□Ε. (κισσόφυλλο)

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογήθηκε ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες μεταξὺ τῶν ἐτῶν 185 ἕως 191 μ.Χ. μὲ κριτήριον ἀφενδὸς τὴν προσθήκην τοῦ τίτλου *Felix* στὸ *Pius* στὴν περίπτωσιν τοῦ Κομμόδου τὸ 185 μ.Χ. (στὴν περίπτωσιν τοῦ Καρακάλλα τὸ 211 μ.Χ.), καὶ ἀφετέρου τὸ ὅτι ὁ Κόμμοδος ἀπὸ τὸ 180 μέχρι τὸ 191 μ.Χ. προσαγορευόταν ὡς *M. Aurelius Commodus Antoninus Augustus* βλ. Lassère, *ManuelER*², σ. 1012.

Λευκ. 8. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΦΟΥΛΒΙΟ ΜΑΡΚΟ ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἄνω καὶ κάτω καὶ φθαρμένη δεξιᾶ, ὕψους 1,10 καὶ διαμέτρου 0,54 μ. Βρέθηκε στοὺς Σόλους στὴν περιοχὴ «Σιαμπάτι» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1963/VIII-27/1, Inscr. 476). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,06 μ.

I. Nicolaou, RDAC 1964, σ. 196-7, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 21,9) (AE 1966, 491· SEG 23, 659).

Δ(όγματι) β(ουλῆς) δ(ήμου)
ὁ ἥρωσ
ἀ[ω]ρόβιος
4 Μᾶρ(κος) Φούλ(βιος)
Μᾶκρος ὁ λαμ(πρότατος)
υῖος Ἀρριανοῦ

Σόλοι. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

τοῦ λαμπροῦ (άτου)
8 ταμ(ίου) κ(αί) λογ(ιστοῦ).

-
3. Δ<ω>ρόβιος, Nicolaou· άωρόβιος, AE· <ά>ρόβιος, SEG
4. Φούα, Nicolaou· Φού<λ>(βιος), SEG 5. Μᾶκρος ὁ
λαμ(πρότατος), SEG: Μακροσόλα μ', Nicolaou.

Σχόλια: στ. 5: Μᾶκρος. Ἑλληνικὴ ἀπόδοση τοῦ
λατινικοῦ ὀνόματος *Macer*, *Macri*.

Γιὰ τὸν *M. Fulvius Macer*, υἱὸ τοῦ Ἀρριανοῦ ποὺ ὑπῆρξε
ταμίας καὶ λογιστής, ὁ ὁποῖος τιμᾶται μὲ ἀπόφαση τῆς
βουλῆς καὶ τοῦ δήμου δὲν γνωρίζουμε τίποτα περαιτέρω. Γιὰ
τὸ ὄνομα βλ. L. Petersen, *PIR IV*², 1966, σ. 329, ἀρ. 732.
Τὸ ἐπίθετο άωρόβιος τίθεται ἀντὶ τοῦ δωρόβιος βλ. *LSJ*⁹
supplement σ.λ.

Τρεῖς εἶναι οἱ λογισταί, οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστοὶ μέσα
ἀπὸ τὶς ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες στὴν Κύπρο: ὁ *C. Julius*
Helianus Polybianus (Πάφ. 14 καὶ 71), ὁ *Fulvius Arrianus*
(Λευκ. 8) καὶ ὁ [- - -]us *Arrianus* (Λάρ. 28).

Γιὰ τὸ ἠρωίς καὶ ἠρωος βλ. Λεμ. 46.

Σόλοι. Τιμητικές επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Γ. Αναθηματικές επιγραφές (Λευκ. 9-13)

Λευκ. 9. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ [ΤΡΑΪΑΝΟ]

άρχες Β' αί. μ.Χ.
(116-117 μ.Χ.)

Όγκόλιθος από άμμόλιθο, αποκεκρουμένος άριστερά, ύψους 0,315, μεγίστου σωζομένου πλάτους 0,325 και πάχους 0,16 μ. Βρέθηκε στους Σόλους και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λευκωσίας. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,02 μέχρι 0,025 (στον στίχο 5 από 0,025 μέχρι 0,027) μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 32-3, άρ. 16 (φωτ. 18, σ. 31).

Πβ. του ίδιου, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1327, ύποσ. 178 (άναφορά στη χρονολογία) και σ. 1328, ύποσ. 182 (άποκατάσταση του στίχου 8). ANRW II 18.3, 1990, σ. 2200, ύποσ. 124 (άναφορά στο ρήμα καθιέρωσεν ή ανέστησεν του στίχου 7).

[Αυτόκράτορα] Νέρουαν
[Τραϊανόν Καίσαρ]α άριστον
[- - - - - Σεβα]σ□τόν

4 [Γερμανικόν Δ]ακικόν
[Παρθικό]ν·

[ό δεΐνα του δεΐνος]Υ□Σ άρξας τὸ ιθ' L
[καθιέρωσεν (;) ὕ]π□ερ πατρός

8 [αὐτοῦ ναὸν καὶ ἄ]γ□α□λ□μ□α,
[γυμνασιαρχῶν (;)] τὸ κ' L.

3. [άνίκητον ? Σεβα]σ□τόν, Mitford.

Η αναθηματική αυτή επιγραφή πρὸς τὸν Τραϊανὸ κατὰ τὸ τελευταῖο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας του ἔγινε ἀπὸ ἕναν πολίτη τῶν Σόλων, ὁ ὁποῖος τῆ χρονιὰ τοῦ ἀναθήματος ἦταν ἄρχων. Δὲν μᾶς ἔχει σωθεῖ τι ἀφιερώνει στὸν Τραϊανὸ ἀλλὰ ἢ ἀποκατάσταση τοῦ Mitford στὸν στ. 8 πιθανὸν νὰ εἶναι ὀρθή, πβ. τὸ ἀντίστοιχο παράδειγμα στὴν ἐπιγραφή **Κερ. 9**.

Γιὰ τὸ σύμβολο L ποὺ δηλώνει τὸ ἔτος βλ. **Λευκ. 75**. Ἡ ἀποκατάσταση τοῦ Mitford στὸν στ. 3 εἶναι πολὺ ἀμφίβολη, διότι ἔχουμε μὲν παράλληλα, ὅπου χρησιμοποιεῖται τὸ ἐπίθετο *άνίκητος* (βλ. IGR 3, 1333, 1346 καὶ 1738) ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ στρατιωτικοὺς τίτλους· σημειώνεται ὅμως ὅτι οὐδέποτε χαρακτηρίζει τὸν Τραϊανὸ βλ. Lassère, *ManuelER*, σ. 1007.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὸ εἰκοστὸ ἔτος τοῦ Τραϊανοῦ, δηλαδή ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου 116 μέχρι τὸ θάνατό του τὸν Αὐγούστο τοῦ 117 μ.Χ.

Λευκ. 10. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟ ΣΕΒΑΣΤΟ

μέσα Β΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἀριστερά, μεγίστου ὕψους 0,25, μεγίστου σωζομένου πλάτους 0,26 καὶ πάχους 0,03 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Γαληνὴ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,033 (στὸν στίχο 2 τὸ ὄμικρον 0,009· στὸν στίχο 3 τὸ ὠμέγα 0,006) μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 33-4, ἀρ. 17 (φωτ. 19, σ. 39).

[- - - - - Αφ]ροδείτηι
[- - - - -] καὶ Αὐτοκράτορι
[Καίσαρι Τίτ]φ Αίλιφ Ἀδριανῶ
4 [Ἀντωνεῖν]φ Σεβαστῶ
[Γερμανικ]ῶ □ Δακικῶ
[Εὐσεβεῖ Θεοῦ Ἀ]δ □ ρι □ [ανοῦ υἱῶ]
- - - - -
- -

Σχόλια: στ. 1: [Αφ]ροδείτηι. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τοὺς τίτλους τοῦ Ἀντωνίνου Σεβαστοῦ *Germanicus* καὶ *Dacicus*, πβ. ILS 345 βλ. καὶ Cagnat, *Épigraphie Latine*, σ. 197, ὑποσ. 1.

Λευκ. 11. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ [Δ]ΙΑ ΟΛΥΜΠ[ΙΟ]

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πινακὶς ἀποτελουμένη ἀπὸ δύο μὴ συνανήκοντα ἀποτμήματα. Τὸ πρῶτο ἔχει ὕψος 0,34 καὶ πλάτος 0,20 μ. καὶ τὸ δεύτερο ὕψος 0,13 καὶ πλάτος 0,12 μ. Βρέθηκε στουὺς Σόλους (Ποταμὸς τοῦ Κάμπου) καὶ φυλάσσεται στὸ Statens historiska Museum στὴ Στοκχόλμη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,04 μ.

SCE 3, σ. 623-4, άρ. 8· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1328-9, ύποσ. 179 (άποκατάσταση έπιγραφής) (= *SEG* 30, 1659)· τοῦ ίδίου, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2192, ύποσ. 86 (διόρθωση τῶν στ. 3 καὶ 4) (*SEG* 40, 1375).

[Δ]ία Ὀλύμπ[ιον]
[ὕ]πὲρ τῆς Σε[ραπ]ων-
[ὕ]μου καὶ Λέο[ντι]ος
4 [σ]ωτηρίας Φιλό[τιμ]ος
[Οὕ]πρει (;) κατὰ χρ[ημα]-
τισμόν.

2-3. Σε[ραπ]ων|[ὕ]μου], Mitford εἰς *ANRW* II 18.3: Σε[ραπ]ων|[ό]μου], Mitford εἰς *ANRW* II 7.2 **4.** Φιλό[τιμ]ος, Mitford εἰς *ANRW* II 18.3: Φιλό[δημ]ος, Mitford εἰς *ANRW* II 7.2.

Τὸ ὄνομα *Σεραπώνυμος* άπαντιᾶ άπαξ στήν Κύπρο βλ. *LGPN*¹ σ.λ. Ὁ τύπος τοῦ πατρωνυμικοῦ [Οὕ]πρει στὸν στ. 5 ἴσως νά εἶναι γενικὴ πτώση ένδς άνατολικοῦ ὀνόματος λ.χ. *Ούπρης* κατὰ τὸν Mitford καὶ τὸ *SEG* 40.

Λευκ. 12. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ ΟΡΕΙΑ ΕΠΗΚΟΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΟ ΦΛΑΒΙΟ ΖΗΝΩΝΑ Β' αί. μ.Χ.

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ὕψους 0,435, πλάτους 0,181 καὶ πάχους 0,032 μ. Βρέθηκε σὲ ναὸ στοὺς Σόλους καὶ δέν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινὴ τῆς θέσης.

SCE 3, σ. 626-7, άρ. 12· Χατζηιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα' καὶ Δβ' (1980), άρ. 20.35.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1328, ύποσ. 179 (άπλη μνεία).

Ἀφροδεῖτη Ὀρεία
έπηκόω τὸν Ὑπνον
Τίτος Φλάουιος
Ζήνων εὐξάμενος.

Ὁ Τίτος Φλάβιος Ζήνων άφιερώνει ένα άγαλμα τοῦ Ὑπνου πρὸς τὴν Ἀφροδίτη Ὀρεία. Εἶναι ἡ μοναδικὴ έπιγραφὴ ποὺ ἔχουμε μὲ μνεία τῆς *Ἀφροδείτης Ὀρείας*, γιὰ τὴν ὁποία βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 85. Τὸ επίθετο *έπήκοος* ποὺ προστίθεται σ' αὐτὴν τὴν έπιγραφὴ στοῦ Ἀφροδίτη Ὀρεία δέν εἶναι άποκλειστικὸ τῆς Ἀφροδίτης. Λέγεται γιὰ κάθε θεότητα ποὺ *έπήκουσε* στὰ τάματα καὶ τῖς προσευχές, δηλαδὴ πραγματοποίησε ὄ,τι τῆς ζητοῦσαν βλ.

καὶ βλ. Guarducci, *Epigrafia greca*, σ. 275-6. Στὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου τὸ ἐπίθετο αὐτὸ φέρει ἡ Ἄρτεμις (βλ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 128, ἀρ. 28) καὶ ὁ Ἑρμῆς (βλ. **Αμμ. 82**). Γιὰ τὸ ὄνομα Ζήνων βλ. **Λεμ. 232**.

Λευκ. 13. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ (;)
Γ' αἰ. μ.Χ.

211-217 μ.Χ.

Ἀπότμημα μαρμάρινου ἐπιστηλίου, μήκους 0,62 μ.
Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ποταμὸς τοῦ Κάμπου καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Karageorghis, *BCH* 97, 1973, σ. 671-2 (φωτ. πίν. 107).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1974, 649 (ἀπλή μνεία).

Ἐπὶ αὐτοκράτορος Καίσαρος Μ. Αὐρη[λίου]

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ ἀναφέρεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὸν Καρακάλλα.

Δ. Επιτύμβιες ἐπιγραφές (Λευκ. 14-27)

Λευκ. 14. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΗΝΙΔΟΣ
Α΄ αἰ. π.Χ. - Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη στήλη. Βρέθηκε στὸ Καραβοσιτάσι, κοντὰ στοὺς Σόλους. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 19 (Myres, *HCC*, σ. 551, ἀρ. 1922).

Δημήτριε
Βαρηνίδος
χρησιέ, χαῖρε.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη ἓνα παράδειγμα χρήσεως τοῦ μητρωνυμικοῦ ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ βλ. **Λεμ. 204**, πβ. Tatakis, *Αρχ. Μακεδ. V*, σ. 1453-1471. Τὸ ὄνομα *Βαρηνίς* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λευκ. 15. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΔΟΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη λευκὴ στήλη, ἀποκεκρουμένη κάτω, ὕψους 0,42, πλάτους 0,282 καὶ πάχους 0,04 μ. Βρέθηκε στοὺς Σόλους (Ποταμὸς τοῦ Κάμπου) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,028 μ.

Mitford, *OA 6*, 1950, σ. 44-5, ἀρ. 22 (φωτ. 24, σ. 43).

Εὐτυχίς Ν-
ικηφόρου
Καρυσσιό{υ}-
4 υ□ θυγάτηρ
[το]ϋ□ ἐνπόρ-
[ου σί]τ□ων (;) ἰή,
[ξένε (;) μ]ν□ήσθ-
8 [ητι - - - - -]

Σχόλια: στ. 3-4: *Καρυσσιό|υ*. Διπλασιασμὸς τοῦ συριστικοῦ [s] πρὸ τοῦ ὀδοντικοῦ [t] βλ. Gignac 1981, σ.

159, πβ. Mendez Dosuna J., *Sym. Mit.* I, 1985, σ. 647-655. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

στ. 5-6: ἐνπόρ[ου]. Γιὰ τὴ γραφὴ ΝΠ ποὺ ἀποδίδει [mb] βλ. Brixhe 1987², σ. 41-42. Ἡ ἔμβασις ἀποδίδεται μὲ Ν (τὸ μοναδικὸ ληκτικὸ ἔρρινο τῆς ἀρχαίας [καὶ νέας] ἑλληνικῆς γλώσσας, κατὰ τὸ γλωσσικὸ αἰσθητήριον τοῦ φυσικοῦ ὀμιλητῆ) βλ. Brixhe 1987², σ. 34.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχίς* βλ. **Λεμ. 366**. Ὁ *Νικηφόρος* ὑπῆρξε ξένος στὴν Κύπρον, ἀπὸ τὴν Κάρυστον τῆς Εὐβοίας· γιὰ μαρτυρίαν ἀκόμη ἐνὸς *Καρύστιου* στὴν Κύπρον βλ. Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 338, ἀρ. 3. Γιὰ τοὺς ξένους στὴν Κύπρον βλ. *Εἰσαγωγή*, κεφάλαιον 10: *Ξένοι στὴν Κύπρον*, σ. 153-157. Γιὰ τὸ ὄνομα *Νικηφόρος* βλ. **Λεμ. 746**.

Λευκ. 16. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΣΒΟΛΙΟΥ
Β' - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ἀποτελουμένη ἀπὸ τρία ἀποτμήματα. Τὰ δύο μεγαλύτερα, τὰ ὁποῖα συνανῆκουν, ἔχουν ὕψος 0,185, πλάτος 0,342 καὶ πάχος 0,023 μ. Τὸ τρίτον, ὕψους 0,04 καὶ πλάτους 0,07 μ., εἶναι ἀνεξάρτητον. Βρέθησαν στὸ χωριὸν Γαληνὴ καὶ φυλάσσονται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖον τῆς Λευκωσίας (ἀρ. IG. 2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,022 μ. (τὸ φεῖ 0,028 μ.).

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 41-2, ἀρ. 20 (φωτ. 22, σ. 41). Peek, *GVI*, 1955, ἀρ. 1598. Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα' καὶ Δβ' (1980), ἀρ. 111. Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 116-7 (**E43**) καὶ 374-8 (φωτ. σ. 116).

[Ού] μὲν ἔδι σε
καλ[εῖ]ν λυγρὰ σώμα-
τα, κοίρανε Πλούτων,
4 νήπια πρὸς ζοφερὸν χῶ-
ρον ἀποφθιμένων· ἦρ-
πασας ἐγ μαζῶν ματέ-
ρος Ἀσβόλιον.

2. κ□αλ□[εῖ]ν, Βοσκός 7. Ἀσβ□όλιον, Peek. Ἀσβόλιον,
Χατζηγιωάννου.

Σχόλια: στ. 1: ἔδι. Ἐναλλαγή I ~ EI, διότι τὴν περίοδον αὐτὴν ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Σόλοι. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

στ. 6: ἐγ μαζῶν. Ὀπισθοχωρητικὴ ἀφομοίωση.

Πρόκειται γιὰ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα τριῶν στίχων σὲ ἔλεγειακὸ μέτρο μὲ τὴν ἰδιομορφία ὅτι ὁ τρίτος στίχος εἶναι πεντάμετρος. Γιὰ τὸ ἐπίθετο *λυγρός*, τὸ ὁποῖο ἐδῶ σημαίνει «ἐλεεινός» βλ. Chantraine σ.λ. *λευγαλέος*. Γιὰ τὸ θέμα τῆς μητέρας ποὺ τῆς ἀρπάζουν τὸ παιδὶ ἐνῶ αὐτὸ ἀκόμη θηλάζει, πβ. *GVI* 1581-91 καὶ 1591, πβ. καὶ *EGr* 178.8. Τὸ ὄνομα *Ἀσβόλιος* ἀπαντᾷ ὡς προσωνύμιο καὶ στὴν **Λεμ. 774**. Γιὰ τὸ *κοίρανος* βλ. **Λεμ. 35**.

Λευκ. 17. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΝΕΙΚΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,65 καὶ διαμέτρου 0,31 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Σόλων (στὸ χωριὸ Γαληνὴ) στὴν τοποθεσία «Ἅγιος Κουρνοῦτος» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Τμῆμα Ἀρχαιολογικῆς Ἐπισκόπησης, ἀρ. CS 1662, MP 23/65 bl. 51). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,022 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1968, σ. 72, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 17,1).

Ἐπινείκη
χρηστική,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Ἐπινείκη*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἐπινείκη* στὴν Κύπρο.

Λευκ. 18. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝ[ΟΣ]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,875 καὶ διαμέτρου 0,485 μ. Βρέθηκε στὴν καταστραφεῖσα ἐκκλησίαι τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου στὴν περιοχὴ τῶν Σόλων στὸ χωριὸ Ποταμὸς τοῦ Κάμπου. Ἡ πρώτη ἐκδότρια τὸν μελέτησε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,027 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Σόλοι. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 150, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 27,2).

Νέος
Τίμων[ος].
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Νέος*. Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντι κλητικῆς.

Τὸ ὄνομα *Νέος* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λευκ. 19. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω. Ὁ λίθος, ὕψους 0,47 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,325 μ., βρέθηκε στὴν καταστραφεῖσα ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου στὴν περιοχὴ τῶν Σόλων (στὸ χωριὸ Ποταμὸς τοῦ Κάμπου). Ἡ πρώτη ἐκδότρια τὸν εἶδε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 150, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 27,3).

Ἄρτεμις ἢ καὶ
Εἰρήνη· χρηστή, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1 καὶ 2: *Ἄρτεμις ἢ καὶ Εἰρήνη*. Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντι κλητικῆς.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἄρτεμις* βλ. **Λεμ. 285**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Εἰρήνη* βλ. **Λεμ. 331**.

Λευκ. 20. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΑΣΙΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,68, διαμέτρου ἄνω 0,26 καὶ κάτω 0,29 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στοὺς Σόλους (στὸ χωριὸ Ποταμὸς τοῦ Κάμπου) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inν. 1961/I-10/4,

Inscr. 446). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,031 μ.

I. Nicolaou, *Berytus* 14, 1963, σ. 129, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 33,1) (*SEG* 23, 662).

Ὀνασίων·
χαῖραι
χρηστ(ά). (κισσόφυλλο)

3. ΧΡΗΣΤΑ στὸν λίθο. χρηστ(ά), Nicolaou: χρηστ<α>(ί), *SEG*.

Σχόλια: στ. 2: χαῖραι. Ἐναλλαγή ΑΙ ~ Ε διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

στ. 3: χρηστ(ά). Ὁ τύπος αὐτὸς γράφηκε πιθανώτατα ἐσφαλμένως ἀντὶ τοῦ χρησταί (= χρηστέ. Ἐναλλαγή ΑΙ ~ Ε).

Ἡ σειρά τῶν λέξεων στὴν τυπικὴ προσφώνηση πρὸς τοὺς νεκροὺς εἶναι ἀσυνήθης. Τὸ ὄνομα Ὀνασίων συνδέεται μὲ ἕναν ἀριθμὸ κύριων ὀνομάτων ὅπως Ὀνᾶς, Ὀνασᾶς κτλ, ποὺ εἶναι χαρακτηριστικὰ κυπριακὰ ὀνόματα βλ. Mitford, *APF* 13, 1938, σ. 28, ἀρ. 13, πβ. Masson, *ZPE* 27, 1977 (*OGS*, σ. 255-7). Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203.**

Λευκ. 21. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,54 καὶ διαμέτρου 0,23 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στοὺς Σόλους (στὸ χωριὸ Ποταμὸς τοῦ Κάμπου). Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1961/I-10/5, Inscr. 447). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *Berytus* 14, 1963, σ. 129-30, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 33,2) (= *SEG* 23, 663).

Τίμον
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: Τίμον. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Λευκ. 22. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΑΝΦΙΛΟΥ

Ἀπότμημα ἀπὸ τὴν ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,18 καὶ διαμέτρου 0,22 μ. Βρέθηκε στοὺς Σόλους στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1965/XI-6/1, Inscr. 501). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 58, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 13,4) (= *SEG* 25, 1124).

Πάνφιλε
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Πάνφιλε. Απόδοση τοῦ ἑρρίνου τῆς ἐξόδου με Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Πάμφιλος στὴν Κύπρο, τὸ ὁποῖο εἶναι πολὺ συχνὸ σὲ ἄλλες περιοχὲς τοῦ ἑλληνόφωνου κόσμου βλ. *LGPN* I, σ.λ. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λευκ. 23. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [ΕΥΤΥ]ΧΙΑΣ (;)

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,115, πλάτους 0,19 καὶ μεγίστου πάχους 0,01 μ. Βρέθηκε στοὺς Σόλους (στὸ χωριὸ Ποταμὸς τοῦ Κάμπου στὴν περιοχὴ «Παλαιὰ Χώρα») καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1966/IV-21/1, Inscr. 508). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1967, σ. 80, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 18,8) (= *SEG* 25, 1123).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1969, 604 (ἀπόρριψη τῆς ἀποκαταστάσεως ἀπὸ τὴ Nicolaou τοῦ στ. 3).

Μνησθοῖς
[χ]ρηστέ
[Εύτυ]χία.

Τὸ μνησθοῖς εἶναι τύπος εὐκτικῆς μέσης φωνῆς ἀντὶ μνησθείης, πβ. **Λεμ. 99, 100** καὶ **Λάρ. 208**. Γιὰ τὴν ἔκφραση μνησθείης καὶ μνησθοῖς ἀντὶ χρηστέ/-ή, χαῖρε βλ. **Λεμ. 79**.

Λευκ. 24. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΙΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,17, πλάτους 0,245 καὶ πάχους 0,018 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Λεύκα (χώρα τῶν Σόλων) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1952/XII-3/2, Inscr. GR 55).

I. Nicolaou, *CIS*, σ. 32, πίν. 41b (φωτ.).

Διονύσι
Λεοντῖ
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: Λεοντῖ. Ἐναλλαγή I ~ H ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Brixhe 1987², σ. 48 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 237-238.

Ὁ τύπος *Διονύσι* εἶναι κλητικὴ τοῦ ὀνόματος *Διονύσις*, τὸ ὁποῖο προκύπτει ἀπὸ τὴν ὑφαίρεση τοῦ /ο/ τῆς καταλήξεως: *Διονύσιος* > *Διονύσις*. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Κατὰ τὴ Νικολάου ὁ τύπος *Λεοντῖ* εἶναι γενικὴ τοῦ ὀνόματος *Λεόντιος* > *Λεόντις*, ἀλλὰ τὰ ὀνόματα σὲ *-ι(ο)ς* δὲν κλίνονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Εἶναι πιθανότερο ὅμως νὰ ἔχουμε ἐδῶ τὸ ὄνομα *Λεοντιῆς*, ποὺ μαρτυρεῖται καὶ στὴ Σύρο βλ. *LGPN* I, σ.λ., καὶ τὴ γενικὴ ἐνικοῦ *Λεοντῖ* ἀντὶ *Λεοντιῆ*. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Διονύσιος* βλ. **Λευκ. 82**.

Λευκ. 25. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ἄρχες Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη σὲ μαρμάρινη σαρκοφάγο, μήκους 0,275 καὶ πλάτους 0,40 μ., ποὺ ἦταν σὲ δεύτερη χρῆση ἐντοιχισμένη στὸν βόρειο τοῖχο τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάμαντος τῆς Μόρφου (χώρα τῶν Σόλων) κάτω ἀπὸ τὸ δάπεδο τῆς ἐκκλησίας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,026 μέχρι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τῆς θέση.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 42-3, ἀρ. 21 (φωτ. 23, σ. 43)· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 116-9 (**E44**) καὶ 378-81 (φωτ. σ. 117).

Σόλοι. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

- [- - - - -] νεκῶν
κατατεθνηουσῶν
[- - - - -]
ἀρρίστου συμβίου κεδνῆς
[- - - - -] νου
ἔππους μοι
4 [- - - - -] τευξα
χαράξας
[- - - - -] γαμετῆς
ποτ' ἀκοίτης·
ὀστέα κκατθέμε[νος δ' ἐνὶ] χώ[ν]η
λαϊνοτεύκτω
Ἄρτεμίδωρος ἐγῶ[ν] ᾧ[δε] ἀμφοτέρως ἐκόμισσα,
8 ἐλπόμενος κλυτὸς εἰς εὐνίδα τήνδε τεθῆναι.

1. κατα[ε]θνηουσῶτων, Mitford 2. ἀρρίστου et
nil post ἀρρίστου, Mitford 3.]μοι solum, Mitford
4.]αύ]τάς, dubit. Mitford 5. γαμετῆς ποτὶ κοίταις, Mitford
6. ὀστέα, Mitford || κατθέμενος, Mitford || χώ[ν]η, dubit. Mitford
7. ἐγῶ [κόνιν], Mitford 8. εἰς ἔδρα[α]ν[α] <ταῦτ'> ἐτέθη,
Mitford.

Σχόλια: στ. 1: κατατεθνηουσῶν ἀντὶ καταθνηουσῶν.
Ἐναλλαγή Η ~ Ι ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Gignac
1981, τόμ. Α', σ. 237-238 καὶ Brixhe 1987², σ. 48.
Ἐναλλαγή ΟΥ ~ Ω βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 235, πβ.
Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 208.

Ὁ Ἄρτεμίδωρος ἔχοντας κηδέψει τὴ σύζυγό του (στ. 2
καὶ 5) καὶ μιὰν ἄλλη (στ. 1 καὶ 7, ἴσως μητέρα ἢ κόρη ἢ
ἀδελφή του) καὶ ἔχοντας χαράξει μιὰ ἐπιγραφή
ἐναποθέτοντας τὰ ὀστά τους σὲ λιθανάγλυφη θήκη εὐχεται νὰ
ἐναποθεθεῖ κλυτὸς στὴν ἴδια κατοικία. Γιὰ τὸ ὄνομα
Ἄρτεμίδωρος βλ. Πάφ. 130. Σ' αὐτὸ τὸ ἐπίγραμμα
ἐμφανίζεται νὰ μιᾶ ὁ ἴδιος ὁ νεκρὸς, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα
ἐπιτύμβια ἐπιγράμματα τῆς Κύπρου βλ. Λάρ. 80.

Λευκ. 26. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΟΔΙΑΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Τέσσερα συνανήκοντα ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ ὑπόλευκο
μάρμαρο, ὕψους 0,24, πλάτους 0,483 καὶ μεγίστου πάχους
0,015 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στὸ χωριὸ Γαληνή, ποῦ βρίσκεται
τρία περίπου χιλιόμετρα δυτικῶς τῶν Σόλων. Ἐκτίθεται στὴν
αἴθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (M.P. 138/39/2 bl. 90,
72/38/4 bls. 148-150). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται
ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,04 (φεῖ) μ. (Αὐτοψία στὶς 25/7/2006).

Karageorghis, *BCH* 90, 1966, σ. 324 (φωτ. 64)· I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 56-7, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 12,2) (*SEG* 25, 1117)· Χατζηιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα΄ καὶ Δβ΄ (1980), ἀρ. 114· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 114-5 (**E42**) καὶ 369-74.

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1967, 656 καὶ 659 (ἀπλὴ μνεία).

Εὐοδίας τόδε σῆμα πέλει γλυκερὸν μετὰ φένγος
ἧς κλέος ἀθάνατον λάμπ(ε)τε σωφροσύνης·
ἀλλ' ἐκρίθη βιότου γλυκερὸν τέλος ἐν
μερόπεσιν

4 πᾶσιν· ὃ τοῦτο φυγεῖν οὔ ποτέ τις δύναται.

1. φέ<γ>γος, Nicolaou 2. Στὸν λίθο ΛΑΜΠCΤΕ
4. ὃ, τοῦτο, Nicolaou καὶ Χατζηιωάννου || οὔ ποτέ τις, Nicolaou· οὔποτέ
τις, *SEG*.

Σχόλια: στ. 1: φένγος. Απόδοση τοῦ ἔρρινου τῆς
ἐξόδου μὲ N βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Οἱ τέσσερις στίχοι εἶναι συντεθειμένοι σὲ ἐλεγειακὸ
μέτρο. Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐοδία* βλ. **Λάρ. 83**. Γιὰ τὶς
ἐκφράσεις, ποὺ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίο ἀτόμων βλ. **Πάφ.
106**.

Λευκ. 27. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΙΔΟΣ

Γ΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,66 καὶ πλάτους 0,23 μ.
Βρέθηκε στοὺς Σόλους στὴν περιοχὴ «Χολάδες» καὶ φυλάσσεται
στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας.

SCE 3, σ. 630-1, ἀρ. 15· I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ.
196 (*SEG* 31, 1364).

Αὔξης χρηστή,
χαῖρε· μὴ λυποῦ,
οὐδὶς

4 ἀθάνατος.

Σχόλια: Αὔξης ἀντὶ Αύξησις.

στ. 3: οὐδὶς. Ἐναλλαγὴ I ~ EI βλ. Threatte,
Phonology 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ.
189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Σόλοι. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ποὺ παραδίδουν τὴ φράση οὐδεὶς ἀθάνατος βλ. **Λάρ. 94**. Γιὰ τὸ *Ἀύξησις* καὶ τὰ παρόμοια μὲ αὐτὸ ὀνόματα βλ. **Λεμ. 160**.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Ε. Διάφορα (Λευκ. 28-40)

Ι. Ἐμμετρος χρησμός (Λευκ. 28)

Λευκ. 28. ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΟΛΟΥΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ἐμμετρῆ ἐπιγραφῆ χαραγμένη σὲ μαρμάρινη πλάκα, ποῦ σώθηκε σὲ ἀποτμήματα, μερικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνανήκουν, ἐνῶ δεκατριῶν ἀποτμημάτων κατέστη ἀδύνατο νὰ βρεθεῖ ἡ ἀκριβῆς θέση. Βρέθηκε κατὰ τὶς ἀνασκαφές τῆς Σουηδικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀποστολῆς στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης στοὺς Σόλους. Φυλάσσονται στὴ Στοκχόλμη.

SCE 3, 1937, σ. 627-30, ἀρ. 13· *Chaprouthier, REA 44*, 1942, σ. 329· *Mitford, OA 6*, 1950, σ. 37-8· *Björck, SCE IV. 3*, 1956, σ. 248-50 (*SEG 18*, 592)· Βοσκοῦ, *AKYT 2. Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 144-7 (**E71**) καὶ 452-6.

Ἀφ[ροδεΐτη - - - - -]

- - - - -]

Ἐπαφρ[όδειτος - - - - -]

- - - - -]

ΑΠΕΙ□[- - - - -]

- - - - -]

[λείπουν 9 στίχοι]

4 [Λ- - - - -]

- - - - -] β□ίον.

Μικρὸν [ἀ]νάμε[ινον - - - - -]

νεω]τ□έροις (;)

Νυκτὸς [μ]ελαίν[ης - - - - -]

]ΗΣ κρατεῖ.

[Ε]έ□νοισι συ□νβούλοισι□ [- - - - -]

]ΕΖΗ χαρά.

8 (Ο)ὔπω□ [σε ἀπ]ε□ιρον ὄν[τα - - - - -]

- -]ΟΣ

Πρὶν ἤ□ [τι] δ□ρᾶσαι πρῶτα βουλε□[ύειν σε χρ]ή.

Ῥεῖθρο[ις ἐ]ν□αν□τίοισι μὴ πειρῶ ν□[έειν].

Σ□εβ□ί□ζ□[ετα]ι τὸ[ν χ]ρησμὸν ἀψευδῆ σ[οφός].

12 [Τ- - - - -]Σ□ΑΡ Σ□[- - - - -]

ἤ□ θαν[εῖν].

[Υ- - - - -]Ν□[- - - - -]

- - - - -]

Φίλοις ἀπιστεῖν Ι[- - - - -]

- - - - -]

Χαρὰν ἀπροσδόκ[ητον - - - - -]
]
 16 Ψυχῆς καθαρὸν [- - - - -]
 - - - -]
 Ἦ προεϋμενῆς [- - - - -]
 ἔ[γ[ν[ως].

1. Ἀφ[ροδείτη, Mitford: Ἀφ[ροδίτη, Ekman 2. Ἐπαφρ[όδειτος, Mitford: Ἐπαφρ[όδιτος, Ekman 4. β[ίον, Mitford:]πον, Ekman
 5. νεω[τέρους ?, Mitford:]εροις, Ekman 7.]ε[ζη χαρά, Mitford:]ύζη χαρά, Ekman 8. >Ο<ύπω[[σε ἀπ]ειρον ὄν[τα, Βοσκός· (Ο)ύπω[ς σ' ἀπ]ειρον ὄν[τα, Mitford· Ούπω[ς (sic) σ' ἀπ]ειρον ὄν[τα χρή σε, Björck· θυπ.....ιρόνον, Ekman 10. ἐ]ν[αν]τίοισι, Mitford: ἀ]μ[αντίοισι, Björck 11. [Σ]έρα[πιν α]ίτο[ῦ χρ]ησμόν· ἀψευδῆς [ἐρεῖ], Björck·]ερ..... τὸ[ν χρ]ησμόν ἀψευδῆς, Ekman.

Σύμφωνα με τὸν Björck, ὁ ὁποῖος παραπέμπει καὶ σὲ ἀνάλογα παραδείγματα ἀπὸ τῆ Λυκία καὶ τὴν Πισιδία, πρόκειται γιὰ ἓνα εἶδος χρησιμοῦ 24 στίχων με ἀλφαβητικὴ ἀκροστιχίδα καὶ με δύο εἰσαγωγικὲς σειρές. Γιὰ κείμενα αὐτοῦ τοῦ εἶδους βλ. Cl. Brixhe - R. Hodot, *L'Asie Mineure u Nord au Sud*, 1988, σ. 133 κέ., ἀρ. 45-46.

II. Μιλιοδείκτες (Λευκ. 29-38)

Λευκ. 29. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΟΛΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ 198 μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, διαμέτρου 0,44 μ., ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο συνανήκοντα τμήματα. Τὸ ἄνω ἀπότμημα, τὸ ὁποῖο ἔχει μέγιστο ὕψος 0,81 μ., βρέθηκε στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ κοντὰ στοὺς ἀρχαίους Σόλους στὴν περιοχὴ τοῦ χωριοῦ Γαληνή. Τὸ κάτω ἀπότμημα, μεγίστου ὕψους 0,74 μ., βρέθηκε νοτιοανατολικῶς τοῦ λόφου στὸ Βουνὶ στὴν περιοχὴ «Ἀργάκι τῶν κτιστῶν». Τὰ δύο ἀποτμήματα τῆς στήλης φυλάσσονται συγκολλημένα στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. Ἡ στήλη εἶχε χαραχθεῖ τέσσερες φορές. Ἡ ἀρχικὴ ἐπιγραφὴ ἦταν δίγλωσση, με τὸ λατινικὸ κείμενο (α) πάνω καὶ τὴν ἑλληνικὴ μετάφραση (β) κάτω. Χρονολογεῖται τὸ 198 μ.Χ. Στὴ συνέχεια χαραχθηκάν ἐπὶ τῆς στήλης δύο λατινικὲς ἐπιγραφές, ἡ (γ), χρονολογουμένη τὸ 337-340 μ.Χ. (**Λευκ. 37**), καὶ ἡ (δ), χρονολογουμένη τὸ 355-360 μ.Χ. (**Λευκ. 38**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν (α) κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι

0,052, στη (β) ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,05 καὶ στὶς (γ) καὶ (δ) ἀπὸ 0,043 μέχρι 0,06 (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ L ποὺ ἔχει ὕψος 0,07) μ.

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 184-9, ἀρ. 1 (a) - (b).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *OA* 6, 1950, σ. 60, ὑποσ. 2 (ἀποκατάσταση τῶν στίχων τῆς (α) 5-10). *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1333, ὑποσ. 213 (1) (ἀπλή μνεία), σ. 1336, ὑποσ. 221 (ἀναφορὰ σὲ δίγλωσσες ἐπιγραφές).

- (α) Imp(eratori) Caesar(i) Divi M(arci) Antonini
Pii Germ(anici)
Sarm(atici) fil(io),
Divi Commodi fratri, Divi Anton<in>i Pii nepoti,
Divi
Hadriani abnepote (sic), Divi Traiane (sic)
Parthi(ci) et Divi
Nerva (sic)
4 abnepote, L(ucio) Septimio Severo Pio
Pertinaci Aug(usto)
Arab(ico)
Adia(enico) Parthico <p>ontifico (sic) maximo,
tr[i]b(unicia)
pot(estate) {pot} VI, imp(eratori)
XI, co(n)s(uli) II, patri patrie et Imp(eratori)
Caes(ari) L(ucii)
Sep(timii) Severi Pert(inacis) Aug(usti)
Arab(ici) Adiab(enici) Parthici maximi fil(io),
Divi M(arci)
[A]ntonini Pii Germ(anici) Sar(matici)
8 [nepoti, Divi Anto]nini Pii abnepo[te, D]ivi
Hadr[i]ani et Divi
Traiani
[Parthici et Divi Nervae abnepote], M(arco)
A[u]relio Antonino
Aug(usto) tri(bunicia)
[pot(estate) et L(ucio) Septimio Getae Caesari],
milia e[re]xit
Soliorum
[civitas per Audium Bassum proco(n)s(ulem)
p]rovinciae
Cypri.

- (β) [Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Μάρκου Ἀντωνεῖνου
Εὐσεβο]ῦς
Γερμανικοῦ υἱ<ϖ>,
[θεοῦ Κομμόδου ἀδελφῶ, θεοῦ Ἀντωνεῖνου Εὐσεβοῦς
υἱω]νϖῶ,
θεοῦ Ἀδριανοῦ ἐκγό[νῳ],
[θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθ(ικοῦ) καὶ θεοῦ Νέρουα ἀπογόνῳ,
Λ(ουκίῳ)]

- 4 Σ]επιμίω Σευήρω
 [Εύσεβεῖ Περτίνακι Σεβαστῶ Ἀραβικῶ Ἀδιαβηνικῶ
 Π]αϰρθ(ικῶ)
 μεγ(ίστω), ἀρχιερεῖ
 [μεγ(ίστω), δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ς´,
 αὐτοκράτο]ρι τὸ ια´, ὑπάτω
 τὸ β´,
 [πατρὶ πατρίδος, ἀνθυπάτω, καὶ Αὐτοκράτορι
 Καίσα]ρι Λ(ουκίου)
 Σεπιμίου
 [Σευήρου Εὐσεβοῦς Περτ(ίνακος) Σεβαστοῦ Ἀραβ(ικοῦ)
 Ἀδιαβ(ηνικοῦ) Πϰρθ(ικοῦ) μεγ(ίστου) υῖῶ,
 θεοῦ
- 8 [Μάρκου Ἀντωνεῖνου Εὐσεβοῦς Γερμ(ανικοῦ)
 Σαρμ(ατικοῦ)
 υῖωνῶ θεο]ῦ Ἀντωνεῖνου (*sic*) Σεβ(αστοῦ)
 [ἐκγόνω, θεοῦ Ἀδριανοῦ καὶ θεοῦ Τραϊανοῦ
 Π]αρθ(ικοῦ) καὶ
 θεοῦ Νέρουα
 [ἀπογόνω, Μάρκω Αὐρηλίω Ἀντωνεῖνω Σε]β(αστῶ),
 δημαρχικῆς
 [ἐξουσίας, ἀνθυπάτω καὶ Λ(ουκίω) Σεπιμίω Γέτα]
 Καίσαρι τὰ
 μείλι(α)
- 12 [ἀνέστησεν ἡ πόλις ἡ Σολίων ἐ]πὶ Αὐδί[ο]υ
 [Βάσσου ἀνθυπάτου
 ἔτους ζ´].

Σχόλια: (α) Ὑπάρχουν ἀρκετὰ λάθη στὸ λατινικὸ κείμενο, γεγονὸς ποῦ δηλοῖ τὴν ἐλλιπῆ γνώση τῆς λατινικῆς βλ. στ. 3: *abnepote, Traiane, Nerva*. στ. 5: <ρ>*ontifico*.

(β) στ. 8: Ἀντωνεῖνου ἀντὶ Ἀντωνίνου ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

(β) στ. 8: Σεβ(αστοῦ) ἀντὶ Εὐσ(εβοῦς).

(β) στ. 11: μείλι(α). Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α´, σ. 189.

Πρόκειται γιὰ δίγλωσση ἐπιγραφή. Ἡ ἐλληνικὴ ἀπόδοση τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἀκριβῆς πλην τοῦ στ. 8, ὅπου λανθασμένα ἔχουμε Σεβ(αστοῦ) ἀντὶ Εὐσ(εβοῦς). Ὡς πρὸς τὴ χρονολόγηση τῆς δίγλωσσης αὕτης ἐπιγραφῆς, τὸ ἔβδομο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Σεπιμίου Σευήρου ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν 28η Αὐγούστου τοῦ 198 μ.Χ. μέχρι τὴν 10η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Γιὰ τὸν ἀνθύπατο (*C. Numitorius*) *Audius Bassus*, ὁ ὁποῖος ἀπαντᾷ στὶς ἐπιγραφὰς Πάφ. 108, 109, 117, 152 καὶ Λευκ. 29, βλ. Πάφ. 152. Σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα ἡμερολογίου ποῦ ἐχρησιμοποιεῖτο τότε στὴν Κύπρο

τὸ ἕβδομο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ *Septimius Severus* ἄρχισε τὴν 29η Αὐγούστου τοῦ 198 μ.Χ.

Λευκ. 30. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΟΛΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΕΙΝΟΗ
τέλη Β΄ - ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα μιλιοδείκτου ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένου ἄνω, ὕψους 0,564 καὶ διαμέτρου 0,43 μ. Βρέθηκε σὲ ἀγρὸ τρία περίπου χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τοῦ θεάτρου τῶν Σόλων καὶ βρισκόταν στὴν αὐλὴ τοῦ γραφείου τοῦ ἐπιστάτου τοῦ θεάτρου τῶν Σόλων. Ὁ λίθος ἔχει χρησιμοποιηθεῖ τουλάχιστον δύο φορές. Ἡ πρώτη ἐπιγραφή, ἡ ἑλληνικὴ, χρονολογεῖται ἀπὸ τὰ τέλη Β΄ - ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ. Ἡ δεύτερη, ἡ λατινικὴ (**Λευκ. 32**), κατὰ τὴν περίοδο 333-337 μ.Χ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1967, σ. 80-1, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 17,2) (*SEG* 25, 1120)

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (7) (ἀπλὴ μνεία).

[- - - - -]
[- - - -] Ο
[Σευ]ήρω (;)
[- - - -] ΗΩΙ

Λευκ. 31. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΥΤΙΚΩΣ ΤΩΝ ΣΟΛΩΝ
217-218 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος στὴ βάση, θραυσμένος ἄνω καὶ φθαρμένος δεξιὰ, ὕψους 1,73 καὶ διαμέτρου 0,53 μ. Βρέθηκε ἓνα περίπου χιλιόμετρο δυτικῶς τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Βουνιοῦ καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. Πρόκειται γιὰ δίγλωσση ἐπιγραφή: ἡ λατινικὴ, μὲ ὕψος τῶν γραμμάτων ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,06, καὶ ἡ ἑλληνικὴ, μὲ ὕψος τῶν γραμμάτων ἀπὸ 0,029 μέχρι 0,05 μ.

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 190-1, ἀρ. 2.

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ABSA* 42, 1947, σ. 230, ἀρ. 15 (διορθώσεις τῶν στίχων 10-11). *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1333, ὑποσ. 213 (2) (ἀπλὴ μνεία), σ. 1336, ὑποσ. 222 (γιὰ δίγλωσσες ἐπιγραφές).

(α) Imp(eratori) Caisari M(arco) Opellio
Severo M□a□c□r□i□n□o□ Pio
Felici Aug(usto) et M(arco) Opelli[o]
4 Antonino Diadumenia[no]
nobilissimo Caesari.

- (β) Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ(άρκω) Ὀπελλίω
 Μ[α]κ[ρ]ε[ί]ν[ω] Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβασ[τῶ]
 καὶ Μ(άρκω) Ὀπελλίω Ἀντωνεῖν[ω] Δι[αδου]-
 4 μενιανῶ Καίσαρι Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ
 τῶ υἱῶ τοῦ Σεβαστοῦ, L β', ἐπὶ Τιβερίου
 [Κλαυ]-
 δίου Ἀιτάλου Πατερκλιανοῦ ἀνθ(υπάτου)
 ἡ πόλις ἡ Σολίων
 8 Μί(λια) Δ'.

Σχόλια: (α) στ. 1 καὶ 5: *Caisari*. Λάθος τοῦ χαρακτοῦ, ποὺ ὀφείλεται στὴν ἑλληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὀνόματος.

(β) στ. 2 (*Μακρεῖνω*) καὶ στ. 4 (*Ἀντωνεῖνω*). Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189.

(β) στ. 2 καὶ 4: *Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ*. Ἐναλλαγὴ Η ~ ΕΙ, διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 170-1, πβ. Brixhe 1987², σ. 51.

Πρόκειται γιὰ δίγλωσση ἐπιγραφή. Τὸ δεύτερο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ *Μακρίνου* διήρκεσε ἀπὸ τὴν 29η Αὐγούστου τοῦ 217 μέχρι τὸ θάνατό του στὶς 8 Ἰουνίου 218 μ.Χ. Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *Τιβέριο Κλαύδιο Ἀιτάλο Πατερκλιανό* βλ. *PIR*² 2, 795. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Λευκ. 32. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΟΛΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ
 333-337 μ.Χ.

Ἀπότμημα σπονδύλου μιλιοδείκτου ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένου ἄνω, ὕψους 0,564 καὶ διαμέτρου 0,43 μ. Βρέθηκε σὲ ἀγρὸ τρία περίπου χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τοῦ θεάτρου τῶν Σόλων καὶ βρισκόταν στὴν αὐλὴ τοῦ γραφείου τοῦ ἐπιστάτου τοῦ θεάτρου τῶν Σόλων. Ὁ λίθος ἔχει χρησιμοποιηθεῖ τουλάχιστον δύο φορές σὲ διαφορετικὰ χρονικὰ περιόδους. Ἡ πρώτη ἐπιγραφή, ἡ ἑλληνικὴ, χρονολογεῖται στὰ τέλη Β' - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ (**Λευκ. 30**). Αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή, ἡ λατινικὴ, ἀπὸ τὸ 333-337 μ.Χ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,033 μέχρι 0,055 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1967, σ. 80-1, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 17,2) (Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1337, ὑποσ. 227).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (7) (ἀπλὴ μνεῖα) καὶ σ. 1335, ὑποσ. 215 (γιὰ τὸ ὅτι ἡ ὀρθὴ γραφὴ στὸν στ. 8 εἶναι *XVIII*).

Σόλοι. Διάφορα.

[D(ominis) N(ostris) Fl(avio) Constantino]
[victori maximo et trium]-
[fatori, semper Aug(usto) et Fl(avio)]
4 Constanti[no] [et Fl(avio)]
Constantio [et Fl(avio)]
Constante (*sic*)
Nobb. Caess.
8 Mi(lia) XVIII

5. Constantio *om.*, Nicolaou

8. XIIIIII, Nicolaou.

Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου φέρουν τὸν τίτλο τοῦ Καίσαρος. Ὁ *Constans*, ὁ νεώτερος υἱός, ἐγένε *Caesar* τὴν 25ῃ Δεκεμβρίου τοῦ 333 μ.Χ. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα τους (22 Μαΐου 337), οἱ τρεῖς υἱοὶ προσαγορεύθησαν *Augusti* (9 Σεπτεμβρίου 337).

Λευκ. 33. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΥΤΙΚΩΣ ΤΩΝ ΣΟΛΩΝ
337-340 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος σὲ τρία μέρη, ὁ ὁποῖος βρέθηκε δυτικῶς τῶν Σόλων, στὴν περιοχὴ «Ἐχέρα» στοὺς λόφους ἀνατολικῶς τοῦ Λιμνίτου (βλ. **Λευκ. 36**). Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο ἐκδότη ἴσως νὰ εἶναι ἡ ἀπορριφθεῖσα ἐκδοχὴ τῆς **Λευκ. 34**.

Mitford, *Byzantion* 20, 1950, σ. 145-7, ἀρ. 14 (φωτ. σ. 146).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (4) (ἀπλὴ μνεΐα).

[DD]DNNN.
[Fl(avio) Cl(audio)] Constantino
[ma]ligno (;) triumfatori Aug(usto)
4 [et Const]antio
[et Const]anti
[vi]c[us]o[rum]
[se]mper Augg.
8 [Milia V].

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται μεταξὺ τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 337, ὅταν οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Αὐγούστου προσαγορεύτηκαν *Augusti*, καὶ τοῦ θανάτου Κωνσταντίνου τοῦ νεωτέρου τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 340 μ.Χ.

Λευκ. 34. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ V ΔΥΤΙΚΩΣ ΤΩΝ ΣΟΛΩΝ
337-340 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης ἀπὸ λευκόφαιο ἀσβεστόλιθο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε δυτικῶς τῶν Σόλων, στὴν περιοχὴ «Σχέρα» στοὺς λόφους ἀνατολικῶς τοῦ Λιμνίτου. Αφοῦ ἐξετάστηκε ἀπὸ τὸν Mitford τὸ 1939 ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Ὁ λίθος, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ κάτω καὶ ἀρκετὰ φθαρμένος στὴν ἐνεπίγραφη ἐπιφάνεια, ἔχει ὕψος 0,39 καὶ πλάτος 0,49 μ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,06 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Mitford, *Byzantion* 20, 1950, σ. 143-5, ἀρ. 13.

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213
(3) (ἀπλὴ μνεία).

[dddnnn.]
[Fl(avio Cl(audio) Constantino]
maximo [triu]mf[atori Aug(usto)]
4 et Co[nstan]ti[o]
et Co[nsta]nti
victo[ribu]s
[semp]er Augg.
8 [Milia V].

Γιὰ τὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς βλ. **Λευκ. 33.**

Λευκ. 35. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΥΤΙΚΩΣ ΤΩΝ ΣΟΛΩΝ (ΛΙΜΝΙΤΗΣ)
337-340 μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Λιμνίτου· θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰ.

JHS 11, 1890, σ. 84· *CIL* 3, 12112.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213
(5) (ἀπλὴ μνεία).

- - - - -
MAXIM
- - - - -

Γιὰ τὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς βλ. **Λευκ. 33.**

Λευκ. 36. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΥΤΙΚΩΣ ΤΩΝ ΣΟΛΩΝ
337-340 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος σὲ τρία τεμάχια, ὁ ὁποῖος βρέθηκε δυτικῶς τῶν Σόλων, στὴν περιοχὴ

«Σχέρα» στους λόφους ανατολικῶς τοῦ Λιμνίτου καὶ ἀφοῦ μελετήθηκε ἀπὸ τὸν Mitford τὸ 1939 ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὰ τρία μέρη τοῦ λίθου εἶναι: (α) μέρος τοῦ σπονδύλου τοῦ μιλιοδείκτου, ὕψους 0,73 καὶ πλάτους 0,45 μ., ποῦ φέρει αὐτὴν τὴν πολὺ φθαρμένη δίγλωσση ἐπιγραφή, (β) ἡ βάσις τοῦ μιλιοδείκτου καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ σπονδύλου του, ὕψους 0,40, πλάτους 0,49 καὶ πάχους 0,53 μ., ποῦ δὲν ἔχει χαραχθεῖ καὶ (γ) ἓνα ἐνεπίγραφο ἀπότμημα, ἀπὸ τὸ (β), ποῦ φέρει μία λατινικὴ ἐπιγραφή (βλ. **Λευκ. 33**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,06 μ.

Mitford, *Byzantion* 20, 1950, σ. 145, ὑποσημ. 2 (φωτ. σ. 146).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1334, ὑποσ. 213 (4) (ἀπλή μνεία).

```
      - - M[aximo triumphatori Augusti] - - -  
    - - - - [et Co]ns[tantio] - -  
    - - - - [et Co]ns[stanti] - -  
4    - - - - [victo]r[i]b[us] - -  
    - - R[Δ] ἐπὶ Φλ[α] (οῦίου) - -  
    - - - II I[NF] - - -
```

Γιὰ τὴ χρονολόγησι τῆς δίγλωσσης ἐπιγραφῆς βλ. **Λευκ. 33**.

Λευκ. 37. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΟΛΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ
337-340 μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποῦ φέρει τέσσερεις ἐπιγραφές (βλ. **Λευκ. 29**).

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 184-9, ἀρ. 1 (c).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *OA* 6, 1950, σ. 60, ὑποσ. 2· *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1333, ὑποσ. 213 (1) (ἀπλή μνεία) καὶ σ. 1337, ὑποσ. 228 (γιὰ τὴ χρονολογία).

```
      D(ominis) N(ostris tribus)  
    [Fl(avio)] Cl(audio) Constantino  
    [ma]ximo triumphatori Aug(usto)  
4    [ac Fl(avio)] Constantio  
    [ac Fl(avio)] Constanti  
      [v]ictoribus  
      semper Aug(ustis)  
8    mi(lia passuum) III.
```

Γιὰ τὴ χρονολόγησι τῆς ἐπιγραφῆς βλ. **Λευκ. 33**.

Λευκ. 38. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΟΛΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝΟΗ

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποῦ φέρει τέσσερις ἐπιγραφές (βλ. **Λευκ. 29**).

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 184-9, ἀρ. 1 (d).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1333, ὑποσ. 213 (1) (ἀπλή μνεία), καὶ σ. 1337, ὑποσ. 230 (γιά τὴ χρονολογία).

D(ominorum) N(ostorum duorum)
 [Fl(avii) I]ul(ii) Constanti Aug(usti)
 aeter[ni]
 [ma]x(imi) imp(eratoris) (;) RIOIS (;)
 4 [ac Fl(avii) (;)] Iuliani fortissimi
 Caesaris.

Ὁ Τουλιανὸς ἔγινε *Καῖσαρ* τὴν 6η Νοεμβρίου 355 καὶ προσαγορεύτηκε *Αὔγουστος* τὸν χειμῶνα τοῦ 360 μ.Χ.

III. Κτιτορικὴ ἐπιγραφή (Λευκ. 39)

Λευκ. 39. (Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ) ΚΤΙΖΕΙ ΕΝΑΝ ΠΕΡΙΒΟΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ
 126 μ.Χ. (;)

Ὅγκολιθος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,295, πλάτους 0,674 καὶ πάχους 0,21 μ., ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ δεξιά. Βρέθηκε στοὺς Σόλους καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,014 μέχρι 0,02 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 424-5, ἀρ. 29. Hogarth, *Devia Cypria* 1889, σ. 114, ἀρ. 36. *IGR* 3, 930. Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 201-6, ἀρ. 1 (φωτ. σ. 202).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1302-3, ὑποσ. 62 (ἀναφορὰ στὸν ἀνθύπατο Παῦλο καὶ στὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς), σ. 1327, ὑποσ. 178 (ἀπλή μνεία) καὶ σ. 1328, ὑποσ. 183 (γιά τὸ βυβλιοφυλάκιον).

(Ἀπολλώνιος τῷ πατρὶ τῷ δεῖνα τοῦ δεῖνος])
 καὶ τῆ μητρὶ Ἀρ[ι[στ]οκ[λεία (;)]
 Ἀπ[ολλωνίου (;)] ἔκτισεν (;)]
 τὸν περίβολον καὶ τὴν κ[α]τ[α] [αὐτοῦ καμάραν
 (;) κατὰ] τ[ὰ]σ[υ]
 4 ὑμῶν αὐτῶν ἐντολάς, ἐαυ[τῷ τε καὶ] τοῖς
 π[α]τ[ρ]ο[σ]ιν]
 ἐαυτοῦ, τῆς Σολίων πόλεως [ἀρχιερα]σ[άμενος
 (;), ἵπ]-
 παρχήσας, γραμματεύσας, δεκαπρωτε[ύ]σ[ας, ἐπὶ
 τοῦ]
 βιβλιοφυλακίου γενόμενος· L ι[γ] (;)
 Δ[η]μ[α]ρχε]-
 8 ξουσίου κε΄.
 τιμητεύσας, τὴν βουλὴν
 [κατα]-
 λέξας, τῷ ι΄ L ἐπὶ
 Παύλου [άνθυ]-
 πάτου.

1. τῷ πατρὶ, Hogarth: τῷ πατρὶ, Cesnola 2. καὶ τῆ μητρὶ Ἀρ[,
 Cesnola· καὶ τῆ μητρὶ Ἀρ[εμιδώρα τοῦ δεῖνος καθιερώσε, Hogarth 5-
 6. [ἀρχιερα]σ[άμενος ?, ἵπ]|παρχήσας, Mitford: [ἀγορα]νο[μῆσας,
 ἐ]|παρχήσας, Hogarth 6. ἱεραρχήσας Πανμάτειρας, Cesnola 7.
 βιβλιοφυλακίου, Cesnola || ἀρχιε[ρασάμενος, Hogarth 7-8.
 Δ[η]μ[α]ρχε]|ξουσίου, Mitford: [δημαρχε]|ξουσίου, Hogarth.

Σχόλια: στ. 6: γραμματεύσας. Απόδοση τοῦ ἔρρινου τῆς
 ἐξόδου μὲ Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15.**

Ὁ Ἀπολλώνιος κτίζει ἓνα περίφραγμα (περίβολον) καὶ
 ἓναν τάφο οἰκογενειακό (αὐτὸ ποῦ περιέφραττε ὁ περίβολος
 κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἦταν ὁ τάφος, πβ. *MAMA IV*, ἀρ. 85
 καὶ *MAMA VI*, ἀρ. 358) γιὰ τοὺς γονεῖς του, τὸν ἐαυτό του
 καὶ τὰ παιδιὰ του, καὶ παραθέτει καὶ τὴ σταδιοδρομία του:
 ὑπῆρξε ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως, ἵππαρχος, γραμματεὺς,
 δεκαπρωτεύσας καὶ φύλακας τοῦ ἀρχαιοφυλακείου τῆς πόλεως.

Ὁ περίβολος ἴσως νὰ σχετίζεται καὶ μὲ τὸ κυκλικὸ
 κτήριο («circular edifice»), στὸ ὁποῖο ὁ Cesnola βρῆκε
 τὸν ἐπιγεγραμμένο λίθο. Ὁ G. Jeffery, *Cyprus Museum Files*
 36, 1912, σ. 24-5, καθὼς περιγράφει τὴν τοποθεσίαν σιτοῦς
 Σόλους ἀναφέρει ὅτι «on the right of the road from
 Morphou there was still a dim trace of the circular
 temple with adytum or oracular cave beneath it, referred
 to by Cesnola». Γιὰ τὸ κτήριο αὐτὸ δὲν ἀναφέρει τίποτα ὁ
 Hogarth, ἐνῶ οἱ Σουηδοὶ ἀρχαιολόγοι στὰ 1936 δὲν μπόρεσαν
 νὰ βροῦν κανένα ἶχνος του. Δυστυχῶς, ἡ ἔλλειψη

ἀρχαιολογικῶν τεκμηρίων καὶ ἡ ἀποσπασματικὴ κατάστασις τῆς ἐπιγραφῆς δὲν βοηθοῦν στὴν πλήρη κατανόησιν τοῦ κειμένου.

Γιὰ τὴν ἱππαρχία κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδον βλ. L. Robert, *ÉtA*, σ. 96-110, πβ. Jones, *Cities*, σ. 212-3. Τὸ οὐσιαστικὸν ἱππαρχος μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Αμμ. 11**, ἐνῶ τὸ ὄνομα Ἱππαρχος στὶς **Λάρ. 4, 5 (2), 8, 15** καὶ **23**. Τὸ βυβλιοφυλάκιον ἐδῶ πρέπει νὰ εἶναι ἀρχαιοφυλάκιον βλ. *LSJ⁹ supplement* σ.λ., καὶ ὄχι δημόσια βιβλιοθήκη ὅπως ὑποθέτει ὁ Hill, *History*, σ. 24 (βλ. Mitford, ὁ.π., σ. 204, ὑποσ. 11). Γιὰ τὴν ἐπιτροπὴ τῶν δεκαπρώτων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιον 4: Πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα, σ. 54, πβ. E. A. Turner, *JEA* 22, 1936, σ. 7-19. Γιὰ τὸ σύμβολον τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**. Γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ τιμητοῦ βλ. **Λάρ. 16**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀριστόκλεια βλ. **Λεμ. 245**.

Ὁ ἀνθύπατος Παῦλος θεωρήθηκε ἀπὸ τὸν Hogarth ὅτι εἶναι ὁ ἀνθύπατος Σέργιος Παῦλος, ποὺ προσηλυτίστηκε στὸν Χριστιανισμὸ ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Βαρνάβαν καὶ Παῦλον. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἀποστόλου Παύλου στὴν Κύπρον ἔλαβε χώραν μεταξὺ 45 καὶ 50 μ.Χ., ἐνῶ ἡ ἀνθυπατία τοῦ Σεργίου Παύλου διήρκεσε ἀπὸ τὸ 46 ἕως 48 μ.Χ. Στὴν ἐπιγραφὴ ὁμως δηλώνεται σαφῶς ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἀνθυπατίας τοῦ Παύλου, καὶ αὐτὸ ἐὰν ἦταν ἐπὶ αὐτοκρατορίας τοῦ Κλαυδίου θὰ ἦταν τὸ 50 μ.Χ. Ἐπειδὴ ὁμως οἱ δεκάπρωτοι ὡς τοπικοὶ ἄρχοντες ἐμφανίζονται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ καὶ ἐξῆς, ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ χρονολογεῖται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ 126 μ.Χ.

IV. Επίτευγμα τοῦ φαβατίωνος (Λευκ. 40)

Λευκ. 40. ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΟΥ ΦΑΒΑΤΙΩΝΟΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Μεγάλος σφαιρικὸς λίθος, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ «Ποταμὸς τῆς Ἐλιάς» στὴν τοποθεσίαν «Παλιόμυλος» κοντὰ στὸ χωριὸν Κουτραφάς, τριάντα περίπου χιλιόμετρα δυτικῶς τῆς Λευκωσίας. Ὁ λίθος, μεγίστου ὕψους 0,48, περιμέτρου 1,90 μ. καὶ βάρους 243.63 κιλῶν, φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖον (Inv. 1963/VII-11/9, Inscr. 482). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,10 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1964, σ. 194-5, ἀρ. 7 (φωτ. πίν. 19,7) (= *SEG* 23, 666).

Ἐπαρμα

Φαβατί-
ωνος.

Ἡ λέξις ἔπαρμα, προερχόμενη ἐτυμολογικῶς ἀπὸ τὸ ῥῆμα ἐπαίρω, ἐδῶ δηλώνει τὸ βάρος ποῦ σηκώθηκε ἀπὸ τὸν Φαβατίωνα. Ὁ Φαβατίων σήκωσε αὐτὸν τὸν λίθο καὶ ὁ ἄθλος του καταγράφηκε ὡς ἀπόδειξις τῆς μεγάλης φυσικῆς του δυνάμεως. Τὸ ὄνομα Φαβατίων ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὶς ἐπιγραφὰς αὐτῆς τῆς περιόδου καὶ προφανῶς εἶναι ἡ ἑλληνικὴ ἀπόδοσις τοῦ λατινικοῦ ὀνόματος *Fabatus* ἢ *Fabatio*, *-onis* βλ. *PIR* 3, 1943, σ. 94, ἀρ. 4. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ εἶναι μοναδικὴ στὴν Κύπρο, ἐνῶ δὲν εἶναι ἀσυνήθης σὲ ἄλλες περιοχάς, ὅπως στὴ Σαντορίνη. Ἡ λέξις ἔπαρμα ὡς ὄρος ποῦ σημαίνει τὸ βάρος ποῦ σήκωσε ἓνας ἀθλητὴς δὲν ἀπαντᾷ ἄλλοῦ βλ. *LSJ*⁹ *supplement* σ.λ.

Σόλοι. Διάφορα.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Σόλοι. Αδιάγνωστες ἐπιγραφές.

μνημονεύοντας τὴν ἀρχὴ τοῦ τελευταίου στίχου τῆς ἐπιγραφῆς:

ἀνθυπά[του - - - - -]

Λευκ.

45.

ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, ὕψους 0,09, μεγίστου πλάτους 0,085 καὶ πάχους 0,015 μ. Βρέθηκε στοὺς Σόλους στὴν τοποθεσία «Παλαιὰ Χώρα» καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. 1972/VII-15/5, Inscr. GR 387). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,014 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1972, σ. 252-3, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 44,5).

[- - -]ωλο[- - -]
[- - -]μος [- - -]
[- - -]ε□λ□[- - - -]

Σόλοι. Αδιάγνωστες επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Χύτροι. Επίσημες επιγραφές.

2. ΧΥΤΡΟΙ (Λευκ. 46-49).

A. Επίσημες επιγραφές (Λευκ. 46-47)

Λευκ. 46. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΥΤΡΟΥΣ

Α΄ αϊ. π.Χ. - Α΄ αϊ. μ.Χ.

Μαρμάρινη λευκή στήλη, αποκεκρουμένη άριστερά, μεγίστου ύψους 0,218, μεγίστου πλάτους 0,165 και πάχους 0,05 μ. Προέρχεται πιθανώς από τους Χύτρους και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λευκωσίας (RR 3563, Inscr. 429). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,009 (ό μικρον στον στίχο 9) μέχρι 0,012 (0,018 τὸ φεῖ) μ.

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 131-2, άρ. 30 (φωτ. πίν. 49,30) (= *SEG* 20, 301).

[- - - - -] καὶ
[- - - - - τῆ]ς φιλοτι-
[μίας - - - - -] κοινῶν
4 [- - - - -] τῆι πόλει
[- - - - -]ι θυσίας καὶ
[- - - λαμπαδηφο]ρίας (;) κ[αὶ] ὑπο□-
[- - - - - το]ῦνομα καὶ τὸ
8 [- - - - -]ον ἀμ[ε]λῶ-
[ς (;) - - - - - δα]πανήσαντος
[- - - - -] δωρεάν.

Ἡ πόλις τῶν Χύτρων πιθανώτατα τιμᾶ ἕναν πολίτη γιὰ τὴ φιλοτιμία του, γιὰ τὸ ζῆλο του γιὰ τὴν κοινὴ εὐημερία, γιὰ τὴν ὑποστήριξή του στὶς θυσίες καὶ ἑορτὲς τῆς πόλεως καὶ γιὰ τὶς γενναιοδωρὲς του δαπάνες (ἀμ[ε]λῶ[ς], [δα]πανήσαντος, δωρεάν). Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποῦ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80.

Λευκ. 47. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΥΤΡΟΥΣ

Δ΄ αϊ. μ.Χ.

Ὁ λίθος βρέθηκε στοὺς Χύτρους καὶ εἶναι χαμένος ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αϊ.

LBW 2770.

Χύτροι. Επίσημες επιγραφές.

[- - -]ος εύ[- - - - - - - - - -]
[Αὐ]γουστος Α[- - - - - - - -]
Σφραγγικὸς Ι[- - - - - - - -]
4 Οὐανδαλικὸς Α[- - - - - - - -]
ἡς ἔνδοξος τι[- - - - - - - -]
[- - -]ΗΣΙ [- - - - - - - - - -]
ἀδιάγνωστα ἰχνη

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Χύτροι. Επίσημες επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Αναθηματικές επιγραφές (Λευκ. 48-49)

Λευκ. 48. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
18-19 μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση αγάλματος αποκεκρουμένη δεξιά, ύψους 0,265, πλάτους 0,21 και πάχους 0,27 μ. Μελετήθηκε από τον Mitford τον Αύγουστο του 1936 σε καφενείο στην πλατεία της Αγίας Μαρίας στην Κυθρέα. Μεταφέρθηκε στο Κυπριακό Μουσείο, όπου και φυλάσσεται. Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,052 μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 16-7, αρ. 8 (φωτ. 9, σ. 18).

Caesa[r Germanicus]

Ο Γερμανικός πριν την υιοθέτησή του το 4 μ.Χ. από τον θείο του ήταν γνωστός ως *Nero Claudius Germanicus*, ενώ μετά την υιοθέτησή του ως *Germanicus Julius Caesar* ή ως *Germanicus Caesar* βλ. Cagnat, *Épigraphie latine*, σ. 184. Για την αντιστροφή του ονόματός του πβ. *MAMA* 5, 201 και *IGR* 3, 680. Η επιγραφή χρονολογείται μεταξύ της άνοιξης του 18 μ.Χ. (θριαμβευτική είσοδος του Γερμανικού στην Ασία) και του θανάτου του στην Αντιόχεια τον Οκτώβριο του έπομένου έτους. Τιμητική επιγραφή προς τον Γερμανικό (και τον Δροῦσο) άπαντᾶ και στη Σαλαμίνα, βλ. **Αμμ. 86.**

Λευκ. 49. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
37-41 μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη πλάκα αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές πλην της δεξιάς. Βρέθηκε στους Χύτρους και φυλάσσεται στο Μητροπολιτικό Μουσείο της Νέας Υόρκης. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,0065 μέχρι 0,012 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 417, αρ. 11· του ιδίου, *Atlas* 3, πίν. CXLIV, 1 (φωτ.) (*IGR* 3, 935)· Myres, *HCC*, σ. 548, αρ. 1903 (*SEG* 20, 302).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1300, ύποσ. 54 (άποκατάσταση των ονομάτων στους στίχους 9 και 10) και σ. 1330, ύποσ. 195 (άναφορά στην άποκατάσταση του στίχου 9) (*SEG* 30, 1605)· *SEG* 43, 1006.

- - - - - ν. μ- - - - -
- - - - -
- - - - - ουσιν τὸ ἄλσ[ος - - - - -
-]
[- - - - - τῆς] θυσίας μετέχειν πάντας τε

Χύτροι. Αναθηματικές επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

3. ΛΗΔΡΑ (Λευκ. 50-59).

Λευκ. 50. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΝΥΤΑ

Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,72, διαμέτρου ἄνω 0,37 καὶ κάτω 0,40 μ. Βρέθηκε στὸν Ἀρχάγγελο Λευκωσίας καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς πόλεως (Inv. 1941/IV-16/3, Inscr. 83). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *BCH* 85, 1961, σ. 403-7 (κυρίως σ. 407) (φωτ. 3) (*SEG* 25, 1053).

Πνυτᾶ
χρηστέ,
χαῖρε.

Ὁ τύπος Πνυτᾶς εἶναι ὑποκοριστικὸ σὲ -ᾶς τῶν ὀνομάτων Πνυτ(ο)-, ὅπως Πνυταγόρας, Πνυτόνικος, Πνυτότιμος, πολὺ διαδεδομένων στὴν Κύπρο βλ. *LGPN* I. Γιὰ τὰ ὀνόματα Πνυτ(ο)- στὴν Κύπρο βλ. **Λάρ. 4**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Πνυτᾶς βλ. **Λεμ. 258**.

Λευκ. 51. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΕΥΛΑΛΙΟΥ

Β΄ - Γ΄ αί. μ.Χ.

Μαρμάρινη λάρνακα, μήκους 2,11, πλάτους 1,86, βάθους 0,96 καὶ πάχους 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη ἐντὸς πλαισίου, μήκους 0,68 καὶ πλάτους 0,04 μ. Βρέθηκε στὴ Λευκωσία καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή της θέση. Τὸ ἐπίγραμμα εἶναι χαραγμένο σὲ ὀκτὼ στίχους. Οἱ δύο πρῶτοι στίχοι, κατὰ τὸν Περισιάνη, εἶναι χαραγμένοι μὲ μεγαλύτερα γράμματα καὶ ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς ἐπόμενους ἕξι.

Welcker, *SyEG*, 1828, 34 καὶ *SyEG*, 1829, 34. *CIG* II, 2647. *LBW* 2771. Kaibel, *EGr* 288. Περισιάνη, *Γεν. Τστ.*, 1910, σ. 707-10. Peek, *GVI*, 1955, ἀρ. 1325. Χατζηιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα΄ καὶ Δβ΄, 1980, ἀρ. 110. Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 112-3 (**E40**) καὶ 362-5.

Κᾶν τροχάδην βαίνης, φίλε
ῶ παροδεῖτα, βαιὸν ἐπίσχεσ□.
ἦρ□π□α□σεν ἀθανάτων με χορός, τὸ δὲ σῶμα
καλύπτει

- 4 γαῖα λαβοῦσα γέρας τοῦθ' ὃ δέδωκε πάλαι·
ἢ γάρ μοι ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλάς,
ὄστέα δ' εἰς Αἴδην ἄτροπος εἶλε νόμος.
τοῦτ' ἔλαχον μέγα δῶρον ὑπ' αὐτῶν Οὐρανίωνων
8 Εὐλάλιος, γαμικὸς μῦνος ἐνὶ φθιμένοις.

2. παροδίτα, Welcker· παροδείτα, Boeckh, *LBW* καὶ Περισιτιάνης ||
[[βαίων]], Χατζηγιωάννου || ἐπίσχου, Welcker καὶ Χατζηγιωάννου·
ἐπίσχ[ου], Boeckh, *LBW* καὶ Kaibel· ἐπίσχες, Περισιτιάνης· ἐπίσχε,
Peek 3. ἠβης εν[θ]ανα..... χορός, Welcker· ἠβησεν. ανα.....
χορός, Boeckh· ἠ[ρπα]σεν [ἀθ]ανάτ[ων με] χορός, *LBW* 4.
πάλ[ιν], Boeckh 5. ἠ: [B]ῆ, Boeckh 7. ἐ<λα>χον, Peek.

Σχόλια: στ. 2: *παροδείτα*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν
ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη
φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ
EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac
1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ἐπιτύμβιο αὐτὸ ἐπίγραμμα ἐμφανίζει ἰδιαίτερο
ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἐκτεταμένη ἀναφορὰ στὴ μοῖρα τοῦ
σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ νεκροῦ βλ. κυρίως στοὺς στ. 4-
5. Σ' αὐτὸ τὸ ἐπίγραμμα ἐμφανίζεται νὰ μιλᾷ ὁ ἴδιος ὁ
νεκρός, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα ἐπιτύμβια ἐπιγράμματα τῆς Κύπρου
βλ. **Λάρ. 80**.

Λευκ. 52. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος, ὕψους 0,48 μ. Βρέθηκε κατὰ τὸν Μενάρδο ἔξω
ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς Λευκωσίας καὶ εὐρίσκετο «παρὰ τῷ κ.
Ἀρτέμῃ». Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ.

Περισιτιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, 1910, σ. 962, ἀρ. 48·
Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 137.

Ἀρτεμᾶ
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἀρτεμᾶς*, -ᾶτος ἀπαντᾷ στὶς ἐπιγραφές τῆς
ῥωμαϊκῆς περιόδου ἀκόμη ὀκτὼ φορές: **Λευκ. 278, 303, 423**
(2), **434, 444** (2)· **Λάρ. 98** καὶ **Ἀβ. Πρ. 35**. Γιὰ τὴ
δημιουργία περιπτοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981,
τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Λευκ. 53. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,82, διαμέτρου ἄνω 0,29 καὶ κάτω 0,348 μ. Αναφέρεται ὅτι βρέθηκε στὴν Κάτω Λακατάμεια στὴν τοποθεσία «Ἀρχάγγελος». Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1964/IV-14/2, Inscr. 495). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,035 μ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 112, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 16,1) (*SEG* 25, 1054).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1967, 658 (γιά τὸ ὄνομα *Εὐφρόσυνος*).

[- - - - -]
χρηστ[έ],
χαῖρε
4 Εὐφρό-
συνε.

4-5. Εὐφρό|συνε J. καὶ L. Robert: εὐφρό|συνε, Nicolaou.

Γιά τὸ ὄνομα *Εὐφρόσυνος* βλ. **Λευκ. 63**. Στὴν **Λεμ. 607** ἀπαντιᾶ τὸ ὄνομα *Εὐφροσύνη*.

Λευκ. 54. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΟΤΥΛΑ

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε στὴν Κάτω Λακατάμεια στὴν τοποθεσία «Ἀρχάγγελος». Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1940/X-14/1, Inscr. GR 287).

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 257-8 (φωτ. 2, σ. 258) (*SEG* 33, 1210 bis).

Κοτυλᾶ
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Κοτυλᾶς* κατὰ τὴ Nicolaou, ὀ.π., προέρχεται ἀπὸ τὴ λέξη *κοτύλη*, «a cup and a measure of capacity» καὶ εἶναι ἓνα εἶδος «nickname relative of the profession of the deceased. It can be paralleled to those of Κοτύλων, Κανθαρίων, Κάλπων, Τρύμβλιχος». Ἡ κατάληξη -ᾶς σὲ ὄνομα δηλώνει ἐπαγγελματικὸ. Αποτελεῖ σημαντικὴ προσθήκη διότι τὸ ἀνθρωπωνύμιο μαρτυρεῖται μέσω τοῦ ἐπαγγελματικοῦ, βλ. Masson, *ZPE* 104, 1994, σ. 209.

Λευκ. 55. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΟΤΥΛΑ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο, αποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,765 καὶ διαμέτρου στὸ ὕψος τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας 0,51 μ. Βρέθηκε στὴν Κάτω Λακατάμεια στὴν τοποθεσία «Ἀρχάγγελος» καὶ ἀναφέρεται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν τοποθεσία «Μάντρα τῆς Καυκάλλας». Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inν. 1982/III-3/2, Inscr. GR 397). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 257-8, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 42,1) (*SEG* 33, 1210).

Κοτυλᾶ
χρηστέ,
χαῖρε.

1. Κοτυλᾶ, *SEG*· Κοτυλᾶς, Nicolaou.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Κοτυλᾶς*, ποῦ σημαίνει τὸν κατασκευαστὴ μικρῶν ἀγγείων, βλ. **Λευκ. 54**.

Λευκ. 56. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΟΔΙΑΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο, αποκεκρουμένος ἄνω, σωζομένου ὕψους 0,34 καὶ διαμέτρου στὸ ὕψος τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας 0,133 μ. Βρέθηκε στὴ Λακατάμεια στὴν τοποθεσία «Μάντρα τῆς Καυκάλλας» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inν. 1985/V-15/1, Inscr. GR 400). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,02 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1986, σ. 192, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 40,1) (= *SEG* 36, 1256).

Εὐοδία
χρηστίη,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐοδία* σὲ ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου βλ. **Λάρ. 83** βλ. καὶ *LGPN* I καὶ *Bechtel, HPGGr*, σ.λ.

Λευκ. 57. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [Δ]ΗΜΑΡΙΟΥ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛ-ΛΩΝ[ΙΟΥ]
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,402, διαμέτρου ἄνω 0,23 καὶ κάτω 0,26 μ. Βρέθηκε στὴν Κάτω Λακατάμεια καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inν. 1965/VII-30/1, Inscr. 499). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,027 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 62, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 13,9) (= *SEG* 25, 1055).

[Δ]ημάριν
Ἀπολλων[ίου]
χρηστή,
χαῖρε.

Ὁ τύπος *Δημάριν* εἶναι κλητικὴ πτώση μετὰ ἀπὸ τὴν ὑφαίρεση τοῦ *ὄμικρον* (*Δημάριον* > *Δημάριν*). Γιὰ τὸ ὄνομα αὐτὸ βλ. **Λεμ. 234**. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξιν οὐδετέρου γένους *-ιον* βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξιν *-άριον* βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 12-13. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ *ο* στὴν κατάληξιν *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λευκ. 58. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,47 καὶ διαμέτρου ἄνω 0,295 μ. Βρέθηκε στὴν Λευκωσία σὲ τάφο στὴν τοποθεσία «Ἅγιοι Ὁμολογηταί» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (ἀρ. CS 1393, MP 168/38/4 bls. 8-9). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1965, σ. 117, ἀρ. 5 (= *SEG* 25, 1051).

Ζώσιμε
[χρη]στέ,
[χαῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζώσιμος* βλ. **Λεμ. 237**.

Λευκ. 59. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [ΑΡΙ]ΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,22, πλάτους 0,21 καὶ πάχους 0,11 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στοὺς Ἁγίους Ὁμολογητὲς στὴ Λευκωσία καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (ἀρ. CS 1769). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,022 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 149, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 27,1).

[Ἀρί]στων
[χρ]εστέ,
[χ]α□ῖρε.

Σχόλια: στ. 2: [χρ]εστέ. Ἐναλλαγὴ Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

Ἰδάλιον. Αναθηματικὴ ἐπιγραφή.

4. ἸΔΑΛΙΟΝ (Λευκ. 60-74).

A. Αναθηματικὴ ἐπιγραφή (Λευκ. 60)

Λευκ. 60. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΗΡΑ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Κωνικὸς βωμὸς ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,15 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Νήσου τρία περίπου χιλιόμετρα δυτικῶς τοῦ Ἰδαλίου. Θεωρεῖται χαμένος ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ἸΘ΄ αἰ.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 166-7, ἀρ. 10.

Πβ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 107, ὑποσ. 55 (παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς)· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2188, ὑποσ. 59.

Θεᾶι Ἡραι

Τάβλιον. Αναθηματική επιγραφή.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές (Λευκ. 61-74)

Λευκ. 61. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΙΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΥ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὸ Ἰθάλιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,04 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 54 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1967).

Θεμιστίων
Θεμίστου
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Τὰ ὀνόματα *Θεμιστίων* καὶ *Θεμίστης* ἀπαντοῦν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ίων βλ. **Λεμ. 203.**

Λευκ. 62. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴν τοποθεσία «Παραδείσια» μεταξὺ τῶν χωριῶν Ἰθαλίου καὶ Λυμπιῶν. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέση.

Περιστιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, 1910, σ. 600, ἀρ. 3.

Εὐτύχης·
[χ]έρε χρετός.

Σχόλια: στ. 1: *Εὐτύχης*. Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

στ. 2: [χ]έρε: Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 193.

στ. 2: *χρετός* ἀντὶ *χρηστός*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187.**

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Εὐτυχος* καὶ *Εὐτύχης* βλ. **Λεμ. 287.** Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ παραδίδεται ἀντιστραμμένη ἢ τυπικὴ ἔκφραση *χρηστέ, χαῖρε*.

Λευκ. 63. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [ΕΥΦ]ΡΟΣΥΝΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἐκ πορώδους λίθου, ἀποκεκρουμένος ἀριστερά. Βρέθηκε δυτικῶς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Ἰθάλιον, στὸν ἀγρὸ τοῦ Μιχαὴλ Γεωργαλλῆ, ὁ ὁποῖος βρίσκεται ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ ἀρχαίου τείχους τῆς πόλεως. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Περιστιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, 1910, σ. 599-600, ἀρ. 1.

[Εὐφ]ρόσυνε
[χρηστ]έ, χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε: Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Εὐφρόσυνος*, ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λευκ. 53** καὶ **Λάρ. 199**. Στὴν **Λεμ. 607** ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα *Εὐφροσύνη*.

Λευκ. 64. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΑΣΙΚΡΑΤΟΥΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ τάφο στὸ Ἰθάλιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,054 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 436, ἀρ. 102· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 52.

Πασιχράτη χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: *Πασιχράτη* ἀντὶ *Πασικράτη*.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Πασικράτης* βλ. **Λεμ. 172**. Γιὰ τὴν κλητικὴ σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**.

Λευκ. 65. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΟΥΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ποῦ βρέθηκε στὸ Ἰθάλιον.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 436, ἀρ. 104 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1956).

Ὀνησικράτη χρησ-
τέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνησικράτης βλ. **Πάφ. 5**. Γιὰ τὴν κλητική σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**.

Λευκ. 66. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΚΗΠΙΔΟΥ

Α' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἐκ λευκοῦ πορώδους λίθου. Βρέθηκε στὸ βορειοανατολικὸ μέρος τοῦ χωριοῦ Ἰθάλιον πέραν τῶν δύο ποταμῶν Ἰθαλίου καὶ Ἄλυκοῦ στὴν τοποθεσία «Δύο Σπήλιοι». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Περισιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, 1910, σ. 600, ἀρ. 2.

Ἀρκηπίδη
χρησταί,
χέραι.

Σχόλια: στ. 2 (χρησταί) καὶ στ. 3 (χέραι): Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ἀρκηπίδης μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο βλ. *LGPN I* σ.λ.

Λευκ. 67. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΩΣΙΠΠΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ποῦ βρέθηκε ἀπὸ κάποιο κάτοικο τοῦ χωριοῦ Ἰθάλιον. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Περισιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, 1910, σ. 600, ἀρ. 4.

Σώσιπ(π)ε
χρηστέ,
χαῖρε.

1. ΣΩΣΙΠΠΕ στὸν λίθο.

Ἰθάλιον. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα *Σώσιππος* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο· μαρτυρεῖται ὁμως σὲ ἀρκετὲς ἄλλες περιοχὲς τοῦ ἑλληνόφωνου χώρου, βλ. *LGPN I*, σ.λ.

Λευκ. 68. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,21 καὶ διαμέτρου 0,095 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ *Αγία Κερὶρ* (περιοχὴ Ἰθαλίου) στὴν τοποθεσία «*Tesli Kayia*» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1962/IV-20/1, Inscr. 463). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,015 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1963, σ. 41, ἀρ. 2 (= *SEG* 23, 604).

Θεοδώρα
χρησιτή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Θεοδώρα* ἀπαντιᾶ καὶ στὴν **Λεμ. 100**.

Λευκ. 69. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ τάφο στὸ Ἰθάλιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,032 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 436, ἀρ. 100· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 45.

Ἀρτεμίδωρε
κυν<η>γὲ χρησιτέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2. κυνγέ. Ἀβλεψία τοῦ χαρακτοῦ.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρτεμίδωρος* βλ. **Πάφ. 130**.

Λευκ. 70. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ τάφο στὸ Τιδάλιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,032 μέχρι 0,045 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 436, ἀρ. 103· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 46.

Εὐτύχη χρη-
στέ, χέρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Εὐτυχος* καὶ *Εὐτύχης* βλ. **Λεμ. 287.**
Λευκ. 71. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΧΙΑΝΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ τάφο στὸ Τιδάλιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,032 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 436, ἀρ. 101· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 47 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1946)

Εὐψύχι Εὐ-
χιανέ· οὐ-
δὶς ἀθάνα-
4 τος.

Σχόλια: στ. 2-3: οὐ|δὶς. Ἐναλλαγή I ~ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Εὐχιανός* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ἴσως νὰ ἔχουμε στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ τὸ ὄνομα *Εὐτυχιανός* (*Εὐ[τυ]χιανός*) βλ. *LGPN I*, σ.λ. Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ποὺ παραδίδουν τὴ φράση *οὐδεις ἀθάνατος* βλ. **Λάρ. 94.**

Λευκ. 72. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΓΟΡΙΑΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,77, διαμέτρου ἄνω 0,26 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρισκόταν γιὰ πολλὰ χρόνια στὴν κατοχή τῆς Ἀνδρούλλας Στρεππῆ ἀπὸ τὸ Δάλι, μέχρι ποὺ πωλήθηκε στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας, ὅπου καὶ φυλάσσεται (Inv. 1975/X-17/1, Inscr. GR 391). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 243-4, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 39,1) (= *SEG* 26, 1481).

Γοριανή
χρηστική,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Γοριανή* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά (βλ. *LGPN* I, σ.λ.).

Λευκ. 73. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένος ἄνω, ὕψους 1,00, διαμέτρου ἄνω 0,52 καὶ κάτω 0,55 μ. Βρισκόταν γιὰ πολλὰ χρόνια στὴν κατοχὴ τῆς Ἀνδρούλλας Στρεππῆ ἀπὸ τὸ Δάλι, μέχρι ποὺ πωλήθηκε στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας, ὅπου καὶ φυλάσσεται (Invent. 1975/X-17/2, Inscr. GR 392). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,033 μ.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 31· I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 244, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 39,2) (= *SEG* 26, 1482).

Ἀσκληπιάς
χα[ῖρε].

Τὸ ὄνομα *Ἀσκληπιάς* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο, ἐνῶ ἀπαντᾷ σὲ ἀρκετὲς περιοχὲς τοῦ ἑλληνόφωνου κόσμου βλ. *LGPN* I, σ.λ.

Λευκ. 74. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἐπιτύμβια στήλη ἀπὸ ἀσβεστώδη λίθο ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀλάμπρα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Τῖδάλιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 436, ἀρ. 105· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 20 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1940).

Ἀρτεμίδορε χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: Ἀρτεμίδορε. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [ο] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀρτεμίδωρος* βλ. **Πάφ. 130.**

5. ΤΑΜΑΣΣΕΟΣ (Λευκ. 75-106).

A. Τιμητική ἐπιγραφή (Λευκ. 75)

Λευκ. 75. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ Μ(ΑΡΚΟ) ΑΥΡΗΛΙΟ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟ,
ΥΙΟ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
Β΄ αί. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος κυκλικῆς διατομῆς, ὕψους 0,5 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κοράκου (χώρα τῆς ἀρχαίας Ταμασσοῦ) καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 166, ἀρ. 9.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1359, ὑποσ. 377 (γιὰ τὴν ἀναφορὰ σὲ ῥωμαϊκὸ μῆνα).

L ιζ´, μηνὸ[ς . . .]
Μ(άρκος) Αὐρήλιο[ς]
Κλαυδιανὸ[ς]
4 Ἡρακλείδο[υ]

Τὸ σύμβολο L γιὰ τὸ ἔτος ἐχρησιμοποιεῖτο στὴν Κύπρο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου Εὐεργέτη (235 π.Χ.) μέχρι τὴν ἐποχὴ τοῦ Αὐρηλιανοῦ (273-4 μ.Χ.). Στὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο, ὅπως καὶ στὴν ἐλληνιστικὴ ἐποχὴ, δηλοῦσε τὸ ἔτος τῆς βασιλείας (καὶ στὴν ἐλληνιστικὴ καὶ στὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο σὲ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές τὸ σύμβολο L δηλοῦσε τὴν

ἡλικία τοῦ τεθνεῶτος βλ. *Περιστιάνη*, σ. 916-9, ἀρ. 7-9 καὶ 11-13). Τὸ οὐσιαστικὸ ἔτος γιὰ τὴ δήλωση χρονολογίας δὲν εἶναι κοινὸ στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου· χρησιμοποιεῖται μόνο σὲ περιπτώσεις ποῦ μποροῦσε νὰ ἐνταχθεῖ στὴ γραμματικὴ καὶ συντακτικὴ δομὴ τῶν ἐπιγραφῶν, πβ. **Ἀμμ. 13** (*ἄρξαν[τα] τὸ πρῶτον ἔτος*) καὶ **Κερ. 1, 5** (*ἔτους τρίτου.... [εἰσήγα]γαν ὕδωρ*). Γιὰ τὸ σύμβολο L, θεωρούμενο αἰγυπτιακῆς προελεύσεως βλ. περαιτέρω *Mitford, OA 6, 1950, σ. 33, ὑποσ. 3, τοῦ ἰδίου, IK, σ. 75* καὶ *Mitford - Nicolaou, Salamis, σ. 124, ὑποσ. 2*. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἡρακλείδης* βλ. **Λεμ. 501**.

Β. Αναθηματική έπιγραφή (Λευκ. 76)

Λευκ. 76. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΟΥΡΑΝΙΟ

Α΄ αί. μ.Χ.

Στήλη από άσβεστόλιθο, ύψους 0,71, πλάτους 0,48 και πάχους 0,30 μ., άποκεκρουμένη κάτω και φθαρμένη δεξιά και κάτω άριστερά. Βρέθηκε στο χωριό Κλήρου (χώρα της άρχαίας Ταμασοῦ) και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λευκωσίας (άρ. CS 2464). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,02 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 191-2, άρ. 3 (φωτ. πίν. 34,3) (*SEG* 31, 1349).

Ἀγαθῆ Τύχη·
 Ἀρίστων Ἀρισ[τα]-
 γόρου Μυ[λ]ασ[εὺς (;)]
 4 Οὐρανίῳ τὸν [λύ]-
 χ[ον]ον καὶ τὰ [έ]-
 π[ρὸ] αὐτῶ βούδ[ια]
 δύο καὶ ἄετο[ῦ]
 8 [α]ύχένα, ἐν ᾧ [πρό]-
 [σ]ω[πο]ν Διὸς[ς] - - - -
 - - -ΔΗΝΥ- - - - -

4. λύ-, Nicolaou 6. βουδ[ία], Νικολάου (*SEG*) 8. ἐν ᾧ [πρό]-, Bingen εἰς *SEG*: αὐχένα, ἐν π[ρό]-, Nicolaou.

Ὁ Ἀρίστων, υἱὸς τοῦ Ἀρισταγόρου, ἀφιερώνει στὸν Δία Οὐράνιο ἕναν λύχνο καὶ δύο μικρὰ βόδια πάνω σ' αὐτὸν, καθὼς καὶ ἕναν αὐχένα ἄετοῦ, πάνω στὸν ὅποιο εἶναι χαραγμένο τὸ πρόσωπο τοῦ Διός. Ἡ έπιγραφή αὐτὴ παρουσιάζει ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴν ἄποψη ὅτι εἶναι ἡ μόνη κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο ποὺ περιγράφει μὲ τόση λεπτομέρεια τὰ ἀναθήματα στὸν θεό. Για τὸ ὄνομα Ἀρισταγόρας βλ. Πάφ. 131.

Αὐτὴ ἡ έπιγραφή εἶναι μία ἀπὸ τὶς λίγες ποὺ μαρτυροῦν τὴν παρουσία ξένων στὴν Κύπρο κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, συγκεκριμένα ἐδῶ ἀπὸ τὰ Μύλασα τῆς Καρίας· γενικῶς γιὰ τὴν παρουσία ξένων στὴν Κύπρο ἀπὸ τὶς έπιγραφικὲς μαρτυρίες βλ. Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979, σ. 386· γιὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 10: Ξένοι στὴν Κύπρο, σ. 153-157.

Γ. Επιτύμβιες επιγραφές (Λευκ. 77-106)

Λευκ. 77. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΟΚΥΠΡΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙ-
ΚΡΑΤΟΥΣ
7 μ.Χ.

Πλάκα από υποκίτρινο άσβεστόλιθο, ύψους από 0,627 μέχρι 0,64, πλάτους από 0,43 μέχρι 0,45 και πάχους 0,085 μ. Βρέθηκε στην περιοχή της αρχαίας Ταμασσοῦ και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λευκωσίας (Inscr. 201). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 μέχρι 0,031 μ.

Περιστιάνη, *Γεν. Ιστ.*, 1910, σ. 962-3, ἀρ. 3· Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 139-41, ἀρ. 38 (φωτ. πίν. 52,38) (*SEG* 20, 297).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1962, 342 (ἀπλή μνεία)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1358, ὑποσ. 364 (γιὰ τὸ L λς'), σ. 1359, ὑποσ. 369 (γιὰ τὴν ἀκριβῆ χρονολογία) καὶ *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2203, ὑποσ. 142 (γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *χρηστὲ χαῖρε*).

Τιμόκυπρε Ὀνη-
σικράτου χρησ-
τέ, χαῖρε· ν Ὀνη-
4 σίμη καὶ Ὀλυπι-
ᾶς καὶ Εἰρήνη
τῶ ἑαυτῶν {π}
πάτρωνι καὶ εὐ-
8 εργέτη·
L λς', Παῦνι κ'.

Σχόλια: στ. 1-2: Ὀνη|σικράτου. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

στ. 4-5: Ὀλυπι|ᾶς. Παράλειψη τοῦ μεῖ.

στ. 6: {π}. Διττογραφία ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

Γιὰ τὰ ὀνόματα Τιμόκυπρος καὶ Ὀνησικράτης, τυπικὰ κυπριακὰ ὀνόματα βλ. *LGP*¹ σ.λ. Τὸ ὄνομα Ὀνησίμη ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο, ἐνῶ γιὰ τὸ ὄνομα Ὀλυ(μ)πιᾶς βλ. **Λεμ. 311**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος

Είρήνη βλ. **Λεμ. 331**. Μὲ αὐτὴν τὴν έπιγραφή οἱ τρεῖς *άπελεύθεροι* τοῦ Τιμοκύπρου έκφράζουν τὴν άφοσίωσή τους βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 9: Άπελευθερωτές - Πάτρωνες. Άπελεύθεροι - Δοῦλοι, σ. 149-152. Ἡ έπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τοῦ τριακοστοῦ έκτου έτους τῆς βασιλείας τοῦ Αύγούστου. Δύο μόνο παραδείγματα κατὰ τὴ ρωμαϊκή περίοδο χρήσεως τῶν μηνῶν τοῦ αἰγυπτιακοῦ ήμερολογίου σώζονται: **Λευκ. 77**: L λς', Παῦνι κ' (14 Τουνίου τοῦ 7 μ.Χ.) καὶ **Λάρ. 203**: μη(νός) Τῦβι κε' (21 Τανουαρίου τοῦ 88 μ.Χ.). Για τὸ σύμβολο τοῦ έτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Λευκ. 78. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΕΛΕΥ[ΚΟΥ]
αί. μ.Χ.

Α΄

Ταφικός κίων από άσβεστόλιθο, ύψους 0,5 μ., ό όποϊος βρέθηκε στο χωριό Πολιτικό, που βρίσκεται στην περιοχή τής αρχαίας Ταμασοῦ. Δέν είναι γνωστή ή σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, άρ. 30.

Σέλευ[κε]
ΤΕΜΙΤ[- -]
ΝΕΩΤΙ[- - -]
4 χρησιτέ□,
χαίρε.

Τό όνομα Σέλευκος άπαντιά και στην **Κερ. 16.**

Λευκ. 79. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ
ΘΕΜΙΣΤΟΔΗΜΟ
Β΄ αί. μ.Χ.

Α΄ -

Στήλη από άσβεστόλιθο. Βρέθηκε στο χωριό Πολιτικό και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο τής Λευκωσίας (inv. 1941/II-14/1, Inscr. GR 200).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 188 (c) (= *SEG* 31, 1367).

Αρίστωνι Αλεξάν-
δρου Θεμιστό-
δημος τῷ πατρι
4 μνήμης χάριν.

Τό όνομα Αρίστων άπαντιά πολυ συχνά στις επιγραφές αυτές τής περιόδου βλ. **Λεμ. 27.** Τό όνομα Θεμιστόδημος άπαντιά για πρώτη φορά στην Κύπρο. Για τό όνομα Αλέξανδρος βλ. **Λεμ. 437.** Για τήν τυπική φράση μνήμης χάριν βλ. **Λεμ. 128.**

Λευκ. 80. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΙΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟ
Β΄ αί. μ.Χ.

Α΄ -

Σαρκοφάγος από άμμόλιθο. Βρισκόταν έξω από τό παρεκκλήσιον τοῦ Αγίου Ηρακλειδίου τής όμώνυμης μονής στο χωριό Πολιτικό.

Jeffery, *DHMC*, σ. 213 καὶ ὑποσ. 1· I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 189 (f) (= *SEG* 31, 1369).

Ἀνδρόνικος
Ζωίλω σιῶ
μνήμησ χάριν.

Τὸ ὄνομα Ἀνδρόνικος ἀπαντιᾶ καὶ σιὴν **Λάρ. 141**. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -νικος (καὶ -νίκης) βλ. Casevitz, *RPh* 76, 2002, σ. 225-231. Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίλος βλ. **Λεμ. 226**. Γιὰ τὴν τυπικὴ φράση μνήμησ χάριν βλ. **Πάφ. 4**.

Λευκ. 81. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,92, διαμέτρου ἄνω 0,43 καὶ κάτω 0,43 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κλήρου (χώρα τῆσ ἀρχαίας Ταμασοῦ) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆσ Λευκωσίας (ἀρ. CS 2464, MP 161/38/5 bl. 82). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,047 (φεῖ) μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 190, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 34,2) (*SEG* 31, 1350)· Lajtar, *Eos* 80, 1992, σ. 77-80 (*SEG* 42, 1313).

Ἐμ{α}φέρον-
τι οἱ θρεπτοῖ
μνήμησ
4 χάριν.

1-2. Ἐμ{α}φέρον|τιοι, Lajtar: Ἐμαφέρον|τιοι, Nicolaou·
Ε<ρ>μαφέρον|τι, *SEG* 31 **4.** χάριν, Lajtar· χάρ<ι>, *rell*.

Ἡ I. Nicolaou θεωρεῖ τὸ Ἐμαφερόντιοι ὡς ἔθνικὸν στὸ θρεπτοῖ, ἀλλὰ τὸ Ἐμαφερόντιος δὲν εἶναι γνωστὸ ἀπὸ πουθενὰ ἄλλοῦ· ἐπίσης μὲ τὴ στερεότυπη ἔκφραση μνήμησ χάριν χρειαζόμαστε μιὰ δοτικὴ, γι' αὐτὸ καὶ ἡ υἱοθέτηση τῶν δύο συνεχόμενων ὀνομαστικῶν Ἐμαφερόντιοι θρεπτοῖ δὲν εἶναι ἀποδεκτὴ. Ἐπίσης οὔτε ὁ τύπος Ἐρμαφέρων ποὺ προτείνεται στὸ *SEG* ἀπαντιᾶ κάπου. Κατὰ συνέπεια ἡ πρόταση τοῦ Lajtar φαίνεται ὀρθότερη, ἀφοῦ ἀπαντοῦν ὀνόματα μὲ πρῶτο συνθετικὸ πρόθεση καὶ δεῦτερο συνθετικὸ τὸ -φέρων, π.χ. Ἀντιφέρων, Ἀμφέρων, Εὐφέρων, Συμφέρων.

Τὸ θρεπτοῖ βλ. A. Cameron, «Θρεπιτὸς and related items in the inscriptions of Asia Minor», *Anatolian Studies Presented to W. H. Buckler*, 1939, σ. 27-62, μπορεῖ νὰ ἀναφέρεται σὲ υἱοθετημένα παιδιὰ ἢ δούλους. Ἡ I. Nicolaou θεωρεῖ πιδὸ πιθανὴ τὴ δεῦτερη ἐκδοχὴ καὶ δίδει παραδείγματα ἀπὸ ἐπιγραφὰς γιὰ ἄλλους θρεπιτοῦσ σιὴν

Κύπρος. Γιὰ τὴν στερεότυπη ἔκφραση *μνήμης χάριν* βλ. Πάφ. 4.

Λευκ. 82. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ (;)

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,67, διαμέτρου ἄνω 0,26 καὶ κάτω 0,285 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κλήρου στὴν τοποθεσία «Μέγα Περβόλια ἢ Διπλοαρκακά» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (ἀρ. CS 1513/3, MP 138/39/2 bl. 94). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 60-1, ἀρ. 7 (φωτ. 4, σ. 61) (*SEG* 25, 1126).

Διονύσι Ν[ίκωνος (;)],
μνήμη[ς χά]ριν.

1. Διονύσιν [χρηστή], *SEG*.

Ὁ τύπος *Διονύσι* εἶναι κλητικὴ τοῦ ὀνόματος *Διονύσις*, τὸ ὁποῖο προκύπτει ἀπὸ τὴν ὑφαίρεση τοῦ [ο] τῆς καταλήξεως: *Διονύσιος* > *Διονύσις*. Γιὰ τὴν κλητικὴ *Διονύσι* βλ. **Λευκ. 24**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Τὸ ὄνομα *Διονύσιος* μαρτυρεῖται στὶς ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου Πάφ. 69· **Λεμ. 17, 25, 182, 257, 393, 492, 507, 528, 571, 656, 657**· **Λευκ. 24, 82**· **Κερ. 9** (2)· **Λάρ. 16** (2), **97, 106** καὶ **Άμμ. 164**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Νίκων* βλ. **Λεμ. 192**. Γιὰ τὴν τυπικὴ φράση *μνήμης χάριν* βλ. **Λεμ. 128**.

Λευκ. 83. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,82 καὶ κάτω διαμέτρου 0,30 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κλήρου στὴν τοποθεσία «Μέγα Περβόλια ἢ Διπλοαρκακά» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (ἀρ. CS 1513/2, MP 138/39/2 bl. 94). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,044 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 60, ἀρ. 6 (φωτ. 3, σ. 60) (*SEG* 25, 1125).

Θέων
χρηστέ,

χᾶρε.

3. χαῖρε, Nicolaou· χα<ῖ>ρε, SEG.

Σχόλια: στ. 3: χᾶρε. Ἐναλλαγή A ~ AI, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 22** βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 268-70, πβ. Brixhe 1987², σ. 55 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 194-195.

Γιὰ τὸ ὄνομα θεῶν βλ. **Λεμ. 237**.

Λευκ. 84. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΦΙΛΑΣ

ἀρχὲς Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,51 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,39 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πολιτικὸ (χώρα τῆς ἀρχαίας Ταμασοῦ) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1962/XII-20/1, Inscr. 473). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,06 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1963, σ. 41, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 8,1) (= Masson, *BCH* 88, 1964, σ. 238, ἀρ. 10· *SEG* 23, 668).

πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1964, 536 (παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς).

Φίλα
σεμνή,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλα πβ. **Λεμ. 154** καὶ **472**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μὸρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Γιὰ τὸ ἐπίθετο σεμνός/-ῆ ποῦ δηλώνει τὸν ἔντιμο καὶ σεβαστὸ τρόπο ζωῆς τοῦ θανόντος βλ. **Λάρ. 104**.

Λευκ. 85. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταμασσός. Επιτύμβιες επιγραφές.

Ταφικός κίων από άσβεστόλιθο, ὕψους 0,75, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,275 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πολιτικὸ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1963/XII-6/1, Inscr. 489). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,043 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1964, σ. 191-2, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 19,3) (*SEG* 23, 669).

Στέφανε
χρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Στέφανος, πβ. **Λεμ. 576**.

Λευκ. 86-87. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικός κίων από άσβεστόλιθο, ὕψους 0,44, διαμέτρου ἄνω 0,219 καὶ κάτω 0,24 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πολιτικὸ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1963/XII-6/2, Inscr. 490). Ὁ κίων φέρει δύο ἐπιγραφές διαφορετικῶν γραφέων, μία σὲ κάθε ὄψη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,029 καὶ στὴ δεύτερη ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1964, σ. 192-3, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 19,4) (= *SEG* 23, 670).

(**Λευκ. 86**) [- - - ca. 7-8 - -]
χρησ[τέ/-τή],
χαῖρε.

(**Λευκ. 87**) Ἀριστοκράτης
[- ca. 6 - θ]υγατρὸς υἱῶ,
μνήμης χάριν.

Ἡ δεύτερη ἐπιγραφή, βάσει τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων, εἶναι λίγο μεταγενέστερη τῆς πρώτης. Στὸν στ. 2 τῆς ἐν λόγω ἐπιγραφῆς δὲν σώζεται τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ, τὸ ὁποῖο θὰ ἦταν σὲ πτώση δοτική. Γιὰ τὴν στερεότυπη ἔκφραση μνήμης χάριν βλ. **Πάφ. 4**.

Λευκ. 88. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταμασσός. Επιτύμβιες επιγραφές.

Έγχαρακτη επιφάνεια ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Πολιτικὸ καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (inv. 1937/XII-15/2, Inscr. GR 82).

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 188 (b) (= *SEG* 31, 1366).

[- - - -]ν γυν[ὴ]
μνήμης χάριν.

Γιὰ τὴν τυπικὴ φράση μνήμης χάριν βλ. **Πάφ. 4**.

Λευκ. 89. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Πολιτικὸ.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 29.

Εὐτύχη
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 2: *χρηστέ*. Ἐναλλαγὴ ΣΣ ~ Σ πρὸ τοῦ /t/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 524-5 καὶ Gignac 1981, σ. 159, πβ. Mendez Dosuna J., *Sym. Mit.* I, 1985, σ. 647-655. Τὸ φαινόμενο τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ συριστικοῦ πρὸ τοῦ ἄηχου κλειστοῦ ὀδοντικοῦ /t/ εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμῳ ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφῶνων. Γιὰ τὸν διπλασιασμὸ τοῦ *σίγμα* στὴν Κύπρο βλ. Masson, *Kadmos* 33, 1994, σ. 90-92 (**Λεμ. 187**).

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ λόγω παλαιοῦ ἤδη μονοφθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου /ai/ καὶ σύμπτωσης τοῦ ἀποτελέσματος μὲ τὸ [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 34.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Εὐτυχος* καὶ *Εὐτύχης* βλ. **Λεμ. 287**.

Λευκ. 90. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΝΑΣΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΙΟΝ
Β' -
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταμασσός. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποῦ βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὴν ἀγία τράπεζα τοῦ παρεκκλησίου ὅπου ἐτάφη ὁ Ἅγιος Ἡρακλείδιος, στὴν ὁμώνυμη μονὴ στὸ χωριὸ Πολιτικό.

Ross 1850, σ. 516, ἀρ. 9G· *LBW* 2836· Masson, *BCH* 88, 1964, σ. 237 καὶ ὑποσ. 3· I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 188 (d).

Ἀρίστιν τῆ μη-
τρὶ Ὀνασίῳ
μνήμης
4 χάριν.

1-2. τῆ μη|τρὶ Ὀμασίῳ, *LBW*· τῆ μη|τρὶ Ὀνασίῳ, Nicolaou.

Τὸ ὄνομα Ἀρίστιν (< Ἀρίστιον) εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ Ἀρίστη. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ τὴν ὑποκοριστικὴ κατάληξη οὐδετέρου γένους σὲ -ιον κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο, καθὼς καὶ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστιον βλ. Πάφ. 19. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ιος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνάσιον βλ. Λεμ. 191. Γιὰ τὴν τυπικὴ φράση μνήμης χάριν βλ. Πάφ. 4.

Λευκ. 91. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρισκόταν στὴ δυτικὴ στοὰ τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Ἡρακλειδίου στὸ χωριὸ Πολιτικό.

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 188-9 (e) (= *SEG* 31, 1368).

ΟἰΝΙΚΗ
τὴν γυναῖκα
μνήμης χάριν.

Γιὰ τὴν τυπικὴ φράση μνήμης χάριν βλ. Πάφ. 4.

Λευκ. 92. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΕΡΩΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὴ στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,622 καὶ διαμέτρου 0,34 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κλήρου (χώρα τῆς

Ταμασσός. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταμασσοῦ) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (ἀρ. CS 2464, MP 161/38/5 bl. 82). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 187-8, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 34,1) (= *SEG* 31, 1351).

Χρυσέρως Ἐλ-
πίδι τῆ ἑαυ-
τοῦ γυναικὶ
4 μνήμης χά-
ριν.

Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Χρυσέρως* στὴν Κύπρο, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ καὶ στὴ Λέσβο, τὴν Πάρο καὶ τὴ Ρόδο. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἐλίς* βλ. **Λάρ. 111**. Γιὰ τὴν στερεότυπη ἔκφραση *μνήμης χάριν* βλ. **Πάφ. 4**.

Λευκ. 93. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΪΛΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,833, διαμέτρου ἄνω 0,305 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κλήρου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (ἀρ. CS 1554/1, MP 138/39/2 bl. 112). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1967, σ. 78, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 18,10) (= *SEG* 25, 1128).

Ζωίλε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζωίλος* βλ. **Λεμ. 226**.

Λευκ. 94. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,085, διαμέτρου ἄνω 0,435 καὶ κάτω 0,50 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κλήρου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (ἀρ. CS 1554/2, MP 138/39/2 bl. 112). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1967, σ. 78, ἀρ. 2 (*SEG* 25, 1130).

[- - - - - - - -κά]ρπου
[χρηστ. χαῖ]ρε.

Λευκ. 95. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο, αποκεκρουμένος άνω, ύψους 0,623, διαμέτρου άνω 0,179 και κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε στο χωριό Κλήρου στην περιοχή «Μέγα Περβόλια ή Διπλοαρκακά» και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λευκωσίας (άρ. CS 1513/4, MP 138/39/2 bl. 94). Το ύψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται από 0,026 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 61, άρ. 8 (= *SEG* 25, 1129).

- - - - -
[χρηστ]ή, χαῖρε.

Λευκ. 96. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΙΛΙΚΑ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο, ύψους 0,95, διαμέτρου άνω 0,206 και κάτω 0,242 μ. Βρέθηκε στο χωριό Κλήρου στην περιοχή «Μέγα Περβόλια ή Διπλοαρκακά» και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λευκωσίας (άρ. CS 1513/1, MP 138/39/2 bl. 94). Το ύψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται από 0,015 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 58-9, άρ. 5 (φωτ. πίν. 13,5) (*SEG* 25, 1127).

Κειλικᾶ
χαῖρε χρεσταῖ
μνήμης
4 <χ>άρειν.

4. Μάρθα, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 1 (Κειλικᾶ) και 4 (<χ>άρειν). Έναλλαγή EI ~ I για την απόδοση του [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατά την εποχή αυτή άκόμη φαίνεται ότι έδιδάσκετο ότι τὸ άρχαῖο /i:/ άπεδίδετο με EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 και Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: *χρεσται*. Έναλλαγή Ε ~ Η, για την οποία βλ. **Κερ. 19**, Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 και Brixhe 1987², σ. 49. Έναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι άμφότερα άποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Για τὸ ὄνομα *Κιλικᾶς*, τὸ ὁποῖο άπαντιᾶ σιὴν Κύπρο ἤδη άπό τὸν ΣΤ' αἰ. π.Χ. σὲ συλλαβικὲς ἐπιγραφές βλ. *LGNP*¹ σ.λ. Άνεξάρτητα άπό τὴν άρχικὴ του προέλευση (*Κιλικίος* > *Κιλικᾶς*, ὅπως *Αἰγύπτιος* > *Αἰγυπτᾶς* βλ. Χατζηγιάννου, ὀ.π., Δβ' 91), τὸ ὄνομα χρησιμοποιεῖται ὡς άνθρωπωνύμιο βλ. Masson, *ΚΣΠ* 32, 1968, σ. 9-15 καὶ *RDAC* 1974, σ. 159-60. Κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο σιὴν Κύπρο πβ. **Λεμ. 435**, **Λάρ. 81** καὶ **Αβ. Πρ. 1**. Για τὴν στερεότυπη ἔκφραση *μνήμης χάριν* βλ. **Πάφ. 4**.

Λευκ. 97. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΤΑ<Σ>ΙΝΕΙΚΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων άπό άσβεστόλιθο, ὕψους 0,965, διαμέτρου άνω 0,23 καὶ κάτω 0,275 μ. Βρέθηκε εἴκοσι περίπου χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τῆς Λευκωσίας σιὴν περιοχή «Αχερά», χώρα τῆς άρχαίας Ταμασσοῦ. Φυλάσσεται σιὸ Αρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inν. 1963/IX-19/1, Inscr. 486). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται άπό 0,013 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1964, σ. 193-4, άρ. 6 (φωτ. πίν. 21,6) (*SEG* 23, 603).

πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1966, 490 (για τὴ σημασία τοῦ ἐπιθέτου *γνήσιος*).

Στα(σ)ίνεικε
χρηστὲ καὶ
γνήσειε χέρε.

1. ΣΤΑΕΙΝΕΙΚΕ στὸν λίθο. Στα<σ>ίνεικε, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 1 (*Στα(σ)ίνεικε*) καὶ στ. 3: *γνήσειε*. Έναλλαγή ΕΙ ~ Ι για τὴν άπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἔποχὴ αὐτὴ άκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ άρχαῖο /i:/ άπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 3: *χέρε*. Έναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι άμφότερα άποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Ταμασσός. Επιτύμβιες επιγραφές.

Για τὴ σημασία τοῦ ἐπιθέτου *γνήσιος* σὲ ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὶς ἐπιγραφές τῆς ἐν λόγω περιόδου στὴν Κύπρο βλ. J. καὶ L. Robert, ὀ.π., οἱ ὁποῖοι ἀπορρίπτουν τὴν ἀποψη τῆς Νικολάου ὅτι ἔχει τὴ σημασία τῆς εὐγενοῦς καταγωγῆς καὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἔχει παρόμοια σημασία μὲ τὸ ἐπίθετο *γλυκύτατος*. Για τὰ ὀνόματα σὲ -νικος (καὶ -νίκης) βλ. Casevitz, *RPh* 76, 2002, σ. 225-231.

Λευκ. 98. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡ[ΟΔΕΙΤΟ]Υ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα τῆς ἐγχάρακτης ἐπιφάνειας ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,14, πλάτους 0,17 καὶ πάχους ἀπὸ 0,065 μέχρι 0,085 μ. Βρέθηκε στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τῆς Ἀχερᾶς καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1970/X-9/2, Inscr. GR 385). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,057 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 65-6, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 23,1).

Ἐπαφρ[όδειτε]
[χ]ρησ[τέ],
[χαῖρε].

Λευκ. 99. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΩΙΛΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Δευτερά (χώρα τῆς ἀρχαίας Ταμασοῦ).

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 63.

Ζοῖλα χρη-
στή, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ζοῖλα. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Για τὸ ὄνομα Ζοῖλα βλ. **Λεμ. 561.**

Λευκ. 100. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΖΩΙΛΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταμασσός. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Δευτερά (χώρα τῆς Ταμασσοῦ). Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 58.

Ζώιλε
[χρησ]τέ,
[χαῖρ]ε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζώιλος βλ. **Λεμ. 226.**

Λευκ. 101. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Δευτερά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 59.

Ἀριστόδημε
χρησιέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀριστόδημος βλ. **Πάφ. 121.**

Λευκ. 102. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Δευτερά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 61.

Ἑλλαδὶ
[χρ]ησιτή,
[χ]αῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἑλλαδὶς ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λευκ. 103. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΕΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αϊ. μ.Χ.

Ταφικός κίων από άσβεστόλιθο, ύψους 0,5 μ., ό όποϊος βρέθηκε στο χωριό Δευτερά και δέν είναι γνωστή ή σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, άρ. 62.

Τειμωνά
χρησταί,
χαϊραι.

Σχόλια: στ. 1: *Τειμωνά*. Έναλλαγή EI ~ I για την άπόδοση του [i] < παλαιού [i:]. Κατά την εποχή αυτή άκόμη φαίνεται ότι έδιδάσκετο ότι το άρχαίο /i:/ άπεδίδετο με EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 και Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2 (*χρησταί*) και στ. 3 (*χαϊραι*): Έναλλαγή E ~ AI διότι άμότερα άποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Για την δημιουργία περιττοσυλλάβων σε -άς, -άτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. και Brixhe 1987², σ. 71. Πρόκειται για την πρώτη μαρτυρία του όνόματος *Τειμωνάς* στην Κύπρο.

Λευκ. 104. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΒΑΧΧΙΔΟΣ

Β' - Γ' αϊ. μ.Χ.

Ταφικός κίων, ό όποϊος βρέθηκε στο χωριό Μένικο, χώρα της άρχαίας Ταμασοῦ. Φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λευκωσίας (Inscr. GR 258).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 188 (= *SEG* 32, 1378).

Βαχίς
χρηστή,
χαϊραι.

Σχόλια: στ. 1: *Βαχίς* (= *Βαχχίς*). Ό τύπος προέρχεται άπό το *Βαχχίς* > *Βαχχίς* με όπισθοχωρητική άφομοίωση > *Βαχίς* μετά άπό άπλοποίηση του διπλοῦ συμφώνου.

στ. 2: *χαϊραι*. Έναλλαγή E ~ AI διότι άμότερα άποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9.

Τὸ ὄνομα *Βακχίς* ἀπαντιᾶ καὶ στὴν **Λεμ. 458**, ἐνῶ στὴν **Λάρ. 167** μαρτυρεῖται τὸ ἀρσενικὸ *Βάκχισ*.

Λευκ. 105. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΑΦΝΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,78, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,325 μ. Βρέθηκε στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ στὸ χωριὸ Μένικο καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inν. 1963/VI-10/1, Inscr. 477). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,038 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1964, σ. 193, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 20,5) (= *SEG* 23, 602).

Δάφνε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Δάφνος*, ποῦ ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν ὀνομάτων προερχομένων ἀπὸ φυτά, ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λευκ. 106. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΑΣΙΚΡΑΤΙΑΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 1,15 καὶ διαμέτρου 0,204 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Μένικο καὶ ἐκτίθεται στὴν αἶθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (Inν. 1940/III-20/2, Inscr. GR 241). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία καὶ μέτρηση τῶν διαστάσεων τῶν γραμμάτων στὶς 26/7/2006).

I. Nicolaou, *CIS*, σ. 31-2, πίν. 41a (φωτ.).

Πασικράτια
χρηστή,
χέρε.

Σχόλια: στ. 1: *Πασικράτια*. Ἐναλλαγή I ~ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189.

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Ταμασσός. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα *Πασικράτεια* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Μαρτυρεῖται ὅμως τὸ ὄνομα *Πασικράτης* βλ. **Λεμ. 172.**

Ανδρέας Β. Κρίγκος

IV. ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ (Κερ. 1-24)

1. ΚΕΡΥΝΕΙΑ (Κερ. 1-4)

A. Επίσημη επιγραφή (Κερ. 1)

Κερ. 1. ΤΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ ΤΗΣ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ
42-43 μ.Χ.

Δύο μὴ συνανήκοντα ἀποτμήματα μαρμάρινης στήλης: τὸ (α), μεγίστου ὕψους 0,235, πλάτους 0,193 καὶ πάχους 0,028, ποὺ παραδίδει τὸ ἄνω τμήμα τῆς στήλης· τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,014 στοὺς πρώτους πέντε στίχους, ἐνῶ στοὺς ἐπόμενους ἀπὸ 0,011 μέχρι 0,013 μ. καὶ τὸ (β), ὕψους ἀπὸ 0,188 (ἀριστερὰ) μέχρι 0,192 (δεξιὰ), μεγίστου πλάτους 0,186 καὶ πάχους ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,042, ποὺ παραδίδει τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης· τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,011 μέχρι 0,013 μ. Τὸ (α) βρέθηκε σὲ ἀγρό, ἓνα περίπου χιλιόμετρο νοτιοδυτικῶς τῆς Κερύνειας στὴν τοποθεσία «Ἀλώνια» καὶ ἐκδόθηκε ἀπὸ τὸν Περισιάνη, *KX* 3, 1925, σ. 160 (= *Seyrig, BCH* 51, 1927, σ. 153-4, ἀρ. 11) (*SEG* 6, 834). Τὸ (β) εἶναι ἀγνωστής προελεύσεως καὶ ἐκδόθηκε μαζὶ μὲ τὸ (α) ἀπὸ τὸν *Mitford, OA* 6, 1950, σ. 17-20, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 10, σ. 18 καὶ πίν. 11, σ. 19). Τὰ δύο ἀποτμήματα τῆς στήλης ἐκτίθενται στὴν αἴθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (*Inscr. GR* 225). (Αὐτοψία στὶς 26/7/2006).

(α) Ἐπὶ Αὐτοκράτορος
Τιβερίου Κλαυδίου
Καίσαρος Σεβαστοῦ
4 Γερμανικοῦ
ἔτους τρίτου
Τίτος Κομίνιος Πρόκλος
[ἀ]νθύπατος καὶ Τίτος
8 [Τ]α[]τιῆνος Σαβεῖνος
πρεσβευτῆς καὶ
[ἀν]τιστράτηγος
[εἰσήγα]γαν ὕδωρ τὸ
12 [ἐκρέον ἐκ] τ[]ῆς ἐν Λίμναις
[πηγῆς - - - - - - - - - -]
[- - - - - - - - - - - - - - -]

(β) ταμειύων τὴν ἀρχὴν
ἐποιήσατο τῷ πρώτῳ
16 τῆς Τιβερίου Κλαυδίου
Καίσαρος Σεβαστοῦ
Αὐτοκράτορος ἡγεμονίας.

8. [Τ]α[]τιῆνος, Mitford: [Λαρ]τιῆνος, Seyrig
. . TEN λίμναις, Seyrig.

12. . . .

Τὰ δύο ἀποτμήματα εἶναι ἀναμφισβήτητα μέρη τῆς ἴδιας στήλης, ἀφοῦ πέραν τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν διαστάσεων τοῦ λίθου ἔχουν κοινὰ καὶ τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος τῶν γραμμάτων καὶ τὸ διάστιχο καὶ τὸ πλάτος τῶν περιθωρίων. Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *T. Cominius Proculus*, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνθυπατεία διήρκεσε ἀπὸ τὶς 4/9/42 μέχρι τὶς 3/9/43 μ.Χ. βλ. *PIR*² 2, σ. 302, ἀρ. 1270, πβ. Hill, *History*, σ. 255, ἀρ. 11. Γιὰ τὸν *T. Tatienuus Sabinus*, ποῦ ὑπῆρξε πρεσβευτῆς καὶ ἀντιστράτηγος βλ. *PIR*² C, σ. 126, ἀρ. 552.

Γιὰ τὸ [εἰσήγα]γαν στὸν στ. 11, πβ. **Λευκ. 1** (ὑδραγωγεῖο τῶν Σόλων). Γιὰ τὴν χρησιμοποίηση τῆς λέξεως *πηγή* στὶς ἐπιγραφές βλ. *LBW* 2308. Ἡ ἀποκατάσταση τοῦ Mitford τῆς *πηγῆς* στὸν στ. 13 στηρίχθηκε καὶ στὸ λῆμμα τοῦ Στέφανου Βυζαντίου σ.λ. *Πηγαί*, ὅπου ἀναφέρει ὅτι εἶναι «πόλις» στὴν Κερύνεια τῆς Κύπρου (*Πηγαί, παροικία Μεγαρέων. οἱ οἰκῆτορες Πηγαῖοι. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Κερυνεία τῆς Κύπρου*). Πρόκειται γιὰ πολὺ σημαντικὴ ἐπιγραφή, ἀφοῦ ἀναφέρεται ἡ κατασκευὴ ὑδραγωγείου στὴν Κερύνεια.

Κερύνεια. Επίσημη επιγραφή.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Τιμητική ἐπιγραφή (Κερ. 2)

Κερ. 2. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙ(ΒΕΡΙΟ) ΚΛΑΥΔΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΤΗΣ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

δεύτερο ἡμισυ Α΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀριστερὰ καὶ κάτω, ὕψους 0,496 καὶ πλάτους 0,645 μ. Βρέθηκε στὴν Κερύνεια καὶ τὸ 1936, ὅποτε μελετήθηκε ἀπὸ τὸν Mitford, βρισκόταν στὸ Φρούριο τῆς Κερύνειας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,05 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Περισιάνη, *Γεν. Τστ.*, 1910, σ. 24-6. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 20-2, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 12, σ. 19).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1325 (ἀναφορὰ στὴ μαρτυρία *Κερυνητῶν δῆμος*).

Τι(βέριον) Κλαύδιον Τι(βερίου)
Κλαυδίου Αἰνείου υἱὸν
Κυρεῖνα Αἰνεῖαν ὁ Κερυ-
4 νητῶν δῆμος τὸν ἴδι-
ον εὐεργέτην τιμῆς
χάριν.

1. Κλαυδίου, Περισιάνης 3. Αἰνέαν, Περισιάνης
ἴδ[ι], Περισιάνης.

4.

Γιὰ τὸ γένος *Quirina* βλ. **Πάφ. 5**. Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. **Πάφ. 6**. Τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς βοηθοῦν ὡς πρὸς τὴ χρονολόγησή της. Ὁ πατέρας τοῦ Αἰνεῖα ποὺ τιμᾶται σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή πρέπει νὰ ἔλαβε τὴν πολιτεία του εἴτε ἐπὶ Κλαυδίου εἴτε ἐπὶ Νέρωνος.

Γ. Ἐπιτύμβια ἐπιγραφή (Κερ. 3)

Κερ. 3. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΧΑΡΜΟΥ, ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ ΕΝΝΕΑ ΕΤΩΝ
τέλη Β΄ - ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀκατέργαστη ὀρθογώνια πλάκα ἀπὸ κιτρινωπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε τὸν χειμῶνα τοῦ 1955-6 ἐντειχισμένος στὸ βυζαντινὸ τμῆμα τῶν τειχῶν τοῦ Φρουρίου τῆς Κερύνειας, ἀπὸ ὅπου, ἀφοῦ ἀποκολλήθηκε, μεταφέρθηκε σὲ ἀποθήκη, ὅπως ἔγραφε τὸ 1961 ὁ Mitford. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι σχεδὸν ἀκέραιη ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα μικρὸ τμῆμα δεξιὰ στὴ μέση περίπου τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 (ὄμικρον) μέχρι 0,07 (φεῖ) μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τῆς θέση.

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 132-3, ἀρ. 32 (φωτ. πίν. 47,32) (*SEG* 20, 299· Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ* Δα΄ καὶ Δβ΄, ἀρ. 94)· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 114-5 (**E41**) καὶ 365-9.

Ἐννέ' ἐγὼ ζήσας λυκαβάντων | ἦματα μούνων, |
4 ἦλθον ὑποχθόνιους ἀέλιον προλιπών, |
έν δάκρυσιν γενέταν κ[αῖ μ]ατ[έ]ρα καὶ
στοναχαῖσιν |
λείψας· οὔνομα δὲ ψιλόν | ἐρεῖ τίς
ἔφυν.
8 <α>ία[ι]. | Χάρμε χρηστέ, χαῖρε.

1. ἦματα, *SEG*: ἦματα, *AJA*
<τὸν> μελεῖδον προλιπών, *AJA*
Ν[εῖκ]ά<ν>ο[ρα]?, *AJA*
Βοσκός

3-4. ἀέλιον προλιπών, *SEG*:

5-6. κ[αῖ μ]ατ[έ]ρα, Βοσκός:

7. ψιλός, *AJA* καὶ *SEG*: ψιλόν,

8. ἐρεῖ τίς ἔφυν, *SEG*: ἐρεῖ τίς ἔφυν, *AJA*.

Τὸ ἐπιτύμβιο αὐτὸ ἐπίγραμμα ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἐλεγειακὰ δίστιχα, ἐνῶ ἓνας ἑνατος στίχος δίνει σὲ πεζὸ λόγο μιὰ ἀποστροφή πρὸς τὸν νεκρὸ Χάρμο. Ἡ γλώσσα τοῦ κειμένου εἶναι ποιητικὴ, μὲ τύπους ὅπως λυκαβάντων ἦματα μούνων, ἀέλιος, γενετάν, στοναχαῖσιν, οὔνομα κτλ. Για τὸ οὔσ. λυκάβας, ποὺ ἀπαντᾷ συχνὰ σὲ ἐπιγράμματα καὶ εἶναι ἐπικὸς τύπος βλ. Ἡσύχ. σ.λ. Τὸ οὔσ. ἦμαρ εἶναι ἐπικὸς τύπος δωρικῆς προελεύσεως (βλ. *LSJ*⁹ σ.λ. ἡμέρα). Ἐπικὸς εἶναι καὶ ὁ τύπος μῦνος (βλ. *LSJ*⁹ καὶ Chantraine σ.λ. μόνος). Για τὸ ἐπίθ. ὑποχθόνιος βλ. West, *WD* 181. Για τὴ φράση ἀέλιον προλιπών βλ. Kaibel, *EGr* 702.2 καὶ Peek, *GVI* 991.1, 935.3 καὶ 936. Για τὸν τύπο ψιλός βλ. *LSJ*⁹ καὶ

Κερύνεια. Ἐπιτύμβια ἐπιγραφή.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

2. ΛΑΠΗΘΟΣ (Κερ. 5-23)

A. Επίσημες ἐπιγραφές (Κερ. 5-6)

Κερ. 5. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, ὕψους 0,14 καὶ πλάτους 0,17 μ. Προέρχεται ἀπὸ τὴ Λάπηθο καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 349, ἀρ. 3· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 67, ὑποσ. 2.

[τ]ο[Ϝ]Ϝ (;) ἐν[Ρ]ΕΤ[- - - - -]
[τ]οῖς παναρέτοι[ς - - - - -]
ΓΗΤΟ[Ν] πάσης ἀρχ[ῆς - - - - -]
4 πρὸς τῇ ἀναγραφῇ [- - - - -]
ἀναγραφῆναι ἐπὶ σ[τήλη - - -]

1-2. Ε [ἀλ] | ΛΟΙΣ, *BCH* 3.
.HT.N, *BCH* 4. [τ]ῆ ἀναγ[ρ]αφῇ, *BCH*.

Κερ. 6. Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ ΤΗΣ ΛΑΠΗΘΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΛΑΥΔΙΟ ΛΕΟΝΤΙΧΟ μέσα Γ' αἰ. μ.Χ.

Ὀγκόλιθος ἀπὸ λευκόφαιο ἀμμόλιθο, ὕψους 0,75, πλάτους 0,98 καὶ πάχους 0,42 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένος σὲ κτίσμα μεταξὺ Καραβᾶ καὶ Λαμπούσης (χώρα τῆς ἀρχαίας Λαπήθου). Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λευκωσίας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,06 μέχρι 0,08 μ.

Μαρκίδου, *ARCA*, σ. 15-6· Mitford, *Byzantion* 20, 1950, σ. 136-9, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 10, σ. 137).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1326 (ἀναφορὰ στὸν Κλ. Λεόντιχο Ἰλλύριο). *AE* 1952, 175 (παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς). Bowersock, *Tituli* 5, 1982, σ. 669-670 (ἀπορρίπτει μὲ πειστικὰ ἐπιχειρήματα τὴν προσπάθεια τοῦ Mitford νὰ ἀναγνωρίσει ὡς τὸν μοναδικὸ συγκλητικὸ τῆς Κύπρου τὸν Κλαύδιο Λεόντιχο).

Ἐκτίσθη τὰ τεῖχη

Λάπηθος. Ἐπίσημες ἐπιγραφές.

ἐπὶ Κλ(αυδίου) Λεοντίχου
τοῦ λαμπροτάτου

- 4 ὑπατικῶ οὐ ἀπὸ θε-
μελίων τῆ λαμπρῶ
Λαπηθίων πόλει.
Εὐτύχει, Ἰλλύρι.

4. ὑπατικῶ οὐ, Mitford: ὑπάρχου, Μαρκίδης 7. Εὐτύχει, Ἰλλύρι,
Mitford: Εὐτ[. . . .], Μαρκίδης.

Γιὰ τὸν Κλ(αύδιο) Λεόντιχο Ἰλλύριο, τὸν ἀνθύπατο τῆς
νήσου καὶ τῆς Ἀχαΐας, ὁ ὁποῖος οἰκοδόμησε τὰ τεῖχη τῆς
Λαπήθου βλ. *PIR*² C, σ. 207, ἀρ. 892, πβ. **Κερ. 13**. Γιὰ τὸ
ἐπίθετο λαμπρός, τὸ ὁποῖο προσδιορίζει πόλεις βλ. *MAMA* V,
98 καὶ 199. Σχετικὰ μὲ τὴ χρήση τοῦ εὐτύχει βλ. καὶ *LBW*
2350 (Ἡλιόδωρος - - - ἔκτισεν κὲ εὐτυχίτω διὰ παντός)
καὶ 2145α (εὐτύχι, Βάσσε).

Λάπηθος. Επίσημες επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Τιμητικὲς ἐπιγραφές (Κερ. 7-13)

Κερ. 7. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΣΕ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

27 π.Χ.

Ὁ λίθος προέρχεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπὸ τὴ Λάπηθο καὶ τὸ 1936 βρισκόταν στὸ Φρούριο τῆς Κερύνειας. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Reinach, *REG* 17, 1904, σ. 212-3· L. Robert, *RPh* 53, 1927, σ. 128, ὑποσ. 1 (= *SEG* 6, 837)

Πβ. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 67, ὑποσ. 1 (προέλευση ἐπιγραφῆς)· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1326, ὑποσ. 170 (γιά τὸν γυμνασίαρχο)· Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα' καὶ Δβ', ἀρ. 63.1 (παράθεση τῶν στ. 9-17).

[- - - - -] I
 [- - - - -] NKA [- -]
 [- - - - -] ONΣΥ □
 4 [- - - - -] ΑΙΣΠΟ/
 [- - - - -] ΙΕΚΑΙΠΟΥ
 [- - - - -]
 - μέχρ]ι δυσμῶν ἡλίο[υ],
 [μεγαλομερῶς τῆι χορηγία]ι χρησάμενος οὐ
 [μικρὰν]
 8 [ἀνεδέξατο εἰς ταῦτα δαπά]νην καθ'
 [ὄσ]ιότητα ΤΟ[- -]
 [- - - σπ]ο[υ]δὴν εἰσφερόμενος περὶ τὴν
 εὐ[δαιμονίαν (;)]
 [τῆς] πόλεως, ἅμα κα[ὶ] τὴν ἑαυτοῦ εὐδοξίαν
 [τηρῶν (;)]
 [καὶ μεμνη]μένος τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 πρ[ονοίας]
 12 [τε] καὶ φιλοδοξίας, διαφυλάσσων τε τ[ὴν
 εὐπρέ-]
 [πει]αν καὶ εὐκοσμίαν τοῦ γυμνασίου· νῦν [δὲ
 ἐπὶ]
 [τοῖς] ἐπινικίοις τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος
 ἐπετέ-]
 [λεσ]ε τῷ θεῷ Σεβαστῷ Καίσαρι θυσία[ν ἀξίως
 καὶ]
 16 [πολυτ]ελῶς τόν τε γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν
 ἀγῶνα]

Λάπηθος. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

[τελε]ιώσας ΑΘ[. . .]ΓΥ[. . .]Ο[. . .]Ο[. . .]
.]ΕΕ[- - - - -]

7-8. [μεγαλομερῶς τῆι χορηγία]ι χρησάμενος οὐ [μικρὰν] | [ἀνεδέξατο εἰς ταῦτα δαπά]νην, Robert: . . . ι χρησάμενος οὐ . . . | ξινην, Reinach **10.** εὐδοξίαν [τηρῶν?], Robert: εὐδοξίαν [ἀποφαίνων ?], Reinach **14-16.** Καίσα[ρος ἐπετέ]λεσε τῷ θεῷ Σεβαστῷ Καίσαρι θυσία[ν ἀξίως καὶ | [πολυτ]ελῶς, Robert: Καίσα[ρος πεποίηκε ου |ἀνέθηκε]ε ? τῷ θεῷ Σεβαστῷ Καίσαρι θυσία[ν καὶ ἀγῶνα ? | [ἐπιμ]ελῶς ?, Reinach.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ ἀναφέρεται σὲ ἐπινίκια τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ σὲ θυσίαν ποὺ τέλεσε στὰ ἐπινίκια κάποιος πιθανὸν γυμνασίαρχος ποὺ δὲν διασώζεται τὸ ὄνομά του. Ἐπίσης ἡ ἐπιγραφή ἀναφέρεται σὲ γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἀγῶνα, ποὺ ἔγιναν στὸ Γυμνάσιο τῆς Λαπήθου. Οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ πιθανὸν νὰ ἦταν πενταετηρικοί, πβ. Πάφ. 78 καὶ Λάρ. 7 καὶ 27, καὶ τὰ ἐπινίκια αὐτὰ θὰ ἐορτάστηκαν, σύμφωνα μὲ τὸν Reinach, κατὰ τὸ πέμπτο ἔτος ἀπὸ τῆς νίκης τοῦ Ὀκταβιανοῦ στὸ Ἄκτιον, δηλ. κατὰ τὸ ἔτος 27 π.Χ. καὶ μετὰ τὶς 16 Ἰανουαρίου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ὀκταβιανὸς ἔλαβε τὸν τίτλο τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος. Τὰ Ἐπινείκια γενικῶς ἐορτάζονταν στὶς πόλεις τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μετὰ ἀπὸ κάποια συγκεκριμένη νίκη ἐνδὸς αὐτοκράτορος, ἂν καὶ ὑπάρχει καὶ ἡ ἀποψη ὅτι σὲ κάποιες πόλεις, ὅπως ἡ Ἐφεσος, τὰ Ἐπινείκια διοργανώνονταν πρὸς τιμὴ τῆς Ῥωμαίων Νείκης, βλ. J. Nollé, *Chiron* 33, 2003, σ. 463-465.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἀγῶνες βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 13: Ἀθλητισμὸς - Ἀγῶνες, σ. 168-174. Γιὰ τὴ χρονολόγησιν τῆς ἐπιγραφῆς βάσει τῆς ἀναφορᾶς στὸν Καίσαρα Αὐγουστο βλ. Κερ. 8. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποὺ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80.

Κερ. 8. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ

τέλη Α' αἰ. π.Χ - ἀρχὲς Α' αἰ. μ.Χ.
(μετὰ τὸ 27 π.Χ.)

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, προερχομένη ἀπὸ τὴ Λάπηθο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

LBW 2772· IGR 3, 932.

πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1326, ὑποσ. 171 (ἄπλη μνεία).

Λάπηθος. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Σεβαστοῦ θεοῦ Καίσαρος.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ἀφοῦ ἀναφέρεται στὸν Καίσαρα Αὐγουστο, χρονολογεῖται μετὰ τὴν ἀπονομὴ αὐτοῦ τοῦ τίτλου ἀπὸ τῆ ρωμαϊκῆ Σύγκλητο, δηλαδὴ μετὰ τὶς 16 Ἰανουαρίου τοῦ 27 π.Χ., πβ. **Κερ. 7.**

Κερ. 9. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΙΒΕΡΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΑΔΡΑΣΤΟ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΑΔΡΑΣΤΟΥ
29 μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴ Λάπηθο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή της θέση.

LBW 2773· Cesnola, Cyprus, σ. 419-20, ἀρ. 15· IGR 3, 933 (OGIS, σ. 274, ἀρ. 583).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1326, ὑποσ. 170-1 (γιὰ τὴν ἀναφορὰ σὲ γυμνασίαρχο καὶ ἐφηβαρχοῦντα) καὶ σ. 1359, ὑποσ. 376 (γιὰ τὸν ρωμαϊκὸ μῆνα *Ἀπογονικό*).

Τιβερίωι Καίσαρι Σεβαστῶι θεῶι, θεοῦ Σεβαστοῦ
σιῶι,
αὐτοκράτορι, ἀρχιερεῖ μεγίστωι, δημαρχικῆς
ἐξουσίας
τὸ λα΄, ἐπὶ Λευκίου Ἀξίου Νάσωνος ἀνθυπάτου καὶ
Μάρκου

4 Ἐτρειλίου Λουπέρκου πρεσβευτοῦ καὶ Γαΐου
Φλαβίου Φίγλου ταμίαι,
Ἄδραστος Ἀδράστου φιλόκαισαρ, ὁ ἐνγενικὸς ἱερεὺς
τοῦ
ἐν τῷ γυμνασίωι κατεσκευασμένου ὑπὸ αὐτοῦ ἐκ τοῦ
ἰδίου
Τιβερίου Καίσαρος Σεβαστοῦ ναοῦ καὶ ἀγάλματος ὁ
φιλόπατρις

8 καὶ πανάρετος, καὶ δωρεὰν καὶ ἀυθαίρετος
γυμνασίαρχος καὶ
ἱερεὺς τῶν ἐν γυμνασίωι θεῶν κατεσκεύασεν τὸν ναὸν
καὶ
τὸ ἄγαλμα ἰδίωις ἀναλώμασιν τῶι ἀτοῦ θεῶι·
ἐφηβαρχοῦντος
Διονυσίου τοῦ Διονυσίου τοῦ καὶ Ἀπολλοδότου
φιλοκαίσαρος.

12 Ἄδραστος Ἀδράστου φιλόκαισαρ καθιέρωσεν
συνκαθιεροῦντος
καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀδράστου φιλοκαίσαρος, τοῦ καὶ
αὐτοῦ δωρεὰν
καὶ ἀυθαίρετου γυμνασιάρχου τῶν παίδων, τῆι
γενεσίῳ

Τιβερίου,
16
κδ'.

Λ ις', Απογονικοῦ

3. Ἀξίου, *LBW*: Ἀελίου, *Cesnola* || Νάσωνος, *LBW* καὶ *OGIS*: Νάσωνος, *Cesnola* καὶ *IGR* 4. Φίγλου, *LBW* καὶ *IGR*: Φήλου, *Cesnola* || ταμίαι, *LBW*: ταμίου, *Cesnola*· ταμία, *IGR*: ταμία<ι>, *OGIS* 5. ἐνγενικός, *LBW* καὶ *Cesnola*: ἐγγενικός, *IGR* 10. ἀτοῦ, *LBW*: αὐτῶ, *Cesnola*

Σχόλια: στ. 5 καὶ 12: ἐνγενικός καὶ συνκαθιεροῦντος. Απόδοση τοῦ ἔρρινου τῆς ἐξόδου μὲ Ν βλ. *Brixhe* 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15.**

στ. 6: τῶ καὶ στ. 14: γενεσίῳ. Παράλειψη τοῦ προσγεγραμμένου *ίῶτα*, ἐνῶ σὲ ὄλο τὸ κείμενο καὶ στὸ ἄρθρο εἶτε ἀρσενικὸ (στ. 10) εἶτε θηλυκὸ (στ. 14) καὶ στὰ οὐσιαστικὰ (στ. 1, 2, 4, 6, 9) σημειώνεται. Γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /ɔ:i/ διατηρεῖται γενικῶς ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία, ἐνδειξη τῆς ἐπιμέλειας σύνταξης καὶ χάραξης αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς.

στ. 10: ἀτοῦ. Ἐναλλαγὴ Α ~ ΑΥ βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 383-4, πβ. *Gignac* 1981, τόμ. Α', σ. 226-227. Γιὰ τὴ χρήση τῆς ὀριστικῆς ἀντωνυμίας αὐτός ὡς κτητικῆς βλ. *Brixhe* 1987².

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται τὸ 29 μ.Χ., ὅποτε ἦταν ἡ τριακοστὴ πρώτη *tribunicia potestas* τοῦ Τιβερίου, καθὼς καὶ τὸ δέκατο ἔκτο αὐτοκρατορικὸ τοῦ ἔτος. Γιὰ τὸν ἀνθύπατο τῆς Κύπρου Λεύκιο Ἀξιο Νάσο, πβ. *PIR*² Α, σ. 343, ἀρ. 1691. Γιὰ τὴν προσφώνηση τοῦ Τιβερίου ὡς θεοῦ, πβ. *Τάκ.*, *Ann.* IV, 37· *Suet.*, *Tib.* 26 καὶ *Dio*, LVII, 9. Γιὰ τὸν Μάρκο Ἐτρίλιο Λουπέρκο, *legatus* τῆς Κύπρου, πβ. *PIR*² Ε, σ. 89, ἀρ. 103. Γιὰ τὸν Γάιο Φλάβιο Φίγουλο *quaestor* τῆς Κύπρου, πβ. *PIR* II, σ. 68, ἀρ. 181. Γιὰ τὸν μῆνα *Απογονικό* βλ. *OGIS*, ὀ.π., ὑποσ. 8.

Ὁ Ἀδραστός, υἱὸς τοῦ Ἀδράστου προβάλλει τὰ ἀξιώματα ποῦ ἔλαβε κατὰ τὴ σταδιοδρομίᾳ του, καθὼς καὶ τὰ ἔργα ποῦ ἐπετέλεσε: ὑπῆρξε ἱερεὺς τοῦ Τιβερίου καὶ τοῦ ναοῦ του ποῦ ἔκτισε μὲ δικά του χρήματα στὸ γυμνάσιο, ὑπηρέτησε ὡς γυμνασίαρχος ἐθελοντικὰ καὶ μὲ δικά του ἔξοδα, ὡς ἱερεὺς τῶν θεῶν ἔκτισε τὸν ναὸ καὶ προμήθευσε τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ του μὲ δικά του ἔξοδα. Ὁ Ἀδραστός, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε ὅπως τὸ δηλώνει στὴν ἀφιέρωση μὲ δικά του ἔξοδα, προβάλλει μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ ὄχι μόνο τὰ ἀξιώματα ποῦ ἔλαβε, τὰ ὁποῖα κατεῖχοντο ἐκεῖνη τὴν περίοδο ἀπὸ τὰ μέλη τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας τῶν πόλεων ὡς τεκμήρια κύρους, ἀλλὰ καὶ ἀρετές του: δηλώνει ὅτι ἦταν

λάτρης τοῦ Καίσαρος, λάτρης τῆς πατρίδος του καὶ καθ' ὅλα ἑνάρετος. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποὺ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80. Ὁ υἱὸς του, ὁ ὁποῖος ἐπίσης ὀνομαζόταν Ἄδραστος, ὑπῆρξε γυμνασίαρχος τῶν ἀγοριῶν. Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ παραδίδεται τὸ ὄνομα ἀκόμη ἐνὸς ἐφηβάρχου, τοῦ Διονυσίου, υἱοῦ τοῦ Διονυσίου ποὺ ἦταν γνωστὸς καὶ ὡς Ἀπολλόδοτος.

Κερ. 10. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ σὲ δευτέρη χρήση θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὸν ΙΘ' αἰ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὸν Καραβά. Ἀπὸ τοὺς Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 164-5 περιγράφεται ὡς ἐξῆς: «Dans le mur d'une maison, pierre calcaire grise brisée de tous côtés».

[- - - - -] συμπληρω[- - - - -]
 [- - - - -] χρόνο[- - - - -]
 [- - - - - λ]αμπρῶ[ς - - - - -]
 4 [- - - - - μεγαλ]ειότητα[ς - - - - -]
 [- - - - -] πατρίδι [- - - - -]
 [- - - - -] τοὺς χρόν[ους - - - - -]
 [- - - - -] τῆ ἐπαρχε[ία - - - - -]

Κερ. 11. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΡΑΪΑΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΔΡΑΣΤΟ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΑΔΡΑΣΤΟ[Υ], 102-116 μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο, ὕψους 0,363, πλάτους 0,395 καὶ πάχους 0,225 μ. Βρισκόταν γιὰ πολλὰ ἔτη σὲ οἰκία στὸν Καραβά μέχρι ποὺ δωρήθηκε ἀπὸ τὸν Πάτροκλο Σταύρου στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. 1968/I-15/1, Inscr. GR 150). Προέρχεται ἀπὸ τὴ Λάπηθο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,33 μέχρι 0,04 μ.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 22-4, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 13, σ. 23)· I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 73-4, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 14,2) (*SEG* 25, 1133).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1326, ὑποσ. 171.

Αὐτοκράτορα θ[εοῦ Σεβαστοῦ υἱὸν]
 Νέρουαν Τραϊανὸν [Καίσαρα]
 Γερμανικὸν Δ[ακικὸν]
 4 Ἄδραστος Ἀδράστο[υ - - - -]

Λάπηθος. Τιμητικές επιγραφές.

1. Αὐτοκράτορα Σ[εβαστὸν], Mitford· Αὐτοκράτορα <Καίσαρα>
θεοῦ Νέρουα υἱὸν], Nicolaou 2. [σεβαστὸν], Nicolaou
4. Ἀδράστο[υ], Mitford.

Ὡς πρὸς τὴ χρονολόγησι τῆς ἐπιγραφῆς ὁ Τραϊανὸς πῆρε τὸν τίτλο *Dacicus* τὸ 102 καὶ τὸν τίτλο *Parthicus* τὸ 116. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπιγραφὴ ἀνήκει εἰς τὴν περίοδον μεταξὺ τοῦ 102 καὶ 116 μ.Χ. Ὁ Ἀδράστος υἱὸς τοῦ Ἀδράστου εἶναι ὁ ἐγγονὸς ἢ ὁ δισέγγονος τοῦ Ἀδράστου υἱοῦ τοῦ Ἀδράστου, ὁ ὁποῖος ὡς ἱερέας τοῦ Τιβερίου ἀνήγειρε εἰς τὴν Λάπηθον ναὸν καὶ ἄγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ του (**Κερ. 9**). Ἐπιγραφῆς πρὸς τιμὴν τοῦ Τραϊανοῦ ἔχουν βρεθεῖ καὶ εἰς τὴν Σαλαμίνα, εἰς τοὺς Σόλους, εἰς τὸ Κούριον καὶ εἰς τὸ Κίτιον.

Κερ. 12. Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο Δ[ΗΜΟΣ] ΤΗΣ ΛΑΠΗΘΟΥ ΤΙΜΟΥΝ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟ 129 μ.Χ.

Βάσις ἀγάλματος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Βρέθηκε εἰς τὴν Λάπηθον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τῆς θέσις.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 347-8, ἀρ. 1 (*IGR* 3, 934).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1326, ὑποσ. 171 (σχολιασμὸς εἰς τὴν χρονολόγησι τῆς ἐπιγραφῆς).

Αὐτοκράτορα Καίσαρα, θεοῦ Τραϊ[ανοῦ]
Παρθικοῦ υἱόν, θεοῦ Νέρο[υ] υἱωνόν,
Τραϊανὸν Ἀδριανὸν ἀριστο[ν Σ]εβαστὸν
4 Γερμανικὸν Δακικὸν Παρ[θικ]όν, τὸ[ν]
σωτήρα καὶ εὐεργέτην [τῆς πόλεως],
Λαπηθίων ἢ βουλῆ καὶ ὁ δ[ῆμος].

Σύμφωνα καὶ μὲ τὸν Mitford, ἡ χρῆσι στρατιωτικῶν τίτλων τοῦ Τραϊανοῦ σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ δηλοῖ ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας τοῦ Ἀδριανοῦ. Οἱ Perdrizet καὶ Cagnat ὑποθέτουσι βάσει τῆς ἐπιγραφῆς ὅτι ὁ Ἀδριανὸς ἀφίχθη εἰς τὴν Λάπηθον τὸ 129 μ.Χ. κατὰ τὸ ταξίδι του εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ὠφέλεσε τὴν πόλιν ὥστε νὰ χαρακτηρισθεῖ σωτὴρ καὶ εὐεργέτης, ἀλλὰ ἡ ἐπιγραφὴ δὲν δικαιολογεῖ ἀναμφισβήτητα αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι.

Κερ. 13. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΕΟΝΤ[ΙΧΟΝ (;)]
τέλη Β' - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Λάπηθος. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος ἀποκεκρουμένη ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, ὕψους 0,24, μεγίστου πλάτους 0,28 καὶ πάχους 0,53 μ. Βρέθηκε στὴ Λάμπουσα (χώρα τῆς ἀρχαίας Λαπήθου). Μελετήθηκε τὸ 1936 ἀπὸ τὸν Mitford καὶ ἀφέθηκε κατὰ χώραν, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐπανηῦρε τὸ θέρος τοῦ 1948. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,029 (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κάππα στὸν πρῶτο στίχο, ποῦ ἔχει ὕψος 0,032) μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 25-6, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 15, σ. 27).

Πβ. τοῦ ἰδίου, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1326, ὑποσ. 172 (ἀπλή μνεία).

[Τίτον Φλάουιον (;) Τίτ]ου υἱὸν Κυρεῖνα
Λεόντι[ιχον (;)
[εὐεργέτην (;) τ]οῦ κοινοῦ Κυπρίων καὶ τ[ῆς
πόλεως (;)]
[ἢ βουλή (;) ἐκ τοῦ] ἰδίο[υ] τ[ι]μ[μ]ῆς
χάριν].

Σχετικὰ μὲ τὸ κοινὸν τῶν Κυπρίων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: Κοινὸν Κυπρίων. Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ κάποιος Λεόντιχος, Ῥωμαῖος πολίτης τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Λαπήθου ὡς εὐεργέτης τοῦ κοινοῦ τῶν Κυπρίων. Αὐτὸς ὁ Λεόντιχος πιθανῶς νὰ ἦταν ὁ πατέρας τοῦ ἀνθύπατου τῆς νήσου καὶ τῆς Ἀχαΐας Κλαυδίου Λεοντίχου Ἰλλυρίου, ὁ ὁποῖος ἀνοικοδόμησε τὰ τεῖχη τῆς Λαπήθου (βλ. **Κερ. 6**). Γιὰ τὸ γένος *Quirina* βλ. **Πάφ. 5**.-

Λάπηθος. Τιμητικές επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Γ. Αναθηματικές επιγραφές (Κερ. 14-15)

Κερ. 14. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ 51 ΕΦΗΒΟΥΣ

136 ἢ 157-158 μ.Χ. (;)

Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, θραυσμένη σὲ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα. Βρέθηκε σύμφωνα μὲ τὸν Περισιτιάνη ποὺ ἔγραφε στὰ 1910 «πρὸ πολλῶν ἐτῶν» στὴ Λάμπουσα καὶ φυλασσόταν στὸ Φρούριο τῆς Κερύνειας. Τὸ 1909 μεταφέρθηκε στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο, ὅπου καὶ ἐκτίθεται στὴν αἶθουσα 10 (Inscr. GR 218). Ὁ λίθος ἔχει ὕψος 0,575, πλάτος 0,287 καὶ πάχος ἀπὸ 0,085 μέχρι 0,095 μ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,016 (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φεῖ, ποὺ ἔχει ὕψος ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,02) μ. (Αὐτοψία στὶς 26/7/2006).

Περισιτιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, σ. 942-3, ἀρ. 31· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 24-5, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 14, σ. 23).

Πβ. I. Nicolaou, *CIS*, σ. 31, πίν. 39 (φωτ.) (μετάφραση)· Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1326, ὑποσ. 170 (γιὰ χρονολογία).

Ἀγαθῆι Τύχηι·
ἔτους ἐνὸς καὶ
ἰκοστοῦ, γυμνασι-
4 ἀρχοῦντος
Ὀρόντου τοῦ Ὀρόντου
τοῦ καὶ τὸ ιη' ἔτος
γυμνασιάρχῆσαντος,
ἐφηβαρχοῦντος
8 Σῶτου τοῦ Ἀσκληπι-
άδου, ἐφηβοὶ να'.

Σχόλια: στ. 3: ἰκοστοῦ. Ἐναλλαγὴ I ~ EI βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ἡ ἐπιγραφή ἀρχίζει μὲ τὴν ἐπίκληση στὴν Ἀγαθὴ Τύχη. Εἶναι πιθανὸν νὰ ἀναφέρεται στὴν κατασκευὴ κάποιου ἔργου στὸ Γυμνάσιο τῆς Λαπήθου μὲ ἔξοδα τῶν 51 ἐφήβων κατὰ τὸν εἰκοστὸ πρῶτο χρόνο τοῦ αὐτοκράτορος ὅταν ὁ Σῶτος, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου, ἦταν ἐφήβαρχος καὶ ὅταν ἦταν γυμνασιάρχος ὁ Ὀρόντης, υἱὸς τοῦ Ὀρόντου, ὁ ὁποῖος διηύθυνε τὸ γυμνάσιο καὶ τρία χρόνια προηγουμένως. Γιὰ τὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς τὸ εἰκοστὸ πρῶτο ἔτος μπορεῖ νὰ εἶναι τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ τοῦ Πίου· κατὰ συνέπεια ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται εἴτε τὶς 23/9/136 εἴτε τὶς 22 Σεπτεμβρίου τοῦ 157 ἢ 158 μ.Χ.

Κερ. 15. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΡΑΒΒΙ

Δ' αί. μ.Χ.

Μαρμάρινη στήλη, προερχομένη από τὴ Λάπηθο. Μεταφέρθηκε ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀχειροποιήτου τῆς Λαπήθου στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ μεγάρο καὶ ἀκολούθως στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λευκωσίας, ὅπου φυλάσσεται.

LBW 2776. Περιστιάνη, *Γεν. Ιστ.*, 1910, σ. 731.

Πβ. Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1380, ὑποσ. 515 (ἀπλή μνεία) καὶ *ANRW II* 18.3, 1990, σ. 2205, ὑποσ. 153.

Εὐχή Ῥαββὶ Ἀττικοῦ.

Ῥαββή, *LBW* καὶ Mitford 1980.

Ὁ Τουδαῖος αὐτός, ὁ ραββὶ Ἀττικός, ἀφιέρωσε αὐτὴν τῇ μαρμάρινη στήλῃ πιθανώτατα γιὰ τὴ συναγωγή στὴ Λάπηθο. Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ὅπως καὶ ἄλλες βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 16: Τουδαῖσμος καὶ χριστιανισμός, σ. 201-202, μαρτυρεῖ τὴν ἐπιστροφή/ἐπανεγκατάσταση Ῥουδαίων στὴν Κύπρο μετὰ τὸν Γ' αἰ. μ.Χ.

Λάπηθος. Αναθηματικές επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Δ. Επιτύμβιες ἐπιγραφές (Κερ. 16-23)

Κερ. 16. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΕΛΕΥΚΙΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΣΕΛΕΥΚΟΥ

Α΄ αἰ. π.Χ. - Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,65, διαμέτρου ἄνω 0,39 καὶ κάτω 0,37. Βρέθηκε στὴ Λάπηθο καὶ εὐρίσκετο σύμφωνα μὲ τὸν Περισιτιάνη στὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας στὴ Λάπηθο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Περισιτιάνη, *Γεν. Ιστ.*, 1910, σ. 483-4.

Σελευκίων Σελεύκου
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Σελευκίων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**. Τὸ ὄνομα *Σέλευκος* μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λευκ. 78**. Καὶ σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή μαρτυρεῖται ἡ σχέση ὀνόματος πατρὸς - υἱοῦ.

Κερ. 17. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ βρέθηκε στὴ Λάπηθο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή της θέση.
CIG II, 2646.

Ἀπολλώνιος Λέοντος
Στρατονικεῦ· χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Λέων*, πβ. **Λεμ. 297** καὶ **Λευκ. 11**. Ἔχουμε σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή ἀκόμη ἓνα παράδειγμα χρήσεως ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

Κερ. 18. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΘΗΝΟΔΩ[ΡΟΥ] ΤΟΥ ΚΑΙ ΓΑΪΟΥ
Β΄ αἰ. μ.Χ.

Κάτω ἀπότμημα ταφικοῦ κίονος, ὕψους 0,38, διαμέτρου ἄνω 0,29 καὶ κάτω 0,39 μ. Βρέθηκε στὴ Λάμπουσα καὶ ἀφοῦ

μελετήθηκε σὴν ἀύλῃ τοῦ Φρουρίου τῆς Κερύνειας τὸ 1936 ἀπὸ τὸν Mitford, ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,03 μ.

Περισιτιάνη, *Γεν. Τστ.*, σ. 39-40· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 26-8, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 16, σ. 27).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1375, ὑποσ. 471 (ἀπλή μνεία).

[ὁ (ἡ) δεῖνα τοῦ δεῖνος]
Ἀθηνωδῶ[ρω τῶ]
καὶ Γαίῳ τῶ ἀδελφῶ
4 μνείας χάριν.

2. Ἀθηνωδῶ[ρω], Mitford: Ἀθηνωδῶρω, Περισιτιάνης.

Στὴν ἐπιγραφή αὐτὴ μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ σὺς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Κύπρο ἢ χρῆση τῆς ἔκφρασης μνείας χάριν. Ἡ συνηθέστερη ἔκφραση σὺς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές εἶναι ἡ μνήμης χάριν βλ. Πάφ. 4.

Κερ. 19. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΤΡΟΦΗ

Β' - ἀρχές Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,47 καὶ διαμέτρου 0,26 μ. Βρέθηκε σὺ χωριὸ Διόριος σὺν τοποθεσία «Λακκουδιά» (χώρα τῆς Λαπήθου) καὶ φυλάσσεται σὺ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. 1962/ΧΙΙ-14/1, GR 325). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,038 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1963, σ. 44, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 8,4) (*SEG* 23, 605).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1964, 541 (εἰσήγηση γιὰ Διοτροφῆς βάσει τοῦ Ἀγλωτροφῆς σὺν Bechtel, *HPN*, 432).

Διοτρόφης·
χρεστέ, χέρειν.

1. Διοτροφῆς, *SEG*.

Σχόλια: στ. 1. Διοτρόφης. Χρῆση ὀνομαστικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

στ. 2: χρεστέ. Ἐναλλαγὴ Ε ~ Η βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49. Σύγχυση τῶν γραφημάτων Ε καὶ Η λόγω τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς διδασκομένης προφορᾶς τοῦ φωνήεντος ποῦ ἀποδίδεται μὲ

Λάπηθος. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

τὸ γράφημα Η (= /ε:/) καὶ τῆς προφορᾶς /e/ τῆς ἐποχῆς ποὺ ἀποδίδεται μὲ τὸ γράφημα Ε.

στ. 2: χέρειν ἀντὶ τοῦ χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Διοτρόφης* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Κερ. 20. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ

Β΄
- Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάπηθο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή της θέση.

LBW 2774. Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 173, ἀρ. 25.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1375, ὑποσ. 471 (γιὰ τὸ ὅτι ἡ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη σὲ πλάκα καὶ ὄχι σὲ κιονίσκο).

Ποσιδώνιε
Ἐρμόφαντου
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Ποσιδώνιε*. Ἐναλλαγή I ~ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα Ποσειδώνιος ἀπαντᾷ καὶ σὲ δύο ἐπιγραφές τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου ἀπὸ τὸ Κίτιον βλ. *LGPN* I σ.λ. (5 καὶ 6). Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἐρμόφαντος* στὴν Κύπρο, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ καὶ στὴ Χίο, Κρήτη, Εὐβοία, Ῥόδο καὶ Σάμο βλ. *LGPN* I σ.λ.

Κερ. 21. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα μήκους 0,16 καὶ πλάτους 0,20 μ., ποὺ βρέθηκε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὴ Λάμπουσα καὶ κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «παρὰ τῷ κ. Εὐστ. Κωνσταντινίδῃ ἐν Λευκοσίᾳ». Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή της θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 139.

ΝΕΑΣ
χρηστέ,

χαῖρε.

Κερ. 22. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,70 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,30 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἁγία Εἰρήνη (χώρα τῆς ἀρχαίας Λαπήθου) καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. 1968/I-12/1, Inscr. GR 242). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,05 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 74, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 14,3) (*SEG* 25, 1131).

Θεμιστὸ
χρηχτή,
[[χρηστική]],
4 χᾶρε.

4. χᾶρε, *SEG*: [- - - -] ρ . ε., Nicolaou.

Σχόλια: στ. 1: Θεμιστό. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 2: χρηχτή ἀντὶ χρηστή ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

στ. 4. χᾶρε. Ἐναλλαγή Α ~ ΑΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 268-70, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 194-195 καὶ Brixhe 1987², σ. 55. Ἐναλλαγή Α καὶ ΑΙ λόγω τῆς σύγχυσης τοῦ συγγραφήματος ΑΙ ποὺ ἀπέδιδε /a:i/ ποὺ εἶχε μονοφθογγισθεῖ σὲ /a:/ καὶ τὴν ἐποχὴ ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ σὲ [a] καὶ τοῦ ἰδίου συγγραφήματος ποὺ ἀπέδιδε /ai/ ποὺ εἶχε μονοφθογγισθεῖ πρὸ πολλοῦ σὲ [e]. Ἡ διδασκαλία ὅτι τὸ συγγράφημα ΑΙ ἀπέδιδε [a] ἢ [e] δημιουργοῦσε πολλὰς φορὰς σύγχυση ἀνάμεσα στὴν ὀρθογραφία καὶ τὴν προφορὰ τῆς ἐποχῆς.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ πιθανῶς εἶναι σὲ δεύτερη χρῆση. Τὸ ὄνομα Θεμιστώ μαρτυρεῖται καὶ στὴ Δῆλο βλ. *LGPV* I σ.λ.

Κερ. 23. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,768 καὶ κάτω διαμέτρου 0,34 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Ἁγία Εἰρήνη καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv.

1968/V-16/1, Inscr. GR 243). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 74-5, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 14,4) (*SEG* 25, 1132).

Κ□Λ□[- - -]
χρεσ-
τή, χέ-
4 ρε.

1. Κ□Λ□[εἰώ ?], Nicolaou.

Σχόλια: στ. 2-3: *χρεσ/τή*. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 3-4: *χέ/ρε*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ λόγω παλαιοῦ ἤδη μονοφθογγισμοῦ τῆς διφθόγγου /ai/ καὶ σύμπτωσης τοῦ ἀποτελέσματος μὲ τὸ [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

3. ΑΓΙΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ (Κερ. 24)

Κερ. 24. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

Α΄ αἰ. π.Χ. – Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, πολὺ φθαρμένη, ἡ ὁποία σύμφωνα με τὸν πρῶτο ἐκδότη βρέθηκε στὴν οἰκία τοῦ Χ΄ Μιχαήλ Χ΄ Ἀντώνη στὸν Ἅγιο Ἀμβρόσιο.

Περισιτιάνη, *Γεν. Ἰστ.*, 1910, σ. 895.

Διογένης·
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Διογένης*: Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντι κλητικῆς.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Διογένης* βλ. **Λεμ. 262.**

Ανδρέας Β. Κρίγκος

V. ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΑΡΝΑΚΑΣ (Λάρ. 1-212)

1. ΚΙΤΙΟΝ (Λάρ. 1-178)

A. Επίσημες επιγραφές (Λάρ. 1-2)

Λάρ. 1. Ο ΤΙΤΟΣ ΜΑΝΛΙΟΣ ΣΟΥΡΑΣ ΣΕΠΤΙΚΙΑΝΟΣ ΑΦΙΕΡΩΝΕΙ ΕΝΑ ΜΝΗΜΕΙΟ ΑΝΕΓΕΡΘΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΚΙΤΙΟΥ

14-37 μ.Χ.

Κυκλική βάση από λευκό μάρμαρο, ύψους 0,57, διαμέτρου άνω 0,665 και κάτω 0,715 μ., άποκεκρουμένη άνω και μερικώς θραυσμένη. Βρέθηκε στην αύλη του ναού του Αγίου Γεωργίου στην Αρπέρα, που βρίσκεται βορείως του χωριού Κίτι. Προέρχεται από το Κίτιον και έκτίθεται στο υπόστεγο της αύλης του Αρχαιολογικού Μουσείου της Λάρνακας (ΜΛΑ 826· Μ.Ρ. 47/64/3, bl. 115). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,019 μέχρι 0,028 μ. (Αύτοψία στις 20/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1975, σ. 155-6, άρ. 4 (φωτ. πίν. 20,4)· K. Nicolaou, *AJA* 80, 1976, σ. 365-6 (φωτ. πίν. 22) (*SEG* 26, 1470)· Yon κ.ά., *KB* V, 2004, σ. 271, άρ. 2060 (φωτ. πίν. 30, σ. 326).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1306 (iv) (άπλη μνεία).

Κιτιέων ή πόλις.

Τίτος Μάνλιος Σούρας Σεπτικιανός
ταμίας ν και άντιστράτηγος καθιέρωσεν.

1. πόλις, I. και K. Nicolaou· [π]όλις, Oziol και K. Nicolaou· [T]ίτος, Oziol.

2. Τίτος, I.

Για τον ταμία και άντιστράτηγο *T. Manlius Sura Septicianus* βλ. *PIR* II, σ. 329, άρ. 121.

Λάρ. 2. ΔΙΑΤΑΓΜΑ (;) ΤΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΤΙ (ΒΕΡΙΟΥ) ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΙΟΥΝΚΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΩΡΟΥ μέσα Β' αί. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, αποκεκρουμένη κάτω, ή όποία βρέθηκε στο Κίτιον καί πιθανόν φυλάσσεται στο Μουσείο του Λούβρου.

LBW 2726 (= Σακελλαρίου², σ. 43, άρ. 34· IGR 3, 979)· OGIS, σ. 275, άρ. 584· Yon κ.ά., KB V, 2004, σ. 272, άρ. 2061.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1303, άρ. 38 (άπλή μνεία).

Τι(βέριος) Κλαύδιος Τοῦνκος
άνθυπατος λέγει·
Φιλοδώρου τήν εἰς τήν πα-
4 τρίδα φιλοτειμίαν καί δι'
ῶν έκ πάλαι αὐτήν εὐεργε-
[τεῖ - - - - -]

1. Τούνκος, *Oziol* 5-6. έκπαλαι αὐτήν εὐεργέ|[τησεν - - - - -], *Dittenberger*.

Σχόλια: στ. 4: *φιλοτειμίαν*. Έναλλαγή EI ~ I για τήν άπόδοση του [i] < παλαιου [i:]. Κατά τήν έποχή αὐτή άκόμη φαίνεται ότι έδιδάσκετο ότι τó άρχαίο /i:/ άπεδίδετο με EI βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. *Gignac* 1981, τόμ. Α', σ. 189 καί *Brixhe* 1987², σ. 51-53.

Για τόν *Ti. Claudius Juncus*, πβ. *PIR*² C, σ. 210, άρ. 904. Για τó όνομα *Φιλόδωρος* βλ. **Λεμ. 292**. Για τά όνόματα που περιέχουν τó μόρφημα *φίλος* βλ. *Solin, Friendship* 2001, σ. 51-62. Τó ρήμα *λέγει*, χρησιμοποιεῖται για δήλωση διατάγματος ή κοινοποιήσεως άποφάσεως ένός άνθυπάτου βλ. *L. Robert, Hellenica* 13, σ. 182, ύποσ. 3. Ό *Φιλόδωρος*, με διάταγμα του άνθυπάτου Τιβερίου Κλαυδίου Τοῦνκου, που διοίκησε τή νήσο στα μέσα του Β' αί. μ.Χ., τιμάται λόγω τής φιλοτιμίας καί εὐεργεσίας του προς τήν πατρίδα βλ. Είσαγωγή, κεφάλαιο 3: «Επιφανείς πολίτες», σ. 33. Για τή σημασία τής λέξεως *φίλος* καί τών συνθέτων που παράγονται άπό τó *φίλος*, όπως *φιλαγαθία*, *φιλόδοξος*, *φιλόκαισαρ*, *φιλόπατρις*, *φιλοτιμία*, *φιλοστοργία* κ.ά., βλ. *Veligianni, Friendship* 2001, σ. 63-80.

Κίτιον. Επίσημες επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Τιμητικὲς ἐπιγραφές (Λάρ. 3-28)

Λάρ. 3. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΟΥΚΙΟΝ ΑΥΙΑΝΙΟΝ ΦΛΑΚΚΟΝ
β' ἡμισυ Α' αί. π.Χ.

Βάση ἀγάλματος, ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένη.

LBW 2841 (Σακελλαρίου², σ. 44, ἀρ. 42· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 269, ἀρ. 2054).

Ἡ πόλις
Λούκιον Αὐιάνιον Φλάκκον.

Στὸ Κίτιον, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὶς ἄλλες πόλεις, σπανίως χρησιμοποιεῖται τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐμφανίζεται συχνότερα ἀπλῶς ἡ πόλις (πβ. **Λάρ. 12, 14, 16, 18, 20** καὶ **23**) παρὰ ἡ πόλις ἢ Κιτιέων (βλ. **Λάρ. 1: Κιτιέων ἢ πόλις, 13** [;], **19: Κιτιέων πόλις** καὶ **17: civitas Citiensium**). Σὲ μία περίπτωση χρησιμοποιεῖται ἡ βουλή μόνον βλ. **Λάρ. 9**. Γιὰ τὸν *L. Avianius Flaccus* βλ. καὶ **Λάρ. 29**.

Λάρ. 4. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΥΤΑΡΙΟΝ, ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΥ, ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΘΕΜΕΛΙΩΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ἀρχὲς Α' αί. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραυσμένη στὶς γωνίες, ὕψους 0,58, πλάτους 0,55 καὶ πάχους 0,55 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Δρομολαξιὰ καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 418). Ὁ λίθος σὲ δεύτερη χρῆση φέρει δύο ἐπιγραφές (ἡ παλαιότερη κάτω ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ εἶναι φοινικικὴ καὶ χρονολογεῖται τὸ 329/8 π.Χ. βλ. *A. M. Honeyman, «Inscriptions from Cyprus», JRAS 1960, σ. 110-2*). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,017 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

Megaw, JHS 75, 1955, Suppl., σ. 31· *Mitford, AJA 65, 1961, σ. 113-6, ἀρ. 15* (φωτ. πίν. 42,15) (*SEG 20, 133*· *K. Nicolaou, HTK 1976, σ. 133, ἀρ. 3*)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V, 2004, σ. 256-7, ἀρ. 2030* (φωτ. πίν. 28, σ. 324).

[Η] πόλις καὶ ὁ δῆμος Πνυτάριον Ἰππάρχ[ου]
τὴν γυναῖκα Ἀσκληπιοδώρου ν τοῦ
Ἀσκληπιοδώρου τοῦ Σίλλιδος τῶν

- 4 γεγυμνασιαρχηκότων καὶ ἡγορανομ[η]-
κό[τ]ων, τοῦ δευτέρου κτίστου τοῦ ἱεροῦ
[κ]αὶ ἀρχιερέως Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγιείας[ς].

1. Ἰππάρχ[χ]ο[ου], Mitford: Ἰππ[ίου] (?), Megaw 2. τοῦ[],
Mitford: τοῦ, Megaw 6. [κ]αὶ, Mitford: [κα]ι, Megaw || Ἀσκληπιοῦ,
SEG: Ἀσκληπίου, Mitford.

Ἡ τοποθέτηση κατὰ παράταξη τῆς πόλεως καὶ τοῦ δήμου
δὲν ἀπαντᾷ ἄλλοῦ στίς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου κατὰ τὴ
ῥωμαϊκὴ περίοδο. Τὸ ἢ πόλις καὶ ὁ δῆμος ἀντιστοιχεῖ στὸ
σημασιολογικὰ ταυτόσημο ἢ βουλή καὶ ὁ δῆμος βλ. Πάφ. 7,
10, 55, 80, 105· Λεμ. 17, 25· Λευκ. 8· Κερ. 12· Λάρ. 8
καὶ Ἀμμ. 233.

Ἡ τιμώμενη ἀπὸ τὴν πόλη εἶναι ἡ Πνυτάριον, θυγατέρα
τοῦ Ἰππάρχου. Τὸ Πνυτάριον, ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος
Πνυτώ, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ κυπριακὰ ὀνόματα
σὲ Πνυτ-. Τὸ ὄνομα Πνυτάριον ἀπαντᾷ καὶ στίς ἐπιγραφές
Λεμ. 498, 768 καὶ Ἀμμ. 17. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ
κατάληξη οὔδετέρου γένους σὲ -ιον βλ. Πάφ. 19. Τὰ ἄλλα
ὀνόματα σὲ Πνυτ- ποὺ ἀπαντοῦν στίς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς
περιόδου εἶναι τὸ Πνυτοκράτης (Λεμ. 252 [2], 337 καὶ Ἀμμ.
5) καὶ τὸ Πνυτᾶς (Λεμ. 242, 370 καὶ Λευκ. 50). Γιὰ τὰ
ὀνόματα σὲ Πνυτ(ο)- βλ. Masson, «Les noms grecs en
Πνυτ(ο)-, nolamment à Chypre», BNF 7, 1956, σ. 238-41,
πβ. τοῦ ἰδίου, RDAC 1974, σ. 157-162. Γιὰ τὸ ὄνομα
Σίλλις βλ. Masson, BCH 93, 1969, σ. 681-7.

Τὸ Ἰππάρχος εἶναι ἓνα ὄνομα ποὺ ἀπαντᾷ μόνον στὸ
Κίτιον βλ. Σιμάλη Ἰππάρχου θυγάτηρ τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. βλ.
LGPN I σ.λ., πβ. Λάρ. 5 (2), 8, 15 καὶ 23.

Ἡ Πνυτάριον ἦταν σύζυγος τοῦ Ἀσκληπιοδώρου, υἱοῦ τοῦ
Ἀσκληπιοδώρου καὶ ἐγγονοῦ τοῦ Σίλλιδος, μέλος ἑνὸς
συνδέσμου τῶν πρώην γυμνασιαρχῶν καὶ ἀγορανόμων, δεύτερος
ἰδρυτῆς καὶ ἀρχιερεὺς τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς
Ὑγιείας. Τὸ γυμνασίαρχος ἀπαντᾷ στὸ Κίτιον καὶ στὴν
ἐλληνιστικὴ περίοδο (βλ. LBW 2730, 2736) ἀλλὰ τὸ
ἀγορανόμος δὲν ἀπαντᾷ πρὸ τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου (βλ. Λάρ.
18). Ὁ Ἀσκληπιόδωρος, ὁμώνυμος τοῦ πατρός του,
προσδιορίζεται καὶ μὲ τὸ παππωνυμικὸ του, πβ. LBW 2736,
Λεμ. 17, 194, 507 καὶ Λάρ. 13.

Ἡ λατρεία τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγείας στὴν Κύπρο
ἀπαντᾷ μόνον σὲ μία ἀκόμη ἐπιγραφή τοῦ τέλους τῆς
πτολεμαϊκῆς περιόδου ποὺ βρέθηκε στὴν Παλαίπαφο βλ.
Mitford, Mnem. 6, 1938, σ. 106, ἀρ. 4, πβ. τοῦ ἰδίου, OA
6, 1950, σ. 116 (μὲ ἀναθεωρημένο κείμενο): Ἀφρο[δίτηι
Παφίαι] | Ἀμμώνιος ὁ σ[υγγενῆς καὶ - - -] | Νικίαν Νικία
Κο[υριέα? τὸν Ἀσκληπιοῦ καὶ] | Ὑγιείας κ[ατὰ τὴν νῆσον
ἱερέα]. Γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγείας στὴν
Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ.
97-98.

Λάρ. 5. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΑΪΟ ΙΟΥΛΙΟ ΦΛΑΥΙΑΝΟ ΜΝΑΣΕΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΤΟΥ
ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ἡ ὁποία θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὸ 1890, ὅποτε βρέθηκε στὸ φαρμακεῖο τοῦ Ζαννέτου στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον.

Munro-Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 332· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 78· τοῦ ἰδίου, *AJA* 65, 1961, σ. 114 (b)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 269, ἀρ. 2053.

[Γάιον] Τούλιον, Τουλ[ί]ου Ἰπ[ο]π[α]ρχ[ο]υ
[σι]όν, Φλαυιανὸν
Ἰππαρχον

4 [Γάιος] Τούλιος Φλαυιανὸς Μνασέας
τὸν ἀ[δελφ]όν.

1. Ἰπ[ο]π[α]ρχ[ο]υ, Mitford εἰς *AJA*: Π[ο]υθ[ο]άρχ[ο]υ, Munro καὶ Mitford εἰς *OA* 3. Ἰππαρχον, Mitford εἰς *OA*.

Τὰ δύο ἀδελφία ἔλαβαν τὴν *civitas* εἴτε ὑπὸ τὸν Καίσαρα εἴτε ὑπὸ τὸν Αὔγουστο. Γιὰ τὰ ὀνόματα *Γάιος Τούλιος* στὴν Κύπρο βλ. τὸ ἄρθρο τοῦ Mitford, «Roman Civitas», σ. 276 κέ. Γιὰ τὸ *Ἰππαρχος* βλ. **Λάρ. 4**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Μνασέας*, πβ. **Λάρ. 10** καὶ **23** (2).

Λάρ. 6. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΪΔΗ, ΥΙΟ ΤΟΥ
ΕΡΜΟΔΑΜΑΝΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,64, μήκους 0,78 καὶ πλάτους 0,50 μ. Βρέθηκε στὸ ἐγκαταλελειμμένο ἐργοστάσιο «Terra Umbra» τοῦ Μαντοβάνη στὴν πόλη τῆς Λάρνακας καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1175· Μ.Ρ. 47/64/6, bl. 13). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

Ross 1850, σ. 517, ἀρ. 10· *LBW* 2734 (= Σακελλαρίου, *Κυπριακά I*, σ. 48, ἀρ. 11· Σακελλαρίου², σ. 42, ἀρ. 26· *IGR* 3, 980· Κ. Nicolaou, *HTK* 1976, σ. 133, ἀρ. 9)· Ι. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 257-8, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 57,1) (= *SEG* 34, 1416)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 263, ἀρ. 2042 (φωτ. πίν. 28, σ. 324).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1370, ὑποσ. 445 (γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς σχετικὰ μὲ τὸ κοινὸν τὸ Κυπρίων)· Masson, *Bull. Épigra.* 1987, 721 (ἀπλή μνεία).

Τὸ κοινὸν τὸ Κυπρίων□
Ἡρακλείδην Ἑρμο-
δάμαντος τὸν
4 γυμνασίαρχον καὶ
ἀγνοθετίην καὶ
προϊκα πρεσβεύ-
σαντα πρὸς τὸ[ν]
8 Σεβαστὸν ὑπ[ὲρ]
τῆς νήσου.

2-3. Ἑρμ[ο]δάμαντος, Oziol.

Ὁ Ἡρακλείδης τιμᾶται ἀπὸ τὸ Κοινὸν Κυπρίων γιὰ τὴν προσφορά του ὡς γυμνασίαρχος, ἀγνοθετίης (πρόεδρος δηλ. τῶν ἀγῶνων ποὺ τελοῦνταν στὸ γυμνάσιο) καὶ «πρεσβεύσας» πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο ἢ τὸν Νέρωνα. Ἀκόμη ἕνας Κιτιεύς, ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Τσίδωρος ἀναφέρεται ὡς πρεσβεύσας πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς πολλακίς προϊκα (**Λάρ. 38**)· δηλ. μὲ δικά τους ἐξοδα ἐξετέλεσαν τὶς ἀποστολές. Γιὰ τὸν Τιβέριο Κλαύδιο Τσίδωρο γνωρίζουμε διὰ τῆς ὀνοματολογίας του ὅτι ἔλαβε τὴ ρωμαϊκὴ *civitas*, ἐνῶ ὁ Ἡρακλείδης, υἱὸς τοῦ Ἑρμοδάμαντος, δὲν ὑπῆρξε Ῥωμαῖος *civis*, γεγονός καθόλου παράδοξο στὴν Κύπρο, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες ἐπαρχίες τῆς Ῥώμης, ἰδιαίτερα κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 15: Ἡ ρωμαϊκὴ πολιτεία, σ. 180-185.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἡρακλείδης βλ. **Λεμ. 501**. Γιὰ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239-241, πβ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: Κοινὸν Κυπρίων.

Λάρ. 7. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ [ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΚΙΤΙΕΩΝ] ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΗΣ ΡΩ[ΜΗΣ] πρῶτο ἡμισυ Α' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος ἀποκεκρουμένη ἄνω καὶ δεξιά. Βρέθηκε σὲ δεύτερη χρῆση ἐντοιχισμένος σὲ τοῖχο στὴν Παλαιὰ Λάρνακα καὶ σήμερα θεωρεῖται χαμένη.

Hogarth, *Devia Cypria*, σ. 109, ἀρ. 28· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 229, ὑποσ. 118 (= K. Nicolaou, *HTK* 1976, σ. 133, ἀρ. 7)· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 262, ἀρ. 2040.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1354, ὑποσ. 329 (γιὰ ἀρχιερέα τῆς Ῥώμης) καὶ *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2200, ὑποσ. 127 (ἀπλή μνεία).

[Ἡ πόλις ἢ Κιτιέων (;)]
 [τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
 ἀρχιερέα τῆς Ῥώ[μης],
 4 τὸν ἀγωνοθέτη[ν τῆ]
 πενταετηρίδι κα[τὰ]
 τὸ ἡ' ἔτος, ἐφ' οὗ πρῶ[τον]
 τὸ ἄλιμμα ἐτέθ[η].

Σχόλια: στ. 7: ἄλιμμα. Ἐναλλαγή I ~ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Στὸ Κίτιον, ὅπως καὶ στὴν Πάφο (**Πάφ. 78**), γίνονταν «πενταετηρίδες», δηλ. ἀγῶνες κάθε πέμπτο χρόνο, πβ. καὶ **Λάρ. 27**. Τὸν καιρὸ χάραξης τῆς ἐπιγραφῆς ἢ πενταετηρίς ἐορταζόταν κατὰ τὸ ὄγδοο ἔτος τῆς βασιλείας κάποιου αὐτοκράτορος. Γιὰ ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἀγῶνες βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 13: Ἀθλητισμὸς - Ἀγῶνες. Ἡ λατρεία τῆς Ῥώμης, ἢ ὁποῖα χρονολογεῖται ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Α' αἰ. π.Χ. μέχρι τὰ μέσα τοῦ Α' αἰ. μ.Χ., εἰσήχθη καὶ στὴν Κύπρο, πβ. **Πάφ. 53**. Στὸ Κίτιον, ὅπως φαίνεται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ καθὼς καὶ πιθανὸν στὴν **Λάρ. 10**, ἔχει ἀρχιερέα τῆς λατρείας τῆς (πβ. **Λεμ. 1**) βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 5: Αὐτοκρατορικὴ λατρεία.

Λάρ. 8. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΒΕΡΙΟ ΚΛΑΥΔΙΟ ΝΙΚΟΠΟΛΙΝΟ
 ΙΠΠΑΡΧ[Ο]
 Α' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἢ ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια τῆς ὁποίας εἶναι σὲ ὀρισμένα σημεῖα ἀπολεπιδωμένη. Ἡ βάση, ὕψους 0,225, μήκους 0,70 καὶ πλάτους 0,33 μ., ἦταν κτισμένη γιὰ πολλὰ χρόνια σὲ κρήνη στὴ βόρεια πλευρὰ τοῦ κήπου τῆς Μητροπόλεως στὴ Λάρνακα, μέχρι ποὺ μεταφέρθηκε τὸ 1963 στὸ Παλαιὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας, τὸ ὁποῖο κατελήφθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους κατὰ τὶς διακοινοτικὲς ταραχὲς τοῦ 1963. Τὸ Μουσεῖο παρέμεινε σὴν κατοχὴ τῶν Τούρκων μέχρι τὸ 1974, ὅποτε ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνηση ἀνέλαβε καὶ πάλι τὸ Παλαιὸ Μουσεῖο καὶ ὁ λίθος μεταφέρθηκε στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας, ὅπου ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς του (ΜΛΑ 423). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στίς 21/7/2006).

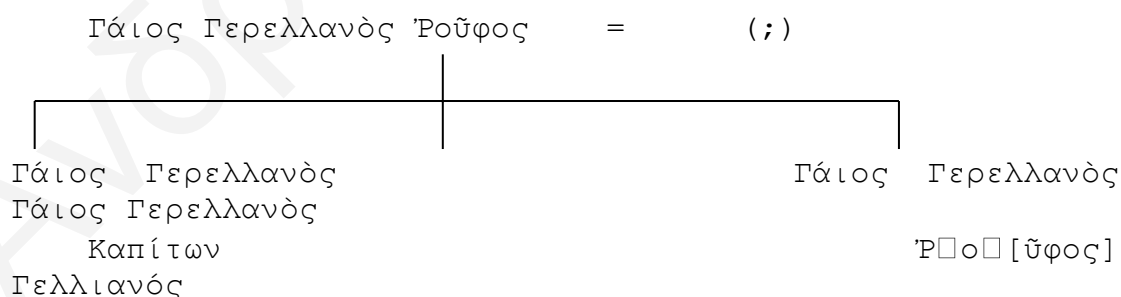
Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 72-6, ἀρ. 41 (φωτ. πίν. 43, σ. 73) (= K. Nicolaou, *HTK* 1976, σ. 134, ἀρ. 12)· I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 247-50, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 40,11)

Κίτιον. Τιμητικές ἐπιγραφές.

Ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸν ἐπίσης Κιτιέα *Ναύαρχο* ποῦ ἀπαντᾷ σὲ ἐπιγραφὴ τοῦ τέλους τῆς πτολεμαϊκῆς περιόδου (*LBW 2736· Mitford, AJA 65, 1961, σ. 113, ὑποσ. 79*), ὁ ὁποῖος ἦταν *ιερομνήμων διὰ βίου*, ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἴππαρχος ἦταν ἀπλῶς *ιερομνήμων*. Αὐτὲς εἶναι οἱ μοναδικὲς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου ποῦ ἀναφέρονται σὲ *ιερομνήμονες*. Γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ *ιερομνήμονος* βλ. *Mitford, ANRW II 18.3, 1990, σ. 2197, ὑποσ. 111*.

Γιὰ τὴν *ιερά Σύγκλητο* βλ. *G. Forni, «Terà ἡ Θεὸς Σύγκλητος, un capitolo dimenticato nella storia del Senato Romano», Memoriae Accad.-Lincei, Sc. Morali Stor. VIII, 5, 3, 1953, σ. 50-168*. Εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐπιγραφὴ ποῦ βρέθηκε στὸ ῥωμαϊκὸ κόσμον καὶ ἀναφέρεται σὲ λατρεία τῆς *ιεῖρας Συγκλήτου*. Γνωρίζουμε ὅτι τὸ 27 π.Χ., ὅταν γινόταν ἡ διαίρεση τῶν ἐπαρχιῶν ἀνάμεσα στὸν Ὀκταβιανὸ Αὐγουστο καὶ τὴ Σύγκλητο, ἡ Κύπρος ἦταν ἀρχικὰ αὐτοκρατορικὴ ἐπαρχία, ἀλλὰ τὸ 22 π.Χ. ἡ Κύπρος πέρασε στὴ δικαιοδοσίᾳ τῆς Συγκλήτου ποῦ ἔστειλε γιὰ κυβερνήτη τῆς νήσου ἀνθύπατο βλ. Δίων Κασσ. 53.12.7 καὶ 54.4.1, πβ. Στράβ. 17.3.25. Τὸ 22 μ.Χ. ἡ Κύπρος ἔτυχε εἰδικῆς μεταχείρισης ἀπὸ τὴ Σύγκλητο, ἡ ὁποία παραχώρησε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου στοὺς κυριότερους ναοὺς τῆς νήσου, τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ στὴν Ἀμαθοῦντια καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα βλ. Tacitus, *Ann. III. 62: Exim Cyprii tribus de delubris, quorum vetustissimum Paphiae Veneri auctor Aerias, post filius eius Amathus Veneri Amathusiae et Jovi Salaminio Teucer, Telamonis patris ira profugus, posuissent*.

Ὁ *Γάιος Γερελλανὸς Ροῦφος* βλ. *Mitford, ὁ.π. σ. 76*, ὁ τιμῶν, ἦταν καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς πόλεως τοῦ Κιτίου. Ὅπως καὶ ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἴππαρχος ἦταν Ἕλληνας πολίτης τοῦ Κιτίου, ποῦ ἔλαβε τὴ ῥωμαϊκὴ *civitas*. Τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βάσει αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι:

Λάρ. 9. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΒΕΡΙΟ ΚΛΑΥΔΙΟ ΥΛ[Α]Ο ΙΟΥΣΤΟ, ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ μέσα Α' αί. μ.Χ.

Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος ἔλαβε τὴν *civitas* εἴτε ὑπὸ τὸν Κλαύδιο εἴτε ὑπὸ τὸν Νέρωνα. Γιὰ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: *Κοινὸν Κυπρίων*, πβ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239-241. Γιὰ τὸ γένος *Quirina* βλ. Πάφ. 5. Γιὰ τὸ ὄνομα *Μνασέας*, πβ. Λάρ. 5 καὶ 23. Γιὰ ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρουν *ἀρχιερέα τῆς Ρώμης*, πβ. Λεμ. 1 καὶ Λάρ. 7.

Λάρ. 11. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΙΕΡΕΙΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ
μέσα Α΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη στὶς κάτω γωνίες καὶ φθαρμένη ἀριστερά, ὕψους 0,28, πλάτους 0,47 καὶ πάχους 0,40 μ. Βρέθηκε κατὰ τὸ 1881 στὸν ναὸ τῆς Ἀριέμιδος Παραλίας στὴ Λάρνακα, σύμφωνα μὲ τὸν κατάλογο στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο τὸν Νοέμβριο τοῦ 1911 (*CM Files* 40, 124) ἀπὸ τὸν Λ. Ζ. Πιερίδη καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 696· *inv. GR 236*). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,03 (φεῖ: 0,035) μ. (Αὐτοψία στὶς 21/7/2006).

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 81-3, ἀρ. 44 (φωτ. πίν. 46, σ. 81). Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 262-3, ἀρ. 2041 (φωτ. πίν. 28, σ. 324).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1354, ὑποσ. 334, *ANRW II* 18.3, 1990, σ. 2199-2200, ὑποσ. 123 (γιὰ τὴν *Τουλίαν*).

[Εὐφά]μ□ω□ Εὐφάμου τὴν
ἀρχιερασάμενην *Τουλίας*
Σε[β]αστῆς Ἀπολλώνιος
4 Ἀπ[ο]λλωνίου Μαλλαῖος
τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ
[Εὐφά]μ□ου τιμῆς χ[ἀρι]ν.

Ὁ Mitford εἰς *OA* θεωρεῖ ὅτι ἡ *Τουλία Σεβαστὴ* ποῦ ἀναφέρεται ἐδῶ, ἡ ἱέρεια τῆς ὁποίας τιμᾶται ἀπὸ τὸν θεῖο τῆς *Ἀπολλώνιο Μαλλαῖο*, εἶναι ἡ *Julia Domna Augusta* ἡ δεύτερη σύζυγος τοῦ *Septimius Severus* (βλ. Λεμ. 28). Ὁ ἴδιος ὁμως ὀρθῶς ἀναθεωρεῖ τὴν ἀποψή του στὸ *ANRW II* 7.2, ἀφοῦ ἡ μορφή τῶν γραμμάτων δηλώνει ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἀνήκει παλαιογραφικὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὰ μέσα τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ. Σ' αὐτὸ τὸ ἔργο ὑποστηρίζει ὅτι ἡ *Τουλία Σεβαστὴ* ἴσως νὰ εἶναι ἡ *Livia* ὡς *Julia Augusta* ἀποθεωμένη ἀπὸ τὸν Κλαύδιο ἢ ἡ *Τουλία*, κόρη τοῦ Τίτου. Στὸ *ANRW II* 18.3 ὑποστηρίζει ὅτι πρόκειται γιὰ τὴ γυναῖκα τοῦ Αὐγούστου. Γιὰ τὴν ἀποθέωση τῆς Λιβίας βλ. Grether, *AJPh* 67, 1946, σ. 222-252. Γιὰ τὴ λατρεία τῆς Λιβίας ὡς *Τουλίας Σεβαστῆς* στὸν ἐλληνικὸ κόσμο βλ. Hahn, *Livia* 1994, σ. 38-43 καὶ

322-6. Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. **Πάφ. 6**. Τὸ ἐθνικὸ *Μαλλαῖος* σχετίζεται μὲ τὴν περιοχὴ Μάλλα τῆς Κρήτης βλ. *Oziol, KB V, 2004, σ. 262, ἀρ. 2039*.

Λάρ. 12. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ (ΤΩΝ ΚΙΤΙΕΩΝ) ΓΙΑ ΤΟΝ
ΑΝΘΥΠΑΤΟ ΚΟΪΝΤΟ ΙΟΥΛΙΟ ΚΟΡΔΟ
64-65 μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, προερχομένη ἀπὸ τὸ Κίτιον, ὕψους 0,87 καὶ μήκους 0,17 μ. Μεταφέρθηκε σύμφωνα μὲ τὸν *Mitford, ABSA 42, 1947, σ. 216, ὑποσ. 60*, στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σωτήρας στὴ Μητρόπολη τῆς Λάρνακας, ὅπου βρίσκεται στὴ βόρεια πρόσοψη τῆς ἐκκλησίας (κοντὰ στὴ βορειοανατολικὴ γωνία). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στοὺς δύο πρῶτους στίχους εἶναι 0,03 καὶ στὸν τρίτο 0,02 μ.

CIG II, 2631 (Σακελλαρίου, Κυπριακά I, σ. 49, ἀρ. 20· IGR 3, 978). *Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 260, ἀρ. 2036 (φωτ. πίν. 28, σ. 324)*.

Πβ. Mitford, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1301, ἀρ. 22.

Ἡ πόλις
Κ(ό)ιντον Τούλιον Κόρδον ἀνθύπατον,
ἀγνείας *vac.* χάριν.

2. Κ(ο)ίντον, *Oziol· Κόιντον, rell.* 3. ἀγνείας χάριν, *Oziol· ἀγνείας, CIG· ἀγνείας (ἐνεκεν), IGR.*

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *Q. Julius Cordus*, *Πβ. Λεμ. 5* καὶ **51** βλ. *PIR² J, σ. 201, ἀρ. 272*. Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη ἐπιγραφὴ στὴν ὁποία δὲν ἀναγράφεται τὸ Κίτιον ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται μόνο ἢ πόλις βλ. **Λάρ. 3**. Γιὰ τὴν ἔκφραση *ἀγνείας χάριν* *Πβ. Λεμ. 30, 35* καὶ **Ἀμμ. 15**.

Λάρ. 13. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ [ΤΩΝ ΚΙΤΙΕΩΝ] ΓΙΑ ΤΟΝ
ΙΑΤΡΟ ΑΡΤΕΜΙΔΩ[ΡΟ]
Α' αί. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ἡ ὁποία βρέθηκε στὴν ἀύλῃ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Λαζάρου στὴ Λάρνακα καὶ σήμερα θεωρεῖται χαμένη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Perdrizet, BCH 20, 1896, σ. 341, ἀρ. 7· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 267-8, ἀρ. 2050.

Πβ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 115, ὑποσ. 89 (παράθεση καὶ ἀποκατάσταση ἐπιγραφῆς) (= *SEG* 20, 135).

Ἡ πόλις [ἢ Κιτιέων]
Ἀρτεμίδω[ρον τοῦ δεῖνα]
τοῦ Ἀρτεμ[ιδώρου τὸν]
4 ἰατρὸν τει[μῆς χάριν].

2. Ἀρτεμίδω[ρον τοῦ δεῖνα], Mitford: Ἀρτεμίδω[ρον], Perdrizet
3. Ἀρτεμ[ιδώρου τὸν], Mitford: Ἀρτε[μιδώρου], Perdrizet 4.
τει[μῆς χάριν], Mitford: τει[μῆς ἐνεκεν], Perdrizet.

Σχόλια: στ. 4: τει[μῆς]. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Μὲ τὸν τρόπο ποῦ ἀποκατέστησε ὁ Mitford τὴν ἐπιγραφὴ, ὑπάρχει ἐνδιαφέρον ὡς πρὸς τὴν ὀνοματολογία, ἀφοῦ εἶναι μία ἀπὸ τὶς λίγες ἐπιγραφές ποῦ κάποιος ἀναφέρεται καὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ παπποῦ του βλ. **Λάρ. 4**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. **Πάφ. 130**.

Γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς Κύπρου μέσα ἀπὸ τὶς φιλολογικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς πηγές βλ. Μιχαηλίδη κ.ἄ., *RDAC* 1988 (2), σ. 233-4 (ἀναφορὰ σὲ 17 γιατρούς). Γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 8: Ἐπαγγέλματα, σ. 142-143.

Λάρ. 14. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ (ΤΩΝ ΚΙΤΙΕΩΝ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ

Α' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,38, μήκους 0,72 καὶ πάχους 0,625 μ. Εἶχε ἀνακαλυφθεῖ κατὰ τὸν ΙΘ' αἰ. κοντὰ στὸ λιμάνι τῆς Λάρνακας καὶ παραδόθηκε ἀπὸ τὴ Θεοδώρα Ζ. Πιερίδου ἀπὸ τὴ Λάρνακα στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας, ὅπου φυλάσσεται (ΜΛΑ 11· Μ.Ρ. 47/64/2, bl. 118). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 μ.

CIG II, 2626· Σακελλαρίου, *Κυπριακά* I, σ. 46, ἀρ. 5· I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 85-7, ἀρ. 14 (φωτ. πίν. 13,14) (= *SEG* 25, 1076).

Κίτιον. Τιμητικές ἐπιγραφές.

Ἡ πόλις,
Ἀντίπατρον Χρυσίππου
τὸν γυμνασίαρχον.

Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη ἐπιγραφή στὴν ὁποία δὲν ἀναγράφεται τὸ Κίτιον ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται μόνο ἡ πόλις βλ. **Λάρ. 3**. Οἱ ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου, στὶς ὁποῖες ἀναφέρεται κάποιος γυμνασίαρχος στὸ Κίτιον εἶναι οἱ **Λάρ. 4, 6, 14, 18** καὶ **38**. Ἐπίσης ἀναφέρονται γυμνασίαρχοι καὶ στὶς ἐπιγραφές τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου *LBW* 2730 καὶ 2731· *RA* 1885, VI σ. 345 καὶ *Mitford, AJA* 65 1961, σ. 113, ὑποσ. 79. Τὸ ὄνομα Ἀντίπατρος ἀπαντᾷ σὲ ἀκόμη μία ἐπιγραφή τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου ἀπὸ τὸ Κίτιον βλ. **Λάρ. 82**, ἐνῶ μαρτυρεῖται ἤδη ἀπὸ τὴν ἐλληνιστικὴν περίοδο καὶ στὸ Κίτιον βλ. *SEG* 24, 205 (Δ' αἰ. π.Χ.) Ἰ. Νικολάου, *PPC* A 53 (Γ' αἰ. π.Χ.), καὶ στὴ Σαλαμίνα βλ. Ἰ. Νικολάου, *PPC* A 52 (Γ' αἰ. π.Χ.). Τὸ ὄνομα *Χρυσίππος* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 15. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ (;)
Α' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, ὕψους 0,095, μήκους 0,27 καὶ πάχους 0,023 μ. Βρέθηκε κατὰ τὴ διάρκεια ἀνασκαφῶν στὸ «Academia Centre» στὴν πόλη τῆς Λάρνακας καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1421/30). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,036 μ.

Ἰ. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 190, ἀρ. 29 (φωτ. πίν. 56,29) (*SEG* 38, 1508)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 270, ἀρ. 2057 (φωτ. πίν. 30, σ. 326).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1989, 791 (γιὰ τὸ ὄνομα *Νεράτιον*).

[- - -]η□ Νεράτιον

[- - -]υ□ Ἰππάρχου.

1. [- - -]., *SEG*.

Ἡ Nicolaou πιστεύει ὅτι ἡ *Νεράτιον* εἶναι πιθανῶς μέλος τῆς οἰκογένειας τῶν Ἰππάρχων, στὴν ὁποία εἶναι γνωστὸ ἓνα ἀκόμη θηλυκὸ μέλος, ἡ *Πνυτάριον* (**Λάρ. 4**). Καὶ τὰ δύο θηλυκὰ ὀνόματα εἶναι ὑποκοριστικά. Ὁ Masson ὑποστηρίζει ὅτι τὸ *Νεράτιον* δὲν εἶναι θηλυκὸ ὄνομα ἀλλὰ εἶναι μεταγραφή τοῦ λατινικοῦ ὀνόματος *Neratius*, ποῦ ἀπαντᾷ συχνὰ στὴ Μικρὰ Ἀσία. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ

κατάληξη οὐδετέρου γένους σὲ -ιον βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἱππαρχος* βλ. **Λάρ. 4**.

Λάρ. 16. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΓΓΟΝΟΥ ΤΟΥ ΕΡΜΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ (ΤΟΥ ΚΙΤΙΟΥ)

Α΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ὀγκόλιθος ἀπὸ τοπικὸ μάρμαρο, ὕψους 0,036, μεγίστου πλάτους 0,51 καὶ πάχους ἀπὸ 0,12 μέχρι 0,023 μ. Ἀνεσύρθη ἐκ τοῦ ἐδάφους ἀπὸ ἐκσκαφέα κατὰ τὴν προετοιμασία ἐνὸς ἀγροῦ πρὸς καλλιέργεια στὸ χωριὸ Πύλα, στὴν τοποθεσία «Κουτσοπετριά», ἡ ὁποία βρίσκεται τριάντα περίπου μέτρα ἀνατολικῶς τῆς πρώιμης χριστιανικῆς Βασιλικῆς. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (inv. 107). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. Ὁ λίθος ἔχει ἐπιγραφεῖ τρεῖς φορές ἀλλὰ μόνο ἡ παροῦσα ἐπιγραφή, ἡ ὁποία ἔχει χαραχθεῖ στὸ κάτω μέρος τοῦ ὀγκολίθου, σώζεται ἀκέραια, ἐνῶ ἡ μία ἐπιγραφή, ποὺ χαραχθῆκε στὸ ἄνω μέρος τοῦ λίθου ἔχει σβησθεῖ παντελῶς, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐπιγραφή, ποὺ γράφθηκε στὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ λίθου, σώζονται μόνο ὀρισμένα γράμματα (ΣΕ(;)) - - Ο - - Σ).

I. Nicolaou, *RDAC* 2000, σ. 300-3, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 4 a-c) (= *AE* 2000, 1491· *SEG* 50, 1372)· *Yon* κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 312-3, ἀρ. 2227.

Ἡ πόλις Διονύσιον υἱὸν Διονυ-
σίου τοῦ Ἑρμίου δις ἄρξαντος
γραμματεῦσαντος, τιμητεύσαντος.

Ἡ ἐπιγραφή βρέθηκε στὸ χωριὸ Πύλα ἀλλὰ καμία πόλη δὲν εἶναι γνωστὸ ὅτι ὑπῆρχε σ' αὐτὴν τὴν περιοχὴ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ἡ Πύλα βρίσκεται περίπου εἴκοσι χιλιόμετρα ἀνατολικῶς τοῦ ἀρχαίου Κιτίου, ἐπομένως ἡ πόλη ποὺ τιμᾷ τὸν Διονύσιον δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι τὸ Κίτιον. Ὁ λίθος πρέπει νὰ εἶχε μεταφερθεῖ ἀπὸ τὸ Κίτιον στὴν Πύλα γιὰ νὰ χρησιμοποιηθεῖ πιθανὸν ὡς οἰκοδομικὸ ὑλικό.

Ἡ πόλη τοῦ Κιτίου τιμᾷ τὸν Διονύσιο, υἱὸ τοῦ Διονυσίου υἱοῦ τοῦ Ἑρμίου. Σ' αὐτὴν τὴν τιμητικὴ ἐπιγραφή, γίνεται ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὰ ἀξιώματα τοῦ πατρὸς τοῦ τιμωμένου, τοῦ Διονυσίου, υἱοῦ τοῦ Ἑρμίου, ὁ ὁποῖος εἶχε δύο φορές τὸ ἀξίωμα τοῦ ἄρχοντος, ὑπῆρξε γραμματεὺς τῆς πόλεως, καθὼς καὶ τιμητὴς τῆς τοπικῆς βουλῆς. Τὸ ἀξίωμα τοῦ τιμητοῦ ἀπαντᾷ καὶ σὲ ἄλλες δύο ἐπιγραφές βλ. **Λευκ. 39** καὶ **Ἀμμ. 23**. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Διονύσιος* βλ. **Λευκ. 82**. Τὸ ὄνομα *Ἑρμίας* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 695**.

Λάρ. 17. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΝΕΡΒΑ

86 μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχή τοῦ ἀρχαίου Κιτίου καὶ μεταφέρθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη στὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αἰ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση.

Sestini 1786, σ. 144· Mariti 1787, σ. 602-4· *CIL* 3, 216· Υον κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 343, ἀρ. 3001.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1320, ὑποσ. 132 (ἀπλῆ μνεία).

Imp(eratori) Caesari Nervae Aug(usto)
p(atrici) p(atriciae) co(n)s(uli) II civitas
Citien(s)ium.

Ἡ πόλις τοῦ Κιτίου, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὶς ὑπόλοιπες πόλεις τῆς Κύπρου, ἀνέθεσε μόνο δύο αὐτοκρατορικὰ ἀγάλματα καὶ τὰ δύο πρὸς τιμὴ τοῦ *Nerva*, πβ. **Λάρ. 19**.

Λάρ. 18. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ (ΤΩΝ ΚΙΤΙΕΩΝ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΩΔΑΜΟ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΣΩΔΑΜΟΥ
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη δεξιά καὶ κάτω, ὕψους 0,19, πλάτους 0,44 καὶ πάχους 0,37 μ. Βρέθηκε στὴ συνοικία «Χρυσοπολίτισσα» στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 422). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

LBW 2735 (= K. Nicolaou, *HTK* 1976, σ. 133, ἀρ. 8)· Υον κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 264-5, ἀρ. 2044 (φωτ. πίν. 29, σ. 325).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1320, ὑποσ. 130 (γιὰ τὴ χρονολογία) καὶ 131 (γιὰ τὴν τοποθεσία εὐρέσεως).

Ἡ πόλις Σώδαμον Σωδάμ[ου]
τ[ὸν] φιλόπατριν τὸν γυμν[α]-
[σι]αρχήσαντα καὶ ἀγορ[ανο]-
4 μήσαντα καὶ τὸ θέατρ[ον]
κατασκευάσαντα ἐκ θ[ε]-
μελίων καὶ τὰ ἐν αὐτ[ῷ]
[ίδί]οις ἀναλώμ[ασι].

Ὁ Σώδαμος κατέλαβε καὶ τὰ δύο σπουδαιότερα ἀξιώματα καὶ τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τοῦ ἀγορανόμου. Ὑπῆρξε πολὺ γενναιόδωρος πρὸς τὴν πόλην του, ἀφοῦ ἔκτισε ἐκ θεμελίων καὶ ἐξόπλισε τὸ θέατρο τοῦ Κιτίου μὲ δικά του ἔξοδα. Τὸ θέατρο αὐτὸ ἀκόμη δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἀνευρεθῆ. Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη ἐπιγραφὴ στὴν ὁποία δὲν ἀναγράφεται τὸ Κίτιον ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται μόνο ἡ πόλις βλ. **Λάρ. 3**. Τὸ ὄνομα Σώδαμος μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 312**. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποὺ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80.

Λάρ. 19. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΚΙΤΙΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΝΕΡΒΑ

97 μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,26, μήκους 0,83 καὶ πλάτους 0,78 μ. Βρέθηκε στὴ Λάρνακα στὴν οἰκία τοῦ Βασίλη Πετρίδη, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον, καὶ θεωρεῖται χαμένη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,045 μέχρι 0,05 μ.

Oberhummer 1888, σ. 309 (= *IGR* 3, 976)· Ὑον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 258-9, ἀρ. 2033.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1320, ὑποσ. 132 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ τιμοῦν αὐτοκράτορες· διόρθωση τοῦ *Κιτίων* σὲ *Κιτιέων* στὸν στ. 2).

Αὐτοκράτορα Νέρουαν Καίσαρα Σεβαστὸν ἀρχιερέα μέγιστον δημαρχικῆς ἐξουσίας, πατέρα πατρίδος, ὑπατον τὸ τρίτον, ἢ

Κιτιέων πόλις

3 τὸν ἴδιον κτίστην.

Ἡ πόλις τοῦ Κιτίου, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὶς ὑπόλοιπες πόλεις τῆς Κύπρου, ἀνέγειρε μόνο δύο αὐτοκρατορικὰ ἀγάλματα καὶ τὰ δύο πρὸς τιμὴ τοῦ *Nerva*, πβ. **Λάρ. 17**. Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται, βάσει τῆς τρίτης ὑπατείας τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ ὅτι ὁ Νέρβας δὲν φέρει τὸν τίτλο *Γερμανικός*, μεταξὺ Ἰανουαρίου καὶ Νοεμβρίου τοῦ 97 μ.Χ. Γιὰ τὸν τιμητικὸ τίτλο κτίστης βλ. D. Erkelenz, *SCI* 21, 2002, σ. 61-77.

Λάρ. 20. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ (ΤΩΝ ΚΙΤΙΕΩΝ) ΓΙΑ ΤΟΝ
ΓΑΪΟ ΤΕΤΤΙΟ ΚΑΙΚΙΛΙΑΝΟ ῥωμαϊκὴ
περίοδος

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, προερχομένη ἀπὸ τὸ Κίτιον.
Θεωρεῖται χαμένη σήμερα.

CIG II, 2636 (Σακελλαρίου, Κυπριακά I, σ. 48, ἀρ. 13·
Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 269, ἀρ. 2055).

Ἡ πόλις

Γάιον Τέττιον [Κ]αικιλιανόν,
υἶδὸν Γαΐου Τεττίου [Κ]αικιλιανοῦ.

Λάρ. 21. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΩΝ
ΑΘΛΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΣΙΔΩΡΟ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΘΡΕΠΤΟΥ, ΤΟΝ ΕΥΣΤΑΡΧΗ
Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ὀγκόλιθος ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένος ἄνω,
ὑψους 0,48, μήκους 0,875 καὶ πάχους 0,47 μ. Ἐκθάφθηκε
κάτω ἀπὸ τὸ σύγχρονο πλακόστρωτο δίπλα ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸ
μέρος τῆς δυτικῆς πτέρυγας τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου στὴ
Λάρνακα, ὅπου χρησιμοποιήθηκε ὡς οἰκοδομικὸ ὑλικό.
Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς
αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 745·
M.P. 2/6/2, bl. 124 n. 38 bl. 125). Τὸ ὑψος τῶν γραμμάτων
κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,029 μ. (Αὐτοψία στὶς
21/7/2006).

I. Nicolaou, RDAC 1973, σ. 213-7, ἀρ. 3 (φωτ. πίν.
21,3) (= K. Nicolaou, HTK 1976, σ. 135, ἀρ. 14)· Yon
κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 266, ἀρ. 2047 (φωτ. πίν. 29, σ.
325).

Πβ. Mitford, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1367, ὑποσ. 425
(ἀναφορὰ στοὺς ἀγῶνες στὸ Κίτιον).

Οἱ ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἀθληταὶ
ἱερονεῖται καὶ στεφανεῖται καὶ οἱ τούτων
ἐπιστάται καὶ νεανίσκοι, Ἰσίδωρον
4 Θρέπτου τὸν ξυστάρχην καὶ φιλόπατριν
τειμῆς χάριν.

2. ἱερονεῖται, Ozio1: [πλε]ιστονεῖται, Νικολάου
Θρεπτοῦ, *rell.* || φιλόπατριν, Ozio1: φίλον, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 5: *τειμῆς*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ἡ συνέλευση τῶν ἀθλητῶν τῆς οἰκουμένης, δηλ. ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἄλλοι ἦταν *ἱερονεῖται*, δηλ. ἀθλητὲς ποὺ κέρδισαν νῖκες σὲ ἱεροὺς ἀγῶνες, καὶ ἄλλοι *στεφανεῖται*, δηλ. ἀθλητὲς ποὺ κέρδισαν στεφάνι ποὺ ἀποτελοῦσε τὴ μεγαλύτερη ἀθλητικὴ τιμὴ, καθὼς καὶ οἱ *τούτων ἐπιστάται*, δηλ. αὐτοὶ ποὺ ἐπόπτευσαν τὴν ἀθλητικὴ τους ἐκπαίδευση, ἔστησαν ἀγαλμα γιὰ νὰ τιμῆσουν τὸν Ἰσίδωρο τὸν ξυστάρχη, δηλ. τὸν πρόεδρο ἑνὸς ἀθλητικοῦ συλλόγου. Γιὰ ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἀγῶνες βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 13: Ἀθλητισμὸς - Ἀγῶνες. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἰσίδωρος βλ. **Λεμ. 237**.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ φανερῶνει ὅτι ἡ Κύπρος καὶ συγκεκριμένα τὸ Κίτιον ἐπιλέχθηκε ὡς χῶρος συνάντησης τῆς συνόδου τῶν ἀθλητῶν τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Μὲ βάση τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ οἱ διακεκριμένοι *πλειστονῖται* καὶ *στεφανεῖται* ἀθλητὲς, καθὼς καὶ οἱ *ἐπιστάται* αὐτῶν, ὅπως καὶ μιὰ ομάδα ἀπὸ *νεανίσκους*, τιμοῦν τὸν ξυστάρχη Ἰσίδωρο. Ὁ Ἰσίδωρος αὐτὸς μᾶλλον ὑπῆρξε καὶ αὐτὸς ἀθλητὴς μὲ σημαντικὲς νῖκες, ἀφοῦ ὅπως γνωρίζουμε ἡ ξυσταρχία διδόταν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα συνήθως σὲ τέτοιους ἀνθρώπους βλ. L. Robert, *ÉtA*, σ. 121, 145 καὶ 162. Ἡ κοινωνικὴ ἀνοδος τοῦ Ἰσίδωρου ὀφείλεται στὴν ἀθλητικὴ του δραστηριότητα· ὁ πατέρας του ὀνομάζεται Θρέπιος, ἄρα ὑπῆρξε τέκνο δούλων ποὺ ἀνετράφησαν στὴν οἰκογένεια τοῦ κυρίου τους βλ. Cameron, «Θρεπιός», σ. 27-62. Κατὰ συνέπεια ὑπῆρξε ἄμεση σύνδεση μεταξὺ τῶν ἀθλητικῶν ἐπιτυχιῶν καὶ τοῦ κοινωνικοῦ κύρους, ὅπως συνέβαινε καὶ μὲ ἄλλους ἀθλητὲς τῆς ῥωμαϊκῆς Ἀνατολῆς ποὺ κατόρθωναν νὰ εἰσέλθουν στὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς κοινωνίας τῶν πόλεων ἔνεκα τῶν νικῶν τους σὲ σημαντικοὺς ἀγῶνες, βλ. Nijf, *Andreia* 2003, σ. 263-286. Εἶναι γνωστὸς ἀκόμη ἓνας Κύπριος ἀθλητὴς ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα σὲ ἐπιγραφὴ τοῦ Γ' αἰ. μ.Χ. ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Κιλικίας Ἀναζαρβό, ὁ ὁποῖος τιμήθηκε ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτοκρατόρων ξυσταρχίαις διὰ βίου βλ. Moretti, *IAG*, σ. 253, ἀρ. 86.

Τὸ Κίτιον καὶ ἡ Σαλαμίς ὑπῆρξαν οἱ δύο πόλεις τῆς Κύπρου ποὺ εἶναι γνωστὸ μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία ὅτι εἶχαν ἀγωνιστικὲς δραστηριότητες μέχρι τὸν Γ' αἰ. μ.Χ. βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 13: Ἀθλητισμὸς - Ἀγῶνες, σ. 168-174.

Λάρ. 22. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ

τέλη Α' - ἀρχὲς Β' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀριστερά, ὕψους 0,17 καὶ πλάτους 0,25 μ. Βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (1883/4-29/2). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,042 μ.

Newton, *GIBM* II, ἀρ. 398 (b)· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 81· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 268, ἀρ. 2051 (φωτ. πίν. 29, σ. 325).

[τὸν δεῖνα - - - -αρ]χ[ου Μᾶρκος
[(ὄνομα) - - - - -]αρχος, ὁ υἱὸς
[- - - - - ἀγ]ρονόμος (;)

1.]ου Μάρκος, Newton· αρ]χου Μᾶρκος, Mitford
υἱός ?, Newton· αρχος, ὁ υἱός, Mitford
ἀγ?]ρονόμος, Ozio: [αὐτοῦ ἀγ]ρονόμος ?, Mitford· [ἀστ]ρονόμος ?,
GIBM. 2. ρχος, ὁ
3. [- - - - -

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Μᾶρκος* βλ. **Λεμ. 227**.

Λάρ. 23. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛ[Η] (ΤΩΝ ΚΙΤΙΕΩΝ) ΓΙΑ ΤΟΝ [Μ]ΝΑΣΕΑ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΜΝ[ΑΣΕΟΥ] ἀρχὲς Β' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ἀποκεκρουμένη ἀριστερὰ καὶ δεξιά, ὕψους 0,215, μεγίστου πλάτους 0,47 καὶ πάχους 0,38 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς Μητροπόλεως τῆς Λάρνακας καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 421). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,037 στὸν πρῶτο στίχο καὶ ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,035 (φεῖ: 0,055) μ. στοὺς ὑπολοίπους.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 76-8, ἀρ. 42 (φωτ. πίν. 44, σ. 77) (= *SEG* 20, 136)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 268-9, ἀρ. 2052 (φωτ. πίν. 30, σ. 326).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *AJA* 65, 1961, σ. 114 (a) (παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς καὶ σχολιασμοὶ τοῦ ὀνόματος *Ἱππάρχος*).

Ἡ πόλ[ις]
[Μ]νασέαν Μν[ασέου]
τοῦ Ἱππάρχο[υ]
4 [τὸ]ν φιλόπατριν.

3. ἱππάρχο[υ], *OA*.

Τὸ ὄνομα *Μνασέας* ἀπαντᾷ στὸ Κίτιον καὶ στὶς **Λάρ. 5** καὶ **10**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἱππαρχος* βλ. **Λάρ. 4**. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως *φίλος* καὶ τῶν συνθέτων ποῦ παράγονται ἀπὸ τὸ *φίλος*, ὅπως *φιλαγαθία*, *φιλόδοξος*, *φιλόκαισαρ*, *φιλόπατρις*, *φιλοτιμία*, *φιλοστοργία* κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80.

Λάρ. 24. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΚΕΙΛΙΟ ΝΙΚΟΔΗΜΟ

μέσα Β΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινος ὀγκόλιθος, ὕψους 0,22, πλάτους 0,44 καὶ πάχους 0,14 μ., ἀκέραιος μόνον κάτω καὶ ἄνω δεξιά. Βρέθηκε στὴ Λάρνακα (14 Ἰουλίου 1937) στὴν αὐλὴ τοῦ Γρηγορίου Ἀντωνίου καὶ προέρχεται πιθανότατα ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται στοὺς πρώτους τρεῖς στίχους ἀπὸ 0,034 μέχρι 0,036 (ὀμικρον: 0,02) καὶ στὸν τέταρτο ἀπὸ 0,014 μέχρι 0,015 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ του θέση.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 78-81, ἀρ. 43 (φωτ. πίν. 45, σ. 81)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 267, ἀρ. 2049.

[- - - -] Ἀκείλιον Νικόδημον

[- - - -] τῆς μητρὸς (φύλλο)

[τῆς δεῖνος e.g. Αἰ]νεΐας τειμῆς χάριν.

4 [- - - - -] ἔσοπτρον ἐπίχρυσον ἐν

Εὐρω□π□[- -]

2. [τὸν πατέρα?], Mitford.

Σχόλια: στ. 1 (Ἀκείλιον) καὶ 4 (τειμῆς). Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ παραδοσιακὸ *praenomen* τοῦ γένους *Acilia* ἦταν *Manius* βλ. *M. Acilius Aviola*, ὕπατος τὸ 54 καὶ κυβερνήτης τῆς Ἀσίας τὸ 65 μ.Χ.· *M. Acilius Aviola*, ὕπατος τὸ 122· τρεῖς *Manii Acilii Glabriones*, ὕπατοι τὸ 91, 124 καὶ 152. Κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς ἴσως νὰ εἶχε κάποια σχέση μὲ τὴν Κύπρο καὶ νὰ ἔγινε ὁ προστάτης τοῦ Νικοδήμου. Ἀλλὰ ἡ ἀποκατάσταση αὐτοῦ τοῦ *praenomen* στὴν ἐπιγραφή, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Mitford «could be hazardous», διότι εἶναι γνωστοὶ καὶ ἄλλοι *Acilii* μὲ διαφορετικὸ *praenomen*, ὅπως ὁ *L. Acilis Strabo*, ὕπατος τὸ 71· ὁ *L. Acilius Rufus*, ὕπατος τὸ 106· ὁ *L. Acilius Clodianus*, ἕνας ἱππότης, ὁ

ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τὴν Κύπρο πιθανώτατα ὡς *legatus* (Dessau 9514: *L. Acilius Clodianus, eques Eoman. decurialis pro reditu ex provinciae Cypri*) καὶ ὁ *L. Gabo Arunculeius P. Acilius Severus* κυβέρνησε τὴν Κύπρο στὰ μέσα τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ. (CIL V. 4332, 4334, πβ. PIR¹ 2, σ. 105, ἀρ. 7).

Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. Πάφ. 6. Γιὰ τοὺς Κυπρίους ποὺ εἶναι γνωστὸ ὅτι ἔλαβαν τὴ ῥωμαϊκὴ ὑπηκοότητα πρὶν τὴν *constitutio Antoniniana* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 15: Ἡ ῥωμαϊκὴ πολιτεία.

Λάρ. 25. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ
[ΑΥΡ]ΗΛ[ΙΟ] ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗ
μέσα Β΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἄνω καὶ ἀριστερά, ὕψους 0,235 καὶ πλάτους 0,34 μ. Βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (1883/4-29/3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,03 μ.

Newton, *GIBM* II, ἀρ. 398 (c)· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 81· τοῦ ἰδίου, *Roman Civitas*, σ. 286, ὑποσημ. 65 (= *SEG* 30, 1619)· Υον κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 270-1, ἀρ. 2058 (φωτ. πίν. 30, σ. 326).

- - - - - I□T□I□A
[- - - - -] Εὐτυχιανῆν
[Αὐρ]ήλ[ιο]ς Ἀπολλωνί-
4 δης ἐκ διαθήκης
αὐτῆς.

1. *nil*, Newton 2. Mitford εἰς *Roman Civitas*: εὐτυχιανῆν, Newton· [. . . c. 6 . . . τὴν καὶ Εὐτυχιανῆν, Mitford εἰς *OA*· [- - - c.a. 6 l. - - -]ι Εὐτυχιανῆν 3. [Αὐρ]ήλ[ιο]ς, Mitford εἰς *Roman Civitas*: λ[ιο]ς, Newton· [Γάιος Το]ύλι[ο]ς, Mitford εἰς *OA*· [- - -]ή□λ[ιο]ς, Oziol.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀπολλωνίδης, πβ. *MSW*, σ. 96, **Λάρ. 95, 142, 158, 159, 210** καὶ **Αβ. Πρ. 21**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχιανῆ* βλ. **Λάρ. 110**. Οἱ ἐκφράσεις *ἐκ διαθήκης* καὶ *κατὰ διαθήκην*, πβ. **Λάρ. 179, Αμμ. 32, 70** καὶ **240**, δείχνουν ὅτι τὰ ταφικὰ μνημεῖα στήθηκαν σύμφωνα μὲ τὴ διαθήκη ποὺ ἄφησε ὁ νεκρὸς βλ. Νίγδελη, *Ἐπιγρθεσσ.* 2006, σ. 295-6. Γιὰ τὴ χρῆση τοῦ ὄρου κατὰ διαθήκην, ποὺ δηλοῖ τὴν ὑποχρέωση τῶν κληρονόμων νὰ ἀνεγείρουν μνημεῖο πρὸς τιμὴν τοῦ διαθέτου βλ. L. Robert, *RPh* 48, 1974, σ. 180-246.

Λάρ. 26. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ (;) ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΝΕΡΑΤΙΟ [ΑΝΤΩΝ]ΕΙΝΟ
μέσα Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο, ὕψους 0,22 καὶ πλάτους 0,27 μ., ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (1883/4-29/1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,045 μ.

Newton, *GIBM II*, σ. 154, ἀρ. 398 (d)· Ὑον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 269-70, ἀρ. 2056 (φωτ. πίν. 30, σ. 326).

[Μ]ἄρκον Νεράτι[ον]
[- - - - -]εῖνον [- - - - -]
[- - - - -]ς καὶ Σω[- - -]
4 [- - - - -]Υ□Ν□[- - - - -]

1. [Μ]ἄρκον, Oziol 2. [Αντων]εῖνον, Newton· [Μαρουλλ]εῖνον, Mitford 3. [- - - -]ς καὶ Σω[- - -], Oziol: ΣΚΑΙΣΩ, Newton· [e.g. Διονύσιο]ς καὶ Σω, Mitford 4-5. [- - -]Υ□Ν□[- - -], Oziol: [σάνδρα ἢ γ]υ[ν]ή[α]ύ[[τοῦ, τὸν πάτρωνα], Mitford.

Λάρ. 27. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ἀρχὲς Γ΄
αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω, ὕψους 0,38 καὶ πλάτους 0,2. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2377). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,028 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 431-32, ἀρ. 44· τοῦ ἰδίου, *Atlas 3*, πίν. CXLVIII, 2 (φωτ.)· (Myres, *HCC*, σ. 548, ἀρ. 1905· K. Nicolaou, *HTK* 1976, σ. 134, ἀρ. 11)· Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1367-8, ὑποσ. 426 (*SEG* 30, 1616)· Ὑον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 266-7, ἀρ. 2048.

[- - - - -] νικήσαντα]
[- - - - -]πέν]ταθλον τριάδας πρώ[τας]
[- - δρόμο]ν ὀπλίτην, ἄρμα πωλικὸν καὶ
4 [- - πενταετ]ηρικοὺς ἀγῶνας πεντάθλους
[- - - - -] ἄθλησιν αὐτοῦ φιλοπονίας
[- - - - -] ἐ]αὐτῷ τε καὶ τῇ πατρίδι
[- - - - -]σε]μνότητος χάριν.

Τὸ κείμενο ἀποκαταστάθηκε ἀπὸ τὸν Mitford. 2.
 πέν]ταθλον . . . αἰδας [, Myres || π[ρώτας], Oziol 3. ἄρμα,
 πωλικόν, καὶ [, Myres 4. . . . τρι]ηρικοὺς ἀγῶνας
 πεντάθλους [, Myres 6. . . .]αὐτῶ, Myres
 7. [- - - σε]μ[ν]ότητος, Oziol || [σε]μνότητος χάριν, Myres.

Πρόκειται γιὰ μία ἐπιγραφή, στὴν ὁποία τιμᾶται κάποιος Κιτιεὺς πιθανὸν ἀθλητῆς γιὰ τὶς νίκες του, ποὺ ἔφεραν διάκριση καὶ γιὰ τὸν ἴδιο καὶ γιὰ τὴν πόλη του: κέρδισε τὰ τρία πρῶτα ἀθλήματα τοῦ πεντάθλου (ἄλμα, ἀκόντιο καὶ δίσκο), μὲ ἀποτέλεσμα ὁ ἀνταγωνισμὸς στὸν δρόμο καὶ τὴν πάλη νὰ μὴν τὸν ἀφορᾶ, τὴν ἀρματοδρομία καὶ τοὺς πενταετηρικοὺς ἀγῶνας πεντάθλους. Γιὰ ἐπιγραφές τῆς Κύπρου τὶς σχετικὲς μὲ ἀγῶνες βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 13: Ἀθλητισμὸς - Ἀγῶνες. Γιὰ τὶς ἐκφράσεις, ποὺ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίον ἀτόμων βλ. Πάφ. 106. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως φίλος καὶ τῶν συνθέτων ποὺ παράγονται ἀπὸ τὸ φίλος, ὅπως φιλαγαθία, φιλόδοξος, φιλόκαισαρ, φιλόπατρις, φιλοτιμία, φιλοστοργία κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80.

Λάρ. 28. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ [ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝ]Α

ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος ποὺ βρέθηκε στὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένη.

Ross 1850, σ. 512 (= *LBW* 2728· Σακελλαρίου², σ. 43, ἀρ. 36· *IGR* 3, 977)· Υον κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 259-60, ἀρ. 2035.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1303, ἀρ. 48 (γιὰ τοὺς ἀνθύπατους τῆς Κύπρου).

[Τουλίαν Δόμν]αν Σεβαστήν, μητέρα

[στρατοπέδων, ἐ]πὶ Σέξτου Κλωδίου

[- - -]νιανοῦ ἀνθυπάτου

4 [καὶ - - -]ου Ἀππιανοῦ λογιστοῦ,

[ἢ βουλή (;) ἐκ τῶν ἰ]δίωv προσόδων.

Γιὰ τὸν *Sextus Clodius* [- - -]nianus, πβ. *PIR*² C, σ. 274, ἀρ. 1155. Τρεῖς εἶναι οἱ λογισταί οἱ *curatores civitatis*, οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστοὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία στὴν Κύπρο: ὁ *C. Julius Helianus Polybianus* (Πάφ. 14 καὶ 71), ὁ *Fulvius Arrianus* (Λευκ. 8) καὶ ὁ [- - -]us Appianus (Λάρ. 28).

Κίτιον. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Γ. Αναθηματικές επιγραφές (Λάρ. 29-36)

Λάρ. 29. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΚΕΡΑΥΝΙΟ, ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΙ
 ΚΑΙ ΣΕ ΑΛΛΟΥΣ ΘΕΟΥΣ
 44-31 π.Χ.

Μαρμάρινη βάση αγάλματος, ύψους 0,42, πλάτους 0,695 και πάχους 0,13 μ. Βρέθηκε στη Λάρνακα και προέρχεται από το Κίτιον. Βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη μέχρι που μετεφέρθη στο Παρίσι, στην Cabinet des Médailles, και από εκεί στο Μουσείο του Λούβρου, όπου και φυλάσσεται (MND 1792). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,032 μέχρι 0,035 μ.

Sestini 1788, σ. 142· Hammer 1811, σ. 176, άρ. 41 (= CIG II, 2641)· P. Åström, ΚΣΠ 25, 1961, σ. 79-80 (= SEG 20, 137)· Mitford, Roman Civitas, σ. 284-5 (SEG 30, 1617)· Masson, BCH 111, 1987, σ. 275-7 (φωτ. σ. 273)· Yon κ.ά., KB V, 2004, σ. 241-2, άρ. 2009 (φωτ. πίν. 25, σ. 321).

Πβ. Mitford, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1320, ύποσ. 127 (για τον Δία Κεραύνιο)· του ίδιου, ANRW II 18.3, 1990, σ. 2187, ύποσ. 54 (άπλη μνεία)· Masson, Bull. Épigra. 1988, 891 (άπλη αναφορά).

Κ□α□ί□σ□[αρι θεῶι],
 Διὶ Κεραυνίωι,
 Ἀφροδίτῃι, Πόλειι,
 4 Δήμωι, Ὀμονοίαιι,
 Αὔιανία καὶ Αὔιάνιος
 τὰς στοὰς καὶ τὰ
 ἐν αὐταῖς πάντα
 8 ἐκ τοῦ ἰδίου
 - - - - -

1. Κ□α□ί□σ□[αρι θεῶι], Masson: ΚΑΥΣΣΕ, CIG II· θεῶι] ? Κάισαρι, Mitford
 2. Διὶ Κεραυνίω - - -, CIG II || ω Κεραυνίωι, Masson
 3. ω Πόλειι, Masson
 4. ω Ὀμονοίαιι, Masson.

Ἡ ἐπιγραφή ἀρχίζει μὲ τὸν *Divus Iulius*, ὁπότε ἔχει ὡς *terminus post quem* τὸ 44 π.Χ καὶ *terminus ante quem* τὸ 31 π.Χ., ὅταν ὁ υἱὸς του ὁ Αὔγουστος κυριάρχησε. Σὲ αὐτόν, τὸν Δία Κεραύνιο τὸν θεὸ τοῦ Κιτίου, σὴν Ἀφροδίτη τὴ θεὰ τῆς Κύπρου, σὴν πόλη, σὸν δῆμο καὶ σὴν Ὀμόνοια, ἡ *Aniania* καὶ ὁ *Anianius* ἀφιερώνουν τὴ στοὰ τους καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτήν. Τὸ *nomen Anianius* εἶναι μὲν σπάνιο σὴν Κύπρο ἀλλὰ τοπικό, ἀφοῦ ἀπαντᾷ καὶ σὴν **Λάρ. 3**, ὅπου ἡ πόλις τιμᾷ τὸν Λούκιον Αὔιάνιον Φλάκκον μὲ τὴν ἀνάθεση

ἀγάλματός του. Ὁ Mitford, ὁ.π., σ. 286 μὲ βιβλιογραφία, ὑποστηρίζει ὅτι αὐτὸς ὁ Αὐιάνιος εἶναι ὁ πατέρας τῶν ἀφιερωτῶν αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ὅτι ἡ οἰκογένεια τῶν Αὐιάνιων τοῦ Κιτίου, Ῥωμαίων πολιτῶν τῆς ἐργασιακῆς κοινότητος τοῦ Κιτίου, σχετίζεται μὲ τὴ γνωστὴ οἰκογένεια τῶν *Avianii Flacci*, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ καὶ ἀπὸ τὸν Κικέρωνα, *Ad Fam. XII 37: C. Avianius Philoxenus antiquus est hospes meus... quem Caesar meo beneficio in Novocomenses rettulit; nomen autem Avianii secutus est quod homine nullo plus usus est quam Flacco Aviano, meo familiarissimo.*

Γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Διὸς Κεραυνίου στὸ Κίτιον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 109.

Λάρ. 30. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟ
Α' αἰ. μ.Χ. (;)

Μαρμάρινη πλάκα ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένη.

CIG II, 2645 (Σακελλαρίου, *Κυπριακά I*, σ. 49, ἀρ. 16· Σακελλαρίου², σ. 43, ἀρ. 32)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 271, ἀρ. 2059.

[- - - -] ἐπισκευ[άσαντες - - - - -]
[- - - -] Ἰσίδωρος Μά[ρκου - - - - -]
[- - - -] Σεκούνδου [- - - - - - - - - - -]
4 [- - - -] υἱός, Μᾶρκος [- - - - - - - - - -]
[- - - -] ἀνέθηκον ἐ[κ τῶν ιδίων (;) -]
[- - - -] ΚΕΛΣΟΝ ΦΑΒ[- - - - - - - - -]
[- - - - - - - - - - - - - - - -] ΑΝ[- - - - - - - - -]
-]

2. Μάρκου, Σακελλ. 5. ἀνέθηκον, Σακελλ. || ἐ[κ] τῶν ιδίων, Σακελλ.
I 6. [- - -] Κέλσον, Φαβ[ία? - -], *Oziol*.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Mᾶρκος* βλ. **Λεμ. 227.** Γιὰ τὰ ὀνόματα *Ἰσίδωρος* καὶ *Ἰσιδώρα* βλ. **Λεμ. 237.**

Λάρ. 31. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΠΑΡΑΛΙΑ
Ῥωμαϊκὴ περίοδος

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, ὕψους 0,055 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος Παραλίας

κοντὰ στὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (άρ. 74.51.2440).

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 2 (= Myres, *HCC*, σ. 549, ἀρ. 1911)· Yon, *ΚΣΠ* 54-55, σ. 304· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 240, ἀρ. 2007 (φωτ. πίν. 25, σ. 321).

Πβ. Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1320, ὑποσ. 128 (ἀπλή μνεία).

[Ἀρτέμιδι Πα]ραλίᾳ X[- - - -]

Γιὰ τὴν Ἀρτέμιδα Παραλία βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 96-97.

Λάρ. 32. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΥΡΗΛΙΟ ΑΡΙΣΤΩΝΑ, ΤΟΝ ΙΑΤΡΟ Β' αἰ. μ.Χ.

Μικρὴ πυραμίδα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο σὲ μαρμάρينو βάθρο. Τὸ ὕψος τοῦ βάρου εἶναι 0,11 καὶ τὸ μῆκος τῆς βάσης του 0,23 μ. Τὸ ὕψος τῆς πυραμίδας εἶναι 0,52 καὶ τὸ μῆκος τῆς ἄνω 0,095 καὶ στὴ βάση 0,15 μ. Βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ φυλάσσεται στὸ Παρίσι, στὴν Cabinet des Médailles, Bibliothèque Nationale (legs Froehner 1925). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,024 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 430· Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 339-40, ἀρ. 6· L. Robert, *CollFr* 1936, σ. 104-5, ἀρ. 56 (φωτ. πίν. 16)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 239-40, ἀρ. 2005 (φωτ. πίν. 25, σ. 321).

Πβ. Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1320, ὑποσ. 128 (ἀπλή μνεία)· Yon, *ΚΣΠ* 54-55, σ. 301-6 (γιὰ τὴν Ἀρτέμιδα Παραλίαν).

Ἀρτέ-
μιδι
Παραλί-
4 α εὐξά-
μενος
Αὐρήλιος
Ἀρίστων
8 ἰατρὸς ἄρ-
ξας ὑπὲρ
θυγατρὸς
Αὐρ. Ὀνησι-
12 μιανῆς τῆ-
ς καὶ Ὀλυμ-
πιανῆς.

Γιὰ τὴν Ἀρτέμιδα Παραλίαν βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 96-97. Οἱ ἐπιγραφὲς τῆς ῥωμαϊκῆς

περιόδου στην Κύπρο που αναφέρουν ιατροὺς εἶναι ἡ Πάφ. 94 (Ὀκτάουιος τοῦ Α΄- Β΄ αἰ. μ.Χ.), Λάρ. 13 (Ἀρτεμίδωρος τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.), ἡ Λάρ. 32 (Αὐρήλιος Ἀρίστων τοῦ Β΄ αἰ. μ.Χ.) καὶ ἡ Ἄμμ. 5 (Πνυτοκράτης τοῦ τέλους τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ.). Γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς Κύπρου μέσα ἀπὸ τὶς φιλολογικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς πηγές βλ. Μιχαηλίδη κ.ἄ., *RDAC* 1988 (2), σ. 233-4 (ἀναφορὰ σὲ 17 γιατρούς). Γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 8: Ἐπαγγέλματα, σ. 142-143.

Λάρ. 33. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

194 μ.Χ.

Θυμιατήριον ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποτελούμενο ἀπὸ δύο μὴ συνανήκοντα ἀποτμήματα. Ἡ ἐπιγραφή παραδίδεται ὀλόκληρη δεξιὰ καὶ κάτω. Τὸ ὕψος τοῦ ἄνω τεμαχίου εἶναι 0,11 καὶ τοῦ κάτω 0,1 μ. Ἡ ἄνω διάμετρος εἶναι 0,12, ἡ διάμετρος τῆς βάσεως 0,134 καὶ τῆς ἐγγύρακτης ἐπιφάνειας 0,059 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Λουρουτζήνα, ποὺ βρίσκεται σὲ ἀπόσταση δύο περίπου χιλιομέτρων νοτιοανατολικῶς τοῦ Ἰδαλίου καὶ εἴκοσι περίπου χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τοῦ Κιτίου. Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λευκωσίας (Inv. 1933/IX-22/1-2, *Inscr. Gr.* 13). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,005 μέχρι 0,01 (τὸ κάππα στὸν τέταρτο στίχο μετὰ τὸ *Ῥωμήου* 0,015) μ.

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 117-8, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 43,17) (*SEG* 20, 141)· Κ. Χατζηγιάννου, *RDAC* 1978, σ. 105-6 (= *SEG* 28, 1298)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 243, ἀρ. 2011 (φωτ. πίν. 25, σ. 321).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1962, 331 (ἀπλή μνεία).

ἄνω: [(;)] Βαρβάρω

[- - - - -]λεινος Κορωναῖ<ο>ς ἱερεὺς

[ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ (;) Ἀπο]λλωνίου *vac.* Ἀπό[λλωνος]

βάση: L β΄ μη(νὸς) Ῥωμήου κ΄ ἐπὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Σευήρου Περτίνα-

κος.

1. [Ἀπόλλωνι], Mitford· [Ποταμῶ], Χατζηγιάννου 2. [e.g. *prén.* nom Νικοπο]λεινός, *Oziol* || Κορωναῖς, Mitford, Χατζηγιάννου καὶ *Oziol*· Κορωναῖς, *SEG* 20 3. Ἀπό[λλωνος] ? -8 à 10 l. - Ἀπο[λλωνίου] *vac.* Δ, *Oziol*.

Οἱ πρῶτοι τρεῖς στίχοι εἶναι χαραγμένοι στὸ ἄνω μέρος τοῦ θυμιατηρίου καὶ οἱ τρεῖς τελευταῖοι στὸ κάτω. Ἡ δοτικὴ στὸν πρῶτο στίχο, ἡ ὀνομαστικὴ στὸν δεῦτερο καὶ ἡ

γενική στὸν τρίτο φανερώνουν ἀντιστοίχως τὴ θεότητα στὴν ὁποία γίνεται ἀφιέρωση, τὸν ἀφιερωτὴ καὶ τὸ σκοπὸ τοῦ ἀναθέτη.

Ἀναφορικὰ μὲ τὸ ἐπίθετο *Βάρβαρος*, δὲν γνωρίζουμε ποιὸν θεὸ προσδιορίζει καὶ ἡ ἀποκατάσταση τοῦ Mitford στηρίχθηκε στὸ ὅτι ὁ ἀναθέτης ἦταν *ἱερεὺς* τοῦ Ἀπόλλωνος.

Γιὰ τὸ σύμβολο L βλ. **Λευκ. 75**. Στὸ αὐτοκρατορικὸ ἡμερολόγιο (Hill, *History*, σ. 235, ὑποσ. 4 καὶ 5), ποὺ υἰοθετήθηκε στὴν Πάφο τὸ 15 π.Χ. καὶ τὸ 2 π.Χ. τελειωτικῶς ἀναθεωρήθη, ὁ *Ῥωμῆος*, ὁ τελευταῖος μῆνας, ἀρχίζει στὶς 23 Αὐγούστου καὶ τελεῖωνε στὶς 22 Σεπτεμβρίου (τὸ ἔτος ἀρχίζει μὲ τὸν μῆνα Ἀφροδίσιον στὶς 23/9, ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ Αὐγούστου). Κατὰ συνέπεια ἡ εἰκοστὴ ἡμέρα τοῦ *Ῥωμήου* (πβ. **Λάρ. 203**) εἶναι ἡ 11η Σεπτεμβρίου, ἐνῶ τὸ δεῦτερο ἔτος τοῦ *Σεβήρου* εἶναι τὸ 194 μ.Χ.

Λάρ. 34. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΠΕΛΛΗ Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Βωμίσκος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα ἀλλὰ προέρχεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπὸ τὸ Κίτιον.

Cesnola, *Salamina*², 1884, σ. 96-7 (πίν. 105) (= Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 23).

Ἀρτέμιδι Παραλίᾳ Ἀπελλῆς ἀνέθηκε.

Τὸ ὄνομα Ἀπελλῆς ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 35. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΟΙΚΟΔΟΜΟ Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Κυκλικὸς βωμὸς ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποὺ βρέθηκε ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἐκδότες στὴν οἰκία τοῦ Hadji Omar Effendi στὴν περιοχὴ τοῦ ἀρχαίου Κιτίου, καὶ σήμερα θεωρεῖται χαμένος.

LBW 2740· Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 363, ἀρ. 3· I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 225, ἀρ. 1t· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 242-3, ἀρ. 2010.

[Θεῶ Ὑ]ψίστῳ Θεῶν οἰκοδόμος
εὐχῆν.

1. [Διὶ Κεραυνίῳ ? Ὑ]ψίστῳ, *LBW* || Θεῶν, Ozio1.

Κίτιον. Αναθηματικές επιγραφές.

Αναθηματική επιγραφή ἀπὸ ἕναν ἄλλο οἰκοδόμο, πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, χαραγμένη σὲ ταφικὸ κίονα εἶναι ἡ **Λεμ. 69**, πβ. καὶ **Λεμ. 188**. Γιὰ τὸν θεὸν Ὑψιστον καὶ τὶς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφὲς ποῦ εἶναι χαραγμένες σὲ ταφικὸ κίονα ἢ βωμὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79.

Λάρ. 36. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑΝΟ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΒΕΡΙΑΝΗΣ

Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,07 καὶ διαμέτρου 0,125 μ., ἀποκεκρουμένη ἄνω, ἀποτελούμενη ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος Παραλίας κοντὰ στὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (ἀρ. 74.51.2432). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,016 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1874, σ. 86, ἀρ. 1. Cesnola, *Cyprus*, σ. 429-30, ἀρ. 37. τοῦ ἰδίου, *Atlas*, σ. 156, ἀρ. 4 (φωτ.) (= *Myres, HCC*, σ. 549, ἀρ. 1910). *Περιστιάνη, KX* 7, 1927, σ. 174 (= *SEG* 6, 826). L. Robert, *CollFr* 1936, σ. 104. *Yon, KΣπ* 54-55, σ. 304. *Yon κ.ἄ., KB* V, 2004, σ. 240, ἀρ. 2006 (φωτ. πίν. 25, σ. 321).

πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1320, ὑποσ. 128 (ἀπλή μνεῖα).

Ἀρτέμιδι Παραλία· Ὀλυμπια-
νὸς Εὐδαίμων ὑπὲρ θυγατριδῆς
Βερνανῆς.

Γιὰ τὴ λατρεία τῆς θεᾶς στὸ Κίτιον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 96-97. Τὸ ἐπίθετο *Παραλία* πρέπει νὰ τὸ ἔλαβε λόγω τῆς τοποθεσίας τοῦ ἱεροῦ τῆς βλ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2188.

Τὸ ὄνομα Ὀλυμπιανός ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λάρ. 67** καὶ **89**, καθὼς καὶ στὴν **Ἀβ. Πρ. 25**. Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπος βλ. **Λάρ. 108**.

Δ. Επιτύμβιες ἐπιγραφές (Λάρ. 37-178)

Λάρ. 37. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΔΩΝΑΤΑΣ, ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΗΣ
ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ τέλη Α΄ αἰ. π.Χ.
- ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ἡ ἐπιτύμβια αὐτὴ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη σὲ πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης (74.51.2393). Τὸ ὕψος τῶν λατινικῶν γραμμάτων εἶναι 0,054, ἐνῶ τῶν ἑλληνικῶν 0,027 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 98, ἀρ. 5· Cesnola, *Cyprus*, σ. 431, ἀρ. 41· τοῦ ἰδίου, *Atlas* 3, πίν. CXLIX, 2 (φωτ.)· (*CIL* 3, 6731· *IGR* 3, 983)· Myres, *HCC*, ἀρ. 1927· I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 190, ἀρ. 2 (a)· Ἰον κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 284-5, ἀρ. 2094 καὶ σ. 344, ἀρ. 3002 (φωτ. πίν. 42, σ. 343).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1365, ὑποσ. 404 (ἀπλή μνεσία).

Iu[l]ia O[l]um-
pi [l(iberta)] Donata
h(ic) s(ita) est.

4 Τουλία Ὀλύμπου ἀπε-
λευθέρᾳ Δωνάτᾳ
χρηστή, χαῖρε.

Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ἀναφέρεται κάποιος ἀπελεύθερος βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 9: Ἀπελευθερωτές - Πάτρωνες. Ἀπελεύθεροι - Δοῦλοι, στὴν προκειμένη περίπτωση ἡ Τουλία Δωνάτα, ἀπελεύθερη καὶ γυναῖκα τοῦ Ὀλύμπου.

Λάρ. 38. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ
μέσα Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος ποῦ βρέθηκε σὲ κῆπο οἰκίας στο χωριὸ Λειβάδια καὶ ἔχει χαθεῖ.

Ross 1850, σ. 514, ἀρ. 3 (*LBW* 2737· *IGR* 3, 982· K. Nicolaou, *HTK* 1976, σ. 134, ἀρ. 10)· Mitford, *Roman Civitas*, σ. 285, ὑποσ. 62 (*SEG* 30, 1618)· Ἰον κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 263-4, ἀρ. 2043 (φωτ. πίν. 28, σ. 324).

Τιβέριον Κλαύδιον Τιβερίου Κλαυδίου

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τσιδώρου υἱὸν Κυρεῖνα Τσιδώρον ἄρξαντ[α]
τῆς πόλεως καὶ πρεσβεύσαντα πρὸς
4 τοὺς Σεβαστοὺς πολλάκις προῖκα καὶ
γυμνασιάρχῆσαντα ἐκ τῶν ἰ[δίω]ν
προῖκα Γεγανία Λουκιφέρα τὸν ἑαυ[τῆς]
ἄνδρα εὐνοίας χάριν.

2. υἱὸν (*sic*), Oziol
προ[ῖ]κα, Oziol.

6. προῖκα, Mitford: Πρό[κλ]α, IGR·

Γιὰ τὸ γένος *Quirina* βλ. Πάφ. 5. Ἀκόμη ἓνας Κιτιεύς,
ὁ *Ἡρακλείδης* ἀναφέρεται ὡς *προῖκα πρεσβεύσαντα πρὸς τὸ[ν]
Σεβαστὸν ὑπ[έρ] τῆς Νήσου (Λάρ. 6)*. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος
Τσιδώρος πρέπει νὰ ἔλαβε τὴ ρωμαϊκὴ *civitas* ὑπὸ τὸν
αὐτοκράτορα Νέρωνα ἢ ἀπὸ τοὺς Φλαβιανοὺς αὐτοκράτορες,
ἀφοῦ τὸ γένος *Quirina* ἦταν τῶν αὐτοκρατόρων αὐτῶν.

Τὸ ἀγαλμα ἀφιέρωσε ἡ *Γεγανία Λουκιφέρα* στὸν ἄνδρα τῆς
Τιβέριο Κλαύδιο, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἄρχων τοῦ Κιτίου καὶ
πῆγε πολλὰς φορὰς σὲ ἀποστολὰς πρὸς τοὺς *Σεβαστοὺς* (δηλ.
πρὸς τοὺς Αὐγουστο καὶ Τιβέριο) μὲ δικά του ἐξοδα, ἐνῶ
ἦταν καὶ γυμνασιάρχος καὶ πάλι μὲ δικά του ἐξοδα. Γιὰ τὶς
ἐκφράσεις, ποὺ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίο ἀτόμων βλ. Πάφ.
106.

Λάρ. 39. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΥ[ΠΡΟΥ]

Α' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ
τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 55 (= Myres, *HCC*, σ.
553, ἀρ. 1959)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 310, ἀρ. 2216.

Φιλόκυ[πρε]
χρησ[τέ],
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Φιλόκυπρος* ἀπαντᾷ καὶ σὲ συλλαβικὰς
ἐπιγραφὰς βλ. Masson, *ICS*, ἀρ. 444 (Ἰθάλιον τοῦ Ε'–Δ' αἰ.
π.Χ.), 67 (Ἰβαντίδι τοῦ ΣΤ' αἰ. π.Χ.) καὶ *SEG* 23, 657,
καθὼς καὶ σὲ μία ἀκόμη ἐπιγραφὴ τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου βλ.
Λάρ. 137. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος*
βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51–62.

Λάρ. 40. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΡΣΑΛΕΟΥ

Α' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 95 (Σακελλαρίου², σ. 47, ἀρ. 95)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 299, ἀρ. 2160.

Εὐτυχία καὶ
Θαρσάλεε
χέρετε.

2. Θαρσαλέε, Cesnola· Θαρσαλία (?), Oziol.

Σχόλια: στ. 3: χέρετε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχία* βλ. **Λεμ. 535**. Τὸ ὄνομα *Θαρσάλεος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 41. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΡΕΙΜΑΡΙΑΣ

Α΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 1· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 307, ἀρ. 2201.

Πρειμαρία
χρησθή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Πρειμαρία*. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Πριμαρία* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο. Στὴν **Λεμ. 264** ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα *Πρῖμος*.

Λάρ. 42. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [- - -]ΙΟΛΑ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴν περιοχή τοῦ ἀρχαίου Κιτίου καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 2· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 311, ἀρ. 2223.

[- - -]ΙΟΛΑ
χρησιτή,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λάρ. 43. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΑΡΙΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 4· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 297, ἀρ. 2153.

Ἐπικτάριν
χρησιτή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἐπικτάριον, ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος Ἐπικτώ, ἀπαντᾷ καὶ στὶς ἐπιγραφές **Λεμ. 558** καὶ **Λάρ. 45**. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα σὲ -ιον βλ. Brixhe 1987², σ. 67 καὶ Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 26. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ιος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λάρ. 44. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΤΗΤΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 5· Myres, *JHS* 17, 1897, σ. 173, ἀρ. 8· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 307, ἀρ. 2202.

Πρωτῶκτητε
χρησι[έ],
χ[αῖρ]ε.

Σχόλια: στ. 1: *Πρωτόκτητε*. Ἐναλλαγή Ω ~ Ο καὶ ἀντίστροφα ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Τὸ ὄνομα *Πρωτόκτητος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Ἄμμ. 236**.

Λάρ. 45. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΑΡΙΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 9· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 297, ἀρ. 2152.

Ἐπικτάριν
χρηστή, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: *χέρε*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἐπικτάριν*, ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος *Ἐπικτώ* βλ. **Λάρ. 43**.

Λάρ. 46. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙ[- -]

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὕψους 1,10, διαμέτρου ἄνω 0,45 καὶ κάτω 0,54 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (AM 646).

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 18· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 305, ἀρ. 2188 (φωτ. πίν. 39, σ. 335).

Ὀλυμπι[- -]
χρηστ[έ ἢ -ή],
χα[ῖ]ρε.

Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος *Ὀλυμπος* βλ. **Λάρ. 108**.

Λάρ. 47. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΓΑΜΙΑΝΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 1,16 καὶ μεγίστης διαμέτρου 0,57 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στῆ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (AM 645). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 μ.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 19· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 292, ἀρ. 2128 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

Γαμιανὲ
χρηστέ,
χ[αῖ]ρε.

Τὸ ὄνομα *Γαμιανός* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Κύπρο.

Λάρ. 48. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στῆ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 346.

Ἀρτεμίδωρε
χρηστέ, [χ]αῖ[ρε].

Τὸ ὄνομα *Ἀρτεμίδωρος* ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου βλ. **Πάφ. 130**.

Λάρ. 49. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΩΙΛΑΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Κ. Νικολάου, βρισκόταν τὸ 1958 στὸν κῆπο τοῦ Χρίστου Λαζάρου (ὁδὸς Ἀγαμέμνονος 23) στῆ Λάρνακα. Σήμερα θεωρεῖται ἀπολεσθεῖς.

K. Nicolaou, *HTK* 1976, σ. 293· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 300, ἀρ. 2164.

Ζώιλα χρηστή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίλα βλ. **Λεμ. 561.**

Λάρ. 50. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,05, διαμέτρου ἄνω 0,50 καὶ κάτω 0,36 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Κάστρου τῆς Λάρνακας καὶ θεάθηκε ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότη τὸ 1950 σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 430). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,04 μ.

Κ. Nicolaou, *HTK* 1976, σ. 292· *Yon κ.ἄ., KB V*, 2004, σ. 304, ἀρ. 2186.

Ὀλυμπε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπος βλ. **Λάρ. 108.**

Λάρ. 51. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑ[- - -]

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν κῆπο τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας στὴ Λάρνακα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 303, ἀρ. 2180.

Μα[- - -]ας
[χρηστ]ἔ χαῖρε.

Λάρ. 52. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος κάτω ἀριστερά, ὕψους 1,00 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,58 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νεκροπόλεως τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1099). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 286, ἀρ. 2099 (φωτ. πίν. 33, σ. 329).

Ἀμάραντε
χρηστέ,
χαῖρε.

Κίτιον. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα *Ἀμάραντος* μαρτυρεῖται στὴν Κρήτη καὶ τὴν Κυρηναϊκὴ βλ. *LGN I*, σ.λ.

Λάρ. 53. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ [- - - - -] ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἀριστερά, ὕψους 0,77 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,45 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νεκροπόλεως τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1098). Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 305, ἀρ. 2191 (φωτ. πίν. 39, σ. 335).

(α) Ὀλυμπικὲ χρηστέ,
χαῖρε.

(β) [- - - - -] χ[ρησ]τή.

Τὸ ὄνομα Ὀλυμπικός μαρτυρεῖται καὶ στὴν Κώ βλ. *LGN I*, σ.λ.

Λάρ. 54. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΜΟΥ ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 82· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 306, ἀρ. 2195.

Ὀνήσιμε
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ὀνήσιμος μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λάρ. 156**.

Λάρ. 55. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΡ[ΑΤΟΥΣ] ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,33 μ., ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Colonna-Ceccaldi, RA 28, 1874, σ. 84, ἀρ. 16
(Σακελλαρίου², σ. 45, ἀρ. 59)· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ.
310, ἀρ. 2213.

Φιλοκρ[άτη]
χρησ[τέ],
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα
ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship*
2001, σ. 51-62.

Λάρ. 56. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [- - -]ΦΡΟ[- -]ΙΟΥ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ
θεωρεῖται χαμένος.

Munro, *JHS* 12, 1891, σ. 332· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ.
312, ἀρ. 2224.

[- - -]φρό[- -]ιε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα θα μπορούσε νὰ ἀποκατασταθεῖ ὡς [Εὐ]φρό[ν]ιε
ἢ [Α]φρο[δί]σ[ι]ε.

Λάρ. 57. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,60 καὶ
διαμέτρου 0,26 μ. Βρίσκεται στὸν κήπο τοῦ Μουσείου
Πιερίδη στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος
τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 311, ἀρ. 2222 (φωτ. πίν. 40,
σ. 336).

ΗΡΕΙΣ χρησ[τ-],
[χ]έρε.

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Σχόλια: στ. 2: [χ]έρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Ὅπως ἐπισημαίνει και ὁ Oziol πιθανὸν νὰ πρόκειται γιὰ τὸ ὄνομα Ἴρις.

Λάρ. 58. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΟ[- - -]

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένος ἄνω καὶ κάτω, ὕψους 0,655 καὶ διαμέτρου βάσεως 0,24 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἄχνα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1306/20). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 309, ἀρ. 2211.

Τειμο[- -]
χρησ[τέ],
χα[ῖρε].

Σχόλια: στ. 1: *Τειμο*[- -]. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Λάρ. 59-60. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΔΟΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένος κάτω, ποὺ βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἄχνα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1306/19). Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές.

Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 310, ἀρ. 2214.

(59) Φιλοκράτη
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

(60) Νεὰς
χρηστή,
χαῖρε.

Λάρ. 61. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΥ (;), ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,51 καὶ διαμέτρου 0,33 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Μοσφιλωτὴ καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1313). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006)

Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 295, ἀρ. 2140 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

Δίδυμε
Δημητρίου
χρησταί□, χαῖρε.

1. Διδύμε (*sic*), Oziol 3. χρηστά, Oziol.

Σχόλια: στ. 3: *χρησταί*. Ἐναλλαγὴ ΑΙ ~ Ε διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Ὁ Oziol ἐπειδὴ στὸν στ. 3 ἀνέγνωσε *χρηστά* καὶ τὸ θεώρησε ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη γραφὴ τοῦ *χρηστή*, θεώρησε ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ εἶναι θηλυκὸ (Διδύμη) γραμμένο ἐσφαλμένως ὡς *Διδύμε* μὲ ἐναλλαγὴ Ε ~ Η. Γιὰ τὸ ὄνομα *Δίδυμος* βλ. **Λεμ. 176**.

Λάρ. 62. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΑΦΡΟΔΑΤΟΣ
Α΄ -
Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὸ χωριὸ Μαρώني. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Hogarth, *Devia Cypria*, σ. 107, ἀρ. 23.

Ὀλυμπιάς
Ἀφροδᾶτος γυνή, χρη-
στή, χαῖραι.

Σχόλια: στ. 3: χαῖραι. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀλυμπιάς βλ. **Λεμ. 311**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀφροδᾶς πβ. **Λεμ. 662**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Λάρ. 63. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΕΙ[ΣΙ]ΣΤΡΑΤΟΥ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 7· Yon κ.ᾶ., *KB* V, 2004, σ. 307, ἀρ. 2198.

Πει[σί]στρατε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Πεισίστρατος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Κύπρο.

Λάρ. 64. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΝΗΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 8· Yon κ.ᾶ., *KB* V, 2004, σ. 305, ἀρ. 2190.

Ὀλυμπιανή
χρηστίη, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ὀλυμπιανή* μαρτυρεῖται ὡς παρωνύμιο τῆς Αὐρηλίας Ὀνησιμιανῆς στὴν **Λάρ. 32**.

Λάρ. 65. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ

Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 12· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 301, ἀρ. 2170.

Κάλλιστε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Κάλλιστος* δὲν ἀπαντᾷ ἄλλοῦ στὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Κύπρο.

Λάρ. 66. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΣ

Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 13· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 285, ἀρ. 2096.

Ἀγαθητύχη
χρηστ(ή),
χαῖρε.

2. ΧΡΗΣΤΕ σιδόν λίθο.

Τὸ θηλυκὸ ὄνομα *Ἀγαθητύχη* μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 388** καὶ **727**.

Λάρ. 67. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΝΟΥ

Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Ross 1850, σ. 516, ἀρ. 9Α· *LBW* 2749· Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 11· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 305, ἀρ. 2189.

Ὀλυμπιανὲ
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ὀλυμπιανέ. Απόδοση τοῦ ἑρρίνου τῆς ἐξόδου μετὰ Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀλυμπιανός βλ. **Λάρ. 36**. Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπος βλ. **Λάρ. 108**.

Λάρ. 68. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΡΜΟΥ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 11· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 81 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 65)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 310, ἀρ. 2217.

Φίρμε χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Φίρμος* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 69. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΡΠΟΥ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,60 μ., ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης (74.51.2416). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,05 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 27· Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 93· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 36 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1949)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 301, ἀρ. 2171 (φωτ. πίν. 38, σ. 334).

Κάρπε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Κάρπος* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 70. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛΥΠΟΥ

Α' - Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 30·
Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 94 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ.
62)· Υοη κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 286, ἀρ. 2098.

Ἄλιπε
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: Ἄλιπε ἀντὶ Ἄλυπε. Ἐναλλαγὴ $Y \sim I$ ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 261-5, πβ. Brixhe 1987², σ. 48 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 237-238.

Τὸ ὄνομα Ἄλυπος μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 71. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Δ]ΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ [Δ]ΗΜΗΤΡΙ[Ο]Υ

Α' - Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ μικρὴ πρώιμη χριστιανικὴ βασιλική, ἡ ὁποία ἀνακαλύφθηκε τὸ 1989 στὴν Καλαβασὸ στὴν περιοχὴ «Κόπετρα». Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Ἐχει ὕψος 0,565 μ.

Rautman - McLellan, *RDAC* 1990, σ. 236 καὶ 238 (φωτ.)
(*SEG* 40, 1356).

[Δ]ημήτριο[ς]
[Δ]ημητρί[ο]υ
[χρησ]τέ,
[χαῖρ]ε.

Λάρ. 72. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΓΟΝΗΣ

Α' - Β' αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 97, ἀρ. 35·
Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 68 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ.
68)· Υοη κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 311, ἀρ. 2220.

Κίτιον. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Χρυσογόνη
σώφρων,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Χρυσογόνη* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 73. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΗΣ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

LBW 2747 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 73)· *Yon κ.ᾶ.*, *KB V*, 2004, σ. 286, ἀρ. 2101.

Ἀνδρονίκη
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἀνδρονίκη* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 74. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

Α΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, BCH 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 3· *Myres, JHS 17*, 1897, σ. 173, ἀρ. 13· *Yon κ.ᾶ.*, *KB V*, 2004, σ. 303, ἀρ. 2179.

Μάρων χρη-
[στ]έ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: *χέρε*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. *Threatte, Phonology 1980*, σ. 294-9, πβ. *Brixhe 1987², σ. 47*.

Λάρ. 75. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ

Α΄ -
Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχὴ τοῦ ἀρχαίου Κιτίου καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Ross 1850, σ. 516, ἀρ. 9D· *LBW* 2750· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 302, ἀρ. 2177.

Μαρκιανὲ χρηστὲ [ἀ]εῖμνηστε χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Μαρκιανός* μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 389**.

Λάρ. 76. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΚΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΙ[- -
-]

Α΄ - Γ΄ αἰ.
μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὸ χωριὸ Μαρώνι. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Hogarth, *Devia Cypria*, σ. 107, ἀρ. 25.

Μαρκία
Μαρι[- - -]
χρηστή,
χα[ῖρε].

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μαρκία* βλ. **Πάφ. 28**.

Λάρ. 77. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ
Α΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων φθαρμένος στὴν ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2328). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,018 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 29 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1936)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 288, ἀρ. 2110 (φωτ. πίν. 34, σ. 330).

Ἀριστώδαμε εὐψύχι.

Ἀριστώγαρε
χέρε ἀεὶ χρετή.

Σχόλια: στ. 1 καὶ 2: Ἀριστώδαμε· Ἀριστώγαρε. Ἐναλλαγὴ Ω ~ Ο βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33,

πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

στ. 2: Ἀριστώγαρε ἀντὶ ἀντὶ Ἀρισταγόρα (;) ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

στ. 3: χρετιή. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 203**.

Τὸ ὄνομα Ἀριστόδαμος μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Πάφ. 62**, ἐνῶ γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρισταγόρας βλ. **Πάφ. 131**.

Λάρ. 78. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Α' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2406). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,036 μέχρι 0,048 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 26 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1937)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 288, ἀρ. 2111 (φωτ. πίν. 34, σ. 330).

Ἀρίστων
χρεστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χρεστέ. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λάρ. 79. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΠΛΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2436). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 17 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1969)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 284, ἀρ. 2093 (φωτ. πίν. 33, σ. 329).

Εὐπλους·
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Εὐπλους*: Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ αἰτιατικῆς.

Τὸ ὄνομα *Εὐπλους* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. **80.** **ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ** **ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ**
Β' αἰ. μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη κάτω δεξιά, ὕψους 0,305, πλάτους 0,204 καὶ πάχους 0,015 μ. Βρέθηκε στὴ Λάρνακα (χώρα τοῦ ἀρχαίου Κιτίου) καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο Πιερίδη στὴ Λάρνακα (ἀρ. MIP 861, Z. P. Coll. Inscr. 3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,02 μ. (Αὐτοψία στὶς 21/7/2006).

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 341-2, ἀρ. 8· Peek, *GVI*, 1955, ἀρ. 1201· Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα' καὶ Δβ', 1980, ἀρ. 112· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 110-1 (**E37**) καὶ 354-8· Oziol, *RDAC* 1999, σ. 255-8 (φωτ. σ. 255) (*SEG* 49, 1966)· Υἰοῦ κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 282-3, ἀρ. 2090 (φωτ. πίν. 33, σ. 329).

Ἐν ἀρώμασι
καὶ στεφάνοις□
ρόδινοις καὶ σιν-
4 δόνι λεπτοφυ-
ῆ τρυφερᾶ, οὐ□-
τω θέτε μ□[ε],
ἀν ἀποθά□[νω].
8 Ἄλλο μηδὲ[ν - -]
εἶ τι φερρεσ[- - -]
νον δῶρ[ον ἄλλο]
μηδὲν κύ□[ριον]
12 εὐψ[ύχει].

2. στεφάνοι(ς), Perdrizet· στεφάνοι<ς>, Βοσκός· στεφάνοις, Oziol
3. ρόδινοῖς, Peek 4-5. λεπτοφυ|ῆ, τρυφερᾶ, Χατζηγιωάννου
5. Τρυφερά, Perdrizet || οὐ, Peek· ου [-?], Oziol 5-6. οὐ□|τω,
Βοσκός 6. μ□[ε], Βοσκός: με, Perdrizet· μ[- -], Oziol 7.
ἀν ἀποθά□[νω], Βοσκός: ἀν ἀποθα□[- -], Oziol 9. εἰ τι φέρρεσ[θαί
- - -], Βοσκός 10. δῶρο[ν. ἄλλο], Βοσκός· δῶρ[ον - - - -],
Oziol 11. κύ□[ριον], Βοσκός: κύ[ριον], Perdrizet· κ[- - - - -
-], Oziol.

Στὸ τέλος τοῦ δεύτερου στίχου τῆς στήλης ὑπάρχει γραμμένο πάνω ἀπὸ τὸ I ἓνα μικρὸ καὶ κάπως φθαρμένο C, καὶ ἐπειδὴ, ὅπως καὶ ὁ Ozioi θεωρῶ ὅτι εἶναι C *superscriptum*, υἱοθετῶ στὸ κείμενο τῆ γραφῆ στεφάνοις□. Ἡ γραφῆ *Τρυφερά* (κύριο ὄνομα) τοῦ Perdrizet δίδει κείμενο ποῦ νοσεῖ συντακτικῶς.

Στοὺς ἐπτὰ πρώτους στίχους παραδίδονται τρεῖς λυρικοὶ στίχοι σὲ ἀναπαιστικό/παροϊμιακὸ μέτρο (βλ. Peek, *GG* 425), ἐνῶ στοὺς ἐπόμενους πέντε στίχους παραδίδεται ἓνα πεζὸ κείμενο, τὸ ὁποῖο κατὰ τὸν Perdrizet ἀποτελεῖ ἀπαγόρευση γιὰ τὴν ἀπόθεση ἄλλου νεκροῦ στὸν τάφο. Σ' αὐτὸ τὸ ἐπίγραμμα ἐμφανίζεται νὰ μιλᾷ ὁ ἴδιος ὁ νεκρός, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα ἐπιτύμβια ἐπιγράμματα τῆς Κύπρου βλ. Βοσκοῦ, ὁ.π. **E22, 28** καὶ **47**, πβ. **Λευκ. 25, 51, Κερ. 3, Λάρ. 81** καὶ **Ἄμμ. 121** (ἀλλὰ καὶ σὲ νεοελληνικὰ μοιρολόγια καὶ δημοτικὰ τραγούδια βλ. Βαρβούνη, *EKEEK* 20, 1994, σ. 376 κέ), μὲ τὴ διαφορά ὅμως ὅτι ἐδῶ γίνεται ἀναφορὰ σὲ θάνατο ποῦ πρόκειται νὰ συμβεῖ στὸ μέλλον. Γιὰ αὐτὸν τὸν λόγο οἱ πλεῖστοι ἐκδότες θεωροῦν ὅτι τὸ ἔμμετρο τουλάχιστον κείμενο γράφτηκε ἀπὸ ἄγνωστο ποιητὴ πρῖν ἀπὸ τὸν θάνατό του (Peek, *GG* 425, Χατζηγιάννου, ὁ.π., 112 καὶ Βοσκοῦ, ὁ.π., σ. 355).

Γιὰ τὴν περιτύλιξη τοῦ νεκροῦ μὲ σινδόνα, πβ. Ἡρόδ. 2.86.6: *λούσαντες τὸν νεκρὸν κατειλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνοσ βυσσίνης* καὶ *K. Δ. 27.59.2: λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ ἐν σινδόνι καθαρᾷ*, 15.46.1 (*ἐνείλησεν τῇ σινδόνι*) καὶ 23.53.2 (*ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι*) κ.ά. Γιὰ τὸ ῥῆμα *τίθημι* μὲ τὴ σημασία *θάπτω* βλ. *LSJ*⁹ σ.λ. *τίθημι* A. 11, πβ. *Αἴσχ.*, *Ἐπτ.* 1002: *ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;*

Λάρ. 81. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΙΛΙΚΑ

Β' αἰ. μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,91 καὶ πάχους 0,185 μ., ποῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ βάση καὶ κορμὸ ἐνωμένα. Τὸ πλάτος τῆς ἐγχάρακτης ἐπιφάνειας εἶναι 0,276· ἡ βάση ἔχει ὕψος 0,11, μῆκος 0,38 καὶ πλάτος 0,34 μ. Ὁ κορμὸς ἔχει ὕψος 0,78, μῆκος 0,27 καὶ πλάτος 0,19 μ. Στὸ ἄνω μέρος τῆς στήλης πρὸς τὸ μέσο τοῦ κορμοῦ ὑπάρχει ἓνα στεφάνι ἀνάγλυφο, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο μέχρι τὸ τέλος σχεδὸν τοῦ κορμοῦ εἶναι χαραγμένο τὸ ἐπίγραμμα. Βρέθηκε στὴ Λάρνακα στὴν περοχὴ «Καμίνια» καὶ ἐκτίθεται στὸ Μουσεῖο Πιερίδη στὴ Λάρνακα (MIP 1064). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. (Αὐτοψία στὶς 21/7/2006).

Κυριαζῆ, *KX* 2, 1924, σ. 216-7 (= Sykutris, *Hermes* 63, 1928, σ. 110-1)· Seyrig, *BCH* 51, 1927, σ. 147, ἀρ. 6 (*SEG* 6, 829)· Peek, *GVI*, 1955, ἀρ. 1305· Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ*

Δα΄ καὶ Δβ΄, 1980, ἀρ. 91· Βοσκοῦ, *AKYT* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 92-5 (**E24**) καὶ 294-9· Ἰον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 279, ἀρ. 2083 (φωτ. πίν. 32, σ. 328).

Πβ. I. Nicolaou, *CIS*, σ. 31, πίν. 40 (σχόλια, μετάφραση καὶ φωτ.).

Μὴ σπεύσης, ᾧ ξεῖνε, παρελθέμεν,
ἀλλὰ με βαιὸν στήθι μάθης
Κιλικᾶν ἔξοχον ἠιθέων.

4 ὄς ποθ' Ὀμηρεΐασι μετέπρεπον
ἐν σελίδεσσιν δεικνὺς ἠρώων
ἠνορέην προτέρων. εἰ δὲ
πάτρην ζητεῖς, Κίτιον μάθε.

8 πεντάκι δ' ὀκτὼ Μοῖρά μ' ἐτῶν
ζῶῃς νόσφισεν ἠδ' ἐτάρω<ν>.

2. μαθῆς, Seyrig 4. μετέπρεπον, Χατζηιωάννου 7.
πάτ[]ρην, Βοσκός 8. πεν[]τάκι, Βοσκός 9. ἠδ' ἐτάρω<ν>, Peek
καὶ Βοσκός: ἦδε (?) τάφω *SEG*· ἦδε (?) τάφω, *Oziol*· ἠδε τάφω, *cett*.

Αὐτὸ τὸ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία ἐλεγειακὰ δίστιχα μὲ ἐπικὸ ὕφος. Γιὰ τὸ ὄνομα *Κιλικᾶς* βλ. **Λευκ. 96**. Σ' αὐτὸ τὸ ἐπίγραμμα ἐμφανίζεται νὰ μιλᾷ ὁ ἴδιος ὁ νεκρός, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα ἐπιτύμβια ἐπιγράμματα τῆς Κύπρου βλ. **Λάρ. 80**.

Λάρ. 82-83. ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΘΔΙΑΣ

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη στήλη, ἡ ὁποία φέρει δύο ἐπιγραφές. Βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης (74.51.2381). Τὸ ὕφος τῶν γραμμάτων στὴν πρώτη ἐπιγραφή εἶναι 0,04 μ. καὶ στὴ δεύτερη κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,07 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 5 καὶ σ. 96, ἀρ. 14· *Cesnola*, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 59 καὶ σ. 434, ἀρ. 75· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 48 (= *Myres*, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1932)· Ἰον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 279, ἀρ. 2082 (φωτ. πίν. 32, σ. 328).

(82) Ἀντί-
πατρε
χρηστέ,
χαῖρε.

(83) Εὐδοία
χρηστή,

χαῖρε.

6. χρησιτέ, Cesnola εἰς *Atlas*.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀντίπατρος* βλ. **Λάρ. 14**. Τὸ ὄνομα *Εὐοδία* μαρτυρεῖται καὶ στὶς **Λεμ. 409**, **Λευκ. 26, 56** καὶ **Ἄμμ. 132**.

Λάρ. 84. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΘΗΝΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΟΥ
Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2401). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,054 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 13· Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 58· Colonna-Ceccaldi, 1882, σ. 204, ἀρ. 13· Cesnola, *Atlas* 3, πίν. CXLVII, 3 (φωτ.)· Myres, *HCC*, σ. 551, ἀρ. 1923· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 284, ἀρ. 2092 (φωτ. πίν. 33, σ. 329).

Ἀθῆνε ἀρ-
χιερέου
χρησιτέ,
4 χαῖρε.

1. Ἀθηνε, Cesnola καὶ Colonna-Ceccaldi· Ἀθῆνε, Oziol.

Σχόλια: στ. 1: Ἀθῆνε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Brixhe 1987², σ. 47.

στ. 1-2: ἀρχιερέου. Γενικὴ ἐνικοῦ τῶν παλαιῶν σιγμόληκτων τριτοκλίτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ πρωτόκλιτα.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀθήναιος*, πβ. **Ἀβ. Πρ. 22** βλ. καὶ *MSW*, σ. 96. Οἱ ἐκδότες τοῦ *LGPN* I θεωροῦν τὸ οὐσιαστικὸ ἀρχιερέου ὡς κύριο ὄνομα (πατρωνυμικό), ἀλλὰ κάτι τέτοιο πιθανώτατα δὲν ἰσχύει, ὅπως σημειώνει καὶ ὁ Oziol, ὁ.π.

Λάρ. 85. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΑΣΙΚΙΝΗ
Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 57 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 60)· Yon κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 306, ἀρ. 2196.

Πασικίνη χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ, τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά, πιθανὸν νὰ εἶναι Πασινίκης.

Λάρ. 86. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ

Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 22·
Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 84 (Σακελλαρίου², σ. 45, ἀρ. 54)· Yon κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 302, ἀρ. 2175.

Μάρκελλε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Μάρκελλος ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 87**.

Λάρ. 87. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΕΛΟΥ

Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 24·
Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 92· Yon κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 302, ἀρ. 2174.

Μάρκελε
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Μάρκελε. Ἐναλλαγή ΛΛ ~ Λ πρὸ φωνήεντος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

Τὸ ὄνομα Μάρκελλος ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 86**.

Λάρ. 88. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΣ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ σύμφωνα μὲ τὸν Perdrizet μεταφέρθηκε στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου, ἀλλὰ ὁ Oziol δὲν μπόρεσε νὰ τὸν ἐντοπίσει.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 20· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 291, ἀρ. 2126.

Ἀφροδισία
χρησθή,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα Ἀφροδίσιος καὶ Ἀφροδισία βλ. **Λεμ. 222.**

Λάρ. 89. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΝΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὕψους 1,08 μ., ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,032 μ. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2268).

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1874, σ. 81, ἀρ. 4· Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 96· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 44· Myres, *JHS* 17, 1897, σ. 173, ἀρ. 11· Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1952· Karageorghis κ.ἄ., *CCMM*, σ. 265, ἀρ. 429 (= *SEG* 52, 1502)· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 304, ἀρ. 2187 (φωτ. πίν. 39, σ. 335).

Ὀλυμπιανὲ
χρηστέ, χέρε.

1. Ενυλσπιανε, Colonna-Ceccaldi.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφοτέρω ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀλυμπιανός βλ. **Λάρ. 108.**

Λάρ. 90. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΨΟΥ

τέλη Β' αἰ. μ.Χ.

Ἐπιτύμβια στήλη, ὕψους 0,815, πλάτους 0,47 καὶ πάχους 0,10 μ. Βρικόταν στὴ συλλογὴ τοῦ Δ. Πιερίδη, ὅπου μελετήθηκε ἀπὸ τὸν Dozon στὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰ, καὶ φυλάσσεται στὴ συλλογὴ τοῦ Γ. Γ. Πιερίδη (άρ. 875).

Dozon, *RA* 41, 1881, σ. 124· Peek, *GVI*, 1955, ἀρ. 515 καὶ *GG* 253· Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα' καὶ Δβ', 1980, ἀρ. 106· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 108-11 (**E36**) καὶ 351-4· Ἰον κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 281, ἀρ. 2087 (φωτ. πίν. 32, σ. 328).

Πβ. L. Robert, *REG* 49, 1936, σ. 239-40 (ἐρμηνευτικὲς παρατηρήσεις).

Μοψαῖον κόνις
ἤδε Ἀγαθοκλέα
παῖδα κέκευθεν μει-
4 μολόγων πάντων ἔ-
ξοχον ἐν χάρισιν.
Ἀγαθοκλίωνα
βιολόγον.

3-4. μι|μολόγων, Peek εἰς *GG* **6-7.** Ἀγαθοκλίωνα βιολόγον, Peek (*adnot.*), Βοσκός καὶ Ozio: Ἀγαθοκλαίωνα βιολόγον, Dozon· *nil*, Χατζηγιωάννου.

Σχόλια: στ. 3-4: μει|μολόγων. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Πρόκειται γιὰ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα ἐνὸς ἐλεγειακοῦ διστίχου χαραγμένου σὲ πέντε στίχους, ἐνῶ ἀκολουθεῖ ἡ φράση Ἀγαθοκλίωνα βιολόγον. Τὸ Μοψαῖος εἶναι πατρωνυμικὸ ἐπίθετο ἀπὸ τὸ ὄνομα Μόψος καὶ ἀπαντᾷ στὴν ἐπιγραφή γραμμὴν σὲ κυπριακὸ συλλαβάριο Masson, *ICS* 385.1. Σχετικὴ φαίνεται νὰ εἶναι καὶ ἡ κυπριακὴ γλῶσσα ποὺ παραδίδει ὁ Ἡσύχιος: *μόψος· κηλῖς ἢ ἐν τοῖς ἱματίοις. Κύπριοι.* Ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Βοσκός, ὁ.π. σ. 353, «τὰ Μόψος καὶ Μοψαῖος στὴν Κύπρο φέρουν ἓνα ἐννοιολογικὸ βᾶρος ποὺ τὰ καθιστᾷ ἰδιαιτέρως εὐστοχα γιὰ μιμολόγον, σὲ συνδυασμὸ ἴσως καὶ μὲ τὸ Ἀγαθο-κλίων ἢ Ἀγαθο-κλῆς, ὥστε

νὰ μὴν ἀποκλείεται τὰ *Μοψαῖος* καὶ *Ἀγαθοκλίων* νὰ ὀφείλονται στὴν ἐπαγγελματικὴ ἰδιότητα τοῦ γιοῦ, ἴσως δὲ καὶ τοῦ πατέρα».

Οἱ ὄροι *μιμολόγος* καὶ *βιολόγος* (πιὸ τιμητικὸς τίτλος ἀπὸ ὅτι ὁ μῆμος βλ. Reich, σ. 286) ἀναφέρονται στὶς παραστάσεις τῆς δραματικῆς ποιήσεως βλ. L. Robert, ὀ.π., σ. 238 κέ (μὲ βιβλιογραφία), πβ. Lesky, *IAEL*⁵, σ. 1027 κέ. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀγαθοκλῆς* βλ. **Λεμ. 427**.

Λάρ. 91. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΧΑΡΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2435). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0.025 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 38 (Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1968)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 311, ἀρ. 2219 (φωτ. πίν. 40, σ. 336).

Χάρι
χρησιτῆ,
χαῖρε.

2. χρησιτέ, Cesnola.

Τὸ ὄνομα *Χάρις* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 92. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 6· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 307, ἀρ. 2200.

Πίστων
χρησιτέ,
χᾶρε.

Σχόλια: στ. 3: *χᾶρε*. Ἐναλλαγὴ $A \sim AI$, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 22** βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 268-70, πβ. Brixhe 1987², σ. 55 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 194-195.

Τὸ ὄνομα *Πίστων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 93. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [N]ΙΚΗΤΟΡΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 343, ἀρ. 10· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 304, ἀρ. 2183.

[N]ικήτωρ
χ[ρ]ηστή,
[χ]αῖρε.

Τὸ ὄνομα *Νικήτωρ* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 94. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΩΛΙΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 14· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 308, ἀρ. 2204.

Πωλίων
χρηστή, χέρε·
ἐ(ύ)ψύχι οὐδ[ίς]
4 ἀθάνατος.

1. ΕΛΨΥΧΙ στὸν λίθο.

Σχόλια: στ. 2: *χέρε*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

στ. 3: *οὐδ[ίς]*. Ἐναλλαγή Ι ~ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Οἱ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὴ φράση *οὐδεὶς ἀθάνατος* εἶναι οἱ **Λεμ. 89, 221· Λευκ. 27, 71** καὶ

Λάρ. 94, 128, 133, 135, 164, 176 καὶ **178**. Ἡ στερεότυπη ἔκφραση *οὐδεὶς ἀθάνατος*, εἶναι πολὺ κοινὴ σὲ χριστιανικὲς καὶ ἰουδαϊκὲς ἐπιγραφές, ἐνῶ ἐνδέχεται νὰ εἶναι αἰγυπτιακῆς προελεύσεως βλ. Mitford, *IK*, σ. 300 μὲ βιβλιογραφία. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**.

Λάρ. 95. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 1,12 καὶ διαμέτρου ἄνω 0,48 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (AM 647).

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 15· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 287, ἀρ. 2105 (φωτ. πίν. 33, σ. 329).

Ἀπολλω-
νίδη
χηταί,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 3: *χηταί*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47. Ὁ χαρακτὴς κατὰ λάθος δὲν σημείωσε τὸ σίγμα βλ. **Λεμ. 203**.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀπολλωνίδης* βλ. **Λάρ. 25**.

Λάρ. 96. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑ(Φ)ΡΟΔΕΙΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,00, μεγίστης διαμέτρου 0,53 καὶ διαμέτρου τοῦ ἄξονος 0,46 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (AM 649). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,04 μ.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 16· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 296-7, ἀρ. 2148 (φωτ. πίν. 36, σ. 332).

Ἐπαφρόδειτε
χησιτέ,
χαῖρε.

1. Ἐπαφρόδειτε, Perdrizet.

Σχόλια: στ. 1: Ἐπαρόδειτε. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:] . Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὕτῃ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53 . Ὁ χαρακτὴρ κατὰ λάθος δὲν σημείωσε τὸ φεῖ.

Τὸ ὄνομα Ἐπαφρόδειτος ἀπαντᾷ ἀρκετὰ συχνὰ στὶς ἐπιγραφὰς τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου.

Λάρ. 97. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,87 καὶ μεγίστης διαμέτρου 0,49 μ. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (AM 648). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 17· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 295, ἀρ. 2141 (φωτ. πίν. 36, σ. 332).

Διονύσι
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Διονύσιος βλ. **Λευκ. 82**. Γιὰ τὴν κλητικὴ Διονύσι βλ. **Λευκ. 24**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ιος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λάρ. 98. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴ Λάρνακα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ σύμφωνα μὲ τὸν Perdrizet μεταφέρθηκε στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου, ἀλλὰ ὁ Ozioi τὸ 2004 δὲν μπόρεσε νὰ τὸν ἐντοπίσει.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 344, ἀρ. 21· Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 289, ἀρ. 2115.

Ἄρτε-
μᾶ χρη-
στέ, χᾶρε.

Σχόλια: στ. 3: χᾶρε. Ἐναλλαγή A ~ AI, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 22** βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 268-70, πβ. Brixhe 1987², σ. 55 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 194-195.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Ἄρτεμᾶς, - ᾶτος βλ. **Λευκ. 52**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιπτοσυλλάβων σὲ - ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β΄, σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Λάρ. 99. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΚΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΖΩΙΛΟΥ, ΤΗΣ ΣΩΤΕΡΟΥΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὸ χωριὸ Σκαρίνου (χώρα Κιτίου). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ ἔχει χαθεῖ.

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 345 (Yon κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 282, ἀρ. 2089).

Μαρκία θυγάτηρ Ζ-
ώλου τοῦ Ζώλου
Σωτέρου χρηστή,
4 χαῖρε· Ἐπαφρόδι-
τος Ἐπαφροδίτο[υ]
[- - - - -] Ζώι-
λου χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μαρκία* βλ. **Πάφ. 28**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζώλος* βλ. **Λεμ. 226**.

Λάρ. 100. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [Ζ]ΩΙΛΑΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 1,40 καὶ κάτω διαμέτρου 0,45 μ. Βρισκόταν στὴν κατοχὴ τοῦ Παναγιώτη Σβελτοῦ ἀπὸ τὴ Λάρνακα μέχρι ποὺ ἀποκτήθηκε ἀπὸ τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας, ὅπου καὶ φυλάσσεται (ΜΛΑ 896· Μ.Ρ. 26/25, bl. 42, 47/64/4, bl. 89). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1977, σ. 210, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 76, 2) (= *SEG* 27, 964)· Yon κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 299-300, ἀρ. 2163 (φωτ. πίν. 37, σ. 333).

[Ζ]ωίλα
χρησινή,
χαῖρε.

2-3. [χρησινή χαῖρε], Ozio1.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ζωίλα βλ. **Λεμ. 561**.

Λάρ. 101. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΡΜΙ[ΟΝΗΣ]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποκεκρουμένος κάτω, ὕψους 0,41, διαμέτρου ἄνω 0,30 καὶ κάτω 0,192 μ. Βρέθηκε σὲ ἀγρὸ κοντὰ στὴν Ἄλυκὴ τῆς Λάρνακας καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ. 851· Μ.Ρ. 79/48/2, bl. 56). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,023 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 247, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 41,9) (= *SEG* 26, 1476)· Yon κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 298, ἀρ. 2155 (φωτ. πίν. 37, σ. 333).

Ἑρμι[όνη]
χρησινή,
χαῖρε.

1. Ἑρμι, Ozio1.

Τὸ ὄνομα Ἑρμιόνη μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 102. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,65, διαμέτρου ἄνω 0,22 καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε σὲ ἐγκαταλελειμμένο σπίτι κοντὰ στὸ Κάστρο τῆς Λάρνακας καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 825· Μ.Ρ. 79/48/2, bl. 55). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,043 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1976, σ. 247, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 40,10) (= *SEG* 26, 1477)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 285, ἀρ. 2095 (φωτ. πίν. 33, σ. 329).

Ἀγαθάγγελε
χρῆστέ, χαῖρε.

2. χρῆστέ, χαῖρε, Ozio1: χρηστέ, | χαῖρε, Νικολάου.

Τὸ ὄνομα Ἀγαθάγγελος δὲν ἀπαντᾷ σὲ ἄλλη ἐπιγραφή τῆς Κύπρου.

Λάρ. 103. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙ[- -]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,43, διαμέτρου ἄνω 0,225 καὶ κάτω 0,25 μ. Βρισκόταν γιὰ πάνω ἀπὸ πενήντα ἔτη στὴν αὐλὴ τῆς οἰκίας τοῦ Γεωργίου Εὐστρατιάδου (ὁδὸς Περσεφόνης, ἀρ. 3) στὴ Λάρνακα καὶ προσφέρθηκε στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας, ὅπου ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς του (ΜΛΑ 1438· Μ.Ρ. 113/37/6, bl. 211). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ. (Ἀὐτοψία στὶς 20/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 141, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 33,1) (= *SEG* 39, 1527)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 293, ἀρ. 2131.

Δημητρι[- - -]
INKI χρητέ,
χαῖρε.

2. χρῆστέ, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 2: *χρητέ*. Μὴ σημείωση τοῦ *σίγμα* ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ βλ. **Λεμ. 203**.

Λάρ. 104. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο, ύψους 0,49, διαμέτρου άνω 0,235 και κάτω 0,24 μ. Βρισκόταν στο ίδιο μέρος όπως ή **Λάρ. 103** και ἐκτίθεται στο υπόστεγο της αύλης του Αρχαιολογικού Μουσείου της Λάρνακας (ΜΛΑ 1439). Προέρχεται από το Κίτιον. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,019 μέχρι 0,026 μ. (Αύτοψία στις 20/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1989, σ. 141, άρ. 2 (φωτ. πίν. 33,2 a-b) (= *SEG* 39, 1528). Υον κ.ά., *KB V*, 2004, σ. 288-9, άρ. 2112.

Αρίστων
Αρίστω-
 νος
4 χρηστέ,
 χαίρε.

Για την ἐπιγραφική μαρτυρία του όνόματος Αρίστων βλ. **Λεμ. 27.**

Λάρ. 105. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από άμμόλιθο, άποκεκρουμένος κάτω, ύψους 0,33, άνω διαμέτρου 0,25 και διαμέτρου του σπονδύλου 0,175 μ. Βρέθηκε κατά τη διάρκεια έργων άποκαταστάσεως στο Τζαμί της Λάρνακας δίπλα από την Έπισκοπή και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λάρνακας (ΜΛΑ 944· Μ.Ρ. 79/48/2, bl. 69). Προέρχεται από το Κίτιον. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,018 μέχρι 0,035 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1978, σ. 275-6, άρ. 5 (φωτ. πίν. 58,5) (= *SEG* 28, 1300). Υον κ.ά., *KB V*, 2004, σ. 296, άρ. 2147 (φωτ. πίν. 36, σ. 332).

Έπαφροδει-
σία χρηστή,
χέ[ρε].

1. χ[αίρε], Ozio1.

Σχόλια: στ. 3: χέ[ρε]. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Ἄν καὶ τὸ ὄνομα Ἐπαφρόδειτος ἀπαντᾷ συχνὰ στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου, τὸ ὄνομα Ἐπαφροδείσια ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 106. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,445, διαμέτρου ἄνω 0,25 καὶ κάτω 0,21 μ. Βρέθηκε στὸ ἴδιο μέρος μὲ τὴ **Λάρ. 105** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 945· Μ.Ρ. 79/48/2, bl. 69). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,027 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1978, σ. 276, ἀρ. 6 (φωτ. πίν. 58,6) (= *SEG* 28, 1301)· Υον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 295, ἀρ. 2142 (φωτ. πίν. 36, σ. 332).

Διονύσι
χρηστέ,
χέρε.

3. [χαῖρ]ε, Ozio1.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Διονύσιος βλ. **Λευκ. 82**. Γιὰ τὴν κλητικὴ Διονύσι βλ. **Λευκ. 24**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ion* ἢ *-ios* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λάρ. 107. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Μέρος τοῦ σπονδύλου ταφικοῦ κίονος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,37 καὶ διαμέτρου 0,165 μ. Βρέθηκε σὲ ὑλικὸ ἀπὸ κατεδαφισμένα σπίτια ἀπὸ τὴ Λάρνακα, ποὺ μετεφέρθη ὡς οἰκοδομικὸ ὑλικὸ στὴν αὐλὴ τοῦ «Sandy Beach Hotel» στὴ Λάρνακα. Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1332· Μ.Ρ. 47/64/6, bl. 145). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 177, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 55,2) (= *SEG* 37, 1385)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 297, ἀρ. 2149 (φωτ. πίν. 36, σ. 332).

Ἐπαφρόδιτε
χρεστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 2: *χρεστέ*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λάρ. 108. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,56, κάτω διαμέτρου 0,43 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,38 μ. Βρέθηκε στὴ νεκρόπολη στὸν Ἅγιο Γεώργιο, βορειοδυτικῶς τῆς Λάρνακας καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1384· Μ.Ρ. 42/36/4, bl. 159). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,033 μ. (Αὐτοψία στίς 21/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 188, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 55,15) (= *SEG* 38, 1510)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 305, ἀρ. 2192 (φωτ. πίν. 39, σ. 335).

Ὀλυμπίων
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ὀλυμπίων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**. Διαφορετικὲς μορφές τοῦ ὀνόματος κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο εἶναι *Ὀλυμπος* (**Πάφ. 61**, **Λεμ. 31**, **270**, **530**, **630**· **Λάρ. 37**, **50** καὶ **Αβ. Πρ. 26**), *Ὀλυμπιανός* (**Λάρ. 36**, **67**, **89** καὶ **Αβ. Πρ. 25**), *Ὀλύμπιος* (**Λεμ. 645**), καὶ *Ὀλυμπᾶς* (**Αβ. Πρ. 41**).

Λάρ. 109. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΘΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,615, κάτω διαμέτρου 0,245 καὶ ἄνω διαμέτρου 0,24 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1372· Μ.Ρ. 42/36/4, bl. 160). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,027 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 188, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 55,16) (= *SEG* 38, 1511)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 298, ἀρ. 2157 (φωτ. πίν. 37, σ. 333).

Εὐδοε
χρηστέ,
χαῖρε.

1. Εὐδοε, *Oziol*: Εὐδοε, Νικολάου.

Τὸ ὄνομα *Εὐδοος* δὲν ἀπαντᾷ ἄλλοῦ στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ θηλυκὸ *Εὐδοία*, γιὰ τὸ ὁποῖο βλ. **Λάρ. 83**.

Λάρ. 110. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,785, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1373· Μ.Ρ. 42/36/3, bl. 160). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων, ποὺ εἶναι βαμμένα μὲ κόκκινο χρῶμα, κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 188, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 56,17) (= *SEG* 38, 1512)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 299, ἀρ. 2161 (φωτ. πίν. 37, σ. 333).

Εὐτυχιανὲ
χρηστέ,
χαῖρε.

1. Εὐτυχιανε, *Oziol*.

Τὸ ὄνομα *Εὐτυχιανός* δὲν ἀπαντᾷ ἄλλοῦ στὶς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ *Εὐτυχιανή*, γιὰ τὸ ὁποῖο βλ. **Λεμ. 90, 628** καὶ **Λάρ. 25**. Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 111. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,745, διαμέτρου ἄνω 0,34 καὶ κάτω 0,35 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1374· Μ.Ρ. 42/36/3, bl. 160). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων, ποῦ εἶναι βαμμένα μὲ κόκκινο χρῶμα, κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,027 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 188, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 56,18) (= *SEG* 38, 1513)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 296, ἀρ. 2145 (φωτ. πίν. 36, σ. 332).

Ἐλπίς
χρησιτή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἐλπίς* ἀπαντᾷ καὶ στὶς ἐπιγραφές **Λεμ. 437, 543** καὶ **Λευκ. 92**. Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 112. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΟΜΝΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,623, διαμέτρου ἄνω 0,31 καὶ κάτω 0,315 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1375· Μ.Ρ. 42/36/3, bl. 160). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων, ποῦ εἶναι βαμμένα μὲ κόκκινο χρῶμα, κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 12/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 188-9, ἀρ. 19 (φωτ. πίν. 56,19) (= *SEG* 38, 1514)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 295-6, ἀρ. 2144 (φωτ. πίν. 36, σ. 332).

Δόμνα

χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Δόμνα ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 113. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,653, διαμέτρου ἄνω 0,275 καὶ κάτω 0,29 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1376· Μ.Ρ. 42/36/3, bl. 160). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων, ποῦ εἶναι βαμμένα μὲ κόκκινο χρῶμα, κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,03 μ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 189, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 56,20) (= *SEG* 38, 1515)· Υον κ.ἄ., *KB* V, 2004, σ. 295, ἀρ. 2143 (φωτ. πίν. 36, σ. 332).

Δίων
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Δίων μαρτυρεῖται στὴν Κύπρο ἤδη ἀπὸ τὸν ΣΤ' αἰ. π.Χ. μὲ τὴν ἀρχικὴ μορφή του *ΔιFίων* (Masson, *ICS* 327) καὶ ἀπαντιᾶ τόσο στὴν ἐλληνιστικὴ βλ. Γ. Νικολάου, *PPC*, A 133 καὶ Δ 71, ὅσο καὶ στὴ ρωμαϊκὴ περίοδο βλ. **Πάφ. 82** καὶ **Λεμ. 322**. Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 114. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,515, διαμέτρου ἄνω 0,32 καὶ κάτω 0,31 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1377· Μ.Ρ. 42/36/3, bl. 160). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν

γραμμάτων, ποὺ εἶναι βαμμένα μὲ κόκκινο χρῶμα, κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,035 μ. (Αὐτοψία στὶς 21/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 189, ἀρ. 21 (φωτ. πίν. 56,21) (*SEG* 38, 1516)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 289, ἀρ. 2113 (φωτ. πίν. 34, σ. 330).

Ἀρίσωνα·
χρηστέ,
χέρε.

1. Ἀρίσωνα, Nicolaou: Ἀριστῶνα[ξ ?], Tybout· Ἀριστωνᾶ, Oziol
3. χέρε, *SEG*: χαῖρε, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 1: Ἀρίσωνα. Χρήση αἰτιατικῆς ἀντὶ κλητικῆς.

στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27**. Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 115. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κιονίσκος ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,445, διαμέτρου ἄνω 0,20 καὶ κάτω 0,25 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1378· Μ.Ρ. 42/36/3, bl. 160). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων, ποὺ εἶναι βαμμένα μὲ κόκκινο χρῶμα, κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 21/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 189, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 57,22) (= *SEG* 38, 1517)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 288, ἀρ. 2109 (φωτ. πίν. 34, σ. 330).

Ἀριστόκλεα
χρηστή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀριστόκλεα. Ἐναλλαγή ΕΙ ~ Ε βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 172-189.

Τὸ ὄνομα *Ἀριστόκλεια* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 245, 618, 720, Λευκ. 39** καὶ **Λάρ. 115** ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ ἀρσενικὸ *Ἀριστοκλῆς* (βλ. **Λεμ. 519**) τὸ ὁποῖο μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴν πρῶιμη κλασικὴ περίοδο (Masson, *ICS*, ἀρ. 352, 359 καὶ 395). Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 116. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,40, διαμέτρου ἄνω 0,24 καὶ κάτω 0,20 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1379· Μ.Ρ. 42/36/3, bl. 160). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων, ποῦ εἶναι βαμμένα μὲ κόκκινο χρῶμα, κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 18· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 64· I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 189, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 57,23) (= *SEG* 38, 1518)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 291, ἀρ. 2123 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

Ἀφροδίσι
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἀφροδίσις* εἶναι συντετμημένος τύπος τοῦ *Ἀφροδίσιος*, πβ. *Διονύσις* (**Λευκ. 25**). Γιὰ τὰ ὀνόματα *Ἀφροδίσιος* καὶ *Ἀφροδισία* βλ. **Λεμ. 222**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ *ο* στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 117. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,47, διαμέτρου 0,40 ἄνω καὶ κάτω 0,27 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1380· Μ.Ρ. 42/36/4, bl. 159). Προέρχεται

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,04 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 189, ἀρ. 24 (φωτ. πίν. 57,24) (= *SEG* 38, 1519)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 289-90, ἀρ. 2116 (φωτ. πίν. 34, σ. 330).

Ἀρτεμίδωρε
[χρηστέ, χ]αῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. **Πάφ. 130**. Ὁ Oziol διερωτᾶται κατὰ πόσον ἢ συχνότητα τῆς ἐμφάνισης τοῦ ὀνόματος Ἀρτεμίδωρος στὴ Λάρνακα ὀφείλεται στὴν ἐπιρροή τῆς λατρείας τῆς Ἀρτέμιδος Παραλίας, ἀλλὰ κάτι τέτοιο θεωρῶ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχύει ἔνεκα τῆς παρουσίας τοῦ ὀνόματος σὲ μεγάλους ἀριθμοὺς καὶ σὲ ἄλλες πόλεις τῆς νήσου τόσο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ ὅσο καὶ κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο.

Λάρ. 118. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένος κάτω, σωζομένου ὕψους 0,41, διαμέτρου 0,27 ἄνω καὶ κάτω 0,24 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1381· Μ.Ρ. 42/36/4, bl. 159). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 189, ἀρ. 25 (φωτ. πίν. 57,25) (= *SEG* 38, 1520)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 292, ἀρ. 2127 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

Ἀφροδισία
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα Ἀφροδίσιος καὶ Ἀφροδισία βλ. **Λεμ. 222**.

Λάρ. 119. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο ἀποκεκρουμένος κάτω καὶ δεξιὰ, σωζομένου ὕψους 0,41 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ

Αρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1382· Μ.Ρ. 42/36/4, bl. 159). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 189, ἀρ. 26 (= *SEG* 38, 1521)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 311, ἀρ. 2221 (φωτ. πίν. 40, σ. 336).

X
χ[ρηστέ ἢ -ή],
χ[αῖρε].

Λάρ. 120. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΟΚΛΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,93, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,46 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Αρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1423· Μ.Ρ. 42/36/4, bl. 159). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,06 μ. (Αὐτοψία στὶς 21/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 190, ἀρ. 27 (φωτ. πίν. 57,27) (= *SEG* 38, 1522)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 308, ἀρ. 2203 (φωτ. πίν. 39, σ. 335).

Πρῶκλαι
χρησταί, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Πρῶκλαι*. Ἐναλλαγὴ Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55 καὶ ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Πρόκλος*, τὸ ὁποῖο προέρχεται ἀπὸ τὸ λατινικὸ *Proculus* δὲν ἀπαντᾷ σὲ ἄλλη ἐπιγραφὴ αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο. Μαρτυρεῖται ὅμως τὸ θηλυκὸ ὄνομα *Πρόκλα* στὴν **Λεμ. 43** καὶ **82**.

Λάρ. 121. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,35, διαμέτρου ἄνω 0,12 καὶ κάτω 0,20 μ., ἀποτελούμενος ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα. Βρέθηκε στὴν ἴδια περιοχὴ ὅπως ἡ **Λάρ. 108** καὶ

φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1424· Μ.Ρ. 42/36/4, bl. 159). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων, ποῦ εἶναι βαμμένα μὲ κόκκινο χρῶμα, κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 48· I. Nicolaou, *RDAC* 1988 (2), σ. 190, ἀρ. 28 (φωτ. πίν. 57,28) (*SEG* 38, 1523)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 309, ἀρ. 2210 (φωτ. πίν. 40, σ. 336).

Τίμον
χρηστέ,
χαῖρε.

1. Τίμον, Nicolaou: Τίμων, *Pleket* εἰς *SEG*· Τίμον, *Oziol*.

Σχόλια: *Τίμον*. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Τὸ ὄνομα *Τίμων* ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο. Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 122. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΩΠΑΤΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,15 καὶ πλάτους 0,445 μ, ποῦ φέρει ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα ἐνδὸς ἐλεγειακοῦ διστίχου. Βρέθηκε στὴ Λάρνακα (περιοχὴ τοῦ ἀρχαίου Κιτίου) καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2390). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 ἕως 0,032 μ.

Colonna - Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 98, ἀρ. 4· Cesnola, *Cyprus*, σ. 430-1, ἀρ. 40· τοῦ ἰδίου, *Atlas* 3, πίν. CXLVIII, 1 (φωτ.)· Myres, *HCC*, ἀρ. 1930· Peek, *GVI*, 1955, ἀρ. 1403· Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ* Δα' καὶ Δβ' 1980, ἀρ. 113· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 110-3 (**E38**) καὶ 358-60· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 280, ἀρ. 2084 (φωτ. πίν. 32, σ. 328).

Εἰ καὶ μοιρίδιον τέλος
ἤγέ σε γῆς ὑπὸ κόλπους,
Σώπατρε σεμνὲ θανών,
4 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

1. μοιριδίον, Myres 2. κόλποις, Myres 3. σεμνέ, θανών Myres
καὶ Χατζηγιωάννου.

Τὸ μέτρο τοῦ ἐπιγράμματος εἶναι ἄψογο. Γιὰ τὸ μοιριδίον τέλος πβ. *GVI* 766 στ. 6-7 καὶ 1950 στ. 4, καθὼς καὶ *EGr* 145.1 καὶ 292.6. Τὸ ὄνομα Σώπατρος εἶναι γνωστὸ στὴν Κύπρο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Σωπάτρου τοῦ Παφίου καὶ ἀπαντιᾶ καὶ σ' ἄλλες περιοχές, ὅπως στὴν Κρήτη, τὴ Δῆλο, τὴν Εὐβοία κτλ. (*LGPN* σ.λ.). Τὸ ἐπίθετο σεμνός ἀπαντιᾶ τρεῖς φορές σὲ ἐπιγράμματα τῆς Κύπρου καὶ συγκεκριμένα τῆς Λάρνακας (**Λαρ. 122, 166 καὶ 167**) καὶ μία σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή (**Λευκ. 84**) κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως, ποῦ ἐδῶ σημαίνει σεβαστός, ἐντιμὸς βλ. *LSJ*⁹ καὶ Chantraine σ.λ. Γιὰ τὴ φράση χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις, πβ. *Ανθ. Παλ.* 7.421 καὶ 7.423.

Λάρ. 123. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΝΙΚΩΤΥΧΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 1,20 μ., προερχόμενος ἀπὸ τὸ Κίτιον, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «ἐν Λάρνακι. Χάνι τοῦ Στυλιανοῦ Δημητρίου» καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 137· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 304, ἀρ. 2185.

Νικωτύχη
χρηστή,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Νικωτύχη*. Ἐναλλαγὴ Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. *Gignac* 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ *Brixhe* 1987², σ. 55.

Τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 124. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,74, ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2388). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,045 μ.

Colonna-Ceccaldi, RA 28, 1874, σ. 83, ἀρ. 9· *Cesnola, Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 48· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 34

(= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1966)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 309, ἀρ. 2209 (φωτ. πίν. 40, σ. 336).

Τίμον
χρησιτέ,
χαῖρε.

Σχόλια: *Τίμον*. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Λάρ. **125.** ΤΑΦΙΚΗ ΑΡΑ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο. Βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τοῦ ἀρχαίου Κιτίου καὶ θεωρεῖται χαμένη.

LBW 2739 (= K. Nicolaou, *HTK* 1976, σ. 118, ἀρ. 2)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 243-4, ἀρ. 2012.

πβ. Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1320, ὑποσ. 127 (γιὰ τὸν *Δία Κεραυνίον*) καὶ *ANRW II* 18.3, 1990, σ. 2187, ὑποσ. 55 (γιὰ τὸ ἴδιο θέμα).

ΨΑΝΧΕ[- - -]ΔΕ[- - - - - - -]
[ἄν τις αὐτὸν ἄψη, κ]εχολωμένον
τύχοι τοῦ Κε-
4 ραυνίου· ἄν τις
αὐτὴν ἄψη κ[ε]χ[ο]λ-
ωμένης τύχοι· ἄν τις
βάλῃ κόπρια κεχολωμέ-
8 νης τύχοι τῆς Κεραυνίας
[- - - - -]ΤΗΣ[- - - - - - -]

Ἡ ἐπιτύμβια αὐτὴ ἐπιγραφὴ ἐπικαλεῖται τὴν ὀργὴν τοῦ *Κεραυνίου* (Διὸς) καὶ τῆς *Κεραυνίας* (Ἀθηνᾶς) ἐναντίον ἐκείνου ποῦ θὰ ἀγγίξει ἢ θὰ λερώσει τὸν τάφο τῆς νεκρῆς. *Κεραυνία* κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν Γ' αἰ. π.Χ. εἰκονίζεται στὰ νομίσματα τῶν Μακεδόνων βασιλέων νὰ κρατᾷ τὸν κεραυνὸν στὸ χέρι ἔτοιμη νὰ τὸν ἐκσφενδονίσει. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ εἶναι ἕνας ἐξορκισμὸς καὶ κατὰ ἕναντιον ἐκείνου ποῦ θὰ διατάρασσε μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο τὸν αἰώνιον ὕπνο τῆς νεκρῆς, πβ. τοὺς μαγικοὺς καταδέσμοις τῆς Ἀμαθοῦντος (*Ἐρινύες ὑποχθόνιοι*) καὶ τὴν **Ἀμμ. 139**. Αὐτὸς ποῦ παραβιάζει τοὺς τάφους, *ἱερόσυλος*, ἔνοχος *ἀσεβείας*, βλ. Strubbe, *Magica Hiera*, σ. 33.

Γιὰ τὴν λατρεῖαν τοῦ *Διὸς Κεραυνίου* στὸ Κίτιον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 109.

Λάρ. 126. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2333). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,037 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 9· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 79· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 35· Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1933· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 287, ἀρ. 2103 (φωτ. πίν. 33, σ. 329).

Πβ. Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 123.

Ἀπολλωνᾶ
χρησιτέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ἀπολλωνᾶς μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λάρ. 173**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ᾶς βλ. καὶ Masson, *OGS*, σ. 13-18.

Λάρ. 127. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΑΡΤΙ[- - -]

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2329). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,038 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 49 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 90)· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 30 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1941)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 290, ἀρ. 2120 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

Ἀρτι-
νία,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα Ἀρτινία εἶναι λατινικό, πβ. *Artinius*.

Λάρ. 128. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛΑΝΔΙΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1874, σ. 82, ἀρ. 6· Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 50 (Σακελλαρίου², σ. 47, ἀρ. 98)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 301, ἀρ. 2168.

Καλαδίων·
εὐψύχι· οὐδὶς
ἀθάνατος.

Τὸ ὄνομα *Καλανδίων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**. Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ποὺ παραδίδουν τὴ φράση οὐδεὶς ἀθάνατος βλ. **Λάρ. 94**.

Λάρ. 129. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΡΑΤΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,67 μ., ποὺ φέρει ἀνάγλυφη γυναικεία μορφή. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2413). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,02 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1874, σ. 80, ἀρ. 2· Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 52· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 24 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1950)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 301-2, ἀρ. 2172 (φωτ. πίν. 38, σ. 334).

Κράτηα χρησ-
τή, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1. *Κράτηα*. Ἐναλλαγή Η ~ ΕΙ ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 170-1, πβ. Brixhe 1987², σ. 51.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Κράτης* καὶ *Κράτεια* βλ. **Λεμ. 210**.

Λάρ. 130. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [-]ΝΑΣΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 53 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 89)· Yon κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 285, ἀρ. 2097.

[- -]νασία
[χρ]ηστή,
[χ]έρε.

1. [Αθα?]νασία, Ozio1.

Σχόλια: στ. 3: [χ]έρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λάρ. 131. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 56.

Δημητρία
χρηστή, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὰ παράγωγα καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λάρ. 132. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 15· Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 60 (Σακελλαρίου², σ. 45, ἀρ. 52)· Yon κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 297, ἀρ. 2150.

Ἐπαφρό-
δειτε
χρηστέ,

4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1-2: Ἐπαφρό|δειτε. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Λάρ. 133. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΩΙΛΟΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 16. Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 61. τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 40. Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 300, ἀρ. 2165.

Ζωιλόνη, χρη-
στή, χέρε·
οὐδεὶς ἀθά-
νατος.

1. ΖΩΙΛΟΝΗ, Cesnola, *Atlas*: ΖΟΙΛ ΙΗ, Colonna-Ceccaldi καὶ Cesnola εἰς *Cyprus*: Ζωιληί (?), *Oziol.*

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς ἀπαντᾷ ἀπαξ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ποὺ παραδίδουν τὴ φράση οὐδεὶς ἀθάνατος βλ. **Λάρ. 94.**

Λάρ. 134. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΕΩΝΑΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2379). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,032 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 28. Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 300, ἀρ. 2166 (φωτ. πίν. 37, σ. 333).

Κίτιον. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Θεωνᾶ
χαῖρε·
χρησιέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Θεωνᾶς μαρτυρεῖται καὶ στὴν Κυρηναϊκὴ βλ.
LGN I, σ.λ.

Λάρ. 135. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΥΕΝΤΟΥ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον.

Colonna-Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 17· Cesnola, Cyprus, σ. 433, ἀρ. 62· Colonna-Ceccaldi, 1882, σ. 204, ἀρ. 17· Yon κ.ᾶ., KB V, 2004, σ. 290, ἀρ. 2121.

Αὔξητε
χρησιέ, χαῖρε.
θάρσ(ει)· οὐδ(εῖς)
4 ἄθάνατος.

1. Αὐ[ξητε], *Oziol*.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 160**. Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ποῦ παραδίδουν τὴ φράση οὐδεὶς ἄθάνατος βλ. **Λάρ. 94**.

Λάρ. 136. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Β΄ - Γ΄
αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Cesnola, Cyprus, σ. 433, ἀρ. 63· Yon κ.ᾶ., KB V, 2004, σ. 287, ἀρ. 2104.

Ἀπολλω-
νία Δημη-
τρίου χρησ-
4 τή, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀπολλωνία* βλ. **Λεμ. 187**.

Λάρ. 137. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2382). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 97, ἀρ. 32· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 65· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 25· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 310, ἀρ. 2215 (φωτ. πίν. 40, σ. 336).

Φιλόκυπρε
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Φιλόκυπρος* βλ. **Λάρ. 39**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Λάρ. 138. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΕΙΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 97, ἀρ. 31· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 66 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 85)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 290, ἀρ. 2117.

Ἀρτεμείδωρε
χρεστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 1: *Ἀρτεμείδω[ρε]*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: *χρεστέ*. Ἐναλλαγή E ~ H, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφοτέρω ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Κίτιον. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὴν Κύπρο βλ. Πάφ. 130.

Λάρ. 139. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΥΧΙΚΗΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 97, ἀρ. 34· Cesnola, Cyprus, σ. 434, ἀρ. 67 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 67)· Yon κ.ᾶ., KB V, 2004, σ. 309, ἀρ. 2212.

Τυχικὴ
χρηστική,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Τυχικὴ* πβ. **Λεμ. 330.**

Λάρ. 140. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΖΟΪΛΑΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 97, ἀρ. 36· Cesnola, Cyprus, σ. 434, ἀρ. 69 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 74)· Colonna - Ceccaldi, 1882, σ. 205, ἀρ. 36· Yon κ.ᾶ., KB V, 2004, σ. 299, ἀρ. 2162.

Ζοῖλα
χρηστική,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ζοῖλα. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ζωίλα* βλ. **Λεμ. 561.**

Λάρ. 141. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ ἔχει χαθεῖ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 97, ἀρ. 37·
Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 70 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ.
76)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 286, ἀρ. 2100.

Ἀνδρόνικε
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα Ἀνδρόνικος ἀπαντιᾶ καὶ στὴν **Λευκ. 80**. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -νικος (καὶ -νίκης) βλ. Casevitz, *RPh* 76, 2002, σ. 225-231.

Λάρ. 142. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΝΙΔΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2408). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,025 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 1· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 71· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 21 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1334)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 287, ἀρ. 2107 (φωτ. πίν. 34, σ. 330).

Ἀπολονίδη
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἀπολονίδη. Ἐναλλαγή ΛΛ ~ Λ πρὸ φωνήεντος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων. Ἐναλλαγή Ο ~ Ω βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀπολλωνίδης βλ. **Λάρ. 25**.

Λάρ. 143. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΡΗΓΕΙΝΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 2· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 72 (Σακελλαρίου², σ. 47, ἀρ. 93)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 307, ἀρ. 2205.

Ῥηγεῖνα
χρεστή,
χέρε.

1. Ῥηγεῖνα, Ozioi.

Σχόλια: στ. 1: *Ῥηγεῖνα*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 2: *χρεστή*. Ἐναλλαγή E ~ H, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Ῥηγεῖνα* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 144. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2380).

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 3· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 73 (Σακελλαρίου², σ. 47, ἀρ. 94)· Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 39 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1942)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 294, ἀρ. 2136 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

Δημητριανὴ
χρηστή,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγή E ~ AI διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Δημητριανή* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 148.**

Λάρ. 145. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [- - -]ΠΟΣΕΩΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 4· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 74· Υον κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 292, ἀρ. 2129.

[- - -]ΠΟΣΕΩΣ

χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: *χέρε*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφοτέρω ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λάρ. 146. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀποκεκρουμένος κάτω, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1874, σ. 84, ἀρ. 14· Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 47 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 75)· Υον κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 302, ἀρ. 2173.

Κύριλε
χρηστέ.

Σχόλια: στ. 1: *Κύριλε*. Ἐναλλαγή ΛΛ ~ Λ πρὸ φωνήεντος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου.

Λάρ. 147. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΙΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 6· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 76 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 77)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 304, ἀρ. 2184.

Νικόπολι
χρησιτέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Νικόπολις* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ίον* ἢ *-ίος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λάρ. 148. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Ross 1850, σ. 516, ἀρ. 9 (= *LBW* 2751)· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 77 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 69)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 294, ἀρ. 2135.

Δημητριανή
χρησιτή, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Δημητριανή* πβ. **Λάρ. 144.**

Λάρ. 149. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,04 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 8· Cesnola, *Cyprus*, σ. 434, ἀρ. 78 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 70)· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 41 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1947)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 299, ἀρ. 2158 (φωτ. πίν. 37, σ. 333).

Εὐπραξία χρη-

στή, χαῖρε.

1. Εὐπραγία, *Cesnola εἰς Cyprus*.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐπραξία* πβ. **Λεμ. 374** καὶ **491**.

Λάρ. 150. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 10· Cesnola, Cyprus, σ. 434, ἀρ. 80· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 290, ἀρ. 2119.

Ἀρτεμίδωρε
χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἀρτεμίδωρος* ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὴν Κύπρο βλ. **Πάφ. 130**.

Λάρ. 151. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2383). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,032 μ.

Colonna-Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 95, ἀρ. 12· Cesnola, Cyprus, σ. 434, ἀρ. 82· τοῦ ἰδίου, Atlas Suppl., ἀρ. 31 (= Myres, HCC, σ. 553, ἀρ. 1944)· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 298, ἀρ. 2154 (φωτ. πίν. 37, σ. 333).

Ἐπίκτητε
χρηστέ,
χαῖρε.

1. Ἐπήκτητε, *Cesnola εἰς Cyprus*
καὶ Σακελλάριος.

3. *omis. Cesnola εἰς Cyprus*

Τὸ ὄνομα *Ἐπίκτητος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 197**.

Λάρ. 152. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΕΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,65 μ. περίπου, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2334). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μ. μέχρι 0,04 μ.

Colonna-Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 19. Cesnola, Cyprus, σ. 434, ἀρ. 83. τοῦ ἰδίου, Atlas Suppl., ἀρ. 33 (= Myres, HCC, σ. 553, ἀρ. 1965). Yon κ.ἀ., KB V, 2004, σ. 309, ἀρ. 2208 (φωτ. πίν. 40, σ. 336).

Τεῖμων
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 1: *Τεῖμων*. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

στ. 3: *χέρε*: Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφοτέρω ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Λάρ. 153. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2335). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,032 μ. μέχρι 0,042 μ.

Colonna-Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 28. Cesnola, Cyprus, σ. 435, ἀρ. 86. τοῦ ἰδίου, Atlas Suppl., ἀρ. 42 (= Myres, HCC, σ. 553, ἀρ. 1943). Yon κ.ἀ., KB V, 2004, σ. 297, ἀρ. 2151 (φωτ. πίν. 37, σ. 333).

Ἐπαφρόδειτε
χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Ἐπαφρόδειτε*. Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ

ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Λάρ. 154. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΩΝΟΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 20· Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 87 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 86)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 294, ἀρ. 2139.

Δημητρίων·
χρηστέ,
χέραι.

3. χαῖρε, Ozio1.

Σχόλια: στ. 1: *Δημητρίων*. Ὀνομαστικὴ ἀντὶ κλητικῆ.

στ. 3: *χέραι*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Δημητρίων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203**.

Λάρ. 155. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 26· Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 89 (Σακελλαρίου², σ. 45, ἀρ. 55)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 311, ἀρ. 2218.

Φλῶρε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Φλῶρος* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 156. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΜΟΥ

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2405). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,045 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 29· Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 90· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 23 (= *Myres, HCC*, σ. 553, ἀρ. 1957)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 306, ἀρ. 2194 (φωτ. πίν. 39, σ. 335).

Ὀνήσιμε
χρηστέ,
χέρε.

1. Ὀνέσιμε, *Oziol*.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. *Brixhe* 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ὀνήσιμος ἀπαντᾷ καὶ σὲ μία ἐπιγραφή τῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου (222-1 π.Χ.) ἀπὸ το Ἰθάλιον βλ. *Τ. Νικολάου, PPC*, 0 28, καθὼς καὶ σὲ μία ἐπιγραφή τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου βλ. **Λάρ. 54**.

Λάρ. 157. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Cesnola, Cyprus, σ. 435, ἀρ. 91· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 290, ἀρ. 2118.

Ἀρτεμίδω-
ρε χρηστέ,
χαῖρε.

2. χρεστέ, *Oziol*.

Τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὴν Κύπρο βλ. **Πάφ. 130**.

Λάρ. 158. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΩΝΙΔΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,64 μ., ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης (74.51.2411). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 98 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 84)· Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 37 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1935)· Ἰον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 288, ἀρ. 2108 (φωτ. πίν. 34, σ. 330).

Ἀπολω-
νίδη
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1-2: Ἀπολω|νίδη. Ἐναλλαγὴ ΛΛ ~ Λ πρὸ φωνήεντος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 517.

στ. 3: χρηστέ ἀντὶ χρησιτέ. Παράλειψη τοῦ ῥὼ ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀπολλωνίδης βλ. **Λάρ. 25.**

Λάρ. 159. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,80, διαμέτρου ἄνω 0,39 καὶ κάτω 0,47 μ. Βρέθηκε στὴν πόλη τῆς Λάρνακας καὶ ἀργότερα μεταφέρθηκε σὲ οἰκία στὸ χωριὸ Ἐυλοφάγου, ἀπὸ ὅπου ἀποκτήθηκε ἀπὸ τὸ Τμῆμα Ἀρχαιοτήτων τῆς Κύπρου. Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (Inn. RR MΛA 1863). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,05 μέχρι 0,07 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 2005, σ. 195, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 2,3 a-b).

Ἀπολλωνίδη
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀπολλωνίδης βλ. **Λάρ. 25.**

Λάρ. 160. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Munro, *JHS* 12, 1891, σ. 332. Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 299, ἀρ. 2159.

Εὐτύχη
χρηστέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Εὐτυχος* καὶ *Εὐτύχης* βλ. **Λεμ. 287.**

Λάρ. 161. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΥΠΡΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα, προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Ross 1850, σ. 516, ἀρ. 9B. Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 312, ἀρ. 2225.

Ἀριστόκυπρος
νεώτερος
χρηστέ, χ[αῖ]ρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ἀριστόκυπρος μαρτυρεῖται σὲ ἀκόμη 2 ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Κύπρο, ἢ μία τοῦ Ε' / Δ' αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὸ Μάριον (συλλαβική) καὶ ἡ ἄλλη χρονολογεῖται τὸ 498 π.Χ. ἀπὸ τοὺς Σόλους καὶ ἀναφέρεται στὸν υἱὸ τοῦ βασιλέως Φιλοκύπρου βλ. *LGN I*, σ. λ.

Λάρ. 162. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΛΠΙΔΙΟΥ

Β' -
Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τοῦ ἀρχαίου Κιτίου καὶ θεωρεῖται χαμένος.

LBW 2746 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 83)· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 296, ἀρ. 2146.

Ἐλπίδι χρη-
τέ, χέραι.

Σχόλια: στ. 1-2: *χρητέ*. Παράλειψη τοῦ σίγμα βλ. **Λεμ. 187**.

στ. 2: *χέραι*: Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. *Brixhe* 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ἐλπίδιος ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 163. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ

Β' -
Γ' αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,26 μ., ποὺ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τοῦ ἀρχαίου Κιτίου καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Σακελλαρίου, *Κυπριακά I*, σ. 49, ἀρ. 18· *LBW* 2752· *Colonna-Ceccaldi, RA* 28, 1874, σ. 85, ἀρ. 17· *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 293, ἀρ. 2132.

Δεμετρία χρεστή, χέρε.

Σχόλια: *Δεμετρία* καὶ *χρεστή*. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. *Brixhe* 1987², σ. 49 καὶ *Gignac* 1981, τόμ. Α', σ. 242-244.

χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. *Threatte, Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. *Brixhe* 1987², σ. 47.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὰ παράγωγα καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**.

Λάρ. 164. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΙΔΟΥ

Β' - Γ' αί.
μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,60 μ., ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, RA 28, 1874, σ. 82, ἀρ. 7
(Σακελλαρίου², σ. 47, ἀρ. 99)· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ.
289, ἀρ. 2114.

Εὐψύχι
Ἄριστο-
νιδίνη· οὐ-
4 δὶς ἀθά-
νατος.

Σχόλια: στ. 4: οὐδὶς. Ἐναλλαγή I ~ EI γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ Ἄριστονιδίνης εἶναι ἐσφαλμένη γραφή τοῦ ὀνόματος Ἄριστονίδης. Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ποὺ παραδίδουν τὴ φράση οὐδεὶς ἀθάνατος βλ. **Λάρ. 94.**

Λάρ. 165. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ.
μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, RA 28, 1874, σ. 84, ἀρ. 13· Munro, *JHS* 12, 1891, σ. 332· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 306, ἀρ. 2193.

Ὀνησικ[ρ]ά-
τη χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνησικράτης βλ. **Πάφ. 5.**

Λάρ. 166. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρينو κιονίσκος ποὺ φέρει ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα ἐνὸς ἐλεγειακοῦ διστίχου. Βρέθηκε στὸ Κίτιον καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης (74.51.2385). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 ἕως 0,025 μ.

Colonna - Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 97-8, ἀρ. 3· Cesnola, *Cyprus*, σ. 430, ἀρ. 39· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 16· Kaibel, *EGr* 288a· Myres, *HCC*, 193· Peek, *GVI*, 1955, ἀρ. 1405· Χατζηγιάννου, *ΑΚΕΠ* Δα' καὶ Δβ' 1980, ἀρ.

115· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ 2. Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 112-3 (**E39**) καὶ 360-2· Ὑον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 279, ἀρ. 2085 (φωτ. πίν. 32, σ. 328).

Σεμνὸν ἀεὶ ζήσας βίοτον,
μάκαρ Ἀρτεμίδωρε,
σωφροσύνην διὰ σὴν
4 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

3. διὰ σὴν, Cesnola.

Τὸ μέτρο τοῦ ἐπιγράμματος εἶναι ἄψογο. Γιὰ τὴ φράση *σεμνὸν ἀεὶ ζήσας βίοτον*, πβ. Kaibel, *EGr* 286.1 καὶ 596.1. Τὸ ἐπίθετο *σεμνός* (βλ. **Λάρ. 122**) σημαίνει τὸν ἐντιμο καὶ ἠθικὸ τρόπο ζωῆς ποῦ προκαλοῦσε τὸν σεβασμὸ. Γιὰ τὴ σημασία τοῦ *μάκαρ* βλ. Chantraine σ.λ. Τὸ ὄνομα *Ἀρτεμίδωρος* ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ στὴν Κύπρο βλ. **Πάφ. 130** καὶ σ' ἄλλες περιοχές βλ. *LGPV* σ.λ. Ἡ σωφροσύνη ἀποτελεῖ τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τοῦ σεμνοῦ βίου τοῦ Ἀρτεμίδωρου καὶ τὴν πηγὴ τῆς χαρᾶς γιὰ τὸν νεκρό. Γιὰ τὶς ἐκφράσεις, ποῦ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίο ἀτόμων βλ. **Πάφ. 106**. Γιὰ τὴ φράση *χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις* πβ. **Λάρ. 122**.

Λάρ. 167. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΒΑΚΧΙΟΥ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη στήλη, ἀποκεκρουμένη ἄνω καὶ δεξιὰ, ἡ ὁποία βρέθηκε στὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης (74.51.2438). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,013 μ.

Cesnola, *Cyprus*, σ. 432, ἀρ. 45· τοῦ ἰδίου, *Atlas 3*, πίν. CXLV, 1 (φωτ.)· Myres, *HCC*, ἀρ. 1925· Peek, *GVI*, ἀρ. 538a (=Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα' καὶ Δβ' 1980, ἀρ. 116)· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ 2. Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 124-5 (**E50**) καὶ 401-6· Ὑον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 282, ἀρ. 2088 (φωτ. πίν. 32, σ. 328).

[- - - - - ὀθ] -
νήοις φίλον
τὸν ἐν τέχναις □
4 μαγειρικαῖς ἀεὶ
φανέντα χριστόν □,
τὸν σεμνὸν ἄν-
δρα Βάκχιν ἧδ' ἔ-
8 χι θανόντα γῆ.

1. [Ἄστοῖσι τὸν ποτ' ἄρμενον (?) καὶ ὄθ], Βοσκός φίλον, Βοσκός: NH ... φίλον, Cesnola, Cyprus·]οῖς φίλον, Myres· NHOI φίλον, Oziol 5. χριστόν□, Βοσκός: χρηστόν, cett. 7-8. ἔχει Cesnola, Cyprus καὶ Oziol 8. θ□□νόντα□ γῆ□, Βοσκός.

Σχόλια: στ. 1-2: [ὄθ]|νῆοις. Ἐναλλαγή Η ~ ΕΙ ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν /i/ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 170-1.

στ. 5: χριστόν□. Ἐναλλαγή Ι ~ Η, Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 7-8: ἔ|χι. Ἐναλλαγή Ι ~ ΕΙ γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ σωζόμενο τμήμα δίνει τὸ τέλος ἑνὸς στίχου καὶ σχεδὸν ἀκέραιους ἄλλους δύο στίχους σὲ ἐπὶ τὰ σειρές. Ὁ Χατζηγιάννου (ΑΚΕΠ Δβ' 116) σημειώνει ὀρθῶς ὅτι «τὸ μέτρο τοῦ ἐπιγράμματος εἶναι ἰαμβικὸ ἀκανόνιστο, δηλ. οὔτε τρίμετρο οὔτε τετράμετρο» ἀλλὰ κάνει λάθος στὴ μετρικὴ του ἀνάλυση· γιὰ τὴν ὀρθὴ προσωδία τοῦ μέτρου βλ. Βοσκοῦ, ὁ.π., σ. 402-3. Τὸ [ὄθ]|νῆοις εἶναι πολὺ πιθανὸ συμπλήρωμα τοῦ Peek ἀντὶ τοῦ συνήθους ὀθνείοις. Γιὰ τὴ μαγειρικὴ τέχνη στὴν Κύπρο καὶ γιὰ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα σὲ κυπριακὰς ἐπιγραφὰς βλ. L. Robert, «Apollon Laceutès à Chypre», *CRAI* 1978, σ. 338-44, πβ. Mitford, *IK*, σ. 260, ὑποσ. 1. Γιὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μαγείρου βλ. Berthiaume 1982. Τὸ ὄνομα Βάκχι(ο)ς ἀπαντᾷ καὶ στὴν Κυρήνη, στὴ Δῆλο καὶ τὴν Ἀττικὴ (LGPN I, σ.λ.). Τὸ ὄνομα Βάκχης εἶναι συντετμημένος τύπος τοῦ Βάκχιος, πβ. Διονύσις, Ἀφροδίσις κτλ. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ίος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Τὸ θηλυκὸ Βακχίς ἀπαντᾷ στὶς **Λεμ. 458** καὶ **Λευκ. 104**.

Πρόκειται γιὰ ἀκόμη ἓνα ἐπίγραμμα ἀπὸ τὸ Κίτιον μὲ ἀναφορὰ σὲ ἐπάγγελμα, πβ. **Λάρ. 90**, 3-5: τὸν μειμολόγων πάντων ἔξοχον ἐν χάρισιν.

Λάρ. 168. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΚΙΑΝΑΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2409). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,025 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1874, σ. 84, ἀρ. 12· Cesnola, *Cyprus*, σ. 433, ἀρ. 51 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 91)· τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 25 (= Myres, *HCC*, σ. 553, ἀρ. 1951)· Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 302, ἀρ. 2176 (φωτ. πίν. 38, σ. 334).

Μαρκιάνα
χρησιτή, χέρε.

-
1. ΜΑΡΚΛΙΝΑ, *Cyprus*. ΜΑΡΚΙΑΝΕΑ, *Atlas*. Μαρκιανὰ (?), *Oziol* 2.
χρησιτέ, *Atlas*.

Σχόλια: στ. 2: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threutte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 169. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΓΕΝΙΑΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2384). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,027 μ.

Colonna-Ceccaldi, *RA* 28, 1875, σ. 83, ἀρ. 11. Cesnola, *Cyprus*, σ. 435, ἀρ. 97. τοῦ ἰδίου, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 32 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 71). *Yon κ.ᾶ.*, *KB V*, 2004, σ. 307, ἀρ. 2199 (φωτ. πίν. 39, σ. 335).

Περιγένια
χρησιτή,
χαῖρε.

-
1. Πενγενία, Colonna-Ceccaldi καὶ Σακελλάριος· Περιγενία, *Oziol*.

Σχόλια: *Περιγένια*. Ἐναλλαγή Ι ~ ΕΙ βλ. Threutte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Περιγένεια* ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου.

Λάρ. 170. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΩΣΙΩΡΟΥ (;)

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς

Νέας Υόρκης (74.51.2265). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

Colonna-Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 25· Cesnola, Cyprus, σ. 434, ἀρ. 85· τοῦ ἰδίου, Atlas Suppl., ἀρ. 22 (= Myres, HCC, σ. 553, ἀρ. 1963)· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 308, ἀρ. 2207 (φωτ. πίν. 39, σ. 335).

Σωσιωρ-
ε ὦ χρε-
σιτέ, χέ[ρε].

Σχόλια: στ. 2-3: χρε/σιτέ. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 163-4, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244 καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

στ. 3: χέ[ρε]. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Σωσίωρος μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 171. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΡΟΔΩΝΟΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ποὺ βρέθηκε στὴ Λάρνακα καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (74.51.2327). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,032 μέχρι 0,057 μ.

Colonna-Ceccaldi, RA 29, 1875, σ. 96, ἀρ. 23· Cesnola, Cyprus, σ. 435, ἀρ. 88· τοῦ ἰδίου, Atlas Suppl., ἀρ. 43 (= Myres, HCC, σ. 553, ἀρ. 1961)· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 308, ἀρ. 2206 (φωτ. πίν. 39, σ. 335).

Ῥόδων·
χρησταί,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ῥόδων. Ὀνομαστικὴ ἀντὶ κλητικῆ.

στ. 2: χρησταί. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ῥόδων μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λεμ. 145**.

Λάρ. 172. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΙΟΥ

Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,72, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,255 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Καλαβασὸς στὴν τοποθεσίᾳ «Γυρτόμυλος» καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1289· Μ.Ρ. 42/36/4, bl. 102). Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,05 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1985, σ. 326, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 59,2) (= *SEG* 35, 1466)· Υον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 292, ἀρ. 2130 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

Δημάριν
χρηστή,
χαῖρε.

Ὁ τύπος *Δημάριν* εἶναι κλητικὴ πτώση μετὰ ἀπὸ τὴν ὑφαίρεση τοῦ ὀμικρον (*Δημάριον* > *Δημάριν*). Γιὰ τὸ ὄνομα αὐτό βλ. **Λεμ. 234**. Γιὰ τὴν ὑποκοριστικὴν κατάληξη *-άριον* βλ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1984, σ. 12-13. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους *-ιον* βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ιον* ἢ *-ιος* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67.

Λάρ. 173. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑΤΟΣ

Γ'
αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀποκεκρουμένος ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,47 καὶ διαμέτρου 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς νεκροπόλεως τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1100). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,04 μ.

Υον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 286, ἀρ. 2102 (φωτ. πίν. 33, σ. 329).

Ἀπολλωνᾶ
[χρη]στέ,
[χ]έρε.

Σχόλια: στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα Ἀπολλωνᾶς μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Λάρ. 126**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ᾶς βλ. καὶ Masson, *OCS*, σ. 13-18.

Λάρ. 174. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΗΜΕΡΟΥ

Γ'
αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τοῦ ἀρχαίου Κιτίου καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Ross 1850, σ. 516, ἀρ. 9Ε· *LBW* 2744 (Σακελλαρίου², σ. 45, ἀρ. 56)· Υον κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 298, ἀρ. 2156.

Εὐήμερε χρη-
στέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐήμερος*, πβ. **Λεμ. 515** καὶ **581** (;).

Λάρ. 175. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΕΩΝΟΣ

Γ'
αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τοῦ ἀρχαίου Κιτίου καὶ θεωρεῖται χαμένος.

LBW 2745 (Σακελλαρίου², σ. 46, ἀρ. 82)· Υον κ.ᾶ., *KB V*, 2004, σ. 303, ἀρ. 2181.

Νέων χρε-
στέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 2: χρεστέ. Ἐναλλαγή Ε ~ Η, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Brixhe 1987², σ. 49 καὶ Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244.

στ. 3: χέρε. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Τὸ ὄνομα *Νέων* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 713** καὶ **774**.

Λάρ. 176. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΚΕΛΙΝΟΥ

Γ'
αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὴν περιοχή τοῦ ἀρχαίου Κιτίου. Μεταφέρθηκε ἐκεῖ ἀπὸ τάφο στὴ Λάρνακα καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Σακελλαρίου, *Κυπριακά I*, σ. 49, ἀρ. 19. *LBW* 2748. Σακελλαρίου², σ. 45, ἀρ. 44. *Yon κ.ἄ.*, *KB V*, 2004, σ. 303, ἀρ. 2178.

Μακελί-
νε ο<ύ>δὶ<ς> ἀ-
θάνατ-
ος.

1-2. Μακελίνω, Σακελλάριος· Μαρκλεῖ|νε, Oziol **2.** Νε οδι[ς], Σακελλάριος.

Σχόλια: στ. 2: ο<ύ>δὶ<ς>. Ἐναλλαγή I ~ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 177. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΡΥΦΑΙΝΑΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΗΤΟΣ
Γ' - Δ'
αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποῦ βρέθηκε σὲ οἰκία στὸ χωριὸ Μαρώνι. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Hogarth, *Devia Cypria* 1889, σ. 107, ἀρ. 24.

Τρύφαινα
Ἀριστήτος
χ[ρ]ηστή, χαῖρεν.

Σχόλια: στ. 3: χαῖρεν ἀντὶ χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Τρύφαινα* βλ. *LGPN I* σ.λ. Τὸ ὄνομα *Ἀριστήης* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Λάρ. 178. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΣ

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,35 μ. Προέρχεται ἀπὸ τὸ Κίτιον καὶ θεωρεῖται χαμένος.

Colonna-Ceccaldi, RA 28, 1874, σ. 83, ἀρ. 8 (Σακελλαρίου², σ. 47, ἀρ. 100)· Yon κ.ἄ., KB V, 2004, σ. 291, ἀρ. 2125.

Εὐψύχι Ἀ-
φροδισία·
οὐδὶς ἀθάνα-
τος.

Σχόλια: στ. 3: οὐδὶς. Ἐναλλαγή I ~ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές, ποὺ παραδίδουν τὴ φράση οὐδεὶς ἀθάνατος βλ. **Λάρ. 94**. Γιὰ τὰ ὀνόματα Ἀφροδίσιος καὶ Ἀφροδισία βλ. **Λεμ. 222**.

2. ΓΟΛΓΟΙ (Λάρ. 179-192)

Α. Τιμητικὴ ἐπιγραφή (Λάρ. 179)

Λάρ. 179. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΡΟΥΙΟΝ ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΝ ΠΑΓΚΛΕΑ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΑΤΗ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

τέλη Α' αί. μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ φαῖδὸ μάρμαρο, ὕψους 0,97, πλάτους 0,595 καὶ πάχους 0,32 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀθηνῶν (χώρα τῶν ἀρχαίων Γόλγων) καὶ ἐκτίθεται στὴν αἴθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (Inscr. GR 219). (Αὐτοψία στίς 26/7/2006).

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 421· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 5 (c) (φωτ. πίν. 4)· Masson, *BCH* 95, 1971, σ. 332, ἀρ. 16 (= I. Nicolaou, *CIS*, σ. 28-9, πίν. 35 [φωτ.]).

Σερούϊον Σουλπίκιον
Παγκλέα Οὐηρανιανὸν
Κράτης Ἀσκληπιάδου
4 κατὰ διαθήκην.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Κράτης* βλ. **Λεμ. 210**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀσκληπιάδης* βλ. **Λεμ. 283**. Ὁ Κράτης, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου, τιμᾶ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανὸν καὶ στὴν **Ἀμμ. 27** μὲ τὴν ἀνάθεση τοῦ ἀγάλματός του. Τὸ ἴδιο πρόσωπο τιμᾶ τὸν *Παγκλῆ* σὲ δύο διαφορετικὰς πόλεις, στὴ Σαλαμίνα καὶ στοὺς Γόλγους. Ὁ *Παγκλῆς* ὑπῆρξε Ἕλληνας πολίτης ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴ ῥωμαϊκὴ *civitas* πιθανῶς μέσω τοῦ πατρός του Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους, ποὺ πῆρε τὴ ῥωμαϊκὴ πολιτεία (καὶ τὰ ῥωμαϊκὰ του ὀνόματα) ὑπὸ τὸν αὐτοκράτορα Γάλβα μεταξὺ τοῦ Τουνίου τοῦ 68 καὶ τοῦ Τανουαρίου τοῦ 69 μ.Χ. Τὸ *cognomen* τοῦ *Veranianus* τὸ ἔλαβε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς μητρός του. Ὁ *Σερουῖος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὔηρανιανός*, ὑπῆρξε ἕνας πολὺ διακεκριμένος Σαλαμίσιος. Ὅχι μόνον ἄφησε κληροδοτήματα μὲ τὸ θάνατό του στοὺς φίλους του ὅπως φαίνεται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή, ἀλλὰ ὑπῆρξε μέγας εὐεργέτης τῆς πόλεώς του Σαλαμίνας: Οἰκοδόμησε μὲ δικά του ἔξοδα τὸ μεγαλύτερον πιθανῶς μέρος τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ ἐνὸς ἄλλου κτηρίου (ἴσως γυμνασίου), συμπεριλαμβανομένων ὄλων τῶν ἀγαλμάτων ποὺ τὸ κοσμοῦσε, καθὼς καὶ ἐνὸς ἀμφιθεάτρου. Ἐπιπρόσθετα ὑπῆρξε ἀγωνοθέτης καθὼς καὶ γυμνασίαρχος καὶ πάλι μὲ δικά του ἔξοδα. Ἐπιπλέον ὑπῆρξε τρεῖς φορές ἀρχιερέας ὀλόκληρης τῆς Κύπρου. Γιὰ ὅλες αὐτὰς τὶς εὐεργεσίες τιμήθηκε μὲ τὸ νὰ εἶναι *εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος*. Γιὰ τὸν *Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανόν* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 3: Ἐπιφανεῖς πολῖτες, σ. 37-38. Γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**.

Β. Αναθηματικές επιγραφές (Λάρ. 180-184)

Λάρ. 180. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗ ΓΟΛΓΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

ρώμαϊκή περίοδος

Ο λίθος που φέρει αυτήν την αναθηματική επιγραφή βρέθηκε στο χωριό Άχνα, που βρίσκεται μεταξύ Λάρνακας και Αμμοχώστου.

Περισιτιάνη, *KX* 7, 1927, σ. 182 (*Seyrig, BCH* 51, 1927, σ. 152-3 = *SEG* 6, 833).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2189, ύποσ. 63.

Αφροδίτης τῆς
Γολγίας
ΕΙΣΟΥ

Γιὰ τὸ ἐπίθετο *Γόλγιος* καὶ τὴν *Αφροδίτη Γολγία* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 84.

Λάρ. 181. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΝ
αί. μ.Χ. (;)

Μικρὴ πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη δεξιά, μὲ μύτη στὴν ὁποία σώζονται ἴχνη κόκκινου χρώματος. Οἱ πρῶτοι τέσσερες στίχοι εἶναι χαραγμένοι σὲ δύο στήλες. Ἡ πλάκα, ὕψους 0,12 καὶ πλάτους 0,18 μ., προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀθηνῶν (Γόλγοι) καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (*inv. AM* 669).

Dain, *IGrML*, σ. 83, ἀρ. 71· Masson, *BCH* 95, 1971, σ. 331, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 22)· Hermary, *Sculptures*, σ. 454, ἀρ. 942 (φωτ.) (= *SEG* 52, 1493)· I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 225, ἀρ. 1s.

Θεῷ Ὑψ[ίστῳ]
Ἀφροδεί-
σις
4 ἀνέθηκεν
εὐξάμε-
νος.

Γιὰ τὸν θεὸν *Ὑψιστον* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ ὄνομα *Ἀφροδεῖσις* εἶναι συντετμημένος τύπος τοῦ *Ἀφροδεῖσιος*. Γιὰ τὰ ὀνόματα

Ἀφροδίσιος καὶ Ἀφροδισία βλ. **Λεμ. 222**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη *-ion* ἢ *-ios* βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 182. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ
Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Μικρὴ πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, μὲ ζεῦγος ὀφθαλμῶν, στὰ ὁποῖα σώζονται ἴχνη μαύρου χρώματος, πάνω ἀπὸ τὴν ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια. Ἡ πλάκα, ὕψους 0,125 καὶ πλάτους 0,15 μ., βρέθηκε στὴν Ἀθηνῶν καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (inv. AM 565).

Masson, *BCH* 95, 1971, σ. 331, ἀρ. 12 bis (φωτ. πίν. 21)· Hermary, *Sculptures*, σ. 454, ἀρ. 941 (φωτ.) (= *SEG* 52, 1492)· I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 225, ἀρ. 1α.

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1972, 598 (γιὰ τὴ χρονολογία).

Θεῶ Ὑψίστῳ ἀνέ-
θηκεν εὐξάμενος
Μάρκοϰϰς (;)

Γιὰ τὸν Θεὸν Ὑψίστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Μάρκος* βλ. **Λεμ. 227**. Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Λάρ. 183. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΚΤΥΟ
Γ' - Δ' αἰ.
μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀμμόλιθο μὲ δύο ἀνάγλυφους μαστοὺς πάνω ἀπὸ τὴν ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια, ὕψους 0,11, πλάτους 0,16 καὶ πάχους 0,01 μ. Βρέθηκε στὴν Ἀθηνῶν καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (inv. AM 668).

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 361, ἀρ. 1· Masson, *BCH* 95, 1971, σ. 331, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 19)· Hermary, *Sculptures*, σ. 452, ἀρ. 935 (φωτ.) (= *SEG* 52, 1490)· I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 225, ἀρ. 1r.

Θεῶ Ὑψίστῳ ἀνέθη-
κεν Πρόκτυος εὐξάμέ-
[ν]η.

Για τις επιγραφές που αναφέρουν τὸν Θεὸν Ὑψιστον καὶ γιὰ τὴ λατρεία του στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Τὸ θηλυκὸ ὄνομα *Πρόκτυος* ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 184. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΑΡΙΤΩΝΑ Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ.

Μικρὴ πλάκα ἀπὸ ἀμμόλιθο, μὲ ζεῦγος ὀφθαλμῶν, στὰ ὁποῖα σώζονται ἴχνη μαύρου χρώματος, πάνω ἀπὸ τὴν ἐγγάρακτη ἐπιφάνεια. Ἡ πλάκα, ὕψους 0,10, πλάτους 0,12 καὶ πάχους 0,015 μ., βρέθηκε στὴν Ἀθηνῶν (Γόλγοι). Φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου (inv. AM 670).

Perdrizet, *BCH* 20, 1896, σ. 361-2, ἀρ. 2· Masson, *BCH* 95, 1971, σ. 331, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 20)· Hermay, *Sculptures*, σ. 454, ἀρ. 940 (φωτ.) (= *SEG* 52, 1491)· I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 225, ἀρ. 1p.

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1972, 598 (γιὰ τὴ χρονολογία).

Θεῷ Ὑψίστῳ εὐξάμενος
Χαρίτων ἀπέδωκεν.

Γιὰ τὸν Θεὸν Ὑψιστον βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79. Γιὰ τὸ ὄνομα *Χαρίτων* πβ. **Λεμ. 327.** Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Γόλγοι. Αναθηματικές επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Γ. Επιτύμβιες επιγραφές (Λάρ. 185-190)

Λάρ. 185. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

ρώμαϊκή περίοδος

Ταφικός κίων, που βρέθηκε στην εκκλησία του χωριού Αθηνένου. Δεν είναι γνωστή η σημερινή του θέση.
LBW 2839.

Εύάνγελε
χρησιέ,
χαῖρε.

Σχόλια: *Εύάνγελε*. Απόδοση του έρρινου της έξόδου με Ν βλ. Brixhe 1987², σ. 34, πβ. **Λευκ. 15**.

Πρόκειται για την πρώτη μαρτυρία του ονόματος αυτού στην Κύπρο.

Λάρ. 186. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο, ύψους 0,5 μ., ο οποίος βρέθηκε στο χωριό Άρσος, χώρα των αρχαίων Γόλγων. Δεν είναι γνωστή η σημερινή του θέση.
Beaudouin - Pottier, BCH 3, 1879, σ. 175, άρ. 65.

Ευέλπιστε
χρησιέ,
χαῖραι.

Σχόλια: στ. 3: *χαῖραι*. Έναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι αμφότερα αποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Το όνομα *Ευέλπιστος* αποτελεί προσθήκη στην ονοματολογία της Κύπρου.

Λάρ. 187. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΟΥΤΙΩΝΟΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Γόλγοι. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἀθηνέου. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 32.

Νουτίων
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Νουτίων* ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ίων στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 203.**

Λάρ. 188. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ὕψους 1,13, κάτω διαμέτρου 0,48 μ., ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο στὴν αὐλὴ τοῦ σχολείου τῆς Ἀθηνέου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 137, ἀρ. 1.

Ἀρίστων
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27.**

Λάρ. 189. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ὕψους 1,13, κάτω διαμέτρου 0,54 μ. Βρέθηκε στὸν ἴδιο τόπο μὲ τὴν προηγούμενη καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ.

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 138, ἀρ. 2.

Ἀρίστων χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Ἀρίστων* βλ. **Λεμ. 27.**

Λάρ. 190. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΗΣΑΤΟΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος προερχόμενος πιθανόν ἀπὸ τὴν Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «ἐν Λεμεσῶ παρὰ τῷ κ. Ἰωακείμ Χουσεπιάν».

Μενάρδου, *Αθηνᾶ* 22, 1910, σ. 138, ἀρ. 3.

Ὄνησᾶ
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὄνησᾶς - Ὄνασᾶς βλ. **Λεμ. 251**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιπτοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β΄, σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Γόλγοι. Επιτύμβιες επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Δ. Διάφορα (Λάρ. 191-192)

Ι. Προσευχή (Λάρ. 191)

Λάρ. 191. ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ
Γ' αί. μ.Χ.

Ὀγκόλιθος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,25 καὶ μήκους 0,29 μ. Προέρχεται ἀπὸ τοὺς Γόλγους καὶ φυλάσσεται στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης (Inv. 74.51.2398). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,082 μ.

Colonna - Ceccaldi, RA 28, 1874, σ. 89, ἀρ. 4· Cesnola, Cyprus, σ. 422, ἀρ. 20· τοῦ ἰδίου, Atlas 3, πίν. CXLIV, 2 (φωτ.)· Myres, HCC, ἀρ. 1916· L. Robert, Hellenica 10, 1955, σ. 87 (SEG 14, 816)· Masson, BCH 95, 1971, σ. 330, ἀρ. 9.

Πβ. Mitford, ANRW II 18.3, 1990, σ. 2206, ὑποσ. 160 (γιὰ τὴ λατρεία τοῦ θεοῦ Ἥλιου).

Εἷς θεός,
τὸ μεγίστα-
τον, τὸ ἐνδοξό(τα)-
4 τον ὄνομα,
βοήθη πᾶσι δεό-
μεθε. — Ἥλιος.

Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή βρίσκονται ἀνάγλυφοι δύο κλάδοι φοινικιάς καὶ ἀνάμεσά τους δύο στεφάνια. Στὸ ἓνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι χαραγμένη ἡ λέξη ΗΛΙΟΣ, ἐνῶ τὸ ἄλλο στεφάνι εἶναι μισοσβησμένο. Πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς δύο μονοθεϊστικὲς ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου (βλ. καὶ **Αμμ. 141**), στὶς ὁποῖες γίνεται ἐπίκληση στὸν Ἥλιο. Ἀπὸ τὸν θεὸ αὐτὸ ἐγίνε κατὰ τὸν Mitford, ὁ.π., ἡ μετάβαση στὸν θεὸν Ὑψιστον, ἀλλὰ ἡ ἀποψή του προσκρούει στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ θεὸς Ὑψιστος ἀπαντᾷ καὶ σὲ ἐπιγραφές τοῦ Α' καὶ Β' αἰ. μ.Χ., ἐνῶ καὶ οἱ δύο ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρονται στὸν θεὸ Ἥλιο εἶναι τοῦ Γ' αἰ. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, καὶ κυρίως ἀπὸ τὴ Συρία, τὴν Παλαιστίνη καὶ τὴν Ἀραβία, ποὺ παραδίδουν τὴν τυπικὴ φράση *Εἷς θεός* (ὁ βοηθῶν), βλ. Marksches 2002, σ. 209-214.

II. ΧΑΡΑΓΜΑ (Λάρ. 192)

Λάρ. 192. ΟΝΟΜΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ

Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Άγαλμα καθισμένης γυναικός, ὕψους 1,12 μ. Βρέθηκε στην Αθηνών και φυλάσσεται στο Μητροπολιτικό Μουσείο της Νέας Υόρκης (Inv. 74.51.2490).

Savage, *AJPh* 2, σ. 238-9· Myres, *HCC*, ἀρ. 1381 (φωτ. πίν. 18)· Masson, *BCH* 95, 1971, σ. 330-1, ἀρ. 10.

Ζώϊλος
Γόλγιος
ἐποίει.

Ἡ ἐπιγραφή φέρει τὸ ὄνομα τοῦ καλλιτέχνη ποῦ φιλοτέχνησε τὸ ἄγαλμα. Ἡ χρονολόγησις τῆς ἐπιγραφῆς προτάθηκε ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότη καὶ ἀκολούθησαν οἱ ἐπόμενοι. Τὸ ἐθνικὸν *Γόλγιος* εἶναι πολὺ σπάνιον καὶ κατὰ τὸν Masson προσφέρει ἓνα καλὸ ἐπιχείρημα γιὰ τὴν ταύτισιν τῆς περιοχῆς τῆς Αθηνών μετὰ τὴν τοποθεσίαν τῶν ἀρχαίων Γόλγων. Τὸ ἐπίθετον *Γόλγιος* ἀπαντᾷ ἤδη σὲ συλλαβικὰς ἐπιγραφὰς ἀπὸ τὸ Ἰθάκιον βλ. Masson, *ICS* 219, καὶ στοὺς Χύτρους (*BCH* 86, 1962, σ. 358, ἀρ. 4), καθὼς καὶ πρὸς τὴν *Ἀφροδίτη Γολγία* βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιον 6: Οἱ τοπικὰς λατρεῖς, σ. 84.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

3. ΤΡΕΜΙΘΟΥΣ (Λάρ. 193-203)

A. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές (Λάρ. 193-202)

Λάρ. 193. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΥΜΜΑΧΟΥ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 34.

Σύμμαχε
χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Σύμμαχος* μαρτυρεῖται καὶ σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Πάφο τοῦ Γ΄ αἰ. π.Χ. βλ. Γ. Νικολάου, *PPC*, Σ 43.

Λάρ. 194. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΗΣΙΔΟΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά τῆς Λάρνακας καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (*Inscr. GR* 298).

I. Nicolaou, *RDAC* 1982, σ. 190 (*SEG* 32, 1382).

Ἐπικτησὶ
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἐπικτησίς* ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 454, 462** καὶ **521**.

Λάρ. 195. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΓΗΣΙΑΝΟΥ

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο μὲ ἀνάγλυφη ταινία μὲ φύλλα καὶ καρπούς πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή, ὕψους 0,5 μ., ὁ

Τρεμιθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά. Ἐκτίθεται στὴν αἴθουσα 9 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου. (Αὐτοψία στίς 27/7/2006).

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 39.

Ἦγησιανὲ
χρηστέ,
χαῖρε.

Λάρ. 196. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΟΥΔΟΣ

Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 36.

Σωτηροῦ
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οὔτος βλ. **Λεμ. 247.**

Λάρ. 197. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΡΠΟ[Φ]ΟΡΟΥ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 33.

Καρπο[φ]όρε
χρηστέ.

Τὸ ὄνομα *Καρποφόρος* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 549.**

Λάρ. 198. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Τρεμιθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 35.

[- - -]ΙΑΙΝΑ
χρησιτή,
χαῖρε.

Λάρ. 199. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 37.

Εὐφρόσυνε□
χρησταί,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2: *χρησταί*. Ἐναλλαγή Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐφρόσυνος* βλ. **Λευκ. 63**.

Λάρ. 200. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΡΙΜΙΓΕΝΕΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 38.

Προιμιγένηα
χρησιτή,
χαῖρ[ε].

Σχόλια: *Προιμιγένηα*. Ἐναλλαγή ΟΙ ~ Ι βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 337-8. Ἐναλλαγή Η ~ ΕΙ γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Προιμιγένεια* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Λάρ. 201. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΑΣΙΟΥ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 40.

Ὅνασι χρηστέ,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἀπαντᾷ ἀκόμη ἐξὶ ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὴν Κύπρο βλ. *LGPN* I, σ.λ.

Λάρ. 202. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β΄ - Γ΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Τρεμετουσιά. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 41.

ΠΡΟΤΟΤΥ[- -]
χρηστή,
χαῖρε.

Τρεμιθοῦς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Διάφορα (Λάρ. 203)

Ἐπιγραφή ποῦ ἀναφέρεται σὲ ὠροσκοπία (Λάρ. 203)

Λάρ. 203. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΩΡΟΣΚΟΠΙΑ

81 καὶ 88 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἀποτελουμένη ἀπὸ δύο σχεδὸν συνανήκοντα ἀποτμήματα, ἀποκεκρουμένη ἄνω καὶ κάτω, ὕψους στὰ ἀριστερὰ 0,235, στὰ δεξιὰ 0,315, πλάτους 0,495 καὶ πάχους 0,11 μ. Βρέθηκε στὴν εἴσοδο τοῦ χωριοῦ Τρεμετουσιὰ καὶ ἐκτίθεται στὴν αἴθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (Inscr. GR 220). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων στοὺς ἕξι πρώτους καὶ δύο τελευταίους στίχους κυμαίνεται ἀπὸ 0,007 μέχρι 0,013, ἐνῶ στους ὑπόλοιπους ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,025 (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σύμβολο τῆς ὥρας στὸν στ. 9: 0,042) μ. (Αὐτοψία στὶς 26/7/2006).

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 118-9, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 44, 18 a-b) (*SEG* 20, 128).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2204, ὑποσ. 148 (ἀποκατάσταση τῶν στ. 8 καὶ 11) (= *SEG* 40, 1376).

Ἐλπιδ- - c.6 - - I□NI

κ□[ο]ι□μη□σ□ε□ - - *reliquiae* - -

Α□φ□ρ□ο□δ□ (?) - - *reliquiae* - -

4 . AN□ προγ[όν]ο□υ (;) κ□ζ´ ἔτη

ACIOYCN□I -c.3- ἀκ´ τοῦ Ῥωμήου

ᾠ□ρα ε´ Τίτο□υ□ Κ[αί]σαρος L γ´

L ζ´ Δομιτ[ι]ανοῦ Καίσαρος

8 γένεσις δυο□ῖ□[ν] - - *reliquiae* - -

μη(νός) Τῦβι κε´, ἡμέ(ρας) ὠρ(ας) α´

Σάμβατ ς´

κ(αὶ) β´ ἡμέ□ρα□[ς].

8. δυο□ῖ□[ν]: Mitford εἰς *ANRW*: ΔΥ□Ω□N□, *AJA* **11.** κ(αὶ) β´ ἡμέ□ρα□[ς]: Mitford εἰς *ANRW*: ὑ□γιεινῆς, *AJA*.

Πρόκειται γιὰ μία ἐπιγραφή μὲ μεγάλη σημασία, ἀφοῦ εἶναι τὸ μοναδικὸ παράδειγμα ὠροσκοπίου ποῦ ἔχει βρεθεῖ. Οἱ στίχοι 5, 6 καὶ 7 δίδουν ἀκριβεῖς ἡμερομηνίες γεννήσεως ποῦ ἀφοροῦν στοὺς δύο αὐτοκράτορες. Ὑπάρχει συνδυασμὸς τοῦ αἰγυπτιακοῦ, ἰουδαϊκοῦ καὶ Ῥωμαϊκοῦ ἡμερολογίου μὲ τὸν αἰγυπτιακὸ μῆνα *Τῦβι*, τὸν ἰουδαϊκὸ

μῆνα *Σάμβατ* καὶ τὸν ῥωμαϊκὸν *Ῥωμῆο* (πβ. **Λάρ. 33**). Τὸ παλαιὸ αἰγυπτιακὸ ἡμερολόγιο (γιὰ τὴν πρώτη ἐπιγραφικὴ μαρτυρία στὴ νῆσο βλ. Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 129-30, ἀρ. 29) ἔτυχε μεταρρύθμισης ἀπὸ τὸν Αὐγούστο τὸ 30 π.Χ., ὁ ὁποῖος εἰσήγαγε ἓνα δίσεκτο ἔτος, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ πρώτη τοῦ ἡμέρα νὰ ἦταν ἀπὸ τότε κέ. ἡ 29^η Αὐγούστου. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὰ ἔτη τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τίτου καὶ τοῦ Δομιτιανοῦ. Τὸ τρίτο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Τίτου διήρκεσε ἀπὸ τὴν 23^η Σεπτεμβρίου τοῦ 80 μέχρι τὴν 22^η Σεπτεμβρίου τοῦ 81 μ.Χ. (κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη, τὰ νέα τοῦ θανάτου τοῦ Τίτου τὴν 13^η Σεπτεμβρίου δὲν θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ γίνονταν γνωστὰ στὸ νησί πρὶν τὸ κλείσιμο τοῦ τρίτου ἔτους· ἐπομένως ἡ εἰκοστὴ πρώτη ἡμέρα τοῦ Ῥωμῆου εἶναι ἡ δωδεκάτη Σεπτεμβρίου τοῦ 81 καὶ ἡ 25^η ἡμέρα τοῦ Τῦβι πρέπει νὰ ἦταν ἡ 21^η Ἰανουαρίου τοῦ 88. Τὴν πέμπτη ὥρα τοῦ πρώτου μηνὸς καὶ τὴν πρώτη τοῦ δευτέρου μία γέννηση καταγράφεται.

Ὁ Mitford θεωρεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή ἔχει γραφεῖ ἀπὸ Τουδαῖο κάτοικο μὲν τῆς Τρεμιθοῦντος ἀλλὰ ἔχοντας στὴ Σαλαμίνα τὸ κέντρο τῆς κοινότητάς του, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ, κυρίως ἀπὸ τὶς γραμματειακὰς πηγές βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 16: Τουδαῖσμος καὶ χριστιανισμός, σ. 198-199, ὅτι ἡ Σαλαμίς εἶχε ἓνα ἀρκετὰ μεγάλο πληθυσμὸ Τουδαίων. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ὑπάρχει συνδυασμὸς ἡμερολογίων, τοῦ αἰγυπτιακοῦ, τὸ ὁποῖο ἐχρησιμοποιεῖτο στὴ Σαλαμίνα, καὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ, ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο στὴν Πάφο, καὶ κυρίως συγχρονισμὸς αὐτῶν τῶν δύο διαφορετικῶν ἡμερολογίων μὲ τὴν ἔκτη καὶ δεύτερη ἡμέρα τοῦ ἰουδαϊκοῦ μηνὸς *Σάμβατ*.

Δύο μόνον παραδείγματα κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο χρήσεως τῶν μηνῶν κατὰ τὸ αἰγυπτιακὸ ἡμερολόγιο σώζονται: **Λευκ. 77**: L λς', Παῦνι κ' (14 Ἰουνίου τοῦ 7 μ.Χ.) καὶ **Λάρ. 203**: μη(νὸς) Τῦβι κε' (21 Ἰανουαρίου τοῦ 88 μ.Χ.).

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὰς ποὺ ἀναφέρονται στὸν αὐτοκράτορα Δομιτιανὸ βλ. **Πάφ. 9**. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Τρεμιθοῦς. Διάφορα.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

4. ΚΟΦΙΝΟΥ (Λάρ. 204)

Λάρ. 204. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΔΟΣ

Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,46, διαμέτρου ἄνω 0,37 καὶ κάτω 0,225 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κοφίνου στὴν αὐλὴ ἑνὸς ἐστιατορίου καὶ ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1331· Μ.Ρ. 47/64/6, bl. 144). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,045 μ. (Αὐτοψία στίς 21/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1987, σ. 177, ἀρ. 1 (φωτ. πίν. 55,1) (*SEG* 37, 1384)· Υον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 294, ἀρ. 2138 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

Δημητριοῦ
-Ϝρηστά,
-Ϝαῖρε.

Αὐτὴ ἡ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή εἶναι πολὺ σημαντικὴ, ὄχι μόνο ἔνεκα τοῦ ὅτι πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς λίγες κρυπτοχριστιανικὲς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου (βλ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1374, ὑποσ. 470) ἀλλὰ εἶναι μία ἀπὸ τὶς δύο ἐπιγραφές τῆς ῥωμαϊκῆς περιόδου στὴν ὁποία εἶναι χαραγμένο τὸ χρίσμα πβ. **Λεμ. 675**. Τὸ χεῖρ στὴν ἀρχὴ τῶν στίχων 2 καὶ 3 ὄχι μόνο ἀποδίδεται μὲ σταυρὸ ἀλλὰ ὅπως καὶ σὲ ἄλλες ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές ἀλλὰ τὸ πάνω του μέρος τελειώνει σὰν *πεῖ*. Φαίνεται, σύμφωνα μὲ τὴ Nicolaou ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ σύμβολο ἀναγνωρίζονταν οἱ τάφοι τῶν Κυπρίων Χριστιανῶν.

Τὸ ὄνομα *Δημητριοῦς* μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. **Λεμ. 247**.

5. ΜΑΡΙ (Λάρ. 205)

Λάρ. 205. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Μαρί. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 43.

Ε□□□ύτύχη
χρησιτέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Εὐτυχος* καὶ *Εὐτύχης* βλ. **Λεμ. 287.**

Κοφίνου. Ἐπιτύμβια ἐπιγραφή.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

6. ΔΕΚΕΛΕΙΑ (Λάρ. 206)

Λάρ. 206. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΙΓΔΙΟΝ

Δ' αί. μ.Χ.

Απότμημα χείλους πήλινου ιγδίου, ὕψους 0,092, πλάτους 0,075 καὶ μεγίστου πάχους 0,04 μ. Βρέθηκε στὴ Δεκέλεια στὴν περιοχὴ «Βίγλα» καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (άρ. 1976/VI-29/1, Inscr. Mort. 9· M.P. 164/38/3, bl. 3).

I. Nicolaou, *RDAC* 1977, σ. 210, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 76,3) (= *SEG* 27, 965).

Εἰρηναῖ
εὐτύχι.

7. ΜΑΖΩΤΟΣ (Λάρ. 207)

Λάρ. 207. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΤΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΜΑΘΟΥΝΤΑ
(ΜΑΖΩΤΟΣ)
324-333 μ.Χ.

Μιλιοδείκτης από υποκίτρινο άμμόλιθο, τοῦ ὁποίου σώζεται μόνο ὁ σπόνδυλος, ὕψους 1,42 καὶ διαμέτρου 0,37 μ. Βρέθηκε ἔξω ἀπὸ οἰκία στὸ χωριὸ Μαζωτός, ποῦ βρίσκεται δεκαπέντε περίπου χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τῆς Λάρνακας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,046 μέχρι 0,055 μ.

Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 197-8, ἀρ. 7 (*RA* 1940, σ. 235).

Πβ. τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1335, ὑποσ. 213 (23) (ἀπλή μνεία).

[D(ominis) N(ostris)]
[Fl(avio) Constantino victori]
maxim<o> ac [triumfatori]
4 [s]emper [Augusto et]
[Fl(avio) Cl(audio) Constantino et]
[Fl(avio) Iul(io) Consta]nt[io]
[no]b(ilissimis) Caes(aribus).

Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή ἕνας *Augustus*, πιθανώτατα ὁ Κωνσταντῖνος, καὶ τρεῖς *Caesares* τιμοῦνται. Κατὰ συνέπεια χρονολογεῖται μετὰ τῆς 8ης Νοεμβρίου τοῦ 324, ὅποτε ὁ Κωνσταντῖνος ἔγινε *Caesar*, καὶ τῆς 25ης Δεκεμβρίου τοῦ 333, ὅποτε ἡ διάκριση ἀπονεμήθη στοὺς *Constans*.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

8. ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ (Λάρ. 208-212)

Λάρ. 208. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ

ρώμαϊκή περίοδος

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο, ύψους 0,44 και διαμέτρου 0,30 μ. Βρέθηκε στην περιοχή του Κάστρου της Λάρνακας και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λάρνακας (ΜΛΑ 428). Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,03 μ.

Yon κ.ά., *KB V*, 2004, σ. 293, αρ. 2133 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

Δημητρία
μνη(σ)θοῖ.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὰ παράγωγα καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**. Τὸ μνησθοῖς εἶναι τύπος εὐκτικής μέσης φωνῆς ἀντὶ μνησθείης, πβ. **Λεμ. 99** καὶ **100**, **Λευκ. 23** καὶ **Λάρ. 208**. Γιὰ τὴν ἔκφραση μνησθείης καὶ μνησθοῖς ἀντὶ τῆς συνήθους χρηστέ/-ή, χαῖρε βλ. **Λεμ. 79**.

Λάρ. 209. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ ΜΑΡΙΟΥ

ρώμαϊκή περίοδος

Ταφικός κίων από ασβεστόλιθο ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,46, σωζομένης διαμέτρου ἄνω 0,26 καὶ κάτω 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τοῦ Κάστρου τῆς Λάρνακας καὶ φυλάσσεται στὸ Αρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 427). Ὁ λίθος ἔχει ἐπιγραφεῖ δύο φορές ἀλλὰ στὴν πρώτη ἐπιγραφή σώζονται μόνο δύο γράμματα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

Yon κ.ά., *KB V*, 2004, σ. 293-4, αρ. 2134 (φωτ. πίν. 35, σ. 331).

(α) A
 X

(β) Δημητρία Μάριον
 χρηστὴ χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Δημητρία*, μὲ τὶς παραλλαγὲς καὶ τὰ ὑποκοριστικά του βλ. **Λεμ. 356**. Ὅπως ἐπισημαίνει καὶ ὁ Ozioi τὸ Δημητρία Μάριον θὰ

μποροῦσε εἴτε νὰ εἶναι διπλὸ ὄνομα εἴτε νὰ ἀποκατασταθεῖ ὡς Δημητρία Μαρίον[ος].

Λάρ. 210. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,585, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,36 μ. Παρουσιάστηκε ἀπὸ τὸν Γιάννη Ἀραπατιὰν ἀπὸ τὴ Λάρνακα στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας, ὅπου ἐκτίθεται στὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς του (ΜΛΑ 1660). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,028 μ. (Αὐτοψία στὶς 20/7/2006).

I. Nicolaou, *RDAC* 1994, σ. 195, ἀρ. 47 (φωτ. πίν. 44, 47) (= *SEG* 44, 1282). Υον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 287, ἀρ. 2106 (φωτ. πίν. 34, σ. 330).

Απολλωνίδη
Απολλωνίου
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Απολλωνίδης* βλ. **Λάρ. 25.** Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Απολλώνιος* βλ. **Λεμ. 203.**

Λάρ. 211. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,79, διαμέτρου ἄνω 0,46 καὶ κάτω 0,48 μ. Βρισκόταν γιὰ πολλὰ χρόνια στὴν οἰκία τοῦ κ. Καλοδίκη (ὁδὸς Πλακότα) στὴ Λάρνακα καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1670/a). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 226-7, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 26, 22) (= *SEG* 45, 1859). Υον κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 303, ἀρ. 2182 (φωτ. πίν. 38, σ. 334).

Νικάνωρ
Νικάνορος
χαῖρε
4 χρηστέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Νικάνωρ* ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο τόσο κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ βλ. I. Nicolaou, *PPC* N 13-16 (σ' αὐτοὺς πρέπει νὰ προστεθεῖ σύμφωνα μὲ τὴ Nicolaou, ὁ.π., σ. 227, ὑποσ. 22 καὶ ὁ *Νικάνωρ Δημοκλέους Χυτριάς* σὲ ἐπιγραφὴ

Ἐπαρχία Λάρνακας. Ἀγνώστου προελεύσεως.

τοῦ Γ' αἰ. π.Χ. ποῦ βρέθηκε στὴ Θεσσαλία), ὅσο καὶ κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο βλ. **Λεμ. 299**.

Λάρ. 212. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,56, διαμέτρου ἄνω καὶ κάτω 0,21 μ. Βρισκόταν στὴν ἴδια οἰκία ὅπως ἡ **Λάρ. 211** καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λάρνακας (ΜΛΑ 1670/b). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,026 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1995, σ. 227, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 26, 23) (= *SEG* 45, 1860). Υἱοῦ κ.ἄ., *KB V*, 2004, σ. 300, ἀρ. 2167 (φωτ. πίν. 37, σ. 333).

Ἰλιάς
χρηστή,
χαῖρε.

Τὸ ὄνομα Ἰλιάς ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο.

Έπαρχία Λάρνακας. Άγνωστου προελεύσεως.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

VI. ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ (Αμμ. 1-246)

1. ΣΑΛΑΜΙΣ (Αμμ. 1-231)

A. Επίσημες ἐπιγραφές (Αμμ. 1-12)

Αμμ. 1. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

τέλη Α΄ αί. π.Χ. - ἀρχὲς Α΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, πάχους 0,042 μ., θραυσμένη σὲ τρία συνανήκοντα ἀποτμήματα: τὸ (α), ὕψους 0,205 καὶ πλάτους 0,195· τὸ (β), ὕψους καὶ πλάτους 0,165, τὸ ὁποῖο ἀρχίζει στὸν ὄγδοο στίχο τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τὸ (γ), ὕψους καὶ πλάτους 0,072, τὸ ὁποῖο δὲν συνανήκει. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τῆς ἀγορᾶς τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσονται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.12). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,6 μέχρι 0,7 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 185, ἀρ. 25· Marshall, *GIBM* 4, 978 a-c (= *SEG* 6, 804)· Roesch, *RDAC* 1979, σ. 354-7 (φωτ. πίν. 50) (*SEG* 29, 1579)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 15, ἀρ. 21 (φωτ. πίν. 2).

(α) -----

----- χ[ο]ρήμα[τα -----
-----]
----- εἰς τὴν -----

----- π]ερὶ τῆς χώρας -----
4 ----- τῷ ἔτει περὶ τοῦ I[-----
-----]
----- μμένοις προστιμο[-----]
----- σ]ῦκα γεμί(ζ)ειν ἐπὶ τῷ ε[-----]
----- τ[ω ἀργυρίου δραχμὰς χιλία[-----]
(β) 8 ----- λ[ειν σῦκα τὰ γεινόμε[να ----- ca. 8 -----]
III ἀφαιρε[ῖν -----]
----- εἰν ἱερὰς το[ῦ Διὸς τοῦ Ὀλυ]μπίου· τὴν
δ[ὲ -----]
----- τὴν] δὲ
(λ)οιπὴν επε[-----]

ἀρ]χοντες Φιλι[-----]
vac.

(γ) - - - - *reliquiae* - - -
 - - - - ATAXI- - -
 - - - - γράψατο - - -
 4 - - - - -ς τρεῖς - - -
 - - - - *reliquiae* - - -

(α) καὶ (β) 1. *nil*, Tubbs || (χ)ρήμ[ατα ?], Marshall 3. ἐκ τῆς
 χώρας), Marshall 5. *initio* γεγραμμένοις, Tubbs || πρόστιμο[ν,
 Tubbs· προστίμ[οις ?], Marshall 6. *lapis* ΓΕΜΙΕΕΙΝ· γεμί<ζ>ειν, Roesch
 7. *initio* -ιω, Marshall 8. *initio* γεμιέ]ειν, Tubbs 9. - -
 (ε)ιν. .ρας τ(ω), Marshall 10. δὲ (λ)οιπήν ἐ- -, Marshall· *lapis*
 ΑΟΙΠΗΝ 11. *in fine* φιλ, Marshall (γ) 2. ε. . .
 ., Tubbs || [κ]ατὰ χ(ρ)- -, Marshall 3. ἔγραψα τὸ, Tubbs·
 (γ)ράψατο, Marshall.

Πρόκειται γιὰ οἰκονομικὸ κανονισμὸ (στ. 2:
 χ[ρ]ήμα[τα]· στ. 5: πρόστιμο[-]· στ. 7: ἀργυρίου
 δραχμᾶς χιλία[ς]) ποῦ ἀφορᾷ σὲ ἀγροτικὲς ὑποθέσεις βλ.
 στ. 3: *περὶ τῆς χώρας*· στ. 6: [σ]ῦκα γεμί(ζ)ειν, στ. 8:
σῦκα τὰ γεινόμε[να - ca. 8 -] III ἀφαιρε[ῖν]. Ἡ ἀναφορὰ
 σὲ ἄρχοντες εἶναι μοναδικὴ στὴ Σαλαμίνα.

Γιὰ τὸν Δία Ὀλύμπιο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ
 τοπικὲς λατρεῖες, σ. 106-108. Εἶναι ἀβέβαιο ποιὸς εἶναι ὁ
 ρόλος τοῦ θεοῦ σ' αὐτὸν τὸν οἰκονομικὸ κανονισμό. Μήπως
 θεωρεῖται προστάτης καὶ τῶν ἀγροτῶν; Ὁ ναὸς τοῦ Διὸς στὴ
 Σαλαμίνα ἦταν πάρα πολὺ σπουδαῖος, ἀφοῦ ἡ Σύγκλητος τὸ 22
 π.Χ. παραχώρησε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου στοὺς κυριότερους
 ναοὺς τῆς νήσου, τῆς Ἀφροδίτης στὴν Παλαίπαφο καὶ στὴν
 Ἀμαθοῦντα καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα βλ. Tacitus,
*Ann. III. 62 (Exim Cyprii tribus de delubris, quorum
 vetustissimum Paphiae Veneri auctor Aerias, post filius
 eius Amathus Veneri Amathusiae et Jovi Salaminio Teucer,
 Telamonis patris ira profugus, posuissent)*.

Ἀμμ. 2. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΣΧΕΤΙΚΟΥ ΜΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕ-
 ΣΕΙΣ
 β' ἡμισυ Α' αἰ. μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς
 πλευρές, ὕψους 0,14, μεγίστου πλάτους 0,30 καὶ πάχους
 0,04 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ
 Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 5844
 = E. 107). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,09 μ.

Roesch, *RDAC* 1979, σ. 352-4 (φωτ. πίν. 50) (*SEG* 29,
 1580)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 15-6, ἀρ. 22 (φωτ.
 πίν. 2).

Αμμ. 3. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟ
ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΩΝ (;)
Α΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο, μεγίστου ύψους 0,232, μεγίστου πλάτους 0,12 και πάχους 0,03 μ. Βρέθηκε στη Σαλαμίνα και φυλάσσεται στο Βρετανικό Μουσείο (Inv. 7984 = E. 181). Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,08 μ.

Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 19, ἄρ. 31.

	(Ἄθροισμα	σὲ
δραχμές) :		
ΘΩ - ΤΗ		
Λ Σ	ΤΣΕ	350
Λ Ν	ΠΡΙΟ΄	
200		
Λ Ρ	ΕΛΙΤ	50
Λ ΡΛΑ	ΜΟΝ	100
Λ ΡΚΑ	ΚΟΣΙ	134
	ΠΑΛ	121
	ΙΣ	
ΑΤΡΙΩ		
ΕΞΗ		

Οἱ πρῶτοι ἐκδότες διερωτῶνται κατὰ πόσον πρόκειται γιὰ κατάλογο εἰσφορῶν. Τὸ Λ εἶναι τὸ σύμβολο τῆς δραχμῆς. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει παλαιογραφικῶν κριτηρίων.

Αμμ. 4. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Στήλη από λευκό μάρμαρο ἀποκεκρουμένη παντοῦ, μεγίστου ύψους 0,27, μεγίστου πλάτους 0,30 και πάχους 0,06 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη σὲ οἰκία στη Σαλαμίνα. Φυλάσσεται στο Βρετανικό Μουσείο. Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,01 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 172, ἄρ. 6· Marshall, *GIBM* 4, 995· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 17, ἄρ. 25.

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1988, 889 (ἀπλή μνεία).

- - - - - *reliquiae* - - - - -
 - - - - -
 - - - τοῦ θεοῦ Κ[α][ί]σ[α][ρος] - - - - -
 - - -]
 [- αὐτοκρ]άτορος, [ἀ]ρχιερέως με[γ]ίστου
 4 [- τῆι] π[ό]λει, στρατηγοῦ[ντι]ος [- - - - -
 - -]
 [- - -]ου καὶ προε. . . .Υ. .Ω[Λ]Ο[- - - - -
 - - -]
 [- - -]Α.ΟΙ[- - - - -]ος ἰδίαι [- - - - -
 - - - -]
 [- τοῦ δ]ήμου τοῦ Σαλα[μι]νίων καὶ ποι[- -]
 8 [- π]αντὸς [- - - - -]ου Διοκρέον[-
 - -]
 [- - -]ους καὶ [το]ῦς προέδρους το[- - - - -
]
 [- - - -] β[ου]λῆς κα. [- -]Ο
 ΥΛΛΟΥΤΑ
 [-]ΣΤΟΥΙΟΣ [- - - - -] - - - - -
 Καίσαρο[ς]
 12 [- - - - -] - - - - -
 ἀρχιε[- - - - -]
 [- - - - -] - - - - -
]ΣΑΞΛΙΙ[- - - -]
 [- - - - -] - - - - -
 π[ρο]σόδων
 [- - - - -] - - - - -
]ΣΟΔΩ[- - -]
 16 [- - - - -] - - - - -
]ονίκου[

vac. (;)

Σύμφωνα μὲ τοὺς J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert, ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ εἶναι ἓνα ἐπίσημο κείμενο τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς. Ὑπάρχει ὁ τίτλος τοῦ αὐτοκράτορος, μαζὶ μὲ ἀναφορὰς σὲ στρατηγὸ (στ. 4), στὸν δῆμο τῆς Σαλαμίνας (στ. 7), στὴ βουλή (στ. 10), στοὺς προέδρους (στ. 5 καὶ 9), σὲ προσόδους (στ. 14 καὶ ἴσως 15). Πρόκειται γιὰ μία ἐπίσημη ἐπιστολὴ ποὺ ἀπευθύνεται στὴν πόλη (στ. 4). Εἶναι ἡ μοναδικὴ φορὰ ποὺ ἀπαντᾷ σὲ ἐπιγραφή στὴ Σαλαμίνα βουλή. Τὸ ὄνομα Διοκρέων ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου βλ. *LGPNI*, σ.λ.

Ἀμμ. 5. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΣΕ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ

τέλη Α' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο, αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές εκτός από το μέσο της άνω, μεγίστου ύψους 0,125 και μεγίστου πλάτους 0,18 μ. Βρέθηκε στην περιοχή «Τούμπα του Μιχαήλη» στη Σαλαμίνα και φυλάσσεται στο Βρειτανικό Μουσείο (Inv. 91.8-6.4). Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,01 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 171, άρ. 4· Marshall, *GIBM* 4, 980· Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 18-9, άρ. 30 (φωτ. πίν. 3).

Πβ. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 6ε (για τις έπιγραφές που αναφέρονται στον Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανόν). του ίδιου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1362, ύποσ. 386 (για τους C. Iulii στην Κύπρο).

[- - - - -] α [] (δραχμών) δ´· Πρωτάρχο[υ -
 - - - - -]
 [- - - - -] οστου Φιλίππου ΚΥ[- - - - -
 - - - - -]
 [- - - - -] ου φιά(λαι) β´ ό(λκη) (δραχμών)
 ρκ´· Γαίίου Τ [- -]
 4 [- - - - -] Πυτοκράτους ίατροϋ [- - - - -
 - - - - -]
 [- - - - -] ΟΟΥ φιά(λη) α´ ό(λκη) (δραχμών)
 μη´ ΑΡ[- - - -]
 [- - - - -] τ [] έως τροϋλλα β´ [ό(λκη)
 δραχμών] - - - Σερουίου]
 [Σουλπικίου Πα]γκλέους Ούη[ρανιανού - - - - -
 - - - - -]
 8 [- - - - -] άγ]ω [] νοθέτ[ου (;) - - -
 - - - - -]

1. (ιξ) δ πρωτάρχο(υ), Marshall 2. -ος του Φιλίππου κ(τ)-, Marshall 3. Τ[ουλίου?, Marshall και Mitford εις *ANRW* 6. Τρουλλά, β´, Tubbs 7. Ού(ρ)[ιανού], Newton || Ούε[ρανιανού], *Salamine* 8. [άγων]οθέτ[ου, Tubbs· [άγ]ω [] νοθέτ[ου (;)] *Salamine*.

Οι έκδότες του *Salamine* θεώρησαν ότι το απότμημα αυτό συνανήκει με το απότμημα που παραδίδει την έπιγραφή **Αμμ. 28** (Newton, *GIBM* 2, άρ. 394· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 132-3, άρ. 101g):

- - - - - *reliquiae* - - - - -
 - - - - -
 [- - - - -] άπ]ό (;) τών - - - - -
 - - - - -
 [- - - - -] πατ]ρίδα (;) Υ- - - - -
 - - - - -

Σαλαμίς. Ἐπίσημες ἐπιγραφές.

4 - - - - - γϞεγραμ[μεν- - -
 - - - - -]
 - - - - - -Σ ΚΟΛΛΥϞ- - - - -
 - - - - -
 [Σερουίου Σου]λπικίου [Παγκλέους Ούηρανιανοῦ]
 (;)
 - - - - - *reliquiae* - - - - -
 - - - - -

Οἱ J. Rouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert χειρίστηκαν τὴν **Ἀμμ. 28** ὡς τὸ ἀριστερὸ ἀπότμημα τῆς ἐπιγραφῆς **Ἀμμ. 5**, καὶ συνενώνοντας τὶς δύο πλάκες ἐξέδωσαν τὴν ἐπιγραφή ὡς ἐξῆς:

- - - - - αϞ (δραχμῶν) δ´· Πρωτάρχου[υ - - - - -
 - -]
 - - - - - οστου Φιλίππου ΚΥ[- - - - -
 - - -]
 ιωνί[δ]ου φιά(λαι) β´ ὀ(λκή) (δραχμῶν) ρκ´·
 Γαΐου ΚϞ-
 4 ρίδου Πνυτοκράτους ἰατροῦ [- - - - -
 - - - - -]
 γεγραμ[μ]ένου φιά(λη) α´ ὀ(λκή) (δραχμῶν) μη´
 Αρ-
 -ς ΚολλυϞτϞέως τροῦλλαι β´ [ὀ(λκή) δραχμῶν) -
 - - -]
 [Σερουίου Σου]λϞπικίουϞ [Πα]γκλέους
 Οὔε[ρανιανοῦ -]
 8 [- - - - - ἀγ]ωνοθέτ[ου (;) - - -
 - - - - -]

Βάσει ὁμως τῶν φωτογραφιῶν στὸ *Salamine*, πίν. 3, τὰ δύο ἀποτμήματα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνανήκουν γιὰ τοὺς ἀκόλουθους λόγους: (α) Ἡ μορφή τῶν γραμμάτων εἶναι διαφορετικὴ. Διαφέρουν κατὰ πολὺ τὰ γράμματα ἔψιλον, ὀμικρον, πεῖ, λάβδα καὶ ρῶ. (β) Στὸν στίχο 4 στὸ πρῶτο ἀπότμημα εἶναι χαραγμένο ΡΙΔΑ καὶ ὄχι ΡΙΔΟΥ. (γ) Στὸν στίχο 5 τὸ δεύτερο ἀπότμημα ἔχει ΟϞΟΥ καὶ ὄχι ΕΝΟΥ. (δ) Ἀκόμη καὶ ἂν τὸ γεγραμ[μ]ένου στὸν στίχο 5 ἦταν ὀρθό, δὲν θὰ μπορούσε νὰ ὑπάρχει ἐνωμένο στὸν στίχο 6 τὸ ΚΟΛΛΥΤΕΩΣ, ἔνεκα τοῦ ὅτι μεταξὺ τοῦ ΚΟΛΛΥϞ ποὺ παραδίδει τὸ πρῶτο ἀπότμημα καὶ τοῦ ΤϞΕΩΣ ποὺ παραδίδει τὸ δεύτερο θὰ ἔπρεπε νὰ μεσολαβοῦν δύο γράμματα. (ε) Μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἀποκατέστησαν οἱ J. Rouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert τοὺς στίχους 1-6, δὲν θὰ μπορούσε στὸν στίχο 7 νὰ ὑπῆρχε στὴν ἐπιγραφή [Σερουίου Σου]λπικίου [Πα]γκλέους Οὔε[ρανιανοῦ], διότι τὸ ΛϞΠΙΚΙΟΥϞ εἶναι ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ ΣΚΟΛΛΥϞ τοῦ στίχου 6 καὶ τοῦ ΓϞΕΓΡΑΜ τοῦ στίχου 5· κατὰ συνέπεια ἢ ἐπιγραφή ἔπρεπε, ἔαν τὰ

ἀποτιμήματα συνανήκαν, νὰ ἔχει στήν ἀρχὴ σὲ ὅλη τὴν ἀριστερὴ πλευρὰ ἀπὸ τοὺς στίχους 1-6 ἀκόμη ἔνδεκα γράμματα. Τὴν ἀποψη ὅτι τὰ δύο ἀποτιμήματα δὲν συνανήκουν διατυπώνει ὁ Βοσκὸς στήν ὑπὸ ἔκδοση AKYT 4.

Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ χρησιμοποιοῦνται οἱ ἀκόλουθες συντομογραφίες: ΦΙἌ = φιάλη· Ὁ = ὀλκή. Τὸ Λ εἶναι τὸ σύμβολο τῆς δραχμῆς. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ Πνυτ(ο)- βλ. **Λάρ. 4**. Τὸ ὄνομα Πνυτοκράτης ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 252** (2) καὶ **337**. Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται βάσει τῆς ἀναφορᾶς στὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὐηρανιανόν, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. **Λάρ. 146** καὶ γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**. Γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς Κύπρου μέσα ἀπὸ τὶς φιλολογικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς πηγές βλ. Μιχαηλίδη κ.ἄ., *RDAC* 1988 (2), σ. 233-4 (ἀναφορὰ σὲ 17 γιατρούς). Γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς Κύπρου κατὰ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 8: Ἐπαγγέλματα, σ. 142-143. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Τὸ τροῦλλα στὸν στ. 6 εἶναι ἡ ἐξελληνισμένη μορφή τοῦ λατινικοῦ *trulla*, ὑποκοριστικὸ τοῦ *trua*.

Ἀμμ. 6. Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΡΑΪΑΝ[Ο]Σ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑ ΤΗΝ ΟΡΟΦΗ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ 116-117 μ.Χ.

Τρία συνανήκοντα ἀποτιμήματα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, μεγίστου ὕψους 0,23, μεγίστου πλάτους 0,53 καὶ πάχους 0,07 μ. Βρέθηκε στήν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 (ὄμικρον) μέχρι 0,031 μ.

Megaw, *JHS* 75, 1955, *Arch. Suppl.*, σ. 31· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 26-8, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 3,4)· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 21, ἀρ. 38 (φωτ. πίν. 4).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1956, 352 (ἀναφορὰ στήν ἔκδοση τοῦ Megaw)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1302, ἀρ. 33 (ἀναφορὰ ὅτι στήν ἐπιγραφὴ παραδίδεται ἀποσπασματικὰ ἓνας ἀνθύπατος) καὶ σ. 1323, ὑποσ. 149 (ἀναφορὰ στὶς τιμητικὲς ἐπιγραφές γιὰ αὐτοκράτορες ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα).

Αὐτοκράτωρ Νέρουας Τραϊαν[ὸς]
 Ἄρισ[τ]ος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γε[ο]ρ[ρ]-
 μανικὸς Δακικὸς Παρθικό[ς],
 4 ὀροφὴν κολυμβήθρας τῆς [έν]
 τῷ γυμνασίῳ συμπεσο[ῦσαν]
 ἀποκατέστησε [ν διὰ - - - - -]
 γίου Πατε[ο]ρ - - - - ἀνθυ]-
 8 [πάτου - - - - - - - - - - - - - - -]

Σαλαμίς. Ἐπίσημες ἐπιγραφές.

[- - - - - δραχμ]ῶν
(;) εἴκοσι π[έντε - - -]
- - - - - γένος,
ἔσται ἢ πρόσ[οδος - - - -]
4 - - - - - πᾶσαν
πρόσοδον Α- - - - -
- - - - - εἰς μὲν
τὰ λεντιαρίω[ν - - - - -]
[- - - - - δραχμῶ]ν εἴκοσι
πέντε καὶ ὁμ[οίως -]
- - - - - -ΤΟCΕΝ ἀπὸ
δραχμῶν χ[ιλίων - - -]
8 - - - - - -C[πάντα
εἰσκομίζεσ[θαι - - - - -]
- - - - - -I
ἐργαζομεν[- - - - -]
- - - - - ἐν
τῷ - - - - -
- - - - -
(β) + (γ) - - - - -
- - - - -
- - - - -
ΓΑΤ[Ω- - - - -
- - - - - -εσ]θαι κατὰ
τὸ ἔθ[ος (;) - - - - -]
- - - - - ἀνιερώσεως
Τ- - - - -
4 [- - - - - Σω]τῆρα (;) ὁ
υἱὸς τοῦ Ε- - - - -
[- - - - - ἀπ]ὸ τῶν
δημοσίων - - - - -
- - - - - -ΛΩΝ ἐπὶ τῷ
μήτε Π- - - - -
- - - - - -ΩΝ, μένειν δὲ
αὐτὰ Ι[- - - - -
8 - - - - - -N τῶν
ἀνιερωσάντων Ι[- - - - -
[- - - - - δ]ώσομεν δὲ ἡμεῖς οἱ
ἀνιερώ[σαντες - - - - -]
[- - - - - το]ῖς λεντιαρίοις ΕΝΗΓΗ
καὶ ΕΥΑ- - - - -
[- - - - - καθ'] ἕκαστον ἐνιαυτὸν
ἀρχή[ν - - - - -]
12 [- - - - - κα]ὶ ἐπιμέλειαν
αὐτῶν[- - - - -
[- - - - - τ]ούτων εὐχρηστ[ο- - -
- - - - -]

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο ἀποκεκρουμένη δεξιά καὶ κάτω, μεγίστου ὕψους 0,233, μεγίστου πλάτους 0,237 καὶ πάχους 0,012 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,028 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 117-8, ἀρ. 91 (φωτ. πίν. 18,3)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 16-7, ἀρ. 24 (φωτ. πίν. 2).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1976, 751a (ἀπλή μνεία)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1322, ὑποσ. 143 (γιὰ τοὺς *στατιῶνες*) καὶ σ. 1380, ὑποσ. 514 (γιὰ πιθανὸ *statio* Ἰουδαίων).

ONO- - - - -
 τως καὶ φ- - - - -
 τοῦ κυρίου ἡμ[ῶν - - - -]
 4 νόμους ἡγεμ[ον- - - - -]
 στατιῶνας δη[- - - τοῦ ἔ]-
 θνους ν α Γ[- - - - -]
 vac.

Οἱ Mitford - Nicolaou ἀποκαθιστοῦν ὡς ἐξῆς τὴν ἐπιγραφή:
 . ONO[- - - - - e.g εἰκό]-
 τως καὶ e.g. φ[ιλοτείμως φυλάττειν τοὺς]
 τοῦ κυρίου ἡμ[ῶν Αὐτοκράτορος]
 4 νόμους ἡγεμ[ονικοὺς δι' ὧν]
 στατιῶνας δη[μιουργῶν ? τοῦ ἔ]-
 θνους ν ἀπ[αγορεύει].

Ἡ σωζόμενη ἐπιγραφή εἶναι μέρος ἐνὸς αὐτοκρατορικοῦ κανονισμοῦ ἢ διατάγματος, ποὺ δημοσιοποιεῖ ὁ ἀνθύπατος πρὸς ἐνημέρωση τῶν κατοίκων τῆς Σαλαμίνας.

Ἡ λέξη *στατιῶν* δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἔχει σχέση με στρατιωτικὸ ὄρο (*stationarii*), ἀφοῦ ἡ Κύπρος ἦταν πολιτικὴ ἐπαρχία μὴ ἐπηρεαζόμενη ἀπὸ ληστεῖες. Ἡ λέξη *statio* δηλώνει μία τοπικὴ ὀργάνωση, γραφεῖο, ὅπως σημειώνει ὁ L. Robert, *BCH* 101, 1977, σ. 93: «local d'une corporation, bureau et salon». Στὴ Σαλαμίνα, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1322, ὑποσ. 143, ὑπῆρχαν *στατιῶνες* ἀπὸ δεξιοτέχνες καὶ τεχνῖτες, ἀλλὰ εἶναι πολὺ ἀμφίβολο ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι στὸ *statio* νὰ ἦταν Ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ ἴδιος, ὁ.π., σ. 1380, ὑποσ. 514. Ἐξάλλου τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῆς ἐπιγραφῆς ἴσχυε ἀκόμη τὸ διάταγμα τοῦ Τραϊανοῦ περὶ ἀπαγόρευσης ἐγκατάστασης τῶν Ἰουδαίων στὴ νῆσο βλ. Δίων Κασσ. 68.32.3. Γιὰ τοὺς ἐπαγγελματικούς συνδέσμους, τὴν

ὄρολογία (ἐργασία, κοινόν, πλῆθος, σύνοδος, συντεχνία κτλ.), τῆ λειτουργία (γραμματεὺς, ἐπιμελητής, προεστηκώς, προνοῶν, ταμίας, ἀντιγραφόμενος κτλ.), τὰ κτήρια σιὰ ὁποῖα στεγάζονταν (ἔργον, καταγωγή, οἶκος, στατιών) κ.ἄ. βλ. Dittimann-Schöne 2001.

Ἀμμ. 10. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΤΗΡΙΟΥ
Γ' - Δ' αί.
μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀκέραια μόνο ἀριστερά, ὕψους 0,17 καὶ πλάτους 0,33 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας, ὅπου ἀφέθηκε μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,045 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 80, ἀρ. 50·
Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 82, ἀρ. 214.

Ἀνενεώθη [- - - - -] ἐπὶ τοῦ μεγα[λοπρεπ(εστάτου) - - -]

1. Ἀνενεώθη [- - - -], *Salamine*: Ἀνενεώθη ὁ [πάτος ? - -],
Mitford - Nicolaou 2. ἐπὶ τοῦ μεγα[λοπρεπ(εστάτου) - - -],
Salamine: ἐπὶ τοῦ μεγά[λου ἡμῶν ὑπατικοῦ - - - -], Mitford -
Nicolaou.

Πρόκειται γιὰ ἐπίσημη ἐπιγραφὴ στὴν ὁποῖα γίνεται ἀναφορὰ στὴν ἀποκατάσταση ἑνὸς δημοσίου κτηρίου.

Ἀμμ. 11. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΤΗΡΙΟΥ
(;) Γ' - Δ' αί.
μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,155 καὶ πλάτους 0,31 μ., ἐντοιχισμένη στὸ μέσο τοῦ πλακοστρώτου μὲ *opus sectile* τῆς ἀνατολικῆς στοᾶς τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας. Μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,037 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 95-6, ἀρ. 69·
Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 82, ἀρ. 215.

[- - -]η[- -] ἐπ[ισκε]υασ[- - - - -]
[- - ἰ]ππ[α]ρ[χο]ν καὶ πο[- - - -]

Σαλαμίς. Ἐπίσημες ἐπιγραφές.

1. [- - -]η[- -] ἐπισκευασ[- - -], *Salamine*: τῆ[ς] ἐπ[α]ρχείας
?, Mitford - Nicolaou 2. καὶ πο[- - -], Mitford -
Nicolaou: καὶ πα[- - -], *Salamine*.

Ἐὰν ὁ πρῶτος στίχος ἔχει ἀποκατασταθεῖ ὀρθῶς, πρόκειται γιὰ ἀκόμη μία ἐπίσημη ἐπιγραφή, ἢ ὁποῖα παραδίδει τὴν ἐπισκευὴ ἢ ἀνοικοδόμησι ἐνὸς κτηρίου. Οἱ ἱππαρχοί, οἱ ὅποιοι ἦταν ἓνα εἶδος ἀστυνόμων, δὲν ἀπαντοῦν σὲ ἄλλη ἐπιγραφή τῆς Σαλαμίνας· μαρτυροῦνται ὁμως στοὺς Σόλους βλ. **Λευκ. 39**. Τὸ ὄνομα Ἱππαρχος ἀπαντᾷ στὶς **Λάρ. 4, 5, 8, 15** καὶ **23**.

Ἀμμ. 12. Ο CONSTANTIUS ΙΙ ΚΑΙ Ο CONSTANS ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΤΑ
ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
346 μ.Χ.

Δεκατρία ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ ὑποκύανο μάρμαρο, πάχους ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,023 μ.: τὸ (α), συντεθειμένο ἀπὸ τρία συνανήκοντα ἀποτμήματα, παραδίδει τὸ ἄνω ἀριστερὰ μέρος τῆς πλάκας, μεγίστου ὕψους 0,115 καὶ μεγίστου πλάτους 0,195 μ.· τὸ (β), μεγίστου ὕψους 0,105 καὶ μεγίστου πλάτους 0,235 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, συντεθειμένο ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, παραδίδει τὰ ἐννέα γράμματα τοῦ ἕκτου στίχου· τὸ (γ), μεγίστου ὕψους 0,085 καὶ μεγίστου πλάτους 0,135 μ., συντεθειμένο ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, παραδίδει τὴν ἀρχὴ τῶν στίχων 7-8· τὸ (δ), μεγίστου ὕψους 0,08 καὶ μεγίστου πλάτους 0,065 μ., παραδίδει τὸ ἄνω δεξιὰ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς· τὸ (ε), ποῦ παραδίδει τὴν ἀρχὴ τοῦ τρίτου στίχου, εἶναι μεγίστου ὕψους 0,032 καὶ μεγίστου πλάτους 0,062 μ.· τὸ (στ), μεγίστου ὕψους 0,05 καὶ μεγίστου πλάτους 0,055 μ.· τὸ (ζ), μεγίστου ὕψους 0,07 καὶ μεγίστου πλάτους 0,083 μ.· τὸ (η), μεγίστου ὕψους 0,05 καὶ μεγίστου πλάτους 0,075 μ. καὶ τὸ (θ), ποῦ παραδίδει τὸν ὄγδοο στίχο, εἶναι μεγίστου ὕψους 0,055 καὶ μεγίστου πλάτους 0,09 μ. Φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου ἐκτὸς ἀπὸ τὸ (ε), ποῦ φυλασσόταν στὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο στὴ Λευκωσία καὶ τὸ (η) καὶ (θ), τὰ ὁποῖα βρισκόνταν στὸ *opus sectile* τῆς δεύτερης βαθμίδας τῆς Ἀνατολικῆς Στοᾶς. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,085 μέχρι 0,093 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 64-7, ἀρ. 41 (φωτ. [α]: πίν. 12,6· [β]: πίν. 12,6· [γ]: πίν. 12, 7-8)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 67-8, ἀρ. 153.

[Im]p[er]atores [nostri]
[Fl. Iulius Constans]
et F[il]i[us]. [Iulius Constans]
4 [victores semper Augusti]
Sa[lat]amin[i]o[r]u[m]

thermas di[lapsas per]
of□el[lium sanctum]
8 antist[item ur]b□i[s]
[restituere].

Ἡ ὕπαρξις τοῦ [Im]p□e□ratores στήν ὀνομαστικὴ πτώσις στὸν τίτλο τῆς ἐπιγραφῆς ἔχει καθοριστικὴ σημασία γιὰ τὴν κατανόησις καὶ χρονολόγησίν τῆς: Οἱ *Augusti*, ἀφοῦ ἓνας *Καῖσαρ* προσφωνεῖται *d(ominus) n(oster)* καὶ ὄχι *imperator*, εἶναι ὁ *Constantius II* καὶ ὁ *Constans*, ποὺ κυβερνοῦσαν ἀντιστοιχῶς στήν Ἀνατολή καὶ τὴ Δύση ἀπὸ τὸ 342 μέχρι τὸ 350 μ.Χ. καὶ οἱ ὁποῖοι συνδέονται μὲ τὴν ἀποκατάστασι τῶν λουτρῶν τῆς Σαλαμίως. Ἡ πόλις καταστράφηκε ἀπὸ σεισμοῦς τὸ 332 μ.Χ. βλ. Θεοφάνους Ὁμολογητοῦ, *Χρον.*: *Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισοῦ λαβροτάτου ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνη πόλις κατέπεσεν, καὶ ἱκανὴν πληθὺν διέφθειρεν.... Σεισοῦ δὲ γενομένου μεγάλου ἐν Κύπρῳ, Σαλαμίνης τῆς πόλεως τὰ πλεῖστα διαπέπτωκεν, καὶ 10 χρόνια ἀργότερα τὸ 342 μ.Χ. Ὅπως παραδίδει ὁ Ἰωάννης Μαλάλας, *Χρον.* 12.145, τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Σαλαμίως βυθίστηκε στὴ θάλασσα, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπο ἔπεσε στὸ ἔδαφος ἐξαιτίας τοῦ σεισοῦ τὸ 342 μ.Χ. ὁ *Constantius II* τὴν ἀνοικοδόμησε, τὴν μετονόμασε *Κωνσταντία* καὶ ἔγινε ἡ πρωτεύουσα τῆς Κύπρου: Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἔπαθεν ὑπὸ θεομηνίας *Σαλαμιάς*, πόλις τῆς Κύπρου, ὑπὸ σεισοῦ καταποντισθεῖσα εἰς τὴν θάλασσαν τὸ πολὺ αὐτῆς μέρος· τὸ δὲ λοιπὸν ἕως ἐδάφους ἔπεσεν. ἦντινα ἀνεγείρας ὁ αὐτὸς *Κωνσταντίος* καὶ πολλὰ πάνυ φιλοτιμησάμενος καὶ κτίσας καὶ τοῖς ζήσασι πολίταις συγχωρήσας συντελείας ἐπὶ ἔτη τέσσαρα, καὶ κτίσας διαφόροις κτίσμασι τὴν πρῶην μὲν λεγομένην *Σαλαμιάδα*, ἐξ ἐκείνου δὲ μετακληθεῖσαν *Κωνσταντίαν*· ἣτις ἐστὶ μητρόπολις τῆς Κύπρου. Ὁ *Constantius II* καὶ ὁ *Constans* ἀποκατέστησαν τὰ λουτρά τῆς Σαλαμίως, πιθανώτατα τὸ 346 μ.Χ.*

Σαλαμίς. Επίσημες ἐπιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Τιμητικές επιγραφές (Αμμ. 13-78)

Αμμ. 13. Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩ[Ν] ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΜΟΣΧΟ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΥ
27 ή 22 π.Χ.

Βάση αγάλματος από υποκύανο μάρμαρο, αποκεκρουμένη δεξιά, ύψους 0,25 και μεγίστου πλάτους 0,76 μ. Βρέθηκε στη Σαλαμίνα δυτικῶς τῆς Ἀγορᾶς καὶ εἶναι χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αἰ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,038 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 176, ἀρ. 4· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 47, ἀρ. 99.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1342, ὑποσ. 258 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἄρχοντες) καὶ σ. 1370, ὑποσ. 447 (ἀπλή μνεία).

Ἡ πόλις ἡ Σαλαμινίω[ν]
Μόσχον Μόσχου ἄρξαν[τα]
τὸ πρῶτον ναc. ἔτος.

Τὸ πρῶτον ἔτος εἶναι εἴτε ὁ πρῶτος χρόνος ποὺ ἡ Κύπρος ἔγινε συγκλητικὴ ἐπαρχία, δηλ. τὸ 22 π.Χ., εἴτε ὁ πρῶτος χρόνος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Αὐγούστου, τὸ 27 π.Χ., δηλ. τὸ ἔτος τῆς μετὰβασης ἀπὸ τὸ πτολεμαϊκὸ σιὸ ρωμαϊκὸ σύστημα διοικήσεως. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου ποὺ παραδίδουν ἄρχοντες βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο: Πολιτικά καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα, σ. 50-51.

Αμμ. 14. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΠΛΩΣΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ [ΓΑΪΟ] ΙΟΥΛΙΟ ΝΙΔΑ
τέλη Α΄ π.Χ.

Βάση αγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, θραυσμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς πλὴν τῆς κάτω, ὕψους 0,23, πλάτους 0,58 καὶ πάχους 0,072 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀγορᾶς τῆς Σαλαμίνας καὶ εἶναι χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αἰ. Τὸ ὕψος τῶν λατινικῶν γραμμάτων εἶναι 0,032 μ., ἐνῶ τὸ ὕψος τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εἶναι 0,019 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 177, ἀρ. 6· *CIL* 3, 12110 (*IGR* 3, 996)· Mitford, «Roman Civitas», σ. 276-7 (*SEG* 30, 1642)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 48, ἀρ. 103.

Πβ. I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 190-1, ἀρ. 2 (b) (παράθεση ἐπιγραφῆς).

[G. Iu]lium Nidam G. Iulius C[h]ius
[. .]dnianus et Iulia Lampyris Chii
[u]xor et liberta honoris causa.

- 4 [Γάιον] Τούλιον Νίδαυ Γάιος Τούλιος Χεῖος
[. .δν]ιανός καὶ Τουλία Λαμπυρίς γυνὴ Χε[ίου]
[κα]ὶ ἀπελευθέρα τειμῆς χάρ[ιν].

2. [Cy]dnianus, Mitford 5. [Κυδν]ιανός, Mitford.

Σχόλια: στ. 4 (Χεῖος) καὶ στ. 6 (τειμῆς). Ἐναλλαγὴ ΕΙ ~ Ι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [ί] < παλαιοῦ [ί:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη ἐπιγραφή, στὴν ὁποία ἀναφέρεται κάποιος ἀπελεύθερος, πβ. Πάφ. 95, Λάρ. 37 καὶ Ἀμμ. 67· στὴν προκειμένη περίπτωση ἔχουμε τρεῖς ἀπελεύθερους, τὸν Γάιον Τούλιον Νίδαυ καὶ τὸν Γάιον Τούλιον Χῖον, καθὼς καὶ τὴ γυναῖκα τοῦ Χίου Τουλία Λαμπυρίδα. Πρόκειται γιὰ δύο *C. Iulii* καὶ τὴν Τουλία Λαμπυρίδα, ἀπὸ τοὺς λίγους ἀπελευθέρους ποὺ ἀπαντοῦν στὴ Σαλαμίνα, τῶν ὁποίων τὰ *cognomina* (Νίδαυ, Χεῖος, Λαμπυρίς) σαφῶς δηλοῦν ὅτι ἦταν δοῦλοι πρὶν νὰ λάβουν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία. Ἐπίσης, ἂν καὶ κατοικοῦσαν στὴ Σαλαμίνα δὲν εἶχαν πολιτειακὸ ἀξίωμα. Εἶναι πιθανόν, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Mitford, ὁ.π., ὡς ἐπιχειρηματίες ἀπελεύθεροι καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς ὀργάνωσης στὴ Σαλαμίνα τῶν Ῥωμαίων *qui in Salamine negotiantur* βλ. Ἀμμ. 99, νὰ ἔλαβαν τὴν ρωμαϊκὴ *civitas* ἀπὸ τὸν Καίσαρα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 49 καὶ 44 π.Χ.

Ἀμμ. 15. Η ΒΟΥΛΗ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ ΤΙΜΑ ΕΝΑΝ [Α]ΝΘΥΠΑΤΟ

9-8 π.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκύανο μάρμαρο, ἀκέραια μόνο κάτω, μεγίστου ὕψους 0,27, πλάτους 0,52 καὶ πάχους 0,66 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα δυτικῶς τῆς Ἀγορᾶς καὶ εἶναι χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,016 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 178, ἀρ. 8· *IGR* 3, 992· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 47-8, ἀρ. 100.

πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1304, ἀρ. 57 (ἀπλὴ μνεία).

--
[ἀ]νθύπατον ἢ β[ο]υ[β]λῆ ἐκ τ[ο]υ[τ]ῆς ἰδίου]
[ἀ]γνείας καὶ δικαιοσύνης χά[ρι]ν]
L ιδ'.

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται τὸ 9/8 π.Χ., τὸ δέκατο τέταρτο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου. Ἡ βουλὴ τῆς Σαλαμίνας ἀνεγείρει ἕνα ἄγαλμα πρὸς τιμὴν ἀνθυπάτου, τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται τὸ ὄνομα, ἐξαιτίας τῆς ἀγνείας καὶ δικαιοσύνης του. Γιὰ τὸν ὄρο ἀγνείας χάριν, πβ. **Λεμ. 30, 35** καὶ **Λάρ. 12** βλ. *LSJ⁹*, σ.λ. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Ἀμμ. 16. Ο ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ ... ΚΑΙ Ο ΤΙΜΩΝ, ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΥ,
ΤΙΜΟΥΝ ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΤΟΥΣ
Α' αί. π.Χ. - Α' αί. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀριστερά, ὕψους 0,245, μεγίστου πλάτους 0,575 καὶ πάχους 0,735 μ. Βρέθηκε τὸ 1937 στὴ Σαλαμίνα στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου. Μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν Mitford ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Ἐαναβρέθηκε ἀπὸ τοὺς δεύτερουσ ἐκδότες τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1970 βορείως τοῦ ναοῦ τοῦ Διός. Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές: μία ἐλληνιστικῆς ἐποχῆς πρὸς τιμὴν τοῦ στρατηγοῦ Σελεύκου καὶ σὲ δεύτερη χρῆση αὐτὴν τῆς ῥωμαϊκῆς. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,029 μέχρι 0,038 μ.

Mitford, *OA 6, 1950*, σ. 3-4, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 2).
Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 49, ἀρ. 104 (φωτ. πίν. 10).

[- - - - -] ION
[- - - - -] Διοσκουρίδης
[καὶ - - - - -καὶ] Τίμων οἱ Διοδώρου
4 [τὸν ἑαυτῶ]ν εὐεργέτην.

1. [- - - - - c. 24 - - - - -] ION, Mitford 3.
[καὶ ὁ δεῖνα? καὶ] Τίμων?, Mitford 4. [υἱοὶ? τὸν ἑαυτῶν],
Mitford.

Γιὰ τὸ θεοφόρο ὄνομα Διοσκο(υ)ρίδης βλ. **Λεμ. 423**. Τὸ ὄνομα Διοδωρος, ποὺ ἀπαντᾷ ἤδη ἀπὸ τὴν ἐλληνιστικὴ ἐποχὴ στὴ νῆσο βλ. *LGN I*, σ.λ., μαρτυρεῖται κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο καὶ στίς **Λεμ. 522, 705** καὶ **Ἀμμ. 90 (2)**.

Αμμ. 17. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ [Δ]ΗΜΗΤΡΙΟΝ, ΝΙΚΗΤΗ ΤΩΝ
ΙΕΡΩΝ ΑΓΩΝΩΝ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΝΥΤΑΡΙΟΥ
τέλη Α΄ αϊ. π.Χ. - αρχές Α΄ αϊ. μ.Χ.

Βάση αγάλματος από λευκό μάρμαρο, αποκεκρουμένη
ἀριστερά, ὕψους 0,145, μεγίστου πλάτους 0,74 καὶ πάχους
0,485 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν περιοχή τοῦ γυμνασίου.
Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,014 μέχρι 0,02 μ.

Pouilloux, *RA* 1971, σ. 291-4 (φωτ. σ. 291) (=I.
Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 216, ἀρ. 3 [5])· Pouilloux κ.ἄ.,
Salamine, σ. 47, ἀρ. 98 (φωτ. πίν. 10).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1368, ὑποσ. 432
(γιὰ τὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς).

[Δ]ημήτριον Ἀριστάνδρου
[ἱερ]ονίκην, Ἀρίστανδρος
[καὶ] Πνυτάριον οἱ γονῖς.

1. [κα]ῖ□, Pouilloux.

Σχόλια: στ. 3: γονῖς. Ἐναλλαγή I ~ EI γιὰ τὴν ἀπόδοση
τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη
φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδεται μὲ
EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac
1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς ἀγωνιστικὲς ἐπιγραφὲς ποὺ
βρέθηκαν στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 13: Ἀθλητισμὸς
- Ἀγῶνες. Ὁ Δημήτριος τιμᾶται ἀπὸ τοὺς γονεῖς του διότι
ἦταν νικητῆς σὲ ἱεροὺς ἀγῶνες. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρίστανδρος
πβ. **Λεμ. 354** (2). Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ Πνυτ(ο)- βλ. **Λάρ. 4**,
ὅπου ἀπαντᾷ καὶ τὸ ὄνομα Πνυτάριον. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα
μὲ κατάληξη οὐδετέρου γένους -ιον βλ. **Πάφ. 19**.

Αμμ. 18. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Α΄ αϊ. π.Χ. - Α΄ αϊ. μ.Χ.

Βάση αγάλματος (;) ἀπὸ ὑποκύανο μάρμαρο, ἀκεραία μόνο
ἄνω ἀριστερά, ὕψους 0,124, μεγίστου πλάτους 0,18 καὶ
πάχους 0,133 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν τοποθεσία
«Τούμπα τοῦ Μιχαήλη», ποὺ βρίσκεται 700 περίπου μέτρα
βορειοδυτικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Διός· εἶναι χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη
τοῦ ΙΘ΄ αϊ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,022 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 188-9, ἀρ. 37· Pouilloux
κ.ἄ., *Salamine*, σ. 90, ἀρ. 250.

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Ἐπὶ Ἀπ□[- - - - -]
Ῥουφ[ο - - - - -]
ἢ π[όλις (;) - - -]

Ἀμμ. 19. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΛΛΟ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΥΛΛΟΥ,
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
6 ἢ 11 μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑπόλευκο μάρμαρο, ὕψους 0,415, πλάτους 0,725 καὶ πάχους 0,71 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,028 μ.

Tubbs, JHS 12, 1891, σ. 195-6, ἀρ. 53 (= IGR 3, 994· OGIS, σ. 272-3, ἀρ. 582)· Pouilloux κ.ἄ., Salamine, σ. 48, ἀρ. 101.

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1976, 752 (ἀπλή μνεία)· Masson, *Bull. Épigra.* 1988, 889 (γιὰ τὸν τύπο ἀρχιερευσάμενος).

Ἡ πόλις
Ῥλλον Ῥλλου γυμνασιαρ-
χήσαντα προῖκα L λγ' καὶ
4 ἀρχιερευσάμενον τῆς
Κύπρου τοῦ Σεβαστοῦ
θεοῦ Καίσαρος.

Ὁ Ῥλλος τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Σαλαμίνας γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του ὡς γυμνασιάρχος μὲ δικά του ἔξοδα καὶ ὡς ἀρχιερεὺς ὀλόκληρης τῆς Κύπρου τοῦ Αὐγούστου, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ὡς θεός. Γιὰ ἀρχιερεῖς ὀλόκληρης τῆς νήσου, πβ. **Πάφ. 78** (ἀρχιερασάμενον νησιωτικῶς τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος), **Λάρ. 9** (ἀρχιερέα τῆς νήσου), **Ἀμμ. 30** ([ἀρχ]ιερασάμενον τῆς Κύπρου) καὶ **Ἀμμ. 90** (ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου). Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τοῦ L λγ' εἴτε τὸ τριακοστὸ τρίτο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου (6 μ.Χ.) ἢ τὸ τριακοστὸ τρίτο ἔτος ποὺ ἡ Κύπρος ἔγινε συγκλητικὴ ἐπαρχία (11 μ.Χ.). Γιὰ τὸ σύμβολο L γιὰ τὸ ἔτος βλ. **Λευκ. 75**.

Ἀμμ. 20. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΥΛΛΟΥ,
ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ

31-32
μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ὕψους 0,47, πλάτους 0,92 καὶ πάχους 0,92 μ. Στηρίζει τὸν κίονα ποὺ φέρει τρεῖς ἐπιγραφές (ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Δ' - Γ' αἰ. π.Χ., βλ. Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 116, ἀρ. 90·

Αμμ. 77, λατινικὴ τιμητικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὸν Κωνστάντιο Χλωρο καὶ **Αμμ. 104**, ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κόμμοδο). Βρέθηκε δυτικῶς τῆς ὀρχήστρας τοῦ θεάτρου στὴ Σαλαμίνα. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,037 (ὠμέγα) μέχρι 0,045 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 128-30, ἀρ. 100 (φωτ. πίν. 13,2). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 48, ἀρ. 102 (φωτ. πίν. 10) (= *SEG* 37, 1394).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2197, ὑποσ. 108 (ἀποκατάσταση τοῦ τὸ η' στὸν στ. 3 καὶ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς).

[[Ἡ πόλις]],
 [[Ἡρακλείδην νν Ἰλλου]],
 [[γυμνασιαρχή]σα[ν]τα ν τὸ η' L]]
 4 [[καὶ ἀρχιερέα διὰ [βί]ου τοῦ τε Διός]]
 [[τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τῶν Σεβαστῶν]].

1. πόλις, *Salamine*: [πόλις, Mitford - Nicolaou
 Ἡρακλείδην, *Salamine*: [Ἡ]ρακλείδην, Mitford - Nicolaou
 γυμνασιαρχή]σα[ν]τα, *Salamine*: γυμνασιαρχ]οῦντα, Mitford -
 Nicolaou || τὸ η', Mitford εἰς *ANRW* : τὸ η', Mitford - Nicolaou καὶ
Salamine 4. διὰ [βί]ου τοῦ τε Διός, Mitford - Nicolaou: διὰ
 [βί]ου τοῦ Διός, *Salamine*.

Ὁ ἀρχιερεὺς διὰ βίου τοῦ Ὀλυμπίου Διός καὶ τῶν Σεβαστῶν, Ἡρακλείδης, υἱὸς τοῦ Ἰλλου, εἶναι διάδοχος στὸ ἀξίωμα τοῦ πατρὸς του Ἰλλου, υἱοῦ τοῦ Ἰλλου (**Αμμ. 19**). Πιθανὸν νὰ εἶναι παπποὺς τοῦ τιμητοῦ Ἡρακλείδου (**Αμμ. 23**) σύμφωνα μὲ τοὺς Mitford - Nicolaou. Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Ἰλλος Τοῦστος, ἀρχιερεὺς τῆς νήσου (**Λάρ. 9**), ἴσως νὰ ἦταν μέλος τῆς ἴδιας οἰκογένειας, βλ. Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 130, ὑποσ. 5. Ὁ Ἡρακλείδης διετέλεσε γυμνασίαρχος τὸ 31-32 μ.Χ. Οἱ *Augusti* στοὺς ὁποίους ὁ Ἡρακλείδης ἦταν ἀρχιερέας ἦταν ὁ Αὐγουστος καὶ ὁ Τιβέριος, καὶ τὸ 18^ο ἔτος δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀναφέρεται στὸν δεῦτερο, ἀφοῦ ὁ Αὐγουστος πέθανε τὸ 14 μ.Χ. Τὸ δέκατο ὄγδοο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου ἀρχισε τὴν 29^η Αὐγούστου τοῦ 31 καὶ διήρκεσε μέχρι τὴν 28^η Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ὁ Mitford εἰς *ANRW* ἀποκατέστησε ὀρθῶς τὸ η' L καὶ γι' αὐτὸ χρονολογεῖ τὴν ἐπιγραφὴν τὸ 31-32 μ.Χ., ἐνῶ οἱ Mitford - I. Nicolaou τὴν χρονολογοῦν τὸ 21-22 μ.Χ., ἐνῶ οἱ J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert τὸ 49 μ.Χ. λόγω τῆς ἀναγνώσεώς τους τὸ η' L. Ἡ *damnatio memoriae* ποὺ ὑπέστη ὁ Ἡρακλείδης ἴσως νὰ ὀφείλεται στὸ ὅτι ἡ βάση τοῦ ἀγάλματός του ποὺ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν χρησιμοποιήθηκε γιὰ στήριξη τοῦ κίονος γιὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κόμμοδο (**Αμμ. 104**) ποὺ καὶ αὐτὸς ὑπῆρξε θύμα τῆς *damnatio memoriae*.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ *Διὸς Ὀλυμπίου* στὴ Σαλαμίνα βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 106-108. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἡρακλείδης* βλ. **Λεμ. 501**.

Ἀμμ. 21. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟ
μέσα Α΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκύανο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ὕψους 0,17 καὶ πλάτους 0,217 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη στὸ περιτοίχισμα τῆς αὐλῆς κάποιου Κώστα Θεριστῆ στὸ χωριὸ Ἅγιος Σέργιος, ποῦ βρίσκεται δυτικῶς τῆς Σαλαμίνας, καὶ ἀφοῦ μελετήθηκε ἀπὸ τὸν Mitford τὸ 1937 ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,028 μ.

Mitford, *OA 6*, 1950, σ. 1-3, ἀρ. 1 (φωτ. σ. 3, πίν. 1). Pouilloux, *Actes*, σ. 141-150 (= Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 46, ἀρ. 96 [φωτ. πίν. 10]).

[Στας]ικράτην [τοῦ δεῖνος]
[γυμν]ασιαρχοῦν[τα τὸ - L]
[φιλαγα]θίας χάριν [- - - - -]

1. [Στας]ικράτην, Pouilloux: [Στησικράτην], Mitford || [τοῦ δεῖνος], Mitford: [Στασικράτους], Pouilloux 2. [γυμν]ασιάρχου ν[έων ἢ σύνοδος?], Mitford· [γυμν]ασιαρχοῦν[τα τὸ ιδ΄ (ἔτος)?], Pouilloux 3. χάριν [τῆς εἰς ἑαυτήν?], Mitford· χάριν. vac., Pouilloux.

Ὁ Mitford χρονολογεῖ τὴν ἐπιγραφὴν βάσει τῶν γραμμάτων, ἐνῶ ὁ Pouilloux κάνει τὴ χρονολόγησιν βάσει τῆς ἀβεβαίου ἀποκαταστάσεώς του καὶ ὁδηγεῖται στὸ νὰ χρονολογήσῃ τὸ 39-38 π.Χ., τὸ 14^ο ἔτος τῆς βασιλείας τῆς Κλεοπάτρας τῆς ἑβδόμης. Γιὰ τὸ ὄνομα *Στασικράτης*, τυπικὸ ὄνομα στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 299**. Γιὰ τὶς ἐκφράσεις τύπου *φιλαγαθίας χάριν*, ποῦ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίον ἀτόμων βλ. **Πάφ. 106**. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως *φίλος* καὶ τῶν συνθέτων ποῦ παράγονται ἀπὸ τὸ *φίλος*, ὅπως *φιλαγαθία*, *φιλόδοξος*, *φιλόκαισαρ*, *φιλόπατρις*, *φιλοτιμία*, *φιλοστοργία* κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80.

Ἀμμ. 22. Ο ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ [ΣΑ]ΛΑΜΙΝΙΩΝ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΝΕΡΩΝΑ
59-60 μ.Χ.

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο, ἀκέραιη μόνο κάτω, ὕψους 0,24 καὶ πλάτους 0,61 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη σὲ οἰκία στὴν Ἐγκωμη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 172, ἀρ. 5 (= *IGR* 3, 985)· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 219-22, ἀρ. 8· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 60, ἀρ. 134.

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épiggr.* 1949, 217 (ἀπλή μνεία).

[Νέρωνα Κλαύδιον Καίσαρα]
[Σεβαστὸν Γερμανικόν, δημαρχικῆς]
[ἐξου]σ[ί]α[ς τ]ὸ ἐκ[τ]ον, αὐ[τ]οκρά[τ]ορα
4 [τ]ὸ ἕκτον, ὑπατον ἀποδεδειγ[μέ]-
[ν]ον τὸ τέταρτον ὁ δῆμος
[ὁ Σα]λαμινίων τὸν ἑαυτοῦ π[ατέρα].

1-2. ἀποκατάσταση τοῦ Mitford
ἐκ[τ]ον, *Salamine*: [ἐξουσίας τ]ὸ ἐκ[τ]ον, Mitford
ἐκτ(ο)ν ὑ(π)ἄτον ἀπο(δ)εδειγ-, Tubbs
3. [ἐξου]σ[ί]α[ς τ]ὸ
4. [τ]ὸ
6. [τῶν
Σαλαμινίων, Tubbs.

Ἡ ἐπιγραφή ἔχει ὡς terminus post quem τὴν 13^η Ὀκτωβρίου τοῦ 59 μ.Χ., ὅποτε ὁ Νέρων ἀνέλαβε τὴν ἔκτη δημαρχικὴ του ἐξουσία (τὴν ἕκτη αὐτοκρατορικὴ προσφώνηση ἔλαβε τὸν Σεπτέμβριο τοῦ ἰδίου ἔτους) καὶ ὡς terminus post ante quem τὴν 1^η Ἰανουαρίου τοῦ 60 μ.Χ., ὅποτε ἔληξε ἡ τέταρτη ὑπατία του βλ. Cagnat, *Épigraphie latine*, σ. 187, πβ. Lassère, *ManuelER²*, σ. 1002. Οἱ ἐπιγραφές τῆς Κύπρου ποὺ ἀναφέρονται στὸν Νέρωνα σχετίζονται μὲ τὶς ἐξῆς περιοχές: τοὺς Σόλους σὲ ἐπιγραφή ποὺ ἀναφέρεται σὲ ὑδραγωγεῖο βλ. **Λευκ. 1**· τὸ Κούριον, ὅπου ἀνοικοδόμησε τὸ θέατρο βλ. **Λεμ. 5**, σὲ τιμητικὴ ἐπιγραφή γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος στὴν **Λεμ. 51**, τὴ Σαλαμίνα βλ. **Ἀμμ. 22, 23, 88** καὶ **89** καὶ τὴν Ἀγγαστίνα σὲ ἐπιγραφή σχετικὰ μὲ ὑδραγωγεῖο βλ. **Ἀμμ. 246**.

Ἀμμ. 23. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ [Ν]ΕΡΩΝΑ
περίπου 60 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιά, μεγίστου ὕψους 0,13, μεγίστου πλάτους 0,155 καὶ πάχους 0,057 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλασσόταν μέχρι τὸ 1974 στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,008 μέχρι 0,011 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 24-6, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 4,2)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 61, ἀρ. 136 (φωτ. πίν. 14).

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Μέντορος ποῦ παντρεύτηκε τὴ Σεργία Φίλα, τὴ θυγατέρα τοῦ Παγκλέους, ἴσως νὰ ἦταν υἱὸς τοῦ τιμητοῦ Ἡρακλείδου.

Ἀμμ. 24. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

β' ἡμισυ Α' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω, μεγίστου ὕψους 0,108, μεγίστου πλάτους 0,107 καὶ πάχους 0,043 μ. Βρέθηκε ἀνατολικῶς τῆς ἀγορᾶς τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.7). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,014 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 179, ἀρ. 11· Marshall, *GIBM* 4, 987· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 90, ἀρ. 244.

[- - - - -] ΕΛΙΑΝ κα[ἰ - - - - -]
[τὴν] πόλιν ἐλευ[θέραν - - -]
[- - -] βίον ἀρετ[ῆς ἔνεκεν - -]

1. σαίαν, Tubbs

3. Πολύ]βιον, Tubbs.

Γιὰ τὶς ἐκφράσεις ποῦ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίον ἀτόμων, ὅπως ἀρετῆς ἔνεκεν βλ. **Πάφ. 106.**

Ἀμμ. 25. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
Α' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα στήλης ἀπὸ ὑπόλευκο ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς, μεγίστου ὕψους 0,145, μεγίστου πλάτους 0,115 καὶ πάχους 0,053 μ. Βρέθηκε σὲ ἀποθήκη στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλασσόταν στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,026 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 112, ἀρ. 87 (φωτ. πίν. 11,5)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 91, ἀρ. 252.

- - - - -
- - - - - I □ Σ - - - - -
[- - - - -] ι □ μον vac.
4 [- - - - -] δ] ἡμαρχο[ν]
- - - - -

3. [- - - - - Μάξ] ι □ μον ?, Mitford - Nicolaou.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων. Πρόκειται περὶ τιμητικῆς ἐπιγραφῆς, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν αἰτιατικὴ πτώση. Τὸ [δ]ήμαρχο[ν] δείχνει τὸ *cursus honorum* ἐνὸς ἀξιωματοῦχου. Κατὰ τοὺς Mitford - I. Nicolaou, ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀναφέρεται σὲ ἕναν ἀνθύπατο τῆς νήσου, καὶ ἀφοῦ τὸ *cognomen* του λήγει σὲ IMON, ἴσως νὰ πρόκειται γιὰ τὸν ἀνθύπατο τῆς Κύπρου κατὰ τὸ 79-80 μ.Χ. *L. Bruttius Maximus*.

Ἀμμ. 26. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
Α΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,135, μεγίστου πλάτους 0,12 καὶ πάχους 0,035 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 464 = E. 22). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,04 μ.

Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 91, ἀρ. 257.

[- - αὐτοκράτορο]ς Κα[]ίσαρος - -]
[- - ἀρχιερέως μεγ]ί[]σ[]τ[]ου - - - - -]

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων.

Ἀμμ. 27. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΡΟΥΙΟ ΣΟ[ΥΛΠΙΚΙΟ] ΠΑΓΚΛΕΑ [ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ]
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω ἀριστερά, μεγίστου ὕψους 0,38, μεγίστου πλάτους 0,50 καὶ πάχους 0,28 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῶν ἐρειπίων τῆς κατεστραμμένης βασιλικῆς τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. 6958 = E. 156). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται στοὺς στ. 1-2 ἀπὸ 0,027 μέχρι 0,03 καὶ στὸν τρίτο στ. ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,025 μ.

Mitford, *OA 6*, 1950, σ. 4-5, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 3) (= Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 132, ἀρ. 101d)· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 52, ἀρ. 110 (φωτ. πίν. 11).

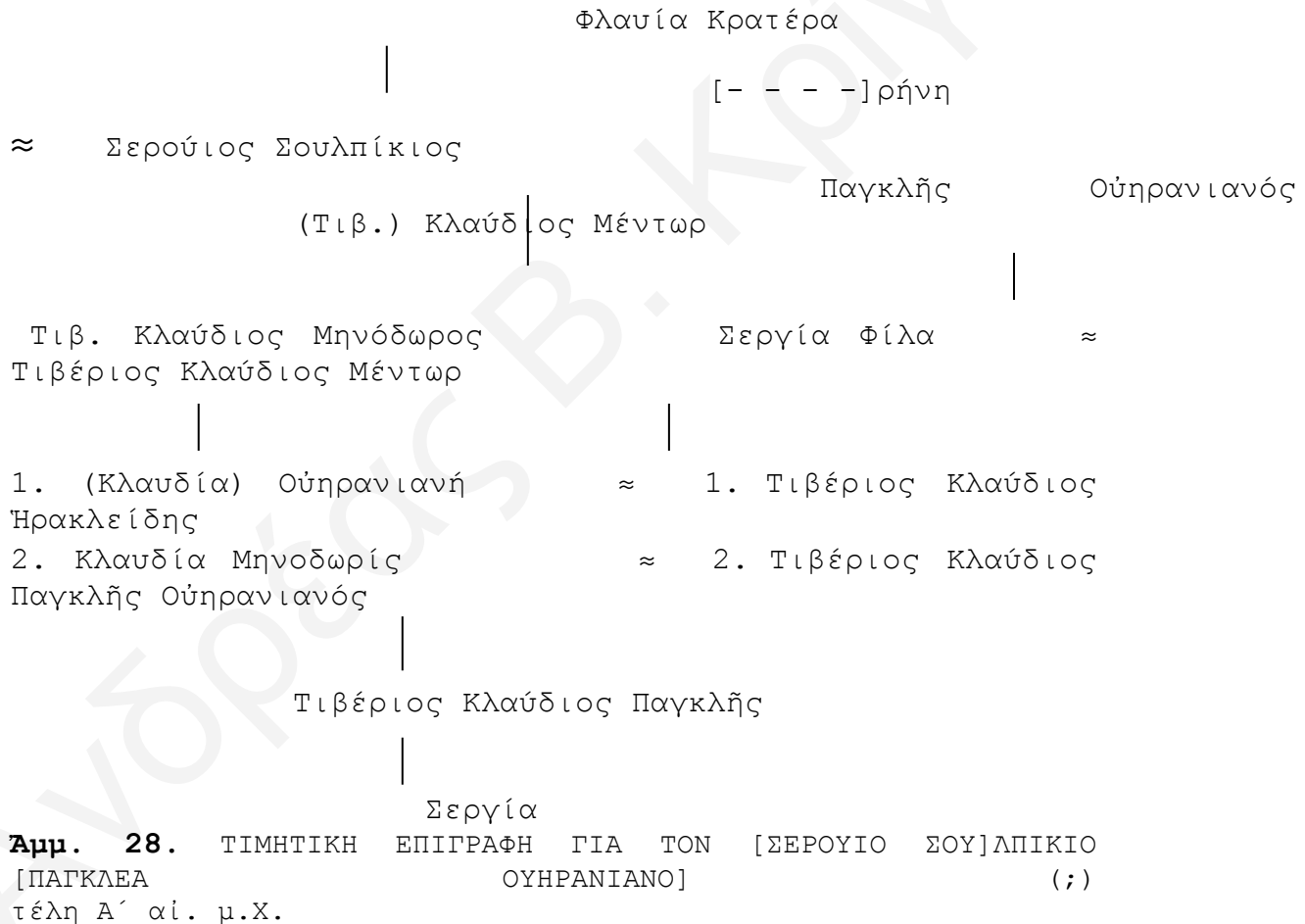
Σέρουιον Σο[υλπίκιον]
Παγκλέα [Οὔηρανιανὸν]
[Κρ]άτης Α[σκληπιάδου]
- - - - -

Σαλαμίς. Τιμητικές επιγραφές.

3. [Κρ]άτης Α[σκληπιάδου], *Salamine*: [Κρ]άτης? Τ[- - - -], Mitford.

Ὁ Κράτης, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου, τιμᾷ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανὸν καὶ στήν **Λάρ. 179** μὲ τὴν ἀνάθεση τιμητικῆς στήλης. Ἡ ἀποκατάσταση τοῦ ὀνόματος εἶναι βεβαία ἔνεκα τοῦ ὅτι τὸ ἴδιο πρόσωπο τιμᾷ τὸν Παγκλῆ σὲ δύο διαφορετικὰς πόλεις, στὴ Σαλαμίνα καὶ τοὺς Γόλγους. Γιὰ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανὸν βλ. **Λάρ. 179**. Γιὰ τοὺς φίλους ποὺ εὐεργέτησε ὁ Παγκλῆς καὶ ἀκολούθως τὸν ἐτίμησαν βλ. **Ἀμμ. 30**. Γιὰ τὸ ὄνομα Κράτης βλ. **Λεμ. 210**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀσκληπιάδης βλ. **Λεμ. 283**.

Τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τοῦ Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους Οὔηρανιανοῦ εἶναι τὸ ἀκόλουθο:

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,092 καὶ μεγίστου πλάτους 0,065 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 83.1-6.1). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,01 μ.

Newton, *GIBM* 2, ἀρ. 394. Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 132-3, ἀρ. 101g (φωτ. σ. 133).

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

- - - - - *reliquiae* - - - - -
 - - - - -
 [- - - - - ἀπ]ὸ (;) τῶν - - - - -
 - - - - -
 [- - - - - πατ]ρίδα (;) Ὑ- - - - -
 - - - - -
 4 - - - - - γ[]εγραμ[μεν- - -
 - - - - -]
 - - - - - -Σ ΚΟΛΛΥ- - - - -
 - - - - -
 [Σερουίου Σου]λ[]πικίου [Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ]
 (;)
 - - - - - *reliquiae* - - - - -
 - - - - -

Οἱ J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert, *Salamine*, σ. 18-9, ἀρ. 30 (φωτ. πίν. 3), θεωροῦν ὅτι αὐτὸ τὸ ἀπότμημα συναντῆται μὲ τὴν **Ἀμμ. 5** καὶ ἐκδίδουν συνενωμένα τὰ δύο ἀποτμήματα. Γιὰ τοὺς λόγους ποὺ θεωροῦμε ὅτι τὰ δύο ἀποτμήματα δὲν συναντῆθαι βλ. **Ἀμμ. 5**.

Ἀμμ. 29. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ [ΣΕΡΟΥΙΟ ΣΟΥΛΠΙ]ΚΙΟ ΠΑ[ΓΚΛΕΑ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ], ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ

τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο ἀπὸ τὸ γυμνάσιο τῆς Σαλαμίνας, ἡ ὁποία χρησιμοποιήθηκε ἐκεῖ ὡς οἰκοδομικὸ ὑλικὸ σὲ βυζαντινὸ τοῖχο. Ὁ λίθος θεωρεῖται χαμένος ἀπὸ τὸ 1962.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 137, ἀρ. 101h (= Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 53, ἀρ. 112).

[Σέρουιον Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Οὐηρανιανόν],
 [- - - - - τ]ὸν κατασκευάσ[αντα -
 - - - -]
 [- - - - -]ν θέατρον σὺ[ν - - -
 - - - - -]
 [- - - - - κ]α[]ὶ ἀμφιθέατ[ρον - - -
 - - - - -]

Ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὐηρανιανός, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. **Λάρ. 179**, ὅπως παραδίδεται καὶ ἀπὸ τὴν **Ἀμμ. 30**, κατασκεύασε τὸ θέατρο καὶ τὸ ἀμφιθέατρο τῆς Σαλαμίνας. Οἱ πρῶτοι ἐκδότες θεωροῦν ὅτι λόγω τοῦ χάσματος ποὺ ὑπάρχει

μεταξὺ τῆς λέξεως κατασκευάσ[αντα] καὶ τοῦ θεάτρου, ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ σὲ σχέση καὶ μὲ τὸν τόπο εὐρέσεώς της ἀναφέρεται στὴν κατασκευὴ ἀπὸ τὸν Παγκλέα καὶ τοῦ γυμνασίου βλ. καὶ **Ἀμμ. 30**. Γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**.

Ἀμμ. 30. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ [ΣΕΡΟΥΙΟ ΣΟΥΛΠΙΚ]ΙΟ ΠΑΓΚΛΕ[Α ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ], ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ

τέλη Α' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιὰ καὶ στὶς ἄνω γωνίες, ὕψους 0,37, μεγίστου πλάτους 0,565 καὶ πάχους 0,56 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένος σὲ πρῶιμο βυζαντινὸ τοῖχο παράλληλο πρὸς τὸ προσκῆνιον τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίως καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,014 μέχρι 0,015 (ὄμικρον: 0,032) μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 131-2, ἀρ. 101 (φωτ. πίν. 14,1). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 51, ἀρ. 106 (φωτ. πίν. 11).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1976, 751α (σχολιασμός).

[Σέρουιον Σουλπίκ]ιον Παγκλέ[α]
[Οὔηρανιανόν, τὸ]ν εἰς αἰῶνα γυμν[ασίαι]-
[χον καὶ ἀγ]ωνοθέτην ἐκ τῶν ἰδ[ίων, τὸν]
4 [κατασκ]ευάσαντα τὸ θέατρον κα[ὶ τὸ γυμ]-
[νάσιον] σὺν τοῖς ἐν αὐτῷ Σεβα[σίων]
[χρυσ]εῖοις ἀγάλμασιν καὶ τὸ παρα[κεί]-
[μενον] ἀμφιθέατρον ἐκ τοῦ ἰδίου[υ, καὶ]
8 [ἀρχ]ιερασάμενον τῆς Κύπρου τρίς, κα[ὶ]
[πρ]εσβεύσαντα πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς
τρίς, καὶ ἀνιερῶσαντα εἰς εὐθηνίαν
ἀργύριον, Τίτος Φλάουιος Ἡλιόδωρος
12 τὸν πατρῶον φίλον.

1-2. Παγκλέ[α | Οὔηρανιανόν, τὸ]ν, *Salamine*: Παγκλέ[α Οὔηρανιανόν, τὸ]ν, Mitford - Nicolaou **4-5.** κα[ὶ τὸ γυμνάσιον], *Salamine*: κα[ὶ τὸ βαλανεῖον]?, Mitford - Nicolaou **5-6.** ἐν αὐτῷ Σεβα[σίων | χρυσ]εῖοις, *Salamine*: ἐν αὐτῷ σεβα[στοῖς | καὶ θ]εῖοις, Mitford - Nicolaou.

Ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὔηρανιανός, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. **Λάρ. 179**, οἰκοδόμησε μὲ δικά του ἔξοδα τὸ μεγαλύτερο πιθανῶς μέρος τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίως καὶ ἐνός ἄλλου κτηρίου (ἴσως γυμνασίου), συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν ἀγαλμάτων ποὺ τὸ κοσμοῦσε, καθὼς καὶ τοῦ

διπλανοῦ ἀμφιθεάτρου, πβ. **Αμμ. 29** (λόγω αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἀσφαλῆς ἡ ἀποκατάσταση [κατασκ]ευάσαντα). Βάσει τῶν ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων, ἡ οἰκοδόμησις τοῦ θεάτρου ἐγένετο κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου βλ. Β. Καραγιώργη, *Salamis in Cyprus*, London 1970, σ. 193. Τὸ γυμνάσιο, ποῦ ὑπῆρχε ἀπὸ τοὺς πρώιμους ἑλληνιστικοὺς χρόνους, ἀνοικοδομήθηκε καὶ ἀνακαινίστηκε τὴν ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου βλ. Καραγιώργη, ὁ.π., σ. 167. Κατὰ συνέπεια ὁ Παγκλῆς ἀνοικοδόμησε τὸ θέατρο, τὸ ἀμφιθέατρο καὶ τὸ γυμνάσιο (;) κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μετὰ τὸν καταστροφικὸ σεισμὸ τοῦ 76/77 μ.Χ. Τὸ ἀμφιθέατρο βρίσκεται μεταξὺ θεάτρου καὶ γυμνασίου βλ. Καραγιώργη, ὁ.π., σ. 196.

Υπῆρξε ἀγωνοθέτης μὲ δικά του ἔξοδα. Επιπλέον ὑπῆρξε τρεῖς φορές ἀρχιερέας τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας ὀλόκληρης τῆς Κύπρου. Γιὰ ἀρχιερεῖς ὀλόκληρης τῆς νήσου, πβ. **Πάφ. 78** (ἀρχιερασάμενον νησιωτικῶς τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος), **Λάρ. 9** (ἀρχιερέα τῆς νήσου) **Αμμ. 19** (ἀρχιερευσάμενον τῆς Κύπρου τοῦ Σεβαστοῦ) καὶ **Αμμ. 90** (ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου). Επιπρόσθετα, πῆγε τρεῖς φορές σὲ ἀποστολὰς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς. Τέλος, διέθεσε χρήματα γιὰ τὴν εὐημερία τῆς πόλεως. Γιὰ ὅλες αὐτὰς τὶς εὐεργεσίες ἀνέλαβε νὰ εἶναι εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος. Γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Αμμ. 27**.

Ὁ Τίτος Φλάουιος Ἡλιόδωρος τιμᾶ τὸν πατρῶον φίλον του. Εἶναι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος εἶναι *civis* ἀπὸ τοὺς φίλους ποῦ εὐεργέτησε ὁ Παγκλῆς. Οἱ ὑπόλοιποι δὲν εἶχαν τὴ ρωμαϊκὴ πολιτεία βλ. **Αμμ. 31** (Ζήνων Ὀνησάνδρου), **Αμμ. 32** (Ὀνήσανδρος Ἀρταβάτου), **Αμμ. 27** καὶ **Λάρ. 179** (Κράτης Ἀσκληπιάδου).

Αμμ. 31. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΡΟΥΙΟ ΣΟΥΛΠΙΚΙΟ ΠΑΓΚΛΕΑ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὸν Mitford, ποῦ ἔγραφε τὸ 1950, ἦταν ἀκόμη ὀρατὴ στὸν ἐξωτερικὸ τοῖχο τῆς οἰκίας τοῦ Χαράλαμπου Ἐλευθεριάδου στὸ χωριὸ Λιμνιά, ποῦ βρίσκεται τέσσερα περίπου χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τῆς Σαλαμίνας.

Δ. Πιερίδη, *RA* 13, 1866, σ. 440, ἀρ. 4. (*LBW* 2759 = *IGR* 3, 995). Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 5 a (= Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 132, ἀρ. 101a. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 52, ἀρ. 108).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2198, ὑποσ. 113 (σύνδεση τοῦ Παγκλέους μὲ τὸ ἀρχιερασάμενος).

Σέρουιον Σουλπίκιον
Παγκλέα Οὐηρανιανὸν
Ζήνων Ὀνησάνδρου

ἀρχιερασάμενος.

Ὁ Ζήνων, ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως, τιμᾶ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὐηρανιανόν, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. **Λάρ. 179** καὶ **Ἀμμ. 30**. Γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**. Γιὰ τοὺς φίλους ποὺ εὐεργέτησε ὁ Παγκλῆς καὶ ἀκολούθως τὸν ἐτίμησαν βλ. **Ἀμμ. 30**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ζήνων βλ. **Λεμ. 232**. Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνήσανδρος, τυπικὸ κυπριακὸ ὄνομα βλ. **Λεμ. 286**.

Ἀμμ. 32. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΡΟΥΙΟ ΣΟΥΛΠΙΚΙΟ ΠΑΓΚΛΕΑ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,39 καὶ πλάτους 0,53 μ., ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὸν Mitford, ποὺ ἔγραφε τὸ 1950, ἀκόμη ὀρατῆ στὸν ἐξωτερικὸ τοῖχο τῆς οἰκίας τοῦ Χαράλαμπου Ἐλευθεριάδου στὸ χωριὸ Λιμνιά.

Hogarth, *Devia Cypria* 1889, σ. 63, ἀρ. 15. Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 170, ἀρ. 3. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 5 b (= Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 132, ἀρ. 101b. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 52, ἀρ. 109).

Σέρουιον Σουλπίκιον
Παγκλέα Οὐηρανιανόν
Ὀνήσανδρος Ἀρταβάτου
κατὰ διαθήκην.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνήσανδρος βλ. **Λεμ. 286**. Τὸ ὄνομα Ἀρταβάτης εἶναι περσικῆς προελεύσεως. Γιὰ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὐηρανιανόν βλ. **Λάρ. 179** καὶ **Ἀμμ. 30**. Γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**. Γιὰ τοὺς φίλους του ποὺ εὐεργέτησε ὁ Παγκλῆς καὶ τὸν τιμοῦν βλ. **Ἀμμ. 30**. Ἡ φράση κατὰ διαθήκην ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λάρ. 179**.

Ἀμμ. 33. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ [ΣΕΡΟΥΙΟ ΣΟΥΛΠΙΚ]ΙΟ Π[ΑΓΚΛΕΑ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ]
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα βάσεως ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκύανο μάρμαρο: τὸ (α), μεγίστου ὕψους 0,25, μεγίστου πλάτους 0,20 καὶ πάχους 0,14 μ., ποὺ παραδίδει τὸ κάτω ἀριστερὰ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας· τὸ (β), μεγίστου ὕψους 0,28, μεγίστου πλάτους 0,14 καὶ μεγίστου πάχους 0,27 μ., ποὺ παραδίδει τὸ μεσαῖο μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, βρέθηκε στὴ

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Σαλαμίνα (ἢ ἀκριβῆς τοποθεσία δὲν εἶναι γνωστή). Φυλασσόταν μέχρι τὸ 1974 στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,025 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 139-40, ἀρ. 102 (φωτ. πίν. 11,7). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 52, ἀρ. 107 (φωτ. πίν. 11).

[Σέρουιον Σουλπίκ]ι[]ον Π[αγκλέα Οὔηρανιανόν],
[τὸν εἰς αἰῶνα γυμ]νασ[ί]αρχον καὶ ἀγωναθέτην]
[- - - - -]ακίς ἀγ[- - - - -]
- - - - -]

4 [- - - - -]ε[]ντα επ[][- - - - -]
- - - - -]
[- - κ]αὶ Τιβε[ρίου] Κλαυδ[- - - - -]
- - - - -],
[Τιβ]έριος Κλ[α]ύδιος [- - - - -]
- - - - -]
[τὸ]ν πάππον. *vac.*

Οἱ ἀποκαταστάσεις στοὺς στίχους 3-6 τῶν Mitford - Nicolaou εἶναι πολὺ ἀμφίβολες γι' αὐτὸ καὶ δὲν υἱοθετοῦνται: [ἄρξαντα ? e.g. τετρ]άκις, ἀγ[ορανομήσαντα, πρεσβευ]τὴν ἀποσταλ[έ]ντα ἐπ[]τάκις ? εἰς Ρώμην (?), πατέρα Σεργίας Φί[λας ? κ]αὶ Τιβε[ρίου] Κλαυδ[ίου Παγκλέους Οὔηρανιανοῦ] | [Τιβ]έριος Κλ[α]ύδιος [- - - - Παγκλῆς ὁ υἱωνός].

Γιὰ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανὸν βλ. **Λάρ. 179.** Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλῆς Οὔηρανιανὸς ἀναθέτει ἄγαλμα πρὸς τιμὴν τοῦ πατρός του. Γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας βλ. **Ἀμμ. 27.**

Ἀμμ. 34. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ [ΣΕΡ]ΟΥΙΟ [ΣΟΥ]ΛΠ[ΙΚΙΟ ΠΑΓ]ΚΛΕ[Α
τέλη Α' αἰ. μ.Χ. ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ]

Δύο ἀσυνεχῆ ἀποτμήματα λευκῆς μαρμάρινης πλάκας, πάχους 0,02 μ: τὸ (α), μεγίστου ὕψους 0,075 καὶ μεγίστου πλάτους 0,08 μ. καὶ τὸ (β), μεγίστου ὕψους 0,05 καὶ μεγίστου πλάτους 0,06 μ. Βρέθηκαν στὴν *πάροδο βορείως τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας* καὶ φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,023 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 142-3, ἀρ. 105 (φωτ. πίν. 15,5). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 53, ἀρ. 111.

[Σέρ]ουιο[ν ν Σου]λ[]π[]ίκιον]

Σαλαμίς. Τιμητικές επιγραφές.

[Παγ]κλέ[α Ούηρ]α□νια□[νόν]
- - - - -

Γιὰ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανὸν βλ.
Λάρ. 179. Γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἄμμ. 27.**

Ἄμμ. 35. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ [ΣΕΡΟΥΙΟ
ΣΟΥΛΠ]ΙΚΙΟ [ΠΑΓΚΛΕΑ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ] (;)

τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς
πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,048, μεγίστου πλάτους 0,06 καὶ
πάχους 0,02 μ. Βρέθηκε στὴν πάροδο βορείως τοῦ θεάτρου
τῆς Σαλαμίως. Μέχρι τὸ 1974 φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς
Ἀμμοχώστου.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 143-4, ἀρ. 106.

[Σέρουιον Σουλπ]ίκιο□[ν] (;)
[Παγκλέα Ούηρανιανόν]
- - - - -

Γιὰ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανὸν βλ.
Λάρ. 179. Γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἄμμ. 27.**

Ἄμμ. 36. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥ [ΣΕΡΟΥΙΟΥ
Σ]ΟΥΛΠΙΚΙΟΥ [ΠΑΓΚΛΕ]ΟΥΣ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ

τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Κυλινδρική βάση ἀγάλματος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο,
ἀποκεκρουμένη ἀριστερά, ὕψους 0,60, διαμέτρου ἄνω 0,82
καὶ κάτω διαμέτρου 0,695 μ. Βρέθηκε ἐνσωματωμένη στὸ
δάπεδο κάτω ἀπὸ κίονα στὴ βόρεια πάροδο τοῦ θεάτρου τῆς
Σαλαμίως καὶ μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἀπὸ τοὺς τελευταίους
ἐκδότες ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων
κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,046 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 144-5, ἀρ. 107
(φωτ. πίν. 14,2). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 53, ἀρ.
114 (φωτ. πίν. 12).

[- - σ. 10 - -]ήνην, γυναῖκα
[Σερουίου Σ]ουλπικίου vac.
[Παγκλέ]ο□σ□ς□ Ούηρανιανοῦ
4 Φλαυία Κρατέρα τὴν θ□σ□γ□[ατέρα].

-
1. [Κλαυδῖαν ? Εἰρ]ήνην, Mitford - Nicolaou
Salamine: Σουλπικίου, Mitford - Nicolaou
Salamine: Παγκλέους, Mitford - Nicolaou
2. Σ]ουλπικίου,
3. [Παγκλέ]ο[υ]□□,
4. Φλαυία Κρατέρα τὴν
θ[υ]□γ[α]τέρα], *Salamine*: Φλαυία Κρατεία τὴν φίλην, Mitford - Nicolaou.

Ἡ γυναῖκα τοῦ Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους Οὔηρανιανοῦ —ποῦ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὀνομαζόταν Εἰρήνη ἢ Σελήνη—, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. **Λάρ. 179** καὶ γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**, τιμᾶται ἀπὸ τὴ μητέρα της Φλαυία Κρατέρα.

Ἀμμ. 37. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΕΡΓΙ[Α ΦΙ]ΛΑ, ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΣΕΡΟ[ΥΙ]ΟΥ ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΥ ΠΑΓΚΛΕΟΥΣ ΟΥΗΡΑΝΙ[Α]ΝΟΥ

τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Κυλινδρική βάση ἀγάλματος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, θραυσμένη σὲ τρία συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,24 καὶ διαμέτρου 0,875 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν μέχρι τὸ 1974 στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,023 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 146-7, ἀρ. 109 (φωτ. πίν. 15,1)· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 53-4, ἀρ. 115 (φωτ. πίν. 12).

Σεργί[αν Φί]λαν, θυγατέρα Σερο[υί]ου
Σουλπικίου Παγκλέους Οὔηρανι[α]νοῦ,
Τιβέριος Κλαύδιος Κλαυδίου Μέ[ν]τορος
4 υἱὸς Κυρίνα Μέντωρ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα.
Λ[- - - - ἐ]π[ό]ησε.

5. Λ. ΤΟΣΕ *vacat*, Mitford - Nicolaou.

Ἡ Σεργία Φίλα, θυγατέρα τοῦ Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους Οὔηρανιανοῦ, τιμᾶται ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς Τιβέριον Κλαύδιον Μέντορα. Γιὰ τὰ πρόσωπα αὐτὰ βλ. τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τοῦ Παγκλέους στὴν **Ἀμμ. 27**. Γιὰ τὸ γένος *Quirina* βλ. **Πάφ. 5**. Στὸν τελευταῖο στίχο τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ ὄνομα τοῦ καλλιτέχνη, ποῦ φιλοτέχνησε τὸ ἄγαλμα.

Ἀμμ. 38. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΕΡΓΙΑ ΦΙΛΑ, ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΣΕΡΟΥΙΟΥ ΣΟΥΛ[ΠΙΚΙΟΥ] ΠΑΓΚΛΕΟΥΣ ΟΥΗΡΑΝ[ΙΑΝΟΥ]

τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Αμμ. 40. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΒΕΡΙΟ ΚΛΑΥΔΙΟ ΠΑΓΚΛΕΑ,
ΥΙΟ ΤΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΛΑΥΔΙΟΥ Π[ΑΓΚΛΕΟΥΣ] ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟΥ

τέλη Α΄ αϊ. μ.Χ.

Βάση αγάλματος από λευκόφαιο μάρμαρο, άποκεκρουμένη δεξιά, ύψους 0,36, μεγίστου πλάτους 0,54 και πάχους 0,52 μ. Βρέθηκε στην περιοχή του θεάτρου της Σαλαμίνας και φυλασσόταν στο Μουσείο της Αμμοχώστου. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,018 μέχρι 0,022 (φεί: 0,03) μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 148-9, άρ. 111 (φωτ. πίν. 15,3). Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 54, άρ. 117 (φωτ. πίν. 13).

Τιβέριον Κλαύδιο[ν]
Τιβερίου Κλαυδίου Π[αγκλέους]
Ούηρανιανού υιόν Κ[υρείνα]
4 Παγκλέα, ν Βόηθο[ς - - - - -]
ό τροφεύς, τιμ[η] [ἥς χάριν].
L ι [; - -].

1. Κλαύδιον, Mitford - Nicolaou.

Γιὰ τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς βλ. τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τοῦ Παγκλέους στὴν **Αμμ. 27**. Ὁ Βόηθος, ὁ τροφεύς τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους, ἀπαντιᾷ καὶ στὴν **Αμμ. 50**. Γιὰ τὸ γένος *Quirina*, τὴ φυλὴ τοῦ Νέρωνος καὶ τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων βλ. **Πάφ. 5**. Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. **Πάφ. 6**. Τὸ ἔτος 10 (ἡ ἀργότερα) δὲν μπορεῖ νὰ ἀναφέρεται στὴ βασιλεία τοῦ Οὔεσπασιανού, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τοῦ Δομιτιανού, δηλ. τὸ 90 (ἡ ἀργότερα). θὰ μπορούσε ὅμως νὰ ἦταν τοῦ Τραϊανοῦ ἢ ἀκόμη καὶ τοῦ Ἀδριανοῦ, ὅπως σημειώνουν οἱ πρῶτοι ἐκδότες. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Αμμ. 41. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ [ΤΙΒΕΡΙΟ ΚΛΑΥΔΙ]Ο ΠΑΓΚΛΕΑ,
ΥΙΟ ΤΟΥ (ΤΙΒΕΡΙΟΥ) ΚΛΑΥΔΙΟΥ [ΠΑΓΚΛΕΟΥΣ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟΥ]

τέλη Α΄ αϊ. μ.Χ.

Βάση αγάλματος από κυανοῦν μάρμαρο, ἀκέραια μόνον ἄνω, μεγίστου ύψους 0,18, μεγίστου πλάτους 0,235 καὶ μεγίστου πάχους 0,205 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχή τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στο Μουσείο τῆς Αμμοχώστου. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,017 μέχρι 0,02 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 150-1, άρ. 113 (φωτ. πίν. 16,1b). Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 54, άρ. 120.

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

[Τιβέριον Κλαύδι]ον, Κλαυδίου [Παγκλέους]
[Ούηρανιανοῦ υἱόν, Πα]γκλέ[α - - - - - - - - -
-]
-
- -

2. [υἱόν, - - - Πα]γκλέ[α- - - - - - -], Mitford - Nicolaou.

Γιὰ τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς βλ. τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τοῦ Παγκλέους στὴν **Ἀμμ. 27**.

Ἀμμ. 42. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΒΕΡΙΟ Κ[ΛΑΥΔΙΟ] ΗΡΑΚΛΕ[Ι]ΔΗ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ Κ[ΛΑΥΔΙΟΥ] ΜΕΝΤΟΡΟΣ, ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ [ΚΛΑΥΔΙΑ] ΟΥΗΡΑΝΙΑΝ[Η] τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιά, μεγίστου ὕψους 0,196, μεγίστου πλάτους 0,143 καὶ πάχους 0,019 μ. Προέρχεται πιθανώτατα ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. 146). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 μέχρι 0,015 μ.

Mitford, *OA 6*, 1950, σ. 8-10, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 5) (= Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 149, ἀρ. 111a)· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 54, ἀρ. 118 (φωτ. πίν. 13).

Πβ. Mitford, *ANRW II 7.2*, 1980, σ. 1362, ὑποσ. 387.

Τιβέριον Κ[λαύδιον]
Τιβερίου Κ[λαυδίου]
Μέντορος [υἱὸν Κυρ(εῖνα);]
4 Ἡρακλε[ί]δην [καὶ τὴν αὐ]-
τοῦ γυνα[ῖ]κα Κλαυδίαν]
Ούηρανιαν[ήν, θυγατέρα]
Τιβερίου Κ[λαυδίου]
8 Μηνοδώ[ρου, ἡ πόλις ;]
τιμῆς χάρι[ιν].

Γιὰ τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς βλ. τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τοῦ Παγκλέους στὴν **Ἀμμ. 27**. Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. **Πάφ. 6**.

Ἀμμ. 43. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΕΡΓ[ΙΑ], ΘΥΓ[ΑΤΕΡΑ] ΤΟΥ [ΤΙΒΕΡΙΟΥ] ΚΛΑ[ΥΔΙΟΥ] Π[ΑΓΚΛΕΟΥΣ] τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Δύο ἀσυνεχῆ ἀποτιμήματα λευκῆς μαρμάρινης πλάκας, πάχους 0,026 μ: τὸ (α), ἀποκεκρουμένο δεξιὰ καὶ κάτω, μεγίστου ὕψους 0,09 καὶ μεγίστου πλάτους 0,082 μ., ποῦ παραδίδει τὴν ἄνω ἀριστερῇ γωνία καὶ τὸ (β), ἀποκεκρουμένο σὲ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,105 καὶ μεγίστου πλάτους 0,087 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,025 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 152, ἀρ. 115 (φωτ. πίν. 16,2).

Θυγ[ατέρα Τιβερίου]
Κλα[υδίου - - - - -]
Π[αγκλέους] Σεργ[ίαν]
4 [- - - - -]ς Ὀν[ησ]-
[άνδρου (;) καὶ Κλα]υδ[ία]
- - - - -

Γιὰ τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς βλ. τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τοῦ Παγκλέους στὴν **Ἀμμ. 27**.

Ἀμμ. 44. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ (;) ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Α' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,08, μεγίστου πλάτους 0,12 καὶ πάχους 0,013 μ. Βρέθηκε στὴ βόρεια πάροδο τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,07 μέχρι 0,032 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 149-50, ἀρ. 112.

- - - - -
-
[- - - - -]κ τοῦ [ιδίου (;) - - - - -]
[- - - - -] σκη[νικὸν ἀγῶνα (;) - -]

Κατὰ τοὺς πρώτους ἐκδότες ὁ τύπος τῶν γραμμάτων εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὶς ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρονται στὸν Παγκλέα, καὶ ἴσως καὶ αὐτὴ ἢ ἐπιγραφή νὰ ἀφορᾷ σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, τιμῶντας τὴ γενναιοδωρία του, ἴσως ὡς ἀγνωσθέντος.

Αμμ. 45. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ, ΟΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ
ΚΑΠΟΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ
τέλη Α΄ αί. μ.Χ.

Βάση ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ κάτω ἀριστερά, μεγίστου ὕψους 0,105, μεγίστου πλάτους 0,165 καὶ μεγίστου πάχους 0,10 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,019 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 155-6, ἀρ. 118 (φωτ. πίν. 16,3)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 90, ἀρ. 245.

- - - - - *reliquiae* - - - - -
ἐπ' Ἀναχ[- - - - -]
γυμνα[σ]ιαρχοῦντος]
vac.

2. ἐπ' Ἀναχ[- - -], *Salamine*: ἐπ' Ἀναχ[ἀρσιος ? του δεῖνος],
Mitford - Nicolaou 3. γυμνα[σ]ιαρχοῦντος], *Salamine*:
γυμνα[σ]ιαρχοῦντος], Mitford - Nicolaou.

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων.

Αμμ. 46. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς πλην τῆς ἄνω ἀριστερῆς γωνίας. Ὁ λίθος, μεγίστου ὕψους 0,055, μεγίστου πλάτους 0,08 καὶ πάχους 0,08 μ., βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας. Μέχρι τὸ 1974 φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,024 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 151, ἀρ. 114.

Τιβ[έριον - - -]
- - - - -

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀναφέρεται εἴτε στὸν Τιβέριο Κλαύδιο Παγκλέα Οὐηρανιανὸν εἴτε στὸν υἱὸ του, Τιβέριο Κλαύδιο Παγκλέα.

Αμμ. 47. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Σαλαμίς. Τιμητικές επιγραφές.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, μεγίστου ύψους 0,045, μεγίστου πλάτους 0,127 και πάχους 0,02 μ. Βρέθηκε στην περιοχή της αγοράς της Σαλαμίνας και είναι χαμένη από τα τέλη του ΙΘ' αιώ. Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,019 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 176, άρ. 3 (= Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 90, άρ. 248).

[- - άπ]οδεδειγμ[ένον - -]

Η επιγραφή είναι τιμητική προς αξιωματούχο που υπήρξε [ὑπατος άπ]οδεδειγμ[ένος] και χρονολογείται βάσει του σχήματος των γραμμάτων.

Αμμ. 48. Η ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΡΑΪΑΝΟ

99-100 μ.Χ.

Όγκολιθος από υπόλευκο μάρμαρο, αποκεκρουμένος άριστερά, μεγίστου ύψους 0,23, μεγίστου πλάτους 0,825 και πάχους 0,72 μ. Βρέθηκε στην Αμμόχωστο, προέρχεται από τη Σαλαμίνα και φυλασσόταν στο Μουσείο της Αμμοχώστου. Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,03 μ.

CIG II, 2634· *LBW* 2755 (*IGR* 3, 987)· Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 62, άρ. 139 (φωτ. πίν. 14).

[Αυτοκράτορ]α Νέρουαν Τραϊανόν Καίσαρα
[Σεβαστό]ν Γερμανικόν, υἱόν θεοῦ
[Νέρουα Σε]βαστοῦ, ἡ πόλις. L γ'.

Η επιγραφή χρονολογείται στο τρίτο έτος της βασιλείας του Τραϊανού, δηλ. το 99-100 μ.Χ.

Αμμ. 49. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ρώμαϊκή περίοδος

Βάση αγάλματος από κυανοῦν μάρμαρο, άκεραία μόνο δεξιά, μεγίστου ύψους 0,11, μεγίστου πλάτους 0,11 και πάχους 0,076 μ. Βρέθηκε στην περιοχή της Σαλαμίνας και φυλάσσεται στο Βρεταννικό Μουσείο (Inv. 7529 = E. 168). Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,024 μ.

Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 94, άρ. 286.

Fa□usti.f.I[- - - - -]

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

tribu[- - - - -]
- - - - *reliquiae* - - -

Κατὰ τοὺς πρώτους ἐκδότες ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ εἶναι πιθανὸν τιμητικὴ πρὸς ἓνα Ῥωμαῖο πολίτη.

Ἀμμ. 50. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ
[ΟΥΗ]ΡΑΝΙΑ[ΝΟΥ] (;)
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ. - ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,27, μεγίστου πλάτους 0,125 καὶ πάχους 0,012 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,025 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 47-8, ἀρ. 26 (φωτ. πίν. 6,4) · Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 55, ἀρ. 121.

- - - - -
[- - - - - Βο]θήτω - - - - -
- - - - - προγ[ονο- - - - -
[- - Ούη]ρανία[ν- - - - -]
- - - - -

Ἡ ἐπιγραφή ἀναφέρεται σὲ ἓνα μέλος τῆς οἰκογένειας τοῦ Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. **Λάρ. 179** καὶ γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**. Γιὰ τὸν Βόηθον, τὸν τροφέα τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους, πβ. **Ἀμμ. 40**.

Ἀμμ. 51. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΚΕΙΩΝΙΑ ΚΑΛΛΙΣΤΩ
ΑΤΤΙΚΗ, ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥ ΦΛΑΟΥΙΟΥ
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ. - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη κάτω δεξιά, μήκους 0,70, πλάτους 0,48 καὶ πάχους 0,21 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Κούκλια κοντὰ στὴ Σαλαμίνα. Κατὰ τὸν Mitford, ποὺ ἔγραφε πρὶν τὸ 1950, ἦταν ἀκόμη ὁρατὴ στὸ παλαιὸ νεκροταφεῖο αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ τῆς Ἀμμοχώστου.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 173, ἀρ. 24 (Hogarth, *Devia Cypria*, σ. 110, ἀρ. 33) · *IGR* 3, 961 (λανθασμένα ἀναφέρεται ὡς τόπος προέλευσης ἢ Παλαίπαφος) · Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 75, ὑποσ. 1 · τοῦ ἰδίου, *Roman Civitas*, σ. 279, ὑποσημ. 27 (= *SEG* 30, 1644) · Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 57, ἀρ. 127.

Σαλαμίς. Τιμητικές επιγραφές.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1351, ύποσ. 312 (ἀποκατάσταση τοῦ πέμπτου στίχου) καὶ σ. 1370, ύποσ. 445 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ κοινὸν τὸ Κύπριων). τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2198, ύποσ. 116 (γιὰ τοὺς ἀρχιερεῖς).

Τὸ κοινὸν Κυπρίων
Κειωνίαν Καλλιστῶ Ἄττικῆν,
γυναῖκα Φλαυίου Φι[. . . ἀρ]χιερα-
4 [σ]αμένου τ[ῶ]ν Σεβαστῶν - - - - -
[ἀ]γαθοῦ χάρι[ι]ν - - - - -

3. Φλαυίου, *Salamine*|| Φ[ι]λ[ι]π[π]ου]?, Mitford εἰς *Colloques* 4. Σεβαστῶν, *Salamine*: Σε[βασ]τ[ῶ]ν, Beaudouin· Σεβαστῶν [καὶ τῆς Πώμης], Mitford εἰς *OA*· Σεβαστῶν [ἐν Σαλαμίῳ], Mitford εἰς *Colloques* καὶ εἰς *ANRW*, σ. 1351 5. χάρι[ι]ν [φρονήματος]?, Mitford εἰς *OA*· χάρι[ι]ν [τοῦ εἰς ἑαυτὸ?], Mitford εἰς *Colloques* καὶ εἰς *ANRW*, ύποσ. 312.

Γιὰ τὸ γένος *Ceionia*, πβ. *PIR*², C. 597-614. Γιὰ τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239-241, πβ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 11: Κοινὸν Κυπρίων. Γιὰ τὶς ἐκφράσεις τύπου ἀγαθοῦ χάριν, ποὺ δηλώνουν τὸν ἐνάρετο βίον ἀτόμων βλ. Πάφ. 106.

Ἀμμ. 52. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΡΑΪΑΝΟ

102-114 μ.Χ.

Μαρμάρινη στήλη ἀειώματος, ὕψους 2,3, πλάτους 0,80 καὶ πάχους 0,13 μ. Προέρχεται ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα καὶ ἔχει χαθεῖ.
Cesnola, Salaminia, 1884, σ. 105 (Σακελλαρίου², σ. 44, ἀρ. 40· *IGR* 3, 988).

Αὐτοκράτορι
Νέρουα Τραϊανῶι Καίσαρι
Σεβαστῶι Γερμανικῶι
4 Δακικῶι.

Σχόλια: Απόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /a:i/ μὲ Α (Νέρουα), ἐνῶ τῆς /ɔ:i/ μὲ ΩΙ.

Ἡ ἐπιγραφή ἔχει ὡς *terminus post quem* τὸ τέλος τοῦ 102 μ.Χ., ὅποτε ὁ αὐτοκράτωρ ἔλαβε τὸν τίτλο Δακικός, καὶ ὡς *terminus ante quem* τὸν Τοῦλιο/Αὐγουστο τοῦ 114 μ.Χ., ὅποτε ἔλαβε τὸν τίτλο Ἄριστος, βλ. Cagnat, *Épigraphie latine*, σ. 193, πβ. Lassère, *ManuelER*², σ. 1007.

Αμμ. 53. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ, ΟΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΡΑΪΑΝΟΣ (;)

Β' αί. μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση από κυανούσιν μάρμαρο, αποκεκρουμένη παντοῦ ἐκτὸς ἀπὸ ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,104, μεγίστου πλάτους 0,145 καὶ πάχους 0,10 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 7488 = E. 162). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 70, ἀρ. 164.

[Αὐτοκρ]άτορα [- - -]
[- - - - Τρ]α[ῖ]α[ν]ο[ῦ] [ὸν - - -]

Αμμ. 54. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ (ΑΝΘΥΠΑΤΟ) ΚΟΪΝΤΟ ΣΕΠΠΙΟ ΚΕΛΕΡΟ
113-114 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,137, μεγίστου πλάτους 0,115 καὶ πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inscr. GR 88). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,037 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 44-5, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 8,2)· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 55-6, ἀρ. 123 (φωτ. πίν. 13).

[Κοίντῳ Σεππίῳ Κέλερι Μάρκῳ Τιτίῳ]
[- - - - υῖῳ Σασσίῳ Κανδίδῳ, ταμ[ί]α]
[Ῥωμαίων, δημάρχῳ, - -] - - *reliquiae* - -
- - - - -
- - - - -

3-4. [Ῥωμαίων, δημάρχῳ, ἐκ πρεσ]βε[υτ][οῦ] | [ἐπαρχείας ἀνθυπάτῳ, - - - - -], Mitford - Nicolaou.

Σχόλια: Δήλωση τοῦ προσγεγραμμένου *ἰῶτα* στὸν στ. 1 ([Μάρ]κῳ), ἐνῶ στὸν στ. 2 ([Κανδ]ίδῳ) παραλείπεται. Γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /ɔ:i/ διατηρεῖται ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία στὸν στ. 1 ([Μάρ]κῳ), ἐνῶ ἔχει υῖοθετηθεῖ ἡ ἐξελιγμένη, ποὺ ἀπηχεῖ τὴν προφορὰ τῆς ἐποχῆς, στὸν στ. 2 ([Κανδ]ίδῳ).

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο *Q. Seppius Celer M. Titius Sassi*
Candidus βλ. **Λεμ. 19**.

Ἀμμ. 55. ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

117 ἢ 136 μ.Χ.

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἀριστερά, ὕψους 0,262 καὶ πλάτους 0,065 μ. Βρέθηκε στὸ βορειοδυτικὸ ἄκρο τῆς Ἀνατολικῆς Στοᾶς τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας ἐνσωματωμένη στὸ *opus sectile*. Μετὰ τὴ μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 (ὄμικρον: 0,017· φεῖ: 0,045) μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 49-51, ἀρ. 28 (φωτ. πίν. 8,3)· (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 20, ἀρ. 34).

[- - - - - Βε]ι[θ]υνίας
[- - - - - ἀγ]ωνοθε-
[τοῦντος - - - - -]ς □ Τρύφωνος
4 [- - - - -]ου ν ἀγῶ-
[νο- - - - - -Επ]ι □ κ □ ουρείου
[- - - - -]ης ν πεν-
[- - - - -]ος· ἔτους ιθ'.

1. [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος (ethnic) τῆς Βε]ι[θ]υνίας ?, Mitford - Nicolaou **2-3**. [e.g. ἀθλητῆς παράδοξος, ἀγ]ωνοθε|[τοῦντος - -, Mitford - Nicolaou· [νο- - - - -]ι □ κ □ ουρείου, *Salamine* **4-5**. [e.g. τοῦ καὶ γυμνασιάρχ]ου ? ν ἀγῶ[νος πενταετηρικοῦ ? Διοσ]κουρείου, Mitford - Nicolaou **6-7**. [- - νεικη]τῆς ν πεν[τάθλου, Ἀντωνεῖνου Καίσαρ]ος ἔτους ιθ', Mitford - Nicolaou.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ ἀναφέρει ἕναν ἀγωναθέτη καὶ χρονολογεῖται κατὰ τὸ ἔτος ιθ'. Βάσει τῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι τοῦ Β' αἰ. μ.Χ. Κατὰ συνέπεια, ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται κατὰ τὸ 19^ο ἔτος τῆς βασιλείας εἴτε τοῦ Τραϊανοῦ (117 μ.Χ.) εἴτε τοῦ Ἀδριανοῦ (136 μ.Χ.). Οἱ Mitford - I. Nicolaou, ἀποκαθιστῶντας Ἀντωνεῖνου Καίσαρ]ος ἔτους ιθ', χρονολογοῦν τὴν ἐπιγραφὴν τὸ 155 ἢ τὸ 178 μ.Χ. Γιὰ ἐπιγραφὰς ποὺ ἀναφέρουν ἀθλητικοὺς ἀγῶνες στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγὴ, κεφάλαιο 13: Ἀθλητισμὸς - Ἀγῶνες.

Ἀμμ. 56. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟ ΓΑΪΟ ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟ ΦΛΑΚΚΟ
123 μ.Χ.

Μαρμάρινη βάση, που μεταφέρθηκε από τη Σαλαμίνα στο Χαλέπι και είναι χαμένη από τα τέλη του ΙΘ' αιώνα.

CIG II, 2638· IGR 3, 991· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 120-1, άρ. 92 (a)· Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 56, άρ. 125.

Πβ. J. και L. Robert, *Bull. Épigra.* 1964, 539 (άπλή μνεία)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1302, άρ. 35 (άπλή μνεία), σ. 1323, ύποσ. 150 (για τις τιμητικές προς τον Αδριανό επιγραφές στη Σαλαμίνα).

[Διὶ Ὀλυμπίῳι (;) Γάιον Καλπούρνιον Γαίου υἱὸν]
Κυρεῖνα Φλάκκον, [ὑπατον, ἀνθύπατον Κύπρου,
πρεσβευτήν]
καὶ ἀντιστράτηγον αὐτοκ[ράτορος Καίσαρος Τραϊανοῦ
Αδ]-

4 [ρ]ιανοῦ Σεβαστοῦ ἐπαρχείας Λου[σιτανίας, ἡγεμόνα
λεγ(εῶνος) β' Σε]-

[β]αστήσ, ἐπιμελητήν ὁδῶν Αὐρηλίας κα[ὶ Κορνηλίας,
στρατηγόν, δή]-

[μαρ]χον, ταμίαν Ῥωμαίων, χιλίαρχον [λεγ(εῶνος) - -
, ἀρχὴν ἄρξαντα]

[τῶν] δ' ἀνδρῶν ὁδῶν ἐπιμελητή[ν, τὸν ἑαυτῆς
πάτρωνα ἢ πόλις ἡ]

8 [Σα]λαμινίων τιμῆς χάριν.

Σχόλια: στ. 4: ἐπαρχείας. Ἐναλλαγή EI ~ I για τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Για τὸν ἀνθύπατο τῆς Κύπρου τὸ 123 μ.Χ. Γάιον Καλπούρνιον Φλάκκον, ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖται καὶ στὴν **Αμμ. 57** πβ. *PIR*² C 268 καὶ F 171. Ὁ ἀνθύπατος αὐτὸς μὲ τὴν ἐπιστροφή του στὴ Ῥώμη ἔγινε ὑπατος καὶ ὡς πατρῶν τῆς Σαλαμίνας τιμᾶται ἀπὸ τὴν πόλη. Για τοὺς πατρῶνες τῶν πόλεων βλ. Lassère, *ManuelER*¹, σ. 374-5. Για τοὺς Ῥωμαίους πατρῶνες τῶν ἐλληνικῶν πόλεων βλ. Rossi, *patroni* 2001, πβ. Eilers, *patrons* 2002. Για τὰ τιμητικὰ ἐπίθετα ποὺ ἀποδίδονται στοὺς ἀνθυπάτους τῶν συγκλητικῶν ἐπαρχιῶν, ὅπως πατρῶν, σωτήρ, κτίστης κ.ά., βλ. Meyer-Zwiffelhofer 2002. Για τις τιμητικές επιγραφές για Ῥωμαίους ἀξιωματοῦχοις τῶν ἐπαρχιῶν (τυπικὲς ἐκφράσεις, μνημεῖα, πόλεις - ἐπαρχίες - πολῖτες ποὺ τοὺς τιμοῦν κτλ.) βλ. Erkelenz, *Optimo praes.* 2003, σ. 215-343. Για τὸ γένος *Quirina* βλ. **Πάφ. 5**. Για τὴ στερεότυπη ἔκφραση τιμῆς χάριν βλ. **Πάφ. 6**.

Αμμ. 57. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ [ΑΔΡΙ]ΑΝΟ

123 μ.Χ.

Πλάκα από λευκὸ μάρμαρο, ἀποτελούμενη ἀπὸ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ὕψους 0,51, μεγίστου πλάτους 0,775 καὶ πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,042 μέχρι 0,045 (φεῖ: 0,07) μ.

I. Nicolaou εἰς V. Karageorghis, *BCH* 86, 1962, σ. 404 (φωτ. πίν. 98) (= *SEG* 23, 609)· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 119-21, ἀρ. 92 (φωτ. πίν. 16,4)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 62, ἀρ. 140 (φωτ. πίν. 15).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1964, 539 (ἀπλή μνεῖα)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1302, ἀρ. 35 (ἀπλή μνεῖα), σ. 1312, ὑποσ. 90 (γιά τὴ διεκδίκηση ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα τοῦ τίτλου ἢ Κύπρου μητρόπολις) καὶ σ. 1323, ὑποσ. 150 (γιά τὶς τιμητικὲς πρὸς τὸν Ἀδριανὸ ἐπιγραφές στὴ Σαλαμίνα).

Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Τραϊανοῦ
Παρθικοῦ υἱῶ, θεοῦ Νέρουα υἱωνῶ, Τραϊανῶ
Ἀδριανῶι Σεβαστῶι, ἀρχιερεῖ μεγίστωι,
4 δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ζ', ὑπάτωι τὸ γ',
Σαλαμίς ἢ Κύπρου μητρόπολις τῶ ἑαυτῆς
πατρὶ καὶ εὐεργέτη καὶ σωτῆρι τοῦ κόσμου
διὰ Καλπουρνίου Φλάκκου ἀνθυπάτου, L ζ'.

1. [Αὐτ]οκράτορι, ὅλοι πλὴν *BCH* 2. [Παρ]θικοῦ, ὅλοι πλὴν *BCH* 3. [Ἀδρι]ανῶι, ὅλοι πλὴν *BCH* || μεγίτωι, *Salamine* 4. [δημα]ρχικῆς, ὅλοι πλὴν *BCH* 5. [Σαλαμίς], ὅλοι πλὴν *BCH* 6. [πατρὶ καὶ εὐ]εργέτη Mitford - Nicolaou· [πατρὶ ? καὶ εὐ]εργέτη *SEG* καὶ *Salamine* 7. [διὰ Καλπουρ]νίου, Mitford - Nicolaou· [διὰ (?) Καλπουρ]νίου, *SEG*· [διὰ Γ. Καλπουρ]νίου, *Salamine*.

Σχόλια: Γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /ɔ:i/ διατηρεῖται ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία στὸν στ. 3: Ἀδριανῶι Σεβαστῶι, ἀρχιερεῖ μεγίστωι καὶ στ. 4: ὑπάτωι, ἐνῶ ἔχει υἰοθετηθεῖ ἡ ἐξελιγμένη, ποὺ ἀπηχεῖ τὴν προφορὰ τῆς ἐποχῆς, στοὺς στ. 2: υἱῶ, υἱωνῶ· στ. 5: τῶ καὶ στ. 6: εὐεργέτη.

Τὸ ἕβδομο αὐτοκρατορικὸ ἔτος τοῦ Ἀδριανοῦ διήρκεσε μεταξὺ τῆς 29^{ης} Αὐγούστου τοῦ 122 μ.Χ. καὶ τῆς 28^{ης} Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἡ ἕβδομη ἀνανέωση τῆς δημαρχιακῆς τοῦ ἐξουσίας ἄρχισε στὶς 10 Δεκεμβρίου τοῦ 122 μ.Χ. Οἱ κάτοικοι τῆς Σαλαμίνας ποὺ ὑπέστησαν πολλὰς καταστροφές ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση τῶν Τουδαίων τὸ 116 μ.Χ. (βλ. Εὐσεβ. Χρον. Β' 20.297: *Τοὺς ἐν Σαλαμίνι τῆς Κύπρου Ἑλληνας Τουδαῖοι ἀνελόντες τὴν πόλιν κατέσκαψαν*)

ἀναμφισβήτητα ἐνιωθάν εὐγνωμοσύνη στὸν Ἀδριανὸ γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση καὶ ἀνάκαμψή της, πρᾶγμα ποῦ ἐγίνε εἴτε μέσω ἀπευθείας χρηματοδότησης εἴτε μέσω ἐλάττωσης τῆς φορολογίας. Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ μαρτυρεῖ τὴν εὐγνωμοσύνη τῶν κατοίκων γιὰ αὐτὴν τὴν εὐεργεσία καὶ τὸ γενικότερο ἐνδιαφέρον ποῦ ἐπέδειξε ὁ Ἀδριανὸς γιὰ τὴ Σαλαμίνα. Γιὰ τὸν τιμητικὸ τίτλο *σωτήρ* βλ. D. Erkelenz, *SCI* 21, 2002, σ. 61-77. Ἡ Σαλαμίς ἀπαιτεῖ καὶ διεκδικεῖ τὸν τίτλο ἢ *Κύπρου μητρόπολις*, ποῦ ἀποτελοῦσε προνόμιο τῆς Πάφου βλ. **Πάφ. 22**. Τὸ γεγονός αὐτὸ δείχνει τὸν ἀνταγωνισμὸ ποῦ ἐπικρατοῦσε ἀνάμεσα στὶς δύο πόλεις. Ἀξιοσημεῖωτο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι μόνο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς βασιλείας τοῦ Ἀδριανοῦ, πβ. **Ἀμμ. 59**, ἡ Σαλαμίς παρουσιάζεται νὰ διεκδικεῖ αὐτὸν τὸν τίτλο. Στὸ τρίτο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ, τὸ 99-100 μ.Χ. βλ. **Ἀμμ. 48**, ἡ Σαλαμίς ἀναφέρεται στὰ τοπικὰ κείμενα μὲ τὸν τίτλο ἢ *πόλις*. Μετὰ τὸν Ἀδριανὸ δὲν ἔχουμε μαρτυρία γιὰ τὴ διεκδίκηση αὐτῆ.

Γιὰ τὸν ἀνθύπατο τῆς νήσου κατὰ τὸ 123 μ.Χ. *Γάιον Καλπούρνιον Φλάκκον* βλ. **Ἀμμ. 56**. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Ἀμμ. 58. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟ

123 μ.Χ. (;)

Τρία συνανήκοντα τμήματα λευκῆς μαρμάρινης πλάκας: τὸ (α), μεγίστου ὕψους 0,105, μεγίστου πλάτους 0,102 καὶ πάχους 0,025 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ ἀριστερά· τὸ (β), μεγίστου ὕψους 0,10, μεγίστου πλάτους 0,17 καὶ μεγίστου πάχους 0,026 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ τὸ (γ), μεγίστου ὕψους 0,145, μεγίστου πλάτους 0,155 καὶ πάχους 0,025 μ., ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ ἄνω. Μέγιστες συνολικὲς διαστάσεις: ὕψος 0,145, πλάτος 0,425 καὶ πάχος 0,025 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,053 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 122-3, ἀρ. 93 (φωτ. σ. 122 καὶ πίν. 16,6)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 63, ἀρ. 141 (φωτ. πίν. 15).

Αὐτοκράτορι Καίσαρι, θεοῦ Τραϊανοῦ
 Παρθικοῦ υἱοῦ, θεοῦ [Νέρουα υἱωνῶ, Τραϊανῶ]
 Ἀδριανῶ, Σεβαστοῦ, ἀρχιερεῖ
 μεγίστω]

4 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

1. Αὐ[τοκράτ]ορι, *Salamine*: Αὐ[τοκράτ]ορι, Mitford - Nicolaou
 3. Αἰθ[ε]ρ[ο]σ[φ]ῶν Σαλαμῖνος, *Salamine*: Ἀδριανῶι Σεβαστ[ῶι],
 Mitford - Nicolaou 4-5. [δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ζ', ὑπάτωι τὸ
 γ'], | [Σαλαμίς (?), ἡ Κύπρου μητρόπολις κ.τ.λ.], Mitford - Nicolaou.

Οἱ πρῶτοι ἐκδότες, βασισμένοι στὴν **Ἀμμ. 57**,
 ἀποκαθιστοῦν μὲ τέτοιο τρόπο τὴν ἐπιγραφή, ὥστε νὰ
 χρονολογεῖται στὸ 123 μ.Χ.

Ἀμμ. 59. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟ
 129-130 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀριστερά,
 μεγίστου ὕψους 0,276, μεγίστου πλάτους 0,54 καὶ πάχους
 0,052 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀγορᾶς τῆς Σαλαμῖνος
 καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inn. 91.8-6.8). Τὸ
 ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,038 μέχρι 0,043 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 180, ἀρ. 15 (= *IGR* 3, 989).
 Mitford, *ABSA* 42, σ. 212, ὑποσ. 47· τοῦ ἰδίου *AJA* 65,
 1961, σ. 125 (b) (= *SEG* 20, 123). Pouilloux κ.ἄ.,
Salamine, σ. 63, ἀρ. 142 (φωτ. πίν. 15).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1312, ὑποσ. 90
 (γιὰ τὴ διεκδίκηση ἀπὸ τὴ Σαλαμῖνα τοῦ τίτλου ἡ *Κύπρου*
μητρόπολις).

[Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Τραϊανοῦ
 [Γερμανικοῦ Δακι]κοῦ Παρθικοῦ υἱῶ,
 [θεοῦ Νέρουα υἱῶ]νῶ, Τραϊανῶ Ἀδριανῶ,
 4 [ἡ πόλις ἡ Σαλα]μειν(ίων) ἡ Κύπρου
 [μητρόπολις τῶ αὐτῆς πατρι κ]α[ι]
 σ[ω]τ[η]ρ[ι].

5. [μητρόπολις (?) τὸν] σωτῆρα, Tubbs· [μητρόπολις (?) τῶ] ἐαυτῆς
 θεῶ (?) κ[α]ι σωτῆρ[ι], Mitford εἰς *ABSA*· [μητρόπολις τῶ ἰδίῳ]ι
 σωτῆρ[ι], *id.* εἰς *AJA*.

Σχόλια: στ. 4: [Σαλα]μειν(ίων). Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιὰ
 τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ
 ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/
 ἀπεδίδετο μὲ EI, βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9,

πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 και Brixhe 1987², σ. 51-53.

Για τὴ διεκδίκηση ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα τοῦ τίτλου ἡ *Κύπρου μητρόπολις*, ποὺ ἀποτελοῦσε προνόμιο τῆς Πάφου βλ. **Αμμ. 57**, πβ. **Πάφ. 22**. Για τὸν τιμητικὸ τίτλο *σωτήρ* βλ. D. Erkelenz, *SCI* 21, 2002, σ. 61-77.

Αμμ. 60. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ [ΑΔΡΙΑΝΟ] ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΙΝΥΦΟΥΣ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ Β' αἰ. μ.Χ.

(130-131 μ.Χ.)

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀριστερά, ὕψους 0,335, μεγίστου πλάτους 0,715 καὶ πάχους 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 (ὄμικρον) μέχρι 0,035 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 28-9, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 4,3)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 63-4, ἀρ. 143 (φωτ. πίν. 15).

πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1289, ὑποσ. 1 (γιά τὰ προϊόντα τῆς Κύπρου), σ. 1322, ὑποσ. 143 (γιά τὴ βιοτεχνία στὴ Σαλαμίνα) καὶ σ. 1323, ὑποσ. 150 (γιά τὶς τιμητικὲς πρὸς τὸν Ἀδριανὸ ἐπιγραφές στὴ Σαλαμίνα).

[Αύ]τοκράτορι Καίσαρι θεοῦ
Τραϊανοῦ Παρ[θικοῦ υἱῶ, θ]εοῦ Νέρουα
υἱώνῳ, Τραϊᾶ[νῶ Ἀδριανῶ Σεβα]στῶ,
4 ἀρχιερεῖ με[γίστῳ, δημαρχικῆς] ἐξουσίας
τὸ ἰδ' ἔτος, ὑπά[τῳ τὸ γ', π]ατ[ρὶ] πατρίδος,
τῶ σωτήρι καὶ εὐεργέτῃ τοῦ κόσμου
παντός, οἱ κατὰ Σαλαμεῖνα
8 λίνυφοι.

2. θεοῦ, Mitford - Nicolaou | Νερούα, *Salamine* 3.
Τραϊ[ανῶι Ἀδριανῶι Σεβα]στῶι, Mitford - Nicolaou 5.
ὑπ[ά]τῳ τὸ γ', π[ατ]ρ[ί], Mitford - Nicolaou 7.
Σαλαμίνα, Mitford - Nicolaou.

Σχόλια: στ. 7: *Σαλαμεῖνα*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I γιά τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ἡ δέκατη τέταρτη δημαρχιακὴ ἐξουσία τοῦ Ἀδριανοῦ ξεκίνησε στὶς 10 Δεκεμβρίου τοῦ 129 μ.Χ. Οἱ *λίνυφοι* (γιά

τῆ σημασία του βλ. *LSJ*⁹, σ.λ.) τῆς Σαλαμίνας εἶχαν ἀρκετὴ ἐπιρροή ὥστε νὰ ἀναθέσουν ἄγαλμα τοῦ Ἀδριανοῦ στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς πόλεώς τους. Γιὰ τὸν τιμητικὸ τίτλο *σωτήρ* βλ. D. Erkelenz, *SCI* 21, 2002, σ. 61-77.

Ἀμμ. 61. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα λευκοῦ μαρμάρου, προερχομένου ἀπὸ διακοσμημένο διάζωμα, ὕψους 0,09, πλάτους 0,09 καὶ πάχους 0,043 μ. Βρέθηκε μπροστὰ ἀπὸ τὴ σκηνὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν μέχρι τὸ 1974 στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 123, ἀρ. 94 (σκίτσο σ. 123) (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 69-70, ἀρ. 162).

[- - θεοῦ Νέρ]ουα υ[ιός ἢ υἱωνός (;) - -]

Κατὰ τοὺς πρώτους ἐκδότες πρόκειται πιθανὸν γιὰ ἐπιγραφή στὴν ὁποία ἀναφέρεται ἀνοικοδόμησις ὑπὸ τὸν Ἀδριανό. Γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησις τῆς Σαλαμίνας μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς ἀπὸ τὴν ἐπανάστασις τῶν Τουδαίων τὸ 116 μ.Χ. βλ. **Ἀμμ. 57.**

Ἀμμ. 62. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ἘΝΑΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗ

πρῶτο ἡμισυ Β' αἰ. μ.Χ.

Βάσις ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη παντοῦ ἐκτὸς ἀπὸ κάτω, ὕψους 0,35, μεγίστου πλάτους 0,45 καὶ μεγίστου πάχους 0,64 μ. Βρέθηκε δυτικῶς τῆς νεκροπόλεως τῆς Σαλαμίνας στὴν τοποθεσίαν «Σκλοινιτζιά» καὶ φυλασσόταν στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου (ἀρ. 159). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,027 μ.

I. Nicolaou, *CPRS*, σ. 125-7 (φωτ. πίν. 22)· Demougin, *ZPE* 21, 1976, σ. 135-45· Eck, *ZPE* 25, 1977, σ. 227-31 (*SEG* 26, 1486)· Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1296, ὑποσ. 31 (= *SEG* 30, 1643)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 55, ἀρ. 122 (φωτ. πίν. 13).

[- - - - -
- - - - - ἔπαρχον]
[σπείρης - - - - -] Φλ[αουσίας - - - - -,
χειλίαρχον]
[λεγεῶνο]ς ἀ' βοηθοῦ, ἐπ[αρχον εἰλης - - - - -
- - -]

- 4 [ἐπίτρο]πον ἐπαρχείας Π[αννονίας τῆς ἄνω (ἢ τῆς
κάτω), ἐπίτροπον κ']
[κληρο]νομιῶν, ἐπίτρο[οπον ἐπαρχείας - - - - -
- -]
[ἐπὶ τ]ῶν λόγων τῶν κ[αθόλου - - - - Αὐτοκράτορος]
[Καίσι]αρος Τραϊανοῦ Ἀδρι[ανοῦ Σεβαστοῦ]
- 8 [- - - -]ιος Ἀττικὸς, βοηθὸ[ς γενόμενος, τὸν]
ἐαυτοῦ εὐεργέ[την].

2. [Τίτον] Φλ[αύιον υἱόν], Nicolaou· [(prenom)] Φλ[αύ] [- - - - -
(tribu ?)], Demougin· [Διὶ or Ἐρμεῖ Νικη]φό[ρωι], Mitford 3. [-
ca. 8-]εα Βοήθου, ἐπ[ίτροπον Κύπρου (?)], Nicolaou· [- - -]εα Βοήθου,
ἐπ[ίτροπον ἐπαρχείας Ἡπείρου? vel Ἀραβίας? vel Τουδαίας?], Demougin·
[e.g. Πατροκλ]έα Βοηθοῦ, ἐπ[ίτροπον e.g. Σαλαμίνας], Mitford 4.
ἐπαρχείας Π[όντου καὶ Βιθυνίας ?], Nicolaou· ἐπαρχείας Π[όντου
Βιθυνίας, ἐπίτροπον], Demougin· ἐπαρχείας Π[όντου καὶ Βιθυνίας],
Mitford 5. ἐπίτρο[οπον κράτιστον], Nicolaou· ἐπίτρο[οπον ἐπαρχείας
Ἀσίας?], Demougin 6. κ[αθόλου Αὐτοκράτορος], Nicolaou,
Demougin καὶ Mitford 8. [Φλαύ]ιος Ἀττικὸς, Βοήθο[ν τὸν],
Nicolaou· βοηθὸ[ς ἐν Ἐώμῃ τὸν], Demougin· [Φλαύ]ι[ος ? Ἀττικὸς,
Βοήθο[υ ἀπελευθέρου (?), τὸν], Mitford.

Ὅπως ἐπισημαίνουν οἱ J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J.
Marcillet-Jaubert, ὁ [- - -]ιος Ἀττικὸς, ὁ ὁποῖος
ἔγινε βοηθός, τιμᾶ σύμφωνα μὲ τοὺς λόγους τοῦ
αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ τὸν εὐεργέτη του, ποὺ ἦταν
χιλιάρχος τῆς πρώτης βοηθητικῆς λεγεῶνος, ἔπαρχος,
ἐπίτροπος τῆς ἐπαρχείας τῆς Παννονίας, ἐπίτροπος
κληρονομιῶν καὶ ἐπίτροπος μιᾶς ἄλλης ἐπαρχίας. Ὁ Eck
ὑπῆρξε ὁ πρῶτος ἐκδότης, ποὺ θεώρησε ὅτι στοὺς πρώτους
δύο στίχους ἀναφέρονται οἱ στρατιωτικοὶ τίτλοι τοῦ
τιμωμένου καὶ ὄχι τὸ ὄνομά του, ὅπως θεώρησαν οἱ
Nicolaou, Demougin καὶ Mitford.

Ἄμμ. 63. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Β' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες
τὶς πλευρές, ὕψους 0,087, πλάτους 0,13 καὶ πάχους 0,025
μ. Βρέθηκε 150 περίπου μέτρα ἀνατολικῶς τῆς βυζαντινῆς
δεξαμενῆς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς
Ἀμμοχώστου (ἀρ. 187). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται
ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,033 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1968, σ. 81, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 19,
15)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 69, ἀρ. 158.

[- - - δημαρχικ]ῆς ἐξου[σίας - -]
[- - - εὐερ]γ[ε]τή

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

ὑπάρχουν ἐνδείξεις στὴ φωτογραφία γιὰ τὰ γράμματα ΕΝΕ, ποὺ σημειώνουν οἱ Mitford - Nicolaou.

Πιθανὸν νὰ πρόκειται γιὰ ἕνα ἀπότμημα ἀγωνιστικῆς ἐπιγραφῆς, ὅπου τιμᾶται κάποιος ἀθλητῆς πβ. **Ἀμμ. 55.**

Ἀμμ. 66. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,071, μεγίστου πλάτους 0,123 καὶ πάχους 0,023 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,035 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 31-2, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 6,2).

[- ὕπατον (;) τὸ] β' ν ἀπ[οδεδειγμένον (;)
τὸ γ' - -]

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες βάσει τῶν γραμμάτων. Πρόκειται γιὰ ἕνα ἀπότμημα τιμητικῆς ἐπιγραφῆς πρὸς αὐτοκράτορα.

Ἀμμ. 67. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟ ΑΠΕΛ[ΕΥΘΕΡΟ/Η]

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ κάτω ἀριστερά, ὕψους 0,10, πλάτους 0,095 καὶ πάχους 0,033 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 48-9, ἀρ. 27· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 94, ἀρ. 280.

- - *reliquiae* - - Α[- - - - -]
ἀπελ[ευθερ- - - - -]

Πρόκειται γιὰ μία τιμητικὴ ἐπιγραφὴ ἀπὸ ἕναν ἀπελεύθερο ἢ μία ἀπελευθέρα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γιὰ

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

τὸν πάτρωνά τους. Γιὰ τοὺς ἀπελευθέρους καὶ πάτρωνες βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 9: Ἀπελευθερωτές - Πάτρωνες. Ἀπελεύθεροι - Δοῦλοι.

Ἀμμ. 68. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω ἀριστερά, μεγίστου ὕψους 0,133, μεγίστου πλάτους 0,16 καὶ πάχους 0,023 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.21). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,032 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 194, ἀρ. 50. Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 230, ἀρ. 14. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 70, ἀρ. 163.

Μεγιστ[- - - - - - -]
Σεβαστ[- - - - - - -]
Ἀρμεν[- - - - - - -]
- - - - - - - - - - - - -

Ὁ τίτλος Ἀρμενιακὸς χρησιμοποιήθηκε γιὰ τὸν αὐτοκράτορα Lucius Verius ἀπὸ τὸ 163 μέχρι τὸ 169 μ.Χ., γιὰ τὸν Μάρκο Αὐρήλιο ἀπὸ τὸ 169 μέχρι τὸ 177 μ.Χ., ἐνῶ χρησιμοποιήθηκε σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις καὶ γιὰ τὸν Κόμμοδο βλ. Lassère, *ManuelER²*, σ. 1009-1012.

Ἀμμ. 69. Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΣΩΣΟΥ, ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑ
τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Ὅγκολιθος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ποῦ βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται πιθανὸν στὸ Μουσεῖο τοῦ Βερολίνου.

CIG II, 2639. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 57, ἀρ. 128.

Πβ. Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 205, ὑποσ. 18 (ἀπλὴ μνεία)· τοῦ ἰδίου, *OA* 6, 1950, σ. 91 (ἀπλὴ μνεία)· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1322, ὑποσ. 143 (γιὰ τὴ γερουσία) καὶ σ. 1362, ὑποσ. 389 (ἀναφορὰ στὴ ῥωμαϊκὴ πολιτεία τῶν ἀξιωματούχων στὴν Κύπρο).

[Η] κατὰ Σαλαμίνα
γερουσία
[- -]ον Σώσου ἀγορανομήσαν[τα]
4 [π]ρονοητεύσαντα, δεκαπρωτεύσ[αντα],

[κ]αὶ ἐτέρας λειτουργίας τῆ πατ[ρίδι]
ἐκτελέσαντα.

Ὁ τιμώμενος ὑπῆρξε ἀγορανόμος, προνοητὴς καὶ δεκαπρωτεύσας. Γιὰ τὴν ἔννοια τοῦ προνοητοῦ ὡς ἐπιμελητοῦ ἢ ἐπιστάτου, ποῦ ἀπαντᾷ καὶ στὶς **Λεμ. 17** καὶ **Ἀμμ. 70** καὶ **235** βλ. L. Robert, *Hellenica* 10, σ. 39 καὶ ὑποσ. 4. Γιὰ τὴν ἐπιτροπὴ τῶν δεκαπρωτῶν βλ. **Λεμ. 25**. Κατὰ τὸν Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1322, ὑποσ. 143, ἡ ὑπαρξὴ γερουσίας στὴ Σαλαμίνα εἶναι ἓνα βασικὸ στοιχεῖο γιὰ τὸ ὅτι ἡ πόλις αὐτὴ ἦταν στὴν οὐσία ἡ πιὸ σημαντικὴ πόλις τῆς Κύπρου. Ἡ γερουσία ἀπαντᾷ μόνο στὴ Σαλαμίνα, καὶ πρέπει νὰ ἦταν ἓνα σῶμα μεγαλυτέρων σὲ ἡλικία πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ψήφιζαν γιὰ τὶς τιμὲς ποῦ ἀποδίδονταν, ἐνῶ θὰ εἶχαν πιθανώτατα καὶ θρησκευτικὰ καθήκοντα. Τὸ ὄνομα Σῶσος ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Ἀμμ. 148**.

Ἀμμ. 70. Η ΙΣΙΔΩΡΑ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΤΗΣ
τέλη Β' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,195, πλάτους 0,27 καὶ πάχους 0,37 μ. Προέρχεται πιθανώτατα ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,022 (ὄμικρον: 0,014 μέχρι 0,016) μ.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 89-92, ἀρ. 48 (φωτ. πίν. 50, σ. 89)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 57-8, ἀρ. 129 (φωτ. πίν. 14).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1322, ὑποσ. 145 (ἀπλὴ μνεῖα).

[τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
[ἀγορανομή]σ[αντι][α, προ]-
[νοητ]εῦσαντα, γενό[μενον]
4 [ἐπιμε]λητῆν ἔργου Διὸς - - -
[....]σαντα, δεκαπρωτ[εύ]-
[σαντι]α, Ἰσιδώρα ἢ καὶ Σα[- -]
[- - ἐκ δια]θήκης τοῦ [ἀνδρὸς]
8 [αὐτῆς τοῦ δεῖνος τοῦ - -]Η[Τ][- - -]

2. [γυμνασιάρχ]ησ[αντι]α, Mitford 4-5. Διός,
[ἀγορα][νομή]σαντα?, Mitford 5-6. δεκαπρωτ[εύ][σαντι]α[- -], Mitford
6-7. ἢ καὶ Σα[- -]ραπ[- -]ιάς?, Mitford 8. τοῦ Μ[η]τ[- -]ροδώρου?,
Mitford.

Ἡ Ἰσιδώρα, ἡ ὁποία τιμᾶ τὸν ἄνδρα τῆς, ἀναφέρει τὰ ἀξιώματα ποῦ αὐτὸς ἔλαβε. Γιὰ τὰ ὀνόματα Ἰσιδώρος καὶ Ἰσιδώρα βλ. **Λεμ. 237**. Γιὰ τὸ *προνοητής* βλ. **Ἀμμ. 69**. Γιὰ τὴν ἐπιτροπὴ τῶν *δεκαπρώτων* βλ. **Λεμ. 25**. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ *Διὸς Ὀλυμπίου* στὴ Σαλαμίνα βλ. *Εἰσαγωγή*, κεφάλαιο 6: *Οἱ τοπικὲς λατρεῖες*, σ. 106-108. Πρόκειται γιὰ μεταθανάτιο τιμητικὴ ἐπιγραφή, βλ. **Λεμ. 45**, τὴν ὁποία χρηματοδοτεῖ ἡ Ἰσιδώρα [*ἐκ δια*]θήκης τοῦ [*ἀνδρὸς αὐτῆς*].

Ἀμμ. 71. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα, ὕψους 0,4 καὶ πλάτους 0,22 μ., ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκε τὸ 1955 στὸ βορειοδυτικὸ ἄκρο τῆς Ἀνατολικῆς Στοᾶς τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,055 μέχρι 0,06 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 55, ἀρ. 32 (φωτ. πίν. 4,1) (Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ 2. Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 140-1 (**E67**) καὶ 447-8). Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 90, ἀρ. 251).

[- - - -] βουλή Ἑ[ωμαίων] (;)
[- - δύνα]σθε (;) λόεσ[θαι]
[- - - - α]ίνοῦντε[ς - - - - -]

1. Ἑ[- - -], *Salamine*

2. [- - -]σθε, *Salamine*.

Πρόκειται γιὰ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ β' ἡμιστίχιο τριῶν δακτυλικῶν ἑξαμέτρων τιμητικῆς ἐπιγραφῆς μὲ ἀναφορὰ στὴ ῥωμαϊκὴ Σύγκλητο, πιθανώτατα γιὰ τὴ συμβολὴ τοῦ Ἑωμαίου ἀνθυπάτου στὴν ἐπισκευὴ ἢ ἐπέκταση τῶν λουτρῶν τῆς πόλης.

Ἀμμ. 72. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ [ΙΟΥΛΙΑ] ΔΟΜΝΑ,
ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ
212-217 μ.Χ.

Ὅκτώ συνανήκοντα ἀποτμήματα λευκῆς μαρμάρινης πλάκας, πάχους ἀπὸ 0,014 μέχρι 0,022 μ, ποῦ μποροῦν νὰ ὁμαδοποιηθοῦν σὲ τρία ἀσυνεχῆ τμήματα: τὸ (α), ἀποτελούμενο ἀπὸ πέντε ἀποτμήματα, μεγίστου ὕψους 0,122 καὶ μεγίστου πλάτους 0,345 μ., τὸ (β), μεγίστου ὕψους 0,095 καὶ μεγίστου πλάτους 0,11 μ καὶ τὸ (γ), ἀποτελούμενο ἀπὸ δύο ἀποτμήματα, μεγίστου ὕψους 0,19 καὶ

μεγίστου πλάτους 0,12 μ. Βρέθηκαν στην περιοχή του θεάτρου της Σαλαμίνας. Η πλάκα σε δεύτερη χρήση φέρει δύο επιγραφές, μία σε κάθε όψη (για την άλλη, που είναι λατινική αναθηματική προς τους αυτοκράτορες της πρώτης τετραρχίας βλ. **Αμμ. 118**). Μέχρι το 1974 φυλάσσονταν στο Μουσείο της Αμμοχώστου. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,045 μέχρι 0,05 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 126-7, άρ. 98 (φωτ. πίν. 20,1). Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 66, άρ. 149 (φωτ. πίν. 15).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1323, ύποσ. 151 (για τις επιγραφές από τη Σαλαμίνα που αναφέρονται στη δυναστεία των Σεβήρων).

-
----- I□Δ -----
άν□θρ[ώπ]ω□ν έ□[θνους Τουλίαν]
4 Δόμναν□ [Σεβαστήν μητέρα]
[Αύ]τ[ο]κ□[ράτορος Καίσαρος]
[Μ. Αύρηλίου Αντ]ω□ν[είνου],
[θεοῦ Λουκίου Σεπτ]ιμ[ίου Σε]-
8 [ουήρου γυναίκα]. *vac.*

2. [έλ]π□ίδ[α] τ□ο□[ῦ κόσμου ? καί], Mitford - Nicolaou 3.
άνθρῶ[π]ων έ[θνους, Mitford - Nicolaou 4. Δόμναν, Mitford -
Nicolaou 5. [Αύ]τ[ο]κ[ράτορος, *Salamine*

Για τις επιγραφές που αναφέρονται στην *Julia Domna* βλ. **Λεμ. 24**.

Αμμ. 73. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ (;), ΥΙΟ ΤΗΣ [ΙΟΥ]ΔΙΑ[Σ ΔΟΜΝΑΣ] (;) 212-217 μ.Χ. (;)

Πλάκα από υπόλευκο μάρμαρο, αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, μεγίστου ύψους 0,093, μεγίστου πλάτους 0,156 και πάχους 0,028 μ. Βρέθηκε στην ορχήστρα του θεάτρου της Σαλαμίνας και φυλασσόταν στο Μουσείο της Αμμοχώστου.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 127-8, άρ. 99 (φωτ. πίν. 20,3).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1323, ύποσ. 151 (για τις επιγραφές από τη Σαλαμίνα που αναφέρονται στη δυναστεία των Σεβήρων).

Σαλαμίς. Τιμητικές επιγραφές.

[- - e.g. Του]λία[ς (;) Δόμνης Σεβαστῆς, θεοῦ Λ.
Σεπτιμίου]
[Σεουήρου Εὔσεβοῦ]ς□ Περ□[τίνακος Σεβαστοῦ
γυναικός - -]
- - - - -
- - - - -

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ποὺ ἀναφέρονται στὴν *Julia Domna*
βλ. **Λεμ. 24.**

Αμμ. 74. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ

217 μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες
τὶς πλευρὲς, ὕψους 0,205, μεγίστου πλάτους 0,193 καὶ
πάχους 0,02 μ. Βρέθηκε 15 περίπου μέτρα δυτικῶς τοῦ ναοῦ
τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς
Ἀμμοχώστου (ἀρ. 188). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται
ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1968, σ. 80-1, ἀρ. 14 (φωτ. πίν.
19, 14)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 66, ἀρ. 150.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1323, ὑποσ. 151
(γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα ποὺ ἀναφέρονται στὴ
δυναστεία τῶν Σεβήρων).

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Ἄν]-
[τωνῖνον Εὔσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν, Παρ]-
[θικὸν μέγιστον, Βρεταννικὸν μέγιστον],
4 [Γερμανικὸν μέγιστον, Ἀδιαβηνικόν],
[δημαρχικῆς ἐξουσί]ας, πατέρα□ [πατρί]-
[δος, τὸν γῆς καὶ θα]λ□άσσης καὶ π[αντὸς]
[ἀνθρώπων γένο]υς δεσπότην, [Σαλαμι]-
8 [νίων ἢ πόλις διὰ Καλ]λίστράτο[υ - - - -]
- - - - - L κ'.

5. πατέρ□α, Nicolaou· πατέρα, *Salamine*
Salamine.

6. θα]λάσσης,

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται τὸ εἰκοστὸ καὶ τελευταῖο
ἔτος (στ. 9) τῆς βασιλείας τοῦ Καρακάλλα, δηλ. τὸ 217
μ.Χ. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75.**

Αμμ. 75. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

217 μ.Χ. (;)

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

- - - - - κοσ- - - - - | - - - τοῦ π□ (ου γ□), *Salamine*.

Ἡ ἀποκατάσταση ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες γίνεται *exempli gratia*. Οἱ τίτλοι τοῦ Καρακάλλα εἶναι στὴν ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ ὄνομα τῆς Τουλίας Δόμνας ὡς μητέρας τοῦ Γέτα καὶ γυναίκας τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ ἀναφέρονται στὴν *Julia Domna* βλ. **Λεμ. 24**.

Αμμ. 76. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Βάση ἀγάλματος (ἢ στήλη) ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,13, μεγίστου πλάτους 0,21 καὶ πάχους 0,17 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 7572 = E. 173). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,032 μ.

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 92, ἀρ. 263.

- - -Π□ΗΕΙΑ- - - - -
- - - - -Κ□ΙΟΣ- - - - -

Αμμ. 77. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΛΕΡΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΤΙΣΤΙΟΥΣ SABINUS
293-305 μ.Χ.

Κίων ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ποῦ χρησιμοποιήθηκε ὡς βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,86 καὶ διαμέτρου 1,27 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὴ βόρεια πάροδο τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας. Ὁ λίθος σὲ τρεῖς χρήσεις φέρει τρεῖς ἐπιγραφές (γιὰ τὶς ὑπόλοιπες βλ. Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 168, ἀρ. 132, ἐπιγραφή τοῦ Ε' - ΣΤ' αἰ. μ.Χ., καὶ **Αμμ. 104**, ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κόμμοδο). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴ τὴν τιμητικὴ ἐπιγραφή κυμαίνεται ἀπὸ 0,033 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *Acta*, σ. 381-3 (φωτ. πίν. 40) (= *AE* 1971, 466 καὶ 1972, 667)· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 167-8, ἀρ. 131 (φωτ. πίν. 19,2)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 68, ἀρ. 155 (φωτ. πίν. 16).

Laetitiaē publicae
caerimoniarumque
omnium auctori D(omino) n(ostro)
4 Maximiano nob(ilissimo)
Caesari ἐλλείπει

Σαλαμίς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Antistius Sabinus, v(ir) p(erfectissimus),
praeses prov(inciae) Cypri,
8 d(evotus) n(umini) m(aiestati)q(ue) eius.

Ἡ τετραρχία δημιουργήθηκε τὴν 1^η Μαρτίου τοῦ 293 μ.Χ. μὲ τὸν Διοκλητιανὸ ὡς Αὐγούστο στὴν Ἀνατολή καὶ τὸν Γαλέριο ὡς Καίσαρα, καὶ μὲ τὸ Μαξιμιανὸ ὡς Αὐγούστο στὴ Δύση μὲ τὸν Κωνσταντίο Χλωρὸ ὡς Καίσαρα. Ὁ Διοκλητιανὸς καὶ ὁ Μαξιμιανὸς παραιτήθηκαν τὴν 1^η Μαΐου τοῦ 305 μ.Χ. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται ἀνάμεσα στὶς δύο αὐτὲς ἡμερομηνίες. Στὴν ἐπιγραφή τιμᾶται ὁ Γαλέριος (*C. Galerius Valerius Maximianus*) ὡς Καίσαρ ἀπὸ τὸν Ἀνθέστιο Σαβίνο, ποὺ κυβέρνησε τὴν Κύπρο μέσα στὰ ἔτη 293 μὲ 305 μ.Χ. Ὁ Ἀνθέστιος Σαβίνος ἀπαντιᾷ καὶ στὶς ἐπιγραφές **Αμμ. 78, 117** καὶ **118**.

Αμμ. 78. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟ ΧΛΩΡΟ ΑΠΟ ΤΟΝ
ANTISTIUS
SABINUS
293-305 μ.Χ.

Κίων ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ποὺ χρησιμοποιήθηκε ὡς βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,86 καὶ διαμέτρου 0,80 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὴ νότια πάροδο τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας. Ὁ λίθος φέρει τρεῖς ἐπιγραφές (γιὰ τὶς ὑπόλοιπες, Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 116, ἀρ. 90, ποὺ εἶναι ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Δ' - Γ' αἰ. π.Χ., καὶ **Αμμ. 105**, ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κόμμοδο). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *Acta*, σ. 381-3 (φωτ. πίν. 39) (= *AE* 1971, 465 καὶ 1972, 666)· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 165-7, ἀρ. 130 (φωτ. πίν. 19,1)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 68, ἀρ. 154 (φωτ. πίν. 16).

Laetitiaē publicae
caerimoniarumque
omnium auctori D(omino) n(ostro)
4 Constantio nob(ilissimo) Caesari,
Antistius Sabinus,
v(ir) p(erfectissimus), praeses prov(inciae)
Cypri, d(evotus) n(umini) m(aiestati)q(ue)
8 eius.

Γιὰ τὴ χρονολόγηση αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ γιὰ τὸν Ἀνθέστιο Σαβίνο βλ. **Αμμ. 77**.

Σαλαμὶς. Τιμητικὲς ἐπιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

II 18.3, 1990, σ. 2189, ὑποσ. 64 (b) (γιά τῖς ἐπιγραφές πρὸς τὸν Δία Ὀλύμπιο).

Διὶ Ὀλυμπίωι
Κυπρίων τὸ κοινὸν Ἐμπυλον
Ἐμπύλου τοῦ Χαρία γυμνασιάρχῃ-
4 σαντα τὸ θ' L ἐκ τοῦ ἰδίου προῖκα.

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται εἴτε τὸ ἔνατο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου (19 π.Χ.) ἢ τὸ ἔνατο ἔτος ποῦ ἡ Κύπρος ἔγινε συγκλητικὴ ἐπαρχία (14 π.Χ.). Γιά τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ Διὸς Ὀλυμπίου στὴ Σαλαμίνα βλ. Εἰσαγωγὴ, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 106-108. Γιά τὸ Κοινὸν τὸ Κυπρίων βλ. Εἰσαγωγὴ, κεφάλαιο 11: Κοινὸν Κυπρίων, πβ. Cayla, εἰς *L'hellénisme d'époque romaine*, σ. 239-241. Τὸ ὄνομα Ἐμπυλος ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Ἀμμ. 94**. Γιά τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Ἀμμ. 81. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ

Α' αἰ. π.Χ. - Α' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀριστερὰ καὶ ἄνω, ὕψους 0,405, μεγίστου πλάτους 0,17 καὶ πάχους 0,02 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,05 (ὀμικρόν: 0,02) μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 43-4, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 6,1)· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 30, ἀρ. 59 (φωτ. πίν. 5).

	[Ἀγαθῆ]	Τύχη	
	[ὄνομα]		ον
	[πατρωνύμιο]	ήτου	
4	[- - - - - - - -]		χια

Οἱ Mitford - Nicolaou χρονολογοῦν τὴν ἐπιγραφὴ κατὰ τῖς ἀρχές τοῦ Γ' αἰ. μ.Χ. κάνοντας τῖς ἀκόλουθες ἀποκαταστάσεις: **1.** [- - - - Εύσεβῆ Εὐ]τυχή **2.** [- - - - - Σεβαστ]τὸν **3.** [διὰ - - - - - - - -]ΗΤ□ΟΥ **4.** [ἀνθυπάτου ? ἢ Κυπρίων ἐπαρ]χία ?. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ἡ χρονολόγησις, ποῦ υἰοθετεῖται ἐδῶ, ἔγινε ἀπὸ τοὺς J. Rouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert.

Ἀμμ. 82. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΕΡΜΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΓΟΡΑ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΤΕΥΚΡΟΥ, ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟ

Α' αἰ. π.Χ. - Α' αἰ. μ.Χ.

Κυλινδρικός βωμὸς ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, διακοσμημένος μὲ ἄνθη καὶ ὀπῶρες, ὕψους 1,15 καὶ διαμέτρου 0,645 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀνατολικῆς στοᾶς τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,028 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 11-1, ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 1,3)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 25, ἀρ. 44 (φωτ. πίν. 4).

Ἑρμεῖ ἐπηκόω
Διαγόρας Τεύκρου
ὁ εἰς αἰῶνα
γυμνασίαρχος.

Γιὰ τὸ ἐπίθετο ἐπήκοος βλ. **Λευκ. 12**. Τὸν τίτλο ὁ εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος φέρει καὶ ὁ Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὔηρανιανός, βλ. **Ἀμμ. 30**.

Ἀμμ. 83. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΛΙΒΙΑ,
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
πρὶν τὸ 14 μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη κάτω, ὕψους 0,19, πλάτους 0,77 καὶ πάχους 0,725 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀγορᾶς τῆς Σαλαμίνας καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέση. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,032 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 176, ἀρ. 5 (*IGR* 3, 984· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 227, ὑποσ. 110· I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 78· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 27, ἀρ. 47).

Πβ. Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 228, ὑποσ. 115 (ἀποκατάσταση τέταρτου στίχου).

Διὶ Ὀλυμπίωι
Λιβίαν τὴν γυναῖκα τοῦ
[Αὐ]τοκράτορος Καίσαρος,
[θεοῦ υἱοῦ, θεοῦ Σ]εβ[α]στοῦ

4. [θεοῦ υἱοῦ, θεοῦ Σ]εβ[α]στοῦ, Mitford: Σ]εβ[α]στοῦ, Tubbs· *nil*, Nicolaou.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται πρὶν τὸ 14 μ.Χ., ἀφοῦ μετὰ τὸ θάνατο τοῦ συζύγου της ἡ Λιβία Δρούσιλλα μετωνομάσθη *Iulia Augusta* καὶ στὶς περισσότερες ἑλληνόφωνες περιοχὲς

τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἀναφέρεται ὡς θεὰ *Τουλία Σεβαστή* βλ. Hahn, *Livia* 1994, σ. 38-43 καὶ 322-6. Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ *Διὸς Ὀλυμπίου* στὴ Σαλαμίνα βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 106-108.

Ἀμμ. 84. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΓΛΩΣΣΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΙΒΕΡΙΟ 14-37
μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιὰ, ὕψους 0,24, πλάτους 0,27 καὶ πάχους 0,09 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ *Διὸς* στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 6154 = E. 124). Τὸ ὕψος τῶν λατινικῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,038 μ., ἐνῶ τὸ ὕψος τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,021 μέχρι 0,023 μ.

J. Marcillet-Jaubert, *Colloque Salamine*, σ. 289-92 (φωτ. σ. 291) (*SEG* 30, 1645·). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 60, ἀρ. 133 (φωτ. πίν. 14) (*AE* 1989, 736· *AE* 1991, 1571).

Πβ. Corbier, *MEFRA* 103, 1991, σ. 680 (πίν. 4).

Ti(berio) Caesa[ri Augusto - - - - -
- - -]
L(ucius) Mar[- - f. Stell. - - procos. Cypri
(;)]
Τιβεριῶ Κα[ίσαρι - - - - -
- - - -]
4 δημαρχ[ικῆς ἐξουσίας τὸ - - Λούκιος Μαρ- -
]
 Στηλλ[ατῖνα - - - - -
- - - - -]
 ἐλλείπει.

Ἡ ἀποκατάσταση τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀναθημητοῦ εἶναι ἀβέβαια. Ἡ πρώτη ἐκδότρια, ἀφοῦ πρῶτα δίδει ἕναν κατάλογο τῶν κυβερνητῶν τῆς Κύπρου κατὰ τὰ ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου, θεωρεῖ ὅτι πρόκειται γιὰ ἕναν ἀνθύπατο τῆς Κύπρου ἀλλὰ μίᾳ τέτοια ἀποψη εἶναι πολὺ ὑποθετικὴ. Ἡ *Stellatina* εἶναι ἀκόμη μιὰ φυλὴ ποὺ ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὶς ἄλλες φυλές βλ. Πάφ. 151.

Ἀμμ. 85-86. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΣΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΙΒΕΡΙΟ

Ἀμμ. 85: 2 π.Χ. - 2 μ.Χ. **Ἀμμ. 86:** 20-23 μ.Χ.

Μαρμάρινος ὀγκόλιθος, ποῦ πιθανῶς ἀπεκόπη ἀπὸ ἀρχαῖο βωμό, μὲ σκοπὸ νὰ κατασκευασθεῖ βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,245 καὶ πλάτους 0,57 μ. Ὅταν μελετήθηκε ἀπὸ τὸν Mitford, ποῦ ἔγραφε τὸ 1946, βρισκόταν ἐντοιχισμένος κοντὰ στὴν πύλη τῆς Ἀμμοχώστου. Πρόκειται γιὰ παλίμψηστη ἐπιγραφή.

IGR 3, 997· CIG II, 2630· Mitford, ABSA 42, 1947, σ. 222-5, ἀρ. 9 (φωτ. σ. 223) (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 59, ἀρ. 131).

Πβ. Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 27, ὑποσ. 3 καὶ σ. 130, ὑποσ. 5 (μνεία τῆς **Ἀμμ. 85**)· Mitford, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1323, ὑποσ. 149 (ἀπλή μνεία).

- (85) [Αὐτοκράτορι Καίσαρι]
[θεοῦ υἱῶι Σεβαστῶι]
[- - - - - ἀρχιερεῦς]
4 διὰ βίου αὐτοῦ καὶ τῶν
διδύμων υἱῶν [αὐτοῦ (;)]
Γαίου καὶ Λουκίου Καισά[ρων],
γυμνασιαρχῶν, τῶι ἑαυτ[οῦ]
8 [εὐ]εργέτη[ι (ἔτους)] κ[α]δ'.

Σχόλια: στ. 7: τῶι. Γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /ɔ:i/ διατηρεῖται ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία.

Ὁ ἀρχιερέας τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου, ποῦ ἦταν καὶ γυμνασίαρχος (πιθανὸν ὁ Ὑλλος Ὑλλου, βλ. **Ἀμμ. 19**, σύμφωνα μὲ τὸν Mitford) ἀναθέτει αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή στὸν αὐτοκράτορα καὶ στοὺς ἔγγονοὺς του (τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Τουλίας, θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος) μεταξὺ 2 π.Χ. καὶ 20 Αὐγούστου τοῦ 2 μ.Χ., ὅποτε πέθανε ὁ Λούκιος.

- (86) [Τιβερίωι Καίσαρι]
[θεοῦ υἱῶι θεῶι Σεβαστῶι]
[- - - - - ἀρχιερεῦς]
4 διὰ βίου αὐτοῦ καὶ τῶν
διδύμων υἱῶν Δρ[ο]ί[σ]ου Κα[ί]σ(αρος)
Τιβερίου καὶ Γερμανικοῦ Καισά[ρων]
γυμνασιαρχῶν, τῶι ἑαυτ[οῦ]
8 [εὐ]εργέτη[ι (ἔτους)] κ[α]δ'.

Α. 8. κ[α]δ', *Salamine*: κ[α]δ', Mitford
Δ[ρούσου Καίσαρος], IGR

Β. 5.
8. κ[α]δ', *Salamine*: κ[α]δ',

Ὁ ἴδιος ἄνδρας, ἀρχιερέας τώρα τοῦ Τιβερίου καὶ τῶν ἐγγονῶν του, ποῦ ἦταν καὶ πάλι γυμνασίαρχος, ἀλλάζει τὴν ἐπιγραφή γιὰ νὰ ταιριάζει μὲ ἐκείνη τὴν ἐποχή, γιὰ νὰ εἶναι σύγχρονη. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται μεταξὺ 19 μ.Χ., ὅποτε γεννήθηκαν ἀπὸ τὸν Δροῦσο ὁ Γερμανικὸς καὶ Τιβέριος, καὶ 23 μ.Χ., ὅποτε ἀπεβίωσε ὁ Γερμανικὸς. Τιμητικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν Δροῦσο ἀπαντιᾷ καὶ στοὺς Σόλους (βλ. **Λευκ. 4**) ἐνῶ μαρτυρεῖται καὶ τιμητικὴ ἐπιγραφή γιὰ τὸν Γερμανικὸ στοὺς Χύτρους (**Λευκ. 48**).

Ἀμμ. 87. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΙΒΕΡΙΟ
μετὰ τὸ 27 μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη σὲ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω, μεγίστου ὕψους 0,165, μεγίστου πλάτους 0,27 καὶ πάχους 0,18 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς ἀγορᾶς τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσεται στὸ Βρεταννικὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,02 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 174-5, ἀρ. 1· *CIL* 3, 12104· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 60, ἀρ. 132.

Πβ. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 52, ὑποσ. 2 (20) (παράθεση ἐπιγραφῆς) (= *AE* 1953, 169b)· Corbier, *MEFRA* 103, 1991, σ. 680 (φωτ., πίν. 5).

[Ti. Caesari divi Aug. f. divi] Iuli nepoti
Aug(usto)
[pontifici maximo, tribunic]iae potestatis
[senatus Sal]amin<i>orum
4 [statuam ponendam atque decora]ndam curavit
idem
[dedicavit praesente] C. Lucretio Rufo.

Ὁ Tubbs ἀποκαθιστᾷ ὡς ἐξῆς:

[In honorem]
[Ti. Caesaris divi Aug. f.]
[divi] Iuli nepoti(s) Aug. [pont. Max.]
4 [tribunic]iae potestatis [et Iuliae]
[Augustae] minorum [nostrorum]
[facien]dam curavit ide[m dedicavit]
. C. Lucretio Rufo.

Ὁ Mommsen ἀποκαθιστᾷ ὡς ἐξῆς:

[Ti. Caesaris divi Aug. f.]
[divi] Iuli nepoti Au[g. pont. max.] (*sic*)
[tribunic]iae potestatis [- - - -]
4 [Sala]minorum [senatus]
[facien]dam curavit ide[m dedicavit]
[- - -] C. Lucretio Rufo [- - -].

Ο Mitford στον στίχο 5, ἀντὶ γιὰ *praesente* ποὺ ἀποκαθιστοῦν οἱ J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert, ἀποκαθιστᾶ *procos*. Γιὰ τὸν Γάιο Λουκρήτιο Ροῦφο, ὁ ὁποῖος εἶχε σίγουρα κάποιο ἀξίωμα ἀλλὰ ὄχι ἀπαραιτήτως αὐτὸ τοῦ ἀνθυπάτου βλ. *PIR*², L 411.

Ἀμμ. 88. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ [ΝΕΡΩΝΑ]

60-61 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω, μεγίστου ὕψους 0,11, μεγίστου πλάτους 0,255 καὶ πάχους 0,03 μ. Βρέθηκε βορειοανατολικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται στὶς δύο πρώτους στίχους ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,018 (ζῆτα: 0,02) μ. καὶ στὸν τρίτο εἶναι 0,015 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 184, ἀρ. 22 (*IGR* 3, 986· Mitford, *ABSA* 42, 1947, σ. 220 = *SEG* 30, 1646)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 61, ἀρ. 135 (φωτ. πίν. 14).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1949, 217 (ἀπλή μνεία).

[Αὐτοκράτορι Νέρωνι Κλαυδίῳ]

[Καίσαρι Σεβ]αστῷ Γερμαν[ικῷ, δημαρχι]-

[κῆς ἐξουσίας τ]ὸ ζ', αὐτοκράτορι τὸ ζ',

ὑπάτ[ω τὸ δ'],

4 [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος - -]ρος τῷ ἰδίῳ θεῷ καὶ σωτήρι ἐκ τοῦ ἰδ[ίου]

4. [Κυπρίων ἢ νῆ]σος τῷ ἰδίῳ, Tubbs· [πατρίδος (?), ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] Ρ□ΟΣ τῷ ἰδίῳ, Mitford || ἐκ τοῦ ἰ[δίου καθιέρωσεν (?)], Mitford.

Ἡ ἑβδομη *tribunicia potestas* τοῦ Νέρωνος ἄρχισε τὴν 1^η Ἰανουαρίου τοῦ 60 μ.Χ. Τὸ ἴδιο ἔτος ἄρχισε καὶ τὸ ἑβδόμο αὐτοκρατορικὸ του ἔτος, ἀλλὰ ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία εἶναι ἀβέβαια, πβ. *PIR*², D 129. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές τῆς Κύπρου ποὺ σχετίζονται μὲ τὸν Νέρωνα βλ. **Ἀμμ. 22**. Γιὰ τὸν τιμητικὸ τίτλο *σωτήρ* βλ. D. Erkelenz, *SCI* 21, 2002, σ. 61-77.

Ἀμμ. 89. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΕΡΩΝΑ (;)

μέσα Α' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,086, μεγίστου πλάτους 0,05 καὶ μεγίστου πάχους 0,114 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν περιοχὴ «Τούμπα τοῦ Μιχαήλη» καὶ θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὸ 1890. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,01 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 189, ἀρ. 38 (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 62, ἀρ. 137).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1354, ὑποσ. 330 (ἀποκατάσταση τοῦ δεύτερου στίχου) καὶ *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2200, ὑποσ. 129 (ἀποκατάσταση τοῦ δεύτερου στίχου) (= *SEG* 40, 1374).

[Αύ]τοκρά[τορ- - -]
 - - - ΗΕΡΩΝ - - - -
 - - - υς εκ- - - - - - - -
 4 - - - ΓΥΝ- - - - - - - -

1-2. [- -αύ]τοκρά[τορος - - -] | [- - - τ]ῆς Ἑώμ[νης - - -], Mitford.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ, σύμφωνα μὲ τοὺς J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert, εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀναθηματικὴ, ἀφοῦ ὁ στ. 2 μπορεῖ νὰ ἀποκατασταθεῖ ὡς (N) ἔρων[α].

Ἀμμ. 90. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΣ ΤΩΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Ο[ΥΕΣΠΑΣΙΑ]ΝΟ

70-72 μ.Χ.

Ὀγκόλιθος ἀπὸ λευκόφαιο ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,28, πλάτους 0,695 καὶ πάχους 0,78 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 6155 = E.125). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,02 μ.

Roesch, *BCH* 95, 1971, σ. 573-80. J. - P. Rey-Coquais, *ADAJ* 25, 1981, σ. 30-1 (*SEG* 30, 1647 καὶ 31, 1362). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 62, ἀρ. 138 (φωτ. πίν. 14).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1351, ὑποσ. 313 (ἀποκατάσταση τῶν στ. 7-8) καὶ *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2198, ὑποσ. 118 (γιὰ τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς Κύπρου).

Αὐτοκρά[τ]ο[ρ]α ν Καίσαρ[α] Ο[ύ]εσπασια]-
 νὸν Σεβαστὸν ν ἀρχιερέα ν μέγιστον ν
 [κ]αὶ πατέρα δήμου Ἑώμης ἡγεμονίδος ν
 4 [ἀ]νικῆτου ν οἱ Σαλαμινίων γυμνασίαρχοι ν

Σαλαμίς. Αναθηματικές επιγραφές.

Διόδωρος ν Διοδώρου ν ὁ ἀρχιερεὺς ν
τῆς Κύπρου τοῦ Σεβαστοῦ Κ[α]ί[σ]α[ρ]ο[ς]
ν
κ[α]ί τῆς ἐπαρχ[ε]ίας - - - - -
- - - -]
8 [ἐπεμελήθη (:)]

7-8. τῆς ἐπαρχ[ε]ίας τῆς μητροπόλεως ἐπεμελήθη], Roesch· τῆς ἐπαρχ[ε]ίας Τύχης, καθιέρωσεν], Mitford.

Ὁ Διόδωρος, υἱὸς τοῦ Διοδώρου, ἀρχιερεὺς τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος (δηλ. τοῦ Οὐεσπασιανοῦ) σὲ ὀλόκληρη τὴν Κύπρο, ἐπέβλεψε τὴν ἀνάθεση ἀγάλματος τοῦ αὐτοκράτορος ἀπὸ τοὺς γυμνασιάρχους τῆς πόλεως. Γιὰ ἀρχιερεῖς ὀλόκληρης τῆς νήσου, πβ. Πάφ. 78 (ἀρχιερασάμενον νησιωτικῶς τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος), Λάρ. 9 (ἀρχιερέα τῆς νήσου), Ἀμμ. 19 (ἀρχιερευσάμενον τῆς Κύπρου τοῦ Σεβαστοῦ) Ἀμμ. 30 ([ἀρχ]ιερασάμενον τῆς Κύπρου). Τὸ ὄνομα Διόδωρος μαρτυρεῖται καὶ στὶς Λεμ. 522, 705 καὶ Ἀμμ. 16. Ἡ ἀποκατάσταση τοῦ Roesch εἶναι ἀμφίβολη ἀφοῦ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ Σαλαμίς διατηρεῖ τὸν τίτλο μητρόπολις καὶ κατὰ τὴ δυναστεία τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων, ἐνῶ κάτι τέτοιο δὲν ἀπαντᾷ σὲ ἐπιγραφὰς ἐκείνης τῆς περιόδου.

Ἀμμ. 91. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὰς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,65, μεγίστου πλάτους 0,55 καὶ πάχους 0,042 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (inv. 84.12-10.265). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,011 μέχρι 0,013 μ.

Marshall, *GIBM* 4, 981· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 69, ἀρ. 160.

[- - - - - Κα]ίσαρο[ς - - - -]
[- - Αὐτοκράτ]ορος [- - - - -]
[- - - - - Καίσ]αρο[ς - - - -]
- - - - *reliquiae* - - - -

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται βάσει τῶν γραμμάτων.

Ἀμμ. 92. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΤΟΝ ΔΙΑ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Σαλαμίς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,105, μεγίστου πλάτους 0,085 καὶ πάχους 0,048 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν τοποθεσία «Τούμπα τοῦ Μιχαήλη», ἓνα περίπου χιλιόμετρο νοτιοδυτικῶς τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Διός, καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (inv. 91.8-6.14). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,012 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 188, ἀρ. 35· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 27, ἀρ. 49 (φωτ. πίν. 5).

- - -α□νο□- - -
- - Δ□ιός Ι[- - -]
- -ς Φιλοκυ□[- - -]

2. τὸ τοῦ] Διός ἰ[ερόν ?], Tubbs
Tubbs.

3. Φιλοκ[ύπρου],

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τῶν γραμμάτων. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Ἀμμ. 93. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Α' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο ἀποκεκρουμένη δεξιᾶ, μεγίστου ὕψους 0,11, μεγίστου πλάτους 0,18 καὶ πάχους 0,165 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν τοποθεσία «Τούμπα τοῦ Μιχαήλη» καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,019 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 190, ἀρ. 41 (*IGR* 3, 990)· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 109, ὑποσ. 1· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 69, ἀρ. 159.

Αὐτοκράτ[ορ - - - - - - - - - - -]
ἀρχιερ□[- - - - - - - - - - -], δημαρ]-
χ□ι□κ□[ῆς ἐξουσίας τὸ - - - - - - - - - -]

Παρατίθεται τὸ κείμενο τῶν ἐκδοτῶν τοῦ *Salamine* 1. Αὐτοκράτ[ορι Καίσαρι τῷ δεῖνι ὁ δεῖνα], Tubbs· Αὐτοκράτ[ορα Καίσαρα - - - -], Mitford - Nicolaou 2. ἀρχιερ[εῖ μεγίστω κ.τ.λ.], Tubbs· ἀρχιερ[έα μέγιστον, - - - -], Mitford - Nicolaou 3. *nil* Tubbs· ἀπο□[δεδειγμένον τὸ - - - -], Mitford - Nicolaou.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τῶν γραμμάτων. Ὁ αὐτοκράτορας στὸν ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ ἐπιγραφή μπορεῖ νὰ

εἶναι ὁ Αὔγουστος ἢ, καὶ πιὸ πιθανόν, ὁ Οὔεσπασιανὸς ἢ ὁ Τίτος.

Ἀμμ. 94. ΚΤΗΡΙΑΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ: ΑΦΙΕΡΩΣΗ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΤΙΣΜΑ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ἡ χαμένη ἀπὸ τὸ 1890 ἐπιγραφή σὲ μαρμάρينو ὀγκόλιθο βρέθηκε σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο ἐκδότη στὴν περιοχὴ τῆς ἀρχαίας Σαλαμίνας.

Σακελλαρίου, *Κυπριακά* I, σ. 171 (*LBW* 2758· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 2, ὑποσ. 3· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 21, ἀρ. 36).

Πβ. Masson, *Bull. Épigra.* 1988, 889 (ἀπλή μνεία).

[Σαλα]μινίων τῆ πόλει καὶ τῷ δήμῳ
[Στασικρά]της Ἐμπύ[λου] καὶ Τάσων Καρπ-
ίωνος [ἀγ]ορανομοῦντες

4 - - - - - τοίας κατεσκεύασαν.

2. [Πασικρά]της?, *LBW*
Mitford.

4. [στοὰς παν]τοίας κατεσκεύασεν,

Γιὰ τὸ ὄνομα *Στασικράτης* βλ. **Λεμ. 299.** Πιθανὸν νὰ πρόκειται γιὰ ἀπόγονο τοῦ Ἐμπύλου, υἱοῦ τοῦ Ἐμπύλου καὶ ἐγγονοῦ τοῦ Χαρία, ποῦ διετέλεσε γυμνασίαρχος τὸ 19 ἢ 14 π.Χ. μὲ δικά του ἐξοδα βλ. **Ἀμμ. 80.** Πρόκειται γιὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή σὲ κάποιο δημόσιο κτίσμα, ποῦ κατὰ τὸν Mitford εἶναι οἱ στοές.

Ἀμμ. 95. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιὰ καὶ ἄνω, ὕψους 0,082, μεγίστου πλάτους 0,113 καὶ πάχους 0,062 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἅγιος Θεόδωρος, εἴκοσι δύο περίπου χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (*Inv.* 1945/IV-16/2, *Inscr.* 164). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,008 μέχρι 0,011 μ.

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 121-2, ἀρ. 22 (φωτ. πίν. 46,22) (= *SEG* 20, 131)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 21-2, ἀρ. 40 (φωτ. πίν. 4).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1962, 336 (ἀπλή μνεία).

Ἀγα[θῆι Τύχηι].

Ἐχρηματίσθη - - - - -
βωμὸν καὶ κα[θέδραν ἀναθεῖναι]

4 βουθυσία[- - - - - - - - - - - - - - - -]
vac.

2. ἐχρηματίσθη [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνα], Mitford 3. καὶ κα[- -
- - - -], *Salamine* 4. βουθυσία[ις τοῦ - - - L], Mitford.

Γιὰ τὸ χρηματίζω βλ. L. Robert, *Hellenica* 1, σ. 72 καὶ 2, σ. 148, πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1962, 307. Σὲ κάποιο ἄτομο δόθηκαν ὁδηγίες νὰ ἀφιερῶσει ἓνα βωμὸ καὶ μία ἐξέδρα στὸν τοπικὸ ναὸ γιὰ κάποιον ἀποθανοῦντα. Δὲν ἔχουν βρεθεῖ ἄλλες ἐπιγραφές στὸν Ἅγιο Θεόδωρο, ὥστε νὰ ἔχουμε περισσότερες πληροφορίες γιὰ τὴν ἐκεῖ λατρεία.

Ἀμμ. 96. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗ [NEM]ΕΣΙΝ (;) ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΟΥΛΠΙΚΙΟ [ΠΑΓΚΛΕΑ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ]

τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα κυκλικῆς βάσης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,051, μεγίστου πλάτους 0,235 καὶ μεγίστου πάχους 0,08 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,03 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 142, ἀρ. 104 (φωτ. πίν. 16,1a)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 28, ἀρ. 55.

[Νεμ]έσει (;) Σουλπίκιος [Παγκλῆς Οὐηρανιανός
- - -]

Ἡ *Νέμεσις* ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Ἀβ. Πρ. 3**. Ἡ παρουσία τῆς θεᾶς στὸ θέατρο πρέπει νὰ σχετίζεται μὲ τὴν ἐμπύχωση τῶν ἀθλητῶν καὶ ἴσως τῶν ξιφομάχων κατὰ τοὺς ἐκδότες τοῦ *Salamine*. Γιὰ τὸν Σέρουσιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὐηρανιανὸν βλ. **Λάρ. 179** καὶ γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**.

Ἀμμ. 97. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ [ΣΕΡΟΥΙΟ ΣΟΥΛ]ΠΙΚΙΟ ΠΑΓΚΛ[ΕΑ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟ]
τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα βάσης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης σὲ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω, ὕψους 0,093, μεγίστου πλάτους 0,33 καὶ μεγίστου πάχους 0,17 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας

καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,017 μέχρι 0,025 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 140-1, ἀρ. 103 (φωτ. πίν. 15,4 καὶ σ. 141)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 53, ἀρ. 113 (φωτ. πίν. 12).

[- - - - -] I □ I □ τῆ θυμελε □ [- -
- - - - -]
[Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς Οὐηρανιανός]

1. [- - ca. 10 - - ἐ]π□ὶ τῆ θυμελε □ [ικῆ (sic) θέμιδι]?, Mitford - Nicolaou.

Γιὰ τὸν Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὐηρανιανὸν βλ. **Λάρ. 179** καὶ γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**.

Ἀμμ. 98. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΙΣΙ[ΔΑ (;)]
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη δεξιά, ὕψους 0,06, ὕψους βάσεως 0,037 καὶ μεγίστου πλάτους 0,03 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 437 = E. 20). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,005 μέχρι 0,007 μ.

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 28, ἀρ. 54 (φωτ. πίν. 5).

Ἰσι [δι (;)]
Διο □ [- - - -]
Σε [- - - -]
ἀν [έθηκεh (;)]

Γιὰ τὴ λατρεία τῆς θεᾶς Ἰσιδος ποὺ ἦταν εὐρέως διαδεδομένη στὸν ἑλληνικὸ κόσμον κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ καὶ τὴ ῥωμαϊκὴ περίοδο βλ. F. Dunand, «Le culte d'Isis dans le bassin oriental de la Méditerranée», *EPRO* 26, 1973, ἀπαντιᾶ καὶ στὴ Σαλαμίνα.

Ἀμμ. 99. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ
μ.Χ. Α' αί.

Σαλαμίς. Αναθηματικές επιγραφές.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, ἡ ὁποία θεωρεῖται χαμένη ἀπὸ τὸ 1865, βρέθηκε στὸ χωριὸ Λιμνιά, τὸ ὁποῖο βρίσκεται πέντε περίπου χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τῆς Σαλαμίνας.

LBW 2754 (CIL 3, 6054· I. Nicolaou, RDAC 1969, σ. 83· Rouilloux κ.ἄ., Salamine, σ. 29, ἀρ. 58).

Πβ. Mitford, «Roman Civitas», σ. 277 (παράθεση τῆς ἐπιγραφῆς).

[- - -] et Deo [- - - - -]
[Rom]ani qui in Salam[ine]
[negot]iantur vac. sac[- - -]
4 [- - -]ino et L. Caeli[o - - - -]

1. [- - -] et Deo [- - - - -], *Salamine: [Veneri] et Deo [Salaminio], LBW· [Caesari]? et Deo [Salaminio] ?, Mitford 3. sac[- - -], Salamine: sac[rum], LBW· sac[raverunt], Mitford.*

Μέλη τῆς ῥωμαϊκῆς κοινότητος τῆς Σαλαμίνας ἀφιερώνουν αὐτὴν τὴν ἐπιγραφή, πβ. τὰ μέλη τῆς ῥωμαϊκῆς κοινότητος τῆς Πάφου βλ. τὴ δὶγλωσση ἐπιγραφή τοῦ τέλους τοῦ Β΄ αἰ. π.Χ., ποὺ παραδίδεται ἀπὸ τοὺς Hogarth κ.ἄ., *JHS 9, 1888, σ. 234-5, ἀρ. 28· CIL 3, 12101 (= IGR 3, 965)· ILS 7208· Mitford, ABSA 42, 1947, σ. 226, ὑποσ. 106 (= SEG 20, 212): [Cives Romani qui Pa]phi negotiantur | [Ἀφροδίτηι] Παφίαι | [οἱ πραγματευόμενοι ἐν] Πάφωι Ῥωμαῖοι, καθὼς καὶ τὴν Πάφ. 83 καὶ 85. Γιὰ τὸν L. Caelius, ὑπάτο τοῦ Α΄ αἰ. μ.Χ., πβ. *PIR², C 124.**

Ἀμμ. 100. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,07, μεγίστου πλάτους 0,20 καὶ πάχους 0,02 μ. Βρέθηκε στὴ βασιλικὴ τῆς Καμπανόπετρας στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 655 = E. 23). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,042 μ.

Rouilloux κ.ἄ., Salamine, σ. 70, ἀρ. 168.

[- - - -] μεγισ[τ - - - -]

Ὅπως ἐπισημαίνουν καὶ οἱ πρῶτοι ἐκδότες, πρόκειται γιὰ ἀπόσπασμα ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς σὲ αὐτοκράτορα.

Ἀμμ. 101. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

τέλη Α΄ - ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.

Σαλαμίς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,165, μεγίστου πλάτους 0,15 καὶ πάχους 0,023 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας τὸν Νοέμβριο τοῦ 1955 καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή της θέσις. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,066 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 29-30, ἀρ. 14 (πίν. σ. 30)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 69, ἀρ. 161.

[Αὐτο]κρά[τορα - -]
[- - - -]ON[- - - - -]
- - - - -

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων.

Ἀμμ. 102. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟ

τέλη Α' - ἀρχὲς Β' αἰ. μ.Χ.

Βωμίσκος ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,12, πλάτους 0,075 καὶ πάχους 0,075 μ. Βρέθηκε στὸ δάσος τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου (ἀρ. 18). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,005 μέχρι 0,006 μ.

I. Nicolaou, *Berytus* 14, 1963, σ. 130, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 33) (= *SEG* 23, 612)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 29, ἀρ. 57.

Ἀρτεμίδω-
ρος ἀνέ-
θηκε. (*hedera*)

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμίδωρος βλ. **Πάφ. 130.** Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων ἀπὸ τὴ Νικολάου μεταξὺ Β' καὶ Γ' αἰ. μ.Χ. καὶ ἀπὸ τοὺς J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert μεταξὺ Α' καὶ Β' αἰ. μ.Χ.

Ἀμμ. 103. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΤΟΝ [Μ. ΑΥΡΗΛ]ΙΟ

166-172 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ὕψους 0,27 καὶ πλάτους 0,235 μ. Βρέθηκε κτισμένος σὲ πλακόστρωτο στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,035 μέχρι 0,04 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 40-1, ἀρ. 20 (φωτ. πίν. 8,1)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 64, ἀρ. 144.

Σαλαμίς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1323, ὑποσ. 151 (ἀπλή μνεία).

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλ]ιον Ἀν[τωνεῖνον]
[Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν Μηδι]κ[ὸ]ν Παρθ[ικὸν]
[ἀρχιερέα μέγιστον, δη]μαρχικῆ[ς ἐξουσίας]
4 [τὸ -, ἡ πόλις τὸν ἑαυτῆς ε]ὔεργέ[την καὶ -
-]
[- - - - -]ΙΛ[-
- - - - -]

Τὸ κείμενο τῶν Mitford - Nicolaou εἶναι πολὺ διαφορετικόν:

[τὸν κύριον ἡμῶν Αὐτοκράτορα Καίσαρα]
[Μ. Αὐρήλ]ιον Ἀν[τωνεῖνον Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ]
[Σεβασ]τόν[, Παρθ[ικὸν μέγιστον, Βρεταννικὸν μέγ]-
4 [ιστον, δη]μαρχικῆ[ς ἐξουσίας τὸ -, ὑπατον τὸ -,
πατέρα]
[πατρίδος] ? Κυθρίω[ν? ἡ πόλις - - - - -]
- - - - -]
- - - - - ΙΛ-
- - - - -

Μὲ τὸν τρόπον ποῦ ἀποκαθιστοῦν οἱ πρῶτοι ἐκδότες ἡ ἐπιγραφή εἶναι τιμητικὴ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Καρακάλλα ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Κυθρίων. Οἱ J. Rouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert μετὰ ἀπὸ πρὸ προσεκτικῆς μελέτης ἀποκαθιστοῦν διαφορετικά. Πρόκειται γιὰ ἓνα ἀπόσπασμα ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς πρὸς τὸν Μάρκο Αὐρήλιον. Ἡ ἐπιγραφή ἔχει ὡς *terminus post quem* τὸ 166 μ.Χ., ὅποτε ὁ αὐτοκράτωρ ἔλαβε τοὺς τίτλους Παρθικὸς καὶ Μηδικός, καὶ ὡς *terminus ante quem* τὸ 172 μ.Χ., ὅποτε ἔλαβε τὸν τίτλον Γερμανικός.

Ἀμμ. 104. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΔΟ

187 - 188 μ.Χ.

Κίων ἀπὸ λευκόφαιον μάρμαρον, ὃ ὁποῖος χρησιμοποιήθηκε σὲ δεύτερη χρῆση ὡς βάση ἀγάλματος τοῦ Κομμόδου, ὕψους 0,855 καὶ διαμέτρου 0,79 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὴ νότια πύλοσ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνοσ καὶ φέρει τρεῖσ ἐπιγραφές (γιὰ τῖσ ὑπόλοιπεσ, Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 116, ἀρ. 90, ποῦ εἶναι ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ Δ' - Γ' αἰ. π.Χ., καὶ **Ἀμμ. 77**, ποῦ εἶναι λατινικὴ τιμητικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὸν Κωνσταντῖον Χλωρο). Τὸ ὕψοσ τῶν γραμμάτων σ' αὐτῇ τῇ ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ κυμαίνεται ἀπὸ 0,043 μέχρι 0,072 μ.

Karageorghis, *BCH* 85, 1961, σ. 304 (φωτ. πίν. 56)· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 123-4, ἀρ. 95 (φωτ.

πίν. 17,2-3)· I. Nicolaou, *CIS*, πίν. 43 (φωτ.)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 64, ἀρ. 145 (φωτ. πίν. 16).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1323, ὑποσ. 149 (ἀπλή μνεία).

Αὐτοκράτορι Μ(άρκωι) Αὐρηλίωι
[[Κομμόδωι]] Ἀντωνείνωι
Σεβαστῶι L θ'.

Σχόλια: Γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς παλαιᾶς διφθόγγου /ɔ:i/ διατηρεῖται ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία, ἔνεκα τοῦ ὅτι ὑπῆρχε προσαρμογὴ στὸ ἐπίσημο τυπικόν.

Τὸ ὄνομα *Κομμόδωι* σβῆστηκε ἐντελῶς λόγω τῆς *damnatio memoriae* βλ. Lassère, *ManuelER*², σ. 639-41, καὶ ἡ ἐπιγραφὴ χωρὶς αὐτὸ τὸ ὄνομα θὰ μποροῦσε νὰ θεωρηθεῖ ὅτι ἀφοροῦσε στὸν ἀποθεωμένο Μᾶρκο. Ὁ Κόμμοδος, ὅταν ἔγινε Αὐγουστος μαζὶ μὲ τὸν πατέρα του, ὀνομαζόταν Λ(εύκιος) Αὐρήλιος Κόμμοδος Ἀντωνῖνος. Μετὰ ὅμως ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Μάρκου στὶς 17 Μαρτίου τοῦ 180, πῆρε αὐτὸ τὸ *praenomen* στὴ θέση τοῦ *Lucius* μέχρι τὸ 191, ὅποτε ἐπέστρεψε στὸ Λεύκιος. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ χρονολογεῖται κατὰ τὸ ἔνατο αὐτοκρατορικὸ ἔτος τοῦ Κομμόδου, δηλ. ἀπὸ τὴν 30^η Αὐγούστου τοῦ 187 μέχρι τὴν 28^η Αὐγούστου τοῦ 188 μ.Χ. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**.

Ἀμμ. 105. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ [ΚΟΜΜΟΔΟ]

187 - 188 μ.Χ.

Κίων ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ποὺ χρησιμοποιήθηκε σὲ πρώτη χρῆση ὡς βάση ἀγάλματος, ὕψους 0,86 καὶ διαμέτρου 1,27 μ. Βρέθηκε κοντὰ στὴ βόρεια πάροδο τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φέρει τρεῖς ἐπιγραφές (γιὰ τὶς ὑπόλοιπες βλ. Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 168, ἀρ. 132, ποὺ εἶναι ἐπιγραφὴ τοῦ Ε' - ΣΤ' αἰ. μ.Χ., καὶ **Ἀμμ. 72**, ποὺ εἶναι λατινικὴ τιμητικὴ ἐπιγραφὴ πρὸς τὸν Μαξιμιανὸ Βαλέριο). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,043 μέχρι 0,072 μ.

Karageorghis, *BCH* 85, 1961, σ. 304· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 124-5, ἀρ. 96 (φωτ. πίν. 17,1)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 64, ἀρ. 146 (φωτ. πίν. 16).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1323, ὑποσ. 149.

[Αὐτοκράτορι Μ(άρκωι) Αὐρηλίωι]
[[Κομμόδωι]] Ἀ[ντωνε]ί[νω] Σεβαστῶ
L θ'.

2. [Κομμόδωι Αντωνε]ί[ων] Σεβαστῶ[ι], Mitford - Nicolaou ||
Α[ντωνε]ίνω Σεβαστῶ, *Salamine*.

Γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τὴ χρονολογία
βλ. **Αμμ. 104**.

Αμμ. 106. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ (;)

Β' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς
πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,073, μεγίστου
πλάτους 0,058 καὶ πάχους 0,015 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα
στὴν περιοχὴ «Τούμπα τοῦ Μιχαήλη» καὶ φυλάσσεται στὸ
Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.17). Τὸ ὕψος τῶν
γραμμάτων εἶναι 0,01 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 189, ἀρ. 40· Marshall, *GIBM*
4, 988· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 20, ἀρ. 35.

[Ἀγ]αθῆ Τύχ[η]·

[ἢ πόλις ἢ] Σαλαμεινί[ων - -]

[- - - -]αι πρὸ αὐτο[- - - - - -]

4 [ἢ πόλις ἢ] Σαλαμεινί[ων - -]

[- - - - -]θοντα Ω[- - - - - - - -]

[- - - - -] καλαὶ κ[αὶ - - - - - -]

[- - - - α]ὐτὰ Ν[- - - - - - - - - -]

4. ἢ Σαλαμ[ειν- -], Marshall
Marshall.

6. Καλλικ[ράτης (?),

Σχόλια: στ. 2 καὶ 4. *Σαλαμεινί[ων]*. Ἐναλλαγὴ EI ~ I
γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ
αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/
ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9,
πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-
53.

Αμμ. 107. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη
δεξιὰ, μεγίστου ὕψους 0,145, μεγίστου πλάτους 0,13 καὶ
πάχους 0,07 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς
Σαλαμίνας καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv.
7505 = E. 163). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,023 (φεῖ:
0,03) μ.

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 70, ἄρ. 167.

Αὐτο[κράτορα - - - - -]
θεὸν [- - - - - - - - - - -]
Φιλο[- - - - - - - - - - -]

Γιὰ τὰ ὀνόματα ποῦ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Ἀμμ. 108. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΛΥΠΤΗ ΑΘΗΝΙΩΝΑ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὅπου παραμένουν τὰ πόδια τοῦ ἀγάλματος, ἀποκεκρουμένη σὲ δύο συνεχῆ ἀποτιμήματα, ὕψους 0,09, πλάτους 0,715 καὶ πάχους 0,34 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,012 μέχρι 0,02 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 52-3, ἄρ. 30 (φωτ. πίν. 8,6)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 24-5, ἄρ. 43 (φωτ. πίν. 4).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1976, 750 (γιὰ τὸν τεχνάρχη)· Masson, *Bull. Épigra.* 1988, 889 (γιὰ τὸ ὄνομα Παντίσχεινος).

[T]ὸν Διόνυσον καὶ τὸ Ἰνδικὸν λεο[ντ]άριον Μ. Τίτιος (;) Παντίσχεινος Ἀθηνίων ὁ ἱακ[χα]ῖος ὁ τεχνάρχης ἐκ τῶν ἰδίων κατασκεύασεν.

1. [T]όν, *Salamine*: θε(ε)όν, Mitford - Nicolaou.

Ὁ Μ. Τίτιος Παντίσχεινος Ἀθηνίων κατασκεύασε μὲ δικά του ἔξοδα ἓνα ἄγαλμα τοῦ θεοῦ Διονύσου. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴν πλίνθον τοῦ ἀγάλματος, ποῦ διατηρεῖ τὰ πόδια, καὶ δίπλα τὸ κάτω μέρος τοῦ κορμοῦ ἑνὸς δένδρου γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖο περιπλέκεται μιὰ κληματίδα. Στὴ βάση τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι κουλουριασμένος ἓνας πάνθηρας, τὸ ἰνδικὸν λεοντάριον τῆς ἐπιγραφῆς, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἀπέμειναν πάνω στὸ μάρμαρο μόνο τὸ δεξιὸ του πέλμα, ἴχνη τοῦ ἀριστεροῦ καὶ μέρος ἀπὸ τὰ ὀπίσθιά του.

Ἀμμ. 109. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Σαλαμίς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,15, μεγίστου πλάτους 0,135 καὶ πάχους 0,04 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 125-6, ἀρ. 97 (φωτ. πίν. 18,2)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 70, ἀρ. 165.

Πβ. Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1323, ὑποσ. 151 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα ποὺ ἀναφέρονται στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων).

[Αὐτοκράτο]ρ□ι□ Κα□[ίσαρι Μάρκω]
[Αὐρηλίω Ἀ]ντω[νείνω - - - - -]
[- - - - - γυ]μνασιαρ[χ - - - - -]
4 [- - - - -]Ι□ου ἔθν[ους - - - - -]
]
- - - - -
- -

Οἱ πρῶτοι ἐκδότες θεωροῦν ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ ἀφορᾷ στὸν Καρακάλλα παρὰ στὸν Ἄντωνινο Πίο ἢ τὸν Μᾶρκο Αὐρήλιο, γι' αὐτὸ καὶ χρονολογοῦν τὴν ἐπιγραφὴ μὲ ἐπιφύλαξη μεταξὺ 200 καὶ 201 μ.Χ.

Ἀμμ. 110. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,15, μεγίστου πλάτους 0,10 καὶ πάχους 0,022 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένος στὴ νοτιανατολικὴ γωνία τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.20). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,09 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 193-4, ἀρ. 48· Marshall, *GIBM* 4, 986· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 17-8, ἀρ. 27 (φωτ. πίν. 3)· D. Feissel, *CCEC* 31, 2001, σ. 189-196 καὶ 207 (= *SEG* 51, 1899).

Πβ. Mitford, *ANRW II* 7.2, 1980, σ. 1359, ὑποσ. 371 (γιὰ τὸ ἡμερολόγιο καὶ τὴ χρονολογία καὶ ἀποκατάσταση τῶν στ. 8-9) (= *SEG* 30, 1648)· τοῦ ἰδίου, *ANRW II* 18.3, 1990, σ. 2189, ὑποσ. 64 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ ἀναφέρονται στὸν Δία Ὀλύμπιο).

[- - - - κ]αὶ ὁμοίως ἀπ□α□ι□[- - - -]
[- - - -]ρω μετὰ τὴν τῶν [- - - -]
[- - - - Ἄρισ;]τώνακτος εἰς τὸν□ [- - - -]

Σαλαμίς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

- 4 [τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυ]μπίου ἱεροδουλ[ο- -]
[- - - - -]εἰν τοῦτο διατα[χθὲν - - -]
[- - - - - ἐν] τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸ[ς - - - - -]
[- - - - -]ς δέδωκα καὶ[- - - - -]
-]
- 8 [- - - - -]α[- - - - -] καλανδῶν Ν[οεμβρίων - - -]
-]
[- - - - -] μεσο(ῦντος) Νο(εμβρίου) [- - -]
-]
[- - - - -]α[- - - - -]λλη[- - - - -]ς vac.
[- - - - -] Φιλοξένου
- 12 [- - - - -] Γαΐου vac.

5. γράφ]εἰν τοῦτο, Tubbs καὶ Marshall 6. Δι[ός, Tubbs 8. καλανδῶν, Mitford: καλάνδων, *Salamine* || Ν[οεμβρίων - -], *Salamine*: Δ[εκεμβρίων?], Mitford 10. [- -]α[- - - - -]λλη[- - - - -]ς, *Salamine*: Α[- - - - -]λλι[ο]ς, Marshall.

Πρόκειται ἴσως γιὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ στὸν Δία Ὀλύμπιο ἀπὸ ἕναν ἱερόδουλο. Οἱ J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert θεωροῦν ὅτι πρόκειται γιὰ ἐπίσημη ἐπιστολή. Τὸ κείμενο τελειώνει μὲ ρωμαϊκὴ ἡμερομηνία. Πρόκειται γιὰ τὴ μοναδικὴ ἐπιγραφικὴ μαρτυρία γιὰ ἱερόδουλους/ες στὸν ναὸ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸν Δία Ὀλύμπιον στὴ Σαλαμίνα βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 106-108. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Ἀμμ. 111. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ ἀριστερά, μεγίστου ὕψους 0,15, μεγίστου πλάτους 0,165 καὶ πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τῆς θέση.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 194, ἀρ. 49. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 91, ἀρ. 258.

Ἐπὶ αὐ[- - - -]
καὶ ἔλε[- - - -]
φ[- -]ου[- - - -]

1. ἐπὶ αὐ[τοκράτορος τοῦ δεῖνος, Tubbs
ἔλε[υθέραν, Tubbs.

2. καὶ

Αμμ. 112. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Β' - Γ' αϊ. μ.Χ.

Πλάκα από λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,115, μεγίστου πλάτους 0,08 καὶ πάχους 0,05 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρεταννικὸ Μουσεῖο (Inv. 4). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,03 μ.

Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 70, ἀρ. 166.

[- - -] M(- -) Au[- - - -]
[- - -] lam[- - - - - - - -]

Αμμ. 113. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΤΟΝ ΣΕΠΤΙΜΙΟ ΣΕΒΗΡΟ
200 μ.Χ. (;

Δεκατέσσερα συνανήκοντα ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, μεγίστου ὕψους 0,417, μεγίστου πλάτους 0,472 καὶ πάχους 0,021 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Οἱ πρῶτοι ἐκδότες θεώρησαν ὅτι ἀνήκουν ἀκόμη πέντε ἀποτμήματα στὴν ἐν λόγω πλάκα (βλ. σ. 34-5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,046 μέχρι 0,049 (γάμμα: 0,055) μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 33-6, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 5,1). Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 64-5, ἀρ. 147 (φωτ. πίν. 15).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1323, ὑποσ. 151 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα ποὺ ἀναφέρονται στὴ δυναστεία τῶν Σεβήρων).

- - - - - ι □ Ι □ Ι □
Ι □
[- - - - - Σεβα]στὸν
[- - - - - Ἀδιαβη]νικὸν
4 [- - - - -]ς καὶ γ'
[- - - διὰ τοῦ ἀνθυπάτου τ]ῆς ἐπαρ-
[χειίας Κύπρου - - - - -] Ἀ□ππιανο□[ϛ].
vac.

Τὸ κείμενο τῶν Mitford - Nicolaou ἔχει ὡς ἐξῆς:

[τὸν κύριον ἡμῶν Αὐτοκράτορα]
[Καίσαρα Λ. Σεπίμιον Σεου]ῆρ□[ον]
[Εὐσεβ]ῆ Εὐ[τυχή] Περίνακα Σεβα]στὸν,
4 [Ἀραβι]κ[όν vac (?) Ἀδιαβη]νικὸν
[Παρθικόν, τοῦ ἐνεστῶτος ? ἡ' ἔτου]ς καὶ γ'
[διὰ τοῦ ἀγνοῦ ? ἀνθυπάτου τ]ῆς ἐπαρ[χ]-
[είας Κύπρου - -] ΤΟ - - - - - Ἀππιανο[ϛ].

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρόκειται γιὰ μία ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή στὸν Καρακάλλα μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατρὸς του.

Αμμ. 116. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

212-217 μ.Χ.

Δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω: τὸ (α), μεγίστου ὕψους 0,23, μεγίστου πλάτους 0,23 καὶ πάχους 0,067 μ., τὸ ὁποῖο βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ τὸ (β), μεγίστου ὕψους 0,12, μεγίστου πλάτους 0,19 καὶ πάχους 0,067 μ., τὸ ὁποῖο βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς Σαλαμίνας καὶ παραδίδει τοὺς στίχους 5-7. Φυλάσσονται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (ἀρ. [β]: inv. 7975 = E. 180). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,035 μ.

Γιὰ τὸ (α): Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 178-9, ἀρ. 9· *CIL* 3, 12105· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 52-3, ὑποσ. 2 (21) (= *AE* 1953, 169c).

Καὶ γιὰ τὰ δύο ἀποτμήματα: Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 65-6, ἀρ. 148 (= *AE* 1991, 1570)· Corbier, *MEFRA* 103, 1991, σ. 687-695 (φωτ. σ. 680, πίν. 6 a-b) (= *AE* 1994, 1757).

[M. Antonino D.] N. August[o - - - - -]
 [- - - - -]ate. vac.
 [- - - - - c]oniuge Di[vi Severi - - - - -
 -]
 4 [- - - - -]ris Aug. et pa[triae - - - - -
 - - -]
 [- - - - -]tensinus pro. [- - - - - - -
 - - -]
 [- - - - - - - - -]e invictae [- - - - - - -
 - - -]
 - - - - - - - - - -I- - - - - - - - - -
 - - - - - - -

Ὁ Mommsen (στὸν Tubbs) ἀποκαθιστᾷ ὡς ἐξῆς:

[Ploti]n Augus[tae]
 [pro felicita]te
 [matris imp. Hadriani c]onjuge di-
 4 [vi Traiani Caesa]ris Aug. et pa-
 [trone]tensinus

Ὁ Mommsen (στὸ *CIL*) ἀποκαθιστᾷ ὡς ἐξῆς:

[Saluis Imp. Caesare M. Aurelio Antonino d.] n.
 Augus[to]
 [orbem feliciter regen]te
 [et Iulia Domna Aug(usta) c]oniuge di-
 4 [vi Severi, matre Caesa]ris Aug(usti) et pa-

Σαλαμίς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

Γιὰ τὴ χρονολόγηση αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ γιὰ τὸν Ἀντίστιο Σαβῖνο βλ. **Ἀμμ. 77**. Ὁ τίτλος *Βρεταννικός* ἐλήφθη καὶ ἀπὸ τὸν Κόμμοδο καὶ ἀπὸ τὸν Σεπτίμιο Σεβῆρο καὶ ἀπὸ τὸν Καρακάλλα.

Ἀμμ. 118. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΕΤΡΑΡΧΙΑΣ
293-305 μ.Χ.

Ὅκτὼ συνανήκοντα ἀποτμήματα λευκῆς μαρμάρινης πλάκας, πάχους ἀπὸ 0,014 μέχρι 0,022 μ, ποὺ μποροῦν νὰ ὁμαδοποιηθοῦν σὲ τρία ἀσυνεχῆ τμήματα: τὸ (α), ἀποτελούμενο ἀπὸ πέντε ἀποτμήματα, μεγίστου ὕψους 0,122 καὶ μεγίστου πλάτους 0,345 μ.· τὸ (β), μεγίστου ὕψους 0,095 καὶ μεγίστου πλάτους 0,11 μ. καὶ τὸ (γ), ἀποτελούμενο ἀπὸ δύο ἀποτμήματα, μεγίστου ὕψους 0,19 καὶ μεγίστου πλάτους 0,12 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας. Ἡ πλάκα σὲ δεύτερη χρῆση φέρει δύο ἐπιγραφές, μία σὲ κάθε πλευρά (γιὰ τὴν ἄλλη, ποὺ εἶναι ἐλληνικὴ τιμητικὴ ἐπιγραφή πρὸς τὴν Τουλία Δόμνα βλ. **Ἀμμ. 72**). Μέχρι τὸ 1974 φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,084 μέχρι 0,105 μ.

I. Nicolaou, *Acta*, σ. 381-3 (φωτ. πίν. 41) (= *AE* 1971, 467 καὶ 1972, 668)· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 164-5, ἀρ. 129 (φωτ. πίν. 20,2)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 66, ἀρ. 151.

[Ind]ulgentiss[imis Imp]p(eratoribus) DDDD(ominis
nnnn(ostris)]
[Dio]cletiano [et Maximiano Augg(ustis)]
et Con[stantio et Maximiano]
4 [nob(ilissimis Caesaribus Antistius Sabi)]-
[n]us, v(ir) p(erfectissimus), [praeses
prov(inciae) Cy]pri
[d(evotus) n(umini) m(aiestati)q(ue) eorum]

Γιὰ τὴ χρονολόγηση αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ γιὰ τὸν Ἀντίστιο Σαβῖνο βλ. **Ἀμμ. 77**.

Ἀμμ. 119. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΕΤΡΑΡΧΙΑΣ
293-305 μ.Χ.

Ἐξι συνανήκοντα ἀποτμήματα λευκῆς μαρμάρινης πλάκας: τὸ (α), ποὺ παραδίδει τὰ τρία γράμματα τοῦ πρώτου στίχου, μεγίστου ὕψους 0,08 καὶ μεγίστου πλάτους 0,075 μ.· τὸ

(β), ποῦ παραδίδει τὰ πρῶτα τρία γράμματα τῶν στίχων 2-3, μεγίστου ὕψους 0,12 καὶ μεγίστου πλάτους 0,12 μ.· τὸ (γ), ποῦ παραδίδει τὰ τρία τελευταῖα γράμματα τοῦ στ. 2, μεγίστου ὕψους 0,15 καὶ μεγίστου πλάτους 0,16 μ.· τὸ (δ), ποῦ παραδίδει τὰ τρία τελευταῖα γράμματα τοῦ στ. 3 καὶ τὰ τρία πρῶτα τοῦ στ. 4, μεγίστου ὕψους 0,13 καὶ μεγίστου πλάτους 0,13 μ.· τὸ (ε), ποῦ παραδίδει τὰ τρία τελευταῖα γράμματα τοῦ στ. 4, μεγίστου ὕψους 0,115 καὶ μεγίστου πλάτους 0,11 μ. καὶ τὸ (στ), ποῦ παραδίδει τὰ γράμματα τοῦ στ. 5, μεγίστου ὕψους 0,12 καὶ μεγίστου πλάτους 0,11 μ. Μέχρι τὸ 1974 φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,08 μέχρι 0,085 (ἐκτὸς ἀπὸ τὸν στ. 5: 0,055) μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 46-7, ἀρ. 25 καὶ σ. 61-9, ἀρ. 39, 40 καὶ 42 (φωτ. [α]: πίν. 7,9· [β]: πίν. 12,13· [γ]: πίν. 7,8· [δ]: πίν. 7,12· [ε]: πίν. 7,6 καὶ [στ]: πίν. 12,1)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 67, ἀρ. 152.

[Piissi]mis [ac fortissimis]
 Dom[ini]s no[st]ris Imperatoribus]
 [Di]oclet[et]iano e[st] Maximiano Augg(ustis) et]
 4 [Maximiano et C]onst[anti]o Cae[saribus]
 [Antistius Sabinus v(ir)] p(erfectissimus),
 praeses [prov(inciae) Cypr]i

Salamis, 25:

[- - - - -]
 [- - - v]. P. PRA[esidem prov. cypr]i

Salamis, 39:

[domi]NI[s nostris]
 [dio]CL[etiano]
 [pio fe]L. SEMPER [aug]USTO
 4 [victo]RI vac. [et]
 [nobilissim]O CAE[s]ARI v
 [maximiano, pra]ESES
 [p]ROVIN[ciae cypr]i
 8 [antisti]US S[abinus v]. P.
 D.N.M.Q. EORUM

Salamis, 40:

[d]OMINI[is nostris]
 [maximiano]
 [semper augusto]
 4 [victori vac. et]
 [fl. constan]TIO
 [nobilissi]M[us] [caesari]
 [ant]I[us] S[abinus] IUS SABIN[us v. p.]
 8 [praeses provinciae cypr]i
 [d.n.m.q. eorum]

Salamis, 42:

DOM[ini]S NO[st]ris IU[li]o
 CON[stant]IO E[st]

Σαλαμίς. Αναθηματικές ἐπιγραφές.

[fl. iulio c]ONST[anti]
4 [victo]RI[bus sem]PE[r augg].
[salam]EINO[rum (sic) civitas]
[statuas erexit] AH[eneas]
CU[rante ofl]LIO S[ancto]
8 ANTIS[tite urbis].

Οἱ πρῶτοι ἐκδότες χειρίστηκαν τὰ ἀποτμήματα τῆς ἴδιας πλάκας ὡς τέσσερεις διαφορετικὲς ἐπιγραφές. Οἱ J. Rouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert συνένωσαν τὰ ἀποτμήματα καὶ ἐξέδωσαν τὴν ἐπιγραφὴν ὡς ἀνωτέρω. Γιὰ τὴ χρονολόγησιν αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ γιὰ τὸν Ἀντίστιο Σαβίνο βλ. **Αμμ. 77**.

Αμμ. 120. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
293-311 μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα τὸ 1890 καὶ ἀφοῦ μελετήθηκε ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότη ἀφέθηκε κατὰ χώραν. Ἐκτοτε θεωρεῖται χαμένη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,05 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 193, ἀρ. 47 (Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 68, ἀρ. 156 bis).

[Αὐτοκράτωρ Καῖσ]αρ Γαλή[ριος - - -]

_____ + . . . Γαλή[ριος . . . ?], Tubbs.

Ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρεται στὸν Γαλήριο, ὁ ὁποῖος ἦταν Καῖσαρ μεταξὺ 293 καὶ 311 μ.Χ.

Δ. Επιτύμβιες ἐπιγραφές (Ἀμμ. 121-141)

Ἀμμ. 121. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
Α΄ αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποτελουμένη ἀπὸ τέσσερα συνανήκοντα ἀποτμήματα. Τὸ πρῶτο ἀπότμημα ἔχει ὕψος 0,201, πλάτος 0,12 καὶ πάχος 0,04 μ. Τὰ ὑπόλοιπα ἔχουν μαζὶ ὕψος 0,37, πλάτος 0,295 καὶ πάχος 0,04 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τῆς ἑλληνιστικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς νεκροπόλεως τῆς Σαλαμίνας, στὸ σημερινὸ χωριὸ Ἅγιος Σέργιος. Φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου τουλάχιστον μέχρι τὴν κατάληψη τῆς πόλεως ἀπὸ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα κατοχῆς τὸ 1974 (ἀρ. 814). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων αὐτοῦ τοῦ ἐπιτύμβιου ἐπιγράμματος σὲ ἰαμβικὸ τρίμετρο κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 79-81, ἀρ. 7-8 (φωτ. πίν. 15, 7-8) (*SEG* 25, 1068 καὶ 1069)· Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ* Δα΄ καὶ Δβ΄, 1980, ἀρ. 102· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 75, ἀρ. 193 (φωτ. πίν. 17)· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 106-9 (**E34**) καὶ 338-46.

[- - - - -] θνητὸς τίς εἶ[];
 [- - - - -]ε[] τὰς ἐμὰς τύχας
 [- - - - -]ς ο[]ύμους Αἴδας
 4 [- - - - -]μορφον πικρᾶς
 [- - - - -]υ δυσμοιρίας
 [- - - - -]ω[]ς ἐμοί, ξένε,
 [- - - - -]ν[] ἀνθήσας ἔτη·
 8 οὐδ' αὖ βίου τὸν ἠδὺν [ἠλυθο;]ν[] τρίβον[]·
 μέλλων τὰ Μουσῶν δ[ῶ]ρ[]α βαστάζειν κ[] [αλῶς]
 ἀρπαστὸς οἷα χρυσὸς ἢ τις ἄργυρο[ς]
 κείμαι τάφοισι τοῖσδε, θησαυρὸς βαρὺς
 12 γονεύσι τοῖς σπ[ε]ίρασιν· ὦ πικρὰ Φύσι,
 τί δῆτα γεννᾶς ἢ τ' ἀναλίσκεις ταχύ;
 φθονεῖ σεαυτ[ῆ] τῶν καλῶν εἶναί τι σόν;
 μηδεῖς φρονή[] [ση μεῖζον ἀνθρώπων] ποτέ·
 16 οὐδὲν γὰρ ἐσμ[έν] πλην σκιά πάντες βροτοί[;].

1. θνητὸς τίς εἶ[], Βοσκός: θνητὸς τις εἶ[], Nicolaou· θνητὸς τις εἶ, *Salamine* 2. -]ε[] τὰς ἐμὰς τύχας, Νικολάου: -]ω τὰς ἐμὰς τύχας, *Salamine* 3. -]ς ο[]ύμους Αἴδας, Βοσκός: -]ς ούμους Αἴδας, Nicolaou· δ[ύ?]σθυμος Αἴδας, *Salamine* 6.]ω[]ς, Βοσκός:]ως, Nicolaou καὶ *Salamine* 7. -]ν[] ἀνθήσας, Νικολάου: -]I ἀνθήσας,

Σαλαμίς. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Salamine 8. ἡδύν, Νικολάου: ἡδύ□ν, Βοσκός || τρίβον, Βοσκός: τρίβον, Nicolaou καὶ *Salamine* 9. δ[ῶ]ρ□α, Βοσκός: δῶρα, Nicolaou· δ[ῶ]ρα, *Salamine* || βασιτάζειν κ□[αλῶς], Νικολάου: βασιτάζειν [- -], *Salamine* 12. σπ[ε]ίρασιν, Βοσκός καὶ *Salamine*: σπείρασιν, Nicolaou 13. γεννᾶς ἢ τ' ἀναλίσκεις, Βοσκός καὶ *Salamine*: γεννᾶς ἢ τ' ἀναλίσκεις, Nicolaou 14. φθονεῖ σεαυτ[ῆ], Βοσκός καὶ *Salamine*: φθονεῖς ἐαυτ[όν], Nicolaou 15. φρονή□[ση μεῖζον ἀνθρώπων], Βοσκός: φρονή[ση μεῖζον ἀνθρώπων], Nicolaou· φρονη[- - - - -], *Salamine*.

Ἡ Νικολάου χειρίστηκε τὰ ἀποτιμήματα τῆς ἴδιας πλάκας ὡς δύο διαφορετικῆς ἐπιγραφῆς. Ὁ ποιητὴς στήν ἐπιτύμβια στήλη γιὰ τὸν θνητό, ποῦ πρόωρα ἔχασε τὴ ζωὴ του, προβαίνει σὲ μία ἀποστροφή πρὸς τὴ φύση καὶ καταλήγει στήν ἀνάγκη μετριοφροσύνης λόγω τῆς μηδαμινότητος τοῦ ἀνθρώπου. Σ' αὐτὸ τὸ ἐπίγραμμα ἐμφανίζεται νὰ μιλᾷ ὁ ἴδιος ὁ νεκρός, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα ἐπιτύμβια ἐπιγράμματα τῆς Κύπρου βλ. **Λάρ. 80.**

Ἀμμ. 122. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ (;) ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Α΄ ἢ Β΄ αἰ. μ.Χ.

Στήλη (;) ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρῆς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,185, μεγίστου πλάτους 0,19 καὶ πάχους ἀπὸ 0,075 (κάτω) μέχρι 0,105 (πάνω) μ. Βρέθηκε σὲ καλύβα πίσω ἀπὸ τὴν ἀποθήκη στῆ Σαλαμίνα καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,022 μέχρι 0,032 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 112-3, ἀρ. 88 (φωτ. πίν. 11,6)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 92, ἀρ. 266.

[- - - -] υ□ιοῦ Τ[- - - -]

- - - - υιοῦ ν Τ[ηρητίνα ? - - -], Mitford - Nicolaou.

Ἀμμ. 123. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀμμόλιθο, ὕψους 0,60 καὶ πλάτους 0,45 μ. Βρέθηκε μπροστὰ ἀπὸ τὴν οἰκία τῆς Μαρίας Κακουρῆ στήν Ἐγκωμη καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή τῆς θέσης. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,019 μέχρι 0,025 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 171, ἀρ. 2 (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 72, ἀρ. 181).

Διογέννη γυμνασί-

αρχε χρηστέ, χαῖρε.
Ἀρτέμων χρηστέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: *Διογέννη*. Ἐναλλαγή NN ~ N πρὸ φωνήεντος βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 518-9. Τὸ φαινόμενο εἶναι κοινὸ στὸν ἑλληνόφωνο κόσμον ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ὀφείλεται στὴν ἀσάφεια συλλαβισμοῦ τῶν ὁμοργανικῶν συμφώνων.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Διογένης* βλ. **Λεμ. 262**. Τὸ ὄνομα *Ἀρτέμων* ἀπαντᾷ καὶ σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Πάφο βλ. *JHS* 9, 1888, σ. 254, ἀρ. 121.

Ἀμμ. 124. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΛΙΟΥ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΑΓΓΕΙΟ
Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Πήλινο θυμιατήριον, μεγίστου ὕψους 0,10, διαμέτρου βάσεως 0,10 καὶ διαμέτρου τοῦ ποδιοῦ 0,025 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 3228 = E. 62/504). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,005 μέχρι 0,011 μ.

Chavane, *petits objets*, σ. 129, ἀρ. 394. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 99, ἀρ. 361 (φωτ. πίν. 22).

ἘπιτυλιϚ χαῖρεϚ

ἘπιτύλιϚ, *Salamine*.

Τὸ θηλυκὸ ὄνομα *Ἐπιτυλῖς* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρον. Κατὰ τοὺς J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert προέρχεται ἀπὸ τὴν πρόθεση *ἐπί* καὶ τὸ οὐσιαστικὸ *τύλη* (= μαξιλαράκι, στρώμα). Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα σὲ *-υλῖς* βλ. O. Masson, *ZPE* 102, 1994, σ. 177-179.

Ἀμμ. 125. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ [ΚΛΑΥΔΙΑΣ ΜΗΝΟ]ΔΩΡ[ΙΔΑΣ] (;)
τέλη Α' ἢ ἀρχές Β' αἰ. μ.Χ.

Τρία μὴ συνανήκοντα ἀποτιμήματα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρον πάχους 0,035 μ: τὸ (α), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,12 καὶ

Σαλαμίς. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

μεγίστου πλάτους 0,13· τὸ (β), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,165 καὶ μεγίστου πλάτους 0,16 καὶ τὸ (γ), ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,09 καὶ μεγίστου πλάτους 0,17 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνοσ καὶ φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,045 μέχρι 0,048 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 147-8, ἀρ. 110 (φωτ. πίν. 17,4)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 75, ἀρ. 194.

(α) - - - - ΔΩΙ□ - - - -
- - -ο]υ Κλα□[υδίου]

(β) - - - - Α Α - - - -
- - - - εῶαι - - - -
- - - - -μνη□ - - - -
- - - - -Υ - - - -

(γ) - - *reliquiae* - - -
- - - -μνη- - - -
- - - -Π□Α□Ν□- - - -

Ἡ ἀποκατάσταση τῆς ἐπιγραφῆς ἔχει γίνεῖ ὡς ἐξῆσ ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἐκδότες:

[Κλαυδίαν Μηνο]δωρ□[ίδα] (;)
[θυγατέρα Τιβερίο]υ Κλα□[υδίου]
[Μηνοδώρου, γυ]ν□α□ῖ□[κα (;) δὲ]
4 [- - - - - ἀγαπω]μένη[ν] (;)
[Τιβερίου Κ]λαυ□[δίου] Παγ□[κλέα]-
[ουσ ἡρπασ]ε δαί[μων]
[ἀργαλεός· τὸ] μνημ[α τοῦτο]
8 [ὁ σύμβιος ἐποί]η□σ□[εν] (;)

Οἱ ἀποκαταστάσεις τῶν Mitford - I. Nicolaou σὲ κάποιες περιπτώσεις ἔγιναν *exempli gratia* ἀλλὰ οἱ ἀποκαταστάσεις τῶν ὀνομάτων τῆς ἐπιγραφῆς πολὺ πιθανὸν νὰ εἶναι ὀρθές. Για τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς βλ. τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τοῦ Παγκλέουσ στὴν **Ἀμμ. 27**.

Ἀμμ. 126. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΣ (;) ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

τέλη Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω δεξιὰ, ὕψους 0,107, πλάτους 0,08 καὶ πάχους 0,023 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Σέργιο καὶ

Σαλαμίς. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου (ἀρ. 795). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,018 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 81-2, ἀρ. 9 (φωτ. πίν. 13,9) (= *SEG* 25, 1070· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 90, ἀρ. 247).

- - - - -
- - - - - ἡ πό[λις - - -
- - - - - Λιβύης - - -
- - - - - ν□ ζῶ.

1. - - - - ἡ πό[λις - - -], *Salamine*: - - - -η πο, Νικολάου.

Ἀμμ. 127. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ PUBLIUM AELIUM BASILIDEM

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικός κίων, ὕψους 0,90 μ. ποῦ βρέθηκε στὸν κῆπο κάποιου Παναγῆ Χατζητιτοφῆ στὴν Ἐγκωμη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,031 μέχρι 0,044 μ. Κατὰ τὸν Mitford, ὁ ὁποῖος ἔγραφε τὸ 1950, αὐτὸς ὁ κίων ὑπῆρχε ἀκόμη στὴν Ἐγκωμη.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 170, ἀρ. 1 (*CIL* 3, 12109· *ILS*, 2151· I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 76· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 73, ἀρ. 189).

Πβ. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 54 (ἀπλή μνεῖα).

D(is) M(anibus)
P(ublio) Aelio P(ublici) f(ilio) Basi-
lide Palatina
4 Nicomedia
evoc(ato) Fl(avius) Valens
collega fec(it) fra-
tri pientissimo.

2-3. Basi|lide, Munro: Basi|lio, Tubbs.

Ἡ *Palatina* εἶναι ἀκόμη μιὰ φυλὴ ποῦ ἀπαντᾷ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὶς ὑπόλοιπες βλ. **Πάφ. 151**. Πρόκειται γιὰ ἐπιτύμβια ἐπιγραφὴ ποῦ ἔκανε ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα, ποῦ καταγόταν ἀπὸ τὴ Νικομήδεια.

Αμμ. 128. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙ[ΟΥ]

Β' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,91 καὶ διαμέτρου 0,405 μ. Βρέθηκε στὴν αὐλὴ τῆς οἰκίας κάποιου Κωνσταντῆ Χατζητιτοφῆ στὴν Ἐγκωμὴ καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή της θέσις. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,05 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 171, ἀρ. 3 (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 72, ἀρ. 179).

Ἀπολλώνι[ε]
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀπολλώνιος βλ. **Λεμ. 203.**

Αμμ. 129. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΩΜΑΙΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

μετὰ τὴ βασιλεία τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου

Μαρμάρινη τετράγωνη βάση ποὺ βρέθηκε ἐντοιχισμένη σὲ ἐκκλησία στὸ χωριὸ Βιτσάδα. Λόγω τοῦ ὅτι ἦταν περιτειχισμένη τὸ τέλος τῶν γραμμῶν δὲν μπορούσαν νὰ ἀναγνωθοῦν ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότη. Ὁ Mitford στὰ 1950 ἀναφέρει ὅτι ὁ λίθος μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς ἐκκλησίας βρισκόταν στὸ ἔδαφος βορείως τῆς νέας ἐκκλησίας τοῦ ἰδίου χωριοῦ. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή της θέσις.

CIL 3, 215· Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 55-6 (= *AE* 1953, 171).

Genio
praesidi[i]
et
4 montium
coh(ors) VII Breuc[or(um)]
c(ivium) R(omanorum) eq(uitate) cui
pra[e]e[st]
M. Og[]ln[i]u[s] T[i]r[]o] (;) P[r]-
8 aef(ectus) c(uram) [a(gente) P(ublio)]
Aem[i]l[i]o

4. montium, Mitford: monim[enti], Mommsen.

Αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή εἶναι μία ἀπὸ τὶς λίγες στὶς ὁποῖες ἀναφέρονται Ῥωμαῖοι στρατιῶτες, πβ. **Πάφ. 151**, **Ἀμμ. 140** καὶ **Ἀβ. Πρ. 17**.

Ἀμμ. 130. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [Μ]ΕΛΙΤΩΝΟΣ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ὁ ὁποῖος ἀπὸ εἶναι χαμένος ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰ. Ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ ἀναφέρεται ὅτι βρέθηκε στὸ χωριὸ Σύγκραση, δυτικῶς τῆς Σαλαμίνας, στὴν καταστραφεῖσα ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Nicolaou.

LW 2762 (Rouilloux κ.ἄ., Salamine, σ. 73, ἀρ. 187).

[Μ]ελίτων
[χρ]ηστέ,
[χα]ῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Μελίτων* βλ. **Λεμ. 150**.

Ἀμμ. 131. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΓΕΜΕΛΛΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ὕψους 0,305 καὶ πλάτους 0,152 μ. Βρέθηκε τὸ 1877 ἢ τὸ 1878 στὴ Σαλαμίνα.

Cesnola, Salamina², 1884, σ. 98-9 (πίν. 109) (= Rouilloux κ.ἄ., Salamine, σ. 72, ἀρ. 180).

Γέμελλε
χρηστέ,
χαῖρε.
4 Ἐλαφρά
σοι γῆ.

Τὸ ὄνομα *Γέμελλος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Μαρτυρεῖται καὶ στὴν Ἄμοργό, τὴν Κυρηναικὴ καὶ τὴν Κάλυμνο, βλ. *LGN I, σ.λ.*

Αμμ. 132. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΟΔΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ὕψους 0,146 καὶ πλάτους 0,235 μ.
Βρέθηκε τὸ 1877 ἢ τὸ 1878 στὴ Σαλαμίνα.

Cesnola, *Salaminia*², 1884, σ. 98 (πίν. 107) (= Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 72-3, ἀρ. 183).

Εὐοδ<ί>α
χρησινή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐοδία* βλ. **Λάρ. 106.**

Αμμ. 133. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ὕψους 0,16 καὶ πλάτους 0,25 μ.
Βρέθηκε τὸ 1877 ἢ τὸ 1878 στὴ Σαλαμίνα.

Cesnola, *Salaminia*², 1884, σ. 98 (πίν. 108) (= Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 73, ἀρ. 184).

Εὐφράνωρ
χρησινέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐφράνωρ* βλ. **Λεμ. 419.**

Αμμ. 134. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΑΤΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, ὕψους 0,64 καὶ πλάτους 0,24 μ. Βρέθηκε
τὸ 1877 ἢ τὸ 1878 στὴ Σαλαμίνα.

Cesnola, *Salaminia*², 1884, σ. 97 (= Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 73, ἀρ. 188).

Σωτηρᾶ
χρησινέ,
χαῖρε.

Σαλαμίς. Επιτύμβιες επιγραφές.

Τὸ ὄνομα *Σωτηρᾶς* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο. Μαρτυρεῖται καὶ στὴν Εὐβοία, τῆ Θᾶσο καὶ τῆ Θῆρα, βλ. *LGN I*, σ.λ. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Αμμ. 135. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΜΕ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ (;)

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,092, μεγίστου πλάτους 0,085 καὶ πάχους 0,015 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,012 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 160-1, ἀρ. 125 (φωτ. πίν. 18,4)· Pouilloux κ.ᾶ., *Salamine*, σ. 76, ἀρ. 197 (φωτ. πίν. 17).

-
[- - - τῆ]ν μητ[έ][ρα - - - - -]
[- - - - -]κον εἶσε[- - - - -]
[- - - - ο]ύδενὶ ἀπ[άντων - - - - -]
4 [- - - - -] γένος τ[ῆ][ς - - - - -]
[- - - - -] Γαίω Νη[- - - - -]
[- - - ἀλ]λὰ καθ' ἔ[καστον (;) - -]

-

1. [- - - τῆ]ν μητ[έ][ρα - - - - -], Mitford - Nicolaou: [- - -]ν[ε] μητ[έ][ρα - - - - -], *Salamine* 2. [- - - - -]κον εἶσε[- - - - -], *Salamine*: [- - - ἰδιωτικὸν ? εἶσε[νεκτον? - - - - -], Mitford - Nicolaou
3. [- - - - -] γένος τ[ῆ][ς - - - - -], *Salamine*: [- - - ἄλλω ο]ύδενὶ ἀπ[άντων - - - - -], Mitford - Nicolaou· [-ο]ύδενὶ ἀπ[- - - - -], *Salamine*
4. [- εἰ μὴ τὸ] γένος τ[ῆ][ς - - - - -], Mitford - Nicolaou 6. [- - - ἀλ]λὰ καθ' ἔ[καστον ? - - - - -], Mitford - Nicolaou: [- - -]λ[α] καθ' ἔ[- - - - -], *Salamine*.

Κάποιος, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δὲν σώζεται, ἀνήγειρε τάφο γιὰ τὴ μητέρα του καὶ ἀπαγορεύει τὴν ταφὴ οἰουδήποτε ξένου πρὸς τὴν οἰκογένειά του, σύμφωνα μὲ τὴν ἀποκατάσταση τῶν πρώτων ἐκδοτῶν.

Αμμ. 136. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Σαλαμίς. Επιτύμβιες ἐπιγραφές.

Τέσσερα συνανήκοντα ἀποτμήματα λευκῆς μαρμάρινης πλάκας, πλήρους μόνο ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,26, μεγίστου πλάτους 0,63 καὶ πάχους 0,04 μ. Βρέθηκε στὴ δεξαμενὴ τοῦ Ανατολικοῦ Δωματίου ΙΙ, καὶ μεταφέρθηκε τὸ 1955 στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Μετὰ τὴν κατάληψη τῆς πόλης ἀπὸ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα κατοχῆς ἡ τύχη τῆς ἐπιγραφῆς ἀγνοεῖται. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,045 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 53-4, ἀρ. 31 (φωτ. σ. 54)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 75-6, ἀρ. 195· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ 2. Ἐπίγραμμα*, 1997, σ. 142-3 (**E68**) καὶ 449-50 (φωτ. σ. 141).

[- - -] ἀνέστησε πτόλις θρόν[ον - - -]
[ἐγείνα]τό (;) μ' Ἡπε[ι]ρος ἡδὲ ἐν Αἴο[λίδι -
]
[- - - - -] - - Γ[λ]α[- - - - ο]ύρανίω[- -
- - - -]
- - - - -
- - - - -

2. [ἐγείνα]τό, Mitford - I. Nicolaou: - - - -το, *Salamine*
3. Γ[λ]α[- - - -], *Salamine*: γλ[υκν-, Mitford - Nicolaou || ο]ύρανίω[- -
Βοσκός: ο]ύρανίων, Mitford - Nicolaou καὶ *Salamine*.

Οἱ πρῶτοι ἐκδότες πιστεύουν ὅτι πρόκειται γιὰ ἓνα μετρικὸ ἐπιτύμβιο ἐνὸς διδασκάλου ἀπὸ τὴν Ἡπειρο, ἐνῶ οἱ J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert σημειώνουν ὅτι ἡ ἀπουσία συμφραζομένων δὲν ἐπιτρέπει νὰ μιλοῦμε μὲ βεβαιότητα γιὰ δάσκαλο ἢ φιλόσοφο ἐξαιτίας τῆς λέξεως θρόνος (ἢ ὁποῖα ἐκτὸς ἀπὸ τὶς σημασίαις τοῦ καθίσματος, τῆς ἔδρας καὶ τοῦ ἐδράνου, χρησιμοποιεῖται καὶ γιὰ νὰ δηλώσει τὴν ἔδρα δικαστοῦ ἢ διδασκάλου ἢ φιλοσόφου βλ. *LSJ*⁹ σ.λ.). Οἱ Mitford - I. Nicolaou ἀναφέρουν καὶ ἄλλες ἐπιγραφές γιὰ Ἡπειρώτες, ποὺ πεθαίνουν στὴν Κύπρο: οἰκογένεια Ἡπειρωτῶν στὴν ὑπηρεσία τοῦ Φιλαδέλφου καὶ τοῦ Εὐεργέτη Α' σὲ ἐπιγραφές τοῦ Κουρίου καὶ τῆς Νέας Πάφου, βλ. Mitford, *IK*, ἀρ. 60, καὶ *JHS* 57, 1937, σ. 35, ἀρ. 9· δύο Ἡπειρώτες στρατιῶτες ὑπηρετοῦν ὡς μισθοφόροι καὶ πεθαίνουν στὴν Ἀμαθοῦντια σιὰ τέλη τοῦ Δ' αἰ. π.Χ., βλ. Myres - Richter, *CCM* 5962.

Ἀμμ. 137. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινὴ τοῦ θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 174, ἀρ. 42.

Ἐπαφρό-
δοῦτε χρῆσ-
τέ, χαῖρε.

Ἀμμ. 138. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα, ὕψους 0,12 καὶ πλάτους 0,15 μ. Βρέθηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ κατὰ τὸν Μενάρδο εὐρίσκετο «παρὰ τῷ κ. Φιλίππῳ Κωνσταντινίδῃ ἐν Τρικώμῳ». Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Μενάρδου, *Ἀθηνᾶ* 22, 1910, σ. 136, ἀρ. 3 (= Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 73, ἀρ. 186).

Μάρκε
νεώτερε
χρηστέ,
4 χαῖρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Μάρκος* βλ. **Λεμ. 227.**

Ἀμμ. 139. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΑΡΑ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Μαρμάρινη πλάκα, ὕψους 0,63, πλάτους 0,25 καὶ πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στὸν Ἅγιο Σέργιο καὶ ἐκτίθεται στὴν αἴθουσα 10 τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (*Inscr. GR 223*). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,012 μ. (Αὐτοψία στὶς 27/6/2006).

Μαρκίδου, *KX* 1923, σ. 133-4 (*Seyrig, BCH* 51, 1927, σ. 148-51, ἀρ. 7 = *SEG* 6, 802)· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 76-7, ἀρ. 17 [φωτ. πίν. 17])· Βοσκοῦ, *AKYΓ* 3. *Πεζογραφία*, σ. 98-9 (**E8**) καὶ 309-12 (φωτ. σ. 101)

Πβ. Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 13, ὑποσ. 1 (γιὰ τὴ λέξη *σπόριμα*)· τοῦ ἰδίου, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1323, ὑποσ. 154 (ἀποκατάσταση τῶν τελευταίων τεσσάρων στίχων) (= *SEG* 30, 1649).

Εἴ τις ἐπὶ τὸν τάφον ἐλ-
θεῖν βασιλεὺς ἢ τύραννος
ἢ στρατηγὸς ἢ οἰοσδήποτε
4 ἀνὴρ ἢ γυνὴ προσελεύσε-
ται (ἢ) ἀρεῖ τι τῶν συνταφέντων

- αὐτοῖς ἢ νεκρὸν σκυλεύσει ἢ
αὐτοὺς μεταθήσει εἰς τόπον
8 ἄλλον ἢ ὑπ' ἄστρα δείξει, ὑμεῖς
δαίμονες ἐνκότιοι αὐτῷ γέ-
νοισθε καὶ μήτε ποσὶν μήτε
γόνασιν μήτε ὀφθαλμοῖς ὀλό-
12 κληρος γλυκερὸν φάος ὀράτω,
καὶ μήτε βίον ἴσχοι στάσιμον,
μήτε γάμον, μήτε τέκνον
ἴσχοι διόλου, μήτε ἀγαθὸν τι
16 ποιῶν χάριν ἢ κόρον ἴσχοι
μήτε κακὸν τι ποιῶν λάθοι,
ἀλλ' ἐν βασάνοις ἀπόλοιτο
καὶ ἐξώλης καὶ πανώλης
20 γένοιτο· καὶ γένοιτο αὐτῷ
τὰ νοητὰ ἀνόητα, τὰ εὖπο-
ρα ἄπορα, τὰ πράξιμα ἄπρα-
κτα, τὰ νόστιμα ἄνοστα,
24 τὰ πλωτὰ ἄπλωτα, τὰ κάρπι-
μα ἄκαρπα, τὰ σπόριμα
ἄσπορα, τὰ γόνιμα ἄγονα,
τὰ γλυκέα πικρά, τὰ εὐτυχῆ
28 ἀτυχῆ, τὰ λαμπρὰ μέλανα, τὰ
ἰλαρὰ λυπηρά, τὰ ζῶντα νε-
κρά, τὰ γενέσια πένθιμα· καὶ
μήτε παρὰ τῆ γῆ μητρὶ τε-
32 λευτήσας τόπον ἴσχοι μήτε
ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὸ χθόνα
προσδέξοισθε, ἀλλ' ἀνόδυρ-
τος, ἄκλαυστος, ῥηπιζόμε-
36 νος πρὸς κύνα δεινὸν καὶ
ἐχίδνης φυσήματος ἔστω.

5. (καὶ), Μαρκίδης, Seyrig
Mitford: ῥηπιζόμενος, *Salamine*
με]νος πρὸς κύνα (?) δάκνων καὶ | ἐχίδνης φυσήματος - - - -, Μαρκίδης,
Seyrig.

35-36. ῥηπιζόμενος,
35-37. ἄκλαυστος, [- -

Σχόλια: στ. 9: ἐνκότιοι. Ἡ ἔμβασις ἀποδίδεται μὲ Ν
(τὸ μοναδικὸ ληκτικὸ ἔρρινο τῆς ἀρχαίας [καὶ νέας]
ἐλληνικῆς γλώσσας, κατὰ τὸ γλωσσικὸ αἰσθητήριον τοῦ
φυσικοῦ ὁμιλητῆ) βλ. Brixhe 1987², σ. 34.

Πρόκειται γιὰ κατάρα ποὺ ἀποσκοπεῖ στὴν ἀποτροπὴ τῆς
συλήσεως τοῦ τάφου πβ. τοὺς μαγικοὺς καταδέσμους τῆς
Ἀμαθοῦντος καὶ τὴν **Λάρ. 125**. Γιὰ τὶς ἀπειλητικὲς φράσεις
σὲ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές αὐτῆς τῆς περιόδου βλ. Ντάντη
1983, σποράδην. Αὐτὸς ποὺ παραβιάζει τοὺς τάφους,
ιερόσυλος, ἔνοχος ἀσεβείας, βλ. Strubbe, *Magica Hiera*, σ.
33.

Αμμ. 140. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ Q. CAICILIUS RUFUS

τέλη Β' - ἀρχές Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη στὴν ἄνω ἀριστερῇ γωνία καὶ στὸ κέντρο, ὕψους 0,65, πλάτους 0,605 καὶ πάχους 0,03 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Λιμνιά, ποὺ βρίσκεται τέσσερα περίπου χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τῆς Σαλαμίνας. Κατὰ τὴ Νικολάου φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου (ἀρ. 793· M.P. 60/59/2, bl. 63), ἐνῶ σύμφωνα μὲ τοὺς ἐκδότες τοῦ *Salamine* φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 3289 = E.66). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,05 μέχρι 0,052 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 75-7, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 13,5)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 73-4, ἀρ. 190 (φωτ. πίν. 17).

[D(is)] M(anibus) S(acrum)
Q. C[a]ecilio Rufo
eq(uiti) R[om(ano) vixit] annis
4 XXIIII, me[n(sibus) - -]I, dieb(us) X,
marito dul[c]issimo
bene merenti fecit
Aelia Maximina coniux.

5. dulc[is]simo, Nicolaou.

Ἡ σύζυγος ἐνὸς Ῥωμαίου ἱππέως, ὁ ὁποῖος πέθανε σὲ ἡλικία 24 ἐτῶν, ἀναθέτει αὐτὴν τὴν ἐπιτύμβια ἐπιγραφή. Ἡ Νικολάου χρονολογεῖ τὴν ἐπιγραφή μὲ ἀμφιβολία στὸν Β' αἰ. μ.Χ., ἐνῶ οἱ J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert στὰ τέλη Β' - ἀρχές Γ' αἰ. μ.Χ. βάσει τῶν γραμμάτων. Σὲ αὐτὴν τὴν περίπτωση ἡ ὑπόθεση τῆς Νικολάου ὅτι ὁ Ῥωμαῖος αὐτὸς στρατιώτης βρῆκε τὸν θάνατο κατὰ τὴν καταστολὴ τῆς ἐξέγερσης τῶν Τουδαίων στὴν Κύπρο κατὰ τὸ 116 μ.Χ. δὲν μπορεῖ νὰ εὐσταθεῖ.

Αμμ. 141. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, μὲ δύο χέρια ὑψωμένα σὲ στάση δέησης. Ἡ στήλη εἶναι θραυσμένη σὲ δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα, ἓνα μέρος τῆς ὁποίας στὴν ἀριστερῇ πλευρᾷ ἔχει χαθεῖ. Ὁ λίθος βρέθηκε στὴν Ἐγκωμη, πωλήθηκε στὸ Λονδίνο καὶ κατέληξε στὴν Ἀλεξάνδρεια, στὸ γραφεῖο τοῦ

Προέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας σύμφωνα μὲ τὸν τελευταῖο ἐκδότι.

Fr. Cumont, *RPAA* 5, 1926-7, σ. 69-73 (φωτ. πίν. 1) (= *SEG* 6, 803)· τοῦ ἰδίου, *Syria* 14, 1933, σ. 385-95· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 76, ἀρ. 198 (*SEG* 35, 1470)· Βοσκοῦ, *AKYΓ* 3. *Πεζογραφία*, σ. 100-1 (**E9**) καὶ 312-3 (φωτ. σ. 100).

Κύριε Ἥλιε
ὡς δικάίως ἀνατέλ-
λις, μὴ λάθοιτό σε
4 ὁ ἐπίβουλος γενά-
μενος τῆς ψυχῆς
Καλλιόπης, ἀλλὰ ἐπί-
πεμψον αὐτῷ τὰς στε-
8 ναχὰς τῶν βιαθανά-
των· Καλλιόπη χρησ-
τή,
(ἦ) ἐθάνη (ἐτῶν) κη´.

Γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Ἥλιου βλ. **Λάρ. 191**. Αὐτὸς ποὺ προκάλεσε τὸν βίαιο θάνατο τῆς Καλλιόπης, ποὺ πέθανε σὲ ἡλικία 28 ἐτῶν, παρέμεινε ἄγνωστος καὶ γι' αὐτὸ γίνεται ἐπίκληση στὸν Ἥλιο, γιὰ νὰ τὸν τιμωρήσει δίκαια στέλνοντάς του τοὺς ἰδίους ἀναστεναγμοὺς τῶν βιαθανάτων. Τὸ ὄνομα Καλλιόπη μαρτυρεῖται καὶ στὴν Κρήτη, τὴ Δῆλο, τὴν Πάρο καὶ τὴν Τῆνο, βλ. *LGPN* I, σ.λ.

Σαλαμίς. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Ε. Διάφορα (Αμμ. 142-186)

Ι. Επιστολές (Αμμ. 142-144)

Αμμ. 142. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς, μεγίστου ὕψους 0,11, μεγίστου πλάτους 0,175 καὶ πάχους 0,07 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.22). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,007 μέχρι 0,009 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 174, ἀρ. 10· Marshall, *GIBM* 4, 979· Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 17, ἀρ. 26 (φωτ. πίν. 3).

[- - - - -] ι κ λ [- - - - -]
-]
[- - - - -] υ λ λ ο ς Ἀ ρ ρ υ ι [- - - - -]
[- - - - -] μ ο ς α ὔ τ ο ς Α [- - - - -]
4 [- - - - -] σ ο ν ε ἰ δ ό τ [ε ς - - - - -]
]]
[- - - - -] κ ρ υ π τ [- - - - -]
[- - - - -] *reliquiae* [- - - - -]
]

2. Θράσυλλος, Tubbs || Ἀρρυ[βίου, Tubbs· Ἀρρύ[βου, Marshall.

Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων. Κατὰ τοὺς J. Rouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert, ἡ ἀναφορὰ σὲ εἰδότη[ες -] δείχνει ὅτι πρόκειται γιὰ ἐπιστολή.

Αμμ. 143. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Β΄ - Γ΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς, μεγίστου ὕψους 0,06, μεγίστου πλάτους 0,102 καὶ πάχους 0,016 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν περιοχὴ «Τούμπα τοῦ Μιχαήλη» καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.16). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,012 μ.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται τὸν Γ΄ αἰ. μ.Χ. βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων ἀπὸ τοὺς J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert, ἐνῶ οἱ πρῶτοι ἐκδότες τὴν χρονολογοῦν τὸν Ε΄ - ΣΤ΄ αἰ. μ.Χ. Πρόκειται γιὰ ἐπιγραφή ποῦ ἀναφέρεται σὲ καταδίκη, πρόστιμα καὶ ποινές.

II. Μιλιοδεῖκτες (Ἀμμ. 145-146)

Ἀμμ. 145-146. ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΡΠΑΣΙΑ
(145): 81 μ.Χ. καὶ (146): 337-340 μ.Χ.

Ἀπότμημα στήλης, ὕψους 0,65 μ., ἡ ὁποία σὲ δεύτερη χρήση φέρει δύο ἐπιγραφές. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Θεόδωρο καὶ εἶναι χαμένη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αἰ.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, ἀρ. 21. *CIL* 3, 6732.

Πβ. Mitford, *JRS* 29, 1939, σ. 118-9 (ἀποκατάσταση τῆς 145)· τοῦ ἰδίου, *OA* 6, 1950, σ. 86-7 (ἀποκατάσταση τῆς 146).

(145) Imp(erator)
T(itus) Caesar Divi f(ilius) Ves[pasianus]
[Au]g(ustus) [p]ont(ifex) max(imus) tr(ibunitia)
pot(estate) [xi, imp.]
4 [xvii, cos.] VIII Des. V[iiiii, pater patriae.]
[via]s novas fecit [provinciae Cypri]
per L(ucium) Plotium P[ulchrum (q) procos.]
XVIII

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ χρονολογεῖται βάσει τῆς ἀποκαταστάσεώς της ἀπὸ τὴν 1^η Τουνίου μέχρι τὶς 13 Σεπτεμβρίου τοῦ 81 μ.Χ. κατὰ τὴν περίοδο ἀνθυπατείας τοῦ Λ. Πλωτίου Πούλχρου, πβ. **Ἀβ. Πρ. 39.**

(146) [(Dominis) N(ostris duobus)]
[Fl(avio) Cl(audio) Constantino]
[triumfatori m]aximo
4 [ac Fl(avio) Iul(io) C]onstantio
[vict]oribus
[semper A]ugustus

Η επιγραφή αναφέρεται στους Κωνσταντίνο ΙΙ και Κωνσταντίνο και χρονολογείται από το 337 μέχρι το 340 μ.Χ.

III. Τουδαϊκή επιγραφή (Αμμ. 147)

Αμμ. 147. ΙΟΥΔΑΪΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Γ' αί. μ.Χ.

Απότμημα λευκόφαιης μαρμάρινης κολόνας, αποκεκρουμένη άνω, μεγίστου ύψους 0,207, μεγίστου πλάτους 0,345 και πάχους 0,11 μ Βρέθηκε στο μοναστήρι του Αποστόλου Βαρνάβα στη Σαλαμίνα και μετά την εξέτασή της από τον πρώτο έκδοτη άφέθηκε κατά χώραν. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,03 (όμικρον) μέχρι 0,041 (ρό) μ.

Mitford, *Byzantion* 20, 1950, σ. 110-6, άρ. 3 (φωτ. πίν. 3, σ. 110). Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 78, άρ. 200.

πεντ(άκις) άρχι(συναγωγού),
υίου Άνανία
δὶς άρχοντ(ος)
(φύλλο)

initio e.g. [Ανεπέωσαν] | [τούτους τούς], Mitford
πέντ', Αρχί(α), Mitford.

1.

Η επιγραφή αυτή, ή όποία είναι είτε επιτύμβια είτε άναθηματική, άφορα στον υιό του Άνανία (ένα όνομα καθαρά

ιουδαϊκό βλ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épiggr.* 1958, 211 καὶ 1969, 206), ποὺ ὑπῆρξε πέντε φορές ἀρχισυνάγωγος καὶ δύο φορές ἄρχων. Γιὰ τὴ σημασία τῶν τίτλων τῶν ἀξιωματούχων σὲ συναγωγές, ὅπως ἀρχισυνάγωγος, γερουσιάρχης, *pater* καὶ *mater synagogae*, βλ. Hedner-Zetterholm 2001, σ. 138-139. Γιὰ τὴ ἔκφραση *δὺς ἄρχων* σὲ ιουδαϊκὲς ἐπιγραφές βλ. J. B. Frey, *Corpus Inscr. Judaic.* I, 1936, σ. 87-88. Πρόκειται γιὰ μία σημαντικὴ μαρτυρία γιὰ τὴν ὑπαρξὴ Ἰουδαίων στὴ Σαλαμίνα κατὰ τὸν 7 αἰ. μ.Χ., ὅπως καὶ σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς Κύπρου βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 16: Ἰουδαϊσμός καὶ χριστιανισμός, σ. 201-202, παρὰ τὶς πληροφορίες περὶ ἐκδίωξης ὅλων τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀπαγόρευσής τους νὰ ξανάρθουν στὴ νῆσο μετὰ τὴν ἐξέγερσή τους τὸ 116 μ.Χ. βλ. Δίων Κασσ. 68.32.3: *ἐν τε Αἰγύπτῳ πολλὰ ἔδρασαν ὅμοια καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ, ἡγουμένου τινός σφισιν Ἀρτεμίωνος· καὶ ἀπώλοντο καὶ ἐκεῖ μυριάδες τέσσαρες καὶ εἴκοσι. καὶ διὰ τοῦτ' οὐδενὶ Ἰουδαίῳ ἐπιβῆναι αὐτῆς ἔξεστιν, ἀλλὰ κἂν ἀνέμῳ τις βιασθεὶς εἰς τὴν νῆσον ἐκπέσῃ θανατοῦται. ἀλλ' Ἰουδαίους μὲ ἄλλοι τε καὶ Λούσιος ὑπὸ Τραϊανοῦ πεμφθεὶς κατεστρέψατο. Συνεπῶς, μετὰ ἀπὸ ἄγνωστο χρονικὸ διάστημα ἢ ἀπαγόρευση ἀτόνησε.*

IV. Varia (Ἀμμ. 148-185)

Ἀμμ. 148. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΟΝΟΜΑΤΩΝ
(;)
Α' αἰ. μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,26, μεγίστου πλάτους 0,24 καὶ πάχους 0,108 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν περιοχὴ τῆς βασιλικῆς καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. E. 77). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,012 μ.

Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 20, ἀρ. 33.

[- - - -]αν□α[- - - - - - - - -]
[- - Σ]ώσου vac. Λ[- - -]
[- -]λ□ιος Γαμ[- - - - - -]
4 [- -] Νικοκλέο[υς - - - -]
[- -] Νουμην□[ίου- - - - - -]
[- - -]ΟΣΤΕΣ[- - - - - -]
[- - -]Ο□ΣΕΠ[- - - - - -]
8 [- - - -]Τ□Ω□[- - - - - - - -]

Τὸ ὄνομα Σῶσος ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Ἄμμ. 69**. Τὸ ὄνομα Νικοκλῆς ἀπαντᾷ καὶ στὴν **Λεμ. 291**. Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων.

Ἄμμ. 149. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΟΝΟΜΑ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ (ΙΣΩΣ ΤΟΥ L. SERGIUS PAULUS)
46-48 μ.Χ.

Ἐπιγραφή σὲ ἀγαλμάτιο ὕψους 0,46 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα.

Cesnola, *Salaminia*², 1884, σ. 108 (πίν. 118)
(Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 49, ἀρ. 105).

- - - T.I.PROCONSUL.P.SERGE- - -

Ἡ ἐπιγραφή μπορεῖ νὰ ἀναφέρεται στὸν *L. Sergius Paulus*, ἀνθύπατο κατὰ τὰ ἔτη 46-48 μ.Χ., πβ. *PIR*¹, σ. 221, ἀρ. 376, ὁ ὁποῖος προσηλυτίσθηκε στὸν χριστιανισμό ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Βαρνάβα καὶ Παῦλο βλ. *Πράξ.* 13.7-12: (7) ὅς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ ἀνδρὶ συνειῶ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. (8) ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος —οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ— ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. (9) Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἀτενίσας πρὸς αὐτὸν εἶπεν. (10) ᾧ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ραδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας; (11) καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς. (12) τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησσομένης ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

Ἄμμ. 150. ΣΦΡΑΓΙΣΜΑ

Α' αἰ. μ.Χ.

Ἦσειδῆς σφραγιδόλιθος ποὺ παρουσιάζει τὸν Ἀσκληπιό. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα.

Cesnola, *Salaminia*², 1884, σ. 151, ἀρ. 39 (πίν. 15, 78) (= Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 103, ἀρ. 402).

Κτησία

Σαλαμίς. Διάφορα.

Τὸ ὄνομα *Κτησίας* ἀπαντᾷ καὶ στὴν Ἄνδρο, τῆ Χίο καὶ τὴν Κυρηναϊκῆ, βλ. *LGPN I*, σ.λ.

Ἀμμ. 151. Ο ΕΡΜΗΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ

τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ἑρμαϊκὴ στήλη ἀπὸ φαιδὸ μάρμαρο τοῦ Χρυσίππου, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή, ἀποκεκρουμένη ἄνω, ὕψους 1,414, πλάτους 0,275 καὶ πάχους 0,255 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου (ἀρ. 35). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,037 μέχρι 0,04 μ.

Ι. Nicolaou εἰς V. Karageorghis, *BCH* 86, 1962, σ. 404 (φωτ. πίν. 97) (= *SEG* 23, 610)· Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 154-5, ἀρ. 117 (φωτ. πίν. 16,5)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 57, ἀρ. 126 (φωτ. πίν. 13)· I. Nicolaou, *CIS*, πίν. 33 (φωτ.).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1964, 539 (ἀπλή μνεία).

Χρῦσιππος

Ὁ Χρῦσιππος Ἀπολλωνίου, ποῦ ἀναφέρεται στὴν Ἑρμαϊκὴ στήλη τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας, ἦταν ὁ στωικὸς φιλόσοφος, υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου ἀπὸ τοὺς Σόλους τῆς Κιλικίας, μαθητῆς τοῦ Ζήνωνος. Ἡ φιλοσοφία τοῦ στωικισμοῦ ἐπηρέασε ἰδιαίτερα κατὰ τοὺς πρώτους δύο αἰῶνες μ.Χ.

Ἀμμ. 152. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΑΜΦΟΡΕΑ

β΄ ἡμισυ Α΄ αἰ. μ.Χ.

Ἄνω μέρος πήλινου ἀμφορέως, ὕψους 0,049 καὶ διαμέτρου 0,084 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 2579 = E. 41). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,006 μέχρι 0,01 μ.

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 101, ἀρ. 376 (φωτ. πίν. 23).

Τιτιανοῦ.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται βάσει τῆς μορφῆς τῶν γραμμῶν. Τὸ ὄνομα Τιτιανὸς μαρτυρεῖται γιὰ πρώτη φορά, βλ. *LGPN I*, σ.λ.

Ἀμμ. 153. ΣΦΡΑΓΙΣΜΑ
περίοδος

ῥωμαϊκῆ

Σφραγιδόλιθος ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρίσταται σφίγξ ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ κυκλικὰ χαραγμένη ἐπιγραφή.

Cesnola, *Salaminia*², 1884, σ. 148, ἀρ. 35 (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 103, ἀρ. 401).

LICOCATRIX +

Ἀμμ. 154. ΟΝΟΜΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΑΜΦΟΡΕΑ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Λαιμὸς πήλινου ἀμφορέως, ὕψους καὶ πλάτους 0,13 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 163 = A. 5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,01 μ.

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 56, ἀρ. 111 (φωτ. πίν. 121). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 101, ἀρ. 384 (φωτ. πίν. 23).

Corneli Pollio(nis)
Silvanus f(ecit).

Ἀμμ. 155. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΑΓΓΕΙΟ
περίοδος

ῥωμαϊκὴ

Ἐπιγραφή σὲ πήλινο ἀγγεῖο, τὸ ὁποῖο βρέθηκε στὸ Δαιμονοστάσιον. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ σημερινή του θέση.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 92 καὶ ὑποσ. 2 (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 101, ἀρ. 385).

Prince-
ps Titi

Ἀμμ. 156. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΑΓΓΕΙΟ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἀπότμημα πήλινης κούπας, διαμέτρου 0,06 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 547 = A. 13).

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 101, ἀρ. 386.

L. Rasin. OFF

Ἀμμ. 157. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΑΜΦΟΡΕΑ

ρώμαϊκή περίοδος

Πήλινος ἀμφορεὺς ποὺ φέρει ἐπιγραφὴ στὸν λαιμό. Ἐχει ὕψος 0,26 καὶ πλάτος 0,135 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 296 = A. 9).

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 56, ἀρ. 112 (φωτ. πίν. 122)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 101-2, ἀρ. 387.

(α) MA[- - - -]

(β) MAR[- - -]

Ἀμμ. 158. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΛΥΧΝΟ

ρώμαϊκή περίοδος

Cesnola, *Salaminia*², 1884, σ. 256, ἀρ. 10 (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 97, ἀρ. 339).

CLA

Ἀμμ. 159. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΛΥΧΝΟ

ρώμαϊκή περίοδος

CIL 3, 12114· Oziol, *Les lampes*, σ. 78-9· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 98, ἀρ. 352.

Fausti

Ἀμμ. 160. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΛΥΧΝΟ

ρώμαϊκή περίοδος

CIL 3, 12115· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 98, ἀρ. 353.

Spe

Ἀμμ. 161. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΚΥΠΕΛΛΟ

ρώμαϊκή περίοδος

Πήλινο κύπελλο, τὸ ὁποῖο ἔχει ὕψος 0,075 καὶ διάμετρο 0,75 μ. Βρέθηκε στὸν τάφο 1 τῆς νεκροπόλεως τῆς Σαλαμίνας

Σαλαμίς. Διάφορα.

στον Άγιο Σέργιο. Ἡ ἐπιγραφή χαράχθηκε μετὰ τὴν ὄπτηση καὶ ἀναφέρεται πιθανώτατα στὸν ἰδιοκτήτη.

Karageorghis, *ENSaI* IV, 1978, σ. 49, ἀρ. 125 (φωτ. πίν. 30) (= *SEG* 30, 1656). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 99, ἀρ. 363 (φωτ. πίν. 22).

Σωάνδρου.

Τὸ ὄνομα *Σωάνδρος* ἀπαντᾷ σὲ δύο ἀκόμη ἐπιγραφές τῆς ἐλληνιστικῆς ἐποχῆς βλ. *SEG* 30, 156 καὶ Γ. Νικολάου, *PPC* Σ 50.

Ἀμμ. 162. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΑΜΦΟΡΕΑ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Πήλινος ἀμφορέας. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 761 = PO. 51).

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 85, ἀρ. 176. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 99, ἀρ. 367 (φωτ. πίν. 22).

Πβ. Chavane, *petits objets*, σ. 29, ἀρ. 78.

Πάλ-
μα-
τος.

Ἀμμ. 163. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΑΓΓΕΙΟ

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Πήλινο ἀγγεῖον, πιθανῶς Aryballe (;). Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα.

Cesnola, *Salamina*², 1884, σ. 244-5 (πίν. 294). Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 100, ἀρ. 368.

ΔΙΟΔΩ
ΔΙΟΩ

1-2. Διόδω(ρος) | Διοω(κλέους), Cesnola.

Ἀμμ. 164. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΟΥ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, μεγίστου ύψους 0,065, μεγίστου πλάτους 0,11 και πάχους 0,032 μ. Βρέθηκε στη Σαλαμίνα και φυλάσσεται στο Βρετανικό Μουσείο (Inv. 82.11-10.3). Τò ύψος τών γραμμάτων κυμαίνεται από 0,04 μέχρι 0,05 μ.

Newton, *GIBM II*, άρ. 393· Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 91, άρ. 259.

[- - Διο]νύσιος καὶ -Ι[- -]
 [- -]μύων γένος π[- - - - -]
 [- - - - -] κώλυτω[- - - - -]
 [- - - - -]ιότη[- - - - -]

Γιὰ τὶς ἐπιγραφὲς αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα Διονύσιος βλ. **Λευκ. 82**.

Αμμ. 165. ΕΠΙΓΡΑΦΗ, ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΑΡΑΔΙΔΕΤΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ [Λ]ΟΓΓΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, μεγίστου ύψους 0,097, μεγίστου πλάτους 0,18 και πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε στην παραλία της Σαλαμίνας και φυλασσόταν στο Μουσείο της Αμμοχώστου (άρ. 189· M.P. 138/39/2, bl. 108). Τò ύψος τών γραμμάτων κυμαίνεται από 0,026 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1968, σ. 79-80, άρ. 13 (φωτ. πίν. 19,13)· (= Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 90, άρ. 249).

 [τ]οῦ κρατίστου - - - -
 [Λ]όγγου - - - - -

Αμμ. 166. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΑΜΦΟΡΕΑ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Πήλινος ἀμφορεύς, ύψους 0,215 μ. Βρέθηκε στη Σαλαμίνα και φυλάσσεται στο Βρετανικό Μουσείο (Inv. 2886 = A. 57). Η ἐπιγραφή εἶναι βαμμένη. Τò ύψος τών γραμμάτων εἶναι 0,08 μ.

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 83, άρ. 173 (φωτ. πίν. 193)· Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 100-1, άρ. 375.

Φολβίο[υ].

Για τὴν χρῆση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Αμμ. 167. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ
Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Μικρὴ βάση ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,19, πλάτους 0,275 καὶ πάχους 0,008 μ. Βρέθηκε στὸ χωριὸ Ἅγιος Σέργιος καὶ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου. Στὴν βάση εἶναι ἐπιγεγραμμένες τρεῖς ἐπιγραφές.

Σακελλαρίου, *Κυπριακά I*, σ. 170· *LBW* 2760· *Colonna-Ceccaldi*, *RA* 28, 1874, σ. 92-3 (πίν. 3)· *Pouilloux κ.ἄ.*, *Salamine*, σ. 58, ἀρ. 130.

Πβ. Masson, *Bull. Épiggr.* 1988, 889.

(α) Λεοντίου
ἐπαρχικο[ϋ]

(β) Ἐρμόλαος
ἐποίουν

(γ) Ψυχάρους

Ὁ Ἐρμόλαος εἶναι ὁ γλύπτης.

Αμμ. 168. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΠΙΝΑΚΙΟ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πήλινο πινάκιο, συντεθειμένο ἀπὸ ἑννέα ἐπανακολλημένα ἀποτμήματα, ὕψους 0,056, διαμέτρου τοῦ πάτου 0,23 καὶ διαμέτρου τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφάνειας 0,032 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (*Inv.* 1951 = *E.* 56). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,005 μέχρι 0,01 μ.

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 84, ἀρ. 174 (φωτ. πίν. 194)· *Pouilloux κ.ἄ.*, *Salamine*, σ. 99, ἀρ. 364.

Σπορίωνος.

Τὸ ὄνομα *Σπορίων* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά.

Αμμ. 169. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΠΙΝΑΚΙΟ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Σαλαμίς. Διάφορα.

Πήλινο πιάτο, συντεθειμένο από έπτα επανακολλημένα άποτμήματα, ύψους 0,07, διαμέτρου τοῦ πάτου 0,40 καὶ διαμέτρου τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφάνειας 0,050 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 1986 = E. 57). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,025 μ.

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 84, ἀρ. 175 (φωτ. πίν. 195)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 99, ἀρ. 365.

Ἑρμογένους.

Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ βλ. Πάφ. 156.

Ἀμμ. 170. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΑΜΦΟΡΕΑ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πήλινος ἀμφορεύς, τοῦ ὁποῖου σώζεται ὁ λαιμός. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 1787 = E. 33). Ἡ ἐπιγραφή εἶναι βαμμένη.

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 81, ἀρ. 170 (φωτ. πίν. 189)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 100, ἀρ. 372 (φωτ. πίν. 22).

Νεικη[- - -]

Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Ἀμμ. 171. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΛΥΧΝΟ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πήλινος λύχνος, ὁ ὁποῖος σώζεται ἀποσπασματικῶς, ὕψους 0,022 καὶ πλάτους 0,085 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Ἀμμ. 161**. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴ βάση.

Karageorghis, *ENSaI* IV, 1978, σ. 33, ἀρ. 73 (φωτ. πίν. 19) (= *SEG* 30, 1656).

ΙΡ

Ἀμμ. 172. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΑΜΦΟΡΕΑ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Σαλαμίς. Διάφορα.

Πήλινος ἀμφορεύς, τοῦ ὁποίου σώζεται ὁ λαιμός, ἀποκεκρουμένος σὲ δέκα ἀποτιμήματα, ὕψους 0,21 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 2884 = A. 56). Ἡ ἐπιγραφή εἶναι βαμμένη. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,08 μέχρι 0,014 μ.

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 83, ἀρ. 172 (φωτ. πίν. 192)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 100, ἀρ. 374.

Ταναρίου

Σαλα(αμινίου) ;

Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Αμμ. 173. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΛΥΧΝΟ
μετὰ τὸ 250 μ.Χ.

Πήλινος λύχνος, ὕψους 0,04 καὶ πλάτους 0,095 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Αμμ. 161**. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴ βάση.

Karageorghis, *ENSaI* IV, 1978, σ. 31, ἀρ. 18 (φωτ. πίν. 19) (= *SEG* 30, 1656· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 98, ἀρ. 350).

Σφυρί-
δων-
ος
4 Εὐφωτίου.

Σχόλια: Σφυρίδωνος ἀντὶ Σφυρίδωνος.

Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ βλ. **Πάφ. 35**.

Αμμ. 174. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΛΥΧΝΟ
μετὰ τὸ 250 μ.Χ.

Πήλινος λύχνος. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν **Αμμ. 161**. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴ βάση.

Karageorghis, *ENSaI* IV, 1978, σ. 33, ἀρ. 70 (φωτ. πίν. 19) (= *SEG* 30, 1656· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 98, ἀρ. 349).

Ἐρμιανο[ῦ]

Αμμ. 175. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΛΥΧΝΟ
μετὰ τὸ 250 μ.Χ.

Πήλινος λύχνος, ὕψους 0,035 καὶ πλάτους 0,085 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μετὰ τὴν **Αμμ. 161**. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴ βάση.

Karageorghis, *ENSal* IV, 1978, σ. 38, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 25) (= *SEG* 30, 1656· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 98, ἀρ. 351).

Σφυ-
ρίδω-
νος.

Σχόλια: Σφυρίδωνος ἀντὶ Σφυρίδωνος.

Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ βλ. **Πάφ. 35**.

Αμμ. 176. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΛΥΧΝΟ
μετὰ τὸ 250 μ.Χ.

Πήλινος λύχνος, ὕψους 0,04 καὶ πλάτους 0,10 μ. Βρέθηκε στὴν ἴδια θέση μετὰ τὴν **Αμμ. 161**. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴ βάση.

Karageorghis, *ENSal* IV, 1978, σ. 37, ἀρ. 4 (φωτ. πίν. 24) (*SEG* 30, 1656).

[Σφυρίδω;]νος.

Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ βλ. **Πάφ. 35**.

Αμμ. 177. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΠΙΝΑΚΙΟ
Γ' - ἀρχὲς Δ' αἰ. μ.Χ.

Απότμημα τῆς ἄκρης πήλινου πινακίου, μεγίστου ὕψους 0,12 καὶ μεγίστου πλάτους 0,245 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 2553 = A. 45). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,05 μ.

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 77-8, ἀρ. 163 (φωτ. πίν. 178, 180, 181)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 101, ἀρ. 378.

Arriae Caese-
niae Paullina(e)

Αμμ. 181. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΠΙΝΑΚΙΟ
Γ' - ἀρχὲς Δ' αἰ. μ.Χ.

Πήλινο πινάκιο μὲ σπασμένο δεξιὰ χεῖλος. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι χαραγμένη στὸ χεῖλος. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 3427 = A. 90).

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 80, ἀρ. 166 (φωτ. πίν. 185). Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 101, ἀρ. 382 (φωτ. πίν. 23).

C. B[ellici]
Zma[ragdi]

Αμμ. 182. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΠΙΘΟ
Γ' - ἀρχὲς Δ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα πήλινου πιθαριοῦ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 5199 = A. 144).

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 80, ἀρ. 167 (φωτ. πίν. 186). Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 101, ἀρ. 383 (φωτ. πίν. 23).

C. Bellic(i)
[Z]m[ar]a□gd(i)

Αμμ. 183. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΠΗΛΙΝΟ ΠΙΝΑΚΙΟ
Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα πήλινου πινακίου. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 2466 = A. 43).

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 80, ἀρ. 168. Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 99, ἀρ. 366.

Ἑρμογ-
ένους.

Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ βλ. **Πάφ. 156.**

Αμμ. 184. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΑΜΦΟΡΕΑ
Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ. (;)

Πήλινος αμφορεύς, τοῦ ὁποίου σώζεται ἀποσπασματικῶς ὁ λαιμός. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 1220 = E. 27). Ἡ ἐπιγραφή εἶναι βαμμένη.

Calvet, *Timbres amphoriques*, σ. 81, ἀρ. 169 (φωτ. πίν. 188)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 100, ἀρ. 371.

Εεν□[- - - -]

Γιὰ τὴ χρήση βαφῆς στὶς ἐπιγραφές βλ. Rebuffat, *peintures* 1995, σ. 23-31.

Αμμ. 185. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΟ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΕ ΑΜΦΟΡΕΑ

Δ' αἰ. μ.Χ.

Πήλινος αμφορεύς, τοῦ ὁποίου σώζεται ὁ λαιμός. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν περιοχή «Κνώδαρα». Φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο.

Diederichs, *Céramiques*, σ. 48, ἀρ. 174 (*SEG* 30, 1654).

Νικηφόρου.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Νικηφόρος* βλ. **Λεμ. 746**.

V. Ἐπιγραφή σχετικὰ μὲ βάρος (Αμμ. 186)

Αμμ. 186. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΒΑΡΟΣ
Γ' αἰ. μ.Χ.

Ζύγι/Βάρος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ποῦ δηλώνει τρεῖς λίβρες. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα. Φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 3605).

Chavane, *petits objets*, σ. 44, ἀρ. 125 (= Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 103, ἀρ. 409).

↑ Γ

Σαλαμίς. Διάφορα.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Σαλαμίς. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

ΣΤ. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων (Ἄμμ. 187-192)

Ι. Ἐπιγραφές σὲ πήλινα εἶδη (Ἄμμ. 187-188)

Ἄμμ. 187. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΥΔΡΙΑ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Πήλινη ὑδρία, ὕψους 0,24 καὶ διαμέτρου 0,258 μ., ἀποκεκρουμένη στὸν λαιμό. Στὸ ἄνω τῆς μέρος εἶναι χαραγμένη ἢ ἐπιγραφή. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν περιοχὴ «Κνώδαρα» καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 411 = E. 18). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,01 μ.

Diederichs, *Céramiques*, σ. 36, ἀρ. 113 (= *SEG* 30, 1654· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 99, ἀρ. 362 [φωτ. πίν. 22]).

Ἐπαφροδίτου φύλακος
καλοῦ κυνηγοῦ.

2. καλ□οῦ, Diederichs.

Σὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κίτιον ἔχουμε τὴν ἀναφορὰ σὲ κυνηγέ(ται) βλ. *OGIS*, 20, ἐνῶ ὁ Πτολεμαῖος, ὁ μελλοντικὸς Σωτὴρ II, φέρει τὸν τίτλο ἀρχικυνηγός βλ. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, ἀρ. 80.

Ἄμμ. 188. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΕ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΚΕΡΑΜΟ Η ΠΛΙΝΘΟ
Δ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀπότμημα ἀπὸ κέραμο ἢ πλίνθο, στὸ ὁποῖο σώζεται σφράγισμα τοῦ κατασκευαστοῦ, μεγίστου ὕψους 0,098, μεγίστου πλάτους 0,145 καὶ πάχους 0,045 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι στὸν πρῶτο στίχο 0,028 μ., καὶ στοὺς στίχους 1-2 κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,022 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 113, ἀρ. 89 (φωτ. πίν. 11,4) (= Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 102, ἀρ. 397).

Πατερ(- - - -)
(ί)νδ(ικτίωνος)
γ'.

Σαλαμίς. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Αὐτὸ τὸ κεραμίδι ἢ τοῦβλο σφραγίστηκε ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ μὲ τὸ ὄνομά του.

II. Ἐπιγραφή σὲ λύχνο (Ἄμμ. 189)

Ἄμμ. 189. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΛΥΧΝΟ
Α΄ αἰ. μ.Χ.

Πήλινος λύχνος, ἀποκεκρουμένος ἀριστερά. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 269 = L. 59). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,003 μέχρι 0,005 μ.

Oziol - Rouilloux, *lampes*, σ. 65, ἀρ. 171. Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 101, ἀρ. 377 (φωτ. πίν. 23).

Νάσων (ἢ [M]νάσων) Διδύ(μου) δῶρον.

Οὔτε τὸ Νάσων οὔτε τὸ Μνάσων ἀπαντοῦν στὴν Κύπρο. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα Δίδυμος βλ. **Λεμ. 176.**

III. Ἐπιγραφή σὲ ποτήρι (Ἄμμ. 190)

Ἄμμ. 190. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΚΥΑΘΟ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Κύαθος διακοσμημένος. Βρέθηκε τὸ 1877 ἢ τὸ 1878 στὴ Σαλαμίνα.

Cesnola, *Salaminia*², 1884, σ. 173 (= Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 103, ἀρ. 412).

Λαβὲ τὴν νείκην

IV. Ἐπιγραφή σὲ κύπελλο (Ἄμμ. 191)

Ἄμμ. 191. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΚΥΠΕΛΛΟ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Σαλαμίς. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἐπιγραφὴ σὲ κύπελλο, τὸ ὁποῖο βρέθηκε σὲ τάφο στὴ βόρεια νεκρόπολη τῆς Σαλαμίνας.

M. Ohnefalsch-Richter, *Ath. Mitt.* 8, 1883, σ. 135 (= Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 103, ἀρ. 413).

Λαβὲ τὴν νεῖκην

V. Ψηφιδωτὴ ἐπιγραφὴ (Ἄμμ. 192)

Ἄμμ. 192. ΨΗΦΙΔΩΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΩΤΑ

200-250 μ.Χ.

Ψηφιδωτὴ ἐπιγραφὴ γιὰ τὸν θεὸ τῶν ποταμῶν Εὐρώτα. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα, στὰ λουτρά τοῦ γυμνασίου.

Sear, *RWVM*, σ. 142· Balty, *RDAC* 1988 (2), σ. 205-18 (φωτ.) (*SEG* 38, 1542)· Μιχαηλίδη, *Cypriot Mosaics*², 1992, σ. 52-3, ἀρ. 26 (φωτ.).

Εὐρώ-
τας.

Σαλαμίς. Ἐπιγραφὲς ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Ζ. Αδιάγνωστες επιγραφές (Αμμ. 193-231)

Αμμ. 193. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ αί. μ.Χ.

Απότμημα μαρμάρου αποκεκρουμένου από όλες τις πλευρές εκτός από την άριστερή, μεγίστου ύψους 0,14 και μεγίστου πλάτους 0,064 μ. Βρέθηκε έντοιχισμένο δυτικῶς τῆς ἀγορᾶς τῆς Σαλαμίνας καὶ εἶναι χαμένο ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αἰ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 185-6, ἀρ. 26 (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 91, ἀρ. 255).

Κλα[- - - -]

Μεν[- - - -]

Διο[- - - -]

Αμμ. 194. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τῖς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,10, μεγίστου πλάτους 0,045 καὶ πάχους 0,03 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 3). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,033 μ.

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 92, ἀρ. 264.

[- - - -]α[- - - -]

[- - - -]σ[- - - -]

[- - -]ανι[- - - -]

Αμμ. 195. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΛΕΓΕΩΝΑ

Α΄ αί. μ.Χ.

Μαρμάρινη λευκὴ στήλη, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τῖς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,10, μεγίστου πλάτους 0,165 καὶ πάχους 0,04 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τῆς πλατείας τῆς Σαλαμίνας στὴν περιοχὴ «Καμανόπετρα» καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 3084). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,032 μ.

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 95, ἀρ. 290.

[- - - 1]e□g□. IIII

[- - 1]e□g□. IIII I

Κατὰ τοὺς J. Pouilloux, P. Roesch καὶ J. Marcillet-Jaubert, ὑπάρχει ἀναφορὰ σὴν τέταρτη λεγεῶνα Flavia ἢ Macedonica, πβ. Ritterling, *RE*, 1925, λ. *Legio*, 1540-1563.

Ἀμμ. 196. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

β' ἡμισυ Α' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,10, μεγίστου πλάτους 0,077 καὶ πάχους 0,014 μ. Βρέθηκε ἀνατολικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 6601 = E. 142). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,018 μ.

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 93, ἀρ. 276.

[- - - -]μαχο[- - - -]
[- - - -]ρος Αν[- - - -]
[- - - -]ως[- - - -]

Ἀμμ. 197. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

τέλη Α' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,125, μεγίστου πλάτους 0,10 καὶ πάχους 0,045 μ. βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,04 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 154, ἀρ. 116.

- - - -A□NO- - - -
- - - - -NA□- - - -
- - - - - - - - - - - - - - -

Ἀμμ. 198. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

τέλη Α' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἄνω καὶ δεξιὰ, μεγίστου ὕψους 0,093, μεγίστου πλάτους 0,08 καὶ πάχους 0,023 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 156-7, ἀρ. 119.

- - - - - - - - - - - - - - -

Σαλαμίς. Άδιάγνωστες έπιγραφές.

- - - - την - - - - -

Άμμ. 199. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

τέλη Α΄ αί. μ.Χ. (;)

Πλάκα από λευκό μάρμαρο αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, μέγιστου ύψους 0,155, μέγιστου πλάτους 0,18 και πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε στην περιοχή του γυμνασίου της Σαλαμίνας και φυλασσόταν στο Μουσείο της Άμμοχώστου. Το ύψος των γραμμάτων είναι 0,055 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 56, άρ. 33 (φωτ. πίν. 8,5) (= Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 93, άρ. 271).

- - - - -
- - -Τ□Ρ□Ι□Ο□- - -
- - -ΣΩΝ- - -
- - -Ο□Μ□- - -
- - - - -

Άμμ. 200. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ρώμαϊκή περίοδος

Πλάκα από λευκό μάρμαρο αποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, μέγιστου ύψους 0,191, μέγιστου πλάτους 0,14 και πάχους 0,026 μ. Βρέθηκε στο πάτωμα βυζαντινού κτίσματος που ονομάζεται «l' Huilerie» στη Σαλαμίνα και φυλάσσεται στο Βρετανικό Μουσείο (Inv. 7633 = E. 177). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,028 μέχρι 0,03 μ.

Argoud - Roesch, *Résidencebyz*, σ. 40 (= *SEG* 30, 1651) · Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 93, άρ. 275.

[- - - -]μακ[- - - -]
[- - - -]φ□υτ[- - - -]
[- -]περιγ□[- - - -]
4 [- - - -]ονο[- - - -]

2. [- -]ουτ[- - -], Argoud - Roesch.

Άμμ. 201. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

ρώμαϊκή περίοδος

Μαρμάρινη πλάκα, αποκεκρουμένη δεξιά, μέγιστου ύψους 0,13, μέγιστου πλάτους 0,12 και πάχους 0,07 μ. Βρέθηκε

Σαλαμίς. Αδιάγνωστες ἐπιγραφές.

στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρεταννικὸ Μουσεῖο (Inv. 5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,05 μ.

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 94, ἀρ. 287.

Sal[amin- - -]
D[- - - - - - - -]

Ἀμμ. 202. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη δεξιὰ, μεγίστου ὕψους 0,19, μεγίστου πλάτους 0,152 καὶ πάχους 0,032 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρεταννικὸ Μουσεῖο (Inv. 5). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 184, ἀρ. 24. *CIL* 3, 12107.
Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 94, ἀρ. 288.

soda[lis - -]
ppp[- - - - -]
T[- - - - - - - -]

Ἀμμ. 203. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Μαρμάρινη λευκὴ πλάκα, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,16, μεγίστου πλάτους 0,18 καὶ πάχους 0,049 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρεταννικὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 184, ἀρ. 23. *CIL* 3, 12108.
Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 95, ἀρ. 289.

- - - reliquiae - - - -
[- - -]OCULO[- - -]
[- - -]TIBULI[- - -]

Ἀμμ. 204. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,114, μεγίστου πλάτους 0,12 καὶ πάχους 0,016 μ. Βρέθηκε ἀνατολικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρεταννικὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.

Σαλαμίς. Άδιάνγνωστες ἐπιγραφές.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 195, ἀρ. 51. Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 92, ἀρ. 265.

[- - - -] αθο [- - - -]
[- - - -] ριπου [- - - -]
[- - - -] εσι [- - - -]

Ἀμμ. 205. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,08, μεγίστου πλάτους 0,065 καὶ πάχους 0,013 μ. Βρέθηκε στὸ Δαιμονοστάσιον στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρεττανικὸ Μουσεῖο (Inv. 1).

Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 92, ἀρ. 267.

[- - - -] υιοῦ [- - - -]
[- - - -] αρ [- - - -]

Ἀμμ. 206. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,07, μεγίστου πλάτους 0,055 καὶ πάχους 0,024 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν τουλάχιστον μέχρι τὸ 1974 στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,045 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 158-9, ἀρ. 122.

- - - - -
- - - - - ΤΩ - - -
- - - - -

Ἀμμ. 207. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,07, μεγίστου πλάτους 0,035 καὶ πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι ἀπροσδιόριστο, γιὰτὶ σώζονται ἀποσπασματικῶς.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 157-8, ἀρ. 121.

Σαλαμίς. Ἀδιάργνωστες ἐπιγραφές.

- - - - -
- - - - - Λ□ - - - -
- - - - - ΜΠ□ - - - -
- - - - -

Ἀμμ. 208. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ - Β΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Τρία ἀποτιμήματα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τὰ ὁποῖα συνθέτουν ἓνα ἀπότμημα ὀλοκληρωμένο μόνο στὰ δεξιὰ, μεγίστου ὕψους 0,185, μεγίστου πλάτους 0,182 καὶ πάχους 0,025 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,033 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 157, ἀρ. 120 (φωτ. πίν. 18,1) · Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 92, ἀρ. 268.

- - - - -
- - - - - -ν□α
- - - - - -Ι□εαν
- - - - - -μιος ὁ δω
4 - - - - - -σ□ο- - - -
- - - - -

Ἀμμ. 209. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,104, μεγίστου πλάτους 0,045 καὶ πάχους 0,017 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,037 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 56-7, ἀρ. 34.

- - - - -
- - - - - -Κ□Α- - - -
- - - - - - ΠΡ□ - - - -
- - - - -

Ἀμμ. 210. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Σαλαμίς. Αδιάγνωστες ἐπιγραφές.

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,105, μεγίστου πλάτους 0,107 καὶ πάχους 0,02 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,04 μέχρι 0,045 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 159, ἀρ. 123 (φωτ. πίν. 16,7).

- - - - -
- - - -Ο□ΣΣΙΔ□- - -
- - - -Ι□ΑΚΛΗ□- - -
- - - - -

Ἀμμ. 211. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,09, μεγίστου πλάτους 0,085 καὶ πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρεττανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.24). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,017 μ.

Marshall, *GIBM* 4, 993· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 92, ἀρ. 269.

- - - - -
- - - - -ι□ και- - - -
- - - - -ν πεν- - - -
- - - - -ις εικ - - - -
- - - - -

3. ἴσως [ἢ πόλ]ις εἰκ[όνι χαλκῆ?], *Salamine*.

Ἀμμ. 212. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,06, μεγίστου πλάτους 0,103 καὶ πάχους 0,022 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα στὴν περιοχὴ «Τούμπα τοῦ Μιχαήλη» καὶ φυλάσσεται στὸ Βρεττανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.18). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,017 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 190, ἀρ. 42· Marshall, *GIBM* 4, 991· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 92, ἀρ. 261.

- - - - -κ□ονω- - - - -
- - - - -ν□τα καὶ π- - - - -

1. ? δια]κόνω, Tubbs.

Αμμ. 213. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,175, μεγίστου πλάτους 0,095 καὶ πάχους 0,019 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 34 (a) (φωτ. πίν. 4,5).

- - - - -
- - - - -C□A□- - - - -
- - - - -Π□A- - - - -
- - - - -Y□T - - - - -
- - - - -

Αμμ. 214. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Δύο συνανήκοντα ἀποτμήματα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,129, μεγίστου πλάτους 0,09 καὶ πάχους 0,019 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 34 (b) (φωτ. πίν. 4,5).

- - - - -
- - - - -KY- - - - -
- - - - -NK- - - - -
- - - - -

Αμμ. 215. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,14, μεγίστου πλάτους 0,15 καὶ πάχους 0,017 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 34 (c) (φωτ. πίν. 4,5).

Σαλαμίς. Αδιάγνωστες ἐπιγραφές.

- - - - -
- - - - - -ICY- - - -
- - - - - -I□- - - - -
- - - - -

Αμμ. 216. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Δύο συνανήκοντα τμήματα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,073, μεγίστου πλάτους 0,072 καὶ πάχους ἀπὸ 0,016 μέχρι 0,018 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσονταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 34 (d) (φωτ. πίν. 4,5).

- - - - -
- - - - - -A□N- - - -
- - - - - -TO- - - -
- - - - -

Αμμ. 217. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές ἐκτὸς ἀπὸ δεξιὰ, μεγίστου ὕψους 0,112, μεγίστου πλάτους 0,129 καὶ πάχους 0,028 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφές, μιὰ σὲ κάθε ὄψη (γιὰ τὴ δεύτερη βλ. **Αμμ. 230**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ κυμαίνεται ἀπὸ 0,038 μέχρι 0,04 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 30-1, ἀρ. 15 (σ. 30, σκίτσο)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 93, ἀρ. 272A.

- - - - -
- - - - - -I□ I□- - - - -
- - - - - -δε- - - - -
- - - - - -του□- - - - -
- - - - -

ὑ□π□[ατον ? τὸ -, ἀπο]|δεδ□[ελεγμένον - - -] | ΤΟΥ□- - -, Mitford - Nicolaou.

Αμμ. 218. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Σαλαμίς. Αδιάγνωστες ἐπιγραφές.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς δεξιὰ, μεγίστου ὕψους 0,055, μεγίστου πλάτους 0,055 καὶ πάχους 0,02 μ. Βρέθηκε στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.25). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,03 μ.

Marshall, *GIBM* 4, 992· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 93, ἀρ. 270.

[- - - - -] ι
[- - - - -] υανη
[- - - - -] ἄ]γαθο
[- - - - -] ο□ς□

Ἀμμ. 219. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄνω, μεγίστου ὕψους 0,082, μεγίστου πλάτους 0,14 καὶ πάχους 0,035 μ. Βρέθηκε βορείως τῆς ἀγορᾶς τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 91.8-6.26). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,025 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 186, ἀρ. 30· Marshall, *GIBM* 4, 994· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 93, ἀρ. 273.

[- - -] αν συν τΙ [- - -]
[- - -] τῷ Κρη [- - -]
- - - - -

1. [ἄκοδόμησ]αν συν τ[ῶ θεῶ] *vel simile*, Tubbs.

Ἀμμ. 220. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀριστερῆ, μεγίστου ὕψους 0,105, μεγίστου πλάτους 0,07 καὶ πάχους 0,035 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,03 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 162, ἀρ. 127.

- - - - -
Π□ - - - - -
τοῦ - - - - -

Σαλαμίς. Αδιάγνωστες ἐπιγραφές.

A□N□- - - - -
- - - - -

Αμμ. 221. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀκεραία μόνο δεξιά, μεγίστου ὕψους 0,26, μεγίστου πλάτους 0,14 καὶ πάχους 0,035 μ. Βρέθηκε σὲ τάφο στὴ Σαλαμίνα καὶ φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (Inv. 13 + 13 bis). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,05 μ.

Rouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 93, ἀρ. 274.

- - - - - -α□
- - - - - -ου
- - - - - -I□ου

Αμμ. 222. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

τέλη Β' - ἀρχὲς Γ' αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,097, μεγίστου πλάτους 0,065 καὶ πάχους 0,019 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,049 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 161-2, ἀρ. 126.

- - - - -
- - - - -I□N- - - - -
- - - - -

Αμμ. 223. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

τέλη Β' - ἀρχὲς Γ' αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,07, μεγίστου πλάτους 0,115 καὶ πάχους 0,02 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ θεάτρου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι ἀπροσδιόριστο λόγω τοῦ ὅτι σώζονται ἀποσπασματικῶς.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 163, ἀρ. 128.

- - - - -
- - - - -T□H- - - - -
- - - - -

Άμμ. 224. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

τέλη Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο άποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, μεγίστου ύψους 0,093, μεγίστου πλάτους 0,38 και πάχους 0,019 μ. Βρέθηκε στη Σαλαμίνα στην περιοχή «Τούμπα του Μιχαήλη» και φυλάσσεται στο Βρετανικό Μουσείο (Inv. 91.8-6.15). Τò ύψος τών γραμμάτων είναι 0,011 μ.

Tubbs, *JHS* 12, 1891, σ. 188, άρ. 36· Marshall, *GIBM* 4, 989· Pouilloux κ.ά., *Salamine*, σ. 92, άρ. 260.

[- - - -] θι [- - - -]
[- - - -] λ [] ι νο [- - - -]
[- - - -] μ [] ε θυ [- - - -]
4 [- - - -] Σαλα [μιν - - - -]
[- - - -] σω] τήρι [- - - -]

Άμμ. 225. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ, ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ

Γ' αί. μ.Χ.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο άποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, μεγίστου ύψους 0,107, μεγίστου πλάτους 0,132 και πάχους 0,018 μ. Βρέθηκε άνατολικώς της άγοράς της Σαλαμίνας και φυλάσσεται στο Κυπριακό Μουσείο (Inv. 1970/VI-16/1, Inscr. GR 383· M.P. 113/37/3, bls. 246, 250). Τò ύψος τών γραμμάτων κυμαίνεται από 0,011 μέχρι 0,015 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1971, σ. 66, άρ. 2 (φωτ. πίν. 24,2).

[- - - -] κ [] η [] [- - - -]
[- - - -] ν τα κατα [- - - -]
[- - - -] γής ήμισυ καθ [- - - -]
4 [- - - -] τ [] α μοι κατακλη [- - - -]
[- - - -] Δημ] ητρίου του [- - - -]
[- - - -] τ [] ι ω επ [- - - -]
[- - - -] νι χ [- - - -]

7. [- - - -] μη?] νι Χ [οιάκ?], Νικολάου.

Άμμ. 226. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Γ' αί. μ.Χ. (;)

Σαλαμίς. Αδιάγνωστες ἐπιγραφές.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,17 καὶ μεγίστου πλάτους 0,285 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ μετὰ τὴν μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς ἀφέθηκε κατὰ χώραν ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,055 μέχρι 0,065 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 57-8, ἀρ. 35 (Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 95, ἀρ. 294).

- - - - -
στησατ□[- - - - -]

Ἀμμ. 227. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δεξιὰ, μεγίστου ὕψους 0,082, μεγίστου πλάτους 0,105 καὶ πάχους 0,02 μ. βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,062 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 58, ἀρ. 36.

- - - - -
- - - -AIE- - - -
- - - - -

Ἀμμ. 228. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ κυανοῦν μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,08, μεγίστου πλάτους 0,142 καὶ πάχους 0,024 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,057 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 91, ἀρ. 63 (φωτ. πίν. 7,3).

- - - - -
- - - -H□- - - - -
- - - -Y□ χρο[νου - - - -]

Ἀμμ. 229. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,09, μεγίστου πλάτους 0,088 καὶ πάχους 0,016 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,058 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 59, ἀρ. 37.

- - - - -
- - *reliquiae* - -
- - - -A□EP- - - -
- - - - -

Ἀμμ. 230. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δεξιὰ, μεγίστου ὕψους 0,112, μεγίστου πλάτους 0,129 καὶ πάχους 0,028 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Ὁ λίθος σὲ δεύτερη χρῆση φέρει δύο ἐπιγραφές, μιὰ σὲ κάθε ὄψη (γιὰ τὴν πρώτη βλ. **Ἀμμ. 217**). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,028 μέχρι 0,038 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 91-2, ἀρ. 64 (φωτ.)· Pouilloux κ.ἄ., *Salamine*, σ. 93, ἀρ. 272B.

- - - - -
[- - - - -]χίας *vac.*
[- - - - -]ν ἐχούσης
[- - - - -]ρά]ψ□ω□δ□ι□ *vac.*
- - - - -

Ἀμμ. 231. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,058, μεγίστου πλάτους 0,05 καὶ πάχους 0,015 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ γυμνασίου τῆς Σαλαμίνας καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου. Ἡ πλάκα σὲ δεύτερη χρῆση εἶναι ἐπιγεγραμμένη καὶ στὶς δύο ὀψεις (γιὰ τὴ δεύτερη ποῦ χρονολογεῖται μὲ ἐπιφύλαξη τὸν Δ- Ε' αἰ. μ.Χ. βλ. Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 106, ἀρ. 81). Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,05 μ.

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 105-6, ἀρ. 80 (φωτ.).

Σαλαμίσ. Ἀδιάγνωστες ἐπιγραφές.

-----Ι□C□M□-----

Ανδρέας Β. Κρίγκος

2. ΚΑΡΠΑΣΙΑ (Αμμ. 232-245)

A. Επίσημη επιγραφή (Αμμ. 232)

Αμμ. 232. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ ΑΠΟ
ΕΝΑΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
Α' - Β' αί. μ.Χ.

Πλάκα από λευκό μάρμαρο, άποκεκρουμένη από όλες τις πλευρές, ύψους 0,17, πλάτους 0,22 και πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε στο χωριό Ριζοκάρπασο στην τοποθεσία «Αγί Γιούρκα» και φυλάσσεται στο Κυπριακό Μουσείο (Inscr. 432, RR 3615). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,025 μέχρι 0,03 μ.

Mitford, AJA 65, 1961, σ. 123, άρ. 24 (φωτ. πίν. 46,24) (= SEG 20, 318).

Πβ. του ίδιου, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1324, ύποσ. 159 (άπλή μνεία).

 --
 -----Δ-----
 --
 -----ς πατήρ πατρίδο[ς]
 [- - - - - έπ]α[ρ]χ[ε]ί[ας] (;) . .
 κ . . τον[]
 4 ----- καταλ[ε] [χθέντα] (;)
 [- - - - - γυμνασιαρ]χ[ο]ύντ[α]

 --

Σύμφωνα και με τον πρώτο έκδοτη, τὸ γεγονός ὅτι οἱ τίτλοι τοῦ αὐτοκράτορος, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν πατήρ πατρίδος, εἶναι σὲ πτώση ὀνομαστικῆ δείχνει ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ (ποῦ μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ Τραϊανὸς ἢ ὁ Κλαύδιος) πιστώνεται μετὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς δημοσίου κτηρίου, πιθανώτατα σὺν γυμνάσιο.

Καρπασία. Επίσημη επιγραφή.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Τιμητικὲς ἐπιγραφές (Ἀμμ. 233-235)

Ἀμμ. 233. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΦΑΝΟΚΛΕΑ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ 20-21 μ.Χ. ἢ 46-47 μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκύανο μάρμαρο, ὕψους 0,61, πλάτους στὴν κορυφὴ 0,711 καὶ κάτω 0,635 καὶ πάχους στὴν κορυφὴ 0,724 καὶ κάτω 0,52 μ. Βρέθηκε διακόσια μέτρα νοτιοδυτικῶς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Φίλωνος, ἡ ὁποία βρίσκεται τρία περίπου χιλιόμετρα βορείως τοῦ Ῥιζοκαρπάσου (περιοχὴ τῆς ἀρχαίας Καρπασίας). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,03 (φεῖ: 0,056) μ.

Mitford - Κ. Nicolaou, *JHS* 77, 1957, σ. 313-4 (φωτ. πίν. 1-2) (= *SEG* 17, 750).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1324, ὑποσ. 159 (γιὰ τὴ χρονολογία).

Φανοκλέα Νικολάου φιλο-
καίσαρα, τὸν πολιτικὸν
ἀρχιερέα διὰ βίου τῆς
4 ἀθανασίας τῶν Σεβαστῶν,
γυμνασιάρχῆσαντα τὸ ζ' Λ,
πανάρετον καὶ φιλόπατριν,
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμ[ο]ς
8 τιμῆς χάριν.

Ὁ Φανοκλῆς, υἱὸς τοῦ Νικολάου, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπὸ τὴ βουλὴ καὶ τὸν δῆμο, ὑπῆρξε πολιτικὸς ἀρχιερέας διὰ βίου τῶν ἀθανάτων Καισάρων, ἐνῶ διετέλεσε καὶ γυμνασιάρχος. Ὁ ὄρος πολιτικὸς ἀρχιερέας ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Ὁ Φανοκλῆς ὑπῆρξε πολιτικὸς ἀρχιερέας τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας, ὁ τίτλος του ἦταν μοναδικὸς γιὰ τὴ νῆσο, καὶ σαφῶς διαφοροποιημένος ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέα τῆς ἐπαρχίας.

Τὸ ἔβδομο αὐτοκρατορικὸ ἔτος, βάσει καὶ τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς ποὺ χρονολογοῦνται στὸ πρῶτο ἡμισυ τοῦ Α' αἰ. μ.Χ., εἶναι εἴτε τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου, δηλ. τὸ 20-21 μ.Χ., εἴτε τοῦ Κλαυδίου, τὸ 46-47 μ.Χ.

Ἡ ἀναφορὰ σὲ βουλὴ καὶ δῆμο ἀποτελεῖ σημαντικὴ μαρτυρία γιὰ τὴν πολιτικὴ θέση τῆς Καρπασίας κατὰ τὴν πρώιμη ρωμαϊκὴ περίοδο. Ἡ Καρπασία ἦταν ἀκόμη ἐκείνη τὴν ἐποχὴ μία πόλις.

Τὸ ὄνομα Φανοκλῆς ἀπαντιᾶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Τὸ ὄνομα Νικόλαος ἀπαντιᾶ ἀκόμη τρεῖς φορές στὴν Κύπρο: σὲ συλλαβικὴ ἐπιγραφὴ ἀγνώστου προελεύσεως τοῦ Ε' - Δ' αἰ. π.Χ. βλ. Masson, *ICS* 439· σὲ ἐπιγραφὴ τοῦ Γ' (;) αἰ. π.Χ.

πιθανόν από τὸ Ἀφροδίσιον βλ. Τ. Νικολάου, *PPC* N 33-4 καὶ σὲ συλλαβική ἐπιγραφή τοῦ Ε΄ - Δ΄ (;) αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὴν Ταμασσό βλ. Masson, *ICS* 214. Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. **Πάφ. 6**. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**. Γιὰ τὴ σημασία τῆς λέξεως *φίλος* καὶ τῶν συνθέτων ποῦ παράγονται ἀπὸ τὸ *φίλος*, ὅπως *φιλαγαθία*, *φιλόδοξος*, *φιλόκαισαρ*, *φιλόπατρις*, *φιλοτιμία*, *φιλοστοργία* κ.ἄ., βλ. Veligianni, *Friendship* 2001, σ. 63-80.
Ἀμμ. 234. Ο ΣΕΡΟΥΙΟΣ ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΣ ΠΑΓΚΛΕΑΣ ΟΥΗΡΑΝΙΑΝΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ [ΝΙ]Κ[ΗΡ]ΑΤΟ, ΥΙΟ ΤΟΥ ΝΙΚΗΡΑΤΟΥ

70-71 μ.Χ. (;)

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ὑποκύανο μάρμαρο, ὕψους 0,18, πλάτους 0,755 καὶ πάχους 0,70 μ. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη ἀνάποδα στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Φίλωνος στὸ Ῥιζοκάρπασο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,018 μέχρι 0,025 μ.
Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 6 (d) (= Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*, σ. 132, ἀρ. 101e)· Mitford, *RDAC* 1980, σ. 213-5, ἀρ. 2 (= *SEG* 30, 1611).

Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανόν
[. Νι]κ[ήρ]ατος Νικηράτου
τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην καὶ σω-
τῆρα τιμῆς χάριν. L β΄.

1. Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανόν, Mitford εἰς *RDAC*: [Σέρο]υιο[ν] Σ[ου]λπικ[ιον] Παγ[κλέα] Οὔ[η]ρανιανόν, Mitford εἰς *OA*
2. [. Νι]κ[ήρ]ατος, Mitford εἰς *RDAC*: [.
. . Νικήρ]ατος?, Mitford εἰς *OA*
3. ἑαυτοῦ, Mitford εἰς *RDAC*: ἑ[αυ]τ[οῦ], Mitford εἰς *OA*.

Ὁ Νικήρατος, υἱὸς τοῦ Νικηράτου, τιμᾷ τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτη του Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανόν, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. **Λάρ. 179** καὶ γιὰ τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειάς του βλ. **Ἀμμ. 27**. Τὸ L β΄ εἶναι πιθανώτατα τὸ δεῦτερο αὐτοκρατορικὸ ἔτος τοῦ αὐτοκράτορος Οὔεσπασιανοῦ, ἐνῶ ὁ Mitford θεωρεῖ ὅτι θὰ μπορούσε νὰ ἦταν καὶ τὸ δεῦτερο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Νέρωνος. Γιὰ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *τιμῆς χάριν* βλ. **Πάφ. 6**. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75**. Γιὰ τὸν τιμητικὸ τίτλο *σωτήρ* βλ. D. Erkelenz, *SCI* 21, 2002, σ. 61-77.

Ἀμμ. 235. ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ [ΑΔΡΙΑΝΟ] ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

130 μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ ὑποκύανο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάτω δεξιά, ὕψους 0,17, πλάτους

Καρπασία. Τιμητικές ἐπιγραφές.

0,18 καὶ πάχους 0,02 μ. Βρέθηκε στὸν Ἅγιο Φίλωνα, τρία περίπου χιλιόμετρα δυτικῶς τοῦ Ῥιζοκαρπάσου καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (RR 3356, Inscr. 428). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,021 μέχρι 0,026 μ.

Mitford, *AJA* 65, 1961, σ. 123-5, ἀρ. 25 (φωτ. πίν. 46) (= *SEG* 20, 319).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 7.2, 1980, σ. 1324, ὑποσ. 159 (γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ δείχνουν τὴν πολιτικὴ κατάσταση τῆς Καρπασίας κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο).

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα, θεοῦ]
[Τραϊανοῦ υἱόν, θεοῦ Νέρουα]
[υἱωνόν, Τραϊανὸν Ἀδριανόν]
4 [Σεβαστόν, πατέρα πατρίδο]ς,
[τὸν σωτήρα καὶ] εὐεργέτην
[τοῦ κόσμου, ἡ] πόλις >—<
[ἡ Καρπασεωτ]ῶν διὰ προνο-
8 [ητοῦ - ca. 7 -]ρος τοῦ Ἀντιό-
[χου].

Αὐτὸ ποὺ ἔχει ἰδιαίτερη σημασία σ' αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴ εἶναι ὅτι αὐτὴ ποὺ τιμᾷ τὸν αὐτοκράτορα εἶναι ἡ πόλις τῆς Καρπασίας, πρᾶγμα ἀποτελεῖ σημαντικὴ μαρτυρία γιὰ τὴν πολιτικὴ θέση τῆς Καρπασίας κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο. Ἡ Καρπασία ἀναμφισβήτητα ἦταν ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ μία πόλις. Γιὰ τὸ προνοητῆς βλ. **Ἀμμ. 65**.

Καρπασία. Τιμητικές επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Γ. Επιτύμβιες ἐπιγραφές (Αμμ. 236-238)

Αμμ. 236. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΤΗΤΟΥ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από άσβεστόλιθο, ύψους 0,93, διαμέτρου άνω 0,37 και κάτω 0,47 μ. Βρέθηκε στο χωριό Αγία Τριάδα στη Γιαλούσα κοντά στην έκκλησία της Αγίας Παύλας και φυλασσόταν στην αποθήκη αρχαιολογικής έπισκοπήσεως (C.S. 1543· M.P. 163/38/2, bl. 147). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,02 μέχρι 0,045 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1966, σ. 71-2, άρ. 21 (φωτ. πίν. 12,21) (= *SEG* 25, 1143).

Πβ. J. και L. Robert, *Bull. Épigr.* 1967, 659 (για το *εύδαίμων*).

Πρωτόκτητε
χρηστέ, εύδαί-
μων, χαίρε.

Σχόλια: στ. 2-3: *εύδαίμων*. Έναλλαγή Ω ~ Ο έπειδή άμφότερα αποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 και Brixhe 1987², σ. 55.

Το όνομα *Πρωτόκτητος* άπαντά και στην **Λάρ. 44**. Πρόκειται για μία από τις λίγες έπιγραφές της Κύπρου που παραδίδεται το επίθετο *εύδαίμων*.

Αμμ. 237. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΕΩΣ

Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικός κίων από άμμόλιθο, άποκεκρουμένος κάτω, ύψους 0,79, διαμέτρου άνω 0,44 και κάτω 0,33 μ. Βρέθηκε στο Ριζοκάρπασο στην τοποθεσία «Πάτημα της Παναγίας» και φυλασσόταν σε μικρή αποθήκη στον Άγιο Φίλωνα (M.P. 25/65/2, bl. 1). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,032 μέχρι 0,04 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1973, σ. 213, άρ. 2 (φωτ. πίν. 20,2).

Πβ. J. και L. Robert, *Bull. Épigr.* 1974, 665 (άπλη μνεία).

Μακα<ρ>εϋ

Καρπασία. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

χρηστέ,
χαῖρ[ε].

1. ΜΑΚΑΕΥ (*sic*), Nicolaou.

Τὸ ὄνομα *Μακαρεύς* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Ἀμμ. 238. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΞΟΔΙΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,5 μ., ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸ χωριὸ Ῥιζοκάρπασο. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ σημερινή του θέση.

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879, σ. 175, ἀρ. 66.

Ἐξοδία χρηστή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Ἐξοδία* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορά στὴν Κύπρο.

Καρπασία. Επιτύμβιες επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Δ. Διάφορα (Αμμ. 239-242)

**Ι. Κείμενο τοῦ Ἐμμιδῶρου, ποῦ προσφέρει δωρεὰ
στὸν ναὸ τῆς Ἀφροδίτης Ἀκραίας (Αμμ. 239)**

Αμμ. 239. ΔΩΡΕΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΓΗΣ ΣΤΗΝ ΑΚΡΑΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Β' αἰ. μ.Χ.

Τρία ἀποτμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ (β) καὶ (γ) συνανήκουν, στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένης ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὰς ἐκτὸς ἀπὸ τῆ δεξιά: τὸ (α), μεγίστου ὕψους 0,11, μεγίστου πλάτους 0,071 καὶ πάχους 0,018 μ.· τὸ (β), μεγίστου ὕψους 0,098, μεγίστου πλάτους 0,082 καὶ πάχους 0,018 μ. καὶ τὸ (γ), ὕψους 0,141, μεγίστου πλάτους 0,175 καὶ πάχους 0,018 μ. Βρέθηκαν στὸν Ἅγιο Φίλωνα καὶ φυλάσσονται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inscr. 166· RR 3616). Τὸ ὕψος τῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,006 μέχρι 0,011 μ. (Αὐτοψία στὶς 26/7/2006).

Mitford, OA 6, 1950, σ. 12-3, ἀρ. 6 (γιὰ τὰ ἀποτμήματα [α] καὶ [β]) (φωτ. πίν. 7, σ. 14)· τοῦ ἰδίου, AJA 65, 1961, σ. 125-7, ἀρ. 26 (φωτ. πίν. 43,26) (SEG 20, 316).

-----μι

----- ἄλλη
[-

4 -----
-----ενα κὲ ἄλ-
[λα -----]ω
σπόριμα
ἄμ[α -----]αν ἐν
τῆ κώ-
μη Πρ[-----]μην ἀπὸ
τοῦ
8 πατρὸ[ς-----]νος
χωρίου
καλου[μένου -----]ου ἐν τῆ
αὐτῆ
κατα[γραφῆ -----] ἀποδοθῆνε τὸ
ἐ-
πι[δέκατον εἰς χρόνον ἅ]παντα τῆ παρ' ἡμῖν
12 Ἀφ[ροδίτη τῆ ἐπὶ τοῖς] Ἀκροῖς ἐπὶ νομῶ καὶ
αἰρέσεσι

- - - - - ἔξω ἐγὼ
 Ἐμμίδωρος τὴν
 [χρήσεως καὶ καρπώσεως ἐξου]σίαν ἐπὶ τὸν τῆς
 ζωῆς μου
 [χρόνον - - - - -]ς ἱκανοῦ
 δόσεως καὶ μετὰ
 16 [τὴν τελεύτην μου - - - - -]ς ἐξουσιν τὴν
 χρῆσιν κὲ κάρ-
 [πωσιν - - - - - κ]ατὰ διαδοχὴν
 παῖδες ἄρσενε-
 [ς· ἐὰν δὲ - - ὁ οἴκός] μου ἐκλίπη χωρὶς
 ἱκανοῦ
 [κληρονόμου (;) τ]ὸ πᾶν γένος μου, ἔσται ἡ
 προ-
 20 [γεγραμμένη οὐσία (;) τῆ]ς Ἀκρέας Ἀφροδίτης
 κὲ στε-
 - - - - -
 - - - - - -Υ□Δ□ΕΧΟΝ ἐπὶ
 - - - - -
 - - - - -

16. [τὴν τελεύτην μου - - - - -]ς, SEG: [τὴν ζωὴν μου - - -]ς, Mitford
 19. [κληρονόμου (;) τ]ὸ πᾶν, SEG: [- - - - - τ]ὸ πᾶν, Mitford
 20. τῆ]ς, Mitford: τῆς], SEG.

Σχόλια: στ. 10 (ἀποδοθῆνε), στ. 16 καὶ 20 (κέ), στ. 20 (Ἀκρέας): Ε ἀντὶ ΑΙ.

Γιὰ τὴν Ἀφροδίτη Ἀκραία βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 85-86. Τὸ ὄνομα Ἐμμίδωρος ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο. Ἡ περιουσία ποῦ κληρονόμησε ὁ Ἐμμίδωρος ἀπὸ τὸν πατέρα του βρίσκεται σὲ ἓνα χωριὸ στὴν περιοχὴ τῆς Καρπασίας. Ὁ Ἐμμίδωρος δηλώνει ὅτι τὸ ἓνα δέκατο τῆς παραγωγῆς θὰ δίδεται πάντοτε στὸν ναὸ τῆς Ἀκραίας Ἀφροδίτης γιὰ νὰ ὑπάρχει εὐκαρπία, ἐνῶ, ἐὰν τὸ γένος του μείνει χωρὶς κληρονόμους, νὰ δοθεῖ ὀλόκληρη ἡ περιουσία στὸν ναὸ τῆς Ἀκραίας Ἀφροδίτης. Γιὰ δωρεὰ περιουσίας σὲ ἱερό βλ. Γιούνη, *ΘΙΔΜΡ* 2000, σ. 238-240.

II. Ἐπιγραφή σχετικὰ μὲ κληρονομιά (Ἄμμ. 240)

Ἄμμ. 240. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΜΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
 τέλη Β' - Γ' αἰ. μ.Χ.

III. Ἐπιγραφή σχετικά με ἀπελευθέρωση (Ἄμμ. 241)

Ἄμμ. 241. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ/ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ (;)

Β' αί. μ.Χ.

Δύο ἀσυνεχῆ ἀποτμήματα πλάκας ἢ στήλης ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο: τὸ (α), ποῦ παραδίδει τὴν ἄνω δεξιὰ γωνία τῆς ἐπιγραφῆς, ὕψους 0,082, μεγίστου πλάτους 0,098 καὶ πάχους 0,018 μ. καὶ τὸ (β), ὕψους 0,071 καὶ μεγίστου πλάτους 0,11 μ. Βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Φίλωνος κοντὰ στὸ Ριζοκάρπασο καὶ φυλάσσονται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων τοῦ τεμαχίου (β) κυμαίνεται ἀπὸ 0,009 μέχρι 0,014 μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 10-11, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 6, σ. 9).

(α) [Ἀγα]θῆ Τύχη
(3-4 σβησμένες γραμμές)
(ἄγνωστος ἀριθμὸς χαμένων γραμμῶν)

(β) [- - - -]NA[- - -]
[- - - - ε]ί□ς τῆ[ν - -]
[- - τῆ]ς ζωῆς□ [- - -]
4 [- - ἀπο]δόσεως N□[- - -]
[- - - -]I□ ὁ νῦν ὦν Y[- - -]
[- - - εἰ]ς□ (;) τὸν τῆς ζω[ῆς αὐτοῦ (;)
χρόνον - - - -]

Ἡ ἐπιγραφή αὐτή, σύμφωνα καὶ μετὰ τὸν πρῶτο ἐκδόστη, ἀφορᾷ σὲ ἀπελευθέρωση.

IV. Ἐπιγραφή ἐπὶ ἰγδίου (Ἄμμ. 242)

Ἄμμ. 242. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΙΓΔΙΟΥ

Δ'
αί. μ.Χ.

Καρπασία. Διάφορα.

Χεῖλος ἰγδίου, ἀποκεκρουμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Βρέθηκε στὴν περιοχή τοῦ Ἁγίου Φίλωνος κοντὰ στὸ Ῥιζοκάρπασο καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. 1967/III-16/1· M.P. 37/36/4, bl. 99).

I. Nicolaou, *RDAC* 1968, σ. 79, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 18, 12).

Διονεΐ-
κου

Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -νικος (καὶ -νίκης) βλ. Casevitz, *RPh* 76, 2002, σ. 225-231.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Ε. Αδιάγνωστες ἐπιγραφές (Αμμ. 243-245)

Αμμ. 243. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μεγίστου ὕψους 0,092, μεγίστου πλάτους 0,057 καὶ πάχους 0,026 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Φίλωνος κοντὰ στὸ Ῥιζοκάρπασο καὶ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. 1962/VI-15/I, Inscr. 465· M.P. 138/39/2, bl. 18). Τὸ ὕψος τοῦ ἄλφα εἶναι 0,036 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1963, σ. 49-50, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 5) (= *SEG* 23, 681).

- - - - -
- - - - - δ□ι□ - - - - -
- - - - - τα - - - - -
- - - - - π□ - - - - -
- - - - -

Αμμ. 244. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη δεξιὰ καὶ κάτω, ὕψους 0,29, μεγίστου πλάτους 0,42 καὶ πάχους 0,025 μ. Βρέθηκε 100 μέτρα νοτίως τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἁγίου Φίλωνος καὶ μέχρι τουλάχιστον τὸ 1968 φυλασσόταν σὲ ἀποθήκη Μουσείου στὸν Ἅγιο Φίλιωνα (M.P. 138/39/2, bl. 136). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 μέχρι 0,028 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 83, ἀρ. 11 (= *SEG* 25, 1144).

- - - - - ι□ον
- - - - - ν

Αμμ. 245. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Β΄ - Γ΄ αί. μ.Χ.

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,092, μεγίστου πλάτους 0,12 καὶ πάχους 0,045 μ. Βρέθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Φίλωνος κοντὰ στὸ Ῥιζοκάρπασο καὶ φυλασσόταν στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀμμοχώστου (RR. 953· M.P. 25/65/2, bl. 20). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,023 μέχρι 0,025 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1974, σ. 192, ἀρ. 5 (φωτ. πίν. 29,5).

Καρπασία. Αδιάγνωστες επιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

VII. ΑΒΕΒΑΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ (Αβ. Πρ. 1-46)

A. Επίσημες επιγραφές (Αβ. Πρ. 1-2)

Αβ. Πρ. 1. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ

39 μ.Χ. (;)

Όγκόλιθος από άμμόλιθο, μεγίστου ύψους 0,93, μεγίστου πλάτους 0,337 και πάχους 0,575 μ., αποκεκρουμένος από όλες τις πλευρές έκτος από το μέσον της άριστερής. Φυλάσσεται στο Κυπριακό Μουσείο. Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,02 μέχρι 0,03 μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 83-5, άρ. 45 (φωτ. πίν. 47, σ. 85).

[ἔτους] δ□' (;) Αὐτοκράτ[ορος]
[Γαί]οϋ□ Γερμανικ[οῦ Καί]-
σαρο]ς Ἀριστιῶ[ναξ]

4 [Ἀρισ]τι□αγόρου τ[οῦ Κ]-
[ι]λλ□ι□<κ>ᾶ (;) ἐπεσκε[ύα]-
σεν ἐκ τοῦ ἰδί[ου τ]-
οῦς δύο κίονε[ς καὶ]

8 τὰ ἐπ' αὐτοῖς ἐ[πισ]-
τύλια καὶ τὰς δ[οκοῦ]-
ς καὶ τὰ θυρώμ[ατα]

[π]άντα καὶ τὰ ἐπ□' [αὐ]-
12 [το]ῖς ἐπιστύλια [καὶ]
[δοκο]ῦς καὶ τὸ ὑ[περ]-
[έχον] τὸ ἐπιστ[ύλι]-
[ον ἐνθέν]δε γ□[εῖ]-
16 [σον].

Σχόλια: στ. 7: κίονε[ς]. Για τὴ χρήση τύπου αίτιατικῆς σὲ -εσ ἀντὶ σὲ -ας βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 66 καὶ τόμ. Β', σ. 47. Πβ. Παναγιώτου, *Greek Linguistics* 1992, σ. 18, για τὸν τύπο τῆς αίτιατικῆς πληθυντικοῦ σὲ -εσ ἀντὶ -ας στὰ ὀνόματα τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ, ῥωμαϊκὴ καὶ πρῶιμη βυζαντινὴ περίοδο.

Τὸ ὄνομα Ἀριστιῶναξ μαρτυρεῖται κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἐξετάζεται καὶ στὴν Ἀμμ. 110. Ἀπαντᾷ κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο μία φορά στὴν Ἀμαθοῦντα καὶ πέντε φορές στὴν Πάφο

Άβεβαίας Προελεύσεως. Επίσημες έπιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Αναθηματικές έπιγραφές (Αβ. Πρ. 3-10)

Αβ. Πρ. 3. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗ ΝΕΜΕΣΙΝ

δεύτερο ήμισυ Α΄ αϊ. μ.Χ.

Όγκόλιθος από άμμόλιθο, ύψους από 0,175 μέχρι 0,18, πλάτους 0,464 και πάχους 0,115 μ. Έκτίθεται στην αίθουσα 10 του Κυπριακού Μουσείου (Inscr. GR 216). Το ύψος των γραμμάτων κυμαίνεται από 0,01 μέχρι 0,017 μ. Σε έξι στίχους παραδίδεται κείμενο δύο έλεγειακών διστίχων (Αύτοψία στις 26/7/2006).

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 24-5, άρ. 1 (φωτ. πίν. 1)· Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Έπίγραμμα*, 1997, σ. 108-9 (**E35**) και 346-51 (φωτ. σ. 109).

Τὴν δυνατὴν Νέμεσιν □ με θεὰν
ιδρύσατο τεύξας ἱερῶ ἐν τεμένει,
τὴνδε Δικαιοσύνην, ἣτις ἔφυν θῆρ
4 ἰς ἄσεβεῖς, παρὰ δ' εὐσεβέ<εσ>σιν
τοῖς τὰ δίκαια φρονεῖν εἰδόσιν ἰμὶ
Τύχη, Φίλων Τρύφωνος εὐχῆι.

6. εὐχῆι, Βοσκός: εὐχῆ<ν>, Mitford.

Σχόλια: στ. 2 (τεμένει), 4 (ἰς) και 5 (ἰμὶ). Έναλλαγή I ~ EI για τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο με EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 και Brixhe 1987², σ. 51-53.

Δὲν δηλώνεται τὸ προσγεγραμμένο ἰῶτα στὸν στ. 2 (ἱερῶ) ἐν ἀντιθέσει με τὸν στ. 6 (εὐχῆι), ἔνεκα τοῦ ὅτι στὸν στ. 6 διατηρεῖται ἡ παραδοσιακὴ ὀρθογραφία με HI, ἐνῶ στὸν στ. 2 ἔχει υἰοθετηθεῖ ἡ ἐξελιγμένη ὀρθογραφία ποῦ ἀπηχεῖ τὴν ὀρθογραφία τῆς ἐποχῆς.

στ. 4 Τοῦ εὐσεβέ<εσ>σιν ἀποτελεῖ προσθήκη τοῦ Mitford, ἀπαραίτητο για μετρικοῦς λόγους. Στὴν ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένος ὁ κοινὸς για τὴν ἐποχὴ χάραξης τοῦ ἐπιγράμματος τύπος τῆς δοτικῆς ΕΥΣΕΒΕΣΙΝ.

Τὸ κείμενο, ὅπως ἐπισημαίνουν και οἱ Mitford και Βοσκός, δίδει μιὰ ἀπεικόνιση τῆς λατρείας τῆς Νεμέσεως ὡς θεᾶς, ταυτισμένης και με τὴ Δικαιοσύνη και με τὴν Τύχη. Τοῦ ὀνομα τῆς θεᾶς ἐμφανίζεται ἐπίσης, κατὰ τὴν εὐλογη συμπλ. τῶν Mitford και Nicolaou, σὲ σύγχρονη ἐπιγραφή ἀπὸ

τῆ Σαλαμίνα (**Ἄμμ. 96:** [Νεμ]έσει Σουλπίκιος Παγκλῆς Ούηρανιανός). Γιὰ τὴ σχέση τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Τύχης μὲ τὴ Νέμεση βλ. τὸν ὕμνο *Εἰς Νέμεσιν* τοῦ Μεσομήδη, τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ (C. Janus, *Musici Scriptores Graeci*, Lipsiae 1895, σ. 468 κέ) στοὺς στ. 2 καὶ 16-20 (γιὰ τὴ σύνδεση Νεμέσεως μὲ τὴ Δίκη) καὶ στ. 7 (γιὰ τὴ σύνδεση Νεμέσεως μὲ τὴν Τύχη). Πβ. Πλάτων, *Νόμ.* 717d, Δίων Χρυσ. 64.8, Ἡσύχ. σ.λ. *Ἀγαθὴ Τύχη* καὶ *Σοῦδ.* σ.λ. *Νέμεσις* (163).

Ἀβ. Πρ. 4. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

πρῶτο τέταρτο - μέσα Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ὅγκολιθος ἀπὸ λευκόφαιο ἀμμόλιθο, ὕψους 0,335, πλάτους 0,595 καὶ πάχους 0,18 μ. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,024 (ὄμικρον) μέχρι 0,055 (βῆτα καὶ σίγμα) μ.

Mitford, *OA* 6, 1950, σ. 92-3, ἀρ. 49 (φωτ. πίν. 51, σ. 93).

L β΄ Θρασυμή-
δης προνοηθῆς
ἐδαπ[ά]νησεν εἰς

4 τ□ῆν [θεδ]ν□ ΒΟ·ΗΛΥ

Σχόλια: στ. 2: προνοηθῆς. Ἐναλλαγὴ I ~ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Σύμφωνα μὲ τὸν τύπο τῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφή μπορεῖ νὰ χρονολογηθεῖ στὸ δεῦτερο ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ τοῦ Ἀντωνίνου. Γιὰ τὸ σύμβολο τοῦ ἔτους L βλ. **Λευκ. 75.**

Ἀβ. Πρ. 5. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟ

Β΄ αἰ. μ.Χ.

Ἀπότμημα λευκοῦ μάρμαρου, ὕψους 0,065, πλάτους 0,082 καὶ πάχους 0,023 μ., ἀνήκον σὲ πλάκα ἢ στήλη, ἀποκεκρουμένη ἀριστερὰ καὶ κάτω καὶ πιθανῶς ἄνω. Ὁ πρῶτος ἐκδότης μελέτησε τὴν ἐπιγραφή τὸν Τούλιο τοῦ 1938 στὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Ζήνωνος Πιερίδη στὴ Λάρνακα, στοὺς καταλόγους τῆς ὁποίας δὲν ὑπῆρχε ἀναφορὰ γιὰ τὴν προέλευση. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,01 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 32, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 12, σ. 33).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1949, 205 (σχολιασμὸς τοῦ πρώτου στίχου καὶ τοῦ ὠνησάμην).

Ἀβεβαΐας Προελεύσεως. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές.

- - - - ΛΙΤΕΣ χαίριν
- - - - Διὶ Ὀλυμπίῳ
- - - - Ὑ□ ὠνησάμην
- - - - Α□Ι ὀσίων τῶ
- -

1. ΛΙΤΕΣΧΑΙΡΙΝ, Mitford.

Σχόλια: στ. 1: χαίριν ἀντὶ χαίρειν. Ἐναλλαγή Ι ~ ΕΙ βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ πιθανὸν νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα, ὅπου μαρτυρεῖται ἡ λατρεία τοῦ Διὸς Ὀλυμπίου.

Αβ. Πρ. 6. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΥΣ [ΔΙ]ΟΣΚΟΥΡΟΥΣ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ὕψους 0,087, πλάτους 0,119 καὶ πάχους 0,024 μ. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 μέχρι 0,02 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 39-40, ἀρ. 15 (φωτ. πίν. 18).

πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1949, 205 (ἀπλὴ μνεΐα).

[- - - -]Ο□Η□Μ[- - - - - - -]
[- - Δι]οσκοῦρω[ν - - -]
[- - - -]ΟΜΩ[- - - - - - -]
[- - - - -]Ρ□Ο□[- - - - - - - - -]

Αβ. Πρ. 7. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένος ἄνω, ὕψους 0,30 καὶ πλάτους 0,325 μ. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (*Inscr. GR.* 360). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,048 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 34-6, ἀρ. 13 (φωτ. πίν. 15, σ. 35) (I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 225-6, ἀρ. 1x· *SEG* 46, 1750).

πβ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2206, ὑποσ. 163 (m) (ἀπλὴ μνεΐα).

Θεῶ Ὑψίστῳ ΛΣΙ□Α
Δημήτριος εὐχὴν.

1. Α□σὺ<λ>ω□?, Mitford· Ἀσὺλ[ω?], Nicolaou.

Γιὰ τὸν Θεὸν Ὑψιστον στὴν Κύπρο καὶ γιὰ τὶς ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές ποὺ εἶναι χαραγμένες σὲ ταφικὸ κίονα ἢ βωμὸ βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79.

Αβ. Πρ. 8. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΥΨΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΥΧΑΡΕΙΝ
Γ' αἰ. μ.Χ.

Κιονίσκος ἀπὸ λευκόφαιο ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος πίσω, ὕψους 0,525, διαμέτρου ἄνω 0,36 καὶ κάτω 0,44 μ. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inscr. GK. 342). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,048 μ.

Mitford, *JHS* 66, 1946, σ. 34, ἀρ. 12 (φωτ. πίν. 14, σ. 35) (I. Nicolaou, *RDAC* 1993, σ. 225, ἀρ. 1w).

Πβ. Mitford, *ANRW* II 18.3, 1990, σ. 2206, ὑποσ. 163 (k) (ἀπλὴ μνεΐα).

Θ<ε>ῶ Ὑψίστῳ
Τυχάρειν εὐξά[μέν]η.

Σχόλια: στ. 2: *Τυχάρειν* εἶναι τύπος τοῦ *Τυχάριον*, ποὺ προκύπτει ἀπὸ ὑφαίρεση, ὅπως ὄσειν ἀντὶ ὄσιον στὴν **Λεμ. 71**. βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Τὸ ὄνομα *Τυχάριον* ἀπαντιᾶ καὶ στὴν **Λεμ. 748**. Τὰ θηλυκὰ ὀνόματα σὲ -ιον εἶναι πολὺ κοινὰ κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο βλ. **Πάφ. 19**. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ὑφαίρεσης τοῦ ο στὴν κατάληξη -ιον ἢ -ios βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 400-4, πβ. Gignac 1981, σ. 55-56 καὶ Brixhe 1987², σ. 49 καὶ 67. Γιὰ τὸν Θεὸν Ὑψιστον στὴν Κύπρο βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 6: Οἱ τοπικὲς λατρεῖες, σ. 76-79.

Αβ. Πρ. 9. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΤΡΩΝΙΔΑ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Βωμὸς ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένος ἀριστερὰ καὶ κάτω, ὕψους 0,155 καὶ πλάτους ἀπὸ 0,09 μέχρι 0,14 μ.

Ἀβεβαΐας Προελεύσεως. Ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές.

Φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (άρ. 90).
Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,019 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1969, σ. 93, ἀρ. 23 (φωτ. πίν. 16,23) (= *SEG* 25, 1094).

Ἀγαθῆ Τύχ[η]
Ματρωνίς
[- - - - -]του
4 [- - - - -]μ□ι□α□
- - - - -

Τὸ ὄνομα *Ματρωνίς* ἀποτελεῖ προσθήκη στὴν ὀνοματολογία τῆς Κύπρου βλ. *LGPV* I, σ.λ. Πρόκειται γιὰ ὑποκοριστικὸ τύπο τοῦ ὀνόματος *Ματρῶνα*, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ λατινικὸ *matrona* (= δέσποινα, οἰκοδέσποινα, γαμετὴ, σύζυγος).

Αβ. Πρ. 10. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΣΕ ΥΔΡΙΑ

Γ' αἰ. μ.Χ.

Υδρία, ὕψους 0,175 μ. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. D. 32). Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη κάτω ἀπὸ τὸ λαιμό. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 μέχρι 0,02 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1977, σ. 220, ἀρ. 11 (φωτ. πίν. 78,11) (= *SEG* 27, 960).

Ἀπόλλωνος

Γ. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές (Αβ. Πρ. 11-37)

Αβ. Πρ. 11. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΑΤΟΥ

Α΄ αΐ. π.Χ. - Α΄ αΐ.
μ.Χ.

Πινακίδα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψους 0,15 καὶ πλάτους 0,075 μ. Φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο.

Newton, *GIBM* II, ἀρ. 391· I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 189 (g).

Τιμωνᾶτος·
μνή[μ]ης
χ[άριν].

1. Τιμώνατος, Νικολάου.

Τὸ ὄνομα *Τιμωνᾶτος* ἀπαντᾷ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κύπρο βλ. *LGPN* I, σ.λ. Γιὰ τὴν τυπικὴ φράση *μνήμης χάριν* βλ. **Πάφ. 4**.

Αβ. Πρ. 12. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
Α΄ αΐ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (*Inscr.* GR 335 b). Ἡ Νικολάου ἀναφέρει ὅτι στὸν λίθο εἶναι χαραγμένη ἀκόμη μία ἐπιτύμβια ἐπιγραφή μὲ τὴ στερεότυπη ἔκφραση *χρηστέ, χαῖρε*.

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 189 (1) (*SEG* 31, 1372).

Ἐπαφροδείτου
τοῦ Πτο<λε>μ{λ}αίου
Ἰσίδωρος σύν-
4 τροφος μνή-
μης χάριν.

Σχόλια: στ. 1: *Ἐπαφροδείτου*. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]>. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἰσίδωρος* βλ. **Λεμ. 237**. Γιὰ τὴν τυπικὴ φράση *μνήμης χάριν* βλ. **Πάφ. 4**. Γιὰ τὴν ἐπιβίωση στὴν ὀνοματολογία αὐτῆς τῆς περιόδου ἀπὸ τὴν Κύπρο ὀνομάτων ποῦ σχετίζονται μὲ τὴ δύναστεία τῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου βλ. **Λεμ. 338**. Τὸ ὄνομα *Ἐπαφρόδιτος* εἶναι πολὺ διαδεδομένο ἀπὸ τὴν ἑλληνιστικὴ ἐποχὴ κέ. βλ. *LGN I*, σ.λ.

Αβ. Πρ. 13. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΓΡΑΠΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ
μέσα Α΄ αἰ. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποκεκρουμένη κάτω, ὕψους 0,124, πλάτους 0,317 καὶ πάχους 0,031 μ. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,013 μέχρι 0,023 (φεῖ) μ.

Mitford, *OA 6*, 1950, σ. 88-9, ἀρ. 47 (φωτ. πίν. 49, σ. 89).

Πβ. J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigra.* 1951, 236 (βιβλιογραφία γιὰ τοὺς τύπους *λεχώ, λοχώ, λοχοῦς* σὲ ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές).

Γράπτῃ λοχέ,
Εὐτυχία λοχέ,
Τύχης θυγα-
4 τέρεις ἀμφό-
[τερα]ι, Φῆλ□ι□ξ□
- - - - -

1. Γραπτῃ, Mitford.

Σχόλια: στ. 1: *Γράπτῃ*. Τὰ κύρια ὀνόματα ποῦ προέρχονται ἀπὸ ἐπίθετα ἀναβιβάζουν τὸν τόνο.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Γράπτῃ*, ποῦ ἀπαντᾷ καὶ στὴν Ἄνδρο καὶ τὴ Νίσυρο βλ. *LGN I*, σ.λ. Ἡ *Τύχη* ἀπαντᾷ ὡς ἀνθρωπωνύμιο τόσο σὲ ἐπιγραφές ὅσο καὶ σὲ παπύρους βλ. *LGN I*, σ.λ. Τὸ οὐσιαστικὸ *λοχός*, ποῦ προσδιορίζει στὴν κλητικὴ ἐκάστη τῶν θυγατέρων τῆς *Τύχης*, δηλοῖ σαφῶς ὅτι καὶ ἡ *Γράπτῃ* καὶ ἡ *Εὐτυχία* πέθαναν στὴ γέννα. Γιὰ τὸ ὄνομα *Εὐτυχία* βλ. **Λεμ. 535**.

Αβ. Πρ. 14. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 201, ὑποσ. 40 (= *SEG* 31, 1370) καὶ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (*Inscr.* 33).

Ἡλιόδωρε

χρηστέ,
χαΐρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἡλιόδωρος βλ. **Λεμ. 244.**

Αβ. Πρ. 15. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΩΣΙΒΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 1,50, πλάτους 0,53 καὶ πάχους 0,12 μ., ποὺ παρουσιάζει ἕναν ἄνδρα σὲ ὀρθία θέση μὲ τὸ δεξιὸ χέρι νὰ κρατᾷ τὸν χιτῶνα στὸν ἀριστερό του ὤμο. Τὸ κεφάλι ἔχει χαθεῖ. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὸ κάτω μέρος τῆς στήλης. Πιθανὸν νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα. Φυλάσσεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο.

Marshall, *GIBM* 4, 999 (φωτ.).

Σωσίβιε Καπίτωνος
χρηστέ, χαΐρε.

Τὸ ὄνομα *Σωσίβιος* ἀπαντιᾷ καὶ σὲ μιὰ συλλαβικὴ ἐπιγραφή τοῦ Δ΄ αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὸ Κίτιον βλ. *SEG* 20, 140. Πρόκειται γιὰ τὴν πρώτη μαρτυρία στὴν Κύπρο τοῦ ὀνόματος *Καπίτων*, τὸ ὁποῖο μαρτυρεῖται σὲ ἀρκετὲς ἄλλες περιοχές βλ. *LGPN* I, σ.λ.

Αβ. Πρ. 16. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΛΑΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΦΗΜΗΣ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ταφικὸς κίων, ποὺ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (*Inscr. Gr.* 335). Ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 197.

Κάλατε
Φίμης
χρηστέ,
4 χαΐρε.

1. Καλᾶτε, Νικολάου.

Σχόλια: στ. 2: *Φίμης*. Ἐναλλαγή Η ~ Ι ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο ἀποδίδουν [i] βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 237-238 καὶ Brixhe 1987², σ. 48.

Τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιγραφῆς ἀπαντοῦν ἄπαξ στὴν Κύπρο. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές, στὶς ὁποῖες ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**.

Αβ. Πρ. 17. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ FIRMIUS

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἡ χαμένη αὐτὴ ἐπιγραφὴ ἀναφέρεται στὸ *CIL* 3, 217 ὅτι βρέθηκε στὴν Κύπρο «apud Policastrum».

Q. Firmius C. f. Rom. Ates (sic).
Leg. III. Gallicae.

Αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι μία ἀπὸ τὶς λίγες στὶς ὁποῖες ἀναφέρονται Ῥωμαῖοι στρατιῶτες βλ. Εἰσαγωγή, κεφάλαιο 10: Ἐένοι στὴν Κύπρο, σ. 154-155.

Αβ. Πρ. 18. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΥΧΗΣ

Α' - Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων, τοῦ ὁποῖου δὲν εἶναι γνωστὴ οὔτε ἡ προέλευση οὔτε ἡ σημερινὴ του θέση.
CIG II, 2650.

Καλλιτύχη
χρηστή,
χαῖρε.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Καλλιτύχη*, πβ. *MSW*, σ. 96 ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα. Τὸ ὄνομα αὐτὸ μαρτυρεῖται καὶ στὴν Κυρηναϊκὴ, τὴ Θάσο καὶ τὰ Θηρά.

Αβ. Πρ. 19. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ λευκόφαιο ἀμμόλιθο, ὁ ὁποῖος φέρει στὸ μέσον μορφὴ γενειαφόρου ἀνδρός. Ὁ λίθος, ὕψους 1,18, διαμέτρου ἄνω 0,56 καὶ κάτω 0,54 μ., φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (*Inscr. Gr.* 372).

Ἀβεβαΐας Προελεύσεως. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

I. Nicolaou, *Mélanges O. Masson*, σ. 145-6, ἀρ. 1
(φωτ. πίν. 36,1) (= *SEG* 47, 1872).

Μάρκε
χρηστέ,
χαΐρε.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποὺ παραδίδουν τὸ ὄνομα *Μᾶρκος* βλ.
Λεμ. 227.

Αβ. Πρ. 20. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΗ

Β' αἰ. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ λευκόφαιο ἀμμόλιθο, ἀποκεκρουμένος
κάτω. Φέρει στὸ μέσον μορφὴ γενειαφόρου ἀνδρός. Ὁ λίθος,
ὑψους 0,347, διαμέτρου ἄνω 0,63 καὶ κάτω 0,59 μ.,
φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inscr. Gr. 365).

I. Nicolaou, *Mélanges O. Masson*, Παρίσι 1997, σ. 146,
ἀρ. 2 (φωτ. πίν. 36,2) (= *SEG* 47, 1873).

Εὐτύχη
χρηστέ,
χαΐρε.

Γιὰ τὰ ὀνόματα *Εὐτυχος* καὶ *Εὐτύχης* βλ. **Λεμ. 287.**

Αβ. Πρ. 21. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Β' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ
Μουσεῖο (Inscr. GR 278)

I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 189 (k) (= *SEG* 31, 1371).

Ἀπολλωνίδης·
χρητέ, μνήμης χάριν.

Σχόλια: στ. 1: Ἀπολλωνίδης. Χρήση ὀνομαστικῆς ἀντὶ
κλητικῆς.

στ. 2: *χρητέ*. Παράλειψη τοῦ *σίγμα* βλ. **Λεμ.**
187.

Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀπολλωνίδης* βλ. **Λάρ. 25.** Γιὰ τὴ
στερεότυπη ἔκφραση *μνήμης χάριν* βλ. **Πάφ. 4.**

Αβ. Πρ. 22. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΙΔΥΜΗΣ, ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Βάση ἀγάλματος ἀπὸ ἀσβεστόλιθο.
Myres, *HCC*, σ.551, ἀρ.1924.

Διδύμη Ἀθηναίου χρηστή, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα *Διδύμη* ἀπαντᾷ ἀκόμη μία φορὰ στὴν Κύπρο βλ.
Λεμ. 340. Γιὰ τὸ ὄνομα *Ἀθήναιος*, πβ. **Λάρ. 66** βλ. καὶ *MSW*,
σ. 96.

Αβ. Πρ. 23. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
Β' - Γ' αί. μ.Χ.

Ταφικὸς κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψους 0,68, διαμέτρου
ἄνω 0,385 καὶ κάτω 0,30 μ. Παραδόθηκε ἀπὸ τὴ Θεοφανῶ
Ταλιαδώρου στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο, ὅπου καὶ φυλάσσεται
(Inv. 1962/XII-29/1, ἀρ. 474). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων
κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,03 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1963, σ. 43-4, ἀρ. 4 (= *SEG* 23,
684).

Ἐπαφρόδιτε
χρηστέ,
χαῖρε.

Αβ. Πρ. 24. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ
Β' - Γ' αί. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,02 μ.
Cesnola, Atlas Suppl., ἀρ. 49.

Σωτηρία
χρηστ(ή),
χαῖρε.

2. ΧΡΗΣΤΕ, *Cesnola*.

Σχόλια: στ. 2: *χρηστ(ή)*. Ἐναλλαγὴ Ε ~ Η, γιὰ τὴν
ὁποία βλ. **Κερ. 19** βλ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 242-244
καὶ Brixhe 1987², σ. 49.

Τὸ ὄνομα *Σωτηρία* ἀπαντιᾶ καὶ στὴν **Λεμ. 780**.

Ἀβ. Πρ. 25. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΝΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 50.

Ὀλυμπ<ι>ανῆ
χρησιτέ,
χέρε.

Σχόλια: στ. 1: Ὀλυμπανέ. Παράλειψη τοῦ *ίῶτα* ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

στ. 3. χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀλυμπιανός βλ. **Λάρ. 36**. Γιὰ τὰ παράγωγα τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπος βλ. **Λάρ. 108**.

Ἀβ. Πρ. 26. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,025 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 51.

Ὀλυ<μ>πε
χρησιτέ,
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ὀλυπε. Παράλειψη τοῦ *μεῖ* ἀπὸ λάθος τοῦ χαρακτοῦ.

Γιὰ τὶς μορφές τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπος βλ. **Λάρ. 108**.

Ἀβ. Πρ. 27. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀβεβαΐας Προελεύσεως. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,025 μέχρι 0,04 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 52.

Ἀρίστων
χρηστέ,
χαῖρε.

Γιὰ τὴν ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος Ἀρίστων βλ. **Λεμ. 27.**

Ἀβ. Πρ. 28. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,02 μέχρι 0,045 μ.

Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 55.

Φίλων
χρηστέ, χέρε.

Σχόλια: στ. 3. χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὸ ὄνομα Φίλων βλ. **Λεμ. 253.** Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Ἀβ. Πρ. 29. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ [ΕΥ]ΧΑΜΕΝΟΥ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,025 μ.
Cesnola, *Atlas Suppl.*, ἀρ. 56.

[Εύ]χαμένη
χρηστέ, χαῖ-
ρε.

Τὸ ὄνομα *Εύχαμένης* ἀπαντᾷ ἀπαξ στὴν Κύπρο.

Ἀβ. Πρ. 30. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων ποὺ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inscr. Gr. 282). Ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 195 (= *SEG* 31, 1373).

Ἐπαφρόδειτε
Φιλουμένης
χρηστέ, χαῖρε.

Σχόλια: στ. 1: Ἐπαφρόδειτε. Ἐναλλαγή EI ~ I γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ [i] < παλαιοῦ [i:]. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀκόμη φαίνεται ὅτι ἐδιδάσκετο ὅτι τὸ ἀρχαῖο /i:/ ἀπεδίδετο μὲ EI βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 198-9, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 189 καὶ Brixhe 1987², σ. 51-53.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές, στὶς ὁποῖες ὁ νεκρὸς ἀναφέρεται μὲ τὸ μητρωνυμικὸ του βλ. **Λεμ. 204**. Εἶναι ἡ πρώτη μαρτυρία τοῦ ὀνόματος *Φιλουμένη* στὴν Κύπρο. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

Αβ. Πρ. 31. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΣΚΟΥ-ΡΙΔΟΥ
Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποὺ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inscr. Gr. 289). Ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 197 (= *SEG* 31, 1376).

Φιλοκράτη
Διοσκουρίδου
χρηστέ, χαῖρε.

Γιὰ τὴν κλητικὴν σὲ -η τῶν παλαιῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων σὲ -ης βλ. **Λεμ. 79**. Γιὰ τὸ ὄνομα *Φιλοκράτης* βλ. **Λεμ. 205**. Γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ περιέχουν τὸ μόρφημα *φίλος* βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62. Γιὰ τὰ θεοφόρα ὀνόματα *Διόσκο(υ)ρος* καὶ *Διοσκο(υ)ρίδης* καὶ τὴ διάδοσή τους στὴν Κύπρο βλ. **Λεμ. 407** καὶ *LGPN* I, σ.λ.

Αβ. Πρ. 32. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΛΑΥΚΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ἀβεβαΐας Προελεύσεως. Ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές.

Ταφικὸς κίων ποῦ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inscr. Gr. 293). Ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 197 (= *SEG* 31, 1377).

Γλαυκία,
υἱὲ Τίμωνος,
χρησιέ, χαῖρε.

Τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ μαρτυρεῖται καὶ σὲ μιὰ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Ἀμαθοῦντα βλ. **Λεμ. 269**.

Ἀβ. Πρ. 33. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΕΜΝΗΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποῦ φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inscr. Gr. 322). Ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 199 (*SEG* 31, 1378).

Σέμνη,
χρησιή,
χαῖρε.

1. Σεμνή, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 1: *Σέμνη*. Τὰ κύρια ὀνόματα ποῦ προέρχονται ἀπὸ ἐπίθετα ἀναβιβάζουν τὸν τόνο, πβ. **Ἀβ. Πρ. 13** (*Γράπτη*).

Ἀβ. Πρ. 34. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΑΣ

Β' - Γ' αἰ. μ.Χ. (;)

Ταφικὸς κίων, ποῦ φυλάσσεται στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Λεμεσοῦ (Inscr. 31). Ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 196, ὑποσ. 21 (= *SEG* 31, 1374).

Ἀρτέμα
[χρησ]τή,
[χαῖρ]ε.

Τὸ ὄνομα Ἀρτέμα μαρτυρεῖται καὶ στὴν Κρήτη βλ. *LGN* I, σ.λ.

Αβ. Πρ. 35. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑΤΟΣ

Β΄ - Γ΄ αΐ. μ.Χ. (;)

Ἐπιτύμβιος στήλη, ποῦ φέρει ἀνάγλυφη τῆ μορφῆ ὄρθιου ἀνδρός. Ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν I. Nicolaou, *RDAC* 1981, σ. 196, ὑποσ. 21 (*SEG* 31, 1375) καὶ ἐκτίθεται στὴν αἶθουσα τῆς ἐλληνορωμαϊκῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τῆς Λεμεσοῦ (ἀρ. 185/1, *inscr.* 18). (Αὐτοψία στὶς 10/7/2006).

Ἀρτεμᾶ
χέρε.

1. Ἀρτέμα, Nicolaou.

Σχόλια: στ. 2. χέρε. Ἐναλλαγὴ Ε ~ ΑΙ διότι ἀμφότερα ἀποδίδουν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ [e] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 294-9, πβ. Brixhe 1987², σ. 47.

Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ποῦ παραδίδουν τὸ ὄνομα Ἀρτεμᾶς, - ἄτος βλ. **Λευκ. 52**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιπτοσυλλάβων σὲ - ᾶς, -ἄτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β΄, σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Αβ. Πρ. 36. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΟΥΔΟΣ

Γ΄ αΐ. μ.Χ.

Σκύφος, ὕψους 0,22 καὶ διαμέτρου 0,27 μ. Πωλήθηκε ἀπὸ τὸν Π. Κολοκασίδη στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο, ὅπου καὶ φυλάσσεται (*Inv.* 1969/II-6/1, *Inscr.* GR 384). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,01 μέχρι 0,017 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1970, σ. 165-6, ἀρ. 40 (φωτ. πίν. 28,40).

Ἀρτεμοῦ
χρηστή{i},
χαῖρε.

Σχόλια: στ. 2. Τὸ τελευταῖο γράμμα εἶναι ἓνα στικτὸ ἰῶτα βλ. **Λεμ. 326**.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρτεμις καὶ τὰ παράγωγά του βλ. **Λεμ. 285**. Γιὰ τὰ θηλυκὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα σὲ -οῦς αὐτῆς τῆς περιόδου στὴν Κύπρο καὶ τὸν τύπο τῆς κλητικῆς σὲ -οῦ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων μὲ ὀνομαστικὴ -οῦς, γεν. -οῦδος καὶ -οῦτος βλ. **Λεμ. 247**.

Άβεβαίας Προελεύσεως. Έπιτύμβιες έπιγραφές.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Δ. Διάφορα (Ἀβ. Πρ. 38-39)

Ι. Ἄρά (Ἀβ. Πρ. 38)

Ἀβ. **Πρ.** **38.** **ΜΑΓΙΚΗ** **ΕΠΙΓΡΑΦΗ**
Γ' αί. μ.Χ. (;)

Πλάκα ἀπὸ ὑποκίτρινο ἀσβεστόλιθο, ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς πλην τοῦ μέσου τῆς ἀριστερῆς, ὕψους 0,24, πλάτους 0,35 καὶ πάχους 0,035 μ. Παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Π. Κολοκασίδη στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο, ὅπου καὶ φυλάσσεται (Inv. 1962/III-24/1, GR. 73). Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,005 μέχρι 0,02 μ.

I. Nicolaou, *RDAC* 1963, σ. 43, ἀρ. 3 (φωτ. πίν. 8,2).

[- - - - -] ΙΕΙΜΟΔΙΙ
ΛΙΜΟΔΗ[- -]ΙCΟV
ΔΕΙCΕ+ΙΕ+ΜΟΔΙΡCΟ+ΗC
ΙΕC+ΔΕΙ+ΙC[- -]ΟΜ+C+ΙΙCΙΙ
ΙΕΚΙ+ΔΙΡCΙCΟΛ
Λ ΗΦΙ IC
Ι Ι Δ Ι Ι Δ ΚΔΕ ΚΗ
ἀδιάγνωστα ἴχνη

ΙΙ. Μιλιοδείκτης (Ἀβ. Πρ. 39)

Ἀβ. **Πρ.** **39.** **ΜΙΛΙΟΔΕΙΚΤΗΣ**
81 μ.Χ.

Στήλη ἀπὸ ἀμμόλιθο, μεγίστου ὕψους 0,405 καὶ μεγίστου πλάτους 0,25 μ., ἀποκεκρουμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐκτὸς ἀπὸ δεξιᾶ. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 0,03 μέχρι 0,04 μ.

Mitford, OA 6, 1950, σ. 85-6, ἀρ. 46 (φωτ. πίν. 48, σ. 85).

Πβ. τοῦ ἰδίου, ANRW II 7.2, 1980, σ. 1335, ὑποσ. 213 (25) καὶ σ. 1336, ὑποσ. 218 (ἀπλή μνεΐα).

- [Αὐτοκράτωρ Τίτος Καΐσαρ]
[θεοῦ υἱὸς Οὐεσπασιανὸς]
[Σεβαστός, ἀρχιερεὺς] [μ]έ[γ]-
4 [ιστος, δημαρχικῆς ἐξουσία]ς τὸ ια΄,
[αὐτοκράτωρ τὸ ιζ΄, ὕπατος ἀποδεδειγ(μένος)
[τὸ θ΄, πατὴρ πατρίδος τὰς ὁδ]οὺς
[ἐπεσκεύασεν τῆς ἐπαρχε]ίας
8 [Κύπρου, ἐπιμεληθέντος Λ]ουκίου
[Πλωτίου Πούλχρου (;) ἀνθυπά]του·
[μί(λ)ια - -].

Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ χρονολογεῖται βάσει τῆς ἀποκαταστάσεώς της ἀπὸ τὴν 1^η Τουνίου μέχρι τὶς 13 Σεπτεμβρίου τοῦ 81 μ.Χ. κατὰ τὴν περίοδο ἀνθυπατεΐας τοῦ Λ. Πλωτίου Πούλχρου, πβ. **Ἀμμ. 145.**

Άβεβαίας Προελεύσεως. Διάφορα.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Ἀβεβαΐας Προελεύσεως. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ε. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων (Ἀβ. Πρ. 40-45)

Ι. Ἐπιγραφές ἐπὶ ὑδριῶν καὶ λύχνου (Ἀβ. Πρ. 40-42)

Ἀβ. Πρ. 40. ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΟΥ

50 π.Χ. - 150 μ.Χ.

Ἵδρία ῥωμαϊκοῦ τύπου ὕψους 0,145 μ. Φυλάσσεται στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο (Inv. D. 388). Κάτω ἀπὸ τὴ βάση εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία χαραχθῆκε πρὶν ἀπὸ τὴν ὀπτησὴ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 0,006 μέχρι 0,02 μ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1977, σ. 219, ἀρ. 10 (φωτ. πίν. 78,10) (= *SEG* 27, 959).

Ὀνησᾶτος

1. Ὀνήσατος, Nicolaou.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ὀνησᾶς βλ. **Λεμ. 251**. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾶς, -ᾶτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β', σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Ἀβ. Πρ. 41. Η ΥΔΡΙΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΑΤΟΣ

Α' αἰ. μ.Χ.

Ἵδρία ῥωμαϊκοῦ τύπου. Φυλάσσεται στὸ Birmingham City Museum and Art Gallery. Ἡ ἐπιγραφή χαραχθῆκε πιθανώτατα μετὰ τὴν ὀπτησὴ.

Ι. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 263, ἀρ. 17 (φωτ. πίν. 58,17) (= *SEG* 24, 1429).

Πβ. Masson, *Bull. Éprigr.* 1987, 721 (ἀπλή μνεΐα).

Ὡλυμπᾶτος

Σχόλια: Ἐναλλαγὴ Ω ~ Ο ἐπειδὴ ἀμφότερα ἀποδίδουν [o] βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 228-33, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α', σ. 276-277 καὶ Brixhe 1987², σ. 55.

Τὸ ὄνομα Ὡλυμπᾶτος εἶναι γενικὴ τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπᾶς. Γιὰ τὰ ὀνόματα σὲ -ᾶς, -ᾶτος ποῦ ἀπαντοῦν σὲ ἐπιγραφές

Αβεβαΐας Προελεύσεως. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

εἴτε συλλαβικὲς εἴτε ἀλφαβητικὲς στὴν Κύπρο βλ. I. Nicolaou, *RDAC* 1983, σ. 260, ὑποσ. 15. Γιὰ τὴ δημιουργία περιττοσυλλάβων σὲ -ᾱς, -ᾱτος βλ. Gignac 1981, τόμ. Β΄, σ. 16 κέ. καὶ Brixhe 1987², σ. 71.

Αβ. Πρ. 42. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΛΥΧΝΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ROMANESIS

Α΄ αἰ. μ.Χ.

Λύχνος, ὕψους 0,025, πλάτους 0,018 καὶ διαμέτρου 0,073 μ. Παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Χριστόδουλο Λεωνίδου ἀπὸ τὴ Λεμεσό στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Λευκωσίας, ὅπου φυλάσσεται (Inv. 1983/x-22/4, Μ.Ρ. 51/37/6 bl. 65). Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴ βάση τοῦ λύχνου.

I. Nicolaou, *RDAC* 1984, σ. 262-3, ἀρ. 16 (φωτ. πίν. 58,16).

Romanesis

Γιὰ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Romanesis στὴν Κύπρο βλ. Ph. Bruneau, *Délos* 26, 1956, σ. 121. Εἶναι ὁ ἐνδέκατος λύχνος ποὺ ἀνακαλύφθηκε στὴν Κύπρο ποὺ φέρει τὸ ὄνομα αὐτό (βλ. T. Ozio, *Salamine de Chypre VII*, «Les lampes du Musée de Nicosie», 1977, ἀρ. 171, 298, 315-7, 385, 449, 445· Π. Φλουρέντιζου, *RDAC* 1982, σ. 207, ἀρ. 1. Πβ. M. D. Bailey, *A Catalogue of Lamps in the British Museum II*, 1980, σ. 58).

II. Ἐπιγραφές ἐπὶ κυάθων (Αβ. Πρ. 43-45)

Αβ. Πρ. 43. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΚΥΑΘΩΝ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Δεκαέξι ἐπιγραφές τοῦ ἰδίου τύπου σὲ ὑάλινα ἀγγεῖα.
Vessberg, *OA* 7, 1952, σ. 120-1 (φωτ. πίν. III 6-8) (= *SEG* 13, 590).

Καταίχαιρε καὶ εὐφραίνου!

Σχόλια: Καταίχαιρε ἀντὶ κατάχαιρε. Ἐναλλαγὴ ΑΙ ~ Α, γιὰ τὴν ὁποία βλ. **Κερ. 22** βλ. Threatte, *Phonology* 1980, σ. 268-70, πβ. Gignac 1981, τόμ. Α΄, σ. 194-195.

Ἀβεβαΐας Προελεύσεως. Ἐπιγραφές ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἀβ. Πρ. 44. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΚΥΑΘΩΝ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Ἐξι ἐπιγραφές τοῦ ἰδίου τύπου σὲ ὑάλινα ἀγγεῖα.
Vessberg, *OA 7*, 1952, σ. 120-1 (φωτ. πίν. III 6-8) (= *SEG 13*, 590).

Κατάχαιρε καὶ εὐφραίνου!

Ἀβ. Πρ. 45. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΚΥΑΘΩΝ

ῥωμαϊκὴ περίοδος

Δεκαεπτὰ ἐπιγραφές τοῦ ἰδίου τύπου σὲ ὑάλινα ἀγγεῖα.
Vessberg, *OA 7*, 1952, σ. 120-1 (φωτ. πίν. XII 1-2) (= *SEG 13*, 590).

Λαβὲ τὴν ν(ε)ίκην

Ἀβεβαΐας Προελεύσεως. Ἐπιγραφὸς ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

ΣΤ. Αδιάγνωστη έπιγραφή (Αβ. Πρ. 46)

Αβ. Πρ. 46. ΑΔΙΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΚΥΠΕΛΛΟΥ

ρώμαϊκή περίοδος

Έπιγραφή στὸν πυθμένα κυπέλλου ρωμαϊκοῦ τύπου.
Cesnola, Atlas, πίν. CL, ἀρ. 5.

ΦΠΥ

- I. Όνόματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν
 1. Όνόματα στὴν ἑλληνικὴ
 2. Όνόματα στὴ λατινικὴ
- II. Προωνύμια, ὀνόματα γένους, ἐπώνυμα, παρωνύμια
- III. Όνόματα αὐτοκρατόρων καὶ Ῥωμαίων ἀξιωματῶν
 1. Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες καὶ μέλη τῆς οἰκογένειάς τους
 2. Ῥωμαῖοι ἀξιωματοῦχοι καὶ μέλη τῆς οἰκογένειάς τους
 - I. Ανθύπατοι
 - II. Ταμίεις
 - III. Λογιστές
 - IV. Χιλίαρχοι
 - V. Πρεσβευτές
 3. Αὐτοκρατορικὰ ἐπίθετα στὴν ἑλληνικὴ
 4. Αὐτοκρατορικὰ ἐπίθετα στὴ λατινικὴ
- IV. Χρονολογικὸς κατάλογος Κυπρίων ἀξιωματῶν καὶ ἱερέων
 - A. Πολιτικὰ ἀξιώματα
 - B. Τερατικὰ ἀξιώματα
- V. Όνόματα καὶ λατρευτικὰ ἐπίθετα θεοτήτων καὶ μυθικῶν προσώπων
 1. Όνόματα καὶ λατρευτικὰ ἐπίθετα στὴν ἑλληνικὴ.
 2. Όνόματα καὶ λατρευτικὰ ἐπίθετα στὴ λατινικὴ.
- VI. Όνόματα μηνῶν
- VII. Τοπωνύμια καὶ ἔθνικα.
 1. Τοπωνύμια καὶ ἔθνικα στὴν ἑλληνικὴ
 2. Τοπωνύμια καὶ ἔθνικα στὴ λατινικὴ
- VIII. Λεξιλόγιο
 1. Λέξεις στὴν ἑλληνικὴ
 2. Λέξεις στὴ λατινικὴ.
- IX. Ανθρωπωνύμια
- X. Κατάλογος ἀντιστοιχιῶν προγενεστέρων δημοσιεύσεων μὲ ἀριθμοὺς συντάγματος

Ανδρέας Β. Κρίγκος

I. ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

1. Όνόματα στην ελληνική.

Αγαθάγγελος:	Αγαθάγγελε Λάρ. 102 , 1·
Αγάθη:	Αγάθη, θ. Ζωσίμου: Αγάθη Λεμ. 505 , 1·
Αγαθητύχη:	Αγαθητύχη, μ. Όνησιφόρου: Αγαθητύχη[ς] Λεμ. 388 , 2·
Αγα(θ)ητύχη Λεμ. 727 , 1-2·
Αγαθητύχη Λάρ. 66 , 1·
Αγαθόκλεια:	Αγαθόκλεα, θ. Ζήνωνος: Αγαθόκλε α Λεμ. 232 , 1-2·
Αγαθόκλε[α (;)] Λεμ. 352 , 1·
Αγαθόκλ[ε]α Λεμ. 442 , 1·
Αγαθοκλής:	Αγαθοκλή Λεμ. 427 , 1·
Αγαθοκλής, υί. Μόψου: Αγαθοκλέα Λάρ. 90 , 2·
Αγαθοκλίων:	Αγαθοκλίων (βιολόγος): Αγαθοκλίωνα Λάρ. 90 , 7·
Αγαθόπους:	Αγαθόπους Λεμ. 382 , 1·
Αγαθόπους, π. Εύημερίας: Αγαθόπο δος Λεμ. 461 , 2-3·
Αδάμας:	[Α]δάμαντε Λεμ. 83 , 1·
Αδραστος:	Αδραστος, υί. Αδράστου και π. Αδράστου (ιερεύς, γυμνασίαρχος): Αδραστος Κερ. 9 , 4· Κερ. 9 , 12·
Αδραστος, π. Αδράστου και παπ. Αδράστου: Αδράστου Κερ. 9 , 4· Κερ. 9 , 12·
Αδραστος, υί. Αδράστου και έγγ. Αδράστου (γυμνασίαρχος): Αδράστου Κερ. 9 , 13·
Αδραστος, υί. Αδράστου: Αδραστος Κερ. 11 , 4·
Αδραστος, π. Αδράστου: Αδράστο [υ] Κερ. 11 , 4·
Αθετοῦς:	Αθετοῦς, π. Φιλοδώρου: Αθετο ϋ τος Λεμ. 735 , 2·
Αθήναιος:	Αθήναιος, υί. ἀρχιερέως: Αθῆνε Λάρ. 84 , 1·
Αθήναιος, π. Διδύμης: Αθηναίου Αβ. Πρ. 22 , 1·
Αθηνίων:	Μ. Τίτ ι ος (;) Παντί σχεινος Αθηνίων (τεχνάρχη) Αμμ. 108 , 1-2·
Αθηνόδωρος:	Αθηνόδωρος ὁ και Γάιος: Αθηνοδώ[ρω] Κερ. 18 , 2·

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἀθηνόκριτος: Ἀθηνόκριτος, σί. Ἀθηνοκρίτου:
Ἀθηνόκριτε **Λεμ. 341, 1.**
Ἀθηνόκριτος, π. Ἀθηνοκρίτου:
Ἀθηνοκρίτου **Λεμ. 341, 2.**

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Αθηνώ:	Αθηνῶ Λεμ. 396, 1.
Αιθήρ:	Αιθήρ, π. Φίλας: Αιθέρος Λεμ. 472, 1.
Αιλία:	[Αί]λ[ι]α (;) Λεμ. 26, 6.
Αίμιλ[ι- -]:	Λεμ. 134, 1.
Αίμιλία:	Αίμιλία Λεμ. 56, 5.
Αίνειας:	Αίνειας (προστάτης): Αίνεί[ου] Πάφ. 77, 1.
	Τιβέριος Κλαύδιος Αίνειας, υί. Τι(βερίου) Κλαυδίου Αίνειού: Τι(βέριον) Κλαύδιον Αίνειαν Κερ. 2, 1 καὶ 3.
	Τιβέριος Κλαύδιος Αίνειας, π. Τιβερίου Κλαυδίου Αίνειού: Τι(βερίου) Κλαυδίου Αίνειού Κερ. 2, 1-2.
	[Αί]νειας Λάρ. 24, 3.
Ακείλιος:	Ακείλιον Νικόδημον Λάρ. 24, 1.
Αλέξανδρος:	Αλ[έ]ξαδρε Λεμ. 421, 1.
	Αλέξανδρε Λεμ. 704, 1.
	Αλέξανδρος ὁ καὶ Μακεδόνιος, υί. Ματιδίας: Αλέξανδρον Λεμ. 773, 4. Λεμ. 773, 6. Λεμ. 773, 19. Λεμ. 773, 27. Αλέξανδρ[ον] Λεμ. 773, 11. Αλεξά[νδρου] Λεμ. 773, 30. [Αλεξάν]δρου Λεμ. 773, 38. Αλεξάνδρου Λεμ. 785, 7. Αλεξάνδρω Λεμ. 785, 15.
	Αλέξανδρος ὁ καὶ Λουσκίνιος: [Αλέ]ξανδρον Λεμ. 774, 7. Αλέξανδρος Λεμ. 774, 10. Αλεξάνδρου Λεμ. 774, 14. Αλέξανδρον Λεμ. 774, 20. [Αλ]έξανδρος Λεμ. 774, 26.
	Αλέξανδρος, π. Αρίστωνος: Αλεξάνδρου Λευκ. 79, 1-2.
Αλυπος:	Αλιπε Λάρ. 70, 1.
Αμάραντος:	Αμάραντε Λάρ. 52, 1.
Αμεμπτος:	Μᾶρκος Αὐρήλιος Ἀμεμπτος, π. Μάρκου Αὐρηλίου Ἡλιοδώρου (ἄρχων, γραμματεὺς, ἀγορανόμος καὶ δεκαπρῶτος): Μ. Αὐρ. Ἀμεμπτος Λεμ. 45, 2-3.
Αμύντωρ:	Αμύντωρ (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν): Ἀμύντορα Πάφ. 61, 2.
Ανανίας:	Ανανία Ἀμμ. 147, 2.
Αναχ[- -]:	Ἀμμ. 45, 2.
Ανδρονίκη:	Ανδρονίκη Λάρ. 73, 1.
Ανδρόνικος:	Ανδρόνικος, π. Ζώιλου: Ανδρόνικος Λευκ. 80, 1.
	Ανδρόνικε Λάρ. 141, 1.
Ανέγκλητος:	Ανέγκλητος, υί. Αριστοκράτους: Ανένκλ[η]τε Λεμ. 200, 1.

	Ανέγκλητος, υί. Αφροδισίου:
Ανένκλητος Λεμ. 222, 1.
Ανίκητος:	Ανίκητος, υί. Σεραπούς: Ανικήτου
Λεμ. 371, 2.
Αντίνοος:
Λεμ. 67, 8.	Αντινόφ Λεμ. 67, 3. Αντίνου
Αντίοχος:	Αντίοχος, π. Κλεο[- -] και
Θεοφίλας: Αντιό[χου] Λεμ. 201, 2.
[Αντι]όχου Λεμ. 202, 1-2.
Αντιό[χου] Αμμ. 235, 8-9.
Αντίπατρος:	Αντίπατρος, υί. Χρυσίππου
(γυμνασίαρχος): Αντίπατρον Λάρ. 14,
2.
Αντί πατρε Λάρ. 82, 1-2.
Απελλής:	Απελλής Λάρ. 34, 1.
Αποδος (;):	Αποδος (;) Λεμ. 729, 1.
Απολλόδοτος:	Διονύσιος ό και Απολλόδοτος
(έφήβαρχος), υί. Διονυσίου:
Απολλοδότου Κερ. 9, 11.
Απολλοφάνης:	Απολλοφάνης, π. Μύρωνος:
Απολλοφάνου Λεμ. 273, 2.
Απολλώ:	Απολλώ, μ. Ζωσίμου: Απολλοῦς
Λεμ. 761, 1.
Απόλλων:	Απόλλων Λεμ. 531, 1.
Απόλλω Λεμ. 621, 1.
Απολλωνᾶς:	Απολλωνᾶ Λάρ. 126, 1.
Απολλωνᾶ Λάρ. 173, 1.
Απολλων[ι]α:	Λεμ. 300, 1.
Απολλωνία:	Απολλωνία, θ. Κρατέρου και γ.
Πατροκλέους (ἀρχιέρεια δια βίου τῆς
Τύχης τῆς μητροπόλεως Πάφου):
Απολλωνίαν Πάφ. 101, 3.
Απολλωνία, θ. Ἐπικράτους:
Απολωνία Λεμ. 187, 1.
Απολλωνία, θ. Κιλλέους:
Απολλων[ί]α Λεμ. 188, 1.
Απολλωνία, θ. Τιμοκράτους:
Απολλωνία Λεμ. 308, 1.
Απολλωνία, θ. Απολλωνίου:
Απολλ[ω]νία Λεμ. 414, 1.
Απολλωνία, θ. Δημητρίου και γ.
Αρτεμιδώρου: Απολλωνία Λεμ. 432, 1.
Απολλωνία, θ. Σωκράτους και γ.
Απολλωνίου: Απολλωνία Λεμ. 468, 1.
Απολλωνία, θ. Ὀνησάνδρου:
Απολλωνία Λεμ. 474, 1.
Απολλωνία, θ. Κράτητος:
Απολλωνία Λεμ. 512, 1.
Απολλωνία Λεμ. 539, 1.

- Απολλωνία, θ. Σωκράτους:
 Απολλωνία **Λεμ. 591**, 1.
 Απολλωνία, θ. Αρίστωνος:
 Απολλωνία **Λεμ. 595**, 1.
 Απολλωνία **Λεμ. 681**, 1.
 [Απολλω]νία (;) **Λεμ. 713**, 1.
 Απολλωνία, θ. Σάμβωνος:
 Απολλωνία **Λεμ. 744**, 1.
 Απολλωνία, θ. Δημητρίου:
 Απολλωνία **Λάρ. 136**, 1-2.
 Απολλωνίδης:
 Αύρηλιος Απολλωνίδης:
 [Αύρ]ήλ[ιο]ς Απολλωνίδης **Λάρ. 25**, 3-4.
 Απολλωνίδα **Λάρ. 95**, 1-2.
 Απολονίδα **Λάρ. 142**, 1.
 Απολωνίδα **Λάρ. 158**, 1-2.
 Απολλωνίδα **Λάρ. 159**, 1.
 Απολλωνίδης, υί. Απολλωνίου:
 Απολλωνίδα **Λάρ. 210**, 1.
 Απολλωνίδης **Αβ. Πρ. 21**, 1.
 Απολλώνιος:
 Απολλων[ίου] **Πάφ. 65**, 3.
 [Απολλω]νίου **Πάφ. 76**, 2.
 Απολλώνιος (προστάτης):
 Απολλωνίου **Πάφ. 82**, 7.
 Απολλωνίου **Πάφ. 123**, 1-2.
 [Απολ]λώνειω□ς **Λεμ. 71**, 4.
 Απολλώνιος, π. Νικάνδρου:
 Απολλωνίου **Λεμ. 84**, 2.
 Απολλώνιος (ιερεύς): Απολλωνίου
Λεμ. 145, 3.
 Απολλώνιος δὶς Απολλωνίου τοῦ
 Αριστοκράτους: Απολλώνιε **Λεμ. 194**, 1.
 Απολλώνιος, υί. Αριστοκράτους
 καὶ π. Απολλωνίου καὶ παπ.
 Απολλωνίου: Απολλωνίου **Λεμ. 194**, 2.
 Απολλώνιος, υί. Απολλωνίου καὶ
 π. Απολλωνίου καὶ ἐγ. Αριστοκράτους:
 Απολλωνίου **Λεμ. 194**, 2.
 Απολλώνιος, π. Αύλιωνος:
 Απολλων[ίου] **Λεμ. 203**, 2.
 Απολλώνιος, υί. Πολφυρίδου:
 Απολλώνιε **Λεμ. 211**, 1.
 Απολλώνιος, υί. Ἐμοῦτος:
 Απολλώνιε **Λεμ. 255**, 1.
 Απολλώνιος, υί. Διονυσίου:
 Απολλώνιε **Λεμ. 257**, 1.
 Απολλώνιος, π. Θεοτίμης:
 Απολλωνίου **Λεμ. 266**, 2.
 Απολλώνιος, υί. Αρίστωνος:
 Απολλώ[νιε] **Λεμ. 272**, 1.

Απολλώνιος, υί.	Απολλωνίου:
Απολλώνιος Λεμ. 274, 1.	
Απολλώνιος, π.	Απολλωνίου:
Απολλωνίου Λεμ. 274, 2.	
Απολλώνιος, π.	Καλατύχου:
Απολω [ν]ίου Λεμ. 275, 2-3.	
Απολλώνιος, π.	Ζώιλου:
Απολλωνίου Λεμ. 288, 2.	
Απολλώνιος, υί.	Δημητρίου:
Απολλώνιε Λεμ. 309, 1.	
Απολλώνιος, π.	Εύφιδίας:
Απολλωνί[ου] Λεμ. 326, 2.	
Απολλώνιος, υί.	Ευάνδρου:
Απ[ολ]λώνιε Λεμ. 339, 1.	
Απολλώνιος, υί.	Τιμοκράτους:
Απολλόνιε Λεμ. 340, 1.	
Απολλώνιος, π.	Αρίστωνος
Αστυρκῶνος: Α□πολλονίου Λεμ. 358, 3.	
Απολλώνιε Λεμ. 369, 1.	
Απολλώνιε Λεμ. 391, 1.	
Απολλώνιος, υί.	Απάνθους και π.
Απολλωνίας: Απολλωνίου Λεμ. 414, 2.	
Απολλώνιος, π.	Δημητριάς:
Απολλωνίου Λεμ. 429, 2.	
Απολλώνιος, υί.	Απολλωνίου:
Απολλώνιε Λεμ. 431, 1.	
Απολλώνιος, π.	Απολλωνίου:
Απολλωνίου Λεμ. 431, 2.	
Απολλώνιος, π.	Αρτεμᾶτος:
Απολλονί[ο]υ Λεμ. 434, 2.	
Απολλώνιος, π.	Δημητρίου:
Απολλωνίου Λεμ. 443, 2.	
Απολλώνιος, υί.	Απολλωνίου:
Απολλώνιε Λεμ. 452, 1.	
Απολλώνιος, π.	Απολλωνίου:
Απολλωνίου Λεμ. 452, 2.	
Απολλώνιος, ά.	Απολλωνίας:
Απολλω[νί]ου Λεμ. 468, 2.	
Απολλώνιος, π.	Αρτεμιδώρου:
Απολλο νίου Λεμ. 476, 2-3.	
Απολλώνιος, υί.	Απολλωνίου:
Απολλώνιος Λεμ. 499, 1.	
Απολλώνιος, π.	Απολλωνίου:
[Απ]ολλωνίου Λεμ. 499, 2.	
Απολλώνιος, π.	Μάρθας:
Απολλ□[ωνίου (;)] Λεμ. 504, 2.	
Απολλώνιος, π.	Αρίστωνος:
Απολλον<ί>ου Λεμ. 506, 2.	
Απολλώνιος, π.	Στασικράτους:
Απολ ωνίου Λεμ. 520, 1-2.	

- Απολλώνιος, υί. Ἡροδότου:
 Απολλώνιε **Λεμ. 537, 1**.
 Απολλώνιε **Λεμ. 538, 1**.
 Απολλώνιος, π. Στασικράτους:
 Απολλω-ν[ίου] **Λεμ. 598, 2**.
 Απολλώνιος, υί. Ἀριστοκράτους:
 Απολλώνιε **Λεμ. 602, 1**.
 Απολλώνιος, υί. Καλατύχου καὶ π.
 Εὐνοίας: Α[π][ο][λλων[ίου]] **Λεμ. 609, 2-3**.
 Απολλώνιος, π. Μυστίου:
 Απολλωνίου **Λεμ. 617, 2**.
 Απολλώνιε **Λεμ. 646, 1**.
 Απολλώνιε **Λεμ. 650, 1**.
 Απολλώνιος, υί. Δημητρίου καὶ
 ἐγ. Δάμωνος: Απολλώνιε **Λεμ. 693, 1**.
 Απολλώνιος, π. Σεκόνδας:
 Α[πολλωνίου] **Λεμ. 710, 2**.
 [Α]π[ολλόν[ι]ος] **Λεμ. 739, 1**.
 Απολλώνιος, π. Διοσκουρίδου:
 Απ[ολλωνίου] **Λεμ. 741, 2**.
 Απολλώνιος, π. Διονυσίας:
 Απολλωνίου **Λεμ. 755, 2**.
 Απολλώνιος, υί. Ἀριστόκλειας
 (ἀρχιερεύς, ἵππαρχος, δεκαπρωτεύσας,
 φύλακας τοῦ ἀρχαιοφυλακείου τῆς
 πόλεως καὶ τιμητῆς): [Απολλώνιος]
Λευκ. 39, 1.
 Απολλώνιος, π. Δημαρίου:
 Απολλων[ίου] **Λευκ. 57, 2**.
 Απολλώνιος, υί. Λέοντος:
 Απολλώνι<ο>ς **Κερ. 17, 1**.
 Απολλώνιος Μαλλαῖος, υί.
 Απολλωνίου: Απολλώνιος **Λάρ. 11, 3**.
 Απολλώνιος, π. Απολλωνίου:
 Απ[ο]λλωνίου **Λάρ. 11, 4**.
 [Απο]λλωνίου **Λάρ. 33, 3**.
 Απολλώνιος, π. Απολλωνίδου:
 Απολλωνίου **Λάρ. 210, 2**.
 Απολλώνι[ε] **Ἄμμ. 128, 1**.
 Αφάριον:
 Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον
 (ἀρχιέρεια), θ. Τεύκρου καὶ γ. Γαῖου
 Οὐμμιδίου Κουαδράτου καὶ μ. Γαῖου
 Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ:
 [Κλαυδ]ία Ἀφά[ριον] **Πάφ. 4, 6**.
 Κλαυδία Ῥοδόκλεια **Πάφ. 89, 5**. Κλαυδία
 Ἀφάριον **Πάφ. 90, 8**.
 Ἀρέσκουσα:
 Ἀρέσκουσα, θ. Ἀρήγονος:
 Ἀρέσκο[υ]σ[α] **Λεμ. 398, 1**.

Αρέτη:	Αρέτη, θ. Διδύμου: Αρέτη Λεμ. 412, 1 .
Αρήγων:	Αρήγων, π. Αρέσκουσας: Αρήγ[ο[ν]ος Λεμ. 398, 2 .
Αρι[σ]τ[σ]:	Λεμ. 136, 1 .
Αρισ[τ -]:	Λεμ. 14, 3 .
Α[ριστ -]:	υί. Αρίστωνος: Λεμ. 27, 1 .
Ἀριστ[-]:	Λεμ. 47, 6 .
Αρίστα:	Αρίστα, θ. Αρχία: Αρίστα Λεμ. 349, 1 .
Αρισταγόρας:	Αρισταγόρας, π. Σωσάνδρου: Αρισταγόρας Πάφ. 131, 1 .
Αρισταγόρας, π. Καλατύχου: Αρισταγόρου Λεμ. 268, 2 .
Αρισταγόρα Λεμ. 365, 1 .
Αρισταγόρας, π. Νίκωνος: Αρισταγόρου Λεμ. 606, 2-3 .
Αρισταγόρας, π. Αρίστωνος: Αρισ[τα]γόρου Λευκ. 76, 2-3 .
Αριστώγαρε Λάρ. 77, 2 .
Αρισταγόρας, υί. Κιλικᾶ καὶ π. Αριστώνακτος: [Αρισ]τ[α]γόρου Ἀβ. Πρ. 1, 4 .
Αρίστανδρος:	Αρίστανδρος, υί. Αριστάνδρου: Αρίστανδρε Λεμ. 354, 1 .
Αρίστανδρος, π. Αριστάνδρου: Αριστάνδρου Λεμ. 354, 2 .
Αρίστανδρος, π. Δημητρίου καὶ ἄ. Πνυταρίου: Αριστάνδρου Ἀμμ. 17, 1 .
Αρίστανδρος Ἀμμ. 17, 2 .
Αριστείδης:	Αριστείδης, υί. Πλαδυνάμεως: Αριστείδη Λεμ. 651, 1 .
Αριστήης:	Αριστήης, π. Τρύφαινας: Αριστήηςτος Λάρ. 177, 2 .
Αρίστιον:	Αρίστιον, θ. Αριστοκράτους: Αρίστιον Πάφ. 19, 1 .
Αρίστιν Λεμ. 559, 1 .
Αρίστιον Λεμ. 671, 1 .
Αρίστιον, θ. Ὀνασίου: Αρίστιν Λευκ. 90, 1 .
Αριστίων:	Αριστίων Λεμ. 355, 1 .
Αριστίων, υί. Τσιδώρου: Αριστίων Λεμ. 373, 1 .
Αριστόδαμος:	Γάιος Τούλιος Αριστόδαμος, ἑγγ. Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον Τούλιον Αριστόδαμον Πάφ. 62, 3-4 .
Αριστώδαμε Λάρ. 77, 1 .
Αριστοδᾶς:	Αριστοδᾶς, υί. Αριστοδήμου: Αριστοδᾶ Λεμ. 286, 1 .

Αριστόδημος:	Αριστόδημος, π.	Τρύφωνος:
	Ἀριστοδήμου Πάφ. 121 , 3-4·	
	Αριστόδημος, π.	Αριστοδᾶ:
	Αριστοδήμου Λεμ. 286 , 2·	
	Αριστόδημος, υἱ.	Τρύφωνος:
	Αριστόδημε Λεμ. 500 , 1·	
	Αριστόδημε Λευκ. 101 , 1·	
Αριστόκλεια:	Αριστόκλη[α] Λεμ. 245 , 1·	
	Αριστόκλεα Λεμ. 618 , 2·	
	[Ἀ]ριστόκληα Λεμ. 720 , 1·	
	Αριστόκλεια, μ.	Ἀπολλωνίου:
	Ἀρ[ι][στ]ο[κ]λ[ε]ί[α] Λευκ. 39 , 2·	
	Αριστόκλεα Λάρ. 115 , 1·	
Αριστοκλῆς:	Αριστοκλῆς, υἱ.	Αριστοκλέους:
	Αριστοκ[λῆς] Πάφ. 6 , 6·	
	Αριστοκλῆς, π.	Αριστοκλέους:
	[Ἀρισ]τοκ<λ>έους Πάφ. 6 , 7·	
	[Ἀρι]σ[το]κλέ[ους] Πάφ. 12 , 1·	
	Αριστοκλῆς (κουκούμης):	
	Ἀριστ[ο]κλῆς Λεμ. 149 , 2·	
	Αριστοκλῆς, π.	Ἐπικτήτου:
	Ἀριστο[κλέους] Λεμ. 197 , 2·	
	Αριστοκλῆς, ἄ.	Ἡναρίου:
	Ἀριστοκλέους Λεμ. 519 , 2·	
	Ἀριστοκλῆ Λεμ. 546 , 1·	
	Ἀριστοκλῆ Λεμ. 696 , 1·	
	Ἀριστοκλ[ῆ] Λεμ. 714 , 1·	
	Ἀριστοκλῆ Λεμ. 721 , 1·	
Αριστοκράτης:	Αριστοκράτης, π.	Αριστίου:
	Ἀριστοκράτους Πάφ. 19 , 2·	
	Αριστοκράτης, π.	Κλωδίας:
	Ἀριστοκ[ράτους] Πάφ. 98 , 2·	
	Αριστοκράτης Λεμ. 75 , 2·	
	Αριστοκράτης, π.	Ἀπολλωνίου καὶ παπ.
	Ἀπολλωνίου: Ἀριστοκράτους Λεμ. 194 , 3·	
	Αριστοκράτης, π.	Ἄνεγκλήτου:
	Ἀρ[ι]σ[το]κράτους Λεμ. 200 , 1-2·	
	Αριστοκράτης, π.	Ἰονασίου:
	Ἀριστ[ο]κρ[ά]τ[ο]ς Λεμ. 250 , 2·	
	Αριστοκράτης, π.	Φάυστας:
	Ἀριστ[ο]κράτους Λεμ. 261 , 1-2·	
	Ἀριστοκράτ[η] Λεμ. 305 , 1-2·	
	Αριστοκράτης, π.	Θεοδότου:
	Ἀριστοκράτου Λεμ. 471 , 2·	
	Αριστοκράτης, π.	Ἀπολλωνίου:
	Ἀριστοκράτους Λεμ. 602 , 2·	
	Αριστοκράτης Λευκ. 87 , 1·	
Αριστόκριτος:	Ἀριστ[ό]κρ[ι]τ[ος] Λεμ. 104 , 1-2·	

Αριστόνικος: Αριστόνικος, υί. Τσιδώρου:
 Αριστόνικε **Λεμ. 198, 1**.
 Αριστόνικος, υί. Αριστονίκου:
 Αριστόνικε **Λεμ. 306, 1**.
 Αριστόνικος, π. Αριστονίκου:
 Αριστονίκου **Λεμ. 306, 2**.
 Αριστ[ος] ἢ Αρίσ[τη]: Αρισ[τε] ἢ Αρίσ[τη], υί. ἢ
 θ. Αρίστου: **Λεμ. 514, 1**.
 Αριστόκυπρος: Αριστόκυπρος **Λάρ. 161, 1**.
 Αριστονίδης: Αριστο|νιδίνη **Λάρ. 164, 2-3**.
 Αριστος: Αριστος, π. Αρίστου ἢ Αρίστης:
 Αρίστ[ου] **Λεμ. 514, 2**.
 Αρίστων: Αρίστων, π. Α[ριστ - -]:
 Αρίστωνος **Λεμ. 27, 2**.
 Αρίσσιωνος **Λεμ. 770, 5**. **Λεμ.**
770, 27. Αρίστωνος **Λεμ. 770, 16**.
 [Αρ]ίστωναν **Λεμ. 770, 17**. Αρίστων
Λεμ. 770, 29. Αρίσ[τω]νός **Λεμ. 770,**
37-38. Αρίσσιω[νος] **Λεμ. 770, 39**.
 Αρίσσιωναν **Λεμ. 770, 43**. Α[ρίσ]σιωναν
Λεμ. 770, 52.
 [Αρίσσιω]ναν **Λεμ. 782, 4**.
 Αρίσσιωναν **Λεμ. 782, 10**. **Λεμ. 782,**
17. **Λεμ. 782, 25**. Αρίσσιωνος **Λεμ.**
782, 16. **Λεμ. 782, 35**. [Αρίσσιω]ν[ος]
Λεμ. 782, 28-29.
 [Α]ρίστωνος **Λεμ. 145, 5**.
 Αρίστων, π. Πάτρωνος: Αρίστωνος
Λεμ. 153, 2.
 Αρίστων **Λεμ. 174, 1**.
 Αρίστων, υί. Μελεινίωνος:
 Αρίστωνος **Λεμ. 184, 1**.
 Αρίστων, π. Δημητρίου: Αρίστωνος
Λεμ. 193, 2.
 Αρίστων, π. Όνασίου: Αρίστωνος
Λεμ. 212, 2.
 Αρίστων, υί. Αρίστωνος: Αρίστων
Λεμ. 230, 1.
 Αρίστων, π. Αρίστωνος: Αρίστωνος
Λεμ. 230, 2.
 Αρίστων, υί. Αρίστωνος: Αρίστων
Λεμ. 231, 1.
 Αρίστων, π. Αρίστωνος: Αρίστωνος
Λεμ. 231, 1-2.
 Αρίστων, π. Απολλωνίου:
 Αρίσσιω[νος] **Λεμ. 272, 2**.
 Αρίστων, υί. Ασκληπιάδους:
 Αρίστων **Λεμ. 283, 1**.

- Ἀρίστων, π. Πασινίκης καὶ υἱ.
 Χαρίτωνος: Ἀρίστωνος **Λεμ. 327, 2**.
 Ἀρίστων **Λεμ. 327, 4**.
 Ἀρίστων, π. Εἰρήνης: Ἀρίστωνος
Λεμ. 331, 1-2.
 Ἀρίστων, υἱ. Πόδωνος καὶ π.
 Ζώϊλου: Ἀρίστωνος **Λεμ. 332, 1**.
 Ἀρίστων **Λεμ. 353, 1**.
 Ἀρίστων Ἀστυρκῶν, υἱ.
 Ἀπολλωνίου: Ἀρίστων | Ἀστυρκῶν **Λεμ.**
358, 1-2.
 Ἀρίστων, π. Ἀρτεμιδώρου:
 Ἀρίστωνος **Λεμ. 361, 2**.
 Ἀρίστων, π. Φιλοδάμου:
 Ἀρίστωνος **Λεμ. 428, 2**.
 Ἀρίστων, υἱ. Ἀρίστωνος: Ἀρίστων
Λεμ. 473, 1.
 Ἀρίστωνα **Λεμ. 445, 1**.
 Ἀρίστων, π. Ἀρίστωνος: Ἀρίστωνος
Λεμ. 473, 2.
 Ἀρίστων, υἱ. Ἀπολλωνίου:
 Ἀρείστων **Λεμ. 506, 1**.
 Ἀρίστων, π. Τουλίας: Ἀρίστωνος
Λεμ. 517, 2.
 Ἀρίστων, π. Ἐπαφροδείτου:
 Ἀρίστωνος **Λεμ. 532, 2**.
 Ἀρείστων **Λεμ. 565, 1**.
 Ἀρίστων, π. Ἀπολλωνίας:
 Ἀρίστωνος **Λεμ. 595, 2**.
 Ἀρίστων, π. Ἀσκληπιάδου:
 Ἀρίστωνος **Λεμ. 596, 2**.
 Ἀρίστων **Λεμ. 648, 1**.
 Ἀρίστων, π. Διογένους: Ἀρίστωνος
Λεμ. 694, 2.
 Ἀρίστων, π. Θεοφίλου:
 Ἀρίστωνος **Λεμ. 766, 2**.
 Ἀρίστων **Λεμ. 767, 1**.
 [Ἀρί]στων **Λευκ. 59, 1**.
 Ἀρίστων, υἱ. Ἀρισταγόρου:
 Ἀρίστων **Λευκ. 76, 2**.
 Ἀρίστων, υἱ. Ἀλεξάνδρου:
 Ἀρίστωνι **Λευκ. 79, 1**.
 Ἀρίστων **Λάρ. 78, 1**.
 Ἀρίστων, υἱ. Ἀρίστωνος: Ἀρίστων
Λάρ. 104, 1.
 Ἀρίστων, π. Ἀρίστωνος: Ἀρίστωνος
Λάρ. 104, 2-3.
 Ἀρίστωνα **Λάρ. 114, 1**.
 Ἀρίστων **Λάρ. 188, 1**.
 Ἀρίστων **Λάρ. 189, 1**.

- Αριστων **Αβ. Πρ. 27, 1**.
 Αριστωνάξ: [Αρισ;]τώνακτος **Αμμ. 110, 3**.
 Αριστωνάξ, υί. Αρισταγόρου καὶ
 ἔγγ. Κιλικᾶ: Αριστῶ[ναξ] **Αβ. Πρ. 1, 3**.
- Αρίων: Αρίωνος **Λεμ. 786, 1**.
 Αρκτηπίδης: Αρκτηπίδη **Λευκ. 66, 1**.
 Αρριανός: Λούκιος Σέργιος Αρριανός
 (συγκλητικὸς καὶ τριβοῦνος), ἄδ.
 Σεργίας Δημητρίας: [Λ]ούκιον Σέργιον
 Κα[- - -] | Αρριανόν **Πάφ. 66, 1-2**.
- Αρσινόη: Αρσινόη, μ. Τιμῆς: Αρσι|νόης **Λεμ. 338, 1-2**.
- Αρσίνοους: Αρσίνοους, π. Θεοδοσίου καὶ παπ.
 Θεοδοσίου: Αρσ|ίνου **Λεμ. 282, 3**.
- Αρτάβατος: Αρτάβατος, π. Ὀνησάνδρου:
 Αρταβάτου **Αμμ. 32, 3**.
- Αρτέμα: Αρτέμα **Αβ. Πρ. 34, 1**.
 Αρτεμᾶς: Αρτεμᾶς, π. Φιλαινετίου (;):
 Αρτεμᾶτος **Λεμ. 278, 2**.
 Αρτεμᾶς, π. Ζωίδος: Αρτεμᾶτος
Λεμ. 303, 2.
 Αρτεμᾶς, υί. Αρτεμᾶτος καὶ ἄδ.
 Διογένους: Αρτεμᾶ **Λεμ. 423, 1**.
 Αρτεμᾶς, π. Αρτεμᾶτος καὶ
 Διογένους: Αρτεμᾶτος **Λεμ. 423, 2**.
 Αρτεμᾶς, υί. Απολλωνίου: Αρτεμᾶς
Λεμ. 434, 1.
 Αρτεμᾶς, υί. Αρτεμᾶτος: Αρτεμᾶ
Λεμ. 444, 1.
 Αρτεμᾶς, π. Αρτεμᾶτος: Αρτεμᾶτος
Λεμ. 444, 1.
 Αρτεμᾶ **Λευκ. 52, 1**.
 Αρτε|μᾶ **Λάρ. 98, 1-2**.
 Αρτεμᾶ **Αβ. Πρ. 35, 1**.
 Αρτεμε **Λεμ. 667, 1**.
- Αρτέμη: [Αρ]τεμιδώρα **Λεμ. 551, 1**.
 Αρτεμιδώρα: Ζωὶς ἢ καὶ Αρτεμιδώρα:
 Αρτεμιδῶ[ρα] **Λεμ. 730, 2**.
 Αρτεμιδῶ|ρα **Αβ. Πρ. 37, 1-2**.
 Αρτεμίδωρος **Πάφ. 130, 2**.
 Αρτεμι|δώρου **Πάφ. 136, 1-2**.
 Αρτεμίδωρος, π. Δημαρίου:
 Αρτεμιδῶ|ρ[ου] **Λεμ. 97, 2-3**.
 Αρτεμίδωρος, υί. Τιτυέους:
 Αρτεμίδωρε **Λεμ. 183, 1**.
 Αρτεμίδωρος, υί. Τκετᾶτος:
 Αρτεμίδωρε **Λεμ. 195, 1**.
 Αρτεμίδωρος, υί. Αρίστωνος:
 Αρτεμίδωρε **Λεμ. 361, 1**.

- Ἀρτεμίδωρος, υἱ. Ἀρτεμιδώρου:
 Ἀρτεμίδωρε **Λεμ. 366, 1**.
 Ἀρτεμίδωρος, π. Ἀρτεμιδώρου:
 Ἀρτεμι|δώ-ρου **Λεμ. 366, 1-2**.
 Ἀρτεμίδωρος, π. Ἐπαφροδίτου:
 Ἀρτεμιδώ-ρου **Λεμ. 375, 2**.
 Ἀρτεμίδωρος, π. Εἰρήνης:
 Ἀρτε|μ<ι>δώρου **Λεμ. 415, 1-2**.
 Ἀρτεμίδωρος, υἱ. Ἀρτεμιδώρου:
 Ἀρτεμείδω[ρε] **Λεμ. 416, 1**.
 Ἀρτεμίδωρος, π. Ἀρτεμιδώρου:
 Ἀρτεμειδό-[ρ]|ου **Λεμ. 416, 2-3**.
 Ἀρτεμίδωρος, ἄ. Ἀπολλωνίας:
 Ἀρτεμιδώρου **Λεμ. 432, 3-4**.
 Ἀρτεμίδωρος, υἱ. Ἀπολλωνίου:
 Ἀρτεμίδω|ρε **Λεμ. 476, 1-2**.
 Ἀρτεμίδωρος, π. Ἐπαφροδίτου:
 Ἀρτεμιδώ-ρου **Λεμ. 510, 2**.
 Ἀρτεμίδωρε **Λεμ. 534, 1**.
 Ἀρτε| [μίδωρε (;)] **Λεμ. 574, 1**.
 Ἀρ[τεμίδω]|ρε **Λεμ. 575, 1-2**.
 Ἀρτεμίδωρος, υἱ. Ἀρτεμιδώρου:
 Ἀρτεμίδω-ρ[ε] **Λεμ. 587, 1**.
 Ἀρτεμίδωρος, π. Ἀρτεμιδώρου:
 Ἀρτεμιδώ-ρ[ου] **Λεμ. 587, 2**.
 Ἀρτεμίδωρε **Λεμ. 646, 1**.
 Ἀρτεμίδωρος, υἱ. Δημητρίου καὶ
 ἐγ. Δάμωνος: Ἀρτεμίδωρε **Λεμ. 692, 1**.
 Ἀρτεμίδωρος, υἱ. Τιμοῦς:
 Ἀρτεμιδώρῳ **Λεμ. 769, 11**.
 Ἀρτεμίδωρος, υἱ. Γατηρανας:
 Ἀρτε|μίδωρον Με|[λ]άσιν (;) **Λεμ. 769,**
 13.
 Ἀρτεμίδωρον **Λεμ. 775, 4**. **Λεμ.**
775, 6. Ἀρτεμίδωρ[ον] **Λεμ. 775, 12**.
 Ἀρ[ε]μιίδωρον **Λεμ. 775, 20**.
 Ἀρτεμίδωρος **Λευκ. 25, 7**.
 Ἀρτεμίδωρε **Λευκ. 69, 1**.
 Ἀρτεμίδωρε **Λευκ. 74, 1**.
 Ἀρτεμίδωρος, υἱ. Ἀρτεμιδώρου
 (ἰατρός): Ἀρτεμίδω[ρον] **Λάρ. 13, 2**.
 Ἀρτεμίδωρος, π. Ἀρτεμιδώρου:
 Ἀρτεμ[ιδώ-ρου] **Λάρ. 13, 3**.
 Ἀρτεμίδωρε **Λάρ. 48, 1**.
 Ἀρτεμίδωρε **Λάρ. 117, 1**.
 Ἀρτεμείδωρε **Λάρ. 138, 1**.
 Ἀρτεμίδωρε **Λάρ. 150, 1**.
 Ἀρτεμίδω|ρε **Λάρ. 157, 1-2**.
 Ἀρτεμίδωρε **Λάρ. 166, 2**.
 Ἀρτεμίδω|ρος **Ἄμμ. 102, 1-2**.

Ἄρτεμις:	Ἄρτεμις, θ. Τίμωνος: Ἄρτεμις
Λεμ. 285, 1.
	Ἄρτεμις, θ. Κράτητος: Ἄρτεμι
Λεμ. 347, 1.
	Ἄρτεμις, θ. Τιμοθοῦ: Ἄρτεμι Λεμ. 597, 1.
	Ἄρτεμις, θ. Φίλωνος: Ἄρτεμεις
Λεμ. 612, 1.
	Ἄρτεμεις Λεμ. 684, 1.
	Ἄρτεμις, θ. Ἐρμίου: Ἄρτεμι Λεμ. 695, 1.
	Ἄρτεμις ἢ καὶ Εἰρήνη: Ἄρτεμις
Λευκ. 19, 1.
Ἄρτεμισία:	Ἄρτεμισία, γ. Δημητρίου:
[Ἄ]ρτεμισία Λεμ. 691, 1.
Ἄρτεμοῦς:	Ἄρτεμοῦ Ἀβ. Πρ. 36, 1.
Ἄρτεμώ:	Ἄρτεμώ, θ. Φίλωνος: Ἄρτεμῶδι Λεμ. 601, 2.
	Ἄρτεμώ, θ. Σωκράτους: Ἄρτεμῶ
Λεμ. 673, 1.
Ἄρτέμων:	Ἄρτέμων Ἀμμ. 123, 3.
Ἄρτινία:	Ἄρτινία Λάρ. 127, 1-2.
Ἄρχιας:	Ἄρχιας, π. Ἀρίστας: Ἀρχία Λεμ. 349, 1.
Ἀσβόλιος:	Ἀσβόλιον Λευκ. 16, 7.
Μητρόδωρος ὁ καὶ Ἀσβόλιος
(τραπεζίτης): Ἀσβόλιν Λεμ. 774, 9.
Ἀσβόλις Λεμ. 774, 12. Ἀσβολίου Λεμ. 774, 16. [Ἄ]σβόλιν Λεμ. 774, 22.
Ἀσκληπιάδης:	Ἀσκληπιάδης, υἱ. Ἐλλοφίλου καὶ
ἁδ. Ὀνησικλέους: Ἀσκληπιάδην Λεμ. 4, 5.
	Ἀσκληπιάδης, υἱ. Φιλοδώρου:
Ἀσκληπιάδης Λεμ. 240, 1.
	Ἀσκληπιάδης, π. Ἀρίστωνος:
Ἀσ[κλη]πι[ά]δ[ο]ο[υ] Λεμ. 283, 2.
	Ἀσκληπιάδης, υἱ. Εἰρηναίου:
Ἀσκληπιάδης Λεμ. 482, 1.
	Ἀσκληπιάδης, υἱ. Ἀσκληπιάδου:
Ἀσκληπιά-δη Λεμ. 485, 1.
	Ἀσκληπιάδης, π. Ἀσκληπιάδου:
Ἀσκληπιά-δου Λεμ. 485, 2.
	Ἀσκληπιάδης, υἱ. Ἀρίστωνος:
Ἀσκληπιάδη Λεμ. 596, 1.
	Ἀσκληπιάδης, π. Κράτητος:
Ἀσκληπιάδου Λάρ. 179, 3.
	Ἀσκληπιάδης, π. Σώτου:
Ἀσκληπιάδου Κερ. 14, 8-9.
	Ἀσκληπιάδης, π. Κράτητος:
Ἀ[σκληπιάδου] Ἀμμ. 27, 3.

Ασκληπιάς:	Ασκληπιᾶς Λευκ. 73, 1.
Ασκληπιόδωρος:	Ασκληπιόδωρος, υἱ. Ασκληπιοδώρου καὶ ἐγ. Σίλλιδος καὶ ἄ. Πνυταρίου (γυμνασίαρχος, ἀγορανόμος, δεύτερος κτίστης τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀρχιερεὺς Ασκληπιοῦ καὶ Ὑγιείας): Ασκληπιοδώρου Λάρ. 4, 2.
Ασκληπιόδωρος, υἱ. Σίλλιδος καὶ π. Ασκληπιοδώρου: Ασκληπιοδώρου Λάρ. 4, 3.
Ασμενος:	Ασμενος, π. Πλουθυγίας: Ασμένου Λεμ. 380, 2.
Ασπένδιος:	Ασπένδιος Λεμ. 243, 3.
Αττική:	Κειωνίαν Καλλιστῶ Ἀττικὴν Αμμ. 51, 2.
Αττικός:	Ῥαββὶ Ἀττικοῦ Κερ. 15, 1.
Ἀττικός Αμμ. 62, 8.
Αύιανία:	Αύιανία Λάρ. 29, 5.
Αύιάνιος:	Αύιάνιος Λάρ. 29, 5.
Αύιανός:	Αύιανός, υἱ. Δημάρχου: [Α]ύια[ν]ῆ Λεμ. 196, 1.
Αύλιών:	Αύλιών, υἱ. Ἀπολλωνίου: Αύλιών Λεμ. 203, 1.
Αύξησιος:	Α<ύ>ξησις Λεμ. 422, 1.
Αύξησις:	Αύξησι Λεμ. 660, 1.
Αὔξης Λευκ. 27, 1.
Αύξητιος:	Αύξητιε Λεμ. 570, 1.
Αὔξητος:	Αὔξητος Λεμ. 160, 4.
Αὔξητε Λάρ. 135, 1.
Αύξητῶ:	Αύξητῶ Λεμ. 449, 1.
Αύξητῶ, θ. Κολορώθου: Αύξητῶ Λεμ. 653, 1.
Αύρηλία:	[Α]ύρηλία Λεμ. 26, 5.
Αύρηλία Ἡλιοδόρα: Αύρ(ηλίας) Ἡλιοδ[ώρας] Λεμ. 46, 3.
Αύρηλία Ὀνησιμιανῆ ἢ καὶ Ὀλυμπιανῆ, θ. Αύρηλίου Ἀρίστωνος: Αύρ. Ὀλυμ[πιανῆς] Λάρ. 32, 13-14.
Αύρηλιανός:	Αύρηλιαν[ὸν] Αμμ. 240, (β) 3.
Αύρήλιος:	Αύρήλιος Ἀπολλωνίδης: [Αύρ]ήλ[ιο]ς Ἀπολλωνί δης Λάρ. 25, 3-4.
Αύρήλιος Ἀρίστων (ἰατρός), π. Αύρηλίας Ὀνησιμιανῆς τῆς καὶ Ὀλυμπιανῆς: Αύρήλιος Ἀρίστων Λάρ. 32, 6-7.
Ἀφροδᾶς:	Αύ[ρ]ήλιος (ἰατρός) (;) Λεμ. 78, 1.
Ἀφροδᾶ Λεμ. 662, 1.

- Ἀφροδᾶς, ἄ. Ὀλυμπιάδος:
 Ἀφροδᾶτος **Λάρ. 62, 2**.
 Ἀφροδισιανός: Ἀφροδισία[νοῦ] **Λεμ. 775, 3**.
 Ἀφροδισιανοῦ **Λεμ. 775, 11**. **Λεμ. 775, 19**. Ἀφροδισιανός **Λεμ. 775, 20**.
 Ἀφροδε[ισία] ἢ Ἀφροδε[ίσιε]: **Λεμ. 763, 1**.
 Ἀφροδισία: [Ἀφρο]δεῖσῖα **Λεμ. 86, 1-2**.
 Ἀφροδισία, θ. Δαμονίκης:
 Ἀφροδισία **Λεμ. 480, 1**.
 Ἀφροδισία **Λάρ. 88, 1**.
 Ἀφροδισία **Λάρ. 118, 1**.
 Ἀφροδισία **Λάρ. 178, 1-2**.
 Ἀφροδίσιος: Ἀφροδίσιος, π. Ἀνεγκλήτου:
 Ἀφροδισίου **Λεμ. 222, 2**.
 Ἀφροδείσιε **Λεμ. 238, 1**.
 Ἀφροδίσιν **Λεμ. 771, 3**.
 Ἀφροδίσι **Λάρ. 116, 1**.
 Ἀφροδείσις **Λάρ. 181, 2-3**.
 Ἀφροδοῦς: Ἀφροδοῦς **Λεμ. 608, 1**.
 Βάκχις: Βάκχιν **Λάρ. 167, 7**.
 Βακχίς: Βακχίς, θ. Παύλας: Βακχίς **Λεμ. 458, 1**.
 Βαχίς **Λευκ. 104, 1**.
 Βαρηνίς: Βαρηνίς, μ. Δημητρίου: Βαρηνίδος **Λευκ. 14, 2**.
 Βερριανή: Βερριανή, θ. Εὐδαίμονος: Βερριανῆς **Λάρ. 36, 2**.
 Βόηθος: Βόηθος, τροφεὺς Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους: Βόηθο[ς] **Ἀμμ. 40, 4**. [Βο]ήθω **Ἀμμ. 50, 1**.
 Βοήθου **Ἀμμ. 62, 3**.
 Βρισηίς: Βρισηίς **Λεμ. 342, 1**.
 Βῶσος: Βῶσος **Λεμ. 160, 3**.
 Βῶσων: Βῶσων[ων (;)] **Λεμ. 321, 1**.
 Γάιος: Γάιος Οὐμμίδιος Κουαδράτος, π. Γ. Οὐμ-μιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: Γάιος Οὐμμί-διος Κουαδράτος **Πάφ. 89, 4**.
 Γάιος Οὐμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, υἱ. Γαίου Οὐμμιδίου Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας Ἀφρα[ρίου] / Κλαυδίας Ῥοδοκλείας (γυμνασίαρχος καὶ ἀρχιερεὺς): [Γάιον Οὐ]μμίδιον Πάνταυχον [Κουαδρατια-νό]ν **Πάφ. 4, 1-2**. Γάιον Οὐμμίδιον Πάνταυχον Κουαδρατιανὸν **Πάφ. 89, 2-3**. Γαίου | Τηρητίνῃ | Οὐμμιδίου Πανταύχο[υ] **Πάφ. 90, 4-6**.
 Γάιος Οὐμμίδιος Κουαδράτος Πανταυχιανός (ἀρχιερεὺς), υἱ. Γαίου

Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ:
Γάιον Ούμμίδιον Τηρητίνα Κουαδράτον
τὸν καὶ Πανταυχιανὸν **Πάφ. 90**, 2-4.

Γάιος Τούλιος Ἐρμογένης, π.
Φιλίππου καὶ ἄ. Μητροῦς: Γάιος
Τούλιος Ἐρμογένης **Πάφ. 85**, 2-3.

Γάιος Τούλιος Κρίσπος, π.
Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας καὶ ἄ.
Λικιννίας Μοδέστας: Γαίου Τουλίου
Κρίσπου **Πάφ. 83**, 3. [Γαίου Τουλίου]
Κρίσπου **Πάφ. 84**, 2.

Γάιος Τούλιος Κρίσπος, ἔγγ.
Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον
Τούλιον | Κρίσπον **Πάφ. 62**, 3-4.

Γάιος Τούλιος Ποτάμων, π. Γαίου
Τουλίου Ποτάμωνος: Γαίου Τουλίου |
Ποτάμωνος **Πάφ. 83**, 3-4.

Γάιος Τούλιος Ποτάμων, υἱ. Γαίου
Τουλίου Ποτάμωνος καὶ ἔγγ. Λικιννίας
Ἀγαπωμένης: Γάιον Τούλιον Ποτάμωνα
Πάφ. 83, 2. [Γάιον Τού]λιον
Ποτ[άμω]να **Πάφ. 84**, 3.

Γάιος Τούλιος Ἀριστόδαμος, ἔγγ.
Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον
Τούλιον | Ἀριστόδαμον **Πάφ. 62**, 3-4.

Ἀθηνόδωρος ὁ καὶ Γάιος:
Ἀθηνοδώ[ρω τῶ] | καὶ Γαίῳ **Κερ. 18**, 3.

Γάιος Τούλιος Φλαυιανὸς
Ἱππαρχος, υἱ. Τουλίου Ἱππάρχου καὶ
ἄδ. Γαίου Τουλίου Φλαυιανοῦ Μνασέου:
[Γάιον] Τούλιον | Φλαυιανὸν | Ἱππαρχον
Λάρ. 5, 1-3.

Γάιος Τούλιος Φλαυιανὸς Μνασέας,
υἱ. Τουλίου Ἱππάρχου καὶ ἄδ. Γαίου
Τουλίου Φλαυιανοῦ Ἱππάρχου: [Γάιος
Τ]ούλιος Φλαυιανὸς Μνασέας **Λάρ. 5**, 4.

Γάιος Τούλιος Νίδας: [Γάιον]
Τούλιον Νίδαν **Ἀμμ. 14**, 4.

Γάιος Τούλιος Χεῖος [.δν]
ιανδός: Γάιος Τούλιος Χεῖος | [.δν]
ιανδός **Ἀμμ. 14**, 4-5.

Γάιος Τ[][-]: Γαίου Τ[][-] **Ἀμμ.**
5, 3.

Γάιος Γερελλανὸς Ροῦφος (ἄρχων),
π. Γαίου Γερελλανοῦ Καπίτωνος, Γαίου
Γερελλανοῦ Ροῦφου καὶ Γαίου
Γερελλανοῦ Γελλιανοῦ: Γάιος
Γερελλανὸς Ροῦφος **Λάρ. 8**, 5.

- Γάιος Γερελλανός Καπίτων, υί.
Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: Γάιος
Γερελλανός Καπίτων **Λάρ. 8, 6**.
- Γάιος Γερελλανός Ροῦφος, υί.
Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: Γάιος |
Γερελλανός Ροῦφος (;) **Λάρ. 8, 6-7**.
- Γάιος Γερελλανός Γελλιανός, υί.
Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: [Γάιο]ς
Γερελλανός Γελλιανός **Λάρ. 8, 7**.
- Γάιος Τέττιος Καικιλιανός, π.
Γαίου Τεττίου Καικιλιανοῦ: Γαίου
Τεττίου [Κ]αικιλιανοῦ **Λάρ. 20, 3**.
- Γάιος Τέττιος Καικιλιανός, υί.
Γαίου Τεττίου Καικιλιανοῦ: Γάιον
Τέττιον [Κ]αικιλιανόν **Λάρ. 20, 2**.
- Γαίω Νη[- -] **Αμμ. 135, 5**.
- Γαίου **Αμμ. 110, 12**.
- Γαμ[- -]: [- -]λπίος Γαμ[- -] **Αμμ. 148, 3**.
- Γαμιανός: Γαμιανὲ **Λάρ. 47, 1**.
- Γάμος: Γάμος, π. Πρίμου: Γάμου
Λεμ. 264, 2.
- Γεγανία: Γεγανία Λουκιφέρα, γ. Τιβερίου
Κλαυδίου Τσιδώρου: Γεγανία Λουκιφέρα
Λάρ. 38, 6.
- Γελλιανός: Γάιος Γερελλανός Γελλιανός, υί.
Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: [Γάιο]ς
Γερελλανός Γελλιανός **Λάρ. 8, 7**.
- Γεμελλῖνος: Γεμε|λῖν<ε> **Πάφ. 146, 1-2**.
- Γέμελλος: Γέμελλε **Αμμ. 131, 1**.
- Γλαυκίας: Γλαυκίας, υί. Φιλοκράτους:
Γλαυκία **Λεμ. 269, 1**.
- Γλαυκίας, υί. Τίμωνος: Γλαυκία
Αβ. Πρ. 32, 1.
- Γοργόνη: Γοργόνη, θ. Δημητρίου: Γοργόνη |
Καρπασε-ῶτι **Λεμ. 186, 1** καὶ 3.
- Γοριανή: Γοριανὴ **Λευκ. 72, 1**.
- Γράπτη: Γράπτη, θ. Τύχης: Γράπτη **Αβ. Πρ. 13, 1**.
- Δαμονίκη: Δαμονίκης, μ. Ἀφροδισίας, **Λεμ. 480, 2**.
- Δάμων: Δάμων,
π. Δημητρίου καὶ παπ. Ἀρτεμιδώρου καὶ
Ἀπολλωνίου: Δάμωνος **Λεμ. 690, 2**. **Λεμ. 691, 2**. **Λεμ. 692, 3**. **Λεμ. 693, 3**.
- Δάρδανος: [Δ]αρδάνους **Πάφ. 70, 4**
- Δαυλός: Δαυλ[ὲ (;)] **Λεμ. 362, 1**.
- Δάφνος: Δάφνε **Λευκ. 105, 1**.
- Δημ[- - - -]: **Λεμ. 583, 1**.

Δημάρριον:	Δημάρριον, θ.	Ἄρτεμιδώρου:
	Δημάρριν Λεμ. 97, 1.	
	Δημάρριον, μ.	Νεικαρίου:
	Δημαρίου Λεμ. 234, 2.	
	Δημάρριον, θ.	Καλατύχου: Δημάρριν
	Λεμ. 466, 1.	
Λεμ. 525, 1.	Δημάρριον, θ.	Τίμωνος: Δημάρριν
	Δημάρριον, θ.	Ἀπολλωνίου:
	[Δ]ημάρριν Λευκ. 57, 1.	
	Δημάρριν Λάρ. 172, 1.	
Δήμαρχος:	Δήμαρχος, π.	Ἀύτιανοῦ: Δημάρχου
	Λεμ. 196, 2.	
Δημητρ[- -]:	Λεμ. 632, 1.	
Δήμητρα:	Δήμητρα Λεμ. 726, 1.	
Δημητρία:	Δημητρία Λεμ. 281, 1.	
	Δημητρία, θ.	Ἰσνάσιου[-]:
	[Δ]ημητρία Λεμ. 310, 1.	
	Δημητρία, θ.	Δημητρίου: Δημητρία
	Λεμ. 356, 1.	
	Δημητρία, θ.	Ἀπολλωνίου:
	Δημητρία Λεμ. 429, 1.	
	Δημητρία, γ.	Τιμοκλέους:
	Δημητρία Λεμ. 496, 1.	
	Δεμετρία Λεμ. 573, 1.	
	Δεμετρία Λεμ. 687, 1.	
	Δημητρία Λεμ. 756, 1.	
	Δημητριάς Λεμ. 780, 4.	Λεμ. 780,
	Λεμ. 780, 30.	Λεμ. 780, 32.
	Δ[ημητρίαν] Λεμ. 780, 35.	Δημητρίαν Λεμ. 780, 43.
	Δημητρία Λάρ. 131, 1.	
	Δεμετρία Λάρ. 163, 1.	
	Δημητρία Λάρ. 208, 1.	
	Δημητρία Μάριον Λάρ. 209, 3.	
Δημητριανή:	Δημητριανή Λάρ. 144, 1.	
	Δημητριανή Λάρ. 148, 1.	
Δημητριανός:	[Δημ]ητρίαν Λεμ. 475, 1.	
Δημήτριος:	[Δημ]ητρίου Λεμ. 284, 1.	
	Δημήτριος, υῖ.	Εἰσιᾶτος:
Δημήτριε Λεμ. 80, 1.	Δημήτριε Λεμ. 96, 1.	
	Δημήτριος, υῖ.	Ξενοφίλου:
Δημήτρ(ι)ς Λεμ. 159, 3-4.	Δημήτρις Λεμ. 164, 1.	
	Δημήτριος, υῖ.	Ἰκέτωνος:
Δημήτριο<ς> Λεμ. 170, 1-2.	Δημήτρις Λεμ. 178, 1.	
	Δημήτρ[ις (;)] Λεμ. 181, 1.	
	Δημήτριος, π.	Γοργόνης:
Δημητρίου Λεμ. 186, 2.		

Δημήτριος, σί. Ἀρίστωνος:
 Δημήτριε **Λεμ. 193, 1**.
 Δημήτριος, σί. Φαυστοῦς: Δημήτρι
Λεμ. 204, 1.
 Δημήτριος, σί. Φιλοδώρου:
 Δημήτριε **Λεμ. 206, 1**.
 Δημήτριε **Λεμ. 225, 1**.
 Δημήτριος, σί. Ὀνησικράτους:
 Δημήτριε **Λεμ. 246, 1**.
 Δημήτριε **Λεμ. 258, 1**.
 Δημήτριος, π. Τιμοκράτους:
 Δημητρίου **Λεμ. 266, 2**.
 Δημήτρι[ε] **Λεμ. 279, 1**.
 Δημήτριος, σί. Δημητρίου:
 Δημήτριε **Λεμ. 280, 1**.
 Δημήτριος, π. Δημητρίου:
 Δημητρίου **Λεμ. 280, 2**.
 Δημήτριος, π. Ἀπολλωνίου:
 Δημητρίου **Λεμ. 309, 2**.
 Δημήτρι **Λεμ. 313, 1**.
 Δημήτριε **Λεμ. 317, 1**.
 Δημήτριος, άν. Διδύμης:
 Δημητρίου **Λεμ. 324, 2**.
 Δημήτριος, σί. Φιλοκράτους:
 Δημήτριε **Λεμ. 344, 1**.
 Δημήτριος, π. Μαρίωνος:
 Δημητρίου **Λεμ. 346, 2**.
 Δημήτριος, π. Δημητριάς:
 Δημητρίου **Λεμ. 356, 1**.
 Δημήτρι[ε] **Λεμ. 397, 1**.
 Δημήτριος, σί. Ὀνησικράτους:
 Δημήτριε **Λεμ. 425, 1**.
 Δημητρίου **Λεμ. 430, 1**.
 Δημήτριος, π. Ἀπολλωνίας:
 Δημητρίου **Λεμ. 432, 1-2**.
 Δημήτριος, π. Χρυσοπόλιος:
 Δημητρίου **Λεμ. 438, 2**.
 Δημήτρι **Λεμ. 440, 1**.
 Δημ[η]τρί[η]τρι ([:]) **Λεμ. 441, 1**.
 Δημήτριος, σί. Ἀπολλωνίου:
 Δημήτριε **Λεμ. 443, 1**.
 Δημήτριος, σί. Δημητρίου:
 Δημήτριε **Λεμ. 469, 1**.
 Δημήτριος, π. Δημητρίου:
 Δημητρίου **Λεμ. 469, 2**.
 Δημήτριος, σί. Εὐπραξίας:
 Δημήτριε **Λεμ. 491, 1**.
 Δημήτρι **Λεμ. 495, 1**.
 Δημήτριος, π. Μάρκου: Δημητρίου
Λεμ. 503, 1.

- Δημήτριος, π. Όμιλου: Δημη|τρίου
Λεμ. 529, 1-2·
- Δημήτριος, σί. Δωροθέας:
 Δημ[ήτ]ριε **Λεμ. 540**, 1·
- Δημήτριος, π. Σάμβωνος:
 Δημη(τ)ρίου **Λεμ. 641**, 1·
- Δημήτριος, π. Έξουσίας:
 Δημητρίου **Λεμ. 679**, 2·
- Δημήτριος, σί. Δάμωνος καὶ π.
 Αρτεμιδώρου καὶ άν. Αρτεμισίας:
 Δημήτριε **Λεμ. 690**, 1· Δημητρίου **Λεμ.**
691, 1-2· Δημητρίου **Λεμ. 692**, 2· **Λεμ.**
693, 2·
- Δημήτρηε **Λεμ. 699**, 1·
- Δημήτρι **Λεμ. 708**, 1·
- Δημήτρι **Λεμ. 731**, 1·
- Δημήτρι **Λεμ. 734**, 1·
- [Δη]μητρίου **Λεμ. 780**, 4·
- Δημητρί[ου] **Λεμ. 780**, 12· Δημητρίου
Λεμ. 780, 30· **Λεμ. 780**, 32· Δημήτριν
Λεμ. 780, 35·
- Δημητρίου **Λεμ. 782**, 9· **Λεμ. 782**,
 24· Δημήτρις **Λεμ. 782**, 17·
- Δημ[ήτρις] **Λεμ. 784**, 19·
- Δημητρίου **Λεμ. 784**, 27· Δημήτριν **Λεμ.**
784, 30· [Δημή]τριν **Λεμ. 784**, 36·
- Δημήτριος, σί. Βαρηνίδος:
 Δημήτριε **Λευκ. 14**, 1·
- Δημήτριος, π. Διδύμου: Δημητρίου
Λάρ. 61, 2·
- Δημήτριος, σί. Δημητρίου:
 [Δ]ημήτριο[ς] **Λάρ. 71**, 1·
- Δημήτριος, π. Δημητρίου,
 [Δ]ημητρί[ο]υ **Λάρ. 71**, 2·
- Δημήτριος, π. Απολλωνίας:
 Δημη|τρίου **Λάρ. 136**, 2-3·
- Δημήτριος, σί. Αριστάνδρου καὶ
 Πνυταρίου (ιερονίκης): [Δ]ημήτριον
Αμμ. 17, 1·
- [Δημ]ητρίου **Αμμ. 225**, 5·
- Δημητριοῦ **Λάρ. 204**, 1·
- Δημητρίων **Λάρ. 154**, 1·
- Δεμετροῦ **Λεμ. 663**, 1·
- Δημητροῦς, γ. Τρυφεροῦ: Δημητροῦ
Λεμ. 690, 2·
- Δεμετροῦ **Λεμ. 722**, 1·
- Δημοκράτης, σί. Δημοκράτους:
 Δημοκράτη **Λεμ. 642**, 1·
- Δημοκράτης, π. Δημοκράτους:
 Δημοκράτου **Λεμ. 642**, 2·
- Δημητριοῦς:
 Δημητρίων:
 Δημητροῦς:
- Δημοκράτης:

- Δημοκράτην **Λεμ. 774, 8· Λεμ. 774, 21·** Δημ[οκράτης] **Λεμ. 774, 11·**
 [Δ]η[ο]κράτην] **Λεμ. 774, 31·**
 Δημονίκη: Δημονίκη, μ. Δημοστράτου:
 Δημονείκη **Λεμ. 636, 1·**
 Δημοσθένης: [Δη]μοσθ[ένους (;)] **Λεμ. 29, 2·**
 Δημόστρατος: Δημόστρατος, π. Κράτειας:
 Δημοστράτου **Λεμ. 605, 2·**
 Δημόστρατος, σί. Δημονίκης:
 Δημ[οσ]τ[ρα]του **Λεμ. 636, 2-3·**
 Διαγόρας: Διαγόρας (γυμνασίαρχος), σί.
 Τεύκρου: Διαγόρας **Αμμ. 76, 2·**
 Διδύμη: Διδύμη, γ. Δημητρίου: Διδύμη
Λεμ. 324, 1·
 Διδύμη, θ. Αθηναίου: Διδύμη **Αβ. Πρ. 22, 1·**
 Δίδυμος: Δίδυμος **Λεμ. 151, 2·**
 Δίδυμος, σί. Όνησου καὶ π. Ζώιλου: Δίδυμος **Λεμ. 175, 2·** Διδύμου
Λεμ. 176, 2·
 Δίδυμος, π. Διονυσίου: Διδύμου
Λεμ. 393, 2·
 Δίδυμος, π. Κράτητος: Διδύ[μου]
Λεμ. 411, 1·
 Δίδυμος, π. Αρετῆς: Διδύμου **Λεμ. 412, 1·**
 Δίδυμος, σί. Διδύμου: Δί[ο]δυμε
Λεμ. 446, 1·
 Δίδυμος, π. Διδύμου: Διδύμου
Λεμ. 446, 2·
 Δίδυμος, π. Διονυσίου: [Δι]δύμου
Λεμ. 528, 2·
 Δίδυμε **Λεμ. 716, 1·**
 Δίδυμος, σί. Διδύμου: Δίδ<υ>μος
Λεμ. 738, 1·
 Δίδυμος, π. Διδύμου: Δίδυ|μος
Λεμ. 738, 2·
 Δίδυμος, σί. Διδύμου: Δίδυμε
Λεμ. 740, 1·
 Δίδυμος, π. Διδύμου: Δίδυ|μος
Λεμ. 740, 2·
 Δίδυμον **Λεμ. 781, 6· Λεμ. 781, 12·** **Λεμ. 781, 29·**
 Δίδυμος, σί. Δημητρίου: Δίδυμε
Λάρ. 61, 1·
 Δίδυμος, π. Νάσωνος: Διδύ(μου)
Αμμ. 189, 1·
 Διο[ο] [- - - -]: **Αμμ. 98, 2·**
 Διο[- - - -]: **Αμμ. 193, 3·**

Διογένης:	Διογένης, υί.
Διογένης Λεμ. 262, 1.	Διογένους:
	Διογένης, π.
Διογένους Λεμ. 262, 1.	Διογένους:
	Διογένης, υί.
Διογ[έ]νης Λεμ. 423, 1-2.	Αρτεμᾶτος:
	Διογένης, υί.
Δειωγένη Λεμ. 694, 1.	Αρίστωνος:
	Διογένης Κερ. 24, 1.
Διογέννη (γυμνασίαρχος) Αμμ. 123, 1.	
Διογενίς:	Διογενίς Λεμ. 486, 1.	
Διοδώρα:	Διοδώρα, θ. Διοδώρου: Διοδώρα Λεμ. 705, 1.	
Διόδωρος:	Διό[δ]ωρε Λεμ. 522, 1.
Διόδωρος, π. Διοδώρας: Διοδώρου Λεμ. 705, 2.
Διόδωρος, π. Διοσκουρίδου καὶ Τίμωνος: Διοδώρου Αμμ. 16, 3.
Διόδωρος (ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου), υί. Διοδώρου: Διόδωρος Αμμ. 90, 5.
Διόδωρος, π. Διοδώρου: Διοδώρου Αμμ. 90, 5.	
Διοκρέων:	Διοκρέον[- - -] Αμμ. 4, 8.	
Διόνικος:	Διονεῖ κου Αμμ. 242, 1-2.	
Διονύσα:	Διονύσα, θ. Διοφάντους: Διονύσα Λεμ. 384, 1.	
Διονυσία:	Διονυσία, γ. Τρύφωνος: Διονυσίας Πάφ. 106, 2.
Δι<ο>[ν]υσία (;) Λεμ. 455, 1.
Διονυσία, θ. Πιθέροτος καὶ γ. Θεογένους: Διονυσία Λεμ. 464, 1.
Διονυσία, θ. Ἀπολλωνίου: Δειωνυσ[ία (;)] Λεμ. 755, 1.	
Διονυσιανή:	Διονυσιανή Λεμ. 405, 1.	
Διονυσιανός:	Τουλ(ίου) Διονυσι ανοῦ Πάφ. 32, 1-3.	
	[Διον]υσ[ιαν]ῶς (;) Λεμ. 484, 1.
Διονυσιανῆ Λεμ. 490, 1.	
Διον[ύ]σιε ἢ -σία:	υί. ΠΟ[- - -]: Λεμ. 508, 1.	
Διονύσιος:	Διονυσίου Πάφ. 69, 2.
Διονύσιος (προνοητῆς καὶ ἀρχῶν), υί. Τρύφωνος καὶ ἐγγ. Κράτητος: Διονυσίου Λεμ. 17, 6.
Διονύσιος (ιερεὺς), υί. Τιμοστράτους: Διονύσιον Λεμ. 25, 1.
Διονύσιος Λεμ. 182, 2.
Διονύσιος, π. Ἀπολλωνίου: Διονυσίου Λεμ. 257, 2.	

- Διονύσιος, υἱ. Διδύμου: Διονύσιε
Λεμ. 393, 1.
 Διονύσι **Λεμ. 492, 1.**
 Διονύσιος, τρίς Φίλωνος:
 Διονύσιε **Λεμ. 507, 1.**
 Διονύσιος, υἱ. Διδύμου:
 [Δι]ονύσιε **Λεμ. 528, 1.**
 Διονύσι **Λεμ. 571, 1.**
 Διονύσι **Λεμ. 656, 1.**
 Διονύσιος, υἱ. Φιλοκράτους:
 Διονύσι **Λεμ. 657, 1.**
 Διονύσιος, υἱ. Λεοντίου: Διονύσι
Λευκ. 24, 1.
 Διονύσιος, υἱ. Ν[ίκωνος (;)]:
 Διονύσι **Λευκ. 82, 1.**
 Διονύσιος ὁ καὶ Ἀπολλόδωτος
 (ἐφήβαρχος), υἱ. Διονυσίου: Διονυσίου
 τοῦ καὶ Ἀπολλοδότου **Κερ. 9, 11.**
 Διονύσιος, π. Διονυσίου:
 Διονυσίου **Κερ. 9, 11.**
 Διονύσιος, υἱ. Διονυσίου:
 Διονύσιον **Λάρ. 16, 2.**
 Διονύσιος (δῖς ἄρχων,
 γραμματεὺς, τιμητῆς), υἱ. Διονυσίου
 καὶ ἐγγ. Ἑρμίου: Διονυσίου **Λάρ. 16,**
 1-2.
 Διονύσι **Λάρ. 97, 1.**
 Διονύσι **Λάρ. 106, 1.**
 [Διο]νύσιος **Ἀμμ. 164, 1.**
 Διονυσό[δωρος] (ἀρχιερεὺς;) **Πάφ.**
 Διονυσόδωρος:
69, 2.
 Διόνυσος: Διόνυσος, π. Κρισπίου καὶ ἁ.
 Τερτίας: Διόνυσος **Πάφ. 27, 5.**
 Διοσκουρίδης: Διο[σκ]ουρίδου **Λεμ. 357, 3.**
 Διοσκουρίδης, υἱ. Ἀπολλωνίου:
 Διοσκορίδης **Λεμ. 741, 1.**
 Διοσκουρίδης, υἱ. Διοδώρου:
 Διοσκουρίδης **Ἀμμ. 16, 2.**
 Διοσκουρίδης, π. Φιλοκράτους:
 Διοσκουρί-δου **Ἀβ. Πρ. 31, 2.**
 Διόσκουρος: Διόσκουρος, υἱ. Μηνοδότου:
 Διόσκορος **Λεμ. 407, 1.**
 Διόσκουρος, υἱ. Θεμίσωνος:
 Διόσκορε **Λεμ. 589, 1.**
 Διοτίμα: (Δ)ιοτίμα **Λεμ. 463, 1.**
 Διότιμος: Διότιμος, υἱ. Διοτίμου: Διότειμε
Λεμ. 304, 1.
 Διότιμος, π. Διοτίμου: Διοτείμου
Λεμ. 304, 1.
 Διοτρόφης: Διοτρόφης **Κερ. 19, 1.**

Διοφάντης:	Διοφάντης, π.
Διοφάντους Λεμ. 384, 2	Διονύσας:
Δίων:	Δίων	(προστάτης):
	Δ□ί□ω□νος (;) Πάφ. 82, 6	
	Δίω□[ν] Λεμ. 322, 1	
	Δίων Λάρ. 113, 1	
Δόμνα:	Δόμνα Λάρ. 112, 1	
Δυμέας:	Δυ□μέα□ Λεμ. 302, 1	
Δωνάτα:	Τουλία Δωνάτα (άπελευθέρω
Όλύμπου) Λάρ. 37, 4 Iulia Donata, f.
Olymphi: Iu[l]ia Donata Λάρ. 37, 1
καὶ 2	
Δωροθέα:	Δωροθέα, μ.
[Δ]ωροθέας□ Λεμ. 540, 2	Δημητρίου:
Δωρόθεος:	Δωρόθεν Λεμ. 774, 31	
Δῶρος:	Δῶρος, υἱ. Όνησάνδρου: Δῶρε Λεμ.	
	376, 1	
Είρηναῖος:	Είρηναῖος (προστάτης): Είρηναίου
Πάφ. 77, 1	
	Είρηναῖος, π. Όνᾶ: Είρη[ναί]ου
Πάφ. 124, 4	
	Είρηναῖος, π. Άσκληπιάδους:
Είρηναίου Λεμ. 482, 2	
	Είρηναῖ Λάρ. 206, 1	
Είρήνη:	Είρήνη, θρεπτή Άρίστωνος: Είρήνη
Λεμ. 331, 1	
	Είρήνη, θ. Άρτεμιδώρου: Τρήνη
Λεμ. 415, 1	
	Είρήνη ἢ καὶ Άρτεμις: Είρήνη
Λευκ. 19, 2	
	Είρήνη Λευκ. 77, 5	
Είρήνης (;):	Είρηνην Λεμ. 782, 10 · Λεμ. 782,
17· Λεμ. 782, 25 · Είρηνητος Λεμ.
782, 16	
Εἰσ□α[- - -]:	Εἰσ□α[- - -] Λεμ. 685, 1	
Ἐκάτων:	Ἐκάτων, υἱ. Λέοντος: Ἐκάτων Λεμ.	
	297, 1	
Ἐλαφεία:	Ἐλαφεία Λεμ. 603, 1	
Ἐλλαδῖς:	Ἐλλαδῖ Λευκ. 102, 1	
Ἐλλόφιλος:	Ἐλλόφιλος, π. Άσκληπιάδους καὶ
Όνησικλέους: Ἐλλόφιλον Λεμ. 4, 4
Ἐλλοφίλου Λεμ. 4, 7	
Ἐλπιδήφορος:	Ἐλπιδήφορε Λεμ. 399, 1	
Ἐλπίδιος:	Ἐλπίδι Λάρ. 162, 1	
Ἐλπῖς:	Ἐλπῖς Λεμ. 437, 1	
	Ἐλπῖς Λεμ. 543, 1	
	Ἐλπῖς, γ. Χρυσέροτος: Ἐλπίδι
Λευκ. 92, 1-2	
	Ἐλπῖς Λάρ. 111, 1	
Ἐμῖδωρος:	Ἐμῖδωρος Άμμ. 239, 13	

Έμπυλος:	Έμπυλος, υί. Έμπύλου καὶ ἑγ.
Χαρία (γυμνασίαρχος): Έμπυλον Άμμ.
80, 2.
	Έμπυλος, υί. Χαρία καὶ π.
Έμπύλου: Έμπύλου Άμμ. 80, 3.
	Έμπυλος, π. Στασικράτους:
Έμπύ[λου] Άμμ. 94, 2.
Έμφέρων:	Έμ{α}φέρων τι Λευκ. 81, 1-2.
Έξοδία:	Έξοδία Άμμ. 238, 1.
Έξουσία:	Έξουσία, θ. Δημητρίου: Έ[ξ]ουσία
Λεμ. 679, 1.
Έπάγαθος:	Έπάγαθε Λεμ. 526, 1.
Έπανθης:	Έπανθης, π. Απολλωνίου καὶ παπ.
Απολλωνίας: [Έ]π[άν]θους Λεμ. 414, 3.
Έπαφρᾶς:	Έπαφρᾶς Λεμ. 564, 1.
Έπαφροδισία:	Έπαφροδειςία Λάρ. 105, 1.
Έπαφρόδιτος:	Έπαφρόδιτος, π. Έπαφροδίτου:
Έπα φρό-δειτος Λεμ. 165, 1-2.
Έπαφρόδιτος, υί. Έπαφροδίτου:
Έπαφρο-δί[του] Λεμ. 165, 3.
Έπαφρόδιτος, υί. Άρτεμιδώρου:
Έπαφρόδι-τος Λεμ. 375, 1.
Έπαφρόδειτος Λεμ. 168, 1.
[Έ]παφρό<δ>ειτο[ς] Λεμ. 173, 4.
Έπαφρόδείτε Λεμ. 236, 1.
Έπαφ[ρόδείτε (;)] Λεμ. 426, 1.
Έπα φρόδι τε Λεμ. 439, (α) 1-3.
Έπα φρό διτε Λεμ. 439, (β) 1-3.
Έπαφρόδιτος, υί. Άρτεμιδώρου:
Έπαφρό-δειτε Λεμ. 510, 1.
Έπαφρόδιτος, υί. Άρίστωνος:
Έπαφρόδείτε Λεμ. 532, 1.
Έπαφρόδιτε Λεμ. 545, 1.
Έπαφρόδ[είτε] Λεμ. 614, 1.
Έπαφρ όδιτε Λεμ. 625, 1-2.
Έπαφρόδείτε Λεμ. 634, 1.
Έπαφρόδιτε Λεμ. 649, 1.
Έπαφρόδείτε Λεμ. 759, 1.
Έπαφρ[όδειτος] Λευκ. 28, 2.
Έπαφρ[όδειτε] Λευκ. 98, 1.
Έπαφρόδείτε Λάρ. 96, 1.
Έπαφρόδιτος, υί. Έπαφροδίτου:
Έπαφρό-δι τος Λάρ. 99, 4-5.
Έπαφρόδιτος, π. Έπαφροδίτου:
Έπαφρο-δίτο[υ] Λάρ. 99, 5.
Έπαφρόδιτε Λάρ. 107, 1.
Έπαφρό δειτε Λάρ. 132, 1-2.
Έπαφρόδείτε Λάρ. 153, 1.
Έπαφρόδ[ει]τε Άμμ. 137, 1-2.
Έπαφροδίτου Άμμ. 187, 1.

	Ἐπαφρόδιτος, υἱ. Πτολεμαίου:
	Ἐπαφρο-δείτου Αβ. Πρ. 12, 1.
	Ἐπαφρόδιτε Αβ. Πρ. 23, 1.
	Ἐπαφρόδιτος, υἱ. Φιλουμένης:
	Ἐπαφρόδειτε Αβ. Πρ. 30, 1.
Ἐπίγονος:	Ἐπίγονος, υἱ. Νεμέσου:
	Ἐπ<ί> γονος Αβ. Πρ. 37, 3-4.
Ἐπικράτης:	Ἐπικράτης, π. Ἀπολλωνίας:
	Ἐ[π] ικράτου Λεμ. 187, 1-2.
Ἐπικτάριον:	Ἐπικτάριν Λεμ. 558, 1.
	Ἐπικτάριν Λάρ. 43, 1.
	Ἐπικτάριν Λάρ. 45, 1.
Ἐπικτησίς:	Ἐπικτησίς, θ. Μηνοδότου:
	Ἐπικτησὶ Λεμ. 454, 1.
	Ἐπικτησίς, μ. Ζώιλου: Ἐπικτήσεως
	Λεμ. 462, 2.
	Ἐπικτησὶ Λεμ. 521, 1.
	Ἐπικτησὶ Λάρ. 194, 1.
Ἐπίκτητος:	Ἐπίκτητος, υἱ. Ἀριστοκλέους:
	Ἐπίκτη[τ]ε Λεμ. 197, 1.
	Ἐπίκτητε Λάρ. 151, 1.
Ἐπικτοῦς:	Ἐπικτοῦ Λεμ. 247, 1.
	Ἐπικ□[τοῦ] Λεμ. 256, 1.
	Ἐπικτοῦς, θ. Κτήτου: Ἐπικτοῦ
	Λεμ. 644, 1.
Ἐπινείκη:	Ἐπινείκη Λευκ. 17, 1.
Ἐπιτυλίσ:	Ἐπιτυλὶ□ Αμμ. 124, 1.
Ἐράτων:	Ἐράτων, π. Ἡλιοδώρου:
	Ἐρ□ά[τ]ω□νος Λεμ. 244, 3.
Ἐρμιανός:	Ἐρμιανο[ῦ] Αμμ. 174, 1.
Ἐρμίας:	Ἐρμίας, π. Ἀρτέμιδος: Ἐρμίου
	Λεμ. 695, 2.
	Ἐρμίας, π. Διονυσίου καὶ παπ.
	Διονυσίου: Ἐρμίου Λάρ. 16, 2.
Ἐρμιόνη:	Ἐρμι[όνη] Λάρ. 101, 1.
Ἐρμογένης:	Γάιος Τούλιος Ἐρμογένης, π.
	Φιλίππου καὶ ἄ. Μητροῦς: Γάιος
	Τούλιος Ἐρμογένης Πάφ. 85, 2-3.
	Ἐρμογ ένους Πάφ. 156, 1-2.
	Ἐρμογένους Αμμ. 169, 1.
	Ἐρμογ ένους Αμμ. 183, 1-2.
Ἐρμοδάμας:	Ἐρμοδάμας, π. Ἡρακλείδου:
	Ἐρμο δάμαντος Λάρ. 6, 2-3.
Ἐρμόδοτος:	[Ἐρ]μ□όδοτος Πάφ. 16, 4.
Ἐρμόλαος:	Ἐρμόλαος Αμμ. 167, (β) 1.
Ἐμοῦς:	Ἐμοῦς, π. Ἀπολλωνίου: Ἐμοῦτος
	Λεμ. 255, 2.
Ἐρμόφαντος:	Ἐρμόφαντος, π. Ποσειδωνίου:
	Ἐρμοφάντου Κερ. 20, 2.

Έρμων:	Έρμων, π. Τσιιάδος: Έρμωνος Λεμ. 190, 1 .
Έρπίδιος:	Έρπιδίου Λεμ. 108, 1 .
Έρωσ:	Έρωτ<ο>ς Πάφ. 147, 1 .
Έρωσ, π. Θυλλίδος: [Έ]ρωτο[ς] Λεμ. 448, 1-2 .
Έρωτίλη:	Έρωτίλη Λεμ. 453, 1 .
Έρώτιον:	Έρώτειον, θ. Τήρους: Έρώτειον Λεμ. 271, 1 .
Έτερειδίων:	Τίτος Αύρήλιος Τίμων Όνήσιλος Έτερειδίων, άν. Σεργίας Δημητρίας: Τ. Αύρή(λιον) Τείμωνα Όνήσι λον Έτ[ε]ρειδ[ί]ω[ν]α Πάφ. 11, 1-2 .
Εύάγγελος:	Εύάνγελε Λάρ. 185, 1 .
Εύανδρος:	Εύανδρος, π. Απολλωνίου: Ε[ύάν(;)]δ[ρου] Λεμ. 339, 2 .
[Ε]ύανδρος Λεμ. 387, 1 .
Εύάνθιος:	Εύαν[θίου] Λεμ. 784, 10 . Εύάνθις Λεμ. 784, 19 . Εύανθίο[υ] Λεμ. 784, 27 .
Εύδαιμονία:	Εύδεμονία Λεμ. 91, 1 .
Εύδαίμων:	Όλυμπιανός Εύδαίμων, π. Όλυμπιανής: Εύδαίμων Λάρ. 36, 2 .
Εύέλπιστος:	Εύέλπιστε Λάρ. 186, 1 .
Εύημερία:	Εύημερία, θ. Αγαθόποδος: Εύημερία Λεμ. 461, 1 .
Εύήμερος:	Εύήμερε Λεμ. 515, 1 .
[Εύήμ]ερε Λεμ. 581, 1 .
Εύήμερε Λάρ. 174, 1 .
Εύκαρπος:	Εύκαρπος, υί. Τυχικοῦ: Εύκαρπε Λεμ. 592, 1 .
Εύλάλιος:	Εύλάλιος Λευκ. 51, 8 .
Εύμένης:	Εύμένη Λεμ. 774, 8 . Λεμ. 774, 15 . Λεμ. 774, 21 . Εύμένης Λεμ. 774, 11 .
Εύμηλος:	Εύμηλος, υί. Κιλλέους: Εύμηλος Λεμ. 243, 1 .
Εύνοια:	Εύνοια, θ. Απολλωνίου καὶ έγγ. Καλατύχου: [Ε]ύ[ν]ι[α] Λεμ. 609, 1 .
Εύόδημος:	Εύόδημος, π. Νέωνος: Εύ[ό]οδ[έ]μου Λεμ. 713, 1-2 .
Εύοδία:	Εύοδία, θ. Φιλάγρου: Εύοδία Λεμ. 409, 1 .
Εύοδίας Λευκ. 26, 1 .
Εύοδίας Λευκ. 56, 1 .
Εύοδία Λάρ. 83, 1 .
Εύοδ<ί>α Άμμ. 132, 1 .
Εύοδος:	Εύοδε Λάρ. 109, 1 .
Εύπλους:	Εύπλους Λάρ. 79, 1 .
Εύπραξία:	Εύπραξία Λεμ. 374, 1 .

- Εύπραξία, μ. Δημητρίου:
 Εύπραξιίαξ **Λεμ. 491, 2.**
 Εύπραξία **Λάρ. 149, 1.**
 Εύστοχίος: Εύστοχίς **Λεμ. 77, 1.**
 Εύτ[- - -]: **Λεμ. 638, 1.**
 Εύτυχᾶς: Εύτυχᾶ **Λεμ. 659, 1.**
 Εύτύχητος: Εύτύχητος **Πάφ. 36, 1.**
 Εύτύχητος: Εύτύχητος **Πάφ. 112, (β) 1.**
 [Εύτύ]χην **Λεμ. 776, 5.** Εύτύχην
Λεμ. 776, 10. **Λεμ. 776, 25.** Εύτύχη
Λεμ. 776, 17. **Λεμ. 776, 28.** **Λεμ. 776,**
35.
 Εύτύχης **Λευκ. 62, 1.**
 Εύτύχη **Λευκ. 70, 1.**
 Εύτύχη **Λευκ. 89, 1.**
 Εύτύχη **Λάρ. 160, 1.**
 Εύτύχη **Λάρ. 205, 1.**
 Εύτύχη **Αβ. Πρ. 20, 1.**
 Εύτυχία **Λεμ. 535, 1.**
 [Εύτυ]χία **Λευκ. 23, 3.**
 Εύτυχία **Λάρ. 40, 1.**
 Εύτυχία, θ. Τύχης: Εύτυχία **Αβ.**
Πρ. 13, 2.
 Εύτυχιανή: Εύτυχιανή **Λεμ. 90, 1.**
 Εύτυχιανή **Λεμ. 628, 1.**
 Εύτυχιανήν **Λάρ. 25, 2.**
 Εύτυχιανός: Εύτυχιανὸς **Λάρ. 110, 1.**
 Εύτύχιος: [Εύτύ]χιος **Λεμ. 580, 1.**
 Εύτυχίς: Εύτυχίς, θ. Πλαδυνάμεως: Εύτυχίς
Λεμ. 350, 1.
 Εύτυχίς, θ. Τερτίας: Εύτυχίς
Λεμ. 518, 1.
 Εύτυχίς, θ. Νικηφόρου: Εύτυχίς
Λευκ. 15, 1.
 Εύτυχος: Εύτυχε **Λεμ. 92, 1.**
 Ε[ύ]τυχε **Λεμ. 276, 1.**
 Εύτυχε **Λεμ. 287, 1.**
 Εύτυχος, υἱ. Τιμοθέου: Εύτυχε
Λεμ. 351, 1.
 Εύτυχε **Λεμ. 626, 1.**
 Εύτυχε **Λεμ. 627, 1.**
 Εύτυχος, π. Ζωίδος: Εύτύχ[ου
 (;)] **Λεμ. 730, 1.**
 Εύφαμος: Εύφαμος, π. Εύφαμοῦς καὶ ἄδ.
 Απολλωνίου Μαλλαίου: Εύφάμου **Λάρ. 11,**
1. [Εύφά]μου **Λάρ. 11, 6.**
 Εύφαμώ: Εύφαμώ, θ. Εύφάμου (ἀρχιέρεια
 Τουλίας Σεβαστιῆς): [Εύφα]μῶ **Λάρ.**
11, 1.

Εύφιδία:	Εύφιδία, θ. Ἀπολλωνίου: Εύφιδία
Λεμ. 326, 1.
Εύφορίων:	Εύφο[ρίων] Λεμ. 155, 2.
Εύφράνωρ:	Εύφράνωρ, π. Τσιδώρου:
Εύφράνωρος Λεμ. 419, 2.
Εύφράνωρ Ἀμμ. 133, 1.
Εύφροσύνη:	Εύφροσύνη, θ. Τρύφωνος:
Εύφροσύνη Λεμ. 607, 1.
Εύφρόσυνος:	Εύφρό συνε Λευκ. 53, 4-5.
[Εύφ]ρόσυνε Λευκ. 63, 1.
Εύφρόσυνε□ Λάρ. 199, 1.
Εύφωτιος:	Εύφωτιος, π. Σφυρίδωνος:
Εύφωτίου Ἀμμ. 173, 4.
Εύχαμένης:	[Εύ]χαμένη Ἀβ. Πρ. 29, 1.
Εύχι[- - -]:	Λεμ. 410, 1.
Εύχιανός:	Εύ χιανέ Λευκ. 71, 1-2.
Ζήνων:	Ζήνων, υί. Νίκωνος: Ζήν[ων] Λεμ. 192, 1.
Ζήνων, π. Ἀγαθοκλέας: Ζήνω νος
Λεμ. 232, 2-3.
Τίτος Φλάουιος Ζήνων: Τίτος
Φλάουιος Ζήνων Λευκ. 12, 3-4.
Ζήνων, υί. Ὀνησάνδρου
(ἀρχιερεύς): Ζήνων Ἀμμ. 31, 3.
Ζώανδρος:	Ζώανδρος ὁ καὶ Ὀνήσανδρος, π.
Μελίτης: Ὀνησάνδ□ρ[ο]□σ [τουῦ] καὶ
Ζωάνδρ□ο[υ] Λεμ. 460, 2-3.
ΖΩΗ[- - -]:	Λεμ. 224, 1.
Ζωίλα:	[Ζωί]λα (;) Λεμ. 226, 1.
Ζωείλα Λεμ. 561, 1.
Ζωίλ□[ε ἢ -α] Λεμ. 745, 1.
Ζοίλα Λευκ. 99, 1.
Ζωίλα Λάρ. 49, 1.
[Ζ]ω□ίλα Λάρ. 100, 1.
Ζοίλα Λάρ. 140, 1.
Ζωιλόνη Λάρ. 133, 1.
Ζοίλου Λεμ. 106, 1.
Ζωίλος, υί. Διδύμου: Ζωίλος Λεμ. 176, 2.
Ζωίλος, π. Ζώιδος: Ζοίλου Λεμ. 226, 2.
Ζωίλος, υί. Κυπρομένους: Ζωίλε
Λεμ. 267, 1.
Ζωίλος, υί. Ἀπολλωνίου: Ζοίλε
Λεμ. 288, 1.
Ζωίλος, υί. Ἀρίστωνος: Ζωίλε
Λεμ. 332, 1.
Ζωίλος, π. Νύσου: Ζωίλου Λεμ. 333, 1.
Ζ□ω□ί□λε Λεμ. 348, 1.

	Ζώϊλος, άν. Όλυμπιάδος: Ζοΐλου
Λεμ. 390, 1.
	Ζώϊλος, π. Όνησίδος: Ζοείλου
Λεμ. 585, 1.
	Ζώϊλος, υί. Ζώϊλου: Ζώϊλε Λεμ. 669, 1.
	Ζώϊλος, π. Ζώϊλου: Ζώϊλου Λεμ. 669, 1.
	Ζοεΐλε Λεμ. 733, 1.
	Ζωΐλ[ε ή -α] Λεμ. 745, 1.
	Ζοΐλον Λεμ. 780, 13. Ζοΐλου Λεμ. 780, 42.
	Ζώϊλος, υί. Ανδρονίκου: Ζωΐλω
Λευκ. 80, 2.
	Ζωΐλε Λευκ. 93, 1.
	Ζωΐλε Λευκ. 100, 1.
	Ζώϊλος, υί. Ζωΐλου και π. Μαρκίας: Ζωΐλου Λάρ. 99, 1-2.
99, 2.	Ζώϊλος, π. Ζωΐλου: Ζωΐλου Λάρ. 99, 2.
	Ζώϊλος, π. Έπαφροδίτου: Ζωΐλου
Λάρ. 99, 6-7.
	Ζώϊλος Γόλγιος Λάρ. 192, 1-2.
Ζωΐς:	Ζωΐς, θ. Ζοΐλου: Ζοΐς Λεμ. 226, 1.
303, 1.	Ζωΐς, θ. Άρτεμᾶτος: Ζοΐδ[α] Λεμ. 303, 1.
	Ζοΐς Λεμ. 494, 1.
	Ζωΐς Λεμ. 719, 1.
	Ζωΐς Λεμ. 728, 1.
	Ζωΐς ή και Άρτεμιδώρα, θ. Εϋτύχου: Ζωΐς Λεμ. 730, 1.
Ζωσάριον:	Ζωσάριον, μ. Μαρκιανοϋ:
[Ζ]ωσαρίου Λεμ. 389, 2.
Ζωσίας:	Ζωσία Λεμ. 742, 1.
Ζωσίλαος:	Ζωσίλαος, π. Σωτηρίχου: Ζωσιλάου
Θραχῶς Λεμ. 524, 2.
Ζωσιμᾶς:	Ζωσιμᾶς Λεμ. 221, 2-3.
Ζωσίμη:	Ζωσίμη Λεμ. 403, 1.
	Ζωσίμη Λεμ. 703, 1.
Ζώσιμος:	Ζώσιμος, υί. Καλατύχου: Ζώσιμε
Λεμ. 377, 1.
	Ζώσιμος, υί. Έπικτήσεως: Ζώσιμε
Λεμ. 462, 1.
483, 1.	Ζώσιμος, υί. Ωρέας: Ζώσιμε Λεμ. 483, 1.
Λεμ. 505, 2.	Ζώσιμος, π. Άγαθῆς: Ζωσ[ίμου]
Λεμ. 505, 2.
	Ζώσιμε Λεμ. 582, 1.
	Ζώσιμε Λεμ. 624, 1.

- Ἡρακλείδης, υἱ. Ὑλλου
(γυμνασίαρχος, καὶ ἀρχιερεὺς τοῦ Διὸς
Ὀλυμπίου καὶ τῶν Σεβαστῶν):
Ἡρακλείδην **Ἀμμ. 20, 2**.
- Ἡρακλείδης (τιμητῆς): Ἡρακλείδου
Ἀμμ. 23, 3. Ἡρακλείδη[ς] **Ἀμμ. 23, 4**.
- Τιβέριος Κλαύδιος Ἡρακλείδης,
υἱ. Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος καὶ ἁ.
Κλαυδίας Οὐηρανιανῆς: Τιβέριον
Κ[λαύδιον] | Ἡρακλε[ί]δην **Ἀμμ. 42, 1**
καὶ 4.
- Ἡράκλειτος: Ἡρακλείτ< ο>υ **Πάφ. 133, 1**.
- Ἡρακλέων: Ἡρακλέων **Λεμ. 658, 1**.
- Ἡρόδοτος: Ἡρόδοτος, π. Πτολέμας: Ἡροδότου
Λεμ. 360, 2.
- Ἡρόδοτος, π. Ἀπολλωνίου:
Ἡροδότου **Λεμ. 537, 2**.
- Ἡρόδοτος, π. Θεμίσωνος: Ἡροδότου
Λεμ. 620, 2.
- Ἡροδότου **Λεμ. 637, 1**.
- Ἡσίδοτος: Ἡσίδοτος, π. Ἡδίστου: Ἡ(σ)ιόδου
Λεμ. 329, 2.
- Ἡσίων: Ἡσίου **Λεμ. 718, 1**.
- Θάλλουσα: Θάλλουσα **Λεμ. 316, 1**.
- Θαρσάλεος: Θαρσάλεε **Λάρ. 40, 2**.
- Θειοδότης: Θειοδότης, υἱ. Ἀριστοκράτους:
Θειοδότη **Λεμ. 471, 1**.
- Θεμισταγόρας: Θεμισταγόρας, π. Τρυφοῦδος:
Θεμισταγόρου **Λεμ. 633, 2-3**.
- Θεμιστής: Θεμιστής, π. Θεμιστίωνος:
Θεμιστού **Λευκ. 61, 2**.
- Θεμιστίων: Θεμιστίων, υἱ. Θεμιστού:
Θεμιστίων **Λευκ. 61, 1**.
- Θεμιστόδημος: Θεμιστόδημος, υἱ. Ἀρίστωνος τοῦ
Ἄλε-ξάνδρου: Θεμιστόδημος **Λευκ. 79,**
2-3.
- Θέμιστος: Θέμιστε **Λεμ. 758, 1**.
- Θεμιστώ: Θεμιστὸ **Κερ. 22, 1**.
- Θεμισφᾶς: Θεμισφᾶτος **Λεμ. 61, 2**.
- Θεμίσων: Θεμίσων, π. Διοσκούρου:
Θεμίσωνος **Λεμ. 589, 2**.
- Θεμίσων, υἱ. Ἡροδότου: Θεμίσων
Λεμ. 620, 1.
- Θεογένης: Θεογένης, π. Θεογενίδος:
[Θ]εογένου **Λεμ. 294, 2**.
- Θεογένης, υἱ. Σωσικλέους καὶ ἁ.
Διονυσίας: Θεογένου **Λεμ. 464, 3**.
- Θεογένης **Λεμ. 465, 1**.
- Θεογένης **Λεμ. 717, 1**.

Θεογενίς:	Θεογενίς, θ.
[Θ]εογενίς Λεμ. 294, 1.
Θεογε νίς Λεμ. 383, 1-2.	Θεογένους:
Θεοδόσιος:	Θεοδόσιος, σί.
Θεο[δό]σιε Λεμ. 282, 1.
Θεοδόσιος, σί. Άρσίνου καὶ π.
Θεοδοσίου: Θε[οδ]οσίου Λεμ. 282, 2.
Θεοδ□ο□σ□ι□ Λεμ. 467, 1.	Θεοδοσίου:
Θεοδότη:	Θεοδότη Λεμ. 61, 1.
Θεοδότη, θ. Τιμοκλέους: Θεοδοτίη Λεμ. 497, 1.
Θεωδότη Λεμ. 563, 1.	
Θεοδώρα:	Θευδάρ□α Λεμ. 100, 2.
Θεοδώρα Λευκ. 68, 1.	
Θεόδωρος:	Θεοδώρου Λεμ. 773, 3. Λεμ. 773, 11. Λεμ. 773, 26. Λεμ. 773, 28.
Θεόδωρος Λεμ. 773, 19. Θεόδωρον Λεμ. 773, 38.
Θεόδωρος, σί. Μαρκίας: Θεόδωρον Λεμ. 785, 8. Θεοδώρ□ Λεμ. 785, 13.
Θεόδωρο<ς> Λεμ. 785, 19.	
Θεόπομπος:	Θεόπομπος, σί.
Θεόπονπε Λεμ. 248, 1.
Θεόπομπος, π.
Θεοπόν που Λεμ. 248, 1-2.	Θεοπόμπου:
Θεοτίμη:	Θεοτίμη, θ. Απολλωνίου: Θεοτίμηι Λεμ. 266, 1.	
Θεότιμος:	Θεότ οιμε Λεμ. 643, 1-2.	
Θεοφίλα:	Θεοφίλα, θ. Αντιόχου: Θεοφίλα Λεμ. 202, 1.	
Θεοφιλάς (;):	Θεοφιλάς Λεμ. 764, 1.	
Θεόφιλος:	Θεόφιλος, σί.
Θεοφιλ□ε Λεμ. 766, 1.	Άρίστωνος:
Θέων:	Θέων, σί. Τσιδώρου: Θέων Λεμ. 237, 1.
Θέων Λεμ. 334, 1.
Θέων, σί. Θέωνος: Θέων Λεμ. 456, 1.
Θέων, π. Θέωνος: Θεό νος Λεμ. 456, 1-2.
Θέων Λευκ. 83, 1.
Θέων οίκοδόμος Λάρ. 35, 1.
Θεωνᾶ Λάρ. 134, 1.	
Θεωνᾶς:	Θεωνᾶς	
Θρασυμήδης:	Θρασυμή δης Άβ. Πρ. 4, 1-2.	
Θρασωνία:	[Θρ]α□σωνία Λεμ. 470, 1.	
Θρέπτος:	Θρέπτος, π. Τσιδώρου: Θρέπτου Λάρ. 21, 4.	
Θυλλικός:	Θυλλικός, π.
Θυλλικοῦ Λεμ. 73, 2.
Θυλλικῆ Λεμ. 447, 1.	Κλαυδιανοῦ:

Θυλλίς:	Θυλλίς, θ. Έρωτος: Θυλλίς Λεμ. 448, 1.
	Θυλλίς (;), γ. Καλατύχου: [Θ- ἤ Φ]υλλίς Λεμ. 509, 1.
Θωίς:	Θοίς Λεμ. 724, 1.
Τανάριος:	Ταναρίου Αμμ. 172, 1.
Τάσων:	Τάσων, υί. Καρπίωνος (ἀγορανόμος): Τάσων Αμμ. 94, 2.
Τκετᾶς:	Τκετᾶς, π. Ἀρτεμιδώρου: Τκετᾶτος Λεμ. 195, 2.
Τκέτων:	Τκέτων, π. Δημητρίου: Τκ έ τ <ω>ν ος (;) Λεμ. 171, 2-3.
Τλιάς:	Τλιάς Λάρ. 212, 1.
Τουλία:	Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα, θ. Γαΐου Τουλίου Κρίσπου καὶ Λικιννίας Μοδέστας, ἑγγ. Λικιννίας Ἀγαπωμένης καὶ για. Γαΐου Τουλίου Κρίσπου καὶ Γαΐου Τουλίου Ἀριστοδάμου: Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα Πάφ. 62, 1-2. Τουλίαν Σακρικόλαν Πάφ. 83, (α) 2. Τουλία, θ. Ἀρίστωνος: Τουλία Λεμ. 517, 1. Τουλία Δωνᾶτα (ἀπελευθέρᾳ Ὀλύμπου) Λάρ. 37, 4. Iulia Donata, f. Olympi: Iu[l]ia Donata Λάρ. 37, 1 καὶ 2. Τουλία Λαμπυρίς, γ. Γαΐου Τουλίου Χείου: Τουλία Λαμπυρίς Αμμ. 14, 6.
Τουλιανός:	[Του]λιανέ Πάφ. 34, 1.
Τούλιος:	Τουλ(ίου) Διονυσι ανοῦ Πάφ. 32, 1-3.
	Τούλιε Λεμ. 723, 1.
Τοῦστος:	Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος Τοῦστος (ἀρχιερεὺς τῆς νήσου): Τιβέριον Κλαύδιον Ὑλ(λ)ον (;) Τοῦστον Λάρ. 9, 2-3.
Ἴππαρχος:	Ἴππαρχος, π. Πνυταρίου: Ἴππάρ χ [ου] Λάρ. 4, 1. Γάιος Τούλιος Φλαυιανὸς Ἴππαρχος: [Γάιον] Τούλιον Φλαυιανὸν Ἴππαρχον Λάρ. 5, 1-3. Τούλιος Ἴππαρχος, π. Γαΐου Τουλίου Φλαυιανοῦ Ἴππάρχου: Τουλ[ί]ου Ἴπ [π]άρχ [ου] Λάρ. 5, 1. Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἴππαρχος (ἱερομνήμων, ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς Συγκλήτου, ἀγνοθηέτης τετράκις, γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμου καὶ ἄρχων τῆς

	πόλεως):	Τιβέριον	Κλαύδιον
	Νικοπολινδὸν Ἰππαρχ[ον]	Λάρ. 8, 1.	
		Ἰππάρχου	Λάρ. 15, 2.
		Ἰππαρχος, π. Μνασέου:	Ἰππάρχο[υ]
		Λάρ. 23, 2.	
Τσιᾶς:		Τσιᾶς, π. Δημητρίου:	Εἰσιᾶτος
		Λεμ. 80, 2.	
Τσιᾶς:		Τσιᾶς, θ. Ἐρμωνος:	Τσιᾶς Λεμ. 190, 1.
		Τσιᾶς	Λεμ. 241, 1.
		Τσιᾶς, θ. Φιλοδιλμότου:	Εἰσιᾶς
		Λεμ. 712, 1.	
Τσιδώρα:		Τσιδώρα ἢ καὶ Σα[- -]	Ἀμμ. 70, 6.
Τσίδωρος:		Τσίδωρος, π. Ἀριστονίκου:	
		Τσιδώρου	Λεμ. 198, 2.
		Τσίδωρος, π. Θέωνος:	Τσιδώρου
		Λεμ. 237, 2.	
		Τσίδωρ[ε]	Λεμ. 318, 1.
		Τσίδωρος, υἱ. Τσιδώρου:	Τσίδωρε
		Λεμ. 367, 1.	
		Τσίδωρος, π. Τσιδώρου:	Τσιδώρου
		Λεμ. 367, 2.	
		Τσίδωρος, π. Ἀριστίωνος:	
		Τσιδώρου	Λεμ. 373, 1.
		Τσίδωρος, π. Παντάνδρου:	
		[Τσι]δώρου	Λεμ. 392, 2.
		Τσίδωρος, υἱ. Εὐφράνορος:	
		Εἰσίδωρε	Λεμ. 419, 1.
		Τσίδωρος, υἱ. Θρεπτοῦ	
		(ξυστάρχης):	Τσίδωρον Λάρ. 21, 3.
		Τσίδωρος, υἱ. Μάρκου:	Τσίδωρον
		Λάρ. 30, 2.	
		Τιβέριος Κλαύδιος Τσίδωρος, υἱ.	
		Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδώρου καὶ ἄ.	
		Γεγανίας Λουκιφέρας (ἄρχων τῆς	
		πόλεως, πρεσβευτῆς πολλάκις καὶ	
		γυμνασίαρχος):	Τιβέριον Κλαύδιον
		Τσίδωρον	Λάρ. 38, 1 καὶ 2.
		Τιβέριος Κλαύδιος Τσίδωρος, π.	
		Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδώρου:	Τιβερίου
		Κλαυδίου Τσιδώρου	Λάρ. 38, 1-2.
		Τσίδωρος	Ἀβ. Πρ. 12, 3.
ΚΑΙ[- - -]:		Λεμ. 213, 1.	
Καικιλιανός:		Γάιος Τέπτιος Καικιλιανός, π.	
		Γαίου Τεπτίου Καικιλιανοῦ:	Γαίου
		Τεπτίου [Κ]αικιλιανοῦ	Λάρ. 20, 3.
		Γάιος Τέπτιος Καικιλιανός, υἱ.	
		Γαίου Τεπτίου Καικιλιανοῦ:	Γάιον
		Τέπτιον [Κ]αικιλιανόν	Λάρ. 20, 2.

Καλανδίων:	Καλαδίων Λάρ. 128, 1 .
Κάλατος:	Κάλατος, υί. Φήμης: Κάλατε Αβ.
	Πρ. 16, 1 .
Καλατυχία:	Καλατυχία Λεμ. 725, 1 .
Καλατυχιανός:	Καλατυχια νός Λεμ. 569, 1-2 .
Καλάτυχος:	Καλάτυχος, υί. Αρισταγόρου:
Καλάτυχε	Λεμ. 268, 1 .
	Καλάτυχος, υί. Απολλωνίου:
Καλ[ά]τυχο ς	Λεμ. 275, 1-2 .
	Κα[ά]τυχε Λεμ. 277, 1 .
	Καλάτυχος, π. Ζωσίμου:
Κα[λα]τ[ύ]χου	Λεμ. 377, 2 .
	Καλάτυχος, π. Δημαρίου:
Καλατύχου	Λεμ. 466, 2 .
	Καλάτυχος, ά. [θ- ή φ]υλλίδος:
Καλα[τύχ]ου	Λεμ. 509, 1-2 .
	Καλάτυχος, π. Απολλωνίου:
Καλατύ[χου]	Λεμ. 609, 4 .
	Καλάτυχε Λεμ. 715, 1 .
	Καλάτυχε Λεμ. 753, 1 .
	Καλάτυχε Λεμ. 754, 1 .
Καλημέρα:	[Κα]λ[η]μέρα Λεμ. 655, 1 .
Καλλίδωρος:	[Κ]α[λλή]δ[ω]ρε (;) Λεμ.
737, 1 .	
Καλλίκαρπος:	Καλίκαρπε Λεμ. 99, 2 .
Καλλίνικος:	Λούκιος Ούιτέλ λιος Καλλίνικος
	Λεμ. 791, 1-2 .
Καλλῖνος:	Καλλῖνε Λεμ. 207, 1 .
Καλλιόπη:	Καλλιόπης Αμμ. 141, 5 . Καλλιόπη
	Αμμ. 141, 8 .
Κάλλιος:	Κάλλι[ν] Λεμ. 777, 13 . Κάλλιν
	Λεμ. 777, 22 . [Κά]λλιν Λεμ. 777, 31 .
Κάλλιππος:	Κάλλιπος, υί. Τρυφεροῦ:
	Λεμ. 478, 1 .
Καλλιστάρι(ο)ν:	Καλλι(σ)τά ριν Λεμ. 665, 1-
	2 .
Κάλλιστος:	Κάλλιστε Λάρ. 65, 1 .
Καλλίστρατος:	[Καλ]λιστράτο[υ] Αμμ. 74,
	8 .
Καλλιτύχη:	Καλλιτύχη Αβ. Πρ. 18, 1 .
Καλόκαιρος:	Καλόκερον Λεμ. 772, 22 .
	Καλοκέρου Λεμ. 772, 25 .
Καπίτων:	Γάιος Γερελλανός Καπίτων, υί.
	Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: Γάιος
	Γερελλανός Καπίτων Λάρ. 8, 6 .
	Καπίτων, π. Σωσιβίου: Καπίτωνος
	Αβ. Πρ. 15, 1 .
Καρπίων:	Καρπίων, π. Τάσωνος: Καρπίωνος
	Αμμ. 94, 2-3 .
Κάρπος:	Κάρπε Λάρ. 69, 1 .

- Καρποφόρος: [Κ]αρποφόρε **Λεμ. 549, 1**.
 Καρπο[φ]όρε **Λάρ. 197, 1**.
- Κατάγραφος: Κατάγραφος, π. Καταγράφου:
 Κατάγραφος **Πάφ. 132, 3**.
 Κατάγραφος, υί. Καταγράφου:
 Καταγράφου **Πάφ. 132, 5**.
- Κειωνία: Κειωνίαν Καλλιστώ Ἀττικὴν **Ἄμμ. 51, 2**.
- Κέρδος: Κέρδος **Πάφ. 33, 1**.
- Κιδεκράτης: Κιδε|[κ]ράτης (οἰκοδόμος)
Λεμ. 69, 1-2.
- Κιλικᾶς: Κιλικᾶς, π. Μάρκου: Κιλι(κ)ᾶ
Λεμ. 435, 2.
 Κειλεικᾶ **Λευκ. 96, 1**.
 Κιλικᾶν **Λάρ. 81, 3**.
 Κιλικᾶς, π. Ἀρισταγόρου:
 [Κ|ι]λ□ι□<κ>ᾶ (;) **Ἄβ. Πρ. 1, 5**.
- Κιλλεύς: Κιλλεύς, π. Ἀπολλωνίας:
 Κιλ□έ[ους (;)] **Λεμ. 188, 1**.
 Κιλλεύς, π. Εὐμήλου: Κιλλ□έους
Λεμ. 243, 2.
- Κινύραρχος: Κινύραρ[χον] **Πάφ. 69, 3**.
- Κ□λ□[- - -]: **Κερ. 23, 1**.
- Κλα[- - - -]: **Ἄμμ. 193, 2**.
- Κλαυδία: Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον
 (ἀρχιέρεια), θ. Τεύκρου καὶ γ. Γαῖου
 Οὐμμιδίου Κουαδράτου καὶ μ. Γαῖου
 Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ:
 [Κλαυδ]ία Ἀφά[ριον] **Πάφ. 4, 6**.
 Κλαυδία Ῥοδόκλεια **Πάφ. 89, 5**. Κλαυδία
 Ἀφάριον **Πάφ. 90, 8**.
 Κλαυδία Μηνοδωρίς, γ. Τιβερίου
 Κλαυδίου Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ:
 Κλαυδία Μηνοδωρῖ[ς] **Ἄμμ. 38, 6**.
- Κλαυδιανός: [Κλαυδία]ν□ὸς (;) **Λεμ. 68, 2**.
 [Κλαυ]διαν[οῦ] **Λεμ. 68, 3**.
 Κλαυδιανός, υί. Θυλλικοῦ:
 Κλαυδιανός **Λεμ. 73, 2**.
 Μ(άρκος) Αὐρήλιο[ς] Κλαυδιανὸ[ς]
Λεμ. 78, 3.
- Κλαύδιος: Κλαύ[διος] **Πάφ. 47, 1**.
 Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, υί.
 Ῥοδοκλέους καὶ ἐγ. Τεύκρου
 (ἀρχιερεύς): [Τιβέριον Κλ]αύδιον
 Τε[ῦκρον] **Πάφ. 63, 2**.
 Τιβέριος Κλαύδιος Ῥοδοκλῆς, υί.
 Τεύκρου καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου
 Τεύκρου: [Τιβερίου Κλαυ]δίου
 Ῥοδοκ[λέους] **Πάφ. 63, 3**.

- Τιβέριος Κλαύδιος Αίνείας, υί. Τι(βερίου) Κλαυδίου Αίνείου: Τι(βέριον) Κλαύδιον | Αίνείαν **Κερ. 2**, 1 καὶ 3·
- Τιβέριος Κλαύδιος Αίνείας, π. Τιβερίου Κλαυδίου Αίνείου: Τι(βερίου) | Κλαυδίου Αίνείου **Κερ. 2**, 1-2·
- Τιβέριος Κλαύδιος Μέντωρ, π. Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος: Τιβέριος Κλαύδιος | Μέντωρ **Αμμ. 37**, 3-4·
- Κλαύδιος Μέντωρ, π. Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος: Κλαυδίου Μέ[ν]τορος **Αμμ. 37**, 3·
- Κλεάρχη: Κλεάρχης, θ. Φιλάνδρου: Κλεάρχη **Λεμ. 223**, 1·
- Κλεο[-]: υί. Αντιόχου **Λεμ. 201**, 1·
- Κλέων: Κ[λ]έωνος **Πάφ. 10**, 3·
[Κ]λέω[νος ;] **Πάφ. 75**, 2·
- Κλωδία: Κλωδία, θ. Αριστοκράτους: Κλωδιάν **Πάφ. 98**, 2·
- Κλωδιάνη: Ὀκταβία Κλωδιάνη, μ. Μ. Κανίου Αίλιου Μαρκελλίνου καὶ γ. Μ. Κανίου Κυντιανοῦ: Ὀκταβία Κλωδιάνη{ι} **Πάφ. 96**, 5·
- Κοιτώνηρος: Κοιτώνηρε **Λεμ. 451**, 1·
- Κολόρωθος: Κολόρωθος, π. Αύξηοῦς: Κολορώθου **Λεμ. 653**, 2·
- Κορνηλία Νίκη: Κο[ρνη]λίαν Νίκη **Πάφ. 95**, 2·
- Κορωναῖος: Κορωναῖος, π. (;) Ἀπολλωνίου (ἱερεὺς), Κορωναῖ<ο>ς **Λάρ. 33**, 2·
- Κοσκώνιος: Μᾶρκος Κοσκώνιος, υί. Φίλωνος: Κοσκώνιε **Λεμ. 481**, 2·
- Κοτυλάς: Κοτυλᾶ **Λευκ. 54**, 1·
Κοτυλᾶ **Λευκ. 55**, 1·
- Κουαδρατιανός: Γάιος Οὔμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, υί. Γαίου Οὔμμιδίου Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας Ἀφρα[ρίου] / Κλαυδίας Ῥοδοκλείας (γυμνασίαρχος καὶ ἀρχιερεὺς): [Γάιον Οὔ]μ[μ]ίδιον Πάνταυχον [Κουα]δρατιανόν **Πάφ. 4**, 1-2· Γάιον Οὔμμίδιον Πάνταυχον Κουαδρατιανόν **Πάφ. 89**, 2-3· Γαίου | Τηρητίνα | Οὔμμιδίου Πανταύχο[υ] **Πάφ. 90**, 4-6·
- Κουαδρᾶτος: Γάιος Οὔμμίδιος Κουαδρᾶτος, π. Γαίου Οὔμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: Γάιος Οὔμμίδιος Κουαδρᾶτος **Πάφ. 89**, 4·
Γ. Οὔμμίδιος Κουαδρᾶτος Πανταυχιανός (ἀρχιερεὺς), υί. Γαίου

- Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ:
Γάιον Ούμμιδιον Τηρητίνα Κουαδράτον
τὸν καὶ Πανταυχιανὸν **Πάφ. 90**, 2-4.
- Κούτταλος: Κούτταλος, π. Ἀρίστωνος:
Κουτιά|λ|ου **Λεμ. 145**, 5-6.
- Κρατέα: Κρατέα, θ. Κράτητος: Κρατέα **Λεμ.**
533, 1.
- Κράτεια: Κράτεια **Λεμ. 552**, 1.
Κρά[τεια] **Λεμ. 554**, 1.
Κράτεια, θ. Δημοστράτου: Κράτεια
Λεμ. 605, 1.
Κράτεια **Λάρ. 129**, 1.
- Κρατέρα: Φλαυία Κρατέρα, γ. Σερουίου
Σουλπικίου Παγκλέους Οὔηρατιανοῦ:
Φλαυία Κρατέρα **Αμμ. 36**, 4.
- Κράτερος: Κράτερος, π. Απολλωνίας:
Κρατέρου **Πάφ. 101**, 3.
Μᾶρκος Αὐρήλιος Κράτερος, υἱ.
Πρόκλας: [Μ. Αὐρ. Κρ]άτερον **Λεμ. 43**,
1.
Κρατέρου **Λεμ. 777**, 4. Κρατέρ[ου]
Λεμ. 777, 12. Κρατέρου **Λεμ. 777**, 21.
Κράτερον **Λεμ. 777**, 22. Κρατέ[ρου]
Λεμ. 777, 30. [Κρατέρο]υ **Λεμ. 777**,
32.
- Κράτης: Κράτης, π. Τρύφωνος καὶ παπ.
Διονυσίου: Κράτητος **Λεμ. 17**, 7.
Κράτης, π. Κράτητος: Κράτ|η|
Λεμ. 210, 1.
Κράτης, υἱ. Κράτητος:
Κράτ|η|τ|ος] **Λεμ. 210**, 2.
Κράτης, π. Ἀρτέμιδος: Κράτητος
Λεμ. 347, 2.
Κράτης, υἱ. Τίμωνος: Κράτη **Λεμ.**
394, 1.
Κράτης, υἱ. Διδύμου: Κράτη **Λεμ.**
411, 1.
Κράτης, π. Απολλωνίας: Κράτητος
Λεμ. 512, 2.
Κράτης, π. Κρατεᾶς: Κ<ρ>άτητος
Λεμ. 533, 2.
Κράτης, υἱ. Σάμβωνος: Κράτη **Λεμ.**
590, 1.
Κράτης, υἱ. Ἀσκληπιάδους: Κράτης
Λάρ. 179, 3. [Κρ]άτης **Αμμ. 27**, 3.
- Κρατοῦς: Κρατοῦς, θ. Σωτίωνος: Κρατοῦ
Λεμ. 293, 1.
Κρατοῦ **Λεμ. 652**, 1.
- Κρισπιανός: Τίτος Φλαύιος | Κρι<σ>πειανὸς
Φίλων **Πάφ. 99**, 3-4.

Κρισπίνος:	Λούκιον Ούιτέλλιον Κρισπίεινον
Πάφ. 99, 2-3.
Κρίσπιος:	Κρίσπιος, υί. Διονύσου καὶ
Τερτίας: [Κρί]σπιον Πάφ. 27, 5.
Κρίσπος:	Γάιος Τούλιος Κρίσπος, π.
Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας καὶ ἄ.
Λικιννίας Μοδέστας: Γαίου Τουλίου
Κρίσπου Πάφ. 83, 3. [Γαίου Τουλίου]
Κρίσπου Πάφ. 84, 2.
Γάιος Τούλιος Κρίσπος, ἑγγ.
Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον
Τούλιον Κρίσπον Πάφ. 62, 3-4.
Κτησίας:	Κτησία Ἀμμ. 150, 1.
Κτησίων:	Κτησίων, π. Ῥόδωνος: Κτησίωνος
Λεμ. 145, 7.
Κτητός:	Κτητός, π. Μηνοδότου: Κτήτου
Λεμ. 593, 2.
Κτητός, π. Ἐπικτοῦδος: Κτήτου
Λεμ. 644, 1.
Κυιντιανός:	Μ. Κάνιος Κυιντιανός, π. Μ.
Κανίου Αἰλίου Μαρκελλίνου καὶ ἄ.
Ὀκταβίας Κλωδιανῆς: Μ. Κάνιος
Κυιντιανός Πάφ. 96, 4.
Κυπρῆς:	Κυπρῆς, μ. Κυπρῆτος: Κυπρῆς Λεμ.
152, 2.
Κυπρῆς, υί. Κυπρῆτος: Κυπρῆτος
Λεμ. 152, 3.
Κυπρομένης:	Κυπρομένης, π. Ζωΐλου:
Κυπρομένου Λεμ. 267, 1-2.
Κυριακή:	Κουριακή Λεμ. 185, 1.
Κύριλλος:	Κύριλλε Λάρ. 146, 1.
Λάιος:	Λάιος, π. Φιλοστράτου: Λάιος
Πάφ. 129, 3.
Λαμπυρίς:	Τουλία Λαμπυρίς, γ. Γαίου
Τουλίου Χείου: Iulia Lampyris Ἀμμ.
14, 2. Τουλία Λαμπυρίς Ἀμμ. 14, 6.
Λεοντῆς:	Λεοντῆς, π. Διονυσίου: Λεοντῆ
Λευκ. 24, 2.
Λεόντιος:	Λεοντίου (ἐπαρχικός) Ἀμμ. 167,
(α) 1.
Λευκοῦς:	Λευκοῦ Λεμ. 249, 1.
Λέων:	Λέων, π. Ἐκάτωνος: Λέοντος Λεμ.
297, 1-2.
Λέοντος Λευκ. 11, 3.
Λέων, π. Ἀπολλωνίου: Λέοντος
Κερ. 17, 1.
Λιγυρός:	Τίμωνα Λιγυρόν Λεμ. 747, 1.
Λικιννία:	Λικιννία Μοδέστα, θ. Λικιννίας
Ἀγαπωμένης καὶ γ. Γαίου Τουλίου

- Κρίσπου καὶ μ. Τουλίας Σακρικόλας:
Λικιννίας Μοδέστας **Πάφ. 83**, (α) 4·
- Λικιννία Ἀγαπωμένη, μ. Λικιννίας
Μοδέστας καὶ Λικιννίας Τσουλλάνας καὶ
για. Τουλίας Σακρικόλας καὶ Γαΐου
Τουλίου Ποτάμωνος: Λικιννία |
Ἀγαπωμένη **Πάφ. 83**, (α) 5· **Πάφ. 83**,
(β) 5-6· Λικιννία **Πάφ. 84**, 4·
- Λικιννία Τσουλλάνα, θ. Λικιννίας
Ἀγαπωμένης καὶ γ. Γαΐου Τουλίου
Ποτάμωνος καὶ μ. Γαΐου Τουλίου
Ποτάμωνος: Λικιννίας | Τσουλλάνα **Πάφ.**
83, (β) 4-5·
- Λικιννία **Λεμ. 489**, 1·
- Λίμβαρρος: Σωτηριανὸς ὁ καὶ Λίμβαρρος:
Λίμβαρρον **Λεμ. 770**, 6· **Λεμ. 770**, 9·
Λεμ. 770, 18· **Λεμ. 770**, 29· **Λεμ. 770**,
38· Λιμβάρου **Λεμ. 770**, 43· **Λεμ. 770**,
52·
- Λόγγος: [Λ]όγγου **Ἀμμ. 165**, 2·
- Λουκ[ιο-]: Λουκ[ιο-] **Λεμ. 126**, 2·
- Λουκία: Λουκία **Λεμ. 372**, 1·
- Λούκιος: Λούκιος Σέργιος Ἀρριανὸς
(συγκλητικὸς καὶ τριβοῦνος), ἀδ.
Σεργίας Δημητρίας: [Λ]ούκιον Σέργιον
Κα[- - -] | Ἀρριανόν **Πάφ. 66**, 1-2·
- Λούκιον Οὔτιέλλιον Κρισ|πεΐνον
Πάφ. 99, 2-3·
- Λούκειε **Λεμ. 88**, 1·
- Λούκιος Νομίσιος, υἱ. Φλαυίου:
Λούκιον Νομίσιον **Λεμ. 199**, 1·
- Λούκιος, υἱ. Πειθούσης: Λούκις
Λεμ. 459, 1·
- Λούκιος Οὔτιέλ|λιος Καλλίνικος
Λεμ. 791, 1-2·
- Λούκιος Αὐϊάνιος Φλάκκος:
Λούκιον Αὐϊάνιον Φλάκκον **Λάρ. 3**, 2·
- Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας
Λούκιος, υἱ. Μνασέου (ἀρχιερεὺς):
Τιβέριον | Κλαύ[διον] ... | ...
[Μνασ]έαν Λούκιον **Λάρ. 10**, 1-3·
- Λουκιφέρα: Γεγανία Λουκιφέρα, γ. Τιβερίου
Κλαυδίου Τσιδώρου: Γεγανία Λουκιφέρα
Λάρ. 38, 6·
- Λουσκίνιος: Λουσκίνι **Λεμ. 774**, 7· [Λουσ]κίνι
Λεμ. 774, 30·
- Λυσίας: Λυσίας, υἱ. Ὀλύμπου καὶ π.
Ἀμύντορος (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν
Καيسάρων): Λυσίου **Πάφ. 61**, 4·
- Μα[- - -]: Μα[- - -] **Λάρ. 51**, 1·

- Μακαρεύς: Μακα<ρ>εϋ **Αμμ. 237, 1.**
 Μακάριος: Μακάριν **Λεμ. 774, 8.** Μακάρις
Λεμ. 774, 11. Μακαρίου **Λεμ. 774, 15.**
 [Μα]κάριν **Λεμ. 774, 21.**
- Μακεδόνιος: Μακεδόνις **Λεμ. 774, 8.**
 Μακεδόνιο **Λεμ. 774, 32.**
 Αλέξανδρος, ὁ καὶ Μακεδόνιος,
 υἱ. Ματιδίας: Μακεδόνιν **Λεμ. 773, 4.**
Λεμ. 773, 6. Μακεδονίου **Λεμ. 773, 38.**
 [Μακε|δ]ονίου **Λεμ. 785, 7-8.** Μακεδονίω
Λεμ. 785, 16.
- Μακελίνοσ: Μακελί|νε **Λάρ. 176, 1-2.**
 Μαλλαῖος: Απολλώνιος Μαλλαῖος, υἱ.
 Απολλωνίου: Μαλλαῖος **Λάρ. 11, 4.**
- Μάρθα: Μάρθα, θ. Τίμωνος: Μάρθα **Λεμ.**
381, 1.
 Μάρθα, γ. Απολλωνίου: Μάρθα **Λεμ.**
504, 1.
- Μαρίων: Μαρίων, π. Τερπνῆς: Μαρίωνος
Λεμ. 263, 1.
 Μαρίων, υἱ. Δημητρίου: Μαρίων
Λεμ. 346, 1.
 Μαρίων **Λεμ. 586, 1.**
 Μαρίωνο[ς] **Λεμ. 778, 10.**
 Μαρίωνος **Λεμ. 778, 17.** **Λεμ. 778, 24.**
Λεμ. 778, 25. Μαρίων **Λεμ. 778, 18.**
 Μαρίωναν **Λεμ. 778, 28.** [Μαρίων]αν
Λεμ. 778, 35.
 [Μ]α[ρί]ωναν **Λεμ. 784, 19.**
 Μαρίω[ναν] **Λεμ. 784, 26.** [Μαρίωνο]ς
Λεμ. 784, 36.
- Μαρκελλῖνοσ: Μάρκος Κάνιος Αἴλιος
 Μαρκελλῖνοσ, υἱ. Μάρκου Κανίου
 Κυντιανοῦ καὶ ἁ. Ὀκταβίας Κλωδιανῆς:
 Μ. Κάνιον Αἴλιον | Μαρκέλλεινον **Πάφ.**
96, 2-3.
- Μάρκελλοσ: Μάρκελλε **Λάρ. 86, 1.**
 Μάρκελε **Λάρ. 87, 1.**
- Μαρκία: [Μαρ(;)κ]ία | Νεωτέρα **Πάφ. 28,**
1-2.
 Μαρκία **Λεμ. 315, 1.**
 Μαρκία **Λεμ. 328, 1.**
 Μαρκία, θ. Χαρμίωνος: Μαρκεία
Λεμ. 600, 1.
 Μαρκία, μ. Τίμωνος: Μαρκία **Λεμ.**
785, 9.
 Μαρκία, θ. Μαρι[- - -]: Μαρκία
Λάρ. 76, 1.
 Μαρκία, θ. Ζώλου: Μαρκία **Λάρ.**
99, 1.

Μαρκιάνα:	Μαρκιάνα Λάρ. 168, 1 ·
Μαρκιανός:	Μαρκιανός, υί. Ζωσαρίου:
Μαρκιαν[ὲ] Λεμ. 389, 1 ·
Μαρκιανὲ Λάρ. 75, 1 ·
Μαρκίων:	Μαρκίων, υί. Μάρκου: Μαρκίων
Λεμ. 368, 1 ·
Μᾶρκος:	Μᾶρκος Κάνιος Κυιντιανός, π. Μ.
Κανίου Αἰλίου Μαρκελλίνου καὶ ἁ.
Ὀκταβίας Κλωδιανῆς: Μ. Κάνιος
Κυιντιανὸς Πάφ. 96, 4 ·
Μᾶρκος Κάνιος Αἴλιος
Μαρκελλῖνος, υί. Μάρκου Κανίου
Κυιντιανοῦ καὶ ἁ. Ὀκταβίας Κλωδιανῆς:
Μ. Κάνιον Αἴλιον Μαρκέλλεινον Πάφ.
96, 2-3 ·
Μᾶρκος, π. Ωφελίας: Μάρκου Λεμ.
227, 2 ·
Μᾶρκε Λεμ. 290, 1 ·
Μᾶρκος, π. Μαρκίωνος: Μάρκου
Λεμ. 368, 2 ·
Μᾶρκος, υί. Κιλικᾶ: Μᾶρκε Λεμ.
435, 1 ·
Μᾶρκος Κοσκώνιος, υί. Φίλωνος:
Μᾶρκε Κοσκώνιε Λεμ. 481, 1-2 ·
Μᾶρκος, υί. Δημητρίου: Μᾶρκε
Λεμ. 503, 1 ·
Μᾶρκε Λεμ. 702, 1 ·
Μᾶρκ[ον] Λεμ. 774, 8 · [Μᾶρκ]ος
Λεμ. 774, 12 · Μ[[αρκος] Λεμ. 774, 21 ·
Μᾶρκον Λεμ. 774, 31 ·
Μᾶρκος Λάρ. 22, 1 ·
Μᾶρκος Νεράτιος Ἄντωνεῖνος:
[Μ]ᾶρκον Νεράτι[ον] [Ἄντων]εῖνον
Λάρ. 26, 1-2 ·
Μᾶρκος, π. Τσιδώρου: Μά[ρκου]
Λάρ. 30, 2 · Μᾶρκος Λάρ. 30, 4 ·
Μᾶρκο[ς] Λάρ. 182, 3 ·
Μ[. Τίτ]ι[ος] (;) Παντί σχεινος
Ἀθηνίων (τεχνάρχης) Ἄμμ. 108, 1-2 ·
Μᾶρκε Ἄμμ. 138, 1 ·
Μᾶρκε Ἄβ. Πρ. 19, 1 ·
Μᾶρκος Αὐρήλιος:	Μᾶρκος Αὐρήλιος Τίμων: Μ.
Ἀ[ύρη]λιου Τ[ε]ίμων[ος] Λεμ. 36, 3-
4 ·
Μᾶρκος Αὐρήλιος Τίμων (ιερεὺς):
Μ[. [Αὐρ.] [Τί]μων Λεμ. 44, 6-7 ·
Μᾶρκος Αὐρήλιος Κράτερος, υί.
Πρόκλας: [Μ. Αὐρ. Κρ]άτερον Λεμ. 43,
1 ·

	Μάρκος Αύρηλιος Ηλιοδωρος: [Μ. Αύρ.] Ηλιοδωρον Λεμ. 44, 5 .
	Μάρκος Αύρηλιος Ηλιοδωρος (άρχων): Μ□. Α□ύ□[ρ.] (;) Η□λ□ι□ [όδωρον], Λεμ. 45, 1-2 .
	Μάρκος Αύρηλιος Άμεμπος, π. Μάρκου Αύρηλίου Ηλιοδώρου (άρχων, γραμματεύς, άγορανόμος και δεκαπρωτος): Μ. Αύρ. Άμεμπος Λεμ. 45, 2-3 .
	Μ□. Αύρ(ηλίου) (;) Λεμ. 107, 1 .
	Μάρκος Αύρηλιος Κλαυδιανός, υί. Ηρακλείδου: Μ(άρκος) Αύρηλιο[ς] Κλαυδιανό[ς] Λευκ. 75, 2-3 .
Μάρος:	Μάρου Λεμ. 177, 2 .
Μάρων:	Μ□ᾱ□ρε Λεμ. 289, 1 .
Ματιδία:	Μάρων Λάρ. 74, 1 .
Ματρωνίς:	Ματιδία, μ. Άλεξάνδρου του και Μακεδονίου: Ματιδία Λεμ. 785, 8 .
Μελάσιος:	Ματρωνίς Αβ. Πρ. 9, 2 .
Μελινίων:	Άρτε μίδωρον Με□[λ]άσιν Λεμ. 769, 12-13 .
Μελίτη:	Μελεινίων, υί. Άρίστωνος: Μελεινίωνος Λεμ. 184, 2 .
Μελίτων:	Μελίτη, θ. Όνησάνδρου: Μελίτη Λεμ. 460, 1 .
	Μελίτων, υί. Μελίτωνος: [Μ]ελίτων Λεμ. 150, 2 .
	Μελίτων, π. Μελίτωνος: Μελί [τω]νος Λεμ. 150, 2-3 .
	Μελίτων, π. Σαμ□[- - -]: Μελίτ□[ω]νος Λεμ. 689, 2 .
	Μελίτων, π. Πνυταρίου: Μελίτωνος Λεμ. 768, 2 .
	[Μ]ελίτων Αμμ. 130, 1 .
Μεν[- - - -]:	Αμμ. 193, 2 .
Μένανδρος:	Μένανδρος, υί. Πολυστράτου: Μέ□[ναν]δρε Λεμ. 189, 1 .
Μενεκράτεια:	Μενεκράτια, θ. Μενεσθέως: Μ□[ε]ν□[εκ]ράτια Λεμ. 260, 1 .
Μενέμαχος:	Μενέμαχος, υί. Μενύλλου: Μενε μάχου Λεμ. 231, 4-5 .
Μενεσθεύς:	Μενεσθεύς, υί. Μενεσθέως: Μενεσθεϋ Λεμ. 259, 1 .
	Μενεσθεύς, π. Μενεσθέως: Μενεσθέως Λεμ. 259, 2 .
	Μενεσθεύς, π. Μενεκράτιας: Μεν□ε[σθ]έ□ως Λεμ. 260, 2 .

- Μενέστρατος: Μενέστρατος, ὁ καὶ Φιλοκράτης (ἐφήβαρχος): Μενεστρά[του] **Λευκ. 49, 6-7**.
- Μέντωρ: Τιβέριος Κλαύδιος Μέντωρ, υἱ. Κλαυδίου Μέντορος, π. Τιβερίου Κλαυδίου καὶ Τιβερίου Κλαυδίου Ἡρακλείδου, καὶ ἁ. Σεργίας Φίλας: Τιβέριος Κλαύδιος | Μέντωρ **Αμμ. 37, 3-4**. [Κλαυδίου Μέ]ντορος **Αμμ. 39, 1**. Τιβερίου Κ[λαυδίου] | Μέντορος **Αμμ. 42, 2-3**.
Κλαύδιος Μέντωρ, π. Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος **Αμμ. 37, 3**.
- Μένυλλος: Μένυλλος, υἱ. Μενεμάχου: Μένυλλε **Λεμ. 231, 4**.
- Μηνᾶς: Μηνᾶς, υἱ. Μηνοδότου: Μηνᾶς **Λεμ. 670, 1**.
- Μηνόδοτος: Μηνόδοτος, π. Ἡλιοδώρου: Μηνο[δότου] **Λεμ. 343, 1-2**.
Μηνόδοτος, π. Διοσκούρου: Μηνοδότου **Λεμ. 407, 2**.
Μηνόδοτος, π. Ἐπικτήσεως: Μηνοδότου **Λεμ. 454, 2**.
Μηνόδοτος, π. Κτήτου: Μηνόδοτε **Λεμ. 593, 1**.
Μηνόδοτος, π. Μηνᾶ: Μηνο[δ]ό[του] **Λεμ. 670, 2**.
- Μηνοδωρίς: Κλαυδία Μηνοδωρίς, γ. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους Οὔηρανιανοῦ **Αμμ. 38, 6**.
- Μηνόδωρος: Τιβέριος Κλαύδιος Μηνόδωρος, π. Κλαυδίας Οὔηρανιανῆς: Τιβερίου Κ[λαυδίου] | Μηνοδώ[ρου] **Αμμ. 42, 7-8**.
- Μητρόδωρος: Μητρόδωρος, υἱ. Μήτρωνος: Μητρόδωρε **Λεμ. 87, 1**.
Μητρόδωρος, ὁ καὶ Ἀσβόλιος (τραπεζίτης): [Μητ]ρόδωρον **Λεμ. 774, 9**. Μητρόδωρος **Λεμ. 774, 12**. Μητροδώρου **Λεμ. 774, 16**.
- Μητρῶ: Μητρῶ ἢ καὶ Σώτιον, γ. Γαΐου Τουλίου Ἐρμογένους καὶ μ. Φιλίππου: Μητρῶ **Πάφ. 85, 1**.
- Μήτρων: Μήτρων, π. Μητροδώρου: Μήτρωνος **Λεμ. 87, 2**.
- Μναςέας: Γάιος Τούλιος Φλαυιανὸς Μναςέας, υἱ. Τουλίου Ἱππάρχου καὶ ἁδ. Γαΐου Τουλίου Φλαυιανοῦ Ἱππάρχου: [Γάιος Τ]ούλιος Φλαυιανὸς Μναςέας **Λάρ. 5, 4**.

	Μνασέας, π. Τιβερίου Κλαυδίου Μνασέου Λουκίου: [Μν]ασέου Λάρ. 10, 2 .
	Μνασέας, υί. Μνασέου: [Μ]νασέαν Λάρ. 23, 2 .
	Μνασέας, υί. Ίππάρχου καὶ π. Μνασέου: Μν[ασέου] Λάρ. 23, 2 .
Μνα[σι - -]:	Λεμ. 13, 5 .
Μνήμων:	Μνήμων, π. Όνασίου: Μνή[μ]ον□[ος] Λεμ. 191, 2 .
Μοδέστα:	Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα, θ. Γαΐου Τουλίου Κρίσπου καὶ Λικιννίας Μοδέστας, έγγ. Λικιννίας Αγαπωμένης καὶ γ. Γαΐου Τουλίου Κρίσπου καὶ Γαΐου Τουλίου Αριστοδάμου: Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα Πάφ. 62, 1-2 . Τουλίαν Σακρικόλαν Πάφ. 83, (α) 2 . Λικιννία Μοδέστα, θ. Λικιννίας Αγαπωμένης καὶ γ. Γαΐου Τουλίου Κρίσπου καὶ μ. Τουλίας Σακρικόλας: Λικιννίας Μοδέστας Πάφ. 83, (α) 4 .
Μοκάπολις:	Μοκάπολις, π. Νεικαρίου: Μοκαπόλεως Πάφ. 92, 4 .
Μόρμυλος:	[Μορμύ]λου Λεμ. 781, 11-12 . Μ[ορμύ]λου Λεμ. 781, 19 . Μό(ρ)μυ[λος] Λεμ. 781, 21 . Μορμύλ□[ου] Λεμ. 781, 30 .
Μόσχος:	Μόσχος, υί. Μόσχου (άρχων): Μόσχον Αμμ. 13, 2 . Μόσχος, π. Μόσχου: Μόσχου Αμμ. 13, 2 .
Μόψος:	Μόψος, π. Αγαθοκλέους: Μοψαΐον Λάρ. 90, 1 .
Μυροῦς:	Μυροῦς, θ. Στράβωνος: Μυροῦ Λεμ. 635, 1 .
Μύρων:	Μύρων, υί. Απολλοφάνους: Μύρων Λεμ. 273, 1 .
Μύστιον:	Μύστιον, θ. Απολλωνίου: Μύστιον Λεμ. 617, 1 .
Να□[- - -]:	π. Διοτίμας: Λεμ. 463, 1 .
Νεάς:	Νεάς Λάρ. 60, 1 .
Νεικη[- - -]:	Αμμ. 170, 1 .
Νέμεσος:	Νέμεσος, π. Έπιγόνου: Νε μέσου Αβ. Πρ. 37, 4-5 .
Νέος:	Νέος, υί. Τίμωνος: Νέος Λευκ. 18, 1 .
Νεόφυτος:	Νεόφυτος, υί. Πτολεμαίου: Νεόφυτε Λεμ. 680, 1 .
Νεράτιον:	Νεράτιον Λάρ. 15, 1 .
Νεστόρις:	Νεστόριν Λεμ. 771, 3 .

Νέστωρ:	Νέστωρ ὁ αἰιδός: [Νέστ]ωρ ὁ [ἄοιδος] Πάφ. 102, 4. [N]έ[στωρ]α τὸν αἰιδίμον Πάφ. 103, 2.
Νέων:	Νέων, υἱ. Εὐδοήμου: Νέων (;) Λεμ. 713, 1.
Νέων Λεμ. 774, 11. Νέωνα Λεμ. 774, 30.
Νέων Λάρ. 175, 1.
Νίδας:	Γάιος Τούλιος Νίδας: [G. Iu]lium Nidam Άμμ. 14, 1. [Γάιον] Τούλιον Νίδαν Άμμ. 14, 4.
Νικαγορατίς:	Νικαγορατίς, γ. Ὀν[ησ - -]: Νικαγ[όρατιν] Λεμ. 55, 1.
Νίκαιος:	Νίκαιος, π. Ῥουντίας: Νεικαίου Λεμ. 345, 2.
Νίκανδρος:	Νίκανδρος, π. Τιμαγόρου: Νίκανδ[ρο]ς Πάφ. 134, 1-2.
Νίκανδρος, υἱ. Απολλωνίου: Νίκανδρος Λεμ. 84, 1.
Νικάνωρ:	Νικάνωρ, υἱ. Στασικράτους: Νεικάνωρ Λεμ. 299, 1.
Νικάνωρ, υἱ. Νικάνορος: Νικάνωρ Λάρ. 211, 1.
Νικάνωρ, π. Νικάνορος: Νικάνορος Λάρ. 211, 2.
Νικάριον:	Νεικάριον, θ. Μοκαπόλεως: Νεικάριον Πάφ. 92, 3.
Νεικάριον, θ. Δημαρίου: Νεικάρι[ον] Λεμ. 234, 1.
Νίκη:	Νίκη Λεμ. 686, 1.
Νίκη Κορνηλία:	Κο[ρνη]λίαν Νίκη Πάφ. 95, 2.
Νικήρατος:	Νικήρατος, υἱ. Νικηράτου: [N]ικ[ήρατος] Άμμ. 234, 2.
Νικήρατος, υἱ. Νικηράτου: Νικηράτου Άμμ. 234, 2.
Νικήτας:	Νικῆτα Λεμ. 89, 1.
Νικήτωρ:	[N]ικῆτωρ Λάρ. 93, 1.
Νικηφόρος:	Νικηφόρος, υἱ. Ζωσίμου: Νικειφόρε Λεμ. 746, 1.
Νικηφόρος Καρύστιος, π. Εὐτυχίδος: Νικηφόρου Λευκ. 15, 1-2.
Νικηφόρου Άμμ. 185, 1.
Νικόδημος:	Νεικόδημος Λεμ. 148, 2.
Ἀκείλιος Νικόδημος: Ἀκείλιον Νικόδημον Λάρ. 24, 1.
Νικοκλής:	[N]εικο[κλή] Λεμ. 291, 1.
Νικοκλέο[υς] Άμμ. 148, 4.
Νικόλαος:	Νικόλαος, π. Φανοκλέους: Νικολάου Άμμ. 233, 1.
Νικόπολις:	Νικόπολι Λάρ. 147, 1.

Νικῶ:	[Νικ]ῶ (;) Λεμ. 579, 1.
Νίκων:	Νίκων, π. Ζήνωνος: [Νί κωνο[ς]
Λεμ. 192, 1-2.
Νείκων Λεμ. 424, 1.
Νίκων, υἱ. Ἀρισταγόρου: Νίκων
Λεμ. 606, 1.
Νικωτύχη:	Νικωτύχη Λάρ. 123, 1.
Νομίσιος:	Λούκιος Νομίσιος, υἱ. Φλαυίου:
Λούκιον Νομίσιον Λεμ. 199, 1.
Νουμήνιος:	Νουμην[ίου] Ἄμμ. 148, 5.
Νουτίων:	Νουτίων Λάρ. 187, 1.
Νῦσος:	Νῦσος, υἱ. Ζωΐλου: Λεμ. 333, 1.
Ξεν[- - - -]:	Ἄμμ. 184, 1.
Ξενοκράτης:	Ξενοκρ[άτους (;)] Λεμ. 7, 2
Ξενόφιλος:	Ξενόφιλος, π. Δημητρίου:
Ξε νοφίλου Λεμ. 159, 4-5.
Ξεωνίς:	Ξεωνίς Λεμ. 560, 1.
Ὀκταβία:	Ὀκταβία Κλωδιανή, μ. Μ. Κανίου
Αἰλίου Μαρκελλίνου καὶ γ. Μ. Κανίου
Κυντιανοῦ: Ὀκταβία Κλωδιάνη{ι} Πάφ.
96, 5.
Ὀκτάβιος:	Ὀκτάουιος (ἰατρός): Ὀκτάουιος
Πάφ. 94, 2.	Ὀλ[- - - -] Λεμ. 588, 1.
Ὀλ[- - - -]:	
Ὀλύμπα:	Ὀλύμπ[α] Λεμ. 295, 1.
Ὀλυμπᾶς:	Ὀλυμπᾶτος Ἀβ. Πρ. 41, 1.
Ὀλυμπι[- -]:	Λάρ. 46, 1.
Ὀλυμπιανή:	Αὔρηλία Ὀνησιμιανή ἢ καὶ
Ὀλυμπιανή, θ. Αὔρηλίου Ἀρίστωνος:
Ὀλυμ πιανῆς Λάρ. 32, 13-14.
Ὀλυμπιανή Λάρ. 64, 1.
Ὀλυμπιανός:	Ὀλυμπιανός Εὐδαίμων, π.
Βεριανῆς: Ὀλυμπια νός Εὐδαίμων Λάρ.
36, 1-2.
Ὀλυνπιανὲ Λάρ. 67, 1.
Ὀλυμπιανὲ Λάρ. 89, 1.
Ὀλυμπ<ι>ανὲ Ἀβ. Πρ. 25, 1.
Ὀλυμπιάς:	Ὀλυμπιάς, θ. Ὀλύμπου: Ὀλυμπιάς
Λεμ. 311, 1.
Ὀλυμπιάς, γ. Ζωΐλου: Ὀλυμπιάς
Λεμ. 390, 1.
Ὀλυμπιάς, θ. Ὀλύμπου: Ὀλλυπιὰς
Λεμ. 630, 1.
Ὀλυπι ὰς Λευκ. 77, 4-5.
Ὀλυμπιάς, γ. Ἀφροδᾶτος: Ὀλυμπιάς
Λάρ. 62, 1.
Ὀλυμπικός:	Ὀλυμπικὲ Λάρ. 53, 1.
Ὀλύμπιος:	Ὀλύνπιε Λεμ. 645, 1.

Όλυμπίων:	Όλυμπίων Λάρ. 108, 1.
Όλυμπος:	Όλυμπος, π. Λυσίου: Όλύμπου Πάφ. 61, 4.
	Όλυμπος, π. Όλυμπιάδος: Όλύμπου Λεμ. 31, 2.
	Όλυμπος, υί. Όνησάνδρου: Όλυμπε Λεμ. 270, 1.
	Όλυμπος, υί. Φιλοκράτους: Όλυμπε Λεμ. 530, 1.
	Όλυμπος, π. Όλυμπιάδος: Όλύπου Λεμ. 630, 2.
	Όλύμπου Λάρ. 37, 4.
	Όλυμπε Λάρ. 50, 1.
	Όλυ<μ>πε Αβ. Πρ. 26, 1.
Όμιλος:	Όμιλος, υί. Δημητρίου: Όμειλ[ε] Λεμ. 529, 1.
Όμόνοια:	Όμόνοια, θ. Πνυτάτος: Όμόνοια Λεμ. 242, 1.
Όν[- - - -]:	Λεμ. 128, 1.
Όνᾶς:	Όνᾶς, υί. Είρηναίου:
[Όν]<ᾶ>ς Πάφ. 124, 3.	[Ό]νᾶ Λεμ. 566, 1.
Όνασαγόρας:	Όνασαγόρας, π. Πτολεμαίου:
	Όνα[σα][γό-ρο]υ Λευκ. 6, 5-6.
Όνασᾶς:	Όνασᾶς Λεμ. 163, 1.
	Όνασᾶ Λεμ. 523, 1.
	Όνασᾶ Λεμ. 701, 1.
	Όν[ασᾶ] Λεμ. 782, 3. Όνασᾶ Λεμ. 782, 9. Λεμ. 782, 24. Λεμ. 782, 26.
	Όνασᾶς Λεμ. 782, 17. Όνασᾶν Λεμ. 782, 29. Ό[νασᾶν] Λεμ. 782, 35.
Όνασί[ο][-]:	μ. Δημητριάς: Λεμ. 310, 2.
Όνάσιον:	Όνάσιον, θ. Μνήμωνος: Όνάσιν Λεμ. 191, 1.
	Όνάσιον, θ. Αρίστωνος: Όνάσιον Λεμ. 212, 1.
	Όνάσιον, θ. Αριστοκράτους:
	Όνάσιον Λεμ. 250, 1.
	Όνάσιν Λεμ. 547, 1.
	Όνάσ[ιν] Λεμ. 555, 1.
	Όνάσιον Λεμ. 584, 1.
	Όνάσιον, μ. Τίμωνος Λιγυροῦ:
	Όνάσιον Λεμ. 747, 2-3.
	Όνάσιον, μ. Αριστίου: Όνασίωι Λευκ. 90, 2.
Όνασις:	Όνασι Λάρ. 201, 1.
Όνασίων:	Όνασίων Λευκ. 20, 1.
Όνασος:	Όνασε Λεμ. 542, 1.
Όν[ησ - -]:	ᾶ. Νικαγοράτιδος: Λεμ. 55, 2.
Όνης:	Όνης Λεμ. 677, 1.

- Όνησα: Όνησα, θ. Φίλωνος: Όνησα **Λεμ. 229, 1**.
- Όνησανδρος: Όνήσανδρος, π. Όλύμπου: Όνησάν|δρου **Λεμ. 270, 2-3**.
 Όνήσανδρος, π. Φιλοδώρου: Όνησ(ά)νδρου **Λεμ. 292, 2**.
 Όνήσανδρος, π. Δώρου: Όνη|σάνδρου **Λεμ. 376, 1-2**.
 Ζώανδρος ὁ καὶ Όνήσανδρος, π. Μελίτης: Όνησάνδρ[ο]υ[] [τοῦ] | καὶ Ζωάνδρ[ο]υ **Λεμ. 460, 2**.
 Όνήσανδρος, π. Απολλωνίας: Όνησάνδρου **Λεμ. 474, 1**.
 Όνήσανδρος, υἱ. Ἄρταβάτου καὶ π. Ζήνωνος: Όνησάνδρου **Ἄμμ. 31, 3**.
 Όνήσανδρος **Ἄμμ. 32, 3**.
 Όνησᾶς: Όνησ[ᾶ] **Λεμ. 251, 1**.
 Όνησ[ᾶ (;)] **Λεμ. 386, 1**.
 Όνησᾶς, υἱ. Σκλαβάτος: Όνησᾶ **Λεμ. 511, 1**.
 Όνησ[ᾶ (;)] **Λεμ. 553, 1**.
 Όνησᾶ **Λάρ. 190, 1**.
 Όνησᾶτος **Ἀβ. Πρ. 40, 1**.
 Όνησικλῆς: Όνησικλῆς, υἱ. Ἐλλοφίλου: Όνησικλῆν **Λεμ. 4, 6**.
 Όνησικλῆς, υἱ. Όνησικλέους: [Ό]νησικλ[ῆς] **Λεμ. 296, 1**.
 Όνησικλῆς, π. Όνησικλέους καὶ Τιμω[- -]: Όνησικ[λέους] **Λεμ. 296, 2**.
 Όν[η]σι[κλέ]ους **Λεμ. 296, 5**.
 Όνησικλῆς, υἱ. Όνησικλέους: Ωνηση|κλῆ **Λεμ. 736, 1-2**.
 Όνησικλῆς, π. Όνησικλέους: Ωνισ|σ[ικλέους] **Λεμ. 736, 2-3**.
 Όνησικράτης: Τιβέριος Κλαύδιος Όνησικράτης, υἱ. Όνησικράτους (ἄρχων, γραμματεὺς, γυμνασίαρχος): Τιβέριον | Κλαύδιον | Όνησικράτην **Πάφ. 5, 1-3**.
 Όνησικράτης, π. Τιβερίου Κλαυδίου Όνησικράτους: Όνησικράτους **Πάφ. 5, 2**.
 Όνησικράτης, π. Δημητρίου: [Ό]ν[η]σικράτους **Λεμ. 246, 2**.
 Όνησικράτης, π. Δημητρίου: Όνησικράτου **Λεμ. 425, 2**.
 Όνησικράτης, π. Στησικράτους: Όνησίκρα-τες **Λεμ. 604, 1**.
 Όνησικράτη **Λευκ. 65, 1**.
 Όνησικράτης, π. Τιμοκύπρου: Όνη|σικράτου **Λευκ. 77, 1-2**.
 Όνησικ[ρ]ά|τη **Λάρ. 165, 1-2**.

- Ὀνήσιλος: Τίτος Αὐρήλιος Τίμων Ὀνήσιλος
 Ἐτερειδίων, άν. Σεργίας Δημητριάς: Τ.
 Αὐρή(λιον) Τείμωνα Ὀνήσιλον
 Ἐτ[ε]ρειδ[ί]ω[ν]α **Πάφ. 11**, 1-2.
 Ὀνήσιλος, π. Τίμωνος: Ὀνησίλου
Λεμ. 57, 4.
- Ὀνησίμη: Ὀνησίμη **Λευκ. 77**, 3-4.
- Ὀνησιμιανή: Αὐρηλία Ὀνησιμιανή ἢ καὶ
 Ὀλυμπιανή, θ. Αὐρηλίου Ἀρίστωνος:
 Αὐρ. Ὀνησιμιανῆς **Λάρ. 32**, 11-12.
- Ὀνήσιμος: Ὀνήσιμε **Λάρ. 54**, 1.
 Ὀνήσιμε **Λάρ. 156**, 1.
- Ὀνησίς: Ὀνησεῖ[ς] **Λεμ. 228**, 1.
 Ὀνησίς, θ. Ζώιλου: Ὀνησίς **Λεμ.**
585, 1.
- Ὀνησιφόρος: Ὀνησιφόρος, υῖ. Ἀγαθητύχης:
 Ὀνησιφόρε **Λεμ. 388**, 1.
- Ὀνησος: Ὀνησος, π. Διδύμου: Ὀνήσου **Λεμ.**
175, 2.
- Ὀρόντης: Ὀρόντης, υῖ. Ὀρόντου
 (γυμνασίαρχος): Ὀρόντου **Κερ. 14**, 5.
 Ὀρόντης, π. Ὀρόντου: Ὀρόντου
Κερ. 14, 5.
- Οὐηρανιανός: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς
 Οὐηρανιανός (γυμνασίαρχος,
 ἀγwnοθέτης, ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου καὶ
 πρεσβευτής): Σέρουιον Σουλπίκιον |
 Παγκλέα Οὐηρανιανὸν **Λάρ. 179**, 1-2.
Ἀμμ. 31, 1-2. **Ἀμμ. 32**, 1-2. [Σερουίου
 | Σουλπικίου Πα]γκλέους Οὐη[ρα]νιανοῦ]
Ἀμμ. 5, 6-7. Σέρουιον Σο[υλ]πικιον] |
 Παγκλέα [Οὐηρανιανὸν] **Ἀμμ. 27**, 1-2.
 [Σερουίου Σου]λ[πι]κίου [Παγκλέους
 Οὐηρανιανοῦ] **Ἀμμ. 28**, 6. [Σέρουιον
 Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Οὐηρανιανὸν]
Ἀμμ. 29, 1. [Σέρουιον Σουλπί]κιον
 Παγκλέ[α] | [Οὐηρανιανὸν] **Ἀμμ. 30**, 1-
 2. [Σέρουιον Σουλπί]κ[ι]ον Π[αγκλέα
 Οὐηρανιανὸν] **Ἀμμ. 33**, 1. [Σέρ]ουιο[ν
 ν Σου]λ[πι]κ[ί]κιον | [Παγ]κλέ[α
 Οὐηρ]α[ν]ια[ν]όν] **Ἀμμ. 34**, 1-2.
 [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο[ν] | [Παγκλέα
 Οὐηρανιανὸν] **Ἀμμ. 35**, 1-2. [Σερουίου
 Σ]ουλπικίου | [Παγκλέ]ο[υ]ς
 Οὐηρανιανοῦ **Ἀμμ. 36**, 2-3. Σερο[υ]ίου |
 Σουλπικίου Παγκλέους Οὐηρα[ν]ια[ν]οῦ
Ἀμμ. 37, 1-2. Σερουίου Σουλ[πι]κίου] |
 Παγκλέους Οὐηρα[ν]ια[ν]οῦ] **Ἀμμ. 38**, 2-3.
 Σουλπίκιος [Παγκλῆς Οὐηρανιανός] **Ἀμμ.**

- 96**, 1· [Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς Ούηρανιανός] **Αμμ.** **97**, 2· Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανόν **Αμμ.** **234**, 1·
- Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλῆς Ουηρανιανός, ἀ. Κλαυδίας Μηνοδαρίδος καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους: Τιβερίου Κλαυ[δίου] | Παγκλέους Ούηρανιαν[οῦ] **Αμμ.** **38**, 5-6· Τιβερίου Κλαυδίου Π[αγκλέους] | Ούηρανιανοῦ **Αμμ.** **40**, 2-3· Κλαυδίου [Παγκλέους] | [Ούηρανιανοῦ] **Αμμ.** **41**, 1-2·
- Παγκλῆς: Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλῆς, υἱ. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους Ούηρανιανοῦ καὶ π. Σεργίας: Τιβέριον Κλαύδιο[ν] | Παγκλέα **Αμμ.** **40**, 1 καὶ 4· [Τιβέριον Κλαύδι]ον | [Πα]γκλέ[α] **Αμμ.** **41**, 1-2· [Τιβερίου] | Κλα[υδίου] | Π[αγκλέους] **Αμμ.** **43**, 1-3·
- Πανκράτης: Πανκράτ[η] **Λεμ.** **697**, 1·
- Πάλμας: Πάλμα[τος] **Αμμ.** **162**, 1-3·
- Πάμφιλος: Πάνφιλε **Λευκ.** **22**, 1·
- Πάντανδρος: Πάντανδρος, υἱ. Τσιδώρου: [Πάν]τανδρο[ς] **Λεμ.** **392**, 1·
- Πανταυχιανός: Γ. Ούμμίδιος Κουαδράτος Πανταυχιανός (ἀρχιερεύς), υἱ. Γαίου Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: Γάιον Ούμμίδιον Τηρητίνα Κουαδράτον τὸν καὶ Πανταυχιανὸν **Πάφ.** **90**, 2-4·
- Πάνταυχος: Γάιος Ούμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, υἱ. Γαίου Ούμμιδίου Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας Ἀφρα[ρίου] / Κλαυδίας Ῥοδοκλείας (γυμνασίαρχος καὶ ἀρχιερεύς): [Γάιον Οὔ]μμίδιον Πάνταυχον [Κουαδρατια-νό]ν **Πάφ.** **4**, 1-2· Γάιον Ούμμίδιον Πάνταυχον Κουαδρατιανὸν **Πάφ.** **89**, 2-3· Γαίου | Τηρητίνα | Ούμμιδίου Πανταύχο[υ] **Πάφ.** **90**, 4-6·
- Παντίσχεινος: Μ. Τίτι[ος] (;) Παντί[σχεινος] (τεχνάρχης) **Αμμ.** **108**, 1-2·
- Παπεῖς: Παπεῖς, υἱ. Παπεῖτου (ταμίας): Παπεῖτου **Πάφ.** **77**, 2· Παπεῖς, π. Παπεῖτου: Παπεῖ[του] **Πάφ.** **77**, 2·
- Πασικίνης: Πασικίνη **Λάρ.** **85**, 1·
- Πασικράτεια: Πασικράτια **Λευκ.** **106**, 1·
- Πασικράτης: Πασικράτης, π. Φίλας: Πασικράτου **Λεμ.** **154**, 2·

	Πασικράτης Λεμ. 172, 2 .
	Πασικράτης, υί. Πασικράτους:
	Πασ[ικ]ράτη Λεμ. 433, 1 .
	Πασικράτης, π. Πασικράτους:
	Πασ[ικ]ρά-τους Λεμ. 433, 1 .
	Πασιχράτη Λευκ. 64, 1 .
Πασινίκη:	Πασινείκη, θ. Άρίστωνος καὶ ἔγγ.
Χαρίτωνος: Πασινείκη Λεμ. 327, 1 .
Πατερ(- - -):	Άμμ. 188, 1 .
Πατροκλής:	Πατροκλής, υί. Πατροκλέους καὶ
ἄ. Ἀπολλωνίας (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς
Τύχης): Πατροκλέα Πάφ. 101, 4 .
	Πατροκλής, π. Πατροκλέους:
	Πατροκλέους Πάφ. 101, 4 .
Πάτρων:	Πάτρων, υί. Άρίστωνος: Λεμ. 153,
2 .
Παῦλα:	Παῦλα, μ. Βακχίδος: Παύλας Λεμ.
458, 2 .
Πείθουσα:	Πείθουσα, μ. Λουκίου: Πειθούσης
Λεμ. 459, 2 .
Πεισίστρατος:	Πει[σί]στρατε Λάρ. 63, 1 .
Περιγένεια:	Περιγένια Λάρ. 169, 1 .
Πειθέρω:	Πειθέρω, π. Διονυσίας:
	Πι θέροτος Λεμ. 464, 1-2 .
Πίνδαρος:	Πίνδαρος, υί. Πινδάρου: Πίνδαρε
Λεμ. 208, 1 .
	Πίνδαρος, π. Πινδάρου: Πινδάρου
Λεμ. 208, 1 .
Πίννιος:	Πίννιος Ἐσπιτιοῦτος Πάφ. 42, 1 .
Πίστος:	Πίστε Λεμ. 613, 1 .
Πίστων:	Πίστων Λάρ. 92, 1 .
Πλαδύναμις:	Πλαδύναμις, μ. Εὐτυχίδος:
Πλ α δ υ νά μ ε ω ς Λεμ. 350, 1 .
	Πλαδύναμις, μ. Ἀριστείδου:
Πλαδυνάμεος Λεμ. 651, 2 .
Πλουθυγία:	Πλουθυγία, θ. Ἀσμένου: Πλουθυγία
Λεμ. 380, 1 .
Πλοῦς:	[Ἀπολλώ]νιος ὁ καὶ Πλοῦς
(ἀρχιερεὺς διὰ βίου τοῦ Ἀύγουστου):
Πλοῦν Πάφ. 76, 2 .
Πνυτάριον:	Πνυτάριον, θ. Τιμοκλέους:
[Π]νυτάριν Λεμ. 498, 1 .
	Πνυτάριον, θ. Μελίτωνος:
Πνυτάριον Λεμ. 768, 1 .
	Πνυτάριον, θ. Ἰππάρχου καὶ γ.
Ἀσκληπιοδώρου: Πνυτάριον Λάρ. 4, 1 .
	Πνυτάριον, μ. Δημητρίου καὶ γ.
Ἀριστάνδρου: Πνυτάριον Άμμ. 17, 3 .
Πνυτᾶς:	Πνυτᾶς, π. Ὀμόνοιας: Πνυτᾶτος
Λεμ. 242, 2 .
	Πνυτᾶ Λεμ. 370, 1 .

	Πνυτιᾶ Λευκ. 50, 1.
Πνυτοκράτης:	Πνυτοκράτης, υἱ. Πνυτοκράτους:
Πν[υ]τ[ό]κρ[α]-[τες] Λεμ. 252, 1.
Πνυτοκράτης, π. Πνυτοκράτους:
Πνυ[τ]ο-κρ[ά]τ[ους] Λεμ. 252, 2.
Πνυτοκράτη Λεμ. 337, 1.
Πνυτοκράτης (ιατρός):
Π[υ]νυτοκράτους Αμμ. 5, 3-4.
Πο[- - - -]:	π. Διον[υσίου ἢ -υσίας]: Λεμ. 508, 2.
Πόδων:	Πόδων, π. Ἀρίστωνος καὶ παπ.
Ζωίλου: Πόδωνος Λεμ. 332, 1.
Πολύκαρπος:	Πολύκαρπε Λεμ. 385, 1.
Πολύκτητος:	Πολύκτητος, υἱ. Τίμωνος
(κεραμεύς): Πολύκτ[ητος] Λεμ. 63, 2.
Πολύστρατος:	Πολύστρατος, π. Μενάνδρου:
Πολυ[σ]τ[ρά]του Λεμ. 189, 2.
Πολυχρόνιος:	Πολυχρόνι Λεμ. 541, 1.
Πολφυρίδης:	Πολφυρίδη, π. Απολλωνίου:
Πολφυρίδη Λεμ. 211, 2.
Ποπλία:	Ποπλία Λεμ. 647, 1.
Πόπλιος:	Πόπλιος (ιερεύς): Ποπλί <u>ου</u> Λεμ. 145, 2.
Ποσειδώνιος:	Ποσειδώνιος, υἱ. Ἐρμοφάντου:
Ποσιδώνιε Κερ. 20, 1.
Ποτάμων:	Γάιος Τούλιος Ποτάμων, π. Γαίου
Τουλίου Ποτάμωνος: Γαίου Τουλίου
Ποτάμωνος Πάφ. 83, 3-4.
Γάιος Τούλιος Ποτάμων, υἱ. Γαίου
Τουλίου Ποτάμωνος καὶ ἑγγ. Λικιννίας
Ἀγαπωμένης: Γάιον Τούλιον Ποτάμωνα
Πάφ. 83, 2. Γάιον Τού]λιον
Πο[τ]άμω[να] Πάφ. 84, 3.
Πραπίς:	Πραπίς Λεμ. 698, 1.
Πρέπων:	Πρέπων Λεμ. 301, 1.
Πριμαρία:	Πρειμαρία Λάρ. 41, 1.
Πριμιγένεια:	Προιμιγένηα Λάρ. 200, 1.
Πρῆμος:	Πρῆμος, υἱ. Γάμου: Π[ρ]ῆ[μ]ε[σ]
Λεμ. 264, 1.
Πρόκλα:	Πρόκλα, μ. Μ. Αύρηλίου Κρατέρου:
Πρόκλ[α] Λεμ. 43, 6.
Πρόκλα Λεμ. 82, 1.
Πρόκλος:	Πρῶκλαι Λάρ. 120, 1.
Πρόκτυος:	Πρόκτυος Λάρ. 183, 2.
ΠΡΟΤΟΤΥ[- -]:	Λάρ. 202, 1.
Πρωτ[ο] [- - -]:	Λεμ. 457, 1.
Πρώταρχος:	Πρώταρχε Λεμ. 336, 1.
Πρωτάρχο[υ] Αμμ. 5, 1.
Πρωτόκτητος:	Πρωτόκτητε Λάρ. 44, 1.
Πρωτόκτητε Αμμ. 236, 1.

Πρωτοτέλης:	Πρωτοτέλης Λεμ. 79, 1.
Πτολέμα:	Πτολέμα, θ. Ἡροδότου: Πτολέμα Λεμ. 360, 1.
Πτολεμαῖος:	Πτολεμαῖος, υἱ. Πτολεμαίου: Π[το]λεμαῖ Λεμ. 323, 1.
Πτολεμαῖος, π. Πτολεμαίου: Πτ[ολε]μαῖου Λεμ. 323, 1-2.
Πτολομαῖος, υἱ. Πτολομαίου: Πτολομαῖ Λεμ. 536, 1.
Πτολομαῖος, π. Πτολομαίου: Πτολομαίου Λεμ. 536, 2.
Πτόλμος, υἱ. Πτολμέου: Πτόλμε Λεμ. 616, 1.
Πτόλμος, π. Πτολμέου: Πτολμέου Λεμ. 616, 2.
Πτολμέου Λεμ. 629, 2.
Πτολεμαῖος, π. Νεοφύτου: Πτολεμαίου Λεμ. 680, 2.
Πτολεμαῖος, υἱ. Ὀνασαγόρου: Π[το]λεμαῖος Λευκ. 6, 4-5.
Πτολεμαῖος, π. Ἐπαφροδίτου: Πτο<λε>μαῖου Αβ. Πρ. 12, 2.
Πύγμαχος:	Πύγμαχος Λεμ. 408, 1.
Πωλίων:	Πωλίων Λάρ. 94, 1.
Ῥεστιτοῦτος:	Πίννιος Ῥεστιτοῦτος Πάφ. 42, 1.
Ῥηγίνα:	Σεργία Αὐρηλία Ῥηγίνα (ὑπατική): [Σεργίαν] Αὐρηλ[ία]ν Ῥηγεῖ ναν Πάφ. 102, 2-3. Ῥηγίνα Πάφ. 103, 3. [Σε]ργίαν Αὐ[ρηλί]αν Ῥηγεῖ [ναν] Λεμ. 26, 1-3.
Ῥηγεῖνα Λάρ. 143, 1.
[Ῥηγ]ῖν[ε] Λεμ. 577, 1.
Ῥητορικός:	Ῥητορικός Λεμ. 54, 2.
Ῥοδ[- -]:	Πάφ. 93, 3.
Ῥοδοίχης:	Ῥοδοίχης, υἱ. Ἡλιοδώρου, Λεμ. 436, 1.
Ῥοδόκλεια:	Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον (ἀρχιέρεια), θ. Τεύκρου καὶ γ. Γαῖου Οὐμμιδίου Κουαδράτου καὶ μ. Γαῖου Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: [Κλαυδ]ία Ἀφά[ριον] Πάφ. 4, 6. Κλαυδία Ῥοδόκλεια Πάφ. 89, 5. Κλαυδία Ἀφάριον Πάφ. 90, 8.
Ῥοδοκλῆς:	Ῥοδοκλῆς ὁ καὶ Στασικράτης (ἀρχιερεὺς τῆς νήσου τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας καὶ ἀγυνοθέτης), υἱ. Ῥοδοκλέους καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Τεύκρου: Ῥοδοκλέα

- τὸν καὶ Στασικράτην **Πάφ. 63, 3**.
 Ῥοδοκλέους **Πάφ. 78, 2**.
 Ῥοδοκλέους, π. Ῥοδοκλέους, **Πάφ. 78, 2**.
- Ῥόδων: Ῥόδων, υἱὸς Κτησίωνος (ἱερεὺς):
 Ῥώδωνος **Λεμ. 145, 6**.
 Ῥόδων **Λάρ. 171, 1**.
- Ῥουντία: Ῥουντία, θ. Νικαίου: Ῥουντία
Λεμ. 345, 1.
- Ῥοῦφος: Γάιος Γερελλανὸς Ῥοῦφος, π.
 Γαίου Γερελλανοῦ Καπίτωνος, Γαίου
 Γερελλανοῦ Ῥούφου καὶ Γαίου
 Γερελλανοῦ Γελλιανοῦ (ἄρχων), **Λάρ. 8, 5**.
 Γάιος Γερελλανὸς Ῥοῦφος, υἱ.
 Γαίου Γερελλανοῦ Ῥούφου: Γάιος |
 Γερελλανὸς Ῥοῦφος (;) **Λάρ. 8, 6-7**.
- Σα[- - - -]ν: **Λεμ. 683, 1**.
- Σα□μ[- - -]: θ. Μελίτωνος: **Λεμ. 689, 1**.
- Σαμβίων: Σαμβίων, υἱ. Δημητρίου: Σαμβίων
Λεμ. 641, 1.
- Σάμβων: Σάμβων, υἱ. Σάμβωνος: Σάμβων
Λεμ. 162, 2.
 Σάμβων, π. Σάμβωνος: Σάμβωνος
Λεμ. 162, 3.
 Σάμβων, π. Κράτητος: Σάμβωνος
Λεμ. 590, 1.
 Σάμβων, π. Φιλωνίωνος: Σάμβωνος
Λεμ. 599, 2.
 Σάμβων **Λεμ. 640, 1**.
 Σάμβωνος **Λεμ. 675, 1**.
 Σάμβων, π. Ἀπολλωνίας: Σάμβωνος
Λεμ. 744, 2.
- Σαραπίων: Σαραπίων, υἱ. Φιλάγρου: Σαραπίων
Λεμ. 402, 1.
- Σε[- - - -]: **Ἄμμ. 98, 3**.
- Σεκοῦνδα: Σεκόνδα, θ. Ἀπολλωνίου: Σεκόνδα
Λεμ. 710, 1.
- Σεκοῦνδος: Σεκοῦνδου **Λάρ. 30, 3**.
- Σελευκίων: Σελευκίων, υἱ. Σελεύκου:
 Σελευκίων **Κερ. 16, 1**.
- Σέλευκος: Σέλευ[κε] **Λευκ. 78, 1**.
 Σέλευκος, π. Σελευκίωνος:
 Σελεύκου **Κερ. 16, 1**.
- Σέμνη: (Σ)έμνη **Λεμ. 668, 1**.
 Σέμνη **Ἄβ. Πρ. 33, 1**.
- Σέξτος: Σέξτος Κορνήλ[ιος] | Τυχικὸς **Λεμ. 62, 3-4**.

- Σεραπιάς: Σεραπιάδα, γ. Μαρίωνος:
 [Σε]ραπ[ιάδαν] **Λεμ. 778, 4**.
 Σεραπιάδαν **Λεμ. 778, 6**. **Λεμ. 778, 11**.
Λεμ. 778, 24. Σερ[α]πιάδαν **Λεμ. 778,**
 17-18. [Σε]ραπιάδαν **Λεμ. 778, 28**.
 [Σ]εραπιάδος **Λεμ. 778, 35**.
- Σεραποῦς: Σεραποῦς, θ. Ανικῆτου: Σεραποῦ
Λεμ. 371, 1.
- Σεραπόνυμος:
 Σε[ραπ]ων|[ύ]μου **Λευκ. 11, 2-3**.
- Σέρβιος: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς
 Οὔηρανιανός (γυμνασίαρχος,
 ἀγανοθέτης, ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου καὶ
 πρεσβευτής): Σέρουιον Σουλπίκιον |
 Παγκλέα Οὔηρανιανὸν **Λάρ. 179, 1-2**.
Αμμ. 31, 1-2. **Αμμ. 32, 1-2**. [Σερούιου
 | Σουλπικίου Πα]γκλέους Οὔη[ρανιανοῦ]
Αμμ. 5, 6-7. Σέρουιον Σο[ουλπίκιον] |
 Παγκλέα [Οὔηρανιανὸν] **Αμμ. 27, 1-2**.
 [Σερούιου Σου]λ[πι]κίου [Παγκλέους
 Οὔηρανιανοῦ] **Αμμ. 28, 6**. [Σέρουιον
 Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Οὔηρανιανόν]
Αμμ. 29, 1. [Σέρουιον Σουλπίκ]ιον
 Παγκλέ[α] | [Οὔηρανιανόν] **Αμμ. 30, 1-**
 2. [Σέρουιον Σουλπίκ]ι[ον] Π[αγκλέα
 Οὔηρανιανόν] **Αμμ. 33, 1**. [Σέρ]ουιο[ν
 ν Σου]λ[πι]κ[ίου] | [Παγ]κλέ[α
 Οὔηρ]α[νιανόν] **Αμμ. 34, 1-2**.
 [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο[ν] | [Παγκλέα
 Οὔηρανιανόν] **Αμμ. 35, 1-2**. [Σερούιου
 Σ]ουλπικίου | [Παγκλέ]ο[υ]ς
 Οὔηρανιανοῦ **Αμμ. 36, 2-3**. Σερο[σί]ου |
 Σουλπικίου Παγκλέους Οὔηρανι[α]νοῦ
Αμμ. 37, 1-2. Σερούιου Σουλ[πικίου] |
 Παγκλέους Οὔηραν[ιανοῦ] **Αμμ. 38, 2-3**.
 Σουλπίκιος [Παγκλῆς Οὔηρανιανός] **Αμμ.**
96, 1. [Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς
 Οὔηρανιανός] **Αμμ. 97, 2**. Σέρουιον
 Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανὸν **Αμμ.**
234, 1.
- Σεργία: Σεργία Δημητρία, γ. Τ. Αὔρηλιου
 Τίμωνος Ὀνησίλου: Σεργία |
 Δη[μ]η[τρι]α **Πάφ. 11, 2-3**.
 Σεργία Δημητρία, ἀδ. Λουκίου
 Σεργίου Ἀρριανοῦ: **Πάφ. 66, 3**.
 Σεργία Αὔρηλία Ἐηγίνα (ὑπατική):
 [Σεργίαν] Αὔρηλ[ία]ν Ἐηγεῖ[ναν] **Πάφ.**
102, 2-3. Ἐηγίνα **Πάφ. 103, 3**.
 [Σε]ργίαν Αὐ|[ρηλί]αν Ἐηγεῖ|[ναν] **Λεμ.**
26, 1-3.

- Σεργία Φίλα, θ. Σερουίου
 Σουλπικίου Παγκλέους Ούηρανιανοῦ:
 Σεργί[αν Φί]λαν **Αμμ. 37, 1**· Σεργίαν
 Φίλαν **Αμμ. 38, 1**·
- Σεργία, θ. Τιβερίου Κλαυδίου
 Παγκλέους: Σεργ[ίαν] **Αμμ. 43, 3**·
- Σίλλις: Σίλλις, π. Ασκληπιοδώρου:
 Σίλλιδος **Λάρ. 4, 3**·
- Σκλαβᾶς: Σκλαβᾶς, π. Ὀνησᾶτος: Σκλαβᾶ
Λεμ. 511, 2·
- Σπορίων: Σπορίωνος **Αμμ. 168, 1**·
- Στασικράτης: Ῥοδοκλῆς, υἱ. Ῥοδοκλέους, ὁ καὶ
 Στασικράτης (ἀρχιερεὺς τῆς νήσου καὶ
 ἀγνοθετής): Στασικράτην **Πάφ. 78, 3**·
- Στασικράτης, π. Νικάνορος:
 Στασικράτου **Λεμ. 299, 2**·
- Στασικράτης, υἱ. Ἀπολλωνίου:
 Στασικράτη **Λεμ. 520, 1**·
- Στασικράτης, υἱ. Ἀπολλωνίου:
 Στασικράτ[η] **Λεμ. 598, 1**·
- Στασικράτης (γυμνασίαρχος):
 [Στασ]ικράτην **Αμμ. 21, 1**·
- Στασικράτης, υἱ. Ἐμπύλου
 (ἀγορανόμος): [Στασικρά]της **Αμμ. 94, 2**·
- Στασίνικος: Στα(σ)ίνεικε **Λευκ. 97, 1**·
- Στάσιον: Στάσιον, θ. Φιλοκράτους: Στάσιον
Λεμ. 516, 1·
- Στέφανος: Στ[έφανε (;)] **Λεμ. 576, 1**·
- Στέφανε **Λευκ. 85, 1**·
- Στησικράτης: Στησικράτης, π. Ὀνησικράτους:
 Στησικρά-του **Λεμ. 604, 2**·
- Στράβων: Στράβων, π. Μυροῦς: Στράβωνος
Λεμ. 635, 1·
- Σύμμαχος: Σύμμαχε **Λάρ. 193, 1**·
- Σφυρίδων: Σφυρίδων **Πάφ. 35, 1**·
- Σφυρίδωνος: **Πάφ. 113, (β) 1-2**·
- Σφυρίδων, υἱ. Εὐφωτίου:
 Σφυρίδων|ος **Αμμ. 173, 1-3**·
- Σφυρίδων|νος **Αμμ. 175, 1-3**·
- [Σφυρίδω;]νος **Αμμ. 176, 1**·
- Σω[- - -]: **Λεμ. 688, 1**·
- Σώανδρος: Σώανδρου **Αμμ. 161, 1**·
- Σώδαμος: Σώδαμε **Λεμ. 312, 1**·
- Σώδαμος, υἱ. Σωδάμου
 (γυμνασίαρχος καὶ ἀγορανόμος):
 Σώδαμον **Λάρ. 18, 1**·
- Σώδαμος, π. Σωδάμου: Σωδάμ[ου]
Λάρ. 18, 1·
- Σωζομένιον: Σοζομένιν **Λεμ. 547, 3**·

Σωζομενός:	Σωζομενός Λεμ. 169, 2.
Σοζ[ομενοῦ] Λεμ. 776, 3.
Σοζομενοῦ Λεμ. 776, 16. Λεμ. 776, 25.
Λεμ. 776, 26. Σοζομενός Λεμ. 776, 17.
Σοζομεν [ὸ]ν Λεμ. 776, 28-29.
Σοζομενὸν Λεμ. 776, 35.
Σώζουσα:	Σώζουσ[α] Πάφ. 18, 2.
Σώζουσα Λεμ. 487, 1.
Σώζων:	Σῶζο[ν] Λεμ. 417, 1.
Σωκράτης:	Σωκράτης, π. Ἀπολλωνίας:
Σωκράτους Λεμ. 468, 1.
Σωκράτης, π. Ἀπολλωνίας:
Σωκράτους Λεμ. 591, 1.
Σωκράτης, π. Ἀρτεμοῦς: Σωκράτου
Λεμ. 673, 2.
Σώπατρος:	Σώπατρε Λάρ. 122, 3.
Σώσανδρος:	Σώσανδρος, υἱ. Ἀρισταγόρου:
Σώσανδρον Πάφ. 131, 2.
Σωσίβιος:	Σωσίβιος, υἱ. Καπίτωνος: Σωσίβιε
Αβ. Πρ. 15, 1.
Σωσικλῆς:	Σωσικλῆς, π. Θεογένους:
Σωσικλέους Λεμ. 465, 2.
Σώσιππος:	Σώσιπ(π)ε Λευκ. 67, 1.
Σωσίωρος (;):	Σωσίωρ ε Λάρ. 170, 1-2.
Σῶσος:	Σῶσος, π. [- -]ου (ἀγορανόμου,
προνοητοῦ καὶ δεκαπρώτου): Σώσου
Αμμ. 69, 3.
[Σ]ώσου Αμμ. 148, 2.
Σώτερος:	Ζώιλος Σώτερος, π. Ζωίλου καὶ
παπ. Μαρκίας: Ζωίλου Σωτέρου Λάρ. 99, 2-3.
Σωτήρ:	[Σ]ωτήρ Λεμ. 572, 1.
Σωτήρ Λεμ. 752, 1.
Σω[τ]ηρ[- -]:	Λεμ. 314, 1.
Σωτηρᾶς:	Σωτηρᾶ Αμμ. 134, 1.
Σωτηρία:	[Σο]τηρίας Λεμ. 780, 12. Σοτηρία
Λεμ. 780, 21. [Σοτ]η{τ}ρίαν Λεμ. 780, 34-35.
Σωτηρία Αβ. Πρ. 24, 1.
Σωτηριανή Λεμ. 556, 1.
Σωτηριανός: Σωτηριανὸς καὶ Λίμβαρως:
Σοτηριανὸν Λεμ. 770, 6. Λεμ. 770, 9.
Λεμ. 770, 38. Σο[τηριανὸ]ν Λεμ. 770, 17-18. Σοτηριανο[ῦ] Λεμ. 770, 42.
Σωτήριχος:	Σωτήριχος, υἱ. Ζωσιλάου Θρακῶς:
Σωτήριχε Λεμ. 524, 1.
Σωτηροῦς:	Σωτηροῦ Λάρ. 196, 1.

- Σώτιον: Μητρώ, ἡ καὶ Σώτιον, γ. Γαΐου
Τουλίου Ἐρμογένους καὶ μ. Φιλίππου:
Μητρὸν | ἡ καὶ Σώτιον **Πάφ. 85**, 1-2·
- Σωτίων: Σωτίων, π. Κρατοῦδος: Σωτίωνος
Λεμ. 293, 1-2·
- Σῶτος: Σῶτος, υἱ. Ἀσκληπιάδου: Σώτου
Κερ. 14, 8·
- Σωφροσύνη: [Σ]ω[φρο]σ[ύ]νη **Λεμ. 357**, 1·
- Τέρπη: Τέρπη, θ. Μαρίωνος: Τέρπη **Λεμ. 263**, 1·
- Τερτία: Τερτία, μ. Κρισπίου καὶ γ.
Διονύσου: Τερτία **Πάφ. 27**, 5·
Τερτία, μ. Εὐτυχίδος: Τερτία<ς>
Λεμ. 518, 2·
- Τεῦκρος: Τεῦκρος, π. Κλαυδίας Ῥοδοκλείας
Ἀφαρίου: [Τ]εῦκρου **Πάφ. 4**, 6·
Τεῦκρου **Πάφ. 90**, 9·
Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, υἱ.
Τιβερίου Κλαυδίου Ῥοδοκλέους
(ἀρχιερεὺς Ἀφροδίτης): [Τιβέριον
Κλ]αύδιον Τε[ῦκρον] **Πάφ. 63**, 2·
Τεῦκρος, π. Τιβερίου Κλαυδίου
Ῥοδοκλέους καὶ παπ. Τιβερίου
Κλαυδίου Τεῦκρου: [Τεῦκ]ρ[ου] **Πάφ. 63**,
4·
Τεῦκρος, π. Διαγόρου: Τεῦκρου
Ἀμμ. 82, 2·
- Τήρης: Τήρης, π. Ἐρωτείου: Τήρους **Λεμ. 271**, 2·
- Τιβέριος: [Τ]ι[βέρι]ο[ν] (;): **Λεμ. 130**,
1-2·
Τιβ[έριον] **Ἀμμ. 46**, 1·
- Τιβέριος Κλαύδιος: Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης,
υἱ. Ὀνησικράτους (ἀρχων, γραμματεὺς,
γυμνασίαρχος): Τιβέριον | Κλαύδιον |
Ὀνησικράτην **Πάφ. 5**, 1-3·
Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, υἱ.
Τιβερίου Κλαυδίου Ῥοδοκλέους
(ἀρχιερεὺς Ἀφροδίτης) καὶ ἐγ.
Τεῦκρου: [Τιβέριον Κλ]αύδιον
Τε[ῦκρον] **Πάφ. 63**, 2·
Τιβέριος Κλαύδιος Ῥοδοκλῆς, υἱ.
Τεῦκρου καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου
Τεῦκρου: [Τιβερίου Κλαυ]δίου
Ῥοδοκ[λέους] **Πάφ. 63**, 3·
Τιβέριος Κλαύδιος Αἰνείας, υἱ.
Τι(βερίου) Κλαυδίου Αἰνείου:
Τι(βέριον) Κλαύδιον | Αἰνείαν **Κερ. 2**,
1 καὶ 3·

Τιβέριος Κλαύδιος Αίνείας, π.
Τιβερίου Κλαυδίου Αίνείου: Τι(βερίου)
| Κλαυδίου Αίνείου **Κερ. 2**, 1-2·

Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινός
Ἱππαρχος (ἱερομνήμων, ἀρχιερεὺς διὰ
βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς Συγκλήτου,
ἀγυνοθέτης τετράκις, γραμματεὺς
βουλῆς καὶ δήμου καὶ ἀρχῶν τῆς
πόλεως): Τιβέριον Κλαύδιον
Νικοπολινὸν Ἱππαρχ[ον] **Λάρ. 8**, 1·

Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος Τοῦστος
(ἀρχιερεὺς τῆς νήσου): Τιβέριον
Κλαύδιον | Ὑλ(λ)ον (;) Τοῦστον **Λάρ. 9**,
2-3·

Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας
Λούκιος, υἱ. Μνασέου (ἀρχιερεὺς):
Τιβέριον | Κλαύ[διον] ... | ...
[Μνασ]έαν Λούκιον **Λάρ. 10**, 1-3·

Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδῶρος, υἱ.
Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδῶρου καὶ ἄ.
Γεγανίας Λουκιφέρας (ἀρχῶν τῆς
πόλεως, πρεσβευτῆς καὶ πολλακίς
γυμνασίαρχος): Τιβέριον Κλαύδιον |
Τσιδῶρον **Λάρ. 38**, 1 καὶ 2·

Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδῶρος, π.
Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδῶρου: Τιβερίου
Κλαυδίου | Τσιδῶρου **Λάρ. 38**, 1-2·

Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλῆς
Οὐηρανιανός, ἄ. Κλαυδίας Μηνοδωρίδος
καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους:
Τιβερίου Κλαυ[δίου] | Παγκλέους
Οὐηρανιαν[οῦ] **Ἄμμ. 38**, 5-6· Τιβερίου
Κλαυδίου Π[α]γκλέους | Οὐηρανιανοῦ
Ἄμμ. 40, 2-3· Κλαυδίου [Παγκλέους] |
[Οὐηρανιανοῦ] **Ἄμμ. 41**, 1-2·

Τιβέριος Κλαύδιος Μέντωρ, υἱ.
Κλαυδίου Μέντορος, π. Τιβερίου
Κλαυδίου καὶ Τιβερίου Κλαυδίου
Ἡρακλείδου, καὶ ἄ. Σεργίας Φίλας:
Τιβέριος Κλαύδιος | Μέντωρ **Ἄμμ. 37**, 3-
4· [Κλαυδίου Μέ]ντορος **Ἄμμ. 39**, 1·
Τιβερίου Κ[λαυδίου] | Μέντορος **Ἄμμ.**
42, 2-3·

Κλαύδιος Μέντωρ, π. Τιβερίου
Κλαυδίου Μέντορος: **Ἄμμ. 37**, 3·

Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλῆς, υἱ.
Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους
Οὐηρανιανοῦ καὶ π. Σεργίας: Τιβέριον
Κλαύδιο[ν] | Παγκλέα **Ἄμμ. 40**, 1 καὶ 4·
[Τιβέριον Κλαύδι]ον | [Πα]γκλέ[α] **Ἄμμ.**

	41 , 1-2· [Τιβερίου] Κλα[υδίου] Π[αυλίου] [αγκλέους] Αμμ. 43 , 1-3·
	Τιβέριος Κλαύδιος Μηνόδαρος, π. Κλαυδίας Ούηρανιανῆς: Τιβερίου Κ[λαυδίου] Μηνοδώρ[ου] Αμμ. 42 , 7-8·
	Τιβέριος Κλαύδιος Ἡρακλείδης, υἱ. Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος καὶ ἄ. Κλαυδίας Ούηρανιανῆς: Τιβέριον Κ[λαύδιον] Ἡρακλε[ί]δην Αμμ. 42 , 1 καὶ 4·
Τιμαγόρας:	Τιμαγόρας, π. Τιμαγόρου: Τιμαγόρας Πάφ. 122 , 2·
	Τιμαγόρας, υἱ. Τιμαγόρου: Τιμαγό ραν Πάφ. 122 , 3-4·
	Τιμαγόρας, υἱ. Νικάνδρου: Τιμαγόρου Πάφ. 134 , 4·
Τιμάριον:	Τιμαγώρ[α] Λεμ. 544 , 1·
Τίμη:	[Τ]ιμάριον Λεμ. 413 , 1·
	Τίμη, θ. Ἀρσινόης: Τείμη Λεμ. 338 , 1·
Τιμο[- -]	Τειμο[- -] Λάρ. 58 , 1·
Τιμόδωρος:	Τιμόδωρε Λεμ. 557 , 1·
Τιμόθεος:	Τιμόθεος, π. Εὐτύχου: Τιμοθέου Λεμ. 351 , 1·
Τιμοθῆς:	Τιμοθῆς, π. Ἀρτέμιδος: Τιμοθοῦ Λεμ. 597 , 1·
Τιμοκλῆς:	Τιμοκλῆς, ἄ. Δημητρίας καὶ π. Θεοδότης καὶ Πνυταρίου: Τιμοκλέους Λεμ. 496 , 1-2· Τιμοκλέους Λεμ. 497 , 2· Τ[ιμοκ]λέος Λεμ. 498 , 2·
Τιμοκράτης:	Τιμοκράτης, π. Τιμοστράτου καὶ παπ. Διονυσίου: [Τιμοκ]ράτου (;) Λεμ. 25 , 6·
	Τιμοκράτης, υἱ. Τιμοκράτους: Τιμοκράτης Λεμ. 233 , 1·
	Τιμοκράτης, π. Τιμοκράτους: Τιμοκράτους Λεμ. 233 , 2·
	Τιμοκράτης, υἱ. Δημητρίου: Τιμοκράτη Λεμ. 265 , 1·
	Τιμοκράτης, π. Ἀπολλωνίας: Τιμο[κρ]άτου Λεμ. 308 , 2·
	Τιμοκράτης, π. Ἀπολλωνίου: Τιμοκράτου Λεμ. 340 , 2·
	Τιμοκράτη Λεμ. 450 , 1·
	Τιμοκράτης, υἱ. Τίμωνος: Τιμωκρ<ά>της Λεμ. 762 , 1·
Τιμόκυπρος:	Τιμόκυπρος, υἱ. Ὀνησικράτους: Τιμόκυπρε Λευκ. 79 , 1·
Τιμόστρατος:	Τιμόστρατος, υἱ. Τιμοκράτου (;) καὶ π. Διονυσίου (γραμματεὺς βουλῆς

- καὶ δήμου καὶ γυμνασίαρχος:
Τιμοστράτου **Λεμ. 25, 1**. Τιμόστρατος
Λεμ. 25, 5.
- Τιμόχαρις: [Τ]ιμόχαρι **Πάφ. 25, 1**.
Τιμόχαρις **Λεμ. 179, 2**.
- Τιμώ: Τιμώ, θ. Τίμωνος καὶ Τιμοῦς καὶ
ἐγ. Ὀνησίλου: Τιμῶι **Λεμ. 57, 3**.
Τιμώ ἢ καὶ Φοιβάδα, γ. Τίμωνος
καὶ μ. Τιμοῦς: Τιμὸ ἢ | καὶ Φοιβάδα
Λεμ. 57, 4.
Τειμὸ **Λεμ. 615, 1**.
Τιμώ, μ. Ἄρτεμιδώρου: Τιμώ **Λεμ.**
769, 12.
- Τιμω[- -]: Τιμω[- -], σί./θ. Ὀνησικλέους:
Τιμω[- -] **Λεμ. 296, 4**.
- Τίμων: Μᾶρκος Αὐρήλιος Τίμων, ἄ.
Ἡλιοδώρας: Μ. Ἀ[ύρηλίου] | Τ[είμω]νος
Λεμ. 36, 3-4.
Μᾶρκος Αὐρήλιος Τίμων: Μ[].
[Αύρ.] | [Τί]μων **Λεμ. 44, 6-7**.
Τίτος Αὐρήλιος Τίμων: Τ. Αύρ.
Τί[μωνα] **Λεμ. 48, 1**.
Τίμων, σί. Ὀνησίλου καὶ π.
Τιμοῦς καὶ ἄ. Τιμοῦς: Τίμωνος **Λεμ.**
57, 3.
Τίμων, π. Πολυκτίτου: Τίμωνος
Λεμ. 63, 2.
Τίμω[να] **Λεμ. 774, 7**. Τίμωνα
Λεμ. 774, 30.
Τίμω[να] **Λεμ. 782, 4**. Τίμωναν
Λεμ. 782, 10. **Λεμ. 782, 17**. **Λεμ. 782,**
25. Τίμωνος **Λεμ. 782, 16**. **Λεμ. 782,**
35. Τίμων[ος] **Λεμ. 782, 29**.
Τίμων, σί. Μαρκίας: Τίμωναν **Λεμ.**
785, 9. Τίμωνι **Λεμ. 785, 14**.
Τίμων, π. Ἀρτέμιδος: Τίμωνος
Λεμ. 285, 2.
Τίμων (ἱερεὺς): Τίμων **Λεμ. 363,**
1.
Τίμων, π. Μάρθας: Τίμωνος **Λεμ.**
381, 1.
Τίμων, π. Κράτητος: Τίμωνος **Λεμ.**
394, 1-2.
Τείμων **Λεμ. 400, 1**.
Τίμων, π. Δημαρίου: Τείμω[νος]
Λεμ. 525, 2.
Τίμων **Λεμ. 548, 1**.
Τείμ[ων] **Λεμ. 550, 1**.
Τίμων **Λεμ. 578, 1**.

- Τείμων **Λεμ. 610**, 1.
 Τίμων **Λεμ. 623**, 1.
 Τίμωνος **Λεμ. 674**, 1.
 Τείμων **Λεμ. 707**, 1.
 Τίμων Λιγυρός, υί. Όνασίου:
 Τίμωνα Λιγυρόν **Λεμ. 747**, 1.
 Τίμων **Λεμ. 760**, 1.
 Τίμων, π. Τιμοκράτους:
 Τίμων{ν}ος **Λεμ. 762**, 2.
 Τίμων, υί. Τίμωνος: Τίμων **Λεμ. 765**, 1.
 Τίμων, π. Τίμωνος: Τίμων[ος] **Λεμ. 765**, 2.
 Τίμων, π. Νέου: Τίμων[ος] **Λευκ. 18**, 2.
 Τίμον **Λευκ. 21**, 1.
 Τίμον **Λάρ. 121**, 1.
 Τίμον **Λάρ. 124**, 1.
 Τείμων **Λάρ. 152**, 1.
 Τίμων, υί. Διοδώρου καὶ ἀδ. Διοσκουρίδου: Τίμων **Αμμ. 16**, 3.
 Τίμων, π. Γλαυκίου: Τίμωνος **Αβ. Πρ. 32**, 2.
 Τειμωνᾶ **Λευκ. 103**, 1.
 Τιμωνᾶτος **Αβ. Πρ. 11**, 1.
 Τιτια[νοῦ] **Αμμ. 64**, 4.
 Τιτιανοῦ **Αμμ. 152**, 1.
 Τιτυῆς, π. Ἀρτεμιδώρου: Τιτυέους **Λεμ. 183**, 2.
 Τίτος Αὐρήλιος Τίμων Ὀνήσιλος Ἐτερειδίωv, ἀν. Σεργίας Δημητρίας: Τ. Αὐρή(λιον) Τείμωνα Ὀνήσι|λον Ἐτ[ε]ρειδ[ί]ωvα **Πάφ. 11**, 1-2.
 Τίτος Φλαύιος Κρισπιανὸς Φίλων: Τίτος Φλαύιος | Κρι<σ>πειανὸς Φίλων **Πάφ. 99**, 3-4.
 Τίτος Αὐρήλιος Τίμων: Τ. Αὐρ. Τί[μ]ωνα] **Λεμ. 48**, 1.
 Τίτος Φλάουιος Ζήνων: Τίτος Φλάουιος | Ζήνων **Λευκ. 12**, 3-4.
 Τίτος Φλάουιος Ἡλιόδωρος **Αμμ. 30**, 11.
 Τρύφαινα, θ. Ἀριστιῆτος: Τρύφαινα **Λάρ. 177**, 1.
 Τρύφερος, ἀ. Δημητροῦς καὶ π. Καλλίπου: Τρυφέρου **Λεμ. 477**, 2. **Λεμ. 478**, 2.
 Τρυφοῦς, θ. Θεμισταγόρου: Τρυφοῦ **Λεμ. 633**, 1.

Τρύφων:	Τρύφων (προστάτης): Τρύφωνος
Πάφ. 77, 1.	
	Τρύφων (ιερεύς): Τρύφων Πάφ. 91,
2.	
Πάφ. 106, 2.	Τρύφων, ά. Διονυσίας: Τρύφων
	Τρύφων, υί. Αριστοδήμου καὶ π.
	Τρύφωνος: Τρύφων Πάφ. 121, 3.
	Τρύφων, υί. Τρύφωνος: Τρύφωνος
	Πάφ. 121, 6.
	Τρύφων, υί. Κράτητος καὶ π.
	Διονυσίου: Τρύφωνος Λεμ. 17, 7.
	Τρύφων Λεμ. 72, 2.
	Τρύφων, π. Αριστοδήμου: Τρύφωνος
	Λεμ. 500, 2.
	Τρύφων, π. Εύφροσύνης: Τρύφωνος
	Λεμ. 607, 2.
	Τρύφωνος Λεμ. 780, 12.
	Τρύφωνο[ς] Λεμ. 780, 19. Τρύφων Λεμ.
	780, 21. [Τρύ]φωνος Λεμ. 780, 31-32.
	Τρύφωναν Λεμ. 780, 35.
	Τρύφωνος Αμμ. 55, 3.
	Τρύφων, π. Φίλωνος: Τρύφωνος Αβ.
	Τρυφώσης Πάφ. 61, 3.
Πρ. 3, 6. Τρυφῶσα:	
Τυχαία:	Τιχέα□ Λεμ. 404, 1.
Τυχάριον:	Τυχάριν Λεμ. 748, 1.
	Τυχάρειν Αβ. Πρ. 8, 2.
Τυχερός:	Τυχερώς Λεμ. 631, 1.
Τύχη:	Τύχη, μ. Γράπτῆς καὶ Εύτυχίας:
	Τύχης Αβ. Πρ. 13, 3.
Τυχική:	Τυχική Λεμ. 330, 1.
	Τυχική Λάρ. 139, 1.
Τυχικός:	Σέξιτος Κορνήλ[ιος] Τυχικός Λεμ.
	62, 3-4.
	Τυχικός, π. Εύκάρπου: Τυχικοῦ
	Λεμ. 592, 1-2.
Υλλος:	Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος Τοῦστος
	(ἀρχιερεὺς τῆς νήσου): Τιβέριον
	Κλαύδιον Ὑλ(λ)ον (;) Τοῦστον Λάρ.
	9, 2-3.
	Ὑλλος, υί. Ὑλλου καὶ π.
	Ἡρακλείδου (γυμνασίαρχος καὶ
	ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου καὶ τῶν
	Σεβαστῶν): Ὑλλον Αμμ. 19, 2. Ὑλλου
	Αμμ. 20, 2.
	Ὑλλος, π. Ὑλλου: Ὑλλου Αμμ. 19,
	2.
Φαβατίων:	Φαβατίωνος Λευκ. 40, 2-3.

Φανοκλήης:	Φανοκλήης, υί. Νικολάου (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ γυμνασίαρχος): Φανοκλέα Αμμ. 233, 1 .
Φαῦστα:	Φαῦστα, θ. Ἀριστοκράτους: Φαῦστα Λεμ. 261, 1 .
Φαυστώ:	Φαυστώ, μ. Δημητρίου: Φαυ<σ>τοῦς Λεμ. 204, 2 .
Φειλω[- - -]:	Λεμ. 235, 1 .
Φῆλιξι:	Φῆλιξι Αβ. Πρ. 13, 5 .
Φήμη:	Φήμη, θ. Καλάτου: Φίμης Αβ. Πρ. 16, 2 .
Φι[- - - -]:	υί. Φιλοκράτους: Λεμ. 401, 1 .
Φιλ[- - - -]:	Λεμ. 750, 1 .
Φίλα:	Φίλα, θ. Πασικράτους: Φίλα Λεμ. 154, 2 .
	Φίλα, θ. Αἰθέρος: Φίλα Λεμ. 472, 1 .
	Φίλα Λευκ. 84, 1 .
	Σεργία Φίλα, θ. Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους Οὔθηρανιανοῦ: Σεργί[αν Φί]λαν Αμμ. 37, 1 . Σεργίαν Φίλαν Αμμ. 38, 1 .
Φίλαγρος:	Φίλαγρος, π. Σαραπίωνος: Φιλά[γ]ρ[ου] Λεμ. 402, 2 .
	Φίλαγρος, π. Εὐδορίας: Φιλάγρου Λεμ. 409, 2 .
Φιλάδελφος:	Φ[ι]λάδ[ελ]φ[ε] Λεμ. 359, 1 .
Φιλαίνιον:	Φιλαίνιν, θ. Ἀρτεμᾶτος: Φιλαίνειν Λεμ. 278, 1 .
Φίλανδρος:	Φίλανδρος, π. Κλεάρχου: Φιλάνδρου Λεμ. 223, 1 .
Φιλ[ι] [- - -]:	Λεμ. 513, 1 .
Φίλιππος:	Φίλιππος, υί. Γαΐου Τουλίου Ἐρμογένους καὶ Μητροῦς: Φίλιππον Πάφ. 85, 3 .
	Φιλίππου Αμμ. 5, 2 .
Φιλόδαμος:	Φιλόδαμος, υί. Ἀρίστωνος: Φιλόδαμ[ε] Λεμ. 428, 1 .
Φιλο[- - - -]:	υί. Φίλωνος: Λεμ. 639, 1 .
Φιλο[- - - -]:	Αμμ. 107, 3 .
Φιλόδημος:	Φιλώδημος Λεμ. 180, 1 .
	Φιλόδημος, υί. Φιλοδήμου: Φιλόδημε Λεμ. 527, 1 .
	Φιλόδημος, π. Φιλοδήμου: Φιλοδήμου Λεμ. 527, 2 .
	Φιλόδημος, π. Εἰσιάδος: Φιλοδιλμότο[υ] Λεμ. 712, 2 .
	Φιλόδημος Λεμ. 774, 11 .
Φιλοδήμου	Λεμ. 774, 15 .

	[Φιλόδ]η[μ]ον	Λεμ. 774,	21·
	Φιλόδ[ημον]	Λεμ. 774,	30·
Φιλόδωρος:	Φιλόδωρος,	π.	Δημητρίου:
	Φιλοδόρου	Λεμ. 206,	2·
	Φιλόδωρος,	π.	Άσκληπιάδου:
	Φιλοδώρου	Λεμ. 240,	2·
	Φιλόδωρος,	υί.	Όνησάνδρου:
	Φιλόδωρος	Λεμ. 292,	1·
	Φιλόδωρος,	υί.	Άθετοϋτος:
	Φιλόδωρε	Λεμ. 735,	1·
	Φιλοδώρου	Λάρ. 3,	2·
Φιλοκλήης:	[Φ]ι[λοκλέ]ους	Λεμ. 127,	2·
Φιλοκράτης:	Φιλοκράτης (άρχων καὶ ἱερεύς):		
	Φιλ[οκράτης]	Λεμ. 157,	1·
	Φιλοκράτης,	π.	Φίλωνος:
	Φιλοκράτους	Λεμ. 158,	4·
	Φιλοκράτη	Λεμ. 205,	1·
	Φιλοκράτης,	π.	Γλαυκίου:
	Φιλοκράτους	Λεμ. 269,	2·
	Φιλοκράτης,	π.	Δημητρίου:
	Φιλοκράτους	Λεμ. 344,	2·
	Φιλοκράτους	Λεμ. 401,	2·
	Φιλοκράτης,	π.	Στασίου:
	Φιλοκράτου	Λεμ. 516,	2·
	Φιλοκράτης,	π.	Όλύμπου:
	Φιλ[οκρά]του<ου>ς (;)	Λεμ. 530,	2·
	Φιλοκράτη	Λεμ. 654,	1·
	Φιλοκράτης,	π.	Διονυσίου:
	Φιλοκράτου	Λεμ. 657,	2·
	Φιλοκράτο[υς]	Λεμ. 790,	4·
	Φιλοκράτης ὁ καὶ Μενέστρατος (ἐφήβαρχος):	Φιλοκράτους	Λευκ. 49,
	Φιλοκρ[άτη]	Λάρ. 55,	1·
	Φιλοκράτη	Λάρ. 59,	1·
	Φιλοκράτης,	υί.	Διοσκουρίδου:
	Φιλοκράτη	Άβ. Πρ. 31,	1·
Φιλοκυ[- - -]:	Φιλοκυ[- - -]	Άμμ. 92,	3·
Φιλόκυπρος:	Φιλόκυ[πρε]	Λάρ. 39,	1·
	Φιλόκυπρε	Λάρ. 137,	1·
Φιλόξενος:	Φιλοξένου	Άμμ. 110,	11·
Φιλόστρατος:	Φιλόστρατος,	υί.	Λαΐου:
	Φ[ιλ]όστρατ[ον]	Πάφ. 129,	3-5·
Φιλότιμος:	Φιλο[λοτείμ]ου	Λεμ. 46,	2·
	Φιλό[τιμ]ος	Λευκ. 11,	4·
Φιλοτίμων:	Φιλο[τίμ]ων	Λεμ. 167,	1-2·
Φιλουμένη:	Φιλουμένη,	μ.	Έπαφροδεΐτου:
	Φιλουμένης	Άβ. Πρ. 30,	2·
Φίλων:	Τίτος Φλαύιος Κρισιπιδανός	Φίλων:	
	Τίτος Φλαύιος Κρι<σ>πειανός	Φίλων	
	Πάφ. 99,	3-4·	

- Φίλων, υί. Φιλοκράτους
(κνεισευτήρ θεῶν ούρανίων καὶ Διὸς
Λαβρανίου): Φίλ[ων] **Λεμ. 158, 3**.
- Φίλων, π. Ὀνήσης: Φίλωνος **Λεμ.**
229, 2.
- Φίλων **Λεμ. 239, 1**.
- Φίλων, υί. Φίλωνος: Φίλων **Λεμ.**
253, 1.
- Φίλων, π. Φίλωνος: Φίλωνος **Λεμ.**
253, 2.
- Φίλων, π. Μάρκου Κοσκωνίου:
Φίλωνος **Λεμ. 481, 3**.
- Φίλων, π. Φίλωνος, παπ. Φίλωνος
καὶ πρόπαπ. Διονυσίου: Φίλωνος **Λεμ.**
507, 2.
- Φίλων, π. Φίλωνος καὶ παπ.
Διονυσίου: Φίλωνος **Λεμ. 507, 2**.
- Φίλων, υί. Φίλωνος καὶ π.
Διονυσίου: Φίλωνος **Λεμ. 507, 2**.
- Φίλων **Λεμ. 567, 1**.
- Φίλων, π. Ἀρτεμοῦς: Φίλωνος **Λεμ.**
601, 2.
- Φίλων ΜΥΙΩΝ (;) **Λεμ. 611, 1**.
- Φίλων, π. Ἀρτέμιδος: Φίλωνος
Λεμ. 611, 2.
- Φίλων, π. Φιλο[- - - -]:
Φίλ[ωνος] **Λεμ. 639, 2**.
- Φίλων, υί. Τρύφωνος **Αβ. Πρ. 3,**
6.
- Φίλων **Αβ. Πρ. 28, 1**.
- Φιλωνίων, υί. Σάμβωνος: Φιλωνίων
Λεμ. 599, 1.
- Φίρμος: Φίρμε **Λάρ. 68, 1**.
- Φλάκκος: Λούκιον Αὐιάνιον Φλάκκον **Λάρ. 3,**
2.
- Φλαυία: Φλαυία Κρατέρα, θ. Σερουίου
Σουλπικίου Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ:
Φλαυία Κρατέρα **Αμμ. 36, 4**.
- Φλαύιος: Φλαύιος, π. Λουκίου Νομισίου:
Φλαυίου **Λεμ. 199, 2**.
- Φλαύιος Φι[- -], ἄ. Κειωνίας
Καλλιστοῦς Ἀττικῆς (ἀρχιερεὺς τῶν
Σεβαστῶν): Φλαυίου Φι[- -] **Αμμ. 51,**
3.
- Φλῶρος: Φλῶρε **Λάρ. 155, 1**.
- Φοιβάδα: Φοιβάδα ἢ καὶ Τιμῶ, μ. Τιμοῦς
καὶ γ. Τίμωνος: Φοιβάδα **Λεμ. 57, 5**.
- Φόλβιος: Φολβίο[υ] **Αμμ. 166, 1**.
- Φρονησία: Φρονησία **Λεμ. 732, 1**.
- Χαρίας: Χαρία, π. Ἐμπύλου: Χαρία **Αμμ.**
80, 3.

Χάρις (ὁ):	[Χ]ά[ρις] Λεμ. 787, 1 · Χάρ[ι]ς Λεμ. 788, 1 ·
	Χάρι Λάρ. 91, 1 ·
Χάρις:	Χάρη Λεμ. 94, 1 ·
Χαρίτων:	Χαρίτων, π. Ἄριστωνος καὶ παπ. Πασινίκης: Χαρί τωνος Λεμ. 327, 4-5 ·
Χαρίτων Λάρ. 184, 2 ·
Χαρμίων:	Χαρμίων, π. Μαρκίας: Χαρμείωνος Λεμ. 600, 2 ·
Χάρμος:	Χάρμε Κερ. 3, 9 ·
Χάροψ:	[Χά]ρ[ο]πα Λεμ. 71, 3 ·
Χῖος:	Γάιος Τούλιος Χεῖος, ἄ. Τουλίας Λαμπυρίδος: G. Iulius C[h]ius [. .]dnianus Ἀμμ. 14, 1-2 · Chii Ἀμμ. 14, 2 · Γάιος Τούλιος Χεῖος Ἀμμ. 14, 4 · Χε[ίου] Ἀμμ. 14, 5 ·
Χρυσέρως:	Χρυσέρως, ἄ. Ἐλπίδος: Χρυσέρως Λευκ. 92, 1 ·
Χρύσιππος:	Χρύσιππος, π. Ἀντιπάτρου: Χρυσίππου Λάρ. 14, 2 ·
Χρύσιππος Ἀμμ. 151, 1 ·
Χρυσογόνη:	Χρυσογόνη Λάρ. 72, 1 ·
Χρυσόπολιν:	Χρυσόπολιν, θ. Δημητρίου: Χρυσόπολι Λεμ. 438, 1 ·
Ψυχάρης:	Ψυχάρους Ἀμμ. 167, (γ) 1 ·
ᾠραία:	ᾠραία, μ. Ζωσίμου: ᾠρέας Λεμ. 483, 2 ·
ᾠφελία:	ᾠφελία, θ. Μάρκου: ᾠφελία Λεμ. 227, 1 ·
[- - -]φρό[- -]ιε:	Λάρ. 56, 1 ·
[- -]HCM[- -]:	Λεμ. 749, 1 ·
[- -]ση[- -]:	Λεμ. 319, 1 ·
[- - -]ΔΙΑ:	Λεμ. 479, 1 ·
[- - -]ε:	υῖ. Δημητρίου: Λεμ. 430, 1 ·
[- - -]ΙΑΙΝΑ:	Λάρ. 198, 1 ·
[- - -]ΙΟΛΑ	Λάρ. 42, 1 ·
[- - - -]κά ρπου:	Λευκ. 94, 1 ·
[- - - -]κλης:	Λεμ. 128, 1 ·
[- -]λ[]ιος Γαμ[- -]:	Ἀμμ. 148, 3 ·
[- -]νασία:	Λάρ. 130, 1 ·
[- - - -]NH:	Λεμ. 488, 1 ·
[- - - -]νφου:	Λεμ. 378, 1 ·
[- -]ον:	υῖ. Σώσου (ἀγορανόμος, προνοητής καὶ δεκάπρωτος): Ἀμμ. 69, 3 ·
[- - -]πόσεως	Λάρ. 145, 1 ·

2. Ὄνόματα στὴ λατινικὴ.

Aelia:	Aelia Maximina, c. Q. Caecilii Rufi Ἀμμ. 140, 7.
Aelius:	Publius Aelius Basilides, f. Flavii Valentis: P(ublio) Aelio P(ublici) Basi lide Ἀμμ. 127, 2-3.
Aemilius:	[P(ublio)] Aem[i]l[i]o Ἀμμ. 129, 8.
Alexander:	Alexan dri Lada Λεμ. 119, 1-2.
Basilides:	Publius Aelius Basilides, f. Flavii Valentis: P(ublio) Aelio P(ublici) Basi lide Ἀμμ. 127, 2-3.
Bellicus:	C. Bellicus Zmaragdus: C. B[ellici] Zma[ragdi] Ἀμμ. 179, 1-2. Ἀμμ. 180, 1-2. Ἀμμ. 181, 1-2. [C. Bell]ici [Zma]ragdi Ἀμμ. 180, 1-2. C. Bellic(i) [Z]m[ar]a gd(i) Ἀμμ. 182, 1-2.
Caecilius:	Q. Caecilius Rufus, eques Romanus: Q. C[a]ecilio Rufo Ἀμμ. 140, 2.
Caelius:	L. Caelius: L. Caeli[o] Ἀμμ. 99, 1.
Caesenia:	Arriae Caese niae Paullina(e) Ἀμμ. 177, 1-2. Ἀμμ. 178, 1-2.
Calvisius:	L. Calvisio T[- - - -]
Centurio:	C. Decimius Centurio, f. Titii: C(aio) Dec(i)mio Centurioni Πάφ. 151, 1 καὶ 2.
Chius:	G. Iulius C[hius] [. .]dnianus Ἀμμ. 14, 1-2. Chii Ἀμμ. 14, 2.
Claudia:	Cl(audia) Musonia Πάφ. 1, 2.
Cornelius:	Cornelius Pollio, p. Silvani: Corneli Pollio(nis) Ἀμμ. 154, 1.
Decimius:	C(aio) Dec(i)mio Centurioni Πάφ. 151, 1 καὶ 2.
Donata:	Iulia Donata, f. Olympi: Iu[l]lia Donata Λάρ. 37, 1 καὶ 2.
Firmius:	Q. Firmius C. f. Rom. Ἀβ. Πρ. 17, 1.
Flavius:	Flavius Valens: Fl(avius) Valens Ἀμμ. 127, 2-3.
Lampyris:	Iulia Lampyris Ἀμμ. 14, 2.
Licocatrix:	Licocatrix Ἀμμ. 153, 1.
Lucius:	L. Calvisio T[- - - -] Πάφ. 31, 1.

1-2·	L. Quedi Statian(i) Λεμ. 797,
2·	L(ucius) Mar[- -] Αμμ. 84, (α)
Maximina:	L. Caeli[o] Αμμ. 99, 1·
L. Rasin- OFF Αμμ. 156, 1·
Aelia Maximina, c. Q. Caecilii
Rufi Αμμ. 140, 7·
Musonia:	Cl(audia) Musonia Πάφ. 1, 2·
Nidas:	[G. Iu]llium Nidam Αμμ. 14,
1·
Olympus:	Olympus, con. Iuliae Donatae:
O[1]um pi Λάρ. 37, 1 - 2·
Paullina:	Arriae Caese niae Paullina(e)
Αμμ. 177, 1-2· Αμμ. 178, 1-2·
Pollio:	Cornelius Pollio, p. Silvani:
Corneli Pollio(nis) Αμμ. 154, 1·
Publius:	Publius Aelius Basilides, f.
Flavii Valentis: P(ublio) Aelio
P(ublici) Basi lide Αμμ. 127, 2-3·
[P(ublio)] Aem i l i[o] Αμμ.
129, 8·
Quintus:	Q. Firmius C. f. Rom. Αβ. Πρ.
17, 1·
Q. Caecilius Rufus, eques
Romanus: Q. C[a]ecilio Rufo Αμμ. 140,
2·
Romanesis:	Romanesis Αβ. Πρ. 42, 1·
Rufus:	Q. Caecilius Rufus, eques
Romanus: Q. C[a]ecilio Rufo Αμμ. 140,
2·
Silvanus:	Silvanus, f. Corneli Pollionis:
Silvanus Αμμ. 154, 2·
Statianus:	L. Quedi Statian(i) Λεμ.
797, 1-2·
Tiro (;):	M. Og[<u>]ln[i]u[s] T[i]r[o] (;)
P[r]aef(ectus) Αμμ. 129, 7-8·</u>
Titus:	Titus, f. C. Decimii
Centurionis: T(iti) Πάφ. 151, 1·
Titu Αμμ. 155, 2·
Valens:	Flavius Valens: Fl(avius) Valens
Αμμ. 127, 2-3·
Zmaragdus:	C. Bellicus Zmaragdus: C.
B[ellici] Zma[ragdi] Αμμ. 179, 1-2·
Αμμ. 180, 1-2· Αμμ. 181, 1-2· [C.
Bell]ici [Zma]ragdi Αμμ. 180, 1-2·
C. Bellic(i) [Z]m[ar]a[gd(i)] Αμμ.
182, 1-2·
CLA:	CLA Αμμ. 158, 1·
MA[- - -]:	MA[- - -] Αμμ. 157, (α) 1·

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

MAR[- - -]:	MAR[- - -] Αμμ. 157 , (β) 1·
M(- -) Au[- - - -]:	M(- -) Au[- - - -] Αμμ.
	112 , 1·
[- - -]OCULO[- - -]:	[- - -]OCULO[- - -]
	Αμμ. 203 , 2·
[- -]OVIDI[- - -]:	[- - -]OVIDI[- - -] Πάφ.
111 , 1·	
[- - -]TIBULI[- - -]:	[- - -]TIBULI[- - -]
Αμμ. 203 , 3·	

Ανδρέας Β. Κρίγκος

II. ΠΡΟΩΝΥΜΙΑ, ΟΝΟΜΑΤΑ ΓΕΝΟΥΣ, ΕΠΩΝΥΜΑ, ΠΑΡΩΝΥΜΙΑ

Δὲν παρατίθενται τὰ προωνύμια καὶ τὰ ὀνόματα γένους Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ ἀξιωματούχων.

1. Προωνύμια (*praenomina*)

Gaius: Γάιος Οὐμμίδιος Κουαδρᾶτος, π. Γ. Οὐμμι-δίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: Γάιος Οὐμμίδιος Κουαδρᾶτος **Πάφ. 89, 4**.
 Γάιος Οὐμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός (γυμνασίαρχος καὶ ἀρχιερεύς), υἱ. Γαίου Οὐμμιδίου Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας Ἀφρα[ρίου] / Κλαυδίας Ῥοδοκλείας: [Γάιον Οὐ]μμίδιον Πάνταυχον [Κουαδρατιανό]ν **Πάφ. 4, 1-2**. Γάιον Οὐμμίδιον Πάνταυ|χον Κουαδρατιανὸν **Πάφ. 89, 2-3**.
 Γαίου | Τηρητίνᾳ | Οὐμμιδίου Πανταύχο[υ] **Πάφ. 90, 4-6**.
 Γάιος Οὐμμίδιος Κουαδρᾶτος Πανταυχιανός (ἀρχιερεύς), υἱ. Γαίου Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: Γάιον Οὐμμίδιον Τηρητίνᾳ Κουαδρᾶτον τὸν καὶ Πανταυχιανὸν **Πάφ. 90, 2-4**.
 Γάιος Τούλιος Ἑρμογένης, π. Φιλίππου καὶ ἁ. Μητροῦς: Γάιος Τούλιος Ἑρμογένης **Πάφ. 85, 2-3**.
 Γάιος Τούλιος Κρίσπος, π. Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας καὶ ἁ. Λικιννίας Μοδέστας: Γαίου Τουλίου Κρίσπου **Πάφ. 83, 3**. [Γαίου Τουλίου] Κρίσπου **Πάφ. 84, 2**.
 Γάιος Τούλιος Κρίσπος, ἔγγ. Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον Τούλιον | Κρίσπον **Πάφ. 62, 3-4**.
 Γάιος Τούλιος Ποτάμων, π. Γαίου Τουλίου Ποτάμωνος: Γαίου Τουλίου | Ποτάμωνος **Πάφ. 83, 3-4**.
 Γάιος Τούλιος Ποτάμων, υἱ. Γαίου Τουλίου Ποτάμωνος καὶ ἔγγ. Λικιννίας Ἀγαπωμένης: Γάιον Τούλιον Ποτάμωνα **Πάφ. 83, 2**. Γάιον Τού]λιον Π[ο]στ[ά]μω[να] **Πάφ. 84, 3**.
 Γάιος Τούλιος Ἀριστόδαμος, ἔγγ. Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον Τούλιον | Ἀριστόδαμον **Πάφ. 62, 3-4**.

ΠΡΟΩΝΥΜΙΑ

C. Decimius Centurio, f. Titii:
C(aio) Dec(i)mio | Centurioni **Πάφ. 151**, 1 καὶ 2·

Γάιος Τούλιος Φλαυιανὸς
Ἱππαρχος, υἱ. Τουλίου Ἱππάρχου καὶ
ἀδ. Γαίου Τουλίου Φλαυιανοῦ Μνασέου:
[Γάιον] Τούλιον | Φλαυιανὸν | Ἱππαρχον
Λάρ. 5, 1-3·

Γάιος Τούλιος Φλαυιανὸς Μνασέας,
υἱ. Τουλίου Ἱππάρχου καὶ ἀδ. Γαίου
Τουλίου Φλαυιανοῦ Ἱππάρχου: [Γάιος
Τ]ούλιος Φλαυιανὸς Μνασέας **Λάρ. 5**, 4·

Γάιος Γερελλανὸς Ροῦφος (ἄρχων),
π. Γαίου Γερελλανοῦ Καπίτωνος, Γαίου
Γερελλανοῦ Ρούφου καὶ Γαίου
Γερελλανοῦ Γελλιανοῦ: Γάιος
Γερελλανὸς Ροῦφος **Λάρ. 8**, 5·

Γάιος Γερελλανὸς Καπίτων, υἱ.
Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: Γάιος
Γερελλανὸς Καπίτων **Λάρ. 8**, 6·

Γάιος Γερελλανὸς Ροῦφος, υἱ.
Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: Γάιος |
Γερελλανὸς Ρ[ο][υ][φ]ος (;) **Λάρ. 8**, 6-
7·

Γάιος Γερελλανὸς Γελλιανός, υἱ.
Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: [Γάιο]ς
Γερελλανὸς Γελλιανός **Λάρ. 8**, 7·

Γάιος Τέττιος Καικιλιανός, π.
Γαίου Τεττίου Καικιλιανοῦ: Γαίου
Τεττίου [Κ]αικιλιανοῦ **Λάρ. 20**, 3·

Γάιος Τέττιος Καικιλιανός, υἱ.
Γαίου Τεττίου Καικιλιανοῦ: Γάιον
Τέττιον [Κ]αικιλιανόν **Λάρ. 20**, 2·

Γάιος Τ[][- -]: Γαίου Τ[][- -]
Αμμ. 5, 3·

Γάιος Τούλιος Νίδας: [G.
Iu]lium Nidam **Αμμ. 14**, 1· [Γάιον]
Τούλιον Νίδαν **Αμμ. 14**, 4·

Γάιος Τούλιος Χεῖος [. .
δν]ιανός: G. Iulius C[h]ius | [. .
]dnianus **Αμμ. 14**, 1-2· Chii **Αμμ. 14**,
2· Γάιος Τούλιος Χεῖος | [. .δν]ιανός
Αμμ. 14, 4-5·

Γαίω Νη[- -] **Αμμ. 135**, 5·

Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ ἓνα
ἄτομο, βλ. Γαίου **Αμμ. 110**, 12·

Lucius:

L. Calvisio []T[- - - -] **Πάφ. 31**,

1·

Λούκιος Σέργιος Ἀρριανός
(συγκλητικὸς καὶ τριβοῦνος), ἀδ.

ΠΡΟΩΝΥΜΙΑ

Σεργίας Δημητρίας: [Λ]ούκιον Σέργιον
Κα[- - -] | Άρριανόν **Πάφ. 66**, 1-2·

Λούκιον Ούιτέλλιον Κρισ|πεινον
Πάφ. 99, 2-3·

Λούκιος Νομίσιος, υί. Φλαυίου:
Λούκιον Νομίσιον **Λεμ. 199**, 1·

Λούκιος Ούιτέλ|λιος Καλλίνικος
Λεμ. 791, 1-2·

1-2· L. Quedi | Statian(i) **Λεμ. 797**,

Λούκιος Αύιάνιος Φλάκκος:
Λούκιον Αύιάνιον Φλάκκον **Λάρ. 3**, 2·

2· L(ucius) Mar[- -] **Άμμ. 84**, (α)

L. Caeli[o] **Άμμ. 99**, 1·

Ως άπλò ðνομα φέρεται άπό τρία
άτομα, βλ. Λούκειε **Λεμ. 88**, 1· Λουκία
Λεμ. 372, 1· Λούκιος, υί. Πειθούσης:
Λούκις **Λεμ. 459**, 1·

Marcus:

Μάρκος Κάνιος Αίλιος
Μαρκελλίνος, υί. Μάρκου Κανίου
Κυιντιανοῦ καὶ ά. Όκταβίας Κλωδιανῆς:
M. Κάνιον Αίλιον | Μαρκέλλεινον **Πάφ. 96**, 2-3·

Μάρκος Κάνιος Κυιντιανός, π. M.
Κανίου Αίλίου Μαρκελλίνου καὶ ά.
Όκταβίας Κλωδιανῆς: M. Κάνιος
Κυιντιανός **Πάφ. 96**, 4·

Μάρκος Αύρήλιος Τίμων, ά.
Ηλιοδώρας: M. Α□[ύρηλίου] |
Τ□είμω[νος] **Λεμ. 36**, 3-4·

Μάρκος Αύρήλιος Κράτερος, υί.
Πρόκλας: [M. Αύρ. Κρ]άτερον **Λεμ. 43**,
1·

Μάρκος Αύρήλιος Ηλιοδωρος: [M.
Αύρ.] Ηλιοδωρον **Λεμ. 44**, 5·

Μάρκος Αύρήλιος Τίμων: M□.
[Αύρ.] | [Τί]μων **Λεμ. 44**, 6-7·

Μάρκος Αύρήλιος Ηλιοδωρος
(άρχων): M□. Α□ύ□[ρ.] (;)
Η□λ□ι□|[όδωρον], **Λεμ. 45**, 1-2·

Μάρκος Αύρήλιος Άμεμπος, π.
Μάρκου Αύρηλίου Ηλιοδώρου (άρχων,
γραμματεύς, άγορανόμος καὶ
δεκαπρωτός): M. Αύρ. | Άμεμπος **Λεμ. 45**,
2-3·

Μάρκος Κοσκώνιος, υί. Φίλωνος:
Μάρκε | Κοσκώνιε **Λεμ. 481**, 1-2·

ΠΡΟΩΝΥΜΙΑ

Μάρκος Αύρήλιος Κλαυδιανός, υί. Ηρακλείδου: Μ(άρκος) Αύρήλιο[ς] | Κλαυδιανό[ς] **Λευκ. 75**, 2-3·

Μάρκος Νεράτιος Αντωνεΐνος: [Μ]ἄρκον Νεράτι[ον] | [Ἄντων]εΐνον **Λάρ. 26**, 1-2·

Μ. Τίτιος (;) Παντίσχεινος (τεχνάρχης) **Ἄμμ. 108**, 1-2·

Μ. Οἰκτιλίανος Τίτιος (;) Πρῶτος (ectus) **Ἄμμ. 129**, 7-8·

Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ δεκατέσσερα ἄτομα, βλ. Μάρκος[ον] **Λεμ. 774**, 8· [Μἄρκ]ος **Λεμ. 774**, 12· Μ[ἄρκος] **Λεμ. 774**, 21· Μἄρκον **Λεμ. 774**, 31· Μ. Αὐρηλίου) (;) **Λεμ. 107**, 1· Μἄρκος, π. Ὠφελίας: Μάρκου **Λεμ. 227**, 2· Μἄρκε **Λεμ. 290**, 1· Μἄρκος, π. Μαρκίωνος: Μάρκου **Λεμ. 368**, 2· Μἄρκος, υί. Κιλικᾶ: Μἄρκε **Λεμ. 435**, 1· Μἄρκος, υί. Δημητρίου: Μἄρκε **Λεμ. 503**, 1· Μἄρκε **Λεμ. 702**, 1· Μἄρκος **Λάρ. 22**, 1· Μἄρκος, π. Τιτιδώρου: Μά[ρκου] **Λάρ. 30**, 2· Μἄρκος **Λάρ. 30**, 4· Μἄρκο[ς] **Λάρ. 182**, 3· Μἄρκε **Ἄμμ. 138**, 1· Μἄρκε **Ἀβ. Πρ. 19**, 1·

Publius:

Publius Aelius Basilides, f. Flavii Valentis: Ρ(ublio) Aelio Ρ(ublici) Βασιλίδε **Ἄμμ. 127**, 2-3·

[Ρ(ublio)] Αειλί[ος] **Ἄμμ. 129**, 8·

Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ δύο ἄτομα: Ποπλίου **Λεμ. 145**, 2· Ποπλία **Λεμ. 647**, 1·

Quintus:

Q. Caecilius Rufus, eques Romanus: Q. C[a]ecilio Rufo **Ἄμμ. 140**, 2·

Q. Firmius C. f. Rom. **Ἀβ. Πρ. 17**, 1·

Servius:

Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλήης Ούηρανιανός (γυμνασίαρχος, ἀγωναθέτης, ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου καὶ πρεσβευτῆς): Σέρουιον Σουλπίκιον | Παγκλέα Ούηρανιανὸν **Λάρ. 179**, 1-2· **Ἄμμ. 31**, 1-2· **Ἄμμ. 32**, 1-2· [Σερουίου | Σουλπικίου Πα]γκλέους Ούη[ρανιανοῦ] **Ἄμμ. 5**, 6-7· Σέρουιον Σο[ουλπίκιον] | Παγκλέα [Ούηρανιανὸν] **Ἄμμ. 27**, 1-2· [Σερουίου Σου]λ[πίκιου] [Παγκλέους Ούηρανιανοῦ] **Ἄμμ. 28**, 6· [Σέρουιον Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Ούηρανιανόν]

Αμμ. 29, 1. [Σέρουιον Σουλπίκ]ιον Παγκλέ[α] | [Ούηρανιανόν] **Αμμ. 30, 1-2.** [Σέρουιον Σουλπίκ]ι□ον Π[αγκλέα Ούηρανιανόν] **Αμμ. 33, 1.** [Σέρ]ουιο[ν ν Σου]λ□π□[ίκιον] | [Παγ]κλέ[α Ούηρ]α□νια□[νόν] **Αμμ. 34, 1-2.** [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο□[ν] | [Παγκλέα Ούηρανιανόν] **Αμμ. 35, 1-2.** [Σερούιου Σ]ουλπικίου | [Παγκλέ]ο□υ□ς□ Ούηρανιανοϋ **Αμμ. 36, 2-3.** Σερο[σί]ου | Σουλπικίου Παγκλέους Ούηρανι[α]νοϋ **Αμμ. 37, 1-2.** Σερούιου Σουλ[πικίου] | Παγκλέους Ούηραν[ιανοϋ] **Αμμ. 38, 2-3.** Σουλπίκιος [Παγκλής Ούηρανιανός] **Αμμ. 96, 1.** [Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ής Ούηρανιανός] **Αμμ. 97, 2.** Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανόν **Αμμ. 234, 1.**

Sextus: Σέξιτος Κορνήλ[ιος] | Τυχικὸς **Λεμ. 62, 3-4.**

Tiberius: Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης, υἱ. Ὀνησικράτους (ἄρχων, γραμματεὺς, γυμνασίαρχος): Τιβέριον | Κλαύδιον | Ὀνησικράτην **Πάφ. 5, 1-3.**

Τιβέριος Κλαύδιος Τεϋκρος, υἱ. Τιβερίου Κλαυδίου Ῥοδοκλέους καὶ ἐγ. Τεύκρου: [Τιβέριον Κλ]αύδιον Τε[ϋκρον] **Πάφ. 63, 2.**

Τιβέριος Κλαύδιος Ῥοδοκλῆς, υἱ. Τεύκρου καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Τεύκρου: [Τιβερίου Κλαυ]δίου Ῥοδοκ[λέους] **Πάφ. 63, 3.**

Τιβέριος Κλαύδιος Αἰνείας, υἱ. Τι(βερίου) Κλαυδίου Αἰνείου: Τι(βέριον) Κλαύδιον | Αἰνείαν **Κερ. 2, 1 καὶ 3.**

Τιβέριος Κλαύδιος Αἰνείας, π. Τιβερίου Κλαυδίου Αἰνείου: Τι(βερίου) | Κλαυδίου Αἰνείου **Κερ. 2, 1-2.**

Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἴππαρχος (ἱερομνήμων, ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς Συγκλήτου, ἀγωνοθέτης τετράκις, γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμου καὶ ἀρχων τῆς πόλεως): Τιβέριον Κλαύδιον Νικοπολινὸν Ἴππαρχ□[ον] **Λάρ. 8, 1.**

Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος Τοῦστος (ἀρχιερεὺς τῆς νήσου): Τιβέριον Κλαύδιον | Ὑλ(λ)ον (;) Τοῦστον **Λάρ. 9, 2-3.**

ΠΡΟΩΝΥΜΙΑ

Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας
Λούκιος, υί. Μνασέου: Τιβέριον |
Κλαύ[διον] ... | ... [Μνασ]έαν Λούκιον
Λάρ. 10, 1-3.

Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδωρος, υί.
Τιβεριού Κλαυδίου Τσιδώρου και ἄ.
Γεγανίας Λουκιφέρας (ἄρχων τῆς
πόλεως, πρεσβευτῆς και πολλακίς
γυμνασίαρχος): Τιβέριον Κλαύδιον |
Τσιδωρον **Λάρ. 38**, 1 και 2.

Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδωρος, π.
Τιβεριού Κλαυδίου Τσιδώρου: Τιβεριού
Κλαυδίου | Τσιδώρου **Λάρ. 38**, 1-2.

Τιβέριος Κλαύδιος Μέντωρ, π.
Τιβεριού Κλαυδίου Μέντορος: Τιβέριος
Κλαύδιος | Μέντωρ **Αμμ. 37**, 3-4.

Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλήης
Ουηρανιανός, ἄ. Κλαυδίας Μηνοδώριδος
και π. Τιβεριού Κλαυδίου Παγκλέους:
Τιβεριού Κλαυ[δίου] | Παγκλέους
Ουηρανιαν[οῦ] **Αμμ. 38**, 5-6. Τιβεριού
Κλαυδίου Π[αγκλέους] | Ουηρανιανοῦ
Αμμ. 40, 2-3. Κλαυδίου [Παγκλέους] |
[Ουηρανιανοῦ] **Αμμ. 41**, 1-2.

Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλήης, υί.
Τιβεριού Κλαυδίου Παγκλέους
Ουηρανιανοῦ και π. Σεργίας: Τιβέριον
Κλαύδιο[ν] | Παγκλέα **Αμμ. 40**, 1 και 4.
[Τιβέριον Κλαύδι]ον | [Πα]γκλέ[α] **Αμμ.**
41, 1-2. [Τιβεριού] | Κλα[υδίου] |
Π[αγκλέους] **Αμμ. 43**, 1-3.

Τιβέριος Κλαύδιος Ἡρακλείδης,
υί. Τιβεριού Κλαυδίου Μέντορος και ἄ.
Κλαυδίας Ουηρανιανῆς: Τιβέριον
Κ[λαύδιον] | Ἡρακλε[ί]δην **Αμμ. 42**, 1
και 4.

Τιβέριος Κλαύδιος Μηνόδωρος, π.
Κλαυδίας Ουηρανιανῆς: Τιβεριού
Κ[λαυδίου] | Μηνοδώρ[ου] **Αμμ. 42**, 7-8.

Titus:

Τίτος Αὐρήλιος Τίμων Ὀνήσιλος
Ἐτερειδίων, ἄν. Σεργίας Δημητριάς: Τ.
Αὐρή(λιον) Τείμωνα Ὀνήσιλον
Ἐτ[ε]ρειδ[ί]ω[ν] **Πάφ. 11**, 1-2.

Τίτος Φλαύιος Κρισπιανός Φίλων:
Τίτος Φλαύιος | Κρι<σ>πειανός Φίλων
Πάφ. 99, 3-4.

Titus, f. C. Decimii
Centurionis: T(itit) **Πάφ. 151**, 1.

ΠΡΟΩΝΥΜΙΑ

Τίτος Αύρηλιος Τίμων: Τ. Αύρ.
Τί[μωνα] **Λεμ. 48, 1.**

Τίτος Φλάουιος Ζήνων: Τίτος
Φλάουιος | Ζήνων **Λευκ. 12, 3-4.**

Τίτος Φλάουιος Ήλιόδωρος **Αμμ.
30, 11.**

Titi **Αμμ. 155, 2.**

Ανδρέας Β. Κρίγκος

2. Ὄνόματα γένους (*nomina*)

- Aelius: Publius Aelius Basilides, f. Flavii Valentis: P(ublio) Aelio P(ublici) Basi|lide **Αμμ. 127**, 2-3.
Aelia Maximina, c. Q. Caecilii Rufi **Αμμ. 140**, 7.
Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ ἓνα ἄτομο, βλ. [Αί]λία **Λεμ. 26**, 6.
- Aemilius: [P(ublio)] Aem[i]l[i]o] **Αμμ. 129**, 8.
Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ ἓνα ἄτομο, βλ. Αίμιλία **Λεμ. 56**, 5.
- Acilius: Ἀκείλιον Νικόδημον **Λάρ. 24**, 1.
- Aurelianus: Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ ἓνα ἄτομο, βλ. Αὐρηλιαν[ὸν] **Αμμ. 240**, (β) 3.
- Aurelius: Τίτος Αὐρήλιος Τίμων Ὀνήσιλος Ἐτερειδίων, ἄν. Σεργίας Δημητρίας: Τ. Αὐρή(λιον) Τείμωνα Ὀνήσιλον Ἐ[ε]ρειδ[ί]ω[ν]α **Πάφ. 11**, 1-2.
Σεργία Αὐρηλία Ῥηγίνα (ὑπατική): [Σεργίαν] Αὐρηλ[ία]ν Ῥηγεῖ[ν]αν **Πάφ. 102**, 2-3. Ῥηγίνα **Πάφ. 103**, 3. [Σε]ργίαν Αὐ[ρηλί]αν Ῥηγεῖ[ν]αν **Λεμ. 26**, 1-3.
Μάρκος Αὐρήλιος Τίμων, ἄ. Ἡλιοδώρας: Μ. Α[ὐ]ρηλίου | Τ[εί]μω[νος] **Λεμ. 36**, 3-4.
Μάρκος Αὐρήλιος Κράτερος, υἱ. Πρόκλας: [Μ. Αὐρ. Κρ]άτερον **Λεμ. 43**, 1.
Μάρκος Αὐρήλιος Ἡλιοδώρας: [Μ. Αὐρ.] Ἡλιοδωρον **Λεμ. 44**, 5.
Μάρκος Αὐρήλιος Ἡλιοδώρας (ἄρχων): Μ[άρκος]. Α[ὐ]ρηλί[ου] (;) Ἡ[λιο]δω[ρον], **Λεμ. 45**, 1-2.
Μάρκος Αὐρήλιος Ἄμεμπος, π. Μάρκου Αὐρηλίου Ἡλιοδώρου (ἄρχων, γραμματεὺς, ἀγορανόμος καὶ δεκαπρωτὸς): Μ. Αὐρ. | Ἄμεμπος **Λεμ. 45**, 2-3.
Αὐρηλία Ἡλιοδώρα: Αὐρηλίας) Ἡλιοδ[ώρας] **Λεμ. 46**, 3.
Τίτος Αὐρήλιος Τίμων: Τ. Αὐρ. Τί[μωνα] **Λεμ. 48**, 1.
Μάρκος Αὐρήλιος Κλαυδιανός, υἱ. Ἡρακλείδου: Μ(άρκος) Αὐρηλιο[ς] | Κλαυδιανὸ[ς] **Λευκ. 75**, 2-3.

- Αύρηλιος Απολλωνίδης:
[Αύρ]ήλ[ιο]ς Απολλωνί|δης **Λάρ. 25, 3-4**.
- Αύρηλιος Αρίστων (ίατρός), π. Αύρηλίας Όνησιμιανής τῆς καὶ Όλυμπιανῆς: Αύρηλιος | Αρίστων **Λάρ. 32, 6-7**.
- Αύρηλία Όνησιμιανή ἢ καὶ Όλυμπιανή, θ. Αύρηλίου Αρίστωνος: Αύρ. Όλυμπιανῆς **Λάρ. 32, 13-14**.
- Ός ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ δύο ἄτομα, βλ. [Α]ύρηλία **Λεμ. 26, 5** καὶ M□. Αύρ(ηλίου) (;) **Λεμ. 107, 1**.
- Avianius: Ός ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ δύο ἄτομα, βλ. Αύιανία **Λάρ. 29, 5**. Αύιάνιος **Λάρ. 29, 5**.
- Caecilius: Q. Caecilius Rufus, eques Romanus: Q. C[a]ecilio Rufo **Αμμ. 140, 2**.
- Caelius: L. Caelius: L. Caeli[o] **Αμμ. 99, 1**.
- Calvisius: L. Calvisio □T[- - - -] **Πάφ. 31, 1**.
- Caneius: Μάρκος Κάνιος Αἴλιος Μαρκελλῖνος, υἱ. Μάρκου Κανίου Κυιντιανοῦ καὶ ἁ. Όκταβίας Κλωδιανῆς: M. Κάνιον Αἴλιον | Μαρκέλλεινον **Πάφ. 96, 2-3**.
- Μάρκος Κάνιος Κυιντιανός, π. M. Κανίου Αἰλίου Μαρκελλίνου καὶ ἁ. Όκταβίας Κλωδιανῆς: M. Κάνιος Κυιντιανός **Πάφ. 96, 4**.
- Ceionius: Κειωνίαν Καλλιστῶ Αἰτικῆν **Αμμ. 51, 2**.
- Claudianus: M(άρκος) Αύρηλιο[ς] Κλαυδιανὸ[ς] **Λεμ. 78, 3**.
- Ός ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ τρία ἄτομα, βλ. [Κλαυδια]ν□ὸς (;) **Λεμ. 68, 2**. [Κλαυ]διαν[οῦ] **Λεμ. 68, 3**. Κλαυδιανός, υἱ. Θυλλικοῦ: Κλαυδιανός **Λεμ. 73, 2**.
- Claudius: Cl(audia) Musonia **Πάφ. 1, 2**.
- Κλαυδία Ροδόκλεια Αἰφάριον (ἀρχιέρεια), θ. Τεύκρου καὶ γ. Γαῖου Οὔμμιδίου Κουαδράτου καὶ μ. Γαῖου Οὔμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: [Κλαυδ]ία Αἰφά[ριον] **Πάφ. 4, 6**. Κλαυδία Ροδόκλεια **Πάφ. 89, 5**. Κλαυδία Αἰφάριον **Πάφ. 90, 8**.

Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης, υἱ. Ὀνησικράτους (ἄρχων, γραμματεὺς, γυμνασίαρχος): Τιβέριον | Κλαύδιον | Ὀνησικράτην **Πάφ. 5, 1-3**.

Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, υἱ. Τιβερίου Κλαυδίου Ῥοδοκλέους καὶ ἐγ. Τεύκρου: [Τιβέριον Κλ]αύδιον Τε[ῦκρον] **Πάφ. 63, 2**.

Τιβέριος Κλαύδιος Ῥοδοκλῆς, υἱ. Τεύκρου καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Τεύκρου: [Τιβερίου Κλαυ]δίου Ῥοδοκ[λέους] **Πάφ. 63, 3**.

Τιβέριος Κλαύδιος Αἰνείας, υἱ. Τι(βερίου) Κλαυδίου Αἰνείου: Τι(βέριον) Κλαύδιον | Αἰνείαν **Κερ. 2, 1 καὶ 3**.

Τιβέριος Κλαύδιος Αἰνείας, π. Τιβερίου Κλαυδίου Αἰνείου: Τι(βερίου) | Κλαυδίου Αἰνείου **Κερ. 2, 1-2**.

Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἴππαρχος (ἱερομνήμων, ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς Συγκλήτου, ἀγνοθετῆς τετράκις, γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμου καὶ ἄρχων τῆς πόλεως): Τιβέριον Κλαύδιον Νικοπολινὸν Ἴππαρχ[ον] **Λάρ. 8, 1**.

Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος Τοῦστος (ἀρχιερεὺς τῆς νήσου): Τιβέριον Κλαύδιον | Ὑλ(λ)ον (;) Τοῦστον **Λάρ. 9, 2-3**.

Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος, υἱ. Μνασέου: Τιβέριον | Κλαύ[διον] ... | ... [Μνασ]έαν Λούκιον **Λάρ. 10, 1-3**.

Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδῶρος, υἱ. Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδῶρου καὶ ἁ. Γεγανίας Λουκιφέρας (ἄρχων τῆς πόλεως, πρεσβευτῆς καὶ πολλακίς γυμνασίαρχος): Τιβέριον Κλαύδιον | Τσιδῶρον **Λάρ. 38, 1 καὶ 2**.

Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδῶρος, π. Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδῶρου: Τιβερίου Κλαυδίου | Τσιδῶρου **Λάρ. 38, 1-2**.

Τιβέριος Κλαύδιος Μέντωρ, π. Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος: Τιβέριος Κλαύδιος | Μέντωρ **Ἀμμ. 37, 3-4**.

Κλαύδιος Μέντωρ, π. Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος: Κλαυδίου Μέ[ν]τορος **Ἀμμ. 37, 3**.

Κλαυδία Μηνοδωρίς, γ. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους Ούηρανιανού: Κλαυδία Μηνοδωρί[ς] **Αμμ. 38**, 6·

Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλήης Ουηρανιανός, ά. Κλαυδίας Μηνοδωρίδος καί π. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους: Τιβερίου Κλαυ[δίου] | Παγκλέους Ούηρανιαν[οῦ] **Αμμ. 38**, 5-6· Τιβερίου Κλαυδίου Π[αγκλέους] | Ούηρανιανού **Αμμ. 40**, 2-3· Κλαυδίου [Παγκλέους] | [Ούηρανιανού] **Αμμ. 41**, 1-2·

Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλήης, υί. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους Ούηρανιανού καί π. Σεργίας: Τιβέριον Κλαύδιο[ν] | Παγκλέα **Αμμ. 40**, 1 καί 4· [Τιβέριον Κλαύδι]ον | [Πα]γκλέ[α] **Αμμ. 41**, 1-2· [Τιβερίου] | Κλα[υδίου] | Π[αγκλέους] **Αμμ. 43**, 1-3·

Τιβέριος Κλαύδιος Ήρακλείδης, υί. Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος καί ά. Κλαυδίας Ούηρανιανής: Τιβέριον Κ[λαύδιον] | Ήρακλε[ί]δην **Αμμ. 42**, 1 καί 4·

Τιβέριος Κλαύδιος Μηνόδωρος, π. Κλαυδίας Ούηρανιανής: Τιβερίου Κ[λαυδίου] | Μηνοδώρ[ου] **Αμμ. 42**, 7-8·

Ως άπλό όνομα φέρεται άπό ένα άτομο, βλ. Κλαύ[διος] **Πάφ. 47**, 1·

Clodiana: Όκταβία Κλωδιανή, μ. Μ. Κανίου Αίλίου Μαρκελλίνου καί γ. Μ. Κανίου Κυιντιανού: Όκταβία Κλωδιάνη{ι} **Πάφ. 96**, 5·

Clodia: Ως άπλό όνομα φέρεται άπό ένα άτομο, βλ. Κλωδία, θ. Άριστοκράτους: Κλωδιαν **Πάφ. 98**, 2·

Cornelius: Κο[ρνη]λίαν Νίκην **Πάφ. 95**, 2·
Σέξτος Κορνήλ[ιος] | Τυχικός **Λεμ. 62**, 3-4·

Cornelius Pollio, p. Silvani: Corneli Pollio(nis) **Αμμ. 154**, 1·

Cosconius: Μάρκος Κοσκώνιος, υί. Φίλωνος: Μάρκε | Κοσκώνιε **Λεμ. 481**, 1-2·

Decimius: C. Decimius Centurio, f. Titii: C(aio) Dec(i)mio | Centurioni **Πάφ. 151**, 1 καί 2·

Firminus: Q. Firmius C. f. Rom. **Αβ. Πρ. 17**, 1·

Flavius: Τίτος Φλαύιος Κρισπιανός Φίλων: Τίτος Φλαύιος | Κρι<σ>πειανός Φίλων **Πάφ. 99**, 3-4·

Τίτος Φλάουιος Ζήνων: Τίτος Φλάουιος | Ζήνων **Λευκ. 12**, 3-4.

Τίτος Φλάουιος Ήλιόδωρος **Αμμ. 30**, 11.

Φλαυία Κρατέρα, γ. Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους Ούηρανιανού: Φλαυία Κρατέρα **Αμμ. 36**, 4.

Φλαύιος Φι[- -], ά. Κειωνίας Καλλιστοῦς Ἀττικῆς (ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν): Φλαυίου Φι[- -] **Αμμ. 51**, 3.

Flavius Valens, p. P. Aelii Basilidis: Fl(avius) Valens **Αμμ. 127**, 2-3.

Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ ἓνα ἄτομο, βλ. Φλαύιος, π. Λουκίου Νομισίου: Φλαυίου **Λεμ. 199**, 2.

Geganius:

Γεγανία Λουκιφέρα, γ. Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδώρου: Γεγανία Λουκιφέρα **Λάρ. 38**, 6.

Gerellanus:

Γάιος Γερελλανὸς Ροῦφος (ἀρχων), π. Γαίου Γερελλανοῦ Καπίτωνος, Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου καὶ Γαίου Γερελλανοῦ Γελλιανοῦ: Γάιος Γερελλανὸς Ροῦφος **Λάρ. 8**, 5.

Γάιος Γερελλανὸς Καπίτων, υἱ. Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: Γάιος Γερελλανὸς Καπίτων **Λάρ. 8**, 6.

Γάιος Γερελλανὸς Ροῦφος, υἱ. Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: Γάιος | Γερελλανὸς Ροῦφος (;) **Λάρ. 8**, 6-7.

Γάιος Γερελλανὸς Γελλιανός, υἱ. Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: [Γάιο]ς Γερελλανὸς Γελλιανός **Λάρ. 8**, 7.

Iulianus:

Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ ἓνα ἄτομο, βλ. [Του]λιανέ **Πάφ. 34**, 1.

Iulius:

Γάιος Τούλιος Ἀριστόδαμος, ἑγγ. Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον Τούλιον | Ἀριστόδαμον **Πάφ. 62**, 3-4.

Γάιος Τούλιος Ἐρμογένης, π. Φιλίππου καὶ ά. Μητροῦς: Γάιος Τούλιος Ἐρμογένης **Πάφ. 85**, 2-3.

Γάιος Τούλιος Κρίσπος, π. Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας καὶ ά. Λικιννίας Μοδέστας: Γαίου Τουλίου Κρίσπου **Πάφ. 83**, 3. [Γαίου Τουλίου] Κρίσπου **Πάφ. 84**, 2.

Γάιος Τούλιος Κρίσπος, έγγ. Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον Τούλιον | Κρίσπον **Πάφ. 62**, 3-4.

Γάιος Τούλιος Ποτάμων, π. Γαίου Τουλίου Ποτάμωνος: Γαίου Τουλίου | Ποτάμωνος **Πάφ. 83**, 3-4.

Γάιος Τούλιος Ποτάμων, υί. Γαίου Τουλίου Ποτάμωνος και έγγ. Λικιννίας Αγαπωμένης: Γάιον Τούλιον Ποτάμωνα **Πάφ. 83**, 2. Γάιον Τού]λιον Π[ο]τ[α]μ[ω]ν[α] **Πάφ. 84**, 3.

Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα, θ. Γαίου Τουλίου Κρίσπου και Λικιννίας Μοδέστας, έγγ. Λικιννίας Αγαπωμένης και γ. Γαίου Τουλίου Κρίσπου και Γαίου Τουλίου Αριστοδάμου: Τουλία Σακρικόλα | Μοδέστα **Πάφ. 62**, 1-2. Τουλίαν Σακρικόλαν **Πάφ. 83**, (α) 2.

Τούλιος Διονυσσιανός: Τουλ(ίου) | Διονυσσιανου̃ **Πάφ. 32**, 1-3.

Γάιος Τούλιος Φλαυιανός Ἴππαρχος, υί. Τουλίου Ἴππαρχου και άδ. Γαίου Τουλίου Φλαυιανου̃ Μνασέου: [Γάιον] Τούλιον | Φλαυιανόν | Ἴππαρχον **Λάρ. 5**, 1-3.

Τούλιος Ἴππαρχος, π. Γαίου Τουλίου Φλαυιανου̃ Ἴππαρχου: Τουλ[ί]ου Ἰπ[α]ρχ[ου] **Λάρ. 5**, 1.

Γάιος Τούλιος Φλαυιανός Μνασέας, υί. Τουλίου Ἴππαρχου και άδ. Γαίου Τουλίου Φλαυιανου̃ Ἴππαρχου: [Γάιος Ἰ]ούλιος Φλαυιανός Μνασέας **Λάρ. 5**, 4.

Τουλία Δωνάτα (άπελευθέρα Ὀλύμπου) **Λάρ. 37**, 4. Iulia Donata, f. Olympi: Iu[l]ia | Donata **Λάρ. 37**, 1 και 2.

Γάιος Τούλιος Νίδας: [G. Iu]llium Nidam **Άμμ. 14**, 1. [Γάιον] Τούλιον Νίδαν **Άμμ. 14**, 4.

Γάιος Τούλιος Χεΐος [.δν]ιανός: G. Iulius C[h]ius | [.]dnianus **Άμμ. 14**, 1-2. Chii **Άμμ. 14**, 2. Γάιος Τούλιος Χεΐος | [.δν]ιανός **Άμμ. 14**, 4-5.

Τουλία Λαμπυρίς, γ. Γαίου Τουλίου Χείου: Iulia Lampyris **Άμμ. 14**, 2. Τουλία Λαμπυρίς **Άμμ. 14**, 6.

Ως άπλò όνομα φέρεται άπό δύο άτομα, βλ. **Λεμ. 517**, 1: Τουλία, θ.

- Αρίστωνος: Τουλία καὶ **Λεμ. 723, 1:**
Τούλιε·
- Licinius: Λικιννία Μοδέστα, θ. Λικιννίας
Ἀγαπωμένης καὶ γ. Γαΐου Τουλίου
Κρίσπου καὶ μ. Τουλίας Σακρικόλας:
Λικιννίας Μοδέστας **Πάφ. 83, (α) 4·**
Λικιννία Ἀγαπωμένη, μ. Λικιννίας
Μοδέστας καὶ Λικιννίας Τσουλλάνας καὶ
για. Τουλίας Σακρικόλας καὶ Γαΐου
Τουλίου Ποτάμωνος: Λικιννία |
Ἀγαπωμένη **Πάφ. 83, (α) 5· Πάφ. 83,**
(β) 5-6· Λικιννία **Πάφ. 84, 4·**
Λικιννία Τσουλλάνα, θ. Λικιννίας
Ἀγαπωμένης καὶ γ. Γαΐου Τουλίου
Ποτάμωνος καὶ μ. Γαΐου Τουλίου
Ποτάμωνος: Λικιννίας | Τσουλλάνα **Πάφ.**
83, (β) 4-5·
Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ ἓνα
ἄτομο, βλ. Λικιννία **Λεμ. 489, 1·**
- Mallaeus: Ἀπολλώνιος Μαλλαῖος, υἱ.
Ἀπολλωνίου: Ἀπολλώνιος **Λάρ. 11, 3·**
- Marcellus: Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ δύο
ἄτομα, βλ. Μάρκελλε **Λάρ. 86, 1·**
Μάρκελλε **Λάρ. 87, 1·**
- Marcianus: Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ τρία
ἄτομα, βλ. Μαρκιανός, υἱ. Ζωσαρίου:
Μαρκιαν[ἐ] **Λεμ. 389, 1·** Μαρκιανὲ **Λάρ.**
75, 1· Μαρκιανὰ **Λάρ. 168, 1·**
- Marcus: [Μαρ(;)]κ[]ία | Νεωτέρα **Πάφ. 28,**
1-2·
Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ ἕξι
ἄτομα, βλ. Μαρκία, μ. Τίμωνος: Μαρκία
Λεμ. 785, 9· Μαρκία **Λεμ. 315, 1·**
Μαρκία **Λεμ. 328, 1·** Μαρκία, θ.
Χαρμίωνος: Μαρκεία **Λεμ. 600, 1·**
Μαρκία, θ. Μαρι[- - -]: Μαρκία **Λάρ.**
76, 1· Μαρκία, θ. Ζώιλου: Μαρκία **Λάρ.**
99, 1·
- Neratius: Μᾶρκος Νεράτιος Ἄντωνεῖνος:
[Μ]ᾶρκον Νεράτι[ον] | [Ἄντων]εῖνον
Λάρ. 26, 1-2·
- Octavius: Ὀκταβία Κλωδιανή, μ. Μ. Κανίου
Αἰλίου Μαρκελλίνου καὶ γ. Μ. Κανίου
Κυντιανοῦ: Ὀκταβία Κλωδιάνη{ι} **Πάφ.**
96, 5·
Ὡς ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ ἓνα
ἄτομο, βλ. Ὀκταούσιος (ἰατρός) **Πάφ.**
94, 2·
- Pinnius: Πίννιος Ῥεστιτοῦτος **Πάφ. 42, 1·**

- Primarius: Ως άπλò òνομα φέρεται άπό ένα άτομο, βλ. Πρειμαρία **Λάρ. 41, 1**.
- Primus: Ως άπλò òνομα φέρεται άπό ένα άτομο, βλ. Πρίμος, υί. Γάμου: ΠΠρΠίΠμΠεΠ **Λεμ. 264, 1**.
- Proclus: Ως άπλò òνομα φέρεται άπό τρία άτομα, βλ. Πρόκλα, μ. Μ. Αύρηλίου Κρατέρου: ΠρόκλΠ[α] **Λεμ. 43, 6**. Πρόκλα **Λεμ. 82, 1**. Πρώκλαι **Λάρ. 120, 1**.
- Rudius: Ως άπλò òνομα φέρεται άπό ένα άτομο, βλ. Ρουντία, θ. Νικαίου: Ρουντία **Λεμ. 345, 1**.
- Secundus: Ως άπλò òνομα φέρεται άπό δύο άτομα, βλ. Σεκόνδα, θ. Απολλωνίου: Σεκόνδα **Λεμ. 710, 1**. Σεκούνδου **Λάρ. 30, 3**.
- Sergius: Σεργία Δημητρία, γ. Τ. Αύρηλίου Τίμωνος Όνησίλου: Σεργία | ΔηΠμΠ[ητ]ρία **Πάφ. 11, 2-3**. Λούκιος Σέργιος Άρριανός (συγκλητικòς καί τριβοϋνος), άδ. Σεργίας Δημητρίας: [Λ]ούκιον Σέργιον Κα[- - -] | Άρριανόν **Πάφ. 66, 1-2**. Σεργία Δημητρία, άδ. Λουκίου Σεργίου Άρριανοϋ: **Πάφ. 66, 3**. Σεργία Αύρηλία Ρηγίνα (ύπατική): [Σεργίαν] Αύρηλ[ία]ν Ρηγεϊ|ναν **Πάφ. 102, 2-3**. Ρηγίνα **Πάφ. 103, 3**. [Σε]ργίαν Αύ|[ρηλί]αν Ρηγεϊ|[ναν] **Λεμ. 26, 1-3**. Σεργία Φίλα, θ. Σερουίου Σουλπικίου Παγκλέους Ούηρανιανοϋ: Σεργί[αν Φί]λαν **Άμμ. 37, 1**. Σεργίαν Φίλαν **Άμμ. 38, 1**. Σεργία, θ. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους: Σεργ[ίαν] **Άμμ. 43, 3**.
- Sulpicius: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Ούηρανιανός (γυμνασίαρχος, άγωνοθέτης, άρχιερεύς τῆς Κύπρου καί πρεσβευτής): Σέρουιον Σουλπίκιον | Παγκλέα Ούηρανιανόν **Λάρ. 179, 1-2**. **Άμμ. 31, 1-2**. **Άμμ. 32, 1-2**. [Σερουίου | Σουλπικίου Πα]γκλέους Ούη[ρανιανοϋ] **Άμμ. 5, 6-7**. Σέρουιον Σο[υλπικιον] | Παγκλέα [Ούηρανιανόν] **Άμμ. 27, 1-2**. [Σερουίου Σου]λΠικίου [Παγκλέους Ούηρανιανοϋ] **Άμμ. 28, 6**. [Σέρουιον Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Ούηρανιανόν] **Άμμ. 29, 1**. [Σέρουιον Σουλπίκ]ιον

Παγκλέ[α] | [Ούηρανιανόν] **Αμμ. 30**, 1-2· [Σέρουιον Σουλπίκ]ι□ον Π[αγκλέα Ούηρανιανόν] **Αμμ. 33**, 1· [Σέρ]ουιο[ν ν Σου]λ□π□[ίκιον] | [Παγ]κλέ[α Ούηρ]α□νια□[νόν] **Αμμ. 34**, 1-2· [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο□[ν] | [Παγκλέα Ούηρανιανόν] **Αμμ. 35**, 1-2· [Σερούιου Σ]ουλπικίου | [Παγκλέ]ο□σ□ς□ Ούηρανιανοϋ **Αμμ. 36**, 2-3· Σερο[σί]ου | Σουλπικίου Παγκλέους Ούηρα[νι]ανοϋ **Αμμ. 37**, 1-2· Σερούιου Σουλ[πικίου] | Παγκλέους Ούηρα[νι]ανοϋ **Αμμ. 38**, 2-3· Σουλπίκιος [Παγκλῆς Ούηρα[νι]ανός] **Αμμ. 96**, 1· [Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς Ούηρα[νι]ανός] **Αμμ. 97**, 2· Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρα[νι]ανόν **Αμμ. 234**, 1·

Tertius: Ως ἀπλὸ ὄνομα φέρεται ἀπὸ δύο ἄτομα, βλ. Τερτία **Πάφ. 27**, 5· Τερτία, μ. Εὐτυχίδος: Τερτία<ς> **Λεμ. 518**, 2·

Titius: Μ. Τίτ□ι□ος (;) Παντί[σχεινος (τεχνάρχη)]ς **Αμμ. 108**, 1-2·

Ummidius: Γάιος Ούμμίδιος Κουαδράτος, π. Γ. Ούμμι-δίου Πανταύχου Κουαδρατιανοϋ: Γάιος Ούμμίδιος Κουαδράτος **Πάφ. 89**, 4·

Γάιος Ούμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, υἱ. Γαίου Ούμμιδίου Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας Ἀφρα[ρίου] / Κλαυδίας Ῥοδοκλείας (γυμνασίαρχος καὶ ἀρχιερεύς): [Γάιον Οὐ]μ□μίδιον Πάνταυχον [Κουα]δρατια-νό]ν **Πάφ. 4**, 1-2· Γάιον Ούμμίδιον

Πάνταυ|χον Κουαδρατιανὸν **Πάφ. 89,**
2-3· Γαίου | Τηρητίνα | Ούμμιδίου
Πανταύχο[υ] **Πάφ. 90,** 4-6·

Γάιος Ούμμίδιος Κουαδράτος
Πανταυχιανός (ἀρχιερεύς), υἱ. Γαίου
Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ:
Γάιον Ούμμίδιον Τηρητίνα Κουαδράτον
τὸν καὶ Πανταυχιανὸν **Πάφ. 90,** 2-4·

Valens: Flavius Valens, p. P. Aelii
Basilidis: Fl(avius) Valens **Ἀμμ. 127,**
2-3·

Vitellius: Λούκιον Ούιτέλλιον Κρισι|πεῖνον
Πάφ. 99, 2-3·

Λούκιος Ούιτέλ|λιος Καλλίνικος
Λεμ. 791, 1-2·

3. Ἐπώνυμα (*cognomina*)

Ἀγαπωμένη: Λικιννία Ἀγαπωμένη, μ. Λικιννίας
Μοδέστας καὶ Λικιννίας Ἰσουλλάνας καὶ
για. Τουλίας Σακρικόλας καὶ Γαίου
Τουλίου Ποτάμωνος: Λικιννία |
Ἀγαπωμένη **Πάφ. 83,** (α) 5· **Πάφ. 83,**
(β) 5-6· Λικιννία **Πάφ. 84,** 4·

Αἴλιος: Μᾶρκος Κάνιος Αἴλιος
Μαρκελλῖνος, υἱ. Μάρκου Κανίου
Κυιντιανοῦ καὶ ἁ. Ὀκταβίας Κλωδιανῆς:
Μ. Κάνιον Αἴλιον | Μαρκέλλεινον **Πάφ.**
96, 2-3·

Αἰνείας: Τιβέριος Κλαύδιος Αἰνείας, υἱ.
Τι(βερίου) Κλαυδίου Αἰνείου:
Τι(βέριον) Κλαύδιον | Αἰνείαν **Κερ. 2,**
1 καὶ 3·

Τιβέριος Κλαύδιος Αἰνείας, π.
Τιβερίου Κλαυδίου Αἰνείου: Τι(βερίου)
| Κλαυδίου Αἰνείου **Κερ. 2,** 1-2·

Ἄμεμπτος: Μᾶρκος Αὐρήλιος Ἄμεμπτος, π.
Μάρκου Αὐρηλίου Ἡλιοδώρου (ἀρχων,
γραμματεὺς, ἀγορανόμος καὶ
δεκαπρῶτος): Μ. Αὐρ. | Ἄμεμπτος **Λεμ.**
45, 2-3·

Ἀντωνῖνος: Μᾶρκος Νεράτιος Ἀντωνεῖνος:
[Μ]ᾶρκον Νεράτι[ον] | [Ἀντων]εῖνον
Λάρ. 26, 1-2·

- Απολλωνίδης: Αύρηλιος Απολλωνίδης: [Αύρ]ήλ[ιο]ς Απολ-λωνί|δης **Λάρ. 25, 3-4.**
- Απφάριον: Κλαυδία Ῥοδόκλεια Απφάριον (ἀρχιέρεια), θ. Τεύκρου καὶ γ. Γαΐου Ούμμιδίου Κουαδράτου καὶ μ. Γαΐου Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: [Κλαυδ]ία Απφά[ριον] **Πάφ. 4, 6.** Κλαυδία Ῥοδόκλεια **Πάφ. 89, 5.** Κλαυδία Απφάριον **Πάφ. 90, 8.**
- Αριστόδαμος: Γάιος Τούλιος Αριστόδαμος, ἔγγ. Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον Τούλιον | Αριστόδαμον **Πάφ. 62, 3-4.**
- Αρίστων: Αύρηλιος Αρίστων (ἰατρός), π. Αύρηλίας Ὀνησιμιανῆς τῆς καὶ Ὀλυμπιανῆς: Αύρηλιος | Αρίστων **Λάρ. 32, 6-7.**
- Αρριανός: Λούκιος Σέργιος Αρριανός (συγκλητικὸς καὶ τριβοῦνος), ἀδ. Σεργίας Δημητρίας: [Λ]ούκιον Σέργιον Κα[- - -] | Αρριανόν **Πάφ. 66, 1-2.**
- Αττική: Κειωνίαν Καλλιστῶ Ἀττικὴν **Ἄμμ. 51, 2.**
- Basilides: Publius Aelius Basilides, f. Flavii Valentis: P(ublio) Aelio P(ublici) Basi|lide **Ἄμμ. 127, 2-3.**
- Γελλιανός: Γάιος Γερελλανὸς Γελλιανός, υἱ. Γαΐου Γερελλανοῦ Ῥούφου: [Γάιο]ς Γερελλανὸς Γελλιανός **Λάρ. 8, 7.**
- Centurio: C. Decimius Centurio, f. Titii: C(aio) Dec(i)mio | Centurioni **Πάφ. 151, 1 καὶ 2.**
- Δωνᾶτα: Τουλία Δωνᾶτα (ἀπελευθέρᾳ Ὀλύμπου) **Λάρ. 37, 4.** Iulia Donata, f. Olympi: Iu[l]ia | Donata **Λάρ. 37, 1 καὶ 2.**
- Ἐρμογένης: Γάιος Τούλιος Ἐρμογένης, π. Φιλίππου καὶ ἀ. Μητροῦς: Γάιος Τούλιος Ἐρμογένης **Πάφ. 85, 2-3.**
- Ἐτερειδίων: Τίτος Αύρηλιος Τίμων Ὀνήσιλος Ἐτερειδίων, ἀν. Σεργίας Δημητρίας: Τ. Αύρη(λιον) Τείμωνα Ὀνήσιλον Ἐτ[ε]ρειδ[ί]ων **Πάφ. 11, 1-2.**
- Ζήνων: Τίτος Φλάουσιος Ζήνων: Τίτος Φλάουσιος | Ζήνων **Λευκ. 12, 3-4.**
- Ἡλιοδώρα: Αύρηλία Ἡλιοδώρα: Αύρη(λίας) Ἡλιοδ[ώ-ρας] **Λευκ. 46, 3.**
- Ἡλιόδωρος: Μᾶρκος Αύρηλιος Ἡλιόδωρος: [Μ. Αύρ.] Ἡλιόδωρον **Λευκ. 44, 5.**

Μάρκος Αύρήλιος Ηλιόδωρος
(ἀρχων): Μ□. Α□ύ□[ρ.] (;)
Η□λ□ι□|[όδωρον], **Λεμ. 45**, 1-2.

Τίτος Φλάουιος Ηλιόδωρος **Αμμ. 30**, 11.

Ηρακλείδης:

Τιβέριος Κλαύδιος Ηρακλείδης,
υί. Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος και ἀ.
Κλαυδίας Ούηρανιανῆς: Τιβέριον
Κ[λαύδιον] | Ηρακλε[ί]δην **Αμμ. 42**, 1
και 4.

Τοῦστος:

Τιβέριος Κλαύδιος Ὕλλος Τοῦστος
(ἀρχιερεὺς τῆς νήσου): Τιβέριον
Κλαύδιον | Ὑλ(λ)ον (;) Τοῦστον **Λάρ. 9**,
2-3.

Ἰππαρχος:

Γάιος Τούλιος Φλαυιανὸς
Ἰππαρχος: [Γάιον] Τούλιον | Φλαυιανὸν |
Ἰππαρχον **Λάρ. 5**, 1-3.

Τούλιος Ἰππαρχος, π. Γαΐου
Τουλίου Φλαυιανοῦ Ἰππάρχου: Τουλ[ί]ου
Ἰπ□[π]άρχ□[ου] **Λάρ. 5**, 1.

Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς
Ἰππαρχος (ἱερομνήμων, ἀρχιερεὺς διὰ
βίου τῶν Σεβαστῶν και τῆς Συγκλήτου,
ἀγνοθηέτης τετράκις, γραμματεὺς

- βουλῆς καὶ δήμου καὶ ἀρχῶν τῆς πόλεως): Τιβέριον Κλαύδιον Νικοπολινὸν Ἰππαρχ[ον] **Λάρ. 8, 1**.
- Τσιδῶρος: Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδῶρος, υἱ. Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδῶρου καὶ ἁ. Γεγανίας Λουκιφέρας (ἀρχῶν τῆς πόλεως, πρεσβευτῆς καὶ πολλάκις γυμνασίαρχος): Τιβέριον Κλαύδιον | Τσιδῶρον **Λάρ. 38, 1** καὶ 2.
- Τσουλλάνα: Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδῶρος, π. Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδῶρου: Τιβερίου Κλαυδίου | Τσιδῶρου **Λάρ. 38, 1-2**.
- Τσουλλάνα: Λικιννία Τσουλλάνα, θ. Λικιννίας Ἀγαπωμένης καὶ γ. Γαίου Τουλίου Ποτάμωνος καὶ μ. Γαίου Τουλίου Ποτάμωνος: Λικιννίας | Τσουλλάνα **Πάφ. 83, (β) 4-5**.
- Καπίτων: Γάιος Γερελλανὸς Καπίτων, υἱ. Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου: Γάιος Γερελλανὸς Καπίτων **Λάρ. 8, 6**.
- Καικιλιανός: Γάιος Τέττιος Καικιλιανός, π. Γαίου Τεττίου Καικιλιανοῦ: Γαίου Τεττίου [Κ]αικιλιανοῦ **Λάρ. 20, 3**.
- Καικιλιανός: Γάιος Τέττιος Καικιλιανός, υἱ. Γαίου Τεττίου Καικιλιανοῦ: Γάιον Τέττιον [Κ]αικιλιανόν **Λάρ. 20, 2**.
- Καλλίνικος: Λούκιος Οὔτιέλ|λιος Καλλίνικος **Λεμ. 791, 1-2**.
- Κλαυδιανός: Μᾶρκος Αὐρήλιος Κλαυδιανός, υἱ. Ἡρακλείδου: Μ(άρκος) Αὐρήλιο[ς] | Κλαυδιανὸ[ς] **Λευκ. 75, 2-3**.
- Κράτερος: Μᾶρκος Αὐρήλιος Κράτερος, υἱ. Πρόκλας: [Μ. Αὐρ. Κρ]άτερον **Λεμ. 43, 1**.
- Κουαδρατιανός: Γάιος Οὔμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, υἱ. Γαίου Οὔμμιδίου Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας Ἀφρα[ρίου] / Κλαυδίας Ῥοδοκλείας (γυμνασίαρχος καὶ ἀρχιερεύς): [Γάιον Οὔ]μ[μ]ίδιον Πάνταυχον [Κουαδ]ρατια-νό]ν **Πάφ. 4, 1-2**. Γάιον Οὔμμίδιον Πάνταυχον Κουαδρατιανὸν **Πάφ. 89, 2-3**. Γαίου | Τηρητίνᾳ | Οὔμμιδίου Πανταύχο[υ] **Πάφ. 90, 4-6**.
- Κουαδρᾶτος: Γάιος Οὔμμίδιος Κουαδρᾶτος, π. Γ. Οὔμμι-δίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: Γάιος Οὔμμίδιος Κουαδρᾶτος **Πάφ. 89, 4**.
- Κουαδρᾶτος: Γ. Οὔμμίδιος Κουαδρᾶτος Πανταυχιανός (ἀρχιερεύς), υἱ. Γαίου

- Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ:
Γάιον Ούμμιδιον Τηρητίνα Κουαδράτον
τὸν καὶ Πανταυχιανὸν **Πάφ. 90, 2-4**.
- Κρατέρα: Φλαυία Κρατέρα, γ. Σερουίου
Σουλπικίου Παγκλέους Οὔηρατιανοῦ:
Φλαυία Κρατέρα **Αμμ. 36, 4**.
- Κράτερος: Μᾶρκος Αὐρήλιος Κράτερος, υἱ.
Πρόκλας: [Μ. Αὐρ. Κρ]άτερον **Λεμ. 43, 1**.
- Κρισπιανός: Τίτος Φλαύιος | Κρι<σ>πειανὸς
Φίλων **Πάφ. 99, 3-4**.
- Κρισπίνος: Λούκιον Οὔιτέλλιον Κρισ|πεῖνον
Πάφ. 99, 2-3.
- Κρίσπος: Γάιος Τούλιος Κρίσπος, π.
Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας καὶ ἄ.
Λικιννίας Μοδέστας: Γαίου Τουλίου
Κρίσπου **Πάφ. 83, 3**. [Γαίου Τουλίου]
Κρίσπου **Πάφ. 84, 2**.
Γάιος Τούλιος Κρίσπος, ἔγγ.
Τουλίας Σακρικόλας Μοδέστας: Γάιον
Τούλιον | Κρίσπον **Πάφ. 62, 3-4**.
- Κυιντιανός: Μᾶρκος Κάνιος Κυιντιανός, π. Μ.
Κανίου Αἰλίου Μαρκελλίνου καὶ ἄ.
Ὁκταβίας Κλωδιανῆς: Μ. Κάνιος
Κυιντιανὸς **Πάφ. 96, 4**.
- Λαμπυρίς: Τουλία Λαμπυρίς, γ. Γαίου
Τουλίου Χείου: Iulia Lampyris **Αμμ. 14, 2**.
Τουλία Λαμπυρίς **Αμμ. 14, 6**.
- Λουκιφέρα: Γεγανία Λουκιφέρα, γ. Τιβερίου
Κλαυδίου Τσιδώρου: Γεγανία Λουκιφέρα
Λάρ. 38, 6.
- Μαλλαῖος: Απολλώνιος Μαλλαῖος, υἱ.
Απολλωνίου: Μαλλαῖος **Λάρ. 11, 4**.
- Maximina: Aelia Maximina, c. Q. Caecilii
Rufi **Αμμ. 140, 7**.
- Μαρκελλῖνος: Μᾶρκος Κάνιος Αἰλιος
Μαρκελλῖνος, υἱ. Μάρκου Κανίου
Κυιντιανοῦ καὶ ἄ. Ὁκταβίας Κλωδιανῆς:
Μ. Κάνιον Αἴλιον | Μαρκέλλεινον **Πάφ. 96, 2-3**.
- Μέντωρ: Τιβέριος Κλαύδιος Μέντωρ, π.
Τιβερίου Κλαυδίου Μέντορος: Τιβέριος
Κλαύδιος | Μέντωρ **Αμμ. 37, 3-4**.
Κλαύδιος Μέντωρ, π. Τιβερίου
Κλαυδίου Μέντορος: Κλαυδίου
Μέ[ν]τορος **Αμμ. 37, 3**.
- Μηνοδωρίς: Κλαυδία Μηνοδωρίς, γ. Τιβερίου
Κλαυδίου Παγκλέους Οὔηρατιανοῦ:
Κλαυδία Μηνοδωρῖ[ς] **Αμμ. 38, 6**.

ΕΠΩΝΥΜΑ

- Μηνόδωρος: Τιβέριος Κλαύδιος Μηνόδωρος, π. Κλαυδίας Ούηρανιανῆς: Τιβερίου Κ[λαυδίου] | Μηνοδώρ[ου] **Αμμ. 42**, 7-8.
- Μνασέας: Γάιος Τούλιος Φλαυιανὸς Μνασέας, υἱ. Τουλίου Ἱππάρχου καὶ ἀδ. Γαίου Τουλίου Φλαυιανοῦ Ἱππάρχου: [Γάιος Τ]ούλιος Φλαυιανὸς Μνασέας **Λάρ. 5**, 4.
Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος, υἱ. Μνασέου: Τιβέριον | Κλαύ[διον] ... | ... [Μνασ]έαν Λούκιον **Λάρ. 10**, 1-3.
- Μοδέστα: Τουλία Σακρικόλα Μοδέστα, θ. Γαῖου Τουλίου Κρίσπου καὶ Λικιννίας Μοδέστας, ἐγγ. Λικιννίας Ἀγαπωμένης καὶ γ. Γαῖου Τουλίου Κρίσπου καὶ Γαῖου Τουλίου Ἀριστοδάμου: Τουλία Σακρικόλα | Μοδέστα **Πάφ. 62**, 1-2.
Τουλίαν Σακρικόλαν **Πάφ. 83**, (α) 2.
Λικιννία Μοδέστα, θ. Λικιννίας Ἀγαπωμένης καὶ γ. Γαῖου Τουλίου Κρίσπου καὶ μ. Τουλίας Σακρικόλας: Λικιννίας Μοδέστας **Πάφ. 83**, (α) 4.
- Musonia: Cl(audia) Musonia **Πάφ. 1**, 2.
- Νίδας: Γάιος Τούλιος Νίδας: [G. Iu]llium Nidam **Αμμ. 14**, 1. [Γάιον] Τούλιον Νίδαν **Αμμ. 14**, 4.
- Νίκη: Κο[ρνη]λίαν Νίκη **Πάφ. 95**, 2.
- Νικόδημος: Ἀκείλιον Νικόδημον **Λάρ. 24**, 1.
- Νικοπολινός: Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος (ἱερομνήμων, ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς Συγκλήτου, ἀγνοθέτης τετράκις, γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμου καὶ ἀρχῶν τῆς πόλεως): Τιβέριον Κλαύδιον Νικοπολινὸν Ἱππαρχ[ον] **Λάρ. 8**, 1.
- Νομίσιος: Λούκιος Νομίσιος, υἱ. Φλαυίου: Λούκιον Νομίσιον **Λεμ. 199**, 1.
- Ὀνησικράτης: Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης, υἱ. Ὀνησικράτους (ἀρχῶν, γραμματεὺς, γυμνασίαρχος): Τιβέριον | Κλαύδιον | Ὀνησικράτην **Πάφ. 5**, 1-3.
- Ὀνησιμιανή: Αὐρηλία Ὀνησιμιανὴ ἢ καὶ Ὀλυμπιανή, θ. Αὐρηλίου Ἀρίστωνος: Αὐρ. Ὀλυμπιανῆς **Λάρ. 32**, 13-14.
- Οὔηρανιανός: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὔηρανιανός (γυμνασίαρχος, ἀγνοθέτης, ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου καὶ πρεσβευτής): Σέρουιον Σουλπίκιον | Παγκλέα Οὔηρανιανὸν **Λάρ. 179**, 1-2.
Αμμ. 31, 1-2. **Αμμ. 32**, 1-2. [Σερουίου

| Σουλπικίου Παγκλέους Ούη[ρα]νιανοῦ] **Αμμ. 5**, 6-7· Σέρουιον Σο[υλπίκιον] | Παγκλέα [Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 27**, 1-2· [Σερουίου Σου]λ[πι]κίου [Παγκλέους Ούηρα]νιανοῦ] **Αμμ. 28**, 6· [Σέρουιον Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 29**, 1· [Σέρουιον Σουλπίκ]ιον Παγκλέ[α] | [Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 30**, 1-2· [Σέρουιον Σουλπίκ]ι[ον] Π[αγκλέα Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 33**, 1· [Σέρ]ουιο[ν] ν Σου]λ[πι]κ[ί]κιον | [Παγ]κλέ[α Ούηρ]α[ν]ια[ν]όν] **Αμμ. 34**, 1-2· [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο[ν] | [Παγκλέα Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 35**, 1-2· [Σερουίου Σ]ουλπικίου | [Παγκλέ]ο[υ]ς[Ούηρα]νιανοῦ] **Αμμ. 36**, 2-3· Σερο[υ]ίου | Σουλπικίου Παγκλέους Ούηρα]νι[α]νοῦ] **Αμμ. 37**, 1-2· Σερουίου Σουλ[πικίου] | Παγκλέους Ούηρα]ν[ι]ανοῦ] **Αμμ. 38**, 2-3· Σουλπίκιος [Παγκλῆς Ούηρα]νιανός] **Αμμ. 96**, 1· [Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς Ούηρα]νιανός] **Αμμ. 97**, 2· Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 234**, 1·

Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλῆς Ουηρα]νιανός, ἄ. Κλαυδίας Μηνοδωρίδος καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους: Τιβερίου Κλαυ[δίου] | Παγκλέους Ούηρα]νιαν[οῦ] **Αμμ. 38**, 5-6· Τιβερίου Κλαυδίου Π[αγκλέους] | Ούηρα]νιανοῦ] **Αμμ. 40**, 2-3· Κλαυδίου [Παγκλέους] | [Ούηρα]νιανοῦ] **Αμμ. 41**, 1-2·

Παγκλῆς:

Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Ούηρα]νιανός (γυμνασίαρχος, ἀγνοθητής, ἀρχιερεὺς τῆς Κύπρου καὶ πρεσβευτής): Σέρουιον Σουλπίκιον | Παγκλέα Ούηρα]νιανόν] **Λάρ. 179**, 1-2· **Αμμ. 31**, 1-2· **Αμμ. 32**, 1-2· [Σερουίου | Σουλπικίου Πα]γκλέους Ούη[ρα]νιανοῦ] **Αμμ. 5**, 6-7· Σέρουιον Σο[υλπίκιον] | Παγκλέα [Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 27**, 1-2· [Σερουίου Σου]λ[πι]κίου [Παγκλέους Ούηρα]νιανοῦ] **Αμμ. 28**, 6· [Σέρουιον Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 29**, 1· [Σέρουιον Σουλπίκ]ιον Παγκλέ[α] | [Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 30**, 1-2· [Σέρουιον Σουλπίκ]ι[ον] Π[αγκλέα Ούηρα]νιανόν] **Αμμ. 33**, 1· [Σέρ]ουιο[ν] ν Σου]λ[πι]κ[ί]κιον | [Παγ]κλέ[α

- Ούτηρ]α□νια□[νόν] **Αμμ. 34, 1-2.**
 [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο□[ν] | [Παγκλέα Ούτηρανιανόν] **Αμμ. 35, 1-2.** [Σερούιου Σ]ουλπικίου | [Παγκλέ]ο□σ□ς□ Ούτηρανιανοῦ **Αμμ. 36, 2-3.** Σερο[σί]ου | Σουλπικίου Παγκλέους Ούτηρα[ν]ι[α]νοῦ **Αμμ. 37, 1-2.** Σερούιου Σουλ[πικίου] | Παγκλέους Ούτηραν[ιανοῦ] **Αμμ. 38, 2-3.** Σουλπίκιος [Παγκλῆς Ούτηρανιανός] **Αμμ. 96, 1.** [Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς Ούτηρανιανός] **Αμμ. 97, 2.** Σέρουιον Σουλπίκιον Παγκλέα Ούτηρανιανόν **Αμμ. 234, 1.**
- Τιβέριος Κλαύδιος Παγκλῆς, υἱ. Τιβερίου Κλαυδίου Παγκλέους Ούτηρανιανοῦ καὶ π. Σεργίας: Τιβέριον Κλαύδιο[ν] | Παγκλέα **Αμμ. 40, 1** καὶ **4.** [Τιβέριον Κλαύδι]ον | [Πα]γκλέ[α] **Αμμ. 41, 1-2.** [Τιβερίου] | Κλα[υδίου] | Π□[αγκλέους] **Αμμ. 43, 1-3.**
- Πανταυχιανός: Γ. Ούμμίδιος Κουαδράτος Πανταυχιανός (ἀρχιερεὺς), υἱ. Γαίου Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: Γάιον Ούμμίδιον Τηρητίνα Κουαδράτον τὸν καὶ Πανταυχιανὸν **Πάφ. 90, 2-4.**
- Πάνταυχος: Γάιος Ούμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, υἱ. Γαίου Ούμμιδίου Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας Ἀφα[ρίου] / Κλαυδίας Ῥοδοκλείας (γυμνασίαρχος καὶ ἀρχιερεὺς): [Γάιον Ού]μ□μίδιον Πάνταυχον [Κουαδρατια-νό]ν **Πάφ. 4, 1-2.** Γάιον Ούμμίδιον Πάνταυ|χον Κουαδρατιανὸν **Πάφ. 89, 2-3.** Γαίου | Τηρητίνα | Ούμμιδίου Πανταύχο[υ] **Πάφ. 90, 4-6.**
- Παντίσχεινος: Μ. Τίτ□ι□ος (;) Παντί|σχεινος (τεχνάρχη) **Αμμ. 108, 1-2.**
- Pollio: Cornelius Pollio, p. Silvani: Corneli Pollio(nis) **Αμμ. 154, 1.**
- Ποτάμων: Γάιος Τούλιος Ποτάμων, π. Γαίου Τουλίου Ποτάμωνος: Γαίου Τουλίου | Ποτάμωνος **Πάφ. 83, 3-4.**
- Γάιος Τούλιος Ποτάμων, υἱ. Γαίου Τουλίου Ποτάμωνος καὶ ἐγγ. Λικιννίας Ἀγαπωμένης: Γάιον Τούλιον Ποτάμωνα **Πάφ. 83, 2.** [Γάιον Τού]λιον Π□οτ□άμω[να] **Πάφ. 84, 3.**
- Ῥεστιτοῦτος: Πίννιος Ῥεστιτοῦτος **Πάφ. 42, 1.**

ΕΠΩΝΥΜΑ

- Ῥηγίνα: Σεργία Αύρηλία Ῥηγίνα (ὑπατική):
[Σεργίαν] Αύρηλ[ία]ν Ῥηγεῖ|ναν **Πάφ. 102, 2-3**. Ῥηγίνα **Πάφ. 103, 3**.
[Σε]ργίαν Αύ|[ρηλί]αν Ῥηγεῖ|[ναν] **Λεμ. 26, 1-3**.
- Ῥοδοκλῆς: Τιβέριος Κλαύδιος Ῥοδοκλῆς, υἱ.
Τεύκρου καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου
Τεύκρου: [Τιβερίου Κλαυ]δίου
Ῥοδοκ[λέους] **Πάφ. 63, 3**.
- Ῥούφος: Γάιος Γερελλανὸς Ῥούφος, π.
Γαίου Γερελλανοῦ Καπίτωνος, Γαίου
Γερελλανοῦ Ῥούφου καὶ Γαίου
Γερελλανοῦ Γελλιανοῦ (ἄρχων), **Λάρ. 8, 5**.
Γάιος Γερελλανὸς Ῥούφος, υἱ.
Γαίου Γερελλανοῦ Ῥούφου: Γάιος |
Γερελλανὸς Ῥ[ο][υ]φ[ος] (;) **Λάρ. 8, 6-7**.
Q. Caecilius Rufus, eques
Romanus: Q. C[a]ecilio Rufo **Ἀμμ. 140, 2**.
- Silvanus: Silvanus, f. Corneli Pollionis:
Silvanus **Ἀμμ. 154, 2**.
- Τεῦκρος: Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, υἱ.
Τιβερίου Κλαυδίου Ῥοδοκλέους καὶ ἐγ.
Τεύκρου: [Τιβέριον Κλ]αύδιον
Τε[ῦκρον] **Πάφ. 63, 2**.
- Τίμων: Τίτος Αύρηλιος Τίμων Ὀνήσιλος
Ἐτερειδίων, ἀν. Σεργίας Δημητριάς: Τ.
Αύρη(λιον) Τείμωνα Ὀνήσιλον
Ἐτ[ε]ρειδ[ί]ων[α] **Πάφ. 11, 1-2**.
Μᾶρκος Αύρηλιος Τίμων, ἀ.
Ἡλιοδώρας: Μ. Α[ύ]ρη[λί]ου |
Τ[εί]μω[νος] **Λεμ. 36, 3-4**.
Τίτος Αύρηλιος Τίμων: Τ. Αύρ.
Τί[μ]ων[α] **Λεμ. 48, 1**.
- Tiro (;): Μ. Ογ[ο]ν[ι]ν[ι]ου[ς] Τ[ί]ρ[ο] (;)
Ρ[ο]ρ[α]ef(ectus) **Ἀμμ. 129, 7-8**.
- Τυχικός: Σέξτος Κορνήλ[ιος] | Τυχικός **Λεμ. 62, 3-4**.
- Υλλος: Τιβέριος Κλαύδιος Υλλος Τοῦστος
(ἀρχιερεὺς τῆς νήσου): Τιβέριον
Κλαύδιον | Υλ(λ)ον (;) Τοῦστον **Λάρ. 9, 2-3**.
- Φίλων: Τίτος Φλαύιος Κρισιανὸς Φίλων:
Τίτος Φλαύιος | Κρι<σ>πειανὸς Φίλων
Πάφ. 99, 3-4.
- Φλαβιανός: Γάιος Τούλιος Φλαυιανὸς
Ἱππαρχος: [Γάιον] Τούλιον | Φλαυιανὸν |
Ἱππαρχον **Λάρ. 5, 1-3**.

ΕΠΩΝΥΜΑ

Γάιος Τούλιος Φλαυιανός Μνασέας,
υι. Τουλίου Τηπάρχου και άδ. Γαίου
Τουλίου Φλαυιανού Τηπάρχου: [Γάιος
Τ]ούλιος Φλαυιανός Μνασέας **Λάρ. 5, 4**.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

ΠΑΡΩΝΥΜΙΑ

- Πανταυχιανός: Γ. Ούμμίδιος Κουαδράτος, ὁ καὶ Πανταυχιανός (ἀρχιερεὺς), υἱ. Γαίου Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: Γάιον Ούμμίδιον Τηρητίνῃ Κουαδράτον τὸν καὶ Πανταυχιανὸν **Πάφ. 90, 2-4**.
- Πλοῦς: [Ἀπολλώ]νιος ὁ καὶ Πλοῦς (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τοῦ Αὐγούστου): Πλοῦν **Πάφ. 76, 2**.
- Σα□[- - -]: 6· Τσιδώρα ἢ καὶ Σα□[- -] **Ἀμμ. 70,**
- Στασικράτης: Ῥοδοκλῆς ὁ καὶ Στασικράτης (ἀρχιερεὺς τῆς νήσου τῆς αὐτοκρατορικῆς λατρείας καὶ ἀγνοθέτης), υἱ. Ῥοδοκλέους καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Τεύκρου: Ῥοδοκλέα τὸν καὶ Στασικράτην **Πάφ. 63, 3**. Ῥοδοκλέους **Πάφ. 78, 2**.
- Σώτιον: Μητρὸ ἢ καὶ Σώτιον, γ. Γαῖου Τουλίου Ἐρμογένους καὶ μ. Φιλίππου: Μητρὸ **Πάφ. 85, 1**.
- Φοιβάδα: Τιμὴ ἢ καὶ Φοιβάδα, γ. Τίμωνος καὶ μ. Τιμοῦς: Τιμὴ ἢ□ | καὶ Φοιβάδα **Λεμ. 57, 4**.

III. ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΩΝ.
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

1. Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες καὶ μέλη τῆς οἰκογένειάς
τους.

- Αὐγούστος: [Imp.] Caesari A[ugusto (;)]
Πάφ. 64, 1· Ca]esar Aug(ustus) Πάφ.
107, 1· [Aῦ]γούστος **Λευκ.** 47, 2· τοῦ
θεοῦ Σεβαστοῦ Καίσα[ρος] **Κερ.** 7, 14·
τῷ θεῷ Σεβαστῷ Καίσαρι **Κερ.** 7, 15·
- Αγρίππας: Αγρίππας, ἄ. Τουλίας, θυγ. τοῦ
Αὐγούστου: Ἀγ[ρίππα] Πάφ. 59, 4·
- Ἀδριανός: Hadrian<i> Πάφ. 108, (α) 2·
Hadriani Πάφ. 108, (α) 6· **Λευκ.** 29,
(α) 3· Ἀδρ[ιανοῦ] Πάφ. 108, (β) 2·
Ἀδριανοῦ Πάφ. 108, (β) 8· Πάφ. 117,
(β) 3· Πάφ. 117, (β) 11· Πάφ. 152, 7·
Adriani Πάφ. 117, (α) 8· Αἰδ[ριανοῦ]
Πάφ. 109, 6· [Ἀδριανός] **Λεμ.** 10, 2·
<Ἀδρ>ιανός **Λεμ.** 20, 2· Ἀδρι[ανοῦ]
Λεμ. 794, 1· [Αἰδ]ρι[ανοῦ] **Λευκ.** 10,
6· Hadr[i]ani **Λευκ.** 29, (α) 8·
Ἀδριανὸν **Κερ.** 12, 3· [Ἀδρ]ιανοῦ **Ἀμμ.**
56, 3-4· Ἀδριανῶι **Ἀμμ.** 57, 3·
Αἰδ[ριανῶ]ι **Ἀμμ.** 58, 3· Ἀδριανῶ
Ἀμμ. 59, 3· [Ἀδριανῶ] **Ἀμμ.** 60, 3·
Ἀδρι[ανοῦ] **Ἀμμ.** 62, 7· [Ἀδριανὸν]
Ἀμμ. 235, 3·
- Ἀντωνῖνος Εὐσεβής: Τ(ίτωι) Αἰλ[ίωι Ἀδριανῶι
Ἀντωνίωι Σεβαστῶι Εὐσεβεῖ] Πάφ. 20,
1· Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς Πάφ. 108, (β)
2· Πάφ. 117, (β) 2· Πάφ. 117, (β) 11·
Ἀντωνίνου | Εὐσεβοῦς Πάφ. 108, (β) 7-
8· M(arc) Antonini Pii Πάφ. 117, (α)
2· Antoni(ni) Πάφ. 117, (α) 8·
Ἀν[τωνίνο]υ Εὐσεβοῦς Πάφ. 152, 6-7·
[Αἰ]λ[ίω] Αἰδ[ριανῶ] (;)] **Λεμ.** 21, 1·
[Τίτ]ω Αἰλίω Ἀδριανῶ | [Ἀντωνεῖν]ω
Σεβαστῶ **Λευκ.** 10, 3-4· Anton<i> Pii
Λευκ. 29, (α) 2· [Anto]nini Pii **Λευκ.**
29, (α) 8· [Μάρκου Ἀντωνεῖνου
Εὐσεβο]ῦς **Λευκ.** 29, (β) 1· Ἀντωνεῖνου
Σεβ(αστοῦ) **Λευκ.** 29, 9·
- Ἀύρηλιανός: [Ἀ]ύρηλιανός | Δομίτι[ου]
[[Ἀύρηλ][ιαν]ό[ν]] **Λεμ.** 807, 1-3·

- Γάιος Καΐσαρ: Γάιος Καΐσαρ, υἱὸς Ἀγρίππα καὶ ἑγγ. τοῦ Αὐγούστου: Γαίωι Καίσαρι **Πάφ. 120**, 1· Γαίου **Ἀμμ. 85**, 6·
- Γαλέριος: Γαλερίου [Ο]ύλαερίου | [Μ]αξιμια[ν]ο[υ] **Λεμ. 800**, 9-11· [Αὐτοκράτωρ Καῖσ]αρ Γαλή[ριος] **Ἀμμ. 120**, 1·
- Germanicus: Caesa[r Germanicus] **Λευκ. 48**, 1·
 Γέτας: [[Λ(ουκίω Σεπ(τιμίω) Γέτα]] **Πάφ. 108**, (β) 9· Λουκίω Σεπτιμίω Γέτα] **Πάφ. 109**, 7· L(ucio) Sep[[timio Getae Caesari]] **Πάφ. 117**, (α) 10· Λ. Σεπίμιω Γέτα Καίσαρι] **Πάφ. 117**, (β) 14· [Αὐτοκράτορι Καίσαρι Π(οπλίω)] | Σεπτιμίω Γέτα Σεβαστ[ῶ] **Πάφ. 145**, 1-3· Λ(ουκίω [[Σ[επ]τ[ιμί]ω Γέτα]] Καίσαρι **Πάφ. 152**, 10· [Αὐτοκράτορι Καίσαρι | Λ. Σεπτιμίωι Γέτα] Εὐσ]εβε[ῖ] Σεβαστ[ῶ] **Λεμ. 41**, 1-2· [Λ(ουκίω) Σεπτιμίω Γέτα] Καίσαρι **Λευκ. 29**, 11·
- Διαδυμενιανός: M(arco) Opelli[o] | Antonino Diadumenia[no] **Λευκ. 31**, (α) 3-4· Μᾶρκος Ὀπέλλιος Ἀντωνεῖνος Μ(άρκω) Ὀπελλίω Ἀντωνεῖνω Δι[αδυ]μενιανῶ **Λευκ. 31**, (β) 3-4·
- Διοκλητιανός: [Γ. Αὐρηλίου Οὐ]α[λ]ε[ρ]ί[ο]υ | Διοκλ[ητιανοῦ] **Πάφ. 150**, 2-3· Γαίου Αὐρηλίου | [Οὐ]αλερίου Διοκλητιανοῦ [Σεβαστ[οῦ]] **Λεμ. 800**, 2-4· [Dio]cletiano **Ἀμμ. 118**, 2· [Di]oclet[etia]no **Ἀμμ. 119**, 3·
- Δομιτιανός: [I]mp(erator) Dom[ι]t[ι]anus] **Πάφ. 9**, 1· [ἐπὶ Αὐτοκράτορος Δομιτιανοῦ Καίσ]αρος **Πάφ. 17**, 2· Δομιτιανὸς Σεβαστό[ς] **Πάφ. 87**, 2· [Dom]it[ia]nu[s] **Πάφ. 88**, 2· Δο(μιτιανοῦ) [Δομιτιανὸν] **Λεμ. 16**, 1· **Λεμ. 792**, (α) 1· Δομιτ[ι]ανοῦ Καίσαρος **Λάρ. 203**, 7·
- Δροῦσος Καΐσαρ: Δροῦσος Καΐσαρ, υἱ. Τιβερίου: [Drus]o (;) Caesari **Λευκ. 4**, 1· Δροῖσ(ου) Κα[ί]σ(αρος) **Ἀμμ. 86**, 5·
- Τουλία: Τουλία, γ. Ἀγρίππα: Τ[ου]λίαν **Πάφ. 59**, 1·
- Τουλία: Τουλία, κόρη τοῦ Τίτου: Τουλίαν <Σαβ>ίνην (;) **Πάφ. 67**, 2·
- Τουλία Δόμνα: Τουλία Δόμνα, γ. Λ. Σεπτιμίου Σεβήρου καὶ μ. Καρακάλλα: [Τουλίαν] Δό[μναν] **Λεμ. 28**, 3· [Τ]ουλία[ν] Δόμν[αν] **Λεμ. 40**, 1· [Τουλίαν Δόμν]αν

- Λάρ. 28**, 1· [Τουλίαν] | Δόμναν **Αμμ. 72**, 3-4· [Του]λία[ς (;) Δόμνης] **Αμμ. 73**, 1· Το[υλίαν | Δόμναν] **Αμμ. 75**, 3-4·
- Jovianus: [Fl. Ιον]iani **Λεμ. 806**, 2· Fl. Ιουϊani **Λεμ. 810**, 2·
- Iulianus: Fl(avii) (;)] Iuliani **Λευκ. 38**, 4·
- Iulius: Iuli **Αμμ. 87**, 1·
- Καλιγούλας: [Γα]ίου Καίσαρος Σεβαστοῦ **Πάφ. 6**, 3· Γαίωι Καίσαρ[ι Σεβαστῶ]ι, Γερμανικοῦ Καίσαρος υἱῶι] **Πάφ. 82**, 1· Γα[ίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ] **Πάφ. 82**, 8· [Γ]α[ίου Καίσαρος Σεβαστοῦ] **Λευκ. 49**, 9·
- Καρακάλλας: Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνεῖν[ον] **Πάφ. 14**, 2· [Αὐτοκράτορι Καίσα]ρι Μ(άρκῳ) [Αὐρηλίῳ - - - -] **Πάφ. 24**, 1· [Αὐτ(οκράτορα) Καίσαρα Μ(ᾶρκον)] Αὐρή[λιον Ἀντωνεῖνον] **Πάφ. 71**, 1· Μ(arco) Aur(elio) Antonino **Πάφ. 108**, (α) 7· Μ(άρκῳ) Αὐ(ρηλίῳ) Ἀντωνίνῳ **Πάφ. 108**, (β) 8· Aurelio Antonino Augusto **Πάφ. 117**, (α) 9· [Μάρκῳ] Αὐ. Ἀντωνίνῳ Σεβαστῶ **Πάφ. 117**, (β) 13· Μ. [Αὐρηλίου] | [Ἀ]ν[τωνεῖ]νου [Εὐσεβοῦς] **Πάφ. 145**, 5-6· Μ. Αὐρ(ηλίου) Ἀντ[ωνεῖ]νου (;)] **Λεμ. 33**, 1· Αὐτοκράτορα Καίσα[ρα Μ.] | Αὐρήλιον Ἀντωνεῖν[ον] **Λεμ. 38**, 1-2· Αὐ[τοκράτορα Καίσα]ρα Μ. [Αὐρήλιον] |[Ἀντωνεῖνον] **Λεμ. 39**, 1-2· [Μ. Αὐρ.] | [Ἀντ]ων[εῖ]νου **Λεμ. 40**, 2-3· Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. [Αὐρήλιον] | Σευῆρον Ἀντωνεῖνο[ν] **Λεμ. 42**, 1-2· Αὐτοκρά[τορος Καίσαρος Μ.] | [Α]ὐρηλίου Σευ[ήρου Ἀντωνεῖνου] **Λεμ. 44**, 1-2· Ἀντων[εῖ]νου | [Μεγά]λου **Λεμ. 47**, 3-4· Μ. Αὐρ. Ἀντ[ωνεῖ]νου **Λεμ. 70**, 4· Μ(arco) A[ur]elio Antonino **Λευκ. 29**, (α) 9· [Μάρκῳ Αὐρηλίῳ Ἀντωνεῖνῳ Σε]β(αστῶ) **Λευκ. 29**, (β) 10· [Μ. Αὐρηλίου Ἀντ]ων[εῖ]νου **Αμμ. 72**, 6· **Αμμ. 73**, 1-2· **Αμμ. 74**, 1-2· Μ. Α[ὐρ(ηλίου) | Ἀντωνεῖ]νον **Αμμ. 75**, 1-2· Μάρκῳ] | [Αὐρηλίῳ Ἀ]ντ[ωνεῖ]νῳ **Αμμ. 109**, 1-2· Μ. Αὐρηλίου Ἀντ[ωνεῖ]νῳ Σεβαστοῦ **Αμμ. 115**,

- 1· [M. Antonino D.] N. August[o - - -] **Αμμ. 116**, 1·
- Κλαύδιος: Τ(ι)βερίου Κλαυδ[ίου Καίσαρος Γερ|μα-νι]κοῦ **Πάφ. 6**, 5-6· Κλαυδίου Καίσαρος **Λεμ. 145**, 1· Τιβερίου Κλαυδίου | Καίσαρος **Κερ. 1**, (α) 2-3· Τιβερίου Κλαυδίου | Καίσαρος **Κερ. 1**, (β) 16-17· Κλαυδίου **Αμμ. 246**, 1·
- Κόμμοδος: Κομόδου **Πάφ. 108**, (β) 3· **Λεμ. 158**, 3· Commodi **Πάφ. 117**, (α) 2· Κομμόδου **Πάφ. 117**, (β) a]nno 2· [Αντω]νείν[ου] **Λεμ. 22**, 1· Αύτοκ[ράτορι Καίσαρι Μάρκω] | Αύρ[ηλίω Κομμόδω Αντωνεί]νω **Λευκ. 7**, 1-2· Commodi **Λευκ. 29**, (α) 2· Μ(άρκωι) Αύρηλίωι | [[Κομμόδωι]] Αντωνείνωι **Αμμ. 104**, 1-2· [Μ(άρκωι) Αύρηλίωι] | [[Κομμόδωι]] Α[ντωνε]ίνω **Αμμ. 105**, 1-2·
- Constantinus: Flavius Constantinus: Fl(avio) Constanti[no] **Πάφ. 141**, 1· Fl(avio) Constantino **Πάφ. 142**, 1· Fl. [Constantino] **Λεμ. 805**, 2·
- Constantinus II: Constantinus, υἱ. Κωνσταντίνου: Fl(avio) Cl(audio) Co[nst]antino **Πάφ. 141**, 4· Fl(avio) Cl(audio) Constantin[o] **Πάφ. 142**, 4· [Fl. Cl. Co]n[st]a[ntino] **Λεμ. 805**, 5· [Fl(avio)] | Constant[i]no **Λευκ. 32**, 3-4· [Fl(avio) Cl(audio)] Constantino **Λευκ. 33**, 2· [Fl(avio)] Cl(audio) Constantino **Λευκ. 37**, 2·
- Constantius: Constantius, υἱ. Κωνσταντίνου: Fl(avio) I[ul(io) Con]stantio **Πάφ. 141**, 5· Fl(avio) Iul(io) Constant[io] **Πάφ. 142**, 5· [Fl. Iul.] C[onstantio] **Λεμ. 805**, 6· [Fl(avio)] | Constantio **Λευκ. 32**, 4-5· [Const]antio **Λευκ. 33**, 4· Co[nstan]ti[o] **Λευκ. 34**, 4· [Co]ns[tantio] **Λευκ. 36**, 2· Fl(avio) Constantio **Λευκ. 37**, 4· [Fl(avio) Iul(io) C]onstantio **Αμμ. 146**, 4·
- Constans: Constans, υἱ. Κωνσταντίνου: Fl(avio) Iul(io) [Co]nstante **Πάφ. 141**, 6· Fl(avio) Iul(io) Constante **Πάφ. 142**, 6· [Fl(avio)] | Constante **Λευκ. 32**, 5-6· [Const]anti **Λευκ. 33**, 5· Co[nsta]nti **Λευκ. 34**, 5· [Co]ns[tanti] **Λευκ. 36**, 3· Fl(avio) Constanti **Λευκ. 37**, 5· [Fl(avii)]

- I]ul(ii) Constanti **Λευκ. 38, 2**.
 [Fl(avio) Iul(io) Consta]nt[io] **Λάρ. 207, 6**.
- Constans II: **Fl**. [Iulius Constans] **Αμμ. 12, 3**.
- Κωνσταντίος Χλωρός: Φλαυ|ίου Κωνσταντίου **Πάφ. 150, 7-8**. Φλαυίου Ούαλερίου | [Κω]νσταντίου **Λεμ. 800, 8-9**. Φλα|βείου Ούαλερίου Κωνσταντείνου **Λεμ. 801, 6-7**. Constantio **Αμμ. 78, 4**. Con[stantio] **Αμμ. 118, 3**. [C]onst[anti]o **Αμμ. 119, 4**.
- Λιβία (Τουλία Αύγουστα): Λιβία (Τουλία Αύγουστα), γ. τοῦ Αύγουστου: Λιουίαν **Πάφ. 74, 1**. Τουλίας **Λάρ. 11, 2**. Λιβίαν **Αμμ. 83, 2**.
- Λούκιος Καῖσαρ: Λούκιος Καῖσαρ, υἱὸς Ἀγρίππα καὶ ἐγγ. τοῦ Αύγουστου: Λευκίωι Καῖσαρ[ι] **Πάφ. 120, 2**. Λουκίου **Αμμ. 85, 6**.
- Μακρῖνος: M(arco) Opellio | Severo Macrino **Λευκ. 31, (α) 1-2**. Μᾶρκος Ὀπέλλις Μακρῖνος: Μ(άρκω) Ὀπελλίω | Μακρεῖνω **Λευκ. 31, (β) 1-2**.
- Μαξέντιος: Γαλερίου Ούαλερίου | [[Μαξεντίου]] **Λεμ. 801, 5-6**.
- Μαξιμιανός: Μάρκο|υ| [Αύρηλίου] Ούαλερίου Μ|α|[ξιμιανοῦ] **Λεμ. 800, 5-6**. Γα|λερίου [Ο]ύ|αλερίου | [Μ]αξιμια|ν|ο|υ| **Λεμ. 800, 9-11**. Μάρ(κου) Αύρ(ηλίου) | Ούαλερίου Μαξιμιανοῦ **Πάφ. 150, 5-6**. Ούαλερίου | Μαξιμιανοῦ **Πάφ. 150, 9-10**. Maximiano **Αμμ. 77, 4**.
- Μαξιμῖνος: Γαλερίου Ούαλερίου | [[Μαξιμίνου]] **Λεμ. 801, 3-4**.
- Μάξιμος: Παῦλος Φάβιος Μάξιμος, ἀ. Μαρκίας (ἀνιψιᾶς Αύγουστου): Παύλου Φαβίου Μαξίμου **Πάφ. 55, 3**.
- Μαρκία: Μαρκία, θ. Φιλίππου καὶ γ. Παύλου Φαβίου Μαξίμου καὶ ἀν. Αύγουστου: Μαρκία **Πάφ. 55, 1**.
- Μᾶρκος Αύρηλιος: M(arci) Antonin<i> Pii **Πάφ. 108, (α) 1**. M(arci) Antonini Pii **Πάφ. 108, (α) 6**. Μ(άρκου) [Ἀ]ν[τωνί]νου Εὐσεβοῦς **Πάφ. 108, (β) 1**. Μάρκου | Ἀντωνίνου Εὐσ{ι}εβοῦς **Πάφ. 108, (β) 6-7**. M(arci) Antoni[ni] **Πάφ. 117, (α) 1**. M(arci) Antonini Pii **Πάφ. 117, (α) 7**. Μάρκου Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς **Πάφ. 117, (β) 1**. Μάρκ(ου) Ἀντωνίνου

- Εύσεβοῦς **Πάφ. 117**, (β) 10· [Μ(άρκου) Αντωνίνου Εύ[σεβοῦς] **Πάφ. 152**, 5· [Μ(άρκω)] | Αύρηλίω Αντωνίνω Σε[β]αστῷ **Πάφ. 152**, 8-9· Μ(ἄρκον) Αύρήλιον Αντω[νῖ]|νον **Λευκ. 6**, 2-3· Μ(arcii) Antonini Pii **Λευκ. 29**, (α) 1· Μ(arcii) [A]ntonini Pii **Λευκ. 29**, (α) 7· [Μάρκου Αντωνεῖνου Εύσεβο]ῦς **Λευκ. 29**, (β) 1· [Μ. Αύρήλ]ιον Αν[τωνεῖνον] **Αμμ. 103**, 1·
- Νέρβας: Nerva **Πάφ. 108**, (α) 2· **Πάφ. 108**, (α) 7· **Λευκ. 29**, (α) 3· Νέρουα **Πάφ. 108**, (β) 3· **Πάφ. 117**, (β) 4· **Πάφ. 117**, (β) 12· **Πάφ. 152**, 8· **Λεμ. 56**, 1· **Λεμ. 64**, 1· **Λευκ. 29**, 9· **Αμμ. 57**, 2· **Αμμ. 60**, 2· Neroua **Πάφ. 117**, (α) 3· **Πάφ. 117**, (α) 9· [N]έρουα **Λεμ. 9**, 1· **Λάρ. 19**, 1· Nerb[us] **Λεμ. 798**, 5· Nerva **Λάρ. 17**, 1· Νέρο[υα] **Κερ. 12**, 2· [Nέρ]ουα **Αμμ. 61**, 1·
- Νέρων: Νέρωνος Κλαυδίου Κα[ίσαρος Γερ]μανι]κοῦ **Πάφ. 6**, 6-7· [Nέρων Κλαύδιος] **Λεμ. 5**, 1· [Nέρωνι] Κλαυδίω **Λεμ. 51**, 1· [Nέρωνα Κλάυδιον] **Αμμ. 22**, 1· [N]έρωνα Κλα[ύδιον] **Αμμ. 23**, 1· [Nέρωνι Κλαυδίω] **Αμμ. 88**, 1· [Nέρων Κλαύδιος] **Αμμ. 246**, 1·
- Νέρων Κλαύδιος: Νέρων Κλαύδιος, π. Τιβερίου: Νέρωνος Κλ[αυδίου] **Πάφ. 57**, 2·
- Ούαλεριανός: Πόπλιος Λικίνιος Ούαλεριανός: Ποπλί]ου Λικιννίου Ούαλαι]ριανοῦ **Λεμ. 799**, 2-4·
- Ούεσπασιανός: Vespasiani **Πάφ. 9**, 2· [Ούεσπασια]νοῦ Καίσαρος **Πάφ. 67**, 1· Ο[ύ]εσπασια]νον **Αμμ. 90**, 1-2· Ves[pasianus] **Αμμ. 145**, 2·
- Σεβῆρος Ἀλέξανδρος: Αὐτο]κράτορο[ς Σευ]ήρου] | [Ἀλεξάνδρου] **Λεμ. 47**, 5-6·
- Σεπτίμιος Σεβῆρος: [Λ. Σεπτιμίου Σευ]ήρου] **Πάφ. 22**, 2· L(ucio) Se(ptimio) Severo **Πάφ. 108**, (α) 3· L(ucii) Sep(timii) Severi **Πάφ. 108**, (α) 5· Λ(ουκίω Σε(πτιμίω] Σευήρω **Πάφ. 108**, (β) 3· Λ(ουκίου) Σε(πτιμίου) Περτίνακο<ς> **Πάφ. 108**, 6· [Λουκίου Σεπτι]μίου Σεουήρο[υ] **Πάφ. 109**, 3· L(ucio) Sep(timio) Sevhiro **Πάφ. 117**, (α) 3-4· L(ucii) Septimio Sevhiro **Πάφ. 117**, (α) 6· Λ. Σεπτιμίω Σευήρω **Πάφ. 117**, (β) 4· Λ. Σεπτιμίου

- Σεουήρου **Πάφ. 117**, (β) 8· Λ(ουκίου) Σεπτιμίου [Σευήρ]ου **Πάφ. 152**, 3· [Λ. Σεπ] (τ) ίμι[ον Σευ]ήρον] **Λεμ. 28**, 1-2· [Λ. Σεπ]τιμίου Σ[ευήρου] **Λεμ. 32**, 1· [Σευ]ήρου (;) **Λεμ. 34**, 1· Λουκίου Σεπτιμ[ίου] | Σευήρου **Λεμ. 38**, 5-6· Λ. Σε[πτιμίου Σευήρου] **Λεμ. 39**, 4· L(ucio) Septimio Severo **Λευκ. 29**, (α) 4· L(ucii) Sep(timii) Severi **Λευκ. 29**, (α) 6· [Λ(ουκίω) Σ]επτιμίω Σευήρω **Λευκ. 29**, (β) 3· Λ(ουκίου) Σεπτιμίου | [Σευήρου] **Λευκ. 29**, 6-7· Σευήρου Περτίνακος **Λάρ. 33**, 5-6· Λ. Σεπτίμιον [Σευήρο]ν **Λεμ. 47**, 1· [Λουκίου Σεπτι]μ[ίου Σε]ουήρου] **Αμμ. 72**, 7-8· [Σ]επτιμ[ίου Σεουήρου] **Αμμ. 75**, 6·
- Τιβέριος: Τιβέριον Καίσαρα **Πάφ. 53**, 14· **Πάφ. 79**, 2· **Πάφ. 80**, 2· Τιβερίω Καίσαρι **Πάφ. 53**, 18· Τιβέριον [Κλαύδιον Νέρωνα] **Πάφ. 57**, 1· [Τιβέριον Καί]σαρα **Πάφ. 81**, 2· Τιβερίου **Πάφ. 100**, 3· Ti. A[ug] **Λευκ. 4**, 1· Τιβερίω Καίσαρι **Κερ. 9**, 1· Τιβερίου Καίσαρος **Κερ. 9**, 7· Τιβερίου **Κερ. 9**, 15· **Αμμ. 86**, 6· Ti(berio) Caesa[ri] **Αμμ. 84**, (α) 1· Τιβερίω Κα[ίσαρι] **Αμμ. 84**, (β) 3·
- Τίτος: [Τίτο]ς Σεβαστό[ς] **Πάφ. 86**, 2· Τίτι[ου] Καίσαρι **Λεμ. 146**, 4· Τίτο[υ] Κ[αί]σαρος **Λάρ. 203**, 6· T(itus) Caesar **Αμμ. 145**, 2·
- Τραϊανός: Traiani **Πάφ. 108**, (α) 2· **Πάφ. 108**, (α) 7· **Πάφ. 117**, (α) 8· **Λευκ. 29**, (α) 8· Τραϊανοῦ **Πάφ. 108**, (β) 3· **Πάφ. 117**, 12· **Πάφ. 152**, 8· **Αμμ. 57**, 1· **Αμμ. 59**, 1· **Αμμ. 60**, 2· [Δεκ]ί[ω] [Τραϊανός] **Λεμ. 9**, 1· [Τ]ραϊαν[οῦ] **Λεμ. 20**, 3· Τραϊανόν **Λεμ. 20**, 4· **Κερ. 12**, 3· Traia[ni] **Λεμ. 798**, 4· Traiane **Λευκ. 29**, (α) 3· Νέρουαν Τραϊανόν **Αμμ. 48**, 1· **Κερ. 11**, 2· Τραϊανός **Λεμ. 56**, 1· **Λεμ. 64**, 2· [Νέρουα]ς [Τραϊανός] **Λεμ. 113**, 2· Τρα(ϊανοῦ) **Λεμ. 792**, (β) 1· Νέρουαν | [Τραϊανόν Καίσαρ]α **Λευκ. 9**, 1· Τραϊ[αν]οῦ] **Κερ. 12**, 1· Νέρουας Τραϊαν[ός] **Αμμ. 6**, 1· Τραϊανῶι **Αμμ. 52**, 2· [Τρα]ϊαν[οῦ] **Αμμ. 53**, 2·

Φίλιππος:

Φίλιππος, π. Μαρκίας (άνιψιὰ τοῦ
Αύγουστου): Φιλίππου **Πάφ. 55, 1.**

Ανδρέας Β. Κρίγκος

2. Ρωμαῖοι ἀξιωματοῦχοι καὶ μέλη τῆς οἰκογένειάς τους.

I. Ἀνθύπατοι

- Ἀληφάνος: Λεύκιος Πόντιος Ἀληφάνος, υἱ. Λευκίου (ἀνθυπάτου): Λευκ[κίω]ι Ποντίωι | Ἀληφάνωι **Πάφ. 7, 1-2**.
- Ἀππιανός: Ἀππιανός: Ἀππιανο[ύ] **Ἄμμ. 113, 6**.
- Βάσσοσ: Αὔδιος Βάσσοσ: Audiou[m] B[ass]ου[m] **Πάφ. 108, (α) 9**. Αὔδιου Βάσου **Πάφ. 108, (β) 11**. **Πάφ. 109, 10**. Audioum Bassoum **Πάφ. 117, (α) 11**. Οὔδιου (;) Βάσσου **Πάφ. 117, (β) 16**. Αὔδιου Βάσου **Πάφ. 152, 13**. Αὔδί[ο]υ [Βάσσου] **Λευκ. 29, 12**.
- Λούκιος Ἄννιος Βάσσοσ: Λούκιος Ἄννιος Βάσ[σοσ] **Λεμ. 51, 6**. [Λ. Ἄν]νίο[υ Βάσσου] **Λεμ. 52, 1**.
- Crepereius: [Crep]ereius **Λεμ. 143, 1**.
- Ἐλπίσ: Πλαυτία Ἐλπίσ, θ. Πλαυτίου Φήλεικος Τουλιανοῦ ἀνθυπάτου: Πλαυτίαν Ἐλπίδα **Πάφ. 104, 2**.
- Τουλιανός: Δέκιος Πλαύτιος Φήλιξ Τουλιανός: [Δέκ. Πλαύτιον Φήλ]εικα Τουλ[ιανόν] **Πάφ. 12, 2**. Πλαυτίου Φήλεικος | Τουλιανοῦ **Πάφ. 104, 3-4**. Δ. Πλαύτιον Φήλεικα Τουλιανόν **Πάφ. 105, 2-3**. Δέκ(ιον) Πλαύτιον Φ[ήλικ]α Τουλια[νόν] **Λεμ. 30, 1**.
- Τούλιος: Τούλιος Φρόντων Τληπόλεμος: Τουλίου Φρόντωνος | Τληπολέμου **Πάφ. 14, 5-6**.
- Τοῦνκος: Τιβέριος Κλαύδιος Τοῦνκος: Τι(βέριος) Κλαύδιος Τοῦνκος **Λάρ. 2, 1**.
- Τοῦστος: Κ(όιντος) Λαβέριος Τοῦστος Κοκκεῖος Λέπιδος, υἱ. Λουκίου: **Λεμ. 56, 5**.
- Caelius: L. Caeli[o - - -] **Ἄμμ. 99, 4**.
- Κάνδιδος: Κόιντος Σέππιος Κέλερ Μ. Τίτιος Σάσσιος Κάνδιδος: [Κ.] Σεπ[π]ίωι Κέλερι Μ. Τιτίωι | Σασσίωι Κανδίδωι **Λεμ. 19, 1-2**. Κοῖντου Σεππίου | Κέλερος **Λεμ. 64, 6-7**. Κόιντος Σέππιος Κέλ(ε)ρ **Λεμ. 64, 13**. [Κοῖντωι Σεππίωι Κέλερι] | [Σασσίωι Κανδ]ίδω **Ἄμμ. 54, 1-2**.

Κλώδιος:	Σέξτος Κλώδιος: Σέξτου Κλωδίου [- - -]νιανοῦ Λάρ. 28 , 2-3.
Κόιντος:	Κόιντος, υἱ. Κοίντου Ὀρτηνσίου καὶ π. Κοίντου Μαρκίου Ὀρτάλου Ὀρτησείνου: Κοίντου Πάφ. 81 , 4.
Κόρδος:	Κόιντος Τούλιος Κόρδος: [Q. I]ulium [Cordum] Λεμ. 5 , (α) 1. [Τουλίου Κ]όρδου Λεμ. 5 , (β) 6. Τουλίου <u>Κόρδου</u> Λεμ. 51 , 5-6. Κ(ό)ιντον Τούλιον Κόρδον Λάρ. 12 , 2. [Κ]ορνη[λίου] Λεμ. 113 , 3.
Κορνήλιος:	
Κουϊγκτιανός:	Τ. Καισερνίου Στατι[α]νο[ῦ Κουϊγκτι]ανοῦ Πάφ. 71 , 6.
Lauricius:	Bassidius Lauricius: [Bassidio] Lauracio Πάφ. 1 , 3-4.
Λεόντιχος:	Κλαύδιος Λεόντιχος Τιλύριος: Κλ(αυδίου) Λεοντίχου Κερ. 6 , 2. Τ. Φλαύιος (;) Λεόντιχος, π. (;) Κλαυδίου Λεοντίχου Τιλυρίου: [Τίτον Φλάουιον (;)] Λεόντι[ιχον (;)] Κερ. 13 , 1.
Λέπιδος:	Κόιντος Λαβέριος Τοῦστος Κοκκεῖος Λέπιδος, υἱ. Λουκίου: Κ(όιντος) Λαβέριος Τοῦστος Κοκκεῖος Λέπιδος Λεμ. 56 , 5.
Λεύκιος:	Λεύκιος, π. Λευκίου Ποντίου Ἀληφάνου: Λευκίου Πάφ. 7 , 1.
Λογγῖνος:	Πόπλιος Κάσσιος Λογγῖνος: Ποπλίω Κασίω Λογγεῖνω Λεμ. 18 , 1.
Λούκιος:	Λούκιος, π. Κοίντου Λαβερίου Τοῦστου Κοκκεῖου Λεπίδου: Λ(ουκίου) Λεμ. 56 , 5.
Μάξιμος:	Λούκιος Βρούττιος Μάξιμος: Λούκι[ο]ς Βροῦτ[ι]τιος Μάξιμος Λεμ. 146 , 10-12.
Μάρκελλος:	Τίτος Κλώδιος Ἐπριος Μάρκελλος: [Τίτω Κλωδίω Ἐπρίω] Μαρκέλλω (ταμίας, δήμαρχος, στρατηγός, πρεσβευτής) Πάφ. 6 , 1.
Μάρκιος:	Κόιντος Μάρκιος, υἱ. Κοίντου Ὀρτηνσίου καὶ ἐγγ. Ὀρτάλου Ὀρτησείνου (ἀνθυπάτου): [Κοίντου Μα]ρκίου Πάφ. 81 , 4.
Ματοῦρος:	Οὐεῖλιος Ματοῦρος, ἀδ. [Μάρκ]ου Οὐεῖλίου (στρατηγοῦ) καὶ Λευκίου Οὐεῖλίου (ἀνθυπάτου): Οὐεῖλίωι Ματ[ο]ούρ[ω]ι Πάφ. 2 , 1.
Μειλιώνιος:	Μειλιώνιος: Λευκ. 1 , 4.
Νάσων:	Λεύκιος Ἄξιος Νάσων: Λευκίου Ἀξίου Νάσωνος Κερ. 9 , 3.

Όνηράτος:	Κόιντος
(ἀνθύπατος):	Καίλιος
[Κοίντου
Καιλίου]	Όνηράτος
Όνηράτου
Όνωρᾶτον
[Κοίντου]
Καιλ[ί]ου Όνηράτου]	Λεμ. 9, 5. Κόιντον Καίλιον
Λεμ. 17, 2. [Κοίντου]
Λεμ. 59, 3-4.
Όρτήνσιος:	Κόιντος
καὶ παπ. Κοίντου	Όρτήνσιος,
Μαρκίου	π. Κοίντου
Όρτάλου
Όρτησείνου:	Κοίντου Όρτηνσίου
Πάφ. 81, 4.
Όρτησίνοσ:	Κόιντος
Όρτησίνοσ,	Μάρκιος
υἱ. Κοίντου	Όρτάλοσ
καὶ ἐγ.
Κοίντου	[Κοίντου Μα]ρκίου
[... Όρτάλου Όρ]τησείνου
Πάφ. 81, 4-5.
Ούεΐλιοσ:	Λεύκιος
Ούε[ΐ]λιου	Ούεΐλιοσ:
Πάφ. 2, 3.	Λευκίου	
	Μᾶρκοσ
Ματούρου	Ούεΐλιοσ,
(στρατηγοῦ)	ἄδ. Ούεΐλιου
καὶ Λευκίου	Ούεΐλιου
(ἀνθυπάτου):
[Μάρκ]ου
Ούεΐλιου
Πάφ. 2, 2.
Πατερκλιανόσ:	Τιβέριοσ
Πατερκλιανόσ:	Κλαύδιοσ
Τιβερίου	Ἄτταλοσ
[Κλαυ]δίου	Ἄττάλου Πατερκλιανοῦ
Λευκ. 31, 5-6.
Παῦλοσ:	Παύλου			Λευκ. 39, 10.
Πλαυτία:	Πλαυτία	Ἐλπίσ,
Φήλεικοσ	θ. Πλαυτίου
Τουλιανοῦ	ἀνθυπάτου:
Πλαυτίαν Ἐλπίδα
Πάφ. 104, 2.
Πούλχροσ:	Λούκιος
L(ucium) Plotium	Πλώτιοσ
P[ulchrum]	Πούλχροσ:
[Λ]ουκίου [Πλωτίου Πούλχρου (;)]	Ἀμμ. 145, 6. [Λ]ουκίου [Πλωτίου Πούλχρου (;)]
Ἀβ. Πρ. 39, 8-9.
Πρίσκοσ:	Ποπλίκολασ
Πρεΐσκον	Πρίσκοσ:
Λεμ. 35, 1.	Ποπλίκολαν	
Πρόκλοσ:	Τίτοσ
Κομίνιοσ	Πρόκλοσ:
Κομίνιοσ	Τίτοσ
Πρόκλοσ	Κερ. 1, (α) 5.
Ρούφοσ:	[L. Tarius Rufus
[Λούκιον Τ]άριον	Ρούφοσ:
Πάφ. 30, 1.		Πάφ. 73, 2.
Rufus:	C. Lucretio Rufo			Ἀμμ. 87, 5.
Sabinus:	Antistius Sabinus			Ἀμμ. 77, 6.
Ἀμμ. 78, 5. [Antisti]us Sabin[us]
Ἀμμ. 117, 1. [Antistius Sabi n]us Ἀμμ. 118, 4-5.
Σέργιοσ:	Κόιντος
Σεργ[ί]ου	Σέργιοσ:
Λευκ. 49, 9-10.	[Κ]οίντου	
	P. Sergius:	P. Serge[- -]		Ἀμμ. 149, 1.
Τάρφιοσ:	Λεύκιος
(ἀνθύπατοσ καὶ στρατηγόσ):	Κοίλιοσ
Κοίλιον	Τάρφιοσ	Λεύκιον
Τάρφιον
Πάφ. 72, 2-3.

- Τληπόλεμος: Τούλιος Φρόντων Τληπόλεμος:
 Τουλίου Φρόντωνος | Τληπολέμου **Πάφ. 14, 5-6.**
- Vehilius: Marcus Vehilius: M. Vehilio **Πάφ. 15, 1.**
- Φλάκκος: Γάιος Καλπούρνιος Φλάκκος:
 [Γάιον Καλπούρνιον] | Φλάκκον **Αμμ. 56, 1-2.** Καλπουρνίου Φλάκκου **Αμμ. 57, 7.**

II. Ταμίεις

- Αρριανός: Αρριανός, π. Μάρκου Φουλβίου Μάρκου (ταμίας και λογιστής): Αρριανοῦ **Λευκ. 8, 6.**
- Σαβίνος: Τίτος Απικᾶτος Σαβεῖνος (ταμίας και ἀντιστράτηγος): Τίτος Α[πικᾶτος Σαβε]ῖνος **Πάφ. 119, 2.** Τίτος Απικᾶτος Σαβ[εῖνος] **Πάφ. 120, 3.**
- Σεκοῦνδος: Μᾶρκος Φίρμιος Σεκοῦνδος (ταμίας και ἀντιστράτηγος Ῥωμαίων): Μᾶρκος Φίρμιος Σεκο[ῦνδος] **Πάφ. 82, 4.**
- Σεπτικιανός: Τίτος Μάνλιος Σούρας Σεπτικιανός (ταμίας και ἀντιστράτηγος): Τίτος Μάνλιος Σούρας Σεπτικιανός **Λάρ. 1, 2.**
- Φίγλος: Γάιος Φλάβιος Φίγλος: Γαίου Φλαβίου Φίγλου **Κερ. 9, 4.**

III. Λογιστές

- Αππιανός: Αππιανός (λογιστής): Αππιανοῦ **Λάρ. 28, 4.**
- Αρριανός: Αρριανός, π. Μάρκου Φουλβίου Μάρκου (ταμίας και λογιστής): Αρριανοῦ **Λευκ. 8, 6.**
- Μᾶρκος: Μᾶρκος Φούλβιος Μᾶρκος, υἱ. Αρριανοῦ (ταμίου και λογιστοῦ): Μᾶρ(κος) Φούλ(βιος) | Μᾶρκος **Λευκ. 8, 4-5.**
- Πολυβιανός: Γάιος Τούλιος Ἡλιανός Πολυβιανός (λογιστής): Ἡλιανοῦ Πολυβιανοῦ **Πάφ. 14, 6.** Γαίου Τουλίου Ἡλιανο[ῦ Πολυβιανοῦ] **Πάφ. 71, 7.**

IV. Χιλίαρχοι

Ροῦφος: Γάιος Ρουτιλῆιος Ροῦφος
(χιλίαρχος), υἱ. Γαίου: Γάιον
Ρουτιλῆιον | Ροῦφον **Πάφ. 97**, 2-3.

V. Πρεσβευτές

Λουπέρκος: Μᾶρκος Ἐτρεῖλιος Λουπέρκος:
Μάρκου | Ἐτρειλίου Λουπέρκου **Κερ. 9**,
4.

Σαβῖνος: Τίτος Τατιῆνος Σαβεῖνος: Τίτος |
[Τ]ατιῆνος Σαβεῖνος **Κερ. 1**, (α) 7-8.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

3. Αυτόκρατορικά επίθετα στην ελληνική.

Αδιαβηνικός:	Αδιαβηνικόν Πάφ. 14, 3·
[Αδιαβηνικ]όν Πάφ. 71, 2· Αδιαβηνικῶ
Πάφ. 108, 4· Πάφ. 117, 5·
[Αδιαβην]ικο[ῦ] Πάφ. 108, 6·
Αδιαβηνικοῦ Πάφ. 117, 9· Αδιαβηνικοῦ
Πάφ. 152, 4· [Α]διαβην[ικοῦ] Ἄμμ. 75,
7· [Αδιαβη]νικόν Ἄμμ. 113, 3·
Αραβικός:	Αραβικόν Πάφ. 14, 3· Αραβι[κοῦ]
Πάφ. 22, 4· Αραβικῶ Πάφ. 108, 4· Πάφ.
117, 5· Ἀρ[α]βικοῦ Πάφ. 108, 6·
Αραβικοῦ Πάφ. 117, 9· Ἀρα[βικο]ῦ Πάφ.
152, 4·
Ἄριστος:	Ἄριστος Ἄμμ. 6, 2·
Ἀρμενιакός:	Ἀρμεν[ιακ- -] Ἄμμ. 68, 3·
ἀρχιερεὺς μέγιστος:	[ἀρχιερέως μ]εγίστου Πάφ. 17, 3·
[ἀρχιερέα μ]έγιστον Πάφ. 71, 3·
ἀρχι[ερέα μέγιστον] Πάφ. 79, 3·
ἀρχιερέα μέγιστον Πάφ. 80, 3· Πάφ.
81, 3· [ἀρχιερεῖ] μεγίστωι Πάφ. 82,
2-3· ἀρχιερεῖς Πάφ. 101, 5· ἀ[ρχιερεῖ
μεγ(ίστω)] Πάφ. 108, 4· ἀρχιερεῖ
μεγίστω Πάφ. 117, 6· ἀρχιερεῖ
μεγίστωι Λεμ. 51, 2· ἀρχιερεὺς
μέγιστος Λεμ. 56, 2· Λεμ. 64, 3·
[ἀρχιερέα μέγ]ιστον Λεμ. 807, 6·
ἀρχιερεῖ [μεγ(ίστω)] Λευκ. 29, 4-5·
ἀρχιερεῖ μεγίστωι Κερ. 9, 2· Ἄμμ. 57,
3· ἀρχιερέα μέγιστον Λάρ. 19, 1-2·
[ἀρχιερέως μεγ]ί[σ]τ[ο]υ Ἄμμ. 26,
2· ἀρχιερεῖ με[γίστω] Ἄμμ. 60, 4·
[ἀρχιερεῦ]ς [μ]έ[γ]ιστος Ἄβ. Πρ.
39, 3-4·
Βρεταννικός:	Βρεταν[νικὸ]ν Πάφ. 14, 3·
Βρεταν[νικὸ]ν Πάφ. 14, 3· Βρεταννικὸν
Λεμ. 42, 4· Βρετ[α]ν[ν]ικ[οῦ] Λεμ.
44, 4· Β[ρετ]α[ννικ-] Ἄμμ. 117, (α) 2·
Γερμανικός:	[Γερ]μανικοῦ Πάφ. 6, 4-5· Πάφ.
6, 5-6· Γερ[μανικῶ]ι Πάφ. 82, 2·
Γερμανικοῦ Πάφ. 108, 1· Πάφ. 108, 7·
Πάφ. 117, 10· Λευκ. 29, 1· Κερ. 1, 4·
Ἄμμ. 86, 6· [Γερ]μανικοῦ Πάφ. 152, 6·
Γ[ερ]μανικὸς Λεμ. 20, 2· Λεμ. 56, 2·
Λεμ. 64, 2· [Γερμα]νικὸν Λεμ. 807, 7·
Γερμανι[κὸς] Λευκ. 1, 2-3·
Γερμ(ανικοῦ) Λευκ. 29, 8· Γερμανικὸν
Κερ. 11, 3· Κερ. 12, 4· Γερμανικὸν
Ἄμμ. 48, 2· Γερμανικῶι Ἄμμ. 52, 3·

- Γερμαν[ικῶ] **Αμμ.** 89, 2· Γε[ο]ρμανικοῦ] **Αμμ.** 115, 2· Γερμανικ[οῦ] **Αβ. Πρ.** 1, 2·
- Γοτθικός: Γ[οτ|θικὸν] **Λεμ.** 807, 6-7·
- Δακικός: [Δ]ακικὸν **Λευκ.** 9, 4· Δακικῶ **Λευκ.** 10, 5· Δ[ακικὸν] **Κερ.** 11, 3· Δακικὸς **Αμμ.** 6, 3· [Δακι]κοῦ **Αμμ.** 59, 2·
- Εὐσεβῆς: [Εὐσεβ]ῆ **Πάφ.** 14, 2· Εὐσεβοῦς **Πάφ.** 108, 1· **Πάφ.** 108, 2· **Πάφ.** 108, 8· **Πάφ.** 116, 5· **Πάφ.** 117, 1· **Πάφ.** 117, 3· **Πάφ.** 117, 8· **Πάφ.** 117, 10· **Πάφ.** 117, 11· **Πάφ.** 152, 3· **Πάφ.** 152, 7· **Λεμ.** 38, 6· Εὐσεβῆ **Πάφ.** 108, 3· **Πάφ.** 117, 4· Εὐσ[ι]εβοῦς **Πάφ.** 108, 7· Εὐ[σεβοῦς] **Πάφ.** 152, 5· Εὐσεβῆ **Λεμ.** 38, 3· **Λεμ.** 42, 3· **Λεμ.** 47, 2· [Εὐ]σεβοῦς **Λεμ.** 40, 3· [Εὐσ]εβε[ῖ] **Λεμ.** 41, 2· [Ε]ύσεβοῦς **Λεμ.** 44, 3· Εὐ[σεβῆς] **Λεμ.** 74, (α) 2· Εὐσεβ[ο]ο[υ]ς[ς] **Λεμ.** 799, 4· [Εὐσ]εβῆ **Λεμ.** 807, 4· [Εὐσεβο]ῦς **Λευκ.** 29, 1· Εὐσεβῆ **Λευκ.** 31, (β) 2· **Λευκ.** 31, (β) 4· [Εὐσεβοῦ]ς[ς] **Αμμ.** 73, 2·
- Εὐτυχής: Εὐτυχ[ῆ] **Πάφ.** 14, 2· Εὐτυχοῦς **Πάφ.** 116, 6· Εὐτυχῆ **Λεμ.** 38, 3· **Λεμ.** 42, 3· **Λεμ.** 47, 2· Εὐτυ[χοῦς] **Λεμ.** 38, 6· Εὐτ[υχοῦς] **Λεμ.** 44, 3· Ε[ὐ]τυχής] **Λεμ.** 74, (β) 1· [Εὐτ]υ[χοῦς] **Λεμ.** 799, 5· Εὐτ[υχῆ] **Λεμ.** 807, 4· [Εὐτυ]χε[ῖ] **Λευκ.** 7, 3· Εὐτυχῆ **Λευκ.** 31, (β) 2· **Λευκ.** 31, (β) 4·
- Καῖσαρ: Καῖσαρος **Πάφ.** 6, 3· **Πάφ.** 67, 2· **Πάφ.** 78, 4· **Πάφ.** 150, 5· **Λεμ.** 9, 2· **Λεμ.** 20, 5· **Λεμ.** 799, 2· **Λεμ.** 800, 4· **Λεμ.** 800, 5· **Λευκ.** 13, 1· **Λευκ.** 49, 9· **Κερ.** 1, (α) 3· **Κερ.** 1, (β) 17· **Κερ.** 8, 1· **Κερ.** 9, 7· **Λάρ.** 203, 7· **Αμμ.** 19, 6· **Αμμ.** 83, 3· Καῖσαρα **Πάφ.** 14, 2· **Πάφ.** 53, 9· **Πάφ.** 53, 14· **Πάφ.** 79, 2· **Πάφ.** 80, 2· **Λεμ.** 42, 1· **Λεμ.** 807, 2· **Κερ.** 12, 1· **Λάρ.** 19, 1· **Αμμ.** 48, 1· [Καῖσ]αρος **Πάφ.** 16, 2· **Πάφ.** 76, 5· Καῖσαρι **Πάφ.** 20, 1· **Πάφ.** 53, 18· **Πάφ.** 82, 1· **Πάφ.** 108, 1· **Πάφ.** 115, 1· **Πάφ.** 117, 1· **Πάφ.** 117, 8· **Λεμ.** 51, 1· **Λεμ.** 54, 2· **Λεμ.** 56, 4· **Λεμ.** 57, 2· **Λεμ.** 64, 6· **Λεμ.** 144, 2· **Λεμ.** 146, 4· **Λευκ.** 29, 11· **Λευκ.** 31,

1· **Λευκ.** 31, 4· **Κερ.** 9, 1· **Αμμ.** 52,
 2· **Αμμ.** 57, 1· **Αμμ.** 60, 1· [Καί]σαρα
Πάφ. 81, 2· Καί[σ(αρι)] **Πάφ.** 108, 5·
 [Καίσα]ρι **Πάφ.** 108, 9· [Καί]σαρι **Πάφ.**
109, 8· Καίσαρο[ς] **Πάφ.** 116, 2·
 Καίσαρ[ι] **Πάφ.** 120, 2· [Κα]ίσαρος
Πάφ. 145, 4· Καισάρων **Πάφ.** 150, 12·
Λεμ. 801, 3· [Καί]σαρι **23,** 5· **Λεμ.**
58, 2· Καίσα[ρα] **Λεμ.** 38, 1·
 [Καίς]α[ρα] **Λεμ.** 39, 1· Καίσα[ρος]
Λεμ. 40, 5· Καίσαρ **Λεμ.** 56, 1· **Λεμ.**
64, 1· **Αμμ.** 6, 2· **Αμμ.** 246, 4·
 Κ[α]ί[σαρι] **Λεμ.** 60, 1· Κα[ίσαρι]
Λεμ. 62, 2· Καίσα[ρ]ος **Λεμ.** 799, 6·
 Καί[σα]ρος **Λεμ.** 800, 1-2· [Καίσαρο]ς
Λεμ. 800, 8· Κ[α]ισάρων **Λεμ.** 800, 11·
 Καί[σαρ] **Λευκ.** 1, 1-2· Καί[σαρα]
Λευκ. 6, 1· [Καίσαρ]α **Λευκ.** 9, 2·
 [Καίσα]ρι **Λευκ.** 29, 6· Καί[σαρος] **Λάρ.**
33, 4-5· Καίσα[ρος] **Κερ.** 7, 14·
 Καίσαρι **Κερ.** 7, 15· Κ[αί]σαρος **Λάρ.**
203, 6· Κ[α]ί[σα]ρος **Αμμ.** 4, 2·
 Καίσαρο[ς] **Αμμ.** 4, 11· Κα[ί]σαρος
Αμμ. 26, 1· Καί[σαρι] **Αμμ.** 58, 1·
 [Καίσα]ρι **Αμμ.** 59, 1· Κα[ί]σαρι **Αμμ.**
84, 3· Καισά[ρων] **Αμμ.** 85, 6· **Αμμ.**
86, 6· Κα[ί]σα(ρος) **Αμμ.** 86, 5·
 Καίσαρ[α] **Αμμ.** 90, 1· Κ[α]ί[σα]ρος
Αμμ. 90, 6· [Κα]ίσαρο[ς] **Αμμ.** 91, 1·
 [Καίσα]ρο[ς] **Αμμ.** 91, 3· Κα[ί]σαρι
Αμμ. 110, 1· Κα[ί]σαρ-] **Αμμ.** 117, 1·
 [Καί]σαρο[ς] **Αβ. Πρ.** 1, 2-3·
 Μηδικός: [Μηδι]κ[ὸν] **Αμμ.** 103, 2·
 Νικητής: Νεικη[τ]ο[υ] **Λεμ.** 803, 1·
 [Ν]εικητής **Λεμ.** 808, 2·
 Ούανδαλικός: Ούανδαλικός **Λευκ.** 47, 4·
 Παρθικός: Παρθικόν **Πάφ.** 14, 3·
 Πα[ρ]θ[ικ]όν **Πάφ.** 71, 2· Παρθικῶ
Πάφ. 108, 4· **Πάφ.** 117, 5· [Πα]ρθικοῦ
Πάφ. 108, 6· Παρθικοῦ **Πάφ.** 117, 9·
Πάφ. 117, 12· **Πάφ.** 152, 8· **Αμμ.** 59,
 2· **Κερ.** 12, 2· Π[α]ρθι[κ]οῦ **Πάφ.** 152,
 4-5· [Παρθικό]ν **Λευκ.** 9, 5·
 Πα[ρ]θ[ικ]οῦ **Λεμ.** 44, 4·
 [Π]α[ρ]θ[ικ]οῦ **Λευκ.** 29, 4· Πα[ρ]θ[ικ]οῦ
Λευκ. 29, 7· [Π]α[ρ]θ[ικ]οῦ **Λευκ.** 29,
 9· Παρ[θ]ικόν **Κερ.** 12, 4· Παρ[θ]ικοῦ
Αμμ. 60, 2· Παρθ[ικόν] **Αμμ.** 103, 2·

Μηδικός:

Νικητής:

Ούανδαλικός:

Παρθικός:

Σαρματικός:	Σαρματ[ικῶι]	Πάφ.	70,	2·
	Σαρματικοῦ	Πάφ.	108,	2· Πάφ. 108,
		Πάφ.	117,	2· Πάφ. 117
	Σα[ρ]μ[α]ρ[μ]α[α]τ[ικ]οῦ	Πάφ.	109,	5·
	Σαρματ[ικο]ῦ	Πάφ.	152,	6·
	[Σαρμα]τ[ικ]οῦ	Λεμ.	22,	2·
Σεβαστός:	Σεβαστοῦ	Πάφ.	6,	3· Πάφ. 53,
		Πάφ.	55,	2· Πάφ. 78,
		Πάφ.	80,	2· Πάφ. 80,
		Πάφ.	81,	2· Πάφ. 108,
		Πάφ.	116,	6· Λεμ. 38,
		Λεμ.	799,	5·
		Λευκ.	31,	6· Λευκ. 49,
		Κερ.	1,	(α) 3·
		Κερ.	1,	(β) 17· Κερ. 9,
		Κερ.	9,	7·
		Ἄμμ.	19,	5· Ἄμμ. 56,
		Ἄμμ.	246,	2·
	Σεβαστ[οῦ]	Πάφ.	16,	2-3·
	Σεβαστὸν	Πάφ.	53,	8· Πάφ. 81,
		Πάφ.	81,	3· Λεμ. 42,
		Λεμ.	42,	3·
		Λευκ.	6,	3· Λάρ. 6,
		Λάρ.	6,	8· Λάρ. 19,
		Λάρ.	19,	1·
		Ἄμμ.	90,	2· [Σ]εβαστοῦ
		Πάφ.	22,	4·
	[Σεβαστὸν	Πάφ.	53,	14-15·
		Πάφ.	30,	3·
	Σεβ[α]σ[τ]οῦ	Πάφ.	53,	18·
	Σεβαστῶι	Πάφ.	53,	19·
	Σεβαστῶν	Πάφ.	61,	6·
	Σεβαστο[ῦ]	Πάφ.	67,	1·
	Σεβαστ[ῶ]	Πάφ.	70,	6·
	Λευκ.	31,	2·	Σεβασ[τοῦ]
		Πάφ.	76,	5·
		Λεμ.	40,	4·
		Σεβαστ[οῦ]	Πάφ.	79,
		Πάφ.	79,	3·
		Κερ.	12,	3·
	Σεβαστῶ[ι]	Πάφ.	82,	1·
	Σεβαστό[ς]	Πάφ.	86,	2·
		Πάφ.	88,	2·
	Σεβαστῶ	Πάφ.	115,	3·
	Σεβαστῶ	Πάφ.	117,	5·
		Πάφ.	117,	13·
	Λευκ.	10,	4·	Ἄμμ. 105,
		Ἄμμ.	105,	2·
	[Σεβαστ]ῶ	Πάφ.	145,	2-3·
	[Σε]βαστοῦ	Πάφ.	145,	6·
	[Σε]β[α]σ[τ]οῦ	Πάφ.	148,	5·
	Σε[β]αστῶ	Πάφ.	152,	9·
	Σεβαστός	Λεμ.	20,	2·
		Λεμ.	64,	2·
		Ἄμμ.	6,	2·
	Σεβασ[τόν]	Λεμ.	38,	3·
	Σεβ[ασ]τόν	Λεμ.	47,	2·
	Σεβαστῶι	Λεμ.	51,	1·
	Σεβασ[τόν]	Λεμ.	76,	1·
	Σεβασ[τόν]	Λεμ.	144,	3·
	[Σεβ]αστοῦ	Λεμ.	158,	2-3·
	Σεβ[αστοῦ]	Λεμ.	799,	7·
	Λεμ.	805,	2·	[Σεβ]αστοῦ
		Λεμ.	804,	2·
	[Σε]βαστόν	Λεμ.	807,	5·
	[Σεβαστ]ῶς	Λευκ.	1,	2·
	[Σεβαστ]ῶν	Λευκ.	9,	3·
	Σεβ(αστοῦ)	Λευκ.	29,	8·
	[Σε]β(αστῶ)	Λευκ.	29,	10·
	Σεβ[αστόν]	Κερ.	4,	5·
	Σεβαστῶι	Κερ.	9,	1·
		Ἄμμ.	57,	3·
	Σεβαστῶν	Λάρ.	8,	2·
		Ἄμμ.	20,	5·
		Ἄμμ.	51,	4·
		Ἄμμ.	233,	4·
	Σεβαστοῦς	Λάρ.	38,	4·
		Ἄμμ.	30,	9·
	Σεβαστοῖς	Ἄμμ.	2,	2·
	Σεβαστῶν	Ἄμμ.	30,	5·
	[Σε]βαστοῦ	Ἄμμ.	48,	3·
	Σεβαστῶ	Ἄμμ.	58,	3·
	[Σεβαστ]ῶ	Ἄμμ.	60,	3·

[Σ]εβ[α]στοῦ **Ἀμμ.** 83, 4· [Σεβ]αστῶ
Ἀμμ. 88, 2· Σεβαστοῦ **Ἀμμ.** 90, 6·
 [Σεβ]αστὸν **Ἀμμ.** 113, 2·

Σφραγγικός: Σφραγγικός **Λευκ.** 47, 3·

4. Αὐτοκρατορικὰ ἐπίθετα στὴ λατινικῆ.

Adiabenicus: Adiabenico **Πάφ.** 108, (α) 3· **Πάφ.**
 117, (α) 4· Adiabenici **Πάφ.** 108, (α)
 5· Adia(enico) **Λευκ.** 29, (α) 5·
 Adiab(enici) **Λευκ.** 29, (α) 7·

Arabicus: Arab(ici) **Πάφ.** 108, (α) 5· **Λευκ.**
 29, (α) 7· Arab(ico) **Λευκ.** 29, (α) 4·

Augustus: Augusto **Πάφ.** 108, (α) 3· **Πάφ.**
 108, (α) 7· **Πάφ.** 117, (α) 4·
 Aug(usti) **Πάφ.** 108, (α) 5· **Πάφ.** 117,
 (α) 7· **Λευκ.** 29, (α) 6· **Λευκ.** 33, 3·
Λευκ. 38, 2· Aug(usto) **Πάφ.** 141, 3·
Πάφ. 142, 3· **Λευκ.** 29, (α) 4· **Λευκ.**
 29, (α) 9· **Λευκ.** 31, (α) 3· **Λευκ.** 37,
 3· **Λάρ.** 17, 1· **Ἀμμ.** 87, 1· Augusti
Λεμ. 806, 5· **Λεμ.** 810, 5· **Λευκ.** 33,
 7· **Λευκ.** 34, 7· Aug(ustis) **Λευκ.** 37,
 7· [Au]g(usti) **Ἀμμ.** 79, 1· August[o]
Ἀμμ. 116, 1· Aug. **Ἀμμ.** 116, 4·
 [Au]g(ustus) **Ἀμμ.** 145, 3· [A]ugustus
Ἀμμ. 146, 6·

Caesar: Caesar **Πάφ.** 88, 1· **Ἀμμ.** 145, 2·
 Cai(sari) **Πάφ.** 108, (α) 1· Caesar<i>
Πάφ. 108, (α) 5· Caisar **Πάφ.** 117, (α)
 6· Caes(aribus) **Πάφ.** 141, 7· **Πάφ.**
 142, 7· **Λευκ.** 32, 7· **Λάρ.** 207, 7·
 Caesar(i) **Λευκ.** 29, (α) 1· Caes(ari)
Λευκ. 29, (α) 6· Caisari **Λευκ.** 31,
 (α) 1· Caesari **Λευκ.** 31, (α) 5· **Λάρ.**
 17, 1· **Ἀμμ.** 77, 5· **Ἀμμ.** 78, 4·
 Caesaris **Λευκ.** 38, 5· Cae[saribus]
Ἀμμ. 119, 4·

Felix: Felici **Λευκ.** 31, (α) 3·

Germanicus: Ger(manici) **Πάφ.** 108, (α) 1·
Πάφ. 117, (α) 2· Germanici **Πάφ.** 108,
 (α) 6· **Πάφ.** 117, (α) 7· Germ(anici)
Λευκ. 29, (α) 1· **Λευκ.** 29, (α) 7·

nobilis: nob(ilissimis) **Πάφ.** 141, 7· **Πάφ.**
 142, 7· **Λευκ.** 32, 7· nobilissimo
Λευκ. 31, (α) 5· [no]b(ilissimis)
Λάρ. 207, 7· nob(ilissimo) **Ἀμμ.** 77,
 4· **Ἀμμ.** 78, 4·

Parthicus: Parthici **Πάφ.** 108, (α) 2· **Πάφ.**
 117, (α) 3· **Λευκ.** 29, (α) 7· Partico

	Πάφ. 108, (α) 3· Partici Πάφ. 108, (α) 5· Part(hici) Πάφ. 117, (α) 7· Parthi(ci) Λευκ. 29, (α) 3· Parthico Λευκ. 29, (α) 5·
Pertinacus:	Pertinaci Πάφ. 108, (α) 3· Πάφ. 117, (α) 4· Λευκ. 29, (α) 4· Pertinacis Πάφ. 108, (α) 5· Πάφ. 117, (α) 6· Pert(inacis) Λευκ. 29, (α) 6·
Pius:	Pii Πάφ. 108, (α) 3· Πάφ. 108, (α) 5· Πάφ. 108, (α) 6· Πάφ. 117, (α) 6· Pio Πάφ. 117, (α) 4· Λευκ. 29, (α) 4· Λευκ. 31, (α) 2· [Piissi]mis Αμμ. 119, 1·
pontifex maximus:	[pontifex] m<a>x(imus) Πάφ. 9, 2-3· [ex max(imus)]□pontif Πάφ. 107, 2· [pont]i ifici maximo Πάφ. 108, (α) 3-4· po ntifici maximo Πάφ. 117, (α) 4-5· <p>ontifico maximo Λευκ. 29, (α) 5· [p]ont(ifex) max(imus) Αμμ. 145, 3·
Sarmaticus:	Sarm(atici) Πάφ. 108, (α) 1· Λευκ. 29, (α) 1· Sarmatic<i> Πάφ. 108, (α) 6· Sa[rma](atici) Πάφ. 117, (α) 2· Sarmatici Πάφ. 117, (α) 7· Sar(matici) Λευκ. 29, (α) 7·
triumphator:	trium fatori Πάφ. 141, 2-3· tri[um] fatori Πάφ. 142, 2-3· [tr]iumfatoris Λεμ. 806, 4· triumfatoris Λεμ. 810, 4· triumfatori Λευκ. 33, 3· Λευκ. 37, 3· [triu]mf[atori] Λευκ. 34, 3·
victor:	victori Πάφ. 141, 2· Πάφ. 142, 2· victoris Λεμ. 806, 3· Λεμ. 810, 3· [vi]c□t□o□ribus Λευκ. 33, 6· victo[ribu]s Λευκ. 34, 6· [victo]r□i□b□[us] Λευκ. 36, 4· [v]ictoribus Λευκ. 37, 6· [vict]oribus Αμμ. 146, 5·

Ανδρέας Β. Κρίγκος

IV. ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΚΑΙ
ΙΕΡΕΩΝ

A. Πολιτειακά αξιώματα

1. Γυμνασίαρχοι

- 27 π.Χ.: ...διαφυλάσσων τε τ[ὴν
εὐπρέ[πει]αν καὶ εὐκοσμίαν τοῦ
γυμνασίου... **Κερ. 7, 7-17.**
- 19 π.Χ ἢ 14 π.Χ.: Ἐμπυλος, υἱ. Ἐμπύλου καὶ ἐγ.
Χαρία (γυμνασίαρχος): Ἐμπυλον **Αμμ. 80, 2.**
- Α' αἰ. π.Χ. - Α' αἰ. μ.Χ.: Διαγόρας, υἱ. Τεύκρου
(ὁ εἰς αἰῶνα γυμνασίαρχος): Διαγόρας
Αμμ. 76, 2.
- 2 π.Χ./2 μ.Χ. καὶ 19/23 μ.Χ.: γυμνασιαρχῶν **Αμμ. 85**
καὶ **86, 7.**
- 6 ἢ 11 μ.Χ.: Ὑλλος, υἱ. Ὑλλου καὶ π.
Ἡρακλείδου: Ὑλλον **Αμμ. 19, 2.** Ὑλλου
Αμμ. 20, 2.
- Ἀρχὲς Α' αἰ. μ.Χ.: Ἀσκληπιόδωρος, υἱ. Ἀσκληπιοδώρου
καὶ ἐγ. Σίλλιδος καὶ ἄ. Πνυταρίου:
Ἀσκληπιοδώρου **Λάρ. 4, 2.**
- Ἀρχὲς Α' αἰ. μ.Χ.: Ἡρακλείδης, υἱ. Ἐρμοδάμαντος:
Ἡρακλείδην **Λάρ. 6, 2.**
- 20/21 μ.Χ. ἢ 60/61 μ.Χ.: Φανοκλῆς, υἱ. Νικολάου:
Φανοκλέα **Αμμ. 233, 1.**
- Πρὶν τὸ 29 μ.Χ.: Ἀδραστος, υἱ. Ἀδράστου καὶ π.
Ἀδράστου: Ἀδραστος **Κερ. 9, 4. Κερ. 9,**
12.
- 29 μ.Χ.: Ἀδραστος, υἱ. Ἀδράστου καὶ ἐγγ.
Ἀδράστου (γυμνασίαρχος τῶν παίδων):
Ἀδράστου **Κερ. 9, 13.**
- 31-32 μ.Χ.: Ἡρακλείδης, υἱ. Ὑλλου:
Ἡρακλείδην **Αμμ. 20, 2.**
- Μέσα Α' αἰ. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης,
υἱ. Ὀνησικράτους: Τιβέριον | Κλαύδιον |
Ὀνησικράτην **Πάφ. 5, 1-3.**
- Μέσα Α' αἰ. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδωρος, υἱ.
Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδώρου καὶ ἄ.
Γεγανίας Λουκιφέρας: Τιβέριον
Κλαύδιον | Τσιδωρον **Λάρ. 38, 1** καὶ 2.
- Μέσα Α' αἰ. μ.Χ.: [Ἐτας]ικράτην **Αμμ. 21, 1.**
- Δεύτερο ἡμισυ Α' αἰ. μ.Χ.: Γάιος Οὐμμίδιος
Πάνταυχος Κουαδρατιανός, υἱ. Γαίου
Οὐμμιδίου Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας
Ἀφφα[ρίου] / Κλαυδίας Ῥοδοκλείας
(γυμνασίαρχος καὶ ἀρχιερεὺς): [Γάιον

- Ού]μ[μίδιον Πάνταυχον [Κουα|δρατιανό]ν
Πάφ. 4, 1-2. Γάιον Ούμμίδιον
 Πάνταυ|χον Κουαδρατιανόν **Πάφ. 89, 2-3.**
 Γαίου | Τηρητίνα | Ούμμιδίου
 Πανταύχο[υ] **Πάφ. 90, 4-6.**
- Α΄ αί. μ.Χ.: Αντίπατρος, υί. Χρυσίππου:
 Αντίπατρον **Λάρ. 14, 2.**
- 70-72 μ.Χ.: οί Σαλαμινίων γυμνασίαρχοι **Αμμ. 90, 4.**
- Τέλη Α΄ αί. μ.Χ.: Σώδαμος, υί. Σωδάμου: Σώδαμον
Λάρ. 18, 1.
- Τέλη Α΄ αί. μ.Χ.: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλήης
 Ούηρανιανός (ὁ εἰς αἰῶνα
 γυμνασίαρχος): Σέρουιον Σουλπίκιον |
 Παγκλέα Ούηρανιανόν **Λάρ. 179, 1-2.**
Αμμ. 31, 1-2. **Αμμ. 32, 1-2.** [Σερουίου
 | Σουλπικίου Πα]γκλέους Ούη[ρα]νιανοῦ
Αμμ. 5, 6-7. Σέρουιον Σο[υλπίκιον] |
 Παγκλέα [Ούηρανιανόν] **Αμμ. 27, 1-2.**
 [Σερουίου Σου]λ[πι]κίου [Παγκλέους
 Ούηρανιανοῦ] **Αμμ. 28, 6.** [Σέρουιον
 Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Ούηρανιανόν]
Αμμ. 29, 1. [Σέρουιον Σουλπίκ]ιον
 Παγκλέ[α] | [Ούηρανιανόν] **Αμμ. 30, 1-2.**
 [Σέρουιον Σουλπίκ]ι[ον] Π[αγκλέα
 Ούηρανιανόν] **Αμμ. 33, 1.** [Σέρ]ουιο[ν
 ν Σου]λ[πι]κ[ίου] | [Παγ]κλέ[α
 Ούηρ]α[νιανόν] **Αμμ. 34, 1-2.**
 [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο[ν] | [Παγκλέα
 Ούηρανιανόν] **Αμμ. 35, 1-2.** [Σερουίου
 Σ]ουλπικίου | [Παγκλέ]ο[υ]ς
 Ούηρανιανοῦ **Αμμ. 36, 2-3.** Σερο[υ]ίου |
 Σουλπικίου Παγκλέους Ούηρανι[α]νοῦ
Αμμ. 37, 1-2. Σερουίου Σουλ[πι]κίου |
 Παγκλέους Ούηραν[ιανοῦ] **Αμμ. 38, 2-3.**
 Σουλπίκιος [Παγκλήης Ούηρανιανός] **Αμμ. 96, 1.**
 [Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ήης
 Ούηρανιανός] **Αμμ. 97, 2.** Σέρουιον
 Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανόν **Αμμ. 234, 1.**
- Τέλη Α΄ αί. μ.Χ.: γυμνα[σ]ιαρχοῦντος] **Αμμ. 45, 3.**
- Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.: Διογέννη **Αμμ. 123, 1.**
- Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.: [γυμνασιαρ]χ[οῦν]τ[α] **Αμμ. 232, 5.**
- 133 καὶ 136 ἢ 154 καὶ 157 μ.Χ.: Ὀρόντης, υί. Ὀρόντου:
 Ὀρόντου **Κερ. 14, 5.**
- Τέλη Β΄ αί. μ.Χ.: Τιμόστρατος, υί. Τιμοκράτου (;)
 καὶ π. Διονυσίου: Τιμοστράτου **Λεμ. 25, 1.**
 Τιμόστρατος **Λεμ. 25, 5.**

2. Εφήβαρχοι

- Αρχές ρωμαϊκής περιόδου: Φιλοκράτο[υς] **Λεμ. 790**, 4·
 29 μ.Χ.: Διονύσιος ὁ καὶ Ἀπολλόδωτος, υἱ.
 Διονυσίου: Διονυσίου τοῦ καὶ
 Ἀπολλοδότου **Κερ. 9**, 11·
 37 - 41 μ.Χ.: Φιλοκράτης ὁ καὶ Μενέστρατος:
 Φιλοκρά-τους **Λευκ. 49**, 6·
 136 ἢ 157/158 μ.Χ.: Σῶτος, υἱ. Ἀσκληπιάδου:
 Σώτου **Κερ. 14**, 8·

3. Ἀγωνοθέτες

- 18 ἢ 19 μ.Χ.: Ῥοδοκλῆς ὁ καὶ Στασικράτης, υἱ.
 Ῥοδοκλέους καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου
 Τεύκρου: Ῥοδοκλέα τὸν καὶ Στασικράτην
Πάφ. 63, 3· Ῥοδοκλέους **Πάφ. 78**, 2·
 Αρχές Α΄ αἰ. μ.Χ.: Ἡρακλείδης, υἱ. Ἐρμοδάμαντος:
 Ἡρακλείδην **Λάρ. 6**, 2·
 πρῶτο ἡμισυ Α΄ αἰ. μ.Χ.: ἀγωνοθέτη[ν] **Λάρ. 7**,
 4·
 Α΄ αἰ. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς
 Ἴππαρχος (τετράκις): Τιβέριον
 Κλαύδιον Νικοπολινὸν Ἴππαρχ[ον] **Λάρ. 8**, 1·
 Α΄ αἰ. μ.Χ.: ἀγω[νοθετήσαντα] **Πάφ. 8**, 2·
 Τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς
 Οὔηρανιανός: Σέρουιον Σουλπίκιον |
 Παγκλέα Οὔηρανιανὸν **Λάρ. 179**, 1-2·
Ἀμμ. 31, 1-2· **Ἀμμ. 32**, 1-2· [Σερουίου
 | Σουλπικίου Πα]γκλέους Οὔη[ρα]νιανοῦ]
Ἀμμ. 5, 6-7· Σέρουιον Σο[ουλπίκιον] |
 Παγκλέα [Οὔηρανιανὸν] **Ἀμμ. 27**, 1-2·
 [Σερουίου Σου]λ[πι]κίου [Πα]γκλέους
 Οὔηρανιανοῦ] **Ἀμμ. 28**, 6· [Σέρουιον
 Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Οὔηρανιανόν]
Ἀμμ. 29, 1· [Σέρουιον Σουλπίκ]ιον
 Παγκλέ[α] | [Οὔηρανιανόν] **Ἀμμ. 30**, 1-
 2· [Σέρουιον Σουλπίκ]ι[ον] Π[α]γκλέα
 Οὔηρανιανόν] **Ἀμμ. 33**, 1· [Σέρ]ουιο[ν
 ν Σου]λ[πι]κί[ον] | [Πα]γκλέ[α
 Οὔηρ]α[ν]ια[νόν] **Ἀμμ. 34**, 1-2·
 [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο[ν] | [Πα]γκλέα
 Οὔηρανιανόν] **Ἀμμ. 35**, 1-2· [Σερουίου
 Σ]ουλπικίου | [Πα]γκλέ[ο]υ[ς]
 Οὔηρανιανοῦ] **Ἀμμ. 36**, 2-3· Σερο[υ]ίου |

Σουλπικίου Παγκλέους Ούηρανι[α]νοῦ
Αμμ. 37, 1-2· Σερούιου Σουλ[πικίου] |
 Παγκλέους Ούηραν[ιανοῦ] **Αμμ. 38**, 2-3·
 Σουλπίκιος [Παγκλῆς Ούηρανιανός] **Αμμ.**
96, 1· [Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς
 Ούηρανιανός] **Αμμ. 97**, 2· Σέρουιον
 Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανὸν **Αμμ.**
234, 1·

117 ἢ 136 μ.Χ.: [ἀγ]ωνοθε|[τοῦ]ντος, υἱὸς (;)
 Τρύφωνος: **Αμμ. 55**, 2-3·

4. Ἀγορανόμοι

31-30 π.Χ.: [ἀγορα]|νόμον **Λεμ. 1**, 3-4·
 Ἀρχὲς Α΄ αἰ. μ.Χ.: Ἀσκληπιόδωρος, υἱ. Ἀσκληπιόδωρου
 καὶ ἐγ. Σίλλιδος καὶ ἄ. Πνυταρίου:
 Ἀσκληπιόδωρου **Λάρ. 4**, 2·
 Α΄ αἰ. μ.Χ.: [ἀ]γο[ρανόμον] **Πάφ. 8**, 3·
 Α΄ αἰ. μ.Χ.: Στασικράτης, υἱ. Ἐμπύλου:
 [Στασικρά]της **Αμμ. 94**, 2·
 Α΄ αἰ. μ.Χ.: Τάσων, υἱ. Καρπίωνος: Τάσων **Αμμ.**
94, 2·
 Δεύτερο ἡμισυ Α΄ αἰ. μ.Χ.: ἀ[γο]ρανόμον] **Λεμ. 12**,
 2·
 Τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.: Σώδαμος, υἱ. Σωδάμου:
 Σώδαμον **Λάρ. 18**, 1·
 Τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ.: Ὁ σύζυγος τῆς Τσιδώρας: **Αμμ. 70**·
 Τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. (;): [□[Δη]μοσθένους (;)]
Λεμ. 29, 2·
 Τέλη Β΄ αἰ. μ.Χ. (;): Ὁ υἱὸς τοῦ Σώσου:
 Σώσου **Αμμ. 69**, 3·
 Τέλη Β΄ - ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.: Ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Αὐρηλίου
 Τίμωνος καὶ τῆς Ἡλιοδώρας: **Λεμ. 36**·
 Τέλη Β΄ - ἀρχὲς Γ΄ αἰ. μ.Χ.: [ἀγο]ρανομ[ήσας] **Λεμ.**
37, 1·
 220 μ.Χ.: Μᾶρκος Αὐρήλιος Ἄμεμπος, π.
 Μάρκου Αὐρηλίου Ἡλιοδώρου: Μ. Αὐρ. |
 Ἄμεμπος **Λεμ. 45**, 2-3·
 Γ΄ αἰ. μ.Χ.: Τίτος Αὐρήλιος Τίμων: Τ. Αὐρ.
 Τί[μωνα] **Λεμ. 48**, 1·

5. Ἄρχοντες

27 ἢ 22 π.Χ.: Μόσχος, υἱ. Μόσχου: Μόσχον **Αμμ.**
13, 2·
 τέλη Α΄ αἰ. π.Χ. - ἀρχὲς Α΄ μ.Χ.: [ἀρ]χοντες **Αμμ. 1**, (β)
 11·

- Μέσα Α΄ αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης, υἱ. Ὀνησικράτους: Τιβέριον | Κλαύδιον | Ὀνησικράτην **Πάφ. 5**, 1-3.
- Μέσα Α΄ αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδώρος, υἱ. Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδώρου καὶ ἁ. Γεγανίας Λουκιφέρας: Τιβέριον Κλαύδιον | Τσιδώρον **Λάρ. 38**, 1 καὶ 2.
- Α΄ αί. μ.Χ.: ὁ ἄρχω[ν] **Λεμ. 7**, 6.
- Α΄ αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς Συγκλήτου): Τιβέριον Κλαύδιον Νικοπολινὸν Ἱππαρχ[ον] **Λάρ. 8**, 1.
- Α΄ αί. μ.Χ.: Γάιος Γερελλανὸς Ροῦφος, π. Γαίου Γερελλανοῦ Καπίτανος, Γαίου Γερελλανοῦ Ρούφου καὶ Γαίου Γερελλανοῦ Γελλιανοῦ: Γάιος Γερελλανὸς Ροῦφος **Λάρ. 8**, 5.
- Α΄ αί. μ.Χ. (;): Διονύσιος, υἱ. Διονυσίου καὶ ἑγγ. Ἑρμίου (δῖς): Διονυσίου **Λάρ. 16**, 1-2.
- Ἀρχὲς Β΄ αί. μ.Χ.: Διονύσιος, υἱ. Τρύφωνος καὶ ἑγγ. Κράτητος: Διονυσίου **Λεμ. 17**, 6.
- 116-117 μ.Χ.: ἄρξας **Λευκ. 9**, 6.
- Τέλη Β΄ αί. μ.Χ.: Φιλοκράτης: Φιλοκράτης **Λεμ. 157**, 1.
- Τέλη Β΄ αί. μ.Χ. (;): Α[ριστ - -], υἱὸς τοῦ Ἀρίστωνος, **Λεμ. 27**, 1.
- Τέλη Β΄ αί. μ.Χ. (;): [Δη]μοσθένους (;) **Λεμ. 29**, 2.
- Τέλη Β΄ - ἀρχὲς Γ΄ αί. μ.Χ.: Ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Αὐρηλίου Τίμωνος καὶ τῆς Ἡλιοδώρας: **Λεμ. 36**.
- 220 μ.Χ.: Μάρκος Αὐρήλιος Ἄμεμπος, π. Μάρκου Αὐρηλίου Ἡλιοδώρου (δῖς): Μ. Αὐρ. | Ἄμεμπος **Λεμ. 45**, 2-3.

6. Γραμματεῖς

- Μέσα Α΄ αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Ὀνησικράτης, υἱ. Ὀνησικράτους: Τιβέριον | Κλαύδιον | Ὀνησικράτην **Πάφ. 5**, 1-3.
- Α΄ αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς Συγκλήτου): Τιβέριον Κλαύδιον Νικοπολινὸν Ἱππαρχ[ον] **Λάρ. 8**, 1.
- Α΄ αί. μ.Χ. (;): Διονύσιος, υἱ. Διονυσίου καὶ ἑγγ. Ἑρμίου: Διονυσίου **Λάρ. 16**, 1-2.

- 126 μ.Χ. (;): Απολλώνιος, υἱ. Ἀριστόκλειας:
[Απολλώ-νιος] **Λευκ. 39, 1**.
- Τέλη Β' αἰ. μ.Χ.: Τιμόστρατος, υἱ. Τιμοκράτου (;)
καὶ π. Διονυσίου: Τιμοστράτου **Λεμ. 25, 1**. Τιμόστρατος **Λεμ. 25, 5**.
- 220 μ.Χ.: Μᾶρκος Αὐρήλιος Ἄμεμπος, π.
Μάρκου Αὐρηλίου Ἡλιοδώρου: Μ. Αὐρ. |
Ἄμεμπος **Λεμ. 45, 2-3**.
- Γ' αἰ. μ.Χ.: Ἀναφορὰ σὲ γραμματέα στὴν **Λεμ. 139**.

7. Ταμίεις

- Ἀρχὲς τοῦ Α' αἰ. μ.Χ.: Παπεῖς, υἱ. Παπεΐτου:
Παπεΐτου **Πάφ. 77, 2**.
- 37-38 μ.Χ.: ταμίου **Πάφ. 82, 8**.
- 161 - 180 μ.Χ.: Πτολεμαῖος, υἱ. Ὀνασαγόρου:
Π[το]λεμαῖος **Λευκ. 6, 4-5**.
- 161 - 180 μ.Χ.: Τὸ ὄνομα ἐλλεῖπει στὴν ἐπιγραφή,
βλ. **Λευκ. 6, 6**.

8. Προνοητές

- Ἀρχὲς Β' αἰ. μ.Χ.: Διονύσιος, υἱ. Τρύφωνος καὶ ἐγγ.
Κράτητος: Διονυσίου **Λεμ. 17, 6**.
- 130 μ.Χ. (;): Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντιόχου, τὸ ὄνομα
τοῦ ὁποῦ ἐλλεῖπει στὴν ἐπιγραφή
Ἀμμ. 235.
- Τέλη Β' αἰ. μ.Χ.: Ὁ σύζυγος τῆς Ἰσιδώρας:
Ἀμμ. 70.
- Τέλη Β' αἰ. μ.Χ. (;): Ὁ υἱὸς τοῦ Σώσου:
Σώσου **Ἀμμ. 69, 3**.

9. Δεκάπρωτοι

- 126 μ.Χ. (;): Απολλώνιος, υἱ. Ἀριστόκλειας:
[Απολλώ-νιος] **Λευκ. 39, 1**.
- Τέλη Β' αἰ. μ.Χ.: Ὁ σύζυγος τῆς Ἰσιδώρας:
Ἀμμ. 70.
- Τέλη Β' αἰ. μ.Χ. (;): [□[Δη]μοσθένους (;)]
Λεμ. 29, 2.
- Τέλη Β' αἰ. μ.Χ. (;): Ὁ υἱὸς τοῦ Σώσου:
Σώσου **Ἀμμ. 69, 3**.
- Τέλη Β' - ἀρχὲς Γ' αἰ. μ.Χ.: Ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Αὐρηλίου
Τίμωνος καὶ τῆς Ἡλιοδώρας: **Λεμ. 36**.
- 220 μ.Χ.: Μᾶρκος Αὐρήλιος Ἄμεμπος, π.
Μάρκου Αὐρηλίου Ἡλιοδώρου (δῖς): Μ.
Αὐρ. | Ἄμεμπος **Λεμ. 45, 2-3**.

10. Ἱππαρχοὶ

- 126 μ.Χ. (;): Ἀπολλώνιος, υἱ. Ἀριστόκλειας:
[Ἀπολλώ-νιος] **Λευκ. 39, 1**.
- Γ' - Δ' αἰ. μ.Χ.: [ἰ]ππ[α]ρ[χο]ν **Ἀμμ. 11, 2**.

11. Τιμητές

- 60 μ.Χ. (;): Ἡρακλείδης: Ἡρακλείδου **Ἀμμ. 23, 3**.
Ἡρακλείδης[ς] **Ἀμμ. 23, 4**.
- Α' αἰ. μ.Χ. (;): Διονύσιος, υἱ. Διονυσίου καὶ
ἔγγ. Ἑρμίου: Διονυσίου **Λάρ. 16, 1-2**.
- 126 μ.Χ. (;): Ἀπολλώνιος, υἱ. Ἀριστόκλειας:
[Ἀπολλώ-νιος] **Λευκ. 39, 1**.

12. Πρεσβευτές

- Ἀρχὲς Α' αἰ. μ.Χ.: Ἡρακλείδης, υἱ. Ἑρμοδάμαντος:
Ἡρακλεί-δην **Λάρ. 6, 2**.
- Μέσα Α' αἰ. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Τσιδωρος, υἱ.
Τιβερίου Κλαυδίου Τσιδώρου καὶ ἁ.
Γεγανίας Λουκιφέρας: Τιβέριον
Κλαύδιον | Τσιδωρον **Λάρ. 38, 1** καὶ **2**.
- Τέλη Α' αἰ. μ.Χ.: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς
Οὔηρανιανός (τρῖς): Σέρουιον
Σουλπίκιον | Παγκλέα Οὔηρανιανόν **Λάρ. 179, 1-2**.
Ἀμμ. 31, 1-2. **Ἀμμ. 32, 1-2**.
[Σερουίου | Σουλπικίου Πα]γκλέους
Οὔη[ρανιανοῦ] **Ἀμμ. 5, 6-7**. Σέρουιον
Σο[ουλπίκιον] | Παγκλέα [Οὔηρανιανόν]
Ἀμμ. 27, 1-2. [Σερουίου Σου]λ[πι]κίου
[Παγκλέους Οὔηρανιανοῦ] **Ἀμμ. 28, 6**.
[Σέρουιον Σουλπί]κιον Πα[γκλέα
Οὔηρανιανόν] **Ἀμμ. 29, 1**. [Σέρουιον
Σουλπίκ]ιον Παγκλέ[α] | [Οὔηρανιανόν]
Ἀμμ. 30, 1-2. [Σέρουιον Σουλπίκ]ι[ον]
Π[αγκλέα Οὔηρανιανόν] **Ἀμμ. 33, 1**.
[Σέρ]ουιο[ν ν Σου]λ[πι]κ[ί]κιον |
[Παγ]κλέ[α Οὔηρ]α[νιανόν] **Ἀμμ. 34, 1-2**.
[Σέρουιον Σουλπ]ίκιο[ν ν] |
[Παγκλέα Οὔηρανιανόν] **Ἀμμ. 35, 1-2**.
[Σερουίου Σ]ουλπικίου |
[Παγκλέ]ο[υ]ς Οὔηρανιανοῦ **Ἀμμ. 36, 2-3**.
Σερο[ύ]ιου | Σουλπικίου Παγκλέους

Ούηρανι[α]νοῦ **Ἀμμ. 37**, 1-2· Σερουίου
Σουλ[πικίου] | Παγκλέους Ούηραν[ιανοῦ]
Ἀμμ. 38, 2-3· Σουλπίκιος [Παγκλῆς
Ούηρανιανός] **Ἀμμ. 96**, 1· [Σέρουιος
Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς Ούηρανιανός]
Ἀμμ. 97, 2· Σέρουιον Σουλπίκιον
Παγκλέα Ούηρανιανόν **Ἀμμ. 234**, 1·

Ανδρέας Β. Κρίγκος

13. Ξυστάρχες

Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ. (;): Τσίδωρος, υί. Θρεπτοῦ
(ξυστάρχης): Τσίδωρον **Λάρ. 21, 3**.
πρῶτο ἡμισυ τοῦ Γ΄ αί. μ.Χ.: Ὁ Δημήτριος ὁ
Σαλαμίνιος (ἰσόβιος ξυστάρχης), βλ.
L. Moretti, *IAG* 86.

14. Ἀρχαιοφύλακες

126 μ.Χ. (;): Ἀπολλώνιος, υί. Ἀριστόκλειας:
[Ἀπολλώνιος] **Λευκ. 39, 1**.

Β. Θρησκευτικὰ ἀξιώματα

1. Ἱερεῖς

Πρὶν τὸ 29 μ.Χ.: Ἀδραστος, υί. Ἀδράστου καὶ π.
Ἀδράστου (ἱερεὺς Τιβερίου): Ἀδραστος
Κερ. 9, 4. **Κερ. 9, 12**.

51 μ.Χ.: Πόπλιος (ἱερεὺς σὺν Ἡραῖον τῆς
Ἀμαθοῦντος): Ποπλίου **Λεμ. 145, 2**.

51 μ.Χ.: Ἀπολλώνιος (ἱερεὺς σὺν Ἡραῖον
τῆς Ἀμαθοῦντος): Ἀπολλωνίου **Λεμ. 145,**
3.

Α΄ αί. μ.Χ.: Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου, [Παφίας
ἱ]ερεὺς καὶ ἀρχ[ιερεὺς τῆς νήσου]
Πάφ. 65, 2.

69 μ.Χ.: Σώστρατος (ἱερεὺς τῆς Παφίας
Ἀφροδίτης), βλ. Tac., *Hist.* II. 4:
... *Sostratus (sacerdotis id nomen
erat)*.

Δεύτερο ἡμισυ Α΄ αί. μ.Χ.: Γάιος Οὐμμίδιος
Πάνταυχος Κουαδρατιανός (ἱερεὺς τοῦ
κώμου), υί. Γαίου Οὐμμιδίου
Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας Ἀφα[ρίου]
/ Κλαυδίας Ῥοδοκλείας: [Γάιον
Οὐ]μμίδιον Πάνταυχον [Κουα]δρατιανόν
Πάφ. 4, 1-2. Γάιον Οὐμμίδιον
Πάνταυ|χον Κουαδρατιανόν **Πάφ. 79, 2-3**.
Γαίου | Τηρητίνῃ | Οὐμμιδίου
Πανταύχο[υ] **Πάφ. 90, 4-6**.

Τέλη Α΄ - ἀρχὲς Β΄ αἰ. μ.Χ.: Τρύφων: Τρύφων **Πάφ.**
91, 2.

Β΄ αἰ. μ.Χ.: Τίμων: Τίμων **Λεμ. 363, 1.**

Β΄ αἰ. μ.Χ.: [ἰ]ερεῖς [ς] (;) **Λευκ. 42, 2.**

194 μ.Χ.: Κορωναῖος, π. (;) Ἀπολλωνίου,
Κορωναῖος **Λάρ. 33, 2.**

Ανδρέας Β. Κρίγκος

- Τέλη Β' αί. μ.Χ.: Διονύσιος, υί. Τιμοστράτους:
 Διονύσιον **Λεμ. 25, 1**.
- Τέλη Β' αί. μ.Χ.: Φιλοκράτης: Φιλοκράτης **Λεμ. 157, 1**.
- 212 - 217 μ.Χ.: Μάρκος Αύρήλιος Τίμων: Μ[...]
 [Αύρ.] | [Τί]μων **Λεμ. 44, 6-7**.

2. Αρχιερείς

- 31-30 π.Χ.: [ἀρχιερέα] | τῆς Ἑώμης **Λεμ. 1, 2-3**.
- 15 π.Χ - 14 μ.Χ.: [Ἀπολλώ]νιος ὁ καὶ Πλοῦς (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τοῦ Αὐγούστου): Πλοῦν **Πάφ. 76, 2**.
- 6 ἢ 11 μ.Χ.: Ὑλλος, υί. Ὑλλου καὶ π. Ἡρακλείδου (ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου ὀλόκληρης τῆς Κύπρου): Ὑλλον **Ἀμμ. 19, 2**. Ὑλλου **Ἀμμ. 20, 2**.
- 18 ἢ 19 μ.Χ.: Ῥοδοκλῆς ὁ καὶ Στασικράτης, υί. Ῥοδοκλέους καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Τεύκρου (ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου ὀλόκληρης τῆς νήσου): Ῥοδοκλέα τὸν καὶ Στασικράτην **Πάφ. 63, 3**. Ῥοδοκλέους **Πάφ. 78, 2**.
- Ἀρχὲς Α' αί. μ.Χ.: Ἀσκληπιόδωρος, υί. Ἀσκληπιόδωρου καὶ ἐγ. Σίλλιδος καὶ ἄ. Πνυταρίου (ἀρχιερεὺς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγιείας): Ἀσκληπιόδωρου **Λάρ. 4, 2**.
- πρῶτο ἡμισυ Α' αί. μ.Χ.: ἀρχιερέα τῆς Ἑώ[μης] **Λάρ. 7, 4**.
- 20/21 μ.Χ. ἢ 60/61 μ.Χ.: Φανοκλῆς, υί. Νικολάου (πολιτικὸς ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν ἀθανάτων Καισάρων): Φανοκλέα **Ἀμμ. 233, 1**.
- Μέσα Α' αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Τεῦκρος, υί. Ῥοδοκλέους καὶ ἐγ. Τεύκρου: [Τιβέριον Κλ]αύδιον Τε[ῦκρον] **Πάφ. 63, 2**.
- Μέσα Α' αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος Τοῦστος (ἀρχιερεὺς τῆς νήσου): Τιβέριον Κλαύδιον | Ὑλ(λ)ον (;) Τοῦστον **Λάρ. 9, 2-3**.
- Μέσα Α' αί. μ.Χ.: Εὐφάμω, θ. Εὐφάμου (ἀρχιέρεια Τουλίας Σεβαστιῆς): [Εὐφα]μ[...]
Λάρ. 11, 1.
- Α' αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας Λούκιος, υί. Μνασέου (ἀρχιερεὺς): Τιβέριον | Κλαύ[διον] ... | ... [Μνασ]έαν Λούκιον **Λάρ. 10, 1-3**.

Δεύτερο ἥμισυ Α΄ αἰ. μ.Χ.: ἀρχιερεῖα □ □ □ **Λεμ. 15, 1.**

70-72 μ.Χ.: Διόδωρος (ἀρχιερεὺς τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ ὀλόκληρης τῆς Κύπρου), υἱ. Διοδώρου: Διόδωρος **Ἄμμ. 90, 5.**

Τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὐήρανιανός (τρὶς τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων ὀλόκληρης τῆς Κύπρου): Σέρουιον Σουλπίκιον | Παγκλέα Οὐήρανιανὸν **Λάρ. 179, 1-2.** **Ἄμμ. 31, 1-2.** **Ἄμμ. 32, 1-2.** [Σερουίου | Σουλπικίου Πα]γκλέους Οὐή[ρανιανοῦ] **Ἄμμ. 5, 6-7.** Σέρουιον Σο[υλπίκιον] | Παγκλέα [Οὐήρανιανὸν] **Ἄμμ. 27, 1-2.** [Σερουίου

Ανδρέας Β. Κοίτης

Σου]λ□πικίου [Παγκλέους Ούηρανιανοῦ] **Αμμ. 28, 6.**
 [Σέρουιον Σουλπί]κιον Πα[γκλέα
 Ούηρανιανόν] **Αμμ. 29, 1.** [Σέρουιον
 Σουλπίκ]ιον Παγκλέ[α] | [Ούηρανιανόν]
Αμμ. 30, 1-2. [Σέρουιον Σουλπίκ]ι□πον
 Π[αγκλέα Ούηρανιανόν] **Αμμ. 33, 1.**
 [Σέρ]ουιο[ν ν Σου]λ□π□[ίκιον] |
 [Παγ]κλέ[α Ούηρ]α□νια□[νόν] **Αμμ. 34,**
 1-2. [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο□[ν] |
 [Παγκλέα Ούηρανιανόν] **Αμμ. 35, 1-2.**
 [Σερουίου Σ]ουλπικίου |
 [Παγκλέ]ο□υ□ς□ Ούηρανιανοῦ **Αμμ. 36,**
 2-3. Σερο[υί]ου | Σουλπικίου Παγκλέους
 Ούηρα[νι]α[νοῦ] **Αμμ. 37, 1-2.** Σερουίου
 Σουλ[πικίου] | Παγκλέους Ούηραν[ιανοῦ]
Αμμ. 38, 2-3. Σουλπίκιος [Παγκλῆς
 Ούηρανιανός] **Αμμ. 96, 1.** [Σέρουιος
 Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς Ούηρανιανός]
Αμμ. 97, 2. Σέρουιον Σουλπίκιον
 Παγκλέα Ούηρανιανόν **Αμμ. 234, 1.**

Τέλη Α΄ αί. μ.Χ.: Γ. Ούμμίδιος Κουαδράτος, ὁ καὶ
 Πανταυχιανός (ἀρχιερεὺς), υἱ. Γαίου
 Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ:
 Γάιον Ούμμίδιον Τηρητίνα Κουαδράτον
 τὸν καὶ Πανταυχιανὸν **Πάφ. 90, 2-4.**

Τέλη Α΄ αί. μ.Χ.: Ζήνων, υἱ. Ὀνησάνδρου: Ζήνων
Αμμ. 31, 3.

Τέλη Α΄ αί. μ.Χ.: Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον
 (ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος
 ἱερῶν), θ. Τεύκρου καὶ γ. Γαίου
 Ούμμιδίου Κουαδράτου καὶ μ. Γαίου
 Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ:
 [Κλαυδ]ία Ἀφά[ριον] **Πάφ. 4, 6.**
 Κλαυδία Ῥοδόκλεια **Πάφ. 89, 5.** Κλαυδία
 Ἀφάριον **Πάφ. 90, 8.**

Τέλη Α΄ - ἀρχὲς Β΄ αί. μ.Χ.: ἀρχιερέως **Πάφ. 93, 2.**

Τέλη Α΄ - ἀρχὲς Β΄ αί. μ.Χ.: ἀρχιερέα **Πάφ. 93, 3.**

Τέλη Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.: Φλαύιος Φι[- -], ἄ.
 Κειωνίας Καλλιστοῦς Ἀττικῆς: Φλαύιου
 Φι[- -] **Αμμ. 51, 3.**

Ἀρχὲς Β΄ αί. μ.Χ.: ἀρχιερέ□α **Πάφ. 100, 2.**

126 μ.Χ. (;): Ἀπολλώνιος, υἱ. Ἀριστόκλειας:
 [Ἀπολλώ-νιος] **Λευκ. 39, 1.**

Β΄ αί. μ.Χ.: Διονυσό[δωρος] **Πάφ. 69, 2.**

Β΄ αί. μ.Χ. (;): ἀρχιερεὺς, π. Ἀθηναίου:
 ἀρχιερέου **Λάρ. 84, 1-2.**

211-217 μ.Χ.: [ἀρχιερ]έ□ως Παφίας Ἀφρο[δίτης -
 - -] **Πάφ. 72, 9.**

3. Αρχιερείς/ιερείς αυτοκρατορικής λατρείας

- 31-30 π.Χ.: [ἀρχιερέα] | τῆς Ἑώμης **Λεμ. 1, 2-3**.
- 15 π.Χ - 14 μ.Χ.:** **[Ἀπολλώνιος ὁ καὶ Πλοῦς (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τοῦ Αὐγούστου): Πλοῦν Πάφ. 76, 2**.
- 2 π.Χ./2 μ.Χ. καὶ 19/23 μ.Χ.: ἀρχιερεὺς διὰ βίου τοῦ Αὐγούστου καὶ τοῦ Τιβερίου: Τὸ ὄνομα ἐλλεῖπει στὶς ἐπιγραφές **Ἀμμ. 85** καὶ **86, 7**.
- 6 ἢ 11 μ.Χ.: Ὑλλος, υἱ. Ὑλλου καὶ π. Ἡρακλείδου (ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου ὀλόκληρης τῆς Κύπρου): Ὑλλον **Ἀμμ. 19, 2**. Ὑλλου **Ἀμμ. 20, 2**.
- 18 ἢ 19 μ.Χ.: Ῥοδοκλῆς ὁ καὶ Στασικράτης, υἱ. Ῥοδοκλέους καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Τεύκρου (ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου ὀλόκληρης τῆς νήσου): Ῥοδοκλέα τὸν καὶ Στασικράτην **Πάφ. 63, 3**. Ῥοδοκλέους **Πάφ. 78, 2**.
- 20/21 μ.Χ. ἢ 60/61 μ.Χ.: Φανοκλῆς, υἱ. Νικολάου (πολιτικὸς ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν ἀθανάτων Καισάρων): Φανοκλέα **Ἀμμ. 233, 1**.
- Πρὶν τὸ 29 μ.Χ.: Ἀδραστος, υἱ. Ἀδράστου καὶ π. Ἀδράστου (ιερεὺς Τιβερίου): Ἀδραστος **Κερ. 9, 4**. **Κερ. 9, 12**.
- πρῶτο ἡμισυ Α΄ αἰ. μ.Χ.: ἀρχιερέα τῆς Ἑώ[μης] **Λάρ. 7, 4**.
- 31-32 μ.Χ.: Ἡρακλείδης, υἱ. Ὑλλου (ἀρχιερεὺς τοῦ Διδὸς Ὀλυμπίου καὶ τῶν Αὐγούστου καὶ Τιβερίου): Ἡρακλείδην **Ἀμμ. 20, 2**.
- 35-36 μ.Χ.: Ἀμύντωρ (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν): Ἀμύντορα **Πάφ. 61, 2**.
- Α΄ αἰ. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς Συγκλήτου): Τιβέριον Κλαύδιον Νικοπολινὸν Ἱππαρχ[ον] **Λάρ. 8, 1**.

- Α΄ αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Μνασέας
 Λούκιος, υί. Μνασέου (ἀρχιερεὺς τῶν
 [Σεβαστῶν κα]ὶ τῆς [Ῥώμης (;)]):
 Τιβέριον | Κλαύ[διον] ... | ...
 [Μνασ]έαν Λούκιον **Λάρ. 10**, 1-3.
- Μέσα Α΄ αί. μ.Χ.: Εὐφάμω, θ. Εὐφάμου (ἀρχιέρεια
 Τουλίας Σεβαστῆς): [Εὐφα]μ[ω] **Λάρ. 11**, 1.
- 70-72 μ.Χ.: Διόδωρος (ἀρχιερεὺς τοῦ
 αὐτοκράτορος Οὔεσπασιανοῦ ὀλόκληρης
 τῆς Κύπρου), υί. Διοδώρου: Διόδωρος
Ἀμμ. 90, 5.
- Τέλη Α΄ αί. μ.Χ.: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς
 Οὔηρανιανός (τρὶς τῶν Φλαβίων
 αὐτοκρατόρων ὀλόκληρης τῆς Κύπρου):
 Σέρουιον Σουλπίκιον | Παγκλέα
 Οὔηρανιανὸν **Λάρ. 179**, 1-2. **Ἀμμ. 31**,
 1-2. **Ἀμμ. 32**, 1-2. [Σερουίου |
 Σουλπικίου Πα]γκλέους Οὔη[ρα]νιανοῦ
Ἀμμ. 5, 6-7. Σέρουιον Σο[ουλπίκιον] |
 Παγκλέα [Οὔηρανιανὸν] **Ἀμμ. 27**, 1-2.
 [Σερουίου Σου]λ[πι]κίου [Παγκλέους
 Οὔηρανιανοῦ] **Ἀμμ. 28**, 6. [Σέρουιον
 Σουλπί]κιον Πα[γκλέα Οὔηρανιανόν]
Ἀμμ. 29, 1. [Σέρουιον Σουλπίκ]ιον
 Παγκλέ[α] | [Οὔηρανιανόν] **Ἀμμ. 30**, 1-
 2. [Σέρουιον Σουλπίκ]ι[ον] Π[αγκλέα
 Οὔηρανιανόν] **Ἀμμ. 33**, 1. [Σέρ]ουιο[ν
 ν Σου]λ[πι]κ[ίου] | [Παγ]κλέ[α
 Οὔηρ]α[νιανόν] **Ἀμμ. 34**, 1-2.
 [Σέρουιον Σουλπ]ίκιο[ν] | [Παγκλέα
 Οὔηρανιανόν] **Ἀμμ. 35**, 1-2. [Σερουίου
 Σ]ουλπικίου | [Παγκλέ]ο[υ]ς
 Οὔηρανιανοῦ **Ἀμμ. 36**, 2-3. Σερο[σί]ου |
 Σουλπικίου Παγκλέους Οὔηρανι[α]νοῦ
Ἀμμ. 37, 1-2. Σερουίου Σουλ[πι]κίου |
 Παγκλέους Οὔηραν[ιανοῦ] **Ἀμμ. 38**, 2-3.
 Σουλπίκιος [Παγκλῆς Οὔηρανιανός] **Ἀμμ.**
96, 1. [Σέρουιος Σουλ]πίκιος Παγκλ[ῆς
 Οὔηρανιανός] **Ἀμμ. 97**, 2. Σέρουιον
 Σουλπίκιον Παγκλέα Οὔηρανιανὸν **Ἀμμ.**
234, 1.
- Τέλη Α΄ - Β΄ αί. μ.Χ.: Φλαύιος Φι[- -], ἄ.
 Κειωνίας Καλλιστοῦς Ἀττικῆς
 (ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν): Φλαυίου
 Φι[- -] **Ἀμμ. 51**, 3.

4. Ἀρχιερεῖς τῆς νήσου

- 6 ἢ 11 μ.Χ.: Ὑλλος, υἱ. Ὑλλου καὶ π. Ἡρακλείδου (ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου ὀλόκληρης τῆς Κύπρου): Ὑλλον **Ἀμμ. 19, 2**. Ὑλλου **Ἀμμ. 20, 2**.
- 18 ἢ 19 μ.Χ.: Ῥοδοκλῆς ὁ καὶ Στασικράτης, υἱ. Ῥοδοκλέους καὶ π. Τιβερίου Κλαυδίου Τεύκρου (ἀρχιερεὺς τοῦ Αὐγούστου ὀλόκληρης τῆς νήσου): Ῥοδοκλέα τὸν καὶ Στασικράτην **Πάφ. 63, 3**. Ῥοδοκλέους **Πάφ. 78, 2**.
- Μέσα Α΄ αἰ. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Ὑλλος Τοῦστος (ἀρχιερεὺς τῆς νήσου): Τιβέριον Κλαύδιον | Ὑλ(λ)ον (;) Τοῦστον **Λάρ. 9, 2-3**.
- Α΄ αἰ. μ.Χ.: Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου: [Παφίας] ἱερεὺς καὶ ἀρχ[ιερεὺς τῆς νήσου] **Πάφ. 65, 2**.
- 70-72 μ.Χ.: Διόδωρος (ἀρχιερεὺς τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ ὀλόκληρης τῆς Κύπρου), υἱ. Διοδώρου: Διόδωρος **Ἀμμ. 90, 5**.
- Τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.: Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὐηρανιανός (τρὶς τῶν Φλαβίων αὐτοκρατόρων ὀλόκληρης τῆς Κύπρου): Σέρουιον Σουλπίκιον | Παγκλέα Οὐηρανιανὸν **Λάρ. 179, 1-2**. **Ἀμμ. 31, 1-2**. **Ἀμμ. 32, 1-2**. [Σερουίου | Σουλπικίου Πα]γκλέους Οὐη[ρα]νιανοῦ] **Ἀμμ. 5, 6-7**. Σέρουιον Σο[υλπίκιον] | Παγκλέα [Οὐηρανιανὸν] **Ἀμμ. 27, 1-2**. [Σερουίου Σουλπίκιου] [Παγκλέους Οὐηρανιανοῦ] **Ἀμμ. 28, 6**. [Σέρουιον Σουλπίκιον Πα]γκλέα Οὐηρανιανόν] **Ἀμμ. 29, 1**. [Σέρουιον Σουλπίκιον Πα]γκλέ[α] | [Οὐηρανιανόν] **Ἀμμ. 30, 1-2**. [Σέρουιον Σουλπίκιον] Π[α]γκλέα Οὐηρανιανόν] **Ἀμμ. 33, 1**. [Σέρ]ουιο[ν] Σου]λπ[ικ]ί[κιον] | [Παγ]κλέ[α] Οὐηρ]α[ν]ια[νόν] **Ἀμμ. 34, 1-2**. [Σέρουιον Σουλπίκιον] | [Παγκλέα Οὐηρανιανόν] **Ἀμμ. 35, 1-2**. [Σερουίου Σουλπικίου] | [Παγκλέ]ο[υ]ς[κ] Οὐηρανιανοῦ **Ἀμμ. 36, 2-3**. Σερο[υ]ίου | Σουλπικίου Παγκλέους Οὐηρανι[α]νοῦ **Ἀμμ. 37, 1-2**. Σερουίου Σουλ[πικίου] | Παγκλέους Οὐηραν[ιανοῦ] **Ἀμμ. 38, 2-3**. Σουλπίκιος [Παγκλῆς Οὐηρανιανός] **Ἀμμ. 96, 1**. [Σέρουιος Σουλπίκιος Παγκλῆς Οὐηρανιανός] **Ἀμμ. 97, 2**. Σέρουιον

Σουλπίκιον Παγκλέα Ούηρανιανόν **Αμμ. 234, 1.**

Τέλη Α΄ αί. μ.Χ.: Κλαυδία Ψοδόκλεια Απφάριον (ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος ἱερῶν), θ. Τεύκρου καὶ γ. Γαίου Ούμμιδίου Κουαδράτου καὶ μ. Γαίου Ούμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ: [Κλαυδ]ία Απφά[ριον] **Πάφ. 4, 6.** Κλαυδία Ψοδόκλεια **Πάφ. 79, 5.** Κλαυδία Απφάριον **Πάφ. 90, 8.**

5. Ἀρχιερεῖς διὰ βίου

15 π.Χ - 14 μ.Χ.: [Ἀπολλώ]νιος ὁ καὶ Πλοῦς (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τοῦ Αὐγούστου): Πλοῦν **Πάφ. 76, 2.**

2 π.Χ./2 μ.Χ. καὶ 19/23 μ.Χ.: ἀρχιερεὺς διὰ βίου τοῦ Αὐγούστου καὶ τοῦ Τιβερίου: Τὸ ὄνομα ἐλλεῖπει στὶς ἐπιγραφές **Αμμ. 85** καὶ **86, 7.**

20/21 μ.Χ. ἢ 60/61 μ.Χ.: Φανοκλῆς, υἱ. Νικολάου (πολιτικὸς ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν ἀθανάτων Καισάρων): Φανοκλέα **Αμμ. 233, 1.**

31-32 μ.Χ.: Ἡρακλείδης, υἱ. Ὑλλου (ἀρχιερεὺς τοῦ Διὸς Ὀλυμπίου καὶ τῶν Αὐγούστου καὶ Τιβερίου): Ἡρακλείδην **Αμμ. 20, 2.**

35-36 μ.Χ.: Ἀμύντωρ (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν): Ἀμύντορα **Πάφ. 61, 2.**

Α΄ αί. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς Ἱππαρχος (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς Συγκλήτου): Τιβέριον Κλαύδιον Νικοπολινὸν Ἱππαρχ[ον] **Λάρ. 8, 1.**

Δεύτερο ἡμισυ Α΄ αί. μ.Χ.: Γάιος Ούμμίδιος Πάνταυχος Κουαδρατιανός, υἱ. Γαίου Ούμμιδίου Κουαδράτου καὶ [Κλαυδ]ίας Απφα[ρίου] / Κλαυδίας Ψοδοκλείας: [Γάιον Ού]μμίδιον Πάνταυχον [Κουαδρατιανόν] **Πάφ. 4, 1-2.** Γάιον Ούμμίδιον Πάνταυχον Κουαδρατιανόν **Πάφ. 79, 2-3.** Γαίου | Τηρητίνα | Ούμμιδίου Πανταύχο[υ] **Πάφ. 90, 4-6.**

Μέσα Β΄ αί. μ.Χ.: Πατροκλῆς, υἱ. Πατροκλέους καὶ ἁ. Ἀπολλωνίας (ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῆς Τύχης): Πατροκλέα **Πάφ. 101, 4.**

Μέσα Β΄ αί. μ.Χ.: Ἀπολλωνία, θ. Κρατέρου καὶ γ. Πατροκλέους (ἀρχιέρεια διὰ βίου τῆς

Τύχης τῆς μητροπόλεως Πάφου):
 Απολλωνίαν Πάφ. 101, 3.

6. Ἀρχιέρειες

Μέσα Α΄ αἰ. μ.Χ.: Εὐφάμω, θ. Εὐφάμου (ἀρχιέρεια
 Τουλίας Σεβαστῆς): [Εὐφά]μ□□ **Λάρ.**
11, 1.

Δεύτερο ἡμισυ Α΄ αἰ. μ.Χ.: ἀρχιέρει□α□ν□ **Λεμ.**
15, 1.

Τέλη Α΄ αἰ. μ.Χ.: Κλαυδία Ῥοδόκλεια Ἀφάριον
 (ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος
 ἱερῶν), θ. Τεύκρου καὶ γ. Γαῖου
 Οὐμμιδίου Κουαδράτου καὶ μ. Γαῖου
 Οὐμμιδίου Πανταύχου Κουαδρατιανοῦ:
 [Κλαυδ]ία Ἀφά[ριον] **Πάφ. 4, 6.**
 Κλαυδία Ῥοδόκλεια **Πάφ. 79, 5.** Κλαυδία
 Ἀφάριον **Πάφ. 90, 8.**

Μέσα Β΄ αἰ. μ.Χ.: Απολλωνία, θ. Κρατέρου καὶ γ.
 Πατροκλέους (ἀρχιέρεια διὰ βίου τῆς
 Τύχης τῆς μητροπόλεως Πάφου):
 Απολλωνίαν **Πάφ. 101, 3.**

7. Κνεισευτῆρες

190–191 μ.Χ.: Φίλων, υἱ. Φιλοκράτους
 (κνεισευτῆρ θεῶν οὐρανίων καὶ Διὸς
 Λαβρανίου): Φίλ[ων] **Λεμ. 158, 3.**

8. Τερομνήμονες

Α΄ αἰ. μ.Χ.: Τιβέριος Κλαύδιος Νικοπολινὸς
 Ἱππαρχος: Τιβέριον Κλαύδιον
 Νικοπολινὸν Ἱππαρχ□[ον] **Λάρ. 8, 1.**

9. Προστάτες

Ἀρχές Α΄ αἰ. μ.Χ.: Αἰνεί[ου] **Πάφ. 77, 1.**

Ἀρχές Α΄ αἰ. μ.Χ.: Εἰρηναῖος (προστάτης): Εἰρηναίου
Πάφ. 77, 1.

Ἀρχές Α΄ αἰ. μ.Χ.: Τρύφων: Τρύφωνος **Πάφ. 77,**
1.

37–38 μ.Χ.: Δίων: Δ□ί□ω□νος (;) **Πάφ. 82, 6.**

37–38 μ.Χ.: Απολλώνιος (προστάτης):
 Απολλωνίου **Πάφ. 82, 7.**

Ανδρέας Β. Κρίγκος

V. ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ ΘΕΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΥΘΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

1. Ὄνόματα καὶ λατρευτικὰ ἐπίθετα θεοτήτων καὶ μυθικῶν προσώπων στὴν ἑλληνικὴ.

- Ἄδης: Ἀΐδας Πάφ. 144, 5-6. Ἄδη Λεμ. 770, 18. Λεμ. 776, 11. Λεμ. 777, 14. Λεμ. 778, 11. Λεμ. 781, 13. Λεμ. 782, 10. Ἄ[δους] Λεμ. 770, 19. Λεμ. 776, 36. Λεμ. 779, 39. Ἄδους Λεμ. 770, 26. Λεμ. 773, 17. Λεμ. 775, 18. Λεμ. 776, 15. Λεμ. 777, 15. Λεμ. 778, 12. Λεμ. 780, 14. Λεμ. 782, 11. Λεμ. 782, 15. Λεμ. 782, 36. Ἄδι Λεμ. 770, 45. Λεμ. 776, 30. Λεμ. 777, 36. Λεμ. 778, 29. Ἄδην Λεμ. 773, 12. Λεμ. 780, 13. [Ἄ]δους Λεμ. 773, 13. Λεμ. 781, 13. [Ἄ]δη Λεμ. 775, 12-13. Ἄδο[υς] Λεμ. 775, 13. Λεμ. 781, 18. Ἄδ[ους] Λεμ. 776, 11. Ἄδου Λεμ. 777, 20. Λεμ. 778, 16. Λεμ. 784, 17. Αἶδην Λευκ. 51, 6. Αἶδας Ἀμμ. 121, 3.
- Ἄδωνις (θεός): Ἄ[δ]ωνιν Λεμ. 67, 7.
- Ἀθηνᾶ: Ἀθηνᾶ Πάφ. 44, Β 2. Κεραυνίας Λάρ. 125, 8.
- Αἰών: Αἰών Πάφ. 44, Β 2.
- Ἀκέρων: Ἀκέρων Λεμ. 769, 2.
- Ἀκμή: Ἀκμή Πάφ. 41, 1.
- Ἀκραία: βλ. Ἀφροδίτη Ἀκραία.
- Ἀμβροσία: Ἀμβρο|σία Πάφ. 44, Α 2.
- Ἀνάγκη: Ἀνάγκη χθονία Λεμ. 769, 4.
- Ἀνατροφή: Ἀνα|τροφή Πάφ. 44, Α 2.
- Ἀπόλλων: Ἀπόλλων Πάφ. 44, Γ 2. Ἀπόλλω[ν]α Λεμ. 67, 1. [Ἀπό]λλωνος Λεμ. 71, 2. [Ἀπ]όλλων Λεμ. 110, 2. Ἀπό[λλωνος] Λάρ. 33, 3. Ἀπόλλωνος Ἀβ. Πρ. 10, 1.
- Ἀπόλλων Καῖσαρ: Ἀπ[όλλωνος Καῖσαρος] Λεμ. 9, 3. Ἀπόλλωνι | Καῖσαρι Λεμ. 54, 1-2. Ἀπόλλωνι Καῖσαρι Λεμ. 56, 4. Λεμ. 57, 2. Λεμ. 64, 6. Ἀπ[όλλωνι] | Καί[σαρι] Λεμ. 58, 1-2. [Ἀπ]όλλωνι Κ[α]ί[σαρι] Λεμ. 60, 1. Ἀπόλλωνι Κα[ί]σαρι Λεμ. 62, 2. Ἀπόλλ[ωνι Καῖσαρι] Λεμ. 63, 1.
- Ἀπόλλων Κερυνήτης: Κε[ρ]υνη|την | Ἀπόλλω Πάφ. 53, 3-4.
- Ἀπόλλων Ὑλάτης: Ὑλά|τη[ν Ἀπόλλ]ω Πάφ. 53, 2-3. Ἀπόλλων[ος Ὑλάτου] Λεμ. 1, 7. [Ἀπόλλωνι Ὑ]λάτηι Λεμ. 52, 1. Ἀπόλλωνι Ὑλάτη Λεμ. 54, 1. Λεμ. 63, 1. Ἀπόλλωνι

- Υλάτη(ι) **Λεμ. 56, 4**· Απόλλωνι Υλάτη **Λεμ. 57, 1**· **Λεμ. 64, 5**· **Λεμ. 73, 1**· Απ[όλλωνι] | [Υλάτηι] **Λεμ. 58, 3-4**· Απόλλωνι [Υλάτηι] **Λεμ. 62, 1**·
- Αριάδνη: Αριάδνη **Πάφ. 43, 1**·
- Αρίστη: Αρίσται χθονία **Λεμ. 769, 5**·
- Αρτεμις Παραλία: [Αρτέμιδι Πα]ραλία **Λάρ. 31, 1**· Αρτέ|μιδι | Παραλί|α **Λάρ. 32, 1-4**· Αρτέμιδι Παραλία **Λάρ. 34, 1**· **Λάρ. 36, 1**·
- Ασκληπιός: Ασκληπιού **Λάρ. 4, 6**·
- Αφροδίτη: Αφροδείτη **Πάφ. 23, 2**· Αφροδίτης **Πάφ. 53, 8**· Αφροδ[ίτης] **Πάφ. 63, 1**· [Αφρο]δίτης **Πάφ. 69, 1**· Αφροδ[είτη] **Πάφ. 143, 4**· Αφροδίτης **Λεμ. 188, 1**· [Αφ]ροδείτη **Λευκ. 10, 1**· Αφ[ροδείτη] **Λευκ. 28, 1**· Αφροδίτη **Λάρ. 29, 3**·
- Αφροδίτη Ακραία: Ακραίαν Αφροδίτην **Πάφ. 53, 1**· Αφ[ροδίτη τῆ ἐπὶ τοῖς] Ακροῖς **Αμμ. 239, 12**· Ακρέας Αφροδίτης **Αμμ. 239, 20**·
- Αφροδίτη Γολγία: Αφροδίτης τῆς | Γολγίας **Λάρ. 180, 1-2**·
- Αφροδίτη Κυπρία: [Κ]υπρί[αι] | Α[φροδε[ί]τηι **Λεμ. 146, 1-2**·
- Αφροδείτη Ὀρεία: Αφροδείτη Ὀρεία **Λευκ. 12, 1**·
- Αφροδίτη Παφία: [Αφροδίτη Π]α[φ]ί[α] **Πάφ. 16, 1**· Παφίας Αφρο[δίτης] **Πάφ. 71, 9**· Αφροδίτη Παφία **Πάφ. 72, 1**· **Πάφ. 78, 1**· **Πάφ. 80, 1**· **Πάφ. 83, (α) 1**· **Πάφ. 85, 1**· **Πάφ. 89, 1**· **Πάφ. 90, 1**· **Πάφ. 96, 1**· **Πάφ. 97, 1**· **Πάφ. 99, 1**· **Πάφ. 104, 1**· **Πάφ. 105, 1**· [Αφροδί]τηι Παφία **Πάφ. 73, 1**· [Αφροδί]τη [Πα[φί]α] **Πάφ. 75, 1**· [Αφροδίτη]ι Παφία **Πάφ. 76, 1**· [Αφ]ρο[δίτηι] Π[α]φία **Πάφ. 79, 1**· Αφρ[ο]δείτηι Παφία **Πάφ. 81, 1**· Αφροδ[ίτηι] Παφία **Πάφ. 83, (β) 1**· [Αφροδ]ίτηι Π[α]φία **Πάφ. 84, 1**· Αφροδείτηι [Παφία] **Πάφ. 86, 1**· Αφροδείτηι Παφία **Πάφ. 87, 1**· **Πάφ. 92, 1**· **Πάφ. 103, 1**· [Αφροδείτηι Π]αφία **Πάφ. 93, 1**· [Αφρο]δείτηι Π[αφία] **Πάφ. 94, 1**· Αφροδίτηι [Παφία] **Πάφ. 95, 1**· Αφροδίτη Παφία **Πάφ. 98, 1**· Αφ[ροδίτ]η Παφία **Πάφ. 101, 1**· Αφροδείτη Παφί[α] **Πάφ. 102, 1**·
- Αχιλλεύς: Αχιλλ|εύς **Λεμ. 122, 1-2**·
- Βυθός: Βυθός **Πάφ. 44, 6**·
- Γολγία: βλ. Αφροδίτη Γολγία·
- Δαρειός: Δαρειός **Λεμ. 121, 1**·
- Δηειδαμία: Δηει|[δ]α[μ]ία **Λεμ. 122, 1-2**·

Δήμητρα:	[Δήμη τρι] Λεμ. 53 , 1-2· Δήμητρος Πάφ. 90 , 11· Δημήτηρ χθονία Λεμ. 769 , 1· Λεμ. 769 , 7·
Δῆμος:	Δήμωι Λάρ. 29 , 4·
Δικαιοσύνη:	Δικαιοσύνην Αβ. Πρ. 3 , 3·
Διόνυσος:	Διόνυσος Πάφ. 41 , 1· Πάφ. 44 , A 3· Διόνυσον Αμμ. 108 , 1·
Διόσκουροι:	Διοσκούρους Πάφ. 53 , 5· [Δι]οσκούρω[ν] Αβ. Πρ. 6 , 2·
Δωρίς:	Δωρίς Πάφ. 44 , B 2·
Ἐκάτη:	Ἐκάτη Λεμ. 770 , 35· Λεμ. 773 , 24· Λεμ. 776 , 23· Λεμ. 777 , 28· Λεμ. 778 , 22· Λεμ. 769 , 1· [Ἐκάτ]η Λεμ. 779 , 23· Ἐκ[άτη] Λεμ. 780 , 27· Λεμ. 781 , 26· [Ἐκ]άτη Λεμ. 782 , 22·
Ἑλληνικός:	Ἑλληνικός Λεμ. 120 , 1·
Ἐρινύες:	Ἐρινύες Λεμ. 770 , 36· Λεμ. 773 , 25· Λεμ. 776 , 23· Λεμ. 777 , 29· Λεμ. 778 , 23· Λεμ. 781 , 27· Ἐρινύων Λεμ. 770 , 44· Λεμ. 771 , 4· Λεμ. 772 , 26· Λεμ. 776 , 29· Λεμ. 778 , 29· Λεμ. 780 , 36· Λεμ. 782 , 30· [Ἐρι νύ]ων Λεμ. 773 , 31-32· [Ἐρινύ]ων Λεμ. 777 , 36· Ἐρινύης Λεμ. 780 , 28· [Ἐρι]νύες Λεμ. 782 , 23· [Ἐρινύω]ν Λεμ. 784 , 31·
Ἑρμῆς:	Ἑρμῆς Πάφ. 44 , A 2· Ἑρμῆ Λεμ. 770 , 35· Λεμ. 772 , 20· Λεμ. 773 , 24· Λεμ. 776 , 23· Λεμ. 777 , 28· Λεμ. 778 , 22· Λεμ. 779 , 23· Λεμ. 782 , 22· Λεμ. 784 , 24· Ἑρμεί Λεμ. 769 , 1· Ἑρμεί ἐπηκόω Αμμ. 82 , 1·
Ἑστία Βουλαία:	Βουλαίαν Ἑστίαν Πάφ. 53 , 6· Ἑστ[ί]α[ς] (;) Βουλ<α>ί[ας] (;) Πάφ. 139 , 1-2·
Εὐρώτας:	Εὐρώτ ας Πάφ. 44 , A 1· Εὐρώ τας Αμμ. 192 , 1-2·
Ζεὺς:	Ζεὺς Πάφ. 44 , A 1 καὶ B 2· Πάφ. 143 , 2· Διδς Λευκ. 51 , 5· Αμμ. 70 , 4· Δ[ι]δς Αμμ. 92 , 2· Διδ[ς] Αμμ. 110 , 6
Ζεὺς Καπιτώλιος:	[Διὶ Κ]α[π]ετωλίωι Πάφ. 20 , 1·
Ζεὺς Κεραύνιος:	Διὶ Κεραυνίωι Λάρ. 29 , 2· Κε ραυνίου Λάρ. 125 , 3-4·
Ζεὺς Λαβράνιος:	Διὶ Λαβραν[ί]ω Λεμ. 155 , 1· Δεὶ Λ[αβρανίω] Λεμ. 156 , 2· Διὶ Λαβρανίω Λεμ. 158 , 3· Διδς Λαβρα[νίου] Λεμ. 158 , 5· Διὶ Λαβρανίω Λεμ. 163 , 1· Λεμ. 164 , 1· Λεμ. 165 , 1· Λεμ. 167 , 1· Διὶ Λαβραν[ι]ώ Λεμ. 166 , 1· Δ[ιὶ Λαβρα]νίω Λεμ. 168 , 1-2· Διεὶ Λαβρανίω Λεμ. 169 , 3· Δ[ι]ί (;) Λεμ. 170 , 3· Διὶ Λαβρα νίω Λεμ. 171 , 6-7· Διὶ Λαβρ[ανίω] Λεμ. 173 , 3·

Ζεὺς Ὀλύμπιος:	[Δ]ία Ὀλύμπ[ιον] Λευκ. 11, 1 .
Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου Αμμ. 20, 4-5 . Διὶ Ὀλυμπίωι Αμμ. 80, 1 . Αμμ. 83, 1 . [Διὸς τοῦ Ὀλυ]μπίου Αμμ. 110, 4 . Διὶ Ὀλυμπίω Αβ. Πρ. 5, 2 .
Ζεὺς Οὐράνιος:	Οὐρανίω Διὸ[ς] Λευκ. 76, 4 καὶ 9.
Ἥλιος:	Ἥλιος Λάρ. 191, 6 . Κύριε Ἥλιε Αμμ. 141, 1 .
Ἥρα:	Θεᾶι Ἥραι Λευκ. 60, 1 . Ἥρης χθονίου Λεμ. 769, 6 .
Ἡρακλῆς Νικηφόρος:	[Ἡρακλεῖ Νικ]η[φ[όρω] Αμμ. 114, 2 .
Θεογονία:	Θεο γονία Πάφ. 44, Α 2. 4-5 .
Θεοὶ σύνναοι:	Θεοῖς συ[ννάοις] Πάφ. 135, 1 .
Θεὸς Ὑψίστος:	Θεῶι Ὑψίσ τωι Πάφ. 16, 1-2 . Θεῶι Ὑψίστωι Πάφ. 91, 1 . Θεῶ Ὑψίστω Λεμ. 72, 1 . Λεμ. 148, 1 . Λεμ. 149, 1 . Λεμ. 150, 1 . Λεμ. 151, 1 . Λεμ. 152, 1 . Λεμ. 154, 1 . Λεμ. 160, 1 . Λεμ. 161, 1 . Λεμ. 162, 1 . Λεμ. 177, 1 . Λεμ. 178, 2 . Λεμ. 179, 1 . Λεμ. 181, 1 . Λάρ. 182, 1 . Λάρ. 177, 1 . Λάρ. 184, 1 . Αβ. Πρ. 7, 1 . [Θεῶ] Ὑψίστω Λεμ. 75, 1 . [Θεῶ] Ὑ[ψ]ί[σ]τ[ω] Λεμ. 153, 1 . Θεῶ Ὑψίστω Λεμ. 159, 1-2 . Θεῶ Ὑψίσ[τω] Λεμ. 172, 1 . Θεῶ Ὑψίστο Λεμ. 182, 1 . [Θεῶ Ὑ]ψίστω Λάρ. 35, 1 . Θεῶ Ὑψ[ί]στω] Λάρ. 181, 1 . Θε<ε>ῶ Ὑψίστω Αβ. Πρ. 8, 1 .
Θέτις:	Θέτις Πάφ. 44, Β 2 .
Θησεύς:	Θησεύς Πάφ. 43, 2 .
Θίσβη:	Θίσβη Πάφ. 45, 1 .
Ἰκάριος:	Ἰκάριος Πάφ. 41, 1 .
Ἴσις:	Ἴσι[δι (;)] Αμμ. 98, 1 .
Καιρός:	Καιρ[ός] Πάφ. 44, Β 1 .
Καῖσαρ:	βλ. Απόλλων Καῖσαρ.
Καπιτώλιος:	βλ. Ζεὺς Καπιτώλιος.
Κασσιοπεία:	[Κασσιοπε]ία Πάφ. 44, Β 1 .
Κεραυνία Ἀθηνᾶ:	Κεραυνίας Λάρ. 125, 5 .
Κεραύνιος:	βλ. Ζεὺς Κεραύνιος.
Κερυνήτης:	βλ. Απόλλων Κερυνήτης.
Κόρη:	Κόρην Πάφ. 53, 2 . Κό[ρηι] Λεμ. 53, 1 .
Κρήτη:	Κρή τη Πάφ. 43, 1-2 .
Κρίσις:	[Κρίσ]ις Πάφ. 44, Β 1 .
Κρόνος:	Κρόνου Λεμ. 770, 50 . Λεμ. 771, 10 . Λεμ. 776, 34 . Λεμ. 777, 41 . Κρόν[ου] Λεμ. 772, 30 . Κρ[όνου] Λεμ. 778, 34 .
Κυπρία:	βλ. Αφροδίτη Κυπρία.

Κύριος Ὑψίστος:	Κυρίῳ Ὑψίστῳ Λεμ. 175, 1·
Κυρίῳ Ὑψίστῳ Λεμ. 176, 1·
Λαβράνιος Ζεὺς:	βλ. Ζεὺς Λαβράνιος·
Λαβύρινθος:	Λαβύρινθος Πάφ. 43, 3-4·
Λακεδαίμονία:	Λακεδεμονία Πάφ. 44, Α 1-2·
Λακαίνη:	[Λα]καίνη Πάφ. 44, Α 1·
Λῆδα:	Λῆδα Πάφ. 44, Α 1·
Μαργαρίτης:	Μαργαρείτης Λεμ. 120, 1·
Μαρσύας:	Μαρσύας Πάφ. 44, Γ 1·
Μελάνθιος Ὀπάων:	βλ. Ὀπάων Μελάνθιος·
Μελιοῦχος:	Μελιούχου Λεμ. 770, 32· Λεμ. 773, 21· Λεμ. 776, 20· Λεμ. 777, 25· Λεμ. 778, 20· Λεμ. 779, 20· Λεμ. 781, 23·
<u>Μελιοῦχον</u> Λεμ. 770, 32· [Με]λιοῦχον Λεμ. 772, 18· Μελιοῦχον Λεμ. 773, 22· Λεμ. 774, 19· Λεμ. 777, 25· Λεμ. 782, 20·
Μελιοῦχο[ν] Λεμ. 775, 23· Μελιο[ῦχο]ν Λεμ. 778, 20· Μελιο[ύχου] Λεμ. 780, 24·
[Μελιο]ῦχο[ν] Λεμ. 781, 23· Μελιούχ[ου] Λεμ. 782, 19·
Μινώταυρος:	Μεινώταυρος Πάφ. 43, 4-5·
Μοῦσαι:	Μουσῶν Ἄμμ. 121, 9·
Νέα Ἀφροδίτη:	Νέα[ν Ἀφροδίτην (;)] Πάφ. 74, 1·
Νέκταρ:	Νέκταρ Πάφ. 44, Α 2·
Νέμεσις:	[Νεμ]έσει Ἄμμ. 96, 1· Νέμεσιν□
Ἄβ. Πρ. 3, 1·
Νίκη Παλλάς:	Νείκην Παλλᾶς Πάφ. 16, 1·
Νικηφόρος Ἡρακλῆς:	βλ. Ἡρακλῆς Νικηφόρος·
Νύμφαι:	Νύμφαι Πάφ. 44, Α 2·
Νύσα:	Νύσα Πάφ. 44, Α 2·
Ὀδυσσεύς:	Ὀ[δυσσ]σ[εύς] Λεμ. 122, 1-2·
Ὀλύμπιος Ζεὺς:	βλ. Ζεὺς Ὀλύμπιος·
Ὀλύμπος:	Ὀλύμπος Πάφ. 44, Γ 2·
Ὀπάων Μελάνθιος:	[Ὀπάωνι] Μελανθίῳ Πάφ. 121, 1-2· Ἀπάωνι Μελανθίῳ Πάφ. 122, 1-2·
Ὀπ[άο]νι Μελ[α]νθίῳ Πάφ. 124, 1-3·
[Ὀπάωνι Μελ]ανθίῳ Πάφ. 125, 1· Ὀπάωνι
Μελ[ανθίῳ] Πάφ. 126, 1· [Ὀπ]άωνι
Μελ[ανθίῳ] Πάφ. 127, 1· [Ὀ]πάωνι
Μελ[ανθίῳ] Πάφ. 128, 1-2· [Ὀ]πάο[νι]
[Μελανθίῳ] Πάφ. 129, 1-2· Ὀπ[άο]νι
Μελ[ανθίῳ] Πάφ. 130, 1-2· Ὀπάωνι Μελανθίῳ
Πάφ. 131, 4· Ὀπάωνι Μελανθίῳ Πάφ. 132, 1-2·
Ὀρεία:	βλ. Ἀφροδείτη Ὀρεία·
Οὐράνιοι θεοί:	θεῶν οὐρανίων Λεμ. 158, 5·
Οὐράνιος:	βλ. Ζεὺς Οὐράνιος·
Παιάν:	Πα[ι]άν Λεμ. 769, 7·
Παλλάς:	βλ. Νίκη Παλλάς·
Παραλία:	βλ. Ἄρτεμις Παραλία·

Παφία:	βλ. Ἀφροδίτη Παφία·
Περσεφόνη:	Περσεφόνη Λεμ. 769 , 7-8·
Πλανή:	Πλανή Πάφ. 44 , Γ 2·
Πλούτων:	Πλούτων Λεμ. 770 , 36· Λεμ. 772 ,
20· Λεμ. 776 , 23· Λεμ. 781 , 27· Λεμ. 782 ,
22· Λεμ. 769 , 7· Λευκ. 16 , 3· Π[λού των]
Λεμ. 773 , 24-25· Πλού[των] Λεμ. 779 , 23·
Πλού των Λεμ. 780 , 27-28· Πλού□τ□[ων] Λεμ.
784 , 24·
Πόλις:	Πόλει Λάρ. 29 , 3·
Πόντος:	Πόντος Πάφ. 44 , Β 3·
Πύραμος:	Πύραμος Πάφ. 45 , 1·
Σκίρτος:	Σκίρ[τος] Πάφ. 44 , Γ 1·
Σύνναοι θεοί:	Θεοῖς συ□[ννάοις] Πάφ. 135 , 1·
Τροφεύς:	Τροφεύς Πάφ. 44 , Α 2· Τροφε[ύς]
Πάφ. 44 , Γ 1·
Τύχη:	Τύχη Πάφ. 27 , 6· Τύχης Πάφ. 101 ,
5· Τύχηι Ἀγαθῆι 30 , 1· [Ἀγα]θ□ῆι Τύχηι
Λεμ. 4 , 1· [Ἀ]γαθῆ Τύχη Λεμ. 67 , 1· Λεμ.
71 , 1· Ἀγαθῆ Τύχη Λεμ. 406 , 1· Λευκ. 76 ,
1· Ἀγαθῆι Τύχηι Κερ. 14 , 1· [Ἀγαθῆ] Τύχη
Ἀμμ. 81 , 1· Ἀγα[θῆι Τύχηι] Ἀμμ. 95 , 1·
[Ἀγ]αθῆ Τύχ[η] Ἀμμ. 106 , 1· [Ἀγα]θῆ Τύχη
Ἀμμ. 241 , (α) 1· Τύχη Ἀβ. Πρ. 3 , 6· Ἀγαθῆ
Τύχ[η] Ἀβ. Πρ. 9 , 1·
Υγιεία:	Υγιεία[ς] Λάρ. 4 , 6·
Υλάτης:	βλ. Ἀπόλλων Υλάτης·
Ύψιστος:	βλ. Θεὸς Ύψιστος·
Φύσις:	Φύσι Ἀμμ. 121 , 12·

2. Ὄνόματα καὶ λατρευτικὰ ἐπίθετα θεοτήτων καὶ
μυθικῶν προσώπων στὴ λατινικὴ.

Dei Manes:	D(is) M(anibus) Ἀμμ. 127 , 1·
[D(is)] M(anibus) Ἀμμ. 140 , 1·
Venus Cypria:	Veneris Cypr[iae] Λεμ. 143 , 3·

VI. ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΗΝΩΝ

Απογονικός:	Απογονικοῦ κδ´ Κερ. 9, 16.
ίνδικτιών:	(ί)νδ(ικτίωνος) Αμμ. 188, 2.
καλένδες:	καλανδῶν Αμμ. 110, 8.
Νοέμβρης:	Ν[οεμβρίων] Αμμ. 110, 8.
	Νο(εμβρίου) Αμμ. 110, 9.
Παῦνι:	Παῦνι Λευκ. 77, 9.
Ῥωμῆος:	Ῥωμῆου Λάρ. 33, 4. Λάρ. 203, 5.
Τιβεριεῖος:	Τιβεριεῖου Πάφ. 80, 6.
Τῦβι:	Τῦβι Λάρ. 203, 9.
Φαρμοῦθι:	[Φ]αρμοῦθ[ι] Πάφ. 122, 5.

VII. ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΑ

1. Τοπωνύμια καὶ ἔθνη στὴν ἐλληνικὴ.

Αἰολίς:	Αἰο[λίδι] Αμμ. 136, 2.
Ἄκρα:	Ἄκρας Πάφ. 118, 3.
Ἀνόγυρα:	[Ἀ]νογύρων Πάφ. 154, 3-4.
Ἀύρηλία (ὁδός):	Ἀύρηλίας Αμμ. 56, 5.
Βειθυνία:	Βειθυνίας Λεμ. 17, 5.
[Βε]ι[θ]υνίας	Αμμ. 55, 1.
Βειθύνιος:	Βει[[θ]ύνιε Λεμ. 67, 15-6.
Γαλατία:	Γαλατία Πάφ. 44, Β 2.
Γόλγιος:	Ζώιλος Γόλγιος Λάρ. 192, 1-2.
Ἡπειρος:	Ἡπε[ι]ρος Αμμ. 136, 2.
Θράξ:	Ζωσίλαος, π. Σωτηρίχου: Ζωσιλάου
Θραχὸς Λεμ. 524, 2.
	Ζώσιμος, π. Νικηφόρου: Ζωσίμου
Θρακὸς Λεμ. 746, 2.
Ἰνδικός:	Ἰνδικὸν Αμμ. 108, 1.
Καρπασεώτης:	Καρπασεῶτι Λεμ. 186, 3.
	[Καρπασεω]τῶν Αμμ. 235, 7.
Κελενδερίτης:	Ἐπίγονος, υἱ. Νεμέσου:
Κελενδερί τεις Αβ. Πρ. 37, 6-7.
Κερυνήτης:	Κερυ νητῶν Κερ. 2, 3-4.
Κιτιεύς:	Κιτιέων Λάρ. 1, 1. Λάρ. 19, 2.
Κίτιον:	Κίτιον Λάρ. 81, 7.
Κλαυδία (Πάφος):	Κλ(αυδία) Πάφ. 14, 4. Πάφ. 20, 2. Πάφ. 22, 5. Πάφ. 108, (β) 10. Πάφ.

- 117, (β) 14· Κλαυδία Πάφ. 71, 4· Κλαυ(δία) Πάφ. 152, 11·
- Κοκκηία: Κοκκηία Λεμ. 65, 1·
- Κουριεύς: Κου[ριέων] Λεμ. 13, 6·
[Κο]υριέων Λεμ. 17, 1· [Κουρι]έ□[ω]ν□ Λεμ. 19, 5· Κουρι□[έων] Λεμ. 27, 1·
[Κου]ριέω[ν] Λεμ. 28, 4· [Κου]ρ□ιέω[ν] Λεμ. 30, 3· Κ□[ουριέων] Λεμ. 31, 3·
Κουριέων Λεμ. 38, 8· Λεμ. 42, 5· Λεμ. 51, 4· Λεμ. 64, 12· Κουρ[ιέων] Λεμ. 52, 1·
- Κρήτη: Κρήτη Πάφ. 43, 1-2·
- Κύπριοι: [Κ]υπρίων Πάφ. 2, 4· Κυπρίων Πάφ. 5, 1· Πάφ. 78, 2· Πάφ. 78, 5· Πάφ. 92, 2· Πάφ. 101, 2· Κερ. 13, 2· Αμμ. 51, 1· Κυπ[ρίων] Πάφ. 75, 2· Κυπρίων□ Λάρ. 6, 1· Κυπρίων Λάρ. 10, 1·
- Κύπρος: Κύπρου Πάφ. 6, 6· Λεμ. 17, 6· Αμμ. 30, 8· Αμμ. 57, 5· Αμμ. 59, 4· Αμμ. 90, 6· Κύπρον Πάφ. 14, 4· Πάφ. 90, 10· Πάφ. 117, 15· Πάφ. 152, 12· Κύπριν Πάφ. 16, 2· Κύπ[ρον] Πάφ. 20, 2· Κύ[προν] Πάφ. 22, 6· [Κύπρο]ν Πάφ. 71, 5· Κύπρο[ν;] Πάφ. 148, 3· Κύπ□[ρου] Λεμ. 11, 5· [Κ]ύπρου Λεμ. 67, 3·
- Κυρίνα: Κυρίνα Πάφ. 5, 3· Αμμ. 37, 4· Κυρείνα Κερ. 2, 3· Κερ. 13, 1· Λάρ. 38, 2· Αμμ. 56, 2· Κ[υρείνα] Αμμ. 40, 3·
- Λα[- -]: κώμη Λα[- -] Λευκ. 5, 4·
- Λαπήθιος: Λαπηθίων Κερ. 6, 6· Κερ. 12, 6·
- Λιβύη: Λιβύης Αμμ. 126, 2·
- Λίμνη: Λίμναις Κερ. 1, 12·
- Λουσιτανία: Λου[σιτανίας] Αμμ. 56, 4·
- Λυκία: Λυκίας Πάφ. 6, 4·
- Μαλλαίος: Απολλώνιος Μαλλαίος, υί.
Απολλωνίου: Μαλλαίος Λάρ. 11, 4·
- Μυλασεύς: Άρίστων, υί. Άρισταγόρου: Μυ□[λ]ασ[εύς (;)] Λευκ. 76, 3·
- Μύριοι (;): Μ□ύ□ριοι (;) Λεμ. 423, 3·
- Πάφιος: Παφίοις Πάφ. 16, 4· Παφίων Πάφ. 72, 2· Πάφ. 73, 3· Πάφ. 97, 4· Παφίη Πάφ. 103, 2· Παφίαν όδόν Λεμ. 64, 10·
- Πάφος: Σεβ[α]στιής Πάφου Πάφ. 7, 3· Σεβαστή | Κλ(αυδία) Φλ(αουία) Πάφος Πάφ. 14, 3-4· Σεβ(αστή) Κλ(αυδία) Φλ(αουία) Πάφος Πάφ. 20, 2· [Σε]β(αστή) Κλ(αυδία) Φλ(αουία) Πάφος Πάφ. 22, 5· Σεβαστής | Πάφου Πάφ. 55, 3-4· [Σεβαστ]ή Κλαυδία Φλ<α>υία Πά[φ]ος Πάφ. 71, 4· [Σεβαστή]ς Πάφου Πάφ. 76, 3· Σεβαστήι | Πάφωι Πάφ. 78, 5-6· [Σ]εβαστής Πάφου Πάφ. 79, 4· Σεβαστής

Πάφου **Πάφ. 80**, 4· [Σεβα]σιτή{ι} Πάφος **Πάφ. 81**, 6· μητροπόλεως Πάφου **Πάφ. 101**, 6· Σε(βαστή) Κλ(αυδία) Φλ(αυία) Πάφος **Πάφ. 108**, (β) 10· Σε(βαστή) Κλ(αυδία) Φλ(αβία) | [Πά]φος **Πάφ. 117**, (β) 14-15· Σεβαστή Κλαυ(δία) Φλα(ουία) Πάφος **Πάφ. 152**, 11-12·

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Περσεύς:	πόλις Περσῆος Λεμ. 35, 2 .
αἷμα τὸ Περσέως Λεμ. 67, 13 .
Πόντος:	Πόντου Λεμ. 17, 5 .
Ῥωμαῖοι:	Ῥωμαίων Πάφ. 82, 5 . Λεμ. 17, 3 .
Λεμ. 19, 3 . Ἀμμ. 56, 6 . Ῥ[ωμαίων] (;)
Ἀμμ. 71, 1 .
Ῥώμη:	Ῥώμην Πάφ. 53, 9 . Ῥώμη Πάφ. 53, 18 .
Ῥώμης Λεμ. 1, 4 . Ἀμμ. 90, 3 . Ῥ[ώμης] Λάρ. 7, 3 .
Σαλαμίς:	Σαλαμίς ἢ Κύπρου μητρόπολις Ἀμμ. 57, 5 .
Σαλαμεῖνα Ἀμμ. 60, 7 . Σαλαμίνα Ἀμμ. 69, 1 .
Σαλαμίνιος:	Σ[αλαμινίων] Ἀμμ. 2, 4 .
Σαλα[μι]νίων Ἀμμ. 4, 7 . Σα[λαμ]ινίω[ν] Ἀμμ. 13, 1 .
[Σα]λαμινίων Ἀμμ. 22, 6 . Ἀμμ. 56, 8 .
[Σαλα]μειν(ίων) Ἀμμ. 59, 4 .
[Σα]λαμ[ι]νίων] Ἀμμ. 64, 3 . Σαλαμινίων Ἀμμ. 90, 4 .
[Σαλα]μινίων Ἀμμ. 94, 1 . Σαλαμεινί[ων] Ἀμμ. 106, 2 .
Σαλαμεινί[ων] Ἀμμ. 106, 4 . Σ[α]λα(μινίου) Ἀμμ. 172, 2 .
Σαλα[μιν- - -] Ἀμμ. 224, 4 .
Σάμιος:	Σάμιον (;) Πάφ. 61, 2 .
Σικελία:	Σικελίας Λεμ. 17, 4 .
Σκύθαι:	Σκύθαι Πάφ. 44, Γ 2 .
Σόλιοι:	Σολίω[ν] Λευκ. 3, 4 . Σολίων Λευκ. 31, 7 . Λευκ. 39, 5 .
Στηλλατίνα:	Στηλλ[ατῖνα] Ἀμμ. 84, 5 .
Στρατονικεύς:	Ἀπολλώνιος, υἱὸς Λέοντος:
Στρατονικεῦ Κερ. 17, 2 .
Τηρητίνα:	Τηρητίνα Πάφ. 90, 2 . Πάφ. 90, 5 .
Υελίνα:	Υελίνα Πάφ. 97, 3 .
Φλάσου:	Φλάσου Λευκ. 5, 5 .
Χῖος:	Γάιος Τούλιος Χεῖος, ἀ. Τουλίας
Λαμπυρίδος: Γάιος Τούλιος Χεῖος Ἀμμ. 14, 4 .
Χε[ίου] Ἀμμ. 14, 5 .

2. Τοπωνύμια καὶ ἔθνη στὴ λατινικῇ.

Breuci:	coh(ors) VII Breuc[or(um)] Ἀμμ. 129, 5 .
Citiensis:	civitas Citiensium Λάρ. 17, 2 .
Chius:	Chii Ἀμμ. 14, 2 .
Cyprus:	prov(incia) C[ypri] Πάφ. 1, 5 .
Cy[pri] provinciai Πάφ. 108, (α) 9 . Cyprī Πάφ. 117, (α) 11 .
provinc(iae) Cyprī Πάφ.

	117 , (α) 12· [p]rovinciae Cypri Λευκ. 29 ,
	(α) 11· prov(inciae) Cypri Αμμ. 77 , 7·
	prov(inciae) Cypri Αμμ. 78 , 6-7·
	[prov(inciae) Cy]pri Αμμ. 118 , 5·
Gallicus:	leg. III. Gallicae Αβ. Πρ. 17 ,
	2·
Nicomedia:	Nicomedia Αμμ. 127 , 4·
Palatina:	Palatina Αμμ. 127 , 3·
Paphia:	Paphiae Πάφ. 15 , 3·
Paphos:	Sebaste Papos sacra metropolis
	civitatium Cy[pri] Πάφ. 108 , (α) 8-9·
	Seb(asta) Papos sacra m[et](ropolis)
	cibitatum Πάφ. 117 , (α) 10-11·
Romanus:	cives R(omani) Πάφ. 15 , 2·
	[Rom]ani Αμμ. 99 , 2· c(ivium) R(omanorum)
	Αμμ. 129 , 6· eq(uiti) R[om(ano) Αμμ. 140 ,
	3·
Sal[amin- - -]	Sal[amin- - -] Αμμ. 201 , 1·
Salaminus:	S[al]amin[i]o[r]u[m] Αμμ. 12 ,
	5· [Salaminioru]m For[um] Αμμ. 79 , 2·
	[Sal]amin<i>orum Αμμ. 87 , 3·
Salamis:	Salam[ine] Αμμ. 99 , 3·
Solius:	Soliorum Λευκ. 4 , 2· Soliorum
	Λευκ. 29 , (α) 10·
Stellatina:	Ste(llatina tribu) Πάφ. 151 , 1·

Ανδρέας Β. Κρίγκος

VIII. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

1. Λέξεις στην ελληνική

ἀγαθή:	κρα [τίστ]η[ν] Πάφ. 26, 3-4· Τύχη
Ἀγαθῆ Πάφ. 14, 1· [Ἀγα]θῆ ῆι Τύχηι Λεμ. 4,
1· [Ἀ]γαθῆ Τύχη Λεμ. 67, 1· [Ἀ]γαθῆ Τύχῆ η
Λεμ. 71, 1· ἐπ' ἀγαθῆ Τύχη Λεμ. 406, 1·
Ἀγαθῆ Τύχη Λευκ. 76, 1· Ἀγαθῆι Τύχηι Κερ.
14, 1· Ἀγα[θῆι Τύχηι] Ἀμμ. 95, 1· [Ἀγ]αθῆ
Τύχ[η] Ἀμμ. 106, 1· [Ἀγα]θῆ Τύχη Ἀμμ. 241,
(α) 1· Ἀγαθῆ Τύχ[η] Ἀβ. Πρ. 9, 1·
ἀγαθός:	κρατίστου Πάφ. 14, 5· ἐπ'
ἀγ[αθ]ῶ Πάφ. 124, 5· ἀγα[θός(;)] Πάφ. 137,
5· [ἀ]ρίστ[ωι(;)] Λεμ. 24, 1· ἐπ' ἀγαθοῖς
Λεμ. 158, 1· ἀγαθοῖς Λεμ. 601, 1· ἀγα θὸν
Λεμ. 747, 1-2· ἄριστον Λευκ. 9, 2·
ἀ ρ ί σ τ ου Λευκ. 25, 2· ἄριστο[ν] Κερ.
12, 3· [ἀ]γαθοῦ χάρι[ι]ν Ἀμμ. 51, 5· ἀγαθόν
Ἀμμ. 139, 15· κρατίστου Ἀμμ. 165, 2·
ἀγαλμα:	[ἀγά]λματα Πάφ. 20, 2· ἀγαλμα
Λεμ. 35, 2· Κερ. 9, 10· [ἄ]γ α λ μ α
Λευκ. 9, 8· ἀγάλματος Κερ. 9, 7· ἀγάλμασιν
Ἀμμ. 30, 6·
ἄγγελος:	ἄγγελον Λεμ. 67, 6·
ἄγλωσσος:	ἄγλωσσοι Λεμ. 785, 17·
ἀγνεία:	ἀγ[νεία]ς χάριν Λεμ. 30, 2-3·
κοίρανον ἀγνείας Λεμ. 35, 3· ἀγνείας χάριν
Λάρ. 12, 3· [ἀ]γνείας χάριν Ἀμμ. 15, 2·
ἀγνή:	[ἀ]γνήν Πάφ. 12, 3·
ἀγνός:	ἀγνὸν Πάφ. 105, 3· ἀγνὸ[ς(;)]
Πάφ. 137, 4·
ἀγονος:	ἀγονα Ἀμμ. 139, 26·
ἀγορά:	ἀγορὰν Λεμ. 142, 5· ἀγο[ρᾶς]
Ἀμμ. 8, 1·
ἀγοράζω:	[ἀγορα]σθῆναι Λευκ. 49, 8·
ἀγορανόμος:	[ἀ]γο[ρανόμον] Πάφ. 8, 3·
[ἀγορα] νόμον Λεμ. 1, 4-5· ἀγο [ρανόμον]
Λεμ. 12, 2· ἀγορανόμ[ον(;)] Λεμ. 48, 2·
ἀγορανομῶ:	ἡγορανομ[η] κό[τ]ων Λάρ. 4, 4-5·
[ἀγορ]α νομ[ή[σας]] Λεμ. 36, 5·
[ἀγορ]ανομ[ή[σας]] Λεμ. 37, 1·
ἀγο ρ α νομ[ή[σας]] Λεμ. 45, 5·
ἀγορ[ανο] μήσαντα Λάρ. 18, 3-4·
ἀγορανομήσαν[τα] Ἀμμ. 69, 3·
[ἀγορανομή]σ αντ α] Ἀμμ. 70, 2·
[ἀγ]ορανομοῦντες Ἀμμ. 94, 3·
ἀγορονόμος:	[ἀγ]ρονόμος(;) Λάρ. 22, 3·

ἄγω:	ἀχθέντων Πάφ. 78, 5·
[ἀ]γ[α]γ[ώ]ν (;) Λεμ. 50, 4· ἄγ[ειν]
Λεμ. 142, 7· ἤγε Λάρ. 122, 2·
ἀγών:	ἀγώνων Πάφ. 78, 6· ἀγῶνας Λάρ.
27, 4·
ἀγωνοθέτης:	ἀγωνοθέτην Πάφ. 78, 4· Λάρ. 6,
5· ἀγωνοθέτη[ν] Λάρ. 7, 4· [ἀγ]ωνοθέτ[ου
(;)] Ἀμμ. 5, 8·
ἀγωνοθετῶ:	ἀγ[νοθετήσαντα] Πάφ. 8, 2·
ἀγωνοθετή-σαντος Πάφ. 92, 5·
ἀγωνοθετήσαντα Λάρ. 8, 3· [ἀγ]ωνοθέτην
Ἀμμ. 30, 3· [ἀγ]ωνοθε[τοῦντος] Ἀμμ. 55, 2-
3·
ἀδελφή:	[ἀδελ]φήν Πάφ. 65, 4· [ἀ] δελφῆς
Λεμ. 46, 3-4·
ἀδελφός:	[ἀ]δελφ[ῶι] Πάφ. 2, 1· ἀδελφόν
Πάφ. 66, 4· Λεμ. 39, 5· ἀδελφῶ Πάφ. 108,
2· Πάφ. 117, 2· Κερ. 18, 3· ἀδε[λφ] [ῶ]
Πάφ. 145, 2· ἀ[δελφοῦ] (;) Λεμ. 29, 4·
ἀ[δελφ]όν Λάρ. 5, 5· ἀδελφοῦ Λάρ. 11, 5·
ἀδελφ[οῦς] Ἀμμ. 240, (β) 2·
ἄδω:	ἄδω Λεμ. 67, 15·
ἄδωνία:	ἄδωνεῖα Λεμ. 770, 14· Λεμ. 775,
10· Λεμ. 778, 9· Λεμ. 781, 10· [ἀδ]ωνεῖα
Λεμ. 773, 10· ἄδωνία Λεμ. 774, 6· Λεμ.
777, 11· ἄδωνεῖ[α] Λεμ. 776, 8· ἄδωνεῖ[α]
Λεμ. 782, 8·
ἄει:	ἄει Λάρ. 77, 3·
ἄείμνηστος:	[ἀ]είμνηστε Λάρ. 75, 1·
ἄένναος:	ἄένναον Πάφ. 53, 9·
ἄετός:	ἄετο[ῦ] Λευκ. 76, 7·
ἄθανασία:	ἄθανασίας Ἀμμ. 233, 4·
ἄθάνατος:	οὐδὶς ἀ θάνα τος Λεμ. 89, 4-6·
ο<ὐ>δει<ς> ἀθ άνατος Λεμ. 221, 4-5·
ἄθάνατον Λευκ. 26, 2· οὐδὶς ἄθάνατος
Λευκ. 27, 3-4· ἄθανάτων Λευκ. 51, 3· οὐ δὶς
ἀθάνα τος Λευκ. 71, 2-4· οὐδ[ις] ἄθάνατος
Λάρ. 94, 3-4· οὐδὶς ἄθάνατος Λάρ. 128, 3·
οὐδεις ἀθά νατος Λάρ. 133, 3-4· οὐδ(εις)
ἄθάνατος Λάρ. 135, 4· οὐ δὶς ἀθά νατος Λάρ.
164, 3-5· ο<ὐ>δὶ<ς> ἀ θάνα τος Λάρ. 176, 2-
4· οὐδὶς ἀθάνα τος Λάρ. 178, 3-4·
ἄθικτος:	[ἄθικ] τον Λεμ. 67, 11-12·
ἄθλησις:	ἄθλησιν Λάρ. 27, 5·
ἄθλητής:	ἄθληται Λάρ. 21, 1·
ἄθλος:	ἄθ[λοισ] Πάφ. 76, 6·
αἰθέριος:	ἐθήριον Λεμ. 770, 46· Λεμ. 771,
6· Λεμ. 773, 33· Λεμ. 776, 31· Λεμ. 777,
38· Λεμ. 779, 33· Λεμ. 780, 38·

αίθήρ:	αίθέρα Λευκ. 51, 5·
αἷμα:	αἵματος Πάφ. 53, 20· αἷμα Λεμ. 67, 13·
αἰνῶ:	[αἰνοῦ]μεν Λεμ. 67, 7·
[α]ἰνοῦντε[ς] Ἀμμ. 71, 3·
αἶρεσις:	αἰρέσεσι Ἀμμ. 239, 12·
αἶρω:	ἄρει Ἀμμ. 139, 5·
αἰρῶ:	εἶλε Λευκ. 51, 6·
αἰών:	αἰῶνα Ἀμμ. 30, 2· Ἀμμ. 82, 3·
ἄκαρπος:	ἄκαρπα Ἀμμ. 139, 25·
ἄκλαυστος:	ἄκλαυστος Ἀμμ. 139, 35·
ἄκοίτη:	ἄκοίτης Λευκ. 25, 5·
ἄκολούθως:	ἀκολουθῶς Ἀμμ. 144, 3·
ἀκούω:	ἀκούετε Λεμ. 770, 13· Λεμ. 773, 9· Λεμ. 775, 9· Λεμ. 776, 8· Λεμ. 777, 10· Λεμ. 778, 8· Λεμ. 782, 8· Λεμ. 784, 8·
[ἀκο]ύαστε Λεμ. 770, 25· [ἀκούσα]τε Λεμ. 772, 13· ἀκούσατε Λεμ. 773, 16· Λεμ. 775, 17· Λεμ. 778, 15· Λεμ. 782, 14· ἀκούσα τε Λεμ. 776, 14-15· ἀκούετε Λεμ. 781, 9· ἀκούσατε Λεμ. 781, 17· [ἀκούσα]τε Λεμ. 784, 16·
ἄκραία:	ἀκρέας Λεμ. 785, 5·
ἄκροτάτη:	ἄκροτάτην Λεμ. 67, 14·
ἄλαλος:	ἄλαλοι Λεμ. 785, 17· Λεμ. 785, 18·
ἄλιεύς:	ἄλιεὺς Πάφ. 125, 2·
ἄλιμμα:	ἄλιμμα Λάρ. 7, 7·
ἄλκή:	ἄλκην Λεμ. 770, 7· Λεμ. 773, 5· Λεμ. 775, 5· Λεμ. 776, 4· Λεμ. 778, 5·
ἄλκη[ν] Λεμ. 777, 5· Λεμ. 779, 5·
ἄλοχος:	ἄλόχου Πάφ. 106, 2·
ἄλσος:	ἄλσ[ος] Λευκ. 49, 2·
ἄλυπος:	[ἄλ]υπε (·) Λεμ. 648, 2·
ἄμαξεύς:	ἄμαξέα Ἀμμ. 2, 7·
ἄμαρτία:	ἄμαρτίε Λεμ. 769, 4·
ἄμφιθέατρον:	ἄμφιθέατ[ρον] Ἀμμ. 29, 4·
ἄμφιθέατρον Ἀμμ. 30, 7·
ἄμφοτέρα:	ἄμφοτέρας Λευκ. 25, 7·
ἄμφοτερος:	ἄμφοτέρων Πάφ. 27, 2·
ἄνάβασις:	ἄνάβασιν Λεμ. 791, 3·
ἀναγραφή:	ἀναγραφῆ Κερ. 5, 4·
ἀναγράφω:	[ἀνα]γράφαι Λεμ. 1, 8-9·
[ἀναγρ]αψάντας Λεμ. 4, 12· ἀναγραφῆναι Κερ. 5, 5·
ἀναδίδωμι:	ἀνάδοτε Λεμ. 770, 40· Λεμ. 772, 23· Λεμ. 773, 28· Λεμ. 776, 26· Λεμ. 777, 32· ἀ[νάδ]οτε Λεμ. 778, 25-26· [ἀνάδ]οτε

- Λεμ. 779, 28·** ἀν[άδοτε] **Λεμ. 780, 32· Λεμ. 782, 26·**
- ἀνάθημα: ἀνάθη[μα] **Λεμ. 782, 37·**
- ἀναλίσκω: ἀναλίσκεις **Ἀμμ. 121, 13·**
- ἀνάλωμα: ἀναλώμασιν **Κερ. 9, 10·**
- ἀναλώμ[ασι] **Λάρ. 18, 7·**
- ἀναμένω: [ἀ]ν[ά]με[ινον] **Λευκ. 28, 5·**
- ἀνανεώνω: ἀνενεώθη **Ἀμμ. 10, 1·**
- ἀνατέλλω: ἀνατέλλις **Ἀμμ. 141, 2-3·**
- ἀνατίθημι: ἀνέθηκε(ν) **Πάφ. 16, 3· Λεμ. 67, 5· Λεμ. 73, 6· Λεμ. 77, 2· Λεμ. 160, 5· Λεμ. 174, 2· Λεμ. 175, 3· Λεμ. 176, 3· Λάρ. 34, 1· Λάρ. 181, 4·** ἀνέθηκα **Πάφ. 23, 2·** [ἀ]ναθεῖναι **Λεμ. 4, 10·** ἀναθεῖναι **Λεμ. 4, 12·** [ἀνέ]θηκεν (;) **Λεμ. 66, 3·** ἀνέθηκον **Λάρ. 30, 5·** ἀνέθηκε(ν) **Λεμ. 132, 1-2· Ἀμμ. 102, 2-3·** ἀνέθη|κεν **Λεμ. 133, 1-2·** ἀν[έ]θηκε (;) **Ἀμμ. 98, 4·**
- ἀνδριάς: ἀνδριάντα **Πάφ. 14, 8· Λεμ. 4, 8·** [ἀνδ]ρ[ι]άντι **Λεμ. 4, 13·** ἀνδριάντας **Ἀβ. Πρ. 2, 4·**
- ἀνδριος: ἀνδριοι **Λεμ. 785, 2·**
- ἀνεψιά: ἀνεψιῖαι **Πάφ. 55, 1·**
- ἀνήρ: ἀνδρα **Πάφ. 11, 3· Πάφ. 101, 3· Λεμ. 778, 27· Λάρ. 38, 7·** ἀνδρὸς **Λεμ. 4, 13· Λεμ. 778, 16·** ἀνδρῶν **Ἀμμ. 56, 7·** ἄνδραν **Λεμ. 778, 35·** ἀνήρ **Ἀμμ. 139, 4·** ἀν|δρα **Λάρ. 167, 6-7·**
- ἀνθρωπος: ἀνθρώπων **Λεμ. 769, 9·** ἀν[θρ]ω[π]ω[ν] **Ἀμμ. 72, 2·**
- ἀνθύπατος: [ἀνθυ]πάτου **Πάφ. 2, 4·** ἀνθυπάτω **Πάφ. 6, 6· Πάφ. 108, 9· Πάφ. 109, 3· Πάφ. 117, 7· Πάφ. 152, 10· Λεμ. 18, 1·** ἀνθυπάτου **Πάφ. 7, 2· Πάφ. 14, 5· Πάφ. 81, 5· Πάφ. 104, 4· Πάφ. 117, 16· Πάφ. 152, 13· Λεμ. 64, 7· Κερ. 9, 3· Λάρ. 28, 3· Ἀμμ. 57, 7·** [ἀν]θυπάτου **Πάφ. 56, 2·** ἀνθύπατον **Πάφ. 72, 3· Λεμ. 17, 5· Λάρ. 12, 2·** ἀνθύ|[πατον] **Πάφ. 73, 2-3·** ἀνθ(ύπατον) **Πάφ. 105, 4·** [ἀν]θυπάτω **Πάφ. 108, 5·** ἀνθυπά[του] **Πάφ. 108, 11·** ἀν[θυπάτω] **Πάφ. 109, 7·** [ἀνθυπάτ]ω **Πάφ. 152, 2·** [ἀνθυπ]ά[του] **Λεμ. 5, 3·** ἀ[ν]θ[υ]π[α]τ[ου] **Λεμ. 8, 2·** ἀνθυπ[ά]του **Λεμ. 9, 5·** ἀ[ν]θ[υ]π[α]τ[ος] **Λεμ. 11, 1-2·** [ἀνθυ]πατο[-] **Λεμ. 14, 2·** ἀνθ[υ]π[α]τ[ος] **Λεμ. 19, 4·** ἀνθ[ύ]πατον **Λεμ. 30, 2·** ἀνθυπάτου **Λεμ. 51, 6·** ἀνθύπατος **Λεμ. 56, 6· Λεμ. 64, 13· Λεμ. 146, 13· Λάρ. 2, 2·** [ἀν]θύπατον **Λεμ. 807, 12·** [ἀ]νθυπάτου **Λευκ. 1, 5·** ἀνθ(υπάτου)

- Λευκ. 31, 6**· [άνθυ]πάτου **Λευκ. 39, 10-11**·
 άνθυπά[του] **Λευκ. 44, 1**· [ά]νθύπατος **Κερ. 1, (α) 1**· [ά]νθύπατον **Αμμ. 15, 1**·
 [άνθυπά]του **Αβ. Πρ. 39, 9**·
- άνθῶ: άνθήσας **Αμμ. 121, 7**·
- άνιερῶνω: άνιερωσάντων **Λευκ. 49, 4**·
 άνιερωμένων **Λευκ. 49, 5**· άνιερῶσεως **Αμμ. 7, (β) + (γ) 3**· άνιερωσάντων **Αμμ. 7, (β) + (γ) 8**· άνιερῶ[σαντες] **Αμμ. 7, (β) + (γ) 9**·
 άνιερῶσαντα **Αμμ. 30, 10**·
- άνίκητος: [άνικ]ητ[ον] **Λεμ. 807, 5**·
 [ά]νικητου **Αμμ. 90, 4**·
- άνίστημι: άνέστησα **Πάφ. 106, 2**· άνέστησεν **Πάφ. 108, 2**· **Πάφ. 117, 14**· **Πάφ. 152, 11**·
Λεμ. 9, 3· [άνέστ]ησεν (;) **Λεμ. 68, 4**·
 άνέστησε **Αμμ. 136, 1**· άνασ□[τήσαι] **Αβ. Πρ. 2, 11**·
- άνοδος: άνόδους **Πάφ. 20, 2**·
- άνόδυρτος: άνόδυρ|τος **Αμμ. 139, 34-35**·
- άνόητος: άνόητα **Αμμ. 139, 21**·
- άνοστος: άνοστα **Αμμ. 139, 23**·
- άνταγορανομῶ: άνταγ[ορανομήσαν]τος (;) **Λεμ. 29, 3**·
- άνταμείβω: άνταμείψας **Λεμ. 142, 8**·
- άντίδικος: άντιδίκου **Λεμ. 770, 27**· **Λεμ. 773, 17**· **Λεμ. 775, 19**· **Λεμ. 776, 16**· **Λεμ. 780, 19**· άντίδικον **Λεμ. 770, 42**· **Λεμ. 771, 11**· **Λεμ. 776, 28**· **Λεμ. 776, 35**· **Λεμ. 777, 34**· [άντίδικ]ον **Λεμ. 770, 51**· άντιδίκους **Λεμ. 771, 2**· **Λεμ. 774, 29**· [άντίδικο]ν **Λεμ. 772, 25**· άντίδ[ικο]ν **Λεμ. 772, 31**· [άντ]ίδικον **Λεμ. 773, 30**· άντι[δίκους] **Λεμ. 774, 32**· [άντι|δίκ]ου **Λεμ. 777, 20-21**· ά[ν]τ[ίδικον] **Λεμ. 777, 42**· [άντ]ίδικον **Λεμ. 778, 35**· άντιδίκων **Λεμ. 779, 16**· **Λεμ. 785, 7**· [ά]ντιδίκους **Λεμ. 780, 42**· άντιδίκου **Λεμ. 781, 19**· ά[ντ]ιδίκων **Λεμ. 772, 15**· άντίδικοί **Λεμ. 785, 18**·
- άντιενίριος: [άντι|ενί]ριοι **Λεμ. 770, 2-3**·
 [άντιε]νίριοι **Λεμ. 773, 2**· άντιενίριοι **Λεμ. 775, 2**· [άν]τιενίριοι **Λεμ. 778, 2**· **Λεμ. 780, 2**· άν[τιε]νίριοι **Λεμ. 781, 2**·
 άντιενίριοι **Λεμ. 785, 2**·
- άντιλέγω: άν□[τι]λ□έγη **Λεμ. 769, 10**·
- άντιστράτηγος: [άντι|στρατ]ήγη **Πάφ. 6, 3-4**·
 ά□ντ[ιστράτηγος] **Πάφ. 119, 3**·
 [άν]τιστράτηγος **Κερ. 1, (α) 10**·
 άντιστράτηγος **Λάρ. 1, 3**· άντιστράτηγον **Αμμ. 56, 3**·
- άνωμαλία: άνωμαλιῶν□ **Πάφ. 27, 6**·

άνωνυμος:	άνωνυμοι Λεμ. 770 , 37· Λεμ. 773 , 26· Λεμ. 779 , 24· Λεμ. 781 , 28· άνώ[νυ]μοι Λεμ. 772 , 21· ά{α}νώνυμοι Λεμ. 776 , 24· άνώνυμ[οι] Λεμ. 777 , 30· Λεμ. 778 , 23· [άνώνυ]μοι Λεμ. 780 , 28-29· άνώ[ν]υμοι Λεμ. 772 , 23· άώνυμοι Λεμ. 784 , 25·
άξιόλογος:	άξιολογωτάτου Πάφ. 14 , 6·
άοίδιμος:	άοίδιμον Πάφ. 103 , 2·
άοιδός:	άοιδόν Λεμ. 67 , 10·
άπας:	άπαντι Πάφ. 53 , 15· άπ[άντων] Αμμ. 135 , 3· [άπασ]ιν Λεμ. 4 , 14· ά[παντας;] Λεμ. 774 , 18· άπαν Λεμ. 785 , 20· [ά]παντα Αμμ. 239 , 11·
άπάων:	άπάωνες Λεμ. 769 , 6·
άπειρος:	[άπ]ε[ι]ρον Λευκ. 28 , 8·
άπελευθέρα:	άπε λευθέρα Λάρ. 37 , 3-4·
άπελευθέρος:	άπελευθέρα Αμμ. 14 , 6·
άπελεύθερος:	[άπελ]εύθεροι Πάφ. 95 , 2-3·
άπιστῶ:	άπιστεῖν Λευκ. 28 , 14·
άπλωτος:	άπλωτα Αμμ. 139 , 24·
άπνεύμων:	άπνεύμονα Λεμ. 770 , 8· Λεμ. 776 , 5· Λεμ. 777 , 6· άπνεύ μονα Λεμ. 775 , 5-6· άπνεύμονες Λεμ. 780 , 6· [άπ]νεύ[μο]να Λεμ. 781 , 6· άπνεύ[μονας] Λεμ. 782 , 5·
άπόγονος:	άπογόν[ω] Πάφ. 108 , 3· άπογόνω Πάφ. 117 , 4· Πάφ. 117 , 12· Πάφ. 117 , 13· άπογόν[ω] Πάφ. 152 , 8· [άπόγο]νος Αμμ. 246 , 4·
άποδεικνυμι:	άποδεδειγ[μέ]νον Αμμ. 22 , 4-5· [άπ]οδεδειγμ[ένον] Αμμ. 47 , 1· άπ[ο]οδεδειγμένον] Αμμ. 66 , 1· [άπ]οδεδειγ(μένος) Αβ. Πρ. 39 , 5·
άποδέχομαι:	άποδέξασθαι Αβ. Πρ. 2 , 8·
άποδίδωμι:	ά[πέδωκεν] Λεμ. 156 , 1· άπέδωκεν Λεμ. 163 , 2· Λεμ. 164 , 2· άπ<έ>δ[ω]κ[κε] (;) Λεμ. 169 , 2· ά<π>έδωκε Λεμ. 171 , 5· ά[π]έ[δ]ω[κ]ε[σ] (;) Λεμ. 180 , 2· άπέ[δ]ωκεν Λάρ. 184 , 2· άποδοθηῖνε Αμμ. 239 , 10·
άπόδοσις:	[άπο]δόσεως Αμμ. 241 , (β) 4· ά[π]ο[δ]όσεω[ς] Αβ. Πρ. 2 , 14·
άποθνήσκω:	άποθά[νω] Λάρ. 80 , 7·
άποκαθίστημι:	άπ[οκατέστησεν] Λεμ. 10 , 5·
	άποκατέστη-σε[ν] Αμμ. 6 , 6·
άπόλλυμι:	άπόλοιτο Αμμ. 139 , 18·
άπορος:	άποροι Λεμ. 770 , 31· Λεμ. 772 , 17· Λεμ. 773 , 21· Λεμ. 777 , 24· Λεμ. 781 , 22· Λεμ. 782 , 19· [άπο]ροι Λεμ. 774 , 18· [άπο]ρο[ι] Λεμ. 775 , 22· άπο ροι Λεμ. 776 ,

- 19-20· [ἀπ]οροι **Λεμ. 778**, 19· ἀπορα **Αμμ. 139**, 22·
- ἀποτείνω: ἀποτίνειν **Αμμ. 2**, 8·
- ἀποφθείνω: [ἀποφ]θίμενον **Λεμ. 67**, 8·
- ἀποφθιμένων **Λευκ. 16**, 5·
- ἀπρακτος: ἀπρακτα **Αμμ. 139**, 22-23·
- ἀπροσδόκητος: ἀπροσδόκητον **Λευκ. 28**, 15·
- ἀπτω: ἀψη **Λάρ. 125**, 5·
- ἀργαλέος: [ἀργαλ]έον **Λεμ. 67**, 6·
- ἀργύριον: ἀργυρίο[υ] **Λευκ. 49**, 7-8·
- ἀργυρίου **Αμμ. 1**, (α) 7· ἀργύριον **Αμμ. 30**, 11·
- ἀργυρος: ἀργυρο[ς] **Αμμ. 121**, 10·
- ἀργυρο[ν] **Αμμ. 240**, (α) 7·
- ἀρετή: ἀρετῆς χάριν **Πάφ. 78**, 7· ἀρετῆς **Λεμ. 4**, 6· ἀρετή **Λεμ. 4**, 13· ἀρετῆ **Λεμ. 73**, 4-5· ἀρετ[ῆς] **Αμμ. 24**, 3·
- ἄρμα: ἄρμα **Λάρ. 27**, 3·
- ἀρπάζω: ἡρπασας **Λευκ. 16**, 5· ἡρπασεν **Λευκ. 51**, 3· ἀρπαστὸς **Αμμ. 121**, 2·
- ἀρρητοφόρος: ἀρρητοφόρων **Λεμ. 67**, 12-13·
- ἄρσην: ἄρσενε[ς] **Αμμ. 239**, 17-18·
- ἀρχή: ἀρχᾶς **Λεμ. 142**, 2· ἀρχὴν **Λεμ. 142**, 4· **Κερ. 1**, (β) 14· ἀρχ[ῆς] **Κερ. 5**, 3· ἀρχή[ν] **Αμμ. 7**, (β) + (γ) 11·
- ἀρχιέρεια: ἀρχιέρεια **Πάφ. 89**, 5· ἀρχιέρια **Πάφ. 90**, 10· ἀρχιερέα **Πάφ. 100**, 2· ἀρχιέρεια **Λεμ. 15**, 1·
- ἀρχιερεὺς: [ἀρ]χιερέα **Πάφ. 4**, 5· **Πάφ. 61**, 5· [ἀρχιερέ]α **Πάφ. 63**, 1· ἀρχ[ιερεὺς] **Πάφ. 65**, 2· [ἀρχιερ]έως **Πάφ. 71**, 9· [ἀρχι]ερέα **Πάφ. 76**, 4· ἀρχιε|ρέα **Πάφ. 89**, 3-4· ἀρχιερέα **Πάφ. 90**, 3· **Πάφ. 93**, 3· **Λεμ. 42**, 5· **Λάρ. 7**, 3· **Λάρ. 8**, 2· **Λάρ. 9**, 4· **Αμμ. 20**, 4· **Αμμ. 90**, 2· **Αμμ. 233**, 3· ἀρχιερέως **Πάφ. 90**, 7· **Πάφ. 93**, 2· **Λάρ. 4**, 6· ἀρχιερέου **Λάρ. 84**, 1-2· [ἀ]ρχιερέα **Κερ. 4**, 7· [ἀρ]χιερέα **Λάρ. 10**, 4· [ἀ]ρχιερέως **Αμμ. 4**, 3· ἀρχιερεὺς **Αμμ. 90**, 5· **Αμμ. 246**, 5·
- ἀρχιερωμαί: ἀρχιερασάμενον **Πάφ. 78**, 3· [ἀρχιερα]σάμενος (;) **Λευκ. 39**, 5· ἀρχιερασάμενην **Λάρ. 11**, 2· ἀρχιερευσάμενον **Αμμ. 19**, 4· [ἀρχ]ιερασάμενον **Αμμ. 30**, 8· ἀρχιερασάμενος **Αμμ. 31**, 4· [ἀρ]χιερα[σ]αμένου **Αμμ. 51**, 3-4·
- ἀρχισυνάγωγος: ἀρχι(συναγωγοῦ) **Αμμ. 147**, 1·
- ἄρχω: ἄρξαντα **Πάφ. 5**, 4· ἄ[ρ]ξαντα **Λεμ. 27**, 2· [ἀρ]ξαντο[ς] **Λεμ. 29**, 2·

- ἄ[ρξας] **Λεμ. 29, 7· Λεμ. 36, 5· ἄ[ρξαντα] Λεμ. 36, 2· [ἄρξαντ]α□ (;) Λεμ. 45, 2· ἄρξας Λεμ. 45, 3· Λευκ. 9, 6· ἄρξαντες Λευκ. 6, 4· ἄρξας Λάρ. 32, 8-9· ἄρξαντ[α] Λάρ. 38, 2· ἄρξαν[τα] Ἀμμ. 13, 2·**
- ἄρχων: ἀρχόντων **Πάφ. 14, 10·**
 ἄρ[χ]οντ[ος] **Λεμ. 7, 1· ἄρχω[ν] Λεμ. 7, 6· ἄρχοντος Λεμ. 17, 8· [ἄρχω]ν Λεμ. 157, 2· ἄρχοντα Λάρ. 8, 4· ἄρχων Λάρ. 8, 5· ἄρξαντος Λάρ. 16, 2· [ἄρ]χοντες Ἀμμ. 1, (β) 11· ἄρχοντ(ος) Ἀμμ. 147, 3·**
- ἄρωμα: ἀρώμασι **Λάρ. 80, 1·**
 ἀσεβῆς: ἀσεβεῖς **Ἀβ. Πρ. 3, 4·**
 ἀσκήπων: ἀσκεῖπωνι **Πάφ. 27, 4·**
 ἀσπίδειος: ἀσπιδεῖοις **Ἀβ. Πρ. 2, 5·**
 ἀσπιδεῖω **Ἀβ. Πρ. 2, 12·**
- ἀσπίς: [Ἀσπί]δα **Πάφ. 16, 1·**
 ἄσπορος: ἄσπορα **Ἀμμ. 139, 26·**
 ἄστρον: ἄστρον **Λεμ. 785, 5· ἄστρα Ἀμμ. 139, 8·**
- ἄταφος: ἄταφοι **Λεμ. 774, 10·**
 ἀτέκμαρτος: ἀτέκμαρτος **Πάφ. 27, 5·**
 ἄτροπος: ἄτροπος **Λευκ. 51, 6·**
 ἀτυχής: ἀτυχῆ **Ἀμμ. 139, 28·**
 αὐθαίρετος: αὐθαίρετον **Πάφ. 78, 4·**
 αὐθαίρετος **Κερ. 9, 8· αὐθαιρέτου Κερ. 9, 14·**
- αὐλή: αὐλάς **Λευκ. 51, 5·**
 αὐτοκράτωρ: Αὐτοκράτορα **Πάφ. 14, 2· Πάφ. 79, 3· Πάφ. 80, 3· Λεμ. 38, 1· Λεμ. 42, 1· Λευκ. 6, 1· Κερ. 11, 1· Κερ. 12, 1· Λάρ. 19, 1· Αὐτοκρατόρων Πάφ. 14, 7· Αὐτοκράτορι Πάφ. 20, 1· Πάφ. 108, 1· Πάφ. 108, 5· Πάφ. 115, 1· Πάφ. 117, 1· Πάφ. 117, 6· Πάφ. 117, 7· Λευκ. 10, 2· Λευκ. 31, 1· Κερ. 9, 2· Ἀμμ. 52, 1· Ἀμμ. 57, 1· Ἀμμ. 88, 3· Ἀμμ. 104, 1· Αὐτοκράτορο[ς] Πάφ. 59, 2· Λεμ. 38, 4· αὐτοκ[ράτορι] Πάφ. 109, 1· Λευκ. 7, 1· Αὐτοκρά[τορος] Πάφ. 116, 1-2· αὐ[τοκράτορος] Πάφ. 145, 3· αὐ[τ]οκρά[τορος] Πάφ. 150, 4-5· Αὐτοκρ[άτορι] Πάφ. 152, 2· [αὐτοκρά]τωρ **Λεμ. 5, 2· Αὐτοκράτο[ρα] Λεμ. 16, 1· Αὐτοκ[ρ]άτ[ω]ρ[α] Λεμ. 20, 1· Αὐ[τοκράτορα] Λεμ. 39, 1· Αὐτοκρά[τορος] Λεμ. 44, 1· [Αὐτο]κράτορο[ς] Λεμ. 47, 5· αὐτοκράτορι **Λεμ. 51, 3· Αὐτοκράτωρ Λεμ. 56, 1· Λεμ. 64, 1· Λεμ. 64, 4· Ἀμμ. 6, 1· [Αὐ]το[κ]ράτωρ Λεμ. 74, (α) 1· Αὐτο[κ]ράτορι Λεμ. 144, 1· Αὐτοκράτορ[ι]******

- Λεμ. 146, 3·** Αὐτοκράτορος **Λεμ. 158, 2·**
Λεμ. 800, 1· **Λευκ. 13, 1·** **Λάρ. 33, 4·** **Κερ. 1, (α) 1·** **Κερ. 1, (β) 18·** αὐτοκράτο|ρος
Λεμ. 799, 1-2· [αὐτο|κράτο]ρος **Λεμ. 799, 5-6·** [αὐτοκρ]άτορος **Λεμ. 800, 5·** **Ἄμμ. 4, 3·**
 Αὐτοκρ[άτο]ρα **Λεμ. 807, 1·** [αὐτοκρ]άτορα **Λεμ. 807, 10·** **Ἄμμ. 53, 1·** [αὐτοκράτο]ρι
Λευκ. 29, 5· αὐ[τ]οκρά[τ]ορα **Ἄμμ. 22, 3·** [αὐτοκράτορο]ς **Ἄμμ. 26, 1·** [Αὐτοκράτορ]α
Ἄμμ. 48, 1· αὐτοκ[ράτορος] **Ἄμμ. 56, 3·** Αὐ[τ]οκράτ[ο]ρι **Ἄμμ. 58, 1·** [Αὐ]τοκράτορι
Ἄμμ. 60, 1· [Αὐ]τ[ο]κ[ράτο]ρος **Ἄμμ. 72, 5·** [Αὐτο]κρά[τορα] **Ἄμμ. 75, 1·** **Ἄμμ. 101, 1·**
 [Αὐ]τοκράτορος **Ἄμμ. 83, 3·** [Αὐ]τοκρά[τορ -] **Ἄμμ. 89, 1·**
 Αὐτοκρά[τ]ορ[α] **Ἄμμ. 90, 1·** [Αὐτοκράτ]ορος **Ἄμμ. 91, 2·** Αὐτοκράτ[ορ -] **Ἄμμ. 93, 1·**
 Αὐτο[κράτορα] **Ἄμμ. 107, 1·** [Αὐτοκράτο]ρ[ι] **Ἄμμ. 110, 1·** [αὐτ]οκράτωρ **Ἄμμ. 246, 6·**
 Αὐτοκράτ[ορος] **Ἀβ. Πρ. 1, 1·**
- αὐτόματος: αὐτομάτῳ **Πάφ. 27, 8·**
 αὐχὴν: [α]ὐχένα **Λευκ. 76, 8·**
 ἀφαιρῶ: ἀφέλεσθε **Λεμ. 770, 7·** **Λεμ. 775, 4·** **Λεμ. 776, 4·** **Λεμ. 780, 5·** [ἀφέλε]σθε **Λεμ. 772, 1·** ἀφέλεσσε **Λεμ. 777, 5·**
 [ἀφέλε]σθε **Λεμ. 784, 3·** ἀφαιρε[ῖν] **Ἄμμ. 1, (β) 8·**
- ἄφωνος: ἄφωνον **Λεμ. 770, 8·** **Λεμ. 773, 5·** **Λεμ. 775, 5·** **Λεμ. 777, 6·** ἄφωνο[ν] **Λεμ. 772, 2·** ἄφωνοι **Λεμ. 774, 10·** ἀφώνους **Λεμ. 780, 6·** [ἀφ]ώνους **Λεμ. 782, 5·** ἀφώ[νους] **Λεμ. 784, 4·** [ἄ]φωνον **Λεμ. 776, 4-5·** [ἀφω]νον **Λεμ. 781, 6·** [ἀφω]νοι **Λεμ. 785, 16-17·** ἄφ[ωνοι] **Λεμ. 785, 18·**
- ἀψευδῆς: ἀψευδῆ **Λευκ. 28, 11·**
 ἀψίς: ἀψῖδι **Λεμ. 791, 4·**
 ἄωρόβιος: ἀ[ω]ρόβιος **Λευκ. 8, 3·**
 ἄωρος: [ἄ]ωρε **Πάφ. 29, 1·** ἄωροι **Λεμ. 770, 31·** **Λεμ. 770, 37·** **Λεμ. 772, 21·** **Λεμ. 776, 19·** **Λεμ. 776, 24·** **Λεμ. 777, 24·** **Λεμ. 778, 19·** **Λεμ. 778, 23·** **Λεμ. 779, 19·** **Λεμ. 779, 24·** **Λεμ. 780, 23·** **Λεμ. 781, 22·** **Λεμ. 782, 19·** **Λεμ. 782, 23·** ἄ[ωροι] **Λεμ. 773, 20·** ἄω[ροι] **Λεμ. 773, 25·** [ἄωρ]οι **Λεμ. 781, 27-28·** [ἄωρ]οι **Λεμ. 784, 25·**
- βαίνω: βαίνης **Λευκ. 51, 1·**
 βαιός: βαιὸν **Λευκ. 51, 2·** **Λάρ. 81, 2·**
 βάκτρον: βάκτρον **Πάφ. 27, 2·**
 βαλανεῖον: βα[λ]ανειῖον **Λεμ. 59, 5-6·**

βάλλω:	βάλη Λάρ. 125, 7.
βάρβιτον:	βάρβιτα Λεμ. 67, 11.
βαρύς:	βαρύς Πάφ. 27, 3. Αμμ. 121, 11.
βάσανον:	βασάνοις Αμμ. 139, 18.
βασίλειον:	βασίλιον Λεμ. 770, 44. Λεμ. 771, 6. Λεμ. 776, 29. Λεμ. 776, 31. Λεμ. 777, 38. Λεμ. 779, 31. Λεμ. 779, 33. Λεμ. 780, 36. Λεμ. 780, 38. βασίλ[ιον] Λεμ. 770, 45. [β]ασίλιον Λεμ. 771, 4. [βασί]λιόν Λεμ. 773, 31. β[ασίλιον] Λεμ. 777, 35. βασί[λιόν] Λεμ. 778, 28.
βασιλεύς:	βασιλέα Λεμ. 770, 24. Λεμ. 773, 15. Λεμ. 779, 14. Λεμ. 780, 17. Λεμ. 781, 16. β[ασιλέα] Λεμ. 772, 12. βασιλέαν Λεμ. 774, 33. Λεμ. 777, 18. Λεμ. 778, 15. Λεμ. 782, 13. βα[σιλέ]α, Λεμ. 775, 16. βασιλεύς Αμμ. 139, 2.
βασιλεύω:	βασιλέοντα Λεμ. 776, 14.
βαστάζω:	βαστάζειν Αμμ. 121, 9.
βιαθάνατος:	βιαθανάτων Αμμ. 141, 7-8.
βιβλιοφυλάκιον:	βυβλιοφυλακίου Λευκ. 39, 7.
βιοθάνατος:	βιοθάνατοι Λεμ. 770, 31. Λεμ. 773, 20. Λεμ. 776, 19. Λεμ. 778, 19. Λεμ. 779, 19. Λεμ. 781, 22. Λεμ. 782, 19. [β]ιοθάν[ατοι] Λεμ. 775, 22. [βιοθ]άνατοι Λεμ. 777, 24. βι[οθάν]ατοι Λεμ. 780, 23. βιωθάνατοι Λεμ. 785, 4.
βιολόγος:	βιολόγον Λάρ. 90, 6.
βίος:	βίου Πάφ. 61, 5. Πάφ. 76, 4. Πάφ. 101, 5. Πάφ. 105, 4. Λάρ. 8, 2. Αμμ. 85, 4. Αμμ. 86, 4. Αμμ. 121, 8. Αμμ. 233, 3. [βί]ου Αμμ. 20, 4. βίον Λευκ. 28, 4. βίον Αμμ. 24, 3. Αμμ. 139, 13.
βιότος:	βιότου Λευκ. 26, 3. βίοτον
Λάρ. 166, 1.	
βοηθò[ς]:	βοηθò[ς] Αμμ. 62, 8.
βούδιον:	βούδ[ια] Λευκ. 76, 6.
βουθυσία:	βουθυσία[- -] Αμμ. 95, 4.
βουλευτικός:	βουλευτικῶν Λεμ. 64, 11.
βουλεύω:	βουλε[-ύειν] Λευκ. 28, 9.
βουλή:	βουλή Πάφ. 7, 3. Πάφ. 55, 4. Πάφ. 80, 4. Πάφ. 105, 4. Λεμ. 17, 1. Λεμ. 64, 12. Κερ. 12, 6. Λάρ. 9, 1. Αμμ. 233, 47. β[-ο]υλ[-η] Πάφ. 54, 1. β[ουλή] Πάφ. 79, 4. βουλής Λεμ. 25, 3. Λάρ. 8, 4. β(ουλής) Λευκ. 8, 1. βουλήν[-] Λευκ. 39, 9. β[-ουλής] Αμμ. 4, 10. β[-ου]λή Αμμ. 15, 1. β[-ουλή] Αμμ. 71, 1.
βροτός:	βροτῶν Πάφ. 27, 7. βροτοῖ[ς]
Πάφ. 144, 1.	

βωμός:	βωμὸν Λεμ. 67, 11· Ἀμμ. 95, 3·
γαμετή:	γαμετῆς Λευκ. 25, 5·
γαμικός:	γαμικός Λευκ. 51, 8·
γάμος:	γάμον Ἀμμ. 139, 14·
γεῖσον:	γ[εῖ σον] Ἀβ. Πρ. 1, 15-16·
γεμίζω:	γεμί(ζ)ειν Ἀμμ. 1, 6·
γένεσις:	γένεσις Λάρ. 203, 8·
γενέσιος:	γενεσίῳ Κερ. 9, 14· γενέσια Ἀμμ. 139, 30·
γενέτης:	γενέταν Κερ. 3, 5·
γένος:	γένος Ἀμμ. 7, (α) 3· Ἀμμ. 135, 4· Ἀμμ. 239, 19· [γένου]ς Ἀμμ. 74, 7· Ἀμμ. 164, 2·
γεννῶ:	γεννᾶς Ἀμμ. 121, 13·
γέρας:	γέρας Λευκ. 51, 4·
γερουσία:	γερουσία Ἀμμ. 69, 2·
γεωργικός:	γε[ω]ρ[γ]ικὰ Ἀμμ. 240, (α) 2·
γεωργός:	γεωργ[ο]ύς Ἀμμ. 240, (β) 5·
γῆ:	γῆν Πάφ. 53, 12· Λεμ. 770, 1· Λεμ. 770, 47· Λεμ. 771, 7· Λεμ. 773, 1· Λεμ. 775, 1· Λεμ. 776, 32· Λεμ. 777, 39· Λεμ. 778, 31· Λεμ. 779, 1· Λεμ. 781, 1· Λεμ. 785, 1· γαῖα Πάφ. 144, 8· Λευκ. 51, 4· [γ]ῆν Λεμ. 778, 1· γῆς Λεμ. 778, 21· Λάρ. 122, 2· Ἀμμ. 225, 3· γῆ[ν] Λεμ. 784, 13· γῆ Λάρ. 167, 8· Ἀμμ. 131, 5· γῆ Ἀμμ. 139, 31·
γηγενίδες:	γηγενίδες Λεμ. 769, 2·
γῆρας:	γῆρας Πάφ. 27, 4·
γίγνομαι:	ἐγένου Πάφ. 144, 2· [γένονται] ο Πάφ. 143, 1-2· ἐγένοντο Πάφ. 144, 7· γενόμενος Λευκ. 39, 7· γεινόμε[να] Ἀμμ. 1, 8· γενομέ[νῳ] Ἀμμ. 2, 5· γενό[μενον] Ἀμμ. 70, 3· [ἐγείνα]τό (;) Ἀμμ. 136, 2· γέ νοισθε: Ἀμμ. 139, 3-4· γένοιτο Ἀμμ. 139, 20· γενά μενος Ἀμμ. 141, 4-5·
γιγνώσκω:	ἐγ[γ]ν[ω]σκ[ω]ς Λευκ. 28, 17·
γλυκερός:	γλυκερὸν Λευκ. 26, 1 καὶ 3· Ἀμμ. 139, 12·
γλυκύς:	γλυκύτατον Λεμ. 747, 3· γλυκέα Ἀμμ. 139, 27·
γλώσσα:	γ[λῶσ]σ[αν] Λεμ. 781, 19· γ[λῶσσαν] Λεμ. 784, 18· γλῶσσαν Λεμ. 770, 28· Λεμ. 772, 15· Λεμ. 773, 18· Λεμ. 775, 19· Λεμ. 776, 17· Λεμ. 777, 21· Λεμ. 778, 17· Λεμ. 780, 20· γλώσσας Λεμ. 779, 17· Λεμ. 782, 16·
γνήσιος:	γνήσειε Λευκ. 97, 3·

γονεύς:
121 , 12·	γονῖς Ἀμμ. 17, 3· γονεύσι Ἀμμ.
γονή:	γονῆι Πάφ. 27, 4·
γόνιμος:	γόνιμα Ἀμμ. 139, 26·
γόνος:	γόνε Λεμ. 67, 17·
γόνυ:	γόνασιν Ἀμμ. 139, 11·
γράμμα:	[γρά]μματα Ἀμμ. 2, 3·
γραμματεύω:	γραμματεύσαν τα Πάφ. 5, 4-5·
γραμματεύ-σαντος Λεμ. 25, 2· Λάρ. 16, 3·
γρανματεύσας Λευκ. 39, 6· γραμματεύσαντα
Λάρ. 8, 4·
γραπτή:	γραπτήν Λεμ. 4, 10·
γράφω:	[γε]γραμμένον Λεμ. 780, 16·
γράψατο Ἀμμ. 1, (γ) 3· [γε]γραμμένη Ἀμμ.
240, (α) 6· [γ]ε[γρα[μμένων] Ἀβ. Πρ. 2,
13· [γρά]φ[ειν] Ἀβ. Πρ. 2, 14·
γυμνασιαρχέω:	γυμνασιαρχή[σαντα] Πάφ. 4, 2·
γυμνασιαρχήσαντα Πάφ. 5, 5· Λάρ. 38, 5·
Ἀμμ. 233, 5· [γυμνασιαρχήσ]αντα (;) Πάφ.
76, 6· γυμνασιαρχήσαντος Πάφ. 90, 7-8·
γυμνα[σι αρ]χήσαντος Λεμ. 25, 3-4·
γυμνασιαρχήσαντος Κερ. 14, 6·
γυμνασιαρχοῦντος Κερ. 14, 3-4·
γεγυμνασιαρχηκότων Λάρ. 4, 4·
γυμν[α σι]αρχή-σαντα Λάρ. 18, 2-3·
γυμνασιαρχήσαντα Ἀμμ. 19, 2-3·
γυμνασιαρχή[σα]ν[τα] Ἀμμ. 20, 3·
[γυμν]ασιαρχοῦν[τα] Ἀμμ. 21, 2·
γυμνα[σι]αρχοῦντος] Ἀμμ. 45, 3· γυμνα-
σιαρχή[σαντα] Ἀμμ. 80, 3· γυμνασιαρχῶν Ἀμμ.
85, 7· Ἀμμ. 86, 7· [γυ]μνασιαρχ[- -] Ἀμμ.
109, 3· [γυμνασιαρχ]οῦντ[α] Ἀμμ. 232, 5·
γυμνασίαρχος:	γυμνασίαρχος Κερ. 9, 8· Ἀμμ. 82,
4· γυμνασιάρχου Κερ. 9, 14· γυμνασίαρχον
Λάρ. 6, 4· Λάρ. 14, 3· γυμν[ασίαρχον] Ἀμμ.
30, 2· γυμ[ν]ασ[ίαρχον] Ἀμμ. 33, 2·
γυμνασίαρχοι Ἀμμ. 91, 4· γυμνασί αρχε Ἀμμ.
123, 1-2·
γυμνάσιον:	γ[υ]μνασίωι] Λεμ. 3, 8·
γυμνασίο[υ] Λεμ. 4, 2· γυμνασίου Λεμ. 4,
9· Κερ. 7, 13· γυμνασίωι Κερ. 9, 6· Κερ.
9, 9· γυμνασίω Ἀμμ. 6, 5· [γυμ]νάσιον] Ἀμμ.
30, 4-5·
γυμνικός:	γυμνικόν Κερ. 7, 16·
γυνή:	γυναικὶ Πάφ. 55, 2· Λευκ. 92, 3·
γυναῖκα Πάφ. 59, 4· Λευκ. 91, 2· Λάρ. 4,
2· Ἀμμ. 36, 1· Ἀμμ. 37, 4· Ἀμμ. 51, 3·
Ἀμμ. 84, 3· [γ]υναῖκα Πάφ. 67, 2·
γ[υ]ναῖκα] Λεμ. 27, 4· [γυν]αῖκα Λεμ. 55,

- 2· [γ]υναικὸς **Λεμ. 60**, 2· γυνῆι **Λεμ. 324**,
 1· γυνῆ **Λεμ. 390**, 1· **Λεμ. 464**, 1· **Λεμ. 477**,
 2· **Λεμ. 504**, 3· **Λεμ. 509**, 2· **Λεμ. 519**,
 1· **Λεμ. 691**, 1· **Λάρ. 62**, 2· **Αμμ. 14**,
 6· **Αμμ. 38**, 5· **Αμμ. 139**, 4· γυνῆ **Λεμ. 432**,
 2-3· γυνῆ **Λεμ. 496**, 1· γυν[ῆ] **Λευκ. 88**,
 1· γυναι[ῆ]κα **Αμμ. 42**, 5· [γυναῖ]κα **Αμμ. 75**, 5·
- δαδουχῶ: δαιδουχήσ[ας] **Αμμ. 23**, 6·
 δαίμων: δαίμων **Πάφ. 27**, 3· **Πάφ. 144**, 3·
 δέμονες **Λεμ. 770**, 1· **Λεμ. 770**, 30· **Λεμ. 773**,
 20· **Λεμ. 775**, 1· **Λεμ. 775**, 21· **Λεμ. 776**,
 19· **Λεμ. 777**, 23· **Λεμ. 782**, 1· **Λεμ. 782**,
 18· δεμόνων **Λεμ. 770**, 24· **Λεμ. 773**,
 16· **Λεμ. 775**, 17· **Λεμ. 776**, 14· **Λεμ. 778**,
 15· **Λεμ. 782**, 14· **Λεμ. 785**, 12· δέμονες **Λεμ. 773**,
 1· δεμ[όνων] **Λεμ. 777**, 18· [δέ]μονες **Λεμ. 778**,
 18-19· δέμονες **Λεμ. 779**, 1· **Λεμ. 785**, 1· δεμόν[ων] **Λεμ. 780**,
 17· δέμ[ονε]ς **Λεμ. 781**, 1· δεμόνων **Λεμ. 781**,
 17· [δέ]μονες **Λεμ. 781**, 21· [δέ]μ<ο>νες **Λεμ. 785**,
 3· δαίμοσιν **Λεμ. 601**, 1· δέμ<ο>νης **Λεμ. 769**, 8· δαίμονες **Αμμ. 139**,
 9·
- δάκρυ: δάκρυσιν **Κερ. 3**, 5·
 δακτυλίδιον: δακτυλείδιον **Αμμ. 240**,
 (β) 8·
 δαπάνη: δαπάνης **Λεμ. 64**, 10· [δαπά]νην **Κερ. 7**, 8·
 δαπάνημα: δαπανημάτω[ν] **Λεμ. 142**, 2·
 δαπανῶ: [δα]πανήσαντος **Λευκ. 46**, 9·
 ἐδαπ[ά]νησεν **Αβ. Πρ. 4**, 3·
 δεῖ: ἔδι **Λευκ. 16**, 1·
 δεῖγμα: δεῖγμα **Πάφ. 27**, 6·
 δείκνυμι: δεικνύς **Λάρ. 81**, 5· δείξει **Αμμ. 139**, 8·
 δεινός: δεινὸν **Αμμ. 139**, 36·
 δεκαπρωτεύω: δε|[κα]πρωτεύσ[ας] **Λεμ. 45**, 5-6·
 δεκαπρωτε[ύ]σ[ας] **Λευκ. 39**, 6·
 δεκαπρωτεύσ[αντα] **Αμμ. 69**, 4·
 δεκαπρωτ[εύ]σαντ[α] **Αμμ. 70**, 5-6·
 δεκαπρῶτος: δεκα[πρώτ]ων **Λεμ. 29**, 6·
 δέκατον: δεκάτ[ου] **Λεμ. 23**, 3·
 δέομαι: δεό|μεθε **Λάρ. 191**, 5-6·
 δεσπότης: δεσπότην **Αμμ. 74**, 7·
 δεύτερος: [δευτέ]ρου **Λεμ. 136**, 2· δευτέρου **Λάρ. 4**, 5·
 δέχομαι: δεδογμένα **Λεμ. 4**, 11·
 δημαρχεξούσιος: δε|η|μ|α|ρχε|ξου|σί|ου **Λευκ. 39**,
 7-8·

- δημαρχικὴ ἐξουσία: δημαρχ[ικῆς ἐξου]σίας Πάφ. 71, 3· δημαρχικῆ[ς ἐξουσίας] Πάφ. 82, 3· [δημ]αρχ(ικῆς) | ἐξουσίας Πάφ. 108, 4· δημαρχικῆς ἐξουσίας Πάφ. 117, 6· Πάφ. 117, 13· Λεμ. 5, 2· Κερ. 9, 2· Αμμ. 57, 4· δημαρχικῆς [ἐξ|ο]υσίας Πάφ. 152, 9-10· δη[μαρχικῆς ἐξουσίας] Λεμ. 10, 3· [δημαρ]|χικῆς ἐ[ξουσίας] Λεμ. 31, 2· δημαρχ(ικῆς) ἐ□[ξουσίας], Λεμ. 42, 5· δημαρχικῆς ἐξουσίας Λεμ. 51, 3· δημαρχικῆς | ἐξουσίας Λεμ. 56, 2-3· Λεμ. 64, 3-4· Λάρ. 19, 2· δ□[ημ|αρχικῆς ἐ]ξουσίας Λεμ. 807, 8-9· δημαρχικῆς | [ἐξουσίας] Λευκ. 29, 10-11· [δημαρχικῆς] ἐξουσίας Αμμ. 60, 4· [δημαρχικ]ῆς ἐξου[σίας - -] Αμμ. 63, 1· δημαρχ[ικῆς ἐξουσίας] Αμμ. 84, 4· [δημαρ]|χ□ι□κ□[ῆς ἐξουσίας] Αμμ. 93, 2-3· [δη]μαρχικῆ[ς ἐξουσίας] Αμμ. 103, 3· [δημαρχικῆς ἐξουσία]ς Αβ. Πρ. 39, 4·
- δήμαρχος: δημάρχω Λεμ. 19, 3· [δ]ήμαρχο[ν] Αμμ. 25, 4·
- δῆμος: δῆμος Πάφ. 7, 4· Πάφ. 55, 4· Πάφ. 80, 4· Πάφ. 97, 2· Πάφ. 105, 4· Λεμ. 16, 1· Κερ. 2, 4· Λάρ. 4, 1· Αμμ. 22, 5· δῆ[μος] Πάφ. 10, 2· [δῆ]μου Πάφ. 69, 3· [δῆ]μος Πάφ. 73, 3· [δῆμο]ς□ Πάφ. 74, 1· δήμου Λεμ. 17, 3· Λεμ. 19, 2· Λεμ. 25, 3· Λάρ. 8, 4· Αμμ. 90, 3· [δῆ]μο□ς□ Λεμ. 19, 5· δ(ήμου) Λευκ. 8, 1· δ[ῆμος] Κερ. 12, 6· [δ]ήμου Αμμ. 4, 7· δῆμω Αμμ. 94, 1· δῆμ[ο]ς Αμμ. 233, 7·
- δημόσιος: δημο(σίαι) Λεμ. 116, 1· δημοσίων Αμμ. 7, (β + γ) 5·
- δηνάρια: (δηναρίων) φ´ 30, 8·
- διάδομα: διαδομάτων Λεμ. 64, 11·
- διαδοχή: διαδοχήν Αμμ. 239, 16· Αμμ. 240, (β) 11·
- διαθήκη: ἐκ διαθήκης Λάρ. 25, 4· κατὰ διαθήκην Λάρ. 179, 4· Αμμ. 32, 4· [ἐκ δια]θ□ήκης Αμμ. 70, 7· κατὰ δια[θήκην] Αμμ. 240, (β) 4·
- διασώζω: διασωθεῖς Λεμ. 73, 5·
- διαφυλάττω: διαφυλάσσων Κερ. 7, 12·
- δίδυμος: διδύμων Αμμ. 85, 5· Αμμ. 86, 5·
- δίδομι: δοθέντος Πάφ. 14, 7· δος Λεμ. 776, 18· Λεμ. 785, 13· [δ]ότε Λεμ. 777, 14· δέδωκε Λευκ. 51, 4· [δ]ώσομεν Αμμ. 7, (β + γ) 9· δέδωκα Αμμ. 110, 7·
- δίκαιος: δίκαια Αβ. Πρ. 3, 4·

δικαιοσύνη:	δικαιοσύνης χάριν Πάφ. 73,
4· Αμμ. 15, 2·	
δικαίως:	δικαίως Αμμ. 141, 2·
διορθοῦμαι:	διορθοῦμέ[νους] Αμμ. 240,
(β) 6·	
δῖς:	δῖς Αμμ. 147, 3·
δόγμα:	δ(όγματι) Λευκ. 8, 1·
δογματίζω:	δογματισθέντων Πάφ. 14, 9·
	ἐδογματίσεν Λεμ. 64, 12·
δοκός:	δ[οκοῦ] ς Αβ. Πρ. 1, 9·
[δοκο]ῦς Αβ. Πρ. 1, 13·	
δοκῶ:	ἐδοξε[ν] Λεμ. 1, 2· ἐδοξ[ε]
Λεμ. 2, 1·	
δονῶ:	δονῶ Λεμ. 67, 11·
δόσις:	δόσεως Λεμ. 17, 3· Αμμ.
239, 15·	
δοτειρα:	δοτιραν Λεμ. 770, 45· Λεμ. 779,
	32· Λεμ. 780, 37· δότιρα Λεμ. 771, 5·
	[δό]τιραν Λεμ. 772, 27· δότιρα[ν] Λεμ.
	773, 32· δότιρα<ν> Λεμ. 776, 30· δότι[ρ]αν
	Λεμ. 777, 37·
δράκων:	[δ]ράκον [τα] Αμμ. 144, 13-14·
δραχμή:	δραχμᾶς Αμμ. 1, (α) 7· [δραχμ]ῶν
	(;) Αμμ. 7, (α) 2· [δραχμῶ]ν Αμμ. 7, (α)
	6· δραχμῶν Αμμ. 7, (α) 7·
δρῶ:	δ□ρᾶσαι Λευκ. 28, 9·
δύναμαι:	δύνητε Λεμ. 770, 29· Λεμ. 773,
	19· Λεμ. 776, 18· Λεμ. 777, 22· Λεμ. 778,
	18· δύ[ν]ητε Λεμ. 775, 20-21· [δύν]ωντε
	Λεμ. 779, 18· δύνητ[ε] Λεμ. 781, 20·
	δύνω[ντε] Λεμ. 785, 14· δύναται Λεμ. 26,
	4· [δύνα]σθε (;) Αμμ. 71, 2·
δύναμις:	δύναμιν Λεμ. 770, 7· Λεμ. 773,
	6· Λεμ. 775, 5· Λεμ. 776, 4· Λεμ. 777, 5·
	Λεμ. 781, 5· δ[ύναμιν] Λεμ. 780, 5·
δυνατός:	δυνατήν Αβ. Πρ. 3, 1·
δυσμή:	δυσμῶν Κερ. 7, 6·
δυσμοιρία:	δυσμοιρίας Αμμ. 121, 5·
δωρεάν:	δωρεάν Λευκ. 46, 10· Κερ. 9, 8·
	Κερ. 9, 13·
δῶρον:	δῶρον Λευκ. 51, 7· Αμμ. 189, 1·
	δῶρ[ον] Λάρ. 80, 10· δ[ῶ]ρ□α Αμμ. 121, 9·
ἐαυτός:	ἐαυτοῦ Κερ. 7, 10·
ἐγγράφω:	ἐνγεγραμμέ[να] Λεμ. 770, 34·
	ἐνγεγραμμέν[α] Λεμ. 772, 19·
	ἐνγεγραμ□[μ]έν[α] Λεμ. 773, 23-24·
	ἐνγεγραμμένα Λεμ. 776, 22· Λεμ. 777, 27·
	Λεμ. 782, 21· [έν] γεγραμμένα Λεμ. 778, 21-
	22· ἐνγεγραμ[μένα] Λεμ. 779, 22·
	ἐνγεγ[ραμμένα] Λεμ. 784, 23·

ἐγείρω:	ἐγίρον Λεμ. 770 , 43· Λεμ. 771 , 3· Λεμ. 773 , 31· Λεμ. 776 , 29· Λεμ. 777 , 35· Λεμ. 778 , 28· Λεμ. 784 , 30·
ἐγκαλῶ:	ἐνκαλίτω Λεμ. 769 , 15·
ἐγκότιος:	ἐνκότιοι Αμμ. 139 , 9·
ἔθνος:	[ἔ]θνοὺς Αμμ. 9 , 5-6· ἔ[θ]νοὺς] Αμμ. 72 , 3· ἔθν[οὺς] Αμμ. 109 , 4·
ἔθος:	ἔθ[ορς] Αμμ. 7 , (β) + (γ) 2·
εἰκόνα:	εἰκό[να] Λεμ. 1 , 6· εἰκόνα Λεμ. 4 , 10·
εἰκοσέτη:	εἰκοσέτη Πάφ. 27 , 1·
εἰκοστός:	ἰκοστοῦ Κερ. 14 , 3·
εἶμα:	εἰμάτω[ν] Λεμ. 769 , 15·
εἰμί:	ἐστὶν Λεμ. 770 , 33· Λεμ. 773 , 22· Λεμ. 775 , 24· Λεμ. 776 , 21· Λεμ. 777 , 26· Λεμ. 778 , 21· Λεμ. 782 , 20· ἐστε Λεμ. 773 , 1· Λεμ. 775 , 1· Λεμ. 780 , 2· Λεμ. 781 , 1· [ἔσ]τε Λεμ. 785 , 1· ἐ<σ>θ[ε] Λεμ. 785 , 3· ἐσμ[έν] Αμμ. 121 , 16· ἰμί Αβ. Πρ. 3 , 5· ἔσται Αμμ. 7 , (α) 3· Αμμ. 239 , 19· ἔστω Αμμ. 139 , 37·
εἰσάγω:	εἴσαγε Λεμ. 789 , 1· εἰσήγαγε Λευκ. 1 , 3· [εἰσήγα]γαν Κερ. 1 , (α) 11·
εἰσηγοῦμαι:	εἰσηγήσεσθαι Πάφ. 53 , 21·
εἰσκομίζω:	εἰσκομίζεσ[θαι] Αμμ. 7 , (α) 8·
εἰσορῶ:	εἰσορῶντες Πάφ. 144 , 7·
εἰσφέρω:	εἰσφερόμενος Κερ. 7 , 9·
ἕκαστος:	ἕκαστος Λεμ. 7 , 5· ἕκαστον Αμμ. 7 (β) + (γ), 11·
ἕκγονος:	ἕκγονον Πάφ. 53 , 8· ἕκγονοι Πάφ. 53 , 11· ἐγόνω Πάφ. 108 , 8· [ἕκγόν]ω[ν] Πάφ. 109 , 6· ἐκγόνω Πάφ. 117 , 3· Πάφ. 117 , 11· ἐγγό[νω] Πάφ. 152 , 6· ἐκγό[νω] Λευκ. 29 , 2· ἕκγονος Αμμ. 246 , 3·
ἐκεῖνος:	ἐκεῖνοις Πάφ. 53 , 16·
ἐκλείπω:	ἐκλίπη Αμμ. 239 , 18· ἐγλίπη Αμμ. 239 , (β) 9·
ἐκτελῶ:	ἐκτελέσαντα Αμμ. 69 , 6·
ἐκτίθεμαι:	ἐκτεθέντα[ς] Λεμ. 770 , 50· Λεμ. 777 , 41· ἐκτεθέντας Λεμ. 771 , 10· Λεμ. 772 , 30· Λεμ. 776 , 34· Λεμ. 782 , 34· [ἐκτε]θέντας Λεμ. 778 , 33· [ἐ]κτεθέντας Λεμ. 780 , 41· [ἐκτεθ]έντα[ς] Λεμ. 784 , 35·
ἐλαφρός:	ἐλαφρὰ Αμμ. 131 , 4·
ἐλεύθερος:	ἐλευ[θέραν] Αμμ. 24 , 2·
ἐλπομαι:	ἐλπόμενος Λευκ. 25 , 8·
ἔμπορος:	ἐνπόρ[ου] Λευκ. 15 , 6-7·
ἐνάντιος:	[ἐ]ν[αν]τίοισι Λευκ. 28 , 10·
ἐναντιώνομαι:	ἐναντιωθῆνε Λεμ. 770 , 30· Λεμ. 772 , 16· Λεμ. 776 , 18· Λεμ. 777 , 23· Λεμ.

	778, 18· Λεμ. 782, 18· Λεμ. 785, 15·
[ένα]ντιωθῆνε Λεμ. 773, 20· ένα[ντιωθ]ῆνε
Λεμ. 775, 21· έναντιωθ[ῆνε] Λεμ. 780, 22·
[ένα]ντιω□θ[ῆ]νε Λεμ. 781, 21·
[έναντι]ωθῆνε Λεμ. 784, 20·
ἐνδοξος:	ἐνδοξος Λευκ. 47, 5·
ἐνδοξό(τα) τον Λάρ. 191, 3-4·
ἐνεστώς:	ἐνεστιῶτος Πάφ. 14, 10·
ἐνιαυτός:	ἐνιαυτὸν Ἀμμ. 7, (β) + (γ) 11·
ἐνορκίζω:	[ἐνο]ρκίζω Λεμ. 770, 24·
[ἐ]νορκίσζω Λεμ. 772, 3· [ἐ] νορκίσζω Λεμ.
780, 24-25· ἐνονκίσζω Λεμ. 772, 12·
ἐνορκίσζω Λεμ. 772, 18· Λεμ. 773, 15· Λεμ.
773, 22· Λεμ. 775, 16· Λεμ. 776, 14· Λεμ.
776, 21· Λεμ. 777, 18· Λεμ. 777, 25· Λεμ.
778, 20· Λεμ. 781, 16· Λεμ. 784, 15·
ἐνορκί[σζω] Λεμ. 778, 14· [ἐνορ]κίσζω Λεμ.
779, 14· [ἐνορκίς]ζω Λεμ. 781, 23-24· Λεμ.
784, 22· ἐνορκί[σ]ζω Λεμ. 782, 13·
ἐνο[ρ]κίσζω Λεμ. 782, 20·
ἐντολή:	ἐντολάς Λευκ. 39, 4·
ἐντόπιος:	ἐντόπιοι Λεμ. 785, 4·
ἐξάγω:	ἐξάγων Λεμ. 770, 26· Λεμ. 773,
17· Λεμ. 775, 18· Λεμ. 776, 15· Λεμ. 778,
16· Λεμ. 782, 15· ἐξανάγων Λεμ. 777, 20·
Λεμ. 781, 18· ἐ[ξάγων] Λεμ. 780, 18·
ἐξάγειν Ἀμμ. 2, 4·
ἐξαίρετος:	ἐξ[αίρετον (;)] Πάφ. 93, 4·
ἐξέδρα:	ἐξέδρας Λεμ. 56, 4·
ἐξέρχομαι:	ἐξεῖναι Ἀμμ. 2, 4·
ἐξοχος:	ἐξοχον Λάρ. 81, 3· ἐ ξοχον Λάρ.
90, 4-5·
ἐξορκίζω:	ἐξορξίσζω Λεμ. 771, 9· ἐξορκίσζω
Λεμ. 774, 27· Λεμ. 773, 36· Λεμ. 779, 36·
[ἐξορκίς]ζω Λεμ. 777, 41· ἐξο[ρκίς]ζω Λεμ.
778, 33·
ἐξώλη:	ἐξώλης Ἀμμ. 139, 19·
ἐπαινῶ:	ἐπαινέσαι Λεμ. 4, 3· ἐπα□[ινέσαι
(;)] Λεμ. 13, 1·
ἐπαρμα:	ἐπαρμα Λευκ. 40, 1·
ἐπαρχία:	ἐπαρχείας Πάφ. 2, 3· Ἀμμ. 56, 4·
Ἀμμ. 62, 4· ἐπαρχείαν Πάφ. 101, 7·
ἐ□π□[αρχ]είας (;) Λεμ. 19, 4· ἐπαρχε[ίᾱ]
Κερ. 10, 7· ἐπαρχ[είας] Ἀμμ. 90, 7·
ἐπαρ[χείας] Ἀμμ. 113, 5-6·
[ἐπ]α□ρ□χ□ε□ί□ας Ἀμμ. 232, 3· [ἐπαρχε]ίας
Αβ. Πρ. 39, 7·
ἐπαρχικός:	ἐπαρχικο[ῦ] Ἀμμ. 167, (α) 2·
ἐπαρχος:	ἐπαρχον Λεμ. 17, 2· ἐπ[αρχον]
Ἀμμ. 62, 3·

ἐπήκοος:	ἐπηκόω Λευκ. 12, 2· Ἀμμ. 82, 1·
ἐπίβουλος:	ἐπίβουλος Ἀμμ. 141, 4·
ἐπίγειος:	ἐπίγι[ος] Λεμ. 770, 33· ἐπίγιος
Λεμ. 773, 23· Λεμ. 775, 17· Λεμ. 776, 21·
Λεμ. 777, 26· Λεμ. 782, 21·
ἐπιδέκατον:	ἐπι[δέκατον] Ἀμμ. 239, 10-11·
ἐπικαλοῦμαι:	ἐπικα[λούμενος] Λεμ. 774, 10·
ἐπικαλούμενος Λεμ. 774, 12· ἐπικαλουμένου
Λεμ. 774, 16·
ἐπιλέγω:	ἐπιλ[έγω] Λεμ. 1, 4·
ἐπιμέλεια:	ἐπιμέλειαν Ἀμμ. 7, (β) + (γ) 12·
ἐπιμελητής:	ἐπιμελητοῦ Πάφ. 71, 8·
ἐπιμελητήν Ἀμμ. 56, 5· [ἐπιμελητή]ν Ἀμμ.
56, 7· [ἐπιμε]λητήν Ἀμμ. 70, 4·
ἐπιμελοῦμαι:	[ἐπεμελήθ]η (;) Λεμ. 11, 2·
ἐπεμελήθη Λεμ. 56, 6·
ἐπινίκιος:	ἐπινικίοις Κερ. 7, 14·
ἐπιπέμπω:	ἐπιπέμπω Ἀμμ. 141, 6-7·
ἐπίσημος:	ἐπισημοτάτω Ἀβ. Πρ. 2, 10·
ἐπισκευάζω:	ἐπισκευ[άσαντες (;)] Λάρ. 30, 1·
ἐπισκευ[άσαντες (-)] Ἀμμ. 11, 1· ἐπεσκε[ύα]σεν
Ἀβ. Πρ. 1, 5-6·
ἐπιστάτης:	ἐπιστάται Λάρ. 21, 3·
ἐπιστύλιον:	ἐπιστύλια Ἀβ. Πρ. 1, 8-9·
ἐπιστύλια Ἀβ. Πρ. 1, 12· ἐπιστ[ύλιον] Ἀβ.
Πρ. 1, 14-15·
ἐπίσχω:	ἐπίσχω Λευκ. 51, 2·
ἐπιτάσσω:	ἐπιτάσσει Λεμ. 770, 25· Λεμ. 773,
16· Λεμ. 776, 15· Λεμ. 777, 19· Λεμ. 780,
18· ἐπιτάσσει Λεμ. 772, 13· ἐπιτάσσο[ι] Λεμ.
778, 15· [ἐ]πιτάσσει Λεμ. 779, 15·
[ἐπι]τάσσει Λεμ. 781, 17· ἐπ[ιτά]σσει Λεμ.
782, 14· ἐπιτά[σσει] Λεμ. 784, 16·
ἐπίτροπος:	[ἐπίτρο]πον Ἀμμ. 62, 4·
ἐπίτρ[οπον] Ἀμμ. 62, 5·
ἐπιφανής:	ἐπιφανεστάτων Πάφ. 150, 11·
[ἐπιφανεστά]τωι Λεμ. 4, 9· ἐπιφαν[εστα]τ -
] Λεμ. 804, 3-4· [ἐπιφαν]εστα[το]ις Ἀβ. Πρ.
2, 2-3·
ἐπίφθονος:	ἐπίφθονος Πάφ. 144, 2·
ἐπίχρυσος:	[ἐ]πιχρύσει Λεμ. 4, 11·
ἐπίχρυσον Λάρ. 24, 4· ἐπιχρύ[σφ] Ἀβ. Πρ.
2, 12·
ἔπος:	ἔπος Λευκ. 25, 3·
ἔργον:	ἔργον Λεμ. 11, 2-3· ἔργου Ἀμμ.
70, 4·
ἐρείδομαι:	ἐρειδόμενοι Πάφ. 27, 4·
ἔρχομαι:	ἐρχομένη Πάφ. 16, 2· ἔρχη Λεμ.
109, 2· ἔρχεται Λεμ. 769, 9· ἦλθον Κερ. 3,
3· ἐλθεῖν Ἀμμ. 139, 1-2·

ἔσοπτρον:	ἔσοπτρον Λάρ. 24, 4.
ἑταῖρος:	ἑτάρω<v> Λάρ. 81, 9.
ἔτος:	τοῦ ἐνεστῶτος ἰθ' τοῦ καὶ ἰδ' καὶ κθ' ἔτους Πάφ. 14, 10-11. ἔτους [β'] Πάφ. 82, 8. ἔτους ζ' Πάφ. 117, 16. ἔ[τους] Πάφ. 143, 6. ἔτους Πάφ. 150, 7. Λεμ. 30, 4. Λεμ. 808, 3. Λεμ. 808, 5. ἔτο[υς ἢ ἔτος] Λεμ. 125, 1. ἔτ[ους] Λεμ. 136, 2. ἔτους δευτέρο[υ] Λεμ. 146, 14-15. ἔτος Λευκ. 3, 1. ἔτους τρίτου Κερ. 1, (α) 5. ἔτους ις' Κερ. 9, 16. ἔτους ἐνὸς καὶ ἰκοστοῦ Κερ. 14, 2-3. ἡ' ἔτος Κερ. 14, 6. ἡ' ἔτος Λάρ. 7, 6. κζ' ἔτη Λάρ. 203, 4. ἔτει Ἀμμ. 1, (α) 4. πρῶτον ἔτος Ἀμμ. 13, 3. ἔτους ἰθ' Ἀμμ. 55, 7. ἰδ' ἔτος Ἀμμ. 60, 5. ἔτο[υς] Ἀμμ. 64, 5. [ἔτο]υς Ἀμμ. 115, 4. ἔτη Ἀμμ. 121, 7. (ἔτους) β' Ἀβ. Πρ. 4, 1.
εὔ:	εὔ Πάφ. 38, 1.
εὐγενικὸς:	ἐνγενικὸς Κερ. 9, 5.
εὐδαιμονία:	εὐ[δαιμονίαν (;)] Κερ. 7, 10.
εὐδαίμων:	εὐδαίμων Ἀμμ. 236, 2-3.
εὐσεβέ<εσ>σιν:	εὐσεβέ<εσ>σιν Ἀβ. Πρ. 3, 4.
εὐδοξία:	εὐδοξίαν Κερ. 7, 10.
εὐεργεσία:	[εὐεργεσ]ίας Πάφ. 20, 2.
εὐεργέτης:	εὐ[εργέτην (;)] Πάφ. 3, 3.
εὐ[εργέτην] Πάφ. 70, 6. [εὐε]ργέτ[ην] Πάφ. 76, 8. εὐεργέ[τ]ην Πάφ. 80, 5. εὐεργ[έτιν] Πάφ. 102, 4. [εὐεργέτ]ης Λεμ. 11, 5. εὐεργέ[την] Λεμ. 12, 1. εὐε[ργέτην] Λεμ. 16, 6. εὐεργέτην Λεμ. 747, 2. Κερ. 2, 5. Κερ. 12, 5. Ἀμμ. 16, 4. Ἀμμ. 234, 3. Ἀμμ. 235, 5. εὐ[εργέτη] Λευκ. 77, 7-8. εὐεργέτη Ἀμμ. 57, 6. Ἀμμ. 60, 6. εὐεργέ[την] Ἀμμ. 62, 9. [εὐε]ργ[έτη] Ἀμμ. 63, 2. [εὐ]εργέτη[ι] Ἀμμ. 85, 8. Ἀμμ. 86, 8.
εὐεργετῶ:	εὐεργε[τεῖ] Λάρ. 2, 5-6.
εὐθαλής:	εὐθάλι Λεμ. 789, 3.
εὐθηνία:	εὐθηνίαν Ἀμμ. 30, 10.
εὐκοσμία:	εὐκοσμίαν Κερ. 7, 13.
εὐμενής:	εὐμένων Λεμ. 782, 24.
εὐνις:	εὐνίδα Λευκ. 25, 8.
εὐνοια:	εὐνοίας χάριν Πάφ. 90, 12. Πάφ. 101, 8. Πάφ. 106, 3. Λάρ. 38, 7.
εὐνοῶ:	εὐνοήσειν Πάφ. 53, 13.
εὐπορος:	εὐπο ρα Ἀμμ. 139, 21-22.
εὐπρέπεια:	[εὐπρέ πει]αν Κερ. 7, 12-13.
εὐσέβεια:	εὐσεβείας χάριν Πάφ. 92, 6.
εὐτυχής:	[εὐ]τυχεστάτ[ωι] Πάφ. 70, 5.
εὐτυχῆ:	εὐτυχῆ Ἀμμ. 139, 27.

εὐτυχῶ:	εὐτίχι Λεμ. 221, 1 · εὐτύ χι{α}
Λεμ. 789, 4-5 · εὐτύχι Λάρ. 206, 2 · εὐτύχει
Κερ. 6, 7 ·
εὐφραίνομαι:	εὐφραίνου Αβ. Πρ. 43, 1 · Αβ. Πρ. 44, 1 ·
εὐχή:	εὐχὴν Πάφ. 91, 3 · Πάφ. 121, 7 ·
Πάφ. 122, 4 · Λεμ. 60, 3 · Λεμ. 61, 3 · Λεμ. 149, 4 · Λεμ. 151, 4 · Λεμ. 152, 4 · Λεμ. 153, 3 · Λεμ. 154, 1 · Λεμ. 161, 2 · Λεμ. 162, 4 · Λεμ. 177, 2 · Λεμ. 178, 3 · Λεμ. 179, 3 · Λεμ. 180, 2 · Λεμ. 181, 2 · Λάρ. 35, 2 · Αβ. Πρ. 7, 2 · εὐχή[ν] Πάφ. 126, 3 · Πάφ. 130, 3 · Πάφ. 131, 5 · Πάφ. 132, 6 · εὐχὴν□
Λεμ. 53, 2 · [εὐ]χὴν Λεμ. 63, 3 · ε[ὐ]χὴν
Λεμ. 69, 2 · [εὐχ]ή□ν Λεμ. 71, 5 · εὐχή Κερ. 15, 1 · εὐχῆι Αβ. Πρ. 3, 7 ·
εὐχομαι:	εὐξάμε[νος] Λεμ. 62, 4 · Λεμ. 168, 2 · εὐξάμενος Λεμ. 73, 5 · Λεμ. 158, 6 ·
Λευκ. 12, 4 · Λάρ. 182, 2 · Λάρ. 184, 1 ·
εοὔξά μενος Λεμ. 72, 2-3 · εὐ(ξ)άμενος Λεμ. 75, 3 ·
εὐξάμ[ε]νος Λεμ. 155, 1-2 ·
[εὐξάμε]νος Λεμ. 156, 2 · Λεμ. 171, 4 ·
εὐξά μενος Λεμ. 159, 2-3 · Λεμ. 163, 1-2 ·
Λάρ. 32, 4-5 · εὐξάμ μενος Λεμ. 164, 1-2 ·
εὐξάμε(νος) Λεμ. 169, 3 · εὐ<ξ>ά <μ>εν ος
Λεμ. 170, 1-3 · εὐ[ξάμε]νο[ς] Λεμ. 182, 4 ·
εὐξάμε νος Λάρ. 181, 5-6 · εὐξαμέ νη Λάρ. 177, 2-3 ·
εὐξα[μέν]η Αβ. Πρ. 8, 2 ·
εὐψυχῶ:	εὐψύχι Λευκ. 71, 1 · Λάρ. 77, 3 ·
Λάρ. 164, 1 · Λάρ. 178, 1 · εὐψ[ύχει] Λάρ. 80, 12 ·
ε(ὕ)ψύχι Λάρ. 94, 3 · εὐψύχι Λάρ. 128, 2 ·
ἐφήβαρχος:	ἐφηβάρχου Λευκ. 49, 7 ·
ἐφηβαρχῶ:	ἐφηβαρχοῦντος Κερ. 9, 10 · Κερ. 14, 7 ·
ἐφηβος:	ἐφήβων Λεμ. 790, 5 · ἔφηβοι Κερ. 14, 9 ·
ἐχθρός:	ἐχθρὸν Πάφ. 53, 16 ·
ἐχίδνα:	ἐχίδνης Αμμ. 139, 37 ·
ἔχω:	ἔξειν Πάφ. 53, 17 · ἐχούσης Αμμ. 230, 2 ·
ἔξω Αμμ. 239, 13 · ἔξουσιν Αμμ. 239, 16 ·
ἔχι Λεμ. 770, 6 · Λεμ. 770, 17 ·
Λεμ. 770, 28 · Λεμ. 772, 8 · Λεμ. 773, 4 ·
Λεμ. 773, 11 · Λεμ. 773, 19 · Λεμ. 775, 4 ·
Λεμ. 775, 12 · Λεμ. 775, 20 · Λεμ. 776, 3 ·
Λεμ. 776, 10 · Λεμ. 776, 17 · Λεμ. 777, 13 ·
Λεμ. 777, 22 · Λεμ. 778, 4 · Λεμ. 778, 11 ·
Λεμ. 778, 17 · Λεμ. 781, 12 · Λεμ. 782, 10 ·
ἔχων Λεμ. 770, 43 · Λεμ. 770, 46 · Λεμ. 776, 29 ·
Λεμ. 776, 31 · Λεμ. 777, 35 · Λεμ. 778,

	28· Λεμ. 780 , 38· ἔχω Λεμ. 771 , 6· [ἔχ]ων Λεμ. 773 , 33· Λεμ. 777 , 38· ἔχουσιν Λεμ. 779 , 4· Λεμ. 782 , 17· Λεμ. 784 , 11· [ἔχω]ν Λεμ. 779 , 33· ἔ χι Λάρ. 167 , 7-8·
ζηλωτός:	ζηλωτὸς Πάφ. 144 , 2·
ζημίωμα:	ζημιωμάτων Αμμ. 144 , 2·
ζητῶ:	ζητοῦντες Πάφ. 144 , 4-5·
ζητεῖς Λάρ. 81 , 7·	
ζοφερός:	ζοφερὸν Λευκ. 16 , 4·
ζωή:	ζωῆι Πάφ. 27 , 8· ζοῆ<ς> Λεμ. 769 , 13· ζωῆς Λάρ. 81 , 8· Αμμ. 239 , 14· ζωῆς□ Αμμ. 241 , (β) 3· ζω[ῆς] Αμμ. 241 , (β) 6·
ζῶ:	ζήσας Κερ. 3 , 1· ζήσας Λάρ. 166 , 1· ζῶ Αμμ. 126 , 3· ζῶντα Αμμ. 139 , 29·
ἡγεμονία:	ἡγεμονίας Κερ. 1 , (β) 18·
ἡγεμονίς:	ἡγεμονίδος Αμμ. 90 , 3·
ἡγεμών:	ἡγε[μόνι] Λεμ. 785 , 13· [ἡγ(εμ)]ῶν Λεμ. 785 , 19· ἡγεμ[ον- -] Αμμ. 9 , 4·
ἡδύς:	ἡδὺν Αμμ. 121 , 8·
ἡίθεος:	ἡιθέων Λάρ. 81 , 4·
ἡλιος:	ἄελι□ ον Κερ. 3 , 3-4· ἡλί[ο]υ Κερ. 7 , 6·
ἡμεῖς:	ἡμῶν Πάφ. 14 , 7· Πάφ. 53 , 11· Λεμ. 782 , 15· Λεμ. 801 , 2· Λεμ. 805 , 4· ἡμᾶς Λεμ. 782 , 17· Λεμ. 782 , 25· ἡμῖν Λεμ. 782 , 18· Λεμ. 782 , 36· Αμμ. 239 , 11· ἡμῖν Λεμ. 782 , 28· ἡμεῖς Αμμ. 7 , (β) + (γ) 9· ἡμ[ῶν] Αμμ. 9 , 3·
ἡμέρα:	ἡμέ(ρας) Λάρ. 203 , 9· ἡμέ□ρα□[ς] Λάρ. 203 , 11· ἡματα Κερ. 3 , 2·
ἡμέτερος:	ἡμετέραν Πάφ. 53 , 1· [ἡ]μετέραν Πάφ. 53 , 2· ἡμέτερον Πάφ. 53 , 2· Πάφ. 53 , 3· ἡμετέρους Πάφ. 53 , 4·
ἡμισυ:	ἡμισυ Αμμ. 225 , 3·
ἡνορέη:	ἡνορέην Λάρ. 81 , 6·
ἡράτη:	ἡράτην Πάφ. 144 , 5·
ἡρωίς:	ἡρω□[ίδα] Λεμ. 46 , 5· [ἡ]ρωίς Λεμ. 93 , 3·
ἡρως:	ἡρως Λευκ. 8 , 2· ἡρώων Λάρ. 81 , 5·
θάλασσα:	θάλαττ[αν] Πάφ. 53 , 12· [θα]λ□άσσης Αμμ. 74 , 6·
θάνατος:	θανάτωι Πάφ. 27 , 8·
θάπτω:	θάψατε Λεμ. 772 , 11· Λεμ. 773 , 14· Λεμ. 775 , 15· Λεμ. 776 , 13· Λεμ. 777 , 17· Λεμ. 779 , 13· Λεμ. 782 , 12· Λεμ. 784 , 14· θά ψατε Λεμ. 778 , 13-14·

- θεά: θεᾶς Πάφ. 53, 6· θεᾶν Πάφ. 59, 1· Πάφ. 74, 1· Αβ. Πρ. 3, 1· θεὰ Λεμ. 770, 13· Λεμ. 772, 5· Λεμ. 776, 7· Λεμ. 777, 9· Λεμ. 778, 8· Λεμ. 780, 9· Λεμ. 781, 9· Λεμ. 782, 7· θεᾶι Λευκ. 60, 1·
- θέατρον: θέατρ[ον] Λάρ. 18, 4· θέατρον Αμμ. 29, 3· Αμμ. 29, 4·
- θεμέλιον: θε|μελίων Κερ. 6, 4-5· θ[ε]|μελίων Λάρ. 18, 5-6·
- θεός: θεοῖς Πάφ. 27, 7· Λεμ. 770, 40· Λεμ. 776, 26· Λεμ. 778, 26· Λεμ. 779, 11· Λεμ. 780, 33· θεοῦς Πάφ. 53, 6· Πάφ. 53, 10· Λεμ. 771, 10· Λεμ. 776, 34· Λεμ. 778, 34· Λεμ. 780, 41· Λεμ. 782, 32· θεδόν Πάφ. 53, 8· Αμμ. 107, 2· θεῶν Πάφ. 53, 17· Λεμ. 770, 9· Λεμ. 770, 45· Λεμ. 771, 5· Λεμ. 775, 7· Λεμ. 777, 7· Λεμ. 778, 29· Λεμ. 780, 7· Λεμ. 781, 7· Κερ. 9, 9· θεοῦ Πάφ. 55, 2· Πάφ. 59, 3· Πάφ. 78, 3· Πάφ. 79, 2· Πάφ. 80, 2· Πάφ. 81, 2· Πάφ. 108, 1· Πάφ. 108, 2· Πάφ. 108, 3· Πάφ. 108, 6· Πάφ. 108, 8· Πάφ. 109, 4· Πάφ. 109, 5· Πάφ. 109, 6· Πάφ. 117, 1· Πάφ. 117, 2· Πάφ. 117, 3· Πάφ. 117, 4· Πάφ. 117, 11· Πάφ. 117, 12· Πάφ. 152, 5· Πάφ. 152, 6· Λεμ. 56, 1· Λεμ. 64, 1· Λεμ. 73, 4· Λεμ. 774, 33· Λευκ. 29, 2· Λευκ. 29, 7· Λευκ. 29, 9· Κερ. 7, 14· Κερ. 8, 1· Κερ. 9, 1· Κερ. 12, 2· Αμμ. 4, 1· Αμμ. 48, 2· Αμμ. 57, 1· Αμμ. 57, 2· Αμμ. 58, 2· Αμμ. 59, 1· Αμμ. 60, 1· θεο[ῦ] Πάφ. 59, 3· Κερ. 12, 1· θ[εοῦ] Πάφ. 76, 4· Πάφ. 152, 7· [θε]οῦ Πάφ. 108, 7· θε[οῦ] Πάφ. 108, 8· [θ]εοῦ Πάφ. 120, 1· θε|οῖσιν Πάφ. 144, 1-2· θ[εοῦ] Πάφ. 152, 7· [θε]ο[ῦ] Πάφ. 152, 8· [θ]εδόν Λεμ. 20, 4· θ[εοῦ] Λεμ. 47, 3· θεοί Λεμ. 770, 16· Λεμ. 770, 34· Λεμ. 772, 7· Λεμ. 773, 11· Λεμ. 775, 11· Λεμ. 776, 9· Λεμ. 777, 12· Λεμ. 778, 10· Λεμ. 778, 22· Λεμ. 780, 27· Λεμ. 781, 11· Λεμ. 781, 26· Λεμ. 782, 9· [θε]|δς Λεμ. 770, 33-34· [θε]οῦς Λεμ. 770, 50· θεῶ[ν] Λεμ. 773, 6· Λεμ. 776, 30· Λεμ. 777, 36· θεδς Λεμ. 773, 23· Λεμ. 776, 21· Λεμ. 777, 26· Λεμ. 778, 21· Λεμ. 782, 21· Λάρ. 191, 1· θεα|ῶν Λεμ. 776, 5-6· θεῶν Λεμ. 779, 6· θ[εοῖς] Λεμ. 779, 28· θεοῖν Λεμ. 782, 37· θ[εοῖ]ο[ῦ] Λεμ. 784, 10· [θ]εοῦ Λεμ. 144, 2· [θεο]ῦ Λευκ. 29, 8· θεῶι Λεμ. 144, 3· Λευκ. 49, 4· Κερ. 9, 1· Κερ. 9, 10· θεῶ Λευκ. 49, 8· Κερ. 7, 15·

	Αμμ. 88, 4·	θ□[εοϋ]	Κερ. 11, 1·	[θ]εοϋ
	Αμμ. 60, 2·			
θεραπαῖνος:		[θε]ραπαῖνε	Πάφ. 44, Β 1·	
θέσις:		θέσει	Λεμ. 57, 4·	
θέτω:		έτέθ[η]	Λάρ. 7, 7·	
θήρ:		θήρες	Πάφ. 27, 7·	θήρ Αβ. Πρ. 3, 3·
θησαυρός:		θησαυρός	Αμμ. 121, 4·	
θνήσκω:		θαν[εῖν]	Λευκ. 28, 12·	θανών
	Λάρ. 122, 3·	θανόντα	Λάρ. 167, 8·	έθάνη
	Αμμ. 141, 10·			
θνητός:		θνητοῖς	Πάφ. 27, 6·	θνητός Αμμ. 121, 1·
θρέμμα:		θρέμματα	Λεμ. 776, 18·	
θρεπτός:		θρεπτή	Λεμ. 331, 2·	θρεπτοῖ
	Λευκ. 81, 2·			
θρόνος:		θρόν[ον]	Αμμ. 136, 1·	
θυγάτηρ:		θυγατρί	Πάφ. 55, 1·	θυ[γάτηρ]
	Πάφ. 4, 6·	θυγατρὸς	Πάφ. 61, 3·	Λάρ. 32, 10·
	Πάφ. 83, (α) 3·	θυγατέρα	Πάφ. 92, 3·	
	Λεμ. 57, 3·		Λεμ. 57, 5·	Λάρ. 11, 5·
	Λεμ. 57, 5·		Λάρ. 11, 5·	Αμμ. 37, 1·
	Πάφ. 90, 9·	θυγάτηρ	Πάφ. 90, 9·	Λεμ. 472, 1·
	Λεμ. 518, 1·		Λεμ. 605, 1·	Λευκ. 15, 4·
	Λάρ. 99, 1·	[θυγ]άτηρ	Λεμ. 55, 4·	θύ□γατερ
	Λεμ. 609, 1-2·	[θ]υγατρὸς	Λευκ. 87, 2·	
	Λάρ. 36, 2·	θυγατριδῆς	Λάρ. 36, 2·	θ□υ□γ□[ατέρα]
	Αμμ. 36, 4·	[θ]υγατέρα	Αμμ. 38, 1·	θυγ□[ατέρα]
	Αμμ. 43, 1·	θυγα[τέρες]	Αβ. Πρ. 13, 3-4·	
θυμός:		θυμὸν	Λεμ. 770, 4·	Λεμ. 770, 5·
	Λεμ. 770, 17·		Λεμ. 770, 28·	Λεμ. 772, 15·
	Λεμ. 773, 3·		Λεμ. 773, 11·	Λεμ. 773, 18·
	Λεμ. 775, 4·		Λεμ. 775, 12·	Λεμ. 776, 3·
	Λεμ. 776, 17·		Λεμ. 776, 10·	Λεμ. 777, 4·
	Λεμ. 777, 13·		Λεμ. 778, 4·	Λεμ. 778, 17·
	Λεμ. 779, 25·		Λεμ. 780, 2·	Λεμ. 781, 12·
	Λεμ. 781, 19·		Λεμ. 782, 9·	Λεμ. 782, 16·
	Λεμ. 772, 8·	[θ]υμὸν	Λεμ. 772, 8·	θυμὸν Λεμ. 773, 2·
	Λεμ. 774, 14·	[θ]υμ□δ□ν□	Λεμ. 774, 14·	Λεμ. 777, 3·
	Λεμ. 775, 19·	θυμ[ὸν]	Λεμ. 775, 19·	θυμ[ὸν] Λεμ. 777, 21·
	Λεμ. 778, 10·	[θ]υμ[ὸν]	Λεμ. 779, 4·	
	Λεμ. 779, 10·	θυμοῦς	Λεμ. 779, 10·	θ□[θυμὸν] Λεμ. 784, 2·
θύρωμα:		θυρώμ[ατα]	Αβ. Πρ. 1, 10·	
θυρωρός:		θυρουρῶ	Λεμ. 770, 18·	Λεμ. 772, 9·
	Λεμ. 773, 12·		Λεμ. 775, 13·	Λεμ. 776, 11·
	Λεμ. 777, 14·		Λεμ. 778, 11·	Λεμ. 781, 13·
	Λεμ. 782, 10·	θυρουρ[ῶ]	Λεμ. 782, 10·	
θυσία:		θυσίας	Λευκ. 46, 5·	Λευκ. 49, 3·
θυσιᾶς:		θυσιᾶ[ν]	Κερ. 7, 15·	
ιακχαῖος:		ιακ[χα]ῖος	Αμμ. 108, 2·	

ιατρός:	ιατρός Πάφ. 94, 3· ια□[τρὸς (;)]
Λεμ. 68, 2· Λάρ. 32, 8· ιατρον Λάρ. 13, 4·
ιατροῦ Ἄμμ. 5, 5·
ἴδιος:	[ί]δίου Πάφ. 4, 4· [ί]δ[ί]ω[ν]
Πάφ. 71, 5· ιδίου Λεμ. 791, 5· Κερ. 9, 6·
Λάρ. 29, 8· ἴδιον Λεμ. 25, 5· Λάρ. 19, 3·
Ἄμμ. 240, Α 7· Ἄμμ. 80, 4· ἴδιον Κερ. 2,
4-5· ιδίοις Κερ. 9, 10· ιδίο□[υ] Κερ. 13,
3· [ιδί]οις Λάρ. 18, 7· [ί]δίων Λάρ. 28,
5· [ιδίων] Λάρ. 37, 5· ιδ[ίων] Ἄμμ. 30, 3·
ιδίο[υ] Ἄμμ. 30, 7· ιδίω Ἄμμ. 88, 4·
ιδ[ίου] Ἄμμ. 88, 4· ιδίων Ἄμμ. 108, 2·
ιδί[ου] Ἀβ. Πρ. 1, 6·
ιδρύω:	ιδρύσατο Ἀβ. Πρ. 3, 2·
ιερά:	ιερά μητρόπολις Πάφ. 14, 4· Πάφ.
20, 2· Πάφ. 108, 10· Πάφ. 152, 12· [ιερά
μητρό]πο]λις Πάφ. 22, 5-6· ιερά
μητρό[πολις] Πάφ. 71, 4· [ι]ερά
μητρόπολι[ς] Πάφ. 109, 9· ιερά
[μ]ητρόπολις Πάφ. 117, 15· ιεράς Λεμ. 774,
18· ιεράς Συ[γκλήτ]ου Λάρ. 8, 2· ιεράς
Ἄμμ. 1, (β) 9·
ιερεύς:	ιερέα Πάφ. 4, 5· [ί]ερεῦς Πάφ.
65, 2· ιερεῦς Πάφ. 91, 2· Λεμ. 157, 2·
Λάρ. 33, 2· Κερ. 9, 5· Κερ. 9, 9· ιερέα
Λεμ. 25, 2· [ι]ερεῦ□[ς] Λεμ. 44, 6· ιερέων
Λεμ. 145, 2· [ι]ερεῦ Λεμ. 363, 1-2·
[ί]ερεῦ□[ς] Λευκ. 42, 3·
ιερόδουλος:	εἰε<ρ>ό[δουλοι] Πάφ. 143, 9·
ιεροδουλ[ο- -] Ἄμμ. 110, 4·
ιερομνήμων:	[ι]ερο]μ□νήμονα Λάρ. 8, 1·
ιερόν:	Δήμητρος ιερῶν Πάφ. 90, 11·
ιερῶι τοῦ Ἀπόλλων□[ος Ὑλάτου] Λεμ. 1, 7·
ιερῶι Λεμ. 1, 10· ιερὸν Ἀπ[όλλωνος] Λεμ.
9, 2· [ι]ερόν Λεμ. 146, 7· ιεροῦ Λάρ. 4,
5· ιερῶ τοῦ Διὸ□[ς] Ἄμμ. 110, 6· ιερῶ
(Νεμέσεως) Ἀβ. Πρ. 3, 2·
ιερονίκης:	ιερονεῖκαι Λάρ. 21, 2·
[ι]ερ]ονίκην Ἄμμ. 17, 2·
ιερός:	ιερῶν ἀγώνων Πάφ. 78, 6·
ικανός:	ικανοῦ Ἄμμ. 239, 15· Ἄμμ. 239,
18·
ἴκω:	ἴκον Λεμ. 67, 13·
ἱλαρός:	ἱλαρά Ἄμμ. 139, 29·
ἰοβόστρυχος:	ἰοβόστ[ρυχε] Λεμ. 67, 15·
ἱππαρχος:	[ί]ππ[α]ρ[χο]ν Ἄμμ. 11, 2·
ἱππαρχῶ:	[ί]π παρχήσας Λευκ. 39, 5-6·
ἱππικός:	ἱππικὸ[ν] Κερ. 7, 16·
ἱστημι:	στησάμενος Λεμ. 67, 12· στηθι
Λάρ. 64, 2· στησατ□[- -] Ἄμμ. 226, 2·

ἰσχω:	ἰσχοι Αμμ. 139, 15.
καθαρμός:	καθαρμόν Λευκ. 28, 16.
καθέδρα:	κα[θέδραν] Αμμ. 95, 3.
καθιερώνω:	καθιερούντων Πάφ. 14, 5.
[καθι]ε□ρώσαν[τα] Πάφ. 48, 2. καθιέρωσεν Πάφ. 119, 3. Λεμ. 51, 7. Λεμ. 56, 6. Κερ. 9, 12. Λάρ. 1, 3. κ[αθιεροῦντος] Λεμ. 41, 3. [κ]α□θειέ[ρωσεν] Λεμ. 49, 1. καθι□έ□ρω[σε]ν Λεμ. 145, 9-10.
καθίστημι:	καταστήσαντος Πάφ. 14, 8.
καθεστήκηι Λεμ. 4, 14.
κάθομαι:	[κ]άθεσθε Λεμ. 770, 4. <u>κάθεστε</u> Λεμ. 773, 2. <u>κάθεστε</u> Λεμ. 775, 2. [κ]άθεστε Λεμ. 777, 3. [κ]άθεστε Λεμ. 781, 2.
Καισαρογερμανίκειοι:	Καισαρογερμανικείων (ἀγώνων) Πάφ. 78, 7.
κακός:	κακοῖς Λεμ. 769, 9. κακο□ι Λεμ. 769, 8. κακόν Αμμ. 139, 17.
καλένδες:	καλανδῶν Αμμ. 110, 8.
καλλικόμη:	καλλικόμη Λεμ. 67, 15.
καλός:	καλαῖ Αμμ. 106, 6. καλοῦ Αμμ. 187, 2. καλῶν Αμμ. 121, 14.
καλύπτω:	καλύπτει Πάφ. 144, 8. καλύπτει Λευκ. 51, 3.
καλῶ:	καλούμενον Λεμ. 774, 7. καλ[ουμένου] Λεμ. 774, 14. καλούμεν[ον] Λεμ. 774, 20. καλού[μενος] Λεμ. 774, 27. καλ[εῖ]ν Λευκ. 16, 2.
καλῶς:	καλῶς Λεμ. 109, 1. Λεμ. 111, 1. κ□[αλῶς] Λεμ. 104, 9.
καρδία:	κραδίης Λεμ. 770, 4. Λεμ. 775, 3. <u>κραδίης</u> Λεμ. 777, 3. κρα[δ]ίης Λεμ. 778, 3. [κ]ραδίης Λεμ. 781, 3.
κάρπιμος:	κάρπι μα Αμμ. 139, 24-25.
καρπός:	[κα]ρπῶν Αμμ. 240, 10.
κάρπωσις:	κάρ [πωσιν] Αμμ. 239, 16.
καρτερῶ:	καρτερῆ Λεμ. 769, 10.
κάστρον:	[κάσ]τρων Λεμ. 40, 2.
καταδῶ:	κατα [δ]ήσατε Λεμ. 770, 26-27. <u>καταδήσατε</u> Λεμ. 772, 14. <u>καταδήσατε</u> Λεμ. 773, 17. Λεμ. 775, 18. Λεμ. 776, 16. Λεμ. 777, 20. Λεμ. 778, 16. καταδήσα[τε] Λεμ. 781, 18. καταδήσ[ατε] Λεμ. 782, 15. καταδήσατ[ε] Λεμ. 784, 17.
κατάθεμα:	[κατ]αθέματος Λεμ. 772, 12. Λεμ. 784, 15. καταθέματος Λεμ. 773, 15. Λεμ. 776, 14. Λεμ. 778, 14. Λεμ. 782, 13. κα[τ]αθέματος Λεμ. 775, 16. [κα]ταθέματος Λεμ. 781, 16.

καταθνήσκω:	κατατεθνιουσῶν Λευκ. 25, 1 ·
κατακοιμίζω:	κατακο[ιμί][σ]ατε Λεμ. 770, 27 ·
28· κατακοιμίσατε Λεμ. 773, 18 · Λεμ. 775, 19 · Λεμ. 776, 16 · Λεμ. 777, 21 · Λεμ. 778, 17 · Λεμ. 780, 20 · Λεμ. 782, 16 · Λεμ. 784, 18 · [κατακ]οιμίσατε Λεμ. 779, 17 · [κατακοιμίσατ]ε Λεμ. 781, 19 ·
καταλέγω:	[κατα]λέξας Λευκ. 39, 9-10 ·
καταλ[ε][χθέντα] Αμμ. 232, 4 ·
κατασκευάζω:	κατ[ε]σκευάσεν] Πάφ. 20, 2 ·
κατ[ε]σκευάσθη Λεμ. 59, 5 · κατεσκευάσεν] Λεμ. 64, 8 · κατε[σκευάσθη] Λεμ. 790, 1 ·
κατεσκευάσεν Λεμ. 791, 5-6 · Κερ. 9, 9 · Αμμ. 108, 2 · κατεσκευασμένου Κερ. 9, 6 ·
κατασκευάσαντα Λάρ. 18, 5 ·
κατασκευάσ[αντα] Αμμ. 29, 2 ·
[κατασκ]ευάσαντα Αμμ. 30, 4 · κατεσκευάσαν] Αμμ. 94, 4 ·
κατασκευή:	κατασκευῆς Λεμ. 56, 6 ·
κατατίθημι:	κ[α]τιθέμε[νος] Λευκ. 25, 6 ·
καταφράζω:	καταφράξατε Λεμ. 774, 34 ·
καταχαίρω:	καταίχαιρε Αβ. Πρ. 43, 1 ·
κατάχαιρε Αβ. Πρ. 44, 1 ·
καταχθόνιος:	[κα]ταχθονίους Λεμ. 774, 13 ·
καταχθονίο[ις] Λεμ. 774, 24 ·
κατέχω:	κατέχει Πάφ. 144, 6 · [κ]ατέχουσα Λεμ. 771, 13 · [κ]ατέχ[ουσα] Λεμ. 776, 36 ·
κατ[έχουσα] Λεμ. 778, 36 · Λεμ. 782, 36 ·
κατορθῶ:	κατ[ο]ρθ[ώσ]αντ[ο]ς] Λεμ. 29, 4 ·
κεδνή:	κεδνῆς Λευκ. 25, 2 ·
κεῖμαι:	[ἐ]κ[ε]ιτο Πάφ. 26, 5 · κῖσθε Λεμ. 770, 3 · Λεμ. 775, 2 · Λεμ. 776, 2 · Λεμ. 780, 2 · Λεμ. 781, 2 · Λεμ. 782, 2 ·
κίμ[ενοι] Λεμ. 770, 36 · [κίμ]ενοι Λεμ. 772, 21 · κῖστε Λεμ. 773, 2 · κίμενοι Λεμ. 773, 25 · Λεμ. 776, 24 · Λεμ. 778, 23 · Λεμ. 779, 24 · κῖσ[θε] Λεμ. 777, 2 · κίμεν[οι] Λεμ. 777, 29 · κῖσθε Λεμ. 779, 2 · κίμε[νοι] Λεμ. 782, 23 · κίμενος Λεμ. 785, 6 · κεῖμαι Αμμ. 121, 11 ·
κεραμεύς:	κεραμ[εὺς] Λεμ. 63, 2 ·
κίθαρις:	κίθαριν Λεμ. 67, 11 ·
κιθάρισμα:	[κιθάρι]σ[μα] (;) Λεμ. 67, 5 ·
κίων:	κίονε[ς] Αβ. Πρ. 1, 7 ·
κλαίω:	κλαίουσιν Πάφ. 144, 7 ·
κλείς:	[κ]λίδας Λεμ. 770, 53 · κλίδας Λεμ. 773, 39 · Λεμ. 776, 36 · Λεμ. 779, 39 · κλίδα Λεμ. 782, 36 ·

κλέος:	κλέος Λευκ. 26, 2.
κλήθρον:	κλήθρων Λεμ. 770, 20. Λεμ. 773, 13. Λεμ. 775, 14. Λεμ. 780, 14.
[κλήθ]ρω<ν> Λεμ. 772, 10. κλήθρω Λεμ. 776, 12. χλήθρων Λεμ. 777, 15. Λεμ. 781, 14.
χλήθων Λεμ. 782, 11.
κληρονομία:	[κληρο]νομιῶν Ἀμμ. 62, 5.
κλυτός:	κλυτός Λευκ. 25, 8.
κνεισευτήρ:	κνεισευτ[ήρ] Λεμ. 158, 4.
κοινὸν τὸ Κυπρίων:	κοινὸν τὸ [Κ]υπρίων Πάφ. 2, 4. Κυπρίων τὸ κοινὸν Πάφ. 5, 1. Πάφ. 78, 2. Πάφ. 92, 2. Ἀμμ. 80, 2. [κοινὸν τ]ὸ Κυπ[ρίων] Πάφ. 75, 2. τοῦ κοινοῦ Κυπρίων Πάφ. 78, 5. κοινὸν Κυπρίων Πάφ. 101, 2. Ἀμμ. 51, 1. τὸ κοι[νὸν τῶν - - - -] Λεμ. 46, 4. [τ]οῦ κοινοῦ Κυπρίων Κερ. 13, 2. κοινὸν τὸ Κυπρίων Λάρ. 6, 1. <u>κοινὸν τὸ Κυπρίων</u> Λάρ. 10, 1.
κοινός:	κοινήν Πάφ. 53, 5. κοινοῦς Πάφ. 53, 7. κοινῶν Λευκ. 46, 3.
κοινωνός:	[κοι] νωνῶν Λευκ. 5, 1-2.
κοίρανος:	κοίρανον Λεμ. 35, 3. κοίρανε Λευκ. 16, 3.
κολληγιον:	[κ]ολληγίωι Λεμ. 4, 2.
κόλπος:	κόλπους Λάρ. 122, 2.
κολυμβήθρα:	κολυμβήθρας Ἀμμ. 6, 4.
κομίζω:	ἐκόμισσα Λευκ. 25, 7.
κόνις:	κόνις Λάρ. 90, 1.
κοπιάτης:	κωπιάτης Λεμ. 674, 2.
κόπρειος:	κόπρια Λάρ. 125, 7.
κόρος:	κόρον Ἀμμ. 139, 16.
κόσμος:	κόσμου Ἀμμ. 57, 6. Ἀμμ. 60, 6.
κοσμῶ:	[κ]οσ[μῶμενον] Πάφ. 27, 1.
[κοσμήσα]ντος Λεμ. 29, 5.
κουκούμης:	κουκούμης Λεμ. 149, 3.
κρατῶ:	κρατεῖ Λευκ. 28, 6.
κρίνω:	ἐκρίθη Λευκ. 26, 3.
κτιῆμα:	κτιημάτων Ἀμμ. 144, 1.
κτίζω:	ἐκτίσεν Λεμ. 56, 4. ἐκτίσθη Κερ. 6, 1.
κτίστης:	κτίστας Πάφ. 101, 4.
κτίσ[τη]ς Λεμ. 11, 3-4. κτίστου Λάρ. 4, 5. κτίστην Λάρ. 19, 3.
κυνηγός:	κυνηγὸς Λευκ. 69, 2. κυνηγοῦ Ἀμμ. 187, 2.
κύριος:	κυρίων Πάφ. 14, 7. Κυρίου Λεμ. 38, 4. κυρίου Ἀμμ. 9, 3. Κυ[ρίου] Λεμ. 70, 3. Κυ[ρίων] Λεμ. 801, 1. κύ[ριον] Λάρ. 81, 11. [κύρι]ον Ἀμμ. 75, 1. Κύριε Ἀμμ. 141, 1.

κύρομαι :	κυρόμεθ' Πάφ. 27, 8·
κύων :	κύνα Ἀμμ. 139, 36·
κώμη :	κώμας Λευκ. 5, 4· κώμη Ἀμμ. 143, 2· κώμη Ἀμμ. 239, 6-7·
κώμος :	κώ[μου] Πάφ. 4, 5·
κωφός :	κωφῶν Λεμ. 770, 24· Λεμ. 775, 17· Λεμ. 776, 14· Λεμ. 777, 18· Λεμ. 778, 15· Λεμ. 780, 17· κω[[φ]ῶν Λεμ. 773, 15-16· κω[φῶν] Λεμ. 779, 14·
λαγχάνω :	λά χε Πάφ. 144, 2-3· λαχόν Λεμ. 67, 14· ἔλαχον Λευκ. 51, 7·
λαϊνότευκτος :	λαϊνοτεύκτω Λευκ. 25, 6·
λαμβάνω :	[λα] βόντες Λεμ. 770, 4-5· λαβόντες Λεμ. 773, 3· Λεμ. 775, 3· Λεμ. 776, 3· Λεμ. 779, 3· Λεμ. 781, 3· λα[βόντες] Λεμ. 780, 3· λαβοῦσα Λευκ. 51, 4· λαβὲ Ἀμμ. 190, 1· Ἀμμ. 191, 1· Ἀβ. Πρ. 45, 1·
λαμπαδηφορία :	[λαμπαδηφο]ρίας (;) Λευκ. 46, 6·
λαμπρός :	[λαμ] πρότατον Λεμ. 30, 1-2· λαμ(πρότατος) Λευκ. 8, 5· λαμπροτ(άτου) Λευκ. 8, 7· λαμπροτάτου Κερ. 6, 3· λαμπρᾶ Κερ. 6, 5· [λ]αμπρῶ[ς] Κερ. 10, 3· λαμπρᾶ Ἀμμ. 139, 28·
λάμπω :	λάμπ(ε)τε Λευκ. 26, 2·
λανθάνω :	λάθοι Ἀμμ. 139, 17· λάθοιτο Ἀμμ. 141, 3·
λεγεών :	λεγιῶνος Πάφ. 6, 2· [λεγεῶνο]ς Ἀμμ. 62, 3·
λέγω :	λέγε Λεμ. 67, 8· λέγει Λάρ. 2, 2· ἔρεϊ Κερ. 3, 8·
λείπω :	λειπούσας Λεμ. 56, 3· λείπουσαν Λεμ. 64, 8· λιπό[ν]τ[ε]ς Λεμ. 779, 3· [λοιπ]οῖς Λεμ. 112, 3· λοιπούς Λευκ. 2, 2· λείψας Κερ. 3, 7·
λειτουργία :	λειτουργίας Ἀμμ. 69, 5·
λεοντιάριον :	λεντιαρίω[ν] Ἀμμ. 7, (α) 5· λεντιαρίοις Ἀμμ. 7, (β) + (γ) 10· λεο[ντ]άριον Ἀμμ. 108, 1·
λεπτοφυής :	λεπτοφυ ῆ Λάρ. 80, 4-5·
λέων :	λέ[ο]ν[τα] 146, 13·
λίβελλος :	[λ]ιβέλλων Ἀμμ. 144, 4·
λιθόστρωτον :	λιθόστρωτον Λεμ. 64, 7· λιθοστρώτου Λεμ. 64, 9·
λίνυφος :	λίνυφοι Ἀμμ. 60, 8·
λογιστής :	λογιστοῦ Πάφ. 14, 6· Λάρ. 28, 4· [λ]ογ[ιστοῦ] Πάφ. 71, 7· λογ(ιστοῦ) Λευκ. 8, 8·
λόγος :	λόγος Πάφ. 27, 7· λόγους Λεμ. 779, 25· λόγων Ἀμμ. 62, 6·

λούομαι :	λόεσ[θαί] Αμμ. 71, 2·
λουτήρ :	λουτήρσι Πάφ. 4, 3·
λουτρόν :	λοο[υτρόν] Λεμ. 29, 5·
λοχός :	λουτ[ρωί] Αμμ. 23, 7·
2·	λοχέ Αβ. Πρ. 13, 1· Αβ. Πρ. 13,
λυγρός :	λυγρά Λευκ. 16, 2·
λυκάβας :	λυκαβάντων Κερ. 3, 1·
λυπηρός :	λυπηρά Αμμ. 139, 29·
λυποῦμαι :	λύπου Λεμ. 89, 3· λυποῦ Λευκ.
27, 2·	
λυροκτύπος :	λυροκτύπ[ος] Λεμ. 67, 9·
λύχνος :	[λύ]χ[νον] Λευκ. 76, 4-5·
μαγειρική :	μαγειρικαῖς Λάρ. 167, 4·
μάζα :	μαζών Λευκ. 16, 6·
μάκαρ :	μά[κ]αρ Λεμ. 67, 15· μάκαρ Λάρ.
166, 2·	
μανθάνω :	μάθης Λάρ. 81, 2· μάθε Λάρ. 81,
7·	
μεγαλειότης :	[μεγαλ]ειότητο[ς] Κερ. 10,
4·	
μεγαλοπρεπής :	[μεγ]α[λοπρεπεῖς] Λεμ. 50, 1·
μεγα[λοπρε-π(εστάτου)] :	Αμμ. 10, 2·
μεγαλόψυχος :	μεγαλόψυχον Λεμ. 142, 6·
μέγας :	μεγάλων Λεμ. 770, 10· Λεμ. 773,
	6· Λεμ. 776, 5· Λεμ. 777, 7· Λεμ. 777, 19·
	Λεμ. 779, 6· μεγάλου Λεμ. 770, 25· Λεμ.
	772, 13· Λεμ. 773, 16· Λεμ. 775, 16· Λεμ.
	776, 15· Λεμ. 778, 15· Λεμ. 780, 7· Λεμ.
	781, 17· Λεμ. 782, 14· Λεμ. 784, 16·
	μ[έγ]ας Λεμ. 770, 25-26· μεγάλ[ων] Λεμ.
	772, 3· μέ[γας] Λεμ. 773, 16· μέγαν Λεμ.
	774, 27· με γάλων Λεμ. 775, 6-7· μέγας Λεμ.
	775, 17· Λεμ. 776, 15· Λεμ. 778, 16· Λεμ.
	779, 15· Λεμ. 780, 18· μέγα[ς] Λεμ. 777,
	19· Λεμ. 782, 14· μεγά[λων] Λεμ. 778, 6·
	μέγας Λεμ. 781, 18· μεγάλω[ν] Λεμ. 782, 6·
	μέγα Λευκ. 51, 7·
μέγιστος :	μ(έγιστον) Πάφ. 14, 3·
	[μ]εγίστου Πάφ. 16, 3· [μ]έγιστον Πάφ. 71,
	3· μέγιστον Πάφ. 80, 3· Πάφ. 81, 3· Λεμ.
	42, 4· Λεμ. 42, 5· Αμμ. 90, 2·
	μ[ε]γ[ί]σ[τ]ο[ι]σ[τ]ο[υ] (;) Πάφ. 109, 4·
	μεγίστω Πάφ. 117, 6· μεγίστου Πάφ. 117, 9·
	[με]γίστου Πάφ. 152, 5· μέ[γιστον] Λεμ.
	42, 4· <u>μεγίστωι</u> Λεμ. 51, 2· μέγιστος Λεμ.
	56, 2· Λεμ. 64, 3· [μέγ]ιστον Λεμ. 807, 6·
	[μέ]γιστον Λεμ. 807, 8· μεγ(ίστω) Λευκ.
	29, 4· μεγ(ίστου) Λευκ. 29, 7· μεγίστωι
	Κερ. 9, 2· Αμμ. 57, 3· μέγιστον Λάρ. 19,

	1-2· μεγίστα τον Λάρ. 191, 2-3· με□[γίστου] Αμμ. 4, 3· [μεγ]ί□σ□τ□[ου] Αμμ. 26, 2· με[γίστω] Αμμ. 60, 4· [μεγίστο]υ Αμμ. 115, 2· μ□[εγίστου] Αμμ. 115, 3· [μ]έ□[γ ιστος] Αβ Πρ. 39, 3-4·
μείμημα:	μείμημα Πάφ. 106, 1·
μέλας:	μέλανα Αμμ. 139, 28·
[μ]ελαίν[ης] Λευκ. 28, 6·
μέλλω:	μέλλων Αμμ. 121, 9·
μέλος:	μελῶν Λεμ. 67, 9· μέλ[η] Λεμ. 773, 21· μέλη Λεμ. 774, 19· Λεμ. 776, 20· Λεμ. 777, 25· Λεμ. 778, 20· Λεμ. 779, 20· Λεμ. 782, 20·
μένω:	μένειν Αμμ. 7, 7·
μέροψ:	μερόπεσιν Λευκ. 26, 3·
μέταλλον:	[με] τάλλων Λευκ. 5, 2-3·
μετατίθημι:	μεταθήσει Αμμ. 139, 7·
μετατρέπω:	μετέπρεπον Λάρ. 81, 4·
μετέχω:	μετέχειν Λευκ. 49, 3·
μεσώω:	μεσο(ῦντος) Αμμ. 110, 9·
μέχρι:	[μέχρ]ι Κερ. 7, 6·
μήν:	μην□[ός] Πάφ. 143, 8· μη(νός) Λάρ. 33, 4· μηνῶ[ς] Λευκ. 75, 1·
μησερός:	μησεράν Πάφ. 153, 3·
μήτηρ:	μήτηρ Πάφ. 144, 4· Λεμ. 86, 3· Λεμ. 636, 2· μα[τρ]ός Λεμ. 67, 17· [μητ]έρα Λεμ. 70, 2· μητέρε[ς] Λεμ. 770, 2· μητέρες Λεμ. 775, 2· Λεμ. 778, 2· Λεμ. 785, 2· μ[η] τέρες Λεμ. 781, 1-2· <u>μήτηρ</u> Λεμ. 747, 2· ματέ ρος Λευκ. 16, 6-7· μητρι Λευκ. 39, 2· Αμμ. 139, 31· μη τρι Λευκ. 90, 1-2· [μ]ατ□έ□ ρα Κερ. 3, 5-6· μητρος Λάρ. 24, 2· μητέρα Λάρ. 28, 1· μη□τ□[έρα] Αμμ. 135, 2·
μητρόπολις:	μητρόπολις Πάφ. 14, 4· Πάφ. 20, 2· Πάφ. 108, 10· Πάφ. 152, 12· Αμμ. 57, 5· [μητρό πο]λις Πάφ. 22, 5-6· μητρό[πολις] Πάφ. 71, 4· μητροπόλεως Πάφ. 101, 6· μητρόπολι[ς] Πάφ. 109, 9· [μ]ητρόπολις Πάφ. 117, 15·
μιαρός:	μιαράς Πάφ. 153, 1·
μικρός:	μικρόν Λευκ. 28, 5·
μίλια:	μί(λια) Πάφ. 108, 9· Πάφ. 116, 8· Λευκ. 31, 8· μίλια Πάφ. 109, 8· Πάφ. 152, 11· Λεμ. 800, 12· μείλι(α) Πάφ. 117, 14· Λευκ. 29, 11· μ(ίλια) Κερ. 4, 8·
μιμνήσκω:	μνημόνει Πάφ. 39, 1· μνησθείης Λεμ. 79, 2· μνησθοῖς Λεμ. 99, 1· Λεμ. 100, 1· Λευκ. 23, 1· [μ]ν□ήσθ [ητι] Λευκ. 15, 7-

νόμος:	νόμος Λευκ. 51, 6 · νόμους Αμμ. 9, 4 ·
νομός:	νομῶ Αμμ. 239, 12 ·
νόστιμος:	νόστιμα Αμμ. 139, 23 ·
νοσφίζω:	νόσφισεν Λάρ. 81, 9 ·
νοσῶ:	νοσήσας Λεμ. 73, 3 ·
νυμφεύω:	νυμφευσάντων Λεμ. 145, 4 ·
νύξ:	νυκτός Πάφ. 4, 4 · Λευκ. 28, 6 ·
ξένος:	ξένοι Λεμ. 785, 4 · ξεῖνε Λάρ. 81, 1 · [ξ]ῆνοισι Λευκ. 28, 7 · ξένε Αμμ. 121, 6 ·
ξυστάρχης:	ξυστάρχην Λάρ. 21, 4 ·
ὁδός:	ὁδοὶ Πάφ. 148, 3 · Παφίαν ὁδὸν Λεμ. 64, 10 · ὁδῶν Αμμ. 56, 5 · [ὁδ]οῦς Αβ. Πρ. 39, 6 ·
ὀθνεῖος:	[ὀθ] νήοις Λάρ. 167, 1-2 ·
οἶδα:	εἶδω[σιν] Λεμ. 3, 9 · εἶδότη[ες] Αμμ. 142, 4 · εἶδότε[ς] Αμμ. 144, 2 · εἶδόσιν Αβ. Πρ. 3, 5 ·
οἰκία:	οἰκία[ι] Αμμ. 143, 1 ·
οἰκοδόμος:	οἰκοδόμο[ς] Λεμ. 69, 2 · οἰκοδόμου Λεμ. 188, 1 · οἰκοδόμος Λάρ. 35, 1 ·
οἶκος:	οἶκω Πάφ. 53, 15 · Πάφ. 144, 5 · οἴκου Πάφ. 61, 6 · [οἶκο]ς Αμμ. 239, 18 ·
οἰκουμένη:	οἰκουμένης Λάρ. 21, 1 ·
οἶμη:	οἶ[μην] Λεμ. 67, 13 ·
οἶνος:	οἶνον Πάφ. 41, 2 ·
ὀλβίων:	ὀλβί[ων] Πάφ. 143, 2 ·
ὀλκή:	ὀ(λκή) Αμμ. 5, 3 · Αμμ. 5, 5 ·
ὄλλυμι:	ὄλεσε Πάφ. 27, 3 · ὄλληλα Πάφ. 153, 4 ·
ὀλόκληρος:	ὀλόκληρος Αμμ. 139, 11-12 ·
ὀμοίως:	ὀμ[οίως] Αμμ. 7, (α) 6 · ὀμοίως Αμμ. 110, 1 · Αμμ. 239, (β) 5 ·
ὀνηλάτης:	ὀνηλάτην Αμμ. 2, 7 ·
ὄνομα:	ὄνοματος Λεμ. 770, 25 · Λεμ. 773, 16 · Λεμ. 775, 17 · Λεμ. 776, 15 · Λεμ. 777, 19 · Λεμ. 778, 15 · Λεμ. 782, 14 · Λεμ. 784, 16 · ὄνομα Λεμ. 770, 40 · Λεμ. 772, 23 · Λεμ. 773, 28 · Λεμ. 776, 26 · Λεμ. 777, 32 · Λεμ. 778, 26 · Λεμ. 779, 28 · Λάρ. 191, 4 · ὄνόματος Λεμ. 772, 13 · ὄνοματο[ς] Λεμ. 781, 17 · [ὄν]όματα Λεμ. 782, 27 · οὔνομα Κερ. 3, 7 ·
ὀπλίτης:	ὀπλίτην Λάρ. 27, 3 ·
ὀργή:	ὀ[ρρ] γῆν Λεμ. 770, 6-7 · ὀργῆν Λεμ. 770, 17 · Λεμ. 770, 28 · Λεμ. 772, 8 · Λεμ. 773, 4 · Λεμ. 773, 18 · Λεμ. 775, 4 · Λεμ. 775, 12 · Λεμ. 775, 20 · Λεμ. 776, 4 ·

- Λεμ. 776, 10· Λεμ. 776, 17· Λεμ. 777, 5·
Λεμ. 777, 13· Λεμ. 778, 11· Λεμ. 778, 17·
Λεμ. 780, 5· Λεμ. 781, 12· Λεμ. 781, 20·
Λεμ. 782, 10· Λεμ. 784, 17· όργη[ν] **Λεμ.**
772, 1· όργην **Λεμ. 772, 15·** [όργη]ν **Λεμ.**
777, 22· όργας **Λεμ. 779, 10·** όργη[ν] **Λεμ.**
782, 17·**
- όρκίζω: όρκι[σζω] **Λεμ. 774, 18·**
 όρος: όρος **Πάφ. 118, 2· Πάφ. 154, 2·**
 όροφή: όροφήν **Αμμ. 6, 4·**
 όρῶ: όράτω **Αμμ. 139, 12·**
 όσιος: όσειν□ **Λεμ. 71, 3·** όσίων **Αβ.**
Πρ. 5, 4·
 όσιότητα: [όσ]ιότητα **Κερ. 7, 9·**
- όστών: όσσιᾶ **Πάφ. 144, 8·** ό□σιέα□ **Λευκ.**
25, 6· όσιέα **Λευκ. 51, 6·**
- ούδεις: ουδενι **Πάφ. 53, 20·** ουδεις **Πάφ.**
87, 4· Λεμ. 89, 4· Λευκ. 27, 3· Λάρ. 128,
2· Λάρ. 178, 3· ο<ύ>δει<ς> **Λεμ. 221, 4·**
 ου|δεις **Λευκ. 71, 2-3·** ου|δεις **Λάρ. 164, 3-4·**
 ουδ[ις] **Λάρ. 94, 3·** ουδεις **Λάρ. 133, 3·**
 ουδ(εις) **Λάρ. 135, 3·** [ο]υδενι **Αμμ. 135,**
3·
- ούράνιος: ουρανίων **Λεμ. 158, 5·** Ουρανίωνων
Λευκ. 51, 7· [ο]υρανίω□ν **Αμμ. 136, 3·**
- ούρανός: ουρανοῦ **Λεμ. 770, 4· Λεμ. 772,**
10· Λεμ. 773, 13· Λεμ. 775, 16· Λεμ. 776,
12· Λεμ. 777, 15· Λεμ. 778, 12· Λεμ. 781,
14· Λεμ. 782, 11· ουρανῶ **Λεμ. 770, 46·**
Λεμ. 770, 47· Λεμ. 771, 6· Λεμ. 772, 28·
Λεμ. 776, 31· Λεμ. 777, 38· Λεμ. 778, 30·
Λεμ. 778, 31· Λεμ. 782, 32· ουραν[ῶ] **Λεμ.**
773, 34· Λεμ. 779, 34· [ούρα]νῶ **Λεμ. 776,**
32· ο[υρανῶ] **Λεμ. 777, 37·**
- όφθαλμός: όφθαλμοῖς **Αμμ. 139, 11·**
 παῖς: παῖδα **Λεμ. 55, 3· Λάρ. 90, 3·**
 π□α□ι□[σιν] **Λευκ. 39, 4·** παίδων **Κερ. 9,**
14· παῖδες **Αμμ. 232, 17·**
- πανάρετος: παναρέτοι[ς] **Κερ. 5, 2·**
 πανάρετος **Κερ. 9, 8·**
- πανδάκρυτος: πανδάκρυτε **Λεμ. 770, 35· Λεμ.**
773, 24· Λεμ. 778, 22· Λεμ. 782, 22·
 πανδάκρυτ[ε] **Λεμ. 776, 22·** [πανδ]άκρυτε
Λεμ. 777, 28·
- πανώλη: πανώλης **Αμμ. 139, 19·**
 πάππος: π[άππ]ον **Λεμ. 47, 4·** πάππον **Αμμ.**
33, 7·
- παραδίδωμι: παράδοτε **Λεμ. 770, 18· Λεμ. 773,**
12· Λεμ. 775, 12· Λεμ. 778, 11· Λεμ. 780,

- 13· **Λεμ. 781**, 12· **Λεμ. 782**, 10· [πα]|ράδοτε
Λεμ. 776, 10-11·
- παραθήκη: παραθήκην **Λεμ. 770**, 39· **Λεμ. 776**, 25· **Λεμ. 777**, 31· **Λεμ. 780**, 31·
 παρ[αθήκην] **Λεμ. 772**, 22· παραθήκ[η]ν **Λεμ. 773**, 27· [παραθ]ήκην **Λεμ. 774**, 23·
 παραθή<κη>ν **Λεμ. 778**, 25· [παραθ]ήκην **Λεμ. 779**, 27· [παρα]θήκ[ην] **Λεμ. 782**, 25·
- πράξιμα: παρα[κεί]μενον **Αμμ. 30**, 6-7·
 παραλαμβάνω: παραλάβετε **Λεμ. 770**, 5· **Λεμ. 770**, 16· **Λεμ. 770**, 37· **Λεμ. 770**, 51· **Λεμ. 773**, 3· **Λεμ. 773**, 11· **Λεμ. 773**, 26· **Λεμ. 775**, 3· **Λεμ. 775**, 11· **Λεμ. 776**, 3· **Λεμ. 776**, 24· **Λεμ. 777**, 12· **Λεμ. 777**, 30· **Λεμ. 778**, 10· **Λεμ. 778**, 24· **Λεμ. 780**, 29· **Λεμ. 781**, 3· **Λεμ. 781**, 11· **Λεμ. 782**, 9· **Λεμ. 784**, 10· παρ[αλάβετε] **Λεμ. 772**, 21· **Λεμ. 777**, 4· παραλ[άβετε] **Λεμ. 774**, 6·
 παραλάβε[τε] **Λεμ. 776**, 9· **Λεμ. 778**, 34· [παραλάβετ]ε **Λεμ. 776**, 34-35· [παραλ]άβετε **Λεμ. 777**, 42· **Λεμ. 782**, 3· πα[ραλάβετε] **Λεμ. 779**, 3· παραλάβ[ετε] **Λεμ. 779**, 37·
 παραλάβ[ετε] **Λεμ. 781**, 28· **Λεμ. [πα]ραλάβετε** **Λεμ. 782**, 24· **Λεμ. 784**, 35·
 παρα[λάβετε] **Λεμ. 785**, 6·
- παρανυμφεύω: παρ[α]νυμφευσάντων **Λεμ. 145**, 3-4·
- παράτιθμι: παρατίθου[εν] **Λεμ. 773**, 27·
 παρατίθου[μεν] **Λεμ. 774**, 23· παρατίθου[με] **Λεμ. 776**, 25-26· παρα[τίθου]μεν **Λεμ. 777**, 31-32· παρατίθου[με] **Λεμ. 778**, 25· **Λεμ. 779**, 27· **Λεμ. 782**, 26· παρατίθ[ου]μεν **Λεμ. 780**, 31· πα[ρατίθου]με **Λεμ. 784**, 38·
- πάρειμι: π[α]ρίμι **Πάφ. 16**, 1·
 παρέρχομαι: παρελθέμεν **Λάρ. 81**, 1·
 παροδείτης: παροδείτα **Λευκ. 51**, 2·
 παρών: παρόντων **Πάφ. 14**, 4·
 πᾶς: πάντας **Πάφ. 53**, 10· **Λευκ. 49**, 3·
 πάσας **Πάφ. 53**, 10· πάντων **Πάφ. 53**, 21·
Λεμ. 769, 9· **Λάρ. 90**, 4· πᾶσι **Πάφ. 135**, 2·
Λάρ. 191, 5· π[άσαις] **Πάφ. 135**, 2· πᾶσιν **Πάφ. 144**, 1· **Λευκ. 26**, 4· πασῶν **Λεμ. 770**, 44· **Λεμ. 771**, 4· **Λεμ. 773**, 31· **Λεμ. 776**, 29· **Λεμ. 780**, 36· **Λεμ. 782**, 30· π[α]σῶν **Λεμ. 772**, 26· [π]ασῶν **Λεμ. 778**, 29· πάσης **Κερ. 5**, 3· πάντα **Λάρ. 29**, 7· **Αμμ. 7**, (α) 7· [π]αντὸς **Αμμ. 4**, 8· πᾶσαν **Αμμ. 7**, (α) 4· **Αμμ. 240**, (α) 4· παντὸς **Αμμ. 60**, 7·
 π[αντὸς] **Αμμ. 74**, 6· πᾶν **Αμμ. 239**, 19·
 [πασ]ῶν **Αμμ. 110**, 36·

πατήρ:	[πατρ]ὸς Πάφ. 17, 5· πατέρα Πάφ. 69, 4· Λεμ. 42, 6· Λεμ. 47, 3· Λεμ. 807, 11· Λάρ. 19, 2· Ἀμμ. 90, 3· π[ατέρα] Πάφ. 71, 3· Ἀμμ. 22, 6· πατρὶ Πάφ. 117, 7· Λευκ. 79, 3· Ἀμμ. 57, 6· πατ[ῆρ] Λεμ. 10, 4· πατήρ Λεμ. 45, 3· Λεμ. 56, 3· Λεμ. 64, 5· Ἀμμ. 232, 1· πατρὶ Λεμ. 51, 4· πατέρες Λεμ. 770, 2· πατέρων Λεμ. 770, 2· πατέρες Λεμ. 773, 1· πατέρων Λεμ. 773, 1· πατέρες Λεμ. 775, 1· Λεμ. 781, 1· πατέρων Λεμ. 775, 1· Λεμ. 781, 1· [πατ]έρων Λεμ. 785, 2· πατρὸς Λευκ. 9, 7· Κερ. 7, 11· [π]ατ[ρὶ] Ἀμμ. 60, 5· πατέρα□ Ἀμμ. 74, 5· πατρὸς] Ἀμμ. 239, 8·
πατρίς:	[πατ]ρ[ί]δ[ι(;)] Πάφ. 8, 1· πάτρης Πάφ. 16, 3· πατρίδ' Πάφ. 16, 3· πατρίδος Πάφ. 17, 5· Πάφ. 117, 7· Λεμ. 9, 2· Λεμ. 42, 6· Λεμ. 56, 3· Λεμ. 64, 5· Λάρ. 19, 2· Ἀμμ. 60, 5· πατρίδα Πάφ. 101, 8· [πατρί]δ[ο]ς□ Πάφ. 109, 2· [πατρ]ί[δ]ο[ς] Λεμ. 28, 2· [πα]τρίδος Λεμ. 31, 2-3· πατρίδος Λεμ. 51, 4· πα[τρίδ'] Λεμ. 67, 7· πατριδ[-] Λεμ. 808, 4· πατρίδι Κερ. 10, 5· Λάρ. 27, 6· πατρίδα Λάρ. 2, 3-4· πάτρην Λάρ. 81, 7· [πατ]ρίδα Ἀμμ. 28, 3· πατ[ρίδι] Ἀμμ. 69, 5· πατρίδο[ς] Ἀμμ. 232, 1·
πάτρων:	[πάτρων]α Πάφ. 73, 4· πατρώνισσαν Πάφ. 95, 4· πάτρωνι Πάφ. 2, 4· Λευκ. 77, 7· π[ά]τ[ρ]ωνι Πάφ. 7, 4· πάτρωνα Ἀμμ. 56, 7·
πατρῷος:	πατρώους Πάφ. 53, 7· πατρῶον Ἀμμ. 30, 12·
πειθαρχῶ:	πειθαρχήσειν Πάφ. 53, 12·
πειρῶ:	πειρῶ Λευκ. 28, 10·
πελεκίζω:	πεπελεκισμένοι Λεμ. 774, 17·
πέλω:	πέλει Λευκ. 26, 1·
πένθιμος:	πένθιμα Ἀμμ. 139, 30·
πενθῶ:	πενθοῦσιν Πάφ. 144, 4·
πενταετηρικός:	ἀγώνων πενταετηρικῶν Πάφ. 78, 6· [πεντα-ετ]ηρικοῦς Λάρ. 27, 4·
πενταετηρίς:	πενταετηρίδι Λάρ. 7, 5·
πένταθλον:	[πέν]ταθλον Λάρ. 27, 2·
πεντάθλους	Λάρ. 27, 4·
πεντάκις:	πεντ(άκις) Ἀμμ. 147, 1·
περίβολος:	περίβολον Λευκ. 39, 3·
περίχρυσος:	περιχρύσει Λεμ. 1, 8·
πικρός:	πικρᾶς Ἀμμ. 121, 4· πικρὰ Ἀμμ. 121, 12· Ἀμμ. 139, 27·
πίνω:	πίοντες Πάφ. 41, 1·

- πλωτός: πλωτὰ **Ἀμμ.** 139, 24·
- πνεῦμα: πνεύματα **Λεμ.** 769, 3-4·
- ποικίλος: ποικίλε **Λεμ.** 602, 3·
- ποιῶ: ἐποίει **Πάφ.** 42, 1· **Λάρ.** 192, 3·
- ποιήσατε **Λεμ.** 770, 34· **Λεμ.** 772, 19· **Λεμ.** 775, 5· **Λεμ.** 776, 4· **Λεμ.** 776, 22· **Λεμ.** 777, 27· **Λεμ.** 778, 5· **Λεμ.** 779, 22· **Λεμ.** 782, 21· **Λεμ.** 784, 23· [ποι|ή]σετε **Λεμ.** 770, 7-8· ποιήσετε **Λεμ.** 773, 5· ποιήσαιτε **Λεμ.** 773, 23· [ποιή]σατε **Λεμ.** 775, 25· ποιή[σατε] **Λεμ.** 778, 21· ποιήσα[τε] **Λεμ.** 779, 5· ποιήσα[τε] **Λεμ.** 781, 25· ποιεῖ **Λεμ.** 747, 4· [έ]π[ό]ησε **Ἀμμ.** 37, 5· ποιῶν **Ἀμμ.** 139, 16· **Ἀμμ.** 139, 17· ποιεῖτε **Ἀμμ.** 144, 4· ἐποίησεν **Λεμ.** 149, 4-5· ἐποίησε **Λεμ.** 157, 3· ἐποιήσατο **Κερ.** 1, (β) 15· ἐποίουν **Ἀμμ.** 167, (β) 2·
- πόλις: πόλεων **Πάφ.** 14, 4· **Πάφ.** 71, 5· **Πάφ.** 108, 10· **Πάφ.** 117, 15· πόλις **Πάφ.** 72, 2· **Λεμ.** 35, 2· **Λεμ.** 39, 6· **Λεμ.** 51, 4· **Λεμ.** 135, 4· **Λεμ.** 137, (γ) 1· **Λευκ.** 31, 7· **Λάρ.** 1, 1· **Λάρ.** 3, 1· **Λάρ.** 4, 1· **Λάρ.** 12, 1· **Λάρ.** 13, 1· **Λάρ.** 14, 1· **Λάρ.** 16, 1· **Λάρ.** 18, 1· **Λάρ.** 19, 2· **Λάρ.** 20, 1· **Ἀμμ.** 13, 1· **Ἀμμ.** 19, 1· **Ἀμμ.** 20, 1· **Ἀμμ.** 48, 3· **Ἀμμ.** 56, 7· **Ἀμμ.** 235, 6· πό[λεων] **Πάφ.** 152, 12-13· πόλ[ιν] **Λεμ.** 7, 4· [π]όλ[ε]ω[ς] **Λεμ.** 11, 4· [πόλ]ις **Λεμ.** 27, 1· [πό]λ[ε]ω[ς] **Λεμ.** 27, 3· [π]όλις **Λεμ.** 30, 3· πό[λεω]ς **Λεμ.** 37, 2· πό[λι]ς **Λεμ.** 42, 6· πόλεω[ς] **Λευκ.** 39, 5· **Κερ.** 7, 10· **Λάρ.** 8, 3· **Λάρ.** 8, 4· **Λάρ.** 8, 5· **Λάρ.** 38, 3· πόλει **Λευκ.** 46, 4· **Κερ.** 6, 6· **Ἀμμ.** 94, 1· πόλ[ις] **Λάρ.** 23, 1· π[ό]λει **Ἀμμ.** 4, 4· π[ό]λις (;) **Ἀμμ.** 18, 3· πόλιν **Ἀμμ.** 24, 2· πό[λις] **Ἀμμ.** 126, 1· πτόλις **Ἀμμ.** 136, 1· πόλεω[ς] **Ἀβ. Πρ.** 2, 3·
- πολίτης: πολε[ι]τῶν **Λεμ.** 59, 7·
- πολιτικός: πολιτικὸν **Ἀμμ.** 233, 2·
- πολυάνδριος: πολυάνδριοι **Λεμ.** 770, 30-31· πολυάνδριοι **Λεμ.** 773, 20· **Λεμ.** 774, 17· **Λεμ.** 778, 19· πολ[υ]άνδριοι **Λεμ.** 775, 21-22· πολυανδρίου **Λεμ.** 776, 19· πολυάνδρι[οι] **Λεμ.** 777, 23· [πολυάνδρι]οι **Λεμ.** 779, 19· [πολυά]νδριοι **Λεμ.** 780, 22-23· πολυ|άνδριοι **Λεμ.** 781, 21-22· πολυάν[δριοι] **Λεμ.** 782, 18·
- πολυκηδεύς: πολυκηδέα **Λεμ.** 770, 4· **Λεμ.** 775, 3· **Λεμ.** 777, 3· **Λεμ.** 778, 3· **Λεμ.** 780, 3·

- Λεμ. 781, 3·** [πολυκη]δέα **Λεμ. 779, 3·**
 [πολυκηδ]έα **Λεμ. 785, 4·**
- πολύς: πλείστην **Λεμ. 142, 4·**
 πολυτελῶς: [πολυτ]ελῶς **Κερ. 7, 16·**
 πόρος: πόρων **Πάφ. 14, 9·**
 ποτήριον: ποτήρια **Λευκ. 49, 8·**
 ποῦς: ποσὶν **Ἀμμ. 139, 10·**
 πράγμα: πράγματι **Λεμ. 770, 30· Λεμ. 772,**
16· Λεμ. 776, 18· Λεμ. 780, 22· Λεμ. 782,
18· πράγ[ματι] **Λεμ. 773, 19·** πρ[άγματι]ι
Λεμ. 775, 21· [πρά]γματι **Λεμ. 777, 23·**
 π[ρ]άγματι **Λεμ. 778, 18·** πράγματι[ι] **Λεμ.**
779, 18· πρ[ά]γματι **Λεμ. 781, 21·**
- πράξιμος: πράξιμα **Ἀμμ. 139, 22·**
- πρεσβευτής: [πρεσβ]ε[υ]τῆ **Πάφ. 6, 2·**
 π[ρεσβευτῆ]ι **Πάφ. 6, 4·** πρεσβευτήν **Λεμ.**
17, 4· Λεμ. 17, 4· πρεσβ[ευ]τ[ο]ῦ **Λεμ.**
19, 3-4· πρεσβευτῆ[ς] **Λεμ. 67, 1·**
 πρεσβευτῆς **Κερ. 1, (α) 9·** πρεσβευτοῦ **Κερ.**
9, 4·
- πρεσβεύω: πρεσβεύ|σαντα **Λάρ. 6, 6-7·**
 πρεσβεύσαντα **Λάρ. 38, 3·** [πρ]εσβεύσαντα
Ἀμμ. 30, 9·
- προαίρεσις: προαίρ[εσις (;)] **Πάφ. 3, 2·**
 προγράψω: προγεγραμμένον **Λεμ. 770, 22·**
Λεμ. 773, 14· Λεμ. 776, 13· Λεμ. 777, 17·
Λεμ. 778, 13· προγεγ[ραμ]|μένον **Λεμ. 775,**
15-16· προγεγραμμ[ένους] **Λεμ. 779, 13·**
 [προ|γε]γραμμένον **Λεμ. 780, 15-16·**
 [προ]γεγραμμένον **Λεμ. 781, 15·**
 προ|γεγραμμένους **Λεμ. 782, 12-13·**
 προ[γ]ε[γραμμένους] **Λεμ. 784, 14·**
 προ|[γε]γραμμένη] **Ἀμμ. 239, 19-20·**
 προγεγραμ[μ]ένων] **Ἀμμ. 240, (β) 10·**
- πρόγονος: προγ[όν]ο[υ] **Λάρ. 203, 4·**
 προγ[ονο-] **Ἀμμ. 50, 2·**
- πρόεδρος: προέδρους **Ἀμμ. 4, 9·**
 προεσμενής: προεσμενῆς **Λευκ. 28, 17·**
 προῖκα: προῖκα **Λάρ. 6, 6· Λάρ. 38, 4·**
Λάρ. 38, 6· Ἀμμ. 19, 3· Ἀμμ. 80, 4·
- προλείπω: προλιπών **Κερ. 3, 4·**
 προνοητεύω: [προ|νοητ]εύσαντα **Ἀμμ. 70, 2-3·**
 [π]ρονοη-τεύσαντα **Ἀμμ. 69, 4·**
- προνοητής: προνοητοῦ **Λεμ. 17, 6·** προνο[η]τοῦ
Ἀμμ. 235, 7-8·
- πρόνοια: προνοία **Λεμ. 73, 4·** πρ[ονοίας]
Κερ. 7, 11·
- προνοῶ: προνοηθῆς **Ἀβ. Πρ. 4, 2·**
 προσέρχομαι: προσελεύσε|ται **Ἀμμ. 139, 4-5·**

προσκρίνω:	[προσκε]κριμ[ένων] Λεμ. 8, 1
προσκεκρι-μένων Λεμ. 51, 5
πρόσοδος:	προσό[δου] Πάφ. 71, 5 · π[ροσ]όδων
Αμμ. 4, 14 · πρόσ[οδος] Αμμ. 7, (α) 3
πρόσοδον Αμμ. 7, (α) 4
προσπαράκειμαι:	προσπαρακεί[μενον] Λεμ. 9, 4
πρόσωπον:	[πρό σ]ω[πον] Λευκ. 76, 8-9
πρόπυλον:	προπύλου Λεμ. 64, 10
πρόσοδον:	προσόδων Λάρ. 28, 5
προσιότης:	προσιότων Πάφ. 82, 6
προ[σιότην] Λεμ. 4, 3-4
προσδέχομαι:	προσδέξοισθε Αμμ. 139, 34
πρώρος:	πρ[όωρον] Πάφ. 153, 4
πρυτανείον:	πρυτανείου Λεμ. 1, 12
πρώτος:	πρώτοι Πάφ. 41, 1 · πρώτως Πάφ. 78, 5 · πρώτα Λευκ. 28, 9 · πρώτῳ Κερ. 1, (β) 15 · πρῶ[τον] Λάρ. 7, 6 · πρώ[τας] Λάρ. 27, 2 · πρῶτον Αμμ. 13, 3
πύλη:	πύλας Λεμ. 770, 26 · Λεμ. 772, 14 · Λεμ. 773, 17 · Λεμ. 775, 18 · Λεμ. 776, 16 · Λεμ. 777, 20 · Λεμ. 778, 16 · Λεμ. 784, 17 · πύλα[ς] Λεμ. 781, 18 · πύ[λ]ας Λεμ. 782, 15
πυλών:	πυλώνος Λεμ. 770, 19 · Λεμ. 775, 13 · Λεμ. 776, 11 · Λεμ. 778, 12 · Λεμ. 781, 13 · Λεμ. 782, 11 · πυλώνο[ς] Λεμ. 773, 12
πωλικός:	πωλικόν Λάρ. 27, 3
Ῥαββί:	Ῥαββὶ Κερ. 15, 1
ῤαψωδι[-]:	[ῤα]ψ[ω]δ[ι] Αμμ. 230, 3
ῤεῖθρον:	ῤεῖθρο[ις] Λευκ. 28, 10
ῤηπίζω:	ῤηπιζόμενος Αμμ. 139, 35-36
ῤησίχθων:	[ῤη]σίχθων Λεμ. 770, 21
ῤη[σι] χθόνης Λεμ. 770, 31-32 · ῤησίχθων[ν] Λεμ. 771, 13 · ῤησιχθόνης Λεμ. 772, 17
Λεμ. 773, 21 · Λεμ. 776, 20 · Λεμ. 776, 24
Λεμ. 778, 19 · Λεμ. 782, 19 · Λεμ. 784, 21
ῤησίχθω[ν] Λεμ. 773, 13 · Λεμ. 775, 14
ῤησιχθόν[ης] Λεμ. 775, 22 · ῤησίχθων Λεμ. 776, 12 · Λεμ. 777, 16 · Λεμ. 778, 13
ῤη[σίχθων] Λεμ. 779, 12 · [ῤησι] χθόνης Λεμ. 780, 23-24 · [ῤησί]χθων Λεμ. 781, 14
ῤησιχθόνη[ς] Λεμ. 781, 23 · ῤησίχ<θ>ων Λεμ. 782, 12 · [ῤησίχθω]ν Λεμ. 784, 37
ῤόδινος:	ῤόδινοις Λάρ. 80, 3
Σεβαστή:	Σεβ[α]στιῆς Πάφ. 7, 3 · Σεβαστή Πάφ. 14, 3 · Πάφ. 100, 1 · Πάφ. 152, 11
Σεβ(αστή) Πάφ. 20, 2 · Πάφ. 117, 14
Σεβαστιῆς Πάφ. 55, 3 · Πάφ. 80, 4
Σεβαστή[ν] Πάφ. 59, 1 · [Σεβαστ]ῆ Πάφ. 71,

	4· [Σεβαστή]ς Πάφ. 76, 3· Σεβαστήι Πάφ. 78, 5· [Σ]εβαστήης Πάφ. 79, 4· Σεβαστή[ν] Λεμ. 40, 1· Σεβαστήν Λάρ. 28, 1· [Σε β]αστήης Άμμ. 56, 4-5·
σέβομαι :	σεβάσσεσθαι Πάφ. 53, 13·
σελίς :	σελίδεσσιν Λάρ. 64, 5·
σεμνός :	σεμνή Λευκ. 84, 2· σεμνὲ Λάρ. 122, 3· σεμνὸν Λάρ. 166, 1· Λάρ. 167, 6·
σεμνότης :	[σε]μνότητος χάριν Λάρ. 27, 7·
σῆμα :	σῆμα Λευκ. 26, 1·
σθεναρός :	σθεναρῶν Πάφ. 103, 3·
σινδών :	σιν δόνι Λάρ. 63, 3-4·
σῖτος :	σείτου Λεμ. 17, 3· [σί]των Λευκ. 15, 6·
σκηνικός :	σκη[νικόν] Άμμ. 44, 2·
σκυλεύω :	σκυλεύσει Άμμ. 139, 6·
σοφός :	σ[οφός] Λευκ. 28, 11·
σπέρνω :	σπεύρας Πάφ. 144, 3·
	σπ[ε]ίρασιν Άμμ. 121, 12·
σπεύδω :	σπεύσης Λάρ. 64, 1·
σπόριμος :	σπόριμα Άμμ. 139, 25· Άμμ. 239, 5·
	[σπ]ο[υ]δὴν Κερ. 7, 9·
σπουδή :	στάσιμον Άμμ. 139, 13·
στάσιμος :	στατιῶνας Άμμ. 9, 5·
στατιών :	στενακτὰ Λεμ. 772, 11· Λεμ. 773, 14· Λεμ. 775, 15· Λεμ. 776, 13· στενα[κτὰ] Λεμ. 778, 13· [στ]ενακτὰ Λεμ. 779, 13· Λεμ. 781, 15· στεναικτὰ Λεμ. 782, 12· [σ]τενακτὰ Λεμ. 784, 14·
στενακτός :	στεφανεῖται Λάρ. 21, 2·
στεφανίτης :	στε[φάνωι] Λεμ. 1, 5· [στεφ]άνωι Λεμ. 4, 7· στεφάνοις Λάρ. 63, 2·
στέφανος :	στ[εφανῶσαι] Λεμ. 1, 3·
στεφανώνω :	στεφανῶσαι Λεμ. 4, 4·
στήλη :	στή[λην] Λεμ. 1, 9· στή[λην] Λεμ. 3, 7· στήλην Λεμ. 4, 12· στηλ[ῶν] Λεμ. 146, 8· σ[τήλη] Κερ. 5, 5·
στοά :	στοὰς Λεμ. 158, 6· στοὰς Λάρ. 29, 6·
	στοναχαῖσιν Κερ. 3, 6· στε ναχὰς Άμμ. 141, 6-7·
στοναχή :	στρατηγόν Πάφ. 72, 4·
στρατηγός :	[στρατ]ήγωι 15, 5· στρατηγὸς Άμμ. 139, 3·
στρατηγῶ :	στρατηγῆ[σ]αντος Πάφ. 2, 2·
στρατηγοῦ :	στρατηγοῦ[ντ]ος Άμμ. 4, 4·
συγκαθιερώνω :	συνκαθιεροῦντος Κερ. 9, 12·
συγκλητικός :	συνκλητικόν Πάφ. 66, 2·
Σύγκλητος :	Συ[γκλήτ]ου Λάρ. 8, 2·
συγχωρῶ :	συνεχώρησεν Λεμ. 64, 13·

σῦκον:	[σ]ῦκα Αμμ. 1 , (α) 6· σῦκα Αμμ. 1 , (β) 8·
σύμβιος:	σύμβι[ος] Λεμ. 43 , 5· συμβίου Λευκ. 25 , 2·
σύμβουλος:	συ[ν]βούλοισι[ς] Λευκ. 28 , 7·
συμπίπτω:	συμπεσο[ῦσαν] Αμμ. 6 , 5·
συνθάπτω:	συνταφέντων Αμμ. 139 , 5·
συνθραύω:	συνθραύσας Πάφ. 27 , 3·
σύνθρονος:	σύνθ[ρο]νοι Λεμ. 782 , 37·
σύντροφος:	σύν τροφος Αβ. Πρ. 12 , 3-4·
σῶμα:	σῶμα τα Λευκ. 16 , 2-3· σῶμα Λευκ. 51 , 3·
σωτήρ:	σωτήρας Πάφ. 53 , 4· σωτήρα Πάφ. 80 , 5· Κερ. 12 , 5· σ[ω]τ[η]ρ[η]ς [ἥρος (;)] Λεμ. 134 , 2· σωτήρι Αμμ. 57 , 6· Αμμ. 60 , 6· Αμμ. 88 , 4· σ[ω]τ[η]ρ[η]ς [ι] Αμμ. 59 , 5· [σ]ω τήρι Αμμ. 224 , 5· σω τήρα Αμμ. 234 , 3-4·
σωτηρία:	σωτηρίας Πάφ. 61 , 5· [σ]ωτηρίας Λευκ. 11 , 4·
σωφροσύνη:	σωφροσύνης ἔνεκεν Πάφ. 106 , 3· σωφροσύνης Λευκ. 26 , 2· σωφροσύνην Λάρ. 166 , 3·
σώφρων:	σώφρων Πάφ. 28 , 3·
σ[ώ]φρω[- -]:	Λεμ. 85 , 3·
ταγή:	ταγαῖ[ς] Λεμ. 67 , 14·
τάλας:	τάλας Πάφ. 27 , 5·
ταμίας:	ταμ[ί]ου Πάφ. 77 , 2· ταμίου Πάφ. 82 , 8· ταμίας Πάφ. 119 , 2· Λάρ. 1 , 3· [ταμί] ας Πάφ. 143 , 2-3· ταμία Λεμ. 19 , 2· [ταμ] ίαι Λευκ. 6 , 3-4· ταμ(ίου) Λευκ. 8 , 8· ταμίαι Κερ. 9 , 4·, ταμ[ί]α Αμμ. 54 , 2· ταμίαν Αμμ. 56 , 6·
τάσσω:	τεταγμένον Λεμ. 770 , 20· Λεμ. 772 , 10· Λεμ. 773 , 13· Λεμ. 776 , 12· Λεμ. 779 , 12· Λεμ. 784 , 13· [τ]εταγμ[έ]νον Λεμ. 775 , 14· τεταγμένο[ν] Λεμ. 777 , 15· [τετα] γμένον Λεμ. 778 , 12-13· [τεταγμ]έ[νο]ν Λεμ. 781 , 14· τεταγμένο[ν] Λεμ. 782 , 11·
ταφή:	ταφῆς Λεμ. 770 , 31· Λεμ. 772 , 17· Λεμ. 773 , 21· Λεμ. 774 , 18· Λεμ. 775 , 22· Λεμ. 776 , 20· Λεμ. 777 , 24· Λεμ. 778 , 19· Λεμ. 782 , 19· τα[φ]ῆς Λεμ. 780 , 23· [ταφ]ῆς Λεμ. 784 , 21· [ταφ]ῆ[ς] Λεμ. 785 , 5·
τάφος:	τάφων Λεμ. 771 , 5· τάβων Λεμ. 773 , 32· Λεμ. 773 , 30· Λεμ. 777 , 37· Λεμ. 779 , 32· Λεμ. 780 , 37· τάφοισι Αμμ. 121 , 11· τάφον Αμμ. 139 , 1·

τειχος:	τείχη Κερ. 6, 1.
τέκνον:	τέκνα Πάφ. 62, 2. τέκνον Πάφ. 144, 1. Αμμ. 139, 14. τέκνων Λεμ. 151, 3-4. τέκν[ου] Λεμ. 177, 1.
τελειώνω:	[τελιώ σ]ουσιν Λεμ. 770, 41-42. τελιώσουσιν Λεμ. 773, 30. Λεμ. 776, 28. Λεμ. 778, 27. Λεμ. 780, 34. Λεμ. 782, 28. Λεμ. 784, 29. [τελιώ]σουσιν Λεμ. 777, 34. τελι[ώσουσιν] Λεμ. 779, 29. [τελε]ιώσας Κερ. 7, 17.
τελευτιῶ:	τε λευτήσας Αμμ. 139, 31-32.
τέλος:	τέλος Λευκ. 26, 3. Λάρ. 122, 1.
τελῶ:	[τε] λουμένας Λεμ. 142, 1-2.
τέμενος:	τεμένει Λεμ. 35, 4. τεμένι Αβ. Πρ. 3, 2.
τεσσαρακαιδεκάτη:	τε[σσαρακαιδεκάτης] Πάφ. 6, 3.
τέταρτον:	τέταρτον Λεμ. 16, 3.
τετράκις:	τετράκις Λάρ. 8, 3.
τεύχω:	τεύχ[ε]□□□ Αβ. Πρ. 2, 6. τεύξας Αβ. Πρ. 3, 2.
τεχνάρχη:	τεχνάρχη Αμμ. 108, 2.
τέχνη:	τέχναις□ Λάρ. 167, 3.
τίθημι:	θε□[ί]σα Πάφ. 16, 1. θῆκεν Πάφ. 27, 6. θέτε Λάρ. 80, 6.
τίκτω:	τεκοῦ σα Πάφ. 144, 3-4. ἔτεκεν Λεμ. 785, 8. Λεμ. 769, 12. ἔ{σ}τεκεν Λεμ. 785, 9. ἔτεκε□ν Λεμ. 769, 14.
τιμή:	τιμῆς χάριν Πάφ. 6, 8. Λεμ. 19, 5. Αμμ. 56, 8. Αμμ. 233, 8. Αμμ. 234, 4. τ[ιμῆς χάριν] Πάφ. 75, 4. τιμῆς χάριν Πάφ. 85, 4-5. τ□ιμῆς χάριν Λεμ. 15, 2. τιμ[ῆς] [χάριν] Λεμ. 36, 6-7. τειμῆν Λεμ. 235, 2. τειμῆς [χάριν] Λευκ. 5, 6. τιμῆς χάριν Κερ. 2, 5-6. τ□□□[ῆς χάριν] Κερ. 13, 3. τιμῆς χ[άρι]ν Λάρ. 11, 6. τει[μῆς χάριν] Λάρ. 13, 4. τειμῆς χάριν Λάρ. 21, 5. Λάρ. 24, 3. τειμῆς χάρ[ιν] Αμμ. 14, 6. τιμ□[ῆς χάριν] Αμμ. 40, 5. τιμῆς χάρ[ιν] Αμμ. 42, 9. τ□ε□ιμῆς χάριν Αβ. Πρ. 2, 2.
τιμητεύω:	τιμητεύσας Λευκ. 39, 9. τιμητεύσαντος Λάρ. 16, 3. τιμητεύσα[ς] Αμμ. 23, 5.
τιμίως:	τειμῖω□[ς] Αβ. Πρ. 2, 13.
τιμῶ:	[τι]μ□ώμενο[ι (;)] Αμμ. 8, (β) + (γ) 14.
τοκεύς:	τοκέων Πάφ. 27, 2.
τόκος:	τόκωι Λεμ. 117, 1.

- τόπος: τόπωι **Λεμ. 4, 9**· τόπος **Λεμ. 790, 2**· τόπον **Αμμ. 139, 7**· **Αμμ. 139, 32**· τ[όπω] **Αβ. Πρ. 2, 10**·
- τραπεζίτης: τραπεζίτην **Λεμ. 774, 9**· τραπεζίτης **Λεμ. 774, 12**· τραπεζ[ίτου] **Λεμ. 774, 16**· τραπεζ[ίτην] **Λεμ. 774, 22**·
- τρέφω: ἐθρέψατο **Λεμ. 67, 10**·
- τριάδα: τριάδας **Λάρ. 27, 2**·
- τριβοῦνος: τρι|βοῦνον **Πάφ. 66, 2-3**·
- τριώνυμος: τριωνύμφ **Λεμ. 770, 41**· **Λεμ. 772, 24**· **Λεμ. 773, 29**· **Λεμ. 777, 33**· **Λεμ. 778, 27**· [τριων]ύμφ **Λεμ. 771, 1**· [τρι]ωνύμφ **Λεμ. 779, 29**·
- τρόπαιον: τρόπαιον **Πάφ. 106, 1**·
- τροῦλλαι: τροῦλλαι **Αμμ. 5, 6**·
- τροφεύς: τροφεύς **Αμμ. 40, 5**·
- τρυφερός: τρυφερᾶ **Λάρ. 80, 5**·
- τροχάδην: τροχάδην **Λευκ. 51, 1**·
- τυγχάνω: ἔτυχε **Λεμ. 142, 3**· τύχοι **Λάρ. 125, 3**· **Λάρ. 125, 6**· **Λάρ. 125, 8**·
- τύμβος: [τ]ύμ[μ]β[μ]β[μ]φ[μ] (;) **Πάφ. 26, 7**· τύμβε **Λεμ. 773, 24**· **Λεμ. 776, 22**· τύμβε **Λεμ. 777, 27**· **Λεμ. 778, 22**· τύ[ν]β[ε] **Λεμ. 782, 21-22**·
- τύραννος: τύραννος **Αμμ. 139, 2**·
- Τυχαῖον: Τυχαίου **Πάφ. 101, 5**·
- τύχη: τύχαι **Λεμ. 769, 9**· τύχας **Αμμ. 121, 2**·
- υγεία: υγία **Πάφ. 112, (α) 1**· υγίας **Λεμ. 789, 2**·
- υγιαίνω: υγιένω<ν> **Πάφ. 38, 1**·
- ὑδωρ: ὑδά[των] **Λεμ. 7, 3**· ὑδωρ **Κερ. 1, (α) 11**·
- υιοθεσία: [υ(ί)οθ]ε[σ]ίαν (;) **Λεμ. 323, 3**·
- υιός: υιδόν **Πάφ. 5, 3**· **Πάφ. 61, 2**· **Πάφ. 80, 2**· **Πάφ. 81, 2**· **Πάφ. 83, (β) 3**· **Πάφ. 89, 6**· **Πάφ. 93, 4**· **Πάφ. 96, 6**· **Πάφ. 97, 3**· **Πάφ. 122, 3**· **Πάφ. 131, 3**· **Λεμ. 16, 2**· **Λεμ. 25, 5**· **Λεμ. 38, 4**· **Λεμ. 770, 16**· **Λεμ. 199, 2**· **Κερ. 2, 2**· **Κερ. 12, 2**· **Κερ. 13, 1**· **Λάρ. 8, 3**· **Λάρ. 10, 2**· **Λάρ. 16, 1**· **Λάρ. 38, 2**· **Αμμ. 40, 3**· **Αμμ. 48, 2**· υιδόν **Πάφ. 4, 7**· υιδόν[ι] **Πάφ. 7, 1**· υιδι **Πάφ. 20, 1**· **Λεμ. 144, 2**· **Κερ. 9, 1**· ὑδόν **Πάφ. 53, 14**· **Πάφ. 85, 4**· υιδι **Πάφ. 53, 18**· υοῖ[ς] **Πάφ. 53, 19**· υιοῦ **Πάφ. 59, 3**· **Πάφ. 62, 1**· **Πάφ. 81, 4**· **Πάφ. 132, 4**· **Πάφ. 134, 3**· **Κερ. 9, 13**· **Αμμ. 122, 1**· **Αμμ. 147, 2**· **Αμμ. 205, 1**· ὑδόν **Πάφ. 85, 4**· υιδ **Πάφ. 108, 6**· **Πάφ. 117, 2**· **Πάφ. 117, 9**· **Πάφ. 152, 5**· **Λευκ. 29, 7**·

- Λευκ. 31, 5· Λευκ. 80, 2· Λευκ. 87, 2·
 Αμμ. 57, 2· Αμμ. 59, 2·** **σι|οῦ Πάφ. 121, 5-6·** **<σ>ιδὸν Πάφ. 129, 6·** **σιούς Λεμ. 4, 5·** **σιδς Λεμ. 9, 1· Λεμ. 36, 3· Λεμ. 56, 5·** **Λεμ. 64, 1· Λάρ. 22, 2· Λάρ. 30, 4· Αμμ. 7, (β) + (γ) 4· Αμμ. 37, 4· Αβ. Πρ. 37, 5·** **σι[ός] Λεμ. 20, 3· σ□ι□δ[ν] Λεμ. 27, 3·** **σι□[όν] Λεμ. 43, 7· [σι]οὶ Λεμ. 423, 3·** **σιἔ Λεμ. 510, 3· Αβ. Πρ. 32, 2· ὑειδὸν Λεμ. 747, 4·** **σι<ῶ> Λευκ. 29, 1· [σι]όν Λάρ. 5, 2·** **σιοὶ Λάρ. 8, 6· σ□[ιδ]ν□ Αμμ. 39, 2·** **σ[ι]ῶ□ Αμμ. 58, 2· σ[ιός] Αμμ. 61, 1·** **σιδ□[ν] Αμμ. 75, 2· σιδῶν Αμμ. 85, 5· Αμμ. 86, 5·**
- σιωνός:** **ὑω□νδ[ν] Πάφ. 63, 4· [σιωνδ]ν Πάφ. 81, 3·** **σιωνῶι Πάφ. 82, 2· σιωνδὸν Πάφ. 90, 12·** **Κερ. 12, 2· Κερ. 13, 1· σιωνῶ Πάφ. 108, 2·** **Πάφ. 117, 3· Πάφ. 152, 6· Αμμ. 57, 2·** **Αμμ. 60, 3· ὑω□νδ[ν] Πάφ. 63, 4·** **[σιω]ν□ῶ Λευκ. 29, 2· [σιω]νῶ Αμμ. 59, 3·**
- ὑμήλικος:** **ὑμήλικας Πάφ. 144, 6·**
- ὑπάγω:** **ὑπάγεις Λεμ. 111, 2·**
- ὑπακούω:** **ὑπακ□ούσεσθαι Πάφ. 53, 11·**
- ὑπάτη:** **ὑπάτη Πάφ. 103, 3·**
- ὑπατική:** **ὑπατικῆν Πάφ. 102, 3· ὑπα|[τικ]ήν Λεμ. 26, 4-5·**
- ὑπατικός:** **ὑπατι□κ□οῦ Κερ. 6, 4·**
- ὑπατος:** **ὑπάτων Πάφ. 103, 3· ὑπάτω Πάφ. 108, 5·** **Πάφ. 117, 7· Λευκ. 29, 5· ὑπατος Λεμ. 56, 3·** **Λεμ. 64, 4· ὑπατον Λάρ. 19, 2·** **Αμμ. 22, 4· ὑπάτωι Αμμ. 57, 4· ὑπά[τω] Αμμ. 60, 5·** **ὑπάτ[ω] Αμμ. 88, 3·**
- ὑπερέχω:** **ὑ[περ|έχον] Αβ. Πρ. 1, 13-14·**
- ὑπερφυῆς:** **ὑπερφυ[εστάτοις (:)] Αμμ. 144, 3·**
- ὑπνος:** **ὑπνον Λευκ. 12, 2·**
- ὑπόγειος:** **ὑ[πό]|γιον Λεμ. 770, 43-44·** **ὑπόγιον Λεμ. 776, 29· Λεμ. 777, 35· Λεμ. 778, 28·** **Λεμ. 780, 36· [ὑπόγ]ιον Λεμ. 779, 31·**
- ὑποκισθίς:** **ὑ□π□ο□χιστίδος Πάφ. 37, 1·**
- ὑπόσχεσις:** **ἐξ ὑποσχέσεως Λεμ. 30, 3-4·** **ὑποσχέσεω[ς] Λεμ. 59, 6·**
- ὑποχείριος:** **ὑποχίριος Λεμ. 769, 12·**
- ὑποχθόνιος:** **ὑποχθόνιοι Λεμ. 770, 36· Λεμ. 773, 25·** **Λεμ. 776, 23· Λεμ. 778, 23· Λεμ. 780, 28·** **ὑπ[ο]χθόνιοι Λεμ. 777, 29·** **ὑποχθόνιο[ι] Λεμ. 781, 27· ὑποχθόνι[ο]ι Λεμ. 782, 23·** **ὑποχθονίους Κερ. 3, 3·**

φαίνομαι:	φανέντα Λάρ. 167, 5.
φέγγος:	φένγος Λευκ. 26, 1.
φειδιακός:	φειδιακὴν Πάφ. 16, 4.
φέρω:	φέρονται Πάφ. 27, 2. φέροντος
Λεμ. 64, 9. φέρεσθε Λεμ. 785, 5.
φεύγω:	φυγεῖν Λευκ. 26, 4.
φθίνω:	φθιμένοις Λευκ. 51, 8. Λάρ. 122, 4. Λάρ. 166, 4.
φθονῶ:	φθονεῖ Ἀμμ. 121, 14.
φιάλη:	φιά(λαι) Ἀμμ. 5, 3. φιά(λη) Ἀμμ. 5, 5.
φιλαγαθία:	[φιλαγα]θίας χάριν Ἀμμ. 21, 3.
φιλανθρωπία:	φι[λαν] θρωπίας χάριν Λεμ. 30, 2-3.
φίλημα:	[φ]ίλημ[α] Λεμ. 85, 2.
φιλοδοξία:	[φι] λοδοξίας Λεμ. 142, 6-7.
φιλοδοξίας:	Κερ. 7, 13.
φιλοδοξῶ:	φιλοδοξοῦσιν Λεμ. 1, 11.
φιλόκαισαρ:	φιλόκαισαρ Κερ. 9, 5. Κερ. 9, 12. φιλοκαίσαρος Κερ. 9, 11. Κερ. 9, 13. φιλοκαίσαρα Ἀμμ. 233, 1-2.
φιλόμουσος:	φιλόμουσο[ος] Πάφ. 103, 2.
φιλόπατρις:	φιλόπατρις Κερ. 9, 7. φιλόπατριν Λάρ. 8, 2. Λάρ. 18, 2. Λάρ. 21, 4. Λάρ. 23, 4. Ἀμμ. 233, 6.
φιλοπονία:	φιλοπονίας Λάρ. 27, 5.
φίλος:	φίλον Πάφ. 53, 16. Λάρ. 167, 2. Ἀμμ. 30, 12. φίλοις Λευκ. 28, 14. φίλε Λευκ. 51, 1.
φιλόσοφος:	φιλόσοφο[ν] Πάφ. 76, 3.
φιλοστοργία:	φι[λοστοργίας] χάριν] Πάφ. 69, 4.
φιλοτιμία:	φιλοτιμίας [χάριν] Πάφ. 69, 3. Πάφ. 101, 7. φιλοτιμεία) Πάφ. 123, 2. φιλοτι[μίας] Λευκ. 46, 2-3. φιλοτιμίαν Λάρ. 2, 4.
φιλῶ:	[φιλοῦσ]α Πάφ. 143, 3-4.
φιμός:	φιμόν Λεμ. 785, 14.
φιμῶ:	φιμώσουσιν Λεμ. 770, 42. Λεμ. 771, 2. Λεμ. 773, 30. Λεμ. 776, 28. Λεμ. 777, 34. Λεμ. 778, 27. φιμώσατε Λεμ. 774, 29. φιμώσου[σιν] Λεμ. 780, 34. φιμώσο[υσιν] Λεμ. 782, 28. Λεμ. 784, 29. φιμώσονται Λεμ. 769, 13. φιμωθήτω Λεμ. 769, 16.
φιμωτική:	φιμωτικὴν Λεμ. 770, 39. Λεμ. 776, 26. Λεμ. 778, 25. Λεμ. 781, 30. Λεμ. 782, 26. [φι]μωτικὴν Λεμ. 773, 28. [φι]μωτικ[ὴν] Λεμ. 774, 23. [φιμω]τικὴν

	Λεμ. 777, 32· Λεμ. 784, 27· φιμωτική[ν]
Λεμ. 779, 27·
φιμωτικός:	φιμωτι[κοῦ] Λεμ. 770, 22·
φιμωτικοῦ Λεμ. 773, 14· Λεμ. 775, 16· Λεμ. 778, 14· Λεμ. 782, 13· φιμω τικοῦ Λεμ. 776, 13-14· φιμωτι[κοῦ] Λεμ. 777, 17·
φιμωτ[ικοῦ] Λεμ. 780, 16· φιμω[τικοῦ] Λεμ. 781, 16· φιμωτικὸν Λεμ. 769, 11·
Φλαουία:	Φλ(αουία) Πάφ. 14, 4· Πάφ. 20, 2· Πάφ. 22, 5· Πάφ. 108, 10· Πάφ. 117, 14·
Φλ<α>υία Πάφ. 71, 4· Φλα(ουία) Πάφ. 152, 11·
φροντίζω:	φροντ[ίζει] Λευκ. 3, 3·
φρονῶ:	φρονή[σῆ] Αμμ. 121, 15· φρονεῖν
Αβ. Πρ. 3, 5·
φύλαξ:	φύλακος Αμμ. 187, 1·
φυλάσσω:	[έφ]ύλαξε Λεμ. 50, 3·
φύσημα:	φυσήματος Αμμ. 139, 37·
φύω:	έφυν Κερ. 3, 8· Αβ. Πρ. 3, 3·
φωνή:	φωνὰς Λεμ. 770, 37· Λεμ. 773, 26· Λεμ. 777, 30· Λεμ. 778, 24· Λεμ. 782, 24· φωνὰ[ς] Λεμ. 776, 24· [φων]ὰς Λεμ. 779, 25· φ[ωνὰς] Λεμ. 780, 29·
φωρῶ:	φωραθέντα Αμμ. 2, 6· Αμμ. 2, 8·
φῶς:	φῶος Αμμ. 139, 12·
χαίρω:	[χαρ]ί[εντα (;)] Λεμ. 50, 2·
χαλκός:	χ[αλκοῦ] Λευκ. 5, 3·
χαλκοῦς:	χαλκοῦν Λεμ. 4, 8· Αβ. Πρ. 2, 11· χαλκοῦς Αβ. Πρ. 2, 4·
χαρά:	χαρά Λευκ. 28, 7· χαρὰν Λευκ. 28, 15·
χαράζω:	χαράξας Λευκ. 25, 4·
χαρίζω:	[χαρι]σθεῖς Λεμ. 67, 4·
χάρις:	χάριτα Πάφ. 16, 4· χάριτα[ς]
Λεμ. 1, 13· χάρισιν Λάρ. 90, 5· χάριν Αμμ. 139, 16·
χαριστήριον:	χαριστήριον Λεμ. 54, 2·
χείρ:	χερὶ Πάφ. 16, 1·
χθονία:	χθονία Λεμ. 770, 35· Λεμ. 772, 20· Λεμ. 773, 24· Λεμ. 776, 23· Λεμ. 777, 28· Λεμ. 779, 23· Λεμ. 769, 1· Λεμ. 769, 1· Λεμ. 769, 3· Λεμ. 769, 4· Λεμ. 769, 5· Λεμ. 769, 7· Λεμ. 769, 8· χθονί[α] Λεμ. 778, 22· χθον[ία] Λεμ. 782, 22· χθόνιαι
Λεμ. 769, 1· Λεμ. 769, 1· Λεμ. 769, 2· Λεμ. 769, 3· Λεμ. 769, 4· Λεμ. 769, 6· Λεμ. 769, 7· χθόν<ι>αι Λεμ. 769, 2·
χθόνιον:	χθόνια Λεμ. 769, 4·
χθόνιος:	χθόνιοι Λεμ. 770, 35· Λεμ. 773, 24· Λεμ. 775, 11· Λεμ. 776, 9· Λεμ. 776,

	23· Λεμ. 777 , 12· Λεμ. 777 , 28· Λεμ. 778 ,
10· Λεμ. 778 , 22· Λεμ. 780 , 27· Λεμ. 781 ,
11· Λεμ. 781 , 26· Λεμ. 782 , 9· Λεμ. 769 ,
3· Λεμ. 769 , 4· Λεμ. 769 , 5· χ[θόν ιε] Λεμ.
770 , 35-36· χθονίοις Λεμ. 770 , 40· Λεμ.
773 , 28· Λεμ. 776 , 26· Λεμ. 778 , 26· Λεμ.
779 , 28· Λεμ. 782 , 27· χθόνιε Λεμ. 772 ,
20· Λεμ. 773 , 24· Λεμ. 776 , 23· Λεμ. 777 ,
28· Λεμ. 779 , 23· Λεμ. 782 , 22· [χθ]ονίου
Λεμ. 774 , 33· χ[θονίοις] Λεμ. 777 , 32·
χθό[νιε] Λεμ. 778 , 22· χθόνε Λεμ. 784 , 24·
χθόνιον Λεμ. 769 , 2· χθόνιο□□ Λεμ. 769 ,
6· χθονίου Λεμ. 769 , 6·
χθών:	χθόνα Λεμ. 67 , 7· Λεμ. 785 , 12·
Αμμ. 139 , 33· χθῶ[ν] Λεμ. 770 , 14· χθών
Λεμ. 772 , 6· Λεμ. 774 , 6· Λεμ. 775 , 10·
Λεμ. 777 , 11· Λεμ. 781 , 10· Λεμ. 782 , 8·
χθών Λεμ. 773 , 10· Λεμ. 778 , 9· [χ]θών
Λεμ. 776 , 8·
χιλίαρχος:	χιλί αρχον Πάφ. 97 , 3-4·
χολῶ:	χιλίαρχον Αμμ. 56 , 6·
[κ]εχολωμένου Λάρ. 125 , 2·
κ[ε]χ[ο]λ[ω]μένης Λάρ. 125 , 6-7· κεχολωμένης
Λάρ. 125 , 7-8·
χορηγία:	χο[ρηγίαν] Λεμ. 142 , 5·
χορός:	χορὸν Λεμ. 67 , 12· χορὸς Λευκ.
51 , 3·
χρή:	[χρ]ή Λευκ. 28 , 9·
χρήζω:	χρήζω Πάφ. 16 , 2·
χρήμα:	χρήμα□[τα] Αμμ. 1 , (α) 1·
χρηματίζω:	ἐχρηματίσθη Αμμ. 95 , 2·
χρηματισμός:	χρηματισμὸν Λεμ. 148 , 3-4·
χρ[ημα] τισμὸν Λευκ. 11 , 5-6·
χρησις:	χρησιν Αμμ. 239 , 16·
χρησμός:	[χ]ρησμὸν Λευκ. 28 , 11·
χριστός:	χριστόν□ Λάρ. 167 , 5·
χρόνος:	χρόνον Λεμ. 769 , 13· χρόνο[- -]
Κερ. 10 , 2· χρόν[ους] Κερ. 10 , 6· χρό[νου]
Αμμ. 228 , 2·
χρῦσειος:	[χρυσ]είοις Αμμ. 30 , 6·
χρῦσεος:	χρυσέω[ι] Πάφ. 27 , 1·
χρυσοπτέρυγος:	χρυσοπτερύγου Λεμ. 67 , 16·
χρυσός:	χρυσῶι Λεμ. 1 , 5· χρυσὸς Αμμ.
121 , 10· χρυ[σοῦς] Αβ. Πρ. 2 , 2·
χρῶμαι:	χρῶ Πάφ. 38 , 1· χρησάμενος Κερ.
7 , 7·
χυλός:	χυλὸς Πάφ. 37 , 2·
χώνη:	χῶ[ν]η Λευκ. 25 , 6·
χώρα:	χώρας Αμμ. 1 , (α) 3·

χωρίον:	χωρίου Αμμ. 239, 8· χωρ□[ία]
Αμμ. 240, (β) 12·
χωρός:	χωρον Λευκ. 16, 4-5·
ψηφίζω:	ψηφί□σ□[α]σ□[θαι] Πάφ. 53, 21·
ψιλός:	ψι[λ]όν□ Κερ. 3, 7·
ψυχή:	ψυχῆς Λευκ. 28, 16· Αμμ. 141, 4·
ψυχή:	ψυχή Λευκ. 51, 5· ψυχῆν Αμμ. 139, 33·
ψυχρός:	ψυχρὸν Λεμ. 770, 8· Λεμ. 775, 5·
Λεμ. 775, 6· Λεμ. 776, 5· Λεμ. 777, 6·
ψυχρὸν Λεμ. 770, 8-9· ψυχρῆν Λεμ. 772, 2·
ψυχρὸν Λεμ. 773, 5· ψυχ[ρ]ὸν Λεμ. 776, 4·
[ψ]υχρὸν Λεμ. 778, 5· ψυχ[ροῦς] Λεμ. 779,
5· Λεμ. 780, 6· [ψυχ]ροῦς Λεμ. 780, 6·
Λεμ. 784, 4· ψυχ[ρὸν] Λεμ. 781, 6·
ώμοθανός:	ώμοθα[ν]δ□ν Λεμ. 769, 2·
ώνοῦμαι:	ώνησάμην Αβ. Πρ. 5, 3·
ώρα:	ώρα Λάρ. 203, 6· ὠρ(ας) Λάρ.
203, 9·	

2. Λέξεις στη λατινική

abnepos:	ab<n>[epote] Πάφ. 108, (α) 2·
abnepote Πάφ. 108, (α) 7· Λευκ. 29, (α) 3·
Λευκ. 29, (α) 4· a□b□n□e□p□[oti] Λεμ.
798, 5· abnepo[te] Λευκ. 29, (α) 8·
aeternus:	aeter[ni] Λευκ. 38, 2·
annus:	[a]nno Πάφ. 110, 1· an□i Πάφ.
117, (α) 12· annis Αμμ. 140, 3·
antistes:	antist[item] Αμμ. 12, 8·
autor:	autori Αμμ. 77, 3· Αμμ. 78, 3·
bene:	bene Αμμ. 140, 6·
caerimonia:	caerimoniarum Αμμ. 77, 2· Αμμ.
78, 2·
causa:	monumenti causa Πάφ. 151, 3-4·
honoris causa Αμμ. 14, 3·
consul:	co(n)s(uli) Πάφ. 108, (α) 4·
Λευκ. 29, (α) 6· c(onsuli) Πάφ. 117, (α) 5·
civis:	cives R(omani) Πάφ. 15, 2·
c(ivium) R(omanorum) Αμμ. 129, 6·
civitas:	civitatioum Πάφ. 108, (α) 9·
Πάφ. 117, (α) 11· [ci]vitati Λεμ. 5, 1·
civita(t)[i]u□m□ Λεμ. 798, 8· civitas
Citiensium Λάρ. 17, 2·
clarus:	c(larissimo) Πάφ. 1, 4·
cohors:	coh(ors) VII Breuc[or(um)]
Αμμ. 129, 5·
collega:	collega Αμμ. 127, 6·
coniux:	[c]oniuge Αμμ. 116, 3· coniux
Αμμ. 140, 7·
cura:	c(uram) Αμμ. 129, 8·
curo:	cu[rante] Πάφ. 1, 3·
curavit	Αμμ. 87, 4·
decoro:	[decora]ndam Αμμ. 87, 4·
deus:	Deo [- -] Αμμ. 99, 1·
devoveo:	d(evotus) Αμμ. 77, 8· Αμμ. 78,
7·
dextra:	[dex] tra Λεμ. 6, 4-5·
dies:	dieb(us) X Αμμ. 140, 4·
dilabor:	di[lapsas] Αμμ. 12, 6·
dioceseus:	diocen(seos) Πάφ. 15, 3·
divus:	Div<i> Πάφ. 108, (α) 1· Πάφ.
108, (α) 6· <Di>v<i> Πάφ. 108, (α) 2· Divi
Πάφ. 108, (α) 2· Πάφ. 108, (α) 7· Πάφ.
117, (α) 3· Πάφ. 117, (α) 8· Πάφ. 117, (α)
9· Λευκ. 29, (α) 1· Λευκ. 29, (α) 2· Λευκ.
29, (α) 3· Λευκ. 29, (α) 7· Λευκ. 29, (α)
8· Αμμ. 145, 2· Div<i> Πάφ. 108, (α) 2·
vidi Πάφ. 108, (α) 6· [Di]v[i] Πάφ. 108,

(α) 6· [Di]vi Πάφ. 117, (α) 1· Di[vi] Πάφ. 117, (α) 2· [Di]v□[i] Λεμ. 798, 4· [D]ivi Λευκ. 29, (α) 8· Di[vi] Άμμ. 116, 3·

dominus: D(ominis) n(ostri)s Πάφ. 141, 1· Πάφ. 142, 1· Λευκ. 37, 1· D(omino) n(ostro) Λεμ. 810, 1· Άμμ. 77, 3· Άμμ. 78, 3· D(ominorum) N(ostrorum duorum) Λευκ. 38, 1· Dom[in]i[s no]stris Άμμ. 119, 2·

dulcis: dul[c]issimo Άμμ. 140, 5·

eques: eq(uiti) R[om]ano Άμμ. 140, 3·

equitas:	eq(uitate) Αμμ. 129, 6·
erigo:	erexit Πάφ. 108, (α) 8· Πάφ. 117, (α) 10· e[re]xit Λευκ. 29, (α) 10·
evoco:	evoc(ato) Αμμ. 127, 5·
exedra:	exe[dra] Λεμ. 6, 5·
exstruo:	ex[struxit] Λεμ. 6, 3·
facio:	fec(it) Αμμ. 127, 6· Αμμ. 154, 2· fecit Αμμ. 140, 6· Αμμ. 145, 5·
fauste:	fausti Αμμ. 159, 1·
filius:	f[il]i[us] Πάφ. 9, 2· fil(io) Πάφ. 108, (α) 1· Πάφ. 108, (α) 5· Λευκ. 29, (α) 1· Λευκ. 29, (α) 7· f(ilio) Πάφ. 117, (α) 7· Πάφ. 151, 1· Αμμ. 127, 2· f(ilius) Αμμ. 145, 2·
fons:	fon[te] Λεμ. 6, 6·
fortis:	fortissimi Λευκ. 38, 4·
forum:	[Salaminioru]m For[um] Αμμ. 79, 1·
frater:	fratri Πάφ. 108, (α) 2· Πάφ. 117, (α) 2· Λευκ. 29, (α) 2· fra tri Αμμ. 127, 6-7·
genius:	genio Αμμ. 129, 1·
hic:	h(ic) Λάρ. 37, 3·
honor:	honoris causa Αμμ. 14, 3·
imperator:	[i]mp(erator) Πάφ. 9, 1· im[pe]rator Πάφ. 9, 3· imp(eratori) Πάφ. 108, (α) 1· imperator Πάφ. 117, (α) 6· im(perator) Λεμ. 115, 1· Αμμ. 145, 1· imp(eratori) Λευκ. 29, (α) 1· Λευκ. 29, (α) 5· Λευκ. 29, (α) 6· Λευκ. 31, (α) 1· Λάρ. 17, 1· imp(eratoris) Λευκ. 38, 3· [im]p[er]atores Αμμ. 12, 1·
incendium:	incendi[o] Πάφ. 1, 1·
indulgens:	[ind]ulgentiss[imis] Αμμ. 118, 1·
invictus:	invictae Αμμ. 116, 6·
iuxta:	iuxta Λεμ. 6, 7·
laetitia:	laetitiae Αμμ. 77, 1· Αμμ. 78, 1·
legio:	[l]e[gi]o. Αμμ. 195, 1 καὶ 2· leg. III. Gallicae Αβ. Πρ. 17, 2·
liberta:	liberta Αμμ. 14, 3·
magnus:	maximo Πάφ. 117, (α) 4· Πάφ. 141, 2· Πάφ. 142, 2· Λευκ. 34, 3· maximi Πάφ. 117, (α) 7· Λεμ. 810, 3· Λευκ. 29, (α) 7· m[aximo] Λεμ. 805, 3· [maxi]mi Λεμ. 806, 3· m[aximo] Λευκ. 36, 1· [ma]ximo Λευκ. 37, 3· [ma]x(im)i) Λευκ. 38, 3· maxim<o> Λάρ. 207, 3· [m]aximo Αμμ. 146, 3·

majestas:	m(aiestati) Αμμ. 77, 8· Αμμ. 78, 7·
maritus:	marito Αμμ. 140, 5·
mensis:	me[n(sibus)] Αμμ. 140, 4·
mereo:	bene merenti Αμμ. 140, 6·
metropolis:	sacra metropolis Πάφ. 108, (α)
8-9· sacra m[et](ropolis) Πάφ. 117, (α)
10· [me]t[ro]polis Πάφ. 155, 1·
milia:	milia Πάφ. 108, (α) 8· Πάφ. 117, (α) 10· Λευκ. 29, (α) 10· mi(lia passuum) Πάφ. 141, 8· Πάφ. 142, 8· Λευκ. 37, 8· m(ilia) Λεμ. 805, 8· mi(lia) Λευκ. 32, 8·
mons:	montium Αμμ. 129, 4·
monumentum:	monumenti causa Πάφ. 151, 3-4·
[mo]nu[men]tum Λεμ. 143, 2·
negotior:	[negot]iantur Αμμ. 99, 3·
nepos:	nepoti Πάφ. 108, (α) 6· Πάφ. 117, (α) 3· Πάφ. 117, (α) 8· Λευκ. 29, (α) 2· Αμμ. 87, 1·
novus:	novas Αμμ. 145, 5·
numen:	n(umini) Αμμ. 77, 8· Αμμ. 78, 7·
ofellium:	of[el]lium] Αμμ. 12, 7·
omnis:	omnium Αμμ. 77, 3· Αμμ. 78, 3·
Paphia:	Paphiae Πάφ. 15, 3·
pecunia:	pecunia Λεμ. 143, 4·
pater:	p[ater] p[atri]ae) Πάφ. 9, 4·
patri patriai Πάφ. 108, (α) 4· patri patriae Πάφ. 117, (α) 5· Λευκ. 29, (α) 6· p(ater) p(atriciae) Λάρ. 17, 2·
patria:	p[atri]ae) Πάφ. 9, 4· patriai Πάφ. 108, (α) 4· patriae Πάφ. 117, (α) 5· Λεμ. 6, 3· Λευκ. 29, (α) 6· p(atriciae) Λάρ. 17, 2· pa[tri]ae] Αμμ. 116, 4·
perfectus:	p(erfectissimus) Αμμ. 77, 6·
Αμμ. 78, 6· Αμμ. 118, 5· Αμμ. 119, 5·
pius:	pientissimo Αμμ. 127, 7·
pontifex:	pontif(ici) Πάφ. 15, 1·
potestas:	tr(ibunicia) pot(estate) Πάφ. 9, 3· tribouniciai potestate Πάφ. 108, (α) 4· [tribouniciai] pot(estate) Πάφ. 108, (α) 7-8· tribouniciae po(testate) Πάφ. 117, (α) 5· tribounicia p[ot](estate) Πάφ. 117, (α) 9· tr[i]b(unicia) pot(estate) Λευκ. 29, (α) 5· [tribunic]iae potestatis Αμμ. 87, 2·
praeses:	praeses Αμμ. 77, 7· Αμμ. 78, 6·
Αμμ. 119, 5·
praesidium:	praesidi[i] Αμμ. 129, 2·
praesum:	pra[e]e[st] Αμμ. 129, 6·
praetor:	pr[aetore] Αμμ. 79, 1·

princeps:	prince ps	Ἄμμ. 155, 1-2.
proconsul:	proco(n)s(uli)	Πάφ. 15, 2.
	proco(n)s(uli)	Πάφ. 108, (α) 4.
	proco(n)s(ulem)	Πάφ. 108, (α) 9.
	(α) 11.	p[roco(n)s(ulem)]
	Λεμ. 5, 1.	pro[consul]
	Λεμ. 143, 1.	proconsul
	Ἄμμ. 149, 1.	
provincia:	prov(inciae)	C[ypri] Πάφ. 1, 5.
	provinciai	Πάφ. 108, (α) 9.
	provinc(iae)	Cypri Πάφ. 117, (α) 12.
	[pr]o[vinciae]	Λεμ. 798, 10.
	[p]rovinciae	Cypri Λευκ. 29, (α) 11.
	prov(inciae)	Cypri Ἄμμ. 77, 7.
	prov(inciae)	Cypri Ἄμμ. 78, 6-7.
	[prov(inciae)	Cy]pri Ἄμμ. 118, 5.
publicus:	publicae	Ἄμμ. 77, 1.
reddo:	reddidit	Πάφ. 1, 3.
sacer:	sacra metropolis	Πάφ. 108, (α) 8-9.
	sacra m[et](ropolis)	Πάφ. 117, (α) 10.
sacrum:	s(acrum)	Ἄμμ. 140, 1.
Sebasta:	Sebaste	Πάφ. 108, (α) 8.
	Seb(asta)	Πάφ. 117, (α) 10.
semper:	semper	Πάφ. 141, 3.
	Πάφ. 142, 3.	Λεμ. 810, 5.
	Λευκ. 37, 7.	[sempe]r
	Λεμ. 806, 5.	[se]mper
	Λευκ. 33, 7.	[semp]er
	Λευκ. 34, 7.	[s]emper
	Λάρ. 207, 4.	[sena]t[us] Soliorum
senatus:	[sena]t[us] Soliorum	Λευκ. 4, 2.
signum:	si[gnum]	Λεμ. 143, 2.
situs:	s(ita)	Λάρ. 37, 3.
sodalis:	soda[lis - -]	Ἄμμ. 202, 1.
spe:	spe	Ἄμμ. 160, 1.
stratum:	stratum	Λεμ. 6, 4.
thermae:	thermas	Ἄμμ. 12, 6.
trans:	tr[ans]	Λεμ. 6, 4.
tribunicia:	tr(ibunicia)	pot(estate) Πάφ. 9, 3.
	Ἄμμ. 145, 3.	tribouniciai potestate
	Πάφ. 108, (α) 4.	tribouniciae po(testate)
	Πάφ. 117, (α) 5.	tribounicia p[ot](estate)
	Πάφ. 117, (α) 9.	tr[i]b(unicia)
	pot(estate)	Λευκ. 29, (α) 5.
	tri(bunicia)	Λευκ. 29, (α) 9.
	[tribunic]iae potestatis	Ἄμμ. 87, 2.
tribus:	tribu	Ἄμμ. 49, 2.
urbs:	[ur]b[is]	Ἄμμ. 12, 8.
uxor:	[u]xor	Ἄμμ. 14, 3.
via:	[via]s	Ἄμμ. 145, 5.
vir:	v(iro)	Πάφ. 1, 4.
	vir[o]	Πάφ. 155, 2.
	v(ir)	Ἄμμ. 77, 6.
	Ἄμμ. 78, 6.	Ἄμμ. 118, 5.
lam[- - - -]:	lam[- - - -]	Ἄμμ. 112, 1.

sac[- - -]:	sac[- - -] Αμμ. 99, 3.
[- - -]ino:	[- - -]ino Αμμ. 99, 4.
[- - -]tensinus:	[- - -]tensinus Αμμ. 116,
5.	

ΙΧ. ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΑ

Ι. Θεοφόρα όνόματα

Τὰ όνόματα αυτά¹³³² εἴτε προέρχονται ἀπό τὸ θεωνύμιο μὲ τὴν προσθήκη ἑνὸς μορφήματος ὑποκοριστικοῦ ἢ πρόκειται γιὰ σύνθετα όνόματα τύπου Ἐπαφρόδιτος, τὸ όποῖο συγκεκριμένο καὶ μὲ κατάληξη -ᾶς δίδει τὸ ἀνθρωπωνύμιο Ἐπαφρᾶς. Ἄλλα όνόματα εἶναι παράγωγα τοῦ θεωνυμίου, ὅπως τὸ Ἐπαφροδισία, ποῦ προϋποθέτει τὸ παράγωγο ἀνθρωπωνύμιο Ἀφροδισία. Ἐπιπρόσθετα, θεοφόρα όνόματα παράγονται ἀπό τους τίτλους ἢ τόπους λατρείας τῶν θεῶν,¹³³³ ὅπως Ὀλύμπιος, Ὀλυμπιόδωρος. Στὴ ρωμαϊκὴ ἐποχὴ βρίσκουμε ἐπίσης ὡς ἀνθρωπωνύμια τὰ θεωνύμια αὐτούσια,¹³³⁴ ὅπως λ.χ. τὸ Ἄρτεμις, Δῆμητρα καὶ τὸ Διόνυσος. Μαρτυροῦνται ἀκόμη όνόματα, ἀρκετὰ συνήθη στὸν ἑλληνόφωνο χῶρο, ποῦ

1. Ο Mora 1994, σ. 177-185, μελετᾷ τὰ θεοφόρα όνόματα ποῦ ἀπαντοῦν στὸ *LGN I*, τὰ όποῖα ἀποτελοῦν σχεδὸν τὸ 20% τῶν όνομάτων, καὶ ἐπικεντρώνεται στὰ πιὸ δημοφιλῆ καὶ στὸν τρόπο παραγωγῆς τους.

2. Γιὰ τὰ θεοφόρα όνόματα βλ. Parker, *GPN 2000*, σ. 53-79.

3. Knoepfler, *GPN 2000*, σ. 81-82.

βασίζονται «στην άπλη ιδέα του θεού», όπως Διόδωρος, Θεογένης, Θεόδωρος, Θεόφιλος.¹³³⁵ Απαντούν άκόμη όνόματα που προέρχονται από μικρότερες θεότητες, όπως Είρήνη και Τύχη. Στην Κύπρο, όπως και σε άλλες περιοχές, άπαντούν και τα όνόματα Μητρόδωρος, Μητρώ και Μήτρων που προέρχονται από τη μητέρα των θεών. Τα όνόματα που παράγονται από ήρωες θεούς (Ηρακλής, Διόσκουροι, Ασκληπιός), είναι συνήθως μορφολογικά πατρωνυμικά παρά με την άυστηρή έννοια θεοφορά,¹³³⁶ όπως Ασκληπιόδωρος, Διοσκουρίδης, Διόσκουρος, Ηρακλείδης. Τα κυριότερα θεοφορά όνόματα που μαρτυρούνται στη νήσο κατά την περίοδο που έξετάζεται είναι Αθηνόδωρος, Αθηνόκριτος, Αθηνώ, Απολλόδωρος, Απολλόδοτος, Απολλοφάνης, Απολλώ, Απολλωνία, Απολλωνίδης, Απολλώνιος, Αρτέμα, Αρτεμάς, Αρτέμη, Αρτεμιδώρα, Αρτεμίδωρος, Αρτεμις, Αρτεμισία, Αρτεμοῦς, Αρτεμώ, Αρτέμων, Ασκληπιάδης, Ασκληπιάς, Ασκληπιόδωρος, Αφροδάς, Αφροδισία, Αφροδισιανός, Αφροδίσιος, Αφροδοῦς (θ), Βάκχης, Βακχίς, Δήμητρα, Δημητρία, Δημητριανή, Δημητριανός, Δημήτριος, Δημητριοῦς, Δημητρίων, Δημητροῦς, Διογένης, Διογενίς, Διοδώρα, Διόδωρος, Διοκρέων, Διόνικος, Διονύσα, Διονυσία, Διονυσιανή, Διονυσιανός, Διονύσιος, Διονυσόδωρος, Διόνυσος, Διοσκουρίδης, Διόσκουρος, Δωροθέα, Δωρόθεος, Είρήνη, Έπαφράς, Έπαφροδισία, Έπαφρόδιτος, Έρμιανός, Έρμίας, Έρμιόνη, Έρμογένης, Έρμοδάμας, Έρμόδοτος, Έρμόλαος, Έρμόφαντος, Έρμων, Έρως, Ηλιοδώρα, Ηλιόδωρος, Ηλιος, Ηρακλείδης, Ηράκλειτος, Ηρόδοτος, Θεμισταγόρας, Θεμιστής, Θεμιστίων, Θεμιστόδημος, Θέμιστος, Θεμιστώ, Θεμισών, Θεογένης, Θεοδότη, Θεόδωρος, Θεόπομπος, Θεόφιλος, Τσιᾶς, Τσιάς, Τσιδώρα, Τσιδωρος, Μηνόδοτος, Μητρόδωρος, Μητρώ, Μήτρων, Νέμεσος, Όλύμπα, Όλυμπᾶς, Όλυμπιανή, Όλυμπιανός, Όλυμπιάς, Όλυμπικός,

4. Parker, *GPN* 2000, σ. 59-60.

5. Βλ. Parker, ό.π., σ. 56.

Όλυμπος, Όλυμπίων, Όλυμπος, Ποσειδώνιος, Τυχαιά, Τυχάριον, Τύχη, Τυχική, Τυχικός, Φοιβάδα.

II. Εύχαιτικά όνόματα

Αδάμας, Άλυπος, Αμάραντος, Ανίκητος, Αρίστανδρος, Αρίστιον, Αριστίων, Αριστόκριτος, Αριστόνικος, Άριστος, Αρίστων, Άσμενος, Δαμονίκη, Δάμων, Έλπιδήφορος, Έλπίδιος, Επικράτης, Εύάγγελος, Εΰανδρος, Εΰάνθιος, Εΰδαιμονία, Εΰδαίμων, Εΰέλπιστος, Εΰήμερος, Εΰκαρπος, Εΰλάλιος, Εΰμένης, Εΰμηλος, Εΰνοια, Εΰόδημος, Εΰοδία, Εΰοδος, Εΰπλους, Εΰπραξία, Εΰστόχιος, Εΰτυχᾶς, Εΰτύχης, Εΰτυχία, Εΰτυχιανή, Εΰτυχιανός, Εΰτύχιος, Εΰτυχίς, Εΰτυχος, Εΰφαμος, Εΰφαμῶ, Εΰφιδία, Εΰφορίων, Εΰφράνωρ, Εΰφροσύνη, Εΰφρόσυνος, Εΰφώτιος, Εΰχαμένης, Εΰχιανός, Καλατυχία, Καλατυχιανός, Καλάτυχος, Καλημέρα, Καλλίδωρος, Καλλίκαρπος, Καλλίνικος, Καλλιόπη, Κάλλιος, Κάλλιπος, Κάλλιστος, Καλλίστρατος, Καλλιτύχη, Καλόκαιρος, Μακαρεύς, Μακάριος,¹³³⁷ Μελίτη, Μελίτων, Μυροῦς, Μύρων, Νέος, Νεόφυτος, Νέων, Νικηφόρος, Νικόδημος, Νικοκλής, Νικόπολις, Νίκων, Ξενοκράτης, Παγκράτης, Πάμφιλος, Πασινίκη, Πασικράτης, Πασικράτεια, Πολυχρόνιος, Πολύστρατος, Πολύκτητος, Πολύκαρπος, Πρέπων, Στασικράτης, Στασίνικος, Τέρπη, Τιμόδωρος, Τιμόθεος, Τιμοκλής, Τιμοκράτης, Τιμόστρατος, Τίμων, Τρύφαινα, Τρύφερος, Τρυφοῦς, Τρύφων, Τρυφῶσα, Φανοκλής, Φήμη, Χαρμίων, Χάρμος, Χάροψ, Χρυσέρως, Ωραία.

III. Όνόματα σχετιζόμενα με ψυχικές/ήθικες ιδιότητες

Άμεμπτος, Άμύντωρ, Άρέτη, Άρήγων, Βόηθος,¹³³⁸ Ήδιστος, Μένανδρος, Μενεκράτεια, Μενέμαχος, Μενεσθεύς, Μενέστρατος, Ξενόφιλος,¹³³⁹ Πίστος, Πίστων,¹³⁴⁰ Σέμνη,¹³⁴¹ Φίλα, Φιλόδημος, Φιλόδωρος, Φιλοκλής, Φιλοκράτης, Φιλόξενος, Φιλόστρατος, Φιλότιμος, Φίλων,¹³⁴² Ωφελία.¹³⁴³

IV. Όνόματα που έχουν σχέση με έξωτερικά/σωματικά χαρακτηριστικά

6. Bechtel, *HPN*, σ. 507.

7. Bechtel, *HPN*, σ. 511-12.

8. Για τα όνόματα που περιέχουν τὸ μόρφημα φίλος βλ. Solin, *Friendship* 2001, σ. 51-62.

9. Bechtel, *HPN*, σ. 503.

10. Bechtel, *HPN*, σ. 502.

11. Bechtel, *HPN*, σ. 510-11.

12. Bechtel, *HPN*, σ. 512.

Γράπτη,¹³⁴⁴ Κρατέα, Κράτεια, Κρατέρα, Κράτερος, Κράτης, Κρατούς,¹³⁴⁵ Πόδων.

V. Παράγωγα ἀπὸ ὀνόματα ζώων

Ελαφεία, Λεοντιῆς, Λεόντιος, Λέων.

VI. Παράγωγα ἀπὸ ὀνόματα φυτῶν

Δάφνος, Καρπίων, Κάρπος, Καρποφόρος, Μόσχος, Ροδοίχης, Ροδοκλῆς, Ρόδων, Ρώδων, Σπορίων.

VII. Ὄνόματα ποὺ σχετίζονται μὲ χρώματα

Γλαυκίας, Κιλλεύς, Λευκοῦς.

VIII. Ὄνόματα ποὺ δηλώνουν πνευματικὲς ιδιότητες

Ἀγαθόκλεια Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλίων, Ἄδραστος, Θρασυμήδης, Θρασωνία, Μνήμων, Πραπίς, Φρονησία.

IX. Ὄνόματα ποὺ παράγονται ἀπὸ ἐπάγγελμα

Κοτυλᾶς, Τήρης.

X. Ὄνόματα ποὺ δηλώνουν εὐγενικὴ καταγωγή

Ἀρισταγόρας, Ἀριστιῆς, Ἀριστόδαμος, Ἀριστοδᾶς, Ἀριστόδημος, Ἀριστόκλεια, Ἀριστοκλῆς, Ἀριστοκράτης,¹³⁴⁶ Δημοκράτης, Δημονίκη, Δημοσθένης.

XI. Δυναστικὰ ὀνόματα

13. O C. P. Jones, *SCI* 21, 2002, σ. 165-168, επιχειρηματολογεῖ γιὰ τὸ ὅτι τὰ ὀνόματα Γράπτη/Γράπιος, ποὺ βρέθηκαν σὲ ἐπιγραφὲς καὶ παπύρους ἀπὸ τὴ ρωμαϊκὴ περίοδο, δὲν ἔχουν καμία σχέση μὲ δερματοστιξία· συνδέει τὰ ὀνόματα αὐτὰ μὲ τὸ γραπτός (= «painted» ἢ «sculpted»). Κατὰ συνέπεια μία γυναίκα μὲ τὸ ὄνομα *Γράπτη* εἶναι ὁμορφὴ ὅπως μία εἰκόνα/ζωγραφία.

14. Τὰ ὀνόματα αὐτὰ παράγονται ἀπὸ τὸ ἐπίθετο *κρατερός*, τὸ ὁποῖο ἐκτὸς ἀπὸ τὴ σημασία τοῦ ἰσχυρός, δυνατὸς ἐνέχει καὶ τὴ σημασία τοῦ γενναῖος, σταθερός βλ. Chantraine, σ.λ. *κράτος*. Κατὰ συνέπεια μπορεῖ νὰ δηλώνει καὶ ψυχικὴ ιδιότητα, πβ. Ξενοφ., *Ἀπομν.* 2.1.19: *δυνατοὶ γενόμενοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς*.

15. Ἐνδέχεται νὰ σχετίζεται καὶ μὲ τὰ πολιτικὰ φρονήματα τῆς οἰκογενείας, βλ. *LSJ*⁹.

Ἀρσινόη, Ἀρτάβατος, Πτολέμα, Πτολεμαῖος, Φιλάδελφος.

XIII. Ἱστορικὰ (παραδοσιακὰ) ὀνόματα

Αἰνεΐας, Ἀλέξανδρος, Ζήνων, Ἡράκλειτος, Ἡρόδοτος, Ἡσίοδος, Ἰάσων, Κινύραρχος, Πεισίστρατος, Πίνδαρος, Σωκράτης, Τεῦκρος, Φίλιππος.

XIII. Ὄνόματα ποὺ παράγονται ἀπὸ ἀριθμούς¹³⁴⁷

Νουμήνιος,¹³⁴⁸ Πριμαρία, Πριμιγένεια, Πρῖμος, Πρώταρχος, Πρωτόκτητος, Πρωτοτέλης, Σεκόνδα, Σεκοῦνδος, Τερτία.

XIV. Ὄνόματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴ λογοτεχνία¹³⁴⁹

Εὐλάλιος, Ἰλιάς, Κατάγραφος, Ῥητορικός.

XV. Ἐθνικὰ ὀνόματα¹³⁵⁰

Ἀθηναῖος, Ἀσπένδιος, Δάρδανος,¹³⁵¹ Μακεδόνιος, Μαλλαῖος, Σελευκίων, Σέλευκος.

XVI. Λατινικὰ ὀνόματα

Αἰλία, Αἰμιλία, Αὔιανία, Αὔιάνιος, Αὔιανός, Αὔρηλία, Αὔρηλιανός, Αὔρηλιος, Βερριανή, Γαμιανός, Γεμελλῖνος, Γέμελλος, Ἰουλία, Ἰουλιανός, Ἰούλιος, Καλανδίων, Κλαυδιανός, Κλαύδιος, Κλωδία, Κλωδιάνη, Κρισπιανός, Κρισπῖνος, Κρίσπιος, Λικιννία, Λουκία, Λούκιος, Μάρκελλος, Μαρκία, Μαρκιάνα, Μαρκιανός, Μαρκίων, Μάρκος, Ὀκτάβιος, Πόπλιος, Ποπλία, Πριμαρία, Πριμιγένεια, Πρῖμος, Πρόκλα, Πρόκλος, Ῥουντία, Σεκόνδα, Σεκοῦνδος, Τερτία, Τιβέριος, Φαβατίων, Φίρμος, Φλαύιος, Φλῶρος, Φόλβιος.

XVII. Ἑβραϊκὰ ὀνόματα

Ἀνανίας.

16. O. Masson, *ZPE* 119, σ. 68-72.

17. Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀναφέρεται στὸν νέο μῆνα, βλ. O. Masson, *ZPE* 102, 1994, σ. 167-173.

18. W. J. Schneider, *Mnemosyne* 50, 1997, σ. 677-715.

19. Fraser, *Theophoric Names and Greek* κτλ. *Greek Personal Names* σ. 149-158.

20. Bechtel, *HPN*, σ. 538.

XVIII. Ὄνόματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ παρωνύμια¹³⁵²

Ἄρεσκουσα, Βόηθος, Θάλλουσα, Θαρσάλεος, Πύγμαχος, Σίλλις.

**XIX. Προσωποποιημένα ὀνόματα ἀπὸ φιλοσοφικὲς ἢ
θρησκευτικὲς ἰδέες¹³⁵³**

Εἰρήνη, Ἐλπίς, Ἐξουσία, Πείθουσα, Σωτηρία, Χάρις.

21. O. Masson, *MH* 47, 1990, σ. 129-138 (= *SEG* 40, 1678).
22. Monteagudo 1997, σ. 355-361.

ΑΝΘΡΩΠΩΝΥΜΙΑ

Χ. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΩΝ ΠΡΟΓΕΝΕΣΤΕΡΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΜΕ
ΑΡΙΘΜΟΥΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ανδρέας Β. Κρίγκος

AE 1928

62 = Πάφ. 15

AE 1952

175 = Κερ. 6

AE 1953

164 = Λευκ. 4
169a = Πάφ. 15
169b = Άμμ. 87
169c = Άμμ. 116
170 = Πάφ. 151
171 = Άμμ. 129
175 = Λερμ. 19

AE 1966

490 = Πάφ. 107
491 = Λευκ. 8

AE 1971

465 = Άμμ. 78
466 = Άμμ. 77
467 = Άμμ. 118

AE 1972

666 = Άμμ. 78
667 = Άμμ. 77
668 = Άμμ. 118

AE 1975

822 = Λερμ. 18
823 = Λερμ. 35
824 = Λερμ. 30
825 = Λερμ. 38
826 = Λερμ. 39
827 = Λερμ. 40
828 = Λερμ. 42

829 = Λερμ. 47

830 = **Λεμ. 26**
831 = **Λεμ. 44**
832 = **Λεμ. 67**
833 = **Λεμ. 6**
834 = **Λεμ. 5**
835 = **Λεμ. 56**
836 = **Λεμ. 9**
836 bis = **Λεμ. 59**
837 = **Λεμ. 64**
838 = **Λεμ. 11**
839 = **Λεμ. 113**
840 = **Λεμ. 21**
841 = **Λεμ. 22**
842 = **Λεμ. 70**
843 = **Λεμ. 28**
844 = **Λεμ. 32**
845 = **Λεμ. 33**
846 = **Λεμ. 41**
847 = **Λεμ. 31**
848 = **Λεμ. 119**

AE 1981

855 = **Πάφ. 151**

AE 1986

692 = **Λεμ. 143**

AE 1989

736 = **Άμμ. 84**

AE 1991

1567 = **Πάφ. 119**

1570 = **Άμμ. 116**

1571 = **Άμμ. 84**

AE 1992

1682 = **Πάφ. 9**

AE 1994

1757 = **Άμμ. 116**

AE 1997

1531 = **Πάφ. 30**

1532 = **Πάφ. 1**

ΑΕ 2000

- 1491 = **Λάρ. 16**
1492 = **Λεμ. 147**
1493 a-b = **Λεμ. 792**
1494 = **Λεμ. 797**

ΑΕ 2003

- 1780 = **Πάφ. 20**

ΑΕ 2004

- 1545 = **Πάφ. 100**

Argoud - Roesch, *Résidencebyz*

- σ. 39 = **Αμμ. 39**
σ. 40 = **Αμμ. 200**

Arnaud, *Epigraphica* 51, 1989

- σ. 17 = **Πάφ. 81**

Audollent, *DefixTab*

- σ. 40, άρ. 22 = **Λεμ. 770**
σ. 43, άρ. 23 = **Λεμ. 771**
σ. 44, άρ. 24 = **Λεμ. 772**
σ. 46, άρ. 25 = **Λεμ. 785**
σ. 47, άρ. 26 = **Λεμ. 773**
σ. 48, άρ. 27 = **Λεμ. 774**
σ. 50, άρ. 28 = **Λεμ. 775**
σ. 51-3, άρ. 29 = **Λεμ. 776**
σ. 54, άρ. 30 = **Λεμ. 777**
σ. 55, άρ. 31 = **Λεμ. 778**
σ. 58, άρ. 32 = **Λεμ. 779**
σ. 61, άρ. 33 = **Λεμ. 780**
σ. 63, άρ. 34 = **Λεμ. 781**
σ. 63, άρ. 35 = **Λεμ. 782**
σ. 66, άρ. 36 = **Λεμ. 783**
σ. 66, άρ. 37 = **Λεμ. 784**

Aupert, *BCH* 101, 1977

- σ. 810 = **Λεμ. 152**

Aupert, *BCH* 104, 1980

- σ. 237-8, άρ. 34 = **Λεμ. 200**

- σ. 238-9, άρ. 35 = **Λεμ. 372**
σ. 239-40, άρ. 36 = **Λεμ. 283**
σ. 240, άρ. 37 = **Λεμ. 358**
σ. 241, άρ. 38 = **Λεμ. 356**
σ. 241, άρ. 39 = **Λεμ. 284**
σ. 241-2, άρ. 40 = **Λεμ. 609**
σ. 242-3, άρ. 41 = **Λεμ. 287**
σ. 243, άρ. 42 = **Λεμ. 276**
σ. 243, άρ. 43 = **Λεμ. 192**
σ. 243-5, άρ. 44 = **Λεμ. 288**
σ. 245, άρ. 45 = **Λεμ. 282**
σ. 245, άρ. 46 = **Λεμ. 277**
σ. 245, άρ. 47 = **Λεμ. 275**
σ. 246, άρ. 48 = **Λεμ. 289**
σ. 247, άρ. 49 = **Λεμ. 290**
σ. 247-8, άρ. 50 = **Λεμ. 593**
σ. 248-9, άρ. 52 = **Λεμ. 291**
σ. 249, άρ. 53 = **Λεμ. 371**
σ. 249-50, άρ. 54 = **Λεμ. 357**
σ. 250-1, άρ. 55 = **Λεμ. 610**
σ. 251-2, άρ. 56 = **Λεμ. 594**
σ. 252, άρ. 57 = **Λεμ. 359**
σ. 253-4, άρ. 61 = **Λεμ. 189**
σ. 254, άρ. 62 = **Λεμ. 201**
σ. 254, άρ. 62 = **Λεμ. 202**

Aupert, *BCH* 105, 1981

- σ. 392 = **Λεμ. 786**

Aupert, *BCH* 106, 1982

- σ. 246, άρ. 67 = **Λεμ. 396**
σ. 246, άρ. 68 = **Λεμ. 391**
σ. 246, άρ. 69 = **Λεμ. 187**
σ. 247, άρ. 70 = **Λεμ. 198**
σ. 247, άρ. 71 = **Λεμ. 203**
σ. 247, άρ. 72 = **Λεμ. 397**
σ. 247, άρ. 73 = **Λεμ. 738**
σ. 247, άρ. 73 = **Λεμ. 739**
σ. 248, άρ. 73 = **Λεμ. 740**
σ. 248, άρ. 73 = **Λεμ. 741**
σ. 248-9, άρ. 77 = **Λεμ. 393**
σ. 249, άρ. 78 = **Λεμ. 399**
σ. 249, άρ. 80 = **Λεμ. 387**
σ. 249-50, άρ. 81 = **Λεμ. 190**
σ. 250, άρ. 82 = **Λεμ. 367**
σ. 250, άρ. 83 = **Λεμ. 737**
σ. 250-1, άρ. 84 = **Λεμ. 185**
σ. 251, άρ. 85 = **Λεμ. 394**
σ. 251-2, άρ. 87 = **Λεμ. 386**

σ. 252, άρ. 88 = **Λεμ. 395**
σ. 252, άρ. 89 = **Λεμ. 301**
σ. 252, άρ. 91 = **Λεμ. 400**
σ. 253, άρ. 92 = **Λεμ. 617**
σ. 253, άρ. 93 = **Λεμ. 618**
σ. 254, άρ. 94 = **Λεμ. 398**
σ. 254, άρ. 95 = **Λεμ. 209**
σ. 255, άρ. 97 = **Λεμ. 221**
σ. 256-7, άρ. 99 = **Λεμ. 552**
σ. 256-7, άρ. 99 = **Λεμ. 553**
σ. 257, άρ. 100 = **Λεμ. 389**
σ. 257, άρ. 101 = **Λεμ. 390**
σ. 257-8, άρ. 102 = **Λεμ. 388**
σ. 258, άρ. 103 = **Λεμ. 392**
σ. 258, άρ. 104 = **Λεμ. 408**
σ. 258-9, άρ. 105 = **Λεμ. 747**
σ. 259, άρ. 106 = **Λεμ. 404**
σ. 259, άρ. 107 = **Λεμ. 611**
σ. 260, άρ. 108 = **Λεμ. 225**
σ. 260 = **Λεμ. 285**

Aupert, *Acts*

σ. 369-382 = **Λεμ. 146**

Aupert, *BCH* 115, 1991

σ. 785 = **Λεμ. 255**

Aupert, *BCH* 124, 2000

σ. 541 = **Λεμ. 792**

Aupert - Hellmann, *Amathonte I*

πίν. 28 = **Λεμ. 791**

Aupert - Leriche, *BCH* 113, 1989

σ. 888 = **Λεμ. 791**

Aupert - Leriche, *BCH* 115, 1991

σ. 772 = **Λεμ. 793**

σ. 783 = **Λεμ. 795**

σ. 783 = **Λεμ. 796**

Aupert - Leriche, *BCH* 121, 1997

σ. 802-3 = **Λεμ. 147**

Aupert - Masson, *BCH* 103, 1979

- σ. 363-4, άρ. 2 = **Λεμ. 309**
- σ. 364, άρ. 3 = **Λεμ. 286**
- σ. 364, άρ. 4 = **Λεμ. 245**
- σ. 366, άρ. 5 = **Λεμ. 416**
- σ. 366, άρ. 6 = **Λεμ. 310**
- σ. 367, άρ. 7 = **Λεμ. 246**
- σ. 367, άρ. 8 = **Λεμ. 256**
- σ. 367-9, άρ. 9 = **Λεμ. 247**
- σ. 369, άρ. 10 = **Λεμ. 377**
- σ. 369, άρ. 11 = **Λεμ. 248**
- σ. 369-70, άρ. 12 = **Λεμ. 415**
- σ. 370-1, άρ. 13 = **Λεμ. 210**
- σ. 371, άρ. 14 = **Λεμ. 249**
- σ. 371-2, άρ. 15 = **Λεμ. 250**
- σ. 372, άρ. 16 = **Λεμ. 251**
- σ. 374 = **Λεμ. 242**
- σ. 374, άρ. 17 = **Λεμ. 768**
- σ. 374, άρ. 18 = **Λεμ. 252**
- σ. 374-6, άρ. 19 = **Λεμ. 417**
- σ. 376, άρ. 20 = **Λεμ. 418**
- σ. 376, άρ. 21 = **Λεμ. 278**
- σ. 376-7, άρ. 22 = **Λεμ. 253**
- σ. 377, άρ. 23 = **Λεμ. 254**
- σ. 378, άρ. 24 = **Λεμ. 298**
- σ. 378, άρ. 26 = **Λεμ. 307**
- σ. 378, άρ. 27 = **Λεμ. 152**
- σ. 384, άρ. 28 = **Λεμ. 414**
- σ. 384-5, άρ. 29 = **Λεμ. 308**
- σ. 385, άρ. 30 = **Λεμ. 608**
- σ. 385-6, άρ. 31 = **Λεμ. 243**
- σ. 386-7, άρ. 32 = **Λεμ. 244**

Balty, *RDAC* 1988 (2)

- σ. 205-18 = **Άμμ. 192**

Beaudouin - Pottier, *BCH* 3, 1879

- σ. 164-5 = **Κερ. 10**
- σ. 166, άρ. 9 = **Λευκ. 75**
- σ. 166-7, άρ. 10 = **Λευκ. 60**
- σ. 167-8, άρ. 12 = **Λεμ. 148**
- σ. 168, άρ. 13 = **Λεμ. 144**
- σ. 169, άρ. 15 = **Πάφ. 84**
- άρ. 21 = **Άμμ. 145-146**
- σ. 173, άρ. 24 = **Άμμ. 51**
- σ. 173, άρ. 25 = **Κερ. 20**
- σ. 173, άρ. 27 = **Λεμ. 596**

σ. 174, άρ. 29 = **Λευκ. 89**
σ. 174, άρ. 30 = **Λευκ. 78**
σ. 174, άρ. 31 = **Λευκ. 73**
σ. 174, άρ. 32 = **Λάρ. 187**
σ. 174, άρ. 33 = **Λάρ. 197**
σ. 174, άρ. 34 = **Λάρ. 193**
σ. 174, άρ. 35 = **Λάρ. 198**
σ. 174, άρ. 36 = **Λάρ. 196**
σ. 174, άρ. 37 = **Λάρ. 199**
σ. 174, άρ. 38 = **Λάρ. 200**
σ. 174, άρ. 39 = **Λάρ. 195**
σ. 174, άρ. 40 = **Λάρ. 201**
σ. 174, άρ. 41 = **Λάρ. 202**
σ. 174, άρ. 42 = **Άμμ. 137**
σ. 174, άρ. 43 = **Λάρ. 205**
σ. 174, άρ. 44 = **Λεμ. 587**
σ. 174, άρ. 45 = **Λεμ. 588**
σ. 174, άρ. 46 = **Λεμ. 589**
σ. 174, άρ. 47 = **Λεμ. 590**
σ. 174, άρ. 48 = **Λεμ. 238**
σ. 175, άρ. 49 = **Λεμ. 279**
σ. 175, άρ. 50 = **Λεμ. 607**
σ. 175, άρ. 51 = **Λεμ. 608**
σ. 175, άρ. 52 = **Λεμ. 374**
σ. 175, άρ. 53 = **Λεμ. 375**
σ. 175, άρ. 54 = **Λεμ. 239**
σ. 175, άρ. 55 = **Λεμ. 680**
σ. 175, άρ. 56 = **Λεμ. 681**
σ. 175, άρ. 57 = **Λεμ. 707**
σ. 175, άρ. 58 = **Λευκ. 100**
σ. 175, άρ. 59 = **Λευκ. 101**
σ. 175, άρ. 61 = **Λευκ. 102**
σ. 175, άρ. 62 = **Λευκ. 103**
σ. 175, άρ. 63 = **Λευκ. 99**
σ. 175, άρ. 65 = **Λάρ. 186**
σ. 175, άρ. 66 = **Άμμ. 238**

Björck, *SCE* IV. 3, 1956

σ. 248-50 = **Λευκ. 28**

Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ* 2. *Επίγραμμα*, 1997

E24 = **Λάρ. 81**
E32 = **Πάφ. 16**
E34 = **Άμμ. 121**
E35 = **Άβ. Πρ. 3**
E36 = **Λάρ. 90**
E37 = **Λάρ. 80**
E38 = **Λάρ. 122**
E39 = **Λάρ. 166**

E40 = **Λευκ. 51**
E41 = **Κερ. 3**
E42 = **Λευκ. 26**
E43 = **Λευκ. 16**
E44 = **Λευκ. 25**
E46 = **Πάφ. 103**
E48 = **Πάφ. 27**
E49 = **Πάφ. 144**
E50 = **Λάρ. 167**
E51 = **Λεμ. 35**
E65 = **Λεμ. 50**
E66 = **Πάφ. 153**
E67 = **Αμμ. 71**
E68 = **Αμμ. 136**
E71 = **Λευκ. 28**

Βοσκοῦ, *ΑΚΥΓ 3. Πεζογραφία*

E8 = **Αμμ. 139**
E9 = **Αμμ. 141**

Bowersock, *Tituli* 5

σ. 669-670 = **Κερ. 6**

Briscoe, *ZPE* 95, 1993

σ. 249-50 = **Πάφ. 81**

Burkhalter, *BCH* 111, 1987

σ. 357 = **Λεμ. 787**

σ. 357 = **Λεμ. 788**

Calvet, *Timbres amphoriques*

σ. 56, άρ. 111 = **Αμμ. 154**

σ. 56, άρ. 112 = **Αμμ. 157**

σ. 77-8, άρ. 163 = **Αμμ. 177**

σ. 78, άρ. 163 = **Αμμ. 178**

σ. 79, άρ. 164 = **Αμμ. 179**

σ. 79, άρ. 165 = **Αμμ. 180**

σ. 80, άρ. 166 = **Αμμ. 181**

σ. 80, άρ. 167 = **Αμμ. 182**

σ. 80, άρ. 168 = **Αμμ. 183**

σ. 81, άρ. 169 = **Αμμ. 184**

σ. 81, άρ. 170 = **Αμμ. 170**

σ. 83, άρ. 172 = **Αμμ. 172**

σ. 83, άρ. 173 = **Αμμ. 166**

- σ. 84, άρ. 174 = **Άμμ. 168**
σ. 84, άρ. 175 = **Άμμ. 169**
σ. 85, άρ. 176 = **Άμμ. 162**

Cayla, *CCEC* 27, 1997

- σ. 71-7 = **Πάφ. 1**

Cayla, *CCEC* 31, 2001

- σ. 69-81 = **Πάφ. 53**

Cayla, εις *L'hellénisme d'époque romaine*, 2004

- σ. 233-236 = **Πάφ. 100**

σ. 242 = **Πάφ. 4**

σ. 243 = **Πάφ. 89**

σ. 243 = **Πάφ. 90**

σ. 243 = **Πάφ. 93**

Cesnola, *Cyprus*

- σ. 343 = **Λεμ. 63**
σ. 414, άρ. 3 = **Πάφ. 132**
σ. 414, άρ. 4 = **Πάφ. 131**
σ. 416, άρ. 8 = **Πάφ. 134**
σ. 417, άρ. 11 = **Λευκ. 49**
σ. 419-20, άρ. 15 = **Κερ. 9**
σ. 422, άρ. 20 = **Λάρ. 191**
σ. 424-5, άρ. 29 = **Λευκ. 39**
σ. 427-8, άρ. 33 = **Λεμ. 17**
σ. 429-30, άρ. 37 = **Λάρ. 36**
σ. 430 = **Λάρ. 32**
σ. 430, άρ. 39 = **Λάρ. 166**
σ. 430-1, άρ. 40 = **Λάρ. 122**
σ. 431, άρ. 41 = **Λάρ. 37**
σ. 431-32, άρ. 44 = **Λάρ. 27**
σ. 432, άρ. 45 = **Λάρ. 167**
σ. 433, άρ. 47 = **Λάρ. 146**
σ. 433, άρ. 48 = **Λάρ. ???**
σ. 433, άρ. 49 = **Λάρ. 127**
σ. 433, άρ. 50 = **Λάρ. 128**
σ. 433, άρ. 51 = **Λάρ. 168**
σ. 433, άρ. 52 = **Λάρ. 129**
σ. 433, άρ. 53 = **Λάρ. 130**
σ. 433, άρ. 55 = **Λάρ. 39**
σ. 433, άρ. 56 = **Λάρ. 131**
σ. 433, άρ. 57 = **Λάρ. 85**
σ. 433, άρ. 58 = **Λάρ. 84**
σ. 433, άρ. 59 = **Λάρ. 82**
σ. 433, άρ. 60 = **Λάρ. 132**

σ. 433, άρ. 61 = **Λάρ. 133**
σ. 433, άρ. 62 = **Λάρ. 135**
σ. 433, άρ. 63 = **Λάρ. 136**
σ. 434, άρ. 64 = **Λάρ. 116**
σ. 434, άρ. 65 = **Λάρ. 137**
σ. 434, άρ. 66 = **Λάρ. 138**
σ. 434, άρ. 67 = **Λάρ. 139**
σ. 434, άρ. 68 = **Λάρ. 72**
σ. 434, άρ. 69 = **Λάρ. 140**
σ. 434, άρ. 70 = **Λάρ. 141**
σ. 434, άρ. 71 = **Λάρ. 142**
σ. 434, άρ. 72 = **Λάρ. 143**
σ. 434, άρ. 73 = **Λάρ. 144**
σ. 434, άρ. 74 = **Λάρ. 145**
σ. 434, άρ. 75 = **Λάρ. 84**
σ. 434, άρ. 76 = **Λάρ. 147**
σ. 434, άρ. 77 = **Λάρ. 148**
σ. 434, άρ. 78 = **Λάρ. 149**
σ. 434, άρ. 79 = **Λάρ. 126**
σ. 434, άρ. 80 = **Λάρ. 150**
σ. 434, άρ. 81 = **Λάρ. 68**
σ. 434, άρ. 82 = **Λάρ. 151**
σ. 434, άρ. 83 = **Λάρ. 152**
σ. 434, άρ. 84 = **Λάρ. 86**
σ. 434, άρ. 85 = **Λάρ. 170**
σ. 435, άρ. 86 = **Λάρ. 153**
σ. 435, άρ. 87 = **Λάρ. 154**
σ. 435, άρ. 88 = **Λάρ. 171**
σ. 435, άρ. 89 = **Λάρ. 155**
σ. 435, άρ. 90 = **Λάρ. 156**
σ. 435, άρ. 91 = **Λάρ. 157**
σ. 435, άρ. 92 = **Λάρ. 87**
σ. 435, άρ. 93 = **Λάρ. 69**
σ. 435, άρ. 94 = **Λάρ. 70**
σ. 435, άρ. 95 = **Λάρ. 40**
σ. 435, άρ. 96 = **Λάρ. 89**
σ. 435, άρ. 97 = **Λάρ. 169**
σ. 435, άρ. 98 = **Λάρ. 158**
σ. 436, άρ. 100 = **Λευκ. 69**
σ. 436, άρ. 101 = **Λευκ. 71**
σ. 436, άρ. 102 = **Λευκ. 64**
σ. 436, άρ. 103 = **Λευκ. 70**
σ. 436, άρ. 104 = **Λευκ. 65**
σ. 436, άρ. 105 = **Λευκ. 74**
σ. 439, άρ. 33 = **Λεμ. 118**

Cesnola, *Salaminia*², 1884

σ. 96-7 = **Λάρ. 34**
σ. 97 = **Άμμ. 134**
σ. 98 = **Άμμ. 132**

- σ. 98 = **Αμμ. 133**
 σ. 98-9 = **Αμμ. 131**
 σ. 105 = **Αμμ. 52**
 σ. 108 = **Αμμ. 149**
 σ. 148, άρ. 35 = **Αμμ. 153**
 σ. 151, άρ. 39 = **Αμμ. 150**
 σ. 173 = **Αμμ. 190**
 σ. 244-5 = **Αμμ. 163**
 σ. 256, άρ. 10 = **Αμμ. 158**

Cesnola, Atlas

- 2, CXLII, 1058 = **Λεμ. 118**
 2, CXLIII, 1065 = **Λεμ. 63**
 3, πίν. CXLI, 5 = **Λεμ. 118**
 3, πίν. CXLII, 3 = **Λεμ. 17**
 3, πίν. CXLIII, 1 = **Λεμ. 164**
 3, pl. CXLIII, 2 = **Λεμ. 163**
 3, πίν. CXLVII, 3 = **Λάρ. 84**
 3, πίν. CXLIV, 1 = **Λευκ. 49**
 3: πίν. CXLIV, 2 = **Λάρ. 191**
 3, πίν. CXLV, 1 = **Λάρ. 167**
 3, πίν. CXLVI, 2 = **Πάφ. 132**
 3, πίν. CXLVI, 3 = **Πάφ. 134**
 3, πίν. CXLVIII, 1 = **Λάρ. 122**
 3, πίν. CXLVIII, 2 = **Λάρ. 27**
 3, πίν. CXLIX, 2 = **Λάρ. 37**
 3, πίν. CL, άρ. 5 = **Αβ. Πρ. 46**
 3, πίν. CL, Suppl. 1 = **Λεμ. 63**
 Suppl., άρ. 4 = **Λευκ. 71**
 Suppl., άρ. 16 = **Λάρ. 166**
 Suppl., άρ. 17 = **Λάρ. 79**
 Suppl., άρ. 19 = **Λευκ. 14**
 Suppl., άρ. 20 = **Λευκ. 74**
 Suppl., άρ. 21 = **Λάρ. 142**
 Suppl., άρ. 22 = **Λάρ. 170**
 Suppl., άρ. 23 = **Λάρ. 156**
 Suppl., άρ. 24 = **Λάρ. 129**
 Suppl., άρ. 25 = **Λάρ. 137**
 Suppl., άρ. 26 = **Λάρ. 78**
 Suppl., άρ. 29 = **Λάρ. 77**
 Suppl., άρ. 30 = **Λάρ. 127**
 Suppl., άρ. 31 = **Λάρ. 151**
 Suppl., άρ. 32 = **Λάρ. 169**
 Suppl., άρ. 33 = **Λάρ. 152**
 Suppl., άρ. 34 = **Λάρ. 124**
 Suppl., άρ. 35 = **Λάρ. 126**
 Suppl., άρ. 36 = **Λάρ. 69**
 Suppl., άρ. 37 = **Λάρ. 158**
 Suppl., άρ. 38 = **Λάρ. 91**
 Suppl., άρ. 39 = **Λάρ. 144**

Suppl., άρ. 40 = **Λάρ. 133**
Suppl., άρ. 41 = **Λάρ. 149**
Suppl., άρ. 42 = **Λάρ. 153**
Suppl., άρ. 43 = **Λάρ. 171**
Suppl., άρ. 44 = **Λάρ. 89**
Suppl., άρ. 46 = **Λευκ. 70**
Suppl., άρ. 48 = **Λάρ. 84**
Suppl., άρ. 48 = **Λάρ. 82**
Suppl., άρ. 49 = **Αβ. Πρ. 24**
Suppl., άρ. 50 = **Αβ. Πρ. 25**
Suppl., άρ. 51 = **Αβ. Πρ. 26**
Suppl., άρ. 52 = **Αβ. Πρ. 27**
Suppl., άρ. 54 = **Λευκ. 61**
Suppl., άρ. 55 = **Αβ. Πρ. 28**
Suppl., άρ. 56 = **Αβ. Πρ. 29**
Suppl., άρ. 52 = **Λευκ. 64**

Chapouthier, *REA* 44, 1942

σ. 329 = **Λευκ. 28**

Chavane, *petits objets*

σ. 29, άρ. 78 = **Αμμ. 162**
σ. 44, άρ. 125 = **Αμμ. 186**
σ. 129, άρ. 394 = **Αμμ. 124**

Christol, *Chiron* 16, 1986

σ. 1-5 = **Λευκ. 1**
σ. 6-14 = **Πάφ. 2**

CIG II

2626 = **Λάρ. 14**
2628 = **Πάφ. 54**
2629 = **Πάφ. 55**
2630 = **Αμμ. 85**
2630 = **Αμμ. 86**
2631 = **Λάρ. 12**
2632 = **Λεμ. 51**
2633 = **Λάρ. 9**
2634 = **Αμμ. 48**
2636 = **Λάρ. 20**
2637 = **Πάφ. 90**
2638 = **Αμμ. 56**
2639 = **Αμμ. 69**
2641 = **Λάρ. 29**
2644 = **Λεμ. 791**
2645 = **Λάρ. 30**

2646 = **Κερ.** 17
2647 = **Λευκ.** 51
2648 = **Λεμ.** 206
2649 = **Λεμ.** 207
2650 = **Αβ. Πρ.** 18
2652 = **Λεμ.** 208

CIL 3

215 = **Αμμ.** 129
216 = **Λάρ.** 17
217 = **Αβ. Πρ.** 17
218 = **Πάφ.** 117
219 = **Λεμ.** 807
219 = **Λεμ.** 808
219 = **Λεμ.** 809
219 = **Λεμ.** 810
6054 = **Αμμ.** 99
6731 = **Λάρ.** 37
6732 = **Αμμ.** 145
6732 = **Αμμ.** 146
12102 = **Πάφ.** 88
12104 = **Αμμ.** 87
12105 = **Αμμ.** 116
12106 = **Αμμ.** 79
12107 = **Αμμ.** 202
12108 = **Αμμ.** 203
12109 = **Αμμ.** 127
12110 = **Αμμ.** 14
12111 = **Κερ.** 4
12112 = **Λευκ.** 35
12114 = **Αμμ.** 159
12115 = **Αμμ.** 160

Coldstream, *RDAC* 1975

σ. 145-6 E = **Λεμ.** 80

Colonna - Ceccaldi, *RA* 28, 1874

σ. 69-70 = **Πάφ.** 132
σ. 80, άρ. 2 = **Λάρ.** 129
σ. 81, άρ. 24 = **Λάρ.** 89
σ. 82, άρ. 6 = **Λάρ.** 128
σ. 82, άρ. 7 = **Λάρ.** 164
σ. 83, άρ. 8 = **Λάρ.** 178
σ. 83, άρ. 9 = **Λάρ.** 124
σ. 83, άρ. 11 = **Λάρ.** 169
σ. 84, άρ. 12 = **Λάρ.** 168
σ. 84, άρ. 13 = **Λάρ.** 165
σ. 84, άρ. 14 = **Λάρ.** 146

- σ. 84, άρ. 16 = **Λάρ. 55**
- σ. 85, άρ. 17 = **Λάρ. 163**
- σ. 86, άρ. 1 = **Λάρ. 36**
- σ. 87-8 = **Πάφ. 131**
- σ. 88, άρ. 4 = **Πάφ. 134**
- σ. 89, άρ. 4 = **Λάρ. 191**
- σ. 92-3 = **Άμμ. 167**
- σ. 94 = **Πάφ. 134**

Colonna - Ceccaldi, RA 29, 1875

- σ. 95, άρ. 1 = **Λάρ. 142**
- σ. 95, άρ. 2 = **Λάρ. 143**
- σ. 95, άρ. 3 = **Λάρ. 144**
- σ. 95, άρ. 4 = **Λάρ. 145**
- σ. 95, άρ. 5 = **Λάρ. 82**
- σ. 95, άρ. 6 = **Λάρ. 147**
- σ. 95, άρ. 8 = **Λάρ. 149**
- σ. 95, άρ. 9 = **Λάρ. 126**
- σ. 95, άρ. 10 = **Λάρ. 150**
- σ. 95, άρ. 11 = **Λάρ. 68**
- σ. 95, άρ. 12 = **Λάρ. 151**
- σ. 96, άρ. 13 = **Λάρ. 84**
- σ. 96, άρ. 14 = **Λάρ. 83**
- σ. 96, άρ. 15 = **Λάρ. 132**
- σ. 96, άρ. 16 = **Λάρ. 133**
- σ. 96, άρ. 17 = **Λάρ. 135**
- σ. 96, άρ. 18 = **Λάρ. 116**
- σ. 96, άρ. 19 = **Λάρ. 152**
- σ. 96, άρ. 20 = **Λάρ. 154**
- σ. 96, άρ. 22 = **Λάρ. 86**
- σ. 96, άρ. 23 = **Λάρ. 171**
- σ. 96, άρ. 24 = **Λάρ. 87**
- σ. 96, άρ. 25 = **Λάρ. 170**
- σ. 96, άρ. 26 = **Λάρ. 155**
- σ. 96, άρ. 27 = **Λάρ. 69**
- σ. 96, άρ. 28 = **Λάρ. 153**
- σ. 96, άρ. 29 = **Λάρ. 156**
- σ. 96, άρ. 30 = **Λάρ. 70**
- σ. 97, άρ. 31 = **Λάρ. 138**
- σ. 97, άρ. 32 = **Λάρ. 137**
- σ. 97, άρ. 34 = **Λάρ. 139**
- σ. 97, άρ. 35 = **Λάρ. 72**
- σ. 97, άρ. 36 = **Λάρ. 140**
- σ. 97, άρ. 37 = **Λάρ. 141**
- σ. 97-8, άρ. 3 = **Λάρ. 166**
- σ. 98, άρ. 4 = **Λάρ. 122**
- σ. 98, άρ. 5 = **Λάρ. 37**

Colonna-Ceccaldi, 1882

- σ. 204, άρ. 13 = **Λάρ. 84**
σ. 204, άρ. 17 = **Λάρ. 135**
σ. 205, άρ. 36 = **Λάρ. 140**

Corbier, *MEFRA* 103

- σ. 674-687 = **Πάφ. 81**
σ. 680 = **Άμμ. 84**
σ. 680 = **Άμμ. 87**
σ. 687-709 = **Άμμ. 116**

Dain, *IGrML*

- σ. 83, άρ. 71 = **Λάρ. 181**
Daszewski, *Nea Paphos* II, 1977

- σ. 104-5 = **Πάφ. 43**

Daszewski, *RDAC* 1984

- σ. 304 κέ = **Πάφ. 44**

Daux, *REG* 98, 1985

- σ. 399-401 = **Λεμ. 278**

Deckers, *RQA* 81, 1986

- σ. 145-172 = **Πάφ. 44**

Demougin, *ZPE* 21, 1976

- σ. 135-45 = **Άμμ. 62**

Devreker, *Epigraphica* 38, 1976

- 180 = **Πάφ. 6**

Diederichs, *Céramiques*

- σ. 36, άρ. 113 = **Άμμ. 187**
σ. 48, άρ. 174 = **Άμμ. 185**

Dozon, *RA* 41, 1881

- σ. 124 = **Λάρ. 90**

Eck, *ZPE* 25, 1977

- σ. 227-31 = **Άμμ. 62**

Eck, *ZPE* 95, 1993

σ. 251-60 = **Πάφ. 81**

Feissel, *CCEC* 31, 2001

σ. 196-199 = **Άμμ. 7**

σ. 189-196 = **Άμμ. 110**

Fraser, *RDAC* 1984

σ. 278-9 = **Πάφ. 103**

Giudice κ.ἄ., *RDAC* 1993

σ. 304, ἄρ. Β 58 = **Πάφ. 34**

Guarducci, *RFIC* 20, 1942

σ. 131-5 = **Πάφ. 103**

Harrison, *Kanon* 1988

σ. 101-3 = **Πάφ. 16**

Hermay, *RDAC* 1988 (2)

σ. 101-109 = **Λεμ. 146**

Hermay, *Sculptures*

σ. 452, ἄρ. 935 = **Λάρ. 183**

σ. 454, ἄρ. 940 = **Λάρ. 184**

σ. 454, ἄρ. 941 = **Λάρ. 182**

σ. 454, ἄρ. 942 = **Λάρ. 181**

Hermay - Schmid, *BCH* 113, 1989

σ. 858 = **Λεμ. 790**

Hogarth, *Devia Cypria* 1889

σ. 8-9, ἄρ. 1 = **Πάφ. 2**

σ. 63, ἄρ. 15 = **Άμμ. 32**

σ. 107, ἄρ. 23 = **Λάρ. 62**

σ. 107, ἄρ. 24 = **Λάρ. 177**

σ. 107, ἄρ. 25 = **Λάρ. 76**

σ. 109, ἄρ. 28 = **Λάρ. 7**

σ. 110, ἄρ. 33 = **Άμμ. 51**

σ. 112, ἄρ. 34 = **Κερ. 4**

σ. 113-4, άρ. 35 = **Λευκ. 6**
σ. 1134, άρ. 36 = **Λευκ. 39**

Hogarth κ.ά., *JHS* 9, 1888

σ. 227, άρ. 6 = **Πάφ. 80**
σ. 227-8, άρ. 7 = **Πάφ. 79**
σ. 228, άρ. 10 = **Πάφ. 94**
σ. 233, άρ. 22 = **Πάφ. 70**
σ. 234, άρ. 25 = **Πάφ. 99**
σ. 237, άρ. 40 = **Πάφ. 101**
σ. 237, άρ. 41 = **Πάφ. 89**
σ. 237, άρ. 42 = **Πάφ. 85**
σ. 240, άρ. 49 = **Πάφ. 73**
σ. 240, άρ. 52 = **Πάφ. 88**
σ. 241, άρ. 56 = **Πάφ. 66**
σ. 242, άρ. 61 = **Πάφ. 74**
σ. 242, άρ. 63 = **Πάφ. 75**
σ. 243, άρ. 66 = **Πάφ. 68**
σ. 243, άρ. 68 = **Πάφ. 72**
σ. 243, άρ. 69 = **Πάφ. 59**
σ. 245, άρ. 77 (a) = **Πάφ. 98**
σ. 245, άρ. 79 = **Πάφ. 64**
σ. 245, άρ. 84 = **Πάφ. 95**
σ. 246, άρ. 86 = **Πάφ. 103**
σ. 246, άρ. 88 = **Πάφ. 96**
σ. 247, άρ. 90 = **Πάφ. 97**
σ. 247, άρ. 91 = **Πάφ. 56**
σ. 248, άρ. 97 = **Πάφ. 105**
σ. 249, άρ. 101 = **Πάφ. 69**
σ. 249, άρ. 104 (a) = **Πάφ. 104**
σ. 250, άρ. 104 (b) = **Πάφ. 77**
σ. 250, άρ. 106 = **Πάφ. 62**
σ. 251, άρ. 107 (b) = **Πάφ. 81**
σ. 252, άρ. 111 = **Πάφ. 71**
σ. 253, άρ. 113 = **Πάφ. 102**
σ. 253, άρ. 115 = **Πάφ. 86**
σ. 253, άρ. 115 = **Πάφ. 87**
σ. 253, άρ. 116 = **Πάφ. 57**
σ. 254, άρ. 119 = **Πάφ. 93**
σ. 259, άρ. 3 = **Πάφ. 83**
σ. 260, άρ. 1 = **Πάφ. 119**
σ. 260, άρ. 14 = **Πάφ. 100**
σ. 261, άρ. 2 = **Πάφ. 124**
σ. 261, άρ. 5 = **Πάφ. 125**
σ. 261, άρ. 6 = **Πάφ. 130**
σ. 261, άρ. 7 = **Πάφ. 126**
σ. 262, άρ. 8 = **Πάφ. 127**
σ. 262, άρ. 9 = **Πάφ. 128**
σ. 262, άρ. 10 = **Πάφ. 129**
σ. 262, άρ. 11 = **Πάφ. 123**

σ. 262, ἀρ. 13 = Πάφ. 133

IGR 3

929 = Λευκ. 6
930 = Λευκ. 39
931 = Λεμ. 158
932 = Κερ. 8
933 = Κερ. 9
934 = Κερ. 12
935 = Λευκ. 49
936 = Κερ. 4
937 = Πάφ. 22
938 = Πάφ. 54
939 = Πάφ. 55
940 = Πάφ. 59
941 = Πάφ. 80
942 = Πάφ. 79
943 = Πάφ. 57
944 = Πάφ. 81
946 = Πάφ. 70
947 = Πάφ. 71
948 καὶ 963 = Πάφ. 100
950 = Πάφ. 90
951 = Πάφ. 89
952 = Πάφ. 73
953 = Πάφ. 72
954 = Πάφ. 105
955 = Πάφ. 105
956 = Πάφ. 104
957 = Πάφ. 56
958 = Πάφ. 103
959 = Πάφ. 102
960 = Πάφ. 66
961 = Ἀμμ. 51
962 = Πάφ. 101
964 = Πάφ. 97
965 = Ἀμμ. 99
966 = Πάφ. 95
967 = Πάφ. 117
968a = Λεμ. 807
968b = Λεμ. 809
968c = Λεμ. 808
968d = Λεμ. 810
969 = Λεμ. 20
970 = Λεμ. 17
971 = Λεμ. 51
972 = Λεμ. 20
973 = Λεμ. 144
974 = Λεμ. 145
975 = Λεμ. 791

976 = **Λάρ.** 19
977 = **Λάρ.** 28
978 = **Λάρ.** 12
979 = **Λάρ.** 2
980 = **Λάρ.** 6
981 = **Λάρ.** 9
982 = **Λάρ.** 38
983 = **Λάρ.** 37
984 = **Αμμ.** 83
985 = **Αμμ.** 22
986 = **Αμμ.** 88
987 = **Αμμ.** 48
988 = **Αμμ.** 52
989 = **Αμμ.** 59
990 = **Αμμ.** 93
991 = **Αμμ.** 56
992 = **Αμμ.** 15
993 = **Αμμ.** 80
994 = **Αμμ.** 19
995 = **Αμμ.** 31
996 = **Αμμ.** 14
997 = **Αμμ.** 85
997 = **Αμμ.** 86
1529 = **Λεμ.** 785

ILS

2151 = **Αμμ.** 127

Jefferry, *DHMC*

σ. 213 καὶ ὑποσ. 1 = **Λευκ.** 80

Jordan, *Ancient Cult*

σ. 131-9 = **Λεμ.** 775

σ. 136-40 = **Λεμ.** 769

Kaibel, *EGr*

257 = **Πάφ.** 27

288 = **Λευκ.** 51

288a = **Λάρ.** 166

794a-b = **Πάφ.** 16

Karageorghis, *BCH* 84, 1960

274-5 = **Πάφ.** 53

Karageorghis, *BCH* 85, 1961

- σ. 274, α = **Πάφ. 121**
σ. 274, άρ. IX (b) = **Λεμ. 223**
σ. 274, άρ. IX (b) = **Λεμ. 224**
σ. 276, άρ. IX (d) = **Λεμ. 211**
σ. 304 = **Άμμ. 104**
σ. 304 = **Άμμ. 105**

Karageorghis, *BCH* 87, 1963

- σ. 349, άρ. 3 = **Πάφ. 5**

Karageorghis, *BCH* 88, 1964

- σ. 383-5 = **Πάφ. 41**

Karageorghis, *BCH* 90, 1966

- σ. 324 = **Λευκ. 26**

Karageorghis, *BCH* 97, 1973

- σ. 671-2 = **Λευκ. 13**

Karageorghis, *BCH* 110, 1986

- σ. 874 = **Πάφ. 25**

Karageorghis, *BCH* 111, 1987

- σ. 649 = **Πάφ. 39**

- σ. 725 = **Πάφ. 28**

- σ. 728 = **Πάφ. 39**

Karageorghis, *ENSa1* IV, 1978

- σ. 31, άρ. 18 = **Άμμ. 173**

- σ. 33, άρ. 70 = **Άμμ. 174**

- σ. 33, άρ. 73 = **Άμμ. 171**

- σ. 37, άρ. 4 = **Άμμ. 176**

- σ. 38, άρ. 10 = **Άμμ. 175**

- σ. 49, άρ. 125 = **Άμμ. 161**

Karageorghis κ.ά., *CCMM*, σ. 265

- άρ. 429 = **Λάρ. 89**

E. Lane, *RDAC* 1983

- σ. 242-4 = **Λεμ. 52**

Kondoleon, *Domestic*

- σ. 106-8 = Πάφ. 40
σ. 174-84 = Πάφ. 41

Κυριαζή, *KX 2*, 1924

- σ. 216-7 = Λάρ. 81

Lajtar, *Eos 80*, 1992

- σ. 77-80 = Λευκ. 81

LBW

- 1356 καὶ 2788 = Πάφ. 16
2726 = Λάρ. 2
2728 = Λάρ. 28
2734 = Λάρ. 6
2735 = Λάρ. 18
2737 = Λάρ. 38
2739 = Λάρ. 125
2740 = Λάρ. 35
2744 = Λάρ. 174
2745 = Λάρ. 175
2746 = Λάρ. 162
2747 = Λάρ. 73
2748 = Λάρ. 176
2749 = Λάρ. 67
2750 = Λάρ. 75
2751 = Λάρ. 148
2752 = Λάρ. 163
2754 = Ἄμμ. 99
2755 = Ἄμμ. 48
2758 = Ἄμμ. 94
2759 = Ἄμμ. 31
2760 = Ἄμμ. 167
2762 = Ἄμμ. 130
2770 = Λευκ. 47
2771 = Λευκ. 51
2772 = Κερ. 8
2773 = Κερ. 9
2776 = Κερ. 15
2785 = Πάφ. 22
2790 = Πάφ. 27
2792 = Πάφ. 79
2801 = Πάφ. 90
2804 = Πάφ. 93
2806 = Πάφ. 117
2807 = Λεμ. 807
2807 = Λεμ. 808

2807 = **Λεμ. 809**
2807 = **Λεμ. 810**
2810 = **Λεμ. 20**
2814 = **Λεμ. 17**
2816 = **Λεμ. 20**
2818 = **Λεμ. 83**
2820 = **Λεμ. 60**
2821 = **Λεμ. 61**
2823 = **Λεμ. 791**
2824 = **Λεμ. 145**
2825 = **Λεμ. 538**
2826 = **Λεμ. 274**
2828 = **Λεμ. 280**
2827 = **Λεμ. 230**
2829 = **Λεμ. 281**
2830 = **Λεμ. 310**
2832 = **Λεμ. 615**
2834 = **Λεμ. 294**
2835 = **Λεμ. 240**
2836 = **Λευκ. 90**
2839 = **Λάρ. 185**
2841 = **Λάρ. 3**
2863a = **Λεμ. 158**

Lebek, *ZPE* 12, 1973

σ. 101-137 = **Λεμ. 67**

Linfert, *ZPE* 41, 1981

σ. 253-5 = **Πάφ. 16**

Linfert, *MDAI* (A) 97, 1982

σ. 59-66 = **Πάφ. 16**

Loewy, *IGBild*

άρ. 532 = **Πάφ. 16**

Maier - Wartburg, *RDAC* 1994

σ. 117-8 = **Πάφ. 112**

σ. 117-8 = **Πάφ. 113**

Mariti 1787

σ. 602-4 = **Λάρ. 17**

Μαρκίδου, ARCA

- σ. 16, άρ. 4 = Πάφ. 154
σ. 17, άρ. 7 = Λευκ. 5
σ. 15-6 = Κερ. 6

Μαρκίδου, ΚΧ 1923

- σ. 133-4 = Αμμ. 139

Marshall, GIBM 4

- 978 a-c = Αμμ. 1
979 = Αμμ. 142
980 = Αμμ. 5
981 = Αμμ. 91
986 = Αμμ. 110
987 = Αμμ. 24
988 = Αμμ. 106
989 = Αμμ. 224
990 = Αμμ. 143
991 = Αμμ. 212
992 = Αμμ. 218
993 = Αμμ. 211
994 = Αμμ. 219
995 = Αμμ. 2
996 = Αμμ. 117
999 = Αβ. Πρ. 15

Masson, BCH 88, 1964

- σ. 237 καὶ ὑποσ. 3 = Λευκ. 90
σ. 238, άρ. 10 = Λευκ. 84

Masson, Syria 48, 1971

- σ. 442-3 = Πάφ. 131
σ. 442-3 = Πάφ. 132

Masson, BCH 95, 1971

- σ. 330, άρ. 9 = Λάρ. 191
σ. 330-1, άρ. 10 = Λάρ. 192
σ. 331, άρ. 11 = Λάρ. 183
σ. 331, άρ. 12 = Λάρ. 184
σ. 331, άρ. 12 bis = Λάρ. 182
σ. 331, άρ. 13 = Λάρ. 181
σ. 332, άρ. 16 = Λάρ. 179

Masson, BCH 111, 1987

σ. 275-7 = **Λάρ. 29**

Masson, *BCH* 118, 1994

σ. 266, άρ. 1 = **Πάφ. 132**
σ. 266, άρ. 2 = **Πάφ. 131**
σ. 266, άρ. 3 = **Πάφ. 124**
σ. 269, άρ. 14 = **Πάφ. 133**
σ. 266, άρ. 6 = **Πάφ. 125**
σ. 267, άρ. 7 = **Πάφ. 130**
σ. 267, άρ. 8 = **Πάφ. 126**
σ. 267, άρ. 9 = **Πάφ. 127**
σ. 267, άρ. 10 = **Πάφ. 128**
σ. 269, άρ. 11 = **Πάφ. 129**
σ. 269, άρ. 12 = **Πάφ. 123**
σ. 270, άρ. 18 = **Πάφ. 121**
σ. 271, άρ. 21 = **Πάφ. 122**
σ. 271, άρ. 22 = **Πάφ. 134**

Megaw, *JHS* 75, 1955, *Suppl.*

σ. 31 = **Λάρ. 4**
σ. 31 = **Άμμ. 6**

Μενάρδου, *Αθηνά* 22, 1910

σ. 129, άρ. 1 = **Λεμ. 409**
σ. 130, άρ. 2 = **Λεμ. 410**
σ. 130, άρ. 3 = **Λεμ. 411**
σ. 130, άρ. 4 = **Λεμ. 412**
σ. 130, άρ. 5 = **Λεμ. 413**
σ. 130, άρ. 6 = **Λεμ. 644**
σ. 131, άρ. 7 = **Λεμ. 645**
σ. 131, άρ. 9 = **Λεμ. 592**
σ. 131, άρ. 10 = **Λεμ. 591**
σ. 131, άρ. 11 = **Λεμ. 605**
σ. 132, άρ. 1 = **Λεμ. 690**
σ. 132, άρ. 12 = **Λεμ. 606**
σ. 132, άρ. 13 = **Λεμ. 201**
σ. 132, άρ. 13 = **Λεμ. 202**
σ. 133, άρ. 2 = **Λεμ. 691**
σ. 133, άρ. 3 = **Λεμ. 692**
σ. 133, άρ. 4 = **Λεμ. 693**
σ. 133, άρ. 5 = **Λεμ. 694**
σ. 133-4, άρ. 6 = **Λεμ. 695**
σ. 134, άρ. 7 = **Λεμ. 285**
σ. 134, άρ. 1 = **Λεμ. 696**
σ. 134, άρ. 2 = **Λεμ. 697**
σ. 134, άρ. 3 = **Λεμ. 698**
σ. 135, άρ. 4 = **Λεμ. 699**
σ. 135, άρ. 5 = **Λεμ. 700**
σ. 135, άρ. 6 = **Λεμ. 701**

σ. 135, άρ. 7 = **Λεμ. 702**
σ. 135, άρ. 8 = **Λεμ. 703**
σ. 136, άρ. 3 = **Άμμ. 138**
σ. 136, άρ. 9 = **Λεμ. 704**
σ. 137 = **Λεμ. 80**
σ. 137 = **Λευκ. 52**
σ. 137 = **Λάρ. 123**
σ. 137, άρ. 1 = **Λάρ. 188**
σ. 138, άρ. 1 = **Λεμ. 638**
σ. 138, άρ. 2 = **Λάρ. 189**
σ. 138, άρ. 3 = **Λάρ. 190**
σ. 139 = **Κερ. 21**
σ. 139, άρ. 1 = **Λεμ. 551**
σ. 139, άρ. 2 = **Λεμ. 550**
σ. 139, άρ. 2 = **Λεμ. 639**
σ. 140 = **Λεμ. 221**
σ. 140, άρ. 3 = **Λεμ. 747**
σ. 141, άρ. 1 = **Λεμ. 595**
σ. 141, άρ. 2 = **Λεμ. 597**
σ. 141, άρ. 3 = **Λεμ. 598**
σ. 141, άρ. 4 = **Λεμ. 599**
σ. 142, άρ. 1 = **Λεμ. 584**
σ. 142, άρ. 2 = **Λεμ. 582**
σ. 142, άρ. 3 = **Λεμ. 583**
σ. 142, άρ. 5 = **Λεμ. 600**
σ. 142, άρ. 6 = **Λεμ. 408**
σ. 143, άρ. 1 = **Λεμ. 569**
σ. 143, άρ. 1 = **Λεμ. 570**
σ. 143, άρ. 2 = **Λεμ. 571**
σ. 143, άρ. 3 = **Λεμ. 552**
σ. 143, άρ. 3 = **Λεμ. 553**
σ. 143, άρ. 4 = **Λεμ. 585**
σ. 144, άρ. 1 = **Λεμ. 404**
σ. 144, άρ. 2 = **Λεμ. 209**
σ. 144, άρ. 4 = **Λεμ. 556**
σ. 144, άρ. 5 = **Λεμ. 554**
σ. 144, άρ. 5 = **Λεμ. 555**
σ. 145, άρ. 2 = **Λεμ. 642**
σ. 145, άρ. 3 = **Λεμ. 405**
σ. 145, άρ. 4 = **Λεμ. 406**
σ. 421 = **Λάρ. 179**

Mitford, *JRS* 29, 1939

σ. 184-9, άρ. 1 *a-b* = **Λευκ. 29**
σ. 184-9, άρ. 1 (*c*) = **Λευκ. 37**
σ. 184-9, άρ. 1 (*d*) = **Λευκ. 38**
σ. 190-1, άρ. 2 = **Λευκ. 31**
σ. 191-2, άρ. 3 (*α*) = **Πάφ. 140**
σ. 191-2, άρ. 3 (*b*) = **Πάφ. 141**
σ. 192-3, άρ. 4 = **Πάφ. 142**

- σ. 193-4, άρ. 5 = Πάφ. 152
σ. 194-7, άρ. 6 = Πάφ. 108
σ. 197-8, άρ. 7 = Λάρ. 207

Mitford, *RDAC* 1940-1948

- σ. 1-6, άρ. 1 = Πάφ. 6
σ. 6-9, άρ. 2 = Πάφ. 7
σ. 8 = Πάφ. 15

Mitford, *JHS* 66, 1946

- σ. 24-5, άρ. 1 = Αβ. Πρ. 3
σ. 25-7, άρ. 2 = Λεμ. 157
σ. 26 = Λεμ. 158
σ. 27, άρ. 3 = Λεμ. 165
σ. 28, άρ. 4 = Λεμ. 166
σ. 28, άρ. 5 = Λεμ. 167
σ. 29, άρ. 6 = Λεμ. 168
σ. 30, άρ. 7 = Λεμ. 155
σ. 30, άρ. 8 = Λεμ. 169
σ. 31, άρ. 9 = Λεμ. 170
σ. 32, άρ. 10 = Αβ. Πρ. 5
σ. 34, άρ. 11 = Λεμ. 151
σ. 34, άρ. 12 = Αβ. Πρ. 8
σ. 34-6, άρ. 13 = Αβ. Πρ. 7
σ. 36, ύποσ. 44 = Λεμ. 148
σ. 38, ύπ. 49 (1) = Πάφ. 124
σ. 38, ύπ. 49 (3) = Πάφ. 125
σ. 38, ύπ. 49 (4) = Πάφ. 130
σ. 38, ύπ. 49 (5) = Πάφ. 126
σ. 38, ύπ. 49 (6) = Πάφ. 127
σ. 38, ύπ. 49 (7) = Πάφ. 128
σ. 38, ύπ. 49 (8) = Πάφ. 129
σ. 38, ύπ. 51 (2) = Πάφ. 123
σ. 38, ύπ. 51 (3) = Πάφ. 133
σ. 38, ύπ. 52 (1) = Πάφ. 132
σ. 38, ύπ. 52 (2) = Πάφ. 131
σ. 38, ύποσ. 53 = Πάφ. 134
σ. 39-40, άρ. 15 = Αβ. Πρ. 6
σ. 40-2, άρ. 16 = Λεμ. 146

Mitford, *ABSA* 42, 1947

- σ. 201-6, άρ. 1 = Λευκ. 39
σ. 206-8, άρ. 2 = Λεμ. 158
σ. 208, άρ. 3 = Πάφ. 81
σ. 210, ύποσ. 31 = Λεμ. 51
σ. 212-4, άρ. 4 = Πάφ. 71
σ. 212, ύποσ. 47 = Αμμ. 59
σ. 214-6, άρ. 5 = Πάφ. 100
σ. 216, άρ. 6 = Πάφ. 105

- σ. 217- 8, άρ. 7 = **Λεμ. 807**
 σ. 219-22, άρ. 8 = **Άμμ. 22**
 σ. 220 = **Άμμ. 88**
 σ. 222-5, άρ. 9 = **Άμμ. 85**
 σ. 222-5, άρ. 9 = **Άμμ. 86**
 σ. 225-6, άρ. 10 = **Πάφ. 83**
 σ. 226 = **Πάφ. 62**
 σ. 227, άρ. 11 = **Πάφ. 74**
 σ. 227 = **Πάφ. 84**
 σ. 227, ύποσ. 110 = **Άμμ. 83**
 σ. 228, άρ. 12 = **Πάφ. 57**
 σ. 228-30, άρ. 13 = **Πάφ. 93**
 σ. 229, ύποσ. 118 = **Λάρ. 7**
 σ. 229, ύποσ. 121 = **Πάφ. 69**
 σ. 230, άρ. 14 = **Άμμ. 68**

Mitford, *Byzantion* 20, 1950

- σ. 110-6, άρ. 3 = **Άμμ. 147**
 σ. 136-9, άρ. 10 = **Κερ. 6**
 σ. 143-5, άρ. 13 = **Λευκ. 34**
 σ. 145-7, άρ. 14 = **Λευκ. 33**
 σ. 145, ύποσημ. 2 = **Λευκ. 36**

Mitford, *OA* 6, 1950

- σ. 1-3, άρ. 1 = **Άμμ. 21**
 σ. 2, ύποσ. 3 = **Άμμ. 94**
 σ. 3-4, άρ. 2 = **Άμμ. 16**
 σ. 4-5, άρ. 3 = **Άμμ. 27**
 σ. 8-10, άρ. 4 = **Άμμ. 42**
 σ. 5 a = **Άμμ. 31**
 σ. 5 b = **Άμμ. 32**
 σ. 5 (c) = **Λάρ. 179**
 σ. 6 (d) = **Άμμ. 234**
 σ. 10-11, άρ. 5 = **Άμμ. 241**
 σ. 12-3, άρ. 6 = **Άμμ. 239**
 σ. 13, ύποσ. 2 = **Άμμ. 143**
 σ. 13-6, άρ. 7 = **Άμμ. 240**
 σ. 16-7, άρ. 8 = **Λευκ. 48**
 σ. 17 = **Λευκ. 4**
 σ. 17-20, άρ. 9 = **Κερ. 1**
 σ. 20-2, άρ. 10 = **Κερ. 2**
 σ. 22-4, άρ. 11 = **Κερ. 11**
 σ. 24-5, άρ. 12 = **Κερ. 14**
 σ. 25-6, άρ. 13 = **Κερ. 13**
 σ. 26-8, άρ. 14 = **Κερ. 18**
 σ. 26, ύποσ. 2 (h) = **Πάφ. 75**
 σ. 28-31, άρ. 15 = **Λευκ. 1**
 σ. 29-31 = **Πάφ. 2**
 σ. 32-3, άρ. 16 = **Λευκ. 9**

- σ. 33-4, άρ. 17 = **Λευκ. 10**
 σ. 35 = **Λευκ. 7**
 σ. 37-8 = **Λευκ. 28**
 σ. 38-9, άρ. 18 = **Λευκ. 3**
 σ. 39-41, άρ. 19 = **Λευκ. 2**
 σ. 41-2, άρ. 20 = **Λευκ. 16**
 σ. 42-3, άρ. 21 = **Λευκ. 25**
 σ. 44-5, άρ. 22 = **Λευκ. 15**
 σ. 48-51, άρ. 26 = **Πάφ. 143**
 σ. 51-2, άρ. 27 = **Πάφ. 31**
 σ. 52, ύποσ. 2 (13) = **Πάφ. 15**
 σ. 52, ύποσ. 2 (20) = **Άμμ. 87**
 σ. 52-3, ύπ. 2 (21) = **Άμμ. 116**
 σ. 53, άρ. 28 = **Πάφ. 155**
 σ. 54-5, άρ. 29 = **Πάφ. 151**
 σ. 54 = **Άμμ. 127**
 σ. 55-6 = **Άμμ. 129**
 σ. 56, άρ. 30 = **Πάφ. 82**
 σ. 58, άρ. 31 = **Πάφ. 92**
 σ. 59-62, άρ. 32 = **Πάφ. 109**
 σ. 60, ύποσ. 2 = **Λευκ. 29**
 σ. 60, ύποσ. 2 = **Λευκ. 37**
 σ. 61, ύποσ. 1 = **Πάφ. 117**
 σ. 62-64, άρ. 33 = **Πάφ. 115**
 σ. 62-64, άρ. 34 = **Πάφ. 116**
 σ. 64-66, άρ. 35 = **Πάφ. 118**
 σ. 65 = **Πάφ. 154**
 σ. 66-7, άρ. 36 = **Λεμ. 4**
 σ. 67, ύποσ. 2 = **Κερ. 5**
 σ. 68-70, άρ. 37 = **Λεμ. 19**
 σ. 70-1, άρ. 39 = **Λεμ. 186**
 σ. 72-6, άρ. 41 = **Λάρ. 8**
 σ. 72, άρ. 40 = **Λεμ. 789**
 σ. 74-5, ύποσ. 7 = **Λάρ. 10**
 σ. 75, ύποσ. 1 = **Άμμ. 51**
 σ. 76-8, άρ. 42 = **Λάρ. 23**
 σ. 78 = **Λάρ. 5**
 σ. 78-81, άρ. 43 = **Λάρ. 24**
 σ. 81-3, άρ. 44 = **Λάρ. 11**
 σ. 81 = **Λάρ. 22**
 σ. 81 = **Λάρ. 25**
 σ. 83-5, άρ. 45 = **Αβ. Πρ. 1**
 σ. 85-6, άρ. 46 = **Αβ. Πρ. 39**
 σ. 86-7 = **Άμμ. 146**
 σ. 88-9, άρ. 47 = **Αβ. Πρ. 13**
 σ. 89-92, άρ. 48 = **Άμμ. 70**
 σ. 92-3, άρ. 49 = **Αβ. Πρ. 4**
 σ. 93-5, άρ. 50 = **Αβ. Πρ. 2**

Mitford, *JRS* 50, 1960

σ. 75-9 = Πάφ. 53

Mitford, AJA 65, 1961

- σ. 101-2, άρ. 5 = Πάφ. 1
σ. 103-5, άρ. 7 = Πάφ. 12
σ. 101-3, άρ. 6 = Πάφ. 17
σ. 105, ύποσ. 49 = Πάφ. 20
σ. 105, ύποσ. 50 = Πάφ. 22
σ. 105, ύποσ. 47 = Πάφ. 58
σ. 105, ύποσ. 47 = Πάφ. 60
σ. 103, ύποσ. 37= Πάφ. 86
σ. 103, ύποσ. 37= Πάφ. 87
σ. 108-9 = Πάφ. 119
σ. 107-9, άρ. 9 = Πάφ. 120
σ. 109, άρ. 10 = Πάφ. 121
σ. 108, ύποσ. 60 = Πάφ. 136
σ. 124-5 = Λεμ. 20
σ. 104 (3) = Λεμ. 30
σ. 111 (7) = Λεμ. 155
σ. 111, άρ. 13 = Λεμ. 156
σ. 111 (1) = Λεμ. 163
σ. 111 (2) = Λεμ. 164
σ. 111 (3) = Λεμ. 165
σ. 111 (4) = Λεμ. 166
σ. 111 (5) = Λεμ. 167
σ. 111 (6) = Λεμ. 168
σ. 112 (8) = Λεμ. 169
σ. 112 (9) = Λεμ. 170
σ. 111, άρ. 12 = Λεμ. 171
σ. 107, ύποσ. 55 = Λευκ. 60
σ. 132-3, άρ. 32 = Κερ. 3
σ. 113-6, άρ. 15 = Λάρ. 4
σ. 114 (b) = Λάρ. 5
σ. 115, ύποσ. 89 = Λάρ. 13
σ. 114 (a) = Λάρ. 23
σ. 118-9, άρ. 18 = Λάρ. 203
σ. 125 (b) = Άμμ. 59
σ. 121-2, άρ. 22 = Άμμ. 95
σ. 123, άρ. 24 = Άμμ. 232
σ. 123-5, άρ. 25 = Άμμ. 235
σ. 125-7, άρ. 26 = Άμμ. 239

Mitford, AJA 70, 1966

- σ. 98-9, άρ. 3 = Πάφ. 107
σ. 89-96, άρ. 1a = Λεμ. 798
σ. 89-96, άρ. 1b = Λεμ. 802
σ. 89-96, άρ. 1c = Λεμ. 803
σ. 96-8, άρ. 2a = Λεμ. 804
σ. 89-96, άρ. 1d = Λεμ. 805

σ. 96-8, ἀρ. 2b = **Λεμ. 806**
σ. 98 = **Κερ. 4**

Mitford, *IK*

ἀρ. 76 = **Λεμ. 4**
ἀρ. 77 = **Λεμ. 1**
ἀρ. 78 = **Λεμ. 12**
ἀρ. 79 = **Λεμ. 13**
ἀρ. 80 = **Λεμ. 14**
ἀρ. 82 = **Λεμ. 2**
ἀρ. 81 = **Λεμ. 49**
ἀρ. 83 = **Λεμ. 3**
ἀρ. 84 = **Λεμ. 51**
ἀρ. 85 = **Λεμ. 20**
ἀρ. 86 = **Λεμ. 17**
ἀρ. 87 = **Λεμ. 19**
ἀρ. 88 = **Λεμ. 18**
ἀρ. 89 = **Λεμ. 35**
ἀρ. 90 = **Λεμ. 30**
ἀρ. 91 = **Λεμ. 15**
ἀρ. 92 = **Λεμ. 25**
ἀρ. 93 = **Λεμ. 38**
ἀρ. 94 = **Λεμ. 39**
ἀρ. 95 = **Λεμ. 40**
ἀρ. 96 = **Λεμ. 42**
ἀρ. 97 = **Λεμ. 47**
ἀρ. 98 = **Λεμ. 26**
ἀρ. 99 = **Λεμ. 27**
ἀρ. 100 = **Λεμ. 29**
ἀρ. 101 = **Λεμ. 36**
ἀρ. 102 = **Λεμ. 44**
ἀρ. 103 = **Λεμ. 45**
ἀρ. 104 = **Λεμ. 67**
ἀρ. 105 = **Λεμ. 52**
ἀρ. 106 = **Λεμ. 6**
ἀρ. 107 = **Λεμ. 5**
ἀρ. 108 = **Λεμ. 56**
ἀρ. 109 = **Λεμ. 9**
ἀρ. 110 = **Λεμ. 59**
ἀρ. 111 = **Λεμ. 64**
ἀρ. 112 = **Λεμ. 109**
ἀρ. 112 = **Λεμ. 110**
ἀρ. 112 = **Λεμ. 111**
ἀρ. 113 = **Λεμ. 77**
ἀρ. 114 = **Λεμ. 112**
ἀρ. 115 = **Λεμ. 128**
ἀρ. 116 = **Λεμ. 8**
ἀρ. 117 = **Λεμ. 114**
ἀρ. 118 = **Λεμ. 11**
ἀρ. 119 = **Λεμ. 74**

άρ. 120 = Λεμ. 54
άρ. 121 = Λεμ. 60
άρ. 121 = Λεμ. 61
άρ. 122 = Λεμ. 58
άρ. 123 = Λεμ. 63
άρ. 124 = Λεμ. 62
άρ. 125 = Λεμ. 73
άρ. 126 = Λεμ. 71
άρ. 127 = Λεμ. 770
άρ. 128 = Λεμ. 771
άρ. 129 = Λεμ. 772
άρ. 130 = Λεμ. 785
άρ. 131 = Λεμ. 773
άρ. 132 = Λεμ. 774
άρ. 133 = Λεμ. 775
άρ. 134 = Λεμ. 776
άρ. 135 = Λεμ. 777
άρ. 136 = Λεμ. 778
άρ. 137 = Λεμ. 779
άρ. 138 = Λεμ. 780
άρ. 139 = Λεμ. 781
άρ. 140 = Λεμ. 782
άρ. 141 = Λεμ. 783
άρ. 142 = Λεμ. 784
άρ. 143 = Λεμ. 55
άρ. 144 = Λεμ. 57
άρ. 145 = Λεμ. 43
άρ. 146 = Λεμ. 46
άρ. 148 = Λεμ. 79
άρ. 149 = Λεμ. 80
άρ. 150 = Λεμ. 87
άρ. 151 = Λεμ. 97
άρ. 152 = Λεμ. 81
άρ. 153 = Λεμ. 82
άρ. 154 = Λεμ. 83
άρ. 155 = Λεμ. 88
άρ. 156 = Λεμ. 89
άρ. 157 = Λεμ. 90
άρ. 158 = Λεμ. 98
άρ. 159 = Λεμ. 99
άρ. 159 = Λεμ. 100
άρ. 160 = Λεμ. 75
άρ. 161 = Λεμ. 72
άρ. 162 = Λεμ. 116
άρ. 163 = Λεμ. 118
άρ. 164 = Λεμ. 104
άρ. 165 = Λεμ. 105
άρ. 166 = Λεμ. 108
άρ. 167 = Λεμ. 106
άρ. 169 = Λεμ. 21
άρ. 170 = Λεμ. 22

άρ. 171 = **Λερ. 70**
άρ. 172 = **Λερ. 28**
άρ. 173 = **Λερ. 32**
άρ. 174 = **Λερ. 33**
άρ. 175 = **Λερ. 41**
άρ. 176 = **Λερ. 31**
άρ. 177 = **Λερ. 34**
άρ. 178 = **Λερ. 76**
άρ. 179 = **Λερ. 37**
άρ. 180 = **Λερ. 50**
άρ. 181 = **Λερ. 102**
άρ. 182 = **Λερ. 85**
άρ. 183 = **Λερ. 103**
άρ. 184 = **Λερ. 127**
άρ. 185 = **Λερ. 126**
άρ. 186 = **Λερ. 124**
άρ. 187 = **Λερ. 101**
άρ. 188 = **Λερ. 130**
άρ. 189 = **Λερ. 65**
άρ. 190 = **Λερ. 134**
άρ. 191 = **Λερ. 66**
άρ. 192 = **Λερ. 137**
άρ. 193 = **Λερ. 23**
άρ. 168 = **Λερ. 113**
άρ. 194 = **Λερ. 136**
άρ. 195 = **Λερ. 68**
άρ. 196 = **Λερ. 135**
άρ. 197 = **Λερ. 138**
άρ. 198 = **Λερ. 140**
άρ. 199 = **Λερ. 141**
άρ. 200 = **Λερ. 78**
άρ. 207 = **Λερ. 122**
άρ. 208 = **Λερ. 123**
άρ. 219 = **Λερ. 119**
άρ. 220 = **Λερ. 131-149**
άρ. 221 = **Λερ. 117**

Mitford, *RDAC* 1980

σ. 213-5, άρ. 2 = **Αμμ. 234**

Mitford, Roman Civitas

σ. 276-7 = **Αμμ. 14**
σ. 277 = **Αμμ. 99**
σ. 279, ύποσημ. 27 = **Αμμ. 51**
σ. 281, ύποσημ. 38 = **Πάφ. 76**
σ. 282, ύποσημ. 40 = **Πάφ. 61**
σ. 282, ύποσημ. 43 = **Πάφ. 63**
σ. 282, ύποσημ. 46 = **Πάφ. 4**
σ. 284-5 = **Λάρ. 29**

- σ. 285, ὑποσημ. 62 = **Λάρ. 38**
σ. 286, ὑποσημ. 65 = **Λάρ. 25**

Mitford - I. Nicolaou, *Salamis*

- σ. 11-1, ἀρ. 2 = **Αμμ. 82**
σ. 22-4, ἀρ. 10 = **Αμμ. 7**
σ. 24-6, ἀρ. 11 = **Αμμ. 23**
σ. 26-8, ἀρ. 12 = **Αμμ. 6**
σ. 28-9, ἀρ. 13 = **Αμμ. 60**
σ. 29-30, ἀρ. 14 = **Αμμ. 101**
σ. 30-1, ἀρ. 15 = **Αμμ. 217**
σ. 31-2, ἀρ. 16 = **Αμμ. 66**
σ. 32-3, ἀρ. 17 = **Αμμ. 114**
σ. 33-6, ἀρ. 18 = **Αμμ. 113**
σ. 34 (a) = **Αμμ. 213**
σ. 34 (b) = **Αμμ. 214**
σ. 34 (c) = **Αμμ. 215**
σ. 34 (d) = **Αμμ. 216**
σ. 34 (e) = **Αμμ. 117 (a)**
σ. 36-40, ἀρ. 19 = **Αμμ. 75**
σ. 40-1, ἀρ. 20 = **Αμμ. 103**
σ. 42-3, ἀρ. 21 = **Αμμ. 115**
σ. 43-4, ἀρ. 22 = **Αμμ. 81**
σ. 44-5, ἀρ. 23 = **Αμμ. 54**
σ. 45-6, ἀρ. 24 = **Αμμ. 64**
σ. 46-7, ἀρ. 25 καὶ σ. 61-9, ἀρ. 39, 40 καὶ 42 =
Αμμ. 119
σ. 47-8, ἀρ. 26 = **Αμμ. 50**
σ. 48-9, ἀρ. 27 = **Αμμ. 67**
σ. 49-51, ἀρ. 28 = **Αμμ. 55**
σ. 51-2, ἀρ. 29 = **Αμμ. 65**
σ. 52-3, ἀρ. 30 = **Αμμ. 108**
σ. 53-4, ἀρ. 31 = **Αμμ. 136**
σ. 55, ἀρ. 32 = **Αμμ. 71**
σ. 56, ἀρ. 33 = **Αμμ. 199**
σ. 56-7, ἀρ. 34 = **Αμμ. 209**
σ. 57-8, ἀρ. 35 = **Αμμ. 226**
σ. 58, ἀρ. 36 = **Αμμ. 227**
σ. 59, ἀρ. 37 = **Αμμ. 229**
σ. 60-1, ἀρ. 38 = **Αμμ. 144**
σ. 64-7, ἀρ. 41 = **Αμμ. 12**
σ. 80, ἀρ. 50 = **Αμμ. 10**
σ. 91, ἀρ. 63 = **Αμμ. 228**
σ. 91-2, ἀρ. 64 = **Αμμ. 230**
σ. 95-6, ἀρ. 69 = **Αμμ. 11**
σ. 105-6, ἀρ. 80 = **Αμμ. 231**
σ. 109, ὑποσ. 1 = **Αμμ. 93**
σ. 112, ἀρ. 87 = **Αμμ. 25**
σ. 112-3, ἀρ. 88 = **Αμμ. 122**
σ. 113, ἀρ. 89 = **Αμμ. 188**

- σ. 117-8, άρ. 91 = **Άμμ. 9**
σ. 119-21, άρ. 92 = **Άμμ. 57**
σ. 120-1, άρ. 92 (a) = **Άμμ. 56**
σ. 122-3, άρ. 93 = **Άμμ. 58**
σ. 123, άρ. 94 = **Άμμ. 61**
σ. 123-4, άρ. 95 = **Άμμ. 104**
σ. 124-5, άρ. 96 = **Άμμ. 105**
σ. 125-6, άρ. 97 = **Άμμ. 109**
σ. 126-7, άρ. 98 = **Άμμ. 72**
σ. 127-8, άρ. 99 = **Άμμ. 73**
σ. 128-30, άρ. 100 = **Άμμ. 20**
σ. 131-2, άρ. 101 = **Άμμ. 30**
σ. 132, άρ. 101a = **Άμμ. 31**
σ. 132, άρ. 101b = **Άμμ. 32**
σ. 132, άρ. 101d = **Άμμ. 27**
σ. 132, άρ. 101e = **Άμμ. 234**
σ. 132-3, άρ. 101g = **Άμμ. 28**
σ. 137, άρ. 101h = **Άμμ. 29**
σ. 139-40, άρ. 102 = **Άμμ. 33**
σ. 140-1, άρ. 103 = **Άμμ. 97**
σ. 142, άρ. 104 = **Άμμ. 96**
σ. 142-3, άρ. 105 = **Άμμ. 34**
σ. 143-4, άρ. 106 = **Άμμ. 35**
σ. 144-5, άρ. 107 = **Άμμ. 36**
σ. 145-6, άρ. 108 = **Άμμ. 38**
σ. 146-7, άρ. 109 = **Άμμ. 37**
σ. 147-8, άρ. 110 = **Άμμ. 125**
σ. 148-9, άρ. 111 = **Άμμ. 40**
σ. 149, άρ. 111a = **Άμμ. 42**
σ. 149-50, άρ. 112 = **Άμμ. 44**
σ. 150-1, άρ. 113 = **Άμμ. 41**
σ. 151, άρ. 114 = **Άμμ. 46**
σ. 152, άρ. 115 = **Άμμ. 43**
σ. 154, άρ. 116 = **Άμμ. 197**
σ. 154-5, άρ. 117 = **Άμμ. 151**
σ. 155-6, άρ. 118 = **Άμμ. 45**
σ. 156-7, άρ. 119 = **Άμμ. 198**
σ. 157, άρ. 120 = **Άμμ. 208**
σ. 157-8, άρ. 121 = **Άμμ. 207**
σ. 158-9, άρ. 122 = **Άμμ. 206**
σ. 159, άρ. 123 = **Άμμ. 210**
σ. 160-1, άρ. 125 = **Άμμ. 135**
σ. 161-2, άρ. 126 = **Άμμ. 222**
σ. 162, άρ. 127 = **Άμμ. 220**
σ. 163, άρ. 128 = **Άμμ. 223**
σ. 164-5, άρ. 129 = **Άμμ. 118**
σ. 165-7, άρ. 130 = **Άμμ. 78**
σ. 167-8, άρ. 131 = **Άμμ. 77**

1957, σ. 313-4 = **Άμμ. 233**

Μιχαηλίδη, *Acts*

σ. 473-89 = **Πάφ. 42**

Μιχαηλίδη, *RDAC* 1987

σ. 241-2, Ε 3a = **Λεμ. 123**

σ. 241-2, Ε 3b = **Λεμ. 122**

σ. 242, Ε 4a = **Λεμ. 120**

σ. 242, Ε 4b = **Λεμ. 121**

σ. 243-4 = **Πάφ. 44**

σ. 244 (b) = **Πάφ. 40**

σ. 245 (k) = **Πάφ. 45**

σ. 245 (L) = **Πάφ. 41**

σ. 246 = **Πάφ. 42**

σ. 246-7 (c) = **Πάφ. 43**

Μιχαηλίδη, *Cypriot Mosaics*², 1992

σ. 35-6 = **Πάφ. 45**

σ. 43-4, άρ. 21 = **Λεμ. 120**

σ. 43 και 46, άρ. 22 = **Λεμ. 121**

σ. 47-8 = **Πάφ. 43**

σ. 52-3, άρ. 26 = **Λεμ. 178**

Moretti, *RFIC* 109, 1981

σ. 260-4 = **Πάφ. 151**

σ. 264-8 = **Λευκ. 1**

σ. 265-8 = **Πάφ. 2**

MSW

σ. 64 = **Λεμ. 87**

σ. 64 = **Λεμ. 88**

σ. 64 = **Λεμ. 106**

σ. 96 (16) = **Λεμ. 398**

σ. 96 (57) = **Λεμ. 392**

σ. 96 (64) = **Λεμ. 389**

σ. 96 = **Λεμ. 226**

σ. 96 = **Λεμ. 414**

σ. 96 (75) = **Λεμ. 390**

σ. 96 (79) = **Λεμ. 388**

Munro, *JHS* 12, 1891

σ. 332 = **Λάρ. 5**

σ. 332 = **Λάρ. 56**

σ. 332 = **Λάρ. 160**

σ. 332 = **Λάρ. 165**

Myres, *JHS* 17, 1897

σ. 173, άρ. 8 = **Λάρ. 44**

σ. 173, άρ. 11 = **Λάρ. 89**

σ. 173, άρ. 13 = **Λάρ. 74**

Myres, *HCC*

σ. 530, άρ. 1853 = **Λεμ. 118**
σ. 548, άρ. 1903 = **Λευκ. 49**
σ. 548, άρ. 1905 = **Λάρ. 27**
σ. 548, άρ. 1908 = **Λεμ. 63**
σ. 549, άρ. 1912 = **Πάφ. 132**
σ. 550, άρ. 1913 = **Πάφ. 134**
σ. 550, άρ. 1914 = **Λεμ. 163**
σ. 550, άρ. 1915 = **Λεμ. 164**
σ. 550, άρ. 1916 = **Λάρ. 191**
σ. 551, άρ. 1922 = **Λευκ. 14**
σ. 553, άρ. 1923 = **Λάρ. 84**
σ. 551, άρ. 1924 = **Αβ. Πρ. 22**
σ. 551, άρ. 1925 = **Λάρ. 167**
σ. 553, άρ. 1927 = **Λάρ. 37**
σ. 553, άρ. 1930 = **Λάρ. 122**
σ. 553, άρ. 1932 = **Λάρ. 82**
σ. 553, άρ. 1933 = **Λάρ. 126**
σ. 553, άρ. 1935 = **Λάρ. 158**
σ. 553, άρ. 1936 = **Λάρ. 77**
σ. 553, άρ. 1937 = **Λάρ. 78**
σ. 553, άρ. 1940 = **Λευκ. 74**
σ. 553, άρ. 1941 = **Λάρ. 127**
σ. 553, άρ. 1942 = **Λάρ. 144**
σ. 553, άρ. 1943 = **Λάρ. 153**
σ. 553, άρ. 1944 = **Λάρ. 151**
σ. 553, άρ. 1946 = **Λευκ. 71**
σ. 553, άρ. 1947 = **Λάρ. 149**
σ. 553, άρ. 1949 = **Λάρ. 69**
σ. 553, άρ. 1950 = **Λάρ. 129**
σ. 553, άρ. 1951 = **Λάρ. 168**
σ. 553, άρ. 1952 = **Λάρ. 89**
σ. 553, άρ. 1956 = **Λευκ. 65**
σ. 553, άρ. 1957 = **Λάρ. 156**
σ. 553, άρ. 1959 = **Λάρ. 39**
σ. 553, άρ. 1961 = **Λάρ. 171**
σ. 553, άρ. 1963 = **Λάρ. 170**
σ. 553, άρ. 1965 = **Λάρ. 152**
σ. 553, άρ. 1966 = **Λάρ. 124**
σ. 553, άρ. 1967 = **Λευκ. 61**
σ. 553, άρ. 1968 = **Λάρ. 91**
σ. 553, άρ. 1969 = **Λάρ. 79**

Newton, *GIBM* II

- άρ. 390 = **Πάφ. 27**
- άρ. 391 = **Αβ. Πρ. 11**
- άρ. 393 = **Αμμ. 164**
- άρ. 394 = **Αμμ. 28**
- άρ. 398 (b) = **Λάρ. 22**
- άρ. 398 (c) = **Λάρ. 25**
- άρ. 398 (d) = **Λάρ. 26**

I. Nicolaou, *BCH* 85, 1961

- σ. 403-7 = **Λευκ. 50**
- σ. 406-7 = **Λεμ. 369**
- σ. 406-7 = **Λεμ. 370**

I. Nicolaou εις V. Karageorghis, *BCH* 86, 1962

- σ. 404 = **Αμμ. 57**
- σ. 404 = **Αμμ. 151**

I. Nicolaou, *Berytus* 14, 1963

- σ. 129, άρ. 1 = **Λευκ. 20**
- σ. 129-30, άρ. 2 = **Λευκ. 21**
- σ. 130, άρ. 3 = **Αμμ. 102**
- σ. 138, άρ. 8 = **Πάφ. 19**

I. Nicolaou, *RDAC* 1963

- σ. 41, άρ. 1 = **Λευκ. 84**
- σ. 41, άρ. 2 = **Λευκ. 68**
- σ. 43, άρ. 3 = **Αβ. Πρ. 38**
- σ. 43-4, άρ. 4 = **Αβ. Πρ. 23**
- σ. 44, άρ. 5 = **Κερ. 19**
- σ. 44-5, άρ. 6 = **Πάφ. 5**
- σ. 48, άρ. 11 = **Λεμ. 366**
- σ. 48-9, άρ. 12 = **Αμμ. 246**
- σ. 49-50, άρ. 13 = **Αμμ. 243**

I. Nicolaou, *RDAC* 1964

- σ. 191-2, άρ. 3 = **Λευκ. 85**
- σ. 192-3, άρ. 4 = **Λευκ. 86**
- σ. 192-3, άρ. 4 = **Λευκ. 87**
- σ. 193, άρ. 5 = **Λευκ. 105**
- σ. 193-4, άρ. 6 = **Λευκ. 97**
- σ. 194-5, άρ. 7 = **Λευκ. 40**
- σ. 196-7, άρ. 9 = **Λευκ. 8**
- σ. 203-5, άρ. 16 = **Λεμ. 16**

- σ. 206-7, άρ. 18 = Πάφ. 138
σ. 207-8, άρ. 19 = Πάφ. 122
σ. 209-10, άρ. 20 = Πάφ. 137
σ. 213-6, άρ. 23 = Πάφ. 78

I. Nicolaou, RDAC 1965

- σ. 112, άρ. 1 = Λευκ. 53
σ. 117, άρ. 5 = Λευκ. 58
σ. 118, άρ. 7 = Πάφ. 50
σ. 119-20, άρ. 9 = Πάφ. 119
σ. 122-3, άρ. 12 = Λεμ. 572
σ. 123, άρ. 13 = Λεμ. 573
σ. 124-5, άρ. 14 = Λεμ. 574
σ. 124-5, άρ. 14 = Λεμ. 575
σ. 124-5, άρ. 14 = Λεμ. 576
σ. 125, άρ. 15 = Λεμ. 577
σ. 125, άρ. 15 = Λεμ. 578
σ. 126-7, άρ. 16 = Λεμ. 579
σ. 126-7, άρ. 16 = Λεμ. 580
σ. 127, άρ. 17 = Λεμ. 581
σ. 127, άρ. 18 = Λεμ. 705
σ. 128-9, άρ. 19 = Λεμ. 304
σ. 129, άρ. 20 = Λεμ. 10

I. Nicolaou, RDAC 1966

- σ. 56-7, άρ. 2 = Λευκ. 26
σ. 58, άρ. 4 = Λευκ. 22
σ. 58-9, άρ. 5 = Λευκ. 96
σ. 60, άρ. 6 = Λευκ. 83
σ. 60-1, άρ. 7 = Λευκ. 82
σ. 61, άρ. 8 = Λευκ. 95
σ. 62, άρ. 9 = Λευκ. 57
σ. 62, άρ. 10 = Λεμ. 654
σ. 63, άρ. 11 = Λεμ. 601
σ. 63, άρ. 11 = Λεμ. 602
σ. 63-4, άρ. 12 = Λεμ. 159
σ. 64, ύποσ. 2,1 = Λεμ. 178
σ. 64, ύποσ. 2,2 = Λεμ. 179
σ. 64, ύποσ. 2,3 = Πάφ. 18
σ. 64, ύποσ. 2,3 = Πάφ. 91
σ. 64, άρ. 13 = Λεμ. 115
σ. 65, άρ. 14 = Πάφ. 47
σ. 68-9, άρ. 16 = Πάφ. 24
σ. 69, άρ. 17 = Πάφ. 52
σ. 69-70, άρ. 18 = Πάφ. 8
σ. 70, άρ. 19 = Πάφ. 51
σ. 71-2, άρ. 21 = Άμμ. 236

I. Nicolaou, RDAC 1967

- σ. 78, άρ. 1 = **Λευκ. 93**
σ. 78, άρ. 2 = **Λευκ. 94**
σ. 80, άρ. 3 = **Λευκ. 23**
σ. 80-1, άρ. 4 = **Λευκ. 30**
σ. 80-1, άρ. 4 = **Λευκ. 32**
σ. 82, άρ. 5 = **Λεμ. 595**
σ. 82, άρ. 6 = **Λεμ. 597**
σ. 82-3, άρ. 7 = **Λεμ. 139**

I. Nicolaou, RDAC 1968

- σ. 72, άρ. 1 = **Λευκ. 17**
σ. 73, άρ. 2 = **Πάφ. 135**
σ. 73-4, άρ. 3 (a) = **Πάφ. 3**
σ. 73-4, άρ. 3 (b) = **Πάφ. 46**
σ. 79, άρ. 12 = **Άμμ. 242**
σ. 79-80, άρ. 13 = **Άμμ. 165**
σ. 80-1, άρ. 14 = **Άμμ. 74**
σ. 81, άρ. 15 = **Άμμ. 63**

I. Nicolaou, RDAC 1969

- σ. 71-3, άρ. 1 = **Λευκ. 6**
σ. 73-4, άρ. 2 = **Κερ. 11**
σ. 74, άρ. 3 = **Κερ. 22**
σ. 74-5, άρ. 4 = **Κερ. 23**
σ. 75-7, άρ. 5 = **Άμμ. 140**
σ. 76 = **Άμμ. 127**
σ. 78 = **Άμμ. 80**
σ. 78 = **Άμμ. 83**
σ. 83 = **Άμμ. 89**
σ. 79-81, άρ. 7-8 = **Άμμ. 121**
σ. 81-2, άρ. 9 = **Άμμ. 126**
σ. 83, άρ. 11 = **Άμμ. 244**
σ. 85-7, άρ. 14 = **Λάρ. 14**
σ. 90, άρ. 17 = **Λεμ. 762**
σ. 90-1, άρ. 18 = **Λεμ. 655**
σ. 91-2, άρ. 20 = **Λεμ. 24**
σ. 92, άρ. 21 = **Λεμ. 129**
σ. 92-3, άρ. 22 = **Πάφ. 48**
σ. 93, άρ. 23 = **Άβ. Πρ. 9**

I. Nicolaou, RDAC 1970

- σ. 149, άρ. 1 = **Λευκ. 59**
σ. 150, άρ. 2 = **Λευκ. 18**
σ. 150, άρ. 3 = **Λευκ. 19**
σ. 152, άρ. 6 = **Λεμ. 668**
σ. 152, άρ. 7 = **Λεμ. 107**
σ. 153-4, άρ. 8 = **Πάφ. 2**

- σ. 154, άρ. 9 = Πάφ. 26
σ. 154-6, άρ. 10 = Πάφ. 4
σ. 157, άρ. 12 = Πάφ. 145
σ. 165, άρ. 39 = Λεμ. 72
σ. 165-6, άρ. 40 = Αβ. Πρ. 36

I. Nicolaou, RDAC 1971

- σ. 65-6, άρ. 1 = Λευκ. 98
σ. 66, άρ. 2 = Αμμ. 225
σ. 67, άρ. 3 = Λεμ. 673
σ. 67, άρ. 4 = Λεμ. 403
σ. 68, άρ. 5 = Λεμ. 91
σ. 68, άρ. 5 = Λεμ. 92
σ. 68-9, άρ. 6 = Λεμ. 93
σ. 69-70, άρ. 7 (a) = Λεμ. 53
σ. 70, άρ. 7 (b) = Λεμ. 94
σ. 70, άρ. 8 = Λεμ. 95
σ. 70-1, άρ. 9 = Λεμ. 69
σ. 71-2, άρ. 10 = Λεμ. 542

I. Nicolaou, RDAC 1972

- σ. 252-3, άρ. 5 = Λευκ. 45
σ. 253, άρ. 6 = Λευκ. 41
σ. 253, άρ. 6 = Λευκ. 42
σ. 255, άρ. 9 = Λεμ. 559
σ. 255-6, άρ. 10 = Λεμ. 560
σ. 255-6, άρ. 10 = Λεμ. 561
σ. 255-6, άρ. 10 = Λεμ. 562
σ. 256, άρ. 11 = Λεμ. 563
σ. 256, άρ. 11 = Λεμ. 564
σ. 256-7, άρ. 12 = Λεμ. 565
σ. 257, άρ. 13 = Λεμ. 566
σ. 257-8, άρ. 14 = Λεμ. 567
σ. 258, άρ. 15 = Λεμ. 677
σ. 258-9, άρ. 16 = Λεμ. 482
σ. 259, άρ. 17 = Λεμ. 479
σ. 259, άρ. 18 = Λεμ. 477
σ. 259-60, άρ. 19 = Λεμ. 478
σ. 260, άρ. 20 = Λεμ. 480
σ. 260-1, άρ. 21 = Λεμ. 481
σ. 261, άρ. 22 = Λεμ. 483
σ. 261-2, άρ. 23 = Λεμ. 174

I. Nicolaou, RDAC 1973

- σ. 213, άρ. 2 = Αμμ. 237
σ. 213-7, άρ. 3 = Λάρ. 21
σ. 216, άρ. 3 (5) = Αμμ. 17
σ. 217, άρ. 6 = Λεμ. 765

- σ. 218, άρ. 7 = **Λεμ. 149**
σ. 218, άρ. 8 = **Λεμ. 650**
σ. 219, άρ. 9 = **Λεμ. 671**
σ. 219, άρ. 10 = **Λεμ. 672**
σ. 219-20, άρ. 11 = **Λεμ. 643**
σ. 221-2, άρ. 15 = **Πάφ. 149**
σ. 221-2, άρ. 15 = **Πάφ. 150**
σ. 222-3, άρ. 16 = **Πάφ. 148**

I. Nicolaou, *RDAC* 1974

- σ. 190, άρ. 1 = **Λεμ. 767**
σ. 191, άρ. 2 = **Λεμ. 651**
σ. 191, άρ. 3 = **Λεμ. 266**
σ. 192, άρ. 5 = **Αμμ. 245**

I. Nicolaou, *RDAC* 1975

- σ. 154, άρ. 2 = **Λεμ. 603**
σ. 154, άρ. 3 = **Λεμ. 634**
σ. 155-6, άρ. 4 = **Λάρ. 1**

I. Nicolaou, *RDAC* 1976

- σ. 243-4, άρ. 1 = **Λευκ. 72**
σ. 244, άρ. 2 = **Λευκ. 73**
σ. 244, άρ. 3 = **Λεμ. 640**
σ. 245, άρ. 4 = **Λεμ. 544**
σ. 245, άρ. 5 = **Λεμ. 543**
σ. 246, άρ. 7 = **Λεμ. 125**
σ. 246, άρ. 8 = **Λεμ. 96**
σ. 247, άρ. 9 = **Λάρ. 101**
σ. 247, άρ. 10 = **Λάρ. 102**
σ. 247-50, άρ. 11 = **Λάρ. 8**
σ. 250, άρ. 12 = **Πάφ. 10**
σ. 251, άρ. 13 = **Πάφ. 156**
σ. 252, άρ. 16 = **Πάφ. 146**

I. Nicolaou, *RDAC* 1977

- σ. 210, άρ. 2 = **Λάρ. 100**
σ. 210, άρ. 3 = **Λάρ. 206**
σ. 218, άρ. 7 = **Πάφ. 65**
σ. 218, άρ. 8 = **Πάφ. 114**
σ. 216-7, άρ. 5 = **Λεμ. 4**
σ. 219, άρ. 10 = **Αβ. Πρ. 40**
σ. 220, άρ. 11 = **Αβ. Πρ. 10**

I. Nicolaou, *RDAC* 1978

- σ. 273-4, άρ. 1 = **Λεμ. 541**

- σ. 274, άρ. 2 = **Λεμ. 568**
σ. 275-6, άρ. 5 = **Λάρ. 105**
σ. 276, άρ. 6 = **Λάρ. 106**

I. Nicolaou, RDAC 1979

- σ. 344-5, άρ. 1 = **Λεμ. 712**
σ. 345, άρ. 2 = **Λεμ. 641**
σ. 346, άρ. 3 = **Λεμ. 604**
σ. 346, άρ. 4 = **Λεμ. 282**
σ. 346-7, άρ. 5 = **Λεμ. 182**
σ. 348, άρ. 7 = **Πάφ. 49**
σ. 347-8, άρ. 6 = **Λεμ. 7**

I. Nicolaou, RDAC 1980

- σ. 262-3, άρ. 3 = **Λεμ. 407**
σ. 263, άρ. 4 = **Λεμ. 424**
σ. 263-4, άρ. 5 = **Λεμ. 674**
σ. 264, άρ. 6 = **Λεμ. 150**
σ. 264, άρ. 7 = **Λεμ. 678**
σ. 264-5, άρ. 8 = **Λεμ. 235**
σ. 265, άρ. 9 = **Λεμ. 48**

I. Nicolaou, RDAC 1981

- σ. 187-8, άρ. 1 = **Λευκ. 92**
σ. 188 (b) = **Λευκ. 88**
σ. 188 (c) = **Λευκ. 79**
σ. 188 (d) = **Λευκ. 90**
σ. 188-9 (e) = **Λευκ. 91**
σ. 189 (f) = **Λευκ. 80**
σ. 189 (g) = **Αβ. Πρ. 11**
σ. 189 (h) = **Λεμ. 747**
σ. 189 (i) = **Λεμ. 227**
σ. 189 (j) = **Λεμ. 732**
σ. 189 (k) = **Αβ. Πρ. 21**
σ. 189 (l) = **Αβ. Πρ. 12**
σ. 190, άρ. 2 = **Λευκ. 81**
σ. 190, άρ. 2 (a) = **Λάρ. 37**
σ. 190-1, άρ. 2 (b) = **Αμμ. 14**
σ. 191-2, άρ. 3 = **Λευκ. 76**
σ. 194, άρ. 6 = **Λεμ. 448**
σ. 194 = **Λεμ. 449**
σ. 194 = **Λεμ. 212**
σ. 194-5, άρ. 7 = **Λεμ. 425**
σ. 195 = **Λεμ. 204**
σ. 195 = **Αβ. Πρ. 30**
σ. 195, άρ. 8 = **Λεμ. 261**
σ. 195, άρ. 8 = **Λεμ. 338**
σ. 195-6, άρ. 9 = **Λεμ. 183**

- σ. 196, άρ. 10 = **Λεμ. 422**
σ. 196, άρ. 10 = **Λεμ. 423**
σ. 196 = **Λεμ. 653**
σ. 196 = **Λευκ. 27**
σ. 196, ύποσ. 21 = **Αβ. Πρ. 34**
σ. 196, ύποσ. 21 = **Αβ. Πρ. 35**
σ. 197= **Λεμ. 205**
σ. 197 = **Αβ. Πρ. 16**
σ. 197 = **Αβ. Πρ. 31**
σ. 197 = **Αβ. Πρ. 32**
σ. 197, άρ. 11 = **Λεμ. 268**
σ. 197, άρ. 12 = **Λεμ. 269**
σ. 197-8, άρ. 13 = **Λεμ. 270**
σ. 198, άρ. 14 = **Λεμ. 271**
σ. 198, άρ. 15 = **Λεμ. 272**
σ. 198, ύποσ. 25 = **Λεμ. 295**
σ. 198, άρ. 16 = **Λεμ. 273**
σ. 199, άρ. 17 = **Λεμ. 262**
σ. 199, άρ. 18 = **Λεμ. 263**
σ. 199 = **Αβ. Πρ. 33**
σ. 200, άρ. 19 = **Λεμ. 264**
σ. 200, άρ. 20 = **Λεμ. 453**
σ. 200-1, άρ. 21 = **Λεμ. 706**
σ. 201, ύποσ. 40 = **Αβ. Πρ. 14**

I. Nicolaou, *RDAC* 1982

- σ. 187-8, άρ. 1 = **Λεμ. 458**
σ. 188 = **Λευκ. 104**
σ. 188, άρ. 2 = **Λεμ. 459**
σ. 188, άρ. 3 = **Λεμ. 457**
σ. 188-9, άρ. 4 = **Λεμ. 455**
σ. 189, άρ. 5 = **Λεμ. 456**
σ. 189, άρ. 6 = **Λεμ. 460**
σ. 190, άρ. 7 = **Λεμ. 461**
σ. 190, άρ. 7 = **Λεμ. 462**
σ. 190 = **Λάρ. 194**
σ. 190, άρ. 8 = **Λεμ. 463**
σ. 190-1, άρ. 9 = **Λεμ. 464**
σ. 190-1, άρ. 9 = **Λεμ. 465**
σ. 191-2, άρ. 10 = **Λεμ. 419**
σ. 191-2, άρ. 10 = **Λεμ. 420**
σ. 192, άρ. 11 = **Λεμ. 421**

I. Nicolaou, *RDAC* 1983

- σ. 257-8, άρ. 1 = **Λευκ. 55**
σ. 257-8 = **Λευκ. 54**
σ. 258, άρ. 2 = **Λεμ. 292**
σ. 258-9, άρ. 3 = **Λεμ. 376**
σ. 259, άρ. 4 = **Λεμ. 234**

- σ. 259-60, άρ. 5 = **Λεμ. 302**
σ. 260, άρ. 6 = **Λεμ. 303**
σ. 261-2, άρ. 9a = **Λεμ. 761**
σ. 260, ύποσ. 14 = **Λεμ. 226**
σ. 260-1, άρ. 7 = **Λεμ. 293**
σ. 261, άρ. 8 = **Λεμ. 636**
σ. 262, άρ. 9b = **Λεμ. 180**
σ. 262-3, άρ. 10 = **Λεμ. 466**
σ. 262-3, άρ. 10 = **Λεμ. 467**
σ. 263, άρ. 11 = **Λεμ. 468**

I. Nicolaou, *RDAC* 1984

- σ. 257-8, άρ. 1 = **Λάρ. 6**
σ. 258-9, άρ. 2 = **Λεμ. 659**
σ. 259, άρ. 3 = **Λεμ. 660**
σ. 259, άρ. 4 = **Λεμ. 661**
σ. 259-60, άρ. 5 = **Λεμ. 662**
σ. 260, άρ. 6 = **Λεμ. 663**
σ. 260, άρ. 7 = **Λεμ. 664**
σ. 260-1, άρ. 8 = **Λεμ. 665**
σ. 261, άρ. 9 = **Λεμ. 666**
σ. 262-3, άρ. 16 = **Αβ. Πρ. 42**
σ. 263, άρ. 17 = **Αβ. Πρ. 41**

I. Nicolaou, *RDAC* 1985

- σ. 326, άρ. 2 = **Λάρ. 172**
σ. 326-7, άρ. 3 = **Λεμ. 184**
σ. 326-7, άρ. 3 = **Λεμ. 469**
σ. 327, άρ. 4 = **Λεμ. 745**
σ. 327, άρ. 5 = **Λεμ. 616**
σ. 328, άρ. 6 = **Λεμ. 454**
σ. 328, άρ. 7 = **Λεμ. 265**
σ. 328-9, άρ. 8 = **Λεμ. 470**
σ. 329, άρ. 9 = **Λεμ. 216**
σ. 329, άρ. 10 = **Λεμ. 471**
σ. 329, άρ. 10 = **Λεμ. 472**
σ. 330, άρ. 11 = **Λεμ. 426**
σ. 330, άρ. 12 = **Λεμ. 427**
σ. 330, άρ. 13 = **Λεμ. 428**
σ. 331, άρ. 14 = **Λεμ. 539**
σ. 331, άρ. 14 = **Λεμ. 540**

I. Nicolaou, *RDAC* 1986

- σ. 192, άρ. 1 = **Λευκ. 56**
σ. 193, άρ. 2 = **Λεμ. 669**
σ. 193, άρ. 3 = **Λεμ. 656**
σ. 193, άρ. 4 = **Πάφ. 25**
σ. 194, άρ. 5 = **Πάφ. 106**

- σ. 194, άρ. 6 = Πάφ. 21
σ. 195, άρ. 7 = Πάφ. 153

I. Nicolaou, RDAC 1987

- σ. 177, άρ. 1 = Λάρ. 204
σ. 177, άρ. 2 = Λάρ. 107
σ. 178, άρ. 4 = Λεμ. 667
σ. 178, άρ. 6 = Λεμ. 267
σ. 178, άρ. 7 = Λεμ. 473
σ. 178, άρ. 8 = Λεμ. 474
σ. 178-9, άρ. 9 = Λεμ. 299
σ. 179, άρ. 10 = Λεμ. 494
σ. 179, άρ. 11 = Λεμ. 214
σ. 179, άρ. 12 = Λεμ. 215
σ. 179-80, άρ. 14 = Πάφ. 11
σ. 180, άρ. 15 = Πάφ. 28

I. Nicolaou, RDAC 1988 (2)

- σ. 185, άρ. 1 = Λεμ. 614
σ. 185, άρ. 2 = Λεμ. 619
σ. 185-6, άρ. 3 = Λεμ. 766
σ. 186, άρ. 4 = Λεμ. 297
σ. 186, άρ. 5 = Λεμ. 708
σ. 186, άρ. 6 = Λεμ. 286
σ. 186, άρ. 7 = Λεμ. 709
σ. 186-7, άρ. 8 = Λεμ. 657
σ. 186-7, άρ. 8 = Λεμ. 658
σ. 187, άρ. 9 = Λεμ. 710
σ. 187, άρ. 10 = Λεμ. 711
σ. 187, άρ. 11 = Λεμ. 764
σ. 187, άρ. 12 = Λεμ. 675
σ. 187, άρ. 13 = Λεμ. 676
σ. 187-8, άρ. 14 = Λεμ. 679
σ. 188, άρ. 15 = Λάρ. 108
σ. 188, άρ. 16 = Λάρ. 109
σ. 188, άρ. 17 = Λάρ. 110
σ. 188, άρ. 18 = Λάρ. 111
σ. 188-9, άρ. 19 = Λάρ. 112
σ. 189, άρ. 20 = Λάρ. 113
σ. 189, άρ. 21 = Λάρ. 114
σ. 189, άρ. 22 = Λάρ. 115
σ. 189, άρ. 23 = Λάρ. 116
σ. 189, άρ. 24 = Λάρ. 117
σ. 189, άρ. 25 = Λάρ. 118
σ. 189, άρ. 26 = Λάρ. 102
σ. 190, άρ. 27 = Λάρ. 120
σ. 190, άρ. 28 = Λάρ. 121
σ. 190, άρ. 29 = Λάρ. 15

I. Nicolaou, RDAC 1989

- σ. 141, άρ. 1 = **Λάρ. 103**
σ. 141, άρ. 2 = **Λάρ. 104**
σ. 143, άρ. 4 = **Λεμ. 452**
σ. 143, άρ. 5 = **Λεμ. 450**
σ. 143, άρ. 6 = **Λεμ. 451**
σ. 143, άρ. 7 = **Λεμ. 713**
σ. 144, άρ. 8 = **Λεμ. 714**
σ. 144, άρ. 9 = **Λεμ. 715**
σ. 144, άρ. 10 = **Λεμ. 716**
σ. 144, άρ. 11 = **Λεμ. 717**
σ. 144, άρ. 12 = **Λεμ. 718**
σ. 145, άρ. 13f = **Πάφ. 25**
σ. 145, άρ. 14 = **Λεμ. 719**
σ. 145, άρ. 15 = **Λεμ. 720**
σ. 145, άρ. 15 = **Λεμ. 721**
σ. 145-6, άρ. 16 = **Λεμ. 722**
σ. 146, άρ. 17 = **Λεμ. 723**
σ. 146, άρ. 18 = **Λεμ. 724**
σ. 146, άρ. 19 = **Λεμ. 296**
σ. 146, άρ. 20 = **Λεμ. 725**
σ. 146, άρ. 21 = **Λεμ. 726**
σ. 146-7, άρ. 22 = **Λεμ. 727**
σ. 147, άρ. 23 = **Λεμ. 728**
σ. 146, άρ. 24 = **Λεμ. 729**
σ. 147, άρ. 25 = **Λεμ. 364**
σ. 147, άρ. 26 = **Λεμ. 160**
σ. 147, άρ. 27 = **Λεμ. 161**

I. Nicolaou, RDAC 1990

- σ. 173, άρ. 1 = **Λεμ. 620**
σ. 173, άρ. 2 = **Λεμ. 621**
σ. 173, άρ. 3 = **Λεμ. 622**
σ. 173-4, άρ. 5 = **Λεμ. 623**
σ. 174, άρ. 6 = **Λεμ. 624**
σ. 174, άρ. 7 = **Λεμ. 625**
σ. 174, άρ. 8 = **Λεμ. 626**
σ. 174, άρ. 9 = **Λεμ. 627**
σ. 174, άρ. 10 = **Λεμ. 628**
σ. 175, άρ. 11 = **Λεμ. 629**
σ. 175, άρ. 12 = **Λεμ. 630**
σ. 175, άρ. 12 = **Λεμ. 631**
σ. 175, άρ. 13 = **Λεμ. 632**
σ. 175, άρ. 14 = **Λεμ. 360**
σ. 176, άρ. 15 = **Λεμ. 306**
σ. 176, άρ. 16 = **Λεμ. 378**
σ. 176, άρ. 17 = **Λεμ. 379**
σ. 176, άρ. 18 = **Λεμ. 380**
σ. 176, άρ. 19 = **Λεμ. 381**

- σ. 176-7, άρ. 20 = **Λεμ. 382**
σ. 177, άρ. 21 = **Λεμ. 383**
σ. 177, άρ. 22 = **Λεμ. 241**
σ. 177, άρ. 23 = **Λεμ. 384**
σ. 177, άρ. 23 = **Λεμ. 385**
σ. 177-8, άρ. 24 = **Λεμ. 402**
σ. 178-9, άρ. 30 = **Πάφ. 139**
σ. 179, άρ. 32 = **Πάφ. 158**
σ. 179, άρ. 33 = **Πάφ. 157**

I. Nicolaou, RDAC 1991

- σ. 195-6, άρ. 1 = **Λεμ. 670**
σ. 196, άρ. 2 = **Λεμ. 162**
σ. 196, άρ. 3 = **Λεμ. 173**
σ. 196, άρ. 4 = **Λεμ. 430**
σ. 196-7, άρ. 5 = **Λεμ. 431**
σ. 197, άρ. 6 = **Λεμ. 312**
σ. 197, άρ. 7 = **Λεμ. 313**
σ. 197, άρ. 8 = **Λεμ. 314**
σ. 197-8, άρ. 9 = **Λεμ. 315**
σ. 197-8, άρ. 9 = **Λεμ. 316**
σ. 198, άρ. 10 = **Λεμ. 317**
σ. 198, άρ. 11 = **Λεμ. 318**
σ. 198, άρ. 12 = **Λεμ. 319**
σ. 198, άρ. 13 = **Λεμ. 320**
σ. 198-9, άρ. 14 = **Λεμ. 321**
σ. 199, άρ. 15 = **Λεμ. 495**

I. Nicolaou, RDAC 1992

- σ. 257, άρ. 1 = **Λεμ. 434**
σ. 257-8, άρ. 2 = **Λεμ. 435**
σ. 258, άρ. 3 = **Λεμ. 436**
σ. 258, άρ. 4 = **Λεμ. 437**
σ. 258, άρ. 5 = **Λεμ. 213**
σ. 258, άρ. 6 = **Λεμ. 322**
σ. 258-9, άρ. 7 = **Λεμ. 438**
σ. 259, άρ. 8 = **Λεμ. 439**
σ. 259, άρ. 9 = **Λεμ. 440**
σ. 259, άρ. 10 = **Λεμ. 336**
σ. 259, άρ. 11 = **Λεμ. 337**
σ. 259-60, άρ. 12 = **Λεμ. 441**
σ. 261, άρ. 14 = **Πάφ. 9**

I. Nicolaou, RDAC 1993

- σ. 223-4, άρ. 1 = **Λεμ. 153**
σ. 224, άρ. 1a = **Λεμ. 152**
σ. 224, άρ. 1b = **Λεμ. 178**
σ. 224, άρ. 1c = **Λεμ. 179**

- σ. 224, άρ. 1e = **Λεμ. 148**
σ. 224, άρ. 1f = **Λεμ. 151**
σ. 224, άρ. 1g = **Λεμ. 150**
σ. 224, άρ. 1h = **Λεμ. 182**
σ. 224, άρ. 1i = **Λεμ. 162**
σ. 224, άρ. 1j = **Λεμ. 159**
σ. 224, άρ. 1 (k) = **Λεμ. 75**
σ. 224-5, άρ. 1 (l) = **Λεμ. 72**
σ. 225, άρ. 1m = **Λεμ. 149**
σ. 225, άρ. 1p = **Λάρ. 184**
σ. 225, άρ. 1q = **Λάρ. 182**
σ. 225, άρ. 1r = **Λάρ. 183**
σ. 225, άρ. 1s = **Λάρ. 181**
σ. 225, άρ. 1t = **Λάρ. 35**
σ. 225, άρ. 1u = **Πάφ. 18**
σ. 225, άρ. 1v = **Πάφ. 91**
σ. 225, άρ. 1w = **Αβ. Πρ. 8**
σ. 225-6, άρ. 1x = **Αβ. Πρ. 7**
σ. 226, άρ. 3 = **Λεμ. 237**
σ. 226, άρ. 4 = **Λεμ. 682**

I. Nicolaou, *RDAC* 1994

- σ. 181, άρ. 1 = **Λεμ. 323**
σ. 181-2, άρ. 2 = **Λεμ. 324**
σ. 182, άρ. 3 = **Λεμ. 325**
σ. 182, άρ. 4 = **Λεμ. 326**
σ. 182, άρ. 5 = **Λεμ. 327**
σ. 182-3, άρ. 6 = **Λεμ. 339**
σ. 183, άρ. 7 = **Λεμ. 340**
σ. 183, άρ. 8 = **Λεμ. 341**
σ. 183-4, άρ. 9 = **Λεμ. 496**
σ. 183-4, άρ. 9 = **Λεμ. 497**
σ. 183-4, άρ. 9 = **Λεμ. 498**
σ. 184, άρ. 10 = **Λεμ. 499**
σ. 184, άρ. 11 = **Λεμ. 500**
σ. 184, άρ. 11 = **Λεμ. 501**
σ. 184, άρ. 11 = **Λεμ. 502**
σ. 184, άρ. 11 = **Λεμ. 503**
σ. 184, άρ. 12 = **Λεμ. 504**
σ. 184-5, άρ. 13 = **Λεμ. 505**
σ. 185, άρ. 14 = **Λεμ. 506**
σ. 185, άρ. 15 = **Λεμ. 342**
σ. 185, άρ. 16 = **Λεμ. 218**
σ. 185, άρ. 17 = **Λεμ. 507**
σ. 185, άρ. 18 = **Λεμ. 508**
σ. 185-6, άρ. 19 = **Λεμ. 217**
σ. 186, άρ. 20 = **Λεμ. 343**
σ. 186, άρ. 21 = **Λεμ. 509**
σ. 186, άρ. 22 = **Λεμ. 344**
σ. 186-7, άρ. 23 = **Λεμ. 510**

- σ. 186-7, άρ. 23 = **Λεμ. 511**
σ. 187, άρ. 24 = **Λεμ. 733**
σ. 187, άρ. 25 = **Λεμ. 617**
σ. 187, άρ. 25 = **Λεμ. 618**
σ. 187, άρ. 26 = **Λεμ. 734**
σ. 187-8, άρ. 27 = **Λεμ. 365**
σ. 188, άρ. 28 = **Λεμ. 355**
σ. 188, άρ. 29 = **Λεμ. 220**
σ. 188, άρ. 30 = **Λεμ. 730**
σ. 188, άρ. 31 = **Λεμ. 731**
σ. 188, άρ. 32 = **Λεμ. 361**
σ. 188-9, άρ. 33 = **Λεμ. 637**
σ. 189, άρ. 34 = **Λεμ. 362**
σ. 189, άρ. 35 = **Λεμ. 586**
σ. 189, άρ. 36 = **Λεμ. 545**
σ. 189, άρ. 37 = **Λεμ. 191**
σ. 190, άρ. 38 = **Λεμ. 546**
σ. 190, άρ. 39 = **Λεμ. 547**
σ. 190, άρ. 40 = **Λεμ. 747**
σ. 190-1, άρ. 41 = **Λεμ. 549**
σ. 191, άρ. 42 = **Λεμ. 550**
σ. 191, άρ. 43 = **Λεμ. 551**
σ. 191, άρ. 44 = **Λεμ. 554**
σ. 191, άρ. 44 = **Λεμ. 555**
σ. 191, άρ. 45 = **Λεμ. 172**
σ. 191-5, άρ. 46 = **Λεμ. 799**
σ. 191-5, άρ. 46 = **Λεμ. 800**
σ. 191-5, άρ. 46 = **Λεμ. 801**
σ. 195, άρ. 47 = **Λάρ. 210**

I. Nicolaou, *RDAC* 1995

- σ. 221, άρ. 1 = **Λεμ. 345**
σ. 221, άρ. 2 = **Λεμ. 346**
σ. 221, άρ. 3 = **Λεμ. 347**
σ. 222, άρ. 4 = **Λεμ. 348**
σ. 222-3, άρ. 5 = **Λεμ. 349**
σ. 222-3, άρ. 5 = **Λεμ. 350**
σ. 222-3, άρ. 5 = **Λεμ. 351**
σ. 223, άρ. 6 = **Λεμ. 352**
σ. 223, άρ. 7 = **Λεμ. 353**
σ. 223, άρ. 8 = **Λεμ. 328**
σ. 223, άρ. 9 = **Λεμ. 329**
σ. 223, άρ. 10 = **Λεμ. 432**
σ. 223-4, άρ. 11 = **Λεμ. 330**
σ. 224, άρ. 12 = **Λεμ. 331**
σ. 224, άρ. 13 = **Λεμ. 332**
σ. 224, άρ. 14 = **Λεμ. 333**
σ. 224, άρ. 15 = **Λεμ. 334**
σ. 224, άρ. 16 = **Λεμ. 335**
σ. 225, άρ. 17 = **Λεμ. 609**

- σ. 225-6, άρ. 18 = **Λεμ. 145**
σ. 226, άρ. 20 = **Πάφ. 147**
σ. 226, άρ. 21 = **Πάφ. 33**
σ. 226-7, άρ. 22 = **Λάρ. 211**
σ. 227, άρ. 23 = **Λάρ. 212**

I. Nicolaou, *RDAC* 1996

- σ. 269, άρ. 1 = **Λεμ. 760**
σ. 270, άρ. 2 = **Λεμ. 763**
σ. 269, άρ. 3 = **Λεμ. 748**
σ. 270-1, άρ. 4 = **Λεμ. 749**

I. Nicolaou, *RDAC* 1997

- σ. 269-70, άρ. 2 = **Πάφ. 30**

I. Nicolaou, *RDAC* 1998

- σ. 161-2, άρ. 1 = **Λεμ. 735**
σ. 162, άρ. 2 = **Λεμ. 401**
σ. 162-3, άρ. 4 = **Λεμ. 635**
σ. 163, άρ. 5 = **Λεμ. 557**
σ. 163, άρ. 6 = **Λεμ. 558**
σ. 163-4, άρ. 7 = **Λεμ. 736**

I. Nicolaou, *RDAC* 1999

- σ. 251-2, άρ. 1 = **Λεμ. 652**
σ. 252, άρ. 2 = **Λεμ. 142**

I. Nicolaou, *RDAC* 2000

- σ. 299, άρ. 1 = **Λεμ. 176**
σ. 299-300, άρ. 2 = **Λεμ. 175**
σ. 300-3, άρ. 3 = **Λάρ. 16**

I. Nicolaou, *RDAC* 2001

- σ. 291, άρ. 1 = **Λεμ. 177**
σ. 291-2, άρ. 2 = **Λεμ. 181**
σ. 292, άρ. 3 = **Λεμ. 647**
σ. 292, άρ. 4 = **Λεμ. 648**
σ. 292, άρ. 5 = **Λεμ. 86**
σ. 294, άρ. 6 = **Λεμ. 750**
σ. 294, άρ. 7 = **Λεμ. 751**
σ. 294, άρ. 8 = **Λεμ. 649**
σ. 294, άρ. 9 = **Λεμ. 752**
σ. 294, άρ. 10 = **Λεμ. 753**
σ. 296, άρ. 11 = **Λεμ. 754**
σ. 296, άρ. 12 = **Λεμ. 363**

- σ. 296, άρ. 13 = **Λεμ. 755**
- σ. 296, άρ. 14 = **Λεμ. 756**
- σ. 296-8, άρ. 15 = **Λεμ. 757**
- σ. 298, άρ. 16 = **Λεμ. 758**
- σ. 298, άρ. 17 = **Λεμ. 305**
- σ. 298, άρ. 18 = **Λεμ. 759**
- σ. 298, άρ. 19 = **Λεμ. 84**

I. Nicolaou, RDAC 2002

- σ. 369-70, άρ. 1 = **Λεμ. 199**
- σ. 370, άρ. 2 = **Λεμ. 512**
- σ. 370, άρ. 3 = **Λεμ. 513**
- σ. 370, άρ. 4 = **Λεμ. 514**
- σ. 370, άρ. 5 = **Λεμ. 743**
- σ. 370-1, άρ. 6 = **Λεμ. 515**
- σ. 371, άρ. 7 = **Λεμ. 516**
- σ. 371, άρ. 8 = **Λεμ. 517**
- σ. 371, άρ. 9 = **Λεμ. 518**
- σ. 371-2, άρ. 10 = **Λεμ. 519**
- σ. 371-2, άρ. 10 = **Λεμ. 520**
- σ. 372, άρ. 11 = **Λεμ. 746**
- σ. 372, άρ. 12 = **Λεμ. 521**
- σ. 373, άρ. 13 = **Λεμ. 522**
- σ. 373, άρ. 14 = **Λεμ. 523**
- σ. 373, άρ. 15 = **Λεμ. 524**
- σ. 373, άρ. 16 = **Λεμ. 525**
- σ. 373-4, άρ. 17 = **Λεμ. 526**
- σ. 374, άρ. 19 = **Λεμ. 527**
- σ. 374, άρ. 20 = **Λεμ. 742**

I. Nicolaou, RDAC 2003

- σ. 301, άρ. 1 = **Λεμ. 683**
- σ. 301, άρ. 2 = **Λεμ. 684**
- σ. 303, άρ. 3 = **Λεμ. 685**
- σ. 303, άρ. 4 = **Λεμ. 686**
- σ. 303, άρ. 5 = **Λεμ. 687**
- σ. 303, άρ. 6 = **Λεμ. 688**
- σ. 303, άρ. 7 = **Λεμ. 689**
- σ. 303-5, άρ. 8 = **Λεμ. 528**
- σ. 305, άρ. 9 = **Λεμ. 529**
- σ. 305, άρ. 10 = **Λεμ. 530**
- σ. 305, άρ. 11 = **Λεμ. 531**
- σ. 305, άρ. 12 = **Λεμ. 532**
- σ. 305-8, άρ. 13 = **Πάφ. 20**

I. Nicolaou, RDAC 2004

- σ. 268-9, άρ. 2 = **Πάφ. 29**

I. Nicolaou, *RDAC* 2005

- σ. 193, άρ. 1 = **Λεμ. 219**
- σ. 193-4, άρ. 2 = **Λεμ. 548**
- σ. 195, άρ. 3 = **Λάρ. 159**

I. Nicolaou, *RDAC* 2006

- σ. 313, άρ. 1 = **Λεμ. 444**
- σ. 315, άρ. 2 = **Λεμ. 443**
- σ. 315-6, άρ. 3 = **Λεμ. 444**
- σ. 316, άρ. 4 = **Λεμ. 445**
- σ. 316, άρ. 5 = **Λεμ. 446**
- σ. 316, άρ. 6 = **Λεμ. 447**

I. Nicolaou, *CIS*

- σ. 27, πίν. 33 = **Αμμ. 151**
- σ. 28, πίν. 34 = **Πάφ. 53**
- σ. 28-9, πίν. 35 = **Λάρ. 179**
- σ. 29, πίν. 37 = **Πάφ. 151**
- σ. 30, πίν. 38 = **Πάφ. 101**
- σ. 31, πίν. 39 = **Κερ. 14**
- σ. 31, πίν. 40 = **Λάρ. 81**
- σ. 31-2, πίν. 41a = **Λευκ. 106**
- σ. 32, πίν. 41b = **Λευκ. 24**
- σ. 33, πίν. 42 = **Αβ. Πρ. 37**
- πίν. 43 = **Αμμ. 104**

I. Nicolaou, *Acta*

- σ. 381-3 = **Αμμ. 77**
- σ. 381-3 = **Αμμ. 78**
- σ. 381-3 = **Αμμ. 118**

I. Nicolaou, *CPRS*

- σ. 125-7 = **Αμμ. 62**

I. Nicolaou, *Amathonte*

- σ. 195, άρ. 1 = **Λεμ. 744**
- σ. 195, άρ. 2 = **Λεμ. 533**
- σ. 195-6, άρ. 3 = **Λεμ. 534**
- σ. 196, άρ. 4 = **Λεμ. 535**
- σ. 196, άρ. 5 = **Λεμ. 354**
- σ. 196, άρ. 6 = **Λεμ. 300**
- σ. 197, άρ. 7 = **Λεμ. 536**
- σ. 197, άρ. 8 = **Λεμ. 537**
- σ. 197, άρ. 9 = **Λεμ. 480**
- σ. 198, άρ. 10 = **Λεμ. 477**

- σ. 198, άρ. 11 = **Λεμ. 478**
σ. 198, άρ. 12 = **Λεμ. 479**
σ. 198, άρ. 13 = **Λεμ. 481**
σ. 199, άρ. 14 = **Λεμ. 482**
σ. 199, άρ. 15 = **Λεμ. 483**
σ. 199, άρ. 16 = **Λεμ. 266**
σ. 200, άρ. 19 = **Λεμ. 484**
σ. 200, άρ. 20 = **Λεμ. 485**
σ. 200, άρ. 20 = **Λεμ. 486**
σ. 200-1, άρ. 21 = **Λεμ. 487**
σ. 201, άρ. 22 = **Λεμ. 488**
σ. 201, άρ. 23 = **Λεμ. 489**
σ. 202, άρ. 24 = **Λεμ. 490**
σ. 202, άρ. 27 = **Λεμ. 475**
σ. 203, άρ. 29 = **Λεμ. 491**
σ. 203, άρ. 30 = **Λεμ. 492**
σ. 203, άρ. 31 = **Λεμ. 493**
σ. 203-4, άρ. 32 = **Λεμ. 476**
σ. 204-5, άρ. 36 = **Λεμ. 433**
σ. 205, άρ. 37 = **Λεμ. 257**
σ. 205-6, άρ. 38 = **Λεμ. 258**
σ. 206, άρ. 39 = **Λεμ. 311**
σ. 206, άρ. 40 = **Λεμ. 259**
σ. 206-7, άρ. 41 = **Λεμ. 260**
σ. 206-7, άρ. 41 = **Λεμ. 368**
σ. 207, άρ. 42 = **Λεμ. 429**

I. Nicolaou, *Periclus*

- σ. 119 = **Λεμ. 797**

K. Nicolaou, *RDAC* 1963

- σ. 56-72 = **Πάφ. 45**
σ. 65 = **Πάφ. 41**

K. Nicolaou, *AJA* 80, 1976

- σ. 365-6 = **Λάρ. 1**
σ. 366 = **Λεμ. 236**
σ. 366 = **Λεμ. 603**

K. Nicolaou, *HTK*

- σ. 118, άρ. 2 = **Λάρ. 125**
σ. 133, άρ. 3 = **Λάρ. 4**
σ. 133, άρ. 7 = **Λάρ. 7**
σ. 133, άρ. 8 = **Λάρ. 18**
σ. 133, άρ. 9 = **Λάρ. 6**
σ. 134, άρ. 10 = **Λάρ. 38**
σ. 134, άρ. 11 = **Λάρ. 27**
σ. 134, άρ. 12 = **Λάρ. 8**

σ. 135, άρ. 14 = **Λάρ. 21**
σ. 292 = **Λάρ. 50**
σ. 293 = **Λάρ. 49**

Oberhummer 1888

σ. 309 = **Λάρ. 19**

OGIS

σ. 272, άρ. 581 = **Πάφ. 55**
σ. 272-3, άρ. 582 = **Άμμ. 19**
σ. 273, ύποσ. 2 = **Πάφ. 22**
σ. 274, άρ. 583 = **Κερ. 9**
σ. 275, άρ. 584 = **Λάρ. 2**
σ. 275-6, άρ. 585 = **Πάφ. 101**

Overbeck, *SQ* 1868

σ. 764 = **Πάφ. 16**

Oziol, *Les lampes*

σ. 78-9 = **Άμμ. 159**

Oziol, *RDAC* 1999

σ. 255-8 = **Λάρ. 80**

Oziol - Pouilloux, *lampes*

σ. 65, άρ. 171 = **Άμμ. 189**

Peek, *GVI*, 1955

άρ. 515 = **Λάρ. 90**
άρ. 538a = **Λάρ. 167**
άρ. 857 = **Πάφ. 27**
άρ. 1201 = **Λάρ. 80**
άρ. 1305 = **Λάρ. 81**
άρ. 1325 = **Λευκ. 51**
άρ. 1403 = **Λάρ. 122**
άρ. 1405 = **Λάρ. 166**
άρ. 1509 = **Πάφ. 144**
άρ. 1598 = **Λευκ. 16**

Peek, *GG*

253 = **Λάρ. 90**

- σ. 339-40, άρ. 6 = Λάρ. 32
σ. 341, άρ. 7 = Λάρ. 13
σ. 341-2, άρ. 8 = Λάρ. 80
σ. 343, άρ. 1 = Λάρ. 41
σ. 343, άρ. 2 = Λάρ. 42
σ. 343, άρ. 3 = Λάρ. 74
σ. 343, άρ. 4 = Λάρ. 43
σ. 343, άρ. 5 = Λάρ. 44
σ. 343, άρ. 6 = Λάρ. 92
σ. 343, άρ. 7 = Λάρ. 63
σ. 343, άρ. 8 = Λάρ. 64
σ. 343, άρ. 9 = Λάρ. 45
σ. 343, άρ. 10 = Λάρ. 93
σ. 343, άρ. 11 = Λάρ. 67
σ. 343, άρ. 12 = Λάρ. 65
σ. 344, άρ. 13 = Λάρ. 66
σ. 344, άρ. 14 = Λάρ. 94
σ. 344, άρ. 15 = Λάρ. 95
σ. 344, άρ. 16 = Λάρ. 96
σ. 344, άρ. 17 = Λάρ. 97
σ. 344, άρ. 18 = Λάρ. 46
σ. 344, άρ. 19 = Λάρ. 47
σ. 344, άρ. 20 = Λάρ. 88
σ. 344, άρ. 21 = Λάρ. 98
σ. 345 = Λάρ. 99
σ. 346 = Λάρ. 48
σ. 347-8, άρ. 1 = Κερ. 12
σ. 349, άρ. 3 = Κερ. 5
σ. 351-3, άρ. 1 = Λεμ. 145
σ. 353, άρ. 2 = Λεμ. 611-613
σ. 353, άρ. 3 = Λεμ. 244
σ. 353, άρ. 4 = Λεμ. 307
σ. 353, άρ. 4 = Λεμ. 308
σ. 353-4, άρ. 5 = Λεμ. 243
σ. 354, άρ. 6 = Λεμ. 373
σ. 354, άρ. 7 = Λεμ. 193
σ. 354, άρ. 8 = Λεμ. 228
σ. 354, άρ. 9 = Λεμ. 229
σ. 354, άρ. 10 = Λεμ. 230
σ. 354-5, άρ. 11 = Λεμ. 231
σ. 355, άρ. 12 = Λεμ. 232
σ. 355, άρ. 13 = Λεμ. 194
σ. 355, άρ. 14 = Λεμ. 195
σ. 355, άρ. 15 = Λεμ. 196
σ. 355, άρ. 16 = Λεμ. 633
σ. 355, άρ. 17 = Λεμ. 233
σ. 356, άρ. 18 = Λεμ. 374
σ. 356, άρ. 19 = Λεμ. 375

- σ. 361, άρ. 1 = **Λάρ. 183**
σ. 361-2, άρ. 2 = **Λάρ. 184**
σ. 363, άρ. 3 = **Λάρ. 35**

Περιστιάνη, Γεν. Τστ., 1910

- σ. 24-6 = **Κερ. 2**
σ. 39-40 = **Κερ. 18**
σ. 342-3 = **Πάφ. 92**
σ. 351, ύποσ. 2 = **Πάφ. 85**
σ. 442-3 = **Πάφ. 143**
σ. 452 = **Λευκ. 2**
σ. 483-4 = **Κερ. 16**
σ. 599-600, άρ. 1 = **Λευκ. 63**
σ. 600, άρ. 2 = **Λευκ. 66**
σ. 600, άρ. 3 = **Λευκ. 62**
σ. 600, άρ. 4 = **Λευκ. 67**
σ. 627, άρ. 3 = **Πάφ. 131**
σ. 627, άρ. 3 = **Πάφ. 132**
σ. 707-10 = **Λευκ. 51**
σ. 731 = **Κερ. 15**
σ. 895 = **Κερ. 24**
σ. 942-3, άρ. 31 = **Κερ. 14**
σ. 961, άρ. 46 = **Λεμ. 646**
σ. 961, άρ. 47 = **Λεμ. 197**
σ. 962-3, άρ. 3 = **Λευκ. 77**

Περιστιάνη, ΚΧ 1923

- σ. 135-6 = **Πάφ. 20**
σ. 136-7 = **Πάφ. 14**
σ. 137 = **Πάφ. 23**
σ. 137 = **Πάφ. 32**

Περιστιάνη, ΚΧ 3, 1925

- σ. 160 = **Κερ. 1**

Περιστιάνη, ΚΧ 7, 1927

- σ. 174 = **Λάρ. 36**
σ. 182 = **Λάρ. 180**

Petit κ.ά., ΒCH 113, 1989

- σ. 899 = **Λεμ. 222**

Petit κ.ά., ΒCH 114, 1990

- σ. 1028 = **Λεμ. 794**

Petit κ.ᾶ., *BCH* 115, 1991

σ. 785 = **Λεμ. 145**

Pieridés, *TSBA* 4, 1875

σ. 42 = **Λάρ. 10**

Pouilloux, *RA* 1971

σ. 291-4 = **Αμμ. 17**

Pouilloux, *Actes*

σ. 141-150 = **Αμμ. 21**

Pouilloux κ.ᾶ., *Salamine*

σ. 15, ἄρ. 21 = **Αμμ. 1**
σ. 15-6, ἄρ. 22 = **Αμμ. 2**
σ. 16, ἄρ. 23 = **Αμμ. 7**
σ. 16-7, ἄρ. 24 = **Αμμ. 9**
σ. 17, ἄρ. 25 = **Αμμ. 4**
σ. 17, ἄρ. 26 = **Αμμ. 142**
σ. 17-8, ἄρ. 27 = **Αμμ. 110**
σ. 18, ἄρ. 28 = **Αμμ. 143**
σ. 18, ἄρ. 29 = **Αμμ. 144**
σ. 18-9, ἄρ. 30 = **Αμμ. 5**
σ. 19, ἄρ. 31 = **Αμμ. 3**
σ. 20, ἄρ. 33 = **Αμμ. 148**
σ. 20, ἄρ. 34 = **Αμμ. 55**
σ. 20, ἄρ. 35 = **Αμμ. 106**
σ. 21, ἄρ. 36 = **Αμμ. 94**
σ. 21, ἄρ. 37 = **Αμμ. 79**
σ. 21, ἄρ. 38 = **Αμμ. 6**
σ. 21, ἄρ. 39 = **Αμμ. 8**
σ. 21-2, ἄρ. 40 = **Αμμ. 95**
σ. 23 = **Λάρ. 34**
σ. 24-5, ἄρ. 43 = **Αμμ. 108**
σ. 25, ἄρ. 44 = **Αμμ. 82**
σ. 27, ἄρ. 47 = **Αμμ. 83**
σ. 27, ἄρ. 48 = **Αμμ. 80**
σ. 27, ἄρ. 49 = **Αμμ. 92**
σ. 28, ἄρ. 54 = **Αμμ. 98**
σ. 28, ἄρ. 55 = **Αμμ. 96**
σ. 29, ἄρ. 57 = **Αμμ. 102**
σ. 29, ἄρ. 58 = **Αμμ. 99**
σ. 30, ἄρ. 59 = **Αμμ. 81**
σ. 46, ἄρ. 96 = **Αμμ. 21**
σ. 47, ἄρ. 98 = **Αμμ. 17**
σ. 47, ἄρ. 99 = **Αμμ. 13**

σ. 47-8, άρ. 100 = **Άμμ. 15**
σ. 48, άρ. 101 = **Άμμ. 19**
σ. 48, άρ. 102 = **Άμμ. 20**
σ. 48, άρ. 103 = **Άμμ. 14**
σ. 49, άρ. 104 = **Άμμ. 16**
σ. 49, άρ. 105 = **Άμμ. 149**
σ. 51, άρ. 106 = **Άμμ. 30**
σ. 52, άρ. 107 = **Άμμ. 33**
σ. 52, άρ. 108 = **Άμμ. 31**
σ. 52, άρ. 109 = **Άμμ. 32**
σ. 52, άρ. 110 = **Άμμ. 27**
σ. 53, άρ. 111 = **Άμμ. 34**
σ. 53, άρ. 112 = **Άμμ. 29**
σ. 53, άρ. 113 = **Άμμ. 97**
σ. 53, άρ. 114 = **Άμμ. 36**
σ. 53-4, άρ. 115 = **Άμμ. 37**
σ. 54, άρ. 116 = **Άμμ. 38**
σ. 54, άρ. 117 = **Άμμ. 40**
σ. 54, άρ. 118 = **Άμμ. 42**
σ. 54, άρ. 119 = **Άμμ. 39**
σ. 54, άρ. 120 = **Άμμ. 41**
σ. 55, άρ. 121 = **Άμμ. 50**
σ. 55, άρ. 122 = **Άμμ. 62**
σ. 55-6, άρ. 123 = **Άμμ. 54**
σ. 56, άρ. 124 = **Άμμ. 64**
σ. 56, άρ. 125 = **Άμμ. 56**
σ. 57, άρ. 126 = **Άμμ. 151**
σ. 57, άρ. 127 = **Άμμ. 51**
σ. 57, άρ. 128 = **Άμμ. 69**
σ. 57-8, άρ. 129 = **Άμμ. 70**
σ. 58, άρ. 130 = **Άμμ. 167**
σ. 59, άρ. 131 = **Άμμ. 85**
σ. 59, άρ. 131 = **Άμμ. 86**
σ. 60, άρ. 132 = **Άμμ. 87**
σ. 60, άρ. 133 = **Άμμ. 84**
σ. 60, άρ. 134 = **Άμμ. 22**
σ. 61, άρ. 135 = **Άμμ. 88**
σ. 61, άρ. 136 = **Άμμ. 23**
σ. 62, άρ. 137 = **Άμμ. 89**
σ. 62, άρ. 138 = **Άμμ. 90**
σ. 62, άρ. 139 = **Άμμ. 48**
σ. 62, άρ. 140 = **Άμμ. 57**
σ. 63, άρ. 141 = **Άμμ. 58**
σ. 63, άρ. 142 = **Άμμ. 59**
σ. 63-4, άρ. 143 = **Άμμ. 60**
σ. 64, άρ. 144 = **Άμμ. 103**
σ. 64, άρ. 145 = **Άμμ. 104**
σ. 64, άρ. 146 = **Άμμ. 105**
σ. 64-5, άρ. 147 = **Άμμ. 113**
σ. 65-6, άρ. 148 = **Άμμ. 116**
σ. 66, άρ. 149 = **Άμμ. 72**

σ. 66, άρ. 150 = **Άμμ. 74**
σ. 66, άρ. 151 = **Άμμ. 118**
σ. 67, άρ. 152 = **Άμμ. 119**
σ. 67-8, άρ. 153 = **Άμμ. 12**
σ. 68, άρ. 154 = **Άμμ. 78**
σ. 68, άρ. 155 = **Άμμ. 77**
σ. 68, άρ. 156 = **Άμμ. 117**
σ. 68, άρ. 156 bis = **Άμμ. 120**
σ. 69, άρ. 158 = **Άμμ. 63**
σ. 69, άρ. 159 = **Άμμ. 93**
σ. 69, άρ. 160 = **Άμμ. 91**
σ. 69, άρ. 161 = **Άμμ. 101**
σ. 69-70, άρ. 162 = **Άμμ. 61**
σ. 70, άρ. 163 = **Άμμ. 68**
σ. 70, άρ. 164 = **Άμμ. 53**
σ. 70, άρ. 165 = **Άμμ. 109**
σ. 70, άρ. 166 = **Άμμ. 112**
σ. 70, άρ. 167 = **Άμμ. 107**
σ. 70, άρ. 168 = **Άμμ. 100**
σ. 72, άρ. 179 = **Άμμ. 128**
σ. 72, άρ. 180 = **Άμμ. 131**
σ. 72, άρ. 181 = **Άμμ. 123**
σ. 72-3, άρ. 183 = **Άμμ. 132**
σ. 73, άρ. 184 = **Άμμ. 133**
σ. 73, άρ. 186 = **Άμμ. 138**
σ. 73, άρ. 187 = **Άμμ. 130**
σ. 73, άρ. 188 = **Άμμ. 134**
σ. 73, άρ. 189 = **Άμμ. 127**
σ. 73-4, άρ. 190 = **Άμμ. 140**
σ. 75, άρ. 193 = **Άμμ. 121**
σ. 75, άρ. 194 = **Άμμ. 125**
σ. 75-6, άρ. 195 = **Άμμ. 136**
σ. 76, άρ. 197 = **Άμμ. 135**
σ. 76, άρ. 198 = **Άμμ. 141**
σ. 76-7, άρ. 17 = **Άμμ. 139**
σ. 78, άρ. 200 = **Άμμ. 147**
σ. 82, άρ. 214 = **Άμμ. 10**
σ. 82, άρ. 215 = **Άμμ. 11**
σ. 90, άρ. 244 = **Άμμ. 24**
σ. 90, άρ. 245 = **Άμμ. 45**
σ. 90, άρ. 247 = **Άμμ. 126**
σ. 90, άρ. 248 = **Άμμ. 47**
σ. 90, άρ. 249 = **Άμμ. 165**
σ. 90, άρ. 250 = **Άμμ. 18**
σ. 90, άρ. 251 = **Άμμ. 71**
σ. 91, άρ. 252 = **Άμμ. 25**
σ. 91, άρ. 255 = **Άμμ. 193**
σ. 91, άρ. 257 = **Άμμ. 26**
σ. 91, άρ. 258 = **Άμμ. 111**
σ. 91, άρ. 259 = **Άμμ. 164**
σ. 92, άρ. 260 = **Άμμ. 224**

σ. 92, άρ. 261 = **Άμμ. 212**
σ. 92, άρ. 262 = **Άμμ. 75**
σ. 92, άρ. 263 = **Άμμ. 76**
σ. 92, άρ. 264 = **Άμμ. 194**
σ. 92, άρ. 265 = **Άμμ. 204**
σ. 92, άρ. 266 = **Άμμ. 122**
σ. 92, άρ. 267 = **Άμμ. 205**
σ. 92, άρ. 268 = **Άμμ. 208**
σ. 92, άρ. 269 = **Άμμ. 211**
σ. 93, άρ. 270 = **Άμμ. 218**
σ. 93, άρ. 271 = **Άμμ. 199**
σ. 93, άρ. 272A = **Άμμ. 217**
σ. 93, άρ. 272B = **Άμμ. 230**
σ. 93, άρ. 273 = **Άμμ. 219**
σ. 93, άρ. 274 = **Άμμ. 221**
σ. 93, άρ. 275 = **Άμμ. 200**
σ. 93, άρ. 276 = **Άμμ. 196**
σ. 94, άρ. 280 = **Άμμ. 67**
σ. 94, άρ. 281 = **Άμμ. 65**
σ. 94, άρ. 286 = **Άμμ. 49**
σ. 94, άρ. 287 = **Άμμ. 201**
σ. 94, άρ. 288 = **Άμμ. 202**
σ. 95, άρ. 289 = **Άμμ. 203**
σ. 95, άρ. 290 = **Άμμ. 195**
σ. 95, άρ. 294 = **Άμμ. 226**
σ. 97, άρ. 339 = **Άμμ. 158**
σ. 98, άρ. 349 = **Άμμ. 174**
σ. 98, άρ. 350 = **Άμμ. 173**
σ. 98, άρ. 351 = **Άμμ. 175**
σ. 98, άρ. 352 = **Άμμ. 159**
σ. 98, άρ. 353 = **Άμμ. 160**
σ. 99, άρ. 361 = **Άμμ. 124**
σ. 99, άρ. 362 = **Άμμ. 187**
σ. 99, άρ. 363 = **Άμμ. 161**
σ. 99, άρ. 364 = **Άμμ. 168**
σ. 99, άρ. 365 = **Άμμ. 169**
σ. 99, άρ. 366 = **Άμμ. 183**
σ. 99, άρ. 367 = **Άμμ. 162**
σ. 100, άρ. 368 = **Άμμ. 163**
σ. 100, άρ. 371 = **Άμμ. 184**
σ. 100, άρ. 372 = **Άμμ. 170**
σ. 100, άρ. 374 = **Άμμ. 172**
σ. 100-1, άρ. 375 = **Άμμ. 166**
σ. 101, άρ. 376 = **Άμμ. 152**
σ. 101, άρ. 377 = **Άμμ. 189**
σ. 101, άρ. 378 = **Άμμ. 177**
σ. 101, άρ. 379 = **Άμμ. 178**
σ. 101, άρ. 380 = **Άμμ. 179**
σ. 101, άρ. 381 = **Άμμ. 180**
σ. 101, άρ. 382 = **Άμμ. 181**
σ. 101, άρ. 383 = **Άμμ. 182**

- σ. 101, άρ. 384 = **Άμμ. 154**
σ. 101, άρ. 385 = **Άμμ. 155**
σ. 101, άρ. 386 = **Άμμ. 156**
σ. 101-2, άρ. 387 = **Άμμ. 157**
σ. 102, άρ. 397 = **Άμμ. 188**
σ. 103, άρ. 401 = **Άμμ. 153**
σ. 103, άρ. 402 = **Άμμ. 150**
σ. 103, άρ. 409 = **Άμμ. 186**
σ. 103, άρ. 412 = **Άμμ. 190**
σ. 103, άρ. 413 = **Άμμ. 191**

Rautman - McLellan, *RDAC* 1990

- σ. 236 καὶ 238 = **Λάρ. 71**

Reinach, *REG* 17, 1904

- σ. 212-3 = **Κερ. 7**

L. Robert, *RPh* 53, 1927

- σ. 128, ύποσ. 1 = **Κερ. 7**

L. Robert, *CollFr* 1936

- σ. 104 = **Λάρ. 36**
σ. 104-5, άρ. 56 = **Λάρ. 32**

L. Robert, *Hellenica* 10, 1955

- σ. 87 = **Λάρ. 191**

Roesch, *BCH* 95, 1971

- σ. 573-80 = **Άμμ. 90**

Roesch, *RDAC* 1979

- σ. 352-4 = **Άμμ. 2**
σ. 354-7 = **Άμμ. 1**

Ross 1850

- σ. 512 = **Λάρ. 28**
σ. 514, άρ. 3 = **Λάρ. 38**
σ. 516, άρ. 9 = **Λάρ. 148**
σ. 516, άρ. 9A = **Λάρ. 67**
σ. 516, άρ. 9B = **Λάρ. 161**
σ. 516, άρ. 9D = **Λάρ. 75**
σ. 516, άρ. 9E = **Λάρ. 174**

- σ. 516, άρ. 9G = **Λευκ. 90**
σ. 517, άρ. 10 = **Λάρ. 6**

Σακελλαρίου, Κυπριακά I

- σ. 46, άρ. 5 = **Λάρ. 14**
σ. 48, άρ. 11 = **Λάρ. 6**
σ. 48, άρ. 12 = **Λάρ. 9**
σ. 48, άρ. 13 = **Λάρ. 20**
σ. 49, άρ. 16 = **Λάρ. 30**
σ. 49, άρ. 18 = **Λάρ. 163**
σ. 49, άρ. 19 = **Λάρ. 176**
σ. 49, άρ. 20 = **Λάρ. 12**
σ. 75 Δ = **Λεμ. 97**
σ. 77 = **Λεμ. 20**
σ. 170 = **Αμμ. 167**
σ. 171 = **Αμμ. 94**

Σακελλαρίου²

- σ. 42, άρ. 27 = **Λάρ. 9**
σ. 43, άρ. 32 = **Λάρ. 30**
σ. 43, άρ. 34 = **Λάρ. 2**
σ. 43, άρ. 36 = **Λάρ. 28**
σ. 44, άρ. 40 = **Αμμ. 52**
σ. 44, άρ. 43 = **Λάρ. 3**
σ. 45, άρ. 44 = **Λάρ. 176**
σ. 45, άρ. 52 = **Λάρ. 132**
σ. 45, άρ. 54 = **Λάρ. 86**
σ. 45, άρ. 55 = **Λάρ. 155**
σ. 45, άρ. 56 = **Λάρ. 174**
σ. 45, άρ. 59 = **Λάρ. 55**
σ. 46, άρ. 60 = **Λάρ. 85**
σ. 46, άρ. 62 = **Λάρ. 70**
σ. 46, άρ. 65 = **Λάρ. 68**
σ. 46, άρ. 67 = **Λάρ. 139**
σ. 46, άρ. 68 = **Λάρ. 72**
σ. 46, άρ. 69 = **Λάρ. 148**
σ. 46, άρ. 70 = **Λάρ. 149**
σ. 46, άρ. 71 = **Λάρ. 169**
σ. 46, άρ. 73 = **Λάρ. 73**
σ. 46, άρ. 74 = **Λάρ. 140**
σ. 46, άρ. 75 = **Λάρ. 146**
σ. 46, άρ. 76 = **Λάρ. 141**
σ. 46, άρ. 77 = **Λάρ. 147**
σ. 46, άρ. 82 = **Λάρ. 54**
σ. 46, άρ. 83 = **Λάρ. 162**
σ. 46, άρ. 84 = **Λάρ. 158**
σ. 46, άρ. 85 = **Λάρ. 138**
σ. 46, άρ. 86 = **Λάρ. 154**

σ. 46, άρ. 89 = **Λάρ. 130**
σ. 46, άρ. 90 = **Λάρ. 127**
σ. 46, άρ. 91 = **Λάρ. 168**
σ. 47, άρ. 93 = **Λάρ. 143**
σ. 47, άρ. 94 = **Λάρ. 144**
σ. 47, άρ. 95 = **Λάρ. 40**
σ. 47, άρ. 98 = **Λάρ. 128**
σ. 47, άρ. 99 = **Λάρ. 164**
σ. 47, άρ. 100 = **Λάρ. 178**

Savage, *AJPh* 2

σ. 238-9 = **Λάρ. 192**

SCE 3

σ. 622, άρ. 5 = **Λευκ. 43**
σ. 623-4, άρ. 8 = **Λευκ. 11**
σ. 624-5, άρ. 9 = **Λευκ. 7**
σ. 626-7, άρ. 12 = **Λευκ. 12**
σ. 627-30, άρ. 13 = **Λευκ. 28**
σ. 630-1, άρ. 15 = **Λευκ. 27**

Sear, *RWVM*

σ. 142 = **Άμμ. 94**

SEG 6

802 = **Άμμ. 139**
803 = **Άμμ. 141**
804 = **Άμμ. 1**
806 = **Πάφ. 23**
807 = **Πάφ. 32**
810 = **Πάφ. 14**
811 = **Πάφ. 71**
812 = **Πάφ. 20**
826 = **Λάρ. 36**
829 = **Λάρ. 81**
833 = **Λάρ. 180**
834 = **Κερ. 1**
837 = **Κερ. 7**

SEG 13

590 = **Άβ. Πρ. 43**
590 = **Άβ. Πρ. 44**
590 = **Άβ. Πρ. 45**

SEG 14

816 = Λάρ. 191

SEG 16

790 = Λεμ. 71
792a = Λεμ. 104
792b = Λεμ. 105

SEG 17

748 = Πάφ. 118
750 = Άμμ. 233

SEG 18

578 = Πάφ. 53
587 = Πάφ. 6
588 = Πάφ. 7
592 = Λευκ. 28

SEG 20

123 = Άμμ. 59
128 = Λάρ. 203
131 = Άμμ. 95
133 = Λάρ. 4
135 = Λάρ. 13
137 = Λάρ. 29
141 = Λάρ. 33
143 = Λεμ. 223
144 = Λεμ. 224
145 = Λεμ. 211
146 = Λεμ. 156
147 = Λεμ. 171
157 = Λεμ. 20
158 = Λεμ. 30
177 = Πάφ. 86
177 = Πάφ. 87
213 = Πάφ. 80
239 = Πάφ. 121
240 = Πάφ. 120
241 = Πάφ. 119
243 = Πάφ. 136
252 = Πάφ. 20
253 = Πάφ. 22
254 = Πάφ. 17
255 = Πάφ. 12
297 = Λευκ. 77
299 = Κερ. 3

301 = **Λευκ.** 46
302 = **Λευκ.** 49
316 = **Ἀμμ.** 239
318 = **Ἀμμ.** 232
319 = **Ἀμμ.** 235

SEG 23

602 = **Λευκ.** 105
603 = **Λευκ.** 97
604 = **Λευκ.** 40
605 = **Κερ.** 19
609 = **Ἀμμ.** 57
610 = **Ἀμμ.** 151
612 = **Ἀμμ.** 102
628 = **Λεμ.** 366
629 = **Λεμ.** 369
629 = **Λεμ.** 370
631 = **Λεμ.** 16
634 = **Λεμ.** 804
635 = **Πάφ.** 53
638 = **Πάφ.** 78
641 = **Πάφ.** 119
643 = **Πάφ.** 122
644 = **Πάφ.** 137
645 = **Πάφ.** 138
647 = **Πάφ.** 5
650 = **Πάφ.** 19
652 = **Πάφ.** 50
654 = **Πάφ.** 41
659 = **Λευκ.** 8
662 = **Λευκ.** 20
663 = **Λευκ.** 21
666 = **Λευκ.** 40
668 = **Λευκ.** 84
669 = **Λευκ.** 85
670 = **Λευκ.** 86
670 = **Λευκ.** 87
675 = **Ἀμμ.** 246
681 = **Ἀμμ.** 243
684 = **Ἀβ. Πρ.** 23

SEG 24

1429 = **Ἀβ. Πρ.** 41

SEG 25

1050 = **Λευκ.** 6
1051 = **Λευκ.** 58
1053 = **Λευκ.** 50

1054 = Λευκ. 53
1055 = Λευκ. 57
1068 = Άμμ. 121
1070 = Άμμ. 126
1076 = Λάρ. 14
1079 = Λερ. 572
1080 = Λερ. 573
1081 = Λερ. 574
1081 = Λερ. 575
1081 = Λερ. 576
1082 = Λερ. 577
1082 = Λερ. 578
1083 = Λερ. 579
1083 = Λερ. 580
1084 = Λερ. 581
1085 = Λερ. 595
1086 = Λερ. 597
1087 = Λερ. 705
1088 = Λερ. 601
1088 = Λερ. 602
1089 = Λερ. 159
1090 = Λερ. 304
1091 = Λερ. 654
1092 = Λερ. 655
1093 = Λερ. 762
1094 = Άβ. Πρ. 9
1095 = Λερ. 10
1096 = Λερ. 139
1097 = Λερ. 77
1100 = Λερ. 24
1100 = Λερ. 129
1103 = Πάφ. 24
1105 = Πάφ. 8
1106 = Πάφ. 51
1107 = Πάφ. 52
1108 = Πάφ. 47
1109 = Πάφ. 48
1117 = Λευκ. 26
1120 = Λευκ. 30
1123 = Λευκ. 23
1124 = Λευκ. 22
1125 = Λευκ. 83
1126 = Λευκ. 82
1127 = Λευκ. 96
1128 = Λευκ. 93
1129 = Λευκ. 95
1130 = Λευκ. 94
1131 = Κερ. 22
1132 = Κερ. 23
1133 = Κερ. 11
1143 = Άμμ. 236

1144 = **Αμ. 244**

SEG 26

1464 = **Λεμ. 96**
1465 = **Λεμ. 544**
1466 = **Λεμ. 543**
1467 = **Λεμ. 640**
1468 = **Πάφ. 10**
1469 = **Πάφ. 146**
1470 = **Λάρ. 1**
1473 = **Λεμ. 125**
1475 = **Λάρ. 8**
1476 = **Λάρ. 101**
1477 = **Λάρ. 102**
1478 = **Λεμ. 236**
1479 = **Λεμ. 603**
1481 = **Λευκ. 72**
1482 = **Λευκ. 73**
1484 = **Πάφ. 6**
1485 = **Πάφ. 156**
1486 = **Αμ. 62**

SEG 27

959 = **Αβ. Πρ. 40**
960 = **Αβ. Πρ. 10**
962 = **Λεμ. 152**
962 bis = **Λεμ. 4**
964 = **Λάρ. 100**
965 = **Λάρ. 206**
967 = **Πάφ. 65**
968 = **Πάφ. 114**
969 = **Πάφ. 124**
969 = **Πάφ. 125**
970 bis = **Πάφ. 43**

SEG 28

1298 = **Λάρ. 33**
1300 = **Λάρ. 105**
1301 = **Λάρ. 106**
1306 = **Λεμ. 541**
1307 = **Λεμ. 568**

SEG 29

1536 = **Λεμ. 414**
1537 = **Λεμ. 308**
1539 = **Λεμ. 243**
1540 = **Λεμ. 244**

1543 = Λερ. 286
1544 = Λερ. 245
1545 = Λερ. 246
1546 = Λερ. 256
1547 = Λερ. 247
1548 = Λερ. 248
1549 = Λερ. 249
1550 = Λερ. 250
1551 = Λερ. 251
1552 = Λερ. 252
1553 = Λερ. 242
1554 = Λερ. 278
1555 = Λερ. 253
1556 = Λερ. 254
1557 = Λερ. 298
1558 = Λερ. 282
1559 = Λερ. 309
1560 = Λερ. 310
1561 = Λερ. 377
1562 = Λερ. 416
1563 = Λερ. 415
1564 = Λερ. 417
1565 = Λερ. 418
1566 = Λερ. 604
1567 = Λερ. 768
1568 = Λερ. 210
1569 = Λερ. 307
1572 = Λερ. 182
1573 = Λερ. 641
1574 = Λερ. 7
1575 = Πάφ. 49
1578 = Λερ. 712
1579 = Άμμ. 1
1580 = Άμμ. 2

SEG 30

1567 = Λευκ. 44
1574 = Λερ. 189
1575 = Λερ. 192
1576 = Λερ. 200
1577 = Λερ. 201
1577 = Λερ. 202
1578 = Λερ. 283
1579 = Λερ. 284
1580 = Λερ. 287
1581 = Λερ. 276
1582 = Λερ. 288
1583 = Λερ. 277
1584 = Λερ. 275
1585 = Λερ. 289

1586 = Λερ. 290
1587 = Λερ. 291
1588 = Λερ. 358
1589 = Λερ. 359
1590 = Λερ. 372
1591 = Λερ. 371
1592 = Λερ. 356
1592 = Λερ. 357
1593 = Λερ. 609
1594 = Λερ. 593
1595 = Λερ. 610
1596 = Λερ. 594
1597 = Λερ. 407
1598 = Λερ. 424
1602 = Πάφ. 143
1605 = Λευκ. 49
1607 = Λερ. 150
1611 = Άμμ. 234
1614 = Κερ. 4
1616 = Λάρ. 27
1617 = Λάρ. 29
1618 = Λάρ. 38
1619 = Λάρ. 25
1620 = Λερ. 48
1622 = Λερ. 674
1623 = Λερ. 678
1624 = Λερ. 235
1626 = Πάφ. 56
1627 = Πάφ. 76
1628 = Πάφ. 61
1629 = Πάφ. 63
1630 = Πάφ. 4
1631 = Πάφ. 67
1632 = Πάφ. 74
1633 = Πάφ. 82
1634 = Πάφ. 77
1635 = Πάφ. 81
1642 = Άμμ. 14
1643 = Άμμ. 62
1644 = Άμμ. 51
1645 = Άμμ. 84
1646 = Άμμ. 88
1647 = Άμμ. 90
1648 = Άμμ. 110
1649 = Άμμ. 139
1651 = Άμμ. 200
1652 = Άμμ. 143
1654 = Άμμ. 185
1654 = Άμμ. 187
1656 = Άμμ. 161
1656 = Άμμ. 171

1656 = **Ἀμμ.** 173
1656 = **Ἀμμ.** 174
1656 = **Ἀμμ.** 175
1656 = **Ἀμμ.** 176
1658 = **Λευκ.** 5
1659 = **Λευκ.** 11

SEG 31

1323 = **Πάφ.** 16
1326 = **Λερ.** 183
1327 = **Λερ.** 338
1327 = **Λερ.** 261
1328 = **Λερ.** 422
1329 = **Λερ.** 423
1330 = **Λερ.** 448
1331 = **Λερ.** 449
1332 = **Λερ.** 212
1333 = **Λερ.** 268
1334 = **Λερ.** 269
1335 = **Λερ.** 270
1336 = **Λερ.** 271
1337 = **Λερ.** 272
1338 = **Λερ.** 273
1339 = **Λερ.** 425
1340 = **Λερ.** 262
1341 = **Λερ.** 263
1342 = **Λερ.** 264
1343 = **Λερ.** 453
1344 = **Λερ.** 227
1345 = **Λερ.** 205
1346 = **Λερ.** 786
1347 = **Λερ.** 747
1349 = **Λευκ.** 76
1350 = **Λευκ.** 81
1351 = **Λευκ.** 92
1353 = **Λερ.** 204
1354 = **Λερ.** 706
1355 = **Λερ.** 653
1356 = **Λερ.** 295
1358 = **Πάφ.** 2
1362 = **Ἀμμ.** 90
1363 = **Λευκ.** 1
1364 = **Λευκ.** 27
1365 = **Λερ.** 732
1366 = **Λευκ.** 88
1367 = **Λευκ.** 79
1368 = **Λευκ.** 91
1369 = **Λευκ.** 80
1370 = **Ἀβ. Πρ.** 14
1371 = **Ἀβ. Πρ.** 21

1372 = **Αβ. Πρ. 12**
1373 = **Αβ. Πρ. 30**
1374 = **Αβ. Πρ. 34**
1375 = **Αβ. Πρ. 35**
1376 = **Αβ. Πρ. 31**
1377 = **Αβ. Πρ. 32**
1378 = **Αβ. Πρ. 33**

SEG 32

1324 = **Λεμ. 187**
1325 = **Λεμ. 185**
1326 = **Λεμ. 190**
1327 = **Λεμ. 198**
1328 = **Λεμ. 203**
1329 = **Λεμ. 301**
1330 = **Λεμ. 285**
1331 = **Λεμ. 455**
1332 = **Λεμ. 456**
1333 = **Λεμ. 457**
1334 = **Λεμ. 458**
1335 = **Λεμ. 459**
1336 = **Λεμ. 460**
1337 = **Λεμ. 461**
1337 = **Λεμ. 462**
1338 = **Λεμ. 463**
1339 = **Λεμ. 464**
1339 = **Λεμ. 465**
1340 = **Λεμ. 419**
1340 = **Λεμ. 420**
1341 = **Λεμ. 421**
1342 = **Λεμ. 617**
1342 = **Λεμ. 618**
1343 = **Λεμ. 225**
1344 = **Λεμ. 611**
1344 = **Λεμ. 612**
1344 = **Λεμ. 613**
1345 = **Λεμ. 398**
1346 = **Λεμ. 389**
1347 = **Λεμ. 390**
1348 = **Λεμ. 388**
1349 = **Λεμ. 392**
1350 = **Λεμ. 396**
1351 = **Λεμ. 391**
1357 = **Λεμ. 393**
1352 = **Λεμ. 397**
1352 = **Λεμ. 400**
1353 = **Λεμ. 738**
1354 = **Λεμ. 739**
1355 = **Λεμ. 740**
1356 = **Λεμ. 741**

1358 = Λερ. 399
1359 = Λερ. 387
1360 = Λερ. 367
1361 = Λερ. 737
1362 = Λερ. 394
1363 = Λερ. 386
1364 = Λερ. 395
1366 = Λερ. 408
1367 = Λερ. 404
1368 = Λερ. 221
1369 = Λερ. 552
1369 = Λερ. 553
1370 = Λερ. 209
1378 = Λευκ. 104
1382 = Λάρ. 194

SEG 33

1199 = Λερ. 292
1200 = Λερ. 302
1201 = Λερ. 303
1202 = Λερ. 293
1203 = Λερ. 376
1204 = Λερ. 636
1205 = Λερ. 466
1206 = Λερ. 467
1207 = Λερ. 468
1208 = Λερ. 234
1209 = Λερ. 52
1210 = Λευκ. 55
1210 bis = Λευκ. 54
1212a = Λερ. 761
1212b = Λερ. 180

SEG 34

1416 = Λάρ. 6
1417 = Λερ. 659
1418 = Λερ. 660
1419 = Λερ. 661
1420 = Λερ. 662
1421 = Λερ. 663
1422 = Λερ. 664
1423 = Λερ. 665
1424 = Λερ. 666
1426 = Πάφ. 103

SEG 35

1453 = Λερ. 184
1453 = Λερ. 469

1454 = Λερ. 745
1455 = Λερ. 616
1456 = Λερ. 454
1457 = Λερ. 265
1458 = Λερ. 470
1460 = Λερ. 471
1460 = Λερ. 472
1461 = Λερ. 426
1462 = Λερ. 427
1463 = Λερ. 428
1464 = Λερ. 539
1464 = Λερ. 540
1466 = Λάρ. 172
1470 = Άμμ. 141

SEG 36

1248 = Λερ. 146
1253 = Λερ. 669
1254 = Λερ. 656
1256 = Λευκ. 56
1257 = Πάφ. 25
1258 = Πάφ. 2
1260 = Πάφ. 106
1261 = Πάφ. 153
1262 = Πάφ. 21
1263 = Πάφ. 44
1263 bis = Πάφ. 42
1264 = Λευκ. 1

SEG 37

1374 = Λερ. 267
1375 = Λερ. 473
1376 = Λερ. 474
1377 = Λερ. 299
1378 = Λερ. 494
1379 = Λερ. 214
1380 = Λερ. 215
1382 = Λερ. 787
1383 = Λερ. 788
1384 = Λάρ. 204
1385 = Λάρ. 107
1387 = Λερ. 667
1389 = Πάφ. 11
1390 = Πάφ. 28
1392 = Πάφ. 39
1393 = Πάφ. 39
1394 = Άμμ. 20
1394 = Άμμ. 144

1500	=	Λεμ.	146
1502	=	Λεμ.	614
1503	=	Λεμ.	766
1504	=	Λεμ.	297
1508	=	Λάρ.	15
1510	=	Λάρ.	108
1511	=	Λάρ.	109
1512	=	Λάρ.	110
1513	=	Λάρ.	111
1514	=	Λάρ.	112
1515	=	Λάρ.	113
1516	=	Λάρ.	114
1517	=	Λάρ.	115
1518	=	Λάρ.	116
1519	=	Λάρ.	117
1520	=	Λάρ.	118
1521	=	Λάρ.	102
1522	=	Λάρ.	120
1523	=	Λάρ.	121
1527	=	Λεμ.	619
1528	=	Λεμ.	657
1528	=	Λεμ.	658
1529	=	Λεμ.	710
1530	=	Λεμ.	675
1531	=	Λεμ.	676
1532	=	Λεμ.	679
1533	=	Λεμ.	708
1534	=	Λεμ.	709
1535	=	Λεμ.	711
1536	=	Λεμ.	764
1542	=	Άμμ.	192

1518	=	Λεμ.	791
1519	=	Λεμ.	452
1520	=	Λεμ.	450
1521	=	Λεμ.	451
1522	=	Λεμ.	222
1523	=	Λεμ.	790
1527	=	Λάρ.	103
1528	=	Λάρ.	104
1529	=	Πάφ.	16
1530	=	Πάφ.	45
1531	=	Πάφ.	38
1532	=	Πάφ.	81
1535	=	Λεμ.	713
1536	=	Λεμ.	714
1537	=	Λεμ.	715

1538 = Λερ. 716
1539 = Λερ. 717
1540 = Λερ. 718
1542 = Λερ. 719
1543 = Λερ. 720
1543 = Λερ. 721
1544 = Λερ. 722
1545 = Λερ. 723
1546 = Λερ. 724
1547 = Λερ. 296
1548 = Λερ. 725
1549 = Λερ. 726
1550 = Λερ. 727
1551 = Λερ. 728
1552 = Λερ. 729
1553 = Λερ. 364
1554 = Λερ. 160
1555 = Λερ. 161

SEG 40

1322 = Λερ. 149
1323 = Λερ. 620
1324 = Λερ. 621
1325 = Λερ. 622
1327 = Λερ. 623
1328 = Λερ. 624
1329 = Λερ. 625
1330 = Λερ. 626
1331 = Λερ. 627
1332 = Λερ. 628
1333 = Λερ. 629
1334 = Λερ. 630
1334 = Λερ. 631
1335 = Λερ. 632
1336 = Λερ. 360
1337 = Λερ. 306
1338 = Λερ. 378
1339 = Λερ. 379
1340 = Λερ. 380
1341 = Λερ. 381
1342 = Λερ. 382
1343 = Λερ. 383
1344 = Λερ. 241
1345 = Λερ. 384
1345 = Λερ. 384
1346 = Λερ. 402
1348 = Λερ. 794
1356 = Λάρ. 71
1357 = Λερ. 188
1359 = Πάφ. 139

1361 = Λερ. 154
1362 = Πάφ. 76
1363 = Πάφ. 61
1364 = Πάφ. 63
1365 = Πάφ. 69
1366 = Πάφ. 54
1367 = Πάφ. 77
1367 bis = Πάφ. 90
1368 = Πάφ. 91
1369 = Πάφ. 119
1370 = Πάφ. 18
1374 = Άμρ. 89
1375 = Λευκ. 11
1376 = Λάρ. 203
1379 = Πάφ. 158
1380 = Πάφ. 157

SEG 41

1423 = Λερ. 145
1424 = Λερ. 255
1425 = Λερ. 744
1426 = Λερ. 533
1427 = Λερ. 534
1428 = Λερ. 535
1429 = Λερ. 354
1430 = Λερ. 300
1431 = Λερ. 536
1432 = Λερ. 537
1433 = Λερ. 480
1434 = Λερ. 477
1435 = Λερ. 478
1436 = Λερ. 479
1437 = Λερ. 481
1438 = Λερ. 482
1439 = Λερ. 483
1440 = Λερ. 266
1441 = Λερ. 484
1442 = Λερ. 485
1442 = Λερ. 486
1443 = Λερ. 487
1444 = Λερ. 488
1445 = Λερ. 489
1446 = Λερ. 490
1447 = Λερ. 475
1448 = Λερ. 491
1449 = Λερ. 492
1450 = Λερ. 493
1451 = Λερ. 476
1454 = Λερ. 257
1455 = Λερ. 258

1456 = Λερ. 311
1457 = Λερ. 259
1458 = Λερ. 260
1458 = Λερ. 368
1459 = Λερ. 429
1460 = Λερ. 430
1461 = Λερ. 431
1462 = Λερ. 312
1463 = Λερ. 313
1464 = Λερ. 314
1465 = Λερ. 315
1465 = Λερ. 316
1466 = Λερ. 317
1467 = Λερ. 318
1468 = Λερ. 319
1469 = Λερ. 320
1470 = Λερ. 321
1471 = Λερ. 495
1474 = Λερ. 793
1474 = Λερ. 795
1474 = Λερ. 796
1475 = Λερ. 162
1476 = Λερ. 173
1477 = Λερ. 670
1480 = Πάφ. 81

SEG 42

1297 = Λερ. 434
1298 = Λερ. 435
1299 = Λερ. 436
1300 = Λερ. 437
1301 = Λερ. 213
1302 = Λερ. 322
1303 = Λερ. 438
1304 = Λερ. 439
1305 = Λερ. 440
1306 = Λερ. 336
1307 = Λερ. 337
1308 = Λερ. 441
1313 = Λευκ. 81
1315 = Πάφ. 119
1317 = Πάφ. 35
1317 = Πάφ. 36

SEG 43

1003 = Λερ. 153
1005 = Λερ. 237
1006 = Λευκ. 49
1010 = Λερ. 682

1012 = Πάφ. 34
1013 = Πάφ. 37

SEG 44

1233 = Λεμ. 172
1234 = Λεμ. 323
1235 = Λεμ. 324
1236 = Λεμ. 325
1237 = Λεμ. 326
1238 = Λεμ. 327
1239 = Λεμ. 339
1240 = Λεμ. 340
1241 = Λεμ. 341
1242 = Λεμ. 496
1242 = Λεμ. 497
1242 = Λεμ. 498
1243 = Λεμ. 499
1244 = Λεμ. 500
1244 = Λεμ. 501
1244 = Λεμ. 502
1244 = Λεμ. 503
1245 = Λεμ. 504
1246 = Λεμ. 505
1247 = Λεμ. 506
1248 = Λεμ. 342
1249 = Λεμ. 218
1250 = Λεμ. 507
1251 = Λεμ. 508
1252 = Λεμ. 217
1253 = Λεμ. 343
1254 = Λεμ. 509
1255 = Λεμ. 344
1256 = Λεμ. 510
1256 = Λεμ. 511
1257 = Λεμ. 733
1258 = Λεμ. 617
1258 = Λεμ. 618
1259 = Λεμ. 734
1260 = Λεμ. 365
1261 = Λεμ. 355
1262 = Λεμ. 220
1263 = Λεμ. 730
1264 = Λεμ. 731
1265 = Λεμ. 361
1267 = Λεμ. 362
1266 = Λεμ. 637
1268 = Λεμ. 586
1269 = Λεμ. 545
1270 = Λεμ. 191
1271 = Λεμ. 546

1272 = Λερ. 547
1273 = Λερ. 747
1274 = Λερ. 549
1275 = Λερ. 550
1276 = Λερ. 551
1277 = Λερ. 554
1277 = Λερ. 555
1278 = Λερ. 775
1279 = Λερ. 769
1280 = Λερ. 799
1280 = Λερ. 800
1280 = Λερ. 801
1282 = Λάρ. 210
1287 = Πάφ. 112
1287 = Πάφ. 113

SEG 45

1841 = Λερ. 145
1842 = Λερ. 345
1843 = Λερ. 346
1844 = Λερ. 347
1845 = Λερ. 348
1846 = Λερ. 349
1846 = Λερ. 350
1846 = Λερ. 351
1847 = Λερ. 352
1848 = Λερ. 353
1849 = Λερ. 328
1850 = Λερ. 329
1851 = Λερ. 432
1852 = Λερ. 330
1853 = Λερ. 331
1854 = Λερ. 332
1855 = Λερ. 333
1856 = Λερ. 334
1857 = Λερ. 335
1858 = Λερ. 609
1859 = Λάρ. 211
1860 = Λάρ. 212
1864 = Πάφ. 40
1864 = Πάφ. 41
1865 = Πάφ. 33
1866 = Πάφ. 147

SEG 46

1745 = Λερ. 760
1746 = Λερ. 763
1747 = Λερ. 748
1748 = Λερ. 749

1750 = **Αβ. Πρ. 7**

SEG 47

1867 = **Λεμ. 147**

1872 = **Αβ. Πρ. 19**

1873 = **Αβ. Πρ. 20**

SEG 48

1803 = **Λεμ. 401**

1804 = **Λεμ. 635**

1806 = **Λεμ. 735**

1807 = **Λεμ. 557**

1808 = **Λεμ. 558**

1813 = **Λεμ. 736**

SEG 49

1965 = **Λεμ. 142**

1966 = **Λάρ. 80**

1967 = **Λεμ. 652**

SEG 50

1370 = **Λεμ. 792**

1372 = **Λάρ. 16**

1373 = **Λεμ. 176**

1374 = **Λεμ. 175**

1375 = **Λεμ. 177**

1376 = **Λεμ. 181**

SEG 51

1877 = **Λεμ. 647**

1878 = **Λεμ. 648**

1879 = **Λεμ. 86**

1880 = **Λεμ. 750**

1881 = **Λεμ. 751**

1882 = **Λεμ. 649**

1883 = **Λεμ. 752**

1884 = **Λεμ. 753**

1885 = **Λεμ. 754**

1886 = **Λεμ. 363**

1887 = **Λεμ. 755**

1888 = **Λεμ. 756**

1889 = **Λεμ. 757**

1890 = **Λεμ. 758**

1891 = **Λεμ. 305**

1892 = **Λεμ. 759**

1893 = **Λεμ. 84**

1896 = **Πάφ. 53**

1898 = **Αμμ.** 7
1899 = **Αμμ.** 110

SEG 52

1467 = **Λεμ.** 199
1468 = **Λεμ.** 512
1469 = **Λεμ.** 513
1470 = **Λεμ.** 514
1472 = **Λεμ.** 515
1471 = **Λεμ.** 743
1473 = **Λεμ.** 516
1474 = **Λεμ.** 517
1475 = **Λεμ.** 518
1476 = **Λεμ.** 519
1476 = **Λεμ.** 520
1477 = **Λεμ.** 746
1478 = **Λεμ.** 521
1479 = **Λεμ.** 522
1480 = **Λεμ.** 523
1481 = **Λεμ.** 524
1482 = **Λεμ.** 525
1483 = **Λεμ.** 526
1485 = **Λεμ.** 527
1486 = **Λεμ.** 742
1490 = **Λάρ.** 183
1491 = **Λάρ.** 184
1492 = **Λάρ.** 182
1493 = **Λάρ.** 181
1496 = **Πάφ.** 20
1502 = **Λάρ.** 89

SEG 53

1743 = **Λεμ.** 528
1744 = **Λεμ.** 529
1745 = **Λεμ.** 530
1746 = **Λεμ.** 531
1747 = **Λεμ.** 532
1748 = **Λεμ.** 683
1749 = **Λεμ.** 684
1750 = **Λεμ.** 685
1751 = **Λεμ.** 686
1752 = **Λεμ.** 687
1753 = **Λεμ.** 688
1754 = **Λεμ.** 689

Sestini 1788

σ. 142 = **Λάρ.** 29
σ. 144 = **Λάρ.** 9

σ. 144 = **Λάρ. 17**

Seyrig, *BCH* 51, 1927

σ. 138, άρ. 1 = **Πάφ. 32**
σ. 138-9, άρ. 2 = **Πάφ. 23**
σ. 140-1 = **Πάφ. 71**
σ. 139-43, άρ. 3 = **Πάφ. 14**
σ. 143, άρ. 4 = **Πάφ. 15**
σ. 147, άρ. 6 = **Λάρ. 81**
σ. 148-51, άρ. 7 = **Άμμ. 139**
σ. 152-3 = **Λάρ. 180**
σ. 153-4, άρ. 11 = **Κερ. 1**

Tubbs, *JHS* 12, 1891

σ. 88 καὶ 186 = **Άμμ. 8**
σ. 92 καὶ ὑποσ. 2 = **Άμμ. 155**
σ. 170, άρ. 1 = **Άμμ. 127**
σ. 170, άρ. 3 = **Άμμ. 32**
σ. 171, άρ. 2 = **Άμμ. 123**
σ. 171, άρ. 3 = **Άμμ. 128**
σ. 171, άρ. 4 = **Άμμ. 5**
σ. 172, άρ. 5 = **Άμμ. 22**
σ. 172, άρ. 6 = **Άμμ. 4**
σ. 174, άρ. 10 = **Άμμ. 142**
σ. 176, άρ. 3 = **Άμμ. 47**
σ. 174-5, άρ. 1 = **Άμμ. 87**
σ. 176, άρ. 4 = **Άμμ. 13**
σ. 176, άρ. 5 = **Άμμ. 83**
σ. 177, άρ. 6 = **Άμμ. 14**
σ. 178, άρ. 8 = **Άμμ. 15**
σ. 178-9, άρ. 9 = **Άμμ. 116**
σ. 179, άρ. 11 = **Άμμ. 24**
σ. 179-80, άρ. 12 = **Άμμ. 79**
σ. 180, άρ. 15 = **Άμμ. 59**
σ. 184, άρ. 22 = **Άμμ. 88**
σ. 184, άρ. 23 = **Άμμ. 203**
σ. 184, άρ. 24 = **Άμμ. 202**
σ. 185, άρ. 25 = **Άμμ. 1**
σ. 185-6, άρ. 26 = **Άμμ. 193**
σ. 186, άρ. 30 = **Άμμ. 219**
σ. 188, άρ. 35 = **Άμμ. 92**
σ. 188, άρ. 36 = **Άμμ. 224**
σ. 188-9, άρ. 37 = **Άμμ. 18**
σ. 189, άρ. 38 = **Άμμ. 89**
σ. 189, άρ. 39 = **Άμμ. 143**
σ. 189, άρ. 40 = **Άμμ. 106**
σ. 190, άρ. 41 = **Άμμ. 93**
σ. 190, άρ. 42 = **Άμμ. 212**
σ. 190-1, άρ. 44 = **Άμμ. 80**

σ. 193, άρ. 47 = **Άμμ. 120**
σ. 193-4, άρ. 48 = **Άμμ. 110**
σ. 194, άρ. 49 = **Άμμ. 111**
σ. 194, άρ. 50 = **Άμμ. 68**
σ. 195, άρ. 51 = **Άμμ. 204**
σ. 195-6, άρ. 53 = **Άμμ. 19**

Vérilhac, *Παῖδες ἄωροι Ι*, 1978

σ. 58-9, άρ. 34 = **Πάφ. 144**

Vessberg, *ΟΑ 7*, 1952

σ. 120-1 = **Άβ. Πρ. 43**
σ. 120-1 = **Άβ. Πρ. 44**
σ. 120-1 = **Άβ. Πρ. 45**

Welcker, *SyEG*, 1828

34 = **Λευκ. 51**

Welcker, *SyEG*, 1829

34 = **Λευκ. 51**

Φιλίππου, *Αἰών* 1916

άρ. 51 = **Πάφ. 14**
άρ. 51 = **Πάφ. 20**

Φιλίππου, *KX* 1923

σ. 242 = **Πάφ. 20**
σ. 242-3 = **Πάφ. 14**
σ. 244 = **Πάφ. 15**

Φιλίππου, *JHS* 68, 1948

σ. 155 = **Πάφ. 144**

Χατζηιωάννου, *RDAC* 1978

σ. 105-6 = **Λάρ. 33**

Χατζηιωάννου, *ΑΚΕΠ Δ΄*, 1980

άρ. 20.35 = **Λευκ. 12**
άρ. 63.1 = **Κερ. 7**
άρ. 91 = **Λάρ. 81**
άρ. 94 = **Κερ. 3**

άρ. 101 = Πάφ. 16
άρ. 102 = Άμμ. 121
άρ. 103 = Πάφ. 103
άρ. 106 = Λάρ. 90
άρ. 108 = Λεμ. 35
άρ. 109 = Πάφ. 27
άρ. 110 = Λευκ. 51
άρ. 111 = Λευκ. 16
άρ. 112 = Λάρ. 80
άρ. 113 = Λάρ. 122
άρ. 114 = Λευκ. 26
άρ. 115 = Λάρ. 166
άρ. 116 = Λάρ. 167

Υον, ΚΣπ 54-55

σ. 304 = Λάρ. 31
σ. 304 = Λάρ. 32
σ. 304 = Λάρ. 36

Υον κ.ά., ΚΒ V, 2004

σ. 239-40, άρ. 2005 = Λάρ. 32
σ. 240, άρ. 2006 = Λάρ. 36
σ. 240, άρ. 2007 = Λάρ. 31
σ. 241-2, άρ. 2009 = Λάρ. 29
σ. 242-3, άρ. 2010 = Λάρ. 35
σ. 243, άρ. 2011 = Λάρ. 33
σ. 243-4, άρ. 2012 = Λάρ. 125
σ. 256-7, άρ. 2030 = Λάρ. 4
σ. 258-9, άρ. 2033 = Λάρ. 19
σ. 259-60, άρ. 2035 = Λάρ. 28
σ. 260, άρ. 2036 = Λάρ. 12
σ. 260-1, άρ. 2037 = Λάρ. 9
σ. 261, άρ. 2038 = Λάρ. 10
σ. 261-2, άρ. 2039 = Λάρ. 8
σ. 262, άρ. 2040 = Λάρ. 7
σ. 262-3, άρ. 2041 = Λάρ. 11
σ. 263, άρ. 2042 = Λάρ. 6
σ. 263-4, άρ. 2043 = Λάρ. 38
σ. 264-5, άρ. 2044 = Λάρ. 18
σ. 266, άρ. 2047 = Λάρ. 21
σ. 266-7, άρ. 2048 = Λάρ. 27
σ. 267, άρ. 2049 = Λάρ. 24
σ. 267-8, άρ. 2050 = Λάρ. 13
σ. 268, άρ. 2051 = Λάρ. 22
σ. 268-9, άρ. 2052 = Λάρ. 23
σ. 269, άρ. 2053 = Λάρ. 5
σ. 269, άρ. 2054 = Λάρ. 3
σ. 269, άρ. 2055 = Λάρ. 20
σ. 269-70, άρ. 2056 = Λάρ. 26

σ. 270, άρ. 2057 = **Λάρ. 15**
σ. 270-1, άρ. 2058 = **Λάρ. 25**
σ. 271, άρ. 2059 = **Λάρ. 30**
σ. 271, άρ. 2060 = **Λάρ. 1**
σ. 272, άρ. 2061 = **Λάρ. 2**
σ. 279, άρ. 2082 = **Λάρ. 82**
σ. 279, άρ. 2082 = **Λάρ. 83**
σ. 279, άρ. 2083 = **Λάρ. 81**
σ. 280, άρ. 2084 = **Λάρ. 122**
σ. 279, άρ. 2085 = **Λάρ. 166**
σ. 281, άρ. 2087 = **Λάρ. 90**
σ. 282, άρ. 2088 = **Λάρ. 167**
σ. 282, άρ. 2089 = **Λάρ. 99**
σ. 282-3, άρ. 2090 = **Λάρ. 80**
σ. 284, άρ. 2092 = **Λάρ. 84**
σ. 284, άρ. 2093 = **Λάρ. 79**
σ. 284-5, άρ. 2094 = **Λάρ. 37**
σ. 285, άρ. 2095 = **Λάρ. 102**
σ. 285, άρ. 2096 = **Λάρ. 66**
σ. 285, άρ. 2097 = **Λάρ. 130**
σ. 286, άρ. 2098 = **Λάρ. 70**
σ. 286, άρ. 2099 = **Λάρ. 52**
σ. 286, άρ. 2100 = **Λάρ. 141**
σ. 286, άρ. 2101 = **Λάρ. 73**
σ. 286, άρ. 2102 = **Λάρ. 173**
σ. 287, άρ. 2103 = **Λάρ. 126**
σ. 287, άρ. 2104 = **Λάρ. 136**
σ. 287, άρ. 2105 = **Λάρ. 95**
σ. 287, άρ. 2106 = **Λάρ. 210**
σ. 287, άρ. 2107 = **Λάρ. 142**
σ. 288, άρ. 2108 = **Λάρ. 158**
σ. 288, άρ. 2109 = **Λάρ. 115**
σ. 288, άρ. 2110 = **Λάρ. 77**
σ. 288, άρ. 2111 = **Λάρ. 78**
σ. 288-9, άρ. 2112 = **Λάρ. 104**
σ. 289, άρ. 2113 = **Λάρ. 114**
σ. 289, άρ. 2114 = **Λάρ. 164**
σ. 289, άρ. 2115 = **Λάρ. 98**
289-90, άρ. 2116 = **Λάρ. 117**
σ. 290, άρ. 2117 = **Λάρ. 138**
σ. 290, άρ. 2118 = **Λάρ. 157**
σ. 290, άρ. 2119 = **Λάρ. 150**
σ. 290, άρ. 2120 = **Λάρ. 127**
σ. 290, άρ. 2121 = **Λάρ. 135**
σ. 291, άρ. 2123 = **Λάρ. 116**
σ. 291, άρ. 2125 = **Λάρ. 178**
σ. 291, άρ. 2126 = **Λάρ. 88**
σ. 292, άρ. 2127 = **Λάρ. 118**
σ. 292, άρ. 2128 = **Λάρ. 47**
σ. 292, άρ. 2129 = **Λάρ. 145**
σ. 292, άρ. 2130 = **Λάρ. 172**

σ. 293, άρ. 2131 = **Λάρ. 103**
σ. 293, άρ. 2132 = **Λάρ. 163**
σ. 293, άρ. 2133 = **Λάρ. 208**
σ. 293-4, άρ. 2134 = **Λάρ. 209**
σ. 294, άρ. 2135 = **Λάρ. 148**
σ. 294, άρ. 2136 = **Λάρ. 144**
σ. 294, άρ. 2138 = **Λάρ. 204**
σ. 294, άρ. 2139 = **Λάρ. 154**
σ. 295, άρ. 2140 = **Λάρ. 61**
σ. 295, άρ. 2141 = **Λάρ. 97**
σ. 295, άρ. 2142 = **Λάρ. 106**
σ. 295, άρ. 2143 = **Λάρ. 113**
σ. 295-6, άρ. 2144 = **Λάρ. 112**
σ. 296, άρ. 2145 = **Λάρ. 111**
σ. 296, άρ. 2146 = **Λάρ. 162**
σ. 296, άρ. 2147 = **Λάρ. 105**
σ. 296-7, άρ. 2148 = **Λάρ. 96**
σ. 297, άρ. 2149 = **Λάρ. 107**
σ. 297, άρ. 2150 = **Λάρ. 132**
σ. 297, άρ. 2151 = **Λάρ. 153**
σ. 297, άρ. 2152 = **Λάρ. 45**
σ. 297, άρ. 2153 = **Λάρ. 43**
σ. 298, άρ. 2154 = **Λάρ. 151**
σ. 298, άρ. 2155 = **Λάρ. 101**
σ. 298, άρ. 2156 = **Λάρ. 174**
σ. 298, άρ. 2157 = **Λάρ. 109**
σ. 299, άρ. 2158 = **Λάρ. 149**
σ. 299, άρ. 2159 = **Λάρ. 160**
σ. 299, άρ. 2160 = **Λάρ. 40**
σ. 299, άρ. 2161 = **Λάρ. 110**
σ. 299, άρ. 2162 = **Λάρ. 140**
299-300, άρ. 2163 = **Λάρ. 100**
σ. 300, άρ. 2164 = **Λάρ. 49**
σ. 300, άρ. 2165 = **Λάρ. 133**
σ. 300, άρ. 2166 = **Λάρ. 134**
σ. 300, άρ. 2167 = **Λάρ. 212**
σ. 301, άρ. 2168 = **Λάρ. 128**
σ. 301, άρ. 2170 = **Λάρ. 65**
σ. 301, άρ. 2171 = **Λάρ. 69**
σ. 301-2, άρ. 2172 = **Λάρ. 129**
σ. 302, άρ. 2173 = **Λάρ. 146**
σ. 302, άρ. 2174 = **Λάρ. 87**
σ. 302, άρ. 2175 = **Λάρ. 86**
σ. 302, άρ. 2176 = **Λάρ. 168**
σ. 302, άρ. 2177 = **Λάρ. 75**
σ. 303, άρ. 2178 = **Λάρ. 176**
σ. 303, άρ. 2179 = **Λάρ. 74**
σ. 303, άρ. 2180 = **Λάρ. 51**
σ. 303, άρ. 2181 = **Λάρ. 175**
σ. 303, άρ. 2182 = **Λάρ. 211**
σ. 304, άρ. 2183 = **Λάρ. 93**

σ. 304, ἄρ. 2184 = **Λάρ.** 147
σ. 304, ἄρ. 2185 = **Λάρ.** 123
σ. 304, ἄρ. 2186 = **Λάρ.** 50
σ. 304, ἄρ. 2187 = **Λάρ.** 89
σ. 305, ἄρ. 2188 = **Λάρ.** 46
σ. 305, ἄρ. 2189 = **Λάρ.** 67
σ. 305, ἄρ. 2190 = **Λάρ.** 64
σ. 305, ἄρ. 2191 = **Λάρ.** 53
σ. 305, ἄρ. 2192 = **Λάρ.** 108
σ. 306, ἄρ. 2193 = **Λάρ.** 165
σ. 306, ἄρ. 2194 = **Λάρ.** 156
σ. 306, ἄρ. 2195 = **Λάρ.** 54
σ. 306, ἄρ. 2196 = **Λάρ.** 85
σ. 307, ἄρ. 2198 = **Λάρ.** 63
σ. 307, ἄρ. 2199 = **Λάρ.** 169
σ. 307, ἄρ. 2200 = **Λάρ.** 92
σ. 307, ἄρ. 2201 = **Λάρ.** 41
σ. 307, ἄρ. 2202 = **Λάρ.** 44
σ. 308, ἄρ. 2203 = **Λάρ.** 120
σ. 308, ἄρ. 2204 = **Λάρ.** 94
σ. 307, ἄρ. 2205 = **Λάρ.** 143
σ. 308, ἄρ. 2206 = **Λάρ.** 171
σ. 308, ἄρ. 2207 = **Λάρ.** 170
σ. 309, ἄρ. 2208 = **Λάρ.** 152
σ. 309, ἄρ. 2209 = **Λάρ.** 124
σ. 309, ἄρ. 2210 = **Λάρ.** 121
σ. 309, ἄρ. 2211 = **Λάρ.** 58
σ. 309, ἄρ. 2212 = **Λάρ.** 139
σ. 310, ἄρ. 2213 = **Λάρ.** 55
σ. 310, ἄρ. 2214 = **Λάρ.** 59
σ. 310, ἄρ. 2214 = **Λάρ.** 60
σ. 310, ἄρ. 2215 = **Λάρ.** 137
σ. 310, ἄρ. 2216 = **Λάρ.** 39
σ. 310, ἄρ. 2217 = **Λάρ.** 68
σ. 311, ἄρ. 2218 = **Λάρ.** 155
σ. 311, ἄρ. 2219 = **Λάρ.** 91
σ. 311, ἄρ. 2220 = **Λάρ.** 72
σ. 311, ἄρ. 2221 = **Λάρ.** 119
σ. 311, ἄρ. 2222 = **Λάρ.** 57
σ. 311, ἄρ. 2223 = **Λάρ.** 42
σ. 312, ἄρ. 2224 = **Λάρ.** 56
σ. 312, ἄρ. 2225 = **Λάρ.** 161
σ. 312-3, ἄρ. 2227 = **Λάρ.** 16
σ. 313-4, ἄρ. 2230 = **Πάφ.** 132
σ. 314, ἄρ. 2231 = **Πάφ.** 131
σ. 343, ἄρ. 3001 = **Λάρ.** 17
σ. 344, ἄρ. 3002 = **Λάρ.** 37

J. καὶ S. Young, *TFKC*

σ. 24-5, ἄρ. 379 = **Λεμ.** 71

σ. 168, ἀρ. 3062 = **Λεμ. 104**

σ. 169, ἀρ. 3083 = **Λεμ. 105**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ

A. Συντομογραφίες ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ἔργων – Ἐκδόσεις

Act. Barn.: *Acta Barnabae*

Act. Barn. = Περίοδοι καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου

Ἐκδ. M. Bonnet εἰς A. Lipsius, *Acta Apostolorum Apocrypha*, τόμ. 2.2, Leipzig 1903 (ἀνατ. Darmstadt 1959), σ. 292-302.

Αἴλιαν.: Κλαύδιος Αἴλιανός

Π. ζῳ. ἰδ. = *Περὶ ζῳῶν ιδιότητος*

Ἐκδ. R. Hercher, *Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta*, τόμ. 1, Leipzig 1864 (ἀνατ. Graz 1971).

Αἰσχ.: Αἰσχύλος

Ἐπτ. = *Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας*

Ἐκδ. G. Murray, *Aeschylus tragoediae*, Oxford 1955² (ἀνατ. 1960), σ. 155-200.

Ἀλέξ. Μον.: Ἀλέξανδρος Μοναχὸς ὁ Σαλαμίνιος

Ἐγκ. Βαρν. = *Ἐγκώμιον εἰς Ἅγιον Βαρνάβαν τὸν Ἀπόστολον*

Ἐκδ. *Acta Sanctorum, Junii, tomus II, Venetiis 1742*, σ. 436-452: *Laudatio S. Barnabae Apostoli*, auctore Alexandro Monacho Cyprio.

Αμμ. Marc.: Ammianus Marcellinus

Rerum gestarum qui supersunt

Ἐκδ. C. U. Clark, Berlin 1910-5 (ἀνατ. 1962).

Ἀνάμνησις: «Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους τὰ λεγόμενα πάτρια καὶ ἀπόδειξις πῶς ἦλθεν ἡ Θεοτόκος ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ, εἰς χώραν Λάρναξ», *Κυπριακὰ Χρονικά* 1 (1923), σ. 30-2.

Ἀππ.: Ἀππιανός

Ἐμφ. = Ἐμφύλιοι πόλεμοι

Ἐκδ. P. Viereck, *Appian's Roman history*, τόμ. 3-4 (ἔκδ. H. White), Cambridge, Mass. 1913 (ἀνατ. 3: 1964· 4: 1961).

Ἀρποκρ.: Ἀρποκρατίων

Ἐκδ. W. Dindorf, *Harpocratonis lexicon in decem oratores Atticos*, τόμ. 1, Oxford 1853 (ἀνατ. Groningen 1969).

Βί. Αὐξ.: Βίος Αὐξιβίου

Ἐκδ. Ἀθαν. Παπαγεωργίου, «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου πατρὸς ἡμῶν Αὐξιβίου, Ἀρχιεπισκόπου γεγονότος Σολίας, ἐν τῇ Κυπρίων νήσῳ», *Ἀπ. Βαρν.* 30, 1969, σ. 13-23.

Βί. Ἡρακλ.: Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς Ἡρακλειδίου

Ἐκδ. F. Halkin, «Les actes apocryphes de Saint Héraclide de Chypre, disciple de l' apôtre Barnabé», *AB* 82 (1964), σ. 133-169.

Βί. Σπυρ.: Βίος ἁγίου Σπυρίδωνος

Ἐκδ. P. Van Den Ven, *La legende de S. Spyridon*, Louvain 1953.

Βί. Ἐπιφ.: Βίος Ἐπιφανίου

Βί. Τύχ.: Βίος καὶ πολιτεία ἐν ἐπιτόμῳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Τύχωνος

Ἐκδ. H. Delehaye, «Saints de Chypre», *AB* 26 (1907), σ. 229-32.

Γαλ.: Γαληνός

π. ἀντιδ. = περὶ ἀντιδότων

Ἐκδ. C. G. Kühn, *Claudii Galeni opera omnia*, τόμ. 14, Leipzig 1823 (ἀνατ. Hildesheim 1965), σ. 1-209.

π. ἀπλ. φαρμ. = περὶ τῆς τῶν ἀπλῶν φαρμάκων κράσεως καὶ δυνάμεως

Ἐκδ. Kühn, ὁ.π., τόμ. 12, σ. 171 κέ.

Catullus: Gaius Valerius Catullus

Ἐκδ. R. A. B. Mynors, Oxford 1958.

Caes.: Gaius Iulius Caesar

BG : *Commentarii de bello Gallico*

Ἐκδ. Δ. Αντωνίου, *Τ. Καίσαρα, De Bello Gallico*, Ἀθήνα 1977.

Cicero: Marcus Tullius Cicero

De dom. = *De domo sua*

Ἐκδ. R. G. Nisbert, Oxford 1936.

Pro Sest. = *Pro Sestio*

Ἐκδ. R. Gardner (LCL).

Ad Att. = *Epistulae ad Atticum*

Ἐκδ. H. Kasten, München 1990⁴.

Ad Fam. = *Epistulae ad familiares*

Ἐκδ. D. R. Shackleton-Bailey, Stuttgart 1988.

Cornut: Lucius Annaeus Cornutus

Π. θεῶν φύσ. = *Περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως*

Ἐκδ. C. Lang, *Cornuti theologiae Graecae compendium*, Leipzig 1881.

Διόδ. Σικ.: Διόδωρος ὁ Σικελιώτης

Ἐκδ. F. Vogel καὶ K. T. Fischer (post I. Bekker καὶ L. Dindorf), *Diodori bibliotheca historica*, 5 τόμ., Leipzig 1888-1906 (ἀνατ. Stuttgart 1964).

Δίων Κάσσ.: Δίων Κάσσιος

Έκδ. U. P. Boissevain, *Cassii Dionis Cocceiani historiarum Romanorum quae supersunt*, 3 τόμ., Berlin, τόμ. 1: 1895, τόμ. 2: 1898, τόμ. 3: 1901 (άνατ. 1955).

Δίων Χρυσ.: Δίων ὁ Χρυσόστομος

Λόγ. = Λόγοι

Έκδ. J. von Arnim, *Dionis Prusaensis quem vocant Chrysostomum quae exstant omnia*, 2 τόμ., Berlin 1893-1896 (άνατ. 1962).

Επιφ.: Επιφάνιος

Κ. αίρέσ. = Κατὰ αίρέσεων

Έκδ. K. Holl, *Epiphanius, Ancoratus und Panarion (Die griechischen christlichen Schriftsteller 25, 31, 37)*, 3 τόμ., Leipzig, 1: 1915, 2: 1922, 3: 1933.

Εύσέβ. : Εύσέβιος Καισαρείας

Χρον. = Χρονικόν

Έκδ. A. Schöne, *Eusebi chronicorum canonum quae supersunt*, 2 τόμ., Berlin, 1: 1875, 2: 1866 (άνατ. 1967).

Εύστ. : Εύστάθιος Θεσσαλονίκης

είς Ὀδ. Ὀμ. = Παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὀμήρου Ὀδύσσειαν

Έκδ. G. Stallbaum, *Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Odysseam*, 2 τόμ., Leipzig 1825-1826 (άνατ. Hildesheim 1970).

Ηρόδ. : Ηρόδοτος

Έκδ. Ph.-E. Legrand, *Hérodote. Histoires*, 9 τόμ., Paris 1930-1954.

Ησύχ. : Ησύχιος

Λεξικόν

Έκδ. (A-O) K. Latte, *Hesychii Alexandrini Lexicon*, τόμ. 1-2, Copenhagen: Munksgaard 1966.

Θεοφάν. : Θεοφάνης Ὁμολογητής

Χρον. = Χρονογραφία

Έκδ. C. de Boor, *Theophanis chronographia*, τόμ. 1, Leipzig 1883 (άνατ. Hildesheim 1963).

Θεόκρ. : Θεόκριτος

Είδύλ. = Είδύλλια

Έκδ. A. S. F. Gow, *Theocritus*, τόμ. 1, Cambridge 1952² (άνατ. 1965), σ. 4-236.

Θεόπ. : Θεόπομπος

Ἐκδ. F. Jacoby, *Die Fragmente der griechischen Historiker*, τόμ. 2, 115, Leiden 1923-1958 (ἀνατ. 1954-1959).

Τουλ. : Flavius Claudius Julianus
Λόγ. = Λόγοι

Ἐκδ. J. Bidez, *L'empereur Julien. Oeuvres complètes*, τόμ. 1.2, Paris 1960².

Τωσ. : Φλάβιος Τώσηπος
Τουδ. Αρχ. = Τουδαϊκὴ Ἀρχαιολογία

Ἐκδ. B. Niese, *Flavii Iosephi opera*, τόμ. 1-4, Berlin, 1: 1887, 2: 1885, 3: 1892, 4: 1890 (ἀνατ. 1955).

Τουδ. πολ. = Περὶ τοῦ Τουδαϊκοῦ πολέμου

Ἐκδ. B. Niese, ὁ.π., τόμ. 6: 1895 (ἀνατ. 1955).

Κεδρηνός : Κεδρηνός

Σύνοψις = Σύνοψις ἱστοριῶν ἀρχομένη ἀπὸ κτίσεως κόσμου καὶ μέχρι τῆς βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ, συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων.

Ἐκδ. MPG 121.

Κλήμ. Ἀλ. : Κλήμης Ἀλεξανδρεὺς
Προτρ. = Προτρεπτικός

Ἐκδ. C. Mondésert, *Clément d'Alexandrie. Le protreptique, Sources chrétiennes 2*, Paris 1949².

Lactantius: Placidus Lactantius

De fals. rel. = *De falsa religione*

Ἐκδ. R. Jahnke, 1898.

Liv: Titus Livius

Ἐκδ. W. Weissenborn, M. Mueller καὶ O. Rossbach, Stuttgart 1966.

Λυκόφρ. : Λυκόφρων

Ἀλεξ.. = Ἀλεξάνδρα

Ἐκδ. L. Mascialino, *Lycophronis Alexandra*, Leipsig 1964.

Μαλάλ. : Ἰωάννης Μαλάλας

Χρον. = Χρονογραφία

Ἐκδ. L. Dindorf, *Ioannis Malalae chronographia (Corpus scriptorum historiae Byzantinae)*, Bonn 1831.

Μαξ. Τυρ. : Μάξιμος Τύριος

Ἐκδ. H. Hobein, *Maximi Tyrii philosophumena*, Leipzig 1910.

Ὅμ. : Ὅμηρος

Ὀδ. = Ὀδύσσεια

Ἐκδ. P. von der Muehll, *Homeri Odyssea*, Basel 1962.

Όμ. Ύμν. 33 : Όμηρικὸς Ύμνος 33 εἰς Διοσκούρους
Ἐκδ. T. W. Allen, W. R. Halliday καὶ E. E. Sikes, *The Homeric hymns*, Oxford 1936².

Ovidius : Naso Publius Ovidius
Metam. = *Metamorphoses*
Ἐκδ. G. Lafaye, *Ovide, Les Metamorphoses*, 3 τόμ., Paris 1961-1963³.

Παλλαδ. : Παλλάδιος ἐπίσκοπος Ἐλενοπόλεως
Διάλ. = *Διάλογος ἱστορικὸς γενόμενος πρὸς Θεόδωρον, διάκονον Ρώμης, περὶ βίου καὶ πολιτείας τοῦ μακαρίου Ἰωάννου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου*
Ἐκδ. P. R. Coleman-Norton, *Palladii dialogus de vita S. Joanni Chrysostomi*, Cambridge 1928.

Παυσ. : Πausανίας περιηγητῆς
Ἑλλάδος περιήγησις
Ἐκδ. F. Spiro, *Pausaniae Graeciae descriptio*, 3 τόμ., Leipzig 1903 (ἀνατ. Stuttgart 1967).

Πλ. : Πλάτων
Νόμ. = *Νόμοι*
Ἐκδ. J. Burnet, *Platonis opera*, τόμ. 5, Oxford 1900 (ἀνατ. 1967), St II. 624a-969d.

Plinius: Gaius Secundus Plinius
NH = *Naturalis Historia*
Ἐκδ. H. Rackham, Cambridge, Mass. 1952.

Πλουτ. : Πλούταρχος
Λούκ. = *Λούκουλλος*
Ἐκδ. K. Ziegler, *Plutarchi vitae parallelae*, τόμ. 1.1, Leipzig 1969,⁴ σ. 359-419.

Κάτ. = *Κάτων*
Ἐκδ. K. Ziegler, ὁ.π., τόμ. 2.1, σ. 32-92.
Βροῦτ. = *Βροῦτος*
Ἐκδ. K. Ziegler, ὁ.π., τόμ. 2.1, σ. 135-79.

Πράξ. : Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, *Πράξεις τῶν Ἀποστόλων*
Καινὴ Διαθήκη

Πτολεμ. : Κλαύδιος Πτολεμαῖος
Γεωγραφικῆς ὑφηγήσεως βιβλία ὀκτώ
Ἐκδ. (βιβλ. 4-8) C. F. A. Nobbe, *Claudii Ptolemaei geographia*, τόμ. 1-2, Leipzig 1843-1845 (ἀνατ. Hildesheim 1966).

Serv. : Servius

Ἐκδ. G. Thilo - H. Hagen, *Servii Grammatici qui feruntur in Vergilii Carmina Commentarii*, Leipzig: Teubner 1878-1900 (ἀνατ. 1961).

Σιβ. χρησμ. : Σιβυλλικοὶ χρησμοί
Ἐκδ. J. Geffcken, *Die Oracula Sibyllina [Die grichischen christlichen Schriftsteller 8]*, Leipzig: Hinrichs 1902.

Σούδ. : Σούδα Λεξικόν
Ἐκδ. A. Adler, *Suidae lexicon*, τόμ. I-V, Leipzig: Teubner 1928-1935 (ἀνατ. Stuttgart 1967-1971).

Suetonius : Gaius Tranquillus Suetonius
De viris illustribus
Ἐκδ. G. Brugnoli, Leipzig 1963.

Σοφ. : Σοφοκλῆς
Τραχ. : *Τραχίνια*
Ἐκδ. A. Dain καὶ P. Mazon, *Sophocle*, τόμ. 1, Paris 1955 (ἀνατ. 1967), σ. 14-60.

Σταδ. : Σταδιασμός ἢ Περίπλους τῆς Μεγάλης Θαλάσσης
Ἐκδ. K. Müller, *Geographi Graeci minores*, τόμ. 1, Paris 1855 (ἀνατ. Hildesheim 1965).

Στέφ. Βυζ. : Στέφανος Βυζάντιος
Ἔθν. = *Ἐκ τῶν Ἐθνικῶν Στεφάνου κατ' ἐπιτομήν*
Ἐκδ. A. Meineke, *Stephan von Byzanz. Ethnika*, Berlin 1849 (ἀνατ. Graz 1958).

Στράβ : Στράβων
Γεωγραφικά
Ἐκδ. A. Meineke, *Strabonis geographica*, 3 τόμ., Leipzig 1877 (ἀνατ. Graz 1969).

Σύγκελλος : Γεώργιος Σύγκελλος
Ἐκλογή χρονογραφίας
Ἐκδ. A. A. Mosshammer, *Georgius Syncellus. Ecloga chronographica*, Leipzig 1984.

Tac. : Cornelius Tacitus
Ann. = *Annales*
Ἐκδ. F. R. D. Goodyear, Cambridge 1971 (ἀνατ. 1982).
Hist. = *Historiae*
Ἐκδ. R. M. Ogilvie - I. Richmond, Oxford 1967.
Dial. = *Dialogus*
Ἐκδ. A. Gudemann, Amsterd 1967².

Val. Max. : Valerius Maximus
Factorum ac dictorum memorabilium libri ix
Ἐκδ. R. Faranda, Torino 1971 (ἀνατ. 1976).

Vergilius : Publius Vergilius Maro
Aen. = Aeneis
Έκδ. R. A. B. Mynors, Oxford 1969.

Φλ. Φιλ. : Φλάβιος Φιλόστρατος
Βί. Απολλ. = Βίος Απολλωνίου
Έκδ. C. L. Kayser, *Flavii Philostrati opera*, τόμ. 1,
Leipzig: Teubner, 1870 (άναντ. Hildesheim: Olms, 1964),
σσ. 1-344.

Ανδρέας Β. Κρίγκος

Β. Βιβλιογραφία καὶ συντομογραφίες

- AB *Analecta Bollandiana* (Bruxelles)
- ABSA *Annual of the British School at Athens* (London)
- Adams, *Bilingualism* 2003 J. N. Adams, *Bilingualism and the Latin Language*, Cambridge 2003
- AE *L'Année épigraphique, Revue des publications épigraphiques relatives à l'antiquité romaine*
- AJA *American Journal of Archaeology* (Princeton)
- AJPh *American Journal of Philology* (Baltimore)
- Alföldy, *Latomus* 25, 1966 G. Alföldy, «Notes sur la relation entre le droit de la cité et la nomenclature dans l'Empire romain», *Latomus* 25, 1966, σ. 461-485
- _____, *Τσι'ΡωμΚοιν* _____, *Ιστορία τῆς ῥωμαϊκῆς κοινωνίας, μετάφρ. Ἀγγ. Χανιώτου, Ἀθήνα 2002³*
- Ἀπ. Βαρν. *Ἀπόστολος Βαρνάβας, ἐκκλησιαστικὸν περιοδικόν, ὄργανον τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου (Λευκωσία)*
- APF *Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete* (Leipzig)
- Arch. Zeit. *Archäologische Zeitung* (Berlin 1843-1885)
- Ἀρχ. Μακεδ. IV *Ἀρχαία Μακεδονία IV, Ἀνακοινώσεις κατὰ τὸ τέταρτο διεθνὲς συμπόσιο. Θεσσαλονίκη, 21-25 Σεπτ. 1983, Θεσσαλονίκη 1986*
- Ἀρχ. Μακεδ. V *Ἀρχαία Μακεδονία V, Ἀνακοινώσεις κατὰ τὸ πέμπτο διεθνὲς συμπόσιο. Θεσσαλονίκη, 10-15 Ὀκτ. 1989, Θεσσαλονίκη 1993*
- Archaiognosia *Ἀρχαιογνωσία. Dépt. des études classiques* (Athènes)
- Argoud - Roesch, *Résiden.byz* G. Argoud - P. Roesch, *Salamine de Chypre XI: Une résidence byzantine, «L' Huilerie»*, Paris 1980
- Arjava, *Tyche* 6, 1991 A. Arjava, «Zum Gebrauch der griechischen Rangprädikate des Senatorenstandes in den Papyri und Inschriften», *Tyche* 6, 1991, σ. 17-35.
- Arnaud, *Epigraphica* 51, 1989 P. Arnaud, «Fragments des factes des Arvales decouvertes en 1985», *Epigraphica* 51, 1989, σ. 15-18
- Ἀθηνᾶ *Ἀθηνᾶ. Σύγγραμμα περιοδικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιστημονικῆς ἐταιρείας* (Ἀθήνα)
- Athenaeum *Athenaeum. Studi periodici di Letteratura e Storia dell'Antichità* (Pavia)
- Ath. Mitt. *Mitteilungen des Deutschen Archäol. Instituts, Athenische Abteilung*
- Audollent, *DefixTab* A. Audollent, *Defixionum Tabellae, quotquot innotuerunt tam in Graecis Orientis quam in totius Occidentis partibus, praeter Atticas, in*

- Corpore Inscriptionum Atticarum editas*, Paris 1904
- Aupert, *BCH* 101, 1977 P. Aupert, «Rapport sur les travaux de la mission de l'École française à Amathonte en 1976», *BCH* 101, 1977, σ. 781-815
- _____, *BCH* 104, 1980 _____, «Inscriptions d'Amathonte, II», *BCH* 104, 1980, σ. 237-258
- _____, *BCH* 105, 1981 _____, «Terres cuites votives d'Amathonte», *BCH* 105, 1981, σ. 373-392
- _____, *BCH* 106, 1982 _____, «Inscriptions d'Amathonte V», *BCH* 106, 1982, σ. 245-262
- _____, *Acts* 1986 _____, *Acts of the International Archaeological Symposium «Cyprus between the Orient and the Occident»*, Λευκωσία 1986
- _____, *Οδ. Αμαθοῦν*. 1999 _____, *Οδηγὸς Αμαθοῦντας*, ἔκδ. Πολιτιστικοῦ Ἰδρύματος Τραπέζης Κύπρου, Λευκωσία 1999
- Aupert - Hellmann, *Am. I* P. Aupert, M. - C. Hellmann, *Amathonte I. Testimonia 1*, εἰς *Études chypriotes* IV, Paris 1984
- Aupert - Leriche, *BCH* 113 P. Aupert - P. Leriche, «Rapport sur les travaux de la mission de l'École Française à Amathonte de Chypre en 1988. 2. Les murailles», *BCH* 113, 1989, σ. 878-889
- _____, *BCH* 115, 1991 _____, «Rapport sur les travaux de l'École française à Amathonte de Chypre en 1990. 4. La muraille», *BCH* 115, 1991, σ. 766-775
- Aupert κ.ἄ., *BCH* 121, 1997 P. Aupert, A. Hermary, P. Leriche καὶ M. Schmid, «Rapport sur les travaux de l'École française à Amathonte de Chypre en 1996», *BCH* 121, 1997, σ. 793-807
- Aupert κ.ἄ., *BCH* 124, 2000 P. Aupert, A. Hermary, S. Fourrier, M. Schmid, C. Petit-Aupert καὶ A. Marangou, «Rapport sur les travaux de la mission de l'École française à Amathonte en 1999», *BCH* 124, 2000, σ. 527-546
- Aupert - Masson, *BCH* 103 P. Aupert - O. Masson, «Inscriptions d'Amathonte I», *BCH* 103, 1979, σ. 361-389
- Badian, *JRS* 55 E. Badian, «M. Porcius Cato and the Annexation and Early Administration of Cyprus», *JRS* 55, 1965, σ. 110-121
- Balty, *RDAC* 1988 (2) J. Balty, «Les mosaïques des Thermes du Gymnase à Salamine de Chypre», *RDAC* 1988 (2), σ. 205-218
- Bartlett, *Jews* 2002 J. R. Bartlett (ἔκδ.), *Jews in the Hellenistic and Roman Cities*, London - New York 2002
- BCH* *Bulletin de Correspondance Hellénique* (Paris)
- Beard, *Ρωμ.Θρησκεία* 2003² M. Beard, «Ρωμαϊκὴ Θρησκεία. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι», εἰς F. Graz, *Εἰσαγωγή σὴν Ἀρχαιογνωσία*, τόμ. Β': *Ρώμη*, μετάφρ. Δ. Ζ. Νικήτα, Ἀθήνα 2003², σ. 545-576

- Beaudouin - Pottier, *BCH* 3 M. Beaudouin - E. Pottier, «Inscriptions de l'île de Chypre», *BCH* 3, 1879, σ. 163-176
- Bechtel, *HPN* G. Bechtel, *Die historischen Personennamen des Griechischen bis zur Kaiserzeit*, Halle 1917 / Hildesheim 1964
- _____, *GD* _____, *Die griechischen Dialekte*, τόμ. 1-3, Berlin 1921-1924/1963
- Berman, *Women and Wealth* R. Van Berman, «Women and Wealth», σιò A. Cameron καὶ A. Kuhrt (ἐκδ.), *Images of Women in Antiquity*, Detroit 1983, σ. 233-242
- Berthiaume 1982 G. Berthiaume, *Les rôles du mageiros*, Leiden 1982
- Berytus* *Berytus: Archaeological Studies* publ. by the Museum of Archaeology of the American University of Beirut
- Björck, *SCE* IV. 3, 1956 G. Björck, «Additional Notes on the Metric Inscription from Soli», *SCE* IV. 3, 1956, σ. 248-250
- BMC* *A Catalogue of the Coins in the British Museum*, London 1873-1927
- BN* *Beiträge zur Namenforschung* (Heidelberg)
- Boatwright 1991 M. T. Boatwright, «Plania Magna of Perge: Women's Roles and Status in Roman Asia Minor», εἰς S. B. Pomeroy (ἐπιμ.), *Women's History and Ancient History*, London 1991, σ. 249-272
- _____, 2002 _____, εἰς P. A. Stadter - L. Van der Stockt (ἐκδ.), *Sage and Emperor. Plutarch, Greek Intellectuals, and Roman Power in the Time of Trajan (98-117 A.D.)*, Leuven 2002, σ. 259-277
- Bonner, *Magical Amulets* C. Bonner, *Studies in Magical Amulets Chiefly Graeco-Egyptian*, London 1950
- Βοσκοῦ, *AKYT* 2 A. T. Βοσκοῦ, *Ἀρχαία Κυπριακὴ Γραμματεία*, τόμ. 2: *Ἐπίγραμμα*, Λευκωσία 1997
- _____, *AKYT* 3 _____, *Ἀρχαία Κυπριακὴ Γραμματεία*, τόμ. 3: *Πεζογραφία*, Λευκωσία 1997
- _____, *ΚΣΠΑγΑρ* _____, «Ἡ κυπριακὴ συμβολὴ στοὺς πανελλήνιους ἀγῶνες τῆς ἀρχαιότητος», *Ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσας καὶ πολιτισμοῦ. Πρακτικὰ Ἡ' Σεμιναρίου τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. «Οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες ὡς διαχρονικὸς θεσμὸς προαγωγῆς τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης τῶν λαῶν σὲ δημοκρατικὲς κοινωνίες»*, Λεμεσὸς 12-16 Μαΐου 2003, Λευκωσία 2004, σ. 22-41
- _____, *AKYT* 4 _____, *Ἀρχαία Κυπριακὴ Γραμματεία*, τόμ. 4: *Τατρικὴ*, Λευκωσία 2007
- Bowersock, *AGW* G. W. Bowersock, *Augustus and the Greek World*, Oxford 1966
- _____, *Tituli* 5, 1982 _____, «No Senator from Cyprus», *Tituli* 5, 1982, σ. 667-671
- _____, *Roman Arabia* _____, *Roman Arabia*, Cambridge 1983

- _____, *Hyperboreus* 8, 2002 _____, «The Highest God with particular Reference to North-Pontus», *Hyperboreus* 8, 2002, σ. 253-262
- Bradley, *Slaves - Masters* 1984 K. R. Bradley, *Slaves and Masters in the Roman Empire. A Study of Social Control*, Bruxelles 1984
- Bremen, *Women* 1996 R. van Bremen, *The limits of participation. Women and civic life in the Greek East in the Hellenistic and Roman periods*, Amsterdam 1996
- Briscoe, *ZPE* 95, 1993 J. Briscoe, «The grandson of Hortensius», *ZPE* 95, 1993, σ. 249-250
- Brixhe 1987² Cl. Brixhe, *Essai sur le grec anatolien au debut de notre ere*, Nancy 1987²
- Broughton, *MRR* T. R. S. Broughton, *Magistrates of the Roman Republic*, τόμ. 3, *Supplement*, εἰς S. Treggiari (ἐκδ.), *Philological Monographs published by American Philological Association* 15, Atlanta 1986
- Brunt, *Latomus* 25, 1966 P. A. Brunt, «Procuratorial Jurisdiction», *Latomus* 25, 1966, σ. 461-485
- Buchholz, *ΠολιτἈρχΚύπρ.* H.- G. Buchholz, *Ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀρχαίας Κύπρου. Ἀπὸ τὸν ὄγδοο μέχρι τὸν πρῶτο αἰῶνα π.Χ., μετὰφρ. Τ. Κουτσάκου, εἰς Μελέται καὶ Ὑπομνήματα* 4, 2004, Λευκωσία 2004
- Buckland, *RLSlavery* W. W. Buckland, *The Roman Law of Slavery: The Condition of the Slave in Private Law from Augustus to Justinian*, Cambridge 1908
- Bull. Épigr.* «Bulletin Épigraphique» ἐτησίως εἰς *REG*
- Buraselis 1984 K. Buraselis, «Ὁ Αὐγουστός καὶ ἡ civitas romana», *Πρακτικὰ τοῦ Α΄ Διεθνοῦς Συμποσίου λατινικῶν Σπουδῶν*, Ἰωάννινα 1984
- _____, *KosHellRome* 2000 _____, «Kos between Hellenism and Rome. Studies on the Political, Institutional, and Social History of Kos from ca. the middle second century B.C. until Late Antiquity» *TAPhA* 90.4, 2000, σ. 100-110
- Burkhalter, *BCH* 111, 1987 F. Burkhalter, «La céramique hellénistique et romaine du sanctuaire d'Aphrodite à Amathonte», *BCH* 111, 1987, σ. 353-395
- Bureth, *Tit.impérial.* 1964 P. Bureth, *Les Titulatures impériales dans les papyrus, les ostraca et inscriptions d'Égypte (30 a.C. - 284 p.C.)*, Bruxelles 1964
- Burton, *JRS* 65, 1975 G. P. Burton, «Proconsuls, Assizes and the Administration of Justice», *JRS* 65, 1975, σ. 92-106
- _____, *Chiron* 9, 1979 _____, «The Curator Rei Publicae: Towards a Reappraisal», *Chiron* 9, 1979, σ. 465-487
- _____, *Roman World* 1990 _____, «Government and the provinces», εἰς J. Wachter (ἐκδ.), *The Roman World*, τόμ. 1, London - New York 1990, σ. 423-439

- _____, *Administration* 2001 _____, εἰς L. De Blois (ἐκδ.), *Administration, Prosopography and Appointment Policies in the Roman Empire. Proceedings of the first workshop of the international network Impact of Empire, Leiden June 28 - July 1, 2000*, Amsterdam 2001, σ. 207-210
- _____, *Oikistes* 2002 _____, εἰς V. B. Gorman, E. W. Robinson (ἐκδ.), *Oikistes. Studies in Constitutions, Colonies, and Military Power in the Ancient World Offered in Honor of A. J. Graham*, Leiden - Boston - Cologne 2002, σ. 113-128
- Byzantion* *Byzantion. Revue internat. des Études byzantines* (Bruxelles)
- Cagnat, *Épigraphie latine* R. Cagnat, *Cours d'Épigraphie latine*, Rome 1976⁴
- CAH *The Cambridge Ancient History* (Cambridge)
- Calvet, *Timbres amphoriques* Y. Calvet, *Salamine de Chypre III: Les timbres amphoriques*, Paris 1972
- Cameron, *AJPh* 52, 1931 A. Cameron, «Latin words in the Greek inscriptions in Asia Minor», *AJPh* 52, 1931, σ. 232-262
- _____, «Θρεπιός» _____, «Θρεπιός and related items in the inscriptions of Asia Minor», *Anatolian Studies Presented to W. H. Buckler*, 1939, σ. 27-62
- Camodeca, *Curatores* 1980 G. Camodeca, «Ricerche sui curatores rei publicae», *ANRW* 13. 2, 1980, σ. 453-534
- Campanile 2003 D. Campanile εἰς C. Bearzot - F. Landucci - G. Zecchini (ἐκδ.), *Gli stati territoriali nel mondo antico*, Milano 2003, σ. 271-288
- Cary, *Ῥωμ.Ιστορία* M. Cary, *Ῥωμαϊκὴ Ἱστορία*, τόμ. 2, μετὰφρ. Αἰκ. Ε. Σταθοπούλου, Ἀθήνα 1960
- Casevitz, *RPh* 76, 2002 M. Casevitz, «Sur les finales en -nicos», *RPh* 76, 2002, σ. 225-231
- Cayla, *CCEC* 27, 1997 J.-B. Cayla, «Bassidius Lauricius gouverneur de Chypre? Une nouvelle hypothèse à propos de la restauration d'un monument incendié à Paphos», *CCEC* 27, 1997, σ. 71-76
- _____, *CCEC* 31, 2001 _____, «A propos de Kinyras. Nouvelle lecture d'une épiclèse d'Apollon à Chypre», *CCEC* 31, 2001, σ. 69-81
- _____, *L'hellénisme ép. rom.* _____, «Livie, Aphrodite et une famille de prêtres du culte impérial à Paphos», *L'hellénisme d'époque romaine: Nouveaux documents, nouvelles approches (Ier s. a. C. - III^{er} s. p. C.)*. Actes du Colloque international à la mémoire de Louis Robert, Paris, 7-8 juillet 2000, Paris 2004, σ. 233-243
- CCEC* *Cahiers du Centre d'Études Chypriotes*. Musée du Louvre, Département des Antiquités orientales, Paris

- CE* *Chronique d'Égypte* (Bruxelles)
 Cesnola, *Cyprus* L. P. di Cesnola, *Cyprus: Its Ancient Cities, Tombs and Temples (A Narrative of Researches and Excavations during ten years' residence as American Consul in the Island)*, London 1877 / New York 1878², Nicosia (ἀνατ. μὲ πρόλογο ἀπὸ τὸν St. Swiny) 1991
- _____, *Salaminia* _____, *Salaminia (Cyprus): The History, Treasures, and Antiquities of Salamis in the Island of Cyprus*, London 1882/1884² / ἀνατ. Nicosia 1993
- _____, *Atlas* _____, *A Descriptive Atlas of the Cesnola Collection of Cypriot Antiquities in the Metropolitan Museum of Art*, τόμ. I-III, New York 1885-1903
- Chaniotis, *Kaiserkult* 2003 A. Chaniotis, «Der Kaiserkult im Osten des römischen Reiches im Kontext der zeitgenössischen Ritualpraxis», εἰς H. Cancik - K. Hitzl (ἐκδ.), *Die Praxis der Herrscherverehrung in Rom und seinen Provinzen*, Tübingen 2003, σ. 3-28
- Chantraine P. Chantraine, *Dictionnaire étymologique de la langue grecque (Histoire de mots)*, 1-4, Paris 1968-1980
- Chapot, *Romains et Chypre* V. Chapot, *Les Romains et Chypre*, Mélanges Cagnat, Paris 1912, σ. 60-78
- Chapouthier, *REA* 44, 1942 F. Chapouthier, «Chronique des Études Anciennes: Sentences morales», *REA* 44, 1942, σ. 329
- Chavane, *petits objets* M.-J. Chavane, *Salamine de Chypre VI: Les petits objets*, Paris 1975
- Chiron* *Chiron. Mitteilungen der Kommission für Alte Geschichte und Epigraphik des Deutschen Archäologischen Instituts* (München)
- Christol, *Chiron* 16, 1986 M. Christol, «Proconsuls de Chypre», *Chiron* 16, 1986, σ. 1-14
- _____, *Emp.Rom.IIIe* 1997 _____, *L'Empire romain du IIIe Siècle. Histoire politique (192-325 après J.-C.)*, Paris 1997
- CIG* II A. Boeckhius, *Corpus Inscriptionum Graecarum*, τόμ. II, Berolini 1843
- CIL* *Corpus Inscriptionum Latinarum, consilio et auctoritate Academiae Litterarum Regiae Borussicae editum* (Leipzig/Berlin 1862-1943)
- Γιούνη, *ΘΙΑΜΡ* 2000 M. Σ. Γιούνη, *Provincia Macedonia. Θεσμοὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου στὴ Μακεδονία ἐπὶ Ρωμαϊοκρατίας*, Ἀθήνα 2000
- Coldstream, *RDAC* 1975 N. Coldstream, «The Church of St. George the Latin, Famagusta», *RDAC* 1975, σ. 147-151

- Colonna-Ceccaldi, RA 28 G. Colonna - Ceccaldi, «Nouvelles inscriptions grecques de Chypre», RA 28, 1874, σ. 79-95
 _____, RA 29, 1875 _____, «Nouvelles inscriptions grecques de Chypre», RA 29, 1875, σ. 95-101
 _____, 1882 _____, *Monuments antiques de Chypre, de Syrie et d'Égypte*, Paris 1882
- Cook, Zeus A. B. Cook, *Zeus. A Study in Ancient Religion*, τόμ. I-III, Cambridge 1914-1925
- Corbett, RLM 1979² P. E. Corbett, *The Roman Law of Marriage*, Darmstadt 1979²
- Corbier, MEFRA 103, 1991 M. Corbier, «La descendance d'Hortensius et de Marcia», MEFRA 103, 1991, σ. 655-701
 CPh *Classical Philology* (Chicago)
 CRAI *Comptes Rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres* (Paris)
- Cramer, ZPE 57, 1982 J. Cramer, «Fragment eines alphabetischen lateinischen Glossars», ZPE 57, 1982
- Crawford, SRP 1976 D. J. Crawford, «Imperial Estates. Appendix: A working-list for the first three centuries A.D.», εἰς M. I. Finley (ἐκδ.), *Studies in Roman Property*, Cambridge 1976, σ. 35-70
- Curbera - Jordan 2001 J. M. Curbera - D. R. Jordan, «Η γλῶσσα τῶν ἐλληνικῶν καταθέσεων καὶ τῶν μαγικῶν παπύρων», εἰς Α. - Φ. Χριστίδη (ἐκδ.), *Ιστορία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας. Ἀπὸ τὶς ἀρχές ἕως τὴν ὑστερῆ ἀρχαιότητα*, Θεσσαλονίκη (Κέντρο Ἑλληνικῆς Γλώσσας, Ἰνστιτούτο Νεοελληνικῶν Σπουδῶν) 2001, σ. 1006-1011
- Dain, IGrML A. Dain, *Inscriptions grèque du Musée du Louvre, textes inédits*, Paris 1933
- Daniel - Maltomini (ἐκδ.), R. W. Daniel - F. Maltomini (ἐκδ.), *Supplementum Magicum, Vol. Suppl. Mag. I I*, (*Papyrologica Coloniensia*, vo. XVI.1), Opladen 1990
- Danker, Epigraphic study F. W. Danker, *Benefactor: Epigraphic study of a Graeco-Roman and New Testament Semantic Fields*, S. Louis 1982
- Daszewski, Nea Paphos II W. A. Daszewski, *La Mosaique de Thésée (Études sur les mosaïques avec représentations du labyrinthe, de Thésée et du Minotaure)*, Nea Paphos II, Varsovie 1977
 _____, RDAC 1984 _____, «Fouilles polonaises à Kato Paphos. Chantier de Malloutena», RDAC 1984, σ. 294-307
- Dasz. - Μιχαηλ., Ὀδ.ΨΠάφ. W. A. Daszewski - Δ. Μιχαηλίδη, Ὀδηγὸς Ψηφιδωτῶν Πάφου, Ἐκδ. Πολιτιστικοῦ Ἰδρύματος Τραπεζῆς Κύπρου, Λευκωσία 1989
- Daux, BCH 97, 1973 G. Daux, «Notes de lecture» BCH 97, 1973, σ. 239-251
 _____, *L'ononastique Latine* _____, «L'ononastique romain d'expression grecque», *L'ononastique Latine*, Paris 1977

- _____, *AJPh* 100, 1979 _____, «La formule onomastique dans le domaine grec sous l'Empire romain», *AJPh* 100, 1979, σ. 13-30.
- _____, *REG* 98, 1985 _____, «L'építaphe de Philainetin à Amathonte», *REG* 98, 1985, σ. 399-401
- Deckers, *RQA* 81, 1986 J. G. Deckers, «Dionysos der Erlöser?», *RQA* 81, 1986, σ. 145-172
- Demougin, *ZPE* 21, 1976 S. Demougin, «Un nouveau procurator summatum rationum», *ZPE* 21, 1976, σ. 135-145
- Derout, *LLRM* 1980 C. Derout, *Studies in Latin Literature and Roman History*, II, Brussels 1980
- DHA* *Dialogues d'histoire ancienne* (Paris)
- Δημητράκου, *ΜΑΕΤ* Δ. Δημητράκου, *Μέγα Λεξικόν ὄλης τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης*, Αθήνα 1936-1950
- Diederichs, *Céramiques* C. Diederichs, *Salamine de Chypre IX: Céramiques hellénistiques, romaines et byzantines*, Paris 1980
- Dilke, *GrRoMaps* O. A. W. Dilke, *Greek and Roman Maps*, London 1985
- Dittimann-Schöne 2001 I. Dittimann-Schöne, *Die Berufsvereine in den Städten des kaiserzeitlichen Kleinasien*, Regensburg 2001
- DNP* *Der neue Pauly. Enzyklopädie der Antike*, hrsg. von H. Cancik - H. Schneider, Stuttgart - Weimar 1996-2003
- Dozon, *RA* 41, 1881 Dozon, «Nouvelles archéologiques et correspondances», *RA* 41, 1881, σ. 140-142
- Duncan-Jones, *CPh* 65 R. Duncan-Jones, «Praefectus Mesopotamiae et Osrhoeniae- A Postscript», *CPh* 65, 1970, σ. 107-109
- EA* *Epigraphica Anatolica: Zeitschrift für Epigraphik und historische Geographie Anatoliens* (Bonn)
- Eck, *Zephyrus* 23-24, 1972-3 W. Eck, «Über die prätorisch Proconsulate in der Kaiserzeit. Eine quellenkritische Überlegung», *Zephyrus* 23-24, 1972-3, σ. 250-3
- _____, *ZPE* 25, 1977 _____, «Miscellanea consularia», *ZPE* 25, 1977, σ. 227-233
- _____, *ZPE* 95, 1993 _____, «Marcus Hortalus, nobilis iuvenis, und seine Söhne», *ZPE* 95, 1993, σ. 251-260
- Eck - Heinrichs, *Sklaven* W. Eck - J. Heinrichs, *Sklaven und Freigelassene in der Gesellschaft der römischen Kaiserzeit*, Darmstadt 1993
- Eilers, *Patrons* 2002 C. Eilers, *Roman patrons of Greek cities*, Oxford 2002
- Eirene* *Eirene: Studia Graeca et Latina* (Praha)
- Eos* *Eos: Commentarii Societatis Philologiae Polonorum* (Warszawa)

- Epigraphica* *Epigraphica. Rivista italiana di Epigrafia*
(Faenza)
- Eristov, RA 1987 H. Eristov, «Peinture romaine et textes antiques: Informations et ambiguïtés. A propos du "Recueil Milliet"», RA 1987, σ. 109-124
- Erkelenz, *Optimo praes.* 2003 D. Erkelenz, *Optimo praesidi. Untersuchungen zu den Ehrenmonumenten für Amtsträger der römischen Provinzen in Republik und Kaiserzeit*, Bonn 2003
- Espluga, *Epigraphica* 57, 1995 X. Espluga, «Note di prosopografia brindisima: le gentes Mercellia e Gerellana», *Epigraphica* 57, 1995, σ. 56-60
- Fabre, *Libertuspatron* 1981 G. Fabre, *Libertus, recherches sur les rapports patron - affranchi à la fin de la République romaine*, Coll. E.F.R., τόμ. 50, 1981
- Faraone, *Magica Hiera* Ch. A. Faraone, «The Agonistic Context of Early Greek Binding Spells», εις *Magica Hiera. Ancient Greek Magic and Religion* (έκδ. Ch. A. Faraone και D. Obbink), New York 1991, σ. 3-31
- _____, *Thymos* 2003 _____, «Thymos as masculine ideal and social pathology in ancient Greek magical spells», εις S. Braund - G. W. Most (έκδ.), *Ancient Anger. Perspectives from Homer to Galen*, Cambridge 2003, σ. 144-162
- Feissel, *RICM* D. Feissel, *Recueil des inscriptions chrétiennes de Macédoine du IIIe au VIe siècle (BCH Suppl., 8)*, Paris 1983
- _____, *BCH* 108, 1984 _____, «Notes d'Épigraphie chrétienne (VII)», *BCH* 108, 1984, σ. 571-575
- Fowden 1993 G. Fowden, *Empire to Commonwealth. Consequences of monotheism in late antiquity*, Princeton 1993
- _____, 2002 _____, Ο Αιγύπτιος Ερμής, μετάφρ. Γ. Κουσουνέλου, Αθήνα 2002
- Fraser, *RDAC* 1984 P. M. Fraser, «A Dedication to L. Septimius Nestor at Old Paphos», *RDAC* 1984, σ. 278-279
- _____, *GPN* 2000 _____, «Ethnics as Personal Names», εις S. Hornblower και E. Matthews (έκδ.), *Greek Personal Names. Their Value as Evidence*, New York 2000, σ. 149-157
- Gaide, *RPh* 61.1, 1987 F. Gaide, «Anthroponymie et Lexique; Les "cognomina" Latins», *RPh* 61.1, 1987, σ. 77-82
- Gaudemet, *Institutions* J. Gaudemet, *Les Institutions de l'Antiquité*, Paris 1982²
- Gignac 1981 F. T. Gignac, *A Grammar of the Greek Papyri of the Roman and Byzantine Periods*, τόμ. 1: *Phonology*, Milano 1981
- Giudice κ.ᾶ., *RDAC* 1993 F. Giudice κ.ᾶ., «Paphos Garrison's Camp. Campagna 1989», *RDAC* 1993, σ. 279-328
- Graf, *Magica Hiera* Fr. Graf, «Prayer in Magic and Religious Ritual», *Magica Hiera. Ancient Greek Magic and*

- _____, 2004 *Religion* (έκδ. Ch. A. Faraone καὶ D. Obbink), New York 1991, σ. 188-213
 _____, 2004 *Πλησιάζοντας τοὺς θεοὺς καὶ βλάπτοντας τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ μαγεία στὴν ἑλληνορρωμαϊκὴ ἀρχαιότητα* (μετάφρ. Γ. Μυλωνοπούλου, ἐπιστημ. ἐπιμέλεια Ἄγγ. Χανιώτη), Ἡράκλειο 2004
- GRBS *Greek, Roman and Byzantine Studies* (Durham)
- Grether, *AJPh* 67, 1946 G. Grether, «Livia and the Roman Imperial Cult», *AJPh* 67, 1946, σ. 222-252
- Guarducci, *RFIC* 20, 1942 M. Guarducci, «Ancora intorno all'iscrizione ostiense del poeta L. Settimio Nestore», *RFIC* 20, 1942, σ. 131-135
- _____, *Epigrafia greca* _____, *L'Epigrafia greca dalle origini al tardo impero*, Roma 1987
- Guinea, *DHA* 24.1, 1998 P. Guinea, «La peculiaridad de los threptoi en el Asia Menor», *DHA* 24.1, 1998, σ. 41-51
- Gunnis, *Historic Cyprus* R. Gunnis, *Historic Cyprus: A Guide to its Towns and Villages, Monasteries and Castles*, London 1936.
- Hahn, *Livia* 1994 U. Hahn, *Die Frauen des römischen Kaiserhauses und ihre Ehrungen im griechischen Osten anhand epigraphischer und numismatischer Zeugnisse. Von Livia bis Sabina* (Saarbrücken Studien zur Archäologie und Alten Geschichte 8), Saarbrücken 1994
- Halfmann, *Hypomnemata* 58, H. Halfmann, «Die Senatoren aus dem östlichen Teil des Imperium Romanum bis zum Ende des 2. Jahrhunderts n. Chr.», *Hypomnemata* 58, Göttingen 1979
- Hammer 1811 J. von Hammer, *Topographische Ansichten auf einer Reise in die Levante*, Vienne 1811
- Hänlein-Schäfer 1985 H. Hänlein-Schäfer, *Veneratio Augusti. Eine Studie zu den Tempeln des ersten römischen Kaisers*, Rome 1985
- Harrison, *Kanon* 1988 E. B. Harrison, «Lemnia and Lemnos: Sidelights on a Pheidian Athena», *Kanon* 1988, σ. 101-103
- Hassal κ.ᾶ., *JRS* 64 M. Hassal, M. Crawford καὶ J. Reynolds, «Rome and the Eastern Provinces at the End of Second Century B.C.», *JRS* 64 (1974), σ. 195-200
- Hatzfeld, *TIOH* J. Hatzfeld, *Les trafiquants Italiens dans l'Orient hellénique*, Paris 1919
- Hedner-Zetterholm 2001 K. Hedner-Zetterholm εἰς B. Olsson - D. Mitternacht - O. Brandt (έκδ.), *The Synagogue of Ancient Ostia and the Jews of Rome. Interdisciplinary Studies*, Stockholm 2001, σ. 138-139
- Hellenica* *Hellenica. Recueil d'Epigraphie de numismatique et d'antiquités grecques* (Paris)

- Hermary, *RDAC* 1988 (2) A. Hermary, «Le Culte d'Aphodite à Amathonte»,
 _____, *RDAC* 1988 (2), σ. 101-109
 _____, *Sculptures* _____, *Musée du Louvre. Département des Antiquités orientales. Catalogue des antiquités orientales Sculptures*, Paris 1989
 _____, *Κυπρ. Σπ.* 54/55 _____, «Studies in honour of V. Karageorghis»,
Κυπριακά Σπουδαί 54/55, 1990-1991, σ. 333-337
- Hermary - Schmid, *SAPH* A. Hermary - M. Schmid, «Le sanctuaire d'Aphrodite à Amathonte», *Πρακτικά τοῦ δευτέρου διεθνoῦς κυπρολογικοῦ συνεδρίου, Λευκωσία 20-25 Ἀπριλίου 1982*, τόμ. Α': Ἀρχαῖον Τμῆμα, Λευκωσία 1985, σ. 279-286
- Hermary - Schmid, *BCH* 113 A. Hermary - M. Schmid, «Rapport sur les travaux de la mission de l'École française à Amathonte de Chypre en 1988. 1. Sanctuaire d'Aphrodite et Basilique Paléochrétienne. A. Le sanctuaire d'Amathonte», *BCH* 113, 1989, σ. 855-859
- Herz, *Kultorganisation* 2003 P. Herz, «Zur Geschichte des Kaiserkultes in Kleinasien: die Kultorganisation für die *cives Romani*», εἰς G. Heedeman, E. Winter (ἐκδ.), *Neue Forschungen zur Religionsgeschichte Kleinasiens. Elmar Schwertheim zum 60. Geburtstag gewidmet (Asia Minor Studien 49)*, Bonn 2003, σ. 133-148
- Hill, *BMCoins* G. F. Hill, *Catalogue of the Greek Coins of Cyprus (Catalogue of the Greek Coins in the British Museum*, τόμ. 25), London 1904
 _____, *History* _____, *A History of Cyprus, I*, Cambridge 1940
- Hirschfeld, *PDBUSC* N. Hirschfeld, *The PASP Data Base for the Use of Scripts on Cyprus*, Salamanca 1996
- Historia* *Historia. Zeitschrift für Alte Geschichte*
 (Steiner)
- Hogarth κ.ἄ., *JHS* 9, 1888 E. A. Gardner, D. G. Hogarth, M. R. Jones, R. Eley Smith, «Excavations in Cyprus, 1887-88», *JHS* 9, 1888, σ. 223-263
- Hogarth, *Devia Cypria* D. G. Hogarth, *Devia Cypria: Note of an Archaeological Journey in Cyprus in 1888*, London 1889
- Hornum, *Nemesis* 1993 M. B. Hornum, *Nemesis the Roman State and Games (: EPRO 117)*, Leiden-N.York-Köln 1993
- Howgego, *GIC* C. J. Howgego, *Greek Imperial Countermarks. Studies in the Provincial Coinage of the Roman Empire*, London 1985
- HSPH* *Harvard Studies in Classical Philology*
 (Cambridge, Mass. & London)
- HThR* *Harvard Theological Review* (Cambridge, Mass. & London)
- IG* *Inscriptiones Graecae, consilio et auctoritate Academiae Litterarum Regiae*

- Borussicae/Academiae Scientiarum Germanicae*, ed. maior, Berlin 1873-1939, ed. minor, *ibid.* 1913 κέ.
- IGR 1-3 R. Cagnat, *Inscriptiones Graecae ad Res Romanas pertinentes*, I-III, Paris 1901-1906
- ILS *Inscriptiones Latinae Selectae*, ed. H. Dessau, I-III, Berlin 1892-1916
- Jakab, *Marktkauf* 1997 É. Jakab, *Praedicere und cavere beim Marktkauf. Sachmängel im griechischen und römischen Recht*, München 1997, σ. 70-93
- JEA *Journal of Egyptian Archaeology* (London)
- Jefferry, *DHMC* G. Jefferry, *A Description of the Historic Monuments of Cyprus. Studies in the Archaeology and Architecture of the Island with illustrations from measured drawings and photographs*, London 1918
- JHS *Journal of Hellenic Studies* (London)
- JJP *The Journal of Juristic Papyrology* (Warsaw)
- Jones, *Cities* A. H. M. Jones, *The Cities of the Eastern Roman Provinces*, Oxford 1937
- Jordan, *GRBS* 26.2, 1985 D. R. Jordan, «A Survey of Greek Defixiones Not Included in the Special Corpora», *GRBS* 26.2, 1985, σ. 151-197
- _____, *Practice of Magic* _____, «New Archaeological Evidence for the Practice of Magic in Classical Athens», *Πρακτικὰ τοῦ XII Διεθνoῦς Συνεδρίου Κλασικῆς Αρχαιολογίας*, Ἀθήνα, 4-10 Σεπτεμβρίου 1983, τόμ.: Δ', Ἀθήνα 1988, σ. 273-277
- _____, *Ancient Cult* _____, «The Early History of the Demeter and Kore Sanctuary at Eleusis», *Ancient Cult Practice from the Archaeological Evidence. Proceedings of the Fourth International Seminar on Ancient Greek Cult, organized by the Swedish Institute at Athens, 22-24 October 1993* (ed. R. Hägg), *Acta Instituti Atheniensis Regni Sueciae*
- _____, *Γλῶσσα καὶ μαγεία* _____, «Μιὰ Εἰσαγωγή στὶς ἐκδόσεις ἀρχαίων μαγικῶν κειμένων», *Γλῶσσα καὶ μαγεία. Κείμενα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα*, Ἀθήνα 1997, σ. 147-152
- JRA *Journal of Roman Archaeology* (Michigan)
- JRS *Journal of Roman Studies* (London)
- Kaibel, *EGr* G. Kaibel, *Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta*, Berlin 1878/ Hildesheim 1965
- Kajanto, *Supernomina* 1966 I. Kajanto, *Supernomina. A Study in Latin Epigraphy*, Helsinki 1966
- _____, *Cognomina* 1982 _____, *The Latin Cognomina*, Roma 1982 (ἀνατ. Helsinki 1965)
- Kantirea, *Culte impérial* 2007 M. Kantirea, *Les dieux et les dieux Augustes. Le culte impérial en Grèce sous les Julio-claudiens et les Flaviens: études*

- épigraphiques et archéologiques*, ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ 50, Αθήνα 2007
- Karageorghis, *BCH* 84, 1960 V. Karageorghis, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1959», *BCH* 84, 1960, σ. 242-299
- _____, *BCH* 85, 1961 _____, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1960», *BCH* 85, 1961, σ. 256-315
- _____, *BCH* 86, 1962 _____, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1961», *BCH* 86, 1962, σ. 327-414
- _____, *BCH* 87, 1963 _____, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1962», *BCH* 87, 1963, σ. 325-387
- _____, *BCH* 88, 1964 _____, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1963», *BCH* 88, 1964, σ. 289-379
- _____, *BCH* 90, 1966 _____, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1965», *BCH* 90, 1966, σ. 297-389
- _____, *BCH* 97, 1973 _____, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1972», *BCH* 97, 1973, σ. 601-689
- _____, *ENSaI* _____, *Excavations in the Necropolis of Salamis*, τόμ. I-IV, Nicosia 1967-1978
- _____, *BCH* 110, 1986 _____, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1985», *BCH* 110, 1986, σ. 823-880
- _____, *BCH* 111, 1987 _____, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1986», *BCH* 111, 1987, σ. 663-733
- Karageorghis κ.ᾶ., *CCMM* V. Karageorghis, J. R. Mertens κ.ᾶ., *Ancient art from Cyprus. The Cesnola Collection in the Metropolitan Museum of Art*, New York 2000
- Kearsley 2001 R. A. Kearsley (with T. V. Evans), *Greek and Romans in Imperial Asia. Mixed Language Inscriptions and Linguistic Evidence for Cultural Interaction until the End of AD III*, Bonn 2001
- Kerényi, *Μυθ.* K. Kerényi, *Η Μυθολογία τῶν Ἑλλήνων*, μτφρ. Δ. Σταθοπούλου, Αθήνα 1974
- Kienast, *RömKaiser*. 1996² D. Kienast, *Römische Kaisertabelle: Grundzüge einer römischen Kaiserchronologie*, Darmstadt 1996²
- Klaffenbach, *Ἑλλ.Ἐπιγραφ.* G. Klaffenbach, *Ἑλληνικὴ Ἐπιγραφικὴ, μετάφρ. Ἀθ. Τ. Ἀντωνίου*, Αθήνα 2003³
- Klio* *Klio: Beiträge zur alten Geschichte* (Berlin)
- Knoepfler, *GPN* 2000 D. Knoepfler, «Oropodoros: Anthroponomy, Geography, History», εἰς S. Hornblower καὶ E.

- Matthews (έκδ.), *Greek Personal Names. Their Value as Evidence*, New York 2000, σ. 81-98
- Kondoleon, *Domestic* C. Kondoleon, *Domestic and Divine. Roman Mosaics in the House of Dionysos*, Ithaca-London 1995
- Kotansky, *ZPE* 88, 1991 R. Kotansky, «Magic in the Court of the Governor of Arabia», *ZPE* 88, 1991, σ. 41-60
- Κουτρούμπα 1972 Δ. Εύθ. Κουτρούμπα, «Η ρωμαϊκή πολιτική έναντι τῆς Κύπρου», *Πρακτικά τοῦ πρώτου διεθνοῦς κυπρολογικοῦ Συνεδρίου, Λευκωσία 14-19 Ἀπριλίου 1969*, τόμ. Α': *Ἀρχαῖον Τμῆμα*, Λευκωσία 1972, σ. 579-588
- ΚΣπ Κυπριακὰ Σπουδαί (Λευκωσία)
- Ktèma *Ktèma: civilisations de l'Orient, de la Grèce et de Rome antiques* (Strasbourg)
- KX Κυπριακὰ Χρονικά (Λάρνακα 1923-1937)
- Κυριαζῆ, *KX* 2, 1924 Ν. Γ. Κυριαζῆ, «Ἐπιτύμβιος στήλη Κιτιέως», *KX* 2, 1924, σ. 216-217
- Lajtar, *Eos* 80, 1992 A. Lajtar, «A new Ethnic or a new name in the Funerary inscription from Cyprus? A Reconsideration of *Inscriptiones Cypriae Alphabeticae* XX, 2», *Eos* 80, 1992, σ. 77-80
- Lassère, *ManuelER'* J.-M. Lassère, *Manuel d'Épigraphie Romaine*, τόμ. 1: *L'individu - La cité*, Paris 2005
- _____, *ManuelER'* _____, *Manuel d'Épigraphie Romaine*, τόμ. 2: *L'état - Index*, Paris 2005
- Last, *PAPhS* 119 J. S. Last, «Kourion: The Ancient Water Supply», *PAPhS* 119, ἀρ. 1, σ. 39-72
- Latomus *Latomus. Revue d'études latines* (Bruxelles)
- LBW P. Le Bas - W. H. Waddington, *Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure*, τόμ. III: *Inscriptions grecques et latines recueillies en Grèce et en Asie Mineure*, Paris 1870
- Lebek, *ZPE* 12, 1973 W. D. Lebek, «Ein Hymnus auf Antinoos», *ZPE* 12, 1973, σ. 101-137
- Lesky, *IAEL*⁵ A. Lesky, *Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας*, μετάφρ. Ἀγαπ. Τσοπανάκη, Θεσσαλονίκη 1981⁵
- Levinskaya 1996 I. Levinskaya, *The Book of Acts in its Diaspora Setting*, Grand Rapids - Carlisle 1996
- LGPN I P. M. Fraser - E. Matthews, *A Lexicon of Greek Personal Names*, τόμ. I: *The Aegean Islands, Cyprus, Cyrenaica*, Oxford 1987
- Linfert, *ZPE* 41, 1981 A. Linfert, «Phidias im Rauhen Kilikien», *ZPE* 41, 1981, σ. 253-255
- _____, *MDAI* 97, 1982 _____, «Athenen des Phidias», *MDAI* (A) 97, 1982, σ. 59-66
- Loewy, *IGBild* E. Loewy, *Inschriften griechischer Bildhauer*, Leipzig 1885

- LSJ⁹ H. G. Liddel - R. Scott - H. S. Jones et al., *A Greek -English Lexicon*, Oxford (Clarendon Press) 1940⁹, With a Supplement 1968/1978. Revised Supplement ed. by G. W. Glare with the assistance of A. A. Thompson, Oxford 1996
- Luzzatto, *SDHI* 1941 G. I. Luzzatto, «Appunti sul testamento di Tolomeo Apione a favore di Roma», *SDHI* 1941
- MacMullen, *Historia* 29, 1980 R. MacMullen, «Women in Public», *Historia* 29, 1980, σ. 208-218
- Maier, *RDAC* 1975 F. G. Maier, «The temple of Aphrodite at Old Paphos», *RDAC* 1975, σ. 69-80
- _____, *SPaph* _____, «The Sanctuary of the Paphian Aphrodite in the Roman period», *Πρακτικά τοῦ τρίτου διεθνοῦς κυπρολογικοῦ συνεδρίου, Λευκωσία 16-20 Ἀπριλίου 1996*, τόμ. Α': Ἀρχαῖον Τμήμα, Λευκωσία 2000, σ. 495-505
- Maier κ.ἄ., *RDAC* 1994 F. G. Maier, M.-L. von Wartburg, «Excavations at Kouklia (Palaipaphos). Seventeenth preliminary report: Seasons 1991 and 1992», *RDAC* 1994, σ. 115-119
- Μακαρίου Γ', *Κύπρος* 1997² Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου Γ', *Κύπρος ἡ ἁγία νῆσος*, Λευκωσία 1997²
- MAMA *Monumenta Asiae Minoris Antiqua* (Manchester 1928-1961)
- Μαρκίδου, *ARCA* M. Μαρκίδου, *Annual Report of the Curator of Antiquities for 1915*, Λευκωσία 1916, σ. 15-18
- _____, *KX* 1923 _____, «Ἐνεπίγραφος πλὰξ ἐξ Ἀγίου Σεργίου», *KX* 1923, σ. 133-135
- Marcillet-Jaubert, *NProcChyp* J. Marcillet-Jaubert, «Un nouveau proconsul de Chypre?», *Salamine de Chypre. Histoire et Archéologie*, Lyon 13-17 Μαρτίου 1978, Colloques Intern. du CNRS, ἀρ. 578, Paris 1980, σ. 289-292
- Mariti 1787 G. Mariti, *Novelle Letterarie pubblicate in Firenze*, 1787
- Markschies 2002 C. Markschies εἰς M. Krebern timer - J. van Oorschot (ἐκδ.), *Polytheismus und Monotheismus in den Religionen des Vorderen Orients*, Münster 2002, σ. 209-234
- Marshall, *GIBM* 4 S. A. Marshall, *The Collection of Ancient Greek Inscriptions in the British Museum IV*, London 1916
- Martin, *Euphrosyne* 18, 1990 H. Martin, «La titulature épigraphique de Domitien», *Euphrosyne* 18, 1990, σ. 335-346
- Mason, H. J. Mason, «The Roman government in Greek sources; the effect of literary theory on the translations of official titles», *Phoenix* 24, 1970, σ. 100-159
- Masson, *BN* 7, 1956 O. Masson, «Les noms grecs en Πνυτ(ο)-, nolamment à Chypre», *BN* 7, 1956, σ. 238-241

- _____, *ICS*
- _____, *ΚΣΠ* 28, 1964
- _____, *BCH* 88, 1964
- _____, *ΚΣΠ* 32, 1968
- _____, *BCH* 93, 1969
- _____, *BCH* 95, 1971
- _____, *RDAC* 1974
- _____, *RDAC* 1975
- _____, *BCH* 101, 1977
- _____, *ZPE* 27, 1977
- _____, *Bull. Épigr.*
- _____, *Cahier* 1, 1984
- _____, *Cahier* 2, 1984
- _____, *Cahier* 3, 1985
- _____, *Cahier* 6, 1986
- _____, *BCH* 111, 1987
- _____, *Cahier* 13, 1990 (1)
- _____, *Cahier* 13, 1990 (2)
- _____, *OGS*
- _____, *Hellènika Sym.* 1991
- _____, *BCH* 118, 1994
- _____, *Les inscriptions chypriotes syllabiques: Recueil, critique et commenté*, Paris 1961/1983²
- _____, «Notes d'Onomastique Chypriote, IIIe série», *ΚΣΠ* 28, 1964, σ. 3-12
- _____, «Kypriaka I. Recherches sur les antiquités de Tamassos», *BCH* 88, 1964, σ. 237-238
- _____, «Notes d'Onomastique Chypriote, IVe série: Le nom Kilikas à Chypre et dans le monde grec», *ΚΣΠ* 32, 1968, σ. 9-15
- _____, «Recherches sur les Phéniciens dans le monde hellénistique», *BCH* 93, 1969, σ. 679-700
- _____, «Kypriaka IX. Recherches sur les antiquités de Golgoi», *BCH* 95, 1971, σ. 305-334
- _____, «Notes d'Onomastique Chypriote, V-VII», *RDAC* 1974, σ. 157-162
- _____, «Remarques sur des épitaphes d'Amathonte», *RDAC* 1975, σ. 142-146
- _____, «Kypriaka X. Archéologues français à Chypre en 1896», *BCH* 101, 1977, σ. 313-328
- _____, «Pape-Benseleriana, VI: Onâs le chypriote», *ZPE* 27, 1977, σ. 255-257
- _____, *Bulletin Épigraphique* (Paris), ἐτησίως εἰς *REG*/
- _____, «Cesnola et le Trésor de Curium (I)», *Cahier* 1, 1984, σ. 16-25
- _____, «Cesnola et le Trésor de Curium (II)», *Cahier* 2, 1984, σ. 1-15
- _____, «Les visites de Max Ohnefalsch-Richter à Kouklia (Ancienne Paphos), 1890 et 1910», *Cahier* 3, 1985, σ. 19-28
- _____, «Domenico Sestini à Larnaca en 1782 et quatre inscriptions de Chypre», *Cahier* 6, 1986, σ. 3-10
- _____, «Notes sur les inscriptions grecques du musée du Louvre jadis conservées au Cabinet des Médailles», *BCH* 111, 1987, σ. 267-279
- _____, «Cesnola à Amathonte, 1874-1875», *Cahier* 13, 1990, σ. 15-18
- _____, «Paul Perdrizet à Chypre en 1896», *Cahier* 13, 1990, σ. 27-41
- _____, *Onomastica Graeca Selecta*, Paris 1990
- _____, εἰς P. Goukowsky - C. Brixhe (ἐκδ.), *Hellènika Symmikta. Histoire, Archéologie, Épigraphie (Études d'Archéologie Classique VII)*, Nancy 1991, σ. 111-113
- _____, «Kypriaka XVIII. Amargetti, un sanctuaire rural près Paphos», *BCH* 118, 1994, σ. 261-275

- _____, *BCH* 119, 1995 _____, «Kypriaka XIX. Deux "Athéniens" à Chypre en 1878, M. Beaudouin et E. Pottier», *BCH* 119, 1995, σ. 405-413
- _____, *Cahier* 25, 1996 _____, «La dispersion des antiquités chypriotes au XIXe siècle: les deux collections Cesnola», *Cahier* 25, 1996, σ. 3-21
- Masson - Hermary, *Cahier* 9, O. Masson - A. Hermary, «Le voyage de Ludwig Ross à Chypre en 1845 et les antiquités chypriotes du musée de Berlin», *Cahier* 9, 1988, σ. 3-10
- Mattingly, *CREBM* H. Mattingly, *Coins of the Roman Empire in the British Museum* II, London 1930,
- Mazzarino, *RFIC* 19, 1941 S. Mazzarino, «Su una nuova iscrizione di Ostia», *RFIC* 19, 1941, σ. 38-40
- McLean, *Greek Epigr.* 2002 B. H. McLean, *An Introduction to Greek Epigraphy of the Hellenistic and Roman Periods from Alexander the Great down to the Reign of Constantine (323 B.C. - A.D. 337)*, Ann Arbor 2002 (= *SEG* 52, 1922)
- MDAI* *Mitteilungen des Dt. Archäologischen Institutes* (Berlin)
- Meander* *Meander: revue de civilisation du monde antique* (Warszawa)
- MEFRA* *Mélanges d'Archéologie et d'Histoire de l'École Française de Rome, Antiquité* (Rome)
- Megaw, *JHS* 75, 1955 A. H. S. Megaw, «Archaeology in Cyprus, 1954», *JHS* 75, 1955, σ. 28-34
- _____, *JHS* 79, 1959 A. H. S. Megaw, «Archaeology in Cyprus, 1958», *Archaeological Reports for 1958, Supp. εις JHS* 79, 1959, σ. 25-34
- Maier - Karag., *Paphos* 1984 F. G. Maier - V. Karageorghis, *Paphos. History and Archaeology*, Nicosia 1984
- Mehl 2000 A. Mehl, «Ελληνιστική Κύπρος», εις Θ. Παπαδοπούλλου (έκδ.), *Ιστορία της Κύπρου*, τόμ. Β': *Αρχαία Κύπρος*, Λευκωσία 2000, σ. 619-761
- Mellor, *Goddess Roma* 1975 R. Mellor, *ΘΕΑ ΡΩΜΗ. The Worship of the Goddess Roma in the Greek World*, Göttingen 1975
- _____, *ANRW* II 17.2, 1981 _____, «The Goddess Roma», *ANRW* II 17.2, 1981, σ. 950-1030
- Μενάρδου, *Αθηνά* 22, 1910 Σ. Μενάρδου, «Επιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ ἐκ Κύπρου», *Αθηνά* 22, 1910, σ. 113-146
- Mendez Dosuna, *Sym. Mit.* I Mendez Dosuna J., «La duracion de en los grupos sp, st, sk. A proposito del orden regular de difusion en algunos cambios fonéticos», *Symbolae Mitxelena* I, 1985, σ. 647-655
- Μενδώνη, *Μελετήματα* 21 Λ. Γ. Μενδώνη, «Η διάδοση τῶν ῥωμαϊκῶν ὀνομάτων στήν Ἀργολίδα (1^{ος} αἰ. π.Χ. - 3^{ος} αἰ. μ.Χ.)», εις Α. Δ. Rizakis (έκδ.), *Roman Onomastics in the Greek East. Social and political aspects.*

- Proceedings of International Colloquium on Roman Onomastics, Athens 7-9 Sept. 1993* (ἐκδ. Α. Rizakis), *ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ* 21, Αθήνα 1996, σ. 183-190
- Merola, *Autonomia* 2001 G. D. Merola, *Autonomia locale, governo imperiale. Fiscalità e amministrazione nelle province asiatiche*, Bari 2001
- Meyer-Zwiffelhoffer 2002 E. Meyer-Zwiffelhoffer, *Πολιτικῶς ἀρχεῖν. Zum Regierungsstil der senatorischen Statthälter in den kaiserzeitlichen griechischen Provinzen*, Stuttgart 2002
- MH *Museum Helveticum: revue suisse pour l'étude de l'Antiquité classique* (Basel)
- Migeotte 1997 L. Migeotte, «Le contrôle des prix dans les cités grecques», εἰς É. Jakab (ἐκδ.), *Praedicere und cavere beim Marktkauf. Sachmängel im griechischen und römischen Recht*, München 1997, σ. 33-52
- Millar, *JRS* 56 F. G. Millar, «The Emperor, the Senate and the Provinces», *JRS* 56, 1966, σ. 156-166
- _____, *TERW* _____, *The Emperor in the Roman World, 31 BC - 337 AD*, London 1977
- Mitchell, *Cult ThHyps.* St. Mitchell, «The Cult of Theos Hypsistos between Pagans, Jews and Christians», εἰς P. Athanassiadi - M. Frede (ἐκδ.), *Pagan Monotheism in the Late Antiquity*, Oxford 1999, σ. 81-147
- Mitford, *Mnem.* 6, 1938 T. B. Mitford, «Contributions to the Epigraphy of Cyprus: Some Pre-Roman Inscriptions from Kouklia», *Mnemosyne* 6, 1938, σ. 103-120
- _____, *APF* 13, 1938 _____, «Contributions to the Epigraphy of Cyprus: Some Hellenistic Inscriptions», *APF* 13, 1938, σ. 13-38
- _____, *JRS* 29, 1939 _____, «Milestones in Western Cyprus», *JRS* 29, 1939, σ. 184-198
- _____, *JHS* 66, 1946 _____, «Religious Documents from Roman Cyprus», *JHS* 66, 1946, σ. 24-42
- _____, *ABSA* 42, 1947 _____, «Notes on some published Inscriptions from Roman Cyprus», *ABSA* 42, 1947, σ. 201-230
- _____, *RDAC* 1940-1948 _____, «Two Roman Inscriptions of New Paphos», *RDAC* 1940-1948, σ. 1-9
- _____, *Byzantion* 20, 1950 _____, «New Inscriptions from Early Christian Cyprus», *Byzantion* 20, 1950, σ. 105-175
- _____, *OA* 6, 1950 _____, «New Inscriptions from Roman Cyprus», *OA* 6, 1950, σ. 1-95
- _____, *JRS* 50, 1960 _____, «A Cypriot Oath of Allegiance to Tiberius», *JRS* 50, 1960, σ. 75-79
- _____, *AJA* 65, 1961 _____, «Further Contributions to the Epigraphy of Cyprus», *AJA* 65, 1961, σ. 93-151

- _____, *ABSA* 56, 1961 _____, «The Hellenistic Inscriptions of Old Paphos», *ABSA* 56, 1961, σ. 1-41
- _____, *AJA* 70, 1966 _____, «Three Milestones of Western Cyprus», *AJA* 70, 1966, σ. 89-99
- _____, *IK* 1971 _____, *The Inscriptions of Kourion*, Philadelphia 1971
- _____, *ANRW* II 7.2, 1980 _____, «Roman Cyprus», *Aufstieg und Niedergang der römischen Welt* II 7.2. *Geschichte und Cultur Roms im Spiegel der neueren Forschung*, hrsg. H. Temporini - W. Haase, Berlin - New York 1980, σ. 1285-1384
- _____, «Roman Civitas» _____, «Roman Civitas in Salamis», *Salamine de Chypre. Histoire et Archéologie*, Lyon 13-17 Μαρτίου 1978, *Colloques Intern. du CNRS*, όρ. 578, *Paris* 1980, σ. 275-288
- _____, *ANRW* II 18.3, 1990 _____, «The Cults of Roman Cyprus», *Aufstieg und Niedergang der römischen Welt* II 18.3. *Geschichte und Cultur Roms im Spiegel der neueren Forschung*, hrsg. W. Haase - H. Temporini, Berlin - New York 1990, σ. 2176-2211
- Mitford - Masson, *SIRP* T. B. Mitford - O. Masson, *Ausgrabungen in Alt-Paphos auf Cypern 2: The Syllabic Inscriptions of Rantidi-Paphos*, Constance 1983
- Mitford - Nicolaou, *Salamis* T. B. Mitford - I. Nicolaou, *The Greek and Latin Inscriptions from Salamis*, Nicosia 1974
- Μιχαηλίδη, *Acts* Δ. Μιχαηλίδη, *Acts of the International Archaeological Symposium «Cyprus between the Orient and the Occident»*, Λευκωσία 1986, σ. 473-489
- _____, *RDAC* 1987 _____, «A Catalogue of the Hellenistic, Roman and early Christian Mosaics of Cyprus with representations of Human Figures», *RDAC* 1987, σ. 239-252
- _____, *Cypriot Mosaics*², 1992 _____, *Cypriot Mosaics*² (*Picture Book n° 7. Republic of Cyprus: Ministry of Communications and Works, Department of Antiquities*), Nicosia 1992
- Μιχαηλίδη κ.ά., *RDAC* 1988 Δ. Μιχαηλίδη κ.ά., «A Roman Surgeon's Tomb from Nea Paphos. Part 2: Ancient Medicines: By-Products of Copper Mining in Cyprus. Cyprus as an Ancient Centre of Medical Learning», *RDAC* 1988 (2), σ. 229-234
- Mnem.* *Mnemosyne. Bibliotheca Classica Batava* (Leiden)
- Mommsen, *Provinces RomEmp* Th. Mommsen, *Provinces of the Roman Empire. From Caesar to Diocletian*, τόμ. 2, Chicago 1974
- Monteagudo 1997 G. López Monteagudo εις J. M. Blázquez Martínez - A. González Blanco - R. González Fernández (έκδ.), *La tradición en la antigüedad tardía*, Murcia 1997, σ. 355-361

- Mora 1994 F. Mora εἰς G. Sfamēni Gasparro (ἐκδ.), *Ἀγαθὴ Ἑλπὶς. Studi storico-religiosi in onore di Ugo Bianchi (Storia delle Religioni 11)*, Rome 1994, σ. 177-185
- Moretti, IAG L. Moretti, *Iscrizioni agonistiche greche*, Rome 1953
- _____, IGIUR _____, «Inscriptiones Graecae Ineditae Urbis Romae», *Athenaeum* 39, 1961, σ. 69-77
- _____, RFIC 109, 1981 _____, «Epigraphica 22: Due documenti di età romana da Cipro», *RFIC* 109, 1981, σ. 260-268
- MPG J.-P. Migne, *Patrologiae cursus completus (series Graeca)*, Paris 1857-1866
- Μπουραζέλη, *Θεία Δωρεά* Κ. Μπουραζέλη, *Θεία Δωρεά. Μελέτες πάνω στην πολιτική τῆς δυναστείας τῶν Σεβήρων καὶ τὴν constitutio Antoniniana*, Ἀθήνα 1989
- MSW A. S. Murray, A. H. Smith, H. B. Walters, *Excavations in Cyprus*, London 1900
- Munro, *JHS* 12, 1891 J. A. R. Munro καὶ H. A. Tubbs, «Excavations in Cyprus, 1890. Third Season's Work. III. Inscriptions», *JHS* 12, 1891, σ. 59-198 (Salamis) καὶ σ. 298-333 (Polis)
- Myres, *JHS* 17, 1897 J. L. Myres, «Excavations in Cyprus», *JHS* 17, 1897, σ. 134-173
- _____, HCC _____, *Handbook of the Cesnola Collection*, New York 1914
- Myres - Richter, *CCM* J. L. Myres - M. Ohnefalsch-Richter, *A Catalogue of the Cyprus Museum (with a Chronicle of Excavations undertaken since the British Occupation and Introductory Notes on Cypriot Archaeology)*, Oxford 1899
- Nani, *Epigraphica* 5-6 T. G. Nani, «Θρεπτοί». *Epigraphica* 5-6, 1943-4, σ. 49-84
- Newton, *GIBM* II C. T. Newton, *The Collection of Ancient Greek Inscriptions in the British Museum II*, London 1883
- Νίγδελη, *Ἐπιγρθεσσ.* 2006 Π. Μελ. Νίγδελη, *Ἐπιγραφικὰ Θεσσαλονίκεια. Συμβολὴ σὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἱστορία τῆς ἀρχαίας Θεσσαλονίκης*, Θεσσαλονίκη 2006
- Nijf, *Local heroes* 2001 O. van Nijf, «Local heroes: athletics, festivals and elite self-fashioning in the Roman East», ἐκδ. S. Goldhill, *Being Greek under Rome. Cultural Identity, the Second Sophistic and the Development of Empire*, Cambridge 2001, σ. 306-334
- _____, *Andreia* 2003 _____, «Athletics, andreia and the askêsis-culture», εἰς R. M. Rosen - I. Sluiter (ἐκδ.), *Andreia. Studies in manliness and courage in classical antiquity*, Leiden 2003, σ. 263-286
- T. Νικολάου, *ΚΣπ* 25 T. Νικολάου, «Tituli Agonistici, Hellenistici et Romani ad res Cyprias pertinentes», *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 25, 1961, σ. 61-72

- _____, *BCH* 85, 1961 _____, «Épigraphes de Chypre (époque romaine)», *BCH* 85, 1961, σ. 403-407
- _____, *BCH* 86, 1962 _____, εἰς V. Karageorghis, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques à Chypre en 1961», *BCH* 86, 1962, σ. 404
- _____, *Berytus* 14, 1963 _____, «Inscriptiones Cypriae Alphabeticae 1960-1961, I» (= *ICA*), *Berytus* 14, 1963, σ. 129-141
- _____, *RDAC* _____, «Inscriptiones Cypriae Alphabeticae 1962-2003, II-XLIII» (= *ICA*), *RDAC* 1963-2004
- _____, *CIS* _____, *Cypriot Inscribed Stones (Picture Book n° 6. Republic of Cyprus: Ministry of Communications and Works, Department of Antiquities)*, Nicosia 1971
- _____, *Acta* _____, *Acta of the fifth epigraphic congress for Greek and Latin Epigraphy*, Cambridge 1967, Oxford 1971, σ. 381-383
- _____, *CPRS* _____, «Contribution to the Prosopography of Roman Salamis», *Πρακτικά τοῦ πρώτου διεθνοῦς κυπρολογικοῦ συνεδρίου, Λευκωσία 14-19 Ἀπριλίου 1969*, Λευκωσία 1972, σ. 125-127
- _____, *PPC* _____, *Prosopography of Ptolemaic Cyprus (SIMA 44)*, Göteborg 1976
- _____, *Amathonte* _____, «Inscriptions from the Necropolis of Amathus», εἰς V. Karageorghis, O. Picard, Chr. Tytgat (ἐκδ.), *La Nécropole d'Amathonte: Tombs 110-385*, Nicosia 1991
- _____, *Ἀρχαία Θράκη II* _____, «Θρακικά στὴν Κύπρο», εἰς *Ἀρχαία Θράκη II, Πρακτικά τοῦ 2^{ου} Διεθνοῦς Συμποσίου Θρακικῶν Σπουδῶν*, Κομοτηνῆ 1997, σ. 547-550
- _____, *Periclus* _____, *Periclus. Festschrift für HansGünter Buchholz zu seinem achtzigsten Geburtstag am 24 Dezember 1999*, P. Åström, D. Sörenhagen (ἐκδ.), Jonsered (SIMA 127) 2000
- K. Nicolaou, *OAth* 5, 1965 K. Nicolaou, «Zeus Keraunios of Kition», *OAth* 5, 1965, σ. 37-45
- _____, *HTK* 1976 _____, *The Historical Topography of Kition*, SIMA 43, Göteborg 1976
- _____, *Marion* _____, «Marion», *Princeton Encyclopedia of Classical Sites*, Princeton 1976
- _____, *AJA* 80, 1976 _____, «Archaeological News from Cyprus, 1974», *AJA* 80, 1976, σ. 361-375
- Ντάντη 1983 Στ. Ντάντη, *Ἀπειλητικαὶ ἐκφράσεις εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐπιτυμβίους παλαιοχριστιανικὰς ἐπιγραφάς. Ἐπιγραφικὴ συμβολὴ εἰς τὴν ἔρευναν πλευρῶν τοῦ παλαιοχριστιανικοῦ βίου*, Διδ. διατρ., Ἀθήνα 1983
- Oberhummer, *Insel Cypern* E. Oberhummer, *Die Insel Cypern*, I, München 1903
- OA *Opuscula Archaeologica: Acta Instituti Romani Regni Sueciae (Lund)*

- OAth *Opuscula Atheniensi*: Acta Instituti Athen. Regni Sueciae (Lund)
- Oberhummer 1888 E. Oberhummer, «Griechische Inschriften aus Cypern», *Sitzungsberichte der philosophisch-philologischen und historischen Klasse der K. Akademie der Wissenschaften zu München* 1888, σ. 305-348
- OCD N. G. L. Hammond - H. H. Scullard (έκδ.), *The Oxford Classical Dictionary*, Oxford 1970²/1979³
- Ὁδ.Κουρίου Ὁδηγὸς Κουρίου. Ἐκδ. Πολιτιστικοῦ Ἰδρύματος Τραπεζίας Κύπρου, Λευκωσία 1987
- OGIS W. Dittenberger, *Orientalis Graeci inscriptiones selectae (Supplementum sylloges inscriptionum Graecarum)*, τόμ. I-II, Lipsiae 1903-1905
- Oliver, AthExpSALaw J. H. Oliver, *The Athenian Expounders of the Sacred and Ancestral Law*, Baltimore 1950
- Oost, CPh 50 S. I. Oost, «Cato Uticensis and the Annexation of Cyprus», *CPh* 50, 1955, σ. 98-112
- Overbeck, SQ 1868 J. Overbeck, *Die antiken Schriftquellen zur Geschichte der bildenden Künste bei den Griechen*, Leipzig 1868
- Oziol, Les lampes Th. Oziol, *Salamine de Chypre VII: Les lampes du musée de Nicosie*, Paris 1977
- _____, RDAC 1999 _____, «Une inscription funéraire au Musée de la Fondation Piéridès à Larnaka», *RDAC* 1999, σ. 255-258
- Oziol - Pouilloux, lampes Th. Oziol - J. Pouilloux, *Salamine de Chypre I: Les lampes (octobre 1964-mai 1967)*, Paris 1969
- Panayotou, Greek Linguistics Άν. Παναγιώτου, «Μερικὲς περιπτώσεις ὑποκορισμοῦ σὲ ἐπιγρα-
1985 φὲς τῆς ἀρχαίας Μακεδονίας», *Μελέτες γιὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Πρακτικὰ τῆς 5ης ἐτήσιας συνάντησης τοῦ τομέα Γλωσσολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 2-4 Μαΐου 1984 (Studies in Greek Linguistics. Proceedings of the 5th annual meeting of the Department of Linguistics, Faculty of Philosophy, Aristotelian University of Thessaloniki, 2-4 May 1984)*, Θεσσαλονίκη 1985, σ. 9-28
- _____, LInscGrMac 1990 _____, *La langue des inscriptions grecques de Macédonie (IVe s. a.C.-VIIe s. p.C.)* διδ. διατριβή, Nancy 1990
- _____, Greek Linguistics 1992 _____, «Ἐξέλιξη τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος τῆς Ἑλληνικῆς κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ, ῥωμαϊκὴ καὶ βυζαντινὴ περίοδο. Τὰ ἐπιγραφικὰ δεδομένα τῆς Μακεδονίας», *Μελέτες γιὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Πρακτικὰ τῆς 12ης ἐτήσιας συνάντησης τοῦ τομέα Γλωσσολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου*

- Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 18-20 Απριλίου 1991
(*Studies in Greek Linguistics. Proceedings of the 12th annual meeting of the Department of Linguistics, Faculty of Philosophy, Aristotle University of Thessaloniki, 18-20 April 1991*),
Θεσσαλονίκη 1992, σ. 13-31
- Papazoglou, Αρχ. Μακεδ. IV F. Papazoglou, «Grecs et Romains à Stuberra», *Αρχαία Μακεδονία IV*, σ. 431-436.
- PAPhS *Proceedings of the American Philosophical Society* (Philadelphia)
- Parker, GPN 2000 R. Parker, «Theophoric Names and the History of Greek Religion», εἰς S. Hornblower καὶ E. Matthews (ἐκδ.), *Greek Personal Names. Their Value as Evidence*, New York 2000, σ. 53-79
- Peek, GVI, 1955 W. Peek, *Griechische Vers-Inschriften*, τόμ. I (*Crab-Epigramme*), Berlin 1955
- _____, GG _____, *Griechische Grabgedichte (Griechisch und Deutsch)*, Berlin 1960
- Perdrizet, BCH 20, 1896 P. Perdrizet, «Notes sur Chypre», *BCH* 20, 1896, σ. 336-363
- Περισιάνη, Γεν. Ιστ. I. K. Περισιάνη, *Γενική Ιστορία τῆς νήσου Κύπρου (ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς)*, Λευκωσία 1910 (ἐπανέκδ. μετὰ προλεγόμενων Θ. Παπαδοπούλου, Λευκωσία 1995)
- _____, KX 1923 _____, «Ἐπιγραφαὶ ἐκ Νέας Πάφου», *KX* 1923, σ. 135-138
- _____, KX 3, 1925 _____, «Ἐπιγραφὴ ἐκ Κερυνείας», *KX* 3, 1925, σ. 159-161
- _____, KX 7, 1927 _____, «Ἡ Ἄρτεμις ἐλαφηβόλος - κυνηγέτις», *KX* 7, 1927, σ. 163-192
- Petit κ.ἄ., BCH 113, 1989 C. Petit, C. Dieulafait, E. Guillet, P.-Y. Péchoux, «Rapport sur les travaux de la mission de l'École française à Amathonte en 1988. 3. Première campagne d'exploration du royaume», *BCH* 113, 1989, σ. 889-899
- Petit κ.ἄ., BCH 114, 1990 C. Petit, Ch. Sauvage-Dieulafait, E. Guillet, P.-Y. Péchoux, «Rapport sur les travaux de la mission de l'École française à Amathonte en 1989. 4. Seconde campagne d'exploration du royaume», *BCH* 114, 1990, σ. 1028-1036
- Petit κ.ἄ., BCH 115, 1991 C. Petit, P.-Y. Péchoux et P. Aupert, «Rapport sur les travaux de l'École française à Amathonte de Chypre en 1990. 5. La campagne de prospection», *BCH* 115, 1991, σ. 775-787
- Pflaum, *Carrières* H. G. Pflaum, *Les carrières procuratoriennes équestres sous le haut - empire romain*, 3 τόμοι, Paris 1960-1961
- Phoenix *The Phoenix: the journal of the Classical Association of Canada* (Toronto)

- Pieridés, *TSBA* 4, 1875 D. Pieridés, «On a Digraphic Inscription found in Larnaca», *Transactions of the Society of Biblical Archaeology* 4, 1875, σ. 38-42
- Pilhofer, *Philippi* I, σ. 184 P. Pilhofer, *Philippi*. τόμ. I: *Die erste christliche Gemeinde Europas* (: *WUNT* 87), Tübingen 1995
- Piper, *Historia* 36.1, 1987 D. J. Piper, «Latins and the Roman Citizenship in Roman Colonies: Livy 34,42,5-6; Revisited», *Historia* 36.1, 1987, σ. 38-50
- PIR*¹ E. Klebs, P. de Rohden - H. Dessau, *Prosopographia Imperii Romani saec. I.-III.*, partes I-III, Berlin 1897-1898
- PIR*² E. Groag, A. Stein, *Prosopographia Imperii Romani saec. I.-III.*², partes I-V, Berlin 1933-1952 (repr. I-III, Hildesheim 1953-1960)
- Potter D. Potter, «Η Κύπρος έπαρχία τής ρωμαϊκής αύτοκρατορίας», εϊς Θ. Παπαδοπούλλου (έκδ.), *Ιστορία τής Κύπρου*, τόμ. Β΄: *Αρχαία Κύπρος*, Λευκωσία 2000, σ. 763-864
- Pouilloux, *RA* 1971 J. Pouilloux, «Un athlète nouveau au gymnase de Salamine à Chypre», *RA* 1971, σ. 291-294
- _____, *Actes* _____, *Actes du 1er Congrès international d'études chypriotes, Nicosie 1969, I*, Λευκωσία 1972
- _____, *Artémis Paralia* _____, «Artémis Paralia à Kition», *Acts of the International Archaeological Symposium «Cyprus between the Orient and the Occident»*, Λευκωσία 1986, σ. 411-422
- Pouilloux κ.ά., *Salamine* J. Pouilloux, P. Roesch καί J. Marcillet-Jaubert, *Salamine de Chypre XIII. Testimonia Salamina* 2, Paris 1987
- Price, *RPRIC* S. R. F. Price, *Rituals and Power. Roman Imperial Cult in Asia Minor*, Cambridge 1984
- Quass, *Gymnasium* 99 Fr. Quass, «Bemerkungen zur "Honoratiorenherrschaft" in den griechischen Städten der hellenistischen Zeit», *Gymnasium* 99, 1992, σ. 422-434
- _____, *HSGro* _____, *Die Honoratiorenschicht in der Städten des griechischen Ostens. Untersuchungen zur politischen und sozialen Entwicklung in hellenistischer und römischer Zeit*, Stuttgart 1993
- RA* *Revue Archéologique* (Paris)
- Rauh 1986 N. K. Rauh, *Cicero's Business Friendships: Economic and Politics in the Late Roman Republic*, *Aevum* 1986
- RDAC* *Annual Report of the Department of Antiquities, Cyprus (Nicosia)*
- RE* A. F. Pauly, G. Wissona, W. Kroll κ.ά., *Realencyclopädie der classischen Altertumswissenschaft*, Stuttgart

- REA* *Revue des Études Anciennes* (Talence)
 Rebuffat, *peintures* 1995 R. Rebuffat εἰς C. Delplace (ἐκδ.), *Actes des séminaires de l'association française de peintures murales antiques (= Revue archéologique de Picardie no. spécial 10)*, Amiens 1995, σ. 23-31
- REG* *Revue des études grecques* (Paris)
 Reich, *Mimus* H. Reich, *Der Mimus (Ein litterar-entwickelungs-geschichtlicher Versuch)*, Berlin 1903
- Reinach, *REG* 17, 1904 Th. Reinach, «Inscriptions des Iles (Ios, Délos, Rhodes, Chypre)», *REG* 17, 1904, σ. 212-214
- Rey-Coquais 1991 J.-P. Rey-Coquais εἰς G. Goudineau - A. Rebourg (ἐκδ.), *Les villes augustéennes de Gaule. Actes du Colloque international d'Autun 6, 7 et 8 juin 1985*, Autun 1991, σ. 141-150
- Reynolds κ.ἄ., *JRS* 76, 1986 J. Reynolds, M. Beard καὶ C. Roueché, «Roman Inscriptions 1981-5», *JRS* 76, 1986, σ. 124-146
- RFIC* *Rivista di Filologia e d'Istruzione Classica* (Torino)
- RhM* *Rheinisches Museum* (Frankfurt)
- RIDA* *Revue Internationale des Droits de l'Antiquité* (Paris)
- Ριζάκη, *Αρχ. Μακεδ.* IV A. Δ. Ριζάκη, «Η κοινότητα τῶν "συμπραγματευόμενων Ῥωμαίων" τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ οἰκονομικὴ διεξόδος στὴ Μακεδονία», *Ἀρχαία Μακεδονία* IV, 1986, σ. 511-524
- _____, «Anthroponymie», _____, «Anthroponymie et société. Les noms romains dans les provinces hellénophones de l'Empire», εἰς A. D. Rizakis (ἐκδ.), *Roman Onomastics in the Greek East. Social and political aspects. Proceedings of International Colloquium on Roman Onomastics, Athens 7-9 Sept. 1993* (ἐκδ. A. Rizakis), *ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ* 21, Ἀθήνα 1996, σ. 11-29
- J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* J. καὶ L. Robert, *Bulletin Épigraphique* (Paris), ἐτησίως εἰς *REG*
- L. Robert, *RPh* 4, 1930 L. Robert, «Études d'épigraphie grecque», *RPh* 4, 1930, σ. 41-42
- _____, *CollFr* 1936 _____, *Collection Froehner I: Inscriptions grecques*, Paris 1936
- _____, *ÉtA* _____, *Études Anatoliennes (Recherches sur les Inscriptions Grecques de l'Asie Mineure)*, Paris 1937
- _____, *Hellenica* 4, 1948 _____, «Épigrammes relatives à des Gouverneurs», *Hellenica* 4, 1948, σ. 35-114

- _____, *Hellenica* 10, 1955 _____, «Dédicaces et reliefs votifs. Le grand nom de dieu», *Hellenica* 10, 1955, σ. 85-89
- _____, *RPh* 48, 1974 _____, «Les inscriptions de Thessalonique», *RPh* 48, 1974, σ. 180-246
- _____, *CRAI* 1978 _____, «Apollon Laceutès à Chypre», *CRAI* 1978, σ. 338-344
- Roberts κ.ᾶ, *HThR* 29, 1939 C. Roberts, Th. C. Skeat, A. D. Nock, «The Gild of Zeus Hypsistos», *HThR* 29, 1936, σ. 39-88
- Robinson, *Magical Beroea* D. A. Robinson, «A Magical Text from Beroea in Macedonia», εἰς L. W. Jones (ἐκδ.), *Classical and Mediaeval Studies in honor of Edward Kennard Rand*, New York 1938, σ. 245-253
- Roesch, *BCH* 95, 1971 P. Roesch, «Une dédicace en l'honneur de Vespasien à Salamine de Chypre», *BCH* 95, 1971, σ. 573-80
- _____, *RDAC* 1979 _____, «Fragments de deux règlements économiques à Salamine de Chypre», *RDAC* 1979, σ. 352-357
- Ross 1850 L. Ross, «Inscripfen von Cypern [σ. 512-524, F. T. Welcker]», *Rheinisches Museum für Philologie* N. F. 7, 1850, σ. 512-524
- Rossi, *Patroni* 2001 F. Canali De Rossi, *Il ruolo dei patroni nelle relazioni politiche fra il mondo greco e Roma in età repubblicana ed augustea*, Munich - Leipzig 2001
- Rostovtzeff, *Ῥωμ.Ιστ.* M. Rostovtzeff, *Ῥωμαϊκὴ Ἱστορία*, μετάφρ. Ἰω. Τουλουμάκου, Ἀθήνα 1984
- RPh* *Revue de Philologie* (Paris)
- RQA* *Römische Quartalschrift für christliche Altertumskunde und für Kirchengeschichte* (Freiburg)
- Σακελλαρίου, *Κυπριακά* I A. Σακελλαρίου, *Τὰ Κυπριακά*, τόμ. I, Ἀθήνα 1854
- Σακελλαρίου² A. Σακελλαρίου, *Τὰ Κυπριακά, ἤτοι Γεωγραφία, Ἱστορία καὶ Γλῶσσα τῆς Νήσου Κύπρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον*, 2 τόμ., Ἀθήνα 1890-1891²
- Salomies, *AdPolNomen* 1992 O. Salomies, *Adoptive and Polyonymous Nomenclature in the Roman Empire*, Helsinki 1992
- Samellas, *Death* 2002 A. Samellas, *Death in the Eastern Mediterranean (50-600 AD)*, Tübingen 2002
- Sartre, *L'Orient romain* M. Sartre, *L'Orient romain. Provinces et sociétés provinciales en Méditerranée orientale d'Auguste aux Sévères; 31 av. J.-C. - 235 april. J.C.*, Paris 1991
- Σβέρκου, *ΣΙΑΜ* Ἡ. Κ. Σβέρκου, *Συμβολὴ στὴν ἱστορία τῆς Ἄνω Μακεδονίας τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων*, Θεσσαλονίκη 2000

- SCE 3 E. Gjerstand, J. Lindros, E. Sjöqvist, A. Westholm κ.ἄ., *The Swedish Expedition III: Finds and Results of the Excavations in Cyprus 1927-1931*, Stockholm 1937
- Schmid, *TAPHa* M. Schmid, «Le temple d'Aphrodite à Amathonte: Restitution et présentation», *Πρακτικά τοῦ τρίτου διεθνoῦς κυπρολογικοῦ συνεδρίου, Λευκωσία 16-20 Ἀπριλίου 1996*, τόμ. Α': Ἀρχαῖον Τμήμα, Λευκωσία 2000, σ. 757-767
- Schneider, *Zypern* 1997 A. Schneider, *Zypern: archäologische Schätze, byzantinische Kirchen und gotische Kathedralen im Schnittpunkt der Kulturen*, Köln 1997
- Schörner, *Votive* 2003 G. Schörner, *Votive im römischen Griechenland. Untersuchungen zur späthellenistischen und kaiserzeitlichen Kunst- und Religionsgeschichte*, Stuttgart 2003
- Schulze, *Kl. Schr.* W. Schulze, *Kleine Schriften (2, durchgesehene Auflage mit Nachträgen hrsg. von W. Wissmann)*, Göttingen 1933
- Schürer, *HistJews* 1986 E. Schürer, *The History of the Jews in the Age of Jesus Christ*, εἰς F. G. Millar, G. Vermes καὶ M. Goodman (ἐκδ.), Edinburgh 1986
- Schwyzzer, *Gr. Gramm.* E. Schwyzzer, *Griechische Grammatik*, München 1953
- SCI *Scripta classica Israelica: yearbook of the Israel Soc. for the promotion of classical Studies* (Jerusalem)
- Sear, *RWVM* F. Sear, *Roman Wall and Vault Mosaics*, 1977
- Scranton, *TAPhA* 57 R. Scranton, «The Architecture of the Temple of Apollo Hylates at Kourion», *TAPhA* 57, 1967, σ. 3-85
- SDHI *Studia et Documenta Historiae et iuris* (Roma)
- SEG *Supplementum Epigraphicum Graecum* (Leiden 1923-1990 / Amsterdam 1979-)
- Sestini 1786 D. Sestini, *Viaggio da Constantinopoli a Bassora*, *Accademico Etrusco* 1786
- _____, 1788 _____, *Viaggio di ritorno da Bassora a Constantinopoli*, (εἰς Λάρνακα: κεφ. 13), *Accademico Fiorentino* (trad. française 1798)
- Seyrig, *BCH* 51, 1927 H. Seyrig, «Inscriptions de Chypre», *BCH* 51, 1927, σ. 138-154
- Shatzman, *Roman Politics* I. Shatzman, *Senatorial Wealth in Roman Politics*, Brussels 1975
- Sherk, *Roman Empire* R. K. Sherk (ἐκδ. καὶ μεταφρ.), *The Roman Empire: Augustus to Hadrian (Translated Documents of Greece and Rome 6)*, Cambridge 1988
- Sherwin-White, *RC* 1973² A. N. Sherwin-White, *The Roman Citizenship*, Oxford 1973²
- SIMA *Stydies in the Mediterranean Archaeology* (Göteborg)

- Solin, *Friendship* 2001 H. Solin εἰς M. Peachin (ἐκδ.), *Aspects of Friendship in the Graeco-Roman World*, Portsmouth 2001, σ. 51-62
- Solin - Salomies, *RNGCL* H. Solin - O. Salomies, *Repertorium nominum gentilium et cognominum Latinorum*, Hildesheim-Zürich-N. York 1994²
- Spawforth -Walker, *JRS* 75 A. J. Spawforth καὶ S. Walker, «The World of the Panhellenion. I: Athens and Eleusis», *JRS* 75, 1985, σ. 78-104
- Σπυριδάκη, *ΣΙΚ* Κ. Σπυριδάκη, *Σύντομος Ἱστορία τῆς Κύπρου*, Λευκωσία 1964
- Stein, *ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ* A. Stein, «Zur sozial Stellung in der Kaiserzeit der provinziellen Oberpriester», *ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ*. Swoboda, Reichenberg 1927, σ. 300-311
- Strubbe, *Magica Hiera* J. H. M. Strubbe, «Cursed be he that moves my bones», *Magica Hiera. Ancient Greek Magic and Religion* (ἐκδ. Ch. A. Faraone καὶ D. Obbink), New York 1991, σ. 33-59
- Στυλιανοῦ 2000 Π. Στυλιανοῦ, «Τὰ ἀρχαῖα βασίλεια», εἰς Θ. Παπαδοπούλλου (ἐκδ.), *Ἱστορία τῆς Κύπρου*, τόμ. Β': *Ἀρχαία Κύπρος*, Λευκωσία 2000, σ. 465-618
- Sykutris, *Hermes* 63, 1928 J. Sykutris, «Epigramm aus Kition», *Hermes* 63, 1928, σ. 110-111
- Syme, *Historia* 17 R. Syme, «The Ummidii», *Historia* 17, 1968, σ. 73-75
- Συμεωνίδη, *ΙΚΔ* Χ. Π. Συμεωνίδη, *Ἱστορία τῆς κυπριακῆς διαλέκτου*, Λευκωσία 2006
- Syria *Syria: revue d'art oriental et d'archéologie, publiée par l'Institut français d'archéologie du Proche-Orient* (Paris)
- Szramkiewicz, *Gouverneurs Szramkiewicz, Les gouverneurs de province à l'époque Augustéenne: contribution à l'histoire administrative et sociale du principat*, 2 τόμ., Paris 1975-1976
- Tačeva-Hitova, *Balk. Stud.* 19, M. Tačeva-Hitova, «Dem Hypsistos geweihte Denkmäler in den Balkanländern», *Balkan Studies* 19, 1978, σ. 59-75
- Taeger, *Charisma* 1960 F. Taeger, *Charisma: Studien zur Geschichte des antiken Herrscherkultes II*, Stuttgart 1960²
- TAPhA *Transactions and Proceedings of the American Philological Association* (Ithaca/Oxford)
- TAPhS *Transactions of the American Philosophical Society* (Philadelphia)
- Tataki, *Αρχ. Μακεδ. V* A. B. Tataki, «From the Prosopography of Ancient Macedonia: The metronymics», *Αρχ. Μακεδ. V*, σ. 1453-1471
- TGrL H. Stephanus, *Θησαυρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης: Thesaurus Graecae Linguae*, Graz 1954

- Thériault, *Homonoia* 1996 G. Thériault, *Le culte d'Homonoia dans les cités grecques*, Lyon - Québec 1996
- Thomasson, *Praesidium* 1984 B. Thomasson, *Laterculus Praesidium I*, Göteborg 1984
- Threatte, *Phonology* 1980 L. Threatte, *The Grammar of Attic Inscriptions*, τόμ. 1: *Phonology*, Berlin - New York 1980
- Tounbee, *Death and Burial* J. M. C. Tounbee, *Death and Burial in the Roman World*, Londres 1971
- Trebilco, *JCAM* 1991 P. Trebilco, *Jewish Communities in Asia Minor* (: *Society for New Testaments Studies*, Monograph Series 69), Cambridge 1991
- Trombley 2001 F. R. Trombley εἰς L. Lavan (ἐκδ.), *Recent Research in Late-Antique Urbanism*, Portsmouth 2001, σ. 221-234
- Tubbs, *JHS* 12, 1891 J. A. R. Munro - H. A. Tubbs, «Excavations in Cyprus, 1890», *JHS* 12, 1891, σ. 59-198
- Tyche* *Tyche: Beiträge zur Alten Geschichte, Papyrologie und Epigraphik* (Wien)
- Veligianni, *Friendship* 2001 C. Veligianni, «Philos und philos-Komposita in den griechischen Inschriften der Kaiserzeit», εἰς M. Peachin (ἐκδ.), *Aspects of Friendship in the Graeco-Roman World. Proceedings of a conference held at the Seminar für Alte Geschichte, Heidelberg, on 10-11 June 2000*, *JRA Suppl.* 43, 2001, σ. 63-80
- Vérilhac, *Παῖδες ἄωροι* A. M. Vérilhac, *Παῖδες ἄωροι, Poésie funéraire*, τόμ. 1-2, (*Πραγματεῖαι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, τόμ. 41) Ἀθήνα 1978-1982
- Versnel, *Magica Hiera* H. S. Versnel, «Beyond Cursing: The Appeal to Justice in Judicial Prayers», *Magica Hiera. Ancient Greek Magic and Religion* (ἐκδ. Ch. A. Faraone καὶ D. Obbink), New York 1991, σ. 60-106
- Vessberg, *OA* 7, 1952 O. Vessberg, «Roman Glass in Cyprus», *OA* 7, 1952, σ. 109-165
- Veyne, *Latomus* 21, 1962 P. Veyne, «Les honneurs posthumes de Flavia Domitilla et les dédicaces grecques et latines», *Latomus* 21, 1962, σ. 49-98
- _____, *LPC* _____, *Le pain et le cirque. Sociologie historique d'un pluralisme politique*, Paris 1976
- Vittingoff, *Sozialer Systeme* F. Vittingoff, «Arcana imoerizur politischen Intergration sozialer Systeme in der hollen römischen Kaiserzeit», *Gedenkschrift für H. E. Stier*, Münster 1980
- Voutiras 1998 E. Voutiras, *Διονυσοφῶντιος γάμοι. Marital life and magic in fourth century Pella*, Amsterdam 1998

- Waszink, *Biothanati* J. H. Waszink, «Biothanati», *ReallexAntChr* 2, 1954, σ. 391-394
- Welcker, *SyEG*, 1828 F. Th. Welcker, *Sylloge Epigrammatum Graecorum (ex marmoribus et libris collegit et illustravit)*, Bonnae 1828
- _____, *SyEG*, 1829 _____, *Zu der Sylloge Epigrammatum Graecorum Abweisung der Verunglückten conjecturen des Herrn Prof. Hermann von F. G. Welcker*, Bonn 1829
- Welles, *RIDA* 2, 1949 Welles, «Manumission and Adoption», *RIDA* 2, 1949, *Mélanges Fernand de Visscher* II, σ. 507-520
- West, *WD* M. L. West, *Hesiod, Works and Days (edited with prolegomena and commentary)*, Oxford 1978/1980
- Westermann, *Slave Syst.* 1955 W. L. Westermann, *The Slave Systems of Greek and Roman Antiquity*, Philadelphia 1955
- Westholm, *TempSoli* A. Westholm, *The Temples of Soli*, Stockholm 1936
- Wiseman, *NMRS* T. P. Wiseman, *New Men in the Roman Senate 139 B.C.-A.D. 14*, Oxford 1971
- Woodhead 1981² A. G. Woodhead, *The Study of Greek Inscriptions*, Cambridge 1981²
- Φιλίππου, *Αιών* 1916 Λ. Φιλίππου, *Ἐφημερίς Αἰών*, φ. 51, σ. 2, Σάββατον 16 Δεκεμβρίου 1916
- _____, *KX* 1923 _____, «Ἐπιγραφαὶ ἐκ Ν. Πάφου», *KX* 1923, σ. 242-244
- _____, *JHS* 68, 1948 _____, «An inscription from Hierokepia, Cyprus», *JHS* 68, 1948, σ. 155-156
- Χατζηγιωάννου, *ΑΚΕΠ* Κ. Χατζηγιωάννου, *Ἡ Ἀρχαία Κύπρος εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Πηγὰς*, τόμ. Α΄ - Δ΄, Λευκωσία 1971-1980
- _____, *ΘραΚ* _____, «Ἡ θρησκεία τῆς Ἀρχαίας Κύπρου», εἰς Θ. Παπαδοπούλλου (ἐκδ.), *Ἱστορία τῆς Κύπρου*, τόμ. Β΄: *Ἀρχαία Κύπρος*, Λευκωσία 2000, σ. 865-933
- C. Hadjistephanou, *Athletics* Clea C. Hadjistephanou, *Athletics in Ancient Cyprus and the Greek Tradition: From 15th / 14th century BC-AD 330*, Λευκωσία 1991: Προσάρτημα Δελτίου Ἐταιρείας Κυπριακῶν Σπουδῶν, τόμ. 52-53 (1988-1989)
- _____, *ΔιδΦΑ* _____, *Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς ἀπὸ τῆς Ἀγγλοκρατίας καὶ οἱ σύγχρονες τάσεις - Ἱστορικὴ Προσέγγιση*, Λευκωσία 1997: Προσάρτημα Δελτίου Ἐταιρείας Κυπριακῶν Σπουδῶν, τόμ. 59-60 (1995-1996) («Εἰσαγωγή: Γυμναστικὴ καὶ ἀθλητισμὸς στὴν Κύπρο ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ὡς τὸ 1878 μ.Χ.: Σύντομη ἱστορικὴ ἀνασκόπηση»)
- Χριστίδη, *Γλῶσσα καὶ μαγεία* Α. -Φ. Χριστίδη, «Ἡ μαγικὴ χρῆση τῆς γλῶσσας», *Γλῶσσα καὶ μαγεία. Κείμενα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα*, Ἀθήνα 1997, σ. 52-64

- Χριστοφιλοπούλου 1973 Αν. Χριστοφιλοπούλου, *Δίκαιον καὶ Ἱστορία*,
 Αθήνα 1973
- Yon, *Κυπρ. Σπ.* 54/55 «The Goddess of the Salt-Lake», «Studies in
 honour of V. Karageorghis», *ΚΣΠ* 54-55, 1990-
 1991, σ. 301-306
- Yon κ.ἄ., *KB V*, 2004 M. Yon, M. G. Amadasi Guzzo, Fl. Malbran-Labat,
 Th. Oziol, M. Szyner, *Kition dans les textes*
(Testimonia littéraires et épigraphiques et
Corpus des inscriptions). *Kition-Bamboula V*,
 Paris 2004
- J. καὶ S. Young, *TFKC* J. H. καὶ S. H. Young, *Terracotta Figurines*
from Kourion in Cyprus, Philadelphia 1955
- Zephyrus* *Zephyrus. Chrónica del Seminario de Arqueologia*
y de la Sección arqueológica del Centro de
Estudios Salmantinos (Salamanca)
- Zimmermann 2002 C. Zimmermann, *Handwerkervereine im*
griechischen Osten des Imperium Romanum, Mainz
 2002
- ZPE* *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik*
 (Bonn)